Sc. Sup. 22. Pl. 5.

Digitized by Google

BIBLIOTECA VITT. EMANUELE
32
4 A
19
FONDO EBORENSE

Digitized by Google

32 · 4 · A · 19

Digitized by Google

Digitized by Google

Breuiarium predicatoꝝ

Nuper impreſſum cum quotationibus in margine: pſalmoꝝ: hymnoꝝ: antiphonaꝝ: ꝛ ꝛ̃ſoꝝ: ac etiaȝ capłoꝝ: ꝛ hiſtoriaꝝ quo libro biblie: ꝛ quoto capło facillime inueniant: cũ pluribus figuris decoratuȝ.

Additum eſt ſuo loco officium beati Antonini archiepiſcopi florentini.

M D XLI.

BIBLIOTECA VITTORIO EMANUELE IN ROMA

¶ Tabula annoꝛum cōmunium ⁊ biſextilium literarūqꝫ dñica-
lium quotannis currētiū: reuolutio cuius eſt poſt ānos. 28. poſt
quos ad caput eiuſdē cū annis tūc currētibꝰ reuertit. Seqtur.

A	g	f	d	c	b	A	f	e	d	c	A	g	f
		e				g				b			
e	c	b	A	g	e	d	c	b	g	f	e	d	b
d				f				A				c	

¶ In tabula igit vel ſerie lrāꝝ dñicaliū ſupraꝑoſita annum vel
cōez: vel biſextilē: lrāz itē dñicalē ſingulis annis hac pacto felici-
ter inuenies. Primā n[?]pe lrāz i ſupraſcripta ſerie que eſt A ac
cipe: ⁊ das illi annū ſalutis. 1514. Sequētibus lrīs que ſūt g da
1515. ⁊ iteꝝ ſeqnti lrē videlꝫ. f. da. 1516. ſicqꝫ deinceps ꝓgrediē
do quouſqꝫ ad numeꝝ anni tui currētis ꝓpoſiti ꝑuenies. Quia
lrā ſuꝑ quā cadit talis nūerus anni propoſiti: erit lrā dñicalis.
Que ſi vnica occurrerit annū cōez eſſe intelliges. Si duplex: bi
ſextilē: Et tūc prioꝛ: ideſt ſupioꝛ vſqꝫ ad feſtū matthie apli vtilis
erit. Inferioꝛ aūt ad reliquā anni partem accōmodabitur.

Aureus numerus

5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 1 2 3 4

Ad inueniendum aureum numerum anni currentis.

¶ Simili cōputo vt dcm̄ eſt ſupra de lrā dñicali ⁊ aureū nume
rū deprehēdere potes. Nā ꝓmo nūero in ſupraſcripta ſerie poſi
ſito: q videlꝫ ē. 5. da ānū. 1505. ⁊ ſeqnti nūero q ē. 6. Da. 1506.
Sicqꝫ deinceps ꝓgrediēdo quouſqꝫ ad numeꝝ anni tui incurrē
tis ꝑuenies. Nā vbi annus tuus ꝓpoſitus ſedē inueniet illic au-
reus numerus pro noua luna repꝑienda valens apparebit.

Nouiluniorum canon

¶ Nouiloniū ſiue luna noua ſinglis mēſibꝰ āni ſic repit. Habi
to aureo numero anni tui: vbicunqꝫ ille in ordine aurei nūeri in
calēdario poſito tibi occurrerit: a loco illo illius diei iuxta poſiti
ſeqntiū vboꝝ ſyllabas ſurſū ꝯputa: vtputa. In celis ē hic. vni-
cuiqꝫ diei accōmodando ſyllabā vnā: dieſqꝫ ille ſupra quē ſylla-
ba: hic ceciderit: dies ē nouilunij ꝓpoſiti ꝑ ſingulos mēſes anni.

.i. prima dies mensis. .i.xxv.

Jam prima dies: ⁊ ſeptima fine notatur.

	Aureus numer⁹	KL				Januarius habet dies.xxxj. Luna.xxx.
						Nox habet horas.xvj. Dies vero.viij.
	iij	A	Janua.		1	Circũciſio dñi.dup.78. Dies egyptiacus.
		b	iiij	no	2	Octa.ſ.ſtepha. iij.le. Finis.iij.emboliſmi
	xj	c	iij	no	3	Octaua ſci Joánis euáge. iij.lec.
		d	pdie	no	4	Octaua ſanctoꝝ innocentium. iij.lec.
	xix	e	Nonis		5	
	viij	f	viij	id	6	Epiphania dñi totum du.80.
		g	vij	id	7	℞. A feſto ſtelle nũerãdo pſice. Cla.lxx.
	xvj	A	vj	id	8	luná. Poſt.xl.dies.lxx.fiet. Si cadit in lu
	v	b	v	id	9	cez dñi tũc ſume ſeqntẽ. Biſext⁹ qñ fuerit
		c	iiij	id	10	Pauli pmi ere. 224.mdo. ſup additur vn⁹.
	xiij	d	iij	id	11	
	ij	e	pdie	id	12	
Aure⁹		f	Idibus		13	Oct.epi.ſim. Ilarij ⁊ rẽigij epoꝝ.224.me.
núerus	x	g	xix	cal'	14	Februarij. Felicis pſbi ⁊ pfeſ.224.iij.lec.
niger		A	xviij	cal'	15	Mauri abbatis. 225.iij.lec.
	xviij	b	vij	cal'	16	Marcelli pape ⁊ martyris. 225.iij.lec.
xvj	vij	c	xvj	cal'	17	Antonij abbatis totũ du.226.
v		d	xv	cal'	18	Priſce vgi.⁊ m̃.227.iij.l. Initiũ.lxx. Sol (in aquario.
	xv	e	xiiij	cal'	19	
xiij	iiij	f	xiij	cal'	20	Fabiani ⁊ ſebaſtiani martyꝝ totũ du.227
ij		g	xij	cal'	21	Agnetis virginis ⁊ marty.ſimp.228.
	xij	A	xj	cal'	22	Vincentij martyris.totũ du.230.
	j	b	x	cal'	23	Emerentiane virginis ⁊ mar.232.iij.lec.
		c	ix	cal'	24	
xvij	ix	d	viij	cal'	25	Cõuer.ſci pau.to.d.232. Dies egyptiac⁹.
vij		e	vij	cal'	26	
	xvij	f	vj	cal'	27	Juliani epiſcopi ⁊ pfeſſoris. 235.iij.lec.
xv	vj	g	v	cal'	28	Trãſla.ſ.tho.de aquino.235.to.du. Cla.xl.
iiij		A	iiij	cal'	29	Agnetis ſcdo.238.iij.l. Oct.ſci vinc.
	xiiij	b	iij	cal'	30	
xij	iij	c	pdie	cal'	31	Tranſlatio ſcti marci euangeliſte.duplex.

.i.q̃rta dies.i.xxvj.vel.xxvij.in ãno biſexti.
Eſt febꝛui quarta eſt:precedit tertia fine.

	Aureus numer⁹	KL				Februarius habet dies.xxviij. Luna.xxix. Nox habet horas.xiiij.Dies.x.
j		d	Februa.		1	Ignatij epi ꝛ m̃. 218.iij.lec.
	xi	e	iiij	no	2	Purificatio.b.marie vir.239.10.duplex.
ix	xix	f	iij	no	3	Blaſij epi ꝛ mar.ſimplex.242.
	viij	g	ꝑdie	no	4	Anniuerſariũ patrũ ꝛ matrũ.ix.le Di.egy
		A	Nonis		5	Agathe vir.ꝛ mar.duplex.242. ptiac⁹.
xvij	xvj	b	viij	id	6	Dorothee ſim.244. Vedaſti ꝛ amã.244.m̃
vj	v	c	vij	id	7	✠. Poſt nonas febꝛui dz lũa noua req̃ri.
		d	vj	id	8	Inqz ſeq̃nti die celebꝛabit̃ ĩmin⁹ille. Int.
xiiij	xiij	e	v	id	9	Apolonie vir.ꝛ mar. 245.iij.lec.xl. tium
iij	ij	f	iiij	id	10	Scholaſtice virginis.245.iij.lec.
		g	iij	id	11	
xj	x	A	ꝑdie	id	12	
		b	Idibus		13	
xix	xviij	c	xvj	cal'	14	Martij. Valẽtini pſbĩi ꝛ m̃. 246.iij.lec.
viij	vij	d	xv	cal'	15	
		e	xiiij	cal'	16	
	xv	f	xiij	cal'	17	Sol in piſce.
	iiij	g	xij	cal'	18	
		A	xj	cal'	19	
	xij	b	x	cal'	20	✠. Finis adeſt hyemis q̃ diuus tpe ſurgit.
	j	c	ix	cal'	21	In cathedra petrus ver dabit illa dies.
		d	viij	cal'	22	Cathedra ſci petri ſimp.246.Ver oritur.
	ix	e	vij	cal'	23	Vigilia
		f	vj	cal'	24	Mathie apli.to.du.247. Locus biſexti
	xvij	g	v	cal'	25	✠. Biſextũ ſexte martis tenuere kalẽde.
	vj	A	iiij	cal'	26	Poſteriore die celebꝛãt̃ feſta mathie. Di
		b	iij	cal'	27	es egyptiacus.
	xiiij	c	ꝑdie	cal'	28	

¶ Vbicunqz inueneris aureũ numerũ nigrũ qui in margine poſitus eſt currẽtẽ illo anno:ſequẽti dñica erit.lxx. Si vo in dñica occurrerit illa dimiſſa ſequẽtem accipias dominicam.

	ꝯ.pͥma dies. .l.xxviij.					Martis pͥa necat:cui⁹ i cuſpide q̃rta ẽ
	Aure⁹	K	L			Martius habet dies.xxxj.Luna.xxx.
	nūerus					Nox habet horas.xij.Dies.xij.
	iij	d	Martij		1	Albini epi ꝛ ꝯfeſ. 248.iij.lc. Dies egyp.
						Nō ꝙ celebrat̃ feſtū ꝺ pietate dn̄e nr̄e in
		e	vj	no	2	fer.vj.añ dn̄icā i ramis palmaꝝ ſb̄ toto du
	xj	f	v	no	3	plici vbi ẽ ꝯſuetū:ꝛ ſi feſtū ānūciatōis i p̄
		g	iiij	no	4	dcā fe.euenerit feſtū ꝺ pietate i precedēti
	xix	A	iij	no	5	fer.vj.celebrabit̃. Incipit.vij.emboliſm⁹.
	viij	b	p̄die	no	6	Incipit tertius emboliſmus.
		c	Nonis		7	Sancti thome de aq̄no.248.totū duplex.
	xvj	d	viij	id	8	ꝟ. Poſt nōas martis vbi ſit lūa noua reg
	v	e	vij	id	9	re. Tertia lux dn̄i ꝓxia paſcha tene. Pa-
		f	vj	id	10	ſcha nec vndenas aplis añ kal's. Nec poſt
	xiij	g	v	id	11	ſeptenas maij vꝫ eẽ kal's. Claues paſche
	ij	A	iiij	id	12	Gregorij pape totū duplex.251.ꝛ.403.
		b	iij	id	13	
	x	c	p̄die	id	14	Oct.ſci tho.de aquino. mem. Vltima xl.
		d	Idibus		15	Equinoctium vernale.
	xviij	e	xvij	cal'	16	Aplis ꝟ.ꝺ equīoctio. Eq̃ dies nocti ẽ nox
	vij	f	xvj	cal'	17	ẽ ſimiliſq̄ꝫ diei. Idib⁹ hos tribuit marti⁹ eẽ
Aure⁹		g	xv	cal'	18	Sol in ariete. pares.
nūer⁹	xv	A	xiiij	cal'	19	Sancti ioſeph ſpōſi bt̄e ꝟginis.Totū du-
niger	iiij	b	xiij	cal'	20	
xvj		c	xij	cal'	21	Benedicti abbatis.252. duplex
v	xij	d	xj	cal'	22	ꝟ. Que ꝫ vndenas aplis. Primū paſcha
	j	e	x	cal'	23	lūa kl's.Epacte nūeꝝ monſtrat ꝑ quelibet
xiij		f	ix	cal'	24	annum.
ij	ix	g	viij	cal'	25	Annūciatio dn̄ica.253. totū duplex Per
		A	vij	cal'	26	hūc au.nu. nigrū ānnati facillime repies
x	xvij	b	vj	cal'	27	feſtū paſche tpib⁹ ꝑpetuis:p̄mo ſcias aureū
	vj	c	v	cal'	28	nu. illius anni q̄s ſit q̄ inēto ex oppoſito in
xviij		d	iiij	cal'	29	tra i kl'ariū ad lras dieꝝ ꝛ ita dſcēdēdo p̄-
vij	xiiij	e	iij	cal'	30	mū diez dn̄icū vbi repies:ibi paſcha cele-
	iij	f	p̄die	cal'	31	brabit̃. Q ꝺ ſi aur.nū.i dn̄ica fuerit dimiſſa illa

recurrat̃ ad ſeq̄n.dn̄icā imediate:& ibi erit paſcha nr̄ꝫ A ureū ātnu.ſic ſuēies nā āno d.1507.ꝓ au nu.currebat.7.ſeq̄n.an.cur.8 & ſic ſp̄ ꝓce dēdo vſq; ad.xix.iclu.poſtea iteꝝ icipi,a,i,& ꝓcedat̃ vſq; ad. xix.iclu.

✠ iiij

.J.decima dies. .I.vigeſima.

Aprilis decima eſt: vndeno a fine minat.

	Aureus nũerus.	K	L		Aprilis habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.x. Dies vero.xiiij.
xv		g	Aprilis	1	
iiij	xj	A	iiij no	2	
		b	iij no	3	Finis ſeptimi embolismi.
xij	xix	c	ꝑdie no	4	Ambroſij epi.255.to.d. Finis tertij emb.
i	viij	d	Nonis	5	Vincētij ↄfeſ.256.ordi.predicato.to.dup.
	xvj	e	viij id	6	℞. Quere nouā lunā pᵒ nōas mēſis aplis.
ix	v	f	vij id	7	Inde vigeſima lux ē terminus vñ rogabis.
		g	vj id	8	
xvij	xiij	A	v id	9	Feri.vj.poſt octa.paſche celebrat feſtũ lanceę chriſti.to.du. Dies egyptiacus.
vj	ij	b	iiij id	10	
		c	iij id	11	
xiiij	x	d	ꝑdie id	12	Octa.ſancti vincentij ↄfeſſo. memoria.
iij		e	Idibus	13	
	xviij	f	xviij cal	14	Tiburtij vale.ꝛ maxi.mi. 261.iij.l.
xj	vij	g	xvij cal	15	Claues rogationum
		A	xvj cal	16	
xix	xv	b	xv cal	17	Sol in tauro.
viij	iiij	c	xiiij cal	18	
		d	xiij cal	19	
	xij	e	xij cal	20	Dies egyptiacus.
	j	f	xj cal	21	
		g	x cal	22	
	ix	A	ix cal	23	Georgij martyris.261.ſimplex.
		b	viij cal	24	Adalberti epiſcopi ꝛ marty. 184.iij.lec.
	xvij	c	vij cal	25	Marci euāge.261.to.du. Vltimū paſcha
	vj	d	vj cal	26	
		e	v cal	27	
	xiiij	f	iiij cal	28	Vitalis martyris. iij.lec.
	iij	g	iij cal	29	Petri marty.263.to.dup. Claues pente.
		A	ꝑdie cal	30	

Tertiᵘˢ in maio lupus eſt: ⁊ ſeptimᵘˢ anguis.

Aureᵘˢ nūerus	KL				Maius habet dies.xxxj.Luna.xxx. Nox habet horas.viij.Dies vero.xvj.
xj	b	Maij		1	Philippi ⁊ iacobi apl'oꝝ.to.duplex.264.
	c	vj	no	2	Antonini epi. (tij.⁊ theodoli.m̄.264.me.
xix	d	v	no	3	Inuē.ſ.cru.d.267. Alexādri eu₃. Di.egy.
viij	e	iiij	no	4	Feſ.corōe dn̄i.ſim.268.dies ē ſcī imᵘˢ ignis
	f	iij	no	5	℣.Lūa repta pᵒ pᵒmaij 3º.no.dat q̄ q̄rta
xvj	g	p̄die	no	6	Joan.an̄ por.la.to.d.270. Oct. pr.m̄. me.
v	A	Nonis		7	Tranſlatio bti petri mar.totū du.270.
	b	viij	id	8	Apparitio ſcī michaelis.totū.du.270.
xiij	c	vij	id	9	
ij	d	vj	id	10	Gordiani ⁊ epimachi martyꝝ.271.iij.lec.
	e	v	id	11	
x	f	iiij	id	12	Nerei achilei ⁊ pancratij mar.271.iij.le.
	g	iij	id	13	Seruatij confeſſoris ſimplex.272.
xviij	A	p̄die	id	14	
vij	b	Idibus		15	
	c	xvij	cal'	16	Junij.
xv	d	xvj	cal'	17	
iiij	e	xv	cal'	18	Sol in geminis.
	f	xiiij	cal'	19	Potentiane virginis. 272.iij.lec.
xij	g	xiij	cal'	20	
j	A	xij	cal'	21	
	b	xj	cal'	22	
ix	c	x	cal'	23	
	d	ix	cal'	24	Trāſlatio bti dominici totus duplex.271.
xvij	e	viij	cal'	25	Urbani pa.⁊ m̄. 274.iij.lec.Eſtas oꝛit.Di
vj	f	vij	cal'	26	℣.Uer fugat vrbanᵘˢ,pperās ve- es egyp.
	g	vj	cal'	27	ſtigia tranſit.Eſtas quē ſeq̄t fructibᵘˢ apta.
xiiij	A	v	cal'	28	ℭ Feſtū.ſ.cath.d ſe.257.ter.ordi. magis.
iij	b	iiij	cal'	29	bti dn̄ici ſp celebrat̄ i pria dn̄ica m̄e. maij
	c	iij	cal'	30	qn̄ n̄ occur.i feſto apl'oꝝ.ſ.āto.ſ.✠.qbᵘˢ dz dferri ex iſtōne pij pape.ſcdī.⁊ ſie t,d.⁊ me.
xj	d	p̄die	cal'	31	Petronille virginis.274.iij.lec. (p oc.

Si feſtū.ſ.āto.archiepi aliqn̄ occurrerit i dn̄ica.j. maij illo āno feſtū.ſ. cathe,d ſenis celebrabit̄ dn̄ica,ij,maii ex iſtōne,d.cle,pape,vii, cū me. ✠

Junius vndeno quindeno a fine ſalutem.

Aure9 nũerus	KL			Junius habet dies.xxx. Luna.xxix. Nox habet horas.vj. Dies vero.xviij.
		Junij.	1	
xix	f	iiij no	2	Marcellini petri marty. 274.iij.lec.
viij	g	iij no	3	
xvj	A	pdie no	4	
v	b	Nonis	5	Feria.vj.poſt oct.corporis xpi celebrat feſtũ
	c	viij id	6	ſacratiſſimorum quinqz ſtigmatum dñi ieſu
xiij	d	vij id	7	chriſti totum duplex. 385.
ij	e	vj id	8	Medardi epi z confeſſoris. 275.iij.lec.
	f	v id	9	Primi z feliciani mar. 275.iij.le.
x	g	iiij id	10	
	A	iij id	11	Barnabe apli.to.d.276.Dies egyptiac9.
xviij	b	pdie id	12	Baſilidis cirini nabo.z naza.m.276.iij.l.
vij	c	Idibus	13	Antonij confeſ.ordinis minor. 277.iij.lec.
	d	xviij cal	14	Julij.X. Solſtitiũ tribuit. Solſti.eſtiuale nobis s.ſquinqz Joannes Premiſſis moneo ſic docet illa dies.
xv	e	xvij cal	15	Viti modeſti atqz cre.m. 277.iij.lec.
iiij	f	xvj cal	16	Martialis.277.iij.le. Cirici z Dies egy.
	g	xv cal	17	Sol in cancro. ulite. 278.me.
xij	A	xiiij cal	18	Marci z marcelliani m. 278.iij.lec.
	b	xiij cal	19	Geruaſij z prothaſij m.ſimplex.278.
	c	xij cal	20	
ix	d	xj cal	21	
	e	x cal	22	Sanctorum decẽ milliũ martyrum.ſimplex.279.
xvij	f	ix cal	23	Vigilia.
vj	g	viij cal	24	Natiuitas ſci ioannis bap.to.du.280.
	A	vij cal	25	
xiiij	b	vj cal	26	Joannis z pauli martyrum.ſimplex.281.
iij	c	v cal	27	
	d	iiij cal	28	Leonis pp. memo.284. Vigilia.
xj	e	iij cal	29	Petri z pauli apoſtolorum to.duplex.284.
	f	pdie cal	30	Commemo.ſancti pauli apli.totũ du.287.

.I.viij. .I.xvj.

Tredecim⁹ iulij decimo innuit añ kl'as.

Aureus numer⁹	K L				Julius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. viij. Dies vero. xvj.
xix	g	Julij		1	Octaua sancti Joánis baptiste. simplex.
viij	A	vj	no	2	Uisitatio marie vgi. 290. totum duplex.
	b	v	no	3	Processi z martiniani m̄. 293. memoria.
xvj	c	iiij	no	4	
v	d	iij	no	5	
xiij	e	pdie	no	6	Oct. aploꝝ petri z pauli. 293. simplex.
	f	Nonis		7	
ij	g	viij	id	8	
	A	vij	id	9	Oct. visitationis. b. marie simplex.
x	b	vj	id	10	Sanctoꝝ septé fratꝝ m̄. 294. iij. lec.
	c	v	id	11	Procopij abbatis. 294. iij. lec.
xviij	d	iiij	id	12	Anniuersariū oiuꝫ sepl'toꝝ i ci. no. ix. lec.
vij	e	iij	id	13	Dies egy. ℞. Incipiūt iunij pdie cālēl'ares
	f	pdie	id	14	Et pdie nóas sepiēbris fine resultát. Di.
xv	g	Idibus		15	Diuisio aploꝝ. 384. to. du. es cálculares
iiij	A	xvij	cal'	16	Augusti.
	b	xvj	cal'	17	Alexij cōfessoris: z marine. v. 295. iij. lec.
xij	c	xv	cal'	18	Sol in leone
j	d	xiiij	cal'	19	
	e	xiij	cal'	20	Sancte margarite vgi. z m̄. 295. simplex.
ix	f	xij	cal'	21	Praxedis virginis. 296. iij. lec.
	g	xj	cal'	22	Marie magdale. 296. to. du. Dies egyp.
xvij	A	x	cal'	23	Appollinaris epi z martyris. 299. iij. le.
vj	b	ix	cal'	24	Christine vgi. z m̄. 299. iij. lec. Uigilia.
	c	viij	cal'	25	Jacobi apli to. d. 300. xpofo. z cu. 300 m̄
xiiij	d	vij	cal'	26	Anne mr̄is bié ma. 393. t. d. vbi de ea agit
iij	e	vj	cal'	27	Marthe vir. duplex 301
	f	v	cal'	28	Nazarij z socioꝝ marty. 301. iij. lec.
xj	g	iiij	cal'	29	Felicis sim. zc. 303. iij. le. Oct. ma. mag.
xix	A	iij	cal'	30	Abdon z sennen mar. 300. iij. le.
	b	pdie	cal'	31	Germani epi z confessoris. 302. iij. le.

Auguſti nepa prima fuga de fine ſecūda.

Aureus numer⁹	KL			Auguſtus hȝ dies.xxxj. Luna.xx. Nox hȝ horas.x.die vero.xiiij. (es egyp.
viij	c	Auguſti	1	Vin.petri.303.ſim. S.machab.303 me.Di
xvj	d	iiij no	2	Steph.pa.z m̄.303.iij.le. Incipit.6.emb.
v	e	iij no	3	Inuentio ſci ſtephani.304.ſimplex.
	f	pdie no	4	
xiij	g	Nonis	5	Beati dn̄ici ꝯfeſſoris.306.to.duplex.
ij	A	viij iđ	6	Trāſfiguratio dn̄i.309.to.du. Sixti fel.z
	b	vij iđ	7	Donati epi z m̄.312.me. agapi. m̄.312.
x	c	vj iđ	8	Cyriaci ſociorūq; eius. (mēoria.
	d	v iđ	9	Vigilia
xviij	e	iiij iđ	10	Laurentij marty.312.duplex
vij	f	iij iđ	11	Tyburtij martyris.314.memoria.
	g	pdie iđ	12	Octaua ſancti dn̄ici. ſimplex.
xv	A	Idibus	13	Hippolyti ſociorūq; eius.314.ſimplex.
iiij	b	xix cal'	14	Septēb. Euſebij pſ.z ꝯ.314.me. Vigil.
	c	xviij cal'	15	Aſſumptio ſctē marie ṽgi.315.to.du.
xij	d	xvij cal'	16	
j	e	xvj cal'	17	Octaua ſancti laurentij.ſimplex.
	f	xv cal'	18	Agapiti marty.317.me. Sol in ṽgine.
ix	g	xiiij cal'	19	
	A	xiij cal'	20	Bernardi abbatis.318.ſimplex.
xvij	b	xij cal'	21	
vj	c	xj cal'	22	Oct.aſſūptiōis.ſ.ma.ṽgi.ſim. Timothei z
	d	x cal'	23	Vigilia (ſimphoꝛ.mar.319.me.
xiiij	e	ix cal'	24	Bartholomei apli.319.totū du.
iij	f	viij cal'	25	Ludouici ꝯfeſ.320.ſim. Autūnus oritur
	g	vij cal'	26	ẜ. Principiū autūno ludouici feſta cedere
xj	A	vj cal'	27	Ruffi m̄.320.iij.l. Sic currūt breuib⁹ tē
xix	b	v cal'	28	Auguſtini epi.321.to.du. (pora tpib⁹.
	c	iiij cal'	29	Decol.ioā.ba.324.ſim. Sabi.m̄.324.me.
viij	d	iij cal'	30	Felicis z adaucti m̄.325.iij.le. Dies egy.
	e	pdie cal'	31	Finis ſexti emboliſmi.

Tertia ſeptēbris vulpis ē ſerit a pēd dena.

Aure⁹. nūerus	K	L		
				September habet dies.xxx. Luna.xxix.
				Nox habet horas.xij. dies vero.xij.
xvj	f	Septēb.	1	Egidij abbatis. 225.iij.lec.
v	g	iiij no	2	Incipit ſcd̄s embolismus.
	A	iij no	3	Dies egyptiac⁹ caniculares terminant.
xiij	b	p̄die no	4	Oct.ſ.aug.ſim. Marcelli.m̄. 325.me. Dies
ij	c	Nonis	5	Anniuerſariū familiarum ⁊ benefactorū ordinis noſtri.
	d	viij id	6	
x	e	vij id	7	
	f	vj id	8	Natiuitas ſancte marie.totū du. 326.
xviij	g	v id	9	Gorgonij martyris. 328.iij.lec.
vij	A	iiij id	10	
	b	iij id	11	Prothi ⁊ hiacinthi martyr. 328.iij.lec.
xv	c	p̄die id	12	.B. Equa dies nocti eſt autūni tpe lector.
iiij	d	Idibus	13	Eſt memor ſacram tunc celebrare crucem.
	e	xviij cal'	14	Octobris. Exalta.ſ.cru.du.328. Cornelij ⁊ cyp.m̄. me.330. Equinoctiū autūnale.
xij	f	xvij cal'	15	Oct.ſ.marie ſim. nicodemis m̄. 331.iij.le.
j	g	xvj cal'	16	Euphemie virginis ⁊ marty. 331.iij.lec.
	A	xv cal'	17	Lāberti epi ⁊ m̄. 331.iij.le. Sol in libra
ix	b	xiiij cal'	18	
	c	xiij cal'	19	
xvij	d	xij cal'	20	Vigilia.
vj	e	xj cal'	21	Matthei apli ⁊ euā.to.d.332. Dies egyp
	f	x cal'	22	Mauricij ſociorūq̄ eius ſimplex.333.
xiiij	g	ix cal'	23	
iij	A	viij cal'	24	
	b	vij cal'	25	
xj	c	vj cal'	26	
xix	d	v cal'	27	Coſme ⁊ damiani marty.ſimplex.334.
	e	iiij cal'	28	Venceſlai martyris. 335.iij.lec.
viij	f	iij cal'	29	Michaelis archangeli.totū du.335.
[illegible]	g	p̄die cal'	30	Hieronymi p̄sbyteri.totū duplex.337.

Tertiꝰ octobris gladiꝰ decimus ordine nectit

Aure' nũerus.	K	L	October habet dies.xxx.Luna.xxx. Nox habet horas.xiiij.Dies vero.x.
xvi	A	Octobris 1	Remigij epi.ꝛ cõ. 338.iij.l.
v	b	vi no 2	Leodegarij epi ꝛ marty. 338.iij.lec.
xiij	c	v no 3	Dies egypciacus.
ij	d	iiij no 4	Francisci confessoris duplex. 339.
	e	iij no 5	
x	f	pdie no 6	Octaua sancti michaelis simplex.
	g	Nonis 7	Marci pape ꝛ ꝯ. 339.iij.lec. Sergij bachi
xviij	A	viij id 8	marcelli ꝛ apuley marty. 340.iij.lec.
vij	b	vij id 9	Dionysij sociorũqꝫ eius.totũ duplex. 340
	c	vj id 10	Anniuersariũ oĩuꝫ fratrũ ordis nr̃i ix.lec.
xv	d	v id 11	
iiij	e	iiij id 12	
	f	iij id 13	Eduardi confessoris. 341.iij.lec.
xij	g	pdie id 14	Calisti pape ꝛ martyris. 341.iij.lec.
i	A	Idibus 15	
	b	xvij cal' 16	Nouembris.
ix	c	xvi cal' 17	
	d	xv cal' 18	Luce euange. 341.to.d. Sol in scorpione
xvij	e	xiiij cal' 19	
vi	f	xiij cal' 20	
	g	xij cal' 21	Undecim milliũ vgi.m̃.to.du. 341.ꝛ.396
xiiij	A	xi cal' 22	Dies egypciacus.
iij	b	x cal' 23	
	c	ix cal' 24	
xi	d	viij cal' 25	Crispini ꝛ crispiniani marty. 344.iij.lec.
xix	e	vij cal' 26	
	f	vj cal' 27	Uigilia.
viij	g	v cal' 28	Simonis ꝛ iude apl'oꝝ.totũ duplex. 345.
	A	iiij cal' 29	
xvi	b	iij cal' 30	
v	c	pdie cal' 31	Quintini mar. 345.memoria. Uigilia.

.i.qnta dies. .i.xxvij. Quito novēbris sect⁹ vix:tertia mãſit i vn.

Aureus numer⁹ KL November habet dies.xxx. Luna.xxix.
Nox habet horas.xvj. Dies vero.viij.

	d	Novēb	1	Feſtivitas oiuʒ ſcōꝝ.d.346.totū duplex.
xiij	e	iiij no	2	Cōme.oiuʒ fideliū defunctoꝝ.348.ix.l. In-
ij	f	iij no	3	cipit quintus emboliſmus.
	g	ꝑdie no	4	
x	A	Nonis	5	Dies egyptiacus.
	b	viij id	6	Leonardi confeſſoris. 350
xviij	c	vij id	7	
vij	d	vj id	8	Octava oium ſanctoꝝ.ſimplex.
	e	v id	9	Theodori marty. 352.iij.lec.
xv	f	iiij id	10	Quatuoꝛ coronatoꝝ. 352.iij.lec.
iiij	g	iij id	11	Martini epi ꝛ ꝯf.352.du.Mēne.m̄. me.
	A	ꝑdie id	12	
xij	b	Idibus	13	Bricij epiſcopi ꝛ cōfeſſoris. 354.iij.lec.
j	c	xviij.cal	14	Decembris.
	d	xvij cal	15	
ix	e	xvj cal	16	
	f	xv cal	17	Sol in ſagittario.
xvij	g	xiiij cal	18	Octava ſancti martini ſimplex.
vj	A	xiij cal	19	Scē helisabeth vidue. 355.ꝛ.397.mēo.
	b	xij cal	20	ꝟ. Pꝛīcipiū ē hyēnis cleris q frigoꝛa ſē
				Et monet hic ſcūs coꝛpa nſa tegi. (tit.
xiiij	c	xj cal	21	Pꝛeſentatio virgi.ma.to.du.392.
iij	d	x cal	22	Cecilie virginis ꝛ martyris.355.duplex.
	e	ix cal	23	Clemētis pape ꝛ m̄.356.ſim.hyemis oꝛt
xj	f	viij cal	24	Griſogoni martyris. 357.iij.lec.
xix	g	vij cal	25	Catherine ṽgi.ꝛ m̄.358.ꝛ.358.to.du.
	A	vj cal	26	
viij	b	v cal	27	Vitalis ꝛ agricole martyrū. 359.iij.lec.
	c	iiij cal	28	Dies egyptiacus.
xvj	d	iij cal	29	Saturnini mar. 360.iij.lec. Vigilia.
v	e	ꝑdie cal	30	Andree apli.201.t.d. ꝟ andree feſto vici

nis:oꝛdie quouis Advē.dñi pria colit feria.Si cadat i lucē dñi celebrat
vbi ē.Advē.pñi nō ē celebrare decēb.Poſt t'inas nonas nec q̄nas añ kl.

Dat duodena cohors inde decē³ decēbris.

Aureus numerᵘ KL December habet dies. xxxj. Luna. xxix.
Nox habet horas. xviij. dies vero. vj.

xiij	f	Decemb		1	Finis quinti embolismi.
ij	g	iiij	no	2	Incipit primus embolismus.
	A	iij	no	3	
	b	pdie	no	4	Barbare ṽgi. ꝛ m̄r. 2 0 3. ſimp. Incipit q̄r (tus embolismus.
	c	Nonis		5	
xviij	d	viij	id	6	Nicolai epi. 2 0 4. du. (dre apli. me.
vij	e	vij	id	7	Ambroſij epi. 2 0 6. t. d. Oct. an. Dies egy.
	f	vj	id	8	Sanctificatio btē marie ṽgi. 2 0 7. to. dup.
xv	g	v	id	9	
iiij	A	iiij	id	10	
	b	iij	id	11	Damaſi pape. 2 1 2. iij. lec.
xij	c	pdie	id	12	
j	d	Idibus		13	Lucie virgi. ꝛ martyris. 2 1 2. duplex.
	e	xix	cal'	14	Januarij.
ix	f	xviij.	cal'	15	℞. Añ diē decimū xp̄i. Solſtitiū hyemale
	g	xvij	cal'	16	naſcētis hētur Solſtitiū: certi ſi rōe ſumᵒ.
xvij	A	xvj	cal'	17	O ſapientia.
vj	b	xv	cal'	18	Sol in capricorno.
	c	xiiij	cal'	19	
xiiii	d	xiij	cal'	20	Vigilia.
iij	e	xij	cal'	21	Thome apli. 2 1 3. totum duplex.
	f	xj	cal'	22	Dies egyptiacus.
xj	g	x	cal'	23	
xix	A	ix	cal'	24	Vigilia.
	b	viij	cal'	25	Natiuitas dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. 7 3. to. duplex.
viij	c	vij	cal'	26	Stephani pthomartyris. 2 1 5. to. duplex.
	d	vj	cal'	27	Joannis apli ꝛ euāgeliſte. 2 1 7. to. du.
xvj	e	v	cal'	28	Sanctorum innocentium. 2 1 9. ſimplex.
v	f	iiij	cal'	29	Thome epi ꝛ martyris. 2 2 1. ſimplex.
	g	iij	cal'	30	
xiij	A	pdie	cal'	31	Silue. pa. 2 2 2. ſim. Finis p̄mi embolismi.

¶ In iſto breuiario continentur infraſcripta per ordinem.

¶ In primis kalendarium completum ꝛ correctum cuꝫ oibus ſibi neceſſarijs in primo quaterno.
¶ Tabula epiſtolaꝝ ꝛ euangelioꝝ per totum annum.
¶ De virtutibus pſalmorum poſt kalendarium.
¶ Pſalterium cum canticis ꝛ letanijs.
¶ Totum officium de tempore ꝛ de ſanctis cum officijs nouis ꝛ rubricis vſqꝫ ad capitulum romanū. M.cccc.xxx. celebratū ordinatis in ſuis locis ſuperadditis incipit. fo. 61
¶ Quedā particularia officia que non generaliter per totuꝫ ordinē ſed particulariter in diuerſis prouincijs celebrantur vꝫ. Officium de pietate domine noſtre. fo. 377
¶ Tres lectiones de ſancto adalberto epiſcopo ꝛ martyre cum oratione propria. fo. 384
¶ Officiū de quinqꝫ ſtigmatibus dñi nři Jeſu chriſti. fo. 385
¶ Officium de lancea eiuſdem. fo. 389
¶ Officiū aliud de ſanctificatione beate virginis. fo. 391
¶ Noue lcōnes in diuiſione aploꝝ cū oīone ꝑpria. fo. 384
¶ Offīm ſcē anne mřis btiſſime virginis marie. fo. 393
¶ Offīm ſanctaꝝ vndecim milliū ꝟginū ꝛ marty. fo. 395
¶ Offīm totū .ix. lectionū de ſcā eliſabeth vidua. fo. 397
¶ Offīm ꝑticulare totū de beata catherina ꝟgi. ꝛ mři. fo. 402
¶ Offīm particulare de beato gregorio papa. fo. 405
¶ Oratio deuota faciēda in viſitatione infirmoꝝ. fo. 404
¶ Cōmēdatio aīe moriētis ꝛ mortui valde deuota. fo. 306
¶ Officia ad cōicādū inūgēdū ꝛ ſepeliēdū frēꝫ ordīs. fo. 408
¶ Offīm in ſepultura paruulorum faciendum. fo. 413
¶ Bñdictiōes carniū: caſei: ouoꝝ: ꝛ eiuꝫ cōmeſtibiliū:
¶ anchonaꝝ: loci: vel domꝰ: ad q̄cūqꝫ volueris: ꝛ ouoꝝ. fo. 420
¶ Exorciſmus aque. fo. 421
¶ Oīo pro capitulo generali ꝛ pro eūtibus ad illud. fo. 421
¶ Benedictio itinerantium. fo. 421
Forme abſoluendi ab excōicatione. Itē abſolutio a peccatis. Itē forma abſolutiōis plenarie ꝛ abſolutio generalis que fit fratribus in capitulis. fo. 423
¶ Item officium ſancti ioſeph. fo. 380
¶ Item officium preſentationis beate marie. fo. 399

¶ Rubrica de feſtis trium lectionum ⁊ memorijs ex capitulo Cenomanenſi.

¶ Quia ordo noſter non habet officium plurimorum confeſſorum ſimul celebrandorum: ideo de ſanctis hylario ⁊ remigio vedaſto ⁊ amando fiet tm̃ memoria. Inſuper de ſanctis.

Paulo primo eremita
Leone confeſſore
Proceſſo ⁊ martiniano
Chriſtophoro ⁊ cucufato
Machabeis
Sixto feliciſſimo ⁊ agapito
Donato
Cyriaco largo ⁊ ſmaragdo
Tiburtio
Euſebio
Sabina
Gorgonio
Protho ⁊ hyacintho
Cornelio ⁊ cypriano
Nicomede
Quintino
Menna

Memoria tantū fiat quia infra octo dies nō poſſunt celebrari.

Incipit tabula epiſtolarum ⁊ euangelioꝝ totius anni ſm ordinem fratrum predicatoꝝ.

Dñica prima in aduentu.

Scientes quia hora eſt finis
dñm ieſum chꝛm Ro.xiij.
Cū appropinquaſſet finis
qui venit in noīe dñi Mat.xxj.

Dñica ſecunda

Quecunqꝫ ſcripta finis
⁊ virtute ſpūs ſancti Ro.xv.
Erunt ſigna in ſole finis
non tranſibunt Luce.xxj.

Dnica tertia

Sic nos exiſtimet finis
vnicuiqꝫ a deo j.Coꝛ.iiij.
Cum audiſſet ioānes finis
viā tuā ante te Mat.xj.

Feria quarta

Erit in nouiſſimis finis
domini dei noſtri Eſaie.ij.
Locutus eſt dñs ad finis
⁊ eligere bonum Eſaie.vij.
Miſſus eſt angelus finis
ſm verbum tuum Luce.j.

Feria ſexta

Egredietur virga finis
cinctoriū renū eius Eſaie.xj.
Exurgens maria finis
ſalutari meo Luce.j.

Sabbato

Clamabunt ad dñm finis
⁊ ſanabit eos Eſaie.xix.
Letabitur deſerta finis
in fontes aquaꝝ Eſaie.xxxv.
Super montē excelſum finis
leuabit eos Eſaie.xl.
Chꝛiſto meo cyro finis
ego dñs creaui eū Eſaie.xlv.
Angelus dñi deſcen. finis
in fornace dicentes Dañ.iij.
Rogamus vos per finis
aduentus ſui ij.Theſſa.ij.
Anno quintodecimo finis
ſalutare dei Luce.iij.

Dñica quarta

Gaudete in dño finis
in chꝛiſto ieſu Phil'.iiij.
Miſerunt iude finis
ioānes baptiʒans Joan.j.

In vigilia natiuitatis domini.

Propter ſion nō finis
domino in te. Eſa.lxij.
Paulus ſeruus finis
domini noſtri Ro.j.
Cū eſſet deſponſata finis
a peccatis eorum Mat.j.

In nocte natiuitatis.

Populus q ambulabat finis
in ſempiternum Eſaie.ix.
Apparuit gr̄a dei finis
ieſu dño noſtro Ad titū.ij.
Exijt edictum finis
bone voluntatis. Luce.ij.

In aurora natiuitatis

Spiritus dñi ſuper finis
a domino deo nr̄o Eſaie.lxj.
Apparuit benignitas finis
ſpem vite eterne Ad titū.iij.
Paſtores loquebant finis
dictū eſt ad illos Luce.ij.

In miſſa maiori

Propter hoc ſciet finis
ſalutare dei Eſa.lij.
Multifarie finis
non deficient Heb.j.
In principio erat finis
gratie ꝛ veritatis Joā.j.

Dñica infra octauā nati.

Quāto tempore finis
ꝛ heres per deum Gal.iiij.
Erat ioſeph finis
erat cum illo Luce.ij.

In circūciſione dñi

Apparuit benignitas finis
ſpem vite eterne Titū.iij.
Poſt q̄ꝫ conſumati finis
in vtero conciperet. Luce.ij.

In vigilia epiphanie

Apparuit benigni. finis
ſpem vite eterne Titū.iij.
Defuncto herode finis
naçareus vocabit Mat.ij.

In die epiphanie

Surge illuminare finis
Dñō annūciantes Eſa.lx.
Cum natus eſſet finis
in regionem ſuam Mat.ij.

Dñica infra octa.epipha.

Obſecro vos per finis
alter alterius mēbra Ro.xij.
Cum factus eſſet finis
deum ꝛ hoīes Luce.ij.

In octa.epiphanie

Dñe deus meus finis
dicit dñs oipotens Eſa.xij.
Venit ieſus a galilea finis
in quo mihi cōpla. Mat.iij.

Dñica.j.poſt octa.epipha.

Habentes donationes finis
Humilib⁹ ꝯſentiētes. Ro.xij.
Nuptie facte ſunt finis
diſcipuli eius Joā.ij.

Dñica ſecunda

Nolite eſſe prudentes finis
in bonum malum Ro.xij.
Cum deſcendiſſet ieſus finis
in illa hora Mat.viij.

Dñica tertia

Nemini quicq̄ꝫ debeatis finis
eſt dilectio Ro.xiij.
Aſcendente ieſu finis
obediunt ei Mat.viij.

Dñica quarta

Induite vos finis
in cordib⁹ veſtris deo Col.iij.
Sile eſt regnū celoꝝ finis
in horreum meū Mat.xiij.

Dñica in ſeptuageſima

Neſcitis q̄ hi. finis
petra aūt erat xp̄s j.Cor.ix.
Sile eſt regnū celoꝝ finis
pauci vero electi Mat.xx.

Dñica in ſexageſima

Libēter ſuffertis finis
q̄ non mentior ij.Cor.xj.
Cum turba plurima finis
afferunt in patiētia Luc.viij.

Dñica quinquageſime.

Si linguis hoīum finis
eſt charitas j.Cor.xiij.
Aſſumpſit ieſus finis
laudem deo Luce.xviij.

Feria.iiij.in capite ieiunij.

Cōuertimini ad me finis
opprobriū in gētib⁹ Johel.ij.
Cū ieiunatis nolite finis
ibi eſt cor tuum Mat.vj.

Feria quinta

Egrotauit ezechias finis
protegā eam Eſa.xxxviij.
Cū introiſſet ieſus finis
in illa hora Mat.viij.

Feria ſexta

Clama ne ceſſes finis
dñs deus tuus Eſa.lviij.
Audiſtis quia finis
reddet tibi Mat.v.

Sabbato

Si abſtuleris finis
locutum eſt Eſa.lviij.
Cum ſero eſſet finis
ſalui fiebant Mar.vi.

Dñica pma in.xl.

Hortamur vos finis
⁊ oia poſſidentes ij.Cor.vj.
Ductus eſt ieſus finis
⁊ miniſtrabat ei Mat.iiij.

Feria ſecunda

Ecce ego ipſe inquā finis
⁊ iuſtitia Ezechi.xxxiiij.
Cum venerit filius finis
in vitam eternam Mat.xxv.

Feria tertia

Querite dñm finis
niſi illud Eſa.lv.
Cum intraſſet ieſus finis
de regno dei Mat.xxj.

Feria quarta

Dixit dñs ad moy. finis
⁊.xl.noctibus Exo.xxiiij.
Venit helias finis
nomē dei oreb iij.Reg.xix.
Acceſſerunt ad ieſum finis
⁊ mater eſt Mat.xij.

Feria quinta

Quid eſt qđ inter vos finis
vita viuet Ezech.xviij.
Dicebat ieſus ad eos finis
nō creditis mihi Joā.viij.

Feria ſexta

Alia que peccaue. finis
non morietur Ezech.xviij.
Erat dies feſtus finis
fecit eum ſanum Joā.v.

Sabbato

Locutus eſt moyſes finis
locutus eſt tibi Deut.xxvj.
Dixit moyſes filijs finis
locutus eſt vobis Deut.xj.
Orationē faciebant finis
in tpe malo ij.Mat.pmo
Miſerere noſtri deus finis
mirabilia tua Eccl.xxxvj.
Angelus dñi finis
in fornace dicētes Dañ.iij.
Rogamus vos finis
ieſu xp̄i ſeruetur j.Theſſa.v.
Aſſumpſit ieſus finis
a mor.reſurgat Mat.xvij.

Dñica.ij.in quadrageſima

Rogamus vos finis
in ſctificationē j.Theſſa.iiij.
Egreſſus ieſus finis
ex illa hora Mat.xv.

Feria ſecunda

Orauit daniel di. finis
ſuper populum tuum Dañ.ix.
Ego vado et q̄ritis finis
facio ſemper Jo.viij.
Feria tertia
Factus eſt ſermo dñi finis
in manu helie iij.Reg.xvij.
Locutus eſt ieſus finis
exaltabitur. Mat.xxiij.
Feria quarta
Orauit mardocheus finis
et canentium Heſter.xiij.
Aſcendens ieſus finis
pro multis Mat.xx.
Feria quinta
Maledictus homo finis
inuentionū ſuarū Hiere.xvij.
Homo quidam erat finis
reſurrexit credent Luce.xvj.
Feria ſexta
Dixit ioſeph fratribus finis
patri ſuo Geñ.xxxvij.
Homo erat paterfa. finis
eum habebant Mat.xxj.
Sabbato
Dixit rebecca finis
benedictio tua Geñ.xxvij.
Homo quidā habuit finis
inuentus eſt Luce.xv.
Dñica tertia
Eſtote imitatores finis
et veritate Ephe.v.
Erat ieſus eijciens finis
cuſtodiuit illud Luce.xj.
Feria ſecunda
Naaman princeps finis
dño deus iſrael iiij.Re.v.
Dixerunt phariſei finis
illorum ibat. Luce.iiij.
Feria tertia
Mulier quedam finis
de reliquo. iiij.Reg.iiij.
Reſpiciens ieſus finis
gies ſepties Mat.xviij.
Feria quarta
Honora patrem tuū finis
nominis mei Exo.xx.
Acceſſerunt ad ieſum finis
coinquinat hoiem Mat.xv.
Feria quinta
Factum eſt verbum dñi finis
et vſq; in ſeculum Hiere.vj.
Surgens ieſus de ſy. finis
ſynagogis galilee Luc.iiij.
Feria ſexta
Conuenerunt filij iſrl̄ finis
eſt in eis Numeri.xx.
Venit ieſus in ciuitatē finis
ſaluator mūdi Joan.iiij.
Sabbato
Erat vir in babylone finis
in die illa Dañ.xiij.
Perrexit ieſus in finis
iam noli peccare Joā.viij.
Dñica quarta
Scriptū eſt enim qm̄ finis
xps nos liberauit Gal.iiij.
Abijt ieſus trans ma. finis
in mundum. Joan.vj.
Feria ſecunda
Venerunt due mulie. finis
iudicium iij.Re.iij.

Prope erat paſcha finis
in domine Joan.ij

Feria tertia

Locutus eſt dñs ad finis
populo ſuo Exo.xxxij
Jam die feſto finis
crediderunt in eũ Joã.vij

Feria quarta

Sctificabo nomen finis
vobis in deũ Ezech.xxxvij
Lauamini mũdi finis
comedetis Yſa.j
Preteriens ieſus finis
adorauit eum Joã.ix

Feria quinta

Mulier ſunamitis finis
eſt in galgala iiij.Reg.iiij
Ibat ieſus in ciui. finis
plebem ſuam Luce.vij

Feria ſexta

Egrotauit filius finis
verum eſt. iij.Reg.xvij
Erat quidã lãguẽs finis
crediderũt in eum Joã.xj

Sabbato

In tempore placito finis
glorificar tui. Yſa.xlix
Ego ſum lux mundi finis
hora eius Joan.viij

Dñica de paſſione

Xp̃s aſſiſtens finis
in xp̃o ieſu Hebre.ix
Quis ex vobis argu. finis
ꝛ exiuit de tẽplo. Joã.viij

Feria ſecunda

Factũ eſt verbũ dñi finis
miſertus eſt pp'lo ſuo Jone.iij
Miſerunt pncipes finis
credentes in eũ Jo.vij

Feria tertia

Congregati ſunt finis
de lacu leonũ Dañ.xiiij
Ambulabat ieſus finis
metum iudeoꝝ Joan.vij

Feria quarta

Locutus eſt dñs finis
dñs deus veſter. Leuit.xix
Facta ſunt encenia finis
ꝛ ego in patre Joã.x

Feria quinta

Orauit daniel finis
orbem terrarum Dañ.iij
Rogabat ieſum qdã finis
vade in pace Luc.vij

Feria ſexta

Dñe omnes qui te finis
conterere eos. Hiere.xvij
Collegerũt põtifices finis
diſcipulis ſuis Joã.xj

Sabbato

Dixerunt impij finis
furoris tui Hiere.xviij
Subleuatis oculis finis
ad te venio Joã.xvij

Dñica in ramis palmarũ

Hoc eni ſentite in. finis
eſt dei patris Phil.ij
Cum appropinquaſſet finis
in nomine dñi Mat.xxj
Scitis q2 poſt finis
cum cuſtodib9. Mat.xxvj

Feria ſecunda

Dixit Eſaias dñe finis
ſuper deum ſuum Eſa.l.
Ante ſex dies finis
ſe ab eis Joã.xij
Feria tertia
Dixit hieremias finis
dñe deus meus. Hiere.xj
Erat paſcha ⁊ azima finis
monumenti Mar.xiij
Feria quarta
Dicite filie ſion finis
reddidit nobis Eſa.lxij
Dñe qs credidit finis
vt non perirent. Eſa.liij
Appropinquabat dies finis
poſitus fuerat Luce.xxij.
Feria quinta
Conuenientib⁹ vobis finis
damnemur j.Cor.xj
Ante diem feſtũ finis
vos faciatis Joã.xiij
In paraſceue
In tribulatione ſua finis
holocauſtum Oſee.vj.
Menſis iſte finis
tranſitus dñi Exo.xij
Egreſſus ieſus finis
poſuerunt ieſuz Joã.xviij
Sabbato ſancto
In pncipio creauit finis
quod patrarat Ge.pmo.
Factũ eſt in vigilia finis
⁊ dixerunt Exo.xiiij
Apprehendẽt ſeptẽ finis
⁊ a pluuia Eſa.iiij
Hec eſt hereditas finis
niſi illud Eſa.liiij
Si cõſurrexiſtis cum finis
cũ ipſo in gloria Col.iiij
Veſpere aũt ſabbati finis
predixi vobis Mat.xxviij
In die ſancto paſche
Expurgate vetus finis
⁊ veritatis j.Cor.v
Maria magdalene finis
ſicut dixit vobis Mat.xvj
Feria ſecunda
Stãs petrus finis
credunt in eum Actuũ.x.
Duo ex diſcipulis finis
in fractione panis Luce.xxiiij
Feria tertia
Surgens paulus finis
chriſtũ dñm noſtrũ Act.xiij
Stetit ieſus in medio finis
in oẽs gentes Luce.xxiiij
Feria quarta
Aperiens petrus finis
peccata veſtra Actuũ.iij
Manifeſtauit ſe finis
rexiſſet a mortuis Joã.xxj
Feria quinta
Angelus dñi locutus finis
veniret ceſaream Act.viij
Maria ſtabat finis
dixit mihi Joã.xx
Feria ſexta
Chriſtus ſemel finis
in dextera dei j.Petri.iij
Undecim diſcipuli finis
matione ſeculi Mar.xxviij.
Sabbato

Deponentes omnē finis
conſecuti j. Petri. ij
Una ſabbati finis
a mortuis reſurgere. Jo.xx
Dñica in octa. paſche
Omne quod natū eſt finis
dei in ſe j. Joan. v.
Cum eſſet ſero die finis
retenta ſunt Joā.xx
Dñica pma poſt oct. paſche.
Chriſtus paſſus eſt finis
epm aiaꝝ veſtraꝝ j. Petri. ij
Ego ſum paſtor bonus finis
⁊ vnus paſtor. Joānis.x.
Dñica ſecunda
Obſecro vos finis
hec eſt enim gra j. Petri. ij
Modicum ⁊ iam nō finis
tollet a vobis Joan.xvj
Dñica tertia
Omne datum optimū finis
animas veſtras Jac. pmo
Uado ad eum finis
annūciabit vobis Jo.xvj
Dñica quarta
Eſtote factores verbi finis
ab hoc ſeculo Jac. pmo
Amē amen dico vobis finis
a deo exiſti Joā.xv
Feria.ij.⁊.iij.in rogationibus.
Confitemini alterutrū finis
multitudinē pctōꝝ. Jaco.v
Quis veſtrum habebit finis
petentibus ſe Luce.xj
In vigilia aſcenſionis
Unicuiqꝫ noſtrum finis
plenitudinis chri Ephe.iiij
Subleuatis ieſus finis
ad te venio Joan.xvij
In die aſcenſionis
Primū quidē ſermonē finis
euntem in celū Actuū.j
Recumbentib' vndeci finis
ſequētibus ſignis Mar.xvj
Dñica infra octauas
Eſtote prudentes finis
per ieſum chrim j. Pe.iiij
Cum venerit paracletus finis
dixi vobis Joan.xv
In vigilia penthecoſtes
Tentauit de' abrahā finis
⁊ habitauit ibi Gene.xxij
Scripſit moyſes finis
vſqꝫ compleuit Deut.xxxj
Apprehendent ſeptē finis
⁊ a pluuia Eſa.iiij
Audi iſrael mādata finis
cōuerſatus eſt. Baruch.iij
Factum eſt cum apollo finis
de regno dei Actuū.xix
Si diligitis me finis
meipſum Joā.xiiij
In die penthecoſtes
Dum complerentur finis
magnalia dei Actuū.ij
Siqs diligit me finis
ſic facio Joan.xiiij
Feria ſecunda
Aperiens petrus finis
dñi noſtri ieſu chri Act.x
Sic deus dilexit finis
ſunt facta Joā.iij

Feria tertia
Cum audiſſent finis
ſpūm ſanctum Act.viij
Amen amen dico vobis finis
abundantius habeant Joā.x
Feria quarta
Diligite iuſtitiam finis
habet vocis Sap.j
Stans petrus finis
ſaluus erit Act.ij
Nemo poteſt venire finis
pro mundi vita Joan.vj
Feria quinta
Philippus deſcendēs finis
in illa ciuitate Act.viij
Conuocatis ieſus finis
curantes vbiqȝ Lucie.ix
Feria ſexta
Aperiens petrus finis
cum facie tua Act.ij
Factū eſt in vna dierū finis
mirabilia hodie Luce.v
Sabbato
Effundam de ſpū finis
ſaluus erit Johel.ij
Dixit moyſes fi. finis
dn̄s oipotēs Deut.xvj
Audi iſrael q̄ ego finis
dederit tibi Deut.xxvj
Dixit dn̄s ad moy. finis
populus meus Leuit.xxvj
Angelus dn̄i deſcen. finis
in fornace dicentes Dan̄.iij
Conuenit vniuerſa finis
⁊ ſpū ſancto Actuū.xiij
Surgens ieſus de finis
ſynagogis galilee Luce.iij
In feſto ſancte trinitatis
Gaudete perfecti finis
vobis amen ij.Cor.xiij
Erat homo ex phariſeis finis
vitam eternam Joan.iij
In feſto corporis chriſti
Ego enim accepi a finis
corpus dn̄i j.Cor.xj
Caro mea vere eſt finis
viuet in eternum Joā.vj
Dn̄ica prima poſt tri.
Deus charitas eſt finis
⁊ fratrem ſuum j.Joā.iiij
Homo qdā erat diues finis
reſurrexerit credēt. Luc.xvj
Dn̄ica ſecunda
Nolite mirari fi. finis
⁊ veritate j.Joan.iij
Homo qdam fecit finis
cenam meam. Luce.xiiij
Dn̄ica tertia
Humiliamini ſub po. finis
in ſecula ſeculoꝝ amē j.Pe.v
Erant appropinquantes
penitentiā agente Luce.xv
Dn̄ica quarta
Exiſtimo eni ꝙ non finis
corporis noſtri Ro.viij
Eſtote miſericordes finis
fratris tui Luce.vj
Dn̄ica quinta
Omnes vnanimes finis
in cordibus veſtris j.Pe.iij
Cum turbe irruerent finis
ſecuti ſunt eum Luce.v

Dñica ſexta
Quicūq̃ baptiça. finis
autem deo Ro.vj.
Amē amē dico vob̄ ni. finis
munus tuum. Mat.v.

Dñica ſeptima
Humanum dico finis
eterna in chriſto Ro.vj.
Cum turba multa finis
dimiſit eos Mar.viij.

Dñica octaua
Debitores ſumus finis
autem chriſti Ro.viij.
Attendite a falſis finis
in regnum celorū Mat.vij.

Dñica nona
Non ſimus ↄcupiſcen. finis
vt poſſitis ſuſtinere. j.Cor.x.
Hō quidē erat diues finis
tabernacula Luce.xvj.

Dñica decima
Scitis qm̄ cum gentes finis
prout vult j.Cor.xij.
Cū appropin.ieſus finis
in templo Luce.xix.

Dñica vndecima
Notum vobis facio finis
vacua non fuit. j.Cor.xv.
Duo hoīes aſcēderunt finis
exaltabitur Luce.xviij.

Dñica duodecima
Fiduciā talē habemus finis
in gloria ij.Cor.iij.
Exiens ieſus de finibus finis
⁊ mutos loqui Mar.vij.

Dñica tertiadecima
Habrae dicte ſunt finis
credentibus Gal.iij.
Beati oculi q vident finis
fac ſimiliter Luce.x.

Dñica quartadecima
Spū ambulate finis
⁊ concupiſcentijs Gal.v.
Cū iret ieſus in hier̄lm finis
ſaluum fecit Luce.xvij.

Dñica quintadecima
Si ſpū viuimus finis
domeſticos fidei Gal.vj.
Nemo poteſt duobus finis
adijcientur vobis Mat.vj.

Dñica ſextadecima
Obſecro vos nt finis
ſeculi ſeculoꝝ amē Ephe.iij.
Ibat ieſus in ciuitatem finis
plebem ſuam Luce.vij.

Dñica decimaſeptima
Obſecro vos ego finis
ſecula ſeculoꝝ amē. Ephe.iiij.
Cum intraret ieſus finis
exaltabitur Luce.xiiij.

Feria.iiij.quatuor temporum
Ecce dies veniunt finis
dicit dñs oēs Amos.ix.
Congregatus eſt oīs finis
titudo noſtra Neemie.viij.
Reſpondens vnus finis
⁊ ieiunio Mar.ix.

Feria ſexta
Conuertere iſrael finis
ambulabunt in eis Oſee.xiiij.
Rogabat ieſum quidā finis
vade in pace Luce.vij.

Sabbato

Locutus eſt dñs ad. finis
ſabbata veſtra Leuit.xxiij
Locutus eſt dñs ad finis
dñs deus veſter Leuit.xxiij
Dñe deus noſter finis
a diebus antiqs Michee.vij
Factũ eſt verbũ dñi finis
diligite Zach.viij
Angelus dñi deſcen. finis
in fornace dicentes Dañ.iij
Tabernaculũ factũ finis
inuenta Heb ix
Arborẽ fici habebat finis
fiebant ab eo Luce.xiij

Dñica decimaoctaua

Gratias ago deo finis
dñi noſtri ieſu chri ij.Cor.j
Phariſei audien. finis
amplius iterrogare Mat.xxij

Dñica decimanona

Renouamini ſpiritu finis
neceſſitatẽ patiẽti Ephe.iiij
Aſcendẽs ieſus in na. finis
talem hominibus Mat.ix

Dñica vigeſima

Uidete quomodo caute finis
in timore chri Ephe.v
Simile eſt regnum celorũ ho-
mini finis
pauci vero electi Mat.xxij

Dñica vigeſimaprima

Confortamini in dño finis
verbum dei Ephe.vj.
Erat qdam regulus finis
eius tota Joã.iiij

Dñica vigeſimaſecunda

Cõfidimus in dño finis
⁊ laudem dei Phil.j.
Simile eſt re.ce.homini finis
cordibus veſtris Mat.xviij

Dñica vigeſimatertia

Imitatores mei finis
in libro vite Phil.iij
Abeuntes phariſei finis
dei deo Mat.xxij

Dñica vigeſimaquarta

Nõ ceſſamus pro vobis finis
in chriſto ieſu Col.pma
Loquente ieſu ad finis
terram illam Mat.ix

Dñica vigeſimaquinta

Ecce dies veniunt finis
in terra ſua Hiere.xxiij
Cum ſubleuaſſet finis
eſt in mundum Joã.vj.

In cõſecratione eccłie

Uidi ciuitatem finis
facio omnia Apoc.xxj
Ingreſſus ieſus finis
quod perierat Luce.xix

¶ Incipit tabula de ſctis

In vigilia ſcti andree

Bñdictio dñi ſuper finis
coronam glorie Eccl.xlv.
Stabat ieſus ⁊ ex finis
filium hominis Jo.primo

In die

Corde creditur ad finis
verba eorum Ro.x
Ambulans ieſus finis
ſecuti ſunt eum Mat.iiij

Sancte barbare virgi. ⁊ marty.
Qui glorіatur in cõi
Simile eſt re.ce.the. in cõi
Sancti nicolai epi
Ecce ſacerdos ma. in cõi
Sint lumbi veſtri in cõi
In ordinatiõe ſancti ambroſij
Ecce ſacerdos in cõi
Ego ſum paſtor finis
vnus paſtor Joã.x
In ſanctificatiõe beate marie.
Ab initio In ſabbatis
Miſſus eſt angelus finis
Verbum tuum Luce pmo
Sancti damaſi pape ⁊ confeſ.
Beatus vir q inuenit in cõi
Homo qdam peregre in cõi
Sancte lucie virgis ⁊ martyr.
Qui gloriatur in cõi
Simile eſt re.ce.the. in cõi
Sancti thome apoſtoli
Jam non eſtis in cõi
Thomas vnus de finis
⁊ crediderunt Joan.xx
Sãcti ſtephani ꝓthomartyris.
Stephanus plenus finis
obdormiuit in dño Act.vj
Ecce ego mitto finis
in nomine dñi Mat.xxiij
Sancti ioannis euangeliſte
Qui timet deum in cõi
Dixit ieſus petro finis
teſtimoniũ eius: Joan.xxj
Sanctorum innocentium
Vidi ſupra montem finis
ante thronũ dei: Apoc.xiiij

Angelus dñi appa. finis
quia non ſunt Mat.ij
Sancti thome martyris
Btũs vir q in ſapiẽtia in cõi
Niſi granũ frumenti in cõi
Sancti ſilueſtri pape
Ecce ſacerdos ma. in cõi
Homo qdã peregre in cõi
Sancti felicis confeſſoris
Doctrinis varijs in cõi
Qui vos audit me finis
ſcripta ſunt in celis Luce.x
Sancti mauri abbatis
Dilectus deo ⁊ hoibus in cõi
Nemo accendit in cõi
Sancti marcelli pape ⁊ marty.
Juſtus cor ſuũ tra. finis
in generationem Eccl.xix
Homo quidã peregre in cõi
Sancti antonij abbatis
Juſtum deduxit in cõi
Nemo accendit in cõi
Sancte priſce marty.
Qui gloriatur in cõi
Simile eſt re.ce.the. in cõi
Sãctoꝝ m. fabiani ⁊ ſebaſtiani
Sancti per fidem in cõi
Deſcendens ieſus de in cõi
Scẽ agnetis virginis ⁊ mar.
Confitebor tibi dñe in cõi
Simile eſt re.ce.decẽ in cõi
Sancti vincentij marty.
Btũs vir q in ſapia in cõi
Niſi granũ frumẽti in cõi
Sancte emerentiane vir. mar.
Sapientia vincit in cõi

Si'le eſt reg.ce.theſau. in cõi
In ↄuerſione ſancti pauli apli.
Saulus adhuc ſpi. finis
quoniã hic eſt xp̃s Act.ix
Ecce nos reliqmus finis
poſſidebit Mat.xix.
Sancti iuliani epi̅ ꝛ ↄfeſſoris.
Ecce ſacerdos in cõi
Sint lumbi in cõi
In trãſlatione ſancti thome de aquino ſicut in alio feſto.
Sancte agnetis ſecundo
Sapia vincit in cõi
Simile eſt re.ce.the. in cõi
Sci ignatij epi ꝛ martyris
Btãs vir q in ſapia in cõi
Niſi granũ frumẽti in cõi
In purificatione beate marie
Ecce ego mitto finis
anni antiq Malach.iij
Poſtq̃ impleti ſunt finis
plebis tue iſrael Luce.ij
Sci blaſii epi ꝛ martyris
Btãs vir q in ſapia in cõi
Niſi granũ frumẽti in cõi
Scẽ agathe virginis ꝛ marty.
Confitebor tibi dñe in cõi
Simile eſt re.ce.the. in cõi
Sancte dorothee virgi. ꝛ mar.
Sapia vincit in cõi
Si'le eſt reg.ce.the. in cõi
Scẽ apollõie ſicut ſcẽ dorothee
Sancte ſcolaſtice virginis
Qui gloriatur in cõi
Simile eſt re.ce.the. in cõi
Sancti valeriani marty.
Btãs vir q inuentus in cõi
Nolite arbitrari finis
mercedẽ ſuam Mat.x.
In cathedra ſci petri apli
Petrus apl's ieſu xp̃i finis
ieſu xp̃i dñi nr̃i j.Pe.pmo
Venit ieſus in partes finis
ſolutũ ꝛ in celis Mat.xvj
Sancti mathie apli
Exurgens petrus in finis
cũ vndecim aplis Act.j
Cõfitebor tibi pater finis
ꝛ onus meũ leue Mat.xj.
Sci albini epi ꝛ confeſſoris
Ecce ſacerdos in cõi
Vigilate in cõi
Sci thome de aqno
Optaui ꝛ datus eſt in cõi
Vos eſtis ſal terre finis
in regno celoꝝ Mat.v.
Sãcti gregorij pape
Optaui ꝛ datus eſt in cõi
vigilate qꝛ in cõi
Sci ioſeph ſponſi btẽ vginis.
Quãto tpe heres finis
ꝛ heres per deũ Gal.iiij.
Erant ioſeph finis
erat cum illo Luce.ij
Sci benedicti abbatis
Dilectus deo ꝛ hoibus in cõi
Nemo accendit in cõi
In annunciatione dñica
Egredietur virga finis
cinctoriũ renũ eius Yſa.xj.
Miſſus eſt angelus finis
ſm verbum tuum Luce.j.

Sancti ambroſij epiſcopi
Optaui ɼ datus eſt in cõi
Uigilate quia in cõi
Sancti vincentij confeſſoris
Uidi alterum angelum finis
fontes aquarum Apoc.xiiij.
Uos eſtis ſal terre. Mat.v.
Scõꝝ mar.tyburtij ɼ valeriani
Iuſti aũt in perpetuũ in cõi
Ecce ego mitto finis
hic ſaluus erit. Mat.x.
Sancti georgij martyris
Btũs vir q innẽtus eſt in cõi
Siquis vult poſt me in cõi
Sancti marci euangeliſte
Qui timet deum in cõi
Ego ſum vitis vera in cõi
Sancti vitalis martyris
Btũs vir qui in ſapia in cõi
Ego ſum vitis vera in cõi
Sancti petri martyris
Nemo militans deo finis
glorie celeſti ij.Thimo.ij.
Sigs vult poſt me finis
ſanctorum angeloꝝ Luce.ix.
Sancte catherine de ſenis
Sapiẽtia vincit finis
Apõ ſeniores.Sapie.vij.ɼ.viij
Simile eſt re.ce.grano finis
mũdi Mat.xiij.
Apoſtoloꝝ philippi ɼ iacobi
Stabunt iuſti in finis
Sors illorum eſt Sap.v.
Nõ turbetur cor finis
hoc faciam Joan.xiiij.
Sancti antonini ſicut in ordi
natione. Sancti Ambroſij
In inuentione ſancte crucis
Confido de vobis finis
ɼ ego mundo Gal.v.
Erat homo ex phariſeis finis
vitam eternam Joã.iij.
In feſto ſancte corone
Lectulũ ſalomonis finis
veni coronaberis Cant.iij.
Appꝛehẽdit ieſum pila. finis
purpureum veſtimentũ Joã.xix.
¶ Sancti ioãnis ante portam
latinã:ſicut in alio feſto ipſius.
¶ In trãſ.ſci pe.mi.ſic i fe.ipſi⁹
¶ In apparitione ſci michae.
us ſicut in feſto alio ipſius.
Sctõꝝ m̃.gordiani ɼ epimachi
Sancti per fidem in cõi
Cum audieritis in cõi
Scõꝝ mar.nerei achilei ɼ pan.
Iuſti in perpetuum in cõi
Deſcẽdens ieſus de. in cõi
Sancti ſeruatij epi
Ecce ſacerdos ma. finis
Sctitatis amictum. Eccl' v.
Sint lumbi veſtri in cõi
Scte potentiane ṽginis
Qui gloriatur in cõi
Sil'e eſt re.ce.de.vir. in cõi
¶ In tranſlatione beati dnici
ſicut in die ipſius.
Scti vrbani pape ɼ martyris.
Btũs hõ qui inuenit in cõi
Homo qdam peregre in cõi
Sancte petronille virginis
Sapientia vincit in cõi

Simile eſt re.ce.the. in cõi
Sanctorum martyrum marcelli ⁊ petri
Reſidēs vnus de ſenio. finis
ab oculis eorum Apoc.vij
Cum audieritis in cõi
Sancti medardi epi ⁊ cõfeſſo.
Ecce ſacerdos in cõi
Vigilate in cõi
Sctõꝝ marty.primi ⁊ Feliciani
Expectatio iuſtoꝝ in cõi
Vidēs ieſus turbas in cõi
Sancti barnabe apoſtoli
Jam non eſtis hoſpi. in cõi
Hoc eſt ꝓceptū meū in cõi
Sanctorum martyrū naboris baſilidis ⁊ cirini
Lingua ſapientum in cõi
Attendite a fermento in cõi
Sancti antonij confeſſo.
Dilectus deo ⁊ hoibus in cõi
Nemo accendit in cõi
Sctõꝝ viti ⁊ modeſti martyrū
Expectatio in cõi
Videns ieſus in cõi
Sctõꝝ ciriaci ⁊ iulite martyrū
Juſti in perpetuum in cõi
Videns ieſus turbas in cõi
Sancti marcialis epi ⁊ ꝯfeſſo.
Ecce ſacerdos in cõi
Vigilate in cõi
Sctõꝝ m̄r.marci ⁊ marcelliani
Sancti per fidem in cõi
Cum audieritis in cõi
Sctõꝝ mar.geruaſij ⁊ ꝓthaſij
Juſtorum anime in cõi
Cum egrederetur ieſus finis
hic ſaluus erit Mat.xiij
Sctõꝝ decē millium martyrum
Reddidit deus in cõi
Cum audieritis in cõi
In vigilia ſancti ioānis bapti.
Priuſq̃ te forma. finis
⁊ plantes Hier.pmo
Fuit in diebus hero. finis
plebem perfectam Luce.j
In die
Audite inſule finis
qui elegit te Eſa.xlix
Eliſabeth impletū eſt finis
redēptionē ple.ſue. Luc.j
Sctõꝝ ioānis ⁊ pauli martyꝝ
Quis nos ſeparabit finis
qui eſt in xpo ieſu Ro.viij
Attendite a fermento in cõi
In vigilia apſoꝝ petri ⁊ pauli
Petrus ⁊ ioānes finis
qd contigerat illi Act.iij
Dixit ieſus ſimoni pe. finis
clarificaturus deum Joā.xxj
In die
Miſit herodes rex finis
plebis iudeorum Act.xij
Venit ieſus in partes finis
Solutū ⁊ in celis Mat.xvj
In cōmemoratione btī pauli
Notum vobis facio finis
q: non mentior Gal.pmo
Ecce nos relinqmus finis
eternam poſſidebit Mat.xix
Per octa.apſoꝝ petri ⁊ pauli
Scimus qm̄ diligē. in cõi

Hoc eſt ꝓceptū in cōi
In viſitatiōe beate marie ſemper virginis
Ecce iſte venit ſa. finis
facies tua decoꝛa Cant.ij
Exurgens maria finis
ſalutari meo Luce pꝛimo
In octaua apoſtoloꝛum
Hi ſunt viri miſericoꝛ. finis
ois ecclia ſanctoꝝ Eccl'.xliiij
Juſſit ieſus diſcipulos finis
filius dei es Mat.xiiij
Sanctoꝛum ſeptem fratrum
Juſti in perpetuum in cōi
Loquente ieſu ad. finis
⁊ mater eſt Mat.xij
Sancti alexij confeſſoꝛis
Dilectus deo ⁊ hoibus in cōi
Ecce nos relinquimus finis
eternam poſſidebit Mat.xix
Sancti pꝛecopij abbatis
Dilectus deo ⁊ hoibus in cōi
Nemo accendit in cōi
Scte margarete virgi ⁊ marty.
Qui gloꝛiatur in cōi
Simile eſt re.ce.the. in cōi
In diuiſione apoſtoloꝝ
Coꝛde creditur finis
verba eoꝛum Ro.x.
Euntes in mundum finis
Sequētib⁹ ſignis. Mar.vlt.
Sancte pꝛaxedis virginis
Sapientia vincit in cōi
Sile eſt reg.ce.decē. in cōi
Sancte marie magdalene
Mulierē foꝛtē quis finis
[illegible]
opera eius Pꝛouer.xxx
Rogabat ieſum qdā finis
vade in pace Luce.vij
Sancti appolinaris epi ⁊ mar.
Btūs vir q in ſapia in cōi
Facta eſt contentio finis
tribus iſrael Luce.xxij
Sancte chꝛiſtine vginis ⁊ mar.
Sapientia vincit in cōi
Sile eſt re.ce.the. in cōi
Sancti iacobi apoſtoli
Jam non eſtis in cōi
Acceſſit ad ieſum finis
a patre meo Mat.xx.
Sancte marthe vginis
Mulierē foꝛtē quis finis
ad pauperes Pꝛouer.xxj
Intrauit ieſus i quoddā finis
auferetur ab ea Luce.x
Sanctoꝛum martyrum nazarij celſi ⁊ pantaleonis
Juſtoꝛum anime in cōi
Attendite a fermento in cōi
Sanctoꝛum martyrum felicis ſimplici.⁊ alioꝛum
Reddidit deus mer. in cōi
Cum audieritis in cōi
Sanctoꝝ mar.abdon ⁊ ſennē
Juſti in perpetuum in cōi
Uidens ieſus turbas in cōi
Sancti germani epiſcopi
Ecce ſacerdos ma. in cōi
Uigilate q2 neſcitis in cōi
Ad vincula ſancti petri apoſto. ſicut in alio feſto
Sancti ſtephani pape

Doctrinis varijs in cõi
Homo qdã nobilis in cõi
In inuentione ſci ſtephani p-
thomartyris ſicut in alio feſto.
Scti dominici patris nr̃i.
Teſtificor corã deo finis
aduentũ eius ij.Timoi.iiij.
Vos eſtis ſal terre finis
in regno celoꝝ. Mai.v.
In trãſfiguratione dñi
Non enim indoctas finis
ſancti dei hoies. ij.Pe.pmo.
Aſſumpſit ieſus petrũ finis
a mor.reſurgat. Mai.xvij.
In vigilia ſcti laurentij marty.
Cõfiteor tibi dñe rex finis
dñe deus noſter. Eccli.j.
Si qs vult poſt me in cõi
In die
Qui parce ſeminat finis
iuſtitie veſtre ij.Cor.ix.
Niſi granũ frumẽti in cõi
Sancti hippolyti et ſocioꝝ ei'.
Iuſtoꝝ anime in in cõi
Attendite a fermento in cõi
In vigilia aſſumptiõis bte mie.
Ab initio et ante finis
hereditas mea Eccl'.xxiiij.
Loquẽte ieſu ad tur. finis
cuſtodiunt illud Luc.xj.
In die
In oibus requiem finis
uitatem odoris Eccl'.xxiiij.
Intrauit ieſus in q̊ddã finis
nõ auferetur ab ea Luc.x.
Sancti agapiti marty.
Beatus vir q inuẽtus in cõi
Nolite arbitrari finis
mercedẽ ſuam Mai.x.
Scti bernardi abbatis
Dilectus deo et hoibus in cõi
Nemo accendit in cõi
Sctoꝝ timothei et ſimphoriani
Iuſti in perpetuũ in cõi
Videns ieſus in cõi
Sancti bartholomei apli
Iam non eſtis in cõi
Hoc eſt preceptũ in cõi
Sancti ludouici ↄfeſſoris
Iuſtum deduxit in cõi
Homo quidã nobilis in cõi
Sancti ruffi martyris
Btũs vir q inuẽtus in cõi
Nolite arbitrari finis
mercedẽ ſuam. Mai.x.
Sancti auguſtini epi.
Ecce ſacerdos ma. finis
ſanctitatis amictum Eccl'.j.
Sint lumbi veſtri in cõi
In decollatione ſci ioan.bap.
Expectatio iuſtoꝝ in cõi
Miſit herodes ac finis
in monumento Mar.vj.
Scoꝝ felicis et audacti marty.
Iuſti in perpetuum in cõi
Videns in cõi
Sancti egidij abbatis
Dilectus deo et in cõi
Nemo accendit in cõi
Sancti marcelli mar.
Btũs vir qui inuẽtus in cõi
Nolite arbitrari finis
mercedem

mercedem Matthei.x.
In natiuitate beate marie
Ego quaſi vitis finis
eternā habebunt Eccli.xxiiij
Liber generationis finis
qui vocatur xp̄s Mat.primo
In exaltatione ſancte crucis
Xp̄s factus eſt finis
in glia eſt dei patris Phil.ij
Nunc eſt iudiciū mun. finis
vt filij lucis ſitis. Joā.xij
Scte euphemie virginis
Confitebor tibi dn̄e in cōi
Simile eſt re.ce.decē. in cōi
Sancti lamberti epi ⁊ marty.
Ecce ſacerdos in cōi
Niſi granum in cōi
In vigilia beati matthei apli
Btūs vir q in ſapiētia in cōi
Uidit ieſus publica. finis
ad penitentiam Luce.v
In die
Unicuiq; noſtrum data finis
plenitudinis xp̄i Eph.iiij
Cum tranſiret ieſus finis
ſed peccatores Mat.ix
Sancti mauritij ac ſocior; eius
Sancti per fidem in cōi
Deſcendens ieſus de in cōi
Scōr; martyr; coſme ⁊ damiāi
Linguā ſapientū in cōi
Uidens ieſus turbas in cōi
Sancti vinceſlai marty.
Btūs vir q inuent⁹ eſt in cōi
Siquis vult poſt me in cōi
Sancti michaelis archangeli.
Significauit deus finis
ſanguine ſuo Apoc.primo
Acceſſerunt diſcipuli finis
qui in celis eſt Mat.xix.
Sancti hieronymi preſbyteri.
Optaui ⁊ datus eſt in cōi
Nemo accendit in cōi
Sancti remigij confeſſoris
Ecce ſacerdos ma. in cōi
Homo quidā peregre. in cōi
Scti leodegari epi ⁊ martyris.
Btūs vir qui in ſapia in cōi
Facta eſt contentio finis
tribus iſrael Luce.xxij
Sancti franciſci confeſſoris
Dilectus deo ⁊ hoībus in cōi
Nemo accendit in cōi
Sancti marci pape
Ecce ſacerdos ma. in cōi
Homo qdā nobilis in cōi
Sanctor; ſergij ⁊ bachi marcel-
li ⁊ apulei martyrum
Expectatio iuſtorum in cōi
Uidens ieſus tur. in cōi
Sancti dionyſij ⁊ ſocior; eius.
Juſtorum anime in in cōi
Deſcendens ieſus de in cōi
Sancti eduardi marty.
Juſtum deduxit dn̄s in cōi
Homo quidā nobilis in cōi
Sancti calixti pape ⁊ marty.
Beatus vir qui inuenit in cōi
Homo quidā peregre. in cōi
Sancti luce euangeliſte
Qui timet dn̄m in cōi
Deſignauit dn̄s finis

merce ſua. Luce.x.
Sctõꝝ vndecim milliũ virginũ.
Qui gloriatur in cõi
Simile eſt reg.ce.decẽ in cõi
Sctõꝝ criſpi et criſpiani mar.
Iuſti in perpetuum in cõi
Videns in cõi
In vigi.aplõꝝ ſimonis et iude.
Iuſtorum anime in cõi
Ego ſum vitis vera in cõi
In die
Scimus qm̃ dilig. in cõi
Hec mando vobis finis
me gratis Ioan.xv.
In vigilia omnium ſanctorum
Ecce ego ioãnes vidi finis
ſecula ſeculoꝝ amẽ. Apoc.v
Deſcendens ieſus de in cõi
In die
Ecce ego ioãnes vi. finis
in ſcl'a ſcl'oꝝ amen Apoc.vij
Videns ieſus turbas in cõi
In die animarum
Vir fortiſſimus iu. finis
peccatis ſoluant̃.ij.Mach.xij
Amen amẽ dico vobis finis
in reſurrectionẽ iudi. Ioã.v
Sancti theodori martyris
Spectaculũ facti ſu. finis
in chriſto ieſu j.Cor.iiij
Quatuor coronatorum.
Reddidit deus mer. in cõi
Cum audieritis in cõi
Nihil opertũ eſt qḋ finis
qui eſt in celis Mat.x.
Sancti martini epiſcopi.
Ecce ſacerdos ma. in cõi
Sint lumbi veſtri in cõi
Sancti bricij epi et confeſſoris
Btũs vir q inuenit in cõi
Homo qdã peregre. in cõi
Sancte eliſabeth vidue
Mulierem fortem finis
opera eius Prouer.xxxj
Reſpiciens finis
habuit miſit Luce
In preſentatione beate marie
Ego quaſi vitis
Liber generationis
Sicut in natiuitate eiuſdem
Sancte cecilie virginis et mar.
Dñe deus meus finis
dñe deus noſter Eccli.lj
Sancti clementis pape et m̃.
Doctrinis varijs in cõi
Vigilate quia in cõi
Sancti griſogoni martyris.
Btũs vir q inuentus in cõi
Nolite arbitrari finis
mercedem veſtram Mat.x
Sctẽ catherine virginis et mar.
Qui gliatur in dño in cõi
Simile eſt reg.ce.thx. in cõi
Sctõꝝ vitalis et agricole mar.
Expectatio in cõi
Videns ieſus in cõi
Sancti ſaturnini epi et marty.
Btũs vir q inuentus in cõi
Nolite arbitrari finis
mercedem veſtrã. Mat.x.
¶ Incipit tabula eplaꝝ et euãgelioꝝ in cõi ſctõꝝ totius anni.

In cõmuni apoſtoloꝝ ꝛ euangeliſtarum.
Jam non eſtis hoſpites finis in ſpũ ſancto Ephe.ij
Scimus qm̃ diligẽ. finis que eſt in chꝛo ꝛc. Ro.viij
Qui timet deum finis hereditabit illum Eccli.xv
Hoc eſt preceptum meũ finis det vobis. Joã.xv
Ego ſum vitis vera finis ꝛ fiet vobis Joã.xv.
In communi vnius martyr.
Btũs vir q in ſapia finis hereditabit illũ Ecccl'.xiiij
Btũs homo q inuenit finis roꝛe concreſcunt Puo.iij
Btũs vir q inuẽtus eſt finis eccleſia ſanctoꝝ Eccl'.xxxj
Siqs vult poſt me finis opera eius Mat.xvj
Niſi granum frumenti finis pater meus Joã.xij
In cõi plurimoꝝ martyrum.
Lingua ſapientum finis diligetur a dño Prouer.xv.
Juſtoꝛum aie in manu finis in perpetuum Sap.iij
Sancti per fidẽ vicerunt finis ſunt in chꝛo ieſu ꝛc. Heb.xj.
Expectatio iuſtoꝛum finis exaltabitur ciuitas Prouer.ij
Juſti in perpetuum finis deducet illos Sap.v
Reddet deus mer. finis laudauerunt pariter Sap.x
Cum audieritis pꝛelia finis animas veſtras Luce.xxj
Deſcendens ieſus de finis multa eſt in celo Luce.vj
Uidens ieſus turbas finis copioſa eſt in celo Mat.v
Attendite a fermento finis angelis dei Luce.xij
In cõmuni vnius confeſſoꝛis.
Dilectus deo ꝛ hoibus finis ꝛ diſciplīne Eccl'.xlv
Ecce ſacerdos ma. finis odoꝛẽ ſuauitatis Eccl'.lxiiij
Optaui ꝛ datus eſt finis amicitie dei Sap.vij
Juſtum deduxit dñs finis claritatem eternam Sap.x
Doctrinis varijs finis pꝛomeretur deus Heb.xiij
Sint lumbi veſtri finis hominis veniet Luce.xij
Uigilate quia neſci. finis conſtituet eum Mat.xxiiij
Homo quidam peregre. finis in gau.dñi tui Mat.xxv
Homo qdam nobilis finis auferetur ab eo Luce.xix
Nemo accendit finis illuminabit te Luce.xj
In cõmuni vnius virginis.
Confiteboꝛ tibi dñe finis de manu anguſtie Eccl'.lj
Qui gloꝛiatur in dño finis exhibere chꝛiſto ij.Coꝛ.x
Sapientia vincit finis operum illis Sap.viij

Simile eſt re.ce.tlx. finis
τ vetera. Mat.xiij
Simile eſt re.ce.decem finis
diem neqꝫ horam Mat.xxv.
De ſancta trinitate
Gaudete perfecti eſtote finis
oībus vobis amē ij.Cor.xiij.
Cū venerit paracletus finis
ego dixi vobis Joan.xv.
De ſpiritu ſancto
Cum audiſſent apli finis
ſpiritum ſanctum Act.viij
Siquis diligit me finis
ſic facio Joā.xiiij.
De ſancta cruce
Xp̄s factus ē ꝓ nobis finis
eſt in gloria dei pr̄is Phil.ij
Aſcendēs ieſus hiero. finis
tertia die reſurget Mat.xx
De beata virgine
Locutus eſt dn̄s ad finis
eligere bonum Eſaie.vij.
Ab initio τ ante ſecula finis
detentio mea Eccl.xxiiij.
Miſſus eſt angelus finis
ſm verbum tuum Luce.j.
Loquente ieſu ad tur. finis
cuſtodiunt illud Luce.xj
De mortuis
Nolumus vos ignorare finis
in verbis iſtis j.Theſſa.iiij
Audiui vocem de celo finis
ſequuntur illos Apoc.xiiij.
Vir fortiſſimus in. finis
peccatis ſoluant. ij.Mach.xij
Dixit martha ad finis
mundum veniſti. Joan.xj.
Amē amē di.vobis ni. finis
in nouiſſimo die Joan.vj
Amē amē di.vobis qr finis
in reſurrectione iudicij Jo.vj
¶ De feſtis extraordinarijs.
De pietate beate marie
Vide dn̄e afflictionē finis
merore confectam Tre.j.
Erant ioſeph ſupra dn̄ica
infra octa.natalis dn̄i.
Scti adalberti ep̄i τ marty.
Btūs vir qui in ſapia in cōi
facta eſt contentio in cōi
Sancte anne matris.b.marie.
Mulierē fortē ſ.ſ.marie mag.
liber generatiōis i nat.b.marie
De quinqꝫ ſtigmatibus xp̄i.
Effundā ſuper domū finis
oues gregis. Zach.xij. τ.iij.
Sciens ieſus quia oia finis
teſtimonium eius. Jo.xix
De lancea chriſti
Effundam ſuper domum finis
in morte p̄mogeniti Zach.xij
Cum veniſſent milites finis
teſtimonium eius Joā.xix

Ratio epactilis ad inueniendum dies lune.

¶ Epacta vero eſt numerus variabilis datus anno ad inuenien dum lunam in quolibet tempoꝛe. Ideoq; pꝛimus annus cycli lunaris nullam habet epactam. ſecundus habet. xj. tertius. xxij. qꝛ ſemp addunt. xj. pꝛo expacta pꝛioꝛi ſi vero ſumma inde ꝓueniēs ſuperat. xxx. abiectis. xxx. qd̄ remanet eſt epacta ſequentis anni: ꝛ ſic pꝛocedit vſq; ad. xix. annos. in vigeſimo aūt anno adduntur xj. pꝛo ſaltu lune ꝛ faciunt. xxx. que nulla epacta dicuntur: ꝛ ſic reuertitur ad caput. Si autem volumus ſcire quotus ſit annus epacte: debemus addere annis dn̄i vnum: ꝛ diuidere per. xix. ꝛ ſi nihil fuerit ſumma que remanſerit in vltimo anno ſumus cycli epactalis. Et hoc verum ſi fiat diuiſio annoꝝ a kalendis ianuarij vſq; ad kl̄as ſeptembꝛis. Si autez fiat poſt kl̄as ſeptembꝛis vſq; ad ianuarium debes addere duos. Anni vero dn̄i non mutantur niſi in natiuitate dn̄i vel in kl̄is ianuarij vel in incarnatione ſiue annunciatiōe. Inuenta autem anni epacta debemus eam iūgere cum diebus illius menſis cuius lunam ſcire volumus ꝛ addere illis numeros menſiuz computando a martio ꝛ quota fuerit ſumma inde pꝛoueniens indicabit lune etatē dūmodo. xxx. non tranſeat: ſi vero. xxx. tranſierit abiectis triginta que remanebit erit terminus lune.

¶ De aureo numero.

¶ Aureus numerus dictus eſt ab auro: quia ſicut aurum ſuperat vniuerſa metalla: ſic iſte numerus excedit alias rationes. Foꝛmatur autem ſub illo ternario qui ponitur in kl̄is ianuarij: quibus adduntur. viij. ꝛ erūt. xj. qui numerus debet poni ſubſequenter in tertia littera ianuarij. itē illis. xj. addant octo erunt. xix. qui numerus debet poni in tertio loco poſt. xj. vt patet in kalendario. Si vero minoꝛ numerus ſequitur maioꝛē nullū debet eſſe ſpacium. Unde verſus. Da tribus octa cauens ſuperent ne dena nouemq;. Maioꝛ ſit tertius minoꝛ aureus eſto ſecundus. Fallit autem iſta foꝛmatio in omni menſe cuius lunatio eſt. xxix. dieruȝ ſcilicet febꝛuario: apꝛili: iunio: auguſto: octobꝛi: ꝛ decembꝛi: in quibus poſt minoꝛē immediate locatur maioꝛ circa pꝛincipium. Unde verſus. Menſe breuis lune febꝛus eſt ars dat cito gangem. Fallit etiam in iulio ꝛ reliquis menſibus vſq; ad ianuarium in

quibus circa finem immediate.xix.ſequitur.xj. Unde verſus.
Julius ꝛ reliqui qui reſtant dena nouemqꝫ.
Jungitur vndeno ſic eſt ratus aureus oꝛdo.

Si autem volumus ſcire quotus ſit aureus numerus cuiuſlibet anni debemus annos domini vno addito partire p. xix. ꝛ numerus qui remanet de illa diuiſione erit aureus numerus illius anni. Jnuento autem aureo numero in calendario:a loco illo retro cedendo computa.v.literas:ꝛ ibi erit luna pꝛima.

¶ Jtem alia ratio ad inueniendum paſcha reſurrectionis.

Jnuenias aureum numerum illius anni de quo queris pꝛoximiorem ſancto Benedicto:ſuperius vel inferius.Et inuento eo tertia litera dominicalis ſuppoſita ipſi aureo numero erit paſcha reſurrectionis.

¶ Jtem alia ratio. Poſt epiphaniam inuenias tres aureos numeros currentes illius anni de quo queris poſt quos tertia litera dominicalis erit paſcha reſurrectionis. Unde verſus. Poſt epi. tri do ti:paſcha ſi.

¶ Jtem paſchales terminos per etatem lune ſcire poſſumus.

Accipe lunam que eſt in feſto epiphanie ꝛ perfice illam procedendo per dies calendarij oꝛdinate vſqꝫ ad quadraginta dies: ꝛ ſi fuerit biſextus connumera vſqꝫ ad quadraginta vnum:ꝛ in pꝛoximo die dominico ſubſequenti erit initium ſeptuageſime. Unde verſus. A feſto ſtelle numerando perfice lunam. Poſt quadraginta dies ibi ſeptuageſima fiet. Si cadit in lucem domini tunc ſume ſequentem. Biſextus quando fuerit ſuperadditur vnus. Habita ergo ſeptuageſima terminos aliarum mobilium feſtiuitatum facile erit inuenire. Nam a ſeptuageſima vſqꝫ ad initium quadrageſime ſunt tres integre ſeptimane. A quadrageſima vſqꝫ ad paſcha ſunt ſeptem integre ſeptimane. A paſcha vero vſqꝫ ad diem lune rogationum ſunt quinqꝫ integre ſeptimane ꝛ vnus dies:ideſt.xxxvij.dies. A paſcha vſqꝫ ad aſcenſionem domini dies.xl. Jtem a paſcha vſque ad pentecoſten ſunt quinquaginta dies. A pentecoſte vſque ad dominicam ſancte trinitatis ſunt dies.vij. A feſto ſancte trinitatis vſque ad feſtum coꝛpoꝛis chꝛiſti ſunt dies.iiij.

¶ Incipiunt tabule per quas vnusquiſq; ſi vult poteſt facili ter reperire pſalmos: hymnos: dominicas: feſta ſanctoꝝ: ⁊ cetera in hoc breuiario contenta. Et primo tabula pſalmorum ſecundum ordinem alphabeti.

Ad dñm cũ tribularer 46
Ad te dñe leua. aiam meã 8
Ad te leuaui ocu. me 46
Ad te domine clamabo 9
Afferte domino filij dei 9
Attendite popule meus 27
Audite hec omnes gentes 17
Audite celi que loquor 54
Beatus vir qui non abijt 1
Beatus vir qui timet 40
Beatus qui intelligit 15
Beati immaculati 42
Beati quorum remiſſe 10
Beati omnes qui timent 47
Bñdictus dñs deus meus 51
Bñdictus dñs deus iſrael 55
Benedicite omnia opera 55
Benedicã dñm in oi tpe 11
Benedixiſti domine terrã 30
Benedic anima mea. j. 35
Benedic anima mea. ij. 36
Bonũ eſt confiteri dño 33
Bonitatem feciſti 43
Cantate domino. j. 34
Cantate domino. ij. 34
Cantemus dño glorioſe 53
Celi enarrant 6
Cantate. iij. 52
Clamaui in toto corde 45
Confitebor tibi dñe. j. 3
Confitebor tibi dñe. ij. 40
Confitebor tibi dñe. iij. 49
Confitebor tibi dñe. iiij. 52
Cõfitemini dño ⁊ inuoca. 36
Confitemini dño qm̃. j. 37
Confitemini dño qm̃. ij. 38
Confitemini dño qm̃. iij. 42
Confitemini dño qm̃ iiij. 48
Confitebimur tibi deus 26
Conſerua me domine 4
Credidi propter quod 41
Cum inuocarem exaudiuit 1
Deus deus me' ad te de lu. 21
Deus deus meus reſpice 7
Deus miſereatur noſtri 22
Deus in nomine tuo 19
Deus auribus noſtris 15
Deus noſter refugium 16
Deus deorum dominus 17
Deus repuliſti nos 21
Deus in adiutorium 24. ⁊. 57
Deus iudicium tuum 25
Deus venerunt gentes 28
Deus ſtetit in ſynagoga 29
Deus quis ſimilis erit tibi 29
Deus vltionum dominus 33
Deus laudem meam 39
Defecit in ſalutare 44
De profundis clamaui 47
Diligam te domine 5
Dilexi quoniam exaudiet 41
Dixit dñs domino meo 40
Dixit inſipiens. j. 4
Dixit inſipiens. ij. 19
Dixi cuſtodiam vias 14

Dixit iniuſtus vt	12	Exultauit cor meum	53
Dñe quid multiplicati	1	Exultate deo adiutori	29
Dñs deus meus in te	2	Exultate iuſti in dño	31
Dñs regnauit decorem	33	Exurgat deus ⁊	22
Dñi eſt terra	8	Fundamenta eius	31
Dñs illuminatio	9	Inclina dñe aurem	30
Dñe ne in furore .j.	2	In conuertendo dñs	47
Dñe ne in furore .ij.	13	In dño confido	3
Domine dñs nr̄	2	In exitu iſrael	41
Dñe quis habitabit	4	Iniquos odio habui	44
Dñe in virtute tua	7	In te dñe ſperaui .j.	10
Dñs regit me	8	In te dñe ſperaui .ij.	24
Dñe refugium factus	32	Iubilate deo oīs terra ſerui.	35
Dñe deus ſalutis	31	Iubilate deo oīs ter. pſal.	22
Dñs regnauit exultet	34	Iudica me dñe	8
Dñs regnauit iraſcantur	34	Iudica dñe nocentes	11
Dñe exaudi. or. o. meā ⁊ cla.	35	Iudica me deus ⁊	15
Dñe exau. orō. meā: aurib⁹	50	Laudate dñm de celis	52
Dñe audiui auditionē	53	Laudate pueri dñm	41
Dñe non eſt exaltatum	47	Laudate dñm oēs gē.	42
Dñe probaſti me	49	Laudate nomen dñi	48
Dñe clamaui ad te	50	Laudate dñm in ſcīs	52
Ecce quā bonum	48	Lauda aīa mea dñm	51
Ecce nunc bn̄dicite	48	Laudate dñm qm̄ bonus	51
Ego dixi in dimidio	52	Lauda hierl'm dñm	52
Eripe de inimicis	20	Legē pone mihi dñe	43
Eripe me dñe ab hoīe ma.	49	Letatus ſum in his	46
Eructauit cor meū	16	Leuaui oculos meos	46
Exaudi dñe iuſtitiam	5	Magnus dñs ⁊ laudabilis	17
Exaudiat te dñs	6	Magnificat aīa mea dñm	57
Exaudi deus orōnē meā .j.	19	Memor eſto verbi tui	43
Exaudi deus orōnē meā .ij.	21	Memento dñe	48
Exaudi deus dep̄ca. meam	21	Mirabilia teſtimonia	45
Exaltabo te dñe qm̄	10	Miſerere mei deus ſm	18
Exaltabo te deus meus rex	51	Miſerere mei de⁹ qm̄ cō.	19
Expectans expectaui	14	Miſerere mei de⁹ miſerere	20

Miſericordias dñi 31
Miſericordiã ꝛ iudicium 35
Niſi quia dñs erat 46
Niſi dñs edificauerit 47
Noli emulari in malignã. 12
Notus in iudea deus 26
Nõne deo ſubiecta 21
Nũc dimittis ſeruũ 57
Omnes gentes plaudite 17
Paratũ cor meum deus 39
Principes perſecuti 45
Quã bonus iſrael deus 25
Quã dilecta tabernacula 30
Quare fremuerunt 1
Quẽadmodũ deſiderat cer. 15
Quicũq; vult ſaluus eſſe 56
Quid gloriaris in malicia 18
Qui regis iſrl' intende 28
Qui confidunt in dño 47
Qui habitat in adiutorio 32
Quomodo dilexi legem 44
Retribue ſeruo tuo 42
Saluum me fac dñe 4
Saluum me fac deus 23
Sepe expugnauerunt me 47
Si vere vtiq; 10
Super flumina babylonis 49
Te decet hymnus 21
Te deum laudamus 56
Uenite exultemus dño. 33
Uerba mea auribus 2
Uoce mea ad dominũ.j. 26
Uoce mea ad dominũ.ij. 50
Uſquequo dñe obliuiſceris 4
Ut qd deus repuliſti 25

¶ Tabula hymnorum ſecundum ordinem alphabeti.

Adeſto ſancta trinitas 158
Ad cenã agni puidi 137
Adeſt triũphus nobilis 263
Adeſt cõceptus nobilis 394
Antra deſerti teneris 281
Angulare fundamentũ 194
A patre vnigenitus 84
A ſolis ortus cardine 78
Audi benigne conditor 105
Aurora lucis rutilat 137
Aurea luce ꝛ 285
Aue maris ſtella 239
Aurora pulchra rutilãs 238
Beata nobis gaudia 151
Catherine collaudemus 358
Caterua matrũ pſonat 121
Celi ciues applaudite 323
Conditor alme ſiderum 61
Cõdolentes merorib9 380
Chriſte redẽptor oĩu3 ex pa. 73
Chriſte redẽptor oĩu3 pſer. 347
Chriſte qui lux es ꝛ dies 105
Chriſte ſanctoꝝ decus 337
Deus tuoꝝ militum 362
Doctor egregie paule 233
Ecce iam noctis 92
Eterne rex altiſſime 146
Eterni patris vnice 299
Eterna xp̃i munera apo. 362
Eterna xp̃i mũera ꝛ mar. 364
Exultet mentis iubilo 348
Eterni patris ordine 402
Eterno regi glorie 268
Eterni patris vnice 299
Exultet celũ laudibus 361

Exultet claro ſydere	264
Exultet laudibus ſacrata	309
Exultet iam angelica	400
Felix anna pre aliis	393
Gaude mater eccleſia	306
Gaude mater pietatis	311
Gaude turba candidata	395
Gaude virgo iam cũ tuis	396
Gaude felix vngaria	397
Hoſtis herodes	81
Hymnum noue letitie	308
Hec tue virgo	265
Huius obtentu	366
Hunc diem	380
Iam bone paſtoꝛ	246
Jam chꝛiſte ſol iuſtitie	107
Jam chꝛiſtus aſtra	152
Jam ferox miles	267
Jm lucis oꝛto	90
Jeſu noſtra redemptio	137
Jeſu ſaluatoꝛ ſeculi	346
Jeſu redemptoꝛ omnium	365
Jeſu coꝛona virginum	367
Impleta gaudent viſcera	153
Jn anne puerperio	395
Iſte confeſſoꝛ	365
Jubar celoꝛum pꝛodiens	235
Lauda mr̃ ecclia thome	251
Lauda fidelis cõtio	269
Lauda mr̃ ecclia lauda	296
Laudibus virgo nimis	265
Laudis opus	403
Leta ſtupet	398
Lucis creatoꝛ optime	92
Luſtra ſex qui iam	
Lumen in terris	257
Magne pater auguſtine	321
Magne dies letitie	263
Magne vincenti	260
Martyr dei qui vnicum	363
Mater eterni generoſa	207
Mente iocunda	257
Mentes iuuet	377
Nocte ſurgẽtes vigilem⁹	89
Nocte ſurgẽtes virginũ	396
Noctis e celo	384
Nouus athleta domini	360
Nouum ſydus exoꝛitur	311
Nunc ſancte nobis ſpũs	91
O dei ſapientia	399
O glorioſa dña ex.	241
O glorioſa dña cũ iudeoꝝ	377
O lux beata trinitas	87
Omnes fideles	402
O nimis felix meritiq;	282
O patris magni ſapiens	207
O trinitas laudabilis	158
O regis ſuperum	386
Oꝛiginale crimen	268
Pange lingua glioſi ꝓliũ	116
Pãge lingua glioſi coꝛpis	139
Pange lingua ꝯfeſſoꝛis	403
Pange lingua glioſe	358
Pange lingua glioſe dei	290
Pãge lingua glioſe lãce	389
Pendens in cruce	389
Paſchali iubilo	390
Pꝛeſens dies expẽdatur	359
Quem terra pontus	259
Rectoꝛ potens verax	91
Rerum deus tenax vigoꝛ	92
Sacre parentis	396

Sacris ſolēnijs dat 190
Sacris ſolēnijs 159
Salue crux ſancta 259
Sanctorum meritis 363
Senex ⁊ felix 380
Sermone blādo angelus 138
Summi largitor premij 105
Superna mr̄ inclyta 235
Te lucis ante terminum
Tibi chriſte ſplendor 335
Thomas inſignis genere 248
Totus affectu 386
Tu chriſte noſtrum 147
Veni redemptor 73
Veni creator ſpūs 153
Verbum ſupernum prodiens a patre olim 61
Verbum ſupernum prodiens nec patris 161
Verbum ſupernum prodiens a fonte 292
Verbum ſupernum prodiens ſaluare 390
Vexilla regis 116
Virginis proles 366
Virgo precelſi genitrix 211
Vox clara ecce 63
Urbs beata hieru. 192
Ut queant laxis 280

¶ Tabula dñicarum ſm ordinem hiſtoriarum ⁊ lectionum.

Dñica prima in aduentu 61
Dñica.ij.in aduentu 64
Dñica.iij.in aduentu 66
Dñica.iiij.in aduentu 69
Dñica infra octa.natiui.dñi.
Dñica infra octa.epipha. 85
Dñica p̄ma poſt oct.epi. 87
Dñica.ij.poſt octa.epi. 95
Dñica.iij.poſt oct.epi. 96
Dñica.iiij.poſt oct.epi. 97
Dñica v.poſt oct.epi. 98
Dñica in ſeptuageſima 99
Dñica in ſexageſima 100
Dñica in quinquageſima 102
Dñica in quadrageſima 105
Dñica.ij.in quadrageſima 108
Dñica.iij.in q̄drageſima 111
Dñica.iiij.in q̄drageſima 113
Dñica in paſſione 116
Dñica in ramis palmaꝝ 119
Dñica reſurrectionis 131
Dñica in octa.paſce 136
Dñica.j.poſt oct.paſche 140
Dñica.ij.poſt oct.paſche 141
Dñica.iij.poſt oct.paſche 142
Dñica iiij.poſt.oct.pa. 144
Dñica infra oct.aſcenſio. 149
Dñica in die ſancto pentecoſtes 152
Dñica in feſto ſancte tri. 156
Dñica.j.poſt trinitatem 163
Dñica.ij.poſt trinitatē 164
Dñica.iij.poſt tri. 165
Dñica .iiij.poſt tri. 165
Dñica v.poſt tri. 166
Dñica.vj.poſt tri. 166
Dñica.vij.poſt tri. 167
Dñica.viij.poſt tri. 167
Dñica.ix.poſt tri. 168
Dñica.x.poſt tri. 168
Dñica.j.auguſti 169
Dñica.j.ſeptembris 170
Dñica.iij.ſeptembris 171

Dñica.iiij.ſeptẽbris 172
Dñica.j.octobris 174
Dñica.ij.octobris 175
Dñica.iij.octobris 176
Dñica.iiij.octobris 176
Dñica.v.octobris 176
Dñica.j.nouẽbris 177
Dñica.ij.nouẽbris 178
Dñica.iij.nouẽbris 179
Dñica.iiij.nouẽbris 179
Dñica.v.nouẽbris 180

¶ Tabula dñicaꝝ ſm ordinem homeliarum ⁊ orationum

Dñica.j.poſt trinitatem 180
Dñica.ij.poſt trinitatẽ 181
Dñica.iij.poſt tri. 181
Dñica.iiij.poſt tri. 181
Dñica.v.poſt tri. 182
Dñica.vj.poſt tri. 182
Dñica.vij.poſt tri. 183
Dñica.viij.poſt tri. 183
Dñica.ix.poſt tri. 184
Dñica.x.poſt tri. 184
Dñica.xj.poſt tri. 185
Dñica.xij.poſt tri. 185
Dñica.xiij.poſt tri. 186
Dñica.xiiij.poſt tri. 186
Dñica.xv.poſt tri. 187
Dñica.xvj.poſt tri. 187
Dñica.xvij.poſt tri. 188
Dñica.xviij.poſt tri. 188
Dñica.xix.poſt tri. 188
Dñica.xx.poſt tri. 189
Dñica.xxj.poſt tri. 189
Dñica.xxij.poſt tri. 190
Dñica.xxiij.poſt tri 190
Dñica.xxiiij.poſt tri 191
Dñica.xxv.poſt tri. 191

Feſta ſanctorum ſunt in kalendario per ordinem ſignata.

¶ Omnia infraſcripta ſunt in vltimo quinterno

Officium ſepulture
Officium ſepulture paruulorum
Benedictio candelarum
Benedictio carnium
Benedictio caſei ⁊ ouorum
Benedictio ouorum ⁊ aliorum comeſtibilium
Benedictio anchonarum
Benedictio loci vel domus
Benedictio ouorum
Bñdictio ad q̃cunq̃ volueris
Exorciſmus ſalis ⁊ aque
De oratione pro capitulo generali ⁊ pergentibus ad illud
De benedictione itinerantium ⁊ orationibus eorundem
Forma abſoluendi aliquem ab excõicatione maiori
Forma pleniſſima abſolutionis ab omnibus cẽſuris ⁊ penis iuris ⁊ hominis
Forma abſolutionis que cõmuniter fit a peccatis
Forma generalis abſolutionis in mortis articulo vel alias
Forma abſol'onis gñalis q̃ fit i ſolẽnitatib' magnis ⁊ caplis
Feſtũ dedicatiõis eccliẽ 192
Feſtum aſcẽſionis 147
Feſtũ corporis xp̃i 159

Tabula de epiſtolis ⁊ euangelijs in fine omnium

¶ Btūs Auguſtin⁹ ep̄s de laude ⁊ vtilitate pſalmoꝝ ſic dicit.

CAnticū pſalmoꝝ carmē electū eſt apud deum: oē peccatum expellit: aegrit vinculuꝫ charitatis q̄ oia iꝑrat: oia ſuffert oia implet: oia adducit: oia cōſequit̄: os purificat: coꝛ letificat: homines clarificat: ſenſum aperit: oē malum occidit: perfectionem inſtruit: excelſa demonſtrat: deſideriū regni celeſtis dat: pacem inter coꝛpus ⁊ animā facit: ignē ſpūalem in coꝛdibus ſuccendit: radices maloꝛū omnium expellit: ſicut loꝛica induit: ſicut galea defendit: ſpes ſalutis eſt: cōſolatio doloꝛis: notitia veri luminis: fons ſanctitatis eſt: Homineꝫ iuuenem caſtigat: regnum dei ſuper terram dat: tedium aie tollit. Qui diligit canticum pſalmoꝝ aſſidue: non pōt peccatū agere. Qui habet laudem dei in coꝛde ſuo poſtremo apud deū gaudebit: ⁊ aiam ſuā in celo viuificabit in ſecula ſeculoꝝ. Uox enim pſalmodie valet cum per intentionē coꝛdis agitur per hanc oipotenti deo ad coꝛ iter paratur vt intente mēti vel ꝓphetie myſteria vel cōpunctionis gratiā infundat. Unde ſcriptū eſt: Sacrificiū laudis honoꝛificabit me: ⁊ illic iter quo oſtendam illi ſalutare dei. In ſacrificio laudis diuine fit ad ieſum iter oſtēſionis: q꞉ dum per pſalmodiaꝫ compunctio effunditur via nobis in coꝛde fit per quam ad ieſum veniamus. Dignum quippe eſt vt mens a preſentibus vniuerſis inquantum valet fugiat: ⁊ diuinis laudibus atq꞉ ſpūalibus inhereat: vt celeſtia ei reuelentur. Nihil eſt in hac moꝛtali vita quo poſſimus deo familiarius iungi: q̄ꝫ in laudibus ipſius. Nullus itaq꞉ moꝛtaliū pōt nec verbis nec mente virtutem pſalmoꝝ qui non ſuperficie labioꝝ ſed mente intenta in omnipotentis dei laudem canuntur explicare. In pſalmis itaq꞉ inuenies ſi intenta mente ꝑſcruteris dominici verbi incarnationem: paſſionem: reſurrectionē: atq꞉ aſcenſionem. In pſalmis inuenies tam intimā oꝛationē ſi intenta mente perſcruteris quātum potes ꝑ temetipſuꝫ nullatenus excogitare. In pſalmis inuenies intimā confeſſionē peccatoꝝ tuoꝛum: ⁊ integram deprecationem diuine atq꞉ dñice miſericoꝛdie. In pſalmis quoq꞉ inuenies oium que tibi accidunt integram gratiarum actionem. In pſalmis confiteris infirmitatem tuam atq꞉ miſeriam: ⁊ per hoc miſericoꝛdiam dei prouocas. Omnes enim virtutes in pſalmis inuenies: ſi a deo vt tibi reuelet ſecreta pſalmoꝛum requiras.

¶ Si vis pro peccatis tuis penitentiam agere: et per confeſſionē peccatorum tuorum veniam impetrare: quantū vales non celeritate verborum ſed mente cogitando ac ſcrutando decāta illos ſeptenos dauidicos pſalmos: qui dicuntur penitentiales: et celerrime miſericordiam dei inuenies.

¶ Si vis mentem tuam ſpirituali gaudio et letitia illuminare et magnam ſpem de dei miſericordia et indulgentia tibi ꝓmittere: mitte mentē tuam in virtute pſalmoꝝ quorum initia ſunt hec. ps. Exaudi dn̄e iuſtitiā. ps. Ad te dn̄e leuaui. ps. Deus in noie. ps. Deus miſereat. ps. Deus in adiutorium. ps. In te dn̄e ſperaui. ps. Inclina dn̄e. et ſpūali gaudio et ſpeciali letitia perfrueris.

¶ Si vis oipotentē deum laudare et ipſius maieſtati oium beneficiorum ſuorum qbus humano generi ab initio mundi in veteri teſtamēto patriarchis et ꝓphetis: et in nouo quo per incarnationē ſempiterni filij ſui miſert⁹ eſt gratias agere dicas illos pſalmos quorum initia ſunt hec. ps. Confitemini dn̄o. ps. Laudate dominum. ps. Benedic anima mea domino. Et omne mel et fauuz dulce munus offeres domino.

¶ Si diuerſis tribulationibus vel afflictiōibus afflictus fis et tibi videris a deo derelictus qui plerūqꝫ ſanctos ſuos ad tempus derelinquit probādos et ꝓpter id tibi vī tribulatio maior eſſe qꝫ tolerare poſſis intimā mente dicas illos pſalmos quoꝝ initia ſunt hec. vij. ps. Deus deus meus reſpice in me. ps. Exaudi deus orationem meam cum deprecor. ps. Saluuz me fac. Et clemēs deus te adiuuabit et tentationem tolerare poteris.

¶ Si vis in preſenti vita contemplari deum et ipſum oipotentē ardenti deſiderio diligere intēta mente dicas pſalmos illos quoꝝ initia ſunt hec. ps. Deus auribus. ps. Miſerere mei deus. ps. Exaudi deus orationez meam et ne deſpexeris deprecā. ps. In te dn̄e ſperaui. Et ſtatim letificabit te in oibus anguſtijs tuis.

¶ Poſt acceptam quietem tranquillitatis: proſperitatis tēpore: hos pſalmos dicas in laudem dei. vij. ps. Benedicam dominum. ps. Benedic aia mea. ps. Exaltabo te et in omni tēpore ſiue aduerſitatis ſiue proſperitatis ſemper dicas hymnū triuni pueroꝝ. vij. Benedicite omnia opera dn̄i dn̄o. Nullus enim mortalium virtutem huius cantici et ps. Laudate dominum de celis expli-

diet me cũ clamauero ad eum.
Iraſcimini ⁊ nolite peccare: q̄
dicitis in cordibus veſtris ⁊ in
cubilibus veſtris cõpũgimini.
Sacrificate ſacrificiũ iuſtitie
⁊ ſperate in dño: multi dicunt
quis oſtendit nobis bona?
Signatũ ẽ ſup nos lumẽ vult⁹
tui dñe: dediſti letitiã i corde meo
A fructu frumenti vini ⁊ olei
ſui: multiplicati ſunt.
In pace in idipſum: dormiam
⁊ requieſcam.
Quoniam tu domine ſingula-
riter in ſpe cõſtituiſti me. Ps. v.
Verba mea auribus pcipe
dñe: intellige clamorẽ meũ.
Intende voci orõnis mee: rex
meus ⁊ deus meus.
Quoniã ad te orabo domine:
mane exaudies vocem meam.
Mane aſtabo tibi ⁊ videbo: qm̃
nõ deus volẽs iniqtatẽ tu es.
Neq3 hitabit iux̄ te malign⁹ ne
q3 pmãebũt iuſti añ ocl'os tuos.
Odiſti oẽs q operant iniqtates:
pdes oẽs q loquunt mẽdaciũ.
Virum ſanguinum ⁊ doloſuz:
abominabitur dominus.
Ego aũt in multitudine miſe
ricordie tue: introibo in domũ
tuam: adorabo ad templuz ſan
ctum tuum in timore tuo.
Domine deduc me in iuſtitia
tua ꝓpter inimicos meos: diri
ge in cõſpectu tuo viam meã.

Quoniam nõ eſt in ore eorum
veritas: cor eorum vanum eſt.
Sepulchrum patẽs eſt guttur
eorum: linguis ſuis doloſe age-
bant: iudica illos deus.
Decidãt a cogitatiõib⁹ ſuis: ſꝫ
multitudinẽ ipietatũ eoꝝ expel
le eos: qm̃ irritauerunt te dñe.
Et letent oẽs q ſperãt i te: in
eternũ exultabũt ⁊ hitabis i eis.
Et gliabunt oẽs q diligũt no
mẽ tuũ: qm̃ tu bñdicees iuſto.
Domine vt ſcuto bone volũta
tis tue: coronaſti nos. Pſal. vi.
Domine ne i furore tuo
arguas me: neq3 in ira
tua corripias me.
Miſerere mei dñe qm̃ infirm⁹
ſum: ſana me domine quoniam
conturbata ſunt oſſa mea.
Et aia mea turbata eſt valde:
ſed tu domine vſquequo?
Conuertere domie ⁊ eripe ani-
mã meã: ſaluum me fac ꝓpter
miſericordiam tuam.
Qm̃ nõ ẽ in morte q mẽor ſit
tui: i iferno ãt qs cõfitebit tibi?
Laboraui in gemitu meo: la-
uabo p ſingulas noctes lectuz
meum lachrymis meis ſtratum
meum rigabo.
Turbat⁹ ẽ a furore ocl's me⁹: i
ueteraui int oẽs inimicos meos
Diſcedite a me omnes q ope-
ramini iniqtatẽ quoniã exaudi
uit dñs vocem fletus mei.

Exaudiuit dñs deprecationeʒ
meã: dñs orõnẽ meã ſuſcepit.
Erubeſcãt ⁊ cõturbẽtur vehe
mẽter oẽs inimici mei: cõuertan
tur ⁊ erubeſcãt valde velociter.
Ps. 2. Aña. Seruite domino in timore: ⁊
℣. exultate ei cum tremore. Añ. Pro
fidei meritis vocitatur iure beatus:
Legẽ qui dñi meditatur nocte dieqʒ.
Domine deus Pſal. vij.
meus in te ſperaui: ſal
uum me fac ex omnibus perſe
quẽtibus me ⁊ libera me.
Nequãdo rapiat vt leo aĩam
meã: dum non eſt qui redimat
neqʒ qui ſaluum faciat.
Domine de⁹ me⁹ ſi feci iſtud:
ſi eſt iniquitas in manib⁹ meis.
Si reddidi retribuẽtib⁹ mihi
mala: decidam merito ab inimi
cis meis inanis.
Perſequatur inimicus animaʒ
meam ⁊ comprehendat: ⁊ con
culcet in terra vitam meam: et
gliaʒ meã in puluerẽ deducat.
Exurge dñe ĩ ira tua: ⁊ exalta
re in finibus inimicoꝝ meoꝝ.
Et exurge domine deus meus
in precepto qđ mãdaſti: ⁊ ſyna
goga populoꝝ circũdabit te.
Et propter hãc in altũ regre
dere: domin⁹ iudicat populos.
Iudica me domine ſecũdũ iu
ſtitiam meam: ⁊ ſecunduʒ inno
centiam meam ſuper me.
Conſumet nequitia peccato
rum, ⁊ diriges iuſtum ſcrutans
corda ⁊ renes deus.
Iuſtũ adiutoriũ meum a dño:
qui ſaluos facit rectos corde.
Deus iudex iuſtus fortis ⁊ pa
tiens: nũquid iraſcetur per ſin
gulos dies?
Niſi conuerſi fueritis gladiũ
ſuum vibrauit: arcum ſuum te
tendit ⁊ parauit illum.
Et in eo parauit vaſa mortis:
ſagittas ſuas ardẽtibus effecit.
Ecce parturit iniuſtitiam cõ
cepit dolorẽ: ⁊ peperit iniqtateʒ.
Lacum aperuit ⁊ effodit eũ: ⁊
incidit in foueam quam fecit.
Conuertetur dolor eius in ca
put eius: ⁊ in verticẽ ipſius ini
quitas eius deſcendet.
Confitebor domino ſecunduʒ
iuſtitiam eius: ⁊ pſallam nomi
ni domini altiſſimi. Pſal. viij.
Domine domin⁹ noſter:
qȝ admirabile eſt nomẽ
tuum in vniuerſa terra?
Quoniam eleuata eſt magnifi
centia tua ſuper celos.
Ex ore infantium ⁊ lactentiũ
perfeciſti laudeʒ propter inimĩ
cos tuos: vt deſtruas inimicum
⁊ vltorem.
Quoniam videbo celos tuos
opera digitorum tuoꝝ: lunam
⁊ ſtellas que tu fundaſti.
Quid eſt homo q᷑ memor es
eius: aut filius hominis quoniã

viſitas eum?

M inuiſti eum paulominus ab angelis gloria et honore coronaſti eum: et conſtituiſti eum ſup opera manuum tuarum.

O mnia ſubiecisti ſub pedibus eius: oues et boues vniuerſas i ſuper et pecora campi.

V olucres celi et piſces maris: qui perambulant ſemitas maris.

D omine dominus noſter: quam admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra? Pſalmus. ix.

C Onfitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

L etabor et exultabo in te: pſallā nomini tuo altiſſime.

I n conuertendo inimicum meum retrorſum: infirmabuntur et peribunt a facie tua.

Q uoniam feciſti iudicium meum et cauſam meam: ſediſti ſuper thronum qui iudicas iuſtitiam.

I ncrepaſti gentes et periit impius: nomen eorum deleſti in eternum et in ſeculum ſeculi.

I nimici defecerunt framee in finē: et ciuitates eorū deſtruxiſti.

P eriit memoria eorum cum ſonitu: et dñs in eternum permanet.

P arauit in iudicio thronum ſuum et ipſe iudicabit orbē terre in equitate: iudicabit populos in iuſtitia.

E t factus eſt dominus refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione.

E t ſperent in te qui nouerunt nomē tuum: quoniā non dereliquiſti querentes te domine.

P ſallite domino qui habitat i ſion annunciate inter gentes ſtudia eius.

Q uoniam requirens ſanguinem eorum recordatus eſt: non eſt oblitus clamorem pauperum.

M iſerere mei dñe: vide humilitatem meā de inimicis meis.

Q ui exaltas me de portis mortis: vt annunciem omnes laudationes tuas in portis filie ſion.

E xultabo in ſalutari tuo: infixe ſunt gentes in interitu quem fecerunt.

I n laqueo iſto quem abſcōderunt: cōprehenſus eſt pes eorū.

C ognoſcetur dñs iudicia faciens: in operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt peccator.

C ōuertantur peccatores in infernū: oēs gētes que obliuiſcuntur deum.

Q uoniam non in finem obliuio erit pauperis: patiētia pauperum non peribit in finem.

E xurge domine non confortetur homo: iudicentur gentes in conſpectu tuo.

C onſtitue domine legiſlatorem ſuper eos: vt ſciant gentes quoniam homines ſunt.

V t quid domine receſſiſti lon

ces pedes eorum ad effunden
dum ſanguinem.

Contritio et infelicitas in viis
eorum et viam pacis nō cogno
uerunt: non eſt timor dei ante
oculos eorum.

Nonne cognoſcent omnes q
operantur iniquitatem: qui de
uorant plebē meam ſicut eſcā
panis?

Deum non inuocauerunt: illic
trepidauerunt timore vbi non
erat timor.

Quoniam dominus in generatione
iuſta eſt: conſilium inopis con
fudiſtis quoniā dominus ſpes
eius eſt.

Quis dabit ex ſion ſalutare iſ
rael: cum auerterit dn̄s captiui
tatem plebis ſue exultabit ia
cob et letabitur iſrael. ps. xiiij.

Domine quis habitabit
in tabernaculo tuo: aut
quis requieſcet in mōte ſcō tuo?

Qui ingreditur ſine macula:
et operatur iuſtitiam.

Qui loquitur veritatē in corde
ſuo: qui non egit dolum in lin
gua ſua.

Nec fecit proximo ſuo malū:
et opprobrium non accepit ad
uerſus proximos ſuos.

Ad nihilū deductus eſt in cō
ſpectu eius malignus: timētes
autem dominum glorificat.

Qui iurat proximo ſuo et non
decipit: qui pecuniam ſuam nō
dedit ad vſuram: et munera ſup
innocentem non accepit.

Qui facit hec: non commoue
bitur in eternum. Alla. Scien- Ro.13.
tes quia hora eſt iam nos de ſomno
ſurgere: nūc enim propior eſt noſtra
ſalus q̄ cum credidimus: nox pre
ceſſit dies autem appropinquauit.
Alla. Tu domine ſeruabis nos et ps. 11.
cuſtodies nos. Alla. Quid mole math.
ſti eſtis huic mulieri? opus enim 26
bonum operata eſt in me. Alla. Sur ℟.
ge et in eternū tua munimine ſacro:
cuſtodiq; tuos altipotēs famulos.
℣. Memor fui nocte. ps. xv. ps. 15

Conſerua me domine q̄m
ſperaui in te: dixi domino
deus meus es tu: quoniam bo
norum meorum non eges.

Sanctis qui in terra ſunt ei[9]:
mirificauit omnes voluntates
meas in eis.

Multiplicate ſunt īfirmitates
eorum: poſtea accelerauerunt.

Non congregabo conuenticu
la eorum de ſanguinibus: nec me
mor ero nominū eorum p labia mea.

Dominus pars hereditatis mee
et calicis mei: tu es q reſtitues
hereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in p
claris: etenim hereditas mea
preclara eſt mihi.

Benedicam dominum qui tri
buit mihi intellectum: inſuper

⁊ vſqȝ ad noctem increpuerūt me renes mei.
P rouidebam dominum in cōſpectu meo ſemp: qm̄ a dextris eſt mihi ne cōmouear.
P ropter hoc letatū eſt cor me ūm ⁊ exultauit lingua mea: inſup ⁊ caro mea regeſcet in ſpe.
Q uō nō derelinques animam meā in inferno: nec dabis ſcm̄ tuum videre corruptionem.
N otas mihi feciſti vias vite: adimplebis me letitia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua vſqȝ in finem. Añ. Bonorū meorū non indiges in te ſperaui cōſerua me dn̄e. Añ. Nature genitor cōſerua a morte redēptos: Facqȝ tuo dignos ſeruitio famulos. ps. xvi.

E Xaudi domine iuſtitiam meam; intende depreca tionem meam.
A uribus percipe orationē meam: non in labijs doloſis.
D e vultu tuo iudiciū meū prodeat: oculi tui videāt eqtates.
P robaſti cor meum ⁊ viſitaſti nocte: igne me examinaſti: ⁊ nō eſt inuenta in me iniquitas.
V t non loquat̄ os meū opera hoīum: ꝓpter verba labiorum tuoꝝ ego cuſtodiui vias duras.
P erfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt nō moueantur veſtigia mea.
E go clamaui quoniam exaudiſti me deus: inclina aurem tuam mihi ⁊ exaudi verba mea.
M irifica miſericordias tuas: q ſaluos facis ſperātes in te.
A reſiſtentibus dextere tue: cuſtodi me vt pupillam oculi.
S ub vmbra alarum tuaꝝ protege me: a facie impiorum qui me afflixerunt.
I nimici mei aīam meā circūdederunt: adipē ſuū ꝯcluſerūt: os eoꝝ locutum eſt ſuperbiam.
P roijcientes me nunc circundederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.
S uſceperunt me ſicut leo paratus ad predā: ⁊ ſicut catulus leonis habitans in abditis.
E xurge domine preueni eū ⁊ ſupplanta eum: eripe animam meam ab impio frameam tuam ab inimicis manus tue.
D n̄e a paucis de terra diuide eos in vita eoꝝ: de abſconditis tuis adimpletus eſt vēter eoꝝ.
S aturati ſunt filijs: ⁊ dimiſerunt reliqas ſuas puulis ſuis.
E go aūt in iuſtitia apparebo cōſpectui tuo: ſatiabor cū apparuerit glia tua. Añ. Inclina domine aurē tuā mihi ⁊ exaudi verba mea. Añ. Pectora nr̄a tibi tu cōditor orbis adure: Igne pio purgans atqȝ cremando probans. ps. xvij.

D Iligam te domine fortitudo mea: dominus fir

mamentum meum ꝛ refugium
meum liberatoꝛ meus.
D eus meus adiutoꝛ meus : ꝛ
ſperabo in eum.
P rotectoꝛ meus ꝛ coꝛnu ſalu-
tis mee:ꝛ ſuſceptoꝛ meus.
L audans inuocabo dñm:ꝛ ab
inimicis meis ſaluus ero.
C ircundederunt me doloꝛes
moꝛtis:ꝛ toꝛrentes iniquitatis
conturbauerunt me.
D oloꝛes inferni circundede-
runt me:pꝛeoccupauerunt me
laquei moꝛtis.
I n tribulatione mea inuocaui
dñm:ꝛ ad deũ meum clamaui.
E t exaudiuit de tẽplo ſancto
ſuo vocem meam: ꝛ clamoꝛ me
us in conſpectu eius introiuit
in aures eius.
C ōmota eſt ꝛ contremuit ter-
ra:fundamenta montiuꝫ cõtur
bata ſunt ꝛ cõmota ſunt: quo-
niam iratus eſt eis.
A ſcendit fumus in ira eius: ꝛ
ignis a facie eius exarſit:carbo
nes ſuccenſi ſunt ab eo.
I nclinauit celos:ꝛ deſcẽdit : ꝛ
caligo ſub pedibus eius.
E t aſcendit ſuper cherubin ꝛ
volauit : volauit ſuper pennas
ventoꝛum.
E t poſuit tenebꝛas latibulum
ſuum in circuitu eius taberna-
culum eius:tenebꝛoſa aqua in
nubibus aeris.

P re fulgoꝛe in cõſpectu eius
nubes tranſierũt:grãdo ꝛ car-
bones ignis.
E t intonuit de celo dominus
ꝛ altiſſimus dedit vocem ſuam:
grando ꝛ carbones ignis.
E t miſit ſagittas ſuas ꝛ diſſi-
pauit eos:fulgura multiplica-
uit ꝛ conturbauit eos.
E t apparuerunt fontes aqua
rum ꝛ reuelata ſunt fundamẽ
ta oꝛbis terrarum.
A b increpatione tua dñe: ab
inſpiratione ſpiritus ire tue.
M iſit de ſummo ꝛ accepit me:
ꝛ aſſumpſit me ď aquis multis.
E ripuit me de inimicis meis
foꝛtiſſimis: ꝛ ab his q̃ oderunt
me qm̃ cõfoꝛtati ſunt ſup me.
P reuenerunt me in die affli-
ctionis mee:ꝛ factus eſt domi-
nus protectoꝛ meus.
E t eduxit me in latitudinem:
ſaluũ me fecit qm̃ voluit me.
E t retribuet mihi domin⁹ ſe-
cundum iuſtitiã meam:ꝛ ſecũ-
dum puritatem manuũ mearũ
retribuet mihi.
Q uia cuſtodiui vias domini:
nec impie geſſi a deo meo.
Q uoniam omnia iudicia eius
in ꝯſpectu meo:ꝛ iuſtitias eius
non repuli a me.
E t ero immaculatus cuꝫ eo:ꝛ
obſuabo me ab iniq̃tate mea.
E t retribuet mihi domin⁹ ſm

iuſtitiam meam: ⁊ ſm puritate3
manuum mearu3 in conſpectu
oculorum eius.
Cum ſancto ſanctus eris: ⁊ cū
viro innocente innocens eris.
Et cum electo electus eris: ⁊
cum peruerſo peruerteris.
Quōm tu populum humilem ſal
uum facies: ⁊ oculos ſuperbo⁊
humiliabis.
Quoniam tu illuminas lucer
nam meam domine: deus meus
illumina tenebras meas.
Quoniam in te eripiar a ten
tatione: ⁊ in deo meo tranſgre
diar murum.
Deus meus ipolluta via eius
eloquia domini igne examina
ta: protector eſt omnium ſperā
tium in ſe.
Quōm quis deꝰ preter dn̄m: aut
quis deus preter deum noſtrū?
Deus q precinxit me virtute: ⁊
poſuit imaculatam viam mea3.
Qui perfecit pedes meos tan
quam ceruorum: ⁊ ſuper excel
ſa ſtatuens me.
Qui docet manus meas ad p̄
lium: ⁊ poſuiſti vt arcum ereu3
brachia mea.
Et dediſti mihi protectionē ſa
lutis: ⁊ dextera tua ſuſcepit me.
Et diſciplina tua correxit me
in finem: ⁊ diſciplina tua ipſa
me docebit.
Dilataſti greſſus meos ſubtus
me: ⁊ non ſunt infirmata veſti
gia mea.
Perſequar inimicos meos ⁊ cō
prehendam illos: ⁊ non conuer
tar donec deficiant.
Confringam illos nec poterūt
ſtare: cadēt ſubtus pedes meos.
Et precinxiſti me virtute ad
bellum: ⁊ ſupplantaſti inſurgē
tes in me ſubtus me.
Et inimicos meos dediſti mi
hi dorſu3: ⁊ odientes me diſper
didiſti.
Clamauerunt nec erat q ſal
uos faceret: ad dn̄m nec exau
diuit eos.
Et comminuam eos vt puluerē
ante faciem venti: vt lutum pla
tearum delebo eos.
Eripies me de contradictio
nibus populi: conſtitues me in
caput gentium.
Populus quē nō cognoui ſer
uiuit mihi: in auditu auris obe
diuit mihi.
Filij alieni mentiti ſunt mihi:
filij alieni inueterati ſunt ⁊ clau
dicauerunt a ſemitis ſuis.
Viuit dn̄s ⁊ benedictus deus
meus: ⁊ exaltet̄ deꝰ ſalutis mee.
Deus q das vindictas mihi ⁊
ſubdis ppl̄os ſub me: liberator
meꝰ de inimicis meis iracūdis.
Et ab inſurgentibus in me ex
altabis me: a viro iniquo eri
pies me.

Propterea ↄfitebor tibi in na
tionibus domine: ⁊ nomini tuo
pſalmum dicam.
Magnificās ſalutes regis ei⁹:
⁊ faciens miſericordiā chriſto
ſuo dauid: ⁊ ſemini eius vſq̧ i
Ro. 13. ſeculum. An. Hora eſt iam nos de
ſomno ſurgere: ⁊ aperti ſunt oculi
noſtri ſurgere ad chriſtū: q2 lux vera
pſ. 17. eſt fulgens in mundo. An. Domi-
nus firmamentū meum ⁊ refugiū
matth. meum. An. Mittens hec mulier
16 in corpus meū hoc vnguentū ad ſe
℣. peliendū me fecit. An. Tu popu-
lū humilē ſaluaſti a morte redēptor:
Atq̧ ſuperba tuo colla premis iacu
pſ. 118 lo. ℣. Media nocte. Pſal's. xviij.

Celi enarrant gl'iam dei: ⁊
opera manuum eius an-
nunciat firmamentum.
Dies diei eructat verbū: ⁊ nox
nocti indicat ſcientiam.
Non ſunt loquele neq̧ ſermo
nes: quoꝝ non audiātur voces
eorum.
In oēm terram exiuit ſonus eo
rum: ⁊ in fines orbis terre ver-
ba eorum.
In ſole poſuit tabernaculū ſu
um: ⁊ ipſe tanq̄ ſponſus ꝓce-
dens de thalamo ſuo.
Exultauit vt gygas ad currē-
dam viam: a ſummo celo egreſ
ſio eius.
Et occurſus eius vſq̧ ad ſum
mum eius: nec eſt qui ſe abſcō-
dat a calore eius.
Lex domini immaculata con-
uertens animas: teſtimonium
domini fidele ſapientiam pre-
ſtans paruulis.
Iuſticie domini recte letifican
tes corda: preceptum domini
lucidum illuminans oculos.
Timor domini ſanctus ꝑma-
net in ſcl'm ſeculi: iudicia dn̄i
vera iuſtificata in ſemetipſa.
Deſiderabilia ſuper aurū ⁊ la
pidem preciosum multū: ⁊ dul-
ciora ſuper mel ⁊ fauum.
Etenim ſeruus tuus cuſtodit
ea: in cuſtodiēdis illis retribu-
tio multa.
Delicta quis intelligit: ab oc-
cultis meis mūda me: ⁊ ab alie
nis parce ſeruo tuo.
Si mei non fuerint dominati
tunc immaculatus ero: ⁊ emun
dabor a delicto maximo.
Et erūt vt cōplaceant eloqa
oris mei: ⁊ meditatio cordis
mei in conſpectu tuo ſemper.
Dn̄e adiutor me⁹: ⁊ redēptor
meus. An. Non ſunt loquele ne- pſ. 18.
q̧ ſermones quorum non audian-
tur voces eorum. Aña. Sponſus ℣.
vt e thalamo proceſſit xp̄s in orbē: de
ſcendēs celo iure ſalutifero. Pſ. xix.

Exaudiat te dn̄e in die tri
bulationis: protegat te
nomen dei iacob.
Mittat tibi auxilium de ſancto:

⁊ de ſion tueatur te.
Memoꝛ ſit oīs ſacrificiȳ tui: ⁊
holocauſtuȝ tuū pingue fiat.
Tribuat tibi ſm̄ coꝛ tuuȝ:⁊ oē
conſilium tuum confirmet.
Letabimur in ſalutari tuo : ⁊
in nomine dei noſtri magnifi-
cabimur.
Impleat dn̄s omnes petitiōes
tuas:nunc cognoui quoniā ſal
uum fecit dn̄s chꝛiſtum ſuum.
Exaudiet illū de celō ſcō ſuo:
in potētatib⁹ ſalus dextere tue.
Hi in curribus ⁊ hi in equis:
nos autem in nomine dei no-
ſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſūt ⁊ ceciderūt:
nos aūt ſurrexim⁹ ⁊ erecti ſum⁹
Dn̄e ſaluum fac regē : ⁊ exau-
di nos in die qua inuocauerim⁹
ps. 19 te. Añ. Exaudiat te dn̄s in die tri
ps. bulationis. Añā. Auxilium nobis
ſaluatoꝛ mitte ſalutis Et tribuas vi
tā tēpoꝛe ꝑpetuo. Pſalmus. xx.
Domine in virtute tua le
tabit̄ rex:⁊ ſuper ſaluta-
re tuum exultabit vehementer.
Deſideriuȝ coꝛdis eius tribui
ſti ei:⁊ voluntate labioꝛuȝ eius
non fraudaſti eum.
Quoniā pꝛeueniſti eum in be
nedictionibus dulcedinis : po
ſuiſti in capite eius coꝛonaȝ de
lapide pꝛetioſo.
Vitam petiȳt a te : ⁊ tribuiſti
ei longitudinē dieruȝ in ſeculū
⁊ in ſeculum ſeculi.
Magna eſt gloꝛia eius in ſalu
tari tuo:gloꝛiam ⁊ magnum de-
coꝛem impones ſuper eum.
Quoniā dabis euȝ in benedi-
ctionē in ſeculū ſeculi letifica-
bis eū in gaudio cū vultu tuo.
Quoniā rex ſperat in domino:
⁊ in miſericoꝛdia altiſſimi non
commouebitur.
Inueniat̄ manus tua omnib⁹
inimicis tuis:⁊ dextera tua in-
ueniat omnes qui te oderunt.
Pones eos vt clibanum ignis
in tēpoꝛe vultus tui: dominus i
ira ſua conturbabit eos ⁊ deuo
rabit eos ignis,
Fructū eoꝝ de terra ꝑdes: ⁊
ſemen eoꝛum a filiȳs hominū.
Quoniam declinauerunt in te
mala:cogitauerunt cōſilia que
non potuerunt ſtabilire.
Quoniam pones eos doꝛſum:
in reliquiȳs tuis ꝑparabis vul-
tum eoꝛum.
Exaltare dn̄e in virtute tua:
cātabimus ⁊ pſallem⁹ virtutes
tuas. Añā. Nox pꝛeceſſit dies au- Ro. 13
tem appꝛopinquauit:abiȳciamus er
go opera tenebꝛarum et induamur
arma lucis:ſic vt in die honeſte am-
bulemus. Añā. Domine in virtu- ps. 20.
te tua letabitur rex. Añā. Magi- matth.
ſter dicit : tempus meum pꝛope eſt 26.
apud te facio paſcha cum diſcipu-
lis meis. Añā. Rex ſine fine ma- ps.

nens miſeria tu pce ruinis: Premia ꝯcedens ꝗ ma cuncta regés: ℣. Exaltare dñe in virtute. ¶ In laudi. ſup ps. Ant. Regnauit dñs precinctus fortitudine cũ decore virtutū: cuius ſedes parata eſt in eternum.

Deus deus meus ps. xxi. reſpice in me quare me dereliquiſti? longe a ſalute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per dies: & non exaudies: & nocte & non ad inſipientiam mihi.

Tu autem in ſancto habitas: laus iſrael.

In te ſperauerunt patres nři: ſperauerunt & liberaſti eos.

Ad te clamauerunt & ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt & nõ ſunt confuſi.

Ego autem ſum vermis & nõ homo: opprobrium hominum & abiectio plebis.

Omnes videntes me deriſerunt me: locuti ſũt labijs & mouerunt caput.

Sperauit in domino eripiat eum: ſaluum faciat eum quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxiſti me de ventre ſpes mea ab vberibus matris mee: in te proiect⁹ ſum ex vtero.

De vẽtre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me.

Quoniam tribulatio proxima eſt: & non eſt qui adiuuet.

Circũdederũt me: vituli multi: tauri pigues obſederũt me.

Aperuerunt ſup me os ſuum. ſicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquã cera liqueſcens: in medio ventris mei.

Aruit tanq̃ teſta virtus mea: & lingua mea adheſit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxiſti me.

Quoniã circundederunt me canes multi: conciliũ malignãtium obſedit me.

Foderunt manus meas & pedes meos: dinumerauerunt omnia oſſa mea.

Ipſi vero cõſiderauerunt & inſpexerunt me: diuiſerũt ſibi veſtimenta mea: & ſuper veſtẽ meã miſerunt ſortem.

Tu autem domine ne elongaueris auxilium tuum a me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue a framea de⁹ aiam meã: & de manu canis vnicam meã.

Salua me ex ore leonis: & a cornibus vnicornium humilitatẽ meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: i medio eccleſie laudabo te.

Qui timetis dominum lauda-

te eum: vniuerſum ſemē iacob
glorificate eum.
Timeat euꝫ omne ſemē iſrael:
qm̄ nō ſpreuit [illegible] neqꝫ deſpexit de
precationē pau[illegible]ris.
Nec auertit f[illegible]em ſuā a me:
& cum clamare[illegible]d eum exau-
diuit me.
Apud te lau[illegible]a in eccleſia
magna: vota [illegible]eddā in con
ſpectu timen[illegible] eum.
Edent pau[illegible] & ſaturabū-
tur: & laudab[illegible]ominum qui
requirunt e[illegible]nt corda eo
rum in ſecu[illegible]culi.
Reminiſce[illegible]uertent ad
dn̄m: vniuer[illegible] terre.
Et adorab[illegible]pectu eius
vniuerſe fa[illegible]tium.
Quoniā dn̄i [illegible]um: & ipſe
dominabitur [illegible]m.
Manducauerūt [illegible]dorauerūt
omnes pingues terre: in cōſpe
ctu eius cadent omnes qui de-
ſcendunt in terram.
Et anima mea illi viuet: & ſe-
men meum ſeruiet ipſi.
Annūciabitur dn̄o generatio
ventura: & annunciabunt celi iu
ſtitiā eius: populo qui naſcetur
quē fecit dominus. Pſal. xxij.
Dominus regit me & ni-
hil mihi deerit: in loco
paſcue ibi me collocauit.
Sup aquā refectionis educa-
uit me: animā meā conuertit.
Deduxit me ſuper ſemitas iu-
ſtitie: propter nomen ſuum.
Nam et ſi ambulauero in me-
dio vmbre mortis non timebo
mala: quoniam tu mecum es.
Uirga tua & baculus tuus: ip
ſa me conſolata ſunt.
Paraſti in ↄſpectu meo mēſā:
aduerſus eos qui tribulāt me.
Impinguaſti in oleo caput me
um: & calix meus inebrians ꝙ̄
preclarus eſt.
Et miſericordia tua ſubſequa
tur me: omnibus diebus vite tue.
Et vt inhabitem in domo do-
mini in longitudinem dierum.
Domini eſt ter- Pſal. xxiij.
ra & plenitudo eius: or-
bis terrarum & vniuerſi qui ha
bitant in eo.
Quia ipſe ſuper maria funda-
uit eam: & ſuper flumina prepa
rauit eam.
Quis aſcendet in montem do
mini? aut qs ſtabit in loco ſan-
cto eius?
Innocens manibus & mundo
corde: qui non accepit in vano
animam ſuā: nec iurauit in do-
lo proximo ſuo.
Hic accipiet benedictioneꝫ a
domino: & miſericordiam a deo
ſalutari ſuo.
Hec eſt generatio querentiuꝫ
eum: querentiū faciē dei iacob.
Attollite portas principes ve-

ſtras:ꝛ eleuamini porte eterna
les:ꝛ introibit rex glorie.
Q uis eſt iſte rex glorie? domi-
nus fortis ꝛ potẽs dominus po
tens in prelio.
A ttollite portas principes ve
ſtras:ꝛ eleuamini porte eterna
les:ꝛ introibit rex glorie.
Q uis eſt iſte rex glie? dñs vir-
tutũ ipſe eſt rex glie. ps.xxiiij.
A D te dñe leuaui animam
meã: deus meus in te cõ-
fido non erubeſcam.
N eque irrideant me inimici
mei: etenim vniuerſi qui ſuſti-
nent te non confundentur.
C onfundãtur omnes iniqua
agentes: ſuperuacue.
V ias tuas dñe demõſtra mi-
hi:ꝛ ſemitas tuas edoce me.
D irige me in ṽitate tua ꝛ do-
ce me: quia tu es deus ſaluator
meus:ꝛ te ſuſtinui tota die.
R eminiſcere miſerationũ tua-
rum domine: ꝛ miſericordiarũ
tuarum que a ſeculo ſunt.
D elicta iuuẽtutis mee ꝛ igno
rantias meas: ne memineris.
S ecundũ miſericordiam tuã
memento mei tu: propter bo-
nitatem tuam domine.
D ulcis ꝛ rectus dominus: ꝓ-
pter hoc legem dabit delinquẽ
tibus in via.
D iriget manſuetos in iudicio:
docebit mites vias ſuas.

V niuerſe vie dñi miſericordia
ꝛ veritas: requirẽtibus teſtamẽ-
tum eius ꝛ teſtimonia eius.
P ropter nom[illegible] tuum domine
ꝓpitiaberis [illegible]cato meo: mul-
tum eſt enim [illegible]
Q uis eſt ho[illegible] qui timet do-
minum? lege[illegible]tuit ei in via
quam elegi[illegible]
A nima eiu[illegible]onis demora
bit:ꝛ ſemẽ e[illegible]itabit terrã.
F irmamẽt[illegible] dominus ti-
mentibus [illegible]eſtamentum
ipſius vt m[illegible]etur illis.
O culi me[illegible] ad dominũ
quoniã ip[illegible]et de laqueo
pedes me[illegible]
R eſpice [illegible]ſerere mei:
quia vni[illegible]per ſũ ego.
T ribula[illegible]rdis mei mul
tiplicate [illegible]eceſſitatibus
meis eru[illegible]
V ide humilitatẽ meam ꝛ la
borem meũ:ꝛ dimitte vniuer
ſa delicta mea.
R eſpice inimicos meos qñ
multiplicati ſũt:ꝛ odio iniquo
oderunt me.
C uſtodi aiam meã ꝛ erue me:
nõ erubeſcã qñ ſperaui in te.
I nnocẽtes ꝛ recti adheſerunt
mihi: qꝛ ſuſtinui te.
L ibera deus iſrl: ex oĩbus tri
bulationibus ſuis. Pſal.xxv.
I Udica me dñe qñ ego in
innocẽtia mea igreſſus ſũ:
ꝛ in

⁊ in dño ſperās nō īfirmabor.
Proba me dñe ⁊ tēta me: vre
renes meos ⁊ cor meum.
Quonīā miſericordia tua an
te oculos meos eſt: ⁊ compla
cui in veritate tua.
Nō ſedi cū ɔcilio vanitatis:
⁊ cū iniq̄ gerētib⁹ nō itroibo.
Odiui eccleſiā malignātiū: ⁊
cum impijs non ſedebo.
Lauabo inter innocētes ma
nus meas: ⁊ circundabo alta
re tuum domine.
Vt audiā vocē laudis: ⁊ enar
rem vniuerſa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorē domus tue:
⁊ locū habitatiōis glorie tue.
Ne perdas cum impijs deus
animam meā: ⁊ cum viris ſan
guinum vitam meam.
In quorum manibus iniqui
tates ſūt: dextera eorum reple
ta eſt muneribus.
Ego autē in innocētia mea
ingreſſus ſuꝫ: redime me ⁊ mi
ſerere mei.
Pes meus ſtetit in directo: in
eccleſijs benedicam te dñe.
¶ Feria. ij. inuit. Venite: Exul
temus domino.
An. Dñs defēn. Pſalm. xxvij.

Dominus illu
minatio mea ⁊
ſalus mea: quē
timebo?
Dñs ꝓtector vite mee: a quo
trepidabo?
Dū appropiāt ſuper me no
cētes: vt edant carnes meas.
Qui tribulāt me inimici mei
ipſi infirmati ſūt ⁊ ceciderūt.
Si cōſiſtant aduerſum me ca
ſtra: non timebit cor meum.
Si exurgat aduerſuꝫ me pre
lium, in hoc ego ſperabo.
Vnā petij a dño hāc requirā:
vt inhabitē in domo domini
omnibus diebus vite mee.
Vt videam voluntatem dñi:
⁊ viſitem templum eius.
Qm̄ abſcōdit me in taberna
culo ſuo in die malorū: ꝓtexit
me i abſcōdito tabnaculi ſui.
In petra exaltauit me: ⁊ nunc
exaltauit caput meum ſuper
inimicos meos.
Circuiui ⁊ imolaui in tabna
culo eius hoſtiā vociferatiōis:
cātabo ⁊ pſalmū dicam dño.
Exaudi domine vocē meam
qua clamaui ad te: miſerere
mei ⁊ exaudi me.
Tibi dixit cor meum: exquiſi
uit te facies mea: faciē tuam
domine requiram.
Ne auertas faciē tuā a me: ⁊
ne declines in ira a ſeruo tuo.
Adiutor meus eſto ne dere
linquas me: neq; deſpicias me
deus ſalutaris meus.
Quoniam pater meus: ⁊ ma

ter mea dereliquerunt me: do-
minus autem aſſumpſit me.
Legem pone mihi domine in
via tua: et dirige me in ſemitã
rectam ꝑpter inimicos meos.
Ne tradideris me in animas
tribulantiũ me: quoniam in-
ſurrexerunt in me teſtes iniq
et mentita eſt iniquitas ſibi.
Credo videre bona domini:
in terra viuentium.
Expecta dominum viriliter
age: et cõfortetur cor tuũ et ſu-
ſtine dominum. Pſal'. xxvij.
Ad te domine clamabo,
deus meꝰ ne ſileas a me:
nequãdo taceas a me: et aſſimi
labor deſcendentibus in lacũ.
Exaudi domine vocem depre
cationis mee dũ oro ad te: dũ
extollo manus meas ad tẽplũ
ſanctum tuum.
Ne ſimul tradas me cũ pec-
catoribus: et cum operantibus
iniquitatem ne perdas me.
Qui loquuntur pacem cum
proximo ſuo: mala autẽ in cor
dibus eorum.
Da illis ſm opera eorũ: et ſm
nequitiã adinuẽtionũ ipſorũ.
Secundum opera manuũ eo
rum tribue illis: redde retribu
tionem eorum ipſis.
Quoniã nõ intellexerũt ope
ra domini: et in opera manuũ
eius deſtrues illos: et non edifi
cabis eos.
Benedictus dñs: qm̃ exaudi
uit vocẽ deprecationis mee.
Dominus adiutor meꝰ et pro
tector meus: et in ipſo ſperauit
cor meum et adiutus ſum.
Et refloruit caro mea: et ex
voluntate mea confitebor ei.
Dñs fortitudo plebis ſue: et
ꝓtector ſaluationũ chr̃i ſui ẽ.
Saluum fac populum tuum
dñe et benedic hereditati tue:
et rege eos et extolle illos vſq
in eternũ. An. Dñs defenſor vi
te mee. An. Adorate. Ps. xxviij.
Afferte domino filij dei: af
ferte dño filios arietũ.
Afferte dño gloriã et honorẽ.
afferte dño gl'iam noi eiꝰ: ado-
rate dñm in atrio ſancto eius.
Vox domini ſup aquas: deus
maieſtatis itonuit: dominꝰ ſu-
per aquas multas.
Vox domini in virtute, vox
domini in magnificẽtia.
Vox dñi ꝯfringẽtis cedros: et
cõfringet dñs cedros libani.
Et comminuet eas tanq̃ vitu
lum libani et dilectus quẽad-
modũ filius vnicorniũ.
Vox domini intercidẽtis flã
mam ignis: vox domini cõcu-
tientis deſertum: et cõmouebit
dominus deſertũ cades.
Vox dñi preparãtis ceruos:
et reuelauit condenſa: et in tẽ-

plo eius omnes dicēt gloriã.
Dominus diluuium inhabita
re facit: ⁊ ſedebit dominꝰ rex
in eternum.
Dominꝰ virtutē populo ſuo
dabit: ⁊ dominꝰ benedicet po-
pulo ſuo in pace. Pſal. xxix.
Exaltabo te dn̄e quoniã
ſuſcepiſti me: nec dele-
ctaſti inimicos meos ſup me.
Domine deus me[us] clamaui
ad te: ⁊ ſanaſti me.
Domine eduxiſti [illegible] inferno
animam meam: [illegible] me a
deſcendētibus in [illegible].
Pſallite domino [illegible] eius:
⁊ confitemini m[illegible] ſancti
tatis eius.
Quoniam ira i[n]dignatione
eius: ⁊ vita in voluntate eius.
Ad veſperum demorabitur fle
tus: ⁊ ad matutinum letitia.
Ego autem dixi in abūdātia
mea: non mouebor in eternū.
Domine in volūtate tua: pre
ſtitiſti decori meo virtutem.
Auertiſti faciam tuam a me:
⁊ factus ſum conturbatus.
Ad te domine clamabo: ⁊ ad
deum meum deprecabor.
Que vtilitas i ſanguine meo:
dum deſcēdo in corruptionē?
Nunqd cōfitebit tibi puluis
aut annunciabit veritatē tuā?
Audiuit dn̄s ⁊ miſertꝰ ē mei:
dn̄s factus eſt adiutor meus.

Conuertiſti planctū meū in
gaudium mihi: cōcidiſti ſaccū
meū ⁊ circūdediſti me letitia.
Vt cantet tibi glia mea ⁊ nō
compūgar: dn̄e deus meus in
eternū confitebor tibi. Añ.
Adorate dominum in aula ſancta
eius. Añ. In tua. Pſal. xxx.
In te domine ſperaui non
confundar in eternū: in
iuſtitia tua libera me.
Inclina ad me aurē tuā: ac-
celera vt eruas me.
Eſto mihi in deum protecto-
rem ⁊ in domū refugij: vt ſal-
uum me facias.
Quoniā fortitudo mea ⁊ re-
fugium meū es tu: ⁊ propter
nomen tuū deduces me ⁊ enu
tries me.
Educes me de laqueo quem
abſcōderunt mihi: quoniã tu
es protector meus.
In manus tuas cōmendo ſpi
ritum meum: redemiſti me do
mine deus veritatis.
Odiſti obſeruātes vanitates:
ſuperuacue.
Ego autē in domino ſperaui:
exultabo ⁊ letabor i mīa tua.
Quoniā reſpexiſti humilitatē
meã: ſaluaſti de neceſſitatibus
animam meam
Nec concluſiſti me in manī
bus inimici: ſtatuiſti i loco ſpa
tioſo pedes meos.

Miſerere mei dñe qm̄ tribulor:cõturbatus eſt in ira oculus meus aĩa mea ⁊ venter meus.
Quoniã defecit in dolore vita mea:⁊ anni mei in gemitib⁹.
Infirmata ẽ i paupꝑtate ṽtus mea:⁊ oſſa mea cõturbata ſũt.
Super oẽs inimicos meos factus ſũ opprobriũ vicinis meis valde:⁊ timor notis meis.
Qui videbant me foras fugerunt a me:obliuioni datus ſũ tanꝗ̃ mortuus a corde.
Factus ſuꝫ tanꝗ̃ vas ꝑditũ: qm̄ audiui vituperationẽ multorum cõmorantiuꝫ in circuitu.
In eo dum cõuenirent ſimul aduerſum me : accipere aĩam meam conſiliati ſunt.
Ego aũt in te ſperaui domine:dixi dño deus meus es tu: in manibus tuis ſortes mee.
Eripe me de manib⁹ inimicorũ meoꝝ:⁊ a ꝑſeq̃ntibus me.
Illuſtra faciẽ tuã ſuꝑ ſeruum tuũ:ſaluum me fac in miſericordia tua dñe:non cõfundar quoniam inuocaui te.
Erubeſcãt impij ⁊ deducant̃ i īfernũ:muta fiãt labia doloſa.
Que loquũt̃ aduerſus iuſtuꝫ īniq̃tatẽ:i ſuꝑbia ⁊ i abuſiõe.
Quã magna multitudo dulcedinis tue domine:quam abſcondiſti timentibus te?
Perfeciſti eis qui ſꝑant in te: in conſpectu filioꝝ hominuꝫ.
Abſcõdes eos i abſcõdito faciei tue:a cõturbatiõe hoiũm.
Proteges eos i tabernaculo tuo:a cõtradictiõe linguaruꝫ.
Benedictus domin⁹:quoniaꝫ mirificauit miſericordiã ſuam mihi in ciuitate munita.
Ego aũt dixi in exceſſu mentis mee:p̄ oiectus ſum a faciẽ oculorum [illegible]orum.
Ideo ex[illegible]iſti vocẽ orationis mee:du[illegible]marem ad te.
Dilig[illegible]minum oẽs sancti eius:q[illegible]n veritatẽ requiret dñs [illegible]ibuet abundanter faci[illegible]s ſuperbiam.
Viriliter [illegible]te ⁊ confortetur cor veſtrũ:omnes qui ſperatis in domino. Pſalmus.xxxj.

Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniquitates,⁊ quorũ tecta ſunt peccata.
Beatus vir cui non imputauit dominus peccatuꝫ: nec eſt in ſpiritu eius dolus.
Quĩ tacui inueterauerũt oſſa mea:dum clamarem tota die.
Quĩ die ac nocte grauata eſt ſuꝑ me man⁹ tua: cõuerſus ſuꝫ in erũna mea dũ cõfigit̃ ſpina.
Delictũ meũ cognitũ tibi feci:⁊ iniuſtitiã meã nõ abſcõdi.
Dixi cõfitebor aduerſum me iniuſtitiam meã domino : ⁊ tu remiſiſti ipietatẽ peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis ſanctus:in tẽpore opportuno.
Verũtamen in diluuio aquarum multarum:ad eum nõ approximabunt.
Tu es refugium meũ a tribulatione que circũdedit me: exultatio mea erue me a circundantibus me.
Intellectũ tibi dabo:⁊ iſtruaꝫ te i via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.
Nolite fieri ſicut equꝰ ⁊ mulus:quibus non eſt intellectꝰ.
In chamo ⁊ freno maxillas eorum conſtringe:qui non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris:ſperãtes autẽ in domino miſericordia circundabit.
Letamini in dño ⁊ exultate iuſti:⁊ gloriamini omnes recti corde. Añã. In tua iuſtitia libera me domine. Antiphona. Rectos. Pſalmus.xxxij.

Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio.
Confitemini domino i cithara:in pſalterio decem chordarum pſallite illi.
Cantate ei canticum nouũ: bene pſallite ei i vociferatiõe.
Quia rectum eſt verbum domini:⁊ oia opera eius in fide.
Diligit miſicordiã ⁊ iudiciũ miſicordia dñi plena ẽ terra.
Verbo dñi celi firmati ſũt: ⁊ ſpũ oris eius ois virtus eorũ.
Cõgregãs ſic̃ i vtre aq̃s maris:ponẽs i theſauris abyſſos.
Timeat dñm ois terra:ab eo autem commoueantur omnes inhabitantes orbem.
Qm̃ ipſe dixit ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit ⁊ creata ſunt.
Dominus diſſipat conſilia gẽtium: reprobat autẽ cogitatiões populorum:⁊ reprobat cõſilia principum.
Conſiliũ aũt dñi in eternũ manet : cogitatiões cordis eiꝰ in generatione ⁊ generationẽ.
Beata gens cuius eſt dominus deus eius: populus quem elegit in hereditatem ſibi.
De celo reſpexit dominus:vidit omnes filios hominum.
De ꝑparato habitaculo ſuo: reſpexit ſuper omnes qui habitant terram.
Qui finxit ſigillatiꝫ corda eorũ:qui intelligit oia opa eoꝝ.
Non ſaluatur rex per multaꝫ virtutem:⁊ gigas non ſaluabitur in multitudine v̇tutis ſue.
Fallax equus ad ſalutem: in abundantia autẽ virtutis ſue non ſaluabitur.
Ecce oculi dñi ſup metuẽtes eũ:in eis q ſperãt ſup mĩa eiꝰ.
Ut eruat a morte animas eorum ⁊ alat eos in fame.

Anima noſtra ſuſtinet domi-
num:quoniam adiutor ꝛ ꝓte-
ctor noſter eſt.
Quia in eo letabitur cor no-
ſtrum: ꝛ in nomine ſancto ei⁹
ſperauimus.
Fiat miſericordia tua domie
ſup nos:quemadmodū ſpera-
uimus i te. Pſalmus.xxxij.
Benedicam dñm in omni
tempore:ſemper laus ei⁹
in ore meo.
In dño laudabit anima mea:
audiant manſueti ꝛ letentur.
Magnificate dñm mecum: ꝛ
exaltem⁹ nomen ei⁹in idipſuꝫ.
Exquiſiui dñm ꝛ exaudiuit
me:ꝛ ex omnibus tribulationi
bus meis eripuit me.
Accedite ad eum ꝛ illumina-
mini:ꝛ facies veſtre non ↄfun
dentur.
Iſte pauper clamauit ꝛ domi
nus exaudiuit eū:ꝛ ex oib⁹tri-
bulatiōibus eius ſaluauit euꝫ.
Immittit angelus dñi i circui
tu timentiū eū:ꝛ eripiet eos.
Guſtate ꝛ videte qm̄ ſuauis ē
dñs:beatus vir q ſperat in eo.
Timete dñm oēs ſcti ei⁹: qm̄
non eſt inopia timentibus eū.
Diuites eguerunt ꝛ eſurieſt:
inquirentes autem dominum
non minuentur omni bono.
Venite filij audite me:timo-
rem domini docebo vos.
Quis eſt homo qui vult vitā.
diligit dies videre bonos.
Prohibe linguā tuā a malo:ꝛ
labia tua ne loquantur doluꝫ.
Diuerte a malo ꝛ fac bonum
inquire pacē ꝛ perſequere eā.
Oculi dñi ſuper iuſtos:ꝛ aures
eius in preces eorum.
Vultus autem domini ſuper
faciētes mala:vt perdat de ter-
ra memoriam eorum.
Clamauerūt iuſti ꝛ dñs exau
diuit eos:ꝛ ex oibus tribulatio
nibus eorum liberauit eos.
Iuxta eſt dominus his qui tri
bulato ſunt corde : ꝛ humiles
ſpiritu ſaluabit.
Multe tribulationes iuſtoꝝ:ꝛ
de oib⁹ his liberauit eos dñs.
Cuſtodit domin⁹ oia oſſa eo-
rū:vnum ex his nō cōteretur.
Mors peccatorum peſſima:ꝛ q
oderunt iuſtum delinquent.
Redimet dominus aias ſer-
uorum ſuoꝝ:ꝛ nō delinquent.
omnes qui ſperant in eo. Añ.
Rectos decet collaudatio. Aña.
Expugna. Pſalmus. xxxiij.
Iudica dñe nocentes me:
expugna ipugnantes me.
Apprehende arma ꝛ ſcutuꝫ:ꝛ
exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameam ꝛ conclu
de aduerſus eos qui perſequū
tur me : dic anime mee ſalus
tua ego ſum.

Confundantur ⁊ reuereant: querentes animam meam.

Auertãtur retrorſum ⁊ ꝯfundantur: cogitantes mihi mala.

Fiant tanq̃ꝫ puluis ante faciem venti: ⁊ angelus domini coarctans eos.

Fiat via illorũ tenebre ⁊ lubricum: ⁊ angelus domini perſequens eos.

Quoniã gratis abſconderunt mihi interitũ laquei ſui: ſuperuacue exprobrauerunt aiãꝫ meã.

Veniat illis laqueꝰ quẽ ignorant: ⁊ captio quam abſconderunt apprehendat eos: ⁊ in laqueum cadant in idipſum.

Anima autem mea exultabit in domino: ⁊ delectabitur ſup ſalutari ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: domine quis ſimilis tui?

Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum ⁊ pauperem a diripientibus eum.

Surgentes teſtes iniqui: que ignorabam interrogabãt me.

Retribuebant mihi mala ꝓ bonis: ſterilitatẽ anime mee.

Ego autem cum mihi moleſti eſſent: induebar cilitio.

Humiliabam in ieiunio aiãꝫ meã: ⁊ oratio mea in ſinu meo conuertetur.

Quaſi proximum ⁊ quaſi fratrem noſtrum ſic complacebã quaſi lugens ⁊ cõtriſtatus ſic humiliabar.

Et aduerſuꝫ me letati ſunt ⁊ cõuenerunt: ꝯgregata ſunt ſuper me flagella ⁊ ignoraui.

Diſſipati ſunt nec cõpuncti: tentauerunt me ſubſannauerunt me ſubſanatione: frẽduerunt ſuper me dentibus ſuis.

Domine quando reſpicies: reſtitue animã meã a malignitate eorũ: a leonibus vnicã meam.

Confitebor tibi in eccleſia magna: in pplõ graui laudabo te.

Non ſupergaudeãt mihi qui aduerſantur mihi inique: qui oderunt me gratis ⁊ annuunt oculis.

Quoniã quidem pacifice loquebantur: ⁊ in iracũdia terre loquentes dolos cogitabant.

Et dilatauerunt ſup me os ſuum: dixerunt euge euge viderunt oculi noſtri.

Vidiſti domine ne ſileas: domine ne diſcedas a me.

Exurge et intende iudicio meo deus meus: ⁊ dominꝰ meꝰ in cauſam meam.

Iudica me ſm iuſtitiam meã domine deus meus: ⁊ non ſupergaudeant mihi.

Non dicãt in cordibus ſuis euge euge anime noſtre: nec dicant deuorabimus eum.

Erubeſcãt ⁊ reuereãt ſimul:

qui gratulantur malis meis.

Induant̄ ꝯfuſiõe ⁊ reuerẽtia: qui maligna loquunt̄ ſup me.

Exultent ⁊ letẽtur qui volũt iuſtitiam meam: ⁊ dicant ſemper magnificetur dominus q volunt pacem ſerui eius.

Et lingua mea meditabit̄ iuſtitiã tuã: tota die laudẽ tuam.

Dixit iniuſtus ps. xxxv. vt delinq̃t in ſemetipſo nõ eſt timor dei añ oculos ei⁹.

Quoniam doloſe egit in conſpectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium.

Uerba oris eius iniquitas ⁊ dolus: ⁊ noluit intelligere vt bene ageret.

Iniquitatẽ meditat⁹ eſt in cubili ſuo aſtitit omni vie nõ bone: malitiam autez nõ odiuit.

Dñe i celo miſericordia tua: ⁊ veritas tua vſq̃ ad nubes.

Iuſtitia tua ſicut montes dei: iudicia tua abyſſus multa.

Homines ⁊ iumẽta ſaluabis dñe: quẽadmodũ multiplicaſti miſericordiam tuam deus.

Filij autẽ hominũ: in tegmine alarum tuarum ſperabunt.

Inebriabunt̄ ab vbertate domus tue: ⁊ torrẽte voluptatis tue potabis eos.

Qm̃ apud te eſt fons vite: ⁊ in lumine tuo videbim⁹ lumẽ.

Pretende miſericordiam tuã ſcientibus te: ⁊ iuſtitiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non veniat mihi pes ſuperbie ⁊ manus peccatoris non moueat me.

Ibi ceciderunt qui operãtur iniquitatẽ: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Aña. Expugna impugnãtes me. Aña. Reuela.

Noli emulari ps. xxxvj. in malignantibus: neq̃ çelaueris faciẽtes iniquitatez.

Quoniam tanq̃ fenum velociter areſcẽt: ⁊ quemadmoduz olera herbarum cito decident.

Spera in domino ⁊ fac bonitatem: ⁊ inhabita terram ⁊ paſceris in diuitijs eius.

Delectare in domino: ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela domino viam tuaz ⁊ ſpera in eo: ⁊ ipſe faciet.

Et deducet quaſi lumẽ iuſtitiam tuam ⁊ iudiciũ tuũ tanq̃ meridiem: ſubditus eſto domino ⁊ ora eum.

Noli emulari in eo qui ꝓſperatur in via ſua: in homine facientem iniuſtitias.

Deſine ab ira ⁊ dereliq̃ furorẽ: noli emulari vt maligneris.

Quoniam qui malignantur exterminabuntur: ſuſtinentes autem dominum ipſi hereditabunt terram.

Et adhuc puſillũ ⁊ non erit

peccatoꝛ: ⁊ quéres locum eius ⁊ non inuenies.
Manſueti autē hereditabunt terram: ⁊ delectabūtur in multitudine pacis.
Obſeruabit peccatoꝛ iuſtū: ⁊ ſtridebit ſuper eū dentib⁹ ſuis.
Dominus autē irridebit eū: qm̄ ꝓſpicit ꝙ veniet dies ei⁹.
Gladium euaginauerūt peccatoꝛum: intēderunt arcū ſuū.
Vt decipiant pauperē ⁊ inopem: ⁊ trucidēt rectos coꝛde.
Gladius eoꝝ intret in coꝛda ipſoꝛum: ⁊ arcus eoꝛum confringatur.
Melius eſt modicū iuſto: ſuper diuitias peccatoꝛum multas.
Quoniam brachia peccatoꝛū conterentur: confirmat autem iuſtos dominus.
Nouit dn̄s dies imaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ in eternū erit.
Non cōfundentur in tēpoꝛe malo: ⁊ in dieb⁹ famis ſaturabūtur: quia pctōꝛes peribūt.
Inimici vero domini mox vt honoꝛificati fuerint ⁊ exaltati: deficientes quemadmodū fumus deficient.
Mutuabit peccatoꝛ ⁊ nō ſoluet: iuſtus autem miſeretur ⁊ retribuet.
Quia benedicētes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei diſperibunt.
Apud dn̄m greſſus hominis dirigentur: ⁊ viam eius volet.
Cum ceciderit non collidetur: quia domin⁹ ſupponit manum ſuam.
Iunioꝛ fui etenim ſenui: ⁊ nō vidi iuſtum derelictum: nec ſemen eius querens panem.
Tota die miſeretur ⁊ commodat: ⁊ ſemen illius in benedictione erit.
Declina a malo ⁊ fac bonum ⁊ inhabita in ſeculum ſeculi.
Quia dominus amat iudicium: ⁊ non derelinquet ſanctos ſuos: in eternū cōſeruabunt.
Iniuſti punientur: ⁊ ſemen impioꝛum peribit.
Iuſti autem hereditabunt terram: ⁊ inhabitabunt in ſeculū ſeculi ſuper eam.
Os iuſti meditabitur ſapientiā ⁊ lingua eius loquetur iudicium.
Lex dei ei⁹ in coꝛde ipſius: ⁊ nō ſupplātabunt greſſus ei⁹.
Conſiderat peccatoꝛ iuſtū: ⁊ querit moꝛtificare eum.
Dominus autem nō derelinquet eū in manibus eius: nec dānabit eum cū iudicabit illi.
Expecta dominum ⁊ cuſtodi viam eius: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terram: cū perierint peccatoꝛes videbis.
Vidi impiū ſuperexaltatū ⁊

⁊ eleuatū ſicut cedrus libani.

Et tranſiuit ⁊ ecce nō erat: queſiui eum ⁊ non eſt inuentus locus eius.

Cuſtodi innocentiam ⁊ vide equitatem: quoniam ſunt reliquie homini pacifico.

Iniuſti autem diſperibunt: ſimul reliquie impiorum interibunt.

Salus autem iuſtorū a domino: ⁊ protector eorum in tēpore tribulationis.

Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit eos: ⁊ eruet eos a peccatoribus: ⁊ ſaluabit eos q: ſperauerunt in eo. Pſal. xxxvij.

Domine ne ī furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Quoniam ſagitte tue infixe ſunt mihi: ⁊ confirmaſti ſuper me manum tuam.

Nō eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: non eſt pax oſſibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniā iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput meum: ⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſuper me.

Putruerunt ⁊ corrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipiētie mee.

Miſer factus ſuꝫ ⁊ curuatus ſum vſq; in finem: tota die cōtriſtatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: ⁊ non eſt ſanitas in carne mea.

Afflictus ſum ⁊ humiliatus ſum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine ante te omne deſiderium meum: ⁊ gemitus meus a te nō eſt abſconditus.

Cor meum conturbatum eſt in me: dereliquit me virt⁹ mea: ⁊ lumen oculorum meorum ⁊ ipſum non eſt mecum.

Amici mei ⁊ proximi mei: aduerſum me appropinquauerunt ⁊ ſteterunt.

Et qui iuxta me erant de lōge ſteterunt: ⁊ vim faciebant qui querebant animam meā.

Et qui inquirebant mala mihi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquaꝫ ſurdus non audiebam: ⁊ ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus ſuꝫ ſicut homo nō audiens: ⁊ non habens in ore ſuo redargutiones.

Quoniam in te domine ſperaui: tu exaudies me domine deus meus.

Quia dixi nequando ſupergaudeant mihi inimici mei: ⁊ dum commouentur pedes mei ſuper me magna locuti ſunt.

Quoniam ego in flagella paratus ſum: ⁊ doloꝛ meus in cōſpectu meo ſemper.

Quoniam iniquitatem meã annunciabo: ⁊ cogitabo ꝓ peccato meo.

Inimici autē mei viuūt ⁊ cōfirmati ſunt ſuper me: ⁊ multiplicati ſunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pꝛo bōnis detrahebant mihi: quoniã ſequebar bonitatem.

Ne derelinquas me dn̄e deus meus: ne diſceſſeris a me.

Intende in adiutoꝛium meū: dn̄e deus ſalutis mee. Aña. Reuela domino viam tuã. ℣. Dn̄e in celo miſericoꝛdia tua. ℟ium. Et vſq; ad nubes veritas tua. Ad laudes aña. Miſerere mei deus.
18 Pſalmus. Ipſum. Aña. In-
telli ge clamoꝛem meum domine.
2 Pſalm⁹. Uerba mea. j. An-
tiphona. Deus deus meus ad te
21 de luce vigilo. Pſalm⁹. Ipſuȝ.
Antiphona. Conuerſus eſt furoꝛ
tuus domine ⁊ conſolatus es me.
53 Pſalmus. Confitebor tibi.
Antiphona. Laudate dominum
52 de celis. Pſalmus. Ipſum.
Ad benedictus antipho. Benedictus deus iſrael. ¶ Feria tertia ad matuti. inuitatoꝛium. Jubilemus deo: Salutari noſtro. Aña. Ut non delinquam. ps. xxxviij.

Ixi cuſtodiam vias meas vt n̄ delinquam in lingua mea.

Poſui oꝛi meo cuſtodiam: cum cōſiſteret peccatoꝛ aduerſū me.

Obmutui ⁊ humiliat⁹ ſū ⁊ ſilui a bonis: ⁊ doloꝛ me⁹ renouat⁹ ē.

Concaluit coꝛ meū intra me ⁊ in meditatione mea exardeſcet ignis.

Locutus ſum in lingua mea: notū fac mihi dn̄e finē meū.

Et numerū dierū meoꝝ quis eſt: vt ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtantia mea tã ꝙ nihilum ante te.

Uerūtamen vniuerſa vanitas: omnis homo viuens.

Uerūtamē i imagine ptrãſit homo: ſed ⁊ fruſtra cōturbaſ.

Theſaurizat: ⁊ ignoꝛat cui cōgregabit ea.

Et nūc que ē expectatio mea nōne dn̄s: ⁊ ſbã mea apud te ē.

Ab oīb⁹ iniqtatib⁹ meis erue me: oppꝛobriū iſipiēti ddiſti me.

Obmutui ⁊ non aperui os meum quoniam tu feciſti: amoue a me plagas tuas.

A foꝛtitudine manus tue ego defeci in icrepationib⁹: ꝓpter iniquitatē coꝛripuiſti hoiem.

Et tabeſcere feciſti ſicut ara

neam aiam eius: veruntamen vane conturbatur ois homo.
Exaudi orationem meā domine ꝛ deprecationem meam: aurib⁹ pcipe lachrymas meas.
Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te ꝛ peregrin⁹: sicut omnes patres mei.
Remitte mihi vt refrigerer ꝑusq̄ȝ abeam: ꝛ ampli⁹ non ero.
Expectans Psal.xxxix.
Expectans expectaui dominuȝ: ꝛ intendit mihi.
Et exaudiuit preces meas: ꝛ eduxit me de lacu miserie ꝛ de luto fecis.
Et statuit supra petrā pedes meos: ꝛ direxit gressus meos.
Et misit in os meuȝ canticū nouum: carnem deo nostro.
Uidebunt multi ꝛ timebūt: ꝛ sperabunt in domino.
Beatus vir cuius est nomen dn̄i spes eius: ꝛ nō respexit in vanitates ꝛ insanias falsas.
Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia tua: ꝛ cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.
Annūciaui ꝛ locut⁹ sum: multiplicati sunt super numerum.
Sacrificium ꝛ oblationē noluisti: aures āt perfecisti mihi.
Holocaustū ꝛ pro peccato nō postulasti: tūc dixi ecce venio.
In capite libri scriptū est de me vt facerem voluntatē tuāȝ deus meus volui: ꝛ legeȝ tuam in medio cordis mei.
Annunciaui iustitiā tuam in ecclia magna: ecce labia mea non ꝓhibebo domine tu scisti.
Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuā ꝛ salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiaȝ tuam ꝛ veritatem tuam: a concilio multo.
Tu autem domine ne lōge facias miseratiōes tuas a me: misericordia tua ꝛ veritas tua semper susceperunt me.
Qm̄ circundederūt me mala quoꝝ non est numerus: cōprehenderūt me iniquitates mee ꝛ non potui vt viderem.
Multiplicate sūt sup capillos capitis mei: ꝛ cor meum dereliquit me.
Complaceat tibi domine vt eruas me: domine ad adiuuandum me respice.
Confundantur ꝛ reuereanť simul: qui querūt animā meaȝ vt auferant eam.
Conuertantur retrorsuȝ ꝛ reuereanť: q volunt mihi mala.
Ferant confestiȝ confusioneȝ suā: qui dicūt mihi euge euge.
Exultent ꝛ letentur super te omnes querentes te: ꝛ dicant semper magnificetur dominus

qui diligunt ſalutare tuum.
Ego autẽ mendicus ſum ⁊ pau-
per: dñs ſolicitus eſt mei.
Adiutor meus ⁊ ꝓtector me-
us tu es: deus meus ne tarda-
ris. An. Ut non delinquã in lin-
gua mea. An. Sana. Pſalmus. xl
Beatus qui intelligit ſup
egenũ ⁊ pauperẽ: in die
mala liberauit eum dominus.
Dominus conſeruet eũ ⁊ vi-
uificet eum ⁊ beatũ faciat euꝫ
in terra: ⁊ nõ tradat eũ in ani
mam inimicorum eius.
Dominus opem ferat illi ſu-
per lectuꝫ doloris eius: vniuer
ſum ſtratuꝫ eius verſaſti in in-
firmitate eius.
Ego dixi dñe miſerere mei:
ſana aĩaꝫ meã: qꝛ peccaui tibi.
Inimici mei dixerũt mala mi
hi: quando morietur ⁊ peribit
nomen eius?
Et ſi ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur: cor eius
congregauit iniquitatem ſibi.
Egrediebatur foras: ⁊ loque
batur in idipſum.
Aduerſuꝫ me ſuſurrabãt oẽs
inimici mei: aduerſum me co-
gitabant mala mihi.
Verbũ iniquuꝫ cõſtituerunt
aduerſum me: nunqd qui dor-
mit non adijciet vt reſurgat.
Etenim homo pacis mee in
quo ſperaui qui edebat panes
meos: magnificauit ſuper me
ſupplantationem.
Tu autẽ dñe miſerere mei: ⁊
reſuſcita me: ⁊ retribuam eis.
In hoc cognoui quoniaꝫ vo-
luiſti me: qm̃ nõ gaudebit ini-
micus meus ſuper me.
Me autem ꝓpter innocentiã
ſuſcepiſti: ⁊ confirmaſti me in
conſpectu tuo in eternum.
Benedictus dominus deus
iſrael a ſeculo ⁊ in ſeculum:
fiat fiat. Pſalmus. xlj.
Quemadmodum deſide
rat ceruus ad fontes aq̃rũ: ita
deſiderat aĩa mea ad te deus.
Sitiuit anima mea ad deum
fontem viuum: qñ veniaꝫ ⁊ ap
parebo ante faciem dei.
Fuerunt mihi lachryme mee
panes die ac nocte: duꝫ dĩ mi-
hi quotidie vbi ẽ deus meus?
Hec recordatus ſum ⁊ effudi
in me animã meã: qm̃ trãſibo
in locum tabernaculi admira-
bilis vſqꝫ ad domum dei.
In voce exultationis ⁊ cõfeſ
ſionis: ſonus epulantis.
Quare triſtis es anima mea:
⁊ quare conturbas me?
Spera in deo quoniaꝫ adhuc
confitebor illi: ſalutare vultus
mei ⁊ deus meus.
Ad me ipſum aĩa mea cõtur
bata eſt: propterea memor ero
tui de terra iordanis ⁊ hermo

tuū a monte modico.
Abyſſus abyſſū īuocat:in vo ce cataractarum tuarum.
Omnia excelſa tua ⁊ fluctus tui:ſuper me tranſierunt.
In die mādauit dominus miſericordiam ſuam:⁊ nocte cāticum eius.
Apd me oratio deo vite mee dicam deo ſuſceptor meus es.
Quare oblitus es mei:⁊ quare contriſtatus incedo dū affligit me inimicus?
Dum cōfringūtur oſſa mea: exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.
Dum dicunt mihi per ſingulos dies vbi ē deus tuus?quare triſtis es anima mea ⁊ quare conturbas me?
Spera in deo quoniā adhuc ꝯfitebor illi:ſalutare vult⁹ mei: ⁊ deus meus. Añ. Sana domine animam meā quia peccaui tibi.
Añ. Eructauit. Pſalmus.xiij.
Iudica me deus ⁊ diſcerne cauſam meam de gente nō ſancta:ab homie iniquo ⁊ doloſo erue me.
Quia tu es de⁹ fortitudo mea quare me repuliſti et quare triſtis incedo dum affligit me inimicus?
Emitte lucem tuam ⁊ veritatem tuam:ipſa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in montem ſanctū tuū ⁊ in tabernacula tua.
Et introibo ad altare dei:ad deum qui letificat iuuentutē meam.
Cōfitebor tibi in cithara deus deus meus:quare triſtis es aīa mea ⁊ quare ꝯturbas me?
Spera in deo quoniā adhuc ꝯfitebor illi:ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus meus. Pſalmus.xiiij.
Deus auribus nr̄is audiuimus:patres noſtri annunciauerunt nobis.
Opus qḋ operatus es in diebus eoꝝ:⁊ in diebus antiqs.
Manus tua gētes diſperdidit ⁊ plātaſti eos:afflixiſti populos ⁊ expuliſti eos.
Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terrā:⁊ brachiū eorum non ſaluauit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachium tuum illuminatio vultus tui: quoniam complacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus ⁊ de⁹ meus:qui mandas ſalutes iacob.
In te inimicos noſtros ventilabimus cornu:⁊ in nomine tuo:ſpernemus inſurgētes in nobis.
Non enim in arcu meo ſperabo:⁊ gladius meus non ſaluabit me.
Saluaſti enim nos de affligētibus nos:⁊ odientes nos cōfudiſti.

In deo laudabimur tota die: ꝛ in nomine tuo cõfitebimur in ſeculum.

Nunc autem repuliſti ꝛ confudiſti nos: ꝛ nõ egredieris deus in virtutibus noſtris:

Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros: qui oderũt nos diripiebant ſibi.

Dediſti nos tanq̄ oues eſcarum: ꝛ in gentibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti populum tuuȝ ſine pretio: ꝛ non fuit multitudo in cõmutationibus eorũ.

Poſuiſti nos opprobrium vicinis noſtris: ſubſannationē ꝛ deriſuȝ his qui in circuitu noſtro ſunt.

Poſuiſti nos in ſimilitudineȝ gentibus: commotionem capitis in populis.

Tota die verecundia mea cõtra me eſt: ꝛ ꝯfuſio faciei mee cooperuit me.

A voce exprobrantis ꝛ obloquentis: a facie inimici ꝛ perſequentis.

Hec omnia venerũt ſup nos nec obliti ſumus te: ꝛ inique nõ egimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retro cor noſtrum: ꝛ declinaſti ſemitas noſtras a via tua.

Quoniam humiliaſti nos in loco afflictionis: ꝛ cooperuit nos vmbra mortis.

Si obliti ſumus nomē dei noſtri: ꝛ ſi expandimus man⁹ noſtras ad deum alienum.

Nonne deus requiret iſta? ipſe enim nouit abſcõdita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die: eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſionis.

Exurge quare obdormis domine? exurge ꝛ ne repellas in finem.

Quare faciem tuam auertis? obliuiſceris inopie noſtre ꝛ tribulationis noſtre.

Quoniaȝ humiliata eſt in puluere anima noſtra: conglutinatus eſt in terra venter nr̄.

Exurge dn̄e adiuua nos: et redime nos pp nomē tuum.

Eructauit Pſal. xliiij. cor meum verbũ bonuȝ: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus ſcribe: velociter ſcribentis.

Specioſus forma pre filijs hominum: diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deus in eternum.

Accingere gladio tuo ſuper femur tuum: potentiſſime.

Specie tua ꝛ pulchritudie tua intēde ꝓſpere ꝓcede ꝛ regna.

Propter veritatem ꝛ manſuetudinem ꝛ iuſtitiaȝ: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua.

exaltabor in terra.

D ñs virtutum nobiſcum: ſuſceptor nr̃ deꝰ iacob. ps. xlvi.

O Mnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis.

Q uoniam dominus excelſus terribilis: rex magnus ſup omnem terram.

S ubiecit populos nobis: ꝛ gẽtes ſub pedibus noſtris.

E legit nobis hereditatẽ ſuã: ſpeciem iacob quem dilexit.

A ſcendit deus in iubilo: ꝛ dominus in voce tube.

P ſallite deo nr̃o pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

Q uoniã rex omnis terre deus: pſallite ſapienter.

R egnabit deus ſup gẽtes: deus ſedet ſup ſedẽ ſanctã ſuaꝫ.

P rincipes populoꝝ ꝯgregati ſunt cuꝫ deo habꝛahã: qm̃ dij fortes terre vehemẽter eleuati ſũt. Añ. Adiutor in tribulationibus. Añ. Auribus. ps. xlvij.

M Agnus dominus ꝛ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̃i in mõte ſancto eius.

F undatur exultatiõe vniuerſe terre: mons ſion latera aquilonis ciuitas regis magni.

D eus in domibꝰ eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.

Q uoniã ecce reges terre cõgregati ſũt: ꝯuenerũt in vnũ.

I pſi vidẽtes ſic admirati ſũt conturbati ſunt cõmoti ſunt: tremor apprehendit eos.

I bi dolores vt parturiẽtis: ĩ ſpiritu vehementi cõteres naues tharſis.

S icut audiuimꝰ ſic vidimus in ciuitate domini virtutuꝫ, in ciuitate dei noſtri: deus fundauit eam in eternum.

S uſcepimus deus miſericordiã tuaꝫ: in medio templi tui.

S ecundum nomẽ tuũ deꝰ ſic ꝛ laus tua in fines terre: iuſtitia plena eſt dextera tua.

L etetur mons ſion ꝛ exultẽt filie iude: pp iudicia tua dñe.

C ircumdate ſion ꝛ cõplectimini eã: narrate in turribꝰ eiꝰ.

P onite corda veſtra in ṽtute eius: ꝛ diſtribuite domos eius vt enarretis in ꝓgenie altera.

Q uoniam hic eſt deus deus noſter in eternum ꝛ in ſeculũ ſeculi: ipſe reget nos ĩ ſecula.

A Udite hec om- ps. xlviij. nes gentes auribus percipite qui habitatis orbem.

Q uiq terrigene ꝛ filij hominũ: ſimul ĩ vnũ diues ꝛ paup.

O s meum loquetur ſapientiam: ꝛ meditatio cordis meĩ prudentiam.

I nclinabo ĩn parabolã aurẽ meã: aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

Cur timebo i die mala? iniq̃tas calcanei mei circũdabit me
Qui cõfidunt in virtute ſua: ⁊ in multitudine diuitiarum ſuarum gloriantur.
Frater non redimit. redimet homo: ⁊ non dabit deo placationem ſuam.
Et pretium redemptionis anime ſue: ⁊ laborabit in eternũ ⁊ viuet adhuc in finem.
Non videbit interitũ cũ viderit ſapiẽtes morientes: ſimul inſipiens ⁊ ſtultus peribunt.
Et relinquẽt alienis diuitias ſuas: ⁊ ſepulchra eorũ domus illorum in eternum.
Tabernacula eorum in progenie ⁊ progenie: vocauerũt nomina ſua in terris ſuis.
Homo cũ in honore eſſet nõ intellexit cõparatus eſt iumẽtis inſipientibꝰ ⁊ ſimilis factꝰ eſt illis.
Hec via illorum ſcandalum ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo cõplacebunt.
Sicut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.
Et dñabunt eoꝝ iuſti in matutino: ⁊ auxilium eorum veteraſcet in inferno a gloria eoꝝ.
Verũtñ deꝰ redimet aiaꝫ meã de manu inferi: cũ acceperit me.
Ne timueris cũ diues factus fuerit homo: ⁊ cum multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quoniam cum interierit nõ ſumet omnia: neq̃ deſcẽdet cũ eo gloria eius.
Quia anima eius in vita ipſius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.
Introibit vſq̃ in ꝓgenies patrum ſuorum: ⁊ vſq̃ in eternũ non videbit lumen.
Homo cuꝫ in honore eſſet nõ intellexit: cõparatus eſt iumẽtis inſipiẽtibus ⁊ ſilis factus eſt illis. Añ. Auribus percipite qui habitatis orbem. Añ. Deus deorum. Pſalmus. xlix.

Deus deorum dominus locutus eſt: ⁊ vocauit terram.
A ſolis ortu vſq̃ ad occaſuꝫ: ex ſion ſpecies decoris eius.
Deus manifeſte veniet: deus noſter ⁊ non ſilebit.
Ignis in cõſpectu eius exardeſcet ⁊ in circuitu eius tẽpeſtas valida.
Aduocauit celum deſurſuꝫ: ⁊ terrã diſcernere ppl'm ſuuꝫ.
Cõgregate illi ſanctos eius: qui ordinant teſtamentũ eius ſuper ſacrificia.
Et annunciabunt celi iuſticiã eius qm̃ deus iudex eſt.
Audi populus meꝰ ⁊ loquar iſrael: ⁊ teſtificabor tibi deus deus tuus ego ſum.
Non in ſacrificijs tuis arguã

te:holocauſta autem tua in cõ
ſpectu meo ſunt ſemper.
Nõ accipiã d̓ domo tua vitu
los:neq̃ d̓ gregib⁹ tuis hircos.
Quoniam mee ſunt omnes
fere ſyluarũ:iumenta in mon
tibus ⁊ boues.
Cognoui omnia volatilia ce
li:⁊ pulchritudo agri mecũ ẽ.
Si eſuriero ñ dicã tibi:me⁹ ẽ
eni orbis terre ⁊ plẽitudo ei⁹.
Nunquid mãducabo carnes
taurorum:aut ſanguinem hir
corum potabo?
Immola deo ſacrificiũ laudis
⁊ redde altiſſimo vota tua.
Et inuoca me in die tribula
tionis:⁊ eruã te ⁊ honorifica
bis me.
Peccatori aũt dixit deus : q̃re
tu enarras iuſtitias meas:⁊ aſ
ſumis teſtm̃ meũ per os tuũ?
Tu vero odiſti diſciplinã:⁊ pro
ieciſti ſermones meos retrorſũ.
Si videbas furẽ currebas cũ
eo:⁊ cum adulteris portionẽ
tuam ponebas.
Os tuum abũdauit malitia : ⁊
lingua tua concinnabat dolos.
Sedens aduerſus fratrẽ tuũ
loq̃baris:⁊ aduerſus filiũ ma
tris tue ponebas ſcãdalũ: hec
feciſti ⁊ tacui.
Exiſtimaſti inique q̄ ero tui
ſimilis:arguam te ⁊ ſtatuã cõ
tra faciem tuam.
Intelligite hec q obliuiſcimi
ni deum:nequãdo rapiat ⁊ nõ
ſit qui eripiat.
Sacrificium laudis honorifi
cabit me:⁊ illic iter quo oſtẽ
dã illi ſalutare dei. Pſal. l.
Miſerere mei de⁹:ſm ma
gnã miſericordiã tuã.
Et ſm multitudinẽ miſeratio
nũ tuarũ:dele iniq̃tatẽ meam.
Amplius laua me ab iniq̃ta
te mea:⁊ a pctõ meo mũda me.
Quoniam iniquitatẽ meam
ego cognoſco:⁊ peccatũ meũ
contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccaui ⁊ malũ co
rã te feci:vt iuſtificeris i ſmo
nib⁹ tuis ⁊ vincas cũ iudicaris.
Ecce enim in iniq̃tatib⁹ cõ
ceptus ſum:⁊ in peccatis con
cepit me mater mea.
Ecce enim veritatẽ dilexiſti:
incerta ⁊ occulta ſapiẽtie tue
manifeſtaſti mihi.
Aſperges me dñe hyſſopo ⁊
mũdabor: lauabis me ⁊ ſuper
niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiũ
⁊ letitiam:⁊ exultabũt oſſa hu
miliata.
Auerte faciem tuã a pecca
tis meis:⁊ omnes iniquitates
meas dele.
Cor mundum crea in me de
us:⁊ ſpiritum rectum innoua
in viſceribus meis.

Ne proiicias me a facie tua: ⁊ ſpiritum ſanctum tuū ne auferas a me.

Redde mihi letitiā ſalutaris tui: ⁊ ſpū pͥncipali ꝯfirma me.

Docebo iniquos vias tuas: ⁊ impij ad te conuertentur.

Libera me de ſanguinib⁹ deus deus ſalutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iuſtitiā tuam.

Domine labia mea aperies: ⁊ os meum annunciabit laudez tuam.

Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem vtiqꝫ: holocauſtis non delectaberis.

Sacrificiuz deo ſpiritus ꝯtribulatus: cor contritū ⁊ humiliatum deus non deſpicies.

Benigne fac in bona volūtate tua ſion: vt edificentur muri hieruſalem.

Tunc acceptabis ſacrificiuz iuſtitie oblationes ⁊ holocauſta: tūc imponēt ſup altare tuum vitulos. Pſalṁ.lj.

Quid gloriaris in malitia qui potens es in iniquitate?

Tota die iniuſtitiā cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.

Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem: iniquitatem magis ꝙ loqui equitatem.

Dilexiſti omnia verba precipitationis: lingua doloſa.

Propterea de⁹ deſtruet te in finez: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicez tuam: de terra viuentium.

Uidebunt iuſti ⁊ timebūt: ⁊ ſuper eum ridebunt, ⁊ dicent: ecce homo qui nō poſuit deū adiutorem ſuum.

Sed ſperauit in multitudine diuitiarum ſuarū: ⁊ preualuit in vanitate ſua.

Ego autez ſicut oliua fructifera in domo dei: ſperaui in miſericordia dei in eternum ⁊ in ſeculum ſeculi.

Confitebor tibi in ſeculū qꝛ feciſti: ⁊ expectabo nomē tuuz qm̄ bonuz eſt in cōſpectu ſanctoꝝ tuoꝝ. An. Deus deorū dn̄s ps. 49
locutus eſt. ℣. Immola deo ſacrificiuz laudis. ℟. Et redde altiſſimo vota tua. Ad laud. aῖ. Secunduz magnā miſericordiā tuaz miſerere mei de⁹. ps. Miſerere. An. Sa- 18
lutare vultus mei et deus me⁹. ps. Judica. An. Ad te ō luce vigilo 16
deus. ps. Deus deus. An. Cun- 21
ctis diebus vite noſtre ſaluos nos fac domine. ps. Ego dixi. Aña. 53
Omnes angeli eius laudate dn̄m de celis. ps. Laudate dn̄m de 52
celis. Ad bn̄s aῖ. Erexit dominus nobis cornu ſalutis in domo dauid pueri ſui. ¶ Feria quarta ad matut. inuitat. In manu tua domine: Oēs fines terre. Aña.

Auertet. ps.lij.

Dixit inſipiens in corde ſuo: non eſt deus.

Corrupti ſunt ⁊ abominabiles facti ſunt in iniquitatib⁹: non eſt qui faciat bonum.

Deus de celo ꝓſpexit ſuper filios hoium: vt videat ſi eſt intelligens aut requirens deum.

Omnes declinauerũt: ſimul inutiles facti ſunt: nõ eſt q faciat bonum non eſt vſq ad vnum.

Nonne ſcient omnes q operantur iniquitatem: qui deuorant plebem meam vt cibũ panis?

Deũ non inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi non fuit timor.

Quoniã deus diſſipauit oſſa eoꝝ qui hoĩbus placent: confuſi ſunt qm̃ deus ſpreuit eos.

Quis dabit ex ſion ſalutare iſrael: cũ ↄuerterit dñs captiuitatẽ plebis ſue exultabit iacob ⁊ letabitur iſrael? ps.liij.

Deus in nomine tuo ſaluum me fac: ⁊ in vͥtute tua iudica me.

Deus exaudi orationẽ meã: auribus ꝑcipe vͣba oris mei.

Quoniã alieni inſurrexerunt aduerſũ me ⁊ fortes queſierũt aĩam meam: ⁊ non ꝓpoſuerũt deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim deus adiuuat me: ⁊ dñs ſuſceptor ẽ anime mee.

Auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua diſperde illos.

Voluntarie ſacrificabo tibi: ⁊ cõfitebor nomini tuo domine quoniam bonum eſt.

Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: ⁊ ſuper inimicos meos deſpexit oculus me⁹.

Exaudi deus ps.liiij. oronẽ meã: ⁊ ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi ⁊ exaudi me.

Contriſtatus ſum in exercitatione mea: ⁊ conturbatus ſum a voce inimici ⁊ a tribulatione peccatoris.

Quoniã declinauerunt in me iniqtates: ⁊ in ira moleſti erãt mihi.

Cor meum conturbatum eſt in me: ⁊ formido mortis cecidit ſuper me.

Timor ⁊ tremor venerũt ſuper me: ⁊ cõtexerunt me tenebre.

Et dixi: quis dabit mihi pennas ſicut columbe: ⁊ volabo ⁊ requieſcam?

Ecce elongaui fugiens: ⁊ manſi in ſolitudine.

Expectabam eum qui ſaluũ me fecit a puſillanimitate ſpiritus: ⁊ tempeſtate.

Precipita domine diuide linguas eoꝝ: quoniã vidi iniqta

tē ꝛ cōtradictionē in ciuitate.
Die ac nocte circundabit eā sup muros eius iniquitas:ꝛ labor in medio eius ꝛ iniuſticia.
Et non defecit de plateis ei⁹: vſura ꝛ dolus.
Quoniā ſi inimicus meus maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſē vtiq̄.
Et ſi is q oderat me ſup me magna locutus fuiſſet:abſcondiſſem me forſitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis:dux meus ꝛ notus meus.
Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cum conſenſu.
Veniat mors ſup illos: ꝛ deſcendāt in infernum viuētes.
Quoniā nequitie in habitaculis eorum:in medio eorum.
Ego autē ad deum clamaui: ꝛ dominus ſaluabit me.
Veſpe ꝛ mane ꝛ meridie narrabo ꝛ annūciabo: ꝛ exaudiet vocem meam.
Redimet in pace aiam meā ab his q appropinquāt mihi: qm̄ inter multos erant mecū.
Exaudiet deus ꝛ humiliabit illos:qui eſt ante ſecula.
Non enī eſt illis cōmutatio: ꝛ nō timuerūt deū:extēdit manum ſuam in retribuendo.
Contaminauerunt teſtamentū ei⁹: diuiſi ſunt ab ira vult⁹ eius:ꝛ appropinquit cor illi⁹.
Molliti ſunt ſermones ei⁹ ſup oleum:ꝛ ipſi ſunt iacula.
Iacta ſuper dn̄m curam tuā: ꝛ ipſe te enutriet:ꝛ non dabit ī eternū fluctuationem iuſto.
Tu vero deus: deduces eos in puteum interitus.
Viri ſanguinum ꝛ doloſi nō dimidiabunt dies ſuos:ego autem ſperabo in te dn̄e. Añа. Auertet dominus captiuitatem plebis ſue. Añа. Quoniā. ps.lv.

Miſerere mei de⁹ qm̄ conculcauit me homo: tota die impugnās tribulauit me.
Cōculcauerūt me inimici mei tota die:qm̄ multi bellātes aduerſum me.
Ab altitudie diei timebo:ego vero in te ſperabo.
In deo laudabo ſermōes meos: in deo ſperaui: non timebo quid faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabātur:aduerſum me omnes cogitationes eorum in malum.
Inhabitabunt ꝛ abſcōdēt:ipſi calcaneum meū obſeruabunt.
Sicut ſuſtinuerunt aiā meā pro nihilo ſaluos facies illos:i ira populos confringes.
Deus vitā meam annunciaui tibi:poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo.
Sicut ꝛ i pmiſſione tua:tūc cōuertent inimici mei retrorſū.

In quacūqȝ die inuocauero te: ecce cognoui quoniam deus meus es.

In deo laudabo verbū:in dño laudabo ſermonē:in deo ſpaui nō timebo qd faciat mihi hō.

In me ſunt deus vota tua: q̄ reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuiſti animam meam de morte:ꝛ pedes meos de lapſu:vt placeā corā deo in lumine viuentiū. Pſal'.lvj.

Miſerere mei deus miſerere mei:quoniam in te confidit anima mea.

Et in vmbra alarū tuaꝝ ſperabo: donec trāſeat iniquitas.

Clamabo ad deū altiſſimum: deum qui benefecit mihi.

Miſit de celo ꝛ liberauit me:dedit i opprobriū ꝯculcātes me

Miſit deus miſericordiā ſuāȝ ꝛ veritatē ſuā: animā meā eripuit de medio catuloꝝ leonū: dormiui conturbatus.

Filij hominum dentes eoꝝȝ arma ꝛ ſagitte ꝛ lingua eoꝝȝ gladius acutus.

Exaltare ſuper celos deus: ꝛ in omni terra gloria tua.

Laqueum parauerunt pedibus meis: ꝛ incuruauerūt animam meam.

Foderunt ante faciem meāȝ foueam: ꝛ inciderunt in eam.

Paratum cor meum deus paratum cor meum: cantabo et pſalmum dicam.

Exurge gloria mea exurge pſalterium ꝛ cithara: exurgāȝ diluculo.

Confitebor tibi in populis domine: ꝛ pſalmum dicāȝ tibi in gentibus.

Quoniā magnificata eſt vſqȝ ad celos miſericordia tua: et vſqȝ ad nubes veritas tua.

Exaltare ſup celos deus:ꝛ ſuper omnem terram gloria tua.

Añ. Quoniam in te confidit anima mea. Añ. Iuſte. Pſal'.lvij.

Si vere vtiqȝ iuſtitiam loquimini:recte iudicate filij hominum.

Etenīȝ in corde iniquitates operamini in terra: iniuſtitias manus veſtre concinnant.

Alienati ſunt peccatores a vulua errauerunt ab vtero:locuti ſunt falſa.

Furor illis ſm ſimilitudinēȝ ſerpentis: ſicut aſpidis ſurde ꝛ obturantis aures ſuas.

Que non exaudiet vocē incātantium:ꝛ venefici incantātis ſapienter.

Deus conteret dētes eorū in ore ipſorum:molas leonū confringet dominus.

Ad nihilum deuenient tanq̄ȝ aqua decurrens:intendit arcū ſuum donec infirmentur.

Sicut cera q̄ fluit auferent̄ : ſupercecidit ignis ⁊ non vide runt ſolem.

Priuſq̄ȝ intelligerēt ſpine ve‐ ſtre rhamnuȝ:ſicut viuētes ſic in ira abſorbet eos.

Letabit̄ iuſt⁹ cū viderit vin‐ dictam : manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris.

Et dicet homo ſi vtiq̄ȝ ē fru‐ ctus iuſto : vtiq̄ȝ eſt deus iudi‐ cans eos in terrra. Ps. lviij.

Eripe me de inimicis me is deus meus:⁊ ab inſur gentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus ini quitatem: ⁊ de viris ſanguinū ſalua me.

Quia ecce ceperunt animam meam:irruerunt in me fortes.

Neq̄ȝ iniqtas mea neq̄ȝ pec‐ catum meum domine: ſine ini quitate cucurri ⁊ direxi.

Exurge in occurſum meuȝ ⁊ vide:⁊ tu domine deus virtutū deus iſrael.

Intende ad viſitādas omnes gentes: non miſerearis oībus qui operantur iniquitatem.

Conuertentur ad veſperam : ⁊ famem patientur vt canes : ⁊ circuibunt ciuitatem.

Ecce loquentur in ore ſuo : ⁊ gladius in labijs eorū: quo‐ niam quis audiuit?

Et tu dn̄e deridebis eos: ad nihilum deduces oēs gentes.

Fortitudinē meā ad te cuſto diam:quia deus ſuſceptor me‐ us es:deus meus miſericordia eius preueniet me.

Deus oſtendit mihi ſuper ini micos meos ne occidas eos:ne quādo obliuiſcātur ppl̄i mei.

Diſpge illos in virtute tua:⁊ depone eos ꝓtector me⁹ dn̄e.

Delictum oris eorum ſermo‐ nem labioꝝ ipſorum: ⁊ cōpre‐ hendantur in ſuperbia ſua.

Et de execratione ⁊ menda‐ cio annunciabuntur in conſu matione: in ira cōſumationis ⁊ non erunt.

Et ſcient quia deus domina‐ bitur iacob:⁊ finium terre.

Conuertentur ad veſperaȝ: ⁊ famem patientur vt canes : ⁊ circuibunt ciuitatem.

Ipſi diſpergentur ad mandu candum:ſi vero nō fuerint ſa‐ turati ⁊ murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitu‐ dinem tuam: ⁊ exaltabo mane miſericordiam tuam.

Quia factus es ſuſceptor me us ⁊ refugium meū:in die tri‐ bulationis mee.

Adiutor meus tibi pſallā qꝛ deus ſuſceptor meus es : deus meus miſericordia mea. Aña. Juſte iudicate filij hominum. Añ. Ds nobis. Pſalmus.lix.

Deus repuliſti nos ⁊ de-
ſtruxiſti nos: iratus es
⁊ miſertus es nobis.
Commouiſti terram ⁊ cõtur
baſti eam: ſana contritiones
eius quia commota eſt.
Oſtēdiſti populo tuo dura:po
taſti nos vino cõpunctionis.
Dediſti metuētibus te ſignifi
cationē:vt fugiāt a facie arc⁹.
Vt liberenť dilecti tui:ſaluū
fac dextera tua ⁊ exaudi me.
Deus locutus eſt in ſctō ſuo:
letabor ⁊ partibor ſiccimam:⁊
ꝯuallē tabernaculoꝝ metibor.
Meus eſt galaad ⁊ meus eſt
manaſſes: ⁊ effraim fortitudo
capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla
ſpei mee.
In idumeam extendā calcia
mentum meum: mihi alienige
ne ſubditi ſunt.
Quis deducet me in ciuitatē
munitā: aut quis deducet me
vſqꝫ in idumeam?
Nōne tu de⁹ q repuliſti nos:
⁊ non egredieris deus in vir-
tutibus noſtris?
Da nobis auxiliū de tribula-
tione:qr vana ſalus hominis.
In deo faciemus virtutem: ⁊
ipſe ad nihilum deducet tribu
lantes nos. Pſal. lx.
EXaudi de⁹ deprecationē
meam: intende orationi mee
A finibus terre ad te clama-
ui dum anxiaretur cor meum:
in petra exaltaſti me.
Deduxiſti me quia factus es
ſpes mea:turris fortitudinis a
facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo
tuo in ſecula:protegar in vela
mento alarum tuarum.
Quoniam tu es deus meus
exaudiſti orationem meam:de-
diſti hereditatem timentibus
nomen tuum.
Dies ſup dies regis adijcies:
annos eius vſqꝫ in diē genera
tionis ⁊ generationis.
Permanet in eternum in cō-
ſpectu dei:miſericordiā ⁊ veri-
tatem eius quis requiret?
Sic pſalmū dicā nomini tuo
in ſeculum ſeculi:vt reddā vo
ta mea de die in diē. Añā. Da
nobis domine auxilium de tribu-
latione. Añā. A timore. Pſ. lxi.
NOnne deo ſubiecta erit
anima mea?ab ipſo enī
ſalutare meum.
Nam ⁊ ipſe deus meus ⁊ ſa-
lutaris meus: ſuſceptor meus
non mouebor amplius.
Quouſqꝫ irruitis in hominē
īterficitis vniuerſi vos:tāqꝫ pa
rieti iclinato ⁊ macerie ꝺpulſe
Verūtamē preciū meū cogi-
tauerūt repellere:cucurri in ſiti
ore ſuo bñdicebāt ⁊ corde ſuo

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

maledicebant.

Verũtñ deo ſubiecta eſto aīa mea:qm̄ ab ipſo paciētia mea:

Quia ipſe deus meus ꝛ ſalua toꝛ meus : adiutoꝛ meus non emigrabo.

In deo ſalutare meum ꝛ gloria mea: de⁹ auxilij mei ꝛ ſpes mea in deo eſt.

Sperate in eo omnis congregatio populi effundite coꝛam illo coꝛda veſtra: deus adiutoꝛ noſter in eternum.

Veruntamen vani filij hominum mendaces filij hominum in ſtateris:vt decipiant ipſi de vanitate in idipſum.

Nolite ſperare in iniqtate: ꝛ rapinas nolite cōcupiſcere:diuitie ſi affluant nolite coꝛ apponere.

Semel locutus eſt deus duo hec audiui:qꝛ poteſtas dei eſt ꝛ tibi domine miſericoꝛdia:quia tu reddes vnicuiqꝫ iuxta opera ſua. Pſalmus.lxij.

Deus deus meus : ad te de luce vigilo.

Sitiuit in te aīa mea: q̄ꝫ multipliciter tibi caro mea.

In terra deſerta inuia ꝛ inaquoſa ſic in ſancto apparui tibi: vt viderem virtutem tuam ꝛ gloꝛiam tuam.

Quoniam melioꝛ eſt miſericoꝛdia tua ſuper vitas : labia mea laudabunt te.

Sic bñdicā te in vita mea: ꝛ ī noīe tuo leuabo man⁹ meas.

Sicut adipe ꝛ pinguedine repleatur anima mea:ꝛ labijs exultationis laudabit os meum.

Si memoꝛ fui tui ſuper ſtratū meū: in matutinis meditabor ī te: qꝛ fuiſti adiutoꝛ me⁹.

Et in velamento alarū tuaꝝ exultabo: adheſit aīa mea poſt te:me ſuſcepit dextera tua.

Ipſi vero inuanum queſierūt aīam meā: introibunt in infe
rioꝛa terre: tradent̄ in manuꝫ gladij partes vulpium erunt.

Rex vero letabitur in deo:laudabuntur omnes qui iurāt in eo:qꝛ obſtructū eſt os loquentium iniqua. Pſalmus.lxiij.

Exaudi deus oꝛationem meā cū depꝛecoꝛ:a timore inimici eripe animā meam.

Pꝛotexiſti me a conuentu malignantium:a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt vt gladium linguas ſuas:intenderūt arcū rem amaram:vt ſagittēt in occultis immaculatum.

Subito ſagittabunt eū ꝛ nō timebunt:firmauerunt ſibi ſermonem nequam.

Narrauerūt vt abſcōderēt laqueos:dixerūt qs videbit eos.

Scrutati ſunt iniquitates:de

fecerunt ſcrutantes ſcrutinio.
Accedet homo ad cor altum: et exaltabitur deus.
Sagitte paruulorum facte ſunt plage eorum: et infirmate ſunt contra eos lingue eorum.
Conturbati ſunt oēs qui vide bant eos: et timuit ōis homo.
Et annunciauerūt opera dei: et facta eius intellexerunt.
Letabitur iuſtus i domino et ſperabit i eo: et laudabunt oēs recti corde. Añ. A timore inimi ci eripe dñe aiam meā. Ps. lxiiij.

Te decet hymnus deus in ſion: et tibi reddetur vo tum in hieruſalem.
Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum preualuerūt ſuper nos: et impietatibus no ſtris tu propitiaberis.
Beatus quē elegiſti et aſſūpſi ſti: inhabitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus tue: ſanctum eſt templum tuū mirabile in equitate.
Exaudi nos de⁹ ſalutaris noſter: ſpes omnium finium terre et in mari longe.
Preparans montes in virtu te tua accinctus potentia: qui conturbas profundum maris ſo num fluctuum eius.
Turbabuntur gentes et time bunt qui habitant terminos: a ſignis tuis: exitus matutini et veſpere delectabis.
Viſitaſti terrā et iebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam.
Flumē dei repletū eſt aquis: paraſti cibum illorum quoniā ita eſt preparatio eius.
Riuos eius inebrians multi plica genimina eius: in ſtillici dijs eius letabitur germināa.
Benedices corone anni beni gnitatis tue: et campi tui reple buntur vbertate.
Pingueſcent ſpecioſa deſerti: et exultatiōe colles accingent.
Induti ſūt arietes ouiū et val les abundabunt frumēto: cla mabunt etenim hymnū dicēt.
Añ. In eccleſijs. Pſalm⁹. lxv.

Iubilate deo omnis terra: pſalmū dicite nomini ei⁹: date gloriam laudi eius.
Dicite deo q̄ terribilia ſunt opera tua domine? in multitu dine virtutis tue mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te de⁹ et pſal lat tibi: pſalmū dicat noi tuo.
Venite et videte opera dei: ter ribilis in conſilijs ſuper filios hominum.
Qui conuertit mare in aridam: in flumie pertrāſibūt pede: ibi letabimur in ipſo.
Qui dominat in virtute ſua i eternum: oculi eius ſuper gen

teo reſpiciunt:qui exaſperant
nō exaltentur in ſemetipſis.
Benedicite gētes deū nr̄m:⁊
auditā facite vocē laudis eius.
Qui poſuit animā meam ad
vitam:⁊ non dedit in commo-
tionem pedes meos.
Quoniam probaſti nos deus:
igne nos examinaſti ſicut exa-
minatur argentum.
Induxiſti nos in laqueū:poſui
ſti tribulationes in dorſo nr̄o:
impoſuiſti hoīes ſup capita nr̄a.
Tranſiuimus p ignē ⁊ aquā
⁊ eduxiſti nos in refrigerium.
Introibo in domū tuā in ho-
locauſtis:reddā tibi vota mea
que diſtinxerunt labia mea.
Et locutum eſt os meū:in tri
bulatione mea.
Holocauſta medullata offerā
tibi cū incenſo arietū: offerā
tibi boues cum hircis.
Venite audite ⁊ narrabo oēs
qui timetis deum:quanta fecit
anime mee.
Ad ipſum ore meo clamaui: ⁊
exultaui ſub lingua mea.
Iniquitatē ſi aſpexi in corde
meo:non exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deus : ⁊
attēdit voci deprecatiōis mee.
Benedictus de⁹:qui nō amo-
uit orationē meā ⁊ miſericor
diā ſuā a me. ps.lxvj.
DEus miſereat̄ noſtri ⁊
benedicat nobis:illumiet vul-
tū ſuū ſup nos ⁊ miſereat̄ nr̄i.
Vt cognoſcamus i terra viā
tuā:in omnibus gentibus ſa-
lutare tuum.
Confiteantur tibi ppl̄i deus:
ꝯfiteantur tibi populi omnes.
Letentur ⁊ exultēt gētes:quo
niam iudicas populos in eq̄ta
te ⁊ gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi de⁹
ꝯfiteantur tibi populi omnes:
terra dedit fructum ſuum.
Benedicat nos deus deus nr̄:
benedicat nos de⁹ : ⁊ metuant
eū oēs fines terre. pſal.lxvij.
EXurgat deus ⁊ diſſipen-
tur inimici eius:⁊ fugiāt
qui oderunt eum a facie eius.
Sicut deficit fumus deficiāt:
ſic fluit cera a facie ignis : ſic
pereāt peccatores a facie dei.
Et iuſti epulent̄ ⁊ exultēt in
ꝯſpectu dei:⁊ delectēt̄ i letitia.
Cātate deo pſalmū dicite no
mini eius:iter facite ei q aſcē-
dit ſup occaſum:dn̄s nomē illi.
Exultate i ꝯſpectu eius:tur-
babunt̄ a facie ei⁹ p̄ris orpha
norum ⁊ iudicis viduarū.
Deus in loco ſancto ſuo:deus
qui ihabitare facit vnius mo-
ris in domo.
Qui eduxit vinctos in fortitu
dine:ſimiliter eos qui exaſpe-
rant q habitant in ſepulchris.

Deus cū egredieris i ꝯſpectu ꝑpli tui:cū ptráſires i dſerto. Terra mota eſt eteniꝫ celi di ſtillauerunt a facie dei ſynai: a facie dei iſrael.
Pluuiam voluntariam ſegre gabis deus hereditati tue ⁊ in firmata eſt:tu vero ꝑfeciſti eá.
Animalia tua habitabūt i ea: paſti i dulcedie tua paupi de⁹.
Dominus dabit verbū euāge liçantibus:virtute multa.
Rex virtutum dilecti dilecti: ⁊ ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia.
Si dormiatis inter medios cleros penne columbe deargē tate:⁊ poſteriora dorſi eius in pallore auri.
Dum diſcernit celeſtis reges ſuper eá:niue dealbabūtur in ſelmō:mons dei mōs piguis.
Mons coagulatus mons pin guis:vt quid ſuſpicamini mō tes coagulatos?
Mons in quo beneplacitū ē deo habitare in eo:etenim do minus habitabit in finem.
Currus dei decē millib⁹ mul tiplex millia letantiuꝫ:domin⁹ in eis in ſynai in ſancto.
Aſcēdiſti in altū:cepiſti capti uitatē:accepiſti dona in hoib⁹.
Etenim nō credentes:inha bitare dominum deum.
Benedictus dñs die quoti die:ꝓſperum iter faciet nobis deus ſalutarium noſtrorum.
Deus noſter deus ſaluos fa ciēdi:⁊ dñi dñi exitus mortis.
Veruntamen deus ꝯfringet căpita inimicorū ſuorū:verti cem capilli ꝑambulantiū in delictis ſuis.
Dixit dominus ex baſan con uertam:conuertam in profun dum maris.
Vt intingat pes tuus in ſan guine:lingua canum tuorū ex inimicis ab ipſo.
Viderunt ingreſſus tuos de us:igreſſus dei mei regis mei qui eſt in ſancto.
Preuenerūt principes ꝯiun cti pſallētibus:in medio iuuē cularum tympaniſtriarum.
In eccleſijs benedicite deo domino:de fontibus iſrael.
Ibi beniamin adoleſcētulus: in mentis exceſſu.
Principes iuda duces eorꝫ: ꝑncipes çabulon ⁊ principes neptalim.
Māda deus v̄tuti tue:ꝯfirma hoc de⁹ qd̄ opat⁹ es in nobis.
A tēplo tuo in hieruſalem:ti bi offerent reges munera.
Increpa feras arūdinis ꝯgre gatio taurorum in vaccis po pulorꝫ:vt excludant eos qui probati ſunt argento.
Diſſipa gētes q̄ bella volunt: veniēt legati ex egypto:ethio

p̄ia preueniet man⁹ eiꝰ deo.
Regna terre cātate deo psal
lite domino.
Psallite deo qui aſcendit sup
celum celi: ad orientem.
Ecce dabit voci ſue vocē vir
tutis: date gloriam deo: ſuper
iſrael magnificētia eius ꝛ vir
tus eius in nubibus.
Mirabilis de⁹ in ſanctis ſuis:
deus iſrael ipſe dabit virtutē ꝛ
fortitudinē plebis ſue: benedi
ctus deus. Añ. In eccleſijs bene
ps. 55 dicite domino. ℣. Deus vitā meā
annūciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachry
mas meas in ↄſpectu tuo. In lau
dibus añ. Amplius lauā me dñe
18 ab iniuſtitia mea. ps. Miſerere.
Añ. Te decet hymn⁹ deus in ſion.
22 ps. Ipſum. Añ. Labia mea lau
dabunt te in vita mea deus meus.
21 ps. Deus deus. Añ. Dñs iudi
54 cabit fines terre. ps. Exultauit.
Añ. Celi celorū laudate domi
52 num Pſalm⁹ Laudate. Ad
benedictus añ. Salutem ex ini
micis noſtris ꝛ de manu omnium
qui nos oderūt libera nos domine.

¶ Feria quinta inuitatorium.
Adoram⁹ dñm. Qm̄ ipſe fecit nos.

Añ. Domine
de⁹. ps. lxviij.
Saluū me fac
de⁹: qm̄ intra
uerūt aq̄ vſq̄
ad aīaȝ meā.

Infixus ſum in limo ꝓfundi:
ꝛ non eſt ſubſtantia.
Veni in altitudinē maris: ꝛ
tempeſtas demerſit me.
Laboraui clamās rauce fcē
ſūt fauces mee: defecerūt ocu
li mei dum ſpero in deū meū.
Multiplicati ſūt ſup capillos
capitis mei: q oderūt me grāt.
Confortati ſūt q pſecuti ſunt
me inimici mei iniuſte: que nō
rapui tunc exoluebam.
Deus tu ſcis iſipiētiā meā: ꝛ de
licta mea a te nō ſūt abſcōdita.
Nō erubeſcāt in me q expe
ctant te dñe: domine virtutū.
Non confundantur ſup me:
qui querunt te deus iſrael.
Quoniaȝ propter te ſuſtinui
opprobriū: operuit ↄfuſio fa
ciem meam.
Extraneus factus ſum fratri
bus meis: ꝛ peregrinus filijs
matris mee.
Qm̄ zelus domus tue come
dit me: ꝛ opprobria exprobrā
tium tibi ceciderūt ſuper me.
Et operui i ieiunio aīaȝ meā:
ꝛ factū eſt i opprobriū mihi.
Et poſui veſtimētū meū cili
ciū: ꝛ fact⁹ ſuȝ illis in parabolā.
Aduerſuȝ me loquebant qui
ſedebāt in porta: ꝛ in me pſal
lebāt qui bibebant vinum.
Ego vero orationeȝ meaȝ ad
te dñe: tēpus bñplaciti deus.

In multitudīe miſicordie tue exaudi me:ī ṽitate ſaluṫ tue.
Eripe me de luto vt nō infi-gar:liba me ab his q oderunt me:⁊ de profundis aquarum.
Non me demergat tempeſtas aque:neqȝ abſorbeat me pfundum:neqȝ vrgeat ſuper me puteus os ſuum.
Exaudi me domine quoniaȝ benigna eſt miſericordia tua: ſm multitudinē miſerationum tuarum reſpice in me.
Et ne auertas faciem tuaȝ a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.
Intēde aīe mee ⁊ libera eā:ꝓpter inimicos meos eripe me.
Tu ſcis improperium meum ⁊ confuſionem meam:⁊ reuerentiam meam.
In ꝯſpectu tuo ſūt omnes q tribulant me:improperiū expectauit cor meum ⁊ miſeriam.
Et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur ⁊ non fuit:⁊ qui conſolaretur ⁊ non inueni.
Et dederūt ī eſcaȝ meā fel:⁊ ī ſiti mea potauerūt me aceto.
Fiat menſa eorūȝ corā ipſis in laqueum: ⁊ in retributiōes ⁊ in ſcandalum.
Obſcurēt oculi eoꝝ ne videāt ⁊ dorſum eoꝝ ſemper incurua.
Effunde ſup eos irā tuam:⁊ furor ire tue cōprehēdat eos.

Fiat habitatio eorūȝ deſerta: ⁊ in tabernaculis eorum non ſit qui habitet.
Quoniam quem tu percuſſiſti perſecuti ſunt:⁊ ſuper dolorem vulnerum meoꝝ addiderunt.
Appone iniquitatem ſup iniquitatem eorum:⁊ nō intrent in iuſtitiam tuam.
Deleantur de libro viuētiū:⁊ cum iuſtis non ſcribantur.
Ego ſum pauper ⁊ dolēs:ſalus tua deus ſuſcepit me.
Laudabo nomē dei cuȝ cantico:⁊ magnificabo eū ī laude.
Et placebit deo ſuper vitulū nouelluȝ:cornua producētem ⁊ vngulas.
Uideant paupes ⁊ letent̄:q̄rite deū ⁊ viuet anima veſtra.
Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s: ⁊ vinctos ſuos non deſpexit.
Laudent illū celi ⁊ terra:mare ⁊ omnia reptilia in eis.
Qm̄ deus ſaluā faciet ſion:⁊ edificabuntur ciuitates iude.
Et inhabitabūt ibi:⁊ hereditate acquirent eam.
Et ſemen ſeruorū eius poſſidebit eam:⁊ qui diligūt nomē eius habitabūt in ea. ps. lxix.

Deus in adiutoriūȝ me-um intēde:domine ad adiuuandum me feſtina.
Confundātur ⁊ reuereātur: qui querunt animam meam.

Auertantur retrorſum ⁊ eru beſcãt:qui volunt mihi mala.
Auertantur ſtatim erubeſcentes qui dicũt mihi euge euge.
Exultent ⁊ letētur in te omnes qui querunt te: ⁊ dicant ſemper magnificetur dominus qui diligunt ſalutare tuum.
Ego vero egenus ⁊ pauper ſum deus adiuua me.
Adiutor me⁹ ⁊ liberator me⁹ es tu: dñe ne moreris. Añа. Domine deus in adiutorium meũ intēde. Añ Eſto mihi. ps.lxx.
In te dñe ſperaui non cõfundar in eternũ: in iuſtitia tua libera me ⁊ eripe me.
Inclina ad me aurem tuam: ⁊ ſalua me.
Eſto mihi in deum protectorem ⁊ in locum munitum: vt ſaluum me facias.
Quoniam firmamentũ meũ: ⁊ refugium meum es tu.
Deus meus eripe me de manu peccatoris:⁊ de manu contra legem agentis ⁊ iniqui.
Quoniã tu es patientia mea domine:domine ſpes mea a iuuentute mea.
In te cõfirmatus ſum ex vtero:de ventre matris mee tu es protector meus.
In te cantatio mea ſemp:tanq̃ prodigium factus ſuz multis:⁊ tu adiutor fortis.
Repleatur os meũ laude:vt cantem gloriam tuaz tota die magnitudinem tuam.
Ne proijcias me in tēpore ſenectutis:cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.
Quia dixerũt inimici mei mihi:⁊ qui cuſtodiebant animaꝫ meã ꝯſilium fecerunt in vnũ.
Dicentes deus dereliquit eũ perſequimini ⁊ comprehēdite eum:q2 non eſt qui eripiat.
Deus ne elõgeris a me:deus meus in auxiliũ meũ reſpice.
Confundātur ⁊ deficiant detrahentes anime mee:operiantur confuſione ⁊ pudore qui querunt mala mihi.
Ego aũt ſemp ſpabo:⁊ adijciã ſup omnē laudē tuam.
Os meum annunciabit iuſtitiaꝫ tuã:tota die ſalutare tuũ.
Quoniam nõ cognoui literaturam:introibo in potētias domini:domine memorabor iuſtitie tue ſolius.
Deus docuiſti me a iuuētute mea ⁊ vſq3 nũc: pronunciabo mirabilia tua.
Et vſq3 in ſenectam ⁊ ſeniũ deus ne derelinquas me.
Donec annunciem brachiuꝫ tuum: generationi omni que ventura eſt.
Potētiã tuã ⁊ iuſtitiam tuaꝫ deus vſq3 in altiſſima q̃ feciſti magnalia

magnalia: de⁹ qs ſimilis tibi?
Q uantas oſtẽdiſti mihi tribu
lationes multas ⁊ malas: ⁊ cõ
uerſus viuificaſti me: ⁊ d̃ abyſ
ſis terre iterum reduxiſti me.
M ultiplicaſti magnificentiã
tuã ⁊ ꝯuerſus cõſolat⁹ es me?
N ã ⁊ ego ꝯfitebor tibi in va
ſis pſalmi v̾itatẽ tuã de⁹: pſal
lã tibi in cithara ſctũs iſrael.
E xultabũt labia mea cũ can
tauero tibi: ⁊ anima mea quã
redemiſti.
S ed et lingua mea tota die
meditabit̃ iuſtitiã tuam: cum
ꝯfuſi ⁊ reueriti fuerint q que
runt mala mihi. Pſal. lxxi.
D Eus iudiciũ tuũ regi da:
⁊ iuſtitiã tuã filio regis.
I udicare populum tuũ in iu
ſtitia: ⁊ paupes tuos ĩ iudicio.
S uſcipiant montes pacẽ po
pulo: ⁊ colles iuſtitiã.
I udicabit pauperes populi: ⁊
ſaluos faciet filios pauperũ: ⁊
humiliabit calumniatorem.
E t ꝑmanebit cũ ſole ⁊ ãn lu
nã: in generatiõe ⁊ gñationẽ.
D eſcẽdet ſicͭ pluuia in vell⁹: ⁊
ſicͭ ſtillicidia ſtillãtia ſup t̃rã.
O rietur in diebus eius iuſti
tia ⁊ abũdantia pacis: donec
auferatur luna.
E t dominabitur a mari vſq̃
ad mare: ⁊ a flumine vſque ad
terminos orbis terrarum.

C orã illo ꝓcidẽt ethiopes: ⁊
inimici eius terram lingent.
R eges tharſis ⁊ inſule mu
nera offerẽt: reges arabũ ⁊ ſa
ba dona adducent.
E t adorabũt eum omnes re
ges: omnes gentes ſeruiẽt ei.
Q uia liberauit paupẽ a potẽ
te: ⁊ paupẽ cui ñ erat adiutor.
P arcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ ani
mas pauperũ ſaluas faciet.
E x vſuris ⁊ iniq̃tate redimet
animas eorũ: ⁊ honorabile no
men eorum coram illo.
E t viuet ⁊ dabitur ei d̃ auro
arabie: ⁊ adorabũt d̃ ipſo ſem
per tota die benedicent ei.
E rit firmamẽtum in terra in
ſũmis montiũ: ſuperextolletur
ſup libanũ fruct⁹ eius: ⁊ flore
bũt de ciuitate ſicͭ fenũ terre.
S it nomẽ eius benedictũ in
ſecula: ante ſolẽ ꝑmanet no
men eius.
E t benedicentur in ipſo oẽs
tribus terre: omnes gẽtes ma
gnificabunt eum.
B enedictus dominus deus
iſrael: q facit mirabilia ſolus.
E t benedictũ nomẽ maieſta
tis eius in eternum: ⁊ replebi
tur maieſtate eius omnis ter
ra fiat fiat. Añ. Eſto mihi domi
ne in deum protectorem. Añ. Li
beraſti. Pſalmus. lxxij.
Q Uam bonus iſrael de⁹:

his qui recto ſunt corde.

Mei autẽ pene moti ſunt pe des: pene effuſi ſũt greſſus mei.

Quia zelaui ſup iniquos: pacem peccatorum videns.

Quia nõ eſt reſpectus morti corum: ⁊ firmamentum in plaga eorum.

In labore hoium nõ ſũt: ⁊ cũ hominibus nõ flagellabũtur.

Ideo tenuit eos ſupbia: operti ſunt iniqtate ⁊ ĩpietate ſua.

Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eorum: tranſierunt in affectum cordis.

Cogitauerunt ⁊ locuti ſunt nequitiam: iniquitatem in excelſo locuti ſunt.

Poſuerũt in celũ os ſuum: ⁊ lingua eorũ trãſiuit in terra.

Ideo ↄuertet̃ populus meus hic: ⁊ dies pleni inuenient̃ ĩ eis.

Et dixerũt quomodo ſcit deus? ⁊ ſi eſt ſciẽtia in excelſo.

Ecce ipi pctõres ⁊ abũdãtes in ſeculo: obtinuerũt diuitias.

Et dixi ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meũ: ⁊ laui inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus tota die: ⁊ caſtigatio mea in matutinis.

Si dicebã narrabo ſic: ecce nationem filioꝝ tuoꝝ reprobaui.

Exiſtimabã vt cognoſcerem: hoc labor eſt ante me.

Donec intrẽ in ſcũariũ dei: ⁊ intelligam in nouiſſimis eorũ.

Verũtñ ꝓpter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dũ alleuarent̃.

Quomodo facti ſunt in deſolationẽ: ſubito defecerũt perierunt ꝓpter iniquitatem ſuaꝫ.

Velut ſomnium ſurgentiũ: dñe in ciuitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatũ eſt cor meum ⁊ renes mei cõmutati ſũt: ⁊ ego ad nihilũ redactus ſum ⁊ neſciui.

Ut iumẽtũ factus ſum apud te: ⁊ ego ſemper tecum.

Tenuiſti manũ dexterã meaꝫ ⁊ in volũtate tua: deduxiſti me: ⁊ cum gloria ſuſcepiſti me.

Quid eniꝫ mihi eſt in celo: ⁊ a te quid volui ſuper terram?

Defecit caro mea ⁊ cor meũ: deus cordis mei ⁊ pars mea deus in eternum.

Quia ecce qui elõgãt ſe a te peribũt: perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi aũt adherere deo bonũ eſt: ponere in domino deo meo ſpem meam.

Ut annunciẽ oẽs ꝑdicatiões tuas: ĩ portis filie ſyõ. Ps. lxxiij.

Ut quid deus repuliſti in finẽ: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcue tue.

Memor eſto ↄgregatiõis tue: quam poſſediſti ab initio.

Redemiſti virgã hereditatis tue mõs ſiõ in q̊ hitaſti in eo.

Leua man⁹ tuas in ſupbias eorũ in finẽ:quanta malignatus eſt inimicus in ſancto.

Et gloriati ſunt qui oderũt te:in medio ſolẽnitatis tue.

Poſuerunt ſigna ſua ſigna: ⁊ nõ cognouerunt ſicut in exitu ſuper ſummum.

Quaſi i ſylua lignoꝝ ſecurib⁹ exciderũt ianuas ei⁹ in idipſ. in ſecuri ⁊ aſcia deiecerũt eaꝫ.

Intẽderũt igni ſanctuarium tuuꝫ:in terra polluerũt tabernaculum nominis tui.

Dixerũt in corde ſuo cognatio eorũ ſimul:quieſcere faciam⁹ oẽs dies feſtos dei a terra.

Signa noſtra nõ vidim⁹ iam non eſt propheta:⁊ nos nõ cognoſcet amplius.

Uſquequo deus improperabit inimicus?irritat aduerſarius nomen tuum in finem.

Ut quid auertis manum tuã ⁊ dexteram tuã : de medio ſinu tuo in finem?

Deus autẽ rex noſter ante ſecula:operatus eſt ſalutẽ in medio terre.

Tu cõfirmaſti in virtute tua mare:ɔtribulaſti capita draconum in aquis.

Tu ɔfregiſti capita draconis: dediſti eũ eſcã pplis ethiopũ.

Tu diruipiſti fõtes ⁊ torrẽtes: tu ſiccaſti fluuios ethan.

Tuus eſt dies ⁊ tua ẽ nox: tu fabricatus es aurorã ⁊ ſolem.

Tu feciſti oẽs termios terre: eſtatem ⁊ ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto huius inimicus improperauit dño: ⁊ populus inſipiens:incitauit nomen tuũ.

Ne tradas beſtijs animas cõfitentes tibi:⁊ animas pauperũ tuoꝝ ne obliuiſcaris i finẽ.

Reſpice in teſtamentũ tuuꝫ: qꝛ repleti ſunt qui obſcurati ſunt terre domib⁹ iniquitatũ.

Ne auertatur humilis fact⁹ cõfuſus:paup ⁊ inops laudabunt nomen tuum.

Exurge deus iudica cauſam tuaꝫ:memor eſto improperioꝝ tuorum eorum que ab inſipiẽte ſunt tota die.

Ne obliuiſcaris voces inimicoꝝ tuoꝝ:ſuperbia eoꝝm qui te oderũt aſcẽdit ſemp. Añ. Liberaſti virgam hereditatis tue.

Añа. In iſrael. Pſalmus. lxxiiij.

Confitebimur tibi deus: ɔfitebimur ⁊ inuocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tempus ego iuſtitias iudicabo.

Liquefacta ẽ terra ⁊ omnes qui habitant in ea:ego confirmaui columnas eius.

Dixi iniq̄s nolite inique agere:et delinquētibus nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altū cornu veſtrum:nolite loqui aduerſus deum iniquitatem.

Quia neq̄ ab oriēte neq̄ ab occidēte neq̄ a deſertis mōtibus:quoniam deus iudex eſt.

Hunc humiliat et hunc exaltat:q̄r calix i manu domini vini meri plenus mixto.

Et inclinauit ex hoc in hoc:verūtamē fex eius nō eſt exinanita bibēt oēs peccōres terre.

Ego aūt annūciabo in ſeculum:cantabo deo iacob.

Et omnia cornua peccatorū cōfringam:et exaltabūtur cornua iuſti. Pſalm.lxxv.

Notus in iudea deus: in Iſraēl magnum nomē eius.

Et factus eſt in pace locus eius et habitatio eius in ſion.

Ibi confregit potētias:arcū ſcutum gladium et bellum.

Illuminās tu mirabilr̄ a mōtibus eternis:turbati ſūt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſomnum ſuū:et nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus ſuis.

Ab icrepatiōe tua deꝰ iacob:dormitauerūt q̄ aſcēderūt eq̄s.

Tu terribilis es et quis reſiſtet tibi?ex tunc ira tua.

De celo auditū feciſti iudicium:terra tremuit et quieuit.

Cum exurgeret in iudicio deus:vt ſaluos faceret oēs manſuetos terre.

Quoniā cogitatio hominis cōfitebit̄ tibi:et reliquie cogitationis diē feſtum agent tibi.

Vouete et reddite domino deo veſtro:omnes q̄ in circuitu eiꝰ affertis munera.

Terribili et ei qui aufert ſpiritum principū:terribili apud reges terre. Añ. In iſrael magnum nomen eius. Añ. Tu es.

Voce mea ad dn̄m Pſ.lxxvi. clamaui:voce mea ad deum et intendit mihi.

In die tribulationis mee deū exquiſiui manibꝰ meis nocte ꝯtra eum:et nō ſum deceptus.

Renuit cōſolari anima mea: memor fui dei et delectatꝰ ſū et exercitatus ſū:et defecit ſpiritus meus.

Anticipauerūt vigilias oculi mei:turbatꝰ ſū et nō ſū locutꝰ.

Cogitaui dies ātiquos:et annos eternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cū corde meo:et exercitabar et ſcopebam ſpiritum meum.

Nunquid in eternum proijciet deus:aut non apponet vt complacitior ſit adhuc?

Aut in finē miſericordiā ſuā

am abſcidet:a generatione in generationem?

Aut obliuiſcetur miſereri deus:aut continebit i ira ſua miſericordias ſuas?

Et dixi nunc cepi:hec mutatio dextere excelſi.

Memor fui operum domini: qꝛ memor ero ab initio mirabiliū tuorum.

Et meditabor in oībus operibus tuis:⁊ in adinuētionibus tuis exercebor.

Deus in ſcō via tua: quis deꝰ magnus ſicut deꝰ noſter? tu es deus qui facis mirabilia.

Notam feciſti in populis virtutem tuam: redemiſti in brachio tuo populum tuum filios iacob ⁊ ioſeph.

Viderunt te aque deus:viderunt te aque ⁊ timuerūt:⁊ turbate ſunt abyſſi.

Multitudo ſonitus aquaꝝ:vocem dederunt nubes.

Etenim ſagitte tue trāſeunt vox tonitrui tui in rota.

Illuxerunt coruſcatiōes tue orbi terre:commota eſt ⁊ contremuit terra.

In mari via tua ⁊ ſemite tue in aquis multis:⁊ veſtigia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſic oues ppl'm tuū:i manu moyſi ⁊ arō. ps.77.

Attendite popule meꝰ legem meam:inclinate aurem veſtram in verba oris mei.

Aperiā in parabolis os meū: loquar ꝓpoſitiones ab initio.

Quanta audiuimus ⁊ cognouimus ea:⁊ patres noſtri narrauerunt nobis.

Non ſunt occultata a filijs eorū in generatione altera.

Narrātes laudes dn̄i ⁊ virtutes eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ q̄ fecit.

Et ſuſcitauit teſtimonium in iacob: ⁊ legem poſuit i iſrael.

Quanta mandauit patribus nr̄is nota facere ea filijs ſuis vt cognoſcat generatio altera.

Filij qui naſcētur ⁊ exurgēt: ⁊ narrabunt filijs ſuis.

Vt ponant in deo ſpem ſuā:⁊ non obliuiſcantur operū dei: ⁊ mandata eius exquirant.

Ne fiant ſicut patres eoꝝ generatio praua ⁊ exaſperans.

Generatio que nō direxit cor ſuum:⁊ nō eſt creditus cū deo ſpiritus eius.

Filij effrē itēdētes ⁊ mittētes arcū: ꝯuerſi ſunt in die belli.

Nō cuſtodierūt teſtamētū dei: ⁊ in lege eiꝰ noluerūt ābulare.

Et obliti ſunt bn̄factoꝝ eiꝰ: ⁊ mirabiliū eius q̄ oſtendit eis.

Coram patribus eorum fecit mirabilia i terra egypti:in cāpo thaneos.

Interrupit mare ⁊ pduxit eos

ꝛ ſtatuit aquas quaſi in vtre.

Et deduxit eos i nube diei: ꝛ tota nocte i illūinatiōe ignis.

Interrupit petrā i eremo: ꝛ adaquauit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra: ꝛ deduxit tanq̄ flumina aquas.

Et appoſuerūt adhuc peccare ei: in ira concitauerūt eum in inaquoſo.

Et tentauerunt deum in cordibus ſuis: vt peterēt eſcas aiabus ſuis.

Et male locuti ſunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare menſam in deſerto?

Quō pcuſſit petrā ꝛ fluxerunt aque: ꝛ torrētes inundauerūt.

Nunqd ꝛ panē poterit dare: aut parare mēſam pplō ſuo?

Ideo audiuit dn̄s ꝛ diſtulit: ꝛ ignis accēſus eſt i iacob: ꝛ ira dei aſcendit in iſrael.

Quia nō crediderūt in deo: nec ſperauerunt i ſalutari ei⁹.

Et mādauit nubib⁹ deſuper: ꝛ ianuas celi aperuit.

Et pluit illis māna ad māducādū: ꝛ panem celi dedit eis.

Panē āgeloꝝ māducauit hō: cibaria miſit eis in abūdātia.

Tranſtulit auſtrū de celo: ꝛ induxit in virtute ſua affricum.

Et pluit ſup eos ſicut puluērem carnes: ꝛ ſicut arenā maris volatilia pennata.

Et ceciderūt i medio caſtrorū eoꝝ: circa tabernacula eoꝝ.

Et māducauerunt ꝛ ſaturati ſunt nimis: ꝛ deſideriū eoꝝ attulit eis: non ſunt fraudati a deſiderio ſuo.

Adhuc eſce eoꝝ erāt i ore ipſorū: ꝛ ira dei aſcēdit ſup eos.

Et occidit pingues eorum: ꝛ electos iſrael impediuit.

In oibus his peccauerunt adhuc: ꝛ non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerūt i vanitate dies eoꝝ: ꝛ anni eoꝝ cū feſtinatiōe.

Cum occideret eos querebāt eum ꝛ reuertebantur: ꝛ diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati ſunt qꝛ deus adiutor eſt eoꝝ: ꝛ de⁹ excelſus redemptor eorum eſt.

Et dilexerunt eū in ore ſuo: ꝛ lingua ſua mentiti ſunt ei.

Cor autem eoꝝ non erat rectum cum eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius.

Ipſe autē eſt miſericors: ꝛ ꝓpitius fiet peccatis eoꝝ: ꝛ nō diſperdet eos.

Et abundauit vt auerteret irā ſuam: ꝛ non accendit oēm iram ſuam.

Et recordat⁹ eſt qꝛ caro ſūt: ſpūs vadens ꝛ non rediens.

Quoties exacerbauerunt eū

in deſerto in ira concitauerũt eum in inaquoſo.

E t conuerſi ſunt ⁊ tentauerũt deum ⁊ ſctũ iſrael exacerbauerunt.

N on ſunt recordati manꝰ eiꝰ die qua redemit eos de manu tribulantis.

S icut poſuit i egypto ſigna ſua: ⁊ ꝓdigia ſua in campo thãeos.

E t ↄuertit in ſanguinẽ flumina eoꝝ:⁊ ibꝛes eoꝝ ne biberẽt.

M iſit in eos cynomiã ⁊ comedit eos:⁊ ranã ⁊ diſꝑdidit eos.

E t dedit erugini fructꝰ eoꝝ: ⁊ laboꝛes eoꝛum locuſte.

E t occidit i grãdine vineas eoꝝ:⁊ moꝛos eoꝛum in pꝛuina.

E t tradidit grandini iumẽta eoꝝ:⁊ poſſeſſiones eoꝛuꝫ igni.

M iſit in eos irã indignatiõis ſue: indignationẽ ⁊ iram ⁊ tribulationem: immiſſionem per angelos malos

V iam fecit ſemite ire ſue:⁊ nõ pepercit a moꝛte animarum eorum:⁊ iumenta eoꝝ in moꝛte concluſit.

E t ꝑcuſſit oẽ pꝛimogenitũ in terra egypti:pꝛimitias oĩs laboꝛis eoꝝ i tabernaculis chã.

E t abſtulit ſicut oues populũ ſuũ:⁊ ꝑduxit eos tanq̃ gregem in deſerto.

E t deduxit eos in ſpe ⁊ timuerunt:⁊ inimicos eoꝛuꝫ operuit mare.

E t induxit eos in montẽ ſanctificationis ſue:montẽ quem acquiſiuit dextera eius.

E t eiecit a facie eoꝝ gentes: ⁊ ſoꝛte diuiſit eis terram in funiculo diſtributionis.

E t habitare fecit in tabernaculis eoꝛum:tribus iſrael.

E t tẽtauerunt ⁊ exacerbauerunt deum excelſum:⁊ teſtimonia eius non cuſtodierunt.

E t auerterũt ſe ⁊ nõ ſeruauerunt pactũ: quẽadmodũ pꝛes eoꝝ ↄuerſi ſunt i arcũ pꝛauũ.

I n irã ↄcitauerũt eũ in collibus ſuis: ⁊ i ſculptilibus ſuis ad emulationẽ eũ ꝓuocauerũt.

A udiuit deus ⁊ ſpꝛeuit: ⁊ ad nihilum redegit valde iſrael.

E t repulit tabernaculũ ſylo: tabernaculum ſuum vbi habitauit in hominibus.

E t tradidit in captiuitatẽ virtutem eoꝛum:⁊ pulchritudinẽ eoꝛum in manus inimici.

E t concluſit in gladio pplꝫ ſuũ:⁊ hereditatẽ ſuã ſpꝛeuit.

I uuenes eoꝝ comedit ignis ⁊ virgines eoꝝ nõ ſunt lamẽtate.

S acerdotes eoꝛum in gladio ceciderũt:⁊ vidue eoꝛum non ploꝛabantur.

E t excitatus eſt tanq̃ doꝛmiens dominus: tanq̃ potẽs crapulatus a vino.

Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora:opprobrium ſempiternum:dedit illis.
Et repulit tabernaculum ioſeph:ꝛ tribū effrem nō elegit.
Sed elegit tribum iuda:mōtem ſion quem dilexit.
Et edificauit ſicut vnicorniũ ſanctificium ſuū:in terra quā fundauit in ſecula.
Et elegit dauid ſeruū ſuū:ꝛ ſuſtulit eū de gregibus ouiũ: de poſtfetantes accepit eum.
Paſcere iacob ſeruum ſuum: ꝛ iſrael hereditatem ſuam.
Et pauit eos in inocētia cordis ſui:ꝛ in intellectibus manuū ſuarū deduxit eos. Aña. Tu es deus qui facis mirabilia.
Aña. Propitius. Pſal. lxxviij.
Deus venerunt gētes in hereditatem tuā polluerunt templum ſanctum tuũ: poſuerunt hieruſalē in pomorum cuſtodiam.
Poſuerunt morticinia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcā volatilibus celi:carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs terre.
Effuderunt ſanguinem eoꝝ tāq̄ȝ aquā in circuitu hieruſalem: ꝛ non erat qui ſepeliret.
Facti ſumus opprobriū vicinis nr̄is:ſubſannatio ꝛ illuſio his q in circuitu noſtro ſunt.
Uſq̄quo domine iraſceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?
Effunde iram tuā in gentes que te nō nouerūt:ꝛ in regna q̄ nomē tuū nō inuocauerūt.
Quia comederunt iacob : ꝛ locum eius deſolauerunt.
Ne memineris iniquitatum noſtrarū antiquarū:cito anticipēt nos miſericordie tue: q꞉ pauperes facti ſumus nimis.
Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter:ꝛ propter gloriā nominis tui domine libera nos: ꝛ ppitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum.
Ne forte dicāt in gentib⁹ vbi eſt deus eoꝝ?ꝛ inoteſcat in nationibus corā oculis noſtris.
Ultio ſanguinis ſeruoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt:introeat in cōſpectu tuo gemit⁹ cōpeditoꝝ.
Scđm magnitudineȝ brachij tui:poſſide filios mortificatoꝝ.
Et redde vicinis nr̄is ſeptuplū i ſinu eoꝝ.iproperiū ipſorū qđ exprobrauerūt tibi dn̄e.
Nos autem populus tuus ꝛ oues paſcue tue : cōfitebimur tibi in ſeculum.
In gn̄atione ꝛ generationeȝ: annunciabimus laudem tuā.
Qui regis Pſal. lxxix. iſrael intende:qui deducis velut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſup cherubin:maniſeſtare coram effraim benia

min ⁊ manaſſe.
E xcita potentiam tuam ⁊ ve
ni: vt ſaluos facias nos.
D eus conuerte nos: ⁊ oſtēde
faciem tuam ⁊ ſalui erimus.
D ñe deus virtutum: quouſqꝫ
iraſceris ſup oratione ſerui tui?
C ibabis nos pane lachryma
rum: ⁊ potum dabis nobis in
lachrymis in menſura.
P oſuiſti nos in contradictio
nem vicinis noſtris: ⁊ inimici
noſtri ſubſannauerunt nos.
D eus virtutū cōuerte nos: ⁊
oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹.
V ineā de egypto tranſtuliſti:
eieciſti gentes ⁊ plantaſti eā.
D ux itineris fuiſti in conſpe
ctu eius: ⁊ plantaſti radices
eius ⁊ impleuit terram.
O peruit mōtes vmbra eius:
⁊ arbuſta eius cedros dei.
E xtendit palmites ſuos vſqꝫ
ad mare: ⁊ vſqꝫ ad flumen ꝓ
pagines eius.
V t quid deſtruxiſti maceriā
eius: ⁊ vindemiant eā omnes
qui pretergrediuntur viam?
E xterminauit eā aper de ſyl
ua: ⁊ ſingularis ferus depaſtus
eſt eam.
D e⁹ virtutū ꝯuertere: reſpice dē
celo ⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtā.
E t perfice eam quam plāta
uit dextera tua: ⁊ ſup filiū ho
minis quē confirmaſti tibi.

I ncenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab in
crepatiōe vultus tui peribūt.
F iat manus tua ſuper viruꝫ
dextere tue: ⁊ ſup filium homi
nis quem confirmaſti tibi.
E t nō diſcedim⁹ a te viuifica
bis nos: ⁊ nomē tuū inuocabim⁹.
D ñe deus virtutum conuerte
nos: ⁊ oſtende faciē tuā ⁊ ſal
ui erimus. Añ. Propitius eſto
peccatis noſtris domine. ℣. Gau
debunt labia mea. In lau. Aña.
Tibi ſoli peccaui domine miſerere
mei. ps. Miſerere. Aña. Do 18
mine refugium factus es nobis.
ps. Ipſum. Añ. In matutinis 32
domine meditabor in te. ps. De 21
us deus. Añ. In eternum domi
nus regnauit ⁊ vltra. ps. Cante 53
mus. Aña. In ſanctis eius lau
date deū. ps. Laudate. Ad be 5
nedictus añ. In ſanctitate ſeruia
mus domino ⁊ liberauit nos ab
inimicis noſtris. ps. Bñdict⁹. 56
¶ Feria. vi. inuitatoriū. Do
minum qui fecit nos venite. ado
remus. Aña. Exultate. ps. lxxx
E xultate deo ad
iutori noſtro:
iubilate deo ia
cob. S umi
te pſalmum et
date tympanū:
pſalterium iocundum cum ci
thara.
B uccinate i neomenia tubā:

inſigni die ſolēnitatis veſtre.
Quia preceptū in iſrael eſt: et iudicium deo iacob.
Teſtimoniū in ioſeph poſuit illud: cū exiret de terra egypti liguā quā nō nouerat audiuit.
Diuertit ab oneribꝰ dorſū eiꝰ: manꝰ eiꝰ in cophino ſeruierunt.
In tribulatione inuocaſti me et liberaui te: et exaudiui te in abſcondito tempeſtatis: ꝓbaui te apud aquam contradictionis.
Audi populus meus et ꝯteſtabor te: iſrael ſi audieris me nō erit in te deus recens neq adorabis deum alienum.
Ego enim ſū dñs deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū et implebo illud.
Et nō audiuit ppl's meꝰ vocē meā: et iſrael nō intēdit mihi.
Et dimiſi eos ſecūdum deſideria cordis eorum: ibunt in adinuentionibus ſuis.
Si populus meꝰ audiſſet me: iſrl' ſi i vijs meis ambulaſſet.
Pro nihilo forſitan inimicos eoꝝ humiliaſſem: et ſup tribulātes eos miſiſſē manū meā.
Inimici dñi mentiti ſunt ei: et erit tempus eorum in ſecula.
Et cibauit illos ex adipe frumenti: et de petra melle ſaturauit eos. Pſalmꝰ.lxxxi.

Deus ſtetit in ſynagoga deorum: in medio autem deos diiudicat.
Uſqquo iudicatis iniqtatē: et facies peccatorum ſumitis.
Iudicate egeno et pupillo: humilem et pauperem iuſtificate.
Eripite pauperem: et egenum de manu peccatoris liberate.
Neſcierunt neq intellexerūt in tenebris ambulāt: mouebūtur omnia fundamenta terre.
Ego dixi dij eſtis: et filij excelſi omnes.
Uos autē ſicut homines moriemini: et ſicut vnus de principibus cadetis.
Surge deus iudica terrā: qm̄ tu hereditabis in oībꝰ gētibꝰ.
Añ. Exultate deo adiutori noſtro.
Añ. Tu ſolus. pſ.lxxxij.

Deus qs ſimilis erit tibi? ne taceas neq ꝯpeſcaris deus.
Qm̄ ecce inimici tui ſonuerūt: et q oderūt te extulerūt caput.
Super populum tuum malignauerunt ꝯſiliū: et cogitauerunt aduerſus ſanctos tuos.
Dixerunt venite diſperdamꝰ eos de gente: et nō memoretur nomen iſrael vltra.
Quoniam cogitauerūt vnanimiter: ſimul aduerſus te teſtamētū diſpoſuerūt tabernacula idumeorum et hiſmaelite.
Moab et agareni gebal et amō et amalech: alienigene cum habitantibus tyrum.

Etenī3 aſſur venit cū illis: facti ſunt i adiutoriū filijs loth.
Fac illis ſicut madian ꝛ ſyſare ſicut iabin i torrente cyſon.
Diſperierunt in endor: facti ſunt vt ſtercus terre.
Pone pricipes eoꝝ ſicut oreb ꝛ zeb ꝛ zebee ꝛ ſalmana.
Omnes principes eoꝝ: qui dixerunt hereditate poſſideamus ſanctuarium dei.
Deus me⁹ pone illos vt rotã ꝛ ſicut ſtipulã ante faciẽ vẽti.
Sicut ignis q comburit ſyluã: ꝛ ſicut flamma comburẽs montes.
Ita pſeqris illos in tẽpeſtate tua: ꝛ in ira tua turbabis eos.
Imple facies eoꝝ ignominia: ꝛ querent nomẽ tuū domine.
Erubeſcãt ꝛ conturbentur i ſeculū ſcli: ꝛ confundant ꝛ pereãt.
Et cognoſcãt qa nomen tibi dñs: tu ſolus altiſſimus i omni terra. Pſalm⁹. lxxxiij.

QUã dilecta tabernacula tua dñe virtutū: concupiſcit ꝛ deficit aia mea in atria dñi.
Cor meum ꝛ caro mea: exultauerunt in deum viuum.
Etenim paſſer iuenit ſibi domũ: ꝛ turtur nidum vbi reponat pullos ſuos.
Altaria tua domine virtutū: rex meus ꝛ deus meus.
Beati q habitãt in domo tua i ſecula ſeculoꝝ laudabunt te.
Beatus vir cuius eſt auxiliū abs te: aſcẽſiones in corde ſuo diſpoſuit in valle lachrymaꝝ: in loco quem poſuit.
Etenim bñdictionẽ dabit legiſlator: ibūt de vtute in virtutẽ videbitur deus deoꝝ in ſion.
Dñe de⁹ vtutū exaudi orõnẽ meã: aurib⁹ percipe deus iacob.
Protector noſter aſpice de⁹: ꝛ reſpice in faciem chriſti tui.
Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper millia.
Elegi abiectus eſſe in domo dei mei: magis q̃ȝ habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia miſericordiã ꝛ veritatem diligit deus: grãm ꝛ gliam dabit dominus.
Nō priuabit bonis eos q ambulãt in innocẽtia: domie virtutum beatus homo q ſperat in te. Añ. Tu ſolus altiſſim⁹ ſuper oẽm terrã. Añ. Benedixiſti. ps. lxxxiiij.

BEnedixiſti domine terram tuã: auertiſti captiuitatem iacob.
Remiſiſti iniqtatẽ plebis tue: operuiſti omnia peccata eoꝝ.
Mitigaſti oẽm irã tuã: auertiſti ab ira indignationis tue.
Conuerte nos de⁹ ſalutaris noſter: ꝛ auerte irã tuã a nobis.
Nunqd i eternū iraſceris nobis: aut extendes iram tuam a

generatione in generationeȝ.
Deus tu ↄuerſus viuificabis
nos ⁊ plebs tua letabitur i te.
Oſtende nobis domine miſe-
ricordiam tuaȝ: ⁊ ſalutare tuuȝ
da nobis.
Audiā quid loquatur in me
dñs deus: quoniam loquetur
pacem in plebem ſuam.
Et ſup ſanctos ſuos: ⁊ i eos q
conuertuntur ad cor.
Veruntamen prope timētes
eū ſalutare ipſius: vt ihabitet
gloria in terra noſtra.
Miſericordia ⁊ veritas obuia
uerunt ſibi: iuſtitia ⁊ pax oſcu
late ſunt.
Veritas de terra orta eſt: ⁊ iu
ſtitia de celo proſpexit.
Etenim dominus dabit beni
gnitatem: ⁊ terra noſtra dabit
fructum ſuum.
Iuſtitia ante eum ambulabit:
⁊ ponet in via greſſus ſuos. ps.
Inclina domine au lxxxv.
rem tuā ⁊ exaudi me: qm̄
inops ⁊ pauper ſum ego.
Cuſtodi aiam meam qm̄ ſan
ctus ſum: ſaluum fac ſeruum
tuum deꝰ meus ſperantē in te.
Miſerere mei domie qm̄ ad te
clamaui tota die: letifica aiaȝ
ſerui tui quoniam ad te domi-
ne animam meam leuaui.
Quoniā tu domine ſuauis ⁊
mitis: ⁊ multe miſericordie oī
bus inuocantibus te.
Auribus percipe domine orō-
nem meam: ⁊ intende voci de-
precationis mee.
In die tribulationis mee cla-
maui ad te: quia exaudiſti me.
Non eſt ſimilis tui in diis do
mine: ⁊ nō eſt ſcđm opera tua.
Oēs gētes quaſcūqȝ feciſti ve
nient ⁊ adorabūt corā te dñe:
⁊ glorificabunt nomen tuum.
Qm̄ magnus es tu ⁊ faciens
mirabilia: tu es deus ſolus.
Deduc me dñe in via tua: ⁊ i
grediar in veritate tua: letetur
cor meū vt timeat nomē tuū.
Confitebor tibi dñe deus me
us in toto corde meo: ⁊ glori
cabo nomen tuum in eternuȝ.
Quia miſericordia tua magna
eſt ſuper me: ⁊ eruiſti animam
meam ex inferno inferiori.
Deus iniqui inſurrexerūt ſu
per me ⁊ ſynagoga potētiū q̄-
ſierunt aiam meam: ⁊ nō pro-
poſuerunt te in cōſpectu ſuo.
Et tu dñe deꝰ miſerator ⁊ mi
ſericors: patiens ⁊ multe miſe
ricordie ⁊ verax.
Reſpice i me ⁊ miſerere mei:
da imperium tuum puero tuo:
⁊ ſaluuȝ fac filium ancille tue.
Fac mecum ſignum i bono:
vt videant qui oderunt me ⁊
confundantur: qm̄ tu domine
adiuuiſti me ⁊ ↄſolatus es me.

Aña. Benedixiſti domine terram tuã. Aũ. Fundaméta. ps. lxxxvi.

Fundaméta eius in montibus ſanctis: diligit dominus portas ſion ſup omnia tabernacula iacob.

Glorioſa dicta ſunt de te: ciuitas dei.

Memor ero raab ⁊ babylonis: ſcientiũ me.

Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ populus ethiopũ: hi fuerũt illic.

Nunquid ſion dicet homo: ⁊ homo natus eſt in ea: ⁊ ipſe fundauit eam altiſſimus.

Dominus narrabit i ſcripturis populorum: ⁊ principũ horum qui fuerunt in ea.

Sicut letantium: omnium habitatio eſt in te. Pſal. lxxxvij.

Domine deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coram te.

Intret in ↄſpectu tuo oratio mea: inclina aurẽ tuam ad precem meam.

Quia repleta eſt malis anima mea: ⁊ vita mea iferno: appropinquauit.

Eſtimat9 ſum cũ deſcẽdẽtibus in lacũ: fact9 ſum ſicut hõ ſine adiutorio iter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris quorum non es memor amplius: ⁊ ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuerũt me in lacu iferiori: in tenebroſis ⁊ i vmbra mortis.

Super me cõfirmatus eſt furor tuus: ⁊ omnes fluct9 tuos induxiſti ſuper me.

Longe feciſti notos meos a me poſuerũt me abominationem ſibi.

Tradit9 ſũ ⁊ nõ egrediebar: oculi mei lãguerũt pre inopia.

Clamaui ad te dñe: tota die expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici ſuſcitabũt ⁊ confitebuntur tibi?

Nunqd narrabit aliqs in ſepulchro miſericordiã tuã: ⁊ veritatem tuam in perditionem?

Nunquid cognoſcẽtur in tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſtitia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane orõ mea preueniet te.

Ut qd dñe repellis orationẽ meã: auertis faciẽ tuam a me?

Paup ſum ego ⁊ in laborib9 a iuuẽtute mea: exaltatus autẽ humiliat9 ſum ⁊ conturbatus.

In me trãſierũt ire tue: ⁊ terrores tui cõturbauerunt me.

Circũdederũt me ſicut aq̃ tota die: circũdederũt me ſimul.

Elongaſti a me amicũ ⁊ pximum: ⁊ notos meos a miſeria.

Aña. Fundamenta eius in montibus ſanctis. Aña. Benedictus.

Miſericoꝛdias ps.lxxxviij
dñi:in eternũ cãntabo.
In gñatiõe ⁊ gñationẽ:annũ
ciabo ṽitatẽ tuam in oꝛe meo.
Quoniã dixiſti in eternũ mi-
ſericoꝛdia edificabit̃ in celis.
ꝑparabit̃ veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtm̃ electis meis:
iuraui dauid ſuo meo vſq3 in
eternũ pꝛeparabo ſemen tuũ.
Et edificabo in generatione
⁊ generationẽ ſedem tuam.
Cõfitebuntur celi mirabilia
tua dñe:etenim veritatẽ tuam
in eccleſia ſanctoꝛum.
Quoniam quis in nubibus
equabitur domino?ſimilis erit
deo in filijs dei.
Deus q glĩficat̃ in ꝯſilio ſcõ-
ru3:magnus ⁊ terribilis ſuper
oẽs qui in circuitu eius ſunt.
Domine deus virtutũ quis ſi
milis tibi?potens es domine ⁊
veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris ptãti maris:motũ
aũt fluctuum eius tu mitigas.
Tu hũiliaſti ſicut vulneratũ
ſuperbũ:in bꝛachio ṽtutis tue
diſperdidiſti inimicos tuos.
Tui ſunt celi ⁊ tua eſt terra
oꝛbem terre ⁊ plenitudinem
eius tu fundaſti,aquilonem ⁊
mare tu creaſti.
Thaboꝛ ⁊ hermon in nomine
tuo exultabũt:tuum bꝛachiu3
cum potentia.
Firmetur manus tua ⁊ exal-
tetur dextera tua:iuſticia ⁊ iu-
dicium pꝛeparatio ſedis tue.
Miſericoꝛdia ⁊ ṽitas ꝑcedẽt
faciem tuã:beatus populus q
ſcit iubilationem.
Dñe in lumĩe vult⁹ tui ãbula
bũt ⁊ i noĩe tuo exultabũt to-
ta die:⁊ i iuſtitia tua exultabũt
Quoniã gloꝛia virtutis eoꝝ
tu es:⁊ in bñplacito tuo exal-
tabitur coꝛnu noſtrum.
Quia domini ẽ aſſũptio no
ſtra:⁊ ſancti iſrael regis nr̃i.
Tũc locutus es in viſiõe ſan
ctis tuis ⁊ dixiſti poſui adiuto
rium in potente:⁊ exaltaui ele
ctum de plebe mea.
Inueni dauid ſeruũ meũ:oleo
ſancto meo vnxi eum.
Man⁹ eni mea auxiliabit̃ ei:⁊
bꝛachiũ meum cõfoꝛtabit eu3.
Nihil ꝑficiet inimic⁹ in eo:
⁊ filius iniquitatis non appo-
net nocere ei.
Et concida3 a facie ipſi⁹ ini
micos eius:⁊ odientes eu3 in
fugam conuertam.
Et veritas mea ⁊ miſericoꝛ-
dia mea cu3 ipſo:⁊ in nomine
meo exaltabitur coꝛnu eius.
Et ponã in mari manũ eius:
⁊ in fluminibus dexterã eius.
Ipſe inuocabit me pr̃ me⁹ es tu
de⁹ me⁹ ⁊ ſuſceptoꝛ ſalutĩ mee.
Et ego pꝛimogenitum ponã

illū: excelſum pre regib⁹ terre.
In eternū ſeruabo illi miſericordiā meam: ⁊ teſtamentum meum fidele ipſi.
Et ponā i ſclm ſcli ſemē ei⁹: ⁊ thronū eius ſicut dies celi.
Si aūt dereliq̄rint filij eius legem meam: ⁊ in iudicijs meis non ambulauerint.
Si iuſtitias meas prophanauerint: ⁊ mādata mea non cuſtodierint.
Viſitabo i v̄ga iniq̄tates eoꝝ: ⁊ in verberibus peccata eorū.
Miſericordiam autem meam non diſpergam ab eo: neq; nocebo in veritate mea.
Neq; ꝓphanabo teſtamētū meum: ⁊ que ꝓcedūt de labijs meis non faciam irrita.
Semel iuraui in ſancto meo: ſi dauid mētiar: ſemen eius in eternum manebit.
Et thron⁹ eius ſicut ſol in cōſpectu meo: ⁊ ſicut luna pfecta i eternū: ⁊ teſtis in celo fidelis.
Tu vero repuliſti ⁊ deſpexiſti: diſtuliſti chriſtum tuum.
Auertiſti teſtm̄ ſui tui: ꝓphanaſti in terra ſanctuariū ei⁹.
Deſtruxiſti oēs ſepes ei⁹: poſuiſti firmamētū eius formidinē.
Diripuerunt eū omnes tranſeūtes viam: factus eſt opprobrium vicinis ſuis.
Exaltaſti dexterā deprimētiū eū: letificaſti oēs inimicos ei⁹.
Auertiſti adiutoriū gladij ei⁹ ⁊ nō es auxiliatus ei in bello.
Deſtruxiſti eū ab emūdatiōe: ⁊ ſedē eius in terra colliſiſti.
Minoraſti dies tēporis eius: perfudiſti eum confuſione.
Vſq; quo dñe auertis in finē: exardeſcet ſicut ignis ira tua?
Memorare q̄ mea ſubſtantia? nunquid enim vane cōſtituiſti omnes filios hominum?
Quis eſt homo q̄ viuet ⁊ nō videbit mortem: eruet animā ſuam de manu inferi?
Vbi ſūt miſericordie tue antique domine: ſicut iuraſti dauid in veritate tua?
Memor eſto dñe opprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ: quod continui in ſinu meo multarum gentium.
Quod exprobrauerunt inimici tui dñe: quod exprobrauerunt cōmutationē chriſti tui.
Benedictus dominus in eternum: fiat fiat. Pſalmus.lxxxix.

Domine refugiū factus es nobis: a generatiōe in generationem.
Priuſq; mōtes fierēt aut formaret terra ⁊ orbis: a ſeculo ⁊ vſq; in ſeculum tu es deus.
Ne auertas hoiē i hūilitatē: ⁊ dixiſti ꝯuertimini filij hoim̄.
Qm̄ mille anni an̄ oculos tuos tanq̄ dies heſterna q̄ pterijt.

Et cuſtodia in nocte:q̄ p nihilo habenē eoꝝ anni erunt.
Mane ſicut herba trāſeat:mane floreat ⁊ trāſeat:veſpere decidat induret ⁊ areſcat.
Quia defecimus in ira tua: ⁊ in furore tuo turbati ſumus.
Poſuiſti iniqtates noſtras in conſpectu tuo:ſeculū noſtruꝫ in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies noſtri defecerūt:⁊ ī ira tua defecimꝰ.
Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur:dies annoꝝ nr̄oꝝ in ipſis ſeptuaginta anni.
Si āt ī potētatibꝰ octogita anni:⁊ amplꝰ eoꝝ labor ⁊ dolor.
Quoniam ſuperuenit māſuetudo:⁊ corripiemur.
Quis nouit ptātē ire tue: ⁊ p̄ timore tuo irā tuā dinūerare?
Dexterā tuā ſic notam fac: ⁊ eruditos corde in ſapientia.
Conuertere dn̄e vſq̄quo: ⁊ deꝑcabilis eſto ſup ſuos tuos.
Repleti ſumꝰ mane mīa tua: ⁊ exultauimus ⁊ delectati ſumus in omnibꝰ diebꝰ noſtris.
Letati ſumus p diebus quibus nos humiliaſti:annis quibus vidimus mala.
Reſpice in ſeruos tuos ⁊ in opera tua:⁊ dirige filios eoꝝ.
Et ſit ſplēdor domini dei noſtri ſuper nos:⁊ opera manuuꝫ noſtrarum dirige ſuper nos:⁊ opus manuum noſtrarum dirige. Pſalmus.xc.

Qui habitat in adiutorio altiſſimi:in protectione dei celi commorabitur.
Dicet domino ſuſceptor meꝰ es tu:⁊ refugium meum deus meus:ſperabo in eum.
Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venantium:⁊ a verbo aſpero.
Scapulis ſuis obūbrabit tibi:⁊ ſub pēnis eius ſperabis.
Scuto circūdabit te vitas eiꝰ nō timebis a timoꝛ nocturno.
A ſagitta volāte ī die a negocio perābulāte in tenebris: ab īcurſu ⁊ demonio meridiano.
Cadēt a latere tuo mille:⁊ decem millia a dextris tuis:ad te autem nō appropinquabit.
Verūtamen oculis tuis cōſiderabis:⁊ retributionē peccatorum videbis.
Qm̄ tu es dn̄e ſpes mea:altiſſimum poſuiſti refugiū tuuꝫ.
Non accedet ad te malum: ⁊ flagellum nō appropinquabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis ſuis mandauit de te:vt cuſtodiāt te in omnibus viis tuis.
In māibꝰ portabūt te:ne forte offendas ad lapidē pedē tuū.
Sup aſpidem ⁊ baſiliſcū ambulabis:⁊ conculcabis leonem

⁊ dracoнē

⁊ draconem.
Quoniam in me ſperabit libe
rabo eum: protegam eum quo-
niam cognouit nomen meum.
Clamauit ad me ⁊ ego exau-
diam eum: cũ ipſo ſum in tribula
tione eripiã eũ ⁊ glorificabo eũ.
Longitudine dierũ replebo eũ:
⁊ oſtendã illi ſalutare meum.
Bonum eſt confi- pſ. xcj.
teri domino: ⁊ pſallere no
mini tuo altiſſime.
Ad annunciandum mane mi
ſericordiam tuam ⁊ veritatem
tuam per noctem.
In decachordo pſalterio: cum
cantico in cithara.
Quia delectaſti me domine in
factura tua: ⁊ in operibus ma-
nuum tuarum exultabo.
Quam magnificata ſunt ope-
ra tua domine nimis profunde
facte ſunt cogitationes tue.
Uir inſipiens nõ cognoſcet:
⁊ ſtultus non intelliget hec.
Cum exorti fuerint peccatores
ſicut fenum: ⁊ apparuerint om
nes qui operantur iniquitatem.
Ut intereãt in ſeculum ſcli: tu
autẽ altiſſimus in eternũ dñe.
Quoniam ecce inimici tui do
mine: quoniam ecce inimici tui
peribunt: ⁊ diſpergẽtur omnes
qui operantur iniquitatem.
Et exaltabit ſicut vnicornis
cornu meũ: ⁊ ſenectus mea in
miſericordia vberi.
Et deſpexit oculus meus ini-
micos meos: ⁊ inſurgentibus
in me malignãtibus audiet au
ris mea.
Iuſtus vt palma florebit: ſicut
cedrus libani multiplicabitur.
Plãtati in domo dñi: in atrijs
domus dei noſtri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in
ſenecta vberi: ⁊ bene patientes
erunt vt annuncient.
Qm̃ rectus dñs deus noſter: ⁊
nõ eſt iniquitas in eo. pſ. xcij.
Dominus regnauit deco
rẽ indutus eſt: indutus
eſt dñs fortitudinẽ ⁊ precinxit ſe
Etenim firmauit orbẽ terre
qui non commouebitur.
Parata ſedes tua extunc a ſe-
culo tu es.
Eleuauerũt flumina dñe: ele-
uauerunt flumina vocẽ ſuam.
Eleuauerunt flumina fluctus
ſuos: a vocibus aquarũ multarũ.
Mirabiles elatiões maris: mi-
rabilis in altis dominus.
Teſtimonia tua credibilia fa-
cta ſunt nimis: domũ tuã decet
ſanctitudo domine in longitu-
dine dierum. Pſalmus. xciij.
Deus vltionum dñs deus
vltionem libere egit.
Exaltare qui iudicas terram:
redde retributionem ſuperbis.
Uſquequo peccatores domine:

vſq₃quo peccatores gliabunt.
Effabūtur ꝛ loquētur iniqui tatem:loquent omnes qui operantur iniuſtitiam.
Populū tuū dn̄e hūiliauerūt: ꝛ hereditatē tuam vexauerunt.
Viduam ꝛ aduenam interfecerunt:ꝛ pupillos occiderunt.
Et dixerunt nō videbit dominus:nec intelliget deus iacob.
Intelligite inſipientes in populo:ꝛ ſtulti aliquando ſapite.
Qui plātauit aurē nō audiet: aut q finxit oculū nō ꝯſiderat.
Qui corripuit gētes non arguet qui docet hoiem ſcientiam.
Dominus ſcit cogitatiōes hominum:quoniam vane ſunt.
Beatus hō quez tu erudieris dn̄e:ꝛ de lege tua docueris euz.
Et mitiges eis a dieb⁹ malis: donec fodiat peccatori fouea.
Quia nō repellet dn̄s plebem ſuā:ꝛ hēditatē ſuā nō dꝛelinqt.
Quoaduſq₃ iuſtitia conuertat in iudiciū:ꝛ qui iuxta illaz oēs qui recto ſunt corde.
Quis cōſurget mihi aduerſus malignantes?aut qs ſtabit mecū aduerſus opantes iniqtatē?
Niſi qꝛ dominus adiuuit me: paulomin⁹ habitaſſet in inferno anima mea.
Si dicebam motus eſt pes meus:miſericordia tua domine adiuuabit me.
Scḋm multitudinez dolorum meoꝝ in corde meo: ꝯſolatiōes tue letificauerūt aiam meam.
Nunqd adhereat tibi ſedes iniqtatis:q fingis laborē i pcepto?
Captabūt in aiam iuſti: ꝛ ſanguinē innocētez condēnabunt.
Et factus eſt mihi domin⁹ in refugiū:ꝛ deus meus in adiutorium ſpei mee.
Et reddet illis iniquitatē ipſorum:ꝛ in malitia eorum diſperdet eos:diſperdet illos domin⁹ deus noſter. Pſalmus.xciiij.
Venite exultem⁹ dn̄o:iubilemus deo ſalutari nr̄o.
Preoccupemus faciem eius in confeſſione: ꝛ in pſalmis iubilemus ei.
Qm̄ deus magnus dn̄s: ꝛ rex magnus ſuper omnes deos.
Quia in manu eius ſūt omnes fines terre:ꝛ altitudines montium ipſius ſunt.
Quoniā ipſius eſt mare ꝛ ipſe fecit illud:ꝛ ſiccaz manus eius formauerunt.
Venite adoremus ꝛ pcidam⁹ ꝛ ploremus ante dominum qui fecit nos:qꝛ ipſe eſt dn̄s de⁹ nr̄.
Et nos populus paſcue eius: ꝛ oues manus eius.
Hodie ſi vocē eius audieritis: nolite obdurare corda veſtra.
Sicut in irritatione:ſecundū diem tentationis in deſerto.

Ubi tẽtauerũt me pr̃es vr̃i: ꝓbauerũt ⁊ viderũt opera mea.

Quadraginta annis offenſus ſui generationi illi: ⁊ dixi ſemper hi errant corde.

Et iſti nõ cognouerunt vias meas: vt iuraui in ira mea ſi introibunt in requiez meã. Aña.

Benedictus dominus in eternum. Aña. Cantate. Pſalmus. xcv.

Cantate dño canticuz nouum: cãtate dño oĩs ẽra.

Cantate domino ⁊ benedicite nomini eius: annunciate de die in diem ſalutare eius.

Annunciate inter gẽtes gliaz eiꝰ: in oibꝰ pplis mirabilia eiꝰ.

Quõ magnꝰ dñs ⁊ laudabilis nimis terribilis ẽ ſup oẽs deos.

Quõ oẽs dijͤ gentiuz demonia: dominus autem celos fecit.

Cõfeſſio ⁊ pulchritudo in cõſpectu eius: ſcimonia ⁊ magnificentia iu ſanctificatione eius.

Afferte dño p̃re gẽtiũ: afferte dño gloriã ⁊ honorẽ: afferte domino gloriam nomini eius.

Tollite hoſtias ⁊ introite in atria eius: adorate dominum in atrio ſancto eius.

Cõmoueatur a facie eius vniuerſa terra: dicite in gẽtibus qꝛ dominus regnauit.

Etenim correxit orbem terre qui non commouebitur: iudicabit populos in equitate.

Letẽtur celi ⁊ exultet terra: cõmoueat̃ mare ⁊ plenitudo eiꝰ: gaudebũt campi ⁊ omnia que in eis ſunt.

Tunc exultabũt omnia ligna ſyluarum a facie domini quia venit: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbẽ terre i eq̃tate: ⁊ ppl'os in v̄itate ſua. Pſ. xcvi.

Dominꝰ regnauit exultet terra: letent̃ iſule m̃lte.

Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iuſtitia ⁊ iudicium correctio ſedis eius.

Ignis añ ipm ꝓcedet: ⁊ inflãmabit in circuitu inimicos eiꝰ.

Illuxerunt fulgura eius orbẽ terre: vidit ⁊ cõmota eſt terra.

Montes ſicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi omnis terra.

Annunciauerunt celi iuſtitiaz eius: ⁊ viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes q̃ adorant ſculptilia: ⁊ qui gloriãtur in ſimulachris ſuis.

Adorate euz oẽs angeli eius: audiuit ⁊ letata eſt ſion.

Et exultauerũt filie iude: propter iudicia tua domine.

Quoniam tu dominus altiſſimus ſuper oẽm terram: nimis exaltatus es ſup omnes deos.

Qui diligitis dominum odite malum: cuſtodit dominus aĩas

ſanctorum ſuorum: de manu pec catoris liberauit eos.

Lux orta eſt iuſto: ⁊ rectis cor de letitia.

Letamini iuſti in dño: ⁊ confi temini memorie ſanctificatio- nis eius. **Añ.** Cantate domino ⁊ benedicite nomini eius. **℣.** Beatus homo quem tu erudieris domine. **℟.** Et de lege tua docueris eum. **In lau. añ.** Spiritu principali confir-
18 ma cor meum deus. **ps.** Miſere-
re. **Aña.** In veritate tua exaudi
50 me domine. **ps.** Domine exaudi.
℣. Aña. Illumina domine vultum
21 tuum ſuper nos. **ps.** Deus deus.
Aña. Dñe audiui auditũ tuum ⁊
54 timui. **ps.** Ipſum. **Aña.** In tym
pano et choro in chordis et organo
52 laudate deum. **ps.** Laudate. **Añ.**
Per viſcera miſericordie dei nři in
quibus viſitauit nos oriens ex alto.
50 **ps.** Benedictus. ¶ **Sabbato
ad matutí. inuitato.** Dominum
deum noſtrum. Venite adoremus.
Aña. Quia. **Pſalmus. xcvij.**

Cantate domino canticum nouum: quia mirabilia fecit.

Saluauit: ſibi dextera eius: et brachium ſanctum eius.

Notum fecit domin⁹ ſalutare ſuum: in conſpectu gentium re uelauit iuſtitiam ſuam.

Recordatus eſt miſericordie ſue ⁊ veritatis ſue domui iſrael.

Viderunt omnes termini ter re: ſalutare dei noſtri.

Iubilate deo omnis terra: can tate: ⁊ exultate ⁊ pſallite.

Pſallite dño in cithara in ci thara ⁊ voce pſalmi: in tubis ductilibus ⁊ voce tube cornee.

Iubilate in cõſpectu regis do mini: moueatur mare ⁊ pleni tudo eius: orbis terrarum ⁊ qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu ſi mul: montes exultabunt a con ſpectu domini: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbẽ terrarum in iuſti tia: ⁊ pplos i equitate. **ps. xcviij.**

Dominus regnauit iraſcã tur populi: qui ſedes ſu per cherubin moueatur terra.

Dominus in ſion magnus: ⁊ excelſus ſuper omnes populos.

Confiteantur nomini tuo ma gno qm̃ terribile ⁊ ſanctũ eſt: ⁊ honor regis iudicium diligit.

Tu paraſti directiões: iudiciũ ⁊ iuſtitiam in iacob tu feciſti.

Exaltate dominum deum no ſtrum ⁊ adorate ſcabellum pedũ eius: qm̃ ſanctum eſt.

Moyſes ⁊ aaron in ſacerdoti bus eius: ⁊ ſamuel inter eos q inuocant nomen eius.

Inuocabant dominũ ⁊ ipſe ex

audiebat eos: ⁊ in columna nu‑
bis loquebatur ad eos.
Cuſtodiebant teſtimonia ei⁹:
⁊ preceptum quod dedit illis.
Domine deus noſter tu exau‑
diebas eos: deus tu propici⁹ fui‑
ſti eis ⁊ vlciſcens in omnes ad‑
inuentiones eorum.
Exaltate dñm deum noſtrum:
⁊ adorate in monte ſancto ei⁹:
quoniam ſanctus dominus de‑
us noſter. Antiphona. Quia mi
rabilia fecit domin⁹. Antiphona.
Jubilate. Pſalmus. xcix.
Jubilate deo oīs terra: ſer‑
uite domino in leticia.
Introite in conſpectu eius: in
exultatione.
Scitote qm̄ ipſe eſt deus: ipſe
fecit nos ⁊ non ipſi nos.
Populus eius ⁊ oues paſcue
eius introite portas eius in cō‑
feſſione: atria eius i hymnis cō
fitemini illi.
Laudate nomen eius quoniā
ſuauis eſt dominus: in eternum
miſericordia eius: ⁊ vſq; in ge‑
neratione ⁊ generationem veri
tas eius. Pſalmus. c.
Miſericordiam ⁊ iudiciū:
cantabo tibi domine.
Pſallam ⁊ intelligam in via im
maculata: qn̄ venies ad me.
Perambulabam in innocentia
cordis mei: in medio dom⁹ mee.
Non proponebā ante oculos
meos rem iniuſtam: facientes ꝓ
uaricationes odiui.
Non adheſit mihi cor prauū:
declinanté a me malignum non
cognoſcebam.
Detrahentem ſecreto proximo
ſuo: hunc perſequebar.
Superbo oculo ⁊ inſatiabili cor
de cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre
vt ſedeant mecū: ambulans in
via immaculata hic mihi mini‑
ſtrabat.
Non habitabit i medio dom⁹
mee qui facit ſuperbiam: qui lo
quitur iniqua non direxit in cō
ſpectu oculorum meorum.
In matutino interficiebam oēs
peccatores terre: vt diſperderē
de ciuitate domini omnes operā
tes iniquitatē. Añ. Jubilate deo
oīs terra. Añ. Clamor. Pſal. ci.
Domine exaudi orationē
meā: ⁊ clamor meus ad
te veniat.
Non auertas faciē tuā a me:
in quacunq; die tribulor incli‑
na ad me aurem tuam.
In quacunq; die inuocauero
te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt ſicut fumus
dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cre‑
mium aruerunt.
Percuſſus ſum vt fenū ⁊ aruit
cor meum: quia oblitus ſum co
medere panem meum.

A voce gemitus mei:adheſit os
meum carni mee.
S imilis factus ſum pellicano
ſolitudinis:factus ſum ſicut ny
cticorax in domicilio.
V igilaui:⁊ fact⁹ ſuꝫ ſicut paſ-
ſer ſolitarius in tecto.
T ota die exprobrabant mihi
inimici mei:⁊ qui laudabãt me
aduerſum me iurabant.
Q uia cinerem tanꝗ̃ panẽ man
ducabam: ⁊ poculum meũ cum
fletu miſcebam.
A facie ire indignatiõis tue:qꝛ
eleuans alliſiſti me.
D ies mei ſicut vmbra declina-
uerunt: ⁊ ego ſicut fenum arui.
T u autẽ dñe in eternum per-
manes: ⁊ memoriale tuũ in ge-
neratione ⁊ generationem.
T u exurgẽs miſereberis ſion:
quia tempus miſerendi eius qꝛ
venit tempus.
Q uoniam placuerunt ſeruis
tuis lapides eius:⁊ terre ei⁹ mi
ſerebuntur.
E t timebũt gẽtes nomẽ tuum
domie: ⁊ omnes reges terre glo
riam tuam.
Q uia edificauit dñs ſion: ⁊ vi
debitur in gloria ſua.
R eſpexit in orõnem humiliũ:
⁊ non ſpreuit preces eorum.
S cribantur hec in generatiõe
altera:⁊ populus qui creabitur
laudabit dominum.

Q uia proſpexit de excelſo ſan-
cto ſuo:dominus de celo in ter-
ram aſpexit.
V t audiret gemitus cõpedito-
rũ:vt ſolueret filios īterẽptorꝝ.
V t annũciẽt in ſion nomẽ dñi
⁊ laudem eius in hieruſalem.
I n conueniendo pplõs in vnũ ⁊
reges:vt ſeruiant domino.
R ñdit ei in via ꝟtutis ſue:pau
citatẽ dieꝝ meoꝝ nũcia mihi.
N e reuoces me i dimidio die
rum meorum: in generationem
⁊ generationem anni tui.
I nitio tu dñe terrã fundaſti:⁊
opera manuũ tuaruꝫ ſunt celi.
I pſi peribũt tu aũt pmanes:⁊
oẽs ſicut veſtimentũ veteraſcẽt.
E t ſicut opertorium mutabis
eos ⁊ mutabuntur:tu autẽ idẽ
ipſe es ⁊ anni tui non deficient.
F ilij ſeruorum tuorum habita
bunt:⁊ ſemen eorum in ſeculuꝫ
dirigetur. Pſalmus.cij.
B Enedic anima mea domi-
no : ⁊ omnia que intra me ſunt
nomini ſancto eius.
B enedic aīa mea dño : ⁊ nolī
obliuiſci oẽs retributiones ei⁹.
Q ui propitiatur omnibus ini
quitatibus tuis : qui ſanat oẽs
infirmitates tuas.
Q ui redimit de interitu vitaꝫ
tuã:qui coronat te in miſericor
dia ⁊ miſerationibus.
Q ui replet in bonis deſideriũ

tũum: renouabitur vt aquile iu
uentus tua.
F aciens miſericordias domi-
nus: et iudicium omnibus iniu-
riam patientibus.
N otas fecit vias ſuas moyſi: fi
lijs iſrael voluntates ſuas.
M iſerator et miſericors dñs lõ
ganimis et multũ miſericors.
N on in perpetuum iraſcetur:
neq3 in eternum cõminabitur.
N eq3 ſm peccata noſtra fecit
nobis: neq3 ſm iniquitates no-
ſtras retribuit nobis.
Q m̃ ſecundu3 altitudinem ce-
li a terra: corroborauit miſicor-
diam tuam ſuper timentes ſe.
Q uantum diſtat ortus ab occi
dente: longe fecit a nobis iniq
tates noſtras.
Q uomodo miſeretur pater fi-
liorum miſertus eſt dñs timẽti-
bus ſe: quoniam ipſe cognouit
figmentum noſtrum.
R ecordatus eſt qm̃ puluis ſu
mus homo ſicut fenũ: dies eius
tanq3 flos agri ſic efflorebit.
Q m̃ ſpiritus pertranſibit in il
lo et non ſubſiſtet: et non cogno
ſcet amplius locum ſuum.
M iſericordia autez domini ab
eterno et vſq3 in eternum: ſuper
timentes eum.
E t iuſtitia illius i filios filiorum:
his qui ſeruant teſtamentũ ei⁹.
E t memores ſunt mandatorum
ipſius: ad faciendum eã.
D ominus in celo parauit ſe-
dem ſuam: et regnum ipſius oĩ-
bus dominabitur.
B enedicite dño omnes ange-
li eius potẽtes virtute: faciẽtes
verbum illius ad audienda3 vo
cem ſermonum eius.
B enedicite dño omnes virtu
tes eius: miniſtri eius qui faci-
tis voluntatem eius.
B enedicite dño omnia opera
eius: in omni loco dominatiõis
eius benedic anima mea domi-
no. Antiphona. Clamor meus ad
te veniat deus. Pſalmus. ciij.
B Enedic anima mea domi-
no: dñe deus meus magni
ficatus es vehementer.
C onfeſſionẽ et decorẽ induiſti:
amict⁹ lumine ſicut veſtimento.
E xtẽdens celũ ſicut pellẽ: qui
tegis aquis ſuperiora eius.
Q ui ponis nubem aſcenſu3 tu
um: qui ambulas ſuper pennas
ventorum.
Q ui facis angelos tuos ſpiri-
tus: et miniſtros tuos ignẽ vrentẽ.
Q ui fundaſti terrã ſuper ſtabi
litatẽ ſuam: non inclinabitur in
ſeculum ſeculi.
A byſſus ſicut veſtimentũ: ami
ctus eius: ſuper montes ſtabũt
aque.
A b increpatione tua fugiẽt: a
voce tonitrui tui formidabunt.

Aſcendunt montes ꝛ deſcēdūt campi:in locū quē fundaſti eis.
Terminum poſuiſti quem non tranſgredientur:neq₃ conuertē tur operire terram.
Qui emittis fontes in conual libus:inter medium montium pertranſibunt aque.
Potabunt omnes beſtie agri: expectabunt onagri in ſiti ſua.
Suꝑ ea volucres celi hītabūt: de medio petraꝝ dabunt voceꝫ.
Rigans montes de ſuperioꝛi bus ſuis:de fructu operum tuo rum ſatiabitur terra.
Producens fenū iumentis : ꝛ herbam ſeruituti hominum.
Ut educas panem de terra: ꝛ vinum letificet coꝛ hominis.
Ut exhilaret faciem in oleo:ꝛ panis coꝛ hominis confirmet.
Saturabuntur ligna campi: ꝛ cedri libani quas plātauit: illic paſſeres nidificabunt.
Herodij domus dux eſt eoꝝ: montes excelſi ceruis: petra re fugium herinatijs.
Fecit lunam i tempoꝛa:ſol co gnouit occaſum ſuum.
Poſuiſti tenebras ꝛ facta eſt nox : in ipſa pertranſibunt om nes beſtie ſylue.
Catuli leonū rugiētes vt ra piant:ꝛ querant a deo eſcā ſibi.
Oꝛtus eſt ſol ꝛ ꝯgregati ſunt: ꝛ in cubilibus ſuis collocabūt.

Exibit hō ad opus ſuum ꝛ ad oꝑationē ſuā vſq₃ ad veſperam.
Quā magnificata ſunt opera tua dn̄e:oīa in ſapientia feciſti: impleta eſt terra poſſeſſiōe tua.
Hoc mare magnum ꝛ ſpatio ſum manibus:illic reptilia quo rum non eſt numerus.
Animalia puſilla cum magnis illic naues pertranſibunt.
Draco iſte quem foꝛmaſti ad il ludendum ei:omnia a te expe ctant vt des illis eſcam in tpe.
Dante te illis colligēt:aperien te te manum tuam omnia imple buntur bonitate.
Auertente autem te faciē tur babuntur: auferes ſpiritum eo rum ꝛ deficient: ꝛ in puluerem ſuum reuertentur.
Emitte ſpiritum tuum ꝛ crea buntur:ꝛ renouabis faciē terre.
Sit gloꝛia domini in ſcl̄m:leta bit dominꝰ in operibus ſuis.
Qui r̄ſpicit terrā ꝛ facit eā tre mere:q tāgit mōtes ꝛ fumigāt.
Cantabo domino in vita mea: pſallam deo meo q̄diu ſum.
Iocundū ſit ei eloquiū meū: ego vero delectaboꝛ in domino.
Deficiant peccatoꝛes a terra: ꝛ iniqui ita vt nō ſint: benedic anima mea domino. ps.ciiij.

Confitemini domino ꝛ in uocate nomē eius annun ciate inter gentes opera eius.

Cantate ei ⁊ pſallite ei:narra
te omnia mirabilia eius.
Laudamini in nomine ſancto
eius:letetur coꝛ querẽtiũ dñi.
Querite dñm ⁊ cõfirmamini:
querite faciem eius ſemꝑ.
Mementote mirabilium eius
que fecit: pꝛodigia eius ⁊ iu-
dicia oꝛis eius.
Semen habꝛaham ſerui eius:
filij iacob electi eius.
Ipſe dominus deus noſter in
vniuerſa terra iudicia eius.
Memoꝛ fuit in ſeculum teſta-
menti ſui:verbi quod mãdauit
in mille generationes.
Quod diſpoſuit ad abꝛaham:
⁊ iuramenti ſui ad iſaac.
Et ſtatuit illõ iacob in pꝛece
ptum:⁊ iſrael in teſtm̃ eternũ.
Dicens tibi dabo terram cha-
naan:funiculũ hereditatis vr̃e.
Cum eſſent numero breui:pau
ciſſimi ⁊ incole eius.
Et pertranſierunt de gente in
gentem:⁊ de regno ad populũ
alterum.
Non reliquit hominẽ nocere
eis:⁊ coꝛripuit pꝛo eis reges.
Nolite tãgere chꝛiſtos meos:
⁊ in pꝛophetis meis nolite ma-
lignari.
Et vocauit famem ſuꝑ terrã:
⁊ oẽ firmamẽtũ panis ↄtriuit.
Miſit ante eos viruꝫ:in ſeruũ
venundatus eſt ioſeph.

Humiliauerunt in compedi-
bus pedes eius:ferrum ptrã
ſijt animaꝫ eius: donec veniret
verbum eius.
Eloquium domini inflãmauit
eum:miſit rex ⁊ ſoluit euꝫ:pꝛin
ceps populoꝝ ⁊ dimiſit eum.
Conſtituit eum dominum do-
mus ſue:⁊ pꝛincipẽ omnis poſ
ſeſſionis ſue.
Ut erudiret pꝛincipes eius ſi
cut ſemetipſuꝫ:⁊ ſenes eiꝰ pru
dentiam doceret.
Et intrauit iſrael i egyptũ:⁊
iacob accola fuit i terra cham.
Et auxit populum ſuum vehe
menter:⁊ firmauit euꝫ ſuper ini
micos eius.
Conuertit coꝛ eoꝛuꝫ vt odirẽt
populum eius: ⁊ dolum facerẽt
in ſeruos eius.
Miſit moyſen ſuuꝫ ſuũ aaron
quem elegit ipſum.
Poſuit in eis verba ſignoꝛum
ſuoꝝ ⁊ pdigioꝝ in terra cham.
Miſit tenebꝛas ⁊ obſcurauit:⁊
nõ exacerbauit ſermones ſuos.
Conuertit aquas eoꝝ in ſan-
guinem:⁊ occidit piſces eoꝛuꝫ.
Et dedit terra eoꝛuꝫ ranas:in
penetralibus regum ipſoꝛum.
Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cyni-
fes:in oibus finibus eoꝛum.
Poſuit pluuias eoꝛum grandi
nem: ignem comburentem in
terra ipſoꝛum.

Et percuſſit vineas eorū ⁊ fi-
culneas eorū:⁊ contriuit lignū
finium eorum.
Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bruc⁹:
cuius non erat numerus.
Et comedit omne fenum in
terra eorum: ⁊ comedit omnē
fructum terre eorum.
Et percuſſit omne primogeni
tum eorū:primitias omnis la
boris eorum.
Et eduxit eos cum argento ⁊
auro:⁊ nō erat in tribubus eo-
rum infirmus.
Letata eſt egyptus in pfectio
ne eorum:quia incubuit timor
eorum ſuper eos.
Expandit nubem in ptectio-
nem eorum:⁊ ignem vt luceret
eis per noctem.
Petierunt ⁊ venit coturnix: ⁊
pane celi ſaturauit eos.
Dirupit petram et fluxerunt
aque:abierūt in ſicco flumina.
Quoniā memor fuit verbi ſan
cti ſui:quod habuit ad abrahā
puerum ſuum.
Et eduxit ppl'm ſuū i exulta-
tione:⁊ electos ſuos in letitia.
Et dedit illis regiones gētiū:
⁊ labores pplo's poſſederunt.
Vt cuſtodiant iuſtificationes
eius:⁊ legē eius requirāt. An.
Benedic anima mea domino. An.
Viſita. Pſalmus.cv.
Confitemini domino quo
niam bonus:quoniam in ſecu-
lum miſericordia eius.
Quis loquetur potentias dñi:
auditas faciet oēs laudes ei⁹.
Beati qui cuſtodiūt iudiciū:
⁊ faciūt iuſtitiā in omni tpe.
Memēto noſtri domine in be-
neplacito populi tui:viſita nos
in ſalutari tuo.
Ad vidēdū i bonitate electorū
tuorū ad letādū in letitia gētis
tue:vt lauderi cū hēditate tua.
Peccauimus cū prib⁹ noſtris:
iniuſte egim⁹:iniqtatē fecimus.
Pres nri in egypto nō itellexe
rūt mirabilia tua:nō fuerit me-
mores multitudinis mīe tue.
Et irritauerūt aſcēdentes in
mare:mare rubrum.
Et ſaluauit eos pter nomē
ſuū:vt notā facēt potētiā ſuā.
Et increpuit mare rubrum ⁊
exiccatum eſt: ⁊ eduxit eos in
abyſſis ſicut in deſerto.
Et ſaluauit eos de manu odiē
tium: ⁊ redemit eos de manu
inimici.
Et operuit aqua tribulantes
eos:vnus ex eis non remanſit.
Et crediderunt verbis eius:⁊
laudauerunt laudem eius.
Cito fecerunt:obliti ſunt ope
rum eius:⁊ non ſuſtinuerūt cō
ſilium eius.
Et concupierunt concupiſcē
tiā in deſerto:⁊ tētauerūt deum

in inaquoſo.

Et dedit eis petitiones ipſoꝝ:ꝛ miſit ſaturitatem in animas eorum.

Et irritauerunt moyſen in caſtris:aaron ſanctum domini.

Aperta ē terra ꝛ deglutiuit dathan:ꝛ operuit ſuper congregationem abiron.

Et exarſit ignis ī ſynagoga eorum: flāma cōbuſſit peccatores.

Et fecerunt vitulum in oreb: ꝛ adorauerunt ſculptile.

Et mutauerunt gloriam ſuaꝫ: in ſimilitudinem vituli comedētis fenum.

Obliti ſunt deum qui ſaluauit eos:q fecit magnalia in egypto: mirabilia in terra cham: terribilia in mari rubro.

Et dixit vt diſperderet eos: ſi non moyſes electus eiꝰ ſtetiſſet in cōfractione in ꝯſpectu eius.

Ut auerteret iram eiꝰ ne diſperderet eos:ꝛ ꝓ nihilo habuerūt. terram deſiderabilem.

Non crediderūt in verbo eiꝰ: ꝛ murmurauerunt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocem domini.

Et eleuauit manum ſuam ſup eos: vt ꝓſterneret eos ī deſerto.

Et vt deijceret ſemen eorum ī nationibus:ꝛ diſperderet eos ī regionibus.

Et initiati ſunt beelphegoꝛ: ꝛ comederūt ſacrificia mortuoꝝ.

Et irritauerunt eū in adinuētiōibus ſuis: ꝛ multiplicata eſt in eis ruina.

Et ſtetit phinees ꝛ placauit:ꝛ ceſſauit quaſſatio.

Et reputatū eſt ei in iuſtitiaꝫ: in generatione ꝛ generationeꝫ vſqꝫ in ſempiternum.

Et irritauerunt euꝫ ad aquas ꝯtradictiōis:ꝛ vexatus eſt moyſes propter eos:quia exacerbauerunt ſpiritum eius.

Et diſtinxit in labijs ſuis: nō diſꝑdiderūt gentes quas dixit dominus illis.

Et cōmixti ſunt inter gentes: ꝛ didicerūt opera eorum ꝛ ſeruierunt ſculptilibus eorum: ꝛ factum eſt illis in ſcandalum.

Et immolauerunt filios ſuos ꝛ filias ſuas demonijs.

Et effuderunt ſanguinē innocentē ſanguinē filioꝝ ſuoꝝ ꝛ filiarum ſuarum: quas ſacrificauerunt ſculptilibus chanaam.

Et interfecta eſt terra in ſanguinibus: ꝛ contaminata eſt in operibus eoꝝ: ꝛ fornicati ſunt ī adinuentionibus ſuis.

Et iratus eſt furore dominus in pplm ſuum:ꝛ abominatus ē hereditatem ſuam.

Et tradidit eos in manus gētium:ꝛ dominati ſunt eorū qui oderunt eos.

E t tribulauerunt eos inimici
eoꝝ:ꝛ humiliati ſunt ſub mani-
bus eoꝛum : ſepe liberauit eos.
I pſi autem exacerbauerũt euꝫ
in conſilio ſuo: ꝛ humiliati ſũt
in iniquitatibus ſuis.
E t vidit cũ tribularẽtur:ꝛ au
diuit oꝛationem eoꝛum.
E t memoꝛ fuit teſtamẽti ſui:
ꝛ penituit eum ſcḋm multitudinẽ
miſericoꝛdie ſue.
E t dedit eos i miſericoꝛdias:
in ↄſpectu oium q ceperãt eos.
S aluos nos fac dñe deꝰ noſter
ꝛ congrega nos de nationibꝰ.
V t confiteamur nomini ſctõ
tuo:ꝛ gloꝛiemur in laude tua.
B enedictus dominus deꝰ iſrael
a ſeculo ꝛ vſqꝫ in ſeculuꝫ: ꝛ di-
cet oĩs populꝰ fiat fiat. Ps.cvj.
C Onfitemini domino quo
niam bonus:qm̃ in ſecu-
lum miſericoꝛdia eius.
D icant nunc qui redẽpti ſunt
a domino: quos redemit de ma
nu inimici:ꝛ de regionibus cõ-
gregauit eos.
A ſolis oꝛtu ꝛ occaſu: ab aqui-
lone ꝛ mari.
E rrauerunt in ſolitudine in
inaquoſo: viam ciuitatis habi-
taculi non inuenerunt.
E ſurientes ꝛ ſitientes: anima
eoꝛum in ipſis defecit.
E t clamauerunt ad dominuꝫ
cum tribularentur:ꝛ de neceſſi-
tatibus eoꝛum eripuit eos.
E t deduxit eos in viam rectã:
vt irent in ciuitatẽ habitatiõis.
C onfiteantur domino miſeri-
coꝛdie eius:ꝛ mirabilia eius fi-
lijs hominum.
Q uia ſatiauit aĩam inanem: ꝛ
aĩam eſurientẽ ſatiauit bonis.
S edentes in tenebꝛis ꝛ vm-
bꝛa moꝛtis:vinctos in mendici
tate ꝛ ferro.
Q uia exacerbauerunt eloquia
dei:ꝛ ↄſiliũ altiſſimi irritauerũt.
E t humiliatum eſt in laboꝛi-
bus coꝛ eoꝛuꝫ: ꝛ infirmati ſunt
nec fuit qui adiuuaret.
E t clamauerunt ad dominum
cum tribularentur:ꝛ de neceſſi-
tatibus eoꝛuꝫ liberauit eos.
E t eduxit eos de tenebꝛis ꝛ
vmbꝛa moꝛtis:ꝛ vincula eoꝛum
dirupit.
C onfiteantur domino miſeri-
coꝛdie eius:ꝛ mirabilia eius fi-
lijs hominum.
Q uia contriuit poꝛtas ereas:
ꝛ vectes ferreos confregit.
S uſcepit eos de via iniqtatis
eoꝛum:pꝛopter iniuſtitias eniꝫ
ſuas humiliati ſunt.
O mnem eſcam abominata eſt
anima eoꝛum: ꝛ appꝛopinqua-
uerunt vſqꝫ ad poꝛtas moꝛtis.
E t clamauerunt ad dominum
cum tribularentur:ꝛ de neceſſi-
tatibus eoꝛum liberauit eos.

Miſit verbum ſuum ⁊ ſanauit eos:⁊ eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur domino miſericordie eius:⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Et ſacrificent ſacrificiū laudis:⁊ annūcient opera eius in exultatione.
Qui deſcendunt mare in nauibus:facientes operationem in aquis multis.
Ipſi viderunt opera domini: ⁊ mirabilia eius in profundo.
Dixit ⁊ ſtetit ſpirit⁹ procelle: ⁊ exaltati ſunt fluctus eius.
Aſcēdunt vſqȝ ad celos:⁊ deſcēdunt vſqȝ ad abyſſos:anima eoꝝ in malis tabeſcebat.
Turbati ſunt ⁊ moti ſūt ſicut ebrius:⁊ omnis ſapientia eorū deuorata eſt.
Et clamauerunt ad dominum cum tribularentur.⁊ de neceſſitatibus eorum eduxit eos.
Et ſtatuit procellā eius in auram:⁊ ſiluerunt fluctus eius.
Et letati ſunt qꝛ ſiluerūt:⁊ deduxit eos i portū volūtatis eoꝝ.
Confiteantur domino miſericordie eius:⁊ mirabilia eius filijs hominum.
Et exaltēt eū in eccl'ia plebis: ⁊ i cathedra ſenioꝝ laudēt eū.
Poſuit flumina in deſertum: ⁊ exitus aquarum in ſitim,

Terram fructiferā in ſalſuginē:a malitia inhabitātiū in ea.
Poſuit deſertū in ſtagna aquarum:⁊ terram ſine aqua in exitus aquarum.
Et collocauit illic eſuriētes: ⁊ conſtituerunt ciuitatem habitationis.
Et ſeminauerūt agros ⁊ plātauerunt vineas:⁊ fecerūt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis ⁊ multiplicati ſunt nimis: ⁊ iumēta eorū non minorauit.
Et pauci facti ſūt:⁊ vexati ſūt a tribulatione maloꝝ ⁊ dolore.
Effuſa eſt cōtentio ſuper principes:⁊ errare fecit eos i inuio ⁊ non in via.
Et adiuuit pauperē de inopia ⁊ poſuit ſicut oues familias.
Videbunt recti ⁊ letabunt̄:⁊ oīs iniquitas opilabit os ſuū.
Quis ſapiēs ⁊ cuſtodiet hec: ⁊ itelliget miſericordias domini? Añ. Uiſita nos domine in ſalutari tuo. Añ. Cōfitebor. ps. cvij.

Paratum cor meum deus paratum cor meum cātabo ⁊ pſallam in gloria mea.
Exurge glia mea:exurge pſalteriū ⁊ cithara:exurgā diluculo.
Cōfitebor tibi i populis dñe: ⁊ pſallam tibi in nationibus.
Quia magna ē ſup celos miſericordia tua:⁊ vſqȝ ad nubes ve,

ritas tua.

E xaltare ſuper celos deus : et ſuper omnē terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.

S aluū fac dextera tua et exau di me:deus locutus eſt in ſan cto ſuo.

E xultabo et diuidaꝫ ſichimā: et conuallem tabernaculorum dimetiar.

M eus eſt galaad et meus eſt ma naſſes:et effraim ſuſceptio capi tis mei.

I uda rex meus: moab lebes ſpei mee.

I n idumeam extendam calcia mentum meum:mihi alienige ne amici facti ſunt.

Q uis deducet me in ciuitateꝫ munitam ? qs deducet me vſqꝫ in idumeam?

N onne tu deus qui repuliſti nos:et nō exbis deus in virtu tibus noſtris?

D a nobis auxilium de tribula tione quia vana ſalus hoīs.

I n deo faciemus virtutē:et ipſe ad nihilum deducet inimicos noſtros. Pſalm. cviij.

D Eus laudem meam ne tacueris:qꝛ os peccatoris et os doloſi ſuper me apertum eſt.

L ocuti ſunt aduerſuꝫ me lin gua doloſa:et ſermonibus odij circundederunt me:et expugna uerunt me gratis.

P ro eo vt me diligerēt detrahe bāt mihi:ego autem orabam.

E t poſuerūt aduerſuꝫ me ma la pro bonis,et odium pro dile ctione mea.

C onſtitue ſup euꝫ peccatoreꝫ: et diabolus ſtet a dextris eius.

C um iudicatur exeat condē natus:et oratio eius fiat in pec catum.

F iāt dies eius pauci:et epiſcō patum eius accipiat alter.

F iāt filij eius orphani:et vxor eius vidua.

N utantes tranſferant filij eius et mendicent:et eijciātur de ha bitationibus ſuis.

S crutetur fenerator oēm ſub ſtantiam eius:et diripiāt alienī labores eius.

N on ſit illi adiutor:nec ſit qui miſereatur pupillis eius.

F iant nati eius in interitum: in generatiōe vna deleatur no men eius.

I n memoriam redeat iniqtas patrū eius in conſpectu dñi:et peccatū matris eius nō deleat.

F iant contra dñm ſemp: et di ſpereat de terra memoria eorū: pro eo qp nō eſt recordatus fa cere miſericordiam.

E t perſecutus eſt hominē ino pem et mendicum : et compun ctum corde mortificare.

E t dilexit maledictioneꝫ et ve

niet ei:ꝛ noluit benedictionē ꝛ
elongabitur ab eo.
Et induit maledictionē ſicut
veſtimētū:ꝛ intrauit ſicut aqua
in interiora eius:ꝛ ſicut oleum
in oſſibus eius.
Fiat ei ſicut veſtimentū quo
operitur:ꝛ ſicut zona qua ſemꝑ
precingitur.
Hoc opus eoꝝ qui detrahūt
mihi apud dominum: ꝛ qui lo-
quuntur mala aduerſus animā
meam.
Et tu domine domine fac me-
cum propter nomen tuū:quia
ſuauis eſt miſericordia tua.
Libera me qꝛ egenus ꝛ pauꝑ
ego ſum:ꝛ cor meum conturba
tum eſt intra me.
Sicut vmbra cum declinat ab
latus ſum:ꝛ excuſſus ſum ſicut
locuſta.
Genua mea infirmata ſunt a
ieiunio : ꝛ caro mea immutata
eſt propter oleum.
Et ego factus ſum obprobriū
illis:viderunt me ꝛ mouerunt
capita ſua.
Adiuua me domine deus me-
us:ſaluum me fac propter mi-
ſericordiam tuam.
Et ſciant qꝛ manus tua hec:ꝛ
tu domine feciſti eam.
Maledicent illi ꝛ tu bn̄dices:
q inſurgunt in me cōfundant:
ſeruus autem tuus letabitur.

Induantur qui detrahūt mihi
pudore:ꝛ operiantur ſicut di-
ploide confuſione ſua.
Confitebor domino nimis in
ore meo:ꝛ in medio multorum
laudabo eum.
Qui aſtitit a dextris pauperis
vt ſaluam faceret a pſequenti-
bus animā meam. Aña. Confi-
tebor domino nimis in ore meo. ℣.
Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat. In
laudibus aña. Benigne fac in bo-
na voluntate tua domine. ps. Mi- 18
ſerere. Aña. Bonum eſt confiteri 33
domino. ps. Ipſum. Aña. Me-
tuant dominum omnes fines terre. 21
ps. Deus deus. Aña. Et in ſer-
uis ſuis dominus miſerebitur. ps. 54
Audite. Aña. In cymbalis bene
ſonantibus laudate dominum. ps. 52
Laudate. Aña. In viam pacis 55
dirige nos domine. ps. Beatus.
¶ Dominicis diebus. Aña.
Dixit dominus. Pſalmus. cix.
Dixit dominus domino meo: ſede a dextris meis.
Donec ponam inimicos tuos:ſcabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tue emittet
dominus ex ſion : dominare in
medio inimicorum tuorum.

M ecum principium in die vir tutis tue:in ſplendoribus ſan-ctorum ex vtero ante luciferuз genui te.

I urauit dñs τ non penitebit eum:tu es ſacerdos in eternuз ſm ordinem melchiſedech.

D ominus a dextris tuis:con-fre git in die ire ſue reges.

I udicabit in nationib⁹ imple bit ruinas:conquaſſabit capi-ta in terra multorum.

D e torrẽte in via bibit: ꝓpte-rea exaltauit caput. Añ. Dixit dominus domino meo:ſede a dextris meis. Añа. Fidelia. Pſal. cx.

C Onfitebor tibi domine i toto corde meo in conſi lio iuſtoꝝ τ congregatione.

M agna opera domini: exquiſi ta in omnes voluntates eius.

C onfeſſio τ magnificẽtia op⁹ eius:τ iuſtitia eius manet in ſe culum ſeculi.

M emoriam fecit mirabilium ſuorum:miſericors τ miſerator dñs:eſcã dedit timentibus ſe.

M emor erit in ſeculũ teſtamẽ ti ſui:virtutem operum ſuoruз annunciabit populo ſuo.

V t det illis hereditatẽ genti-um:opera manuuз eius veritas τ iudicium.

F idelia omnia mandata eius confirmata in ſeculum ſeculi: facta in veritate τ equitate.

R edemptionẽ miſit dominus populo ſuo: mandauit in eter-num teſtamentum ſuum.

S anctũ τ terribile nomẽ ei⁹: initiũ ſapientie timor domini.

I ntellectus bonus omnib⁹ fa cientibus eũ:laudatio eius ma net in ſeculum ſeculi. Añ. Fi-delia omnia mandata eius confirma ta in ſeculum ſeculi. Añ. In man-datis. Pſalmus.cxj.

B Eatus vir qui timet do-minum:in mandatis eius volet nimis.

P otens in terra erit ſemẽ ei⁹: generatio rectoꝝ benedicetur.

G loria τ diuitie in domo eius τ iuſtitia ei⁹ manet in ſcl'm ſcli.

E xortũ eſt in tenebris lumen rectis : miſericors τ miſerator τ iuſtus.

I ocũdus homo qui miſeretur τ cõmodat:diſponet ſermones ſuos in iudicio:q2 in eternum non commouebitur.

I n memoria eterna erit iuſt⁹: ab auditione mala nõ timebit.

P aratum cor eius ſperare in domino:cõfirmatũ eſt cor eius non commouebitur donec de-ſpiciat inimicos ſuos.

D iſperſit dedit pauperibus iu ſtitia eius manet in ſeculum ſe culi:cornu eius exaltabitur in gloria.

P eccator videbit τ iraſcet:dẽ-tibus ſuis

tibus ſuis fremet τ tabeſcet: de ſideriũ peccatoꝝ peribit. Añ. In mãdatis eius volet nimis. Añ. Sit nomen. Pſalmus. cxij.

L Audate pueri dominū: laudate nomen domini.
Sit nomen domini bñdictū: ex hoc nunc τ vſq; in ſeculum.
A ſolis ortu vſq; ad occaſum: laudabile nomen domini.
Excelſus ſuper omnes gentes dñs: τ ſuper celos gloria eius.
Quis ſicut domin⁹ deus noſter qui in altis habitat: τ humilia reſpicit in celo τ in terra?
Suſcitans a terra inopē: τ de ſtercore erigens pauperem.
Ut collocet eũ cũ pncipib⁹: cum principibus populi ſui.
Qui habitare facit ſterilem in domo: matrem filioꝝ letantem.
Añ. Sit nomen domini benedictum in ſecula. Añ. Nos qui viuimus. Pſalmus. cxiij.

I N exitu iſrael de egypto: domus iacob de pplo barbaro.
Facta eſt iudea ſanctificatio eius: iſrael poteſtas eius.
Mare vidit et fugit: iordanis conuerſus eſt retrorſum.
Montes exultauerunt vt arietes: τ colles ſicut agni ouium.
Quid eſt tibi mare q fugiſti: τ tu iordanis: quia conuerſus es retrorſum?
Mõtes exultaſtis ſicut arietes: τ colles ſicut agni ouium.
A facie domini mota eſt terra: a facie dei iacob.
Qui cõuertit petrā in ſtagna aquarum: τ rupem in fontes aquarum.
Non nobis domine nõ nobis: ſed nomini tuo da gloriam.
Super miſericordia tua τ veritate tua: ne quando dicant gentes vbi eſt deus eorum?
Deus autē noſter in celo: omnia quecunq; voluit fecit.
Simulachra gentium argētū τ aurum: opera manuū hoīum.
Os habēt τ nõ loquētur: oculos habent τ non videbunt.
Aures habent τ non audient: nares habent τ nõ odorabunt.
Manus habent τ nõ palpabũt: pedes habēt τ nõ ambulabũt: nõ clamabũt in gutture ſuo.
Similes illis fiant qui faciũt ea: τ oēs qui confidunt in eis.
Domus iſrael ſperauit in domino: adiutor eoꝝ τ protector eorum eſt.
Domus aaron ſperauit in domino: adiutor eorum τ ꝓtector eorum eſt.
Qui timent dominum ſperauerunt in domino: adiutor eorum τ protector eorum eſt.
Dominus memor fuit noſtri, τ benedixit nobis.
Benedixit domui iſrael: bene-

dixit domus aaron.
Benedixit oibus q timent do
minū pusillis cum maioribus.
Adijciat dñs super vos: super
vos ⁊ super filios vestros.
Benedicti vos a domino: qui
fecit celum ⁊ terram.
Celum celi domino terrā au-
tem dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te do
mine: neqꝫ omnes qui descēdūt
in infernum.
Sed nos qui viuimus bene-
dicimus domino: ex hoc nunc
⁊ vsqꝫ in seculū. Añ. Nos qui
viuimus benedicim⁹ domino. Tē
pore paschali añ. Alleluia alle. alle.
¶ Feria scda. Aña. Inclinauit
Tēpore paschali Añ. Alleluia.
De antiph. dicunt quotidie i
ferialib⁹ dieb⁹ ab octa. pasche
vsqꝫ ad ascēsionē dñi ad vespas
qñ de tempore agitur. ps. cxiiij.
Dilexi quoniam exaudiet domi-
nus: vocē ora
tionis mee.
Quia inclina-
uit aurem suam
mihi: ⁊ in dieb⁹ meis inuocabo.
Circundederunt me dolores
mortis: ⁊ pericula inferni inue
nerunt me.
Tribulationem ⁊ dolorē inue
ni: ⁊ nomen domini inuocaui.
O domine libera animā meam
misericors dominus ⁊ iustus: ⁊
deus noster miseretur.
Custodiens paruulos dñs: hu
miliatus sum ⁊ liberauit me.
Conuertere aia mea in requiē
tuā: qꝛ dominus benefecit tibi.
Quia eripuit animam meā de
morte: oculos meos a lachry-
mis: pedes meos a lapsu.
Placebo domino: in regione
viuorū. Aña. Inclinauit domi-
nus aurē suā mihi. Añ. Credidi.
Credidi propter ps. cxv.
quod locutus sum: ego
autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: om-
nis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro
omnibus que retribuit mihi?
Calicem salutaris accipiam:
⁊ nomen domini inuocabo.
Uota mea dño reddā coram
omni pplo eius: pretiosa in cō
spectu dñi mors sanctoꝝ eius.
O dñe qꝛ ego seruus tuus: ego
seruus tuus ⁊ fili⁹ ancille tue.
Dirupisti vincula mea: tibi sa
crificabo hostiam laudis: ⁊ no-
men domini inuocabo.
Uota mea domino reddam in
conspectu omnis populi ei⁹: in
atrijs dom⁹ domini: in medio
tui hierusalem. Añ. Credidi p-
pter qđ locut⁹ sum. Añ. Laudate.
Laudate dominū ps. cxvi.
omnes gentes: laudate

eum omnes populi.

C um ꝯfirmata eſt ſup nos miſericordia eius: et veritas domini manet in eternū. An. Laudate dn̄m omnes gentes. Ps. cxvij.

C Onfitemini domino: quoniam bonus: quoniā in ſeculum miſericordia eius.

D icat nunc iſrael quoniā bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius.

D icat nunc dom⁹ aaron: qm̄ in ſeculum miſericordia eius.

D icant nunc qui timēt dn̄m. qm̄ in ſeculū miſericordia ei⁹.

D e tribulatione inuocaui dominum: et exaudiuit me in latitudine dominus.

D ominus mihi adiutor: nō timebo quid faciat mihi homo.

D ominus mihi adiutor: et ego deſpiciam inimicos meos.

B onum eſt confidere in domino: qꝫ confidere in homine.

B onū eſt ſperare in domino: qꝫ ſperare in principibus.

O mnes gentes circundederunt me: et in nomine domini quia vltus ſum in eos.

C ircūdantes circundederūt me: et in nomine domini qꝛ vltus ſum in eos.

C ircūdederūt me ſicut apes: et exarſerunt ſicut ignis in ſpinis: et in nomine domini quia vltus ſum in eos.

I mpulſus euerſus ſum vt caderem: et dominus ſuſcepit me.

F ortitudo mea et laus mea dominus: et factus eſt mihi in ſalutem.

V ox exultationis et ſalutis: in tabernaculis iuſtorum.

D extera domini fecit virtutē: dextera dn̄i exaltauit me: dextera domini fecit virtutem.

N on moriar ſed viuā: et narrabo opera domini.

C aſtigās caſtigauit me dominus: et morti nō tradidit me.

A perite mihi portas iuſticie: et ingreſſus in eas ꝯfitebor domino: hec porta domini iuſti intrabunt in eam.

C onfitebor tibi quoniaꝫ exaudiſti me: et factus es mihi in ſalutem.

L apidem quem reprobauerunt edificantes hic factus eſt in caput anguli.

A domino factuꝫ eſt iſtud: et eſt mirabile in oculis noſtris.

H ec dies quaꝫ fecit dominus: exultemus et letemur in ea.

O domine ſaluū me fac: o domine bene proſperare: bn̄dictus qui venit in nomine domini.

B enediximus vobis de domo domini: deus dominus et illuxit nobis.

C onſtituite diem ſolēnem in condēſis: vſqꝫ ad cornu altaris.

Deus meus es tu ⁊ ꝯfitebor ti
bi: de⁹ me⁹ es tu ⁊ exaltabo te.
Confitebor tibi qm̄ exaudiſti
me: ⁊ factus es mihi in ſalutē.
Confitemini domino qm̄ bo-
nus: qm̄ in ſeculum miſericor-
dia ei⁹. ¶ Ad primā. ps. cxviij.

Beati imaculati
in via: q ambu
lāt in lege dñi.
Beati q ſcru-
tantur teſtimo
nia eius in to-
to corde exquirunt eum.
Non enim qui operātur iniq
tatē: in vijs eius ambulauerūt.
Tu mandaſti: mandata tua cu
ſtodiri nimis.
Utinam dirigant̄ vie mee: ad
cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas.
Tunc nō confundar: cū pſpē
xero in omnib⁹ mādatis tuis.
Confitebor tibi in directione
cordis: i eo ꝙ didici iudicia iu-
ſtitie tue.
Iuſtificationes tuas cuſtodiā:
nō me derelinquas vſqꝫquaqꝫ.
In quo corrigit adoleſcentior
viam ſuam: in cuſtodiendo ſer-
mones tuos.
In toto corde meo exqſiui te:
ne repellas me a mādatis tuis.
In corde meo abſcondi eloqa
tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce
me iuſtificationes tuas.

In labijs meis: pronunciaui
omnia iudicia oris tui.
In via teſtimoniorum tuorum
delectatus ſum: ſicut in omni-
bus diuitijs.
In mandatis tuis exercebor:
⁊ cōſiderabo vias tuas.
In iuſtificatiōibus tuis medi-
tabor: non obliuiſcar ſermones
tuos.
Retribue ſeruo tuo viuifi
cā me: ⁊ cuſtodiā ſmones tuos.
Reuela oculos meos: ⁊ cōſide-
rabo mirabilia de lege tua.
Incola ego ſū in terra: nō ab
ſcondas a me mandata tua.
Concupiuit anima mea deſi-
derare iuſtificationes tuas: in
omni tempore.
Increpaſti ſuperbos: maledicti
qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me opprobrium ⁊ cō
tēptū: qꝛ teſtimōia tua exqſiui.
Etenim ſederunt principes: ⁊
aduerſum me loquebātur: ſer-
uus autē tuus exercebatur in
iuſtificationibus tuis.
Nam ⁊ teſtimonia tua medi-
tatio mea eſt: ⁊ conſiliū meum
iuſtificationes tue.
Adheſit pauimēto aīa mea: vi-
uifica me ſm verbum tuum.
Uias meas enunciaui ⁊ exau
diſti me: doce me iuſtificatio-
nes tuas.
Uiam iuſtificationū tuarū in-

ſtrue me:ꝛ exercebor in mirabi
libus tuis.
Dormitauit aia mea pꝛe tedio
confirma me in verbis tuis.
Viam iniqtatis amoue a me:
ꝛ de lege tua miſerere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia
tua non ſum oblitus.
Adheſi teſtimonijs tuis dñe:
noli me confundere.
Viam mandatoꝛum tuoꝛũ cu
curri:cum dilataſti coꝛ meum.
¶ In aduẽtu i ferialib⁹ dieb⁹.
Ad pꝛimam aña. Ueni ꝛ libera
nos deus nr̃. ¶ In dominicis
dieb⁹ ab octaua epiphanie vſq3
ad .lxx. ꝛ a feſto omnium: vſq3
ad aduentũ. Ad pꝛimam aña.
Gloꝛia tibi trinitas equalis vna dei-
tas:ꝛ ante oĩa ſecula ꝛ nunc ꝛ in per
petuũ. ¶ In ferialib⁹ vero die-
bus p idẽ tẽpus ad pꝛimã añ:
Deus exaudi oꝛationem meam:auri
bus percipe verba oꝛis mei. ¶ In
ferialib⁹ diebus per quadrage-
ſimam ad pꝛimam. Aña. Uiuo
ego dicit dñs:nolo moꝛtem peccato-
ris ſed vt magis cõuertatur ꝛ viuat
¶ In ferialib⁹ diebus a domi-
nica i paſſiõe vſq3 ad cenã dñi
excluſiue ad pꝛimã Añ. Anime
impioꝛum fremebant aduerſuz me:
ꝛ grauatum eſt coꝛ meum ſup eos.
¶ In tẽpoꝛe paſcali tã in dñi-
cis q̃ in ferialibus diebus a fe
ria ſecunda poſt octauas paſce
vſq3 ad aſcenſionem ad pꝛimã
Añ. Cognouerunt dñm alle. in fra
ctione panis alle. ¶ Ad tertiam.
LEgem pone mi
hi domine vi-
am iuſtificatio-
num tuarum: ꝛ
exquiram eã ſp.
Da mihi intel-
lectum ꝛ ſcrutaboꝛ legem tu-
am: ꝛ cuſtodiam illam in toto
coꝛde meo.
Deduc me in ſemitam man-
datoꝛum tuoꝛum: quia ipſam
volui.
Inclina coꝛ meum:in teſtimo-
nia tua:ꝛ non in auaritiam.
Auerte oculos meos ne videãt
vanitatẽ:in via tua viuifica me.
Statue ſeruo tuo eloquiuz tu-
um:in timoꝛe tuo.
Amputa oppꝛobꝛium meum
quod ſuſpicatus ſuz: quia iudi
cia tua iocunda.
Ecce ↄcupiui mandata tua:
in equitate tua viuifica me.
Et veniat ſuper me miſericoꝛ-
dia tua domine: ſalutare tuum
ſecundum eloquium tuum.
Et reſpondebo exprobꝛãtibus
mihi verbum: quia ſperaui in
ſermonibus tuis.
Et ne auferas de oꝛe tuo ver-
bũ veritatis vſquequaq3:quia i
iudicijs tuis ſuperſperaui.
Et cuſtodiam legem tuaz ſem

per in ſeclm: ⁊ in ſeculū ſeculi.
Et ambulabam in latitudine:
qꝛ mandata tua exquiſiui.
Et loquebar de teſtimonijs tu-
is in conſpectu regum: ⁊ nõ cõ-
fundebar.
Et meditabar i mãdatis tuis
que dilexi.
Et leuaui manꝰ meas ad mã-
data tua que dilexi:⁊ exercebor
in iuſtificationibus tuis.
Memor eſto vbi tui ſeruo
tuo:i q̃ mihi ſpē dediſti.
Hec me conſolata eſt in humi-
litate mea:quia eloquium tuū
viuificauit me.
Supbi inique agebãt vſq̃q̃
a lege autem tua nõ declinaui.
Memor fui iudiciorum tuorū
a ſeculo dñe:⁊ conſolatus ſum.
Defectio tenuit me:p peccato-
ribus derelinq̃ntibus legẽ tuã.
Cantabiles mihi erant iuſtifi-
cationes tue:in loco peregrina-
tionis mee.
Memor fui nocte nois tui dñe:
⁊ cuſtodiui legem tuam.
Hec facta eſt mihi: quia iuſti-
ficationes tuas exquiſiui.
Portio mea domine: dixi cuſto-
dire legem tuam.
Deprecatus ſum faciem tuam
i toto corde meo: miſerere mei
ſm eloquium tuum.
Cogitaui vias meas:⁊ conuer-
ti pedes meos i teſtimonia tua.

Paratus ſum ⁊ non ſum turba-
tus: vt cuſtodiam mãdata tua.
Funes peccatorum circũplexi
ſunt me: ⁊ legem tuã non ſum
oblitus.
Media nocte ſurgebam ad cõ-
fitendum tibi: ſuper iudicia iu-
ſtificationis tue.
Particeps ego ſum oĩum timẽtiũ
te:⁊ cuſtodiẽtiũ mandata tua.
Miſericordia tua domine ple-
na eſt terra: iuſtificatiões tuas
doce me.
Bonitatẽ feciſti cum ſeruo
tuo dñe:ſm verbũ tuum.
Bonitatem ⁊ diſciplinã ⁊ ſciẽ-
tiam doce me : quia mandatis
tuis credidi.
Priuſq̃ humiliarer ego deliq:
ꝓpterea eloquiũ tuũ cuſtodiui.
Bonũ es tu:⁊ in bonitate tua
doce me iuſtificationes tuas.
Multiplicata eſt ſuper me iniq-
tas ſupborū:ego aũt i toto cor-
de meo ſcrutabor mãdata tua.
Coagulatũ eſt ſicut lac cor eo-
rum:ego vero legem tuã medi-
tatus ſum.
Bonũ mihi qꝛ humiliaſti me:
vt diſcam iuſtificationes tuas.
Bonum mihi lex oris tui: ſup
milia auri ⁊ argenti.
Manꝰ tue fecerũt me ⁊ plaſma-
uerunt me: da mihi intellectũ
vt diſcam mandata tua.
Qui timent te videbunt me ⁊

letabuntur: quia in verba tua
ſuperſperaui.

Cognoui domine quia equi-
tas iudicia tua: ⁊ i veritate tua
humiliaſti me.

Fiat miſericordia tua vt cõſo-
letur me: ſecundum eloquium
tuum ſeruo tuo.

Veniant mihi miſerationes
tue ⁊ viuam: quia lex tua medi-
tatio mea eſt.

Cõfundant̃ ſuperbi qꝛ iniuſte
iniquitatẽ fecerũt in me: ego aũt
exercebor in mandatis tuis.

Cõuertant̃ mihi timẽtes te: ⁊
qui nouerunt teſtimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum
in iuſtificationibus tuis: vt nõ
cõfundar. ¶ In aduentu in fe-
rialibus diebus ad tertiã Añ.
Ueni dñe ⁊ noli tardare: relaxa faci-
nora plebis tue iſrael. ¶ In do-
minicis diebus ab octaua epi-
phanie vſqꝫ ad ſeptuageſimã
⁊ a deus omnium. vſqꝫ ad ad-
uentum ad tertiam añe. Laus ⁊
perẽnis gloria deo patri ⁊ filio ſan-
cto ſimul paraclito in ſecula ſeculo-
rum. ¶ In ferialibus vero die-
bus per idem tempus. Ad ter-
tiam. Añ. Deduc me domine in
ſemitam mãdatorũ tuorũ. ¶ In
ferialibus diebus per quadra-
geſimã. Ad tertiam Añ. Adduxe-
runt nobis dies penitentie ad re-
dimenda peccata: ⁊ ſaluandas aĩas.

¶ In ferialibus diebus a do-
minica in paſſione vſqꝫ ad ce-
nã domini excluſiue ad tertiã
Añ. Iudicaſti domine cauſam
anime mee defenſor vite mee domi-
ne deus meus. ¶ In tpe paſcha-
li tã in dñicis qꝫ in ferialibus
diebus a fer. ij. poſt octauas pa-
ſce vſqꝫ ad aſcenſionem ad. iij.
Añ. Pax vobis ego ſum. alle. noli-
te timere alleluia. ¶ Ad ſextam.

Defecit in ſalutare tuum anima mea: ⁊ in verbum tuum ſuperſperaui.

Defecerunt ocu-
li mei in eloquium tuum: dicẽ-
tes qñ conſolaberis me?

Quia factus ſum ſicut vter in
pruina: iuſtificationes tuas nõ
ſum oblitus.

Quot ſunt dies ſerui tui: quã-
do facies de perſequentibꝰ me
iudicium?

Narrauerunt mihi iniq fabu-
tiones: ſed non vt lex tua.

Omnia mandata tua veritas:
iniqui pſecuti ſunt me adiuua
me.

Paulominus conſumauerunt
me in terra: ego autem non de-
reliqui mandata tua.

Secũm miſericordiam tuam vi-
uifica me: ⁊ cuſtodiam teſtimo-
nia oris tui.

In eternum domine: verbū tuum permanet in celo.
In generatione et generationē veritas tua: fundaſti terram et permanet.
Ordinatione tua perſeuerat dies: qm̄ omnia ſeruiunt tibi.
Niſi q lex tua meditatio mea eſt: tunc forte periſſem in humilitate mea.
In eternum non obliuiſcar iuſtificationes tuas: quia in ipſis viuificaſti me.
Tuus ſum ego ſaluum me fac: qm̄ iuſtificatiōes tuas exquiſiui.
Me expectauerūt pctōres vt pderēt me: teſtimōia tua itellexi.
Omnis conſumationis vidi finē: latum mandatū tuū nimis.
Quomodo dilexi legem tuā domine: tota die meditatio mea eſt.
Super inimicos meos prudentem me feciſti mandato tuo: qr in eternum mihi eſt.
Super omnes docētes me intellexi: quia teſtimonia tua meditatio mea eſt.
Super ſenes intellexi: qr mandata tua queſiui.
Ab oi via mala phibui pedes meos: vt cuſtodiam verba tua.
A iudicijs tuis non declinaui: qr tu legem poſuiſti mihi.
Quam dulcia faucib⁹ meis eloquia tua: ſuper mel ori meo.
A mādatis tuis itellexi: ppterea odiui oēm viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbū tuum: et lumen ſemitis meis.
Iuraui et ſtatui: cuſtodire iudicia iuſtitie tue.
Humiliatus ſum vſquequaq̄: domine viuifica me ſecundum verbum tuum.
Voluntaria oris mei bn̄placita fac dn̄e: et iudicia tua doce me.
Anima mea in manibus meis ſemper: et legem tuam non ſum oblitus.
Poſuerūt pctōres laqueū mihi: et de mādatis tuis nō erraui.
Hereditate acquiſiui teſtimonia tua in eternum: quia exultatio cordis mei ſunt.
Inclinaui cor meum ad faciēdas iuſtificationes tuas in eternum: propter retributionem.
Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi.
Adiutor et ſuſceptor meus es tu: et in verbū tuū ſupſperaui.
Declinate a me maligni: et ſcrutabor mandata dei mei.
Suſcipe me ſecundum eloquiū tuum et viuam: et non cōfundas me ab expectatione mea.
Adiuua me et ſalu⁹ ero: et meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper.
Spreuiſti omnes diſcēdentes a iudicijs tuis: quia iniuſta eſt

cogitatio corum.

P reuaricātes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi mandata tua.

C onfige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

F eci iudicium et iuſtitiam: nō tradas me calumniātibus me.

S uſcipe ſeruū tuū in bonum: non calumnientur me ſuperbi.

O culi mei defecerūt in ſalutare tuū: et in eloquiū iuſtitie tue.

F ac cum ſeruo tuo ſecundū miſericordiam tuam: et iuſtificationes tuas doce me.

S eruus tuus ſum ego: da mihi ītellectū vt ſciā teſtimonia tua.

T empus faciendi domine: diſſipauerunt legem tuam.

I deo dilexi mādata tua: ſuper aurum et topazion.

P ropterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquā odio habui. ¶ In aduentu in ferialibus diebus. Ad ſextā añ. Tuam domine excita potentiam et veni ad ſaluandum nos. ¶ In officijs dieb' ab octaua epiphanie vſqꝫ ad ſeptuageſimam et a deus omnium, vſqꝫ ad aduentum. Ad ſextam Añia.

Gloria laudis reſonet in ore omniū patri genitoqꝫ proli ſpiritui ſancto pariter reſultet laude perēni. ¶ In ferialibus vero diebus per idē tempus ad ſextam añā. Adiuua me et ſaluus erō dñe. ¶ In ferialibus diebus per .xl. Ad .vi. añ. Commendemus noſmetipſos in multa patientia: in ieiunijs multis per arma iuſtitie. ¶ In ferialib' diebus a dominica in paſſiōe vſqꝫ ad cenam domini excluſiue ad ſextā añ. Popule meus quid feci tibi aut quid moleſtus fui reſponde mihi? ¶ In tēpore paſchali tā in dominicis qꝫ in ferialib' diebus a feria ſecūda poſt octauas paſce vſqꝫ ad aſcenſionem. Ad ſextam añ. Ecce ego vobiſcum ſum alle. oībus diebus alle. Ad nonā.

M irabilia teſtimonia tua: ideo ſcrutata eſt ea anima mea.

D eclaratio ſermonum tuorum illuminat: et intellectū dat paruulis.

O s meum aperui et attraxi ſpiritū: qꝛ mādata tua deſiderabā.

A ſpice in me et miſerere mei: ſm iudicium diligentium nomen tuum.

G reſſus meos dirige ſm eloquium tuū: vt non dominetur mei omnis iniuſtitia.

R edime me a calumnijs hominū: vt cuſtodiā mādata tua.

F aciem tuam illumina ſuper ſeruum tuū: et doce me iuſtificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei:quia nō cuſtodierūt legem tuam.
Iuſtus es domine:⁊ rectum iudicium tuum.
Mandaſti iuſtitiam teſtimonia tua ⁊ veritatem tuam nimis.
Tabeſcere me fecit zelus me⁹ quia obliti ſunt verba tua inimici mei.
Ignitū eloquiū tuū vehementer:⁊ ſeru⁹ tuus dilexit illud.
Adoleſcētulus ſum ego ⁊ cōtemptus:iuſtificatiōes tuas nō ſum oblitus.
Iuſtitia tua iuſtitia in eternū:⁊ lex tua veritas.
Tribulatio ⁊ anguſtia inuenerunt me:mandata tua meditatio mea eſt.
Equitas teſtimonia tua in eternū:intellectū da mihi ⁊ viuam.
Clamaui i toto corde exaudi me domine:iuſtificationes tuas requiram.
Clamaui ad te ſaluum me fac:vt cuſtodiam mandata tua.
Preueni i maturitate ⁊ clamaui:⁊ in v̄ba tua ſuperſperaui.
Preuenerūt oculi mei ad te diluculo:vt meditarer eloqa tua
Vocē meam audi ſm miſericordiam tuā domine:⁊ ſm iudicium tuum viuifica me.
Appropinquauerūt perſequētes me iniqtati:a lege autē tua longe facti ſunt.
Prope es tu domine:⁊ omnes vie tue veritas.
Initio cognoui de teſtimoniis tuis:q2 in eternū fundaſti ea.
Vide humilitatem meā ⁊ eripe me:q2 legē tuā nō ſū oblit⁹.
Iudica iudicium meum ⁊ redime me:propter eloquium tuum viuifica me.
Longe a peccatoribus ſalus:quia iuſtificationes tuas nō exquiſierunt.
Miſericordie tue multe dn̄e:ſm iudicium tuū viuifica me.
Multi qui perſequuntur me ⁊ tribulāt me:a teſtimoniis tuis non declinaui.
Vidi preuaricantes ⁊ tabeſcebam:quia eloquia tua non cuſtodierunt.
Vide quoniam mandata tua dilexi domine in miſericordia tua viuifica me.
Principium verborum tuorū veritas:in eternū omnia iudicia iuſtitie tue.
Principes perſecuti ſunt me gratis:⁊ a verbis tuis formidauit cor meum.
Letabor ego ſup eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.
Iniquitatē odio habui ⁊ abominat⁹ ſum:legē aūt tuā dilexi.
Septies in die laudē dixi tibi: ſup iudicia iuſtitie tue.

Pax multa diligentibus legem tuam: et non eſt illis ſcandalum.
Expectabam ſalutare tuū do mine: et mandata tua dilexi.
Cuſtodiuit aīa mea teſtimōia tua: et dilexi ea vehementer.
Seruaui mādata tua et teſtimonia tua: quia omnes vie mee in conſpectu tuo.
Appropiquet deprecatio mea in conſpectu tuo dn̄e: iuxta eloquiū tuū da mihi intellectum.
Intret poſtulatio mea in cōſpectu tuo: ſcḋ eloqū tuum eripe me.
Eructabunt labia mea hymnum: cum docueris me iuſtificationes tuas.
Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt ſaluet me: quoniam mandata tua elegi.
Concupiui ſalutare tuū dn̄e: et lex tua meditatio mea eſt.
Uiuet aīa mea et laudabit te: et iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui ſicut ouis que perijt: quere ſeruum tuum domine qꝛ mandata tua non ſum oblitus.
¶ In aduentu in ferialib⁹ diebus. Ad nonam añ. In tuo aduentu erue nos dn̄e. ¶ In dominicis diebus ab octaua epiphanie vſqꝫ ad .lxx. et a . Deus oīum. vſqꝫ ad aduentum. Ad nonam añia. Ex quo omnia per quē oīa in quo oīa: ipſi gloria in ſecula. ¶ In ferialibus vero diebus per idem tēpus ad .ix. añ. Aſpice in me domine: miſerere mei. ¶ In ferialibus diebus per .xl. Ad .ix. añ. Per arma iuſtitie virtutis dei commendemus noſmetipſos in multa patiētia. ¶ In ferialibus dieb⁹ a dominica in paſſione vſqꝫ ad cenā domini excluſiue. Ad nonam añā. Nunquid redditur pro bono malum: quia foderunt foueam anime mee? ¶ In tēpore paſchali tam in dominicis qꝫ in ferialibus diebus a feria .ij. poſt octauas paſce vſqꝫ ad aſcēſionē ad nonam añā. Noli flere maria alle. reſurrexit dominus alleluia. Añ. Clamaui. Pſalmus .cxix.

Ad dominum cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.
Dn̄e libera aīam meā a labijs iniquis: et a lingua doloſa.
Quid detur tibi aut qd apponatur tibi ad linguā doloſam?
Sagitte potētis acute: cū carbonibus deſolatorijs.
Heu mihi quia incolat⁹ meus prolongatus eſt: habitaui cum habitantibus cedar multum incola fuit anima mea.
Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis īpugnabāt me gratis. Antiphona. Clamaui et exaudiuit me. Añ. Auxilium. Pſalmus .cxx.

L Euaui oculos meos i mōtes: vñ veniet auxiliū mihi.
A uxilium meū a dño: qui fecit celum ⁊ terram.
N ō det in cōmotionē pedē tuū neq; dormitet qui cuſtodit te.
E cce nō dormitabit neq; dormiet: qui cuſtodit iſrael.
D ñs cuſtodit te: dñs ꝓtectio tua ſuper manū dexterā tuam.
P er diem ſol non vret te: neq; luna per noctem.
D ñs cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat aīam tuam dñs.
D ñs cuſtodiat introitū tuū ⁊ exitū tuū: ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculū. An. Auxiliū meū a dño.
Ad magñt aña. Magnificat anima mea dñm. ¶ Fer. iiij. An. In domum. ps. cxxj.
L Etatus ſum in his que dicta ſunt mihi: i domū domini ibimus.
S tantes erat pedes noſtri: in atrijs tuis hieruſalem.
I ieruſalem que edificatur vt ciuitas: cuius participatio eiꝰ in idipſum.
I lluc enim aſcenderunt tribꝰ tribꝰ domini teſtimoniū iſrael: ad ꝯfitendum nomini domini.
Q uia illic ſederunt ſedes i iudicio: ſedes ſup domum dauid.
R ogate q̄ ad pacē ſūt hieruſ̄, ⁊ abundantia diligentibus te.
F iat pax in virtute tua: ⁊ abūdantia in turribus tuis.
P ropter frēs meos ⁊ ꝓximos meos: loquebar pacem de te.
P ropter domum dñi dei noſtri q̄ſiui bona tibi. Antiphona. In domum domini letantes ibimus.
An. Qui habitas. Pſal. cxxij.
A D te leuaui oculos meos: qui habitas in celis.
E cce ſicut oculi ſeruorum in manibus dominorum ſuorum.
S icut oculi ancille in manibꝰ domine ſue: ita oculi noſtri ad dominum deum noſtrum donec miſereatur noſtri.
M iſerere noſtri domine miſerere noſtri: quia multum repleti ſumus deſpectione.
Q uia multum repleta eſt anima noſtra: opprobrium abundantibus ⁊ deſpectio ſuperbis.
Aña. Qui habitas in celis miſerere nobis. An. Adiutoriū. ps. cxxiij.
N Iſi qꝛ dñs erat in nobis dicat nunc iſrael: niſi qꝛ dominus erat in nobis.
C ū exurgerent hoīes in nos: forte viuos deglutiſſent nos.
C ū iraſceref̄ furor eoꝝ in nos: forſitan aqua abſorbuiſſet nos.
T orrētē ꝑtranſiuit aīa noſtra: forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem.
B enedictꝰ dñs: q nō dedit nos

in captionem dentibus eorū:

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo venantium.

Laqueus contritus eſt: et nos liberati ſumus.

Adiutorium noſtrum in nomine domini: qui fecit celū et terram. Aña. Adiutorium noſtrum in nomine domini. Aña. Benefac.

Qui confidunt Ps. cxxiiij. in dño ſicut mons ſion: non cōmouebitur in eternum: qui habitat in hieruſalem.

Montes i circuitu eius: et dñs in circuitu ppl'i ſui: ex hoc nūc et vſq; in ſeculum.

Quia nō relinquet dñs virgā peccatorum ſuper ſortem iuſtorum: vt non extendant iuſti ad iniquitatem manus ſuas.

Benefac domine: bonis et rectis corde.

Declinantes aūt in obligationes adducet dñs cū operātib⁹ iniquitatē: pax ſup iſrael. Añ. Benefac domine bonis et rectis corde. Añ. Facti. Pſalmus. cxxv.

In conuertendo dominus captiuitatem ſion: facti ſumus ſicut conſolati.

Nunc repletū ē gaudio os noſtrū: et lingua noſtra exultatiōe.

Tunc dicēt iter gētes: magnificauit dominus facere cū eis.

Magnificauit dñs facere nobiſcum: facti ſumus letantes.

Conuerte domine captiuitatē noſtrā: ſicut torrens in auſtro.

Qui ſeminant in lachrymis: in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant: mittētes ſemina ſua.

Venientes aūt veniēt cū exultatiōe: portātes māipulos ſuos. Aña. Facti ſumus ſicut conſolati. Ad magt añ. Exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo. ¶ Feria. iiij. añ. Beatus vir. Pſal. cxxvi.

Niſi dño edificauerit domū in vanū laborauerūt q edificant eam.

Niſi dominus cuſtodierit ciuitatē: fruſtra vigilat qui cuſtodit eam.

Vanū eſt vobis añ lucē ſurgere: ſurgite poſtq̄ ſederitis qui māducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hereditas domini filij merces fructus ventris.

Sicut ſagitte in manu potētis ita filij excuſſorum.

Beatus vir qui impleuit deſideriū ſuum ex ipſis: non cōfundetur dum loquetur inimicis ſuis in porta. Antipho. Beatus vir qui impleuit deſiderium ſuum. Aña. Beati. Pſalmus. cxxvij.

Beati oēs qui timent dñm qui ambulant in vijs ei⁹.

L aboꝛes manuum tuarum q2 manducabis:beatus es ⁊ bene tibi erit.
V xoꝛ tua ſicut vitis abūdās: in lateribus domus tue.
F ilij tui ſicut nouelle oliuaꝝ: in circuitu menſe tue.
E cce ſic benedicetur homo: qui timet dominum.
B enedicat tibi domin⁹ex ſion: ⁊ videas bona hieruſalem omnibus diebus vite tue.
E t videas filios filioꝛu3 tuorum:pacem ſuper iſrael. Añа. Beati omnes qui timent dominū3.
Añа. Benediximus. ps.cxxviij.
S Epe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nunc iſrael.
S epe expugnauerunt me a iuuentute mea:etenim nō potuerunt mihi.
S upꝛa doꝛſum meum fabricauerunt peccatoꝛes : pꝛolongauerunt iniquitatem ſuam.
D. ñs iuſt⁹ↄcidet ceruices peccatoꝝ ↄfundātur ⁊ cōuertātur retroꝛſu3 oēs qui oderūt ſion.
F iant ſicut fenū tectoꝝ:quod priuſq3 euellatur exaruit.
D e quo non impleuit manu3 ſuam qui metet:⁊ ſinum ſuum qui manipulos colliget.
E t non dixerunt qui pteribāt benedictio domini ſup vos: benediximus vobis in nomie domini. Añа. Benediximus vobis in nomine domini. Añа. De profundis. Pſalmus.cxxix.
D E pꝛofūdis clamaui ad te dñe:dñe exaudi vocē meam.
F iant aures tue: intēdētes in vocem depꝛecationis mee.
S i iniqtates obſeruaueris domine:domine quis ſuſtinebit?
Q uia apud te ꝓpitiatio eſt: ⁊ ꝓpter legē tuā ſuſtinui te dñe.
S uſtinuit anima mea in verbo eius:ſperauit anima mea in domino.
A cuſtodia matutina vſq3 ad noctē:ſperet iſrael in domino.
Q uia apud dñm miſericoꝛdia ⁊ copioſa apud eum redēptio.
E t ipſe redimet iſrael:ex omnibus iniqtatibus eius. Añа. De pꝛofundis clamaui ad te domine. Añ. Speret. Pſalm⁹.cxxx.
D Ominē nō eſt exaltatu3 coꝛ meu3:neq3 elati ſūt oculi mei.
N eque ambulaui in magnis: ⁊ neq3 in mirabilibus ſuper me.
S i non humiliter ſentiebam: ſed exaltaui animam meam.
S icut ablactat⁹ eſt ſup matre ſua:ita retributio in aia mea.
S peret iſrael in domino:ex hoc nunc ⁊ vſq3 in ſeculum. Añа. Speret iſrael in domino. Ad magnificat añ. Reſpexiſti humilitate3 meam domine deus meus. ℭ Feria

ria. v. Añã. Et omnis. ps. cxxxi.

Memẽto domine dauid: et omnis manſuetudinis eius.

S icut iurauit domino: votum vouit deo iacob.

S i introiero in tabernaculũ domus mee: ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.

S i dedero ſomnũ oculis meis: et palpebris meis dormitationem.

E t requiem temporibus meis donec inueniã locum domino: tabernaculum deo iacob.

E cce audiuim⁹ eã in effrata: inuenim⁹ eam in campis ſylue.

I ntroibimus in tabernaculũ eius: adorabimus in loco vbi ſteterunt pedes eius.

S urge dñe in requiẽ tuã: tu et arca ſanctificationis tue.

S acerdotes tui induantur iuſtitia: et ſancti tui exultent.

P ropter dauid ſeruũ tuũ non auertas faciẽ chriſti tui.

I urauit dominus dauid veritatẽ et non fruſtrabitur eum: de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

S i cuſtodierint filij tui teſtamentum meũ: et teſtimonia mea hec que docebo eos.

E t filij eorum: vſq; in ſeculũ ſedebunt ſuper ſedem tuam.

Q uoniam elegit dñs ſion: elegit eam in habitationẽ ſibi.

H ec requies mea in ſeculũ ſeculi: hic habitabo qm̃ elegit eã.

V iduã eius bñdicẽs bñdicã: pauperes eius ſaturabo panib⁹.

S acerdotes eius induam ſalutari: et ſancti eius exultatione exultabunt.

I lluc pducã cornu dauid: paraui lucernam chriſto meo.

I nimicos eius induam confuſione: ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio mea. Añã. Et omnis manſuetudinis eius. Añã.

Ecce. Pſalmus. cxxxij.

E cce q̃ bonũ et q̃ iocundũ: habitare fratres in vnum.

S icut vnguentũ in capite: qđ deſcẽdit in barbã barbã aaron.

Q uod deſcẽdit in orã veſtimẽti eius: ſicut ros hermon qui deſcendit in montem ſion.

Q uoniam illic mandauit dñs benedictionẽ: et vitã vſq; in ſeculum. Añ. Ecce q̃ bonum et q̃ iocundum. Pſalmus. cxxxiij.

E cce nũc bñdicite dñm: omnes ſerui domini.

Q ui ſtatis in domo domini: in atrijs domus dei noſtri.

I n noctibus extollite manus veſtras in ſcã: et bñdicite dñm.

B ñdicat te dñs ex ſion: q fecit celũ et terrã. Añ. Dis. ps. cxxxiiij.

L Audate nomen domini: laudate ſerui dominum.
Q ui ſtatis in domo domini:in atrijs domus dei noſtri.
L audate dñz qm̄ bonus dñs: pſallite noi eius qm̄ ſuaue.
Q m̄ iacob elegit ſibi domin⁹ iſrael in poſſeſſionem ſibi.
Q uoniam ego cognoui ꝙ magnus eſt dominus : ꝛ deus noſter pꝛe omnibus dijs.
O mnia quecūqꝫ voluit dominus fecit in celo ꝛ in terra : in mari ꝛ in omnibus abyſſis.
E ducens nubes ab extremo terre:fulgura in pluuiaz fecit.
Q ui ꝓducit vētos de theſauris ſuis:qui percuſſit pꝛimogenita egypti ab hoie vſqꝫ ad pecus.
E t miſit ſigna ꝛ ꝓdigia i medio tui egypte:in pharaonez ꝛ in oēs ſeruos eius.
Q ui percuſſit gentes multas:ꝛ occidit reges foꝛtes.
S econ regem amoꝛreoꝝ:ꝛ og regē baſan:ꝛ oia regna chanaan.
E t dedit terrā eoꝝ hereditatē:hereditatē iſrael pplo tuo.
D ñe nomē tuū in eternuz:domine memoꝛiale tuū in generatione ꝛ generationem.
Q uia iudicauit dñs ppl̄z ſuū. ꝛ in ſeruis ſuis deprecabitur.
S imulachꝛa gētiū argētum ꝛ aurū:opera manuuz hominum.
O s habēt ꝛ nō loquent:oculos habent ꝛ non videbunt.
A ures hñt ꝛ nō audient:neqꝫ enim eſt ſpiritus in oꝛe ipſoꝝ.
S imiles illis fiant qui faciūt ea:ꝛ oēs qui confidunt in eis.
D omus iſrael benedicite dño domus aaron bñdicite dño.
D omus leui benedicite dño: q timetis dñz benedicite dño.
B enedictus dominus ex ſion: qui habitat in hieruſalē. Aña. Omnia quecunque voluit dominus fecit. Aña. Quoniam. Ps. cxxxv.

C Onfitemini dño quoniā bonus:quoniam in ſeculum miſericoꝛdia eius.
C onfitemini deo deoꝛum.
C onfitemini dño dominoꝝ.
Q ui facͭ mirabilia magna ſol⁹.
Q ui fecit celos in intellectu.
Q ui firmauit terrā ſuꝑ aquas.
Q ui fecit luminaria magna:
S olem in poteſtatem diei.
L unā ꝛ ſtellas:i ptātē noctis.
Q ui percuſſit egyptum:cū pꝛimogenitis eoꝛum.
Q ui eduxit iſrl̄ de medio eoꝝ.
I n manu potenti:ꝛ bꝛachio excelſo.
Q ui diuiſit mare rubꝛuz:in diuiſiones.
E t eduxit iſrl̄:ꝑ mediuz eius.
E t excuſſit pharaonem ꝛ virtutem eius:in mari rubꝛo.
Q ui traduxit populum ſuum per deſertum.

Qui percuſſit reges magnos.
Et occidit reges fortes.
Seon regem amorreorum
Et og regem baſan.
Et dedit terrã eorum hereditatem.
Hereditatẽ iſrael ſeruo ſuo.
Quia in humilitate noſtra: me
mor fuit noſtri.
Et redemit nos: ab inimicis
noſtris.
Qui dat eſcam omni carni.
Confitemini deo celi.
Confitemini dño dñorum: quõ
in eternũ miſericordia eius.
Añ. Quõ in eternũ miſericordia ei⁹.
Añ. hymnũ. Pſalm⁹. cxxxvj.
Super flumina babylonis
illic ſedimus ꝛ fleuimus
dum recordaremur tui ſion.
In ſalicibus in medio eius: ſu
ſpendimus organa noſtra.
Quia illic interrogauerũt nos
qui captiuos duxerũt nos: ver
ba cantionum.
Et qui abduxerunt nos: hym
nũ cãtate nob de cãticis ſion.
Quomodo cantabimus canti
cum domini: in terra aliena?
Si oblit⁹ fuero tui hieruſalẽ:
obliuioni detur dextera mea.
Adhereat lingua mea faucib⁹
meis: ſi non meminero tui.
Si non propoſuero tui hieru
ſalem: in principio letitie mee.
Memor eſto domine filiorum
edom: in die hieruſalem.

Qui dicunt exinanite: exinani
te uſq ad fundamentũ in ea.
Filia babylonis miſera: beatus
qui retribuet tibi retributionẽ
tuam quã retribuiſti nobis.
Beat⁹ q tenebit: ꝛ allidet par
uulos ſuos ad petrã. Añ. hym
num cantate nobis de canticis ſion.
Ad magt. añã. Depoſuit potentes
ſanctos perſequentes: ꝛ exaltauit hu
miles chriſtum confitentes. ¶ Feria
ſexta. Añ. In conſpectu. pſ. cxxxvij.
Confitebor tibi
domine in toto
corde meo: quõ
audiſti oia ver
ba oris mei.
In conſpectu
angelorum pſallam tibi: adora
bo ad templũ ſanctũ tuũ ꝛ cõ
fitebor nomini tuo.
Super miſericordia tua ꝛ veri
tate tua: quõ magnificaſti ſuper
omne nomen ſanctum tuum.
In quacunq die inuocauero
te exaudi me: multiplicabis in
anima mea virtutem.
Confiteãtur tibi dñe oẽs reges
tre: qz audierũt oia ṽba oris tui.
Et cantẽt in vijs domini: quõ
magna eſt gloria domini.
Quoniam excelſus dñs ꝛ humilia
reſpicit: ꝛ alta a lõge cognoſcit
Si ambulauero i medio tribu
lationis viuificabis me: ꝛ ſuper
irã inimicorum meorum extẽdiſti

manum tuam: ⁊ ſaluum me fe-
cit dextera tua.
Dñs retribuet ꝓ me: dñe mi-
ſericordia tua in ſecl'm: opa ma
nuum tuarum ne deſpicias.
In ↄſpectu angelorũ pſallã tibi deus
meus. Aña. Dñe. Pſal. cxxxviij.
Domine ꝓbaſti me ⁊ co
gnouiſti me: tu cognoui
ſti ſeſſionem meã ⁊ reſurrectio
nem meam.
Intellexiſti cogitatiões meas
de longe: ſemitam meã ⁊ funicu
lum meum inueſtigaſti.
Et oẽs vias meas preuidiſti:
q2 nõ eſt ſermo in lingua mea.
Ecce dñe tu cognouiſti om-
nia nouiſſima ⁊ antiqua: tu for-
maſti me ⁊ poſuiſti ſup me ma-
num tuam.
Mirabilis facta eſt ſciẽtia tua
ex me: confortata eſt ⁊ non po-
tero ad eam.
Quo ibo a ſpiritu tuo: ⁊ quo
a facie tua fugiam?
Si aſcẽdero in celũ tu illic es
ſi deſcẽdero ad infernum ades.
Si ſumpſero pennas meas di
luculo: ⁊ habitauero in extre-
mis maris.
Etenim illuc manꝰ tua dedu-
cet me: ⁊ tenebit me dxtera tua
Et dixi forſitan tenebre ↄcul-
cabunt me: ⁊ nox illuminatio
mea in delitijs meis.
Quia tenebre nõ obſcurabunt
a te ⁊ nox ſicut dies illuminabit:
ſicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumẽ eiꝰ.
Quia tu poſſediſti renes me-
os: ſuſcepiſti me de vtero ma-
tris mee.
Confitebor tibi q2 terribiliter
magnificatus es: mirabilia opa
tua ⁊ aia mea cognoſcet nimis.
Nõ eſt occultatũ os meũ a te
qđ feciſti in occulto: ⁊ ſubſtan
tia mea in inferioribus terre.
Impfectũ meũ viderũt oculi
tui ⁊ in libro tuo oẽs ſcribent:
dies formabunt ⁊ nemo in eis.
Mihi autẽ nimis honorificati
ſunt amici tui deꝰ: nimis cõfor-
tatus eſt principatus eorum.
Dinumerabo eos ⁊ ſuper harẽ
nam multiplicabuntur: exurre-
xi ⁊ adhuc ſum tecum.
Si occideris deus pctõres: vi
ri ſanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatiõe: ac-
cipiãt i vanitate ciuitates ſuas
Nõne q oderũt te dñe oderã:
⁊ ſup inimicos tuos tabeſcebã?
Perfecto odio oderam illos: ⁊
inimici facti ſunt mihi.
Proba me deus ⁊ ſcito cor me
um: iterroga me ⁊ cognoſce ſe-
mitas meas.
Et vide ſi via iniqtatis in me
eſt: ⁊ deduc me in via eterna.
Aña. Dñe probaſti me ⁊ cognouiſti
me. Aña. Eripe me dñe a viro. Pſ. cxxxix.
Eripe me dñe ab homĩe

malo:a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerunt iniquitates in corde:tota die conſtituebant prelia.
Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpentes: venenum aſpidum ſub labijs eorum.
Cuſtodi me dñe de manu pctōris:ꝛ ab hoib⁹ iniqs eripe me.
Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus meos:abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.
Et funes extēderūt i laqueū:iuxta iter ſcādalū poſuerūt mihi.
Dixi dño de⁹ me⁹ es tu:exaudi dñe vocē deprecationis mee.
Domine domine virt⁹ ſalutis mee: obumbraſti ſuper caput meum in die belli.
Non tradas me domine a deſiderio meo pctōri: cogitauerūt ɔtra me ne derelinquas me ne forte exaltentur.
Caput circuitus eoꝝ:labor labiorum ipſorum operiet eos.
Cadent ſuper eos carbones: in ignem deijcies eos in miſerijs non ſubſiſtent.
Vir linguoſus non dirigetur in terra:virum iniuſtum mala capient in interitu.
Cognoui qꝛ faciet dñs iudicium inopis: ꝛ vindictā pauperū.
Verūtamen iuſti confitebuntur nomini tuo:ꝛ habitabūt recti cum vultu tuo. Añ. A viro iniquo libera me domine. Añ. Domine clamaui. Pſalmus. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me:intende voci mee cum clamauero ad te.
Dirigat̃ orō mea ſicut incēſū i ɔſpectu tuo:eleuatio manuū mearuꝫ ſacrificiū veſpertinum.
Pone dñe cuſtodiā ori meo:ꝛ oſtiū circūſtantie labijs meis.
Nō declines cor meuꝫ in verba malitie ad excuſandas excuſationes in peccatis.
Cum hominibus operātibus iniquitatem:ꝛ non cōmunicabo cum electis eorum.
Corripiet me iuſtus in mīa ꝛ increpabit me:oleū aūt pcōris non impinguet caput meum.
Quoniā adhuc ꝛ oratio mea in beneplacitis eoꝝ:abſorti ſūt iuncti petre iudices eorum.
Audient verba mea quoniam potuerūt:ſicut craſſitudo terre erupta eſt ſuper terram.
Diſſipata ſunt oſſa nrā ſecus infernuꝫ:quia ad te domine domine oculi mei:in te ſperaui nō auferas animam meam.
Cuſtodi me a laqueo quē ſtatuerunt mihi:ꝛ a ſcādalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculū ei⁹ pctōres:ſingulariter ſum ego donec trāſeā. Añ. Dñe clamaui ad te exaudi me. Añ. Portio. pſ. cxli.

Voce mea ad dñm clama
ui:voce mea ad dominuʒ
deprecatus ſum.
Effundo in cõſpectu ei⁹ oratio
nem meam:ꝛ tribulationẽ meã
ante ipſum pronuncio.
In deficiẽdo ex me ſpũ meũ.
ꝛ tu cognouiſti ſemitas meas.
In via hac qua ambulabã: ab
ſconderunt laqueum mihi.
Cõſiderabã ad dexterã ꝛ vide
bã:ꝛ nõ erat q cognoſceret me
Perijt fuga a me:ꝛ nõ eſt qui
requirat animam meam.
Clamaui ad te dñe:dixi tu es
ſpes mea portio mea i terra vi-
uentium.
Intende ad deprecationẽ meã:
quia humiliatus ſum nimis.
Libera me a pſequentib⁹ me:
quia confortati ſunt ſuper me.
Educ de cuſtodia aiam meaʒ
ad cõfitendum nomini tuo:me
expectãt iuſti donec retribuas
mihi. Añ. Portio mea dñe ſit in
terra viuentiũ. Ad magt añ. Su
ſcepit de⁹ iſrael puerũ ſuũ ſicut locu
tus ẽ abrahã et ſemini ei⁹:exaltauit
humiles vſqʒ in ſeculum. ps. cxlij.

Domine exaudi orõnem
meã:aurib⁹ percipe ob-
ſecrationẽ meã:in veritate tua
exaudi me in tua iuſtitia.
Et non intres in iudiciũ cuʒ
ſeruo tuo:qꝛ nõ iuſtificabit in
conſpectu tuo omnis viuens.
Quia perſecutus eſt inimicus
animam meam: humiliauit in
terra vitam meam.
Collocauit me i obſcuris ſi-
cut mortuos ſeculi:ꝛ anxiatus
eſt ſuper me ſpiritus meus: in
me turbatum eſt cor meum.
Memor fui dierum antiquorũ
meditatus ſum in omnib⁹ ope-
ribus tuis:ꝛ in factis manuuʒ
tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te:
aia mea ſicut terra ſine aq̃ tibi.
Velociter exaudi me dñe de-
fecit ſpiritus meus.
Non auertas faciẽ tuaʒ a me:
ꝛ ſimilis ero deſcendẽtibus in
lacum.
Auditã fac mihi mane miſeri
cordiã tuã:qꝛ in te ſperaui.
Notam fac mihi viam in qua
ambuleʒ:quia ad te leuaui ani
mam meam.
Eripe me de inimicis meis do
mine ad te cõfugi:doce me fa-
cere voluntatem tuam qꝛ deus
meus es tu.
Spiritus tuus bon⁹ deducet
me in terram rectam: propter
nomẽ tuuʒ domine viuificabis
me in equitate tua.
Educes de tribulatione aiam
meam:ꝛ in miſericordia tua di
ſperdes inimicos meos.
Et pdes omnes qui tribulãt
animam meam: quoniam ego

ſeruus tuus ſuum. ¶ Sabbato aña. Benedictus. Aña. Alleluia.

Benedictus dñs ps. cxliij. Deus meus qui docet manus meas ad prelium: ꝛ digitos meos ad bellum.

Miſericordia mea ꝛ refugium meum: ſusceptor meus ꝛ liberator meus.

Protector meus ꝛ in ipſo ſperaui: qui ſubdit populum meum ſub me.

Dñe qd eſt hõ qꝛ inotuiſti ei: aut fili⁹ hoīs qꝛ reputas eum?

Homo vanitati ſilis fact⁹ eſt: dies eius ſicut vmbra ꝑtereũt.

Dñe iclina celos tuos ꝛ deſcẽde: tãge montes ꝛ fumigabũt.

Fulgura coruſcationes ꝛ diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas ꝛ conturbabis eos.

Emitte manũ tuã de alto: eripe me ꝛ libera me de aqs multis: ꝛ de manu filioꝝ alienorum.

Quoꝝ os locutũ eſt vanitatem. ꝛ dextera coꝝ dextera inigtatis.

Deus canticum nouum cantabo tibi: in pſalterio decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalutem regibus: qui redemiſti dauid ſeruum tuum: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum: quorum os locutum eſt vanitatem: ꝛ dextera eorum dextera iniquitatis.

Quoꝝ filij: ſicut nouelle plantationes a iuuentute ſua.

Filie eorum compoſite: circumornate vt ſimilitudo templi.

Promptuaria eoꝝ plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eoꝝ fetoſe abũdãtes in egreſſib⁹ ſuis: boues eoꝝ craſſe.

Nõ eſt ruina macerie: neqꝫ trãſit⁹: neqꝫ clamor in plateis eoꝝ.

Beatũ dixerunt pplm cui hec ſunt beatus pplꝰ cui⁹ dñs deus eius. Añ. Bñdictus dñs deus me⁹.

Añ. In eternũ. Pſalm⁹. cxliiij.

Exaltabo te deus me⁹ rex: ꝛ benedicam noi tuo in ſeculum ꝛ in ſeculum ſeculi.

Per ſingulos dies benedicam tibi: ꝛ laudabo nomen tuum in ſeculum ꝛ in ſeculum ſeculi.

Magn⁹ dñs ꝛ laudabis nimis ꝛ magnitudinis ei⁹ nõ eſt finis.

Generatio ꝛ gñatio laudabit opa tua: ꝛ potẽtiã tuã ꝑnunciabũt.

Magnificẽtiã glie ſcitatꝫ tue loquẽt: ꝛ mirabilia tua narrabũt.

Et vtute ſribiliũ tuoꝝ dicẽt: ꝛ magnitudinẽ tuã narrabunt.

Memoriam abundantie ſuauitatis tue eructabunt: ꝛ iuſtitia tua exultabunt.

Miſerator ꝛ miſericors dñs: patiens ꝛ multum miſericors.

Suauis dñs vniuerſis: ꝛ miſerationes ei⁹ ſuper oia opera eius.

Confiteant tibi dñe oia opera

tua:ꝛ ſancti tui bñdicant tibi.
Gloꝛiam regni tui dicent:ꝛ po
tentiam tuam loquentur.
Ut notam faciant filijs homi
num potentiam tuam:ꝛ gloꝛiaꝫ
magnificentie regni tui.
Regnū tuum regnū oīum ſe-
culoꝛum:ꝛ dominatio tua in oī
generatione ꝛ generatione.
Fidelis dñs in oib⁹ v̄bis ſuis:
ꝛ ſcūs in oibus operibus ſuis.
Alleuat dñs oēs qui coꝛruūt:
ꝛ erigit omnes eliſos.
Oculi oiuꝫ i te ſperāt dñe:ꝛ tu
das eſcā illoꝝ i tpe oppoꝛtuno.
Aperis tu manū tuam:ꝛ imples
omne animal benedictione.
Iuſtus dñs in oib⁹ vijs ſuis: ꝛ
ſanct⁹ in omnib⁹ operibus ſuis.
Prope eſt dñs oibus inuocan-
tibus eum:omnibus inuocanti
bus eum in veritate.
Uoluntatē timentiū ſe faciet:
ꝛ deꝓcationem eoꝝ exaudiet:
ꝛ ſaluos faciet eos.
Cuſtodit dñs omnes diligētes
ſe: ꝛ oēs peccatoꝛes diſperdet
Laudationē dñi:loquet̄ os mē
um: ꝛ bñdicat oīs caro noī ſcō
eius i ſcl'm ꝛ in ſeculuꝫ ſeculi.
Añ. In eternū ꝛ in ſeculuꝫ ſeculi.
Añ. Laudabo. Pſalmus.cxlv.
Lauda aīa mea dñm: lau-
dabo dominū i vita mea:
pſallā deo meo q̄diu fuero.
Nolite ꝯfidere i pꝛincipib⁹:in
filijs hoīum in qb⁹ nō eſt ſalus.
Exibit ſpūs eius ꝛ reuertetur
in terrā ſuā: in illa die peribūt
omnes cogitationes eoꝛum.
Beatus cuius deus iacob ad-
iutoꝛ eius:ſpes eius in dño deo
ipſius: qui fecit celum ꝛ terraꝫ
mare ꝛ oīa que in eis ſunt.
Qui cuſtodit veritatē in ſecu-
lū:facit iudiciū iniuriā patiēti
bus:dat eſcam eſurientibus.
Dominus ſoluit compeditos:
dominus illuminat cecos.
Dominus erigit eliſos:domin⁹
diligit iuſtos.
Dñs cuſtodit aduenas: pupil
lum ꝛ viduam ſuſcipiet:ꝛ vias
peccatoꝛum diſperdet.
Regnabit dominus in ſecula:
deus tuus ſion: in generatiōe ꝛ
generationē. Antiphona. Lau-
dabo deum meuꝫ:in vita mea Añ.
Deo noſtro. Pſalmus.cxlvj.
Laudate dñm qm̄ bonus
eſt pſalm⁹: deo noſtro ſit
iocunda decoꝛaq3 laudatio.
Edificans hierl'm dñs:diſper
ſiones iſraelis congregabit.
Qui ſanat contritos coꝛde: ꝛ
alligat contritiones eoꝛum.
Qui numerat multitudinem
ſtellaꝝ:ꝛ oibus eis noīa vocat.
Magnus dñs noſter ꝛ magna
virtus eius:ꝛ ſapientie eius nō
eſt numerus.
Suſcipiēs manſuetos dñs:hūl

ſtiās aūt pectōꝛes vſqꝫ ad terrā.
P recinite dn̄o in ꝯfeſſiōe pſal
lite deo noſtro in cithara.
Q ui operit celum nubibus: ꝛ
parat terre pluuiam.
Q ui producit in montibꝰ fenū
ꝛ herbam:ſeruituti hominum.
Q ui dat iumētis eſcā ipſoꝛuꝫ:
ꝛ pullis coꝛuoꝝ inuocātibꝰ eum.
N on in foꝛtitudine eq volun
tatē habebit:neqꝫ in tibijs viri
beneplacitum erit ei.
B eneplacitū eſt domino ſup
timētes eū:ꝛ in eis qui ſperant
ſuper miſericoꝛdia eius. Añ.
Deo noſtro iocunda ſit laudatio.
Añ. Lauda. Pſalmus. cxlvij.
L Auda hieruſalē dominū:
lauda deum tuum ſion.
Q m̄ ꝯfoꝛtauit ſeras poꝛtaruꝫ
tuaꝝ:bn̄dixit filijs tuis in te.
Q ui poſuit fines tuos pacem:
ꝛ adipe frumenti ſaciat te.
Q ui emittet eloquiū ſuū ter-
re: velociter currit ſermo eius.
Q ui dat niuem ſicut lanaꝫ: ne
bulam ſicut cinerem ſpargit.
M ittit chꝛyſtallū ſuā ſicut bu
cellas:ante faciem frigoꝛis eiꝰ
quis ſuſtinebit?
E mittet v̄bū ſuuꝫ ꝛ liq̄faciet
ea:flabit ſpūs eiꝰ ꝛ fluēt aque.
Q ui annūciat v̄bū ſuū iacob
iuſtitias ꝛ iudicia ſua iſrael.
N ō fecit taliter oī natiōi:ꝛ iu
dicia ſua non manifeſtauit eis.

Añ. Lauda hieruſalē dn̄m. T pe
paſchali. Añ. Alle.alle.all. pſal.
L Audate dn̄m de cxlviij.
celis:laudate eū i excelſis
L audate euꝫ oēs angeli eius:
laudate eum oēs virtutes eius.
L audate eū ſol ꝛ luna:lauda-
te eum oēs ſtelle ꝛ lumen.
L audate eum celi celoꝛum: ꝛ
aque que ſuper celos ſunt lau-
dent nomen domini.
Q uia ipſe dixit ꝛ facta ſunt:
ipſe mandauit ꝛ creata ſunt.
S tatuit ea in eternum ꝛ in ſe
culum ſeculi:preceptum poſuit
ꝛ non preteribit.
L audate dominum de terra:
dracones ꝛ omnes abyſſi.
I gnis grādo nix glacies ſpūs
ꝓcellaꝝ:que faciūt v̄bū eius.
M ontes ꝛ oēs colles:ligna fru
ctifera ꝛ omnes cedri.
B eſtie ꝛ vniuerſa pecoꝛa:ſerpē
tes ꝛ volucres pennate.
R eges terre ꝛ oēs populi: ꝓn
cipes ꝛ oēs iudices terre.
I uuenes ꝛ virgines ſenes cuꝫ
iunioꝛibus laudent nomē dn̄i:
qꝛ exaltatū ē nomē eius ſolius.
C ōfeſſio eiꝰ ſup celū ꝛ terrā:
ꝛ exaltauit coꝛnu populi ſui.
H ymnus oībus ſctis eiꝰ:filijs
iſrael pplo appꝛopiquāti ſibi.
C Antate dn̄o cā ps. cxlix.
ticum nouum laus eius
in eccleſia ſanctoꝛum.

Letetur iſrael i eo q̄ fecit eū: et filie ſion exultēt in rege ſuo.
Laudēt nomen eiꝰ in choro: in tympano et pſalterio pſallāt ei.
Quia bn̄placitū ē dn̄o i pplo ſuo et exaltauit manſuetos i ſalutē.
Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis.
Exultatiōes dei i gutture eorum et gladij ancipites i māibꝰ eorum.
Ad faciendā vindictā i nationibus: increpationes in pplis.
Ad alligādos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.
Ut faciant in eis iudicium cō ſcriptum: gloria hec eſt omnibꝰ ſanctis eius. Pſal's. cl.
Laudate dominū in ſanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eū in v̄tutibus eius: laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eū in ſono tube: laudate eū in pſalterio et cithara.
Laudate eū in tympano et choro: laudate eum in chordis et organo.
Laudate eū in cymbalis bn̄ſonātibus: laudate eū i cymbalis iubilatiōis: ois ſpūs laudet dominū. Añ. Conuerſus. ¶ Feria. ij. Canticū eſaie. xij.
Confitebor tibi dn̄e quoniā iratus es mihi: cōuerſus eſt furor tuus et conſolatus es me.
Ecce deus ſaluator meꝰ: fiducialiter agam et non timebo.
Quia fortitudo mea et lauꝰ mea dn̄s: et factus eſt mihi in ſalutē.
Haurietis aq̄s i gaudio de fōtibꝰ ſaluatoris: et dicetis i illa die cōfitemini dn̄o et inuocate nomē eiꝰ.
Notas facite in populis adinuentiones eius: memētote q̄m̄ excelſum eſt nomen eius.
Cātate dn̄o q̄m̄ magnifice fecit: ānūciate hoc i vniuerſa t'ra.
Exulta et lauda habitatio ſiō: q2 magnꝰ i medio tui ſcūs iſrl'.
Añ. Conuerſus eſt furor tuus dn̄e et conſolatus es me. Añ. Cunctis.
¶ Feria. iij. Canticum ezechie regis: iſaie. xxxviij.
Ego dixi: in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi.
Queſiui reſiduū annorum meorum: dixi non videbo dominum deū in terra viuentium.
Non aſpiciam hominē vltra: et habitatorem quietis.
Gn̄atio mea ablata ē et cōuoluta ē a me q̄ſi tabernacula paſtorum.
Preciſa eſt velut a texente vita mea: dum adhuc ordirer ſuccidit me de mane vſq; ad veſperā finies me.
Sperabā vſq; ad mane: quaſi leo: ſic contriuit omnia oſſa mea.
De mane vſq; ad veſpā finies me: ſicut pullus hirundinis ſic

clamabo ꝛ meditaboꝛ vt colūba
Attenuati ſūt oculi mei ſuſpi
cientes in excelſum.
Domine vim patioꝛ reſponde
pꝛo me: quid dicam aut qd re-
ſpōdebit mihi cū ipſe fecerim?
Recogitabo tibi omnes ānos
meos: in amaritudine aie mee.
Dn̄e ſi ſic viuit̄ ꝛ in talib⁹ vita
ſpūs mei: coꝛripies me ꝛ viuifi
cabis me: ecce in pace amari-
tudo mea amariſſima.
Tu aūt eruiſti animā meā: vt
nō periret: pꝛoieciſti poſt tergū
tuum omnia peccata mea.
Quia non infernus cōfitebi-
tur tibi neq₃ moꝛs laudabit te:
nō expectabunt qui deſcendunt
in lacum veritatem tuam.
Uiuens viuens ipſe cōfitebit̄
tibi ſicut ꝛ ego hodie: pater fi-
lijs notā faciet veritatem tuā.
Dn̄e ſaluū me fac ꝛ pſalmos
noſtros cātabimus cūctis die-
bus vite nr̄e in domo dn̄i.
Cunctis diebus vite nr̄e ſaluos nos
fac dn̄e. Añ. Dn̄s. ¶ Feria. iiij.
Canticū anne pꝛimo regū. ij.
Exultauit coꝛ meū in do-
mino: ꝛ exaltatū eſt coꝛ-
nu meum in deo meo.
Dilatatū ē os meū ſup inimicos
meos: q2 letata ſū i ſalutari tuo
Non eſt ſctūs vt eſt dn̄s neq₃
enim eſt alius extra te: ꝛ nō eſt
foꝛtis ſicut deus noſter.
Nolite multiplicare loq ſub-
limia: gloꝛiantes.
Recedāt vetera de oꝛe veſtro:
q2 deus ſcientiarum dn̄s eſt: ꝛ
ipſi pꝛeparantur cogitationes.
Arcus foꝛtium ſuperatus eſt:
ꝛ infirmi accincti ſunt roboꝛe
Repleti pꝛius ꝓ panib⁹ ſe lo
cauerūt: ꝛ famelici ſaturati ſūt.
Donec ſterilis peperit pluri-
mos: ꝛ que multos habebat fi-
lios infirmata eſt.
Dn̄s moꝛtificat ꝛ viuificat: de
ducit ad inferos: ꝛ reducit.
Dominus pauperē facit ꝛ di
tat: humiliat ꝛ ſubleuat.
Suſcitans de puluere egenū:
ꝛ de ſtercoꝛe erigens pauperē.
Ut ſedeat cum pꝛincipibus:
ꝛ ſoliū gloꝛie teneat.
Domini enī ſūt cardines ter
re: ꝛ poſuit ſuper eos oꝛbem.
Pedes ſcōꝝ ſuoꝝ ſuabit: ꝛ im
pij in tenebꝛis cōticeſcēt: q2 nō
in foꝛtitudie ſua roboꝛabit̄ vir.
Dn̄m foꝛmidabūt aduerſarij
ei⁹: ꝛ ſup ipſos i celis tonabit.
Dn̄s iudicabit fines terre: da-
bit imperiū regi ſuo: ꝛ ſublima
bit coꝛnu chꝛiſti ſui. Añ. Dn̄s
iudicabit fines terre. Añ. In eternū
¶ Feria. v. Canticum marie
ſoꝛoꝛis moyſi. Exodi. xv.
Cantemus dn̄o: glorioſe
enim magnificatus eſt: equum
ꝛ aſcenſoꝛē pꝛoiecit in mare.

Fortitudo mea et laus mea dominus: et fact⁹ eſt mihi i ſalutē. Iſte deus me⁹ et glorificabo eum. deus pr̄is mei et exaltabo eum. Dn̄s q̄ſi vir pugnator oſ̄s nomen eius: currus pharaonis et exercitū eius proiecit in mare. Electi principes eius ſubmerſi ſunt in mari rubro abyſſi operuerunt eos: deſcenderunt in profundum quaſi lapis. Dextera tua domine magnificata eſt in fortitudine: dextera tua domine percuſſit inimicum: et in multitudine glorie tue depoſuiſti aduerſarios meos. Miſiſti irā tuam que deuorauit eos ſicut ſtipulam: et in ſpiritu furoris tui cōgregate ſunt aq̄. Stetit vnda fluens: congregate ſunt abyſſi in medio mari. Dixit inimicus perſequar et cōprehendā diuidam ſpolia: et implebitur anima mea. Euaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea. Flauit ſpūs tu⁹ et operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plūbum in aquis vehementibus. Quis ſimilis tui in fortib⁹ domine quis ſimilis tui? magnificus in ſanctitate terribilis atq; laudabilis et faciens mirabilia. Extendiſti manum tuam: et deuorabit eos terra. Dux fuiſti in miſericordia tua populo quem redemiſti. Et portaſti eum in fortitudine tua: ad habitaculum ſctm̄ tuū. Aſcēderūt populi et irati ſunt: dolores obtinuerunt habitatores philiſtijm. Tunc cōturbati ſunt principes edom robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerūt oēs habitatores chanaan. Irruat ſup eos formido et pauor: in magnitudie brachij tui. Fiant immobiles quaſi lapis: donec pertrāſeat populus tuus domine: donec pertranſeat populus tuus iſte quem poſſediſti. Introduces eos et plātabis in mōte hereditatis tue: firmiſſimo hitaculo tuo qd̄ operat⁹ es dn̄e. Sanctuariū tuum dn̄e qd̄ firmauerunt manus tue: dominus regnabit in eternum et vltra. Ingreſſus eſt enim eques pharao cum curribus et equitibus eius in mare: et reduxit ſup eos dominus aquas maris. Filij aūt iſrl̄ ambulauerūt p ſiccū: in medio ei⁹. An. In eternū dn̄s regnabit et vltra. An. Dn̄e.

¶ Fer. vi. Cāti. abacuc. iij. c.

Domine audiui auditionem tuam: et timui. Domine opus tuum: in medio annorum viuifica illud. In medio annorum notum facies: cum iratus fueris miſeri-

cordie recordaberis.
Deus ab auſtro veniet: ⁊ ſanctus de monte pharan.
Operuit celos gloria ei⁹: ⁊ laudis eius plena eſt terra.
Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius.
Ibi abſcōdita ē fortitudo ei⁹: ante faciem eius ibit mors.
Egrediet diabolus añ pedes eius: ſtetit ⁊ menſus eſt terraꝫ.
Aſpexit ⁊ diſſoluit gētes: ⁊ cōtriti ſunt montes ſeculi.
Incuruati ſunt colles mundi ab itineribus eternitatis eius.
Pro iniqtate vidi tētoria ethiopie: turbabūt pelles ire madiā.
Nunqd in fluminib⁹ iratus es dñe: aut ī fluminib⁹ furor tuus: vel in mari indignatio tua?
Qui aſcēdis ſup equos tuos: ⁊ quadrige tue ſaluatio.
Suſcitās ſuſcitabis arcū tuū: iuramēta tribubus q̄ locut⁹ es.
Fluuios ſcides terre: viderūt te aque ⁊ doluerūt mōtes: gurges aquarum tranſijt.
Dedit abyſſus vocē ſuam: altitudo manus ſuas leuauit.
Sol ⁊ luna ſteterūt ī hitaculo ſuo: ī luce ſagittaꝶ tuaꝶ ibunt ī ſplendore fulgurātis haſte tue.
In fremitu ↄculcabis terrā: ⁊ in furore obſtupefacies gentes.
Egreſſus es in ſaluteꝫ populi tui: in ſalutem cum chriſto tuo.
Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamentuꝫ ei⁹ vſqꝫ ad collum.
Maledixiſti ſceptris eius: capiti bellatorum eius: venientibus vt turbo ad diſpergendū me.
Exultatio eorum: ſicut ei⁹ qui deuorat pauperē in abſcondito.
Viam feciſti in mari eqs tuis. in luto aquarum multarum.
Audiui ⁊ ↄturbat⁹ē vēter me⁹: a voce ↄtremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in oſſib⁹ meis: ⁊ ſubter me ſcateat.
Vt requieſcam in die tribulationis: ⁊ aſcendam ad populuꝫ accinctum noſtrum.
Ficus enim non florebit: ⁊ nō erit germen in vineis.
Mentiet opus oliue: ⁊ arua nō afferent cibum.
Abſcidet de ouili pecus: ⁊ non erit armentum in preſepibus.
Ego autem in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo ieſu meo.
Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quaſi ceruoruꝫ.
Et ſuper excelſa mea deducet me victor in pſalmis canētem.
Añ. Dñe audiui auditum tuū ⁊ timui. Añ. Et in ſeruis. ℭ Sabbato. Cāticū moyſi de deutero. xxxij.
Audite celi que loquor: audiat terra verba oris mei.
Concreſcat vt pluuia doctriā mea: fluat vt ros eloquium meuꝫ.

Quaſi imber ſuper herbam: et quaſi ſtille ſuper gramina: quia nomen domini inuocabo.

Date magnificentiā deo nr̄o: dei perfecta ſunt opa: et omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis abſqꝫ vlla iniquitate iuſtus et rectus: peccauerūt ei et non filij eius in ſordibus.

Generatio praua atqꝫ pucrſa: heccine reddis domino popule ſtulte et inſipiens?

Nunqd nō ipſe eſt pater tu⁹: q poſſedit te et fecͣ et creauit te?

Memento dierum antiquorū: cogita generationes ſingulas.

Interroga prēꝫ tuum et annunciabit tibi: maiores tuos et dicent tibi.

Qn̄ diuidebat altiſſim⁹ gentes qn̄ ſeparabat filios adam.

Conſtituit terminos pplorū: iuxta numerum filiorum iſrael.

Pars autem dn̄i populus ei⁹: iacob funicul⁹ hereditatis ei⁹.

Inuenit eū in terra deſerta: in loco horroris et vaſte ſolitudis.

Circunduxit eū et docuit et cuſtodiuit quaſi pupillā oculi ſui.

Sicut aqla puocās ad volādū pullos ſuos: et ſup eos volitās.

Expādit alas ſuas et aſſūpſit eos: atqꝫ portauit i hūeris ſuis.

Dn̄s ſolus dux eius fuit et nō erat cum eo deus alienus.

Cōſtituit eū ſup excelſaꝫ terrā: vt comederet fruct⁹ agrorū.

Ut ſugeret mel ď petra: oleūqꝫ de ſaxo duriſſimo.

Butyrum de armento et lac de ouibus: cum adipe agnorum et arietum filiorum baſan.

Et hircos cuꝫ medulla tritici: et ſanguinem vue biberent meraciſſimum.

Incraſſatus ē dilectus et recalcitrauit incraſſatus impinguatus dilatatus.

Dereliquit deum factorē ſuuꝫ: et receſſit a deo ſalutari ſuo.

Prouocauerūt eū in dijs alienis: et in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

Immolauerunt demonijs et nō deo: dijs quos ignorabant.

Noui recēteſqꝫ venerūt: quos non coluerunt patres eorum.

Deū q te genuit dereliquiſti: et oblit⁹ es domini creatoris tui.

Uidit dn̄s et ad iracundiam concitatus eſt: quia prouocauerunt eum filij ſui et filie.

Et ait: abſcondā faciē meā ab eis: et ꝯſiderabo nouiſſima eoꝝ.

Gn̄atio.n. pucrſa ē: et infideles

Ipſi me prouocauerūt (filij. in eo: q non erat deus: et irritauerunt in vanitatibus ſuis.

Et ego prouocabo eos in eo qui nō eſt populus: et in gente ſtulta irritabo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furore

meo:⁊ ardebit vſqȝ ad inferni
nouiſſima.
Deuorabitqȝ terram cū ger-
mine ſuo:⁊ montiū fundamē
ta comburet.
Congregabo ſuper eos mala:
⁊ ſagittas meas cōplebo in eis
Cōſumētur fame:⁊ deuorabūt
eos aues morſu amariſſimo.
Dentes beſtiarū immittā in
eos:cum furore trahentiū ſup
terram atqȝ ſerpentium.
Foris vaſtabit eos gladi⁹:⁊ in
tus pauor:iuuenē ſimul ⁊ vir-
ginē lactentē cū homine ſene.
Et dixi vbi nam ſunt? ceſſare
faciā ex hoibus memoriā eoꝝ.
Sed ꝑp irā inimicoꝝ diſtuli:
ne forte ſuperbirēt hoſtes eoꝝ.
Et dicerent manus nr̄a excel
ſa:⁊ non dn̄s fecit hec omnia.
Gens abſqȝ ꝯſilio ē:⁊ ſine pru
dentia:vtinā ſaperēt ⁊ intellige
rent ac nouiſſima prouiderent.
Quomō pſequebat̄ vnus mil
le:⁊ duo fugarent decē millia.
Nonne ideo qꝛ deus ſu⁹ vēdi
dit eos:⁊ dn̄s concluſit illos.
Non enim eſt de⁹ nr̄ vt dij eoꝝ:
⁊ inimici noſtri ſunt iudices.
De vinea ſodomoꝝ vinea eoꝝ:
⁊ de ſuburbanis gomorrhe.
Uua eoꝝ vua fellis:⁊ botrus
amariſſimus.
Fel draconum vinum eorū: ⁊
venenum aſpidum inſanabile.
Nonne hec ꝯdita ſūt apd̄ me:
⁊ ſignata in theſauris meis?
Mea eſt vltio ⁊ ego retribuam
eis in tēpore:vt labat̄ pes eoꝝ.
Iuxta eſt dies ꝑditionis: ⁊ ad
eſſe feſtinant tempora.
Iudicabit dn̄s populū ſuū: ⁊
in ſeruis ſuis miſerebitur.
Uidebit qꝫ infirmata ſit man⁹
⁊ clauſi quoqȝ defecerunt: reſi-
duiqȝ conſumpti ſunt.
Et dicent vbi ſunt dij eoꝝ:in
quibus habebant fiduciam?
De quoꝝ victimis comedebāt
adipes:⁊ bibebāt vinū libaminū.
Surgant ⁊ opitulentur vobis:
⁊ in neceſſitate vos protegant.
Uidete qꝫ ego ſum ſolus:⁊ nō
ſit alius deus preter me.
Ego occidā ⁊ ego viuē faciā:
percutiā ⁊ ego ſanabo ⁊ nō eſt
qui de manu mea poſſit eruere.
Leuabo ad celum manū meā
⁊ dicam viuo ego in eternum.
Si acuero vt fulgur gladium
meum : ⁊ arripuerit iudicium
manus mea.
Reddā vltiones hoſtib⁹ meis:
⁊ his qui oderūt me retribuam.
Inebriabo ſagittas meas ſan-
guine:⁊ gladius meus deuora-
bit carnes.
De cruore occiſoꝝ:⁊ de capti-
uitate nudati inimicoꝝ capitis.
Laudate gētes pplm̄ eius:qꝛ
ſanguinē ſeruoꝝ ſuoꝝ vlciſcet̄.

Et vindictam retribuet in hoſtes eorum:ꝛ ꝓpitius erit terre populi ſui. Añ. Et in ſeruis ſuis dominus miſeribitur. Canticum trium puerorum. Danielis.iij.

Benedicite omnia opa domini domino: laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicite angeli domini domino:benedicite celi domino.

Benedicite aque oẽs que ſup celos ſunt dño:benedicite omnes virtutes domini domino.

Benedicite ſol ꝛ luna domio: benedicite ſtelle celi domino.

Bñdicite imber ꝛ ros dño:benedicite oĩs ſpiritus dei dño.

Bñdicite ignis ꝛ eſtꝰ dño:benedicite frigus ꝛ eſtas domino.

Bñdicite rores ꝛ pruina dño: benedicite gelu ꝛ frigus dño.

Bñdicite glacies ꝛ niues dño benedicite noctes ꝛ dies dño.

Benedicite lux ꝛ tenebre dño: bñdicite fulgura ꝛ nubes dño.

Benedicat terra dominum:laudet ꝛ ſuperexaltet eũ in ſecula.

Benedicite montes ꝛ colles domino:bñdicite vniuerſa germinantia in terra domino.

Benedicite fontes dño:bñdicite maria ꝛ flumina domino.

Bñdicite cete ꝛ oĩa que mouẽtur in aquis dño: benedicite omnes volucres celi domino.

Bñdicite oẽs beſtie ꝛ pecora dño: bñdicite filij hoĩum dño.

Benedicat iſrael dñm:laudet ꝛ ſuperexaltet eum in ſecula.

Bñdicite ſacerdotes dñi dño: benedicite ſerui domini dño.

Benedicite ſpiritus ꝛ aĩe iuſtoꝝ domino:benedicite ſancti ꝛ humiles corde domino.

Bñdicite anania açaria miſael dominum:laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula.

Benedicamus patrem ꝛ filiũ cũ ſctõ ſpiritu:laudemus ꝛ ſuperexaltemus eum in ſecula.

Benedictus es domine in firmamẽto celi:ꝛ laudabilis ꝛ glorioſus ꝛ ſuperexaltatꝰ in ſecula.

Canticum çacharie.

Benedictus dominus deus iſrael:qꝛ viſitauit ꝛ fecit redemptionem plebis ſue.

Et erexit cornu ſalutꝭ nobis: in domo dauid pueri ſui.

Sicut locutus ẽ p os ſcõꝝ:q a ſeculo ſunt prophetarum eius.

Salutẽ ex inimicis noſtris:ꝛ de manu oĩum qui oderũt nos.

Ad faciendã miſericordiã cũ patribus noſtris: ꝛ memorarĩ teſtamenti ſui ſancti.

Iuſiurãdũ qđ iurauit ad abrahã pꝛẽ nr̃m: daturũ ſe nobis:

Vt ſine timore de manu inimĩcoꝝ nr̃oꝝ liberati:ſeruiamꝰ illi.

In ſanctitate ꝛ iuſtitia coram ipſo:omnibus diebus noſtris.

Et tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis: preibis enĩ ante faciẽ domini parare vias eius.
Ad dandum ſcientiam ſalutis plebi eius: in remiſſionem peccatorum eorum.
Per viſcera mĩe dei nr̃i: in quibus viſitauit nos oriẽs ex alto.
Illuminare his q̄ in tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedẽt: ad dirigendos pedes nr̃os in viam pacis.

Canticũ ambroſij ⁊ auguſtini.

Te deum laudamus: te dominum confitemur.
Te eternum patrẽ: omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli: tibi celi ⁊ vniuerſe poteſtates.
Tibi cherubin ⁊ ſeraphin: inceſſabili voce proclamant.
Sanctus. Sanctus. Sanctus.
Dominus deus ſabaoth.
Pleni ſunt celi ⁊ terra: maieſtatis glorie tue.
Te glorioſus: apoſtolorum chorus.
Te ꝓphetarum: laudabilis nũerus.
Te martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum: ſancta confitetur eccleſia.
Patrem immenſe maieſtatis.
Venerandum tuum verum: ⁊ vnicum filium.
Sctm̃ quoq̧ paracletum ſpm̃.
Tu rex glorie chriſte.
Tu patris ſempiternus es filius.
Tu ad liberãdũ ſuſcepturus hoĩem: nõ horruiſti ṽginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti credẽtibus regna celorum.
Tu ad dexteram dei ſedes: in gloria patris.
Iudex crederis eſſe venturus.
Te ergo queſumus tuis famulis ſubueni: quos pretioſo ſanguine redemiſti.
Eterna fac cum ſanctis tuis gloria munerari.
Saluum fac populum tuũ domine: ⁊ benedic hereditati tue.
Et rege eos ⁊ extolle illos: vſq̧ in eternum.
Per ſingl'os dies: bñdicim⁹ te.
Et laudamus nomen tuum in ſeculum: ⁊ in ſeculum ſeculi.
Dignare domine die iſto: ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere nr̃i dñe: miſerere nr̃i.
Fiat miſericordia tua domine ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te.
In te dñe ſperaui: nõ ↄfundar in eternũ.

Symbolũ athanaſij.

Quicunq̧ vult ſaluus eſſe: ante omnia opus eſt: vt teneat catholicam fidem.
Quam niſi quiſq̧ integram inuiolatãq̧ ſeruauerit: abſq̧ dubio in eternum peribit.
Fides autem catholica hec eſt: vt vnum deũ in trinitate ⁊ trinitatem in vnitate veneremur.

Neqꝫ cōfundentes perſonas: neqꝫ ſubſtantiaȝ ſeparantes.

Alia eſt enim perſona patris alia filij: alia ſpiritus ſancti.

Sed patris ꝛ filij ꝛ ſpirit⁹ ſancti vna ē diuinitas equalis gloria coeterna maieſtas.

Qualis pater talis filius: talis ſpiritus ſanctus.

Increatus pater increat⁹ fili⁹: increatus ſpiritus ſanctus.

Immēſus pater immenſus filius: immēſus ſpiritus ſanct⁹.

Eternus pater eternus fili⁹: eternus ſpiritus ſanctus.

Et tamen nō tres eterni: ſed vnus eternus.

Sicut nō tres icreati nec tres immenſi: ſed vnus increatus ꝛ vnus immenſus.

Similr̄ omp̄s pr̄ omp̄s filius: oīpotēs ſpiritus ſanctus.

Et tamen nō tres omnipotētes: ſed vnus omnipotens.

Ita deus pater deus fili⁹: deus ſpiritus ſanctus.

Et tñ nō tres dij: ſꝫ vn⁹ ē de⁹.

Ita dominus pater domin⁹ filius: dñs ſpiritus ſanctus.

Et tamen nō tres domini: ſed vnus eſt dominus.

Quia ſic̄ ſingillatim vnāquāqꝫ perſonā deuȝ ac dñm confiteri chriſtiana veritate cōpellimur: ita tres deos aut dños dicere catholica religione prohibemur.

Pater a nullo eſt factus: nec creatus nec genitus.

Filius a patre ſolo eſt non factus nec creatus: ſed genitus.

Spiritus ſanctus a patre ꝛ filio: non factus nec creatus nec genitus ſed procedens.

Unus ergo pr̄ nō tres pr̄es: vnus filius nō tres filij: vn⁹ ſpiritus ſcūs nō tres ſpūs ſancti.

Et in hac trinitate nihil pri⁹ aut poſterius: nihil maius aut minus: ſed tote tres pſone coeterne ſibi ſunt ꝛ coequales.

Ita vt ꝑ oia ſicut iaȝ ſupra dictū ē: ꝛ vnitas in trinitate ꝛ trinitas in vnitate veneranda ſit.

Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat.

Sed neceſſariū eſt ad eternā ſalutem vt incarnationē quoqꝫ dñi nr̄i ieſu chriſti fideliṫ credat.

Eſt ergo fides recta vt credamus ꝛ cōfiteamur: qꝛ dominus noſter ieſus chriſtus dei filius deus ꝛ homo eſt.

Deus ē ex ſubſtātia patris ante ſecula genit⁹: homo ē ex ſubſtantia matris in ſeculo natus.

Perfectus deus: ꝑfectus homo ex anima rationali ꝛ hūana carne ſubſiſtens.

Equalis patri ſcḋm diuinitatē: minor pr̄e ſcḋm humanitatem.

Qui licet deus ſit ꝛ homo: non duo tamē ſed vn⁹ eſt chriſtus.

Unus

Unus aūt nō cōuerſione di uinitatis in carnem: ſed aſſum ptione humanitatis in deum.
Unus omnino: non ɔfuſione ſubſtātie ſed vnitate perſone.
Nam ſicut anima rationalis ⁊ caro vnus eſt homo: ita deus ⁊ homo vnus eſt chriſtus.
Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra: deſcendit ad inferos: tertiā die reſurrexit a mortuis.
Aſcēdit ad celos: ſedet ad dexterā dei pr̄is oipotētis: inde ventur⁹ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos.
Ad cuius aduentum oēs homines reſurgere habēt cū corporibus ſuis: ⁊ reddituri ſunt de factis proprijs rationem.
Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternam: qui vero mala in ignem eternum.
Hec eſt fides catholica: quam niſi qſq fidelr̄ firmiterq credideri ſaluus eſſe nō poterit.

Luc. I. Cāticū btiſſime marie v̄ginis.

Magnificat aia mea dn̄m.
Et exultauit ſpirit⁹ meus: in deo ſalutari meo.
Quia reſpexit humilitatē ancille ſue: ecce eni ex hoc beatā me dicent omnes generatiōes.
Quia fecit mihi magna qui potens eſt: ⁊ ſanctū nomen eius.
Et miſericordia eius a progenie in ɔgenies: timētibus eū.
Fecit potētiā in brachio ſuo: diſpſit ſupbos mēte cordis ſui
Depoſuit potentes de ſede: ⁊ exaltauit humiles.
Eſurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimiſit inanes.
Suſcepit iſrael puerum ſuū: recordatus miſericordie ſue.
Sicut locut⁹ eſt ad pr̄es nr̄os: abrahā ⁊ ſemini eius in ſecula.

Canticum ſymeonis pphete. Luc. 2.

Nūc dimittis ſeruū tuū dn̄e: ſm̄ v̄bū tuū i pacē.
Quiā viderunt oculi mei: ſalutare tuum.
Quod paraſti ante faciē omnium populorum.
Lumen ad reuelātionem gentium: ⁊ gloriā plebis tue iſrael.

Symbolum apoſtolorū.

Credo in deū patrē oipotentem: creatorem celi ⁊ terre.
Et in ieſum chriſtū filiū eius vnicum dominum noſtrum.
Qui ɔcept⁹ eſt de ſpū ſancto.
Natus ex maria virgine.
Paſſus ſub pontio pilato.
Crucifixus mortu⁹ ⁊ ſepult⁹.
Deſcendit ad inferna.
Tertia die reſurrexit a mōtuis.
Aſcēdit ad celos: ſedet ad dexterā dei patris omnipotentis.
Inde venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos.
Credo in ſpiritum ſanctū.
Sanctam eccleſiā catholicā.
Sanctorū communionem.

Remiſſionem peccatorum.
Carnis reſurrectionem.
Vitã eternã amẽ. Oro dñicalis
Pater noſter q es in celis ſanctificetur nomẽ tuum
Adueniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua ſicut in celo ⁊ in terra.
Panem noſtrum quotidianuꝫ da nobis hodie.
Et dimitte nobis debita nr̃a: ſicut ⁊ nos dimittimus debitoribus noſtris.
Et ne nos inducas i tẽtationẽ.
Sed libera nos a malo. Amẽ.
Ante letanias: pſalmus.
Deus i adiutoriũ meũ itẽde: dñe ad adiuuãdũ me feſtia.
Confundãtur: ⁊ reuereant: q querunt animã meam.
Auertantur retrorſum ⁊ erubeſcant: qui volunt mihi mala.
Auertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mihi euge euge.
Exultẽt ⁊ letent in te oĩs q q̃rũt te: ⁊ dicãt ſemꝑ magnificet dñs qui diligũt ſalutare tuum.
Ego vero egenus ⁊ pauꝑ ſuꝫ: deus adiuua me.
Adiutor meꝰ ⁊ liberator meꝰ es tu: dñe ne moreris. Glia pri.
Kyrieeleiſon. Xpeeleiſon.
Chriſte audi nos.
Pr̃ de celis deꝰ miſerere nobis.
Fili redẽptor mũdi deus miſerere nobis.
Spũs ſcẽ deꝰ: miſerere nobis.
Scã tritas vnꝰ ds miſer nob.
Sancta maria ora pro nobis.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo virginum or
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes ſancti angeli ⁊ archãgeli: orate pro nobis.
Omnes ſancti beatoruꝫ ſpirituum ordines orate ꝑ nobis.
Scẽ ioannes baptiſta or
Oẽs ſci pñarche ⁊ ꝓphe ora.
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iacobe or
Sancte ioannes or
Sancte thoma or
Sancte iacobe or
Sancte philippe or
Sancte bartholomee or
Sancte matthee or
Sancte ſimon or
Sancte thadee or
Sancte mathia. or
Sancte marce or
Sancte luca or
Sancte barnaba or
Oẽs ſci diſcipuli dñi ora. x. n.
Oẽs ſcti inocẽtes orate ꝑ no.
Sancte ſtephane or
Sancte clemens or
Sancte corneli or
Sancte cipriane or

Sancte laurenti. oꝛ
Sancte vincenti. oꝛ
Scē dionyſi cū ſocijs tuis: oꝛ
Scē maurici cū ſocijs tuis: oꝛ
Sancte ſebaſtiane oꝛ
Sancte thoma oꝛ
Sancte petre oꝛ
Omnes ſancti martyres oꝛate pꝛo nobis.
Sancte ſylueſter oꝛ
Sancte hylari oꝛ
Sancte martine oꝛ
Sancte auguſtine oꝛ
Sancte ambroſi oꝛ
Sancte gregoꝛi oꝛ
Sancte nicolae oꝛ
Sancte antonine oꝛ
Sancte dominice oꝛ
Sancte dominice oꝛ
Sancte thoma oꝛ
Sancte vincenti oꝛ
Sancte franciſce oꝛ
Sancte hieronyme oꝛ
Sancte benedicte oꝛ
Sancte antoni oꝛ
Sancte bernarde oꝛ
Omnes ſancti cōfeſſoꝛes oꝛate pꝛo nobis.
Sancta maria magdalena oꝛ
Sancta martha oꝛ
Sancta felicitas oꝛ
Sancta perpetua oꝛ
Sancta agatha oꝛ
Sancta lucia oꝛ
Sancta agnes oꝛ
Sancta cecilia oꝛ
Sancta catherina oꝛ
Sancta margarita oꝛ
Scā vrſula cū ſodalib⁹ tuis oꝛ
Sancta catherina oꝛ
Omnes ſcē virgines oꝛate ꝑ nob̄.
Omnes ſancti: oꝛate ꝑ nobis.
Propitius eſto parce nob̄ dn̄e
Propitius eſto parce nob̄ dn̄e
Ab dānatiōe ꝑpetua li. nos do.
A ſubitanea ⁊ iꝓuiſa mōte li.
Ab iminētibus pctōꝝ nr̄oꝝ periculis: libera nos domie.
Ab infeſtatiōib⁹ demonū: li. nos.
Ab omni immundicia mentis ⁊ coꝛpoꝛis: libera nos dn̄e.
Ab ira ⁊ odio ⁊ omni mala voluntate: libera nos domine.
Ab imūdis cogitatiōibus lib.
A cecitate coꝛdis: lib. nos dn̄e
A fulgure ⁊ tēpeſtate: lib. nos.
Ab omni malo: libe. nos dn̄e.
Per myſteriū ſancte incarnationis tue: libera nos dn̄e.
Per paſſionē ⁊ crucē tuā: lib.
Per glorioſam reſurrectionē tuam: libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſionē tuam: libera nos domine.
Per gratiā ſancti ſpūs paracleti: libera nos domine.
In die iudicij: libera nos dn̄e.
Peccatores te roga. audi nos.
Peccatores: te roga. audi nos.
Vt pacem nobis dones: te rogamus audi nos.
Vt m̄ia ⁊ pietas tua nos cu.

ſtodiat:te roga.audi nos.
Ut ecclīā tuā regere ac defen ſare digneris: te rog.audi nos.
Ut donū aplicū ⁊ oēs grad⁹ eccliē in ſcā religione ꝯſeruare digneris:te rogamus audi nos.
Ut epos ⁊ ꝑlatos nr̄os ⁊ cun ctas ꝯgregatiōes illis cōmiſſas in tuo ſcō ſeruitio ꝯſeruare di gneris:te rogamus audi nos.
Ut regib⁹ ⁊ ꝑncipib⁹ nr̄is pa cē ⁊ verā ꝯcordiā atq; victoriā dōare digneris:te rogam⁹audi.
Ut cūctū ppl'ꝫ chriānū ꝑtio ſo ſanguīe tuo redēptū ꝯſuare digneris : te rogam⁹ audi nos.
Ut oib⁹bn̄factorib⁹nr̄is ſēpi terna bona retribuas:te ro.au.
Ut aīaꝫ noſtras ⁊ parētū no ſtroꝝ ab eterna dānatiōe eri pias te rogamus audi nos.
Ut fruct⁹ terre dare ⁊ ꝯſerua re digneris:te roga.audi nos.
Ut oculos mīe tue ſup nos re ducere digneris: te ro.au.nos.
Ut obſequiū ſuitutis nr̄e rō nabile facias:te roga.au.nos.
Ut mētes nr̄as ad celeſtia dſi deria erigas:te roga.audi nos.
Ut miſerias pauperū ⁊ capti uorū intueri ⁊ releuare digne ris:te rogamus audi nos.
Ut loca noſtra ⁊ omnes habi tātes in eis viſitare ⁊ cōſolari digneris : te rogam⁹ audi nos.
Ut ciuitatē iſtam ⁊ oēm popu lum eius protegere ⁊ ꝯſeruare digneris : te rogam⁹ audi nos.
Ut oēs fideles nauigātes ⁊ iti nerantes ad portū ſalutis ꝑdu cere digneris: te roga.au.nos.
Ut regularib⁹ diſciplinis nos inſtruere digneris:te ro.au.nos.
Ut oib⁹ fidelib⁹ defunctis re quiem eternā dones:te rog.au.
Ut nos exaudire digneris:te.
Fili dei te rogam⁹ au.nos. ℟.
Fili.⁊c. Agn⁹dei q tollis pcā mundi pce nob dn̄e. ℟. Agn⁹ ⁊c. Agn⁹ dei q tollis pcā mū di:exaudi nos dn̄e. ℟. Agnus. ⁊c. Agnus dei q tollis pcā mū di miſerere nob ℟. Agn⁹.⁊c.
Kyriel'. Chriel'. Kyr. Pater noſter. Et ne nos iducas in tē tationē. ℣. Poſt partum. ℣. Ora pro nobis btē dn̄ice. ℣. Sapientiaꝫ ſctōꝝ narrāt populi. ℟. Et laudeꝫ eoꝝ nūciat eccleſia. ℣. Memento eſto congregationis tue. ℣. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas. ℣. Eſto nobis domie turris fortitudinis. ℣. Fiat pax. ℣. Dominus vobiſcū. ℟. Et cum ſpiritu. Oremus. Oro.

Protege dn̄e famlos tuos ſubſidijs pacis:⁊ btē ma rie ſēp vgis patrocinijs ꝯfitētes: a cūctis hoſtib⁹redde ſecuros.

Oratio. Concede queſumus oīpotens deus:vt q peccatorum noſtrorū pōdere premimur beati dn̄ici ꝯfeſſoris

tui pcinio ſubleuemur. Oro.

C Oncede queſumus omnipotẽs de⁹: vt ad meliorem vitã: ſanctoꝝ tuoꝛum petri antonini thome vincentij ⁊ catherine exempla nos ꝓuocent: quatenus quoꝛum memoꝛiam agimus etiam actus imitemur.

I Neffabilẽ miſericoꝛdiã tuã dñe nobis clementer oñde: vt ſimul nos ⁊ a peccatis oib⁹ exuas ⁊ a penis q̃s ꝓ his meremur eripias. Oratio.

P Retẽde domine famulis ⁊ famulabus tuis dexterã celeſtis auxilij: vt te toto coꝛde perquirant ⁊ qui digne poſtulant aſſequantur. Oratio.

E Cleſie tue domine preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroꝛibus vniuerſis ſecura tibi ſeruiat libertate. Oratio.

D Eus a quo ſancta deſideria: recta ꝯſilia: ⁊ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quã mũdus dare non poteſt pacem: vt ⁊ coꝛda noſtra mãdatis tuis dedita: ⁊ hoſtiũ ſublata foꝛmidie tẽpoꝛa ſint tua ꝓtectiõe tranqlla. Per chꝛm dñm nr̃m. Amen.

¶ De quo officiũ fit agendum.

N Otandum ꝙ per totũ annum officiũ tam diei q̃ȝ noctis ad hoꝛas faciendum eſt de tpe: niſi in feſtis ſanctoꝛum: ⁊ per octauas ⁊ in octauis coꝛ: ⁊ niſi in tertijs ferijs quãdo de beato dominico ⁊ in ſabbatis qñ de beata virgine agiẽ in conuentu. Quãdo igitur de tempoꝛe fuerit faciendum omnibus dñicis extra tempus paſcale faciẽde ſunt nomẽ lectões in matutinis. In pꝛofeſtis autẽ diebus per totum annum fiant tm̃ tres: niſi in triduo ante paſcha. Tempus autem paſchale vocatur a miſſa de vigilia paſce ⁊ deinceps vſqȝ ad p̃mas veſperas trinitas excluſiue.

¶ De reſponſoꝛio in pꝛimis veſperis dominice.

O Mni tempoꝛe quãdo hiſtoꝛia dominicalis in ſua pꝛima dominica inchoaẽ reſpõſoꝛium dicendum eſt in pꝛimis veſperis. Quãdo vero pꝛopter aliquod impedimentum dominica nõ habet p̃mas veſpas vel hiſtoꝛia dominicalis non cantatur in dominica i qua p̃mo debuit inchoari: reſponſoꝛiũ i veſperis de cetero non dicatur.

¶ De oratione dominicali.

N Otandum eſt ꝙ oratio dñicalis ſemper dicenda eſt in ſabbato pꝛecedenti ad veſperas ⁊ i ipſa dñica ad omnes hoꝛas tam diei q̃ȝ noctis quando de dñica agitur: pꝛeter q̃ȝ in pꝛima ⁊ in cõpletoꝛio. Et hoc

ſciendū ꝙ vbicūqꝫ dicitur hec oratio dicatur ad horas:nunꝙ̃ intelligitur de prima neqꝫ de cōpletorio niſi ſpecialiter exp̄matur. Dicenda eſt ēt oratio dominica'lis p ferias hebdome vſqꝫ ad veſperas ſabbati excluſiue ad omnes horas tā diei ꝙ̃ noctis quando de tempore agitur niſi in ieiunijs quatuor temporum aduentus ⁊ in quarta feria cinerū ⁊ deīceps vſqꝫ ad dominicā in albis excluſiue:⁊ niſi in tribus diebus rogationū: ⁊ niſi in hebdomada pentecoſtes ⁊ niſi due aut plures oratiōēs dominicales īfra hebdomadam ſint dicende. Quādo vero due vel plures orationes infra hebdomadam vnā dicende fuerint poſtꝙ̃ vna infra hebdomadam fuerit incepta dicat quando de tempore agitur vſqꝫ dū alia inchoetur:⁊ ſic deīceps ſi plures dicende fuerint. Ille autē orationes que infra hebdomadam incipiantur ſemper ſunt in laudibus inchoande. Hec etiā ſciēdū ꝙ oratio que dicitur ad laūdes ſemper dicēda eſt ad terciā ſextam ⁊ nonā niſi in ieiunijs quatuor temporū aduentus ⁊ in duobus diebus rogationū. Dicitur etiam ad veſperas quādo agit de eodē de quo in laudibus:niſi per ferias in quadrageſima ⁊ in duob' diebus rogationum.

¶ De homelia dominicali quando legenda vel trāſferēda vel omnino dimittēda ſit.

In omni dominica niſi feſtū vl' octaua dies feſti habēs octauā īpediat tres vltime lectiones de expoſitione euāgelij dominicalis legantur: pterꝙ̃ i vigilia natalis dñi quādo in dominica euenerit. Tūc enī homelia dominicalis omittitur illo anno. Et niſi quādo aliqua vigilia habens propriā homeliā in dominica euenerit. Tunc enim tres vltime lectiōes erūt de homelia vigilie ⁊ homelia dominicalis in aliquā feriā tranſferetur pterquā in vigilia ſancti andree:quādo in dñica euenerit. Tūc enim homelia dominicalis legenda eſt: ⁊ homelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentū dominicalis homelia non legit in dominica ſemper infra hebdomadam ſuā in aliqua feria, eſt legenda: niſi quando feſtū ſancti ſyluestri in dominica euenerit: ⁊ quando feſto beati petri martyris vel apoſtolorum philippi ⁊ iacobi:vel ſcti antonini vel ſancte catherine de ſenis vel ſancte crucis:vel corone domini:vel ioannis ante portam

ℭ Incipit breuiariũ ſm mores ordinis clariſſimi frm̃ pdicatoꝝ.
ℭ Dñica.j.in aduẽtu dñi ſabbato precedenti. Ad veſpas.añ.
51 Bñdictus. ps. Ipſum. Letere ad ceteros. Caplm.
Hiere. ca. 23 Ecce dies veniũt dicit dñs ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtum: ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iuſtitiã in terra. ℟. Miſſus eſt. hy.
62 Conditor alme ſyderum eterna lux credẽtium: chriſte redẽptor omnium: exaudi preces ſupplicum. Qui cõdolens interitu mortis perire ſeculum: ſaluaſti mũdum languiduꝫ: donans reis remediũ. Vergẽte

mundi veſpere:vti ſponſus de
thalamo:egreſſus honeſtiſſima:
virginis matris clauſula. Qui'
forti potētie:genu curuant oīa:
celeſtia terreſtria nutu fatētur
ſubdita. Te deprecamur agie:
vēture iudex ſcli:cōſerua nos in
tpe:hoſtis a telo pfidi. Laus
honor: vtus glia deo pr̄i ⁊ filio:
ſcō ſimul paracleto i ſempiter-
na ſcl'a. Amē. ℣. Rorate celi de-
ſup ⁊ nubes pluāt iuſtum. ℟. Ape-
riatur terra ⁊ germinet ſaluatorē.
Ad magnificat añ. Ecce nomen
domini venit de longinquo ⁊ clari
tas eius replet orbem terrarum.

Oratio.
Excita queſumus domine potentiam tuam ⁊ veni:vt ab imminentibus peccatorum noſtrorum periculis:te mereamur protegēte eripi:te liberāte ſaluari. Qui vi.
Ad matutinum inuitatoriū.
Ecce veniet rex. Occurramus ob-
33 uiam ſaluatori noſtro. ps. Veni
te exultemus. Hymnus.
Verbū ſupernū pdiens a
pr̄e olim exiēs:q nat' or-
bi ſubuenis:curſu declui tpis.
Illumina nunc pectora:tuoq;
amore concrema audito vt pre
conio:ſint pulſa tandē lubrica.
Iudexq; cū poſt aderis:rimari
facta pectoris: reddens vicem
pro abditis:iuſtiſq; regnū pro
bonis. Non demum arcemur
malis pro qualitate criminis:
ſed cum beatis compotes ſi-
mus perennes celibes. Laus
honor. In .j. nocturno añ.
Scientes q: hora eſt iam nos de ſō
no ſurgere:nūc enim ppior eſt
noſtra ſalus q̄ cum credidimus:
nox preceſſit dies autem appropin
quauit. Pſal. Beatus vir. ps. 1
Quare fremuerūt. ps. Domi- 2
ne quid. Pſalmus. Domine 2
ne in furore tuo arguas me. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. ps. Dñe de'.
Pſalm'. Domine dominus.
Pſal. Cōfitebor tibi. ps. In 3
domino. ℣. Gloria patri ⁊ filio.
ps. Saluū me fac. Pſal. Vſq; 4
quo. Pſalm' Dixit inſipiēs.
ps. Dñe quis. Gloria patri. ℣. 4
Ex ſion ſpecies decoris eius. ℟. De
us nr̄ manifeſte veniet. L.j. Iſaie.
Viſio iſaie filij amos quā ca.I.
vidit ſuper iudā ⁊ hieru-
ſalem: in diebus ozie ioathan
achaz ⁊ ezechie regum iuda.
Audite celi ⁊ auribus percipe
terra: quoniam dominus lo-
cutus eſt. Filios enutriui ⁊ ex-
altaui: ipſi autem ſpreuerunt

me. Hec dicit dominus deus cõ
uertimini ad me ꝛ salui eritis.
℞. Aſpiciẽs a lõge ecce video dei
potentiam venientem ꝛ nebulã to
tam terram tegentem. Ite obuiam
ei ꝛ dicite. Nũcia nobis ſi tu es ip
ſe. Qui regnaturus es : In populo
iſrael. ℣. Quiqȝ terrigene ꝛ filij ho
minum ſimul in vnũ diues ꝛ pau
per. Ite obuiam ei ꝛ dicite. Repe
tatur vſqȝ in finem. ℣. Qui re
gis iſrael intẽde: qui deducis velut
ouem ioſeph. Nũcia nobis ſi tu es.
vſqȝ in finẽ. ℣. Excita domine po
tentiam tuã ꝛ veni: vt ſaluos facias
nos. Qui regnaturꝰ. vſqȝ in finem.
℣. Gloria patri. In populo iſrael.
℞. Aſpiciens. Lectio ſecunda.

Cognouit bos poſſeſſorem
ſuum: ꝛ aſinus pꝛeſepe do
mini ſui: iſrael autem me nõ co
gnouit: ꝛ populus meus nõ in
tellexit. Ve genti peccatrici po
pulo graui iniqtate: ſemini ne
qȝ filijs ſceleratis. Dereliquerũt dñm: blaſphemauerũt ſan
ctum iſrael: abalienati ſunt re
troꝛſum. Hec dicit dominꝰ. ℞.
Aſpiciebam in viſu noctis ꝛ ecce i
nubibus celi filius hominis venit:
ꝛ datum eſt ei regnũ ꝛ honoꝛ. Et oĩs
populus tribus ꝛ lingue ſeruient
ei. ℣. Poteſtas eius poteſtas eter
na que non auferetur: ꝛ regnũ eiꝰ
quod non coꝛrumpetur. Et omnis
populus tribus. Lectio tertia.

Super quo percutiam vos
vltra addentes pꝛeuarica
tiones? Omne caput lãguidum
omne coꝛ merens: a planta pe
dis vſqȝ ad verticem nõ eſt i eo
ſanitas. Vulnus ꝛ liuoꝛ ꝛ plaga
tumẽs nõ eſt circumligata nec
curata medicamine: neqȝ fota
oleo. Hec dicit dominus. ℞.
Miſſus eſt gabꝛiel angelus ad ma
riam virginem deſponſatã ioſeph.
nuncians ei verbũ: ꝛ expaueſcit vir
go de lumine: ne timeas maria in
ueniſti gratiam apud dominum: ec
ce concipies ꝛ paries. Et vocabitur
altiſſimi filius. ℣. Dabit ei domi
nus deus ſedem dauid patris eiꝰ:
ꝛ regnabit i domo iacob i eternũ.
Et vocabitur altiſſimi. Gloria pri.
Et vocabitur altiſſimi. ¶ In ſecũ
do noct. añ. Hoꝛa eſt iam nos de
ſomno ſurgere: ꝛ aperti ſunt oculi
noſtri ſurgere ad chꝛiſtum: quia
lux vera eſt fulgens i mũdo. Pſal
mus. Conſerua me domine. 4
Gloria patri. Exaudi domine.
Gloria patri ꝛ filio ꝛc. Diligam 5
te domine foꝛtitudo. Gloria
patri. ℣. Egredietur virga de ra
dice ieſſe. Reſp. Et floſ de radice
eius aſcendet. Lectio quarta.

Terra veſtra deſerta: ciuita
tes veſtre ſuccenſe igni.
Regionem veſtram coꝛã vobis
alieni deuoꝛant: ꝛ deſolabitur ſi
cut i vaſtitate hoſtili. Et dereliꝫ

quetur filia ſion vt vmbraculũ
in vinea: ⁊ ſicut tuguriũ in cu-
cumerario: ſicut ciuitas que va
ſtatur. Hec dicit dominus. ℟.
Aue maria gratia plena dominus
tecum. Spiritus ſanctus ſuperue-
niet i te: ⁊ virtus altiſſimi obũbra
bit tibi: quod enim ex te naſcet̃ ſan
ctum vocabitur filius dei. ℣. Quo
modo fiet iſtud quoniam viruꝫ nõ
cognoſco? ⁊ reſpondens angelus di
xit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet
in te: ⁊ virtus altiſſimi. Lectio. v.

NIſi dominus exercituum
reliquiſſet nobis ſemen:
quaſi ſodoma fuiſſem⁹: ⁊ quaſi
gomorrha ſimiles eſſem⁹. Au-
dite verbum dñi principes ſo-
domorũ: auribus percipite le-
gem dei veſtri populus gomor-
rhe. Quo mihi multitudinẽ vi
ctimarũ veſtrarum: dicit domi-
nus? Plenus ſum. Hec dicit
dominus. ℟. Saluatorẽ expecta
mus dominum ieſum chriſtũ. Qui
reformabit corp⁹ humilitatis no-
ſtre configuratũ corpori claritatis
ſue. ℣. Sobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuam⁹
in hoc ſeculo: expectantes beatam
ſpem ⁊ aduentuꝫ glorie magne dei.
Qui reformabit corp⁹ humilitatis.

HOlocauſta Lectio ſexta.
arietum ⁊ adipem pingui
um: ⁊ ſanguinem vitulorum ⁊
agnorum: ⁊ hircorũ nolui. Cũ
veniretis ante conſpectũ meũ:
quis queſiuit hec de manib⁹ ve-
ſtris vt ambularetis i atrijs me
is? Non offeratis vltra ſacrifi-
ciũ fruſtra. Incẽſum abomina-
tio eſt mihi. Neomeniam ⁊ ſab
batum ⁊ feſtiuitates alias nõ fe
ram. Hec dicit. ℟. Audite verbũ
domini gentes ⁊ annunciate illud
in finibus terre ⁊ inſulis que procul
ſunt dicite. Saluator nr̃ adueniet.
℣. Annunciate ⁊ auditum facite:
loquimini ⁊ clamate. Saluator.
Gloria. Saluator. ¶ In. iij. noct.
aña. Nox preceſſit dies autem ap
propinquauit: abijciamus ergo ope-
ra tenebrarum ⁊ induamur arma
lucis ſicut in die honeſte ambule-
m⁹. Pſalmus. Celi enarrant. 6
Gloria. Exaudiat. Gloria. Do- 6
mine in virtute. Glia. ℣. Egre- 7
dietur dominus ð loco ſancto ſuo.
℟. Ueniet vt ſaluet populum tuũ.

Secundum Mattheum. a. 21

IN illo
tempo-
re: Cum ap
propinquaſ-
ſet ieſus hie
roſolymis
⁊ veniſſet bet
phage ad
montem oli
ueti: tũc mi
ſit duos di-
ſcipulos di-
cens eis. Ite in caſtellum quod

cõtra vos eſt. Et rel'. Homel'. btí ambroſij epiſcopi. Lcõ. vij.

Pulchre relictis iudeis habitaturus in mẽtibus gentilium tẽplũ dñs aſcendit. Hoc enim templum eſt quod fidei ſerie nõ lapidũ ſtructura fundatur: Deſeruntur ergo q̃ adorant: eliguntur qui amaturi erãt. ℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium ⁊ vocabitur nomen eius. Admirabilis deus fortis. ℣. Sup ſolium dauid ⁊ ſuper regnum eius ſedebit in eternum. Ad. Lcõ. viij.

Et ideo ad montẽ venit oliueti: vt nouellas oliuas iñ ſublimi v̾tute plãtaret: quarum mater eſt illa que ſurſum eſt hieruſalẽ. In hoc monte eſt ille celeſtis agricola: vt plantationes in domo domini poſſint veraciter dicere. Ego ſicut oliua fructifera i domo dñi. ℟. Obſecro domine mitte quem miſſurus es vide afflictionem populi tui: ſicut locutus es. Ueni libera nos. ℣. A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aquilone ⁊ mari. Ueni ⁊ libera nos. Lectio nona.

Et fortaſſe ipſe chriſtus mons eſt. Quis enim alius tales fructus ferret olearũ non turgeſcẽtiũ vbertate baccarũ ſed ſpiritus plenitudine gẽtiũ fecundatarũ? Ipſe eſt per quẽ aſcẽdimus. Ipſe eſt ianua: ipſe eſt via que aperitur ⁊ aperit q̃ pulſatur ab ingredientibus: ⁊ ab egredientibus adoratur. ℟. Ecce dies veniunt dicit dominus: ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtum ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: ⁊ faciet iudicium ⁊ iuſtitiã in terra. Et hoc nomen quod vocabunt eum. Dominus iuſtus noſter. ℣. In diebus illis ſaluabitur iuda ⁊ iſrael habitabit confidenter. Et hoc eſt nomẽ. Gloria. Dominus iu. ℟. Ecce.

Non dicatur Te deum. per totum aduentũ: niſi in feſtis ſanctorum: ſed nonum ℟. in omnibus dominicis repetatur. ℣. Emitte agnũ dñe dominatorẽ terre. ℟. De petra deſerti ad montẽ filie ſion. ¶ In laud. añ. In illa die ſtillabunt montes dulcedinẽ. ⁊ colles fluent lac ⁊ mel alleluia.
ps. Dominus regna. Añ. Io 33
cundare filia ſion exulta ſatis filia
hieruſalẽ alleluia. ps. Iubilate. 53
Añ. Ecce dominus veniet ⁊ omnes ſancti eius cũ eo: ⁊ erit in die
illa lux magna alleluia. ps. De 21
us deus. Añ. Omnes ſitientes venite ad aquas: querite dominũ
dũ inueniri põt alleluia. ps. Be 55
nedici. Añ. Ecce veniet propheta magnus ⁊ ipſe renouabit hieruſalẽ alleluia. ps. Laudate. Cap. 52
Ecce dico. Hymnus. 61

Uox clara ecce intonat: obſcura queq̃ increpat: pellãtur

emintus ſomnia:ab ethere chri-
ſtus promicat.
Mens iam reſurgat torpida q̄
ſorde extat ſaucia:ſydus reful-
get iam nouum:vt tollat omne
ne noxium.
E ſurſū agnꝰ mittit̄:laxare gra
tis debitū:oēs pro indulgentia
vocem demus cum lachrymis.
Secundo vt cum fulſerit:mū-
dumq̄ʒ horror cinxerit nō pro
reatu puniat:ſed pius nos tūc
61 protegat. Laus honor. ℣. Vox
clamantis in deſerto. ℟. Parate
viā domini. Ad benedictus añ.
Spiritus ſanctus in te deſcendet
maria:ne timeas habebis ī vtero
filium dei alleluia. ¶ Ad horas
diei Añe laudū quarta preter
miſſa:ꝛ hoc per totum aduen-
tum in dominicis obſeruetur.
¶ Ad primā. ℟. Jeſu chriſte fi
li dei viui: Miſerere nobis. ℣. Qui
venturus es in mundum. Hic
verſus dicat̄ ad primā p totū
aduentum etiā in feſtis ſancto
rū preterq̄ʒ in feſto ſanctificatio
nis beate vginis ꝛ in ſabbatis
quādo de ea in aduentu agitur.
¶ Ad tertiā cap. Ecce dies.
61 ℟. Veni ad liberandum nos: Do-
mine deus virtutum. ℣. Oſtende
faciem tuam ꝛ ſalui erimus. Domi
ne. Gloria. Veni. ℣. Timebunt gē
tes nomen tuum domine ℟. Et
omnes reges terre gloriam tuam.

I ¶ Ad ſextam capitulū.
N diebus illis ſaluabitur hiere.
iuda ꝛ iſrael habitabit confidē ca. 23
ter:ꝛ hoc eſt nomen quod voca
bunt eū dñs iuſtus noſter. ℟.
Oſtende nobis domine: Miſericor-
diam tuam. ℣. Et ſalutare tuū da
nobis. Miſericordiā. Gloria. Oſten
de. ℣. Memēto noſtri domine in
beneplacito populi tui. ℟. Viſita
nos in ſalutari tuo. ¶ Ad nonā
Erit in nouiſſi- capl'm. Eſaie.
mis diebus preparatus ca. 2.
mons domus domini in verti-
ce montiū:ꝛ eleuabitur ſuper
colles ꝛ fluēt ad eū oēs gētes.
℟. Super te hieruſalem: Orietur do-
minus. ℣. Et gloria eius in te vi-
debit̄. Orietur. Gloria. Super. ℣.
Domine deus virtutum conuerte
nos. ℟. Et oſtende faciem tuam ꝛ
ſalui erimus. ¶ Ad veſ. capl'm
hy. ℣. vt ſupra in primis veſpe.
Ad mag. añ. Ne timeas maria
inueniſti gratiam apud dominum.
ecce concipies ꝛ paries filiū alleluia.
¶ Omnꝰ diei capl'a hy. ℣. ꝛ ℟.
horarū cū ſuis. ℣. dicant̄ ſuis
locis quo agitur de aduētu vſq̄ʒ
ad vigiliam natalis dñi excluſi
ue. ¶ Feria. ij. Ad mat. inuita
torium. Regem virtutum dominū:
Venite adoremus. Hoc inuitat̄.
dicatur quotidie per aduētū in
profeſtis diebus vſq̄ʒ ad vigiliā
natalis domini niſi in ieiuniis

quatuor temporum. ℣. Ex ſion.
61 ℭ Lectiões feriales a ſecũdo
capitulo vſq ad.xiiij. vbi volue
ris. Et nota ꝙ illi qui non hñt
biblias poſſunt reperire per fe
rias lectiones dñicales ꝑnota
tas: q vero hñt poſſũt repetere
vel qḋ melius eſt legere in cap.
ꝑdictis. Et hoc ſimiliter in ſe
62 quentibus obſeruetur. ℟. Aſpi
ciens. ℣. Excita domine ſine Glia.
61 ℟. Aſpiciebã. ℟. Miſſus eſt. Ad
bñs añ. Angelus domini nuncia
uit marie ⁊ concepit de ſpũ ſancto
alla. ℭ Ad primã añ. Ueni ⁊ li
bera nos deus noſter. ℭ Ad.iij.
añ. Ueni dñe ⁊ noli tardare: rela
xa facinora plebis tue iſrl. ℭ Ad
vj. aña. Tuam domine excita po
tentiam: ⁊ veni ad ſaluandum nos.
Ad.ix.aña. In tuo aduẽtu erue
nos domine. Precedentes añe
dicãtur in profeſtis diebus ad
horas per aduentũ. Ad magt
aña. Hieruſalem reſpice ad orien
tem ⁊ vide: alla. ℭ Feria.ij. ℣.
62 Egredietur virga. Ad bñdictus
añ. Leua hieruſalẽ oculos ⁊ vide
potentiam regis: ecce ſaluator venit
ſoluere te a vinculis. Ad magt
aña. Querite dominum dum in
ueniri poteſt: inuocate eum dũ ꝓ
pe ẽ alleluia. ℭ Feria quarta. ℣.
62 Egredietur dominus. Predicti
tres ℣ dicantur per aduẽtum
in profeſtis diebus ſm ordinem
[...]

nocꝫ. Ad bñdi.aña. De ſion exi
bit lex ⁊ verbum dñi de hieruſalẽ.
Ad magt añ. Ueniet fortior me
poſt me cuius non ſuꝫ dignus ſol
uere corrigiã calciamentoꝝ eius.
ℭ Feria.v. Ad benedic. aña.
Benedicta tu in mulieribus ⁊ be
nedictus fructus vẽtris tui. Ad
magnificat aña. Expectabo do
minum ſaluatorem meum: ⁊ pre
ſtolabor eum duꝫ ꝓpe eſt alleluia
ℭ Feria.vj.ad benedictus añ.
Ecce veniet deus ⁊ homo ḋ domo da
uid ſedere i throno alleluia. Ad
magnificat aña. Ex egypto voca
ui filium meũ: veniet vt ſaluet po
pulum ſuũ. ℭ Sabbato ad bñ.
añ. Sion noli timere ecce deꝰ tu
us veniet alla. ℭ Dñica.ij. ſab
bato precedẽti ad veſperas. ℟.
Ecce dominus veniet. i. Ad ma
gnificat añ. Ueni domine viſita
re nos in pace vt letemur coram
te corde perfecto. Oratio.

Excita domine corda no
ſtra ad preparandas vnigeniti
tui vias: vt per eius aduentum
purificatis tibi mentibus ſerui
re mereamur. Qui tec. ℭ Ad
matut inuit. Rex noſter adueniet
chꝛs quẽ ioãnes ꝑdicauit agnum
eſſe venturũ. Añ. ꝑs. ℣. noctur
noꝝ ſicut in ꝑcedẽti dñica. L.j.

Prope ẽ vt veniat tẽpus Iſaie
eius: ⁊ dies eius nõ elon ca.14.
gabuntur. Miſerebitur enim

ſtodiat:te roga.audi nos.
Ut eccliã tuã regere ac defen
ſare digneris: te rog.audi nos.
Ut domnũ aplicũ ⁊ oẽs grad⁹
ecclie in ſcã religione ↄſeruare
digneris:te rogamus audi nos.
Ut epos ⁊ platos nros ⁊ cun
ctas ↄgregatiões illis cõmiſſas
in tuo ſcto ſeruitio ↄſeruare di
gneris:te rogamus audi nos.
Ut regib⁹ ⁊ pncipib⁹ nris pa
cẽ ⁊ verã ↄcordiã atq; victoriã
donare digneris:te rogam⁹audi.
Ut cũctũ pplʒ chriãnũ ptio
ſo ſanguĩe tuo redẽptũ ↄſuare
digneris : te rogam⁹ audi nos.
Ut oib⁹bñfactorib⁹nris ſẽpi-
terna bona retribuas:te ro.au.
Ut aiaꝫ noſtras ⁊ parẽtũ no-
ſtroꝝ ab eterna damnatiõe eri-
pias te rogamus audi nos.
Ut fruct⁹ terre dare ⁊ ↄſeruã
re digneris:te roga.audi nos.
Ut oculos mĩe tue ſup nos re
ducere digneris: te ro.au.nos.
Ut obſequiũ ſuitutis nre rõ-
nabiles facias:te roga.au.nos.
Ut mẽtes nras ad celeſtia dſi
deria erigas:te roga.audi nos.
Ut miſerias pauperũ ⁊ capti
uorũ intueri ⁊ releuare digne-
ris:te rogamus audi nos.
Ut loca noſtra ⁊ omnes habi
tãtes in eis viſitare ⁊ cõſolari
digneris : te rogam⁹ audi nos.
Ut ciuitatẽ iſtam ⁊ oẽm popu
lum eius protegere ⁊ ↄſeruare
digneris : te rogam⁹ audi nos.
Ut oẽs fideles nauigãtes ⁊ iti
nerantes ad portũ ſalutis pdu
cere digneris: te roga.au.nos.
Ut regularib⁹ diſciplinis nos
inſtruere digneris:te ro.au.nos.
Ut oib⁹ fidelib⁹ defunctis re
quiem eternã dones:te rog.au.
Ut nos exaudire digneris:te.
Fili dei te rogam⁹ au.nos. ℟.
Fili.⁊c. Agn⁹dei q tollis pcã
mundi pce nob dñe. ℟. Agn⁹
⁊c. Agn⁹ dei q tollis pcã mũ-
di:exaudi nos dñe. ℟. Agnus.
⁊c. Agnus dei q tollis pcã mũ
di miſerere nob ℟. Agn⁹.⁊c.
Kyriecl'. Chriecl'. Kyr. Pater
noſter. Et ne nos iducas in tẽ-
tationẽ. ℣. Poſt partum. ℣. Ora
pro nobis btẽ dñice. ℣. Sapientiaꝫ
ſctõrũ narrãt populi. ℟. Et laudes
eorũ nũciat eccleſia. ℣. Memoreſto
congregationis tue. ℣. Saluos fac
ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas. ℣. Eſto
nobis dñe turris fortitudinis. ℣.
Fiat pax. ℣. Dominus vobiſcũ. ℟.
Et cum ſpiritu. Oremus. Oro.

Protege dñe famlos tuos
ſubſidijs pacis:⁊ btẽ ma
rie ſẽp vgis patrocinijs ↄfitẽtes:
a cũctis hoſtib⁹redde ſecuros.

Oratio. Concede queſu-
mus oipotens deus:vt q
peccatorum noſtrorũ põdere
premimur beati dñici ↄfeſſoris

tui pꝛocinio ſubleuemur. Oꝛo.

Concede queſumus omnipotēs de⁹: vt ad meliorem vitā: ſanctoꝝ tuoꝛum petri antonini thome vincentij ꝛ catherine exempla nos ꝓuocent: quatenus quoꝛum memoꝛiam agimus etiam actus imitemur.

Ineffabilē miſeri- Oꝛatio. coꝛdiā tuā dn̄e nobis clementi oſ̄de: vt ſimul nos ꝛ a peccatis oib⁹ exuas ꝛ a penis q̄s ꝓ his meremur eripias. Oꝛatio.

Pretēde domine famulis ꝛ famulabus tuis dexterā celeſtis auxilij: vt te toto coꝛde perquirant ꝛ qui digne poſtulant aſſequantur. Oꝛatio.

Eccleſie tue domine pꝛeces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ꝛ erroꝛibus vniuerſis ſecura tibi ſeruiat libertate. Oꝛatio.

Deus a quo ſancta deſideria: recta ꝯſilia: ꝛ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quā mūdus dare non poteſt pacē: vt ꝛ coꝛda noſtra mādatis tuis dedita: ꝛ hoſtiū ſublata foꝛmidie tēpoꝛa ſint tua ꝓtectiōe trāqlla Per chꝛm dn̄m nr̄m. Amen.

¶ De quo officiū ſit agendum.

Notandum ꝙ per totū annum officiū tam diei ꝗ̄ noctis ad hoꝛas faciendum eſt de tp̄e: niſi in feſtis ſanctoꝛum: ꝛ per octauas ꝛ in octauis eoꝝ: ꝛ niſi in tertijs ferijs quādo de beato dominico ꝛ in ſabbatis qn̄ de beata virgine agit̄ in cōuentu. Quādo igitur de tempoꝛe fuerit faciendum omnibus dn̄icis extra tempus paſcale faciēde ſunt nouē lectōes in matutinis. In pꝛofeſtis autē diebus per totum annum fiant tm̄ tres: niſi in triduo ante paſcha. Tempus autem paſchale vocatur a miſſa de vigilia paſce ꝛ deinceps vſq ad ꝑmas veſperas trinitas excluſiue.

¶ De reſponſoꝛio in pꝛimis veſperis dominice.

Omni tempoꝛe quādo hiſtoꝛia dominicalis in ſua pꝛima dominica inchoat̄ reſpōſoꝛium dicendum eſt in pꝛimis veſperis. Quādo vero pꝛopter aliquod impedimentum dominica nō habet ꝑmas veſpas vel hiſtoꝛia dominicalis non cantatur in dominica i qua ꝑmo debuit inchoari: reſponſoꝛiū i veſperis de cetero non dicatur.

¶ De oratione dominicali.

Notandum eſt ꝙ oꝛatio dn̄icalis ſemper dicenda eſt in ſabbato pꝛecedenti ad veſperas ꝛ i ipſa dn̄ica ad omnes hoꝛas tam diei ꝗ̄ noctis quando de dn̄ica agitur: pꝛeter ꝗ̄ in pꝛima ꝛ in cōpletoꝛio. Et hoc

¶ Incipit breuiariũ ſm mores ordinis clariſſimi frm̃ pdicato℞.

¶ Dñica.j.in aduentu dñi ſabbato precedenti. Ad veſpas. añ. Bñdictus. ps. Ipſum. Cetere ad ceteros. Capl'm.

51

Hiere. ca. 23 Ecce dies veniũt dicit dñs ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtum: ⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iuſtitiã in terra. ℟. Miſſus eſt. Hy.

62 Conditor alme ſyderum eterna lux credẽtiũ: chriſte redẽptor omnium: exaudi preces ſupplicum. Qui cõdolens interitu mortis perire ſeculum: ſaluaſti mũdum languidũ: donans reis remediũ. Vergẽte

mundi veſpere: vti ſponſus de
thalamo: egreſſus honeſtiſſima:
virginis matris clauſula. Qui⁹
forti potētie: genu curuant oīa:
celeſtia terreſtria nutu fatētur
ſubdita. Te deprecamur agie:
ventTure iudex ſcli: ꝯſerua nos in
tpe: hoſtis a telo pfidi. Laus
honor vtus glia deo pr̄i ⁊ filio:
ſcō ſimul paracleto ī ſempiter-
na ſcl'a. Amē. ℣. Rorate celi de-
ſup ⁊ nubes pluāt iuſtum. ℟. Ape
riatur terra ⁊ germinet ſaluatorē.
Ad magnificat añ. Ecce nomen
domini venit de longinquo ⁊ clari
tas eius replet orbem terrarum.

Oratio.
Excita
que-
ſumus do-
mine poten
tiam tuam
⁊ veni: vt ab
imminenti-
bus pecca-
toꝝ noſtro-
rum pericu
lis: te mereamur protegēte eri-
pi: te liberāte ſaluari. Qui vi.
¶ Ad matutinū inuitatoriū.
Ecce veniet rex. Occurramus ob-
33 uiam ſaluatori noſtro. ps. Veni
te exultemus. Hymnus.
Verbū ſupernū ꝓdiens a
patre olim exiēs: q nat⁹ or-
bi ſubuenis: curſu dcliui tpis,

Illumina nunc pectora: tuoq̃
amore concrema audito vt pre
conio: ſint pulſa tandē lubrica.
Iudexq̃ cū poſt aderis: rimaris
facta pectoris: reddens vicem
pro abditis: iuſtiſq̃ regnū pro
bonis. Non demū arctemur
malis pro qualitate criminis:
ſed cum beatis compotes ſi-
mus perennes celibes. Laus
honor. ¶ In .j. nocturno añ.
Scientes q: hora eſt iam nos de ſō
no ſurgere: nūc enim propior eſt
noſtra ſalus q̄ cum credidimus:
nox preceſſit dies autem appropin
quauit. Pſal. Beatus vir. ps. 1
Quare fremuerūt. ps. Domi- 2
ne quid. Pſalmus. Domine 2
ne in furore tuo arguas me. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. ps. Dñe de⁹.
Pſalm⁹. Domine dominus.
Pſal. Cōfitebor tibi. ps. In 3
domino. ℣. Gloria patri ⁊ filio.
ps. Saluū me fac. Pſal. Vſq̃ 4
quo. Pſalm⁹ Dixit inſipiēs.
ps. Dñe quis. Gloria patri. ℣. 4
Ex ſion ſpecies decoris eius. ℟. De
us nr̄ manifeſte veniet. L. j. iſaie.
Viſio iſaie filij amos quā ca. I.
vidit ſuper iudā ⁊ hieru-
ſalem: in diebus ozie ioathan
achaz ⁊ ezechie regum iuda.
Audite celi ⁊ auribus percipe
terra: quoniam dominus lo-
cutus eſt. Filios enutriui ⁊ ex-
altaui: ipſi autem ſpreuerunt

me. Hec dicit dominus deus cõuertimini ad me et salui eritis. ℟. Aſpiciēs a lōge ecce video dei potentiam venientem et nebulaȝ totam terram tegentem. Ite obuiam ei et dicite. nūcia nobis ſi tu es ipſe. Qui regnaturus es: In populo iſrael. ℣. Quiqȝ terrigene et filij hominum ſimul in vnū diues et pauper. Ite obuiam ei et dicite. Repetatur vſqȝ in finem. ℣. Qui regis iſrael intēde: qui deducis velut oueȝ ioſeph. nūcia nobis ſi tu es. vſqȝ in finē. ℣. Excita domine potentiam tuā et veni: vt ſaluos facias nos. Qui regnatur⁹. vſqȝ in fineȝ. ℣. Gloria patri. In populo iſrael. ℟. Aſpiciens. Lectio ſecunda.

Cognouit bos poſſeſſoreȝ ſuum: et aſinus pſepe domini ſui: iſrael autem me nō cognouit: et populus meus nō intellexit. Ve genti peccatrici populo graui inīqtate: ſemini nequā filijs ſceleratis. Dereliquerūt dn̄m: blaſphemauerūt ſanctum iſrael: abalienati ſunt retrorſum. Hec dicit domin⁹. ℟. Aſpiciebam in viſu noctis et ecce i nubibus celi filius hominis venit: et datuȝ eſt ei regnū et honor. Et oēs populus tribus et lingue ſeruient ei. ℣. Poteſtas eius poteſtas eterna que non auferetur: et regnū ei⁹ quod non corrumpetur. Et omnis populus tribus. Lectio tertia.

Super quo percutiam vos vltra addentes preuaricationes? Omne caput lāguidum omne cor merens: a planta pedis vſqȝ ad verticem nō eſt i eo ſanitas. Vultus et liuor et plaga tumēs nō eſt circumligata nec curata medicamine: neqȝ fota oleo. Hec dicit dominus. ℟. Miſſus eſt gabriel angelus ad mariam virginem deſponſatā ioſeph. nuncians ei vbuȝ: et expaueſcit virgo de lumine: ne timeas maria inueniſti gratiam apud dominuȝ: ecce concipies et paries. Et vocabitur altiſſimi filius. ℣. Dabit ei dominus deus ſedem dauid patris ei⁹: et regnabit i domo iacob i eternū. Et vocabitur altiſſimi. Gloria pr̄i. Et vocabitur altiſſimi. ¶ In ſecūdo noct. an̄. Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere: et aperti ſunt oculi noſtri ſurgere ad chriſtum: quia lux vera eſt fulgens i mūdo. Pſalmus. Conſerua me domine. 4
Gloria patri. Exaudi domine.
Gloria patri et filio et. Diligam 5
te domine fortitudo. Gloria patri. ℣. Egredietur virga de radice ieſſe. Reſp. Et flos de radice eius aſcendet. Lectio quarta.

Terra veſtra deſerta: ciuitates veſtre ſuccenſe igni. Regionem veſtram corā vobis alieni deuorant: et deſolabitur ſicut i vaſtitate hoſtili. Et dereliſi

quetur filia ſion vt vmbraculũ
in vinea: ⁊ ſicut tuguriũ in cu-
cumerario: ſicut ciuitas que va
ſtatur. Hec dicit dominus. ℟.
Aue maria gratia plena dominus
tecum. Spiritus ſanctus ſuperue-
niet i te: ⁊ virtus altiſſimi obũbra
bit tibi: quod enim ex te naſcet̃ ſan
ctum vocabitur filius dei. ℣. Quo
modo fiet iſtud quoniam viruʒ nõ
cognoſco? ⁊ reſpondens angelus di
xit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet
in te: ⁊ virtus altiſſimi. Lectio. v.

NIſi dominus exercituum
reliquiſſet nobis ſemen:
quaſi ſodoma fuiſſemꝰ: ⁊ quaſi
gomorrha ſimiles eſſemꝰ. Au-
dite verbum dñi principes ſo-
domorũ: auribus percipite le-
gem dei veſtri populus gomor-
rhe. Quo mihi multitudinẽ vi
ctimarũ veſtrarum: dicit domi-
nus? Plenus ſum. Hec dicit
dominus. ℟. Saluatoreʒ expecta
mus dominum ieſum chriſtũ. Qui
reformabit corpꝰ humilitatis no-
ſtre configuratũ corpori claritatis
ſue. ℣. Sobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamꝰ
in hoc ſeculo: expectantes beatam
ſpem ⁊ aduentuʒ glorie magne dei.
Qui reformabit corpꝰ humilitatis.

HOlocauſta Lectio ſexta.
arietum ⁊ adipem pingui
um: ⁊ ſanguinem vitulorum ⁊
agnorum: ⁊ hircorũ nolui. Cũ
veniretis ante conſpectũ meũ:
quis queſiuit hec de manibꝰ veſ
tris vt ambularetis i atrijs me
is? Non offeratis vltra ſacrifi-
ciũ fruſtra. Incẽſum abomina-
tio eſt mihi. Neomeniam ⁊ ſab
batum ⁊ feſtiuitates alias nõ fe
ram. Hec dicit. ℟. Audite verbũ
domini gentes ⁊ annunciate illud
in finibus terre ⁊ inſulis que ꝑcul
ſunt dicite. Saluator nr̃ adueniet.
℣. Annunciate ⁊ auditum facite:
loquimini ⁊ clamate. Saluator.
Gloria. Saluator. ¶ In. iij. noct.
aña. Nox preceſſit dies autem ap
propiquauit: abijciamus ergo ope-
ra tenebrarum ⁊ induamur arma
lucis ſic: vt in die honeſte ambule-
mꝰ. Pſalmus. Celi enarrant. 6
Gloria. Exaudiat. Gloria. Do- 6
mine in virtute. Glia. ℣. Egre- 7
dietur dominus d loco ſancto ſuo.
℟. Veniet vt ſaluet populum tuũ.
Secundum Mattheum. a. 21.

IN illo
tempo-
re: Cum ap
propiquaſ-
ſet ieſus hie
roſolymis
⁊ veniſſet bet
phage ad
montem oli
ueti: tũc mi
ſit duos di-
ſcipulos di-
cens eis. Ite in caſtelluʒ quod

cõtra vos eſt. Et reſ. Homel.
bti ambroſij epiſcopi. Lcõ. vij.
P Ulchre relictis iudeis ha
bitaturus in mẽtibus gen
tiliu3 tẽplũ dñs aſcendit. Hoc
enim templum eſt quod fidei
ſeries nõ lapidũ ſtructura fun
datur: Deſeruntur ergo q ado-
rant: eliguntur qui amaturi erãt.
℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet
filium ⁊ vocabitur nomen eius. Ad
mirabilis deus fortis. ℣. Sup ſo-
lium dauid ⁊ ſuper regnum eius
ſedebit in eternum. Ad. Lcõ. viij.
E T ideo ad monte3 venit
oliueti: vt nouellas oli-
uas in ſublimi ỽtute plãtaret:
quarum mater eſt illa que ſur-
ſum eſt hieruſalẽ. In hoc mon
te eſt ille celeſtis agricola: vt
plantationes in domo domini
poſſint veraciter dicere. Ego ſi-
cut oliua fructifera i domo dñi.
℟. Obſecro domine mitte quem
miſſurus es vide afflictionem po-
puli tui: ſicut locutus es. Ueni li-
bera nos. ℣. A ſolis ortu ⁊ occa-
ſu: ab aquilone ⁊ mari. Ueni ⁊ libe-
ra nos. Lectio nona.
E T fortaſſe ipſe chriſtus
mons eſt. Quis enim alius ta-
les fructus ferret olearu3 non
turgeſcẽtiu3 vbertate baccarũ
ſed ſpiritus plenitudine gẽtiũ
fecundarum? Ipſe eſt per que3
aſcẽdimus. Ipſe eſt ianua: ipſe
eſt via que aperitur ⁊ aperit q
pulſatur ab ingredientibus: ⁊
ab egredientibus adoratur. ℟.
Ecce dies veniunt dicit dominus:
⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtum
⁊ regnabit rex ⁊ ſapiens erit: ⁊ faci
et iudicium ⁊ iuſtitia3 in terra. Et
hoc nomen quod vocabunt eum.
Dominus iuſtus noſter. ℣. In die
bus illis ſaluabitur iuda ⁊ iſrael
habitabit confidenter. Et hoc eſt no
mẽ. Gloria. Dominus iu. ℟. Ecce.
Non dicatur Te deum. per to
tum aduentu3: niſi in feſtis ſan
ctorum: ſed nonum ℟. in om-
nibus dominicis repetatur. ℣.
Emitte agnum domine dominatorẽ
terre. ℟. De petra deſerti ad montẽ
filie ſion. ¶ In laud. añ. In illa
die ſtillabunt montes dulcedine3.
⁊ colles fluent lac ⁊ mel alleluia.
Ps. Dominus regna. Añ. Io- 35
cundare filia ſion exulta ſatis filia
hieruſale3 alleluia. Ps. Iubilate. 53
Aña. Ecce dominus veniet ⁊ om-
nes ſancti eius cũ eo: ⁊ erit in die
illa lux magna alleluia. Ps. De- 21
us deus. Aña. Omnes ſitientes
venite ad aquas: querite dominu3
dũ inueniri põt alleluia. Ps. Be-
nedici. Añ. Ecce veniet prophe- 55
ta magnus ⁊ ipſe renouabit hieru
ſalẽ alleluia. Ps. Laudate. Cap. 52
Ecce dies. Hymnus. 61
V Ox clara ecce itonat: ob
ſcura queq3 increpat: pellãtur

eminus ſomnia: ab ethere chri-
ſtus promicat.

Mens iam reſurgat torpida q̄ ſorde extat ſaucia: ſydus reful-
get iam nouum: vt tollat omne nc noxium.

E ſurſū agn⁹ mittit̄: laxare gra
tis debitū: oēs pro indulgentia vocem demus cum lachrymis.

Secundo vt cum fulſerit: mū-
dumq̄ horror cinxerit nō pro reatu puniat: ſed pius nos tūc

61 protegat. Laus honor. ℣. Vox clamantis in deſerto. ℟. Parate viā domini. Ad benedictus añ. Spiritus ſanctus in te deſcendet maria: ne timeas habebis i vtero filium dei alleluia. ¶ Ad horas diei Añe laudū quarta preter miſſā: et hoc per totum aduentum in dominicis obſeruetur.

¶ Ad primā. ℟. Jeſu chriſte fi li dei viui: Miſerere nobis. ℣. Qui venturus es in mundum. Hic verſus dicat̄ ad primā p totū aduentum etiā in feſtis ſanctorū pterq̄ in feſto ſanctificationis beate vginis et in ſabbatis quādo de ea in aduentu agitur.

¶ Ad tertiā cap. Ecce dies.

61 ℟. Ueni ad liberandum nos: Domine deus virtutum. ℣. Oſtende faciem tuam et ſalui erimus. Domine. Gloria. Ueni. ℣. Timebunt gē tes nomen tuum domine ℟. Et omnes reges terre gloriam tuam.

¶ Ad ſextam capitulū.

In diebus illis ſaluabitur iuda et iſrael habitabit confidē ter: et hoc eſt nomen quod vocabunt eū dñs iuſtus noſter. ℟. Oſtende nobis domine: Miſericordiam tuam. ℣. Et ſalutare tuū da nobis. Miſericordiā. Gloria. Oſtende. ℣. Memēto noſtri domine in beneplacito populi tui. ℟. Uiſita nos in ſalutari tuo. — hiere. ca. 23.

¶ Ad nonā capl̄m.

Erit in nouiſſimis diebus preparatus mons domus domini in vertice montiū: et eleuabitur ſuper colles et fluēt ad eū oēs gētes. ℟. Super te hieruſalem: Orietur dominus. ℣. Et gloria eius in te videbit̄. Orietur. Gloria. Super. ℣. Domine deus virtutum conuerte nos. ℟. Et oſtende faciem tuam et ſalui erimus. — yſaie. ca. 2.

¶ Ad veſ. capl̄m hy. ℣. vt ſupra in primis veſp. Ad magr̄ añ. Ne timeas maria inueniſti gratiam apud dominum. Ecce cōcipies et paries filiū alleluia.

¶ Huiꝰ diei capl̄a hy. ℣. et ℟. horarū cū ſuis ℣. dicant̄ ſuis locis qn̄ agitur de aduētu vſq̄ ad vigiliam natalis dñi excluſiue.

¶ Feria .ij. Ad mat. inuitatorium. Regem virtutum dominū: Uenite adoremus. Hoc inuitat̄. dicatur quotidie per aduētū in profeſtis diebus vſq̄ ad vigiliā natalis domini niſi in ieiunijs

quatuor temporum. ℣. Ex ſion.
61 ¶ Lectiões feriales a ſecũdo capitulo vſq ad.xiiij. vbi volueris. Et nota ꝙ illi qui non hñt biblias poſſunt reperire per ferias lectiones dñicales ꝑnotatas: q vero hñt poſſũt reperire vel qđ melius eſt legere in cap. ꝑdictis. Et hoc ſimiliter in ſequentibus obſeruetur. ℟. Aſpi-
62 ciens. ℣. Excita domine ſine gl'ia.
62 ℟. Aſpiciebã. ℟. Miſſus eſt. Ad bñs añ. Angelus domini nunciauit marie ⁊ concepit de ſpũ ſancto all'a. ¶ Ad primã añ. Ueni ⁊ libera nos deus noſter. ¶ Ad.iij. añ. Ueni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tue iſrl'. ¶ Ad vj. añ. Tuam domine excita potentiam:⁊ veni ad ſaluandum nos. Ad.ix.añ. In tuo aduẽtu erue nos domine. Precedentes añe dicãtur in profeſtis diebus ad horas per aduentuꝫ. Ad magt añ. Hieruſalem reſpice ad orientem ⁊ vide:all'a. ¶ Feria.iij. ℣.
62 Egredietur virga. Ad bñdictus añ. Leua hieruſalẽ oculos ⁊ vide potentiam regis:ecce ſaluator venit ſoluere te a vinculis. Ad magt añ. Querite dominum dum inueniri poteſt:inuocate eum dũ ꝑpe ẽ alleluia. ¶ Feria quarta. ℣.
62 Egredietur dominus. Predicti tres ℣ dicantur per aduẽntum in profeſtis diebus ſm ordinẽ [...]

noct. Ad bñdi.añ. De ſion exibit lex ⁊ verbum dñi de hieruſalẽ. Ad magt añ. Ueniet fortior me poſt me cuius non ſuꝫ dignus ſoluere corrigiã calciamentoꝝ eius. ¶ Feria.v. Ad benedic. añ. Benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus vẽtris tui. Ad magnificat añ. Expectabo dominum ſaluatorem meum : ⁊ preſtolabor eum duꝫ ꝓpe eſt alleluia ¶ Feria.vj.ad benedictus añ. Ecce veniet deus ⁊ homo ḋ domo dauid ſedere i throno alleluia. Ad magnificat añ. Ex egypto vocaui filium meuꝫ:veniet vt ſaluet populum ſuũ. ¶ Sabbato ad bñ. añ. Sion noli timere ecce de⁹ tuus veniet all'a. ¶ Dñica.ij.ſabbato precedẽti ad veſperas. ℟. Ecce dominus veniet. i. Ad magnificat añ. Ueni domine viſitare nos in pace vt letemur coram te corde perfecto. Oratio. Excita domine corda noſtra ad preparandas vnigeniti tui vias:vt per eius aduentum purificatis tibi mentibus ſeruire mereamur. Qui tec. ¶ Ad matut inuit. Rex noſter adueniet chꝛs quẽ ioãnes ꝑdicauit agnum eſſe venturũ. Añ.ps.℣.nocturnoꝝ ſicut in ꝑcedẽti dñica. L.j.

Prope ẽ vt veniat tẽpus eius:⁊ dies eius nõ elongabuntur. Miſerebitur enim Iſaie ca.14.

dominus iacob: eliget adhuc de iſrael: et requieſcere eos faciet ſup humum ſuam. Adiungetur aduena ad eos: et adherebit domui iacob et tenebunt eos populi: et adducent eos in locum ſuum: et poſſidebit eos domus iſrael ſuper terram domini in ſeruos et ancillas. Et erunt capientes eos qui ſe ceperant: et ſubijcient exactores ſuos. Hec dicit. ℟. Hieruſalem cito veniet ſalus tua: quare merore conſumeris? nunquid conſiliarius non eſt tibi quia innouauit te dolor? Saluabo te et liberabo te noli timere. ℣. Iſrael ſi me audieris non erit in te deus recens neque adorabis deum alienum: ego enim dominus. Saluabo te et liberabo te.

Lectio.ij.

Et erit in die illa cum requiem dederit tibi deus a labore tuo et a concuſſione tua et a ſeruitute dura qua ante ſeruiſti: ſumes parabolam iſtam contra regem babylonis et dices. Quomodo ceſſauit exactor quieuit tributum. Contriuit dominus baculum impiorum: virgam dominantium cedentem populos in indignatione: plaga inſanabili ſubijcientem in furore gentes: perſequentem crudeliter. Hec dicit. ℟. Ecce dominus veniet et omnes ſancti eius cum eo et erit in die illa lux magna: et exibunt de hieruſalem ſicut aqua munda et regnabit dominus in eternum. Super omnes gentes. ℣. Ecce dominus cum virtute veniet et regnum in manu eius et poteſtas et imperium. Super omnes gentes.

Lectio.iij.

Conquieuit et ſiluit omnis terra gauiſa est et exultauit. Abietes quoque letate ſunt ſuper te: et cedri libani. Ex quo dormiſti: non aſcendit qui ſuccidat nos: Infernus ſubtus conturbatus eſt in occurſum aduentus tui: ſuſcitabit tibi gigantes. Hec dicit. ℟. Ciuitas hieruſalem noli flere quoniam doluit dominus ſuper te: Et auferet a te omnem tribulationem. ℣. Ecce dominus in fortitudine veniet et brachium eius dominabitur. Et auferet. Gloria. Et.

Lectio.iiij.

Omnes principes terre: ſurrexerunt de ſolijs ſuis: omnes principes nationum vniuerſi reſpondebunt et dicent tibi. Et tu vulneratus es ſicut et nos noſtri ſimilis effectus es: Detracta eſt ad inferos ſuperbia tua: concidit cadauer tuum. Subter te ſternetur tinea: et operimentum tuum erunt vermes. Hec dicit. ℟. Ecce veniet dominus protector noſter ſanctus iſrael. Coronam regni habens in capite ſuo. ℣. Et dominabitur a mari vſque ad mare: et a flumine vſque ad termios orbis terrarum. Coronam. Lectio quinta.

Quomodo

Quomodo cecidiſti de celo lucifer qui mane oriebaris: corruiſti in terram qui vulnerabas gẽtes? Qui dicebas in corde tuo. In celum cõſcendam: ſuper aſtra celi exaltabo ſolium meum: ſedebo in monte teſtamẽti in laterib⁹ aquilonis: aſcendam ſuper altitudinez nubium ſimilis ero altiſſimo. Veruntamen ad infernum detraheris: in profundum laci. Hec dicit dominus. ℟. Sicut mater conſolatur filios ſuos: ita conſolabor vos dicit dominus: ⁊ de hieruſalem ciuitate quã elegi veniet vobis auxilium ⁊ videbitis: Et gaudebit cor veſtrum. ℣. Dabo in ſion ſalutem ⁊ in hieruſalem gloriã meam. Et gaudebit cor. Lectio. vj.

Qui te viderunt ad te inclinabunt: teqꝫ pſpiciẽt. Nunquid iſte eſt vir qui cõturbauit terram: qui concuſſit regna qui poſuit orbem deſertum ⁊ vrbes eius deſtruxit: vinctis eius non aperuit carcerẽ? Omnes reges gentiuꝫ vniuerſi dormierunt in gloria: vir in domo ſua. Hec dicit. ℟. Hieruſalem plantabis vineã in montibus tuis ⁊ exultabis: quia dies domini veniet: ſurge ſion conuertere ad deuꝫ tuum gaude ⁊ letare iacob: Quia de medio gentiuꝫ ſaluator tuus veniet. ℣. Exulta ſatis filia ſion iubila filia hieruſalem: Quia de medio. Gloria. Quia. Secundum Lucam. ca. 21.

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in ſole et luna et ſtellis: ⁊ in terris pſſura gentium: pre confuſione ſonitus maris ⁊ fluctuum: areſcentibus hominibus pre timore ⁊ expectatione que ſuperuenient vniuerſo orbi. Et reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lcõ ſeptima.

Dominus ac redemptor noſter paratos nos inuenire deſiderans: ſeneſcentem mundum que mala ſequantur denunciat vt nos ab eius amore compeſcat. Appropinquante eius termino quante perſecutiones preueniãt innoteſcit: vt ſi deum metuere in tranquillitate nolumus: vicinum eius iudicium vel percuſſionibus attriti timeamus. ℟. Egredietur dominus de ſamaria ad portaꝫ que reſpicit ad orientem ⁊ veniet in bethleem ambulans ſuper aquas redemptionis iude. Tũc ſaluus erit omnis homo: quia ecce veniet.

℟. Et preparabitur in misericor-
dia solium eius: et ſedebit ſuper illud
iudicans in equitate. Luc. L. viij.

Hic enim lectioni ſancti
euangelij paulo ſuperius
dominus premiſit dicens. Exur-
get gens contra gentem: et erunt
terremotus magni per loca et
peſtilentie et fames. Et quibuſ-
dam interpoſitis: hoc quod mo-
do audiſtis adiunxit: et erunt ſi-
gna in ſole et luna et ſtellis. ℟.
Docebit nos dominus vias ſuas et
ambulabimus in ſemitis eius: Quia
de ſion exibit lex et verbum domini
de hieruſalem. ℣. Venite aſcenda-
mus ad montem domini et ad do-
mum dei iacob. Quia de ſion exi-
bit lex et verbum. Lectio .ix.

De his profecto omnibus
alia iam facta cernimus: alia
in proximo ventura formida-
mus. Nam gentem ſupra gen-
tem exurgere: earumque preſſuram
terris inſiſtere: plus iam in no-
ſtris tribulationibus quam in codi-
cibus legimus. Quam terremotus
innumeras vrbes ſubruat: ex
alijs mundi partibus ſcitis quam
frequenter audiuimus. Peſti-
lentias ſine ceſſatione patimur.
℟. Rex noſter adueniet chriſtus.
Quem ioannes predicauit agnum
eſſe venturum. ℣. Super ipſum con-
tinebunt reges os ſuum: ipſum gen-
tes deprecabuntur. Quem ioannes.
Gloria. Quem. ℟. Rex noſter.

¶ In lau. an. Ecce in nubibus
celi dominus veniet cum poteſtate
magna alleluia. Ps. Dñs regna. 33
Añ. Urbs fortitudinis noſtre
ſion ſaluator ponetur in ea murus et
antemurale: aperite portas quia no-
biſcum deus alleluia. Ps. Jubila- 22
te. Añ. Ecce apparebit dominus
et non mentietur: ſi moram fecerit
expecta eum: quia veniet et non tarda-
bit alleluia. Ps. Deus de⁹. Añ. 21
Montes et colles cantabunt coram
deo laudem: et omnia ligna ſylua-
rum plaudent manibus quoniam
veniet dominus dominator in regnum
eternum alleluia alleluia. Canti-
cum. Benedi. Añ. Ecce domi- 58
nus noſter cum virtute veniet et il-
luminabit oculos ſeruorum ſuorum:
alleluia. Ps. Lauda. Ad bñ. añ. 52
Super ſolium dauid et ſuper regnū
eius ſedebit in eternum alleluia.
Ad magnificat an. Beata es
maria que crediſti perficientur in
te que dicta ſunt tibi a domino al-
leluia. ¶ Lectiones feriales a
xvi. vſque ad xx. vbi volueris.
¶ Feria .ij. ad bñs añ. De celo
veniet dominator dominus et in ma-
nu eius honor et imperium. Ad
magt. an. Ecce rex veniet dominus
terre: et ipſe auferet iugum captiui-
tatis noſtre. ¶ Feria tertia ad
benedictus añ. Super te hieru-
ſalem orietur dominus: et gloria eius

in te videbitur. ¶ Ad magnificat antiphona. Vox clamantis in deſerto: parate viam domini: rectas facite ſemitas dei nři. ¶ Feria quarta ad benedictus aña. Ecce mitto angelum meum: qui p̄parabit viam tuã ante faciē tuā. Ad magnificat aña. Sion renovaberis: ⁊ videbis iuſtum tuū qui venturus eſt in te. ¶ Feria quinta ad benedictus añ. Tu es qui venturus es domine quem expectamus ut ſalvū facias pplm̄ tuū. Ad magnificat añ. Qui poſt me venit ante me factus eſt: cuius non ſum dignus calciamenta ſolvere. ¶ Feria ſexta ad benedictus antiphona. Dicite: puſillanimes confortamini ecce dominus deus noſter veniet. Ad magnificat aña. Cantate dño canticū novū: laus eius ab extremis terre. ¶ Sabbato ad benedictus añ. Levabit dñs ſignum in nationibus ⁊ cōgregabit diſperſos iſrael. ¶ Dominica tertia ſabbato precedēti ad veſperas. ℟. Qui venturus eſt. ℣. Ad magnificat añ. Ante me nō eſt formatus deus et poſt me non erit qꝫ mihi curvabit omne genu ⁊ confitebitur oīs lingua. Oratio.

Aurem tuā queſumus domine precibus noſtris accommoda: ⁊ mētis noſtre tenebras gratia tue viſitatiōis illuſtra. Qui vivis ⁊ reg. ¶ Ad matutinum Invitatorium. Surgite vigilemus venire adoremus. Quia neſcitis horam quādo veniet dominus. Aña. pſal. ℣. noctur. ſicut in prima dominica. Lc. j. Iſaie 30

Hec dicit dominus deus ſanctus iſrael. Si revertamini ⁊ quieſcatis ſalvi eritis. In ſilentio ⁊ in ſpe erit fortitudo vrã. Et noluiſtis: ⁊ dixiſtis. Nequaquam: ſed ad equos fugiemus. Ideo fugietis. Et ſuper veloces aſcendemus. Ideo veloces erunt: qui perſequent vos. Hec dicit dominus. ℟. Ecce apparebit dominus ſuper nubem candidam ⁊ cum eo ſanctorum millia habens in veſtimento ⁊ in femore ſuo ſcriptum: Rex regum ⁊ dominus dominantium. ℣. Apparebit in finem ⁊ non mentietur. ſi morā fecerit expecta eum: quia veniens veniet. Rex regum. Lectio ſcḋa.

Ille homines a facie terroris unius: ⁊ a facie terroris quinque fugietis: donec relinquamini quaſi malus navis in vertice mōtis: ⁊ qſi ſignū ſup collē. Propterea expectat dñs

vt miſereatur veſtri: ⁊ ideo exal
tabitur parcens vobis: qꝛ deus
iudicij dominus. Beati omnes
qui expectant eum. Hec dicit
dominus. ℟. Bethleem ciuitas
dei ſũmi ex te exiet dñator: iſrael:
⁊ egreſſus eius ſicut a principio a
diebus eternitatis: ⁊ magnificabit
in medio vniuerſe terre: ⁊ pax erit
in terra nr̃a: Dũ venerit. ℣. Loq̃
tur pacem gentibus: ⁊ poteſtas eius
a mari vſq3 ad mare. Dũ venerit.

P Opulus Lectio tertia.
enim ſion habitabit i hie
ruſalem. Plorãs nequaq̃ plo
rabis. Miſerans miſerebit ti
bi: ad vocem clamoris tui ſta
tim vt audierit reſpõdebit tibi.
Et dabit vobis dominus panem
arctum ⁊ aquam breuem: ⁊ nõ
faciet auolare a te vltra docto
rem tuum. Hec dicit dominus.
℟. Qui venturus eſt veniet ⁊ non
tardabit: iam nõ erit timor in fini
bus noſtris: Quoniã ipſe eſt ſalua
tor noſter. ℣. Deponet omnes ini
quitates noſtras: ⁊ pijciet omnia
peccata noſtra. Quoniam. Gloria.
Quoniam ipſe eſt. Lcõ quarta.

E T erunt oculi tui viden
tes preceptorẽ tuũ: ⁊ au
res tue audient verbum poſt ter
gum monentis. Hec via ambu
late in ea: ⁊ nõ declinetis neq3
ad dexteram neq3 ad ſiniſtram.
Et cõtaminabis laminas ſcul
ptilium argenti tui: ⁊ veſtimen
tum conflatilis auri tui: ⁊ diſper
ges ea ſicut immundicias men
ſtruate. Egredere dices eis.
Hec dicit dominus. ℟. Suſci
pe verbum virgo maria quod tibi
a domino per angelũ tranſmiſſum
eſt: concipies ⁊ paries deum pariter
⁊ hominem: Ut benedicta dicaris in
ter omnes mulieres. ℣. Paries q
dem filium ⁊ virginitatis nõ pa
tieris detrimentum: efficieris graui
da ⁊ eris mater ſemper intacta. Ut
benedicta dicaris. Lectio qnta.

E T dabitur pluuia ſemini
tuo vbicunq3 ſeminaueris
in terris: ⁊ panis frugum terre
erit vberrimus ⁊ pinguis. Pa
ſcetur in poſſeſſione tua in die
illa agnꝰ ſpatioſe. Et tauri tui
⁊ pulli aſinoꝝ qui operãtur ter
ram: cõmiſtum migma come
dent ſicut in area ventilatũ eſt.
Hec dicit dominus. ℟. Egypte
noli flere qꝛ dominator tuus veniet
tibi ante cuius conſpectũ mouebũ
tur abyſſi. Liberare populum ſuum
de manu potentie. ℣. Ecce domina
tor dominus cũ virtute veniet. Li
berare populũ ſuum. Lectio vi.

E T erunt ſup omnẽ mon
tem excelſum ⁊ ſup om
nem collem eleuatũ riui currẽ
tium aquarũ in die interfectio
nis multorum: cũ ceciderint tur
res. Et erit lux lune ſicut lux ſo

lis ꝛ lux ſolis ſeptēpliciter ſi-
cut lux ſeptem dieꝝ:in die qua
alligauerit dominꝰ vulnus po-
puli ſui:ꝛ percuſſurā plage eiꝰ
ſanauerit. Hec dicit dominus.
℟ Prope eſt vt veniat tēpus eiꝰ ꝛ
dies eius non elongabūtur.Miſe-
rebitur dominus iacob:Et iſrael ſal
uabitur.℣ Qui venturus eſt veniet
ꝛ nō tardabit:iā non erit timoꝛ i
finibus noſtris. Miſerebitur dñs.
Gloꝛia patri.Et iſrael. Secūdum
ca. XI. matthꝫum.

In illo tempore:Cum audiſſet ioannes in vinculis opera chꝛiſti mittens duos de diſcipulis ſuis: ait illi. Tu es qui venturus es:
an alium expectamus? Et re-
liqua. Homelia beati grego.
pape. Lectio ſeptima.

Querendum nobis eſt fra
tres chariſſimi ioānes ꝓpheta
ꝛ pluſq̃ ꝓpheta qui venien-
tem ad ioꝛdanis baptiſma do-
minum oſtendit dicens: ecce
agnus dei: ecce qui tollit pecca
ta mundi:curꝰ in carcerem poſi
tus mittēs diſcipulos requirit:
tu es qui venturus es:an aliū
expectamus?tanq̃ ſi ignoꝛaret
quē oſtēderat: ꝛ an ipſe ſit ne-
ſciat quē ipſum eſſe ꝓphetādo
baptiȥādo oſtēdendo clamaue
rat. ℟ Deſcendet dñs ſicut pluuia
in vellus: Oꝛietur in diebus eiꝰ iu
ſtitia ꝛ abundātia pacis. ℣ Et ado
rabunt eū omnes reges:omnes gē-
tes ſeruiēt ei. Oꝛiet in diebꝰ eius.

Sed hec citius Lectio. viij.
queſtio ſoluitur ſi geſte
rei tēpus ꝛ oꝛdo penſetur. Ad
ioꝛdanis enim fluenta poſitus
quia ipſe redēptoꝛ mundi eſſet
aſſeruit: miſſus vero i carcerē
an ipſe veniat requirit:nō quia
ipſum eſſe mundi redemptoꝛem
dubitet: ſed querit vt ſciat ſi is
q̄ per ſe in mundū venerat:p ſe
etiam ad inferni clauſtra deſcē-
dat. Quem enim ꝑcurrēs mū-
do nunciauerat:hunc moꝛien-
do ad inferos pꝛecurrebat. ℟.
Ueni domine ꝛ noli tardare:relaxa
facinoꝛa plebis tue:Et reuoca diſper
ſos in terram ſuā. ℣ Excita domi-
ne potentiā tuam:ꝛ veni: vt ſaluos
facias nos. Et reuoca diſperſos in.

Dic ergo: Lectio nona.
Tu es qui venturus es:an
alium expectamꝰ? Ac ſi aperte
dicat. Sicut ꝓ hominibus na-
ſci dignatus es etiam pꝛo homi
nibus moꝛi ꝛ ad inferos deſcē-
dere digneris inſinua:vt q̄ nati
uitatis tue ꝑcurſoꝛ extiti: moꝛ

tis etiã precurſor fiam: ⁊ venturum inferno te nunciem: quem iam veniſſe mundo nunciaui. ℟. Ecce radix ieſſe aſcendet in ſalutẽ populoꝝ ipſum gentes deprecabũtur. Et erit nomen eius glorioſum. ℣. Erit iuſtitia cingulum lũborum eius ⁊ fides cinctoriũ renũ ei⁹. Et erit. Gloria patri. Et erit no. ℟. Ecce radix ieſſe. ¶ In laudibus antiphona. Ueniet dominus ⁊ nõ tardabit ⁊ illuminabit abſcõdita tenebrarum ⁊ manifeſtabit ſe ad oẽs gentes alleluia. Pſalm⁹.
33 Dominus regnauit decorem.
Antiphona. Hieruſalem gaude gaudio magno: qa veniet tibi ſaluator
32 alleluia. Pſalm⁹. Jubilate deo.
Antiphona. Dabo in ſion ſalutẽ ⁊ in hieruſalẽ gloriam meam alle
31 luia. Pſalm⁹. Deus deus me-
us. Antiphona. Montes ⁊ oẽs colles humiliabũtur: ⁊ erũt praua i directa ⁊ aſpera i vias planas: veni domine ⁊ noli tardare alleluia. Pſalmus. Benedi. Antipho.
55 Juſte ⁊ pie viuamus expectantes beatam ſpem ⁊ aduentum domi
52 ni. Pſalmus. Laudate dominũ. Ad benedict⁹ antiphona. Joannes autem cum audiſſet i vinculis opera chriſti mittẽs duos de diſcipulis ſuis ait illi: tu es q venturus es an alium expectam⁹? Ad magnificat antiphona. Ite dici te ioãni: ceci vidẽt: ⁊ ſurdi audiũt:

claudi curantur: leproſi mundantur.
Uel. O. ¶ Quarta feria poſt 72
iſtam dominicam ſemper ieiuniũ quatuor temporum celebratur. Sciendũ eſt q añe laudum que infra notate ſunt ante anti
phonas que incipiũt per. O. de 72
bẽt dici per ſex ferias primas ante vigiliã natalis domini ſuis propriis diebus illẽ ſcilicet q̃ pertinẽt ad ſecundã feriã in ſecũda feria: ⁊ ſic de aliis. Laudes autem de feria in qua celebrabitur feſtũ ſancti thome intermittunt illo anno. ¶ Lectiões per ferias a. xxiij. capitulo vſq; ad. xliiij. ad libitum. ¶ Feria ſecunda. Ad benedictus añа. Egredietur virga de radice ieſſe: ⁊ replebitur omnis terra gloria dñi: ⁊ videbit omnis caro ſalutare dei. Ad magnificat antiphona. Eleuare eleuare cõſurge hieruſalẽ: ſolue vincula colli tui captiua filia ſiõ.
Uel. O. ¶ Feria. iij. ad bene- 72
dictus antiphona. Tu bethleem terra iuda non eris minima: ex te enim exiet dux qui regat populum meum iſrael. Ad magnificat antiphona. Erumpant montes iocũditatem ⁊ colles iuſtitiã: quia lux mundi dominus cũ potentia veni
et. Uel. O. ¶ Feria quarta ad 72
matutinum inuitatorium. Prope eſt iam dominus. Uenite adore
mus. Secundum lucam. CA. I.

In illo tempore. Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen naçareth: ad virginem deſponſatam viro cui nomẽ erat ioſeph de domo dauid ꝛ nomen virginis maria. Et reliqua. Homelia beati ambroſii epiſcopi. Lectio prima.

Latent quidẽ diuina myſteria: nec facile iuxta ꝓpheticum dictum: quiſꝗ hominum poteſt ſcire conſilium dei. Sed tamen ex ceteris factis atqꝫ preceptis domini ſaluatoris poſſumus intelligere: ꝛ hoc propenſioris fuiſſe cõſilij ꝙ ea potiſſimum electa eſt vt dñm pareret: que erat deſponſata viro. ℟. Clama in fortitudine q̃ annuncias pacem hieruſalẽ: Dic ciuitatibus iude ꝛ habitatoribus ſion ecce deus noſter quē expectabam⁹ adueniet. ℣. Super montem excelſum aſcende tu qui euãgeliças ſiõ exalta in fortitudine vocem tuã. Dic ciuitatibus iude. Lectio. ij.

Cur autem non anteꝗ̃ deſponſaretur impleta eſt? fortaſſe ne diceretur ꝙ cõceperat ex adulterio. Et bene vtrũ ꝗ̃ poſuit ſcriptura: vt ꝛ deſponſata eſſet ꝛ virgo. Virgo: vt expers virilis cõſortij videretur. Deſponſata: ne temerate virginitatis aduerteretur infamia: cui grauis aluus corruptele videretur inſigne preferre. ℟. Orietur ſtella ex iacob ꝛ exurget homo de iſrael: ꝛ ꝯfringet omnes duces alienigenarũ. Et erit omnis terra poſſeſſio eius. ℣. Et adorabũt eũ omnes reges: omnes gentes ſeruient ei. Et erit omnis terra poſſeſſio eius. Lectio tertia.

Maluit autem dominus aliquos de ſuo ortu ꝗ̃ de matris pudore dubitare. Sciebat enim teneram eſſe virginis verecundiam: ꝛ lubricam famam pudoris. Nec putauit ortus ſui fidẽ matris iniurijs aſtruẽdã. Seruatur itaqꝫ ſancte marie ſicut pudore integra: ita inuiolabilis opinione virginitas. Oportet enim ſanctos ꝛ ab his teſtimonium habere qui foris ſunt. ℟. Egredietur domin⁹ ꝛ preliabitur contra gentes: Et ſtabũt pedes eius ſupra mõtes oliuarũ ad oriẽtem. ℣. Et eleuabitur ſuper omnes colles: ꝛ fluent ad eum omnes gẽtes. Et ſtabunt pedes. Glia. Et ſta. Predicta tria ℟ia. ꝛ alia que ſequuntur feria ſexta ꝛ ſabba

to debent tantũ dici in dieb⁹ in
quibus notata ſunt niſi feſtum
ſancti thome in ſequenti ſexta
feria vl' ſabbato euenerit:⁊ tũc
reſponſoria illius diei in quin-
ta feria dicantur. Homelia vo
diei i quo feſtũ euenerit omit-
tatur. Ad bñs Añã. Miſſus eſt
gabriel angelus ad mariam virgi
nem deſponſatam ioſeph. Oratio.
Feſtina queſumus domine
ne tardaueris:⁊ auxilium
nobis ſuperne virtutis impen-
de:vt aduentus tui conſolatio
nibus ſubleuentur qui in tua
pietate confidunt. Qui viuis.
Hec oratio dicatur ad laudes
tñ ad alias autez horas oratio
dñicalis. Idem fiat de orationi
bus que ſequũtur feria ſexta ⁊
ſabbato. Ad magt añã. Quomõ
fiet iſtud angele dei:quia virum ĩ
concipiendo non pertuli? audi ma
ria virgo chriſti:ſpiritus ſanct⁹ ſu
perueniet in te ⁊ virtus altiſſimi
obumbrabit tibi. Uel. O. C. Fe
72 ria quinta inuitatoriũ. Regem
93 venturum. ℟ia tertij nocturni
de hiſtoria dominicali: niſi fe-
ſtuz ſancti thome i. vi. feria vel
in ſabbato venerit. Ad bñ. añ.
66 Uigilate animo in proximo eſt do
minus deus noſter. Ad magnifi-
cat. añ. Letamini cum hieruſalez
⁊ exultate in ea omnes q diligitis
72 eam in eternum. Uel. O. C. Fe-
ria ſexta inuitatorium. Prope
eſt iam. Secundum lucaz. ſupra
In illo tempore: Exurgẽs
maria abijt in montana cuz fe-
ſtinatione in ciuitatem iuda ⁊
intrauit in domum çacharie: ⁊
ſalutauit helizabeth: Et reliq.
Homelia venerabilis bede pre
ſbyteri. Lectio prima.
Lectio quam modo audi
uimus ſancti euangelij ⁊ redẽ-
ptionis noſtre nobis ſemper ve
neranda primordia predicat:⁊
ſalutaria ſemper imitande hu-
militatis remedia commẽdat.
Nam quia peſte ſuperbie atta-
ctum genus humanum perie-
rat:decebat vt medicamentum
humilitatis quo ſanaretur prima
mox incipienti ſalutis tempo-
ra pretenderent. ℟. Precurſor p
nobis ingreditur agn⁹ ſine macu-
la ſm ordinem melchiſedech põti
fex factus eſt: In eternum ⁊ in ſe-
culum ſeculi. ℣. Ipſe eſt rex iuſti-
tie:cuius generatio nõ habet finẽ.
In eternum. Lectio ſecunda.
Et quia per temeritatem
ſeducte mulieris mors ĩ
mundum introierat: congruuz
fuit vt ad iudicium vite reuer-
tẽtis mulieres deuote ſe hũili-
tatis inuicez ac pietatis preue
nirent obſequijs. ℟. Modo ve
niet dominator dominus. Et no-
men eius hemanuel vocabitur. ℣.

Orietur in diebus eius iuſtitia & abundantia pacis. Et Lectio. iij.

PRior ergo nobis beata dei genitrix ad ſublimitatem patrie celeſtis iter oſtendit humilitatis: nō minus religionis q̄ caſtitatis exemplo venerabilis. Siquidē gloria virginei & intemerati corporis qualis ſit vita ſuperne ciuitatis ad quam ſuſpiram⁹ inſinuat vbi neq; nubent neq; nubentur: ſed ſunt ſicut angeli dei in celis: ac virtutē mētis eximiam quā ad hanc pertingere debeamus indicat. ℟. Uidebunt gentes iuſtum tuū & cuncti reges inclytum tuū. Et vocabitur tibi nomen nouum quod os domini nominauit. ℣. Et eris corona glorie in manu domini & diadema regni in manu dei tui. Et. Gloria. Et. Ad benedictus añ. Ex quo facta eſt vox ſalutatiōis tue in auribus meis exultauit in gaudio infans in vtero meo alleluia.

EXcita queſumus domine potentiam Oratio. tuā & veni: vt hi qui in tua pietate confidunt: ab omni citius aduerſitate liberētur. Qui vi. Ad magnificat añ. Beata es maria que credidiſti: perficientur in te que dicta ſunt tibi a domino alle-
72 luia. Uel ℣. ¶ Sabbato ad
68 matutinum inuitatorium. Pro
ca. 3. pe eſt. Secundum lucam.

ANno quinto decimo imperij tiberij ceſaris procurante pōtio pilato iudeam: tetrarcha autem galilee herode: philippo autē fratre eius tetrarcha iturree & traconitidis regionis: & liſania abiline tetrarcha: ſub principibus ſacerdotum anna & caypha: factum eſt verbū domini ſuper ioannem zacharie filium in deſerto. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Lectio. j.

REdemptoris precurſor quo tēpore verbum predicationis accepit: memorato romane reipublice principe & iudee regibus deſignatur. Quia enim illum predicare veniebat qui ex iudea quoſdā & multos ex gentibus redempturus erat: per regem gentium & principes iudeorum predicationis eius tēpora deſignantur. ℟. Emitte agnum domine dominatorem terre de petra deſerti. Ad montem filie ſion. ℣. Ex ſion ſpecies decoris eius: deus noſter manifeſte veniet. Ad. Lectio. ij.

QUia autē gentilitas col-

ligēda erat ꝛ iudea ꝑ culpa ꝑ-
fidie diſpgenda:ipſa quoq; de-
ſcriptio terreni ꝑncipat⁹ oñdit:
qm̄ ꝛ in romana republica vn⁹
ꝯfuiſſe deſcribit : ꝛ in iudee re-
gno ꝑ q̄rtā ꝑtē plurimi ꝑncipa
bant. Voce eteni nr̄i redēpto-
ris dicit. Omne regnū i ſemet-
ipſum diuiſum deſolabitur. ℟.
Germinauerunt campi heremi ger
men odoris iſrael : quia ecce deus
cum virtute veniet:Et ſplēdor eius
cum eo. ℣. Ecce dominator domi
nus cū virtute veniet. Lectio.iij.

L Iquet ergo ꝙ ad finē re
gni iudea ꝑuenerat:q̄ tot
regib⁹ diuiſa ſubiacebat: Apte
quoq; nō ſolū ſub qb⁹ regibus
ſʒ ēt ſub qb⁹ ſacerdotib⁹ actuʒ
ſit demōſtrat:vt qr illuʒ ioānes
baptiſta ꝑdicabat: q ſimul rex
ꝛ ſacerdos exiſteret:lucas euā-
geliſta ꝑdicationis ei⁹ tpa ꝑ re
gnū ꝛ ſacerdotiū ꝯſignauit. ℟.
Radix ieſſe q exurget iudicare gen-
tes:in euʒ gentes ſperabunt: Et erit
nomen eius benedictuʒ. In ſecula.
℣. Super queʒ continebunt reges
os ſuum ipſum gentes deprecabū-
tur. Et erit no. Gloria. In. Ad bñ.
añā. Ois vallis implebitur ꝛ ois
mons ꝛ collis humiliabitur: ꝛ vi-
debit oēs caro ſalutare dei. Orō.

O Eus q ꝯſpicis qr ex no
ſtra ꝑuitate affligimur
accede ꝓpitius:vt ex tua viſita-
tiōe ꝯſolemur. Qui vi. ¶ Dñi-
ca.iiij.ſabbo ꝓcedēti ad vē.℟.
Non auferet. ij. Ad magr̄ añ. O. 72

Oratio.

E Xcita domi-
ne potentiā
tuam ꝛ veni:
ꝛ magna no
bis virtute
ſuccurre: vt
per auxiliuʒ
grē tue : qd̄
nr̄a peccata
prepediunt indulgentia tue ꝓ-
pitiationis acceleret. Qui vi.
¶ Ad matutinuʒ inuitatoriū.
Ecce iam venit plenitudo tempo-
ris in quo miſit deus filium ſuum
natum de virgine factum ſub lege
Venite adoremus. Añ. pſal. ꝛ ℣.
noctur. ſicut in prima dñica:ex
cepto ꝙ tertius ꝟſiculus nō di
cetur ſi vigilia natalis domini
hac die euenerit. Lectio ꝓma.

A Udite qui ſequimini qd̄ Yſaie ca.5i
iuſtū eſt: ꝛ queritis dn̄m.
Attēdite ad petraʒ vnde excīſi
eſtis:ꝛ ad cauernā laci de q̄ ꝓ-
ciſi eſtis. Attendite ad abrahā
patrē veſtrū: ꝛ ad ſarrā q̄ pepe-
rit vos. Quia vnū vocaui eum
ꝛ bn̄dixi ei ꝛ multiplicaui euʒ:
Hec dic. ℟. Canite tuba in ſion:
vocate gentes:annunciate populis
ꝛ dicite:Ecce deus ſaluator noſter

aduenie℣. Annūciate in finib⁹ terre ⁊ i iſulis q̄ ꝓcul ſūt dicite. Ecce.

Onſolabit ergo Lcō. ii. dñs ſiō ⁊ ꝯſolabitur oēs ruinas ei⁹: ⁊ ponet deſertū eius q̄ſi delitias: ⁊ ſolitudinē ei⁹ q̄ſi ortum dñi. Gaudiū ⁊ letitiam iueniet in ea: grãrū actio ⁊ vox laudis. Attēdite ad me popule meus: ⁊ trib⁹ mea me audite: q: lex mea a me exiet: ⁊ iudicium meū i lucē populoꝝ requieſcet. Hec di. ℟. Nō auferetur ſceptrū de iuda ⁊ dux de femore ei⁹: donec veniat qui mittēdus ē: Et ipſe erit expectatio gentiū. ℣. Pulchriores ſunt oculi eius vino ⁊ dētes ei⁹ lacte cādidiores. Et ipſe. Lectio. iii.

Rope eſt iuſt⁹ me⁹: egreſſus eſt ſaluator me⁹: ⁊ brachia mea populos iudicabunt. Me inſule expectabunt: ⁊ brachiū meū ſuſtinebūt. Leuate i celū oculos vr̄os ⁊ videte ſub ītra deorſū: q: celi ſicut fumus liqueſcent: ⁊ terra ſicut veſtimentum atteret: ⁊ habitatores ei⁹ ſicut hec interibunt. Salus autē mea i ſempiternū erit ⁊ iuſtitia mea n̄ deficiet. Hec di. ℟. Me oportet minui: illū autē creſcere q poſt me veniet ante me fact⁹ ē: Cui⁹ nū ſuꝫ dignus corrigiā calciamēti ei⁹ ſoluere. ℣. Ego baptizo vos aqua: ille āt baptizabit vos ſpiritu ſcō. Cui⁹. Gloria. Cui⁹. Lctō. iiii.

Udite me qui ſcitis iuſtū ppl's me⁹ lex mea i corde coꝝ. Nolite timere opprobriuꝫ hominum: ⁊ blaſphemias eoruꝫ ne metuatis. Sicut enim veſtimētū ſic comedet eos vermis: ⁊ ſicut lanam ſic deuorabit eos tinea. Salus autēꝫ mea in ſempiternuꝫ erit: ⁊ iuſtitia mea in gn̄ationes generationūꝫ. Hec di. ℟. Ecce iā venit plenitudo tp̄is i quo miſit de⁹ filiū ſuū i terris natū de virgine factū ſub lege: Ut eos q ſub lege erāt redimeret. ℣. Propter nimiā charitatē ſuā q̄ dilexit nos deus filiū ſuum miſit i ſimilitudinē carnis peccati. Ut. Lcō. v.

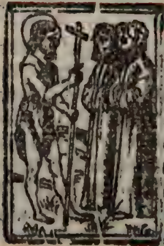
Onſurge ꝯſurge: īduere fortitudinē brachiū dñi. Cōſurge ſicut i dieb⁹ antiq̄s: in generatiōib⁹ ſcl'oꝝ. Nungd nō tu pcuſſiſti ſuperbū: vulneraſti draconē? Nungd nō tu ſiccaſti mare aquaꝫ abyſſi vehementis? Qui poſuiſti ꝓfūdū maris viā vt trāſirēt liberati. Hec di. ℟. Uirgo iſrael reuertere ad ciuitates tuas vſq̄quo dolēs auerteris: generabis dn̄m ſaluatorē oblationē nouā: i terra ambulabūt homines in ſaluationē. ℣. In charitate ꝑpetua dilexi te ideo attraxi te miſerans. In.

Et nunc qui rede- Lcō. vi. ēpti ſūt a dn̄o reuertēt ⁊ venient in ſion laudātes: ⁊ letitia ſempiterna ſuꝑ capita eo

rum. Gaudium ꝛ leticiam tenebunt: fugiet dolor ꝛ gemitus. Ego egoipſe conſolabor vos. Hec dicit. ℟. Juraui dicit dñs: vt vltra iã non iraſcar ſuper terrã: montes eni ꝛ colles ſuſcipiẽt iuſtitiã meã: ꝛ teſtamentũ pacis erit In hieruſalem. ℣. Juxta eſt ſalus mea vt veniat: ꝛ iuſtitia mea vt reueleť. In hieru. Gloria pri. In hieruſa.

¶ Quãdo vigilia natalis domini in hac dominica euenerit tres vltime lectiones fiãt de homel. vigilie: hec aũt homel. non legit illo anno. Scdm ioãnem.

ca. 1.

In illo tempore: Miſerunt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes ꝛ leuitas ad Ioannẽ: vt interrogarent eũ: tu quis es? Et reliqua. Homelia beati gregorii pape. Lectio ſeptima.

Ex huius nobis lectionis verbis fratres chariſſimi ioannis humilitas cõmẽdatur. Qui cũ tante virtutis eſſet vt chriſtus credi potuiſſet: elegit ſolide ſubſiſtere in ſe: ne humana opinione raperetur inaniter ſuper ſe. ℟. Non diſcedimus a te: viuificabis nos domine ꝛ nomen tuum inuocabimus oſtende nobis faciem tuã: Et ſalui erimus. ℣. Memento noſtri domine ĩ beneplacito populi tui viſita nos ĩ ſalutari tuo Et ſalui erimus. Lectio octaua.

Nam cõfeſſus eſt ꝛ nõ negauit. Cõfeſſus eſt qꝛ nõ ſum ego chriſtus. Sed q dixit nõ ſum: negauit plane quod nõ erat: ſed nõ negauit qđ erat: vt veritatem loquens eius mẽbrũ fieret cui ſibi nomen fallaciter nõ vſurparet. ℟. Intuemini quãtus ſit iſte qui ingreditur ad ſaluãdas gẽtes: ipſe eſt rex iuſtitie: Cuius generatio nõ habet finẽ. ℣. Precurſor pro nobis ingredit̃ ſm ordinẽ melchiſedech pontifex factus eſt in eternum. Cuius. Lectio nona.

Cum ergo nõ vult appetere nomẽ chri: factus eſt mẽbrum xpi: Quia dũ infirmitatẽ ſuã ſtuduit hũiliter agnoſcere: illius celſitudinẽ meruit veraciter obtinere. ℟. Montes iſrael ramos veſtros expandite ꝛ florete ꝛ fructus facite. Prope eſt vt veniat dies domini. ℣. Rorate celi deſuper ꝛ nubes pluant iuſtum: aperiatur terra ꝛ germinet ſaluatorẽ. Pro. Gloria patri. Prope. ℟. Montes. In laudibus añ. Canite tuba in ſion: qꝛ prope eſt dies domini: ecce veniet ad ſaluandum nos all'a all'a. ℣. Dominus regna. Añ. Ecce

veniet deſideratus cũctis gẽtibus
τ replebitur gloria domus domini
33 alleluia. ps. Jubilate. Añ. Erũt
praua in directa τ aſpera in vias
planas: veni domine τ noli tardare
81 alleluia. ps. Deus deus. Aña.
Dominus veniet occurrite illi di-
cẽtes magnum principiũ τ regni
eius nõ erit finis. deus fortis domi
nator princeps pacis all'a alleluia.
55 Canticum. Benedicite. Añ.
Omnipotens ſermo tuus domine a
regalibus ſedibus venit alleluia.
52 ps. Laudate dominũ. Ad be
nedictus aña. Aue maria gratia
plena dominus tecũ: benedicta tu
in mulieribus all'a. Ad mgt añ.
72 O. Lectiones feriales a. iiij.
capl'o vſq ad finẽ O. ¶ Feria
ij. Ad bñ. Añ. Dicit dominꝰ pe-
nitentiã agite: appropinquauit eni
regnũ celorũ allelu. Ad magni
72 ficat añ. O. ¶ Feria. iij. ad bñ
dictus Añ. Conſurge cõſurge in
duere fortitudinẽ brachiũ domini.
72 Ad mgt añ. O. ¶ Fer. iiij. ad
bñ. añ. Ponent domino gloriã τ
laudẽ eius in inſulis nũciabũt: q2
ecce veniet τ ñ tardabit. Ad mgt
72 añ. O. ¶ Feria. v. ad bñ. Aña.
Conſolamini conſolamini popule
meus dicit deus veſter. Ad mgt
72 añ. O. Fer. vj. ad bñ. Aña.
Dies domini ſicut fur ita in nocte
veniet: τ vos eſtote parati quia qua
hora non putatis filius hois veniet

Ad mgt añ. O. ¶ Añ. dicẽda 72
in lau. per ſex fer. ante vigiliã
natalis domini ſm ordinem fe
riarũ. ¶ Feria. ij. in laud. aña.
Ecce veniet dominus princeps re-
gnũ terre: beati qui parati ſunt oc
currere illi. ps. Miſerere. Añ. 18
Dum venerit filius hominis putas
inueniet fidem ſuper terram. ps.
Verba. Añ. Ecce iam venit ple- 2
nitudo temporis in quo miſit deus
filium ſuum in terris. ps. Deus 21
deus. Aña. Haurietis aquas in
gaudio de fontibus ſaluatoris. ps.
Confitebor. Añ. Egredietur do 52
minus de loco ſancto ſuo: veniet vt
ſaluet populum ſuum. ps. Lauda 52
te. ¶ Feria. iij. in laud. añ. Ro
rate celi deſuper τ nubes pluant iu
ſtũ: aperiat terra τ germinet ſalua-
torẽ. ps. Miſerere. Añ. Emit- 18
te agnũ domine dominatorẽ terre
de petra deſerti ad montẽ filie ſion.
ps. Judica me deus. Aña. Ut 15
cognoſcamus domine in terra viã
tuam in omnibus gentibus ſaluta
re tuum. ps. Deus deus. Aña. 21
Da mercedem domine ſuſtinenti-
bus te vt prophete tui fideles inue
niantur. ps. Ego dixi. Añ. Lex 51
per moyſen data eſt: gratia τ veritas
per ieſum chriſtũ facta eſt. ps. Lau 52
date. ¶ Feria. iiij. in laud. añ.
Prophete predicauerunt naſci ſal-
uatorẽ de virgine maria. ps. Mi 49
ſerere. Aña. Spũs dñi ſuper me

euangeliçare pauperibus miſit me.
22 ps. Te decet. Aña. Annūciate
populis ⁊ dicite: ecce ſaluator deus
21 noſter veniet. ps. Deus de⁹. Añ.
Ecce veniet dominus ⁊ ſedeat cum
principibus ⁊ ſolium glorie tene-
53 at. Canticum. Exultauit. Añ.
Propter ſion nō tacebo donec egre
diatur vt ſplendor iuſtus eius. ps.
55 Laudate. ¶ Feria quinta in
laudi. aña. De ſion veniet domin⁹
omnipotens vt ſaluum faciat popu
18 lum ſuum. ps. Miſerere. Añ.
Conuertere domine aliquantulum
⁊ ne tardes venire ad ſeruos tuos.
32 ps. Domine refugi. Aña. De
ſion veniet qui regnaturus eſt do-
minus Emanuel magnum nomē
21 eius. ps. Deus deus. Aña. Ecce
deus meus ⁊ honorificabo eum di-
us patris mei ⁊ exaltabo eū. Can
53 ticum. Cantemus. Aña. Deus
legifer noſter domin⁹ rex noſter ipſe
52 veniet ⁊ ſaluabit nos. ps. Lauda
te. Feria. vi. in laud. aña. Cōſtan
tes eſtote videbitis auxilium domi
18 ni ſuper vos. ps. Miſerere. Añ.
Ad te domine leuaui animā meā:
veni ⁊ eripe me domine ad te con-
30 fugi. ps. Domine exaudi. Aña.
Ueni domine ⁊ noli tardare: relaxa
31 facinora plebis tue iſrael. ps. De-
us deus. Añ. Deus a libano ve-
niet ⁊ ſplēdor eius ſicut lumē erit.
33 Canticum. Domine audiui.
Añ. Ego autē ad dñm aſpiciam
⁊ expectabo deū ſaluatorem meū
ps. Laudate. ¶ Sabbato in 51
laud. aña. Intuemini quātus ſit
glorioſus iſte qui ingreditur ad ſal
uādos pplos. ps. Miſerere. Añ. 18
Cōſurge cōſurge iduere fortitudinē
brachiū dñi. ps. Bonum. Añ. 23
Eleuare eleuare ꝯſurge hieruſalem
ſolue vincula colli tui captiua filia
ſion. ps. Deus deus. Aña. Expe 21
ctetur ſicut pluuia eloquiū dñi: ⁊
deſcendet ſup nos ſicut ros deus no
ſter. Cantica. Audite ce. Añ. 54
Paratus eſto in occurſum domini
iſrael quoniā venit. ps. Lauda. 15
¶ Sequētes añe ſūt dicēde ſe-
ptē primis diebus ante vigiliā
natiuitatis dñi ad magt. In die-
bus vero in qbus cantant: due
candele ad vā accēdant ⁊ nec
preces dicantur nec ꝓſtrationes
fiunt ſicut in veſp. faciēde. Sz ſtatim
poſt aña ſubiūgat oio. Aña. i.

O ſapientia
que ex ore al
tiſſimi prodi
ſti attingens
a fine vſqꝫ ad
finē fortiter
ſuauiterqꝫ di
ſponens om-
nia: veni ad
docendū nos
viam prudē-
tie. Aña ſecunda. O adonay et
dux domus iſrl' que moyſi in igne

flamme rubi apparuiſti ⁊ i ſina legem dediſti: veni ad redimendum nos in brachio extento. Añ. iij. O radix ieſſe q ſtas in ſignū ꝑplo ſup quē cōtinebunt reges os ſuum quē gētes dep̄cabūtur: veni ad liberādū nos iā noli tardare. Añ. iiij. O clauis dauid ⁊ ſceptrum domus iſrael qui aperis ⁊ nemo claudit claudis ⁊ nemo aperit: veni ⁊ educ vinctuꝫ de domo carceris ſedētē in tenebris ⁊ vmbra mortis. Añ. v. O oriens ſplēdor lucis eterne ⁊ ſol iuſtitie: veni ⁊ illumina ſedētes in tenebris ⁊ vmbra mortis. Añ. vj. O rex gentium ⁊ deſideratus earuꝫ lapiſqꝫ angularis qui facis vtraqꝫ vnum veni ſalua hominem queꝫ de limo formaſti. Añ. vij. O emanuel rex ⁊ legifer noſter expectatio gentium ⁊ ſaluator earum: veni ad ſaluandū nos domine deus noſter. Memoria d̄ aduē. i die ſci thome. In lau. añ. Nolite timere qm̄ ꝗnta enim die veniet ad nos dñs nr̄. Añ aūt trāſfert in ſcdā feriā p̄dicta añ. oino dimittat: ⁊ añ.
17 fer. ſcilꝫ Dicit dñs. Ad memoriā dicatur. ¶ In vigilia nati. dñi ad mat. ꝯſtratiōes nō fiāt. In ꝯuitato. Hodie ſcietiſ qꝛ veniet dñs. Et mane videbitis gloriam eius.
16 Hym. Verbū ſupernū. Añ. ⁊ pſal. feriales. ℣. Hodie ſcietis qꝛ veniet dñs. ℟. Et mane videbitis gloriā eius. Lectio. i. vel. vij. ſi dñica fuerit. Scd̄m mattheū. ca. i.

In illo tēpore: Cum eſſet deſponſata mater ieſu maria ioſeph: antequam cōuenirent inuē ta eſt i vtero habēs d̄ ſpiritu ſancto. Et rel. Omelia origenis. Que fuit neceſſitas vt deſponſata eſſet maria ioſeph: niſi ꝓpterea q̄tenus hoc ſacrm̄ diabolo celaretur: ⁊ ille malignus fraudis cōmēta aduerſus deſpōſatā virginē nulla penitus inueniret. ℟. Sāctificamini hodie ⁊ eſtote parati qꝛ die craſtina videbitis maieſtatē dei in vobis. ℣. Hodie ſcietis qꝛ veniet dñs ⁊ mane videbitiſ Ma. L. ij. Vel ideo deſpōſata fuit ioſeph: vt nato īfanti vl' ipſi marie curā videret gerere ioſeph: ſiue i egyptū iēs vl' ide deinde veniēs. Jō deſponſata fuit ioſeph: non tn̄ in cōcupiſcētia iūcta. Mater īqt ei⁹: Mater imaculata: mr̄ icorrupta mater intacta. ℟. Cōſtantes eſtote videbitis auxiliuꝫ dñi ſup vos. iudea ⁊ hieruſalē nolite timere. Cras egrediemini ⁊ dominus erit vobiſcuꝫ.

℣. Sanctificamini filij iſrael ⁊ eſto te parati. Cras. Lectio tertia.

Mater eius. Cuius eius? Mater dei vnigeniti do mini ⁊ regis omnium: plaſma toris ⁊ creatoris cunctorum. Il lius qui i excelſis ſine matre: ⁊ in terra ē ſine prē. Illius q in celis ſm deitatē in ſinu eſt pris: ⁊ in terris ſꝫ corpis ſuſceptio nē in ſinu eſt matris. ℟. San ctificamini filij iſrael dicit dñs: in die enim craſtina deſcēdet domi nus: Et auferet a vobis omnē lan guorem. ℣. Ex ſion ſpecies decoris eius: deꝰ noſter manifeſte veniet. Et auferet. Gloria. Et auferet. ¶ Hac die in lau. ⁊ deinceps vſqꝫ ad ve ſpe. excluſi. fiat officium ſicut in feſto duplici. ℣. Craſtina die de lebitur iniquitas terre. ℟. Et re gnabit ſuper nos ſaluator mundi. ¶ In lau. añ. Judea ⁊ hieruſalē nolite timere: cras egrediemini ⁊

33 dñs erit vobiſcum. Pſal. Domi nus reg. Añā. Craſtina die erit vobis ſalus dicit dñs deus exercitu

35 um. pſ. Jubilate. Añā. Hodie ſcietis qꝛ veniet dominus: ⁊ mane

21 videbitis gloriā eius. pſ. Deus deus. Añ. Propter ſion nō tace bo: donec egrediatur vt ſplendor iu

55 ſtus eius. Canticum. Benedi cite. Añ. Craſtina die delebit ini quitas terre ⁊ regnabit ſuper nos

52 ſaluator mūdi. pſ. Laudate do minum de ce. Capitulum. Iſaie ca. 62.

Propter ſion nō tacebo: ⁊ propter hieruſalem nō quieſcā donec egrediatur vt ſplē dor iuſtus eius ⁊ ſaluator eius vt lampas accendatur. Hym. Vox clara. ℣. Conſtantes eſtote. 63 ℟. Videbitis auxilium domini ſu per vos. Ad bñs añ. Cum eſſet de ſponſata mater ieſu maria ioſeph: anteqꝫ conuenirēt inuēta eſt in vtero habens: quod enim in ea natū eſt de ſpiritu ſancto eſt alleluia. Oro

Deus qui nos redem ptionis no ſtre annua expectatio ne letificas pſta vt vni genitū tuū quē redem ptorem leti ſuſcipimus: venientem quoqꝫ iu dicem ſecuri videamus: domi num noſtrum. Hec oratio di catur ad tertiam ſextam nonam ⁊ veſpe. Ad horas diei antipho ne laudum. ¶ Ad tertiā cap. Propter ſiō. ℟. Hodie ſcietis: Quia veniet dominus. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. Quia ve. Gloria. Hodie. ℣. Craſtina die de lebitur. Ad ſextam cap. Iſaie ca. 62

Videbunt gentes iuſtum tuum ⁊

mum ⁊ cuncti reges inclytum
tuū: ⁊ vocabitur tibi nomē no-
uū: qđ os domini nominauit.
℟. Craſtina die: Delebitur iniqui
tas terre. ℣. Et regnabit ſup nos
ſaluator mundi. Delebitur. Gloria.
Craſtina. ℣ Craſtina die erit vo-
bis ſalus. Ad nonam capitulū.
Iſaie ca. 62. NOn vocaberis vltra dere
licta: ⁊ terra tua nō voca
bitur amplius deſolata: ſed vo-
caberis voluntas mea in ea: ⁊
terra tua īhabitabit. ℟. Craſti-
na die Erit vobis ſalus. ℣. Dicit do
minus exercituū. Erit. Gloria. Cra-
ſtina. ℣. Conſtantes. ¶ Si hec
vigilia in ſabbato contigerit ie-
iunis quatuor tēporum non in
ipſa hebdomada ſed in pcedē
ti erūt. Si hec vigilia in domi-
nica euen. hoc modo fiat offm̄.
72 ¶ Ad matutinū inuita. Hodie
ſcietis. Hym. vt. ſ. Super pſal.
61 primi noct. añ. Scientes. pſal.
1 Beatus vir. ⁊c. Cetere ad ce
61 teros vt ſupra in. j. noct. ℣. Ex
62 ſion. In. ij. noct. ℣. Egredietur
vir. Sex lectiones ⁊ ſex ℟ia de
72 dñica. In. iij. noctur. ℣. Hodie
ſcietis. Tres lectiões vltime de
72 expoſitione euāgelij Cū eſſet
deſpon. ⁊ tria vltima ℟ia de vi
gilia. Expoſitio autē dominica
lis euangelij cū tribus vltimis
72 reſponſorijs de hiſtoria. Canite.
⁊ cū lau. omittatur ℣. Craſtina.

In laud. añ. cap. ℣. ⁊ añ. ad be-
nedictus ⁊ oratio de vigi. erūt.
Poſt oratione de vigi. memo.
fiat de dñica. Añe capl'm: re-
ſponſoria ℣. ⁊ oratio ad horas de
vigi. erūt. ¶ Ad veſperas añ.
Rex pacificus magnificatus eſt: cu-
ius vultū deſiderat vniuerſa terra.
Pſal. Laudate pueri. Añ. 41
Magnificatus eſt rex pacificus ſup
oēs reges vniuerſe terre. pſ. Lau 42
date dñm oēs. Añ. Scitote qꝛ
prope eſt regnum dei. amen dico vo
bis qꝛ non tardabit. Pſal. Lau 51
da anima. Añ. Leuate capita ve
ſtra: ecce appropinqbit redēptio ve
ſtra. Pſal. Laudate dñs qm̄. 57
Añ. Completi ſunt dies marie:
vt pareret filiū ſuū primogenitū.
pſ. Lauda hieruſalem. Cap.
POpulus gentium qui am 52
bulabat in tenebris vidit Iſaie ca. 6.
lucem magnā: habitantibus in
regione vmbre mortis lux orta
eſt eis. ℟. Iudea ⁊ hieruſalem no
lite timere. Cras egrediemini: Et
dominus erit vobiſcum. ℣. Cōſtan
tes eſtote videbitis auxilium domi
ni ſuper vos. Cras. Gloria. Et dñs.
VEni redemptor Hymn⁹.
gentium oſtende partum
virginis: miretur omne ſeculū:
talis decet partus deū. Nō ex
virili ſemine ſed myſtico ſpira-
mine: verbū dei factū caro fru-
ctuſq; ventris floruit. Aluus

tumeſcit virginis clauſtra pu-
doris permanent: vexilla virtu-
tum micant verſatur in templo
deus. Procedens de thalamo
ſuo pudoris aula regia: gemine
gigas ſubſtantie: alacris vt cur
rat viam. Egreſſus eius a pa
tre regreſſus eius ad patrē: ex-
curſus vſq₃ ad iferos recurſus
ad ſedem dei. Equalis eterno
patri carnis tropheo accingef
infirma noſtri corporis virtute
firmans perpeti. Preſepe iam
fulget tuū lumenq₃ nox ſpirat
nouū: quod nulla nox interpol
let fideq₃ iugi luceat. Gloria ti
bi domine qui natus es de vir-
gine: cū patre ꝛ ſancto ſpiritu
in ſempiterna ſecula. Amen.
¶ Iſte verſus dicatur ad oēs
hym. eiuſdē metri: tam de tēpo-
re q₃ de ſcis vſq₃ ad primas de
ſp. epipha. exclusiue. V. Tanq₃
ſponſus R. Dominus procedens
de thalamo ſuo. Ad magn̄ aña.
Dum ortus fuerit ſol de celo vide-
bitis regem regum procedentem a
prē tanq₃ ſpōſum de thalamo ſuo.
72 Deus qui nos Oratio.
redemptionis. ¶ Ad
completo. ſuper pſal. aña. Com-
pleti ſunt. Ad nunc dimit. aña.
Ecce completa ſunt omnia que di
cta ſunt per angelū de virgine ma-
ria. ¶ In natali dñi ad matu
tinum inuitatorium. Chriſtus na

tus eſt nobis. Venite adoremus.
Pſalmus. Venite. Hymnus.

Chriſte redemptor omnium ex patre patris vnice: ſolus ante principium natus ineffabil'r. Tu lumen tu ſplēdor patris tu ſpes perennis omnium: intende quas fundunt preces tui per orbes famuli. Memento ſalutis auctor q₃ noſtri quondam corporis: ex illibata virgine naſcendo formam ſumpſeris. Hic pſens teſtatur dies currens per anni circulū: q₃ ſolus a ſede patris mūdi ſalus adueneris. Hunc celum terra hunc mare hūc omne quod in eis eſt: autorem aduētus tui laudat exultās cātico. Nos quoq₃ q₃ ſancto tuo redēpti ſumus ſanguine ob diem natalis tui hymnum nouum concinimus. Gloria tibi domine. In primo nocturno aña. Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Ps. Quare fremue. Aña. Tā q₃ ſponſus dominus procedens de thalamo ſuo. Ps. Celi enarrāt. Aña. Diffuſa eſt gratia in la-

hĳs tuis: propterea benedixit te de-
16 us in eternum. ℣. Eructauit. ℟. Verbum caro factum eſt. ℟. Et habitauit in nobis. Lectio prima.

Iſaie. ca. 9.

PRimo tempore alleuiata eſt terra zabulon ꝛ terra neptalim: ꝛ nouiſſimo aggrauata eſt via maris trans iordanem galilee gentium. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam: habitantibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Multiplicaſti gentem: ꝛ nō magnificaſti leticiam. Letabuntur corā te ſicut qui letātur in meſſe: ſicut exultāt victores capta pͣda quādo diuidunt ſpolia. Iugū enim oneris eius ꝛ virgam humeri eius ꝛ ſceptrū exactoris eius ſupaſti: ſicut in die madiā. Quia omnis violēta prelatio cum tumultu ꝛ veſtimentum mixtum ſanguine erit in combuſtionem ꝛ cibus ignis. Paruulus enim natus eſt nobis ꝛ filius datꝰ eſt nobis. Hec. ℟. Hodie nobis celorum rex de virgine naſci dignatus eſt: vt homines perditum ad regna celeſtia reuocaret: gaudet exercitus angelorum. Quia ſalus eterna humano generi apparuit. ℣. Gloria i excelſis deo: ꝛ in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia ſalus. Lectio .ij.

Iſaie. ca. 40.

COnſolamini cōſolamini populus meus dicit deꝰ veſter. Loquimini ad cor hieruſalē ꝛ aduocate eā: quoniā completa eſt malicia eiꝰ: dimiſſa eſt iniquitas illiꝰ. Suſcepit de manu domini duplicia: pro oibus peccatis ſuis. Vox clamātis in deſerto. Parate viā domini: rectas facite i ſolitudine ſemitas dei noſtri. Omnis vallis exaltabitur: ꝛ oīs mōs ꝛ collis humiliabit: ꝛ erunt praua in directa ꝛ aſpa in vias planas: Et reuelabit gloria dñi: ꝛ videbit omnis caro pariter qd os dñi locutū eſt. Hec. ℟. Hodie nobis de celo pax vera deſcēdit: hodie per totum mūdum melliflui facti ſunt celi. ℣. Hodie illuxit dies redēptionis noue reparationis antique felicitatis eterne. Hodie. Lectio .iij.

Iſaie. ca. 52.

COnſurge cōſurge induere fortitudie tua ſiō. Induere veſtimētis glorie tue hieruſalem ciuitas ſancti: quia nō adĳciet vltra vt ptrāſeat p te incircūciſus ꝛ immundus. Excutere de puluere: conſurge ſede hieruſalē. Solue vincula colli tui captiua filia ſion. Quia hec dicit dñs deus. Gratis venundati eſtis: ꝛ ſine argēto redimemini. Quia hec dicit dñs deꝰ. In egyptū deſcēdit ppl's meꝰ in pncipio vt colonꝰ eſſet ibi: ꝛ aſſur abſq; vlla cā calūniatus eſt eū. Et nūc qd mihi ē hic dič domi-

nus. Quoniam ablatus eſt po-
pulus meus gratis. Dñatores
eius iniqua agunt dicit domi-
nus: et iugiter tota die nomen
meū blaſphematur. Propter
hoc ſciet populus meus nomē
meū in die illa: q2 ego ipſe qui
loquebar ecce adſum. hec. ℟.
Deſcendit de celis deus verus a pa-
tre genitus introiuit vterū virgi-
nis: nobis vt appareret viſibilis in
dutus carne humana, proparente
edita et exiuit per clauſam portam
deus et homo: Lux et vita conditor
mūdi. ℣. tanq̄ ſponſus dominus
procedēs de thalamo ſuo. Lux et vi.
Gloria patri. Lux et vita. In ſecū
do nocturn. añ. Suſcepimus deus
miſericordiam tuam in medio te-
17 pli tui. Pſalm⁹. Magnus do
minus. Antiphona. Orietur in
diebus domini abundātia pacis et
25 dominabitur. Pſalmus. Deus
iudicium tuū. Antiphona. Ve
ritas de terra orta eſt et iuſtitia de
33 celo pſpexit. Pſ. Benedixiſti. ℣.
Notū fecit dominus. ℟. Salutare
ſuū. Yſidorus in ſermone de
natali dñi. Natalis dñi dies.
POſtq̄ inuidia Lcō. iiij.
diaboli parēs ille primus
cecidit: cōfeſtim exul et pditus
in omni genere ſuo radicē ma
litie tranſduxit: Creſceb atq3 in
malū vehemētius omne genus
mortaliū diffuſis vbiq3 ſceleri-
bus. Volēs ergo deus termina-
re peccatū: cōſuluit verbo: lege:
prophetis: ſignis: plagis: prodi
giis. Sed cū nec ſic quidē erro-
res ſuos admonit⁹ agnoſceret
mūdus: miſit deus filiū ſuū vt
carnem indueret, hominib⁹ ap
pareret et pcōres ſanaret. Qui
ideo in hominē venit: q2 per ſe-
ipſū ab hominib⁹ cognoſci nō
potuit. Aſſumpſit autē huma-
nitatē: nō amiſit diuinitatē: ma-
nēs quod erat ſuſcipiēs qđ nō
erat: vt liberaret qđ fecerat. hec ē
diei huius glorioſa feſtiuitas.
℟. Quem vidiſtis paſtores dicite
annunciate nobis in terris q2 ap-
paruit. Natū vidim⁹: et choros an-
gelorum collaudantes dominū. ℣.
Dicite quidnam vidiſtis: et annun
ciate chriſti natiuitatē. Natum vi
dimus: et cho. Auguſtinus in ſer
mone de natali dñi. Legimus
ſanctū moyſen. Lectio quinta.
QUid autē ſibylla vatici-
nando de chriſto clama-
uerit in medium proferamus:
vt ex vno lapide vtroſq3 fron
tes percutiantur: iudeorū. ſ. atq3
paganorū. Audite quid dixerit.
Iudicii ſignum tellus ſudore
madeſcet. E celo rex adueniet
per ſecla futur⁹, Scilicet in car
ne preſens vt iudicet orbem.
Unde deū cernent incredulus
atq3 fidelis, Celum cū ſanctis

cui iã termino in ipſo. Sic ani me cum carne aderũt quas iudicat ipſe. Cum iacet incultus deſis in vepribus orbis. Reijcient ſimulachra viri: cunctam quoqꝫ gazam. Exuret terras ignis pontumqꝫ polumqꝫ. Inquirens tetri portas effringet auerni. Sanctorum ſed enim cũcte lux libera carni Tradetur: ſontes eterna flãma cremabit Occultos actus retegens. tunc quiſqꝫ loquetur Secreta: atqꝫ deus reſerabit pectora luci. ℟. O magnum myſteriũ ⁊ admirabile ſacrum vt animalia viderẽt dominum natum Iacentem in preſepio: beata virgo cuius viſcera meruerunt portare dominuꝫ chriſtũ. ℣. Dñe audiui auditũ tuũ ⁊ timui cõſideraui opera tua ⁊ expaui i medio duũ aialium Iacentẽ in preſepio: beata virgo cui⁹ viſcera meruerũt portare dñm xp̃m Ia. Lcõ. vi.

Tunc erit ⁊ luct⁹: ſtridebũt dẽtibus omnes. Eripitur ſolis iubar ⁊ chor⁹ iterit aſtris. Soluetur celum: lunaris ſplendor obibit. Deijciet colles: valles extollet ab imo. Nõ erit in rebus hominum ſublime vel altum. Equantur campis mõtes ⁊ cerula põti. Omnia ceſſabũt: tellus cõfracta peribit. Sic pariter fontes torrentur ⁊ flumina igni. Et tuba tunc ſonitũ triſtẽ demittet ab alto. Orbe gemens facinus: miſeruꝫ varioſqꝫ labores. Tartareumqꝫ chaos monſtrabit terra dehiſcens. Et corã hic domino: reges ſiſtentur ad vnum. Decidet e celo igniſqꝫ ⁊ ſulphureus amnis. Hec de xp̃i natiuitate paſſiõe ⁊ reſurrectione atqꝫ ſecundo eius aduentu ita dicta ſunt: vt ſiquis in greco capita horum verſuuꝫ diſcernere voluerit: iueniet ieſus xp̃s yos theu ſother: quod in latinũ tranſlatus eiſdem verſibus apparet: preter ꝙ grecarum litterarum proprietas non adeo potuit obſeruari. Reſponſoriuꝫ. Sancta ⁊ immaculata virginitas quibus te laudibus efferam neſcio Quia quem celi capere non poterãt tuo gremio contuliſti. ℣. Bñdicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus ventris tui.. Quia quem celi. Gloria patri. Quia quem celi cape.

In tertio noctur. antiphona. Ipſe inuocauit me alleluia: pater meus es tu alleluia. Pſalmus. 88 Miſericordias domini in eternum. Antiphona. Letẽtur celi ⁊ exultet terra ante faciẽ domini: quoniaꝫ venit. Pſalmus. Cantate 95 domino. primum. Antiphona. Notum fecit dominus alleluia: ſalutare ſuum alleluia. Pſalm⁹ Cã 97 tate. ℣. ℟. Ipſe inuocauit me. ℟. Pater meus es tu. Scdm lucaꝫ. ca. 2.

In illo tempore: Exijt edictum a cesare augusto: vt deſcriberet vniuerſus orbis: Et reliqua. Homelia beati gregorij. Lectio ſeptima.

Quia largiente dño miſſarum ſolennia ter hodie celebraturi ſum⁹: loqui diu de euágelica lectione nõ poſſumus: ſed nos aliquid vel breuiter dicere redéptoris noſtri natiuitas ipſa cõpellit. Quid eſt ꝙ naſcituro dño mũdus deſcribitur: niſi hoc qđ aperte monſtratur: q̃ꝛ ille veniebat in carne qui electos ſuos aſcriberet ĩ eternitate? Quod ↄtra de reprobis ꝑ ꝓphetã dĩ. Deleantur de libro viuentium: ꝛ cum iuſtis ñ ſcribantur. Qui bene etiam in bethleem naſcitur. Bethleem quippe domus panis interpretatur. Ipſe nãq; eſt qui ait. Ego ſum panis viuus q de celo deſcẽdi. ℟. Beata dei genitrix maria cuius viſcera itacta permanẽt. hodie genuit ſaluatoꝛẽ ſeculi. ℣. Beata que credidit: quoniam perfecta ſunt omnia q̃ dicta ſunt ei a domino. hodie genuit.

Sc̃dm lucam.

In illo tempore: Paſtores loquebantur adinuicem dicẽtes: Tranſeamus vſq; bethleẽ ꝛ videam⁹ hoc verbũ quod factum eſt: quod fecit dominus ꝛ oſtendit nobis. Et reliq̃. ca. 2. Homelia venera. bede pſbyteri. Lectio octaua.

Nato ĩ bethleem domino ſaluatore: ſicut ſacra euangelij teſtatur hiſtoria: paſtoribus qui in regione eadem erant: vigilãtes ꝛ cuſtodientes vigilias noctis ſuper gregẽ ſuum: angelus domini magna cum luce apparuit: exortumq; mundo ſolẽ iuſtitie non ſolũ celeſtis voce ſermonis: verumetiã claritate diuine lucis aſtruxit. Nuſq̃; enĩ in tota veteris teſtamenti ſeriẽ reperimus angelos qui tã ſedulo apparuere patribus cũ luce apparuiſſe: Sꝫ hoc priuilegium recte hodierno tẽpori ſeruatũ eſt: quãdo exortũ eſt ĩ tenebris lumẽ rectis corde: miſericors ꝛ miſerator dñs. ℟. Beata viſcera marie ṽginis que portauerũt eter.

ni patris filiū: Et beata vbera que lactauerunt chriſtū dominū: Quia hodie ꝓ ſalute mūdi naſci dignatus eſt. ℣. Dies ſanctificat⁹ illuxit nobis: venite gentes ⁊ adorate dominū. Quia.

cap. I. Secundū ioannē.

In principio erat verbū: ⁊ verbum erat apud deum: ⁊ deus erat verbum. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio nona.

Quia temporalem mediatoris dei ⁊ hominum hominis ieſu xp̄i natiuitatē: q̄ hodierna die fctā ē: ſcōꝝ ibis euāgeliſtarū: matthei videlicet ⁊ luce manifeſte deſcriptaȝ eſſe cognouimus: libet etiam de verbi ideſt diuinitatis ei⁹ eternitate: i qua patri manet ſemper equalis: beati ioannis euāgeliſte dicta ſcrutari qui ſingularis priuilegio meruit caſtitatis: vt ceteris altius diuinitatis ipſi⁹ caperet ſimul ⁊ patefaceret arcanū. Alij igit̄ euāgeliſte xp̄m ex tpe natū deſcribunt: ioānes in principio eūdeȝ fuiſſe teſtat̄ dicēs. In pncipio erat verbuȝ.

℟. Verbū caro factū eſt ⁊ habitauit in nobis cui⁹ gliam vidim⁹ q̄ſi vnigeniti a p̄re: Plenū grē ⁊ veritatis. ℣. In principio erat vbū ⁊ verbū erat apud deū ⁊ de⁹ erat verbū. Plenum grē. Glia. Plenum. Poſtea ſequit̄ Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Initium ſancti euāgelij ſ̄m mattheū. Glia tibi dn̄e. cap. I.

Liber generatiōis ieſu xp̄i filij dauid filij abrahaȝ. Abraham genuit iſaac. Iſaac autē gēuit iacob Jacob aūt genuit iudam ⁊ fratres ei⁹. Judas autem genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares auteȝ genuit eſron. Eſron aūt genuit arā. Arā āt gēuit amiadab. Aminadab āt gēuit naaſō. Naaſon autem gēuit ſalmō. Salmō autem genuit booz de raab. Booz autem genuit obeth ex ruth. Obeth autem genuit ieſſe. Jeſſe autem genuit dauid regem. Dauid autē rex genuit ſalomonem: ex ea que fuit vrie. Salomō aūt gēuit roboā. Roboā āt genuit abiā. Abias autē gēuit aſa. Aſa āt gēuit ioſaphat. Jo-

euangelizare pauperibus miſit me.
22 ps. Te decet. Aña. Annūciate
populis ⁊ dicite: ecce ſaluator deus
21 noſter veniet. ps. Deus de⁹. Añ.
Ecce veniet dominus ⁊ ſedeat cum
principibus ⁊ ſolium glorie tene-
53 at. Canticum. Exultauit. Añ.
Propter ſion nō tacebo donec egre
diatur vt ſplendor iuſtus eius. ps.
55 Laudate. ¶ Feria quinta in
laud. aña. De ſion veniet domin⁹
omnipotens vt ſaluum faciat popu
18 lum ſuum. ps. Miſerere. Añ.
Conuertere domine aliquantulum
⁊ ne tardes venire ad ſeruos tuos.
32 ps. Domine refugi. Aña. De
ſion veniet qui regnaturus eſt do-
minus hemanuel magnum nomē
21 eius. ps. Deus deus. Aña. Ecce
deus meus ⁊ honorificabo eum de-
us patris mei ⁊ exaltabo eū. Can
53 ticum. Cantemus. Aña. Deus
legifer noſter domin⁹ rex noſter ipſe
52 veniet ⁊ ſaluabit nos. ps. Lauda
te. Feria. vi. in laud. aña. Cōſtan
tes eſtote videbitis auxilium domi
18 ni ſuper vos. ps. Miſerere. Añ.
Ad te domine leuaui animā meā:
veni ⁊ eripe me domine ad te con-
30 fugi. ps. Domine exaudi. Aña.
Veni domine ⁊ noli tardare: relaxa
31 facinora plebis tue iſrael. ps. De-
us deus. Añ. Deus a libano ve-
niet ⁊ ſplēdor eius ſicut lumē erit.
53 Canticum. Domine audiui.
Añ. Ego autē ad dūm aſpiciam

⁊ expectabo deū ſaluatorem meū
ps. Laudate. ¶ Sabbato in 51
laud. aña. Intuemini quātus ſit
glorioſus iſte qui ingreditur ad ſal
uādos pplos. ps. Miſere. Añ. 18
Cōſurge cōſurge induere fortitudinē
brachiū dñi. ps. Bonum. Añ. 23
Eleuare eleuare ꝯſurge hieruſalem
ſolue vincula colli tui captiua filia
ſion. ps. Deus deus. Aña. Expe 21
ctetur ſicut pluuia eloquiū dñi: ⁊
deſcendet ſup nos ſicut ros deus no
ſter. Cantica. Audite ce. Añ. 54
Paratus eſto in occurſum domini
iſrael quoniā venit. ps. Lauda. 15
¶ Seqntes añe ſūt dicende ſe-
ptē primis diebus ante vigiliā
natiuitaſ dñi ad magt. In die-
bus vero in qbus cantant: due
candele ad vā accēdant ⁊ nec
pces dicantur nec pſtrationes
ſunt ſi veſp. faciēde. Sz ſtatim
poſt añā ſubiūgat oīo. Aña. i.

O ſapientia que ex ore altiſſimi prodiſti attingens a fine vſqꝫ ad finē fortiter ſuauiterqꝫ diſponens omnia: veni ad docendū nos viam prudētie. Aña ſecunda. O adonay ⁊ dux domus iſrl' qui moyſi in igne

flamme rubi apparuisti ⁊ i sina le-
gem dedisti: veni ad redimendum
nos in brachio extento. Añã. iiij.
O radix iesse q stas in signũ ppłoꝝ
sup quẽ cõtinebunt reges os suum
quẽ gẽtes depcabũtur: veni ad libe
rãdũ nos iã noli tardare. Añã. iiij
O clauis dauid ⁊ sceptrum domus
israel qui aperis ⁊ nemo claudit
claudis ⁊ nemo aperit: veni ⁊ educ
vinctuꝫ de domo carceris sedẽtẽ in
tenebris ⁊ vmbra mortis. Añã. v.
O oriens splẽdor lucis eterne ⁊ sol
iustitie: veni ⁊ illumina sedẽtes in
tenebris ⁊ vmbra mortis. Añã. vj.
O rex gentium ⁊ desideratus earuꝫ
lapisqꝫ angularis qui facis vtraqꝫ
vnum veni salua hominem queꝫ de
limo formasti. Añã. vij. O Emma-
nuel rex ⁊ legifer noster expectatio
gentium ⁊ saluator earum: veni ad
saluandũ nos domine deus noster.
Memoria d aduẽ. i die sci tho
me. In lau. añ. Nolite timere qn
ta enim die veniet ad nos dñs nr.
Añ aũt trãsfert in sedaꝫ. feriã
pdicta añ. oino dimittat: ⁊ añ.
27 fer. scilꝫ Dicit dñs. Ad memoriã
dicatur. ¶ In vigilia nati. dñi
ad mat. pstratiões nõ fiãt. In
uitato. Hodie scietis qꝛ veniet dñs.
Et mane videbitis gloriam eius.
26 Hym. Uerbũ supernũ. Añ. ⁊
psal. feriales. ℣. Hodie scietis qꝛ
veniet dñs. ℟. Et mane videbitis
gloriã eius. Lectio. j. vel. vij. si

dñica fuerit. Scdm mattheum. ca. I.

IN illo tẽpore: Cum esset desponsata mater iesu maria ioseph: antequam cõuenirent inuẽta est i vtero habẽs de spiritu sancto. Et re. Home. Origenis.

Que fuit necessitas vt desponsata esset maria ioseph: nisi ppterea quatenus hoc sacrm diabolo celaretur: ⁊ ille malignus fraudis cõmẽta aduersus despõsatã virginẽ nulla penitus inueniret. ℟. Scificamini hodie ⁊ estote parati qꝛ die crastina videbitis Maiestatẽ dei in vobis. ℣. Hodie scietis qꝛ veniet dñs ⁊ mane videbitis Ma. ℟. ij

Uel ideo despõsata fuit ioseph: vt nato isanti vl' ipsi marie curã videret gerere ioseph: siue i egyptũ iẽs vl' ide de nuo veniẽs. Ideo desponsata fuit ioseph: non tñ in cõcupiscẽtia iũcta. Mater inqt ei9: Mater imaculata: mr icorrupta mater intacta. ℟. Cõstantes estote videbitis auxiliuꝫ dñi sup vos. iudea ⁊ hierusalẽ nolite timere. Cras egrediemini ⁊ dominus erit vobiscuꝫ.

41 ℟. Sanctificamini filij iſrael ⁊ eſto
te parati. Cras. Lectio tertia.
Mater eius. Cuius eius? Mater dei vnigeniti do
mini ⁊ regis omnium: plaſma-
toris ⁊ creatoris cunctorum. Il
lius qui i excelſis ſine matre: ⁊
in terra ẽ ſine pr̃e. Illius q in
celis ſm deitatẽ in ſinu eſt pr̃is:
⁊ in terris ſ3 corporis ſuſceptio-
nem in ſinu eſt matris. ℟. San-
ctificamini filij iſrael dicit dñs:
in die enim craſtina deſcẽdet domi
nus: Et auferet a vobis omnem lan
guorem. ℣. Et ſion ſpecies decoris
eius: de⁹ noſter manifeſte veniet. Et
auferet. Gloria. Et auferet. ¶ Hac
die in lau. ⁊ dinceps vſq3 ad ve
ſpe. excluſi. fiat officium ſicut in
feſto duplici. ℣. Craſtina die de-
lebitur iniquitas terre. ℟. Et re-
gnabit ſuper nos ſaluator mundi.
¶ In lau. an̄. Iudea ⁊ hieruſalẽ
nolite timere: cras egrediemini ⁊
33 dñs erit vobiſcum. Pſal. Domi
nus reg. An̄a. Craſtina die erit
vobis ſalus dicit dñs deus exercitu
35 um. ps. Iubilate. An̄a. Hodie
ſcietis q2 veniet dominus: ⁊ mane
21 videbitis gloriam eius. ps. Deus
deus. An̄. Propter ſion nõ tace
bo: donec egrediatur vt ſplendor: iu
55 ſtus eius. Canticum. Benedi-
cite. An̄. Craſtina die delebit̃ ini
quitas terre ⁊ regnabit ſuper nos
52 ſaluator mũdi. ps. Laudate do-
minum de ce. Capitulum.
Propter ſion nõ tacebo: Iſaie ca.62.
⁊ propter hieruſalem nõ
quieſcã donec egrediat̃ vt ſplẽ
dor iuſtus eius ⁊ ſaluator eius
vt lampas accendatur. Hym.
Vox clara. ℣. Conſtantes eſtote. 63
℟. Videbitis auxilium domini ſu
per vos. Ad bñs an̄. Cum eſſet de
ſponſata mater ieſu maria ioſeph:
anteq3 cõuenirẽt inuẽta eſt in vtero
habens: quod enim in ea natũ eſt
de ſpiritu ſancto eſt alleluia. Oro.

Deus qui nos redemptionis noſtre annua expectatione letificas pſta vt vnigenitũ tuũ quẽ redemptorem leti
ſuſcipimus: venientem quoq3 iu-
dicem ſecuri videamus: domi-
num noſtrum. Hec oratio di-
catur ad tertiam ſextam nonas 1
⁊ veſpe. Ad horas dici antipho
ne laudum. ¶ Ad tertiã cap.
Propter ſiõ. ℟. Hodie ſcietis:
Quia veniet dominus. ℣. Et mane
videbitis gloriam eius. Quia ve. 2
Gloria. Hodie. ℣. Craſtina die de-
lebitur. Ad ſextam cap. Iſaie ca.62
Videbunt gentes iuſtum
tuum ⁊

mum ⁊ cuncti reges inclytum tuũ:⁊ vocabitur tibi nomẽ nouum:qđ os domini nominauit. ℟. Craſtina die: Delebitur iniquitas terre. ℣. Et regnabit ſup nos ſaluator mundi. Delebitur. Gloria. Craſtina. ℣. Craſtina die erit vobis ſalus. Ad nonam capitulũ.

Iſaie ca. 62. Non vocaberis vltra derelicta:⁊ terra tua nõ vocabitur amplius deſolata: ſed vocaberis voluntas mea in ea : ⁊ terra tua ĩhabitabit. ℟. Craſtina die Erit vobis ſalus. ℣. Dicit dominus exercituũ. Erit. Gloria. Craſtina. ℣. Conſtantes. ¶ Si hec vigilia in ſabbato cōtigerit ieiunia quatuor tēporum non in ipſa hebdomada ſed in pcedēti erũt. Si hec vigilia in dominica euen. hoc modo fiat offĩñ.

72 ¶ Ad matutinũ inuita. Hodie ſcietis. Hym. vt. s. Super pſal.

61 pmi noct. añ. Scientes. pſal.

1 Beatus vir. ⁊c. Cetere ad ce

61 teros vt ſupra in. j. noct. ℣. Ex

62 ſion. In. ij. noct. ℣. Egredietur vir. Sex lectiones ⁊ ſex ℟ia de

72 dñica. In. iij. noctur. ℣. Hodie ſcietis. Tres lectiões vltime de

72 expoſitione euãgelij Cum eſſet deſpon. ⁊ tria vltima ℟ia de vi

1 gilia. Expoſitio autem dominicalis euangelij cum tribus vltimis

72 reſponſorijs de hiſtoria. Canite. ⁊ cũ lau. omittãtur ℣. Craſtina.

In laud. añ. cap ℣. ⁊ añ. ad benedictus ⁊ oratio de vigi. erũt. Poſt oratione de vigi. memo. fiat de dñica. Añe capl'm: reſpõſoria ℣. ⁊ oratio ad horas de vigil. erũt. ¶ Ad veſperas añ. Rex pacificus magnificatus eſt: cuius vultum deſiderat vniuerſa terra. Pſal. Laudate pueri. Añ.

41 Magnificatus eſt rex pacificus ſup oēs reges vniuerſe terre. ps. Lau

42 date dñm oēs. Añ. Scitote qꝛ prope eſt regnum dei. amen dico vobis qꝛ non tardabit. Pſal. Lau

51 da anima. Añ. Leuate capita veſtra: ecce appropinqbit redēptio veſtra. Pſal. Laudate dñm qm.

57 Aña. Completi ſunt dies marie: vt pareret filiũ ſuum primogenitũ. ps. Lauda hieruſalem. Cap.

52 Populus gentium qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnã: habitantibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. ℟. Iudea ⁊ hieruſalem nolite timere. Cras egrediemini : Et dominus erit vobiſcum. ℣. Cõſtantes eſtote videbitis auxilium domini ſuper vos. Cras. Gloria. Et dñs.

Iſaie ca. 9.

Veni redemptor Hymnꝰ. gentium oſtende partum virginis: miretur omne ſeculũ: talis decet partus deũ. Nõ ex virili ſemine ſed myſtico ſpiramine: verbũ dei factũ caro fructuſq; ventris floruit. Aluus

k

tumeſcit virginis clauſtra pu-
doris permanent: vexilla virtu-
tum micant verſatur in templo
deus. Procedens de thalamo
ſuo pudoris aula regia: gemine
gigas ſubſtantie: alacris vt cur
rat viam. Egreſſus eius a pa
tre regreſſus eius ad patrē: ex-
curſus vſq ad īferos recurſus
ad ſedem dei. Equalis eterno
patri carnis tropheo accingef
infirma noſtri corporis virtute
firmans perpeti. Preſepe iam
fulget tuū lumenq nox ſpirat
nouū: quod nulla nox interpol
let fideq iugi luceat. Gloria ti
bi domine qui natus es de vir-
gine: cū patre et ſancto ſpiritu
in ſempiterna ſecula. Amen.
¶ Iſte verſus dicatur ad oēs
hym. eiuſdē metri tam de tēpo-
re q̄ de ſcis vſq ad primas de
ſp. epipha. exulaſine. ℣. Tanq̄
ſponſus ℟. Dominus procedens
de thalamo ſuo. Ad magt aña.
Dum ortus fuerit ſol de celo vide-
bitis regem regum procedentem a
pr̄e tanq̄ ſpōſum de thalamo ſuo.
72 Deus qui nos Oratio.
redemptionis. ¶ Ad
completoriu. ſuper pſal. añ. Com-
pleti ſunt. Ad nunc dimis añ.
Ecce completa ſunt omnia que di
cta ſunt per angelū de virgine ma-
ria. ¶ In natali dñi ad matu
tinum inuitatorium. Chriſtus na
tus eſt nobis. Uenite adoremus.
Pſalmus. Venite. Hymnus.

Chriſte redemptor o-
mnium ex
patre prīs
vnice: ſolus
ante princi
pium natus
ineffabilr.
Tu lumen
tu ſplēdor
patris tu ſpes perennis omni-
um: intende quas fundunt p-
ces tui per orbem famuli. Me-
mento ſalutis auctor q noſtri
quondam corporis: ex illibata
virgine naſcendo formam ſum-
pſeris. Hic pſens teſtatur di-
es currens per anni circulū: q
ſolus a ſede patris mūdi ſalus
adueneris. Hunc celum terra
hunc mare hūc omne quod in
eis eſt: autorem aduētus tui lau-
dat exultās cātico. Nos quo-
q qui ſancto tuo redēpti ſumus
ſanguine ob diem natalis tui
hymnum nouum concinimus.
Gloria tibi domine. In primo
nocturno añ. Dominꝰ dixit ad me
filius meus es tu: ego hodie genui
te. Pſ. Quare fremue. Añ. Tā
q̄ ſponſus dominus procedēs de
thalamo ſuo. Pſal. Celi enar
rāt. Añ. Diffuſa eſt gratia in la-

biis tuis:propterea benedixit te de
16 us in eternuz. ps Eructauit. ℣. Uerbum caro factuz eſt. ℟. Et habitauit in nobis. Lectio prima.

Jſaie. ca. 9. Primo tempore alleuiata eſt terra ȥabulon ⁊ terra neptalim:⁊ nouiſſimo aggrauata eſt via maris trans iordanez galilee gentiuz. Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam: habitantibus in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Multiplicaſti gentem: ⁊ nõ magnificaſti leticiam. Letabuntur corã te ſicut qui letãtur in meſſe:ſicut exultãt victores capta ꝑda quãdo diuidunt ſpolia. Jugũ enim oneris eius ⁊ virgaz humeri eius ⁊ ſceptrũ exactoris eius ſupaſti: ſicut in die madiã. Quia omnis violẽta prelatio cum tumultu ⁊ veſtimentum mixtum ſanguine erit in combuſtionez ⁊ cibus ignis. Paruulus enim natus eſt nobis ⁊ filius datꝰ eſt nobis. Hec. ℟. Hodie nobis celoꝝ rex de virgine naſci dignatus eſt:vt homines perditum ad regna celeſtia reuocaret: gaudet exercitus angelorum. Quia ſalus eterna humano generi apparuit. ℣. Gloria i excelſis deo: ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. Quia ſalus. Lectio. ij.

Jſaie. ca. 40. Conſolamini cõſolamini popule meus dicit deꝰ veſter. Loquimini ad cor hieruſalẽ ⁊ aduocate eã:quoniã completa eſt malitia eiꝰ: dimiſſa eſt iniquitas illiꝰ. Suſcepit de manu domini duplicia:pro oibus peccatis ſuis. Uox clamãtis in deſerto. Parate viã domini:rectas facite i ſolitudine ſemitas dei noſtri. Omnis vallis exaltabitur:⁊ ois mõs ⁊ collis humiliabit:⁊ erunt praua in directa ⁊ aſpa in vias planas:Et reuelabit gloria dñi: ⁊ videbit omnis caro pariter qđ os dñi locutũ eſt. Hec. ℟. Hodie nobis de celo pax vera deſcẽdit:hodie per totum mũdum melliflui facti ſunt celi. ℣. Hodie illuxit dies redẽptionis noue reparationis antique felicitatis eterne. Hodie. Lcõ. iij.

Conſurge cõſurge indue re fortitudie tua ſiõ. Jnduere veſtimẽtis glorie tue hieruſalem ciuitas ſancti:quia nõ adijciet vltra vt ptrãſeat ꝑ te incircũciſus ⁊ immundus. Excutere de puluere:conſurge ſede hieruſalẽ. Solue vincula colli tui captiua filia ſion. Q2 hec dicit dñs deus. Gratis venundati eſtis:⁊ ſine argẽto redimemini. Q2 hec dicit dñs deꝰ. Jn egyptũ deſcẽdit ppl's meꝰ in ꝑncipio vt colonꝰ eſſet ibi:⁊ aſſur abſq; vlla cã calũniatus eſt eũ. Et nũc qđ mihi ẽ hic dicĩ domi Jſaie. ca. 52.

nus. Quoniam ablatus eſt po-
pulus meus gratis. Dñatores
eius iniqua agunt dicit domi-
nus: ꝛ iugiter tota die nomen
meũ blaſphematur. Propter
hoc ſciet populus meus nomẽ
meũ in die illa: q2 ego ipſe qui
loquebar ecce adſum. hec. ℟.
Deſcendit de celis deus verus a pa-
tre genitus introiuit vteruꝫ virgi
nis: nobis vt appareret viſibilis in
dutus carne humana protoparente
edita ꝛ exiuit per clauſam portam
deus ꝛ homo: Lux ꝛ vita conditor
mũdi. ℣. tanq̃ ſponſus dominus
procedẽs de thalamo ſuo. Lux ꝛ vi.
Gloria patri. Lux ꝛ vita. In ſecũ
do noctur. añ. Suſcepimus deus
miſericordiam tuam in medio tẽ-
17 pli tui. Pſalm⁹. Magnus do
minus. Antiphona. Orietur in
diebus domini abundãtia pacis ꝛ
25 dominabitur. Pſalmus. Deus
iudicium tuuꝫ. Antiphona. Ue
ritas de terra orta eſt ꝛ iuſtitia de
33 celo pſpexit. pſa. Benedixiſti. ℣.
Notũ fecit dominus. ℟. Salutare
ſuũ. Yſidorus in ſermone de
natali dñi. Natalis dñi dies.
Poſtq̃ inuidia Lc̃o. iiij.
diaboli parẽs ille primus
cecidit: cõfeſtim exul ꝛ pditus
in omni genere ſuo radicẽ ma
litie tranſduxit: Creſcebat itaq̃ in
malũ vehemẽtius omne genus
mortaliũ diffuſis vbiq̃ ſceleri-
bus. Uolẽs ergo deus termina-
re peccatũ: cõſuluit verbo: lege:
prophetis: ſignis: plagis: prodi
giis. Sꝫ cũ nec ſic quidẽ erro-
res ſuos admonit⁹ agnoſceret
mũdus: miſit deus filiũ ſuuꝫ vt
carnem indueret, hominib⁹ ap
pareret ꝛ pctõres ſanaret. Qui
ideo in hominẽ venit: q2 per ſe-
ipſuꝫ ab hominib⁹ cognoſci nõ
potuit. Aſſumpſit auteꝫ huma-
nitatẽ: nõ amiſit diuinitatẽ: ma-
nẽs quod erat ſuſcipiẽs qđ nõ
erat: vt libaret qđ fecerat. hec ẽ
diei huius glorioſa feſtiuitas.
℟. Quem vidiſtis paſtores dicite
annunciate nobis in terris q2 ap-
paruit. Natũ vidim⁹: ꝛ choros an-
gelorum collaudantes dominũ. ℣.
Dicite quidnam vidiſtis: ꝛ annun
ciate chriſti natiuitateꝫ. Natum vi
dimus: ꝛ cho. Auguſtinus in ſer
mone de natali dñi. Legimus
ſanctuꝫ moyſen. Lectio qnta.
Quid auteꝫ ſibylla vatici-
nando de chriſto clama-
uerit in medium proferamus:
vt ex vno lapide vtrorũq̃ fron
tes percutiantur: iudeoꝝ. ſ. atq̃
paganoꝝ. Audite quid dixerit.
Judicij ſignum tellus ſudore
madeſcet. E celo rex adueniet
per ſecla futur⁹, Scilicet in car
ne preſens vt iudicet orbem.
Unde deũ cernent incredulus
atq̃ fidelis, Celum cũ ſanctis

cui iã termino in ipſo. Sic ani
me cum carne aderũt quas iu-
dicat ipſe. Cum iacet incultus
deſis in vepribus orbis. Reij-
cient ſimulachra viri: cunctam
quoq; gaçam. Exuret terras i-
gnis pontumq; polumq;. In-
quirens tetri portas effringet
auerni. Sanctoꝝ ſed enim cũ-
cte lux libera carni Tradetur:
ſontes eterna flãma cremabit
Occultos actus retegens. tunc
quiſq; loquetur Secreta: atq;
deus reſerabit pectora luci. ℟.
O magnum myſteriũ ⁊ admirabi-
le factum vt animalia viderẽt do-
minum natum Jacentem in preſe-
pio: beata virgo cuius viſcera me-
ruerunt portare dominũ chriſtũ.
℣. Dñe audiui auditũ tuũ ⁊ timui
cõſideraui opera tua ⁊ expaui i me-
dio duũ aĩalium Jacentẽ in preſe
pio: beata virgo cuiꝰ viſcera merue
rũt portare dñm xp̄m Ja. Lcõ. vj.

Tunc erit ⁊ luctꝰ: ſtridebũt
dẽtibus omnes. Eripitur
ſolis iubar ⁊ choꝛꝰ iterit aſtris.
Soluetur celum: lunaris ſplen
doꝛ obibit. Deijciet colles: val-
les extollet ab imo. Nõ erit in
rebus hominum ſublime vel al
tum. Equantur campis mõtes
⁊ cerula põti. Omnia ceſſabũt:
tellus cõfracta peribit. Sic pari
ter fontes torrentur ⁊ flumina
igni. Et tuba tunc ſonitũ triſtẽ
demittet ab alto. Orbe gemens
facinus: miſeruz varioſq; labo-
res. Tartareumq; chaos mon-
ſtrabit terra dehiſcens. Et corã
hic domino: reges ſiſtentur ad
vnum. Decidet e celo igniſq; ⁊
ſulphureus amnis. Hec de xp̄i
natiuitate paſſiõe ⁊ reſurrectio
ne atq; ſecundo eius aduentu
ita dicta ſunt: vt ſiquis in gre-
co capita hoꝛum verſuuz diſcer
nere voluerit: iueniet ieſus xp̄s
dios theu ſother: quod in latinũ
tranſlatus eiſdem verſibus ap-
paret: preter q̃ grecarum litte
rarum proprietas non adeo po
tuit obſeruari. Reſponſoꝛiuz.
Sancta ⁊ immaculata virginitas
quibus te laudibus efferam neſcio:
Quia quem celi capere non poterãt
tuo gremio contuliſti. ℣. Bñdicta
tu in mulieribus ⁊ benedictus fru
ctus ventris tui. Quia quem celi.
Gloria patri. Quia quem celi cape.

In tertio noctur. antiphona.

Ipſe inuocauit me alleluia: pater
meus es tu alleluia. Pſalmus. 31
Miſericoꝛdias domini in eter
num. Antiphona Letẽtur celi ⁊
exultet terra ante faciẽ domini: quo
niaz venit. Pſalmus Cantate 34
domino. pꝛimum. Antiphona.
Notum fecit dominus alleluia: ſalu
tare ſuum alleluia. Pſalmꝰ Cã 34
tate. ℣. Ipſe inuocauit me. ℟.
Pater meus es tu. Scdm lucã. ca. 2.

IN illo tempore: Exijt edictum a ceſare auguſto: vt deſcriberetur vniuerſus orbis: Et reliqua. Domelia beati gregorij. Lectio ſeptima.

QUia largiente dño miſſarum ſolennia ter hodie celebraturi ſum⁹: loqui diu de euágelica lectione nō poſſumus: ſed nos aliquid vel breuiter dicere redēptoris noſtri natiuitas ipſa cōpellit. Quid eſt ꝙ naſcituro dño mūdus deſcribitur: niſi hoc qđ aperte monſtratur: q2 ille veniebat in carne qui electos ſuos aſcriberet i eternitate? Quod ↄtra de repꝛobis ꝑ ꝓphetā dī. Deleantur de libro viuentium: ⁊ cum iuſtis ñ ſcribantur. Qui bene etiam in bethleem naſcitur. Bethleem ꝗppe domus panis interpretatur. Ipſe nāq3 eſt qui ait. Ego ſum panis viuus q de celo deſcēdi. ℟. Beata dei genitrix maria cuius viſcera itacta permanēt. hodie genuit ſaluatorē ſeculi. ℣. Beata que credidit: quoniam perfecta ſunt omnia q̄ dicta ſunt ei a domino. hodie genuit.

Secūm lucam. ca. 2.

IN illo tempore: Paſtores loquebantur ad inuicem dicētes: Tranſeamus vſq3 bethleem ⁊ videam⁹ hoc verbum quod factum eſt: quod fecit dominus ⁊ oſtendit nobis. Et reliq̄. Domelia venera. bede pꝛſbyteri. Lectio octaua.

NAto i bethleem domino ſaluatore: ſicut ſacra euangelij teſtatur hiſtoria: paſtoribus qui in regione eadem erant: vigilātes ⁊ cuſtodientes vigilias noctis ſuper gregē ſuum: angelus domini magna cum luce apparuit: exortumq3 mundo ſolē iuſtitie non ſolū celeſtis voce ſermonis: verumetiā claritate diuine lucis aſtruxit. Nuſq̄3 enim in tota veteris teſtamenti ſeriē reperimus angelos qui tā ſedulo apparuere patribus cū luce apparuiſſe: Sz hoc priuilegium recte hodierno tēpori ſeruatum eſt: quādo exortū eſt i tenebris lumē rectis corde: miſericors ⁊ miſerator dñs. ℟. Beata viſcera marie vginis que portauerūt eter.

ni patris filiū: Et beata vbera que
lactauerunt chriſtū dominū: Quia
hodie ꝑ ſalute mūdi naſci digna-
tus eſt. ℣. Dies ſanctificat⁹ illuxit
nobis: venite gentes ⁊ adorate do-
cap.i. minū. Quia. Secundū ioannē.

IN pri-
cipio
erat verbū:
⁊ verbum
erat apud
deum: ⁊ de-
us erat ver
bum. Et re
liqua. Omelia venerabilis be-
de preſbyteri. Lectio nona.

QUia temporalem media
toris dei ⁊ hominum ho-
minis ieſu xp̄i natiuitatē: q̄ ho-
dierna die fctā ē: ſcōꝝ ṽbis euā
geliſtarū: matthei videlicet ⁊ lu
ce manifeſte deſcriptā eſſe co-
gnouimus: libet etiam de verbi
ideſt diuinitatis ei⁹ eternitate: i
qua patri manet ſemper equa-
lis: beati ioannis euāgeliſte di-
cta ſcrutari qui ſingularis pri-
uilegio meruit caſtitatis: vt ce-
teris altius diuinitatis ipſi⁹ ca
peret ſimul ⁊ pateſaceret ar-
canū. Alij igit̄ euāgeliſte xp̄m
ex tpe natū deſcribunt: ioānes
in principio eūdē fuiſſe teſtat̄
dicēs. In pncipio erat verbū,

℟. Verbū caro factū eſt ⁊ habitā-
uit in nobis cui⁹ gliam vidim⁹ q̄ſi
vnigeniti a pr̄e: Plenū gr̄e ⁊ verita
tis. ℣. In principio erat vbū ⁊ ver
bū erat apud deū ⁊ de⁹ erat verbū.
Plenum gr̄e. Glia. Plenum. Po-
ſtea ſeq̄tur Dn̄s vobiſcū. Et cū
ſpū tuo. Initium ſancti euāge
lij ſm̄ mattheū. Glia tibi dn̄e. cap.i.

LIber
gene-
ratiōis ieſu
xp̄i filij da-
uid filij a-
brahā. A-
braham ge
nuit iſaac.
Iſaac autē
genuit iacob
Jacob aūt
genuit iudam ⁊ fratres ei⁹. Ju
das autem genuit phares ⁊ za
ram de thamar. Phares autē
genuit eſron. Eſron aūt genuit
arā. Arā āt genuit amiadab. A-
minadab āt genuit naaſō. Naa-
ſon autem genuit ſalmō. Salmō
autem genuit booz de raab. Bo-
oz autem genuit obeth ex ruth.
Obeth autem genuit ieſſe. Jeſ
ſe autem genuit dauid regem.
Dauid autē rex genuit ſalomo-
nem: ex ea que fuit vrie. Salo-
mō aūt genuit roboā. Roboā āt
genuit abiā. Abias autē genuit
aſa. Aſa āt genuit ioſaphat. Jo-

ſaphat autē genuit iorā. Joraʒ
autem genuit oʒiam. Oʒias au
tem genuit ioathā. Joathā au-
tem genuit achaʒ. Achaʒ autē
genuit eʒechiam. Eʒechias au-
tem genuit manaſſen. Manaſ
ſes autē genuit amon. Amon
autem genuit ioſiā. Joſias au-
tem genuit iechoniā ⁊ fratres
eius: in tranſmigratione baby-
lonis. Et poſt tranſmigrationē
babylonis: iechonias genuit ſa-
lathiel. Salathiel autē genuit
ʒorobabel. Zorobabel autē ge-
nuit abiuth. Abiuth aūt genu
it elyachin. Elyachin autē ge-
nuit aʒor. Aʒor autē genuit ſa-
doch. Sadoch aūt genuit achi
Achim aūt genuit eliud. Eli-
ud autem genuit eleaʒar. Elea
ʒar autem genuit mathā. Ma
thā autē genuit iacob. Jacob
autem genuit ioſeph virū ma-
rie. De qua natus eſt ieſus: qui
56 vocatur chriſtus. Te deum. Fi-
nito. Te deū. niſi ſimilia imedia
te non ſequatur dicatur ℣. Pu
er natus eſt nobis. ℟. Et filius da
tus eſt nobis. Deus in adiuto. Et
dicatur laudes more ſolito. In
lau. aña. Quem vidiſtis paſtores
dicite: annunciate nobis in terris
quis apparuit natū vidim⁹ ⁊ cho-
ros angelorum collaudantes dn̄m
53 alla alla. ps. Dn̄s regna. Aña.
Genuit puerpera regem cui nomē
eternum ⁊ gaudia matris habēs
cū virginitatis honore nec primā
ſimilem viſa eſt nec habere ſequētē
alleluia. ps. Jubilate. Aña. An 35
gelus ad paſtores ait: annuncio vo
bis gaudium magnum: q: natus ē
vobis hodie ſaluator mūdi alla. ps.
Deus deus. Aña. Facta eſt cū 22
angelo multitudo celeſtis exerci-
tus laudantium ⁊ dicentium: glo
ria in excelſis deo ⁊ in terra pax ho
minibus bone voluntatis alleluia.
ps. Benedicite. Aña. Paruul⁹ 55
filius hodie natus eſt nobis ⁊ voca
bitur deus fortis alleluia alla. ps.
Laudate. Non dicatur capl'ꝫ 52
neqꝫ hym. neqꝫ ℣. ſed imediate
poſt qntā aāam dicat. Ad bn̄
aā. Gloria in excelſis deo: ⁊ ī terra
pax hoībus bone voluntatis alla al-
leluia. Oro.

Con-
cede
queſumus
oipotēs de-
us: vt nos
vnigeniti
tui noua p
carnem na
tiuitas li-
beret: quos
ſub peccati iugo vetuſta ſerui-
tus tenet. Per eundem. Dein
de. Dominus vobiſcum. Ecl.
Domine exaudi. Et Benedicamus
domino. Benedictio modo dicā

tur laudes quando miſſa nõ ce
lebratur inter matu. ꝛ laudes:
quando vero nulla fuerit cele-
60 branda: ſtatim poſt Te deum
laudamus. inchoet: ꝛ dicta cõ-
munione abſq; ℣. ꝛ abſq;. Deꝰ
in adiutoriũ. immediate inchoe
tur aña in laud. Quẽ vidiſtis.
Finita vero poſt bñ. añ. dicat ſa
cerdos poſt cõmunionẽ: ꝛ ſub-
iuncto. Dñs vobiſcũ. dicatur
Ite miſſa eſt. ꝛ ſic miſſa ꝛ laud.
terminẽtur. Ad horas diei añe
laud. Ad primã. ℟. Jeſu chriſte
fili dei viui miſerere nobis: Alla
alla. ℣. Qui natus es de virgine
maria. Alla. ℟. iſte dicat quoti-
die vſque ad ephia. excluſiue.

Heb. ca. 1. Multifarie Ad. iij. cap.
multiſq; modis olim de
us loquens patribus in ꝓphe
tis: nouiſſime diebus iſtis locu
tus eſt nobis in filio: quẽ cõſti
tuit heredem vniuerſorum: per
quẽ fecit ꝛ ſecula. ℟. Verbũ ca
ro factum eſt: Alla alla. ℣. Et ha
bitauit in nobis. Alla. Gloria. Uer
bum. ℣. Notum fecit dñs. ℟. Sa
lutare ſuum. Oratio Concede.
Titus. ca. 3. Apparuit Ad. vj. capl'z.
benignitas ꝛ humanitas
ſaluatoris noſtri dei: nõ ex ope-
ribus iuſtitie que fecimus nos:
ſed ſm ſuam miſericordiam ſal
uos nos fecit. ℟. Notũ fecit do
minus. Alla all. ℣. Salutare ſuũ.

Alla. Gloria. Notum. ℣. Ipſe inuo
cauit me. ℟. Pater meus es tu.
Apparuit Ad. ix. caplm. Titus. ca. 2.
gratia dei ſaluatoris no-
ſtri oibus hominibus erudiẽs
nos: vt abnegãtes impietatẽ ꝛ
ſecularia deſideria: ſobrie ꝛ iu-
ſte ꝛ pie viuamꝰ in hoc ſeculo.
℟. Ipſe inuocauit me: Alla alla.
℣. Pater meus es tu. Alla. Glia.
Ipſe. ℣. Benedictus qui venit in
nomine domini. ℟. Deus dñs ꝛ
illuxit nobis. Ab hac die vſq;
in craſtinum oct. epipha. exclu
ſiue quotidie dicãtur ſ'ia hora
rũ cũ Alla. excepto feſto ino
centiũ quando extra dominicã
euenerit. In octauis tñ eorum
dicant cũ. All'. Ad veſp. aña.
Tecum principiũ in die virtutis
tue in ſplendoribus ſanctorum: ex
vtero ante luciferum genui te. ps.
Dixit dominus. Aña. Redem- 40
ptionẽ miſit dñs populo ſuo mã-
dauit in eternum teſtamẽtum ſu-
um. ps. Confitebor. Aña. Ex- 49
ortũ eſt in tenebris lumẽ rectis cor
de: miſericors ꝛ miſerator ꝛ iuſtꝰ
dñs. ps. Beatus. Aña. Apud 40
dñm miſericordia ꝛ copioſa apud
eũ redẽptio. ps. De ꝓfundis. 47
Añ. De fructu ventris tui ponã
ſup ſedẽ tuam. ps. Memento. 48
Predicte añe cũ ſuis pſal. di
catur quotidie ad v. vſq; ad vſ-
q; ad oct. epi. ꝛ in ipſis oct. ca.

77 Multifarie. Hymn⁹. ℣. vt ſu-
pra in primis veſperis. Ad ma
gnificat añ. Hodie chriſtus nat⁹
eſt: hodie ſaluator apparuit: hodie
in terra canunt angeli: letantur ar
changeli: hodie exultant iuſti dicē
tes gloria in excelſis deo alleluia.
Oratio. Concede. Poſtea fiat
memoria de ſctō ſtephano. Ad
cōple. ſuper pſal. añ. Natus eſt
nobis hodie ſaluator: qui eſt chri-
ſt⁹ dñs i ciuitate dauid. Ad nūc
di. añā. Alla. Uerbū caro factū eſt
alla: ⁊ habitauit in nobis alla all.
Predicte añe dicantur in cō-
pletorio vſq ad vigiliā epiph.
excluſiue. Subſcripto modo fi
at memoria de natali in laud. ⁊
in veſperis. quotidie vſq ad p-
mas veſperas circuncīſionis ex
cluſiue. In laud. añā. Neſciens
mater virgo virum peperit ſine do-
lore ſaluatorem ſeculorum: ipſum
regem angelorum ſola virgo lacta
bat vbere de celo pleno. ℣. Benedi
76 ctus qui venit. Oratio. Conce-
de. In veſp. Añ. Gaudeamus
omnes fideles: ſaluator noſter nat⁹
eſt in mūdo: hodie proceſſit proles
magnifici germinis: ⁊ pſeuerat pu
dor virginitatis. ℣. Tāqȝ ſpōſus.
76 Oratio. Concede. De feſtum
natalis domini ſancti ſtephani
vel ſancti ioannis vel ſanctorū
innocentium vel ſancti thome
in dominica euenerit illa die de

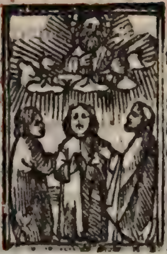
dominica nihil fiat. Sed in cra
ſtino ſancti thome poſt memo-
riam de ſanctis in laud. fiat me
moria de dominica per añam.
Dum medium. ⁊ per ℣. Notum 74
fecit. ⁊ orationē. Omnipotēs ſem. 78
deus. In veſp. vero per añam.
Erant ioſeph. ⁊ per ℣. Uerbū ca. 74
⁊ orationē predictā. Proxima
die poſt feſtū ſcti thome ad ma
tu. inuit. Chriſtus natus. Hymn. 73
Chriſte redēptor. Sup pſal. añ. 73
Dominus dixit. ſola dicatur ps. 73
Quare. ⁊ ceteri de natiuitate 1
dñi ℣. ⁊ tria ℟ia de hiſtoria na-
ti. ſm feriā. iij. lectiones de expo
ſitione dñicalis euangelij que
omittēda eſt qñ feſtū ſcti ſylue
ſtri in dñica euenerit: ⁊ tūc in
hac die ſcilȝ poſt feſtū ſcti tho-
me fiant. iij. lectio. de aliquo ſer
mone ſupra notato. Scdm lucā.

In illo tempo- cap. 3.
re: Erāt io-
ſeph ⁊ ma-
ria mater ie
ſu mirantes
ſuper his
que dicebā-
tur de illo.
Et reliqua.
Homelia
Origenis. Lectio prima.
Congregemus in vnū ea
que in ortu domini ieſu

dicta ſcriptaqꝫ ſunt de eo: ꝛ tūc
poterimus ſcire ſingula queqꝫ
digna eē miraculo. Quāobrem
mirabatur ꝛ pater: ſic enim ap
pellatus eſt ioſeph qꝛ nutricius
fuit: mirabat ꝛ mater ſuper his
que dicebantur de eo. Lectio .ij.
Q Uenā ergo ſunt que de
paruulo ieſu fama diſp-
ſerat? Paſtores erant in regio
ne illa vigilantes ꝛ obſeruātes
vigilias noctis ſuper gregē ſu-
um. Uenit autem angelus ſub
ipſa hora natiuitatis ieſu: ꝛ ait
ad eos. Annuncio vobis gau-
dium magnum. Ite ꝛ inuenie-
tis infantem inuolutum pānis
ꝛ poſitum in preſepio. Lectio .iij.
N Ecdū angelus verba fi-
nierat: ꝛ ecce multitudo
celeſtis exercitus laudare cepit
ꝛ benedicere deum. Cum hoc
paſtores trepidi ꝑſpexiſſent: ꝛ
angelus receſſiſſet ab eis dixe-
runt ad ſeinuicem. Eamus in
bethleem ꝛ videamus hoc factuꝫ
quod dominus oſtendit nobis.
Uenerunt ꝛ inuenerūt paruu-
56 luꝫ. Te deum. dicatur. ℣. Puer
79 natus eſt. In laudibus aña Quem
33 vidiſtis. ps. Dominus regnauit.
77 Capitulum Multifarie
A multiſqꝫ. Hymnus.
Solis ortus cardine ad
vſqꝫ terre limitem: chriſtum ca
namus principem natū maria
virgine. Beatus auctor ſeculi
ſeruile corpus induit: vt carne
carnē liberās ne perderet quos
condidit. Caſte parētis viſce
ra celeſtis itrat gr̄a venter puel
le baiulat: ſecreta que nō noue
rat. Domus pudici pectoris tem
plū repēte fit dei:ītacta neſciēs
virū vbo cōcepit filiuꝫ. Enixa
eſt puerpera quē gabriel ꝑdixe
rat: quem matris aluo geſtiens
clauſus ioannes ſenſerat. Fe-
no iacere ptulit preſepe nō ab
horuit: paruoqꝫ lacte paſtus eſt
per quem nec ales eſurit. Gau
det chorus celeſtiū ꝛ angeli ca
nunt deo: palamqꝫ fit paſtoribus
paſtor creator omnium. Glo-
ria tibi domine. ℣. Benedictus
qui venit in nomine domini. ℟. De
us dominus ꝛ illuxit nobis. Ad
bñs aña. Neſciens mater. Oratio.
Cōcede. Memoria de ſanctis 77
vltimo ꝺ dominica niſi hic dies 76
in ſabbato euenerit. Tunc enī
memoria dominicalis in craſti-
no reſeruabitur. Ad memoriaꝫ
de dominica aña. Dum medium
ſilentium tenerent oīa ꝛ nox ī ſuo
curſu iter peragerer oīps ſermo tuus
domine a regalibus ſedibus venit al
leluia. ℣. Notum fecit dñs. Oratio.
O Mnipotens ſempiterne
deus dirige actus nr̄os in
bn̄placito tuo: vt ī noīe dilecti
filij tui mereamur bonis operi-

bus abundare. Per eundem.
78 Ad primam aña. Quem vidiſtis.
Cetere ad ceteras horas. Cap.
reſpõſoria. ℣. ⁊ oratio de die na
talis domini. Ad memoriam de
dominica in veſper. aña. Erant
ioſeph ⁊ maria mater ieſu mirãtes
74 ſuper his que dicebantur de illo. ℣.
Verbum caro. Oratio. Omnipo
tens ſempiterne deus. Si ve
ro i hac die dominica euenerit
ad matuti. Inuitatorium hym.
añe pſalmi verſiculi ſ̃ria de na
tiuitate domini. Sex lectiões ſi
ant de tribus mediis lec. nata
lis tres vltime de homel. Erãt
4 ioſeph. In laudibus añe. pſal.
74 capi'm hymn9 ℣. de natali. Ad
benedictus antiphona Neſciẽs.
Oratio. Concede. Memoria
77 de ſanctis: vltimo de dominica
76 Hore dici de natali. Ad veſpe.
Cap. ⁊ cetera que ſequũtur de
ſancto ſilueſtro erunt: ⁊ memo
ria fiat de natali: deinde de ſan
ctis: vltimo de dominica ¶ In
circunciſione domini ad veſpe.
77 Cap. Multipharie. ℟. Ver
73 bum caro. Hym. Veni redem
73 ptor. ℣. Tanq̃ ſponſus. Ad ma
gnificat aña. Qui de terra eſt de
terra loquit: qui de celo venit ſuper
omnes eſt: ⁊ quod vidit ⁊ audiuit
hoc teſtat: ⁊ teſtimoniũ ei9 nemo ac
cipit: q aũt acceperit ei9 teſtimoniũ
ſignauit q: deus verax eſt. Oratio.

Deus qui nobis nati ſaluatoris diem celebrare concedis octauum: fac nos queſumus eius perpetua di
uinitate muniri cuius ſumus
carnali commertio reparati:
Qui tecum. Memoria de ſan
cto ſilueſtro: deinde ſanctis: po
ſtea de dominica ſi hac die
euenerit. Ad matu. inuitatorium.
Chriſtus natus eſt. Hym. Chri
ſte redemptor. In primo noc. 73
aña. Dominus dixit ad me filius 73
meus es tu: ego hodie genui te. Ps.
Quare. Aña. In ſole poſuit ta 1
bernaculũ ſuum: ⁊ ipſe tanq̃ ſpon
ſus procedens de thalamo ſuo. Ps.
Celi. Aña. Eleuamini porte eter 6
nales ⁊ introibit rex glorie. Ps. Do 8
mini eſt terra. ℣. Verbum caro. 74
Sermo ſcti ambroſii epiſcopi.
Circunciditur Lectio. j.
hodie puer ille qui nat9
eſt nobis: factus eſt enim ſub le
ge vt eos q ſub lege erãt lucri
faceret. Circunciſus aũt domi
nico dignus iudicabat obtui
tu: q2 oculi dñi ſuper iuſtos. Cir
cunciſio autem purgationem

ſignificat delictorum. Sed quoniam humane carnis et mentis fragilitas inexplicabilib⁹ vitijs implicatur: culpe totius futura purgatio reſurrectiõis preſigurabatur etate. ℟. In principio erat verbum et verbũ erat apud deũ et deus erat verbum: hoc erat in principio apud deum. Omnia per ipſum facta ſunt: et ſine ipſo factum eſt nihil. ℣. Quod factum eſt in ipſo vita erat: et vita erat lux hominũ. Omnia per. Origenes in ſermone. Quod mortuus. Lectio ſcda.

Sicut autem chriſto cum mortui ſumus illo moriẽte: ſic et cũ eo circũciſi ſumus et ſolenni purgatiõe mũdati ne quaq̃ iam indigemus circunciſione carnali. Unde paulus: in quo circũciſi eſtis circũciſione ſine manib⁹ in expoliatione corporis carnis. Et more igit̃ et circũciſio eius ꝓ nobis facte ſũt. ℟. Benedictus qui venit in noie domini deus domin⁹. Et illuxit nobis. ℣. Lapidem quem reprobauerunt edificãtes: hic factus eſt in caput anguli. Et illuxit. Lectio. iij.

Et cũ impleti eſſent dies circuncidendi puerũ vocatuz eſt nomen eius ieſus. Uocabulum ieſu glorioſum: omni adoratu cultuq̃ digniſſimum: nomẽ quod eſt ſuper oẽ nomen non debuit primum ab hominibus appellari: neq̃ ab eis efferri in mũdũ: ſed ab excellẽtiori quadã maioriq̃ natura. Unde et ſignãter euãgeliſta addidit dicens. Quod vocatuz fuerat ab angelo añq̃ ꝯciperet̃ in vtero. ℟. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi: ecce de quo dicebaz vobis. Qui poſt me venit ante me factus eſt. Cuius nõ ſum dignus corrigiam calciamẽti ſoluere. ℣. Hoc eſt teſtimoniũ quod perhibuit ioãnes dicens. Qui poſt. Gloria patri. Cuius. In. ij. noc. añ. Specioſus forma pre filijs hominuz: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ps. Eructauit. Añ. Suſcepimus deus miſericordiam tuã in medio tẽpli tui. 16
ps. Magnus dominus. Añ. Homo natus eſt in ea et ipſe fundauit eam altiſſimus. Psal. Fũdamenta. ℣. Notum fecit dominus. 17 18
Sermo ſancti auguſti. in calendis ianuarij. Lectio quarta.

Admonemus charitatem veſtram fratres vt memineretis quomodo cãtaſtis. Cãtaſtis enim: Salua nos domine deus nr̃: et congrega nos de gentibus. Nolite miſceri gentibus ſimilitudine moruz atq̃ factorum. Dãt illi ſtrenas: date vos eleemoſynas. Aduocant̃ illi cãtionibus luxuriarũ: aduocemini vos ſermonib⁹ ſcripturaꝝ. Currũt illi ad theatruz: vos ad

eccleſiam. Inebriantur illi: vos ieiunate. Si hodie non poteſtis ieiunare: ſaltem cum ſobrietate prandete. *R.* Neſciens mater virgo virum peperit ſine dolore ſaluatorem ſeculorum: Ipſum regem angelorum ſola virgo lactabat vbere de celo pleno. *V.* Beata viſcera marie virginis que portauerūt eterni patris filium. Ipſum regē angelorū ſola virgo lactabat vbere de celo.

Lcō.v.

Multi luctabuntur hodie cum verbo qꝺ audierunt: Diximus eniꝫ vt dicent. Nolite ſtrenas dare pauperibus. Parum eſt vt tantuꝫ detis etiam amplius date. Non vultis amplius? vel tantum date. Sed dicis mihi. Quando ſtrenas do accipio ⁊ ego: Quid ergo: quādo das pauperi nihil accipies? Oblitus es illius promiſſionis: vbi dicitur. Qui dat pauperibus nunquam egebit. Oblitus es etiam illud qꝺ dicturus eſt deus eis qui pauperibus dederint. Venite benedicti patris mei percipite regnum. *[illegible]* Sancta ⁊ immaculata virginitas quibus te laudibus efferaꝫ neſcio. Quia quem celi capere non poterant: tuo gremio contuliſti. *V.* Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus ventris tui. Quia quem celi capere non poterant: tuo gremio contu. *Lectio ſexta.*

Audite fratres apoſtolum q dixit: Nolo vos ſocios fieri demoniorum. Demonia delectant canticis vanitatis: nugatorio ſpectaculo: turpitudinibus variis theatrorum: inſania circi: crudelitate āphitheatri: certaminibus animoſis eorum qui pro peſtilentibus hoibus lites ſuſcipiunt: pro mimo: pro hiſtrione: pro pantamimo: pro auriga: pro venatore. Iſta facientes quaſi thura ponūt demoniis. Nolite inquit effici participes eorum. *R.* Confirmatum eſt cor virginis in quo diuina myſteria angelo narrante ſuſcepit que ſpecioſum formā pre filiis hominum caſtis conceꝑit viſceribus: Et benedicta in eternū deum nobis protulit ⁊ hominem. *V.* Domus pudici pectoris templuꝫ repente fit dei: intacta neſciens virum verbo concepit filium. Et benedicta in eter. Gloria patri. Deum nobis protulit. *In tertio nocturno aña.* Exultabunt omnia ligna ſyluarum ante faciem domini quoniā venit. *Pſal.* Cantate. *j. Aña.* 34
In principio ⁊ ante ſecula deus erat verbuꝫ: ⁊ ipſe natus eſt nobis ſaluator mundi. *Pſl.* Dominus regnauit exul. *[illegible]* Ante luciferuꝫ 34
genitus ⁊ ante ſecula dominus ſaluator noſter hodie naſci dignatus 34
eſt. *Pſal.* Cantate. *ij. A.* Ipſe cap. 7
inuocauit me. *Secundum lucam.*

In illo tépoꝛe: Poſtquaꝫ: cóſumati ſſt dies octo: vt circunciderer puer: vocatuꝫ eſt nomé eius ieſus. Et reliqua. Homelia venerabilis bede pꝛeſbyteri. Lectio ſeptima.

Sanctá venerandáqꝫ pꝛeſentis feſti memoꝛiá paucis qdem vbis euágeliſta cópꝛehendit: ſed non pauca celeſtis myſterij vtute grauidá reliqt: Ut aút neceſſariá nobis obediendi virtuté pꝛecipuo cómédaret exemplo: factum ſub lege filiuꝫ ſuú miſit deus in múdum: non quia ipſe legi quicqꝫ deberet q vnus magiſter noſter vnus eſt legiſlatoꝛ ⁊ iudex: ſed vt eos q ſub lege poſiti legis onera poꝛtare nequiuerant ſua cópaſſione iuuaret: ac de ſeruili códitione que ſub lege erat ereptos: i adoptioné filioꝝ que ꝑ gratiaꝫ eſt ſua largitate reduceret. ℟. O regé celi cui talia famulátur obſequia: ſtabulo ponitur qui cótinet mundūꝫ. Jacet in pꝛeſepio ⁊ in nubibus tonat. ℣. Qui celú terráqꝫ regit in ſecula ſolus. Jacet in pꝛe‑

Suſcepit igitur Lectio. viij. circúciſioneꝫ lege decretá in carne: qui abſqꝫ oi pꝛoꝛſus labe pollutionis appuit in carne. Et qui in ſimilitudine carnis peccati: nó aút in carne peccati aduēit: remediú quo caro peccati ↄſueuerat múdari non reſpuit: ſicut etiá vndaꝫ baptiſmatis q̄ noue gratie populos a peccatoꝝ ſoꝛde lauari voluit: ipſe nó neceſſitatis ſed exempli cauſa ſubijt. ℟. Congratulamini mihi oés qui diligitis dominú: qꝛ cú eſſem puula placui altiſſimo. Et de meis viſceribus genui deú ⁊ hominé. ℣. Beatam me dicent oés generatiónes qꝛ ancillam humilé reſpexit dominus. Et de. Lectio. ix.

Scire eteniꝫ debet vra fraternitas qꝛ idem ſalutiſere curatióis auxiliuꝫ circúciſio in lege contra oꝛiginalis peccati vulnꝰ agebat: qd núc baptiſmus agit reuelate tépoꝛe gfe cō ſueuit: excepto qꝛ regni celeſtis ianuá necdú intrare poterant. Qui eni núc per euágeliú ſuú terribilr ac ſalubꝛiter clamat niſi qs renatꝰ fuerit ex aqua et ſpú ſcó nó pōt itrare in regnú dei: ipſe ouđú ꝑ legé ſuá clamabat: Maſculus cuiꝰ ꝑputij caro circúciſa non fuerit peribit anima illa de populo ſuo: qꝛ pactum meú irritú fecit. ℟. Uer‑

Ꝟbum caro factuȝ eſt ⁊ habitauit in
nobis: cuius gloriaȝ vidimus qua
ſi vnigeniti a patre. Plenum gra-
tie ⁊ veritatis. ℣. In pͥncipio erat
verbum ⁊ verbum erat apud deuȝ:
⁊ deus erat verbum. Plenum. Glo-
ria. Plenũ. ℣. Puer na. In lau.
74 aii. O admirabile cõmertiuȝ crea
tor generis humani animatuȝ cor
pus ſumẽs de virgine naſci digna-
tus eſt: ⁊ procedens homo ſine ſemi
ne largitus eſt nobis ſuã deitateȝ.
33 ps. Dominus regnauit. Aña.
Quando natus es ineffabiliter ex
virgine tũc implete ſunt ſcripture:
ſicut pluuia in vellus deſcẽdiſti: vt
ſaluum faceres genus humanũ te
35 laudamus deus noſter. ps. Jubi-
late. Aii. Rubum quem viderat
moyſes incombuſtum conſeruatã
agnouimus tuam laudabilem vir
ginitatẽ: dei genitrix intercede pro
21 nobis. ps. Deus deus. Aii. Ger
minauit radix ieſſe: orta eſt ſtella ex
iacob: virgo peperit ſaluatorem: te
55 laudamus deus noſter. ps. Be-
nedicite. Aii. Ecce maria genuit
nobis ſaluatorẽm: quem ioannes: vi
dens exclamauit dicẽs ecce agnus
dei: ecce qui tollit peccata mũdi al
leluia. ps. Laudate. Capitlm.
52 Multifarie. Hym. A ſolis
77 ortus. ℣. Benedictus qui venit.
78 Ad benedictus aña. Mirabile
myſterium declarat hodie: innouã
tur nature: deus homo factus eſt: id
quod fuit permanſit: ⁊ qđ non erat
aſſumpſit non cõmixtioneȝ paſſus
neqȝ diuiſionem. Oratio. Deus 78
q nobis. Memoria đ ſanctis.
Capla reſpõſoria ℣. ad horas
ſicut in die natalis: cum oione.
Deus qui nobis. Ad veſperas 78
Cap. Hym. ℣. vt in pmis veſpe
ris. Ad magnificat aña. Ma-
gnum hereditatis myſteriũ tẽplũ
dei factus eſt vterus neſciens virũ:
non eſt pollutus ex ea carnem aſſu
mens: omnes gentes venient dicen
tes gloria tibi domine. Memo-
ria de ſancto ſtephano. Aii. Tu
principatũ. Deinde de alijs ſcis
Si vigilia epiphanie in domi-
nica cõtigerit: fiant. ix. lectiões:
ſex lectiones de tribus lectioni 74
bus medijs in natali ⁊ tres de
homelia ſequenti inicia. hym.
aiie pſalmi ℣. reſponſoria aiie
laud. cap. hym. ℣. de circunci-
ſione. Ad benedi. aii. Reuertere
in terrã iuda: mortui ſunt eni quĩ
qrebant aiaȝ
pueri. Oro.

O Orda
no-
ſtra queſu-
mus domi-
ne venture
feſtiuitatis
ſplendor il-
luſtret: quo
mundi hu-
ius

ſuis tenebris carere valeamus:
& perueniamus ad patriã clari
tatis eterne. Per. Per horas
diei aſſe cap. ℟. ℣. de circũciſio
ne cũ oratione Corda noſtra.
Si vero dominica nõ fuerit ita
73 fiat officium. Inuitat. Chriſtus
72 natus. Hymn⁹. Chriſte redẽ
73 ptor. Super pſal. Añ. Domin⁹
dixit. Sola dicatur Pſalmi vt
74 in circũciſiõe domini. ℣. Chriſtus
M.2 fecit dominus. Scdm mattheũ.

In illo tẽpore Defuncto herode ec
ce angelus domini ap
paruit i ſõ
nijs ioſeph
i egypto di
cens. Sur
ge & accipe
puerum & matrem eius: & vade
in terrã iſrael. Et reliqua. Ho
melia venerabilis bede preſby
teri. Lectio prima.
Quod occiſis pro domio
pueris: herodes non longe poſt
obijt: & ioſeph monente angelo
dominum cũ matre ſua ad ter
ras iſrael reduxit: ſignificat om
nes perſecutiones que contra
eccleſiam erãt mouẽde ipſorũ
perſecutorum morte vindican
das: eis deniq; mulctatis perſe

cutoribus pacẽ eccleſie denuo
reddendã: & ſanctos qui latue
rant ad ſua loca fuiſſe reuerſu
ros. ℟. Confirmatũ. Lectio .ij. 79
Poſſumus quoq; odium he
rodis quo pdere ieſuz vo
luit ſuper perſecutionibus que
apoſtolorum ſunt tẽporibus fa
cte in iudea ſpecialiter accipe:
quando inualeſcente inuidia p
dicatores vbi ſũt pene omnes
expulſi de prouincia: & in genti
bus predicaturi: ſunt longe la
teq; diſperſi. Sicq; factuz eſt vt
gẽtilitas que per egyptuz figu
ratur peccatis ante tenebroſa
lumen verbi perciperet. ℟. O re
gem celi. Lectio tertia. 80
Hoc eſt autem puerum ie
ſum & matrem eius per ioſeph
in egyptum trãſferri: dominice
ſcilicet fidem incarnatiõis & ec
cleſie ſocietatẽ p doctores ſan
ctos gẽtibus cõmitti. Qd erãt
in egypto vſq; ad obituz hero
dis indicat figurate fidẽ chriſti
in gentibus manſuram donec
plenitudo earum introeat: & ſic
omnis iſrael ſaluus fiat. ℟. Cõ 80
gratulamini. Te deum. ℣. Puer 74
natus. In lau ſola añ. O admi 80
rabile. pſ. Dominus regnauit. 33
Cap. Multifarie. Hymn⁹.
A ſolis ortus. ℣. Benedictus q 77
venit. Ad benedict⁹ añ. Reuer 78
tere. Oro. Corda nr̃a. ¶ Ad 80

primam cap. Regi seculorum.
Oratio. In hac die. Ad terciã
sextam et nonam añe ca. Pria et
℣. de circũcisione cũ oratione
Corda nostra. ¶ Ad vesp. cap.
Isaie. ca. 60. S Urge illuminare hierusa
lem quia venit lumen tu-
um: et gloria domini super te or-
ta est. ℟. In colũbe. ℣. Hymn⁹.
H Ostis herodes impie chri
ſtum venire quid times?
nõ eripit mortalia q regna dat
celeſtia. I bant magi quam vi
derant ſtellam ſequentes preui
am: lumen requirũt lumine de-
um fatẽtur munere. L auacra
puri gurgitis celeſtis agn⁹ atti
git: peccata que nõ detulit nos
abluendo ſuſtulit. N ouum ge
nus potentie aque rubeſcũt hy
drie: vinũqz iuſſa fundere mu-
tauit vnda originez. G loria ti
bi domine q apparuiſti hodie
cuz patre. etc. Iſte verſus dica-
tur ad omnes hym. per octauã
epipha. ℣. Reges tharſis et inſule
munera offerent. ℟. Reges arabuz
et ſaba dona aducent. Ad magni
ficat añe Magi videntes ſtellam
dixerunt adinuicem hoc ſignũ ma
gni regis eſt: eamus et inquiramus
eum et offeramus ei munera aurũ
thus et myrrham. Oratio. Cor-
31 da noſtra. ¶ Ad completoriũ
ſuper pſal. añ. Lux de luce appa-
ruiſti chriſte: cui magi munera of-
ferunt alleluia alleluia alleluia.
Ad nunc dimittis añ. Alleluia
Omnes de ſaba venient alleluia au
rum et thus deferẽtes alleluia alla.
Predicte añe dicantur ad cõ
pletoriũ vſqz ad oct. incluſiue.
¶ In epiphania ad matu. nõ
dicat inuit. neqz hym. ſed ſtatī
pſal. Dñe labia et Deus in adiu
torium. Incipiatur añ. Afferte do
mino filij dei: adorate dominum in
aula ſancta eius. Ps. Ipm. Añ. 9
Fluminis impetus letificat allelu
ia ciuitatẽ dei alleluia. Ps. Deus 16
noſter. Añ. Pſallite deo noſtro
pſallite: pſallite regi noſtro pſallite
ſapienter. Ps. Omnes gẽtes. ℣. 17
Reges tharſis. Lectio prima.

O Mnes ſitien Isaie. ca. 55.
tes venite
ad aquas:
et qui non
habetis ar
gentum pro
pate emi-
te et come-
dite: Veni-
te emite
abſque argento et abſque vlla
cõmutatione vinuz et lac. Qua
re appenditis argentum non
in panibus: et laborem veſtrum
non in ſaturitate? Audite au-
dientes me et comedite bonũ:
et delectabitur in craſſitudine

anima veſtra. Hec dicit. ℟. Hodie
in iordane baptiȥato domino aper-
ti ſunt celi: et ſicut columba ſup eū
ſpiritus manſit et vox patris into-
nuit. Hic eſt filius meus dilectus
in quo mihi complacui. ℣. Deſcē-
dit ſpiritus ſanctus corporali ſpe-
cie ſicut columba in ipſum: et vox
de celo facta eſt. Hic eſt filius meus
dilectus. Lectio ſecunda.

Inclinate aurem veſtram et
venite ad me: audite et viuet a-
nima veſtra. Et feriā vobiſcum
pactum ſempiternū miſericor-
dias dauid fideles. Ecce teſtem
populis dedi eū: ducem ac pce-
ptorem gentibus. Ecce gentē
quā neſciebas vocabis et gētes
que te non cognouerunt ad te
current ppter dn̄m deū tuū: et
ſanctū iſrael qꝛ glorificauit te.
Hec. ℟. In columbe ſpecie ſpiri-
tus ſanctus viſus ē paterna vox au-
dita eſt: hic eſt filius meus dilect⁹
in quo mihi bene complacui. ℣.
Celi aperti ſunt ſuper eū et vox pr̄is
audita eſt. Hic eſt. Lectio tertia.

Querite dominū dum in-
ueniri poteſt: inuocate eū
dū prope eſt. Derelinquat im-
pius viā ſuā: et vir iniquus co-
gitationes ſuas: et reuertat ad
dominum et miſerebitur eius:
et ad deū noſtrum quoniā mul-
tus eſt ad ignoſcēdū. Hec. ℟.
Reges tharſis et iſule munera offe-
rent. Reges arabum et ſaba dona do-
mino deo adducēt. ℣. Omnes de
ſaba venient aurum et thus deferē-
tes: Reges ara. Gloria patri. Reges.
¶ In ii. noctur. añ. Omnis ter-
ra adoret te et pſallat tibi: pſalmum
dicat nomini tuo domine. Pſal.
Jubilate. Añ. Reges tharſis et
inſule munera offerent regi domi-
no. Ps. Deus iudicium. Añ. 22
Omnes gentes quaſcunqꝫ feciſti ve-
nient et adorabunt coram te domi- 25
ne. Pſal. Inclina. ℣. Omnes
de ſaba venient. ℟. Aurum et thus 30
deferentes. Maximus in ſermo-
ne. Cū plura. Lectio quarta.

Sicut poſteritati ſue fide-
lis mādauit antiqtas: ho-
die ſaluator celeſtib⁹ oſtēſus in
diciis a chaldeis eſt adoratus:
hodie chr̄s beati ioānis mini-
ſterio fluēta iordanis bn̄dictio-
ne pprii baptiſmatis cōſecra-
uit. Hodie inuitat⁹ ad nuptias:
diuinitatis ſue potentiā mani-
feſtans aquā mutauit in vinū.
Aquas inqꝫ quas ſctificauit
in baptiſmo nobilitauit in nu-
ptiis. Tria qdem hec myſteria
vni⁹ diei p mūdū dignatio tri-
nitatis impleuit. ℟. Illumina-
re illuminare hieruſalem venit lux
tua. Et gloria domini ſuper te orta
eſt. ℣. Et ambulabūt gentes in lu-
mine tuo: et reges in ſplendore ort⁹
tui. Et gloria dn̄i. Lectio quinta.

Hodie magus per ſtellā re
perit:qđ inde⁹ noluit: cre
dere per ꝓphas. Hodie gētili
tas edocta de celo redēptorem
mundi ingrit vt regē: munerat
vt fortē:adorat vt deū. Recte
aūt noua ſtella reſplēduit: cui⁹
gēs pfida nec radiū occultare
poſſit nec abſcōdere vitatē: vbi
celū ipſū vniuerſoꝝ oculis ſy
dereo lumine fulgebat. Quam
mirabile aūt eſt hoc ꝙ exiguus
ſtelle radi⁹ alienigenarū corda
ꝯmouit:cū illū iudaicū ppl'm
cui mare diuiſū cui pbitū mā
na de nubib⁹ nec ignea potue
rit de celo micās colūna cōuer
tere. ℟. Oēs de ſaba venièt aurū et
thus deferētes.Et laudē dn̄o annū
ciantes. ℣. Reges tharſis et inſule
munera offerēt reges arabū et ſaba
dona adducent.Et. Lectio ſexta.

Quid hac ſolēnitate ſacra
tius:in qua partū virgi
nis qui latebat in cui⁹ ſtella ful
gētior ceteris coruſcauit: in q
vnigenitū dei in ſctificatiōe ſui
iordanis vnda ſuſcepit:hō ſpm̄
ſanctum vidit.patrē mundus
audiuit. In qua ēt ſobrio illo
vini mirabilis poculo: peccatis
ebriū mortale gen⁹ viſitaſſe ſe
chriſtus oſtēdit.Et ideo chariſſi
mi in ſpiritalibus donis lubri
ce carnis voluptate ꝺpoſita ſpi
ritaliter gaudeam⁹:vt tenebras
cordis noſtri lumē celeſtis ſtel
le irradiet.benedictio pr̄ne vo
cis illuſtret:et ſalutare nos vinū
chriſto propināte letificet. ℟.
Magi veniunt ab oriente hieroſo
lymā querētes et dicentes vbi eſt q
natus eſt?cuius ſtellā vidim⁹ et ve
nimus adorare eū. ℣. Uidim⁹ ſtel
lā eius in oriēte.Et ve.Gl'ia.Et ve.
¶ In.iii.noc.añ. Uenite ado
remus deū q: ipſe eſt dn̄s deus nr̄.
ps. Ipſū. precucta añ.cū pſal
mo no cantet infra oct. ſ; loco
ipſius dicat.añ. Homo natus ē
in ea et ipſe fundauit eam altiſſi
mus. ps. Fundamenta. Añā.
Adorate dominū alleluia in aula
ſancta eius alleluia. ps. Cātate.
j. Añ. Adorate deū al'la:omnes an
geli eius al'la. ps. Dominus re
gnauit exul. ℣. Oīs terra adoret
te deus et pſallat tibi. ℟. Pſalmū
dicat nomini tuo. Secundum
mattheum.

Cum
nat⁹
eſſet ieſus i
bethleē iu
de in dieb⁹
herodis re
gis:ecce ma
gi ab orien
te venerunt
hieroſoly
mam dicentes.Ubi eſt q natus
eſt rex iudeoꝝ?Et reliq̄. Homel.

beati gregorii pape. Lcō.vij.
SIcut ex lectione euange-
lica fratres audiſtis celi
rege nato rex terre turbatꝰ eſt:
qꝛ nimirū terrena altitudo cō-
funditur: dū celſitudo celeſtis
aperitur. Sed querēdū nobis
ē: quidnā ſit ꝙ redēptore nato
paſtoribꝰ i iudea angelus appa-
ruit: atqꝫ ad adorandū hūc ab
oriente magos nō angelus ſed
ſtella ꝑduxit. Quia videlicet iu-
deis tāꝙ rōne vtētibus rōnale
aial.i. angelus ꝑdicare debuit:
gētiles vero qꝛ vti rōne neſcie-
bant ad cognoſcendum deū nō
per voces ſed per ſigna ꝑducū-
tur: quia ⁊ illis ꝓphetie tāꝙ fi-
delibus non infidelibus ⁊ iſtis
ſigna tāꝙ infidelibus nō fide-
libus data ſunt. ℞ium. Stella
quā viderāt magi i oriente antece-
debat eos donec venirent ad locum
vbi puer erat: vidētes aūt eā: Gaui-
ſi ſunt gaudio magno. ℣. Et intrā-
tes domū inuenerunt puerū cū ma-
ria matre eius: ⁊ procidētes adora-
uerunt eū. Gauiſi ſunt. Lcō.viij.
Et notandū ꝙ redempto-
rem noſtrum cum iam ꝑ-
fecte eſſet etatis eiſdem genti-
bus apoſtoli predicāt eūqꝫ par-
uulū ⁊ necdū per humani cor-
poris officium loquentez ſtella
gentibus denunciat: qꝛ nimirū
rationis ordo poſcebat: vt loqn-
tem iam dominū loquentes no-
bis predicatores innoteſcerēt:
⁊ necdū loquentē elemēta mu-
ta predicarent. ℞. Uidentes ſtel-
lā magi gauiſi ſūt gaudio magno
⁊ intrantes domum inuenerūt pue-
rum cum maria matre eius: ⁊ pro-
cidētes adorauerunt eū: Et apertis
theſauris ſuis obtulerūt ei munera:
aurum thus ⁊ myrrhā. ℣. Stella
quam viderant magi in oriēte an-
tecedebat eos vſqꝫ dū veniens ſtaret
ſupra vbi erat puer. Et apertis the.
SEd in omni- Lectio.ix.
bus ſignis que vel naſcen-
te domino vel moriēte monſtra-
ta ſunt conſiderandū nobis eſt
quāta fuerit i quorundā iudeo-
rū corde duritia: que hūc nec
per ꝓphetie donum: nec ꝑ mi-
racula agnouit. Omnia quippe
elementa auctorem ſuū veniſſe
teſtata ſunt. ℞. Tria ſunt mune-
ra precioſa que obtulerūt magi do-
mino i die iſta: ⁊ habēt in ſe diui-
na myſteria: In auro oſtēditur re-
gia potentia: i thure ſacerdotē ma-
gnum conſidera. Et in myrrha do-
minicam ſepulturam. ℣. Salutis
noſtre auctorē magi venerati ſunt
i cunabilis: ⁊ de theſauris ſuis my-
ſticas ei munerū ſpecies obtulerūt
In auro oſtenditur re. Gloria pri.
Et in myrrha dominicā. ℞ oēs a.
ſequitur. Dominus vobiſcum. Et
cum ſpiritu tuo. Sequentia ſcti

cap. 3. Euangeliũ ſecundum Lucam.
z.4.

Actũ
eſt au-
tem cũ ba
ptiçaretur
omnis po-
pulus: ⁊ ie-
ſu baptiça-
to ⁊ orante:
apertum eſt
celum ⁊ de-
ſcendit ſpi-
ritus ſanctus corporali ſpecie
ſicut columba in ipſum. Et vox
de celo facta eſt. Tu es fili⁹ me⁹
dilectus: i te complacui mihi.
Et ipſe ieſus erat incipiens q̃
ſi annoꝝ triginta: vt putabaẗ fi
lius ioſeph. Qui fuit heli. Qui
fuit mathã. Qui fuit leui. Qui
fuit melchi. Qui fuit iãne. Qui
fuit ioſeph. Qui fuit matathie
Qui fuit amos. Qui fuit naum.
Qui fuit heli. Qui fuit nagge.
Qui fuit maath. Qui fuit ma-
tathie. Qui fuit ſemei. Qui fuit
ioſeph. Qui fuit iuda. Qui fuit
ioãna. Qui fuit reſa. Qui fuit
çorobabel. Qui fuit ſalathiel.
Qui fuit neri. Qui fuit melchi.
Qui fuit addi. Qui fuit coſam.
Qui fuit elmadan. Qui fuit
her. Qui fuit ieſu. Qui fuit he-
liecer. Qui fuit iorã. Qui fuit
matath. Qui fuit leui. Qui fu
it ſymeon. Qui fuit iuda. Qui
fuit ioſeph. Qui fuit iona. Qui
fuit heliachim. Qui fuit mel-
cha. Qui fuit menna. Qui fuit
matathia. Qui fuit nathan.
Qui fuit dauid. Qui fuit ieſſe.
Qui fuit obeth. Qui fuit booç.
Qui fuit ſalmõ. Qui fuit naaſõ.
Qui fuit aminadab. Qui fuit
aram. Qui fuit eſrõ. Qui fuit
phares. Qui fuit iude. Qui fu
it iacob. Qui fuit iſaac. Qui fu
it abrahe. Qui fuit thare. Qui
fuit nachor. Qui fuit ſeruch.
Qui fuit ragau. Qui fuit pha
lech. Qui fuit heber. Qui fuit
ſale. Qui fuit chaynã. Qui fu
it arphaxat. Qui fuit ſem. Qui
fuit noe. Qui fuit lamech. Qui
fuit mathuſalẽ. Qui fuit enoch.
Qui fuit iareth. Qui fuit mala
leel. Qui fuit chaynã. Qui fuit
enos. Qui fuit ſeth. Qui fuit
adã. Qui fuit dei. Jeſus autem
plenus ſpũ ſctõ regreſſus eſt a
iordane. Te deũ laudamus. ℣.
Vidimus ſtellã eius in oriẽte. ℟.
Et venim⁹ adorare eũ. ¶ In lau.
añ. Ante luciferũ genit⁹ ⁊ ante ſe
cula domin⁹ ſaluator noſter hodie
mundo apparuit. ps. Dñs regna. 33
Añ. Venit lumẽ tuũ hieruſalẽ
⁊ gloria domini ſuper te orta eſt: ⁊
ambulabũt gentes i lumine tuo al
leluia. Pſalm⁹. Jubilate. An 35
tiphona Apertis theſauris ſuis ob
tulerunt magi domino aurũ thus

21 ⁊ myrrham all'a. Ps. Deus deus.
Añ. Maria ⁊ flumina benedici
te dño hymnum dicite fontes do
35 mino all'a. Canticum. Benedi
cite. Añ. Tria ſunt munera que
obtulerunt magi dño aurū thus
⁊ myrrhā filio dei regi magno al
52 leluia. Pſalm⁹ Laudate. Ca.
81 A pſm. Surge. Hymnus.
Patre vnigenit⁹ ad nos
venit per virginē: baptiſma cru
ce conſecrās cūctos fideles ge
nerans. De celo celſus pdijt
excepit formam hoium: factu
ram morte redimens gaudia
vite largiens. Hoc te redēptor
queſumus illabere propitius:
clarumq3 noſtris ſenſibus lumē
prebe fidelib⁹. Mane nobiſcū
domine noctē obſcurā remoue:
omne delictum ablue piam me
delam tribue. Quem iam veniſ
ſe nouimus redire itē credim⁹:
ſub ſceptro tuo inclyto tuum
defende populum. Gloria tibi
domine qui apparuiſti hodie.
V. Adorate dñm. R. In aula ſan
cta eius. Ad bñ. añ. Hodie ce
leſti ſponſo iuncta eſt eccleſia quo
niam i iordane lauit chrs ei⁹ cri
mina: currunt cū muneribus ma
gi ad regales nuptias: ⁊ ex aq̈ fcō
vino letantur cōuiue all'a. Oro.
Deus q hodierna die vni
genitum tuum gentibus
ſtella duce reuelaſti: cōcede p
pitius: vt qui iam te ex fide co
gnouimus vſq3 ad contemplā
dā ſpeciem tue celſitudinis p
ducamur. Per eundē. Ad ho
ras añe laud. ¶ Ad pmā. R.
Jeſu chre. V. Qui apparuiſti ho
die. Iſte verſus dicatur vſq3 ad
octauā incluſiue. ¶ Ad tertiā
Cap. Surge. R. Reges tharſis 81
⁊ inſule munera offerent: Alleluia
alleluia. V. Reges arabum: ⁊ ſaba
dona adducent. Alleluia. Gloria.
Reges. V. Omnes de ſaba veniēt. 82
¶ Ad ſextam capitulum.
Super te hieruſalem orieť Iſaie.
dñs ⁊ gloria eius in te videbi ca. 60.
tur: ⁊ ambulabunt gentes in lu
mine tuo ⁊ reges in ſplendore
ortus tui. R. Omnes de ſaba ve
niēt. All'a all'a. V. Aurum ⁊ thus
deferentes. All'a. Gloria. Omnes.
V. Ois terra adoret te deus ⁊ pſal
lat tibi. ¶ Ad nonam capl'm.
Omnes de ſaba veniēt au Iſaie.
rum ⁊ thus deferentes: ⁊ ca. 60.
laudem dño annunciantes. R.
Omnis terra adoret te deus ⁊ pſal
lat tibi: All'a all'a. V. Pſalmum di
cant nomini tuo. All'a. Glia. Ois.
V. Adorate dñm. R. In aula ſan
cta eius. Ad veſp. cap. hym. V.
vt in primis veſ. Ad magt añ.
Ab oriente venerunt magi in be
thleem adorare dominum: ⁊ apertis
theſauris ſuis p̄cioſa munera obtu
lerunt: aurū ſicut regi magno th⁹

ſicut vẽo do:myrrhã ſepulture eiꝰ
alleluia. Per octaua epipha. ad
matu. inuitato Chriſtꝰ apparuit
nobis. Venite adoremus. Hym.
81 Hoſtis herodes. Quotidie di
catur in ferialibꝰ diebꝰ vna añ.
de noc. ſuper pſal. pma die poſt
feſtũ dicatur prima ſecũda die
ſecunda ⁊ ſic deinceps qđ fue-
rint neceſſarie pſalmi de feſto
excepto pſalmo Venite exul.
81 Loco cuius dicat̃ ps. Funda-
menta. Verſiculi añe lectiones
⁊ tria ꝟia de hiſtoria ſecundũ
ordinem nocturnoꝝ: excepto
81 ꝙ quãdo dici cõtigerit añ. Om
nis terra. Dicendus eſt verſicu
lus Reges tharſis. Et quando di
81 citur añã. Reges tharſis. Dicen-
82 dus eſt ℣. Oẽs de ſaba. Te deũ.
82 Quotidie dicatur. ℣. Vidimus.
¶ In laudibus prima añ. lau-
dum ſuper pſal. Caplm. hym.
℣. de die. Ad benedictus añã.
Deſcendit ſpũs ſanctus corporali
ſpecie ſicut columba in ipſum: ⁊
vox de celo facta eſt: hic eſt filius
meus dilectus all'a. Oratio ſicut
i die hore diei. ſicut i feſto. Ad
veſp. Cap. hyꝰ. ℣. de die. ¶ Ad
magñ añ. Vidẽtes ſtellam magi
gauiſi ſunt gaudio magno: ⁊ intrã
tes domum obtulerunt domino au
rum thus ⁊ myrrham. Oratio vt
ſupra Predicte due añe dicã-
tur quotidie infra oct. etiã i do

minica. Deſcendit. Ad benedi- 82
ctus. Videntes. Ad magnificat.
¶ Si dies epipha. in domini-
ca euenerit: in ſequenti. iiij. fe- 82
ria legatur ad mat. Dom. euã-
gelij Dum factus. In la. vero
poſt orationẽ de epiphania di-
catur ad memoriã añ. Fili. cũ 85
℣. Omnis terra. ⁊ oratione Vo- 85
ta. In veſpe. vero ſimiliter poſt
oronem de epip. dicat̃ ad me-
mo. añ. Puer ieſus. cũ ℣. Om- 85
nes de ſaba. ⁊ oratione. Vota. 82
¶ Sabbato autẽ ſequenti poſt
orationẽ. Deus cuiꝰ vnigenitꝰ. 85
fiat memo. de dominica ſequen-
ti per añam. Peccata. ⁊ ℣. Ve- 87
ſpertina oratio. ⁊ per orationem. 87
Omnipotẽs ſẽpiterne deꝰ q ce-
leſtia. Ad lau. vero diei ſequen
tis in qua totum officium ẽ de
octa. epipha. fiat memo. de do-
minica per añam. Nuptie. ⁊ ℣.
Dñs regnauit. ⁊ orõnem Oipo- 90
tens ſempiterne. In veſpe. aũt 87
per añam orationẽ qz ⁊ ℣. Di-
rigatur. ⁊ Deficiente. edicta. In 92
qrta uero feria ſequẽti ad ma-
tui. legat̃ homelia de nuptijs: ⁊
totum officium fiat de feria: ⁊
de ſctõ marcello fiat tñi memo.
Ad laudes aũt ⁊ ad horas diei
dicitur. orõ. Oĩps ſempiterne. 87
Quãdo vero infra oct. epipha.
dominica euenerit: ſic fiat offi-
cium ad mat. inuit. Chriſtus ap-

81 paruit flebis. Hymnꝰ. Hoſtis.
Añe pſal'. ỽ. & rńa de die epiph.
excepta añ Venite. cū ſuo pſal'.
82 loco cuius dicatur añ Homo na
34 tus eſt. R̄. Fūdamēta. In lau.
añ. cap. hym. ỽ. de die. Ad bñ.
84 añ. Deſcendit. Oratio. Deus
q hodie. Deinde fiat memo.
85 de dominica per añam. Fili cū
92 ỽ. Omnis terra. ⁊ orōne. Nota.
Hore ſicut i die epiph. Ad de
ſpe. Cap. hym. ỽ. de epiph. Ad
84 magi añ. Videtes. Oratio. Deꝰ
qui hodierna. Deinde fiat me
85 mo. de dominica per añaȝ. Pu-
82 er ieſus. cum ỽ. Omnes de ſaba.
85 ⁊ oratione. Nota. Infra oct. p
ferias: ⁊ in dominica ⁊ in octa.
die reptant tres lcōnes de ſer
monibus ſupra notate in feſto
⁊ tres ſeq̄ntes. Maximꝰ in ſer
mone Salutare. L cō.

Sicut naſcendo glorioſus eſt filius dei: ita apparendo mirabilis. Mirū qḋ proceſſit ex virgine: magnificū qḋ oſtēſus ē e celo. Apḋ iudeā i pſepi vagiebat: i chaldea iter ſydera coruſcat. Apḋ iudeos ſordebat i pānis: apud gētiles fulgebat in glia: vt celorū dn̄m teſtimoniū celeſte pcederet: ⁊ auctorē luci ſignū luminis reuelaret. L cō.

Nullus ambigat qn xp̄s in terra degēs fulguret e celo q̄ ſic venit ad terras: vt nō relinqueret celū. Inde ē q̄ virginalē huc puerū laudāt angeli: mirant paſtores: celū atteſtatur: venerant ⁊ magi: q̄ myſtica eiꝰ natiuitas ſempiterno gaudio ⁊ terrā letificauit ⁊ celum. Hunc ergo regē celeſtē tremit herodes: ſed obcecata tenebris iudea ſola videre nō pōt qḋ oibꝰ ſplēdet e celo. Idē in ſermone. Ait pphetarū. L cō.

Vidimus inquiunt magi ſtellā eiꝰ. Nō eiꝰ: q̄ ſpālr eius nūciabat aduētū. Et certē qdeȝ ſtelle fcē ſunt vt mūdi huiꝰ tpa curſuſq̄ diſtinguerēt. Hec aūt pdire iuſſa ē vt ipm mūdi dn̄ſ ⁊ regni celeſtis adeē tps oñderet. Stetit ait euāgeliſta ſupra vbi erat puer. Nūgd nō dicet videbat: hic ē puer quē natū teſtabar e celo? Hic ē rex ille magnus: q venit celeſti impio regnū ſociare terrenum? ¶ Dn̄ica infra oct. Secundū lucā. cap. 3.

In illo tempore: Cū factus eſſet ieſus annorum duodecim aſcēdentibus parentibus eius hieroſolymam

ſm conſuetudinẽ diei feſti: con ſumatiſq; diebus cu3 redirent remanſit puer ieſus in hieruſalem: ⁊ non cognouerũt parẽtes eius. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbi. L. vij.

Quod dominus per omnes annos cum parentibus in paſcha hieroſolymam venit: humane nimirum humilitatis eſt indicium. Hominis nãq; eſt ad offerenda deo ſacrificiorum ſpiritualium vota cõcurrere: ⁊ auctorem ſuum orationibus lachrymiſq; ſibi cõciliare profuſis. Lectio octaua.

Fecit ergo dñs iter hoĩes homo natus: quod faciẽdũ hoĩbus p angelos iperauerat deꝰ. Seruauit ipſe legẽ quã dedit: vt nobis q hoĩes ſumus ſeruandũ per oĩa oſtẽderet quod deus iubet. Seq̃mur iter humane cõuerſationis eius ſi diuinitatis gloriã delectamur intueri: ſi optamus habitare i domo eius eterna in celis oĩbus diebus vite noſtre. Lectio. ix.

Quod autẽ duodẽnis in tẽplo ſedit in medio doctorũ audiens ⁊ interrogãs illos humane eſt humilitatis indiciũ: imo eximiũ diſcende humilitatis exẽplũ. Dei qppe virtus ⁊ dei ſapiẽtia: eternaq; diuinitas que loquit̃: ego ſapiẽtia habito in conſilijs: ipſa hoĩem induta ad audiẽdos hoĩes venire dignata eſt: vt nimirũ hoĩbꝰ q̃uis ſũmo ingenio p̃ditis: neceſſariã diſcendi verbi formam p̃rogaret: ne ſiqui diſcipuli veritatis fieri reſurgerẽt: magiſtri efficerẽtur erroris. Ad memoriam de dominica ad bñs aña.

Fili quid feciſti nobis ſic: ego ⁊ pater tuus dolẽtes q̃rebamus te: ⁊ qd eſt q̃ me q̃rebatis? neſciebatis q: in his q̃ patris mei ſunt oportet me eſſe? alla. ℣. Omnis terra.

Vota q̃s dñe ſupplicãtis ppli celeſti pietate proſequere: vt ⁊ q̃ agenda ſunt videant: ⁊ adimplenda q̃ viderint conualeſcãt. Per do. Oro.

In veſp. ad memoria an. Puer ieſus p̃ficiebat ſapiẽtia ⁊ etate coram deo ⁊ hominibus ℣. Omnes de ſaba. Oratio. Vota queſumꝰ.

¶ In oct. epiphã. in p̃mis vẽ. Cap. Surge. Hyꝰ. Hoſtis. ℣. Reges tharſis. Ad magt aña.

Baptiçat miles regem: ſeruus dominũ ſuũ: ioãnes ſaluatorẽ: aqua iordanis ſtupuit: columba proteſtata eſt: paterna vox audita eſt hic eſt filius meus dilectus. Oro.

Deus cuius vnigenitꝰ in ſubſtãtia noſtre carnis apparuit: preſta queſumus: vt per eum quem ſimilẽ nobis foris agnouimus: intus reforma-

rl mereamur. Qui cum. ¶ Ad
84 matuti. inuita. Chriſtus apparuit.
84 Hy⁹. ante plaſ. p. Via ſic ſupra
In dominica eſt no atu. Sc'dm matthæum.
cap. 3.

I N illo tempore: Venit ieſus a galilea in iordanem ad ioannem vt baptiçaretur ab eo. Et reliqua:

Homelia venerabilis bede presbyteri. Lectio ſeptima.

L Ectio ſancti euãgelij quã modo fratres audiuim⁹ magnũ nobis i domino ⁊ in ſeruo dat perfecte humilitatis exemplũ. In domino quidem quia cum ſit dominus deus non ſolum ab homine ſeruo baptiçari: verum etiam ipſe ad hunc baptiçandus venire dignatus eſt. In ſeruo autem quia cũ ſciret precurſorem ſe ac baptiſtã ſui ſaluatoris eſſe deſtinatuȝ: memor tamẽ proprie fragilitatis iniunctũ ſibi officiuȝ humiliter recuſauit dicẽs. Ego a te debeo baptiçari: ⁊ tu venis ad me? Lectio viij.

V Enit filius dei baptiçari ab hoie: nõ anxia neceſſitate abluẽdi alicuius ſui peccati qui peccatum nõ fecit vllũ ſed pia diſpẽſatiõe abluẽdi oẽs noſtri contagiones peccati: qui in multis offendimus omnes: ⁊ ſi dixerimus quia peccatũ nõ habemus: noſipſos ſeducimus.

V Enit baptiçari i Lectio ix. aquis ipſarum conditor aquarum: vt nobis q in iniquitatibus concepti: ⁊ in delictis ſumus generati ſecunde natiuitatis q̃ per aquã ⁊ ſpiritũ celebratur apprehendum inſinuaret myſteriuȝ. Dignatus eſt lauari aquis iordanicis qui mundus erat a ſordibus cunctis: vt ad diluẽdas noſtrorum ſordes ſcelerum omnium fluẽta ſanctificaret aquarũ. R. Vidimus. ¶ In lau. añ. 83
Veterem hominem renouans ſaluator venit ad baptiſmum: vt naturaȝ q̃ corrupta erat per aquã recuperaret incorruptibili veſte circũ amictãs nos. Ps. Dominus regna. Añ. 33
Te qui in ſpiritu ⁊ igne purificas hũana cõtagia deũ ac redẽptorem oẽs glorificamus. Ps. Jubilate. 35
Añ. Baptiſta cõtremuit ⁊ nõ audet tãgere ſanctum dei verticem: ſed clamat cum tremore ſanctifica me ſaluator. Ps. Deus deus. Añ. 21
Caput draconis ſaluator cõtriuit in iordanis flumine: ab eius poteſtate oẽs eripuit. Canticũ. Bñ 55
di. Añ. Magnum myſteriũ declaratur hodie: quia creator omnium

In iordane expurgat nr̃a facinora.
62 ps. Laudate. Capitulum hym. ℣. de die. Ad bñs añ. Precursor ioannes exultat cũ iordane baptizato domino facta est orbis terrarum exultatio facta est peccatorũ nostrorum remissio sanctificans aq̃s: ipsi omnes clamem⁹ miserere nobis. Oratio. Deus cui⁹ vnige. Ad horas dieiũate laud. capi. ℟ia ℣. de die epipha. Oratio. Deus cuius. ¶ Ad vesper. hym. ℣. vt in p̃mis vesperis. Ad magt añ. Fontes aquarum sanctificati sunt christo apparẽte i gloria: orbis terrarum haurite aquas de fontibus saluatoris: sanctificauit eni nũc omnem creaturam christus de⁹ noster. Oratio. Deus cuius. Si hec octa. in sabbato euenerit vel. fiat tãtũ memoria de dñica sequẽti.

39 Notandum q̃ histo Domine ne in ira debet cantari in diebus dominicis vsq̃ ad septuagesimã exclusiue. ℟ia vero ferialia nisi festiuitates impediãt oibus diebus infra hebdomadam sunt cantanda vsq̃ ad septuagesimam preterq̃ in tertijs ferijs i quibus de beato dominico et in sabbatis i quibus de btã virgine est agẽdũ. Prouidendum est ãt q̃ quãdo prima. iij. feria post octãs epiphanie fuerit omnino vacãs: ita q̃ non sit i ea festũ triũ lectionum vel mat⁹ tũc i ipsa. iij. feria fiat officium feriale: et cantẽtur tria ℟ia q̃ pro. iij. feria sunt assignata. Hoc autem contingit quan- 92
doq̃ octa. epiphanie i. iiij. feria euenerit. Itẽ qñ primum sabbatum qd̃ est post octa. epipha. fuerit oino vacans: ita q̃ non sit in eo festum. iij. lcõnum vel maius: tunc in ipso sabbato fiat officium feriale et cantẽtur ℟ia que p̱ sabbato st signata. Hoc autem contigit quando 93
cũq̃ octa. epipha. est in dñica: nisi septuagesima fuerit in p̱xima dominica immediate videlicet in festo fabiani et sebastini q̃r tũc festũ predictorum martyrum est in sabbato celebrandũ alias vero nunq̃ contigit. Idẽ est faciendum in. v. feria i illis p̱uinciis in quibus agitur de aliquo sancto vel sancta ordinarie per anni circulum quia tũc cantanda sunt ℟ia que p̱. v. feria sunt signata. Hoc aũt cõtin- 94
git quãdo oct. epiphanie est in feria sexta. Considerandũ ẽ autem diligenter vtrũ inter octa. epiph. et septuage. sint tot dies dñici quot sunt dñicalia officia et oõnes vt in ipis dicãt. Si vo nõ sunt tot dies dñici dicãt per ferias: tali quidẽ die si fieri potest in q̃ nulla sit festiuitas et qd̃ si necessitas coegerit vt i illa

die dicat officiũ dominicale in
qua feſtũ.iij.lec.occur. mẽo.triũ
fiat ỏ feſto. Ad mat.aũt omel'.
ꝛ añ.ad bñ.ꝛ ad mgt ꝛ miſſe i
die de dñica erunt:qñ vo inter
oct.epi.ꝛ.lxx.nulla eſt dñica va
cans in q̃ poſſit cãtari hiſtoria.
89 Dñe ne in ira.túc ℞ia de pſal'.q̃
p fer.notata ſunt.vl' ẽt offm de
feſtis. iij.lec.ſi alie fer.nõ vaca
uerint ſunt itermittẽda: ꝛ hiſt.
89 Dñe ne in ira.per eaſdẽ fer.can
tat.Propter orones aũt ꝛ euã
gelia que poſt duo officia poſi
te ſunt nõ dꝫ intermitti feſtum
iij.lec.nec in.iij.fer.offm ỏ btõ
dñico nec in ſab.offm de btã v
gine.Sciendũ igit ꝙ ſi.lxx.xv.
kal'.februarij.ſ.i feſto pſce eue
ne.tũc in.iiij.fer.pcedẽti q̃ ẽ i
90 mediate poſt oct.epi.hoc ẽ i die
90 felicis legẽda eſt homel'.de nu
ptijs ꝛ cãtãda ſũt tria vltia ℞.
de hiſto.dñicali:ꝛ ſeq̃nti die.ſ.i
feſto mauri qd erit.v.fer.legen
89 de ſũt tres pme lec.ỏ paulo ad
89 romanos ꝛ cãtãda tria pria ℞.
hiſto.dñicalis. In.vj.vo fer.ſ.
in die marcelli legẽda ẽ homel'.
89 Cũ deſcendiſſet. cãtãda ſunt
tria media ℞ia hiſto. predicte:
96 Qñ vo.lxx. euene.xiiij.kal'. fe
bruarij tũc in.iij.fer.pcedẽti q̃
89 erit imediate poſt oct.epi.hoc ẽ
96 i die felicis legant.iij.pme lec.
de paulo ꝛ cãtent media ℞.hi
ſto.dñicalis. In.iiij.aũt fer.ſe
quẽtis hoc eſt i die mauri legat 90
homel'.de nuptijs ꝛ cãtent tria 90
vltima ℞ia hiſto.dñicalis. In
v.vo feria hoc ẽ in die marcelli 96
legat homel'. Cũ deſcendiſſet. 89
ꝛ cãtent tria pma ℞.hiſt.predi
cte. In.vj.fer.fiat feſtũ antonij.
In ſab.vero fiat de btã v̄gine.
Quando aũt.lxx.euenerit.xiij.
kal'.februarij tũc in.ij.feria pre
cedẽti que erit immediate poſt 89
octa.epi.legant tres pme lect. 89
de epl'a pauli ad romanos:ꝛ cã
tent.iij.pma ℞.hiſtorie dñica
lis.In.iij.feria fiat de btõ do 90
minico. In.iiij.fer.hoc eſt in fe 90
ſto marcelli legat homel'. de nu
ptijs:ꝛ cantentur.iij.vltima ℞.
hiſto.dñicalis. In.v.feria fiat
feſtũ antonij. In.vj.feria hoc ẽ
in die priſce legat homel'. Cũ 96
deſcẽdiſſet.ꝛ cantẽtur tria me 90
dia ℞.hiſto.pdicte. In ſabbo
fiat feſtum fabiani ꝛ ſebaſtiani.

Dñica pma poſt oct.epiph.
ſabbato pcedẽti ſic inchoetur
veſp. Deus i adiutoriũ. ℞. Dñe
ad adiuuãdũ me feſtina. Glia pri
ꝛ filio:ꝛ ſpũi ſcõ. Sicut erat i pncĩ
pio ꝛ nũc ꝛ ſemp:ꝛ in ſcl'a ſeculoꝝ
amen. All'a. Hoc modo inchoet
oẽs hore ꝛ laudes niſi ꝙ ad cõ
plet.pmittẽdus eſt ℣. Conuerte
nos deus ſalutaris noſter. ℞. Et
auerte irã tuã a nobis. Ad mat.

℣. Domine labia mea aperies. ℞.
Et os meũ annũciabit laudẽ tuã.
ꝛ ante laud. dicitur ℣. Excipit
totũ triduũ ante paſcha ꝛ diẽ
animarum: ꝛ veſper. in die paſche
ꝛ deinceps ead veſp. vſqȝ ad ve
ſper. ſabbati in albis excluſiue:
ꝛ cũ Alla. poſt. Sicut erat. nõ
dicitur in comple. ſabbati ante
dominicã ſeptuageſime ꝛ dein
ceps vſqȝ ad cõplet. ſabba. pa
ſche excluſiue. Deinde inchoe
tur añ. Benedictus dominus deus
51 meus. ps. Ipſum. Añ. In eter
51 num ꝛ in ſeculum ſeculi. ps. Exal
tabo te. Añ. Laudabo deũ tuum
53 in vita mea. ps. Lauda anima.
Añ. Deo nr̃o iocũda ſit laudatio.
51 ps. Laudate dñm qm̃. Añ.
52 Lauda hieruſalẽ dñm qm̃. ps. Ipſ.
Predicte añe cũ ſuis pſal' di
cũtur in omnibus ſabbatis per
annum quãdo de dominica agit
niſi in tpe paſchali. Capitulũ.

I.cor. cap.j. Benedictus deus ꝛ pr̃ do
mini noſtri ieſu xp̃i pater
miſericordiarum ꝛ deus totius
conſolationis: qui cõſolat nos
89 in oĩ tribulatiõe noſtra. ℞. Deo
gratias. ℞. Deus qui ſedes ſuper.

O Lux beata tri ℣. Hym.
nitas ꝛ pͥcipalis vnitas:
iam ſol recedit igneus infunde
lumen cordibus de mane lau
dum carmine te depcemur ve
ſperi: te noſtra ſupplex glia per
cuncta laudet ſecula. Deo pa
tri ſit glia eiuſqȝ ſoli filio cum
ſpũ paracleto ꝛ nunc ꝛ in ppe
tuũ. Amẽ. ℣. Veſpertina oratio
aſcẽdat ad te dñe. ℞. Et deſcendat
ſup nos mĩa tua. Cap. precedẽs
hym. ꝛ ℣. dicantur oĩbus ſab.
ad veſp. vſqȝ ad quadrageſimã
excluſiue ꝛ in ſab. poſt feſtũ tri
nitatis: ꝛ deinceps in oib' ſab.
vſqȝ ad aduẽtũ excluſi. qñ õ do
minica agit. ad magnificat añ.
Petã mea domine ſicut ſagitte in
fixe ſunt in me ſed anteqȝ vulnera
generent in me ſana me dñe medi
camẽto penitẽtie de'. Predicta
añ dicat in ſab. vſqȝ ad. lxx. in
cluſiue. ad mag. vel ad mẽoriã
de dñica. Finita añ. poſt mag.
ſequit. Dñs vobiſcũ. Oratio.

O Mnĩ potẽs ſempiterne deus: qui ce
leſtia ſimul et terrena moderaris: ſupplicatio
nes populi tui clemen ter exaudi:
ꝛ pacẽ tuam noſtris pcede tpi
bus. Per do. Finita oratiõe ꝛ
riſo. Amen. ſequit. Dñs vo
biſcũ niſi mẽoria fuerit facien
da. Tũc eni riſo. Amẽ. nõ di

cat Dñs vobiſcū. nec Benedicamus domino. ſed immediate inchoet añ. ad memo. qua finita dicatur ℣. Deinde abſqꝫ Dominus vobiſcum. premiſſo Oremus. dicat oratio ⁊ ſi alia memo. fuerit faciēda terminet oio. Per xp̄m. vel Per eundē xp̄m. vel Qui vi. ⁊ re. Per oīa. ⁊c. vel Qui tecū viuit ⁊ regnat per oīa ſecula ſeculorum. ſm varietatem terminationum. Si vero non fuerit alia memoria facienda vltima oratio terminetur ſicut prima ⁊ ea finita ſubiungatur. Dñs vobiſcum. et Benedicamus. Hoc idem in laudibus obſeruet reſpōſo. Deo gratias. poſt Benedicamus. dicitur Fidelium anime per miſericordiaꝫ dei requieſcāt in pace. Quod ſemper dicendum eſt poſt qualibet horā: niſi in die cene: ⁊ deinceps vſqꝫ ad completorium ſabbati excluſiue: ⁊ niſi poſt officium defunctorum. Quando vero plures hore pariter ſunt dicēde: tunc ſolum in fine vltime hore dicatur Fidelium. niſi vt dictū eſt poſt officium defunctorum: dicto Fidelium. vel Requieſcāt in pace dicatur Pater noſter. ¶ Ad completo. ſuper pſal. añ. Miſerere mihi domine ⁊ exaudi orationem meam. ps. Cū inuo. ps. In

te dñe. vſqꝫ ad ℣ Cuſtodiſti obſeruātes. excluſiue. ps. Qui habitat. 10
ps. Ecce nunc. Capitu. 32
Tu in nobis es domine: ⁊ 48
nomen ſanctū tuum inuocatuꝫ Hiere.
eſt ſuper nos: ne derelinquas nos ca. 14.
domine deus noſter. ℟. In manus tuas domine: Commendo ſpiritum meū. ℣. Redemiſti me domine deus veritatis. Commendo. Gloria. In manus. Hymnus.
Te lucis ante terminū rerum creator poſcimus: vt ſolita clemētia ſis p̄ſul ac cuſtodia.
Procul recedāt ſomnia ⁊ noctiū fantaſmata: hoſtemqꝫ nr̄m cōprime ne polluātur corpora.
Preſta pr̄ op̄s per ieſum chr̄m dñm: q tecū in ꝑpetuū regnat cū ſcō ſpiritu. Amē. ℣. Cuſtodi nos dñe vt pupillam oculi. ℟. Sub vmbra alarū tuarum protege nos. Ad nūc dimit. añ. Salua nos domine vigilātes cuſtodi nos dormiētes: vt vigilemus cū chr̄o ⁊ requieſcamus in pace. Kyrie el. Chriſte el.
Kyrie el. Pr̄ nr̄. Secreto. Quo 57
dcō ſubiungatur alte. Et ne nos. ℟. Sed libe. ℣. In pace in idipm. ℟. Dormiam ⁊ requieſcam. Deinde dicatur Credo. Secreto. 57
Quo dicto ſubiungatur alte. Carnis reſur. ℟. Vitam eternaꝫ amē. Deinde ℣. Dignare dñe nocte iſta. ℟. Sine pccō nos cuſtodire. ℣. Dñs vobiſcū. Oremus. Oio.

V Iſita queſumus domine habitationē iſtā ⁊ oēs inſidias inimici ab ea lōge repelle: ⁊ angeli tui ſancti habitantes in ea nos in pace cuſtodiant: ⁊ benedictio tua ſit ſup nos ſemper. Per. Dñs vobiſcum. Benedicamus domino.

Deinde detur bñdictio. Bñdictio. B enedictio dei oīpotentis pñis ⁊ filij ⁊ ſpūs ſctī: deſcēdat ſup vos ⁊ maneat ſemp. R. Amē. Predicta añ. Miſerere dicat ad cōplet. ſup pſal. per totū annū: niſi in die cene: ⁊ deinceps vſq ad completo. ſabbati ante trinitatē excluſiue: ⁊ niſi i vigilia natalis domini ac deinceps vſq i craſtinū oct. epiph. excluſiue ⁊ niſi qñ de btā virgine agit in cōuētu. Pſalmi vo dicātur per totū annum: niſi q in vigi. paſche: ⁊ deinceps vſq ad ꝯple. ſab. in albis excluſiue: ⁊ in vigi. pēth. ⁊ deinceps vſq ad cōple. ſabbati añ feſtū trinitatis excluſiue intermittit. R. Qui habitat. ¶ Cap. Tu i nob. ſemp dicat niſi i cena dñi: ⁊ deinceps vſq ad cōple. ſabbti i albis excluſiue. ¶ R. añt. In manus tuas. p totū annū dicat niſi in dñicis ⁊ in feſtis ſctōꝝ: ⁊ ad vtrūq ꝯple. i. xl. vſq ad cōple. ſab. añ dñicā in paſſiōe excluſiue: ⁊ niſi in cena dñi: ⁊ deinceps vſq ad cōple. ſab. i albis excluſiue. ¶ Hy. Te lucis. ſemp dicatur niſi in ſabba. añ primā dñicā quadrageſime ⁊ deinceps vſq ad ſabbatū añ feſtū trinitatis excluſiue. ¶ V. Cuſtodi nos. dicat ſemp niſi i cena dñi: ⁊ deinceps vſq ad ꝯple. ſab. in alb excluſiue. ¶ Cāticū. Nūc dimittis. ſemp dicat. ¶ Aña Salua nos. p totū annū dicat niſi in ſabbato añ pmā dñicā xl. ⁊ deinceps vſq ad ſabbatū ante trinitatē excluſiue: ⁊ niſi i vigil. natalis dñi: ⁊ deinceps vſq in craſtinū oct. epiph. excluſiue ⁊ niſi qñ de btā virgine agit in ꝯuētu: ⁊ niſi in vigilia ⁊ die corporis xpi ⁊ quotidie p oct. Preces vo quotidie dicātur niſi in cena dñi: ⁊ deinceps vſq ad .ij. feriā poſt dñicā in albis excluſiue: ⁊ niſi in hebdo. pent. ⁊ niſi infra octauā natalis dñi: ⁊ niſi infra oct. aſcēſiōis dñi: corporis chriſti aſſumptionis btē virginis omnium ſcōꝝ: ⁊ btī dñici: ⁊ in oct. eorūdē: ⁊ niſi i duplicib⁹ ⁊ totis duplicib⁹. ¶ R. Dignare dñe. an

te. Dñs vobiſcũ. non dicatur
quando preces non dicuntur:
Similiter nec in pma. Oratio
38 Viſita q̃ſum⁹ ſemp dicat̃ niſi i
cena dñi ⁊ deinceps vſq; ad ter
tiã feriã poſt paſcha incluſiue.
¶ Bñdictio ſemp dicat̃ niſi in
die cene ⁊ paraſceues. Ad ma
tu.inuit. Venite: Exultemus dño:
Jubilem⁹ deo ſalutari nr̃o: Quo
dicto ſequit̃ ℣. Preoccupemus.
Hoc inuit.dicat̃ dñicis dieb⁹
vſq; ad.lxx.excluſiue qñ ð dñi
ca agit̃. Quñcunq; aũt inuit.dr̃
dicat̃ etiã pſal. Venite. Hy⁹.

Nocte ſurgẽtes vigilem⁹
oẽs ſemp in pſalmis me
ditemur atq; virib⁹ totis dño
canam⁹ dulciter hymnos. ( ) ⁊
pio regi parit̃ canẽtes cũ ſuis
ſanctis mereamur aulã ingre-
di celi ſimul ⁊ beatã ducere vi
tam. P reſtet hoc nobis deitas
btã:pr̃is ac nati pariterq; ſcti
ſpũ cuius reboat̃ in omni glĩa
mundo. Amẽ. ¶ In pmo no
ctur.añ. Seruite domio in timo-
re ⁊ exultate ei cum tremore. ps.
1 Beatus vir. Quare fre. Do-
2 mine qd. Dñe ne i furore. Glo
ria. Añ. Dñe deus me⁹ in te ſpe
2 raui. ps. Ipſum. Domine dñs.
3 Confitebor. In domino. Glia.
Añ. Tu domine ſeruabis nos ⁊
cuſtodies nos. ps. Saluum me
fac. Vſq; quo. Dixit inſipiens.

Domine quis. Gloria. ℣. Me- 4
mor fui nocte nominis tui dñe.
℟. Et cuſtodiui legem tuam. De
inde Pater noſter. Quo dcõ
ſubiũgatur alte. Et ne nos. Et 51
hoc gñaliter obſeruet an pmã
lectio.⁊ quarta ⁊ ſeptimã: niſi
in triduo añ paſca. Lectio.j.

Paul⁹ ſeru⁹ rom.i
ieſu chriſti
vocat⁹ apo
ſtolus ſegre
gat⁹ in euã-
gelium dei
qd ante p-
miſerat per
pphas ſu-
os i ſcriptu
ris ſanctis de filio ſuo: qui fa-
ctus eſt ei ex ſemine dauid ſm
carnem: qui predeſtinatus eſt
filius dei in virtute ſm ſpiritũ
ſanctificationis ex reſurrectio
ne mortuorum ieſu chriſti domi
ni noſtri:per quem accepimus
gratiam ⁊ apoſtolatũ ad obedi
endũ fidei in omnibus genti-
bus pro nomine eius: in qbus
eſtis ⁊ vos vocati ieſu xpi:oib⁹
qui ſũt rome dilectis dei voca-
tis ſctis. Gratia vobis ⁊ pax a
deo pr̃e nr̃o ⁊ dño ieſu chriſto.
Tu autem dñe miſerere noſtri.
℟. Deo gratias. Per hãc clau
ſulam. Tu aũt. terminent ſem

per hebdõadã niſi in triduo añ paſcha: ⁊ niſi vbi aliud ẽ ſignatũ. ℞. Domine ne in ira tua arguas me neq; i furore tuo corripias me. Miſerere mihi domine quoniã infirmus ſum. ℣. Timor ⁊ tremor venerunt ſuper me: ⁊ contexerunt me tenebre ⁊ dixi. Miſerere. Lectio .ij.

PRimum quidem gratias ago deo meo p ieſum chriſtum pro omnibus vobis: q fides veſtra annunciatur in vniuerſo mundo. Teſtis enim eſt mihi deus cui ſeruio in ſpiritu meo in euãgelio filij eius: q ſine intermiſſione memoriam veſtri facio ſemper in orationibꝰ meis: obſecrãs ſiquo modo tãdẽ aliqñ ꝓſperũ iter habeã in volũtate dei veniẽdi ad vos. ℞. Deus qui ſedes ſuper thronum ⁊ iudicas eqtatẽ eſto refugiũ pauperum in tribulatiõe: Quia tu ſolus laborem ⁊ dolorem conſideras. ℣. Tibi enim derelictus eſt pauper pupillo tu eris adiutor. Quia. Lectio .iij.

DEſidero eni videre vos vt aliqd impertiar vobis gratie ſpiritualis: ad confirmandos vos id eſt ſimul ꝯſolari in vobis per eam que eſt inuicem fidem veſtram atq; meam. Nolo eni vos ignorare fratres q ſepe propoſui venire ad vos ⁊ ꝓhibitus ſum vſq; adhuc: vt aliquẽ fructũ habeam in vobis ſicut ⁊ in ceteris gentibus. ℞. A dextris eſt mihi dominus ne cõmouear: Propter hoc dilatatum eſt cor meum. Et exultauit lingua mea. ℣. Conſerua me domine quoniam in te ſperaui: dixi dño deus meus es tu. Propter. Gloria. Et exultauit.

¶ In .iij. noc. añ. Bonorum meorum non indiges: in te ſperaui conſerua me domine. ps. Cõſerua. Añ. Inclina domine aurem tuam mihi ⁊ exaudi verba mea. ps. Exaudi domine. Añ. Dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meũ. ps. Diligam te. ℣. Media nocte ſurgebam ad confitendum tibi. ℞. Super iudicia iuſtificatiõis tue. Lectio .iiij.

GRecis ac barbaris: ſapiẽtibus ⁊ inſipiẽtibus debitor ſum: ita qđ in me promptum eſt ⁊ vobis qui rome eſtis euangelizare. Nõ eni erubeſco euãgeliũ. Uirtus enim dei ẽ in ſalutẽ omni credẽti: iudeo primũ ⁊ greco. Iuſtitia enim dei in eo reuelatur ex fide in fidẽ: ſicut ſcriptum eſt. Iuſtus autem ex fide viuit. ℞. Notas mihi feciſti domine vias vite adimplebis me letitia cum vultu tuo. Delectationes in dextera tua vſq; in finem. ℣. Tu es domine qui reſtitues hereditatem meam mihi. Delectationes in dextera tua vſq; in. Lectio quinta.

REuelatur enim ira dei de celo ſuper omnem impie-

tatem et iniuſtitiam hoīum eo-
rum qui veritatem dei in iniu-
ſtitia detinēt: q2 quod notū eſt
dei manifeſtū eſt illis. De⁹ enim
illis reuelauit. ℟. Diligam te do
mine virtus mea: Dominus firma
mentum meum et refugium meum.
℣. Laudans inuocabo dominum et
ab inimicis meis ſaluus ero. Do-
minus firmamentū. Lectio .vj.

Inuiſibilia enī ipſi⁹ a crea
tura mundi per ea q̄ facta
ſunt intellecta cōſpiciūtur ſem
piterna quoqꝫ eius virtus et di
uinitas: ita vt ſint inexcuſabiles.
Quia cum cognouiſſent deum
non ſicut deum glorificauerunt
aut gratias egerūt: ſed euanue-
rūt in cogitatiōib⁹ ſuis et obſcu
ratum eſt inſipiens cor eorū. Di
cētes: enim ſe eſſe ſapiētes: ſtul
ti facti ſūt. ℟. Dñi eſt terra et ple
nitudo eius: Orbis terrarum et vni-
uerſi. Qui habitāt in ea. ℣. In ma
nu ei⁹ ſunt omnes fines terre: et al-
titudines montiū ipſius ſunt. Or-
bis. Gloria. Qui. ¶ In iij. noct.
Añ. Non ſunt loquele neqꝫ ſermo
nes: quorum non audiantur voces
6 eorum. ps. Celi enarrant. Añ.
Exaudiat te dominus in die tribu
6 lationis. ps. Ipſum. Aña Dñe
7 in virtute tua letabit rex. ps. Ip
ſum. ℣. Exaltare domine in virtu-
te tua. ℟. Cātabim⁹ et pſallemus
Ca. 2 virtutes tuas. Scd'm ioannem.

In illo tempore: Nuptie facte ſunt ī chana galilee: et erat mater ieſu ibi. Et reliq. Homel. venerabi. bede preſby. Lectio .vij.

Quod dñs noſter atqꝫ ſaluator ad
nuptias vocatus nō ſolum ve-
nire ſed etiā miraculū ibidem
quo cōuiuas letificaret facere
dignat⁹ eſt: exceptis ſacramēto
rū celeſtiū figuris et iuxta lite-
rā fidē recte credētiū ꝯfirmat.
℟. Ad te dñe leuaui animā meā:
Deus meus in te cōfido nō erube-
ſcam. ℣. Neqꝫ irrideant me inimi
ci mei: etenim vniuerſi qui ſuſtinēt
te nō ꝯfundent. Deus. Lcō. viij.

Porro taciani et marciani
ceterorūqꝫ q nuptijs ꝯtra
hūt pfidia q̄ ſit dānabilis inſi
nuat. Si enī thoro imaculato et
nuptijs debita caſtitate celebra
tis culpa ineſſet: neq̄q̄ dñs ad
has venire: neq̄q̄ eas ſignorū
ſuorū initijs ꝯſecrare voluiſſet.
℟. Audiā dñe vocē laudis tue: Ut
enarrē vniuerſa mirabilia tua. ℣.
Dñe dilexi decorē dom⁹ tue et locū
habitationis glie tue. Ut. Lcō. ix.

Nunc autem quia bona eſt caſtitas ꝯiugalis: melioꝛ continẽtia vidualis: optima ꝑfectio virginalis: ad cõpꝛobandam omniũ electionẽ graduũ: diſcernendum tamẽ meritũ ſingulorum ex intemerato marie virginis vtero naſci dignat⁹ eſt: a ꝓphetico ãne vidue oꝛe mox natus benedicitur: a nuptiarũ celebratoꝛibus iam iuuenis inuitat: ꝛ hos ſue ꝓſentia virtutis honoꝛat. ℟. Abſcondi tanq̃ aurũ peccata mea ꝛ celaui in ſinu meo iniquitatem meã: Miſerere mei deus. Secũdum magnã miſericoꝛdiã tuam. ℣. Quoniam iniquitatem meã ego cognoſco: ꝛ delictũ meum contra me eſt ſemper tibi ſoli peccaui. Miſerere. Gloꝛia pr̃i. Scõm. ℣. Excelſus ſuper omnes gentes dominus. ℟. Et ſuper celos gloꝛia eius. ℭ In lau. añ. Regnauit domin⁹ ꝓcinctus foꝛtitudine cũ decoꝛe virtutũ: cuius ſedes parata eſt in eternum. ps. Dominus regna. cum

33 ceteris. Cap.

Apoc. ca. 7. Benedictio ꝛ claritas ꝛ ſapiẽtia ꝛ gratiarũ actio honoꝛ virtus ꝛ foꝛtitudo deo noſtro in ſecula ſeculoꝝ. Amen. Hymn⁹.

Ecce iam noctis tenuatur vmbꝛa lucis auroꝛa rutilãs coruſcat: niſibus totis rogitemus omnes cunctipotẽtẽ. Vt deus noſter miſeratus omnem pellat languoꝛem tribuat ſalutem: donet ꝛ nobis pietate pr̃is regna poloꝝ. P reſtet hoc nobis deitas. ℣. Dñs regnauit. ℟. Decorum induit. Ad benedict⁹ añ. nuptie facte ſunt in cana galilee: ꝛ erat ibi ieſus cũ maria matre ei⁹.

ℭ Pꝛedictũ hym. Nocte ſurgentes: Ecce iam noctis dicantur omnibus dominicis ꝛ ferijs per totum annũ quãdo de tempoꝛe agitur ad matut. ꝛ ad lau. niſi in q̃dragesima ꝛ in paſchali tempoꝛe ꝛ in aduẽtu domini. Añe nocturnoꝝ cum pſalmis dicantur dominicis dieb⁹ vſq; ad dominicam in paſſione excluſiue quãdo de dñica agit. Verſiculi nocturnoꝝ ꝛ verſiculi ante lau. dicãtur in dñicis vſq; ad quadrageſimam excluſiue. Añ. ſuꝑ pſal. in laud. ꝛ ℣. dicantur in dñicis vſq; ad ſeptuageſimam excluſiue quãdo de dominica agitur. ℭ Cap. ꝛ ho. Benedictio. dicatur omnib⁹ dominicis quãdo de dñica agitur vſq; ad quadrageſimam excluſiue. Poſtq̃ ꝓdicta hiſto. Domine ne in ira. in dñica fuerit cantata. In reliqs dominicis ſi aliq̃ fuerit vſq; ad. lxx. excluſiue loco noni ℟ij dicat ℟. Honoꝛ vj. de trinitate. Ad primã. Hym.

Iam lucis oꝛto ſydere deũ ꝓcemur ſupplices: vt in dí

carnis actibus nos ſeruet a noxē
tib⁹. Linguam refrenans tē-
peret:ne litis horror inſonet:vi
ſum fouēdo contegat ne vani-
tates hauriat. Sit pura cordis
intima abſiſtat ⁊ vecordia: car-
nis terat ſuperbiā potus cibiq̄
parcitas. Ut ⁊ cū dies abſceſſe-
rit:noctemq̄ ſors reduxerit:mū
di per abſtinentiā ipſi canam⁹
gloriam. Deo patri ſit gloria
eiuſq̄ ſoli filio:cū ſpū paracle
to ⁊ nūc ⁊ in perpetuum. Aña.
43 Gloria tibi trinitas. Ps. De⁹ in no
19 mine. Beati immaculati. Re-
41 tribue. Quicūq̄ vult. Capl'm.
56 Regi ſeculorū immortali
ii. Thi- inuiſibili ſoli deo honor ⁊
mo. 1. gloria in ſecula ſeculoꝝ. Amen.
R. Jeſu chriſte fili dei viui. Miſerere
nobis. V. Qui ſedes ad dexteram
patris. Miſerere. Gloria. Jeſu. V.
Exurge domine adiuua nos. R. Et
libera nos propter nomē tuū. kyrie
el. chriſte el. kyrie el. Pater noſter V.
57 Et ne nos. R. Sed libera. V. Uiuet
anima mea ⁊ laudabit te. R. Et
iudicia tua adiuuabunt me. V. Er-
raui ſicut ouis que perijt. R. Que
re ſeruū tuū dñe:q2 mandata tua
non ſum oblitus. Credo in deum.
57 V. Carnis reſurrectionem. R. Ui
tam eternam. Deinde. Confite
or. Miſereatur. V. Dignare do-
mine die iſto. R. nim. Sine pecca-
to nos cuſtodire. V. Dominus vo
biſcum. Oremus. Oratio.
In hac hora hui⁹ diei tua
nos domine reple miſericordia:
vt per totum diem exultantes:
in tuis laudibus iugiter dele-
ctemur. Per. Dñs vobiſcum.
Benedicamus domino. Et hoc
modo terminetur tertia ſexta ⁊
nona. ¶ Predict⁹ hym. Jam
lucis. dicatur per totum annū
ad primā niſi in cena domini:⁊
deinceps vſq̄ ad dominicam in
albis excluſiue:⁊ niſi in die ani
marum. Pſalmi vo ſemper di-
cant:niſi q̄ in .lxx. ⁊ deinceps i
dñicis vſq̄ ad paſca excluſiue
adduntur alij ſm̄ q̄ in domini-
ca .lxx. ſunt notati. ¶ Quicūq̄
vult. dicatur ſemper in domini-
cis niſi feſtum totum duplex
euenerit. ¶ Cap. Regi ſclo͂ꝝ.
dicatur ad primam oibus domi
nicis ⁊ feſtis etiam triū lectio
num:⁊ per oēs oct. niſi in cena
dñi:⁊ in hebdo. paſche quando
nullum capl'm dicitur:⁊ niſi in
die aiaꝝ. Dicitur etiā in .iij. fe-
ria quando agitur de btō domi-
nico. Dicitur etiam in ſabbatis
quando ō beata virgine agitur
in pūctu. ¶ R. Jeſu chriſte ſem
per dicatur niſi in dominica de
paſſione ⁊ deinceps vſq̄ ad dñi
cā in albis excluſiue quādo de
tpe agit. ¶ V. Qui ſedes. ſemꝑ
dicat niſi i dñica de paſſioe:⁊ de

incepꝰ vſqꝫ ad diem pẽteco. ex cluſiue: ⁊ niſi in aduẽtu domini ⁊ deinceps: vſqꝫ in craſtinũ oct. epiph. excluſiue: ⁊ niſi i die cor poris chriſti: ⁊ quotidie p octa uã ⁊ in octaua eiuſdem: ⁊ niſi quãdo de beata virgine agitur in cõuentu: ⁊ niſi in die anima rum. ℂ ℣. Exurge dñe. ſemp di catur niſi in die cene ⁊ deincep vſqꝫ ad dominicam in albis ex cluſiue: ⁊ niſi in die animarum. ℂ Preces eciã quotidie dicẽ de ſunt niſi i cena domini: ⁊ de incepꝰ vſqꝫ ad ſecũdam feriaꝫ poſt dominicam in albis exclu ſiue: ⁊ niſi in hebdomada pẽte. ⁊ niſi infra oct. natalis domini: ⁊ niſi infra octa. ⁊ in diebꝰ octa uarum aſcenſionis domini: cor poris chriſti: aſſumptionis bea te virginis omnium ſanctoꝝ ⁊ beati dominici: ⁊ in duplicibꝰ ⁊ totis duplicibꝰ: ⁊ niſi i die ani marũ. ℂ Confiteor. in prima ſemper dicatur: niſi in triduo an te paſcha. ℂ ℣. Dignare. ante. Dñs vobiſcũ. non dicantur quã do preces nõ dicuntur. ℂ Oro. In hac hora. ſemp dicatur qñ dicitur capl'm. Regi ſeculorũ. Dicitur etiã in quatuor diebus vltimis i hebdõa paſche. ℂ Ad

Nunc ſancte. iij. Hym.
nobis ſpũs vnũ patri cũ filio: dignare prõptꝰ ingeri no ſtro refuſus pectori. Os lingua mẽs ſenſus vigor ꝯfeſſionẽ pſo nẽt: flãmeſcat igne charitas: ac cendat ardor ꝓximos. Preſta pr̃ piiſſime patriqꝫ cõpar vni ce: cũ ſpiritu paracleto regnãs per omne ſeculuꝫ. Amẽ. Aña. Laus ⁊ perennis. Ps. Legem po ne. Ps. Memor. Ps. Bonita tem. ℂ Ad tertiam capitulũ. 44 43

Deus charitas ẽ: ⁊ q ma net i charitate i deo ma net ⁊ deus in eo. ℟. Inclina cor meum deus: In teſtimonia tua. ℣. Auerte oculos meos ne videant va nitatem: in via tua viuifica me. In teſti. Gloria. Inclina. ℣. Adiutor meus eſto domine ne derelinquas me. ℟. Neqꝫ deſpicias me deꝰ ſalu taris meus. ℂ Ad. vj. Hymnꝰ. 1. Jo. cap. 4.

Rector potens verax deus qui tẽperas rerũ vices: ſplendore mane inſtruis ⁊ igni bus meridiem: Extingue flam mas litium: aufer calorem noxi um: confer ſalutem corpoꝝ ve ramqꝫ pacem cordium. Preſta pater piiſſime. Antiphona. Glo ria laudis. Ps. Defecit. Pſal. Quomodo dilexi. Pſalmus. Iniquos. Capitulum. 44

Gratia dñi nr̃i ieſu xp̄i ⁊ charitas dei ⁊ cõicatio ſci ſpũs ſit ſemp cũ oibꝰ vobis. Amen. ℟. In eternũ dñe. Permanet ver bum tuum. ℣. In celo ⁊ in ſeculuꝫ. 2. Coꝛ. ca. 13.

ſeculi veritas tua. Permanet. Glia.
In eter. ℣. Dñs regit me ꝛ nihil
mihi deerit. ℟. In loco paſcue ibi
me collocauit. Ad.ix. Hymnꝰ.
Rerum deus tenax vigor
immotus in te pmanés
lucis diurne tépora ſucceſſibus
determinans. Largire clarū
veſpere quo vita nuſꝙ̄ decidat:
ſed premium mortis ſacre per-
91 ennis inſtet gloria. Preſta pa
ter piiſſi. Añа. Ex quo omnia.
150 ℣. Mirabilia. ℣. Clamaui.
45 ℣. Principes. Capitulum.
j.Joā. ca.5. Tres ſunt qui teſtimoniū
dát in celo: pater: verbū:
ꝛ ſpūs ſanctus: ꝛ hi tres vnū
ſunt. ℟. Clamaui in toto corde.
Exaudi me dñe. ℣. Juſtificationes
tuas requiram. Exaudi. Glia. Cla-
maui in toto. ℣. Ab occultis meis
munda me dñe. ℟. Et ab alienis
parce ſeruo tuo. ¶ Predicti.iij.
Hymni ad.iij. vj.ꝛ.ix. ſemper
dicant niſi in cena domini ꝛ de
incepo: vſqꝫ ad dñicaꝫ in albis
excluſiue: ꝛ niſi qꝫ in ebdōa pen
the. ad tertiā loco. Nunc ſctē.
dicit. Veni creator. ꝛ ꝑter℣ i
42 die ſiarū. Pſalmi vero ſemper
dicāt añ. Gloria tibi trinitas.
ad ꝑmā: ꝛ tres ſupra poſite ad
tertiā. vj.ꝛ.ix. dicant oibꝰ dñi-
cis vſqꝫ ad.lx. excluſiue qñ de
dñica agit. ¶ Tria ꝟo cap.ꝑ-
cedētes ad tertiā ſextā ꝛ nonaꝫ
dicantur in officio vſqꝫ ad pri-
mam dominicam. xl. excluſiue
qñ de dñica agit. ¶ Reſpō
ſoria aūt horaꝝ dicātur in offi-
cio vſqꝫ ad.lxx. excluſiue qñ de
dominica agit. ¶ Verſiculi de
dicantur in officio ꝛ ferie qñ
de tempore agit: vſqꝫ ad primā
dñicā.xl.exclu ¶ Ad veſ añа.
Dixit dñs dño meo: ſede a dextris
meis. ℣. Ipm. Al. Fidelia oia
mādata eiꝰ cōfirmata in ſclm ſcli.
℣. Cōfitebor. Añ. In manda- 40
tis eius volet nimis. ℣. Beatus
vir. Añ. Sit nomē dñi bñdictū i 40
ſecula. ℣. Laudate pue. Añа. 40
Nos qui viuimus benedicimꝰ dño.
Pſalmus. In exitu. Caplm. 41
Dominꝰ dirigat corda ꝛ
corpora noſtra in chari 41
tate dei ꝛ patiētia chři. Hym. j.theſ. ca.5.

Lucis crea-
tor optime
lucem die-
rū ꝓferés
pmordijs:
lucis noue
mundi pa-
rans origi
nem. Qui
mane iun-
ctum veſperi diem vocari pre-
cipis: tetrum chaos illabitur
audi preces cum fletibus.
Ne mēs grauata crimie vite ſit

emul munere: dum nil perenne
cogitat ſeſeqꝫ culpis illigat.
Celorum pulſet intimū vitale
tollat premium: vitemus omne
noxium purgem⁹ omne peſſimū.
Preſta pater piiſſime. ℣. Diri-
gatur domine oratio mea. ℟. Si
cut incenſum i conſpectu tuo. Ad
magt añ. Deficiente vino iuſſit ie
ſus impleri hydrias aqua que i vi
nū conuerſa eſt all. ¶ Predicti
pſalmi dicant oibus dominicis
in veſp. quādo de ſimplici dñi-
ca agitur. Añe vero ſup pſal.
dicant in dominicis vſqꝫ ad do
minicam in ramis excluſiue qñ
de dominica agitur. ¶ Capl'm.
Dominus dirigat. dicatur om-
nibus dñicis in ſcdis veſperis:
⁊ per ferias quādo de tempore
agitur vſqꝫ ad diem cineruꝫ ex-
cluſiue ⁊ in dñica Deus oium.
⁊ deinceps vſqꝫ ad aduētū. Hy.
Lucis creator. ⁊. ℣. Dirigatur.
dicantur omnibus dominicis i
ſecundis ve. ⁊ per ferias quādo
de tpe agit vſqꝫ ad veſper. ſab-
bati ante pmā dominicā. xl. ex-
cluſiue. Dicat etiā in dominica.
Deus omnium. ⁊ deinceps vſqꝫ
ad aduentum excluſiue omni-
bus dominicis in ſcdis veſ. ⁊ p
ferias quādo de tēpore agitur.
¶ Feria ſcda ad matu. inuita.
Venite exultem⁹ domino. Quo
dicto ſequit. Jubilemus. ⁊c. In
noct. añ. Dominus defenſor vite
mee. ps. Dominus illu. pſal'. 9
Ad te domine clama. Gloria.
Añ. Adorate dominū in aula ſcā
eius. ps. Afferte. ps. Exalta- 10
bo. Gloria. Añ. In tua iuſtitia
libera me domine. ps. In te domi 10
ne. Beati quoꝝ. Gloria. Añ.
Rectos decet collaudatio. ps. Ex-
ultate. ps. Benedicā. Gloria. 11
Añ. Expugna impugnantes me.
ps. Judica domine. ps. Dixit
iniuſtus. Gloria. Añ. Reuela 12
domino viam tuā. Pſal. Noli 12
emulari. ps. Domine ne in furo 12
re. ps. Gloria. ℣. Domine in ce 13
lo miſericordia tua. ℟. Et veritas
tua vſqꝫ ad nubes. Lectiones fe
riales a ſcdo capl'o. vſqꝫ ad epi
ſtolā ad corinth. pmā ad libitū.
℟. Quam magna multitudo dul
cedinis tue domie: quam abſcondi
ſti timentibus te. ℣. Perfeciſti eis
qui ſperant in te in cōſpectu filio
rum hominum. Quā. ℟. Benedi-
cam dñm in omni tpe: Semper la⁹
eius in ore meo. ℣. In domino
laudabitur anima mea: audiant
manſueti ⁊ letentur. Semper. ℟.
Delectare in domino: Et dabit tibi
petitiones cordis tui. ℣. Spera i
domino ⁊ fac bonitatem ⁊ ihabita
terram ⁊ paſceris in diuitijs eius.
Et dabit. Gloria. Et da. ℣. Fiat
miſericordia tua domine ſuper nos
℟. Quemadmodum ſperauimus

in te. ¶ In laud. aña. Miſerere
18 mei de⁹. ps. Ipſm. Aña. Intellige
2 clamorē meū dñe. ps. Verba mea.
Aña. Deus de⁹ meus ad te de luce
31 vigilo. ps. Ipſuz. Aña. Cōuer-
ſus eſt furor tuus domine ꝗ cōſo-
52 latus es me. Canticū. Cōfite-
bor. Aña Laudate dominum de
52 celis. ps. Ipſum. Cap.
Ro. 13 Nox pceſſit dies āt appro
pinquit: abijciam⁹ ergo opa te
nebrarū ꝗ induamur arma lucis:
ſicut in die honeſte ambulem⁹.
℣. In matutinis domine medita-
bor in te. ℟. Quia fuiſti adiutor
meus. Ad bñs añ. Benedictus
deus iſrael. dicta añ. ſubiūgat.
kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. kyrie.
Pater noſter. Et ne. Dñs vobiſcuz.
Deinde oratio. ¶ Hoc mō di
cantur preces ad tertiam ſextā
ꝗ nonam: ꝗ ad veſ. quādo fiunt
pſtratiōes niſi in paraſceue ꝗ
ſabbo paſche. ¶ Ad. j. añ. De
us exaudi orationē meā aurib⁹ p
cipe verba oris mei. Cap.
Zach. ca. 8. Pacem ꝗ veritatē diligite
ait dominus omnipotēs. Oro.
Domine de⁹ omnipotēs
q nos ad principiū hu
ius diei puenire feciſti tua nos
ſalua virtute: vt i hac die ad nul
lum declinemus peccatum: ſed
ſemper ad tuā iuſtitiam facien
dam noſtra procedāt eloquia:
dirigantur cogitationes ꝗ ope-
ra. Per. Cetera vt ſupra in p
ma dnica eſt notatū. ¶ Cap.
Pacem. ꝗ oratio. Domine de
us. dicant oib⁹ dieb⁹ pfeſtis ad
pmā niſi i paraſceue ꝗ i ſabbo
ſctō ¶ Ad. iij. aña. Deduc me
dñe in ſemitā mādatorū tuorū. Ca.
Sana me domine ꝗ ſana- Hiere. ca. 17.
bor: ſaluū me fac ꝗ ſalu⁹
ero: quoniā laus mea tu es. ℟.
Sana animam meam. Quia pecca
ui tibi. ℣. Ego dixi dñe miſerere
mei. Quia. Gl'ia. Sana. ℣. Adiu-
tor meus. ¶ Ad. vj. añ. Adiuua
me ꝗ ſaluus ero domine. Capim.
Alter alterius onera por Ad ga la. 6.
tate: ꝗ ſic adimplebis legē
chriſti. ℟. Benedicā dñm: In om-
ni tempore. ℣. Semper laus eius
in ore meo. In omni. Gloria. Bene
dicam. ℣. Dominus regit me.
¶ Ad. ix. aña Aſpice in me do-
mine ꝗ miſerere mei. Ca.
Empti eſtis ptio magno: 1. Cor. ca. 6.
glorificate ꝗ portate deū in corpe
vrō. ℟. Redime me dñe: Et miſe-
re mei. ℣. Pes enim meus ſtetit
in via recta: in eccleſijs benedicā
te dñe. Et miſerere. Gloria. Redi-
me. ℣. Ab occultis. ¶ Ad veſ.
aña. Inclinauit dominus aurem
ſuam mihi. ps. Dilexi. Añ. Cre 41
didi propter quod locut⁹ ſum. ps.
Ipſum. Añ. Laudate dominuz 41
omnes gentes. ps. Ipſum. Añ. 42
Clamaui ꝗ exaudiuit me. ps. Ad 42

dominum. Aña. Auxilium meũ
46 a domino. ps. Leuaui. Ad ma
gnificat añ. Magnificat aia mea
dñm. ℂ Feria.iiij.inuit. Jubile-
mus deo: Salutari noſtro. In no.
aiia. Ut non delinquaz in lingua
mea. ps. Dixi cuſtodiã. ps. Expe
14 ctans. Glia. Añ. Sana domine
animam meam quia peccaui tibi.
ps. Beatus qui intelligit. ps.
15 Quemadmodũ. Gloria. Añ.
15 Eructauit cor meum verbũ bonũ.
ps. Deus auribus. ps. Eructa
15 uit. Gloria. Añ. Adiutor in tri
bulationibus. ps. Deus noſter.
16 ps. Omnes gẽtes. Gloria. añ.
17 Auribus pcipite qui habitatis or
bẽ. ps. Magnus. ps. Audite.
17 Gloria. Aña. Deus deorum do-
minus locutus eſt. ps. Jhm. ps.
17 Quid gliaris. Gloria. ℣. Immo
18 la deo ſacrificiũ laudis. ℟. Et red
de altiſſimo vota tua. ℟. Auribꝰ p
cipe dñe lachrymas meas ne ſileas
a me remitte mihi: Qm̃ incola ego
ſuz apud te ⁊ pegrinꝰ. ℣. Dixi cu
ſtodiã vias meas vt nõ delinqz in
lingua mea. ℟. Qm̃. Statuit dñs ſu
pra petrã pedes meos ⁊ direxit greſ-
ſus meos deꝰ meus: Et imiſit in os
meũ cãticũ nouũ. ℣. Expectãs ex-
pectaui dñm ⁊ reſpexit me. Et. ℟.
Ego dixi dñe miſerere mei. Sana
aiam meã qr peccaui tibi. ℣. Dñe
ne in ira tua arguas me: neqz i fu-
rore tuo corripias me. Sana aiaz.

Glia. Sana. ℂ In lau. añ. Scd̃m
magnã miſericordiã tuã miſerere
mei deꝰ. ps. Miſerere. Añ. Sa 18
lutare vultꝰ mei deꝰ meꝰ. ps. Judi 15
ca me deus. Aña. Ad te de luce
vigilo deus. ps. Deus deꝰ. Aña. 21
Cunctis diebus vite noſtre ſaluos
nos fac domine. Canticum. Ego 52
dixi. Añ. Omnes angeli eius lau
date dominũ de celis. ps. Lauda 52
te dñm. Ad bñs añ. Erexit domi
nus nobis cornu ſalutis in domo
dauid pueri ſui. ℂ Ad veſp. añ.
In domũ dñi letantes ibimus. ps.
Letatus. Aña. Qui habitas in 46
celis miſerere nobis. ps. Ad te 46
leuaui. Añ. Adiutorium noſtrũ
in nomine domini. ps. Niſi qr. 46
Aña. Bene fac dñe bonis ⁊ rectis
corde. ps. Qui cõfidunt. Aña. 47
Facti ſumus ſicut cõſolati. ps. In 47
cõuertẽdo. Ad magnificat añ.
Exulauit ſpũs meus in deo ſaluta
ri meo. ℂ Feria.iiij.inuita. In
manu tua dñe: Oẽs fines terre.
In noc. añ. Auertet dñs captiui
tatẽ plebis ſue. ps. Dixit iſipiẽs. 19
℣. Pſalm. Exaudi. ℣. Glia. Añ. 19
Qm̃ in te cõfidit anima mea. ps.
Miſere mei deꝰ qm̃ conculca. 19
ps. Miſerere mei deꝰ miſere- 20
re mei. Gloria. Aña. Juſte iudi
cate filij hominũ. ps. Si vere vtiqz. 20
ps. Eripe me de inimi. Gloria. 20
Añ. Da nobis domine auxiliũ de
tribulatione. Pſalmus. Deus 21

11 repuliſti. Pſalmus. Exaudi de
us deprecationẽ. Gloria. Añ.
A timore inimici eripe domine ani
11 mã meam. pſ. Nonne deo. pſ.
Exaudi deus orationẽ. Gloria.
Añ. In eccleſijs benedicite domi
12 no. pſ. Iubila. pſal. Exurgat.
Gloria. ℣. Deus vitam meam an
nunciaui tibi. ℟. Poſuiſti lachry
mas meas in conſpectu tuo. ℟. Ne
perdideris me domine cum iniqui
tatibus meis. Neqꝫ in finem iratus
reſerues mala mea. ℣. Miſerere
mei deus miſerere mei quoniam i
te confidit anima mea. ℟. Pa
ratum cor meum deus paratuꝫ cor
meum. Cantabo ꝛ pſalmum dicam
domino. ℣. Exurge gloria mea ex
urge pſalterium ꝛ cithara exurgaꝫ
diluculo. Cantabo. ℟. Adiutor meꝰ
tibi pſallam: quia deꝰ ſuſceptor meꝰ
es: Deus meus miſericordia mea.
℣. Eripe me de inimicis meis deus
meus: ꝛ ab inſurgentibus in me li
bera me. Deus. Gloria. Deus. ¶ In
laud. añ. Amplius laua me domi
18 ne ab iniuſtitia mea. pſ. Miſere
re. Añ. Te decet hymnus deꝰ in
22 ſion. pſ. Ipſum. Añ. Labia mea
laudabunt te in vita mea deꝰ meꝰ.
21 pſ. Deus deus. Aña. Dominus
iudicabit fines terre. Canticum.
53 Exultauit. Añ. Celi celoruꝫ lau
52 date deuꝫ. pſ. Lauda. Ad bene
dictꝰ añ. Salutem ex inimicis no
ſtris ꝛ de manu omium qui nos ode

runt libera nos domine. ¶ Ad ve
ſperas aña. Beatus vir qui imple
uit deſiderium ſuum. pſ. Niſi do 47
minus. Añ. Beati omnes qui ti
ment dominuꝫ. Pſal. Ipſum. 47
Añ. Benediximus vobis in nomi
ne dñi pſ. Sepe expugnauerũt. 47
Aña. De profundis clamaui ad
te domine. Pſalmus. Ipſum. 47
Añ. Speret iſrael in domino. pſ.
Domine non eſt exal. Ad ma 47
gnificat añ. Reſpexiſti humilitatẽ
meã domine deus meus. ¶ Fe
ria. v. Inuitatorium Adoremus
dominum: quoniam ipſe fecit nos.
In noct. aña. Domine deus in
adiutoriũ meum intende. pſ. Sal 23
uum me fac. pſ. Deus in adiu 24
torium. Gloria. Añ. Eſto mihi
domine in deũ protectorẽ. pſal.
In te domine. pſ. Deus iudici 24
um. Gloria. Añ. Liberaſti virgã 25
hereditatis tue. pſ. Quã bonus. 25
Pſalmꝰ. Ut qd. Gloria. Añ. 25
In iſrael magnũ nomen eius. pſ.
Cõfitebimur. pſ. Notus in iu 26
dea. Gloria. Añ. Tu es deus qui 26
facis mirabilia. pſ. Voce mea. 26
Pſalmꝰ. Attendite. Gloria. 27
Aña. Propitiꝰ eſto peccatis nr̃is
domine. Pſal. Deus venerunt. 28
Pſalmꝰ. Qui regis: Gloria. ℣. 28
Gaudebunt labia mea cum canta
uero tibi. ℟. Et anima mea quam
redemiſti. ℟. Deus in te ſperaui
domine non confundar in eternũ.

in tua iuſtitia: Libera me ⁊ eripe
me. ℣. Eſto mihi in deum protec
torē ⁊ in locū munitum:vt ſaluū
me facias.Libera. ℟. Repleatur os
meum laude:vt hymnū dicam glie
tue tota die magnificentie tue:no-
li me proijcere in tempore ſenectu
tis cum defecerit virtus mea: De
ne derelinquas me.℣.Deus in au
xilium meum reſpice.Deus. ℟iū.
Gaudebunt labia mea dum cāta-
uero tibi:Et anima mea quā rede-
miſti dñe. ℣. Sȝ ⁊ lingua mea me
ditabitur iuſtitiā tuā tota die lau
dem tuam. Et anima gloria. Et.
¶ In lau.añ. Tibi ſoli peccaui
18 domine miſerere mei.ps. Miſere
re. Aña.Domine refugium factꝰ
32 es nobis.ps. Ipm. Añ In matu
tinis domine meditabor in te. ps.
21 Deus deus. Aña. In eternū do
minus regnabit ⁊ vltra. Cantica.
53 Cantemus. Aña. In ſanctis eiꝰ
52 laudate deum. ps. Lauda. Ad
bñs aña. In ſanctitate ſeruiamꝰ
domino: ⁊ liberabit nos ab inimi-
cis noſtris. ¶ Ad veſpe.aña Et
omnis manſuetudinis eius.ps.
48 Memento. Añ. Ecce q̄ bonum
48 ⁊ q̄ iocundum.ps. Ipſum. Añ.
Omnia quecunqȝ voluit dominus
48 fecit. ps. Laudate nomē. Añ.
Quoniam ineternuȝ miſericordia
48 eiꝰ. ps. Cōfitemini. Añs hym-
nū cantate nobis de canticis ſiō.
49 ps. Super flumina. Ad magni
ficat aña. Depoſuit potentes ſan-
ctos perſequentes:⁊ exaltauit humi
les chriſtum confitentes.¶ Feria
ſexta inuitato Dominū qui fecit
nos:Venite adoremus. In noct.
añ. Exultate deo adiutori noſtro.
ps. Ipm. ps. Deꝰſtetit.Gloria. 29
Aña. Benedixiſti domine ter-
ram. ps. Ipſum. ps. Inclina. 30
Gloria. Añ Fundamenta eiꝰ in
montibus ſanctis. ps. Ipſum. ps.
Domine deus ſalutis. Gloria.
Añ. Benedictus dominus in eter
num. ps. Miſericordias. ps. 31
Deus vltionum.Gloria. Aña. 33
Cantate domino ⁊ bñdicite nomi
ni eius. ps. Ipſum. ps. Domi- 34
nus regnauit. ℣. Beatus homo
quē tu erudieris domine. ℟. Et de
lege tua docueris eum. ℟. Confitē
bor tibi domine i toto corde meo:
⁊ honorificabo nomē tuū i eternū:
Quia miſericordia tua dñe ma-
gna eſt ſuper me. ℣. Eripuiſti ani-
mam meam ex inferno inferiori.
Quia. ℟. Miſericordia tua dñe
magna eſt ſuper me.Et liberaſti ani
maȝ meā ex inferno inferiori. ℣.
Deus iniqui inſurrexerūt in me ⁊
fortes queſierunt animam meam.
Et libera. ℟. Factus eſt mihi dñs
in refugium ⁊ deus meus:In auxi
lium ſpei mee. ℣. Deus vltionum
dominus deus vltionū libere egit:
In auxilium.Gloria.In auxilium.
¶ In lau. aña. Spiritu prin

cipali confirma cor meū deus. ps.
18 Miſerere Añ. In veritate tua
50 exaudi me domine. ps. Dñe exau.
Aña. Illumina domine vultū tu-
21 um ſuper nos. ps. Deus deus.
Aña. Domine audiui auditū tu-
53 um ⁊ timui. Canticum. Ipſum.
Añ. In tympano ⁊ choro in cor
dis ⁊ organo laudate deū. ps. La
52 udate dñm. Ad benedict⁹ añ.
Per viſcera miſericordie dei noſtri
in qb⁹ viſitauit nos oriēs ex alto.
¶ Ad veſp. añ. In cōſpectu an-
gelorum pſallā tibi deus meus. ps.
49 Confitebor. Añ. Domine ꝓba
50 ſti me ⁊ cognouiſti me. ps. Ipm.
Añ. A viro iniquo libera me do-
50 mine. ps. Eripe me dñe. Aña.
Dñe clamaui ad te ⁊ exaudi me.
50 ps. Ipm. Añ. Portio mea dñe
50 ſit in terra viuentium. ps. Voce
mea. Ad mgt añ. Suſcepit de⁹
iſrael puerum ſuū ſicut locutus eſt
abraham ⁊ ſemini eius ⁊ exultauit
humiles vſq; in ſeculum. ¶ Sab-
bato inuit. Dominum deum no-
ſtrum: Venite adoremus. In no-
ctur. Aña. Quia mirabilia fecit
34 dominus. ps. Cātate. ij. ps. Do
34 minus regna. iraſ. Gloria pri.
Añ Iubilate deo omnis terra. ps
35 Ipſum. ps. Miſericordiam.
Gloria. Aña. Clamor me⁹ ad te
veniat deus. ps. Dñe exaudi. ps.
35 Benedic anima. Gloria. Añ.
35 Benedic aīa mea dño. ps. Ipſum.
ij. ps. Cōfitemini. Gloria. Añ.
Viſita nos domine in ſalutari tuo. 36
ps. Confitemini. ps. Confite-
mini. Glia patri. Añ. Cōfitebor 37
dño nimis in ore meo. ps. Pa- 38
ratum cor meum. ps. Deus lau-
dem. Gloria pri. ℣. Domine exau 39
di orationem meam. ℟. Et clamor
meus ad te veniat. ℟. Miſericor-
diam ⁊ iudiciū cantabo tibi domi
ne: Pſallam ⁊ intelligā in via im-
maculata quādo venies ad me. ℣.
Perambulabam in innocētia cor-
dis mei in medio domus mee. Pſal
lam ⁊ intel. ℟. Dñe exaudi oratio
nem meam. Et clamor meus ad te
perueniat: Quia non ſpernis deus
preces pauperum. ℣. De profundis
clamaui ad te domine: domine exau
di vocem meam. Quia. ℟. Veloci-
ter exaudi me dñe. Quia defecerunt
ſicut fumus dies mei. ℣. Dies mei
ſicut vmbra declinauerunt ⁊ ego
ſicut fenum arui. Quia de. Gloria.
Quia defece. In laudib⁹ añ. Be-
nigne fac in bona volūtate tua do-
mine. ps. Miſerere. Aña. Bo 18
num eſt confiteri dño. ps. Ipſum. 33
Aña. Metuant dominum omnes
fines terre. ps. Deus meus. Añ. 21
Et in ſeruis ſuis dñs miſerebitur.
Canticū Audite celi. Añ. In 54
cymbalis bñ ſonātibus laudate de
um. ps. Laudate. Ad bñs añ. 52
In viam pacis dirige nos domine.
¶ Sciēdum ē ꝙ ordo ꝓcedēns

hebdõe de inuit. añis ꝛ psal. ꝛ cã
ticis capl'is ꝶ. horarũ ꝑꝺ̃ꝰ ita
ſeruãdus ẽ qñ de fer. agit. vide-
licet. Inuitatoriũ dicãt ab oct.
epiphã. vſq; ad dñicã i paſſiõe:
capl'a vſq; ad feriã q̃rtã in ca-
pite ieiunij excluſiue ꝶ. ꝛ ꝑcis
ad horas vſq; ad dñicã ꝓmã. xl.
Singula predictoꝝ quatuoꝛ a
Deus oium. vſq; ad aduẽtum.
Itẽ añ. lau. vſq; ad ramos pſal
marum: ꝛ a Deus oium vſq; ad
feriã in qua incipiunt añe lau.
notate ante vigiliã natalis dñi
excluſi. Itẽ pſ. ꝛ cãtica lau. vſq;
ad hebdõaz paſche excluſiue: ꝛ a
Deus oiuz vſq; ad vigiliã nat.
Itez añe ꝛ pſal. ad vẽ. vſq; ad
cenã dñi exclu. ꝛ a Deus oiuz.
vſq; ad vigiliã nata. dñi. Item
añ. ad bñs ꝛ ad magt dñr vſq;
ad ſeptuageſimã: ꝛ a Deꝰ oiuz.
vſq; ad aduentuz. ℭ Dñica ſe
cũda poſt oct. epiphanie. Oro.

Omnipotẽs ſempiterne deus infir- mitatez no- ſtraz propi tius reſpi- ce: atq; ad ꝓtegenduz nos dexte- raz tue ma- ieſtatis extẽdẽ. Per. Ad mat.

Lectio.j. 1. Cor. cap. 1.

Paulus voca- tus apoſtolus ieſu chriſti per voluntatẽ dei ſoſthenes fra- ter eccleſie dei qui eſt corinthi: ſanctificatis in chriſto ieſu vo- catis ſanctis cũ oibus qui inuo cant nomẽ dñi noſtri ieſu chri in omni loco ipſoꝝ ꝛ nr̃o. Gra tia vobis ꝛ pax a deo prẽ nr̃o ꝛ domino ieſu chriſto. Lectio.ij.

Gratias ago deo meo ſem per ꝓ vobis in gratia dei que data eſt vobis in chr̃o ieſu: q2 in oibus diuites facti eſtis in illo: in oi ṽbo ꝛ in omni ſcia: ſicut teſtimoniũ chr̃i ꝯfirmatũ eſt in vobis: ita vt nihil vobis deſit in vlla gr̃a: expectãtibꝰ re- uelationẽ dñi noſtri ieſu chr̃i: q ꝛ ꝯfirmabit vos vſq; in finẽ ſi- ne crimine in diẽ aduẽtus dñi noſtri ieſu chriſti. Lectio.iij.

Fidelis deꝰ: per quẽ voca- ti eſtis i ſocietatẽ filij eiꝰ ieſu chriſti dñi noſtri. Obſecro autem vos fratres: per nomẽ do mini nr̃i ieſu chr̃i: vt idipſ3 dica tis oẽs: ꝛ ñ ſint i vobis ſchiſma ta. Sitis aũt ꝑfecti i eodẽ ſen- ſu: ꝛ in eadez ſciẽtia. Lectio.iiij.

Significatũ eſt enim mihi frẽs mei de vobis ab his q ſunt cloes: q2 ꝯtentiones ſunt inter vos. Hoc autem dico: qꝺ vnuſquiſq; veſtrum dicit. Ego quidez ſu3 pauli: ego aũt apol-

lo:ego vo cephe:ego autẽ chri-
ſti. Diuiſus eſt chriſtus? Nun-
quid paulus crucifixus eſt pro
vobis:aut in nomine pauli ba-
ptiʒati eſtis? Lectio quinta.

Gratias ago deo meo q nemi-
nẽ veſtrũ baptiçaui niſi criſpũ
⁊ gaium: neq dicat q in noie
meo baptiçati eſtis. Baptiçaui
autem ⁊ ſtephane domum. Ce-
terũ neſcio ſiquẽ aliũ baptiça-
uerim. Nõ enim miſit me chriſtus
baptiçare: ſʒ euãgeliçare. Non
in ſapientia verbi:vt non eua-
cuetur crux chriſti. Lectio. vj.

Verbum enim crucis pereũ-
tibus quidẽ ſtultitia eſt. His au-
tem qui ſalui fiunt:ideſt nobis:
virtus dei eſt. Scriptũ eſt enim.
Perdam ſapientiã ſapientiũ:
⁊ prudentiã prudentiũ repro-
babo. Ubi ſapiẽs? Ubi ſcriba?
Ubi inquiſitor huius ſeculi? Nõ-
ne ſtultam fecit deus ſapien-
Ca. 8. tiam huius mundi? Secundum
matheum.

In illo tempore. Cum de-
ſcẽdiſſet ie-
ſus de mõte
ſecute ſunt
eum turbe
multe. Et
ecce lepro-
ſus veniẽs
adorabat eum dicens. Domine
ſi vis potes me mũdare. Et reliqua.

Omelia origenis. Lectio. vij.

Docente in monte domi-
no diſcipuli venerũt ad
eum ſicut alacres:ſicut domeſti-
ci:ſicut proximi: ſicut amici vel
fratres. Ideo ⁊ dominus ait ad
illos. Uos eſtis ſal terre:vos e-
ſtis lux mundi. Nunc vero de-
ſcendente eo de mõte: turbe ſe-
cute ſunt eum que in montem
aſcendere non potuerunt: vt
pigri populi:vt negligentes vt
imperfecti. Lectio octaua.

Ita ⁊ filij iſrael primitus in mõ-
tem aſcendere non valuerunt:
ad obuiandum deo pergere nõ
potuerunt propter ſuam irreli-
gioſitatem ⁊ impietatem: ſed ſo-
lus moyſes aſcẽdit:⁊ pauci cum
eo ſeniorum iſrael. Ita ⁊ cũ do-
mino diſcipuli ſoli in montem
aſcenderunt: ⁊ tardiores deor-
ſum ſteterunt. Lectio nona.

Deſcendente nũc dño:hoc eſt
inclinante ſe ad infirmitatem ⁊
impotentiam ceterorum: miſer-
tus imperfectioni eorum vel in-
firmitati:ſecute ſunt eum turbe
multe:aliquãti propter chari-
tatem:aliquãti propter doctri-
nam:aliquãti propter admira-
tionẽ ⁊ curationẽ. Et ecce ho-
mo leproſus vnus ex illis q le-
uamẽ deſiderabant. Ecce lepro

ſus veniens adorabat eum dicens. Domine ſi vis potes me mundare. Ad benedictus añ. Cum aũt deſcẽdiſſet ieſus de mõte ecce leproſus veniẽs adorabat eum dicẽs: dñe ſi vis potes me mũdare ⁊ extendẽs manum tetigit eum dicens: volo: mundare. Ad mgt̃ añ. Domine ſi vis potes me mundare. ⁊ ait ieſus: volo: mundare. ¶ Lectiones feriales a ſcdo caplo vſqꝫ ad epiſtolam ad galathas ad libitum. ¶ Dñica.iiij. Oro.

Deus qui nos in tantis periculis conſtitutos pro humana ſcis fragilitate nõ poſſe ſbſiſtẽ: da nobis ſalutẽ mẽtis ⁊ corporis: vt ea q̃ p̱ pctis noſtris patimur: te adiuuante vincamus. Per. Lcõ prima.

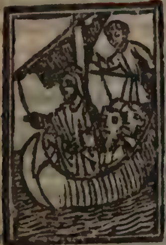
Ad galathas. Paulus apoſtolus non ab hominibus neqꝫ per hominem ſed per ieſum chrm̃ ⁊ deũ patrem qui ſuſcitauit eũ a mortuis: ⁊ qui mecum ſunt omnes fratres eccleſie galatie. Grã vobis ⁊ pax a deo patre nr̃o ⁊ domino ieſu chriſto: qui dedit ſemetipſũ p̱ peccatis noſtris: vt eriperet nos de p̃nti ſeculo nequã: ſm voluntatem dei ⁊ patris nr̃i: cui eſt glia in ſcl'a ſcl'oꝝ. Amẽ. Lectio.ii.

Miror qꝫ ſic tam cito tranſferimini ab eo qui vos vocauit in gratiam chriſti: in aliud euãgelium quod non eſt aliud niſi ſunt aliqui qui vos conturbãt: ⁊ volunt conuertere euangelium chriſti. Lectio tertia.

Sed licet nos aut angelus de celo euãgelizet vobis p̃terqꝫ qđ euãgelizauimus vobis: anathema ſit: ſicut prediximus ⁊ nunc iterum dico. Siquis vobis euãgelizauerit p̃ter id qđ accepiſtis anathema ſit. Modo enim hominibꝰ ſuadeo: an deo? An quero hominibus placere? Si adhuc hominibus placerem: chriſti ſeruus non eſſem. Lectio.iiij.

Notum enim vobis facio fratres euangelium quod euangelizatum eſt a me: quia nõ eſt ſcdꝫ hominem. Neqꝫ enim ego ab hoie accepi illud neqꝫ didici: ſꝫ p̱ reuelationẽ ieſu chri. Audiſtis enim conuerſationẽ meã aliquãdo in iudaiſmo: quoniã ſupra modum perſequebar eccleſiam dei ⁊ expugnabam illã: ⁊ proficiebam in iudaiſmo ſupra multos coetaneos meos in genere meo abũdãtius emulator exiſtens paternarũ mearum traditionum. Lectio.v.

Cum autem cōplacuit ei qui me
ſegregauit ex vtero mrīs mee:
⁊ vocauit per gratiā ſuā vt re-
uelaret filiū ſuū in me vt euan
geliçarē illuȝ in gentibus: conti
nuo nō acqeui carni ⁊ ſangui-
ni: nec veni hieroſolymā ad an
teceſſores meos apoſtolos: ſed
abij in arabiam: ⁊ iteruȝ reuer-
ſus ſum damaſcuȝ. Lectio. vi.
Deinde poſt ānos tres veni hie
roſolymā videre petrū: ⁊ manſi
apud eum diebus quindecim.
Alium autem apoſtolorum vi-
di neminem niſi iacobum fra-
trem domini. Que autē ſcribo
vobis: ecce corā deo quia non
gal. 8 mentior. Secundū mattheum.

In illo tempore: Aſcen-
dēte ieſu in
nauiculam:
ſecuti ſunt
eum diſci-
puli eiꝰ. Et
ecce motꝰ
magnus fa
ctus eſt in
mari: ita vt nauicula operiretur
fluctibus. Et reliqua. Home-
lia origenis. Lectio ſeptima.
Ingrediēte domino in na-
uiculam ſecuti ſunt euȝ di
ſcipuli eius: nō imbecilles. ſed
firmi ⁊ ſtabiles in fide: manſue
ti ⁊ pij ſpernentes munduȝ: nō
duplici corde ſȝ ſimplici. Hi er
go ſecuti ſūt eū: nō tm̄ greſſus
eius ſequentes: ſed magis ſan-
ctitatem comitantes ⁊ iuſtitiā
eius cōſecrantes. Lectio. viij.
Et ecce tempeſtas magna fa-
cta eſt in mari: ita vt nauicula
operiretur fluctibus. Cum eniȝ
multa magna ⁊ miranda oſten
diſſet in terra: trāſijt ad mare:
vt ⁊ ibidem adhuc excellentio
ra opera demonſtraret: quatenꝰ
terre: mariſq; dominum ſe eſſe
cunctis oſtenderet. Lectio. ix.
Ingreſſus ergo nauiculam fe-
cit turbari mare: commouit vē
tos: ꝯcitauit fluctus. Cur hoc?
Ideo vt diſcipulos mitteret in
timorem ⁊ ſuum auxilium po-
ſtularent: ſuāq; potētiam rogā-
tibus manifeſtaret. Illa tempe
ſtas nō ex ſeſe oborta eſt: ſed po
teſtati paruit imperantis: eius
q educit vētos de theſauris ſu-
is: qui terminum mari arenam
conſtituit. Ad benedictus an.
Aſcendente ieſu in nauiculam ecce
motus magnus factus ē in mari:
⁊ ſuſcitauerunt eum diſcipuli eius
dicētes: domine ſalua nos perimus.
Ad mgt an. Dn̄e ſalua nos peri-
mus: impera ⁊ fac deus tranquillitatē.
¶ Lcōnes feriales a. iij. cap.
vſq; ad ep'lā ad theſſalonicēſes
ad libitū. ¶ Dn̄ica. iiij. Ora.

Famil-liam tuaz queſumus domine cõtinua pietate cuſtodi:vt que in ſola ſpe gratie celeſtis innititur: tua ſemper protectione muniatur. Per.

2.thc. ca.1. Paulus τ ſyl- **Lectio.j.** uanus τ timotheus eccleſie theſſalonicenſiũ in deo pře noſtro τ dño ieſu chřo gřa vobis τ pax Gřas agim⁹ deo ſemper pro oĩbus vobis memoriaz vři facientes in orõnibus nřis ſine intermiſſiõe:memores operis fidei vře τ laboris charitatis τ ſuſtinẽtie ſpei dñi nři ieſu chři ante deũ τ přez nřm. Sciẽtes fratres dilecti a deo electionez veſtrã:qr euãgeliũ nřm nõ fuit apud vos in ſermone tm̃ ſꝫ in v̓tute τ ſpũ ſcõ τ in plenitudine multa:ſic ſcitis q̃les fuerimus in vobis ꝑpter vos. **L.ij.**

Et vos imitatores noſtri facti eſtis τ domini:excipiẽtes verbũ in tribulatione multa cuz gaudio ſpũs ſancti:ita vt facti ſitis forma oĩbus credẽtibus in macedõia τ i achaia. A vobis enim diffamatus eſt ſermo domini:non ſolum in macedonia τ in achaia:ſed τ in omni loco fides veſtra que eſt ad deũ perfecta eſt:ita vt nõ ſit vobis neceſſe quicq̃ loqui. **Lectio.iij.**

Ipſi enim de vobis annũciant qualẽ introitum habuimus ad vos:τ quomodo ꝯuerſi eſtis ad deum a ſimulachris ſeruire deo viuo τ vero: τ expectare filium eius de celis: quem ſuſcitauit a mortuis ieſum:qui eripuit nos ab ira vẽtura. **Lectio quarta.** cap.2.

Nam τ ipſi ſcitis fratres introitum noſtrum ad vos: qr nõ inanis fuit:ſed ante paſſi τ cõtumelijs affecti ſicut ſcitis in philippis:fiduciam habuimus in deo noſtro loqui ad vos euãgelium dei in multa ſollicitudine. **Lectio quinta.**

Exhortatio eniz nřa nõ de errore neq̃ de imundicia neq̃ in dolo:ſed ſicut probati ſumus a deo:vt crederetur nobis euãgelium:ita loquimur nõ quaſi hominibus placentes ſed deo qui probat corda noſtra. **Lco.vj.**

Neq̃ enim aliquãdo fuimus in ſermõe adulationis ſicut ſcitis:neq̃ in occaſiõe auaritie deus teſtis eſt neq̃ querentes ab hominibus gloriã:neq̃ a vobis neq̃ ab alijs cũ poſſem⁹ oneri vobis eẽ vt chriſti apoſtoli: ſed facti ſumus paruuli in medio

veſtrum tanq̄ ſi nutrix foueat filios ſuos: ita deſiderātes vos cupide: volebamus tradere vobis non ſolum euangelium dei ſed etiam animas noſtras: quoniā chariſſimi nobis facti eſtis.

ca. 13.

Secundū matthēum.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnum celorum homini q ſeminauit bonū ſemen in agro ſuo. Et reliq̄. Homel. bti hieronymi pſby. Lcō. vij.

Dimittit turbam ieſus ⁊ domuꝫ reuertitur: vt accedant ad eū diſcipuli ⁊ interrogent que nec populus merebatur audire nec poterat. Naꝫ dimiſſis turbis venit in domū: ⁊ acceſſerūt ad eū diſcipuli ei⁹ dicētes. Ediſſere nobis parabolam çiçaniorū agri. Qui reſpōdens ait. Qui ſeminat bonum ſemē eſt filius hois. Lcō. viij.

Perſpicue vero expoſuit q ager mundus ſit: ſator filius hois: bonum ſemen filij regni: çiçania filij peſſimi: çiçaniorum ſator diabolus: meſſis conſumatio mundi: meſſores angeli. Omnia ergo ſcandala referūtur ad çiçania: iuſti reputantur in filios regni. Lectio nona.

Ergo que expoſita ſunt a domino: his debemus accommodare fidem. Que auteꝫ tacita ⁊ noſtre intelligentie derelicta breuiter ſunt intelligēda. Nā homines dormiētes ſignificant eccleſiaꝝ magiſtros: ⁊ ſerui patriſfamilias angelos qui quotidie vident faciē pris. Ad bndictus añ. Domine nonne bonuꝫ ſemen ſeminaſti in agro tuo? vnde habꝫ çiçania: ⁊ ait? hoc fecit inimicus homo. Ad magnificat aña. Colligite primum çiçania: ⁊ alligate ea i faſciculos ad cōburendum: triticum autem congregate in horreum meum. ¶ Lectiones feriales a tertio capitulo vſq; ad epiſtolam ad thimotheum ſcdā. ¶ Dominica quinta. Oratio. Familiam tuā. Ad matutinuꝫ. Lectio prima.

Paulus apls ieſu chriſti 2. ad timi. 1.
per voluntatem dei ſecundum promiſſioneꝫ vite que eſt in chriſto ieſu: timotheo chariſſimo gratia ⁊ miſericordia ⁊ pax a deo pre ⁊ chriſto ieſu domino noſtro. Gratias ago deo meo cui ſeruio a pgenitoribus meis in conſciētia pura: quod ſine intermiſſiōe habeā tui me

moꝛiam in oratiõibus meis no
cte ac die deſiderãs te videre:
memoꝛ lachꝛymarũ tuarũ: vt
gaudio implear recoꝛdationeꝫ
accipiẽs ei⁹ fidei que eſt in te
nõ ficta:que ꝛ habitauit ꝑmuꝫ
in auia tua loide: ꝛ matre tua
eunice:cert⁹ ſuꝫ aũt ꝙ ꝛ in te.
Propter Lectio ſcḋa.
quã cauſam admoneo te:
vt reſuſcites gratiaꝫ dei que eſt
in te per impoſitionem manuũ
mearum Non enim dedit no-
bis de⁹ ſpiritũ timoꝛis:ſed vir-
tutis ꝛ dilectiõis ꝛ ſobꝛietatis.
ca.1. Noli itaqꝫ Lectio tertia.
erubeſcere teſtimonium
dñi noſtri neqꝫ me vinctũ ei⁹:
ſed collaboꝛa euãgelio ſecũdũ
virtuteꝫ dei que nos liberauit ꝛ
vocauit vocatione ſua ſcã nõ
ſecundũ opera noſtra:ſed ſecũ
dum propoſitum ſuũ ꝛ gratiaꝫ
que data eſt nobis in chꝛiſto ie
ſu ante tẽpoꝛa ſecularia. Ma-
nifeſtata eſt auteꝫ in me per il-
luminationeꝫ ſaluatoꝛis noſtri
ieſu chꝛiſti:qui deſtruxit quideꝫ
moꝛtem:illuminauit auteꝫ vitã
ꝛ incoꝛruptionem per euange-
lium in quo poſitus ſum ego
predicatoꝛ ꝛ apoſtolus ꝛ magi-
ſter gentium. Lectio quarta.
Ob quam cauſam etiã hec
patioꝛ:ſed nõ cõfundoꝛ.
Scio eniꝫ cui credidi:ꝛ certus
ſum qꝛ potẽs eſt depoſitũ meuꝫ
ſeruare in illum diem. Formaꝫ
habẽs ſanoꝝ verboꝝ que a me
audiſti in fide ꝛ dilectiõe i chꝛi
ſto ieſu. Bonum depoſitum cu
ſtodi per ſpiritũ ſanctũ qui ha
bitat in nobis. Lectio quinta.
Scis hoc ꝙ auerſi ſunt a
me oẽs qui in aſia ſũt: ex
qbus eſt phigellus ꝛ hermoge
nes. Det miſericoꝛdiã dominꝰ
oneſiphoꝛi domui: qꝛ ſepe me
refrigerauit:ꝛ cathenam meam
non erubuit:ſed cum romã ve-
niſſet: ſolicite me q̃ſiuit ꝛ inue
nit. Det illi dñs inuenire miſe
ricoꝛdiaꝫ a domino in illa die:
ꝛ quanta ephꝛſi miniſtrauit mi
hi tu melius noſti. Lectio.vi.
Tu ergo fili mi cõfoꝛtare
in gratia que eſt in chꝛo
ieſu:ꝛ que audiſti a me ꝑ mul-
tos teſtes hec cõmẽda fidelib⁹
hominibus:qui idonei erunt ꝛ
alios docere: laboꝛa ſicut bon⁹
miles chꝛiſti ieſu. Nemo mili-
tãs deo implicat ſe negocijs ſe
cularib⁹:vt ei placeat cui ſe ꝓ
bauit. Naꝫ ꝛ qui certat in ago
ne non coꝛonabitur niſi legitĩ
me certauerit. ¶ Tres vltime
lect.de homel.ꝓcedẽtis domin-
ce. Ad benedictus ꝛ ad magni
ficat añe ſicut in dominica ꝓce
dẽti. ¶ Lectiones feriales a ter
tio capitulo vſqꝫ ad finẽ epiſto

trum ad libitū. ¶ Dominica in ſeptuageſima ſabbato precedenti. Ad veſpr. ℟. Igitur. iij.
99
87 Ad mḡt añ. Peccata mea. Orō.

Preces populi tui queſumus dñe clementer exaudi: vt qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur: pro tui nominis gloria miſericorditer liberemur. per. Benedicamus domino alleluia alleluia. Ad hic vſq; ad miſſam vigilie paſche nō dicaſ. Alla. ſed i pncipio horaꝝ poſt Sicut erat dicaſ. Laus tibi domine: rex eterne glorie. ¶ Ad matut. inuitatorium. Preoccupemus faciem domini: Et in pſalmis iubilemus ei. Predicitū inuita. nō reſumaſ poſt. Salutari nr̄o. ſed poſt Jubilemus ei. Lcō. i.

Gen̄. 1

In principio creauit deus celum ꝛ terram. Terra autem erat inanis ꝛ vacua: ꝛ tenebre erāt ſuper faciem abyſſi: ꝛ ſpiritus domini ferebatur ſuper aquas. Dixitq; deus. Fiat lux: ꝛ facta eſt lux. Et vidit deus lucē ꝙ eſſet bona: ꝛ diuiſit lucem a tenebris: appellauitq; lucē diē: ꝛ tenebras noctem. Factumq; eſt veſpere ꝛ mane dies vnus. ℟. In principio fecit deus celum ꝛ terram ꝛ creauit in ea hominem: Ad imaginem ꝛ ſimilitudinē ſuaꝫ. ℣. Formauit igitur deus hominē de limo terre: ꝛ inſpirauit i faciem eius ſpiraculum vite. Ad imagineꝫ ꝛ ſimilitudinem. Lectio ſcḋa.

Dixit quoq; deus: Fiat firmamētū in medio aquarum: ꝛ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamētum: diuiſitq; aquas q̄ erāt ſub firmamēto ab his q̄ erant ſup firmamētū ꝛ factū eſt ita. Vocauitq; deus firmamentū celum. Et factum eſt veſpe ꝛ mane dies ſecūdus. ℟. In principio creauit deus celū ꝛ terram: ꝛ ſpiritus domini ferebatur ſup aquas: ꝛ vidit deus cūcta que fecerat: Et erant valde bona. ℣. Igitur perfecti ſunt celi ꝛ terra ꝛ oīs ornatus eorum. Et erāt valde.

Dixit vero Lectio. iij. deus congregētur aque que ſub celo ſunt in locū vnū: ꝛ appareat arida. Factumq; eſt ita. Et vocauit deus aridā terram: congregationeſq; aquarū appellauit maria. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū: ꝛ ait. Germinet terra herbam virentem ꝛ faciētem ſemen: ꝛ lignum pomiferū faciens fructuꝫ iuxta genus ſuum: cuius ſemē in ſemetipſo ſit

ſuper terram. Reſponſorium. Igitur perfecti ſunt celi ⁊ terra: ⁊ omnis ornatus eorũ: compleuitq̃ deus die ſeptimo opus ſuũ quod fecerat. Et requieuit ab omni opere quod patrarat. ℣. Uidit deus cũcta que fecerat ⁊ erant valde bona. Et requieuit. Gloria patri. Ab omni opere quod. Lectio .iiij.

ET protulit terra herbam virentem ⁊ afferentẽ ſemen iuxta genus ſuum: lignũq̃ faciẽs fructũ ⁊ habẽs vnũquodq̃ ſemẽtẽ ſecundum ſpeciẽ ſuam. Et vidit deus q̃ eſſet bonum. Factũq̃ eſt veſpere ⁊ mane dies tertius. ℟. Formauit igitur deus hominẽ de limo terre ⁊ inſpirauit in faciẽ eius ſpiraculum vite ⁊ factus eſt homo. In animam viuentem. ℣. In principio fecit deus celum ⁊ terram: ⁊ creauit in ea hominem. In. Lectio .v.

DIxit autẽ deus. Fiant luminaria in firmamẽto celi: ⁊ diuidant diem ⁊ noctẽ: ⁊ ſint in ſigna ⁊ tempora ⁊ dies ⁊ annos: ⁊ luceãt in firmamento celi ⁊ illuminẽt terrã. Et factũ eſt ita. Reſponſorium. Tulit ergo dominus hominem ⁊ poſuit eum in paradiſo voluptatis. Ut operaretur ⁊ cuſtodiret illum. ℣. Plantauerat autẽ dominus deus paradiſum voluptatis ab initio in quo poſuit hominem quem formauerat. Ut operaretur ⁊ cuſtodiret. Lectio ſexta.

FEciſq̃ deus duo magna luminaria: luminare maius vt preeſſet diei ⁊ luminare minus vt preeſſet nocti: ⁊ ſtellas. Et poſuit eas in firmamẽto celi vt lucerent ſuper terram ⁊ preeſſent diei ac nocti: ⁊ diuiderẽt lucem a tenebris. Et vidit deus q̃ eſſet bonum ⁊ factum eſt veſpere ⁊ mane dies quartus. ℟. Dixit dominus deus non eſt bonũ hominem eſſe ſolũ: Faciamus ei adiutoriũ ſimile ſibi. ℣. Adẽ vero non inueniebat adiutor ſimilis ſibi. Dixit quoq̃ deus Faciamus. Secundum mattheum.

IN illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile eſt regnum celorũ homini patrifamilias: qui exijt primo mane cõducere operarios in vineam ſuam. Et reliqua. ca. 20
Omelia beati gregorij pape. Lectio .vij.

IN explanatione ſua multa ad loquendũ ſancti euãgelij lectio poſtulat: quam volo ſi poſſum ſub breuitate perſtringere ne vos ⁊ extenſa proceſſio ⁊ prolixa expoſitio videatur onerare. Regnum

celoꝝ patriſfamilias ſimile di-
citur: qui ad excollendaꝫ vine-
am ſuam operarios códucit. ℟.
Immiſit dñs soporé in adã ⁊ tulit
vnã de coſtis ei⁹ ⁊ edificauit coſtã
quam tulerat de adam in mulieré
⁊ adduxit eam ad adaꝫ: vt videret
quid vocaret eam. Et vocauit no-
mé eius virago: q2 de viro ſumpta
eſt. ℣. Cũq3 obdormiſſet tulit vnã
de coſtis eius ⁊ repleuit carné pro
ea. Et vocauit no. Lectio. viij.

Quis vero patriſfamilias
ſimilitudineꝫ rectius te-
net: q̃ꝫ códitor noſter qui regit
quos cõdidit: ⁊ electos ſuos ſic
in hoc mũdo poſſidet q̃ſi ſubie
ctos domin⁹ in domo? Qui ha-
bet vineã vniuerſam ſcilicet ec
cleſiam: que ab abel iuſto vſq3
ad vltimũ electũ q in fine mũ
di naſciturus eſt: quot ſanctos
produxit q̃ſi tot palmites miſit.
℟. Ecce adam quaſi vnus ex no-
bis factus eſt: ſciens bonum ⁊ ma-
luꝫ. Uidete ne forte ſumat de ligno
vite ⁊ viuat in eternũ. ℣. Cheru-
bin collocauit dominus ⁊ flãme-
um gladium atq3 verſatileꝫ ad cu
ſtodiendam viam ligni vite: ⁊ ait.
Uidete ne forte ſumat. Lectio. ix.

Hic itaq3 paterfamilias ad
excolendam vineam ſu-
am: mane hora tertia ſexta ⁊ no
na ⁊ vndecima operarios con-
ducit: quia a mundi huius ini-
tio vſq3 ad finem ad erudien-
dam plebem fidelium predica
tores congregare nõ deſiſtit. ℟.
Ubi eſt abel frater tuus: dixit dñs
ad caym: neſcio domine: nunquid
cuſtos fratris mei ſum ego? ⁊ dixit
ad eum: quid feciſti? Ecce vox ſan-
guinis fratris tui abel clamat ad
me de terra. ℣. Maledictus eris
ſuper terram que aperuit os ſuum
⁊ ſuſcepit ſanguinem fratris tui de
manu tua. Ecce. Gloria. Ecce. ℟.
Ubi eſt. Non dicatur Te deum.
Nec deinceps vſq3 ad paſcha
niſi in duplicib⁹ ⁊ ſupra ſed no
nuꝫ repetatur. ℟. ¶ In laudi-
bus añ. Miſerere mei deus ⁊ a
delicto meo munda me: quia tibi
ſoli peccaui. Pſalmus. Ipſuꝫ. 18
Añ. Confitebor tibi domine quo-
niam exaudiſti me. Pſalmus.
Confitemini. Añ. Deus deus 42
meus ad te de luce vigilo: q2 fact⁹
es adiutor meus. Pſ. Ipm. Añ. 21
Benedictus es in firmamento ce-
li ⁊ laudabilis in ſecula deus no-
ſter. Cãticũ Benedicite. Añ. 55
Laudate dominũ de celis. Pſal-
mus. Ipſum. ℣. Domine refu- 52
gium factus es nobis. ℟. A ge-
neratione ⁊ progenie. Ad bene-
dictus añ. Simile eſt regnum ce
loꝝ domini patri familias: qui exijt
primo mane cõducere operarios in
vineã ſuã dicit dominus. ¶ Ad
primam añ. Conuentione autem

facta cũ operarijs ex denario diur-
no misit eos in vineam suam. ps.
7 Deus deus meus respice. Do-
8 min⁹ regit. Gloria. ps. Domi-
ni est terra. Ad te domine leua
8 ui. Gloria. ps. Judica me do-
19 mine quoniã. Deus in nomie.
33 Gloria. ps. Dominus regna-
42 uit decorem. Beati immacula-
41 ti. Gloria. ps. Retribue. Glia.
56 ps. Quicũq;. Gloria. ¶ Pre
dicti psal. dicãt p̃dicto modo
dominicis diebus ad primam
vsq; ad ramos inclusiue qñ de
dominica agit. ¶ Ad.iij.añ.
Ite ꝛ vos in vineam meã: ꝛ quod
iustum fuerit dabo vobis. ℟. Spes
mea domine: A iuuentute mea. ℣.
In te confirmatus sum ex vtero: de
ventre matris mee tu es me⁹ ꝓtec-
tor. A iuuẽtute. Gloria. Spes. ℣.
Adiutor meus. ¶ Ad sextã añ.
Quid hic statis tota die ociosi? rñ
derũt ꝛ dixerũt: nemo nos ꝯduxit.
℟. Esto nobis dñe: Turris fortitu
dinis. ℣. A facie inimici. Turris.
Gloria. Esto. ℣. Domin⁹ regit me.
¶ Ad.ix.añ. Uoca operarios ꝛ
redde illis mercedẽ suã dicit dñs.
℟. Educ de carcere animam meã:
Ut cõfiteatur nomini tuo domine.
℣. Perijt fuga a me ꝛ nõ est qui
requirat animã meã. Ut con. Glo-
ria. Educ. ℣. Ab occultis. Ad
mag̃t añ. Dixit paterfamilias ope-
rarijs suis: qd hic statis tota die

ociosi? at illi respondentes dixerũt
q: nemo nos conduxit: ite ꝛ vos in
vineam meam: ꝛ quod iustum fue-
rit dabo vobis. ¶ Per hebdo-
madã in q̃ de tempore agitur.
Ad benedictus añ. Hi nouissi-
mi vna hora fecerunt: ꝛ pares no-
bis illos fecisti: qui portauim⁹ pon-
dus diei ꝛ estus. Ad mag̃t añã.
Erũt primi nouissimi ꝛ nouissimi
primi multi enim sunt vocati pau-
ci vero electi dicit dñs. ¶ Le-
ctiones feriales a secũdo capi
tulo vsq; ad sextum ad libitũ.
¶ Dominica in sexagesima.
Sabbato precedẽti ad ves. ℟.
Benedicens.ix. Ad mag̃t añã.
Erunt primi. vt supra. Oratio.

Deus qui cõspicis quia ex nulla nostra actione cõfidimus: concede ꝓpitius: vt contra aduersa omnia doctoris gentium protectione muniamur. Per dominuz nostrũ.
Ad matutinum inuitatorium.
Preoccupemus. Lectio prima.
Cumque cepissent hoies Gen.7
multiplicari super terrã
ꝛ filias ꝓcreassent: videntes fi

lij dei filias hominū quod eſſent pulchre acceperunt vxores ſibi ex omnibus quas elegerant. Dixitq; deus. Nō permanebit ſpiritus meus in homine in eternū: quia caro eſt. Eruntq; dies eius centum viginti annorum. ℟. Noe vir iuſtus atq; perfectus cum deo ambulauit: Et fecit omnia quecunq; precepit ei deus. ℣. Noe autē inuenit gratiā ante dominum deū. Et. Lectio. ii.

G Igantes autem erāt ſuper terram in diebus illis. Poſtq; enim ingreſſi ſunt filij dei ad filias hominum illeq; genuerunt: Iſti ſunt potētes a ſeculo viri famoſi. ℟. Quadraginta dies et noctes aperti ſunt celi: et omni carne habēte ſpiritū vite: Ingreſſi ſunt in arcam: et clauſit a foris oſtium dominus. ℣. Noe vero et filij eius: vxor eius et vxores filiorū eius. Ingreſſi ſunt. Lectio. iii.

V Idens autē deus quod multa malitia hominum eſſet in terra: et cūcta cogitatio cordis intenta eſſet ad malum omni tempore penituit eum quod hominem feciſſet in terra: Et precauens in futurū: et tactus dolore cordis intrinſecus: delebo inquit hominem quē creaui a facie terre ab homie vſq; ad animantia: a reptili vſq; ad volucres celi. Penitet enim me feciſſe eos. ℟. Requieuit arca menſe ſeptimo ſuper montes armenie. Et aque ibant et decreſcebant vſq; ad decimū menſem. ℣. Decimo enim menſe primo die mēſis cacumina montium apparuerunt. Et aque. Gloria. Et. Lectio. iiii.

N Oe vero inuenit gratiam corā dominio. Hec ſunt generationes noe. Noe vir iuſtus atq; perfectus fuit in generationibus ſuis: cū deo ābulauit et genuit tres filios: ſem cham et iaphet. Corrupta eſt autem terra corā deo: et repleta eſt iniquitate. ℟. Uolens noe ſcire ſi iam ceſſaſſent aque emiſit columbam: que ramū virentis oliue in ore ſuo deferens Ad arcam reuerſa eſt. ℣. Deferēs autē ſignū clementie dei columba in ore ſuo. Ad arcā. Lectio. v.

C Umq; vidiſſet deus terrā eſſe corruptam: omnis quippe caro corruperat viā ſuam ſup terram: dixit ad noe. Finis vniuerſe carnis venit corā me. Repleta eſt terra iniquitate a facie eorum: et ego diſperdā eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis leuigatis. ℟. Edificauit noe altare domino offerens ſuper illud holocauſtum: odoratus eſt dominus odorem ſuauitatis et benedixit eis. Creſcite et multiplicamini et replete terram. ℣. Ecce ego ſtatuam pactum meum vobiſcum et cū ſemine veſtro poſt vos. Creſcite.

Manſiunculas **Lcō. vi.** in arca facies: ⁊ bitumine linies intrinſecus ⁊ extrinſecus. Et ſic facies eā. Trecētoꝝ cubitorum erit longitudo arce: quinquaginta cubitoꝝ latitudo: ⁊ triginta cubitoꝝ altitudo illius. Feneſtram in arca facies: ⁊ in cubito cōſumabis ſummitatem eius: Oſtium aūt arce pones in latere deorſum. Cenacula ⁊ triſtega facies in ea. ℟. Ponam arcum meum in nubibus celi dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei quod pepigi tecum. ℣. Cūq; obduxero nubibus celū apparebit arcus meus in nubibus. Et recordabor ſe. Gloria. Et recor.

Secūdum Lucam.

ca. 8. In illo tempore: Cū turba plurima cōueniret: ⁊ de ciuitatibus properarēt ad ieſum: dicit p ſimilitudinem. Exijt qui ſeminat: ſeminare ſemen ſuum. Et reliqua. **Homelia beati Gregorij pape. Lectio ſeptima.** Lectio ſacti euāgelij: quā modo fratres chariſſimi audiſtis expoſitione nō indiget ſed admonitione. Quā enim p ſemetipſaꝫ veritas expoſuit: hāc diſcutere humana fragilitas nō pſumit. ℟. Per memetipſū iuraui dicit dominus: nō adijciā vltra aquas diluuij ſuper terram: pacti mei recordabor: Ut non perdam aquis diluuij omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in nubibus: ⁊ erit ſignū federis inter me ⁊ inter terram. Ut non perdā. **Lcō. viij.**

Sed eſt qđ ſolicite in hac ipſa expoſitione dominica pēſare debeatis. Quia ſi nos vobis ſemen verbum: agrū mūdum: volucres demonia: ſpinas diuitias ſignificare diceremus: ad credēdum nobis mens forſitan veſtra dubitaret. Unde ⁊ idem dominus per ſemetipſum dignatus eſt exponere qđ dicebat: vt ſciatis rerū ſignificationes querere etiā in his que p ſeipſum noluit explanare. ℟. Ecce ego ſtatuam pactum meū vobiſcū ⁊ cum ſemine veſtro poſt vos: Neq; erit deinceps diluuium diſſipans terram. ℣. Erit arcus meus in nubibus: ⁊ videbo illū ⁊ recordabor federis mei ſempiterni. Neq;.

Lcō. ix. Exponēdo ergo quod dixit figurate ſe loqui inotuit: quatenus certos nos redderet cum vobis noſtra fragilitas verborum illius figuras aperiret. Quis eni mihi vnq; cre

deret si spinas diuitias interpre
tari voluissem: maxime cū ille
pungant: iste delectent? Et tamē
spine sunt: q: cogitationū suap
punctionibus mentem lacerāt
⁊ cū vsq ad peccatū pertrahūt
quasi inflicto vulnere cruētāt.
℟. Benedicens ergo deus noe ait:
nequaq̄ vltra maledicam terre ꝓ
pter hominem: Ad imaginē quippe
dei factus est homo. ℣. Hoc erit si
gnū federis inter me ⁊ terrā: ⁊ ar
cū meū ponā in nubibus celi: Ad
imaginē. Gloria. Ad imaginē. ℣.
Bndicēs. ¶ In laud. añ. Scōm
multitudinem miserationū tuap
domine dele iniquitatem meā. Ps.
18 Miserere. Aña. Deus meꝰ es
tu ⁊ confitebor tibi: deꝰ meus es tu
42 ⁊ exaltabo te. Ps. Cōfitemini. Añ.
Ad te de luce vigilo deus: vt videā
21 virtutem tuam. Ps. Deus deus.
Añ. Hymnū dicite ⁊ superexalta
55 te eum in secula. Canticum. Be
nedicite. Añ. Oēs angeli eius
52 laudate dñm de celis. Ps. Lau
date. ℣. Domine refu. Ad bene
dictus añ. Cū turba plurima cō
ueniret ad iesum ⁊ de ciuitatibus
ꝓperarent ad eū dixit per similitu
dinē: exijt qui seminat seminare se
men suum. ¶ Ad primam aña.
Semen cecidit in terram bonā ⁊
attulit fructum: aliud centesimū ⁊
aliud sexagesimum. Ps. Deus deꝰ
7 meus respice. ¶ Ad tertiam
añ. Semen cecidit in terrā bonā
⁊ attulit fructum in patientia. ℟.
Spes. vt in .lxx. ¶ Ad sextam
añ. Jesus hoc dicens clamabat: q
habet aures audiendi audiat. ℟.
Esto. ¶ Ad nonā aña. Qui ver
bū dei retinent corde pfecto ⁊ opti
mo fructū afferūt in patiētia. ℟.
Educ. Ad magnificat añ. Uobis
datum est nosse mysteriū regni dei:
ceteris autem in parabolis: dixit ie
sus discipulis suis. ¶ Per lxx.
quando de tempore agitur: ad
benedictus añ. Semē est verbū
dei: sator autem christus: ōis q au
dit eū manebit i eternū. Ad mgt
añ. Quod autē cecidit in terram
bonā: ⁊ hi sūt q i corde bono ⁊ opti
mo vba retinēt: ⁊ fructū afferunt
in patientia. ¶ Lectiones tertia
les ab .xl. ca. vsq ad duodeci
mum ad libitum. ¶ Domini
ca in quinquagesima sabbo p
cedenti ad vs. ℟. Dum staret.
iij. Ad mgt añ. Quod āt. Oro.

Re
P
ces
nr̄as que
sumus do
mine clemē
ter exaudi
atq a pec
catorū vin
culis ab
solutos: ab
omni noa

aduerſitate cuſtodi. p. ❡ Ad matu. inuita. Preoccupemus.

Ge. 12 Lectio .j.

Dixit dominus ad abram. Egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua: ⁊ de domo patris tui: ⁊ veni in terram quam monſtrauero tibi: faciamq; te in gentem magnam ⁊ benedicam tibi: ⁊ magnificabo nomen tuū: eriſq; benedictus. Bñdicā benedicētibus tibi: ⁊ maledicam maledicentibus tibi: atq; in te benedicentur vniuerſe cognationes terre. ℟. Locutus eſt domin⁹ ad abram dicēs: egredere de terra tua ⁊ de cognatione tua: ⁊ veni in terrā quam monſtrauero tibi ⁊ faciam te creſcere. In gentem magnam. ℣. Benedicens benedicam tibi ⁊ multiplicabo te In gentē. Lectio ij.

Egreſſus eſt itaq; abram ſicut preceperat ei dominus: ⁊ iuit cū eo loth. Septuaginta quinq; annoꝝ erat abrā cū egrederet̄ de aran. Tulit quoq; ſarai vxorem ſuam ⁊ loth filiū fratris ſui: vniuerſamq; ſubſtātiam quā poſſederāt: ⁊ animas quas fecerant in aran: ⁊ egreſſi ſunt vt irent in terrā chanaan. ℟. Reuertenti abram a cede quatuor regum occurrit ei rex ſalē melchiſedech offerens panem ⁊ vinum. erat enim dei ſacerdos: Et benedixit illi. ℣. Benedictus abram deo altiſſimo: qui creauit celū ⁊ terram. Et benedixit. Lectio tertia.

Cumq; veniſſent in eam: pertranſiuit abram terrā vſq; ad locum ſichen ⁊ vſq; ad conuallem illuſtrem. Chananeus autem tunc erat i terra. Apparuit autem dominus abram ⁊ dixit ei. Semini tuo dabo terram hanc. Qui edificauit ibi altare domino: qui apparuerat ei. ℟. Dixit autem dominus ad abram ego ſum: ⁊ pactum meum tecū ſanctificetur in vobis oē maſculinum: Et erit ſignum inter me ⁊ ſemē tuum. ℣. Ex te namq; egredietur in quo omnes gentes benedicētur. Et erit ſignum. Gloria patri. Et erit ſi. Lectio quarta.

Et inde tranſgrediens ad montem qui erat contra orientem bethel: tetendit ibi tabernaculum ſuum ab occidente habēs bethel: ⁊ ab oriente hay. Edificauit quoq; ibi altare dño: ⁊ inuocauit nomē eius. Perrexitq; abram vadens ⁊ vltra progrediens ad meridiē. ℟. Dum ſtaret abram ad ilicem membre: vi.

ſit tres viros deſcendētes per viā: tres vidit: Et vnum adorauit. ℣. Cūq3 eleuaſſet oculos apparuerūt ei tres viri ſtantes iuxta eum. Et vnum adora. Lectio .v.

Facta eſt autē fames in terra. Deſcēditq3 abram in egyptū: vt peregrinaret ibi. Preualuerat enim fames in terra. Cūq3 ꝓpe eſſet vt ingrederet egyptum: dixit ſarai vxori ſue. Noui ꝙ pulchra ſis mulier: et ꝙ cū viderint te egyptij: dicturi ſunt vxor ipſius eſt: et interficient me et te reſeruabunt. Dic ergo obſecro te: ꝙ ſoror mea ſis vt bn̄ ſit mihi ꝓpter te: et viuat anima mea ob gratiā tui. ℟. Clamor inquit dominus ſodomorum et gomorrhe venit ad me: Deſcēdam et videbo vtrū clamorē opere cōpleuerint. ℣. Abraham ſtabat corā deo et ait: Abſit a te domine vt perdas iuſtum cum impijs. Deſcendam et videbo verum. Lcō ſexta.

Cum itaq3 ingreſſus eſſet abram egyptum: viderūt egyptij mulierē ꝙ pulchra eēt nimis. Et nunciauerunt principes pharaoni: et laudauerūt eā apud illum. Et ſublata eſt mulier in domū pharaonis: abram vero bene vſi ſunt ꝓpter illā. Fuerūtq3 ei oues et boues et aſini et ſerui et famulie et aſine et cameli. Flagellauit aūt dominus pharaonem plagis maximis: et domum eius propter ſarai vxorem abram. ℟. Aſcendens ergo deus ab abraham pluit ignem et ſulphur ſuper ſodomam Abram mane conſurgens ſtetit et conuerſus vrbes a longe proſpexit. ℣. Recordatus eſt deus abram et liberauit loth de ſubuerſione ſodome. Abraham mane. Glia. Abraham. Scḋm Lucam.

In illo tempore: Aſſumpſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos: et ait illis. Ecce aſcēdimus hieroſolymam: et conſumabuntur omnia que ſcripta ſunt per prophetas de filio hominis. Et reliqua. ca. 18.

Homelia beati gregorij pape.

Redemptor noſter preuidens ex paſſione ſua diſcipulorū animos perturbādos: eis lōge ante et eiuſdem paſſione penam et reſurrectionis ſue gloriam predicit: vt dū eū morientē ſicut predictum eſt cernerēt: etiam reſurrecturum non dubitarent. Lcō .vij. ℟. Tentauit deus abraham et dixit ad eum: Tolle filium tuum quem

diligis iſaac ⁊ offeres illum ibi in
holocauſtum ſuper vnum montium
quē dixero tibi. ℣. Uocat⁹ quoq3
a dño reſpondit adſum:⁊ ait ei do-
minus: Tolle. Lectio octaua.

SEd quia carnales adhuc
diſcipuli nullo modo va-
lebāt capere vba myſterij veni
tur ad miraculum ante co:um
oculos cecus lumē recipit:vt q
celeſtis myſterij verba nō cape
rēt:eos ad fidē celeſtia facta ſo-
lidarent. Sed miracula domi-
ni ⁊ ſaluato:is nři ſic accipien
da ſunt fratres mei:vt ⁊ in vi-
tate credant̄ facta: ⁊ tñ per ſi-
gnificationē nobis aliquid in-
nuāt. Opera quippe eius ⁊ per
potentiam aliud oſtendūt:⁊ p
myſterium aliud loquūtur. ℟.
Angelus domini vocauit abrahā di
cens: Ne extendas manum tuas ſu
per puerum eo φ timeas dominu3.
℣. Cūq3 extendiſſet manum vt im
molaret filium:ecce angelus domi-
ni de celo clamauit dicēs, Ne extē.

ECce quis iuxta Lectio.ix.
hiſto:iā cecus iſte fuerit
igno:amus:ſed tamen ques per
myſterium ſignificet nouimus:
Cecus quippe eſt genus huma
num:quod in parente primo a
paradiſi gaudijs expulſum cla
ritatem ſuperne lucis igno:ās
dāmationis ſue tenebras pati
tur:ſed tamē per redemptoris
ſui preſentiā illuminatur:vt in
terne lucis gaudiū iam per de-
ſideriu3 videat atq3 in via vite
boni operis greſſus ponat. ℟.
Deus domini mei abraham dirige
viam meam.Ut cum ſalute reuer-
tar In domu3 domini mei. ℣. Ob-
ſecro domine fac miſerico:diā cu3
ſeruo tuo.Ut.Glo:ia.In.℟. Deus.
¶ In lau.aň. Auerte domine fa
ciem tuam a peccatis meis: ⁊ om-
nes iniqtates meas dele. ps. Mi 18
ſerere. Aň. Fo:titudo mea ⁊ lau
us mea dominus ⁊ factus eſt mihi
in ſalutē. ps. Confitemini. Aň. 42
In matutinis domine meditabo: i
te:q: factus es adiuto: meus. ps.
Deus deus. Aň. Benedicamus 21
patrem ⁊ filium in ſecula:cum ſan
cto ſpiritu. Canticum. Bene- 55
dicite. Aňa. Iuuenes ⁊ virgi-
nes ſenes cum iunio:ibus laudēt
nomen domini. ps. Laudate. ℣. 52
Domine refugium. Ad benedi-
ctus aňa. Ecce aſcendimus hiero
ſolymas ⁊ conſummabuntur omnia
que ſcripta ſunt de filio hominis:
tradetur enim gentibus ⁊ illude-
tur ⁊ flagellabitur ⁊ cōſpuetur: Et
poſtq̄3 flagellauerint occident eū:⁊
tertia die reſurget. ¶ Ad pmā
aňa. Iter faciente ieſu dum appro
pinquaret hierico:cecus clamabat
ad eu3 vt lumen recipere mereret̄.
ps. Deus deus meus reſpice. 7
¶ Ad tertiā aň. Tranſeunte do-

minō clamabat cecus ad eum miſe rere mei fili dauid. ℟. Sup. vt in lx. ℂ Ad. vj. añ. Cecus ſedebat ſecus iam ⁊ clamabat: miſere mei fili dauid. ℟. Spes. ℂ Ad. ix. añ. Cecus magis ac magis clamabat vt eum dominus illuminaret. ℟. Educ. Ad magt. añia. Stans aūt ieſus iuſſit cecum adduci ad ſe: ⁊ ait illi: quid vis vt faciam tibi? domine vt videam: ⁊ ieſus ait illi: re ſpice: fides tua te ſaluum fecit: ⁊ cō feſtim vidit: ⁊ ſequebatur eum ma gnificans deum. ℂ Lectiones feriales a. xiij. capitulo vſqꝫ ad ſextūdecimū ad libitum. ℂ Fe ria. ij. quādo de tempore agitur. Ad benedictus añia. Tradetur enim gentibus ad illudendū ⁊ fla gellandum ⁊ crucifigendum. Ad magnificat añia. Omnis plebs vt vidit dedit laudem deo. ℂ Feria quarta in capite ieiunij ad ma tutinū. Secundum mattheum. cap. 6.

In illo tempo re: Dixit ie ſus diſcipu lis ſuis. Cū ieiunatꝭ no lite fieri ſi cut hypo crite triſtes Et reliqua. Omelia btī maximi epiſcopi. Lcō prima.

Quia non nullorū eſt cō ſuetudo aduenietes qua drageſime dies deuotiōis ieiu nio preuenire: neceſſario pſen tis euāgelij decurſa eſt lectio: in qua dominus noſter virtutū ſpiritualium retributor: ſacra taꝫ nobis pfectamqꝫ dedit re gulam ieiunandi dicens. Cum ieiunatꝭ: nolite fieri ſicut hypo crite triſtes. Exterminát enim facies ſuas: vt appareát homi nibus ieiunátes. Lectio ſcda.

Non enim deo ieiunat ſed hominibus: quicūqꝫ oſtē tatione ſui ieiunij gliam requi rit hūanā. Exterminát autē fa cies ſuas: qui merore ſimulato religioſum vultū pplorꝫ oculis mētiunt. Nō vult eni diſcipli ne celeſtis magiſter irreligioſe agi: quod fieri p religione pre cipitur: nec patitur inuocátiuꝫ ſe laborem quibus eternam pa rat mercedem in fructuoſe ia ctantie vitio deperire. Lcō. iij.

Non eritis inquit ſicut hy pocrite triſtes. Si eniꝫ ve re triſtis ⁊ meſtus es quia ieiu nas nullá tibi vt ingratꝰ apud deū gſam reſeruabis: qꝛ cōtuis opꝰ facias bonuꝫ: qꝛ prauitate tamē degeneris animi inuitus operaris. Si aūt p quadá ſcti tatis imagine triſtitiá ſimulas: oēm fructum pmiſſionis. diti

ni obſequij oſtentator amittis.

Hym. laudi.
Capitulum.

Joelis cap. 2.

Conuertimini ad me in toto corde vro in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu: ⁊ ſcindite corda veſtra ⁊ non veſtimenta veſtra ait dominus omnipotens. Ad benedic. An. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Oro.

Preſta domine fidelibus tuis: vt ieiuniorum veneranda ſolennia ⁊ congrua pietate ſuſcipiant: ⁊ ſecura deuotione percurrant. Per. ¶ Hac die ⁊ deinceps vſq ad cenam domini excluſiue orationes que in ſingulis ferijs ſunt notate ad laudes: dicantur ad tertiam ſextam ⁊ nonam quando de tempore agitur. ¶ Ad veſpe. vero dicant. ppe q notate ſunt p ſingulas ferias niſi in ſabbatis in quibus ſemper dicitur oratio ſequentis dominice. ¶ Ad tertiam capitulum. Conuertimini.

¶ Ad ſextam capitulū.

Iſaie. ca. 55.

Derelinquat impius viā ſuam ⁊ vir iniquus cogitationes ſuas ⁊ reuertatur ad dominum ⁊ miſeribitur eius: ⁊ ad deū noſtrū qm̄ multus eſt ad ignoſcendū. ¶ Ad nō. capitl.

Iſaie. ca. 58.

Frange eſurienti panem tuum: ⁊ egenos vagoſq induc in domum tuam: cum videris nudum operi eum ⁊ carnem tuam ne deſpexeris: ait dominus ops. ¶ Ad veſp. cap. Conuertimini. Ad mag. aña. Theſaurizate vobis theſauros in celo: vbi nec erugo nec tinea demolit.

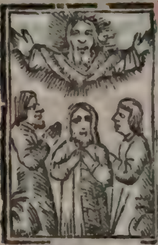
Inclinantes ſe domine maieſtati tue ppiti⁹ intende: vt qui diuino munere ſunt refecti: celeſtibus ſemp nutriant auxilijs. per. ¶ Predicta tria capitula dicantur quotidie ad horas in quib⁹ notata ſunt diebus profeſtis vſq ad dominicam in paſſione. Hac die ⁊ deinceps quotidie dicātur veſ. añ prādiū: niſi in dominicis dieb⁹. ¶ Feria quinta ad benedi. añ. Domine puer meus iacet paralyticus in domo ⁊ male torquet: amen dico tibi ego veniam ⁊ curabo eū.

Deus qui culpa Oratio. offēderis: penitētia placaris preces populi tui ſupplicātis ppitius reſpice ⁊ flagella tue iracundie que pro peccatis noſtris meremur auerte. p. Ad magnificat añ. Domine nō ſum dignus vt intres ſub tectū meum: ſed tantum dic verbo ⁊ ſanabitur puer

Puer puer meus. Oratio.
Parce domine parce populo tuo: vt dignis flagellationibus caſtigatus: in tua miſeratione reſpiret. Per dominum.
¶ Feria ſexta ad benedictus añ.
Cum facis eleemoſynam neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua.

Oratio.
Inchoata ieiunia queſumus domine benigno fauore proſequere: vt obſeruantiam quam corporaliter exhibemus: mentibus etiam ſynceris exercere valeamus. Per.
Ad magnificat añ. Tu autem cum oraueris intra in cubiculum: & clauſo hoſtio ora patrem tuum.
Vere domine populum tuum & ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduerſitas: ſi nulla dominetur iniquitas. Per.
¶ Sabbato ad benedictus añ.
Quare ieiunauimus & non aſpexiſti? humiliauimus animas noſtras & neſciſti? Oratio.
Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: & concede vt hoc ſolenne ieiunium quod animabus corporibuſq; curandis ſalubriter inſtitutum eſt deuoto ſeruitio celebremus. Per do.
¶ Dominica prima in quadrageſima ſabbato precedenti ad veſperas. Capitulum. 2.Cor. ca.6.
Hortamur vos ne in vacuum gratiam dei recipiatis: ait enim: tempore accepto exaudiui te: & in die ſalutis adiuui te.
℟. Emendemus. ℣. Hymnus. 106
Audi benigne conditor noſtras preces cum fletibus: in hoc ſacro ieiunio fuſas quadragenario. Scrutator alme cordium infirma tu ſcis virium: ad te reuerſis exhibe remiſſionis gratiam. Multum quidem peccauimus ſed parce confitentibus: ad laudem tui nominis confer medelam languidis. Sic corpus extra conteri dona per abſtinentiam: ieiunet vt mens ſobria a labe prorſus criminum. Preſta beata trinitas concede ſimplex vnitas: vt fructuoſa ſint tuis ieiuniorum munera. Amen. ℣. Angelis ſuis deus mandauit de te. ℟. Ut cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. Ad magnificat añ. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis: in his ergo diebus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros in multa patientia: in vigilijs in ieiunijs: & in charitate non ficta. Oratio.

Deus qui eccleſiã tuam annua quadrageſimali obſeruatione purificas: pſta familie tue: vt qđ a te obtinẽ abſtinẽdo nititur hoc bonis operibus exequatur. Per domi. no.

¶ Ad completoriũ. ℟. In pace in idipſum: Dormiam et requieſcam. ℣. Si dedero ſomnuz oculis meis et palpebris meis dormitationem. Dormiaz. Gloria. In. ¶ Hoc ℟. Dicatur tantuz in ſabbatis et dominicis dieb⁹ et feſtiuis in vtroqꝫ cõpletorio vſqꝫ ad ſabba. ante dñicã in paſſiõe excluſiue: ceteris autem diebus dica-
88 tur. ℟. In manus. Hymnus.

Chriſte qui lux es et dies noctis tenebras detegis: luciſqꝫ lumẽ crederis lumẽ beatũ pdicãs. Precamur ſcẽ dñe defende nos i hac nocte: ſit nob in te requies quieta noctẽ tribue. Ne grauis ſomnus irruat: nec hoſtis nos ſurripiat. nec caro illi conſentiẽs nos tibi reos ſtatuat. Oculi ſomnuz capiant cor ad te ſemper vigilet: dextera tua ptegat famulos qui te diligunt. Defenſor noſter aſpice: inſidiãtes reprime: guberna tuos famulos quos ſanguine mercat⁹ es. Memento noſtri dñe in graui iſto corpore: qui es defenſor aĩe adeſto nob dñe. Preſta pr ops.

¶ Predict⁹ hymn⁹ dicat quotidie vſqꝫ ad diem cene excluſiue. Ad nunc dimittis antipho. Euigila ſuper nos eterne ſaluator ne nos apprehendat callidus tẽtator: qꝛ tu factus es nobis ſempiternus adiutor. Hec añ dicatur ſup Nunc dimittis ſeruũ: per quindecim dies niſi in annunciatione quãdo infra hoc tẽpus euenerit. Ad matutinũ inuitato. Non ſit vobis vanuz mane ſurgere ante luces. Quia promiſit dominus coronam vigilantibus. Hymn⁹.

Summi largitor pmij ſpes qui es vnica mũdi: preces intẽde ſeruoꝝ ad te deuote clamãtum. Noſtra te cõſcientia graue offendiſſe mõſtrat: quã emũdes ſupplicam⁹ ab oib⁹ piaculis. Si renuis qs tribuet indulge qꝛ potẽs es: te cõde rogare mũdo fac nos pcamur dñe. Ergo nũc accepta nrm q ſacraſti ieiuniuz: quo myſtice paſchalia capiamus ſacramenta. Summa nobis hoc conferat in deitate trinitas: in q gloriat vnus per cuncta ſecula deus. Amen.

¶ In. j. noc. añ. Seruite. ps. Di

Et domino ſuſceptor meus es tu. ℟. Et refugiū meum deus meus.

¶ Gregoriꝰ in home: ſup euāgeliū. Ductꝰ eſt ieſus. Lcō.j.

Quia quadrageſime tempus inchoamꝰ: diſcutiendū eſt nob cur hec abſtinētia cuſtoditur. Moyſes enī vt legem acciperet ſecundo: diebꝰ xl. ieiunauit. Helias etiā in deſerto. xl. diebus abſtinuit. Ipſe quoqꝫ auctor hominum. xl. diebus nullū cibū ſumpſit. Nos quoqꝫ annuo quadrageſime tēpore carnem noſtram per abſtinentiā affligere conamur. Cur ergo in abſtinentia hic numerꝰ cuſtoditur: niſi quia virtus decalogi ꝑ libros quatuor ſancti euangelij impletur? Denarius quater ductus in quadragenariū ſurgit: quia tunc mādata decalogi ꝑficimus: cū quatuor libros euāgelij cuſtodimus. ℟. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis cōmendemꝰ noſmetipſos in multa patiētia: in ieiunijs multis: per arma iuſtitie virtutis dei. ℣. In omnibꝰ exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa patientia. Per. Lectio.ij.

Iſto hoc etiā mortali corpore ex q̄tuor elemētis ſubſiſtimus: ⁊ per voluptatem eiuſdem corporis ꝑceptis dominicis contrahimus: que per decalogū ſūt accepta. Qui ergo ꝑ carnis deſideria decalogi mandata cōtēpſimus: dignū eſt vt eandem carnē quaterdecies affligamus. A preſenti etiam die vſqꝫ ad paſchalis ſolennitatis gaudia ſex hebdomade veniūt: quarum dies quadragintaduo fiunt. Ex qbus dū ſex dies dominici abſtinentie ſubtrahuntur: nō plus in abſtinētia q̄ triginta ⁊ ſex remanent. Dū vero per trecētos ⁊ ſexagitaſex dies annus ducitur: nos aūt per triginta ⁊ ſex dies affligimur: q̄ſi anni noſtri decimas deo damꝰ: vt qui nobis per annū viximꝰ: auctori noſtro in eius decimis mortificemur. ℟. In omnibus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros in multa patientia: Ut nō vituperetur miniſterium noſtrū. ℣. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis nemini dantes vllam offenſionem. Ut non vituperet. Lectio.iij.

Sicut igitur in lege fratres offerre iubemini decimas rerū: ita offerre contēdite decimas dierū. Unuſ-

quiſq carnẽ maceret eiuſq de-
ſideria affligat: vt hoſtia viua
fiat. Hoſtia qppe ⁊ immolat̃ ⁊
viua eſt: quãdo ab hac vita ho-
mo nõ deficit ⁊ tñ ſe carnalib⁹
deſiderijs occidit. Caro nos le
ta traxit ad culpã: afflicta redu
cat ad veniam A paradiſi gau
dijs p cibũ cecidimus: ad hec
per abſtinẽtiã reſurgamus. ℟.
Emẽdemus in melius que ignorã-
ter peccauimus ne ſubito pꝛeoccupa
ti die mortis queramus ſpatiũ pe
nitẽtie ⁊ inuenire nõ poſſimus. At-
tende domine ⁊ miſerere: quia pecca
uimus tibi. ℣. Peccauimus cũ
patribus noſtris iniuſte egim⁹ ini
quitatẽ fecimus. Attende domine.
Gloria patri. Attẽde domine ⁊ mi.
¶ In ſecũdo noct. ℣. Ipſe libe
rauit me de laqueo venantiũ. ℟.
Et a verbo aſpe. Lectio quarta.
Nemo ſibi abſtinentiã ſo-
lam credat ſufficere: cum
dominus per prophetam dicat:
Nõne hoc eſt ieiuniũ qđ elegi
frange eſurienti panẽ tuũ? Il-
lud ergo ieiunium deus appro
bat: quod ad eius oculos man⁹
elemoſynarum leuat: quod cũ
proximi dilectione agitur: qđ
ex pietate condit̃. ℟. Paradiſi
portas aperiat nobis ieiunij temp⁹
ſuſcipiamus illud orantes ⁊ depre
cãtes: Ut in die reſurrectionis cũ
dño gloriemur. ℣. Ecce nunc tem
pus acceptabile: ecce nũc dies ſalu-
tis: commẽdemus noſmetipſos in
multa patientia. Ut. Lectio .v.
Hoc ergo qđ tibi ſubtra-
his alteri largire: ⁊ vnde
caro tua affligitur: inde indigẽ
tis proximi caro recreetur. Hic
⁊ per prophetam dominus di-
cit. Cũ ieiunaretis nũquid ie-
iuniũ ieiunaſtis mihi? Sibi qp
pe quiſq ieiunat: ſi ea que ſibi
ad tẽpus ſubtrahit nõ pauperi-
bus tribuit: ſ ventri poſtmodũ
offerenda cuſtodit. Hinc per io
hel dicit̃. Sanctificate ieiuniũ.
Ieiuniũ qppe ſanctificare eſt:
adiũctis alijs bonis dignã deo
abſtinentiã carnis oſtendere.
℟. Scindite corda veſtra ⁊ nõ ve-
ſtimenta veſtra. Et cõuertimini ad
dominum deũ: qꝛ benignus ⁊ miſe
ricors eſt. ℣. Reuertimini vnuſ-
quiſq a via ſua mala ⁊ a peſſimis
cogitationibus veſtris. Et conuerti
mini ad dominũ. Lectio ſexta.
Ceſſet ira: ſopiãtur iurgia.
In caſſum enim caro at
teritur: ſi a ſuis voluptatib⁹ ani
mus non refrenatur: cũ per p-
phetã dominus dicat: ecce in
die ieiunij veſtri inuenit̃ volun-
tas vr̃a: ⁊ oẽs debitores veſtros
repetitis. Neq enim q debito-
rẽ repetit aliquid iniuſte facit.
Sed dignũ eſt vt quiſqs ſe in
penitẽtia macerat: etiã hoc qđ

ſibi iuſte competit interdicat.
Sic nobis afflictis a deo dimit
titur quod iniuſte egimus: ſi ꝓ
amore illius hoc qđ iuſte cõpe-
tit relaxemus. ℟ium. Abſcõdite
eleemoſynã i ſinu pauperis ⁊ ipſa
orat pro vobis ad dominum: Quia
ſicut aq̃ extinguit ignẽ: ita eleemo
ſyna extinguit peccatum. ℣. Date
eleemoſynam dicit dñs: ⁊ ecce oĩa
mũda ſunt vobis. Quia ſicut. Glo
ria. Quia ſicut aqua. ¶ In ter-
tio noctur. ℣. Scapulis ſuis obũ
brabit tibi. ℟. Et ſub pennis eius
Ca. 4. ſperabis. Secundũ matthęum.

IN illo
tempo
re: Ductus
eſt ieſus in
deſertum a
ſpiritu: vt
tentaretur
a diabolo:
Et reliqua:
Omel'. bea
ti gregorij
pape. Lectio ſeptima.
HAbitari a quibuſdam ſo
let a quo ſpiritu ductus ſit ie-
ſus in deſertum: propter hoc
qđ ſubditur. Aſſumpſit eũ dia
bolus in ſanctã ciuitatem. Et
rurſus. Aſſumpſit eũ i montem
excelſum. Sed vere abſq; vlla
q̃ſtione cõuenienter accipit vt
a ſpiritu ſcõ in deſertũ ductus
credatur: vt illuc eũ ſuus ſpiri
tus duceret: vbi hunc ad tentã
dũ malign⁹ ſpiritus inueniret.
℟. In ieiunio ⁊ fletu orabãt ſacer
dotes dicentes. Parce domie par
ce populo tuo ⁊ ne des hereditatem
tuam in perditionem. ℣. Inter ve
ſtibulum ⁊ altare plorabũt ſacerdo
tes dicentes. Parce. Lectio. viij.
SEd ecce cum dicitur: deus
homo vel in excelſum mõ
tem vel i ſanctã ciuitatẽ a dia
bolo aſſumpt⁹ mens refugit: hu
mane hoc audire aures expaue
ſcunt. Qui tamẽ non eſſe icre
dibilia iſta cognoſcim⁹: ſi in il
lo ⁊ alia facta penſamus. ℟ius.
Tribularer ſi neſcirem miſericordi
as tuas domine: tu dixiſti: nolo mor
tem peccatoris: ſed vt magis ꝯuer-
tatur ⁊ viuat. Qui chananeam ⁊ pu
blicanum vocaſti ad penitentiam.
℣. Et petrum lachrymantem ſuſce-
piſti miſericors domine. Qui chana
neam ⁊ publicanũ. Lectio nona.
CErte iniquorum omnium
diabolus caput eſt: ⁊ hu
ius capitis mẽbra ſũt oẽs iniq.
An nõ diaboli mẽbrũ fuit pila
tus? An nõ diaboli mẽbra iu-
dei ꝑſeq̃ntes ⁊ milites crucifi-
gẽtes fuerũt? Quid ergo mirũ
ſi ſe ab illo ꝑmiſit i mõtẽ duci:
q ſe ꝑmiſit ẽt a mẽbris illi⁹ cru
cifigi? Nõ ẽ indignũ redẽptorẽ
nr̃m ꝙ tentari voluit q venerat

occidiſ. ℟. Duct⁹ ē ieſus ī deſertū
a ſpū vt temtaret a diabolo:Et acce
dēs temtator dixit ei.Si filius dei
es dic vt lapides iſti panes fiāt. ℣.
Et cū ieiunaſſet quadraginta die-
bus ⁊ quadraginta noctib⁹ poſtea
eſuriit.Et accedēs temtator.Gloria
patri.Si filius dei es. ℟. Ductus.
℣. In manib⁹ portabunt te. ℟m.
Ne forte offendas ad lapidem pedē
tuum. ¶ In laud. hus añ. Cor
mundum crea in me deus:⁊ ſpūm
rectum innoua i viſceribus meis.
13 Pſalmus. Miſerere. Añ. O
domine ſaluū me fac:o domine be
42 ne proſperare. Pſalmus. Confi
temi. Añ. Sic benedicam te i vi
ta mea domine: ⁊ in nomie tuo le
21 uabo manus meas. Pſal. Deus
deus. Añ. In ſpiritu humilitatis
⁊ in animo contrito ſuſcipiamur
dñe a te:⁊ ſic fiat ſacrificum nrm:
vt a te ſuſcipiatur hodie ⁊ placeat
55 tibi domine deus. Canticum. Be
nedicite. Añ. Laudate deum ce
li celorum ⁊ aque omnes. Pſal-
52 mus. Laudate. Capitulum.
Hortamur. Hymnus.
IAm chriſte ſol iuſtitie mētis
dehiſcāt tenebre: virtutū vt lux
redeat terris diem cū reparas.
Da tpš acceptabile ⁊ penitēs
cor tribue cōuertat vt bēignitas
q̄s lōga ſuffert pietas. Quid-
damqꝫ penitētie da ferre q̄uis
grādiū maiori tuo mūere quo
demptio ſit criminū. Dies ve-
nit dies tua in qua refloret om
nia:letemur i hac vt tue p hāc
reducti gratie. Te rerū vniuer
ſitas clemēs adoret trinitas: ⁊
nos noui per veniam nouum ca
namus canticū. Amē. Verſus.
Scuto circundabit te veritas ei⁹.
℟. Nō timebis a timore nocturno.
Ad benedictus añ. Duct⁹ eſt ie
ſus i deſertū a ſpū vt tētaret a dia
bolo:⁊ cum ieiunaſſet quadraginta
diebus ⁊ quadraginta noctib⁹po-
ſtea eſuriit. ¶ Ad primam añā.
Ieſus aūt cū ieiunaſſet quadragin
ta diebus ⁊ quadragita noctib⁹po
ſtea eſuriit. ¶ Ad tertiā añ. Nō
in ſolo pane viuit hō:ſꝫ in oi ver-
bo quod procedit de ore dei. Cap. 105
Hortamur. ℟. Participem me
fac deus oium timentium te:Et cu
ſtodientium mādata tua. ℣. Aſpi-
ce i me ⁊ miſerere mei ſm iudiciuꝫ
diligētiū nomē tuū.Et cuſto.Glia.
Partici. ℣. Dicet dño. ¶ Ad vi.
añā. Tunc aſſumpſit eū diabolus 106
in ſanctam ciuitatem ⁊ ſtatuit eū
ſupra pinnaculum tēpli ⁊ dixit ei:
ſi fili⁹dei es mitte te deorſuꝫ. Ca.
ECce nūc tpš acceptabile 2.Cor.
ecce nūc dies ſalutis:ne ca.6.
mini dantes vllam offenſioneꝫ
vt nō vituperet miniſteriū no-
ſtrū. ℟. Ab omni via mala phi-
buit pedes meos.Ut cuſtodiā man-
data tua dñe. ℣. A iudiciis tuis

nō declinaui:q2 legē poſuiſti mihi.
106 Ut cuſtodi. Glia. Ab oī. ℣. Ipſe liberauit. Ad .ix. aū. Uade ſathana nō tentabis dn̄m deū tuū. Cap.
2. Cor. ca. 6. In oibus exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa patiētia: in ieiunijs multis p arma iuſtitie. R. Septies in die laudē dixi tibi dn̄e deus me⁹. Ne pdas me. ℣. Erraui ſicut ouis que perierat require ſeruum tuū dn̄e: q2 mandata tua nō ſum oblitus. Ne pdas. Glia. Septies. ℣. Scapulis ſuis. ¶ Predicta ruſoria dicātur ad horas p quindecim dies quādo de tēpore agitur. ¶ Ad veſperas. Cap.
105 Hortamur. Predicta tria capitula dicantur ad horas in qbus notata ſunt in dominicis diebus vſq3 ad veſpas ſabbati ante dn̄icam in paſſione excluſiue. Hymn⁹. Audi benigne.
105 vſs. ℣. Angelis ſuis. ¶ Predi-
105 cti hymni ꝛ ℣ſicli ad mat. ꝛ ad veſp. ꝛ ad alias horas in qb⁹ notati ſūt dicāt vſq3 ad veſp. ſabbati āte dn̄icā in paſſiōe excluſiue qn̄ d tpe agit. Ad mḡt aū. Reliquit eum tentator ꝛ acceſſerūt angeli ꝛ miniſtrabant ei. Lectiones ſupzapoſite de ſermonibus repetantur per ferias. ¶ Feria ſcd̄a ad bn̄s aña. Uenite benedicti pr̄is mei percipite regnū qđ vobis paratum eſt ab origine mūdi.

Onuerte nos Oratio. deus ſalutaris noſter: ꝛ vt ieiunium nobis quadrageſimale proficiat: mentes noſtras celeſtib⁹ inſtrue diſciplinis. P. ¶ Ad pmā añ. Uiuo ego dicit dominꝰ nolo mortē peccatoris: ſed vt magis ꝯuertat ꝛ viuat. ¶ Ad iij. añ. Aduenerūt nobis dies pnie ad redimēda pctā ꝛ ſaluādas aiās. ¶ Ad vj. añ. Cōmēdemꝰ noſmet ipſos in multa patiētia i ieiunijs multis per arma iuſtitie. ¶ Ad nonā añ. Per arma iuſtitie virtutis dei cōmendemus noſmetipſos in multa patiētia. ¶ Ane p dicte ad horas dicāt quotidie in pfeſtis diebus vſq3 ad dn̄icā de paſſione. Ad mḡt añ. Qđ vni ex minimis meis feciſtis mihi feciſtis dicit dominus. Oratio.

Abſolue qs dn̄e nr̄orum vincula peccatoꝝ: ꝛ qcqđ p eis meremur ꝓpitiat⁹ auerte. p. ¶ Feria. iij. ad bn̄s aña. Intrauit ieſus in tēpluz dei ꝛ eijciebat oēs vendentes ꝛ ementes: ꝛ menſas numulariorū: ꝛ cathedras vēdētiū columbas euertit. Oro.

Reſpice dn̄e familiā tuā ꝛ pſta: vt apud te mēs nr̄a tuo deſiderio fulgeat: q̄ ſe carnis maceratiōe caſtigat. Per. Ad magr̄ aña. Abijt ieſus foras extra ciuitatem in bethaniā: ibiq3 docebat eos de regno dei. Oratio.

diligis iſaac ⁊ offeres illum ibi in
holocauſtum ſuper vnum montiuꝫ
quē dixero tibi. ℣. Uocat⁹ quoqꝫ
a dño reſpondit adſum:⁊ ait ei do-
minus: Tolle. Lectio octaua.
S Ed quia carnales adhuc
diſcipuli nullo modo va-
lebāt capere v̄ba myſterij veni
tur ad miraculum ante eorum
oculos cecus lumē recipit:vt q
celeſtis myſterij verba nō cape
rēt:eos ad fidē celeſtia facta ſo-
lidarent. Sed miracula domi-
ni ⁊ ſaluatoris nr̄i ſic accipien
da ſunt fratres mei:vt ⁊ in v̄i-
tate credant̄ facta: ⁊ tñ per ſi-
gnificationē nobis aliquid in-
nuāt. Opera quippe eius ⁊ per
potentiam aliud oſtendūt:⁊ p
myſterium aliud loquūtur. ℟.
Angelus domini vocauit abrahā di
cens: Ne extendas manum tuā ſu
per puerum eo q̄ timeas dominuꝫ.
℣. Cūqꝫ extendiſſet manum vt im
molaret filium:ecce angelus domi-
ni de celo clamauit dicēs. Ne extē.
E Cce quis iuxta Lectio.ix.
hiſtoriā cecus iſte fuerit
ignoramus:ſed tamen queꝫ per
myſterium ſignificet nouimus:
Cecus quippe eſt genus huma
num:quod in parente primo a
paradiſi gaudijs expulſum cla
ritatem ſuperne lucis ignorās
dānationis ſue tenebras pati
tur:ſed tamē per redemptoris
ſui preſentiā illuminatur:vt in
terne lucis gaudiū iam per de-
ſideriuꝫ videat atqꝫ in via vite
boni operis greſſus ponat. ℟.
Deus domini mei abraham dirige
viam meam. Ut cum ſalute reuer-
tar In domuꝫ domini mei. ℣. Ob-
ſecro domine fac miſericordiaꝫ cuꝫ
ſeruo tuo. Ut. Gloria. In. ℟. Deus.
¶ In lau. añ. Auerte domine fa
ciem tuam a peccatis meis: ⁊ om-
nes iniqtates meas dele. ps. Mi 18
ſerere. Añ. Fortitudo mea ⁊ la
us mea dominus ⁊ factus eſt mihi
in ſalutē. ps. Confitemini. Añ. 42
In matutinis domine meditabor i
te:q2 factus es adiutor meus. ps.
Deus deus. Añ. Benedicamus 21
patrem ⁊ filium in ſecula:cum ſan
cto ſpiritu. Canticum. Bene- 55
dicite. Aña. Iuuenes ⁊ virgi-
nes ſenes cum iunioribus laudēt
nomen domini. ps. Laudate. ℣. 52
Domine refugium. Ad benedi-
ctus aña. Ecce aſcendimus hiero
ſolymaꝫ ⁊ conſumabuntur omnia
que ſcripta ſunt de filio hominis:
tradetur enim gentibus ⁊ illude-
tur ⁊ flagellabitur ⁊ cōſpuetur: Et
poſtq̄ꝫ flagellauerint occident eū:⁊
tertia die reſurget. ¶ Ad pmas
aña. Iter faciente ieſu dum appro
pinquaret hierico:cecus clamabat
ad euꝫ vt lumen recipere mereret̄:
ps. Deus deus meus reſpice. 7
¶ Ad tertiā añ. Tranſeūte do-

mīnō clamabat cecus ad eum miſe
rere mei fili dauid. ℟. Sup. vt in
lx. ℂ Ad. vj. añ. Cecus ſedebat
ſecus viam ⁊ clamabat: miſere mei
fili dauid. ℟. Spes. ℂ Ad. ix. añ.
Cecus magis ac magis clamabat
vt eum dominus illuminaret. ℟.
Educ. Ad magt. añā. Stans aūt
ieſus iuſſit cecum adduci ad ſe: ⁊
ait illi: quid vis vt faciam tibi? do
mine vt videam: ⁊ ieſus ait illi: re
ſpice: fides tua te ſaluum fecit: ⁊ cō
feſtim vidit: ⁊ ſequebatur eum ma
gnificans deum. ℂ Lectiones
feriales a. xiij. capitulo vſqz ad
ſextūdecimū ad libitum. ℂ Fe
ria. ij. quādo de tempore agitur.
Ad benedictus añā. Tradetur
enim gentibus ad illudendū ⁊ fla
gellandum ⁊ crucifigendum. Ad
magnificat añā. Omnis plebs vt
vidit dedit laudem deo. ℂ Feria
quarta in capite ieiunij ad ma
cap. 6. tutinū. Secundum mattheum.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cū ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes Et reliqua.

Omelia btī maximi epiſcopi. Lcō prima.

Quia non nulloꝝ eſt cō
ſuetudo aduenientes qua
drageſime dies deuotiōis ieiu
nio preuenire: neceſſario pſen
tis euāgelij decurſa eſt lectio:
in qua dominus noſter virtutū
ſpiritualium retributor: ſacra
taz nobis perfectamqz edit re
gulam ieiunandi dicens. Cum
ieiunatis: nolite fieri ſicut hypo
crite triſtes. Exterminant enim
facies ſuas: vt appareant homi
nibus ieiunātes. Lectio ſcda.

Non enim deo ieiunat ſed
hominibus: quicūqz oſtē
tatione ſui ieiunij gloriam requi
rit hūanā. Exterminant autē fa
cies ſuas: qui merore ſimulato
religioſum vultū pplꝰ oculis
mētiunt. Nō vult eni diſcipli
ne celeſtis magiſter irreligioſe
agi: quod fieri p religione pre
cipitur: nec patitur inuocātius
ſe laborem quibus eternam pa
rat mercedem in fructuoſe ia
ctantie vitio deperire. Lcō. iij.

Non eritis inquit ſicut hy
pocrite triſtes. Si enim ve
re triſtis ⁊ meſtus es quia ieiu
nas nullā tibi vt ingratꝰ apud
deū grām reſeruabis: qz cōtuis
opꝰ facias bonū: qz prauitate
tamē degeneris animi inuitus
operaris. Si aūt p quadā ſcien
tātis imagine triſtitiā ſimulas:
eādem fructum pmiſſionis. amit

ni obſequij oſtentator amittis.

Yn laud. Capitulum.

Joelis cap. 2. Onuertimini ad me in toto corde vr̃o in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu: ꝛ ſcindite corda veſtra ꝛ non veſtimenta veſtra ait dominus omnipotens. Ad benedictus. An. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Oratio.

Preſta domine fidelibus tuis: vt ieiuniorum veneranda ſolennia ꝛ congrua pietate ſuſcipiant: ꝛ ſecura deuotione percurrant. Per. ¶ Hac die ꝛ deinceps vſqȝ ad cenam domini excluſiue orationes que in ſingulis ferijs ſunt notate ad laudes: dicantur ad tertiam ſextam ꝛ nonam quando de tempore agitur. ¶ Ad veſp. vero dicant. ppe q̃ notate ſunt p ſingulas ferias niſi in ſabbatis in quibus ſemper dicitur oratio ſequentis dominice. ¶ Ad tertiam capitulum. Conuertimini. ¶ Ad ſextam capitulum.

Iſaie. ca. 55. Derelinquat impius viã ſuam ꝛ vir iniquus cogitationes ſuas ꝛ reuertatur ad dominum ꝛ miſerebitur eius: ꝛ ad deũ noſtrũ qm̃ multus eſt ad ignoſcendũ. ¶ Ad nonam capitulum.

Iſaie. ca. 58. Frange eſurienti panem tuum: ꝛ egenos vagoſqȝ induc in domum tuam: cum videris nudum operi eum ꝛ carnem tuam ne deſpexeris: ait dominus ops. ¶ Ad veſp. cap. Conuertimini. Ad magnificat an. Theſaurizate vobis theſauros in celo: vbi nec erugo nec tinea demolit.

Inclinantes ſe domine maieſtati tue ꝓpiti⁹ Oratio intende: vt qui diuino munere ſunt refecti: celeſtibus ſemp nutriant auxilijs. per. ¶ Predicta tria capitula dicantur quotidie ad horas in quib⁹ notata ſunt diebus profeſtis vſqȝ ad dominicam in paſſione. Hac die ꝛ deinceps quotidie dicantur veſ. an̄ prandium: niſi in dominicis dieb⁹. ¶ Feria quinta ad benedi. an̄. Domine puer meus iacet paralyticus in domo ꝛ male torquetur: amen dico tibi ego veniam ꝛ curabo eũ.

Deus qui culpa Oratio. offẽderis: penitẽtia placaris preces populi tui ſupplicãtis ꝓpitius reſpice ꝛ flagella tue iracundie que pro peccatis noſtris meremur auerte. p. Ad magnificat an. Domine nõ ſum dignus vt intres ſub tectũ meum: ſed tantum dic verbo ꝛ ſanabitur puer

cur puer

Pſtur puer meus. Oratio.

Parce domine parce populo tuo: vt dignis flagellationibus caſtigatus: in tua miſeratione reſpiret. Per dominum.

¶ Feria ſexta ad benedictus añ. Cum facis eleemoſynam neſciat ſiniſtra tua quid faciat dextera tua.

Oratio. Inchoata ieiunia queſumus domine benigno fauore proſequere vt obſeruantiam quam corporaliter exhibemus: mentibus etiam ſynceris exercere valeam⁹. Per.

Ad magnificat añ. Tu autem cum oraueris intra in cubiculum: et clauſo hoſtio ora patrem tuum.

Oratio. Uere domine populum tuum et ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocebit aduerſitas: ſi nulla dominetur iniquitas. Per.

¶ Sabbato ad benedict⁹ añ. Quare ieiunauimus et non aſpexiſti? humiliauimus animas noſtras et neſciſti? Oratio.

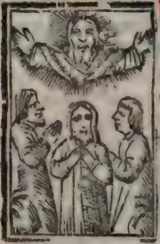
Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: et concede vt hoc ſolenne ieiunium quod animabus corporibuſq; curandis ſalubriter inſtitutum eſt deuoto ſeruitio celebremus. Per do.

¶ Dominica prima in quadrageſima ſabbato precedenti ad veſperas. Capitulum. 2.Cor. ca.6.

Hortamur vos ne in vacuum gratiam dei recipiatis: ait enim: tempore accepto exaudiui te: et in die ſalutis adiuui te.

℟. Emendemus. ℣. Attende. Hymnus. 106

Audi benigne conditor noſtras preces cum fletib⁹: in hoc ſacro ieiunio fuſas quadragenario. Scrutator alme cordium infirma tu ſcis virium: ad te reuerſis exhibe remiſſionis gratiam. Multum quidem peccauimus ſed parce confitentibus: ad laudem tui nominis confer medelam languidis. Sic corpus extra conteri dona per abſtinentiam: ieiunet vt mens ſobria a labe prorſus criminum. Preſta beata trinitas concede ſimplex vnitas: vt fructuoſa ſint tuis ieiuniorum munera. Amen. ℣. Angelis ſuis deus mandauit de te. ℟. Ut cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. Ad magnificat añ. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis: in his ergo diebus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros in multa patientia: in vigilijs in ieiunijs: et in charitate non ficta. Oratio.

DEus qui eccleſiā tuam annua quadrageſimali obſeruatione purificas: pſta familie tue: vt qđ a te obtinē abſtinēdo nititur hoc bonis operibus exequatur. Per domi. no.
¶ Ad completoriuȝ. ℟. In pace in idipſum: Dormiam ⁊ requieſcam. ℣. Si dedero ſomnuȝ oculis meis ⁊ palpebris meis dormitationem. Dormiaȝ. Gloria. In. ¶ Hoc ℟. Dicatur tantuȝ in ſabbatis ⁊ dominicis dieb⁹ ⁊ feſtiuis in vtroqȝ cōpletorio vſqȝ ad ſabba. ante dñicā in paſſiōe excluſiue: ceteris autem diebus dica-
22 tur. ℟. In manus. Hymnus.
CHriſte qui lux es ⁊ dies noctis tenebras detegis: luciſqȝ lumē crederis lumē beatū pdicās. Precamur ſcē dñe dfende nos i hac nocte: ſit nob in te requies qeta noctē tribue. Ne grauis ſomnus irruat: nec hoſtis nos ſurripiat. nec caro illi ɔſentiēs nos tibi reos ſtatuat. Oculi ſomnuȝ capiant cor ad te ſemper vigilet: dextera tua ꝓtegat famulos qui te diligunt. Defenſor noſter aſpice: inſidiātes reprime: gubna tuos famulos quos ſanguine mercat⁹ es. Memento noſtri dñe in graui iſto corpore: qui es dfenſor aie adeſto nob dñe. Preſta pi opc.
¶ Predict⁹ hymn⁹ dicat quotidie vſqȝ ad diem cene excluſiue. Ad nunc dimittis antipho. Euigila ſuper nos eterne ſaluator ne nos apprehendat callidus temptator: qȝ tu factus es nobis ſempiternus adiutor. Hec añ dicatur ſup Nunc dimittis ſeruū. per quindecim dies niſi in annunciatione quādo infra hoc tēpus euenerit. Ad matutinuȝ inuitato. Non ſit vobis vanuȝ mane ſurgere ante luceȝ. Quia promiſit dominus coronam vigilantibus. Hymn⁹.
SUmmi largitor pmij ſpes qui es vnica mūdi: preces intēde ſeruoꝝ ad te deuote clamātum. Noſtra te cōſcientia graue offendiſſe monſtrat: quā emūdes ſupplicam⁹ ab oib⁹ piaculis. Si renuis qs tribuet indulge qr potēs es: te cōde rogare mūdo fac nos pcamur dñe. Ergo nūc accepta nřm q ſacraſti ieiuniuȝ: quo myſtice paſchalia capiamus ſacramenta. Summa nobis hoc ɔferat in deitate trinitas: in q̄ gloriat vnus per cuncta ſecula deus. Amen.
¶ In laude. añ. Seruite. ℣. Di

En domino ſuſceptor meus es tu. ℟. Et refugiū meum deus meus.

¶ Gregoriꝰ in home. ſup eūāgeliū. Ductꝰ eſt ieſus. Lectio. j.

Quia quadrageſime tempus inchoamꝰ: diſcutiendū eſt nob̄ cur hec abſtinētia cuſtoditur. Moyſes eniȝ vt legem acciperet ſecundo: diebꝰ xl. ieiunauit. Helias etiaȝ in deſerto. xl. diebus abſtinuit. Ipſe quoqȝ auctor hominum. xl. diebus nullū cibuȝ ſumpſit. Nos quoqȝ annuo quadrageſime tēpore carnem noſtram per abſtinentiā affligere conamur. Cur ergo in abſtinentia hic numerꝰ cuſtoditur: niſi quia virtus decalogi ꝑ libros quatuor ſancti euangelij impletur? Denarius quater ductus in quadragenarium ſurgit: quia tunc mādata decalogi ꝑficimus: cū quatuor libros euāgelij cuſtodimus. ℟. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis cōmendemꝰ noſmetipſos in multa paciētia: in ieiunijs multis: Per arma iuſtitie virtutis dei. ℣. In omnibꝰ exhibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros in multa patientia. Per. Lectio. ij.

In hoc etiā mortali corpore ex q̄tuor elemētis ſubſiſtimus: ⁊ per voluptatem eiuſdem corporis ꝓceptis dominicis contrahimus: que per decalogū fuit accepta. Qui ergo ꝑ carnis deſideria decalogi mandata cōtēpſimus: dignuȝ eſt vt eandem carnē quatuordecies affligamus. A preſenti etiam die vſqȝ ad paſchalis ſolennitatis gaudia ſex hebdomade veniūt: quarum dies quadragintaduo fiunt. Ex qbus duȝ ſex dies dominici abſtinentie ſubtrahuntur: nō plus in abſtinētia q̄ȝ triginta ⁊ ſex remanent. Dū vero per trecētos ⁊ ſexagitaſex dies annus ducitur: nos aūt per triginta ⁊ ſex dies affligimur: q̄ſi anni noſtri decimas deo damꝰ: vt qui nobis per annū viximꝰ: auctori noſtro in eius decimis mortificemur. ℟. In omnibus exhibeamus nos ſicut dei miniſtros in multa patientia: Ut nō vituperetur miniſterium noſtruȝ. ℣. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis nemini dantes vllam offenſionem. Ut non vitupere.

Sicut igitur Lectio. iij. in lege fratres offerre iubemini decimas rez: ita offerre contēdite decimas dieꝝ. Annuſ-

quiſq₃ carnē maceret eiuſq₃ de-
ſideria affligat : vt hoſtia viua
fiat. Hoſtia qppe ⁊ immolat̄ ⁊
viua eſt: quādo ab hac vita ho-
mo nō deficit ⁊ tñ ſe carnalib⁹
deſiderijs occidit. Caro nos ſe
ta traxit ad culpā: afflicta redu
cat ad veniam. Et paradiſi gau
dijs ꝑ cibu₃ cecidimus: ad hec
per abſtinētia₃ reſurgamus. ℟.
Emēdemus in melius que ignorā-
ter peccauimus ne ſubito ꝓoccupa
ti die mortis queramus ſpatiū pe
nitētie ⁊ inuenire nō poſſimus. At-
tende domine ⁊ miſerere: quia pecca
uimus tibi. ℣. Peccauimus cu₃
patribus noſtris iniuſte egim⁹ ini
quitate₃ fecimus. Attende domine.
Gloria patri. Attēde domine ⁊ mi.
¶ In ſecūdo noct. ℣. Ipſe libe
rauit me de laqueo venantiu₃. ℟.
Et a verbo aſpe. Lectio quarta.

N Emo ſibi abſtinentiā ſo-
lam credat ſufficere: cum
dominus per prophetam dicat:
Nōne hoc eſt ieiuniū qđ elegit
frange eſurienti panē tuū? Il-
lud ergo ieiunium deus appro
bat: quod ad eius oculos man⁹
elemoſynarum leuat: quod cū
proximi dilectione agitur : qđ
ex pietate condit̄. ℟. Paradiſi
portas aperiat nobis ieiunij temp⁹
Suſcipiamus illud orantes ⁊ depre
cātes: Ut in die reſurrectionis cu₃
dño gloriemur. ℣. Ecce nunc tem
pus acceptabile: ecce nūc dies ſalu-
tis: commēdemus noſmetipſos in
multa patientia. Ut. Lectio. v.

H Oc ergo qđ tibi ſubtra-
his alteri largire: ⁊ vnde
caro tua affligitur: inde indigē
tis ꝓximi caro recreētur. Hic
⁊ per prophetam dominus di-
cit. Cū ieiunaretis nūquid ie-
iuniū ieiunaſtis mihi? Sibi qp
pe quiſq₃ ieiunat: ſi ea que ſibi
ad tēpus ſubtrahit nō pauperi-
bus tribuit: ſ₃ ventri poſtmodū
offerenda cuſtodit. Hinc per io
hel dicit̄. Sanctificate ieiuniū.
Ieiuniū qppe ſanctificare eſt:
adiūctus alijs bonis dignā deo
abſtinentia₃ carnis oſtendere.
℟. Scindite corda veſtra ⁊ nō ve-
ſtimenta veſtra. Et cōuertimini ad
dominum deū: q₂ benignus ⁊ miſe
ricors eſt. ℣. Reuertimini vnuſ-
quiſq₃ a via ſua mala ⁊ a peſſimis
cogitationibus veſtris. Et conuerti
mini ad dominu₃. Lectio ſexta.

C Eſſet ira: ſopiātur iurgia.
In caſſum enim caro at
teritur: ſi a ſuis voluptatib⁹ ani
mus non refrenatur: cū per ꝓ-
phetā dominus dicat: ecce in
die ieiunij veſtri inuenit̄ volun-
tas vr̄a: ⁊ oēs debitores veſtros
repetitis. Neq₃ enim q debito-
rē repetit aliquid iniuſte facit.
Sed dignū eſt vt quiſqs ſe in
penitētia macerat: etiā hoc qđ

ſibi iuſte competit interdicat. Sic nobis afflictis a deo dimittitur quod iniuſte egimus: ſi ꝓ amore illius hoc qđ iuſte cõpetit relaxemus. ℟ium. Abſcõdite eleemoſynã i ſinu pauperis ⁊ ipſa orat pro vobis ad dominum: Quia ſicut aq̃ extinguit ignẽ: ita eleemoſyna extinguit peccatum. ℣. Date eleemoſynam dicit dñs: ⁊ ecce oïa mũda ſunt vobis. Quia ſicut. Gloria. Quia ſicut aqua. ¶ In tertio noctur. ℣. Scapulis ſuis obũbrabit tibi. ℟. Et ſub pennis eius

ca.4. ſperabis. Secundũ mattheum.

In illo tempore: Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpiritu: vt tentaretur a diabolo: Et reliqua: Omel' beati gregorij pape. Lectio ſeptima.

Dubitari a quibuſdam ſolet a quo ſpiritu ductus ſit ieſus in deſertum: propter hoc qđ ſubditur. Aſſumpſit eũ diabolus in ſanctã ciuitatem. Et rurſus. Aſſumpſit eũ i montem excelſum. Sed vere abſq; vlla q̃ſtione cõuenienter accipit vt a ſpiritu ſcõ in deſertũ ductus credatur: vt illuc eũ ſuus ſpiritus duceret: vbi hunc ad tentãdũ malign' ſpiritus inueniret. ℟. In ieiunio ⁊ fletu orabãt ſacerdotes dicentes. Parce domie parce populo tuo ⁊ ne des hereditatem tuam in perditionem. ℣. Inter veſtibulum ⁊ altare plorabũt ſacerdotes dicentes. Parce. Lectio. viij.

Sed ecce cum dicitur: deus homo vel in excelſum mõtem vel i ſanctã ciuitatẽ a diabolo aſſumpt' meus refugit: humane hoc audire aures expaueſcunt. Qui tamẽ non eſſe icredibilia iſta cognoſcim': ſi in illo ⁊ alia facta penſamus. ℟ius. Tribularer ſi neſcirem miſericordias tuas domie: tu dixiſti: nolo mortem peccatoris: ſed vt magis conuertatur ⁊ viuat. Qui chananeam ⁊ publicanum vocaſti ad penitentiam. ℣. Et petrum lachrymantem ſuſcepiſti miſericors domine. Qui chananeam ⁊ publicanũ. Lectio nona.

Certe iniquorum omnium diabolus caput eſt: ⁊ huius capitis mẽbra ſũt oẽs iniq. An nõ diaboli mẽbrũ fuit pilatus? An nõ diaboli mẽbra iudei pſeq̃ntes ⁊ milites crucifigẽtes fuerũt? Quid ergo mirũ ſi ſe ab illo pmiſit i mõtẽ duci: q ſe ptulit ẽt a mẽbris illi' crucifigi? Nõ ẽ indignũ redẽptorẽ nr̃o qd tentari voluit q venerat

accidit. ℟. Duct⁹ ē ieſus i deſertū
a ſpū vt tentaret a diabolo: Et acce
dēs tentator dixit ei. Si filius dei
es dic vt lapides iſti panes fiāt. ℣.
Et cū ieiunaſſet quadraginta die-
bus ⁊ quadraginta noctib⁹ poſtea
eſuriyt. Et accedēs tentator. Gloria
patri. Si filius dei es. ℟. Ductus.
℣. In manib⁹ portabunt te. ℟m.
Ne forte offendas ad lapidem pedē
tuum. ¶ In laud. dus añ. Cor
mundum crea in me deus: ⁊ ſpūm
rectum innoua i viſceribus meis.
13 Pſalmus. Miſerere. Añ. O
domine ſaluū me fac: o domine be
42 ne proſperare. Pſalmus. Confi
temini. Añ. Sic benedicam te i vi
ta mea domine: ⁊ in nomie tuo le
21 uabo manus meas. Pſal. Deus
deus. Añ. In ſpiritu humilitatis
⁊ in animo contrito ſuſcipiamur
dñe a te: ⁊ ſic fiat ſacrificium nrm:
vt a te ſuſcipiatur hodie ⁊ placeat
55 tibi domine deus. Canticum. Be
nedicite. Añ. Laudate deum ce
li celorum ⁊ aque omnes. Pſal-
52 mus. Laudate. Capitulum.
Hortamur. Hymnus.
Iam chriſte ſol iuſtitie mētis
dehiſcāt tenebre: virtutū vt lux
redeat terris diem cū reparas.
Da tps acceptabile ⁊ penitēs
cor tribue ꝯuertat vt benignitas
ꝗs lōga ſuffert pietas. Quid-
damqꝫ penitētie da ferre ꝗuis
grādiū maiori tuo munere quo

demptio ſit criminū. Dies ve-
nit dies tua in qua reflorēt om
nia: letemur i hac vt tue p hāc
reducti gratie. Te rerū vniuer
ſitas clemēs adoret trinitas: ⁊
nos noui per veniam nouum ca
namus canticū. Amē. Verſus.
Scuto circundabit te veritas ei⁹.
℟. Nō timebis a timore nocturno.
Ad benedictus añ. Duct⁹ eſt ie
ſus i deſertū a ſpū vt tētaret a dia
bolo: ⁊ cum ieiunaſſet quadraginta
diebus ⁊ quadraginta noctib⁹ po-
ſtea eſuriyt. ¶ Ad primam aña.
Ieſus aūt cū ieiunaſſet quadragin
ta diebus ⁊ quadragita noctib⁹ po
ſtea eſuriyt. ¶ Ad tertiā añ. Nō
in ſolo pane viuit hō: ſꝫ in oi ver-
bo quod procedit de ore dei. Cap.
Hortamur. ℟. Participem me 105
fac deus oium timentium te: Et cu
ſtodientium mādata tua. ℣. Aſpi-
ce i me ⁊ miſerere mei ſm iudiciū
diligētiū nomē tuū. Et cuſto. Glia.
Partici. ℣. Dicet dño. ¶ Ad vj.
aña. Tunc aſſumpſit eū diabolus 106
in ſanctam ciuitatem ⁊ ſtatuit eū
ſupra pinnaculum tēpli ⁊ dixit ei:
ſi fili⁹ dei es mitte te deorſuꝫ. Ca.
Ecce nūc tps acceptabile 2.Cor.
ecce nūc dies ſalutis: ne ca.6.
mini dantes vllam offenſionē
vt nō vituperet miniſteriū no-
ſtrū. ℟. Ab omni via mala phi-
buit pedes meos. Ut cuſtodiā man-
data tua dñe. ℣. A iudicyᵉ tuis

nõ declinaui:q2 legẽ poſuiſti mihi.
106 Ut cuſtodi. Glia. Ab oꝛ. ℣. Ipſe li-
berauit. Ad.ix.añ. Uade ſathana
nõ tentabis dñm deũ tuũ. Cap.
2.Coꝛ.ca.6. In oĩbus exhibeamus noſ
metipſos ſicut dei mini-
ſtros in multa patiẽtia:in ieiu-
nijs multis p arma iuſtitie. ℟.
Septies in die laudẽ dixi tibi dñe
deus me⁹. Ne pdas me. ℣. Erraui
ſicut ouis que perierat require ſer-
uum tuũ dñe:q2 mandata tua nõ
ſum oblitus. Ne pdas. Glia. Septi-
107 es. ℣. Scapulis ſuis. ℭ Predi
cta rñſoꝛia dicãtur ad hoꝛas p
qndecim dies quãdo de tẽpoꝛe
agitur. ℭ Ad veſperas. Cap.
105 Hoꝛtamur. Predicta tria ca
pitula dicantur ad hoꝛas in q-
bus notata ſunt in dñicis
diebus vſq3 ad veſpas ſabbati
ante dñicam in paſſione exclu-
ſiue. Hymn⁹. Audi benigne.
105 vrs. ℣. Angelis ſuis. ℭ Predi-
105 cti hymni ⁊ ℣ſicli ad mat.⁊ ad
veſp.⁊ ad alias hoꝛas in qb⁹no
tati ſũt dicãt vſq3 ad veſp. ſab
bati ãte dñicã in paſſiõe exclu-
ſiue qñ õ tpe agit. Ad mgt añ.
Reliquit eum tentatoꝛ ⁊ acceſſerũt
angeli ⁊ miniſtrabant ei. Lectõ-
nes ſuprapoſite de ſermonibus
repetantur per ferias. ℭ Feria
ſcda ad bñs añа. Uenite benedi-
cti pſis mei percipite regnũ qõ vo-
bis paratum eſt ab oꝛigine mũdi.

Conuerte nos Oratio.
deus ſalutaris noſter: ⁊
vt ieiunium nobis quadrageſi
male pꝛoficiat:mentes noſtras
celeſtib⁹ inſtrue diſciplinis. p.
ℭ Ad pmã añ. Uiuo ego dicit
domin⁹ nolo moꝛtẽ peccatoꝛis:ſed
vt magis ꝯuertaẽ ⁊ viuat. ℭ Ad
iij.añ. Aduenerũt nobis dies pnĩe
ad redimẽda pctã ⁊ ſaluãdas aĩas.
ℭ Ad vj.añ. Cõmẽdem⁹noſmet
ipſos in multa patiẽtia i ieiunijs
multis per arma iuſtitie. ℭ Ad
nonã añ. Per arma iuſtitie vir-
tutis dei cõmendemus noſmetip-
ſos in multa patiẽtia. ℭ Fine p
dicte ad hoꝛas dicãt quotidie
in pferijs diebus vſq3 ad dñi
cã de paſſione. Ad mgt añ. Qđ
vni ex minimis meis feciſtis mihi
feciſtis dicit dominus. Oratio.
Abſolue qs dñe nfoꝛum
vincula peccatoꝛ:⁊ qcqd
p eis meremur pꝛpitiat⁹ auer-
te. p. ℭ Feria.iij. ad bñs añа.
Intrauit ieſus in tẽpluz dei ⁊ eij-
ciebat oẽs vendentes ⁊ ementes: ⁊
menſas numulariorũ:⁊ cathedras
vẽdẽtiũ columbas euertit. Oꝛo.
Reſpice dñe familiã tuã ⁊
pſta:vt apud te mẽs nfa
tuo deſiderio fulgeat: q ſe car-
nis maceratiõe caſtigat. Per.
Ad magt añа. Abijt ieſus foras
extra ciuitatem in bethaniã: ibiq3
docebat eos de regno dei. Oratio.

ASceđāt ad te domine ꝓces noſtre: ⁊ ab eccl'ia tua cūctā repelle nequitiam. Per. ¶ Feria.iiij. ad bndictus añ. Generatio hec praua ⁊ ꝑuerſa ſignum querit ⁊ ſignuꝫ nō dabitur ei niſi ſignum ione prophete. Oratio.

PReces noſtras q̄ſumus domine clemēter exaudi: ⁊ cōtra cūcta nobis aduerſantia: dexterā tue maieſtatis extēde. Per. Ad magnificat añ. Sicut fuit ionas in vētre ceti tribus diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹ ita erit fili⁹ hominis in corde terre. Oro.

MEntes noſtras queſum⁹ domine lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimus que agenda ſunt: ⁊ que recta ſunt agere valeamus. Per dominū. ¶ Feria.v. ad bñs añ. Si vos manſeritis in ſermone meo vere diſcipli mei eritis: ⁊ cognoſcetis veritatē ⁊ veritas liberabit vos. Oratio.

DEuotionem populi tui queſum⁹ domine benignus intēde: vt q ꝑ abſtinentiam macerant in corpore: per fructū boni operis reficiantur in mente. Per. Ad magt añ. Ego enim ex deo ꝓceſſi ⁊ veni: neqꝫ eni a meipſo veni: ſed pater meus ille me miſit. Oro.

DA queſum⁹ domine populis chriſtianis: ⁊ que profitentur agnoſcere: ⁊ celeſte munus diligere qđ frequētāt. Per. ¶ Feria.vi. ad bñs añ. Angelus dñi deſcendebat de celo ⁊ mouebatur aqua ⁊ ſanabat vnus. Oro.

ESto domine ꝓpiti⁹ plebi tue: ⁊ quā tibi facis eſſe deuotā: benigno refoue miſeratus auxilio. Per.

Ad magnificat antiphona. Qui me ſanum fecit: ille mihi precepit: tolle grabatum tuum ⁊ ambula in pace. Oratio.

EXaudi nos miſericors deus: ⁊ mentib⁹ noſtris gratie tue lumen oſtende. Per. ¶ Sabbato ad bñs añ. Aſſumpſit ieſus diſcipulos ſuos: ⁊ aſcendit in montē: ⁊ trāſfigurat⁹ eſt ante eos. Oro.

POpulum tuuꝫ queſumus domine ꝓpitius reſpice: atqꝫ ab eo flagella tue iracundie clemēter auerte. Per dñm. ¶ Dominica ſcđa in q̄drageſima ſabbato precedēti ad veſperas. Ber tibi. iij. Ad magt añ. Dñe bonū eſt nos hic eē: ſi vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnū: moyſi vnū ⁊ elie vnū. Oro.

DEus qui cōſpicis omni

nos virtute deſtitui: interius exteriuſcꝫ cuſtodi: vt ꝛ ab omnibus aduerſitatibus muniamur in corpore: ꝛ a prauis cogitationibus mūdemur in mente. per.

¶ Ad matu. inui. Quō deus magnus dominus Et rex magnus ſup omnes deos. ¶ Dic diuo i pſalmo itermittat poſtꝙ ſcōa vice dictū fuerit inuitatorium. L. i.

Ca. 27.

Senuit Jſaac ꝛ caligauerunt oculi eius: ꝛ videre non poterat. Uocauitcꝫ Eſau filium ſuū maiorem: ꝛ dixit ad eū. Fili mi. Qui reſpondit adſum. Cui pater. Uides inquit ꝙ ſenuerim ꝛ ignorem diem mortis mee. Sume arma tua pharetram ꝛ arcum ꝛ egredere foras. Cūcꝫ venatu aliqd apprehenderis fac mihi inde pulmētum ſicut velle me noſti: ꝛ affer vt comedam ꝛ benedicat tibi anima mea anteꝙ moriar. ℟. Tolle arma tua pharetram ꝛ arcū ꝛ affer de venatiōe tua vt comedā. Et bn̄dicat tibi anima mea. ℣. Cūcꝫ venatu aliquid attuleris: fac mihi inde pulmentum, vt comedā. Et benedicat tibi. Lectio. ij.

Quod cū audiſſet rebecca ꝛ ille abiiſſet in agrū vt iuſſionem patris impleret: dixit filio ſuo iacob. Audiui patrem tuum loquentem cum eſau fratre tuo ꝛ dicētem ei. Affer mihi de venatione tua ꝛ fac cibū: vt comedam ꝛ benedicam tibi coram dn̄o anteꝙ moriar. ℟. Ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni quē benedixit dominus creſcere te faciat deus meus ſicut arenam maris: Et donet tibi de rore celi benedictionē. ℣. Qui maledixerit tibi ſit ille maledictus: ꝛ qui benedixerit tibi benedictionibus repleatur. Et donet tibi. Lectio. iij.

Nunc ergo fili mi acquieſce cōſilijs meis ꝛ pergēs ad gregem affer mihi duos hedos optimos: vt faciā ex eis eſcas patri tuo quibus libēter veſcit. Quas cū intuleris ꝛ comederit: bn̄dicat tibi p̄uſꝙ moriat. ℟. Det tibi deus de rore celi ꝛ de pinguedine terre abundantiā: ſeruiāt tibi tribus populi. Eſto dominus fratrum tuorū. ℣. Et incuruentur ante te filij matris tue. Eſto. Gloria. Eſto. Lectio quarta.

Cui ille reſpondit. Noſti ꝙ eſau frater meus homo piloſus ſit: ꝛ ego lenis? Si attrectauerit me pater meus ꝛ ſenſerit: timeo ne putet ſibi me vo-

luiſſe illudere: ꝛ inducat ſuper me maledictionē ꝓ bñdictione. ℟. Quis igitur ille eſt qui dudū captā venationē attulit mihi ꝛ comedi ex oībus priuſq̄ tu venires? Benedixiq̄ ei ꝛ erit benedictus. ℣. Dominum tuum illum cōſtitui: ꝛ omnes fratres eius ſeruituti illiꝰ ſubiugaui. Benedixiq̄. Lcō. v.

AD quem mater: in me ſit ait iſta maledictio fili mi. Tm̄ audi vocē meā: ꝛ ꝑgēs affer q̄ dixi. Abijt ꝛ attulit: dedit q̄ mr̄i. Parauit illa cibos: ſicut velle nouerat patrē illiꝰ. Et veſtibus eſau valde bonis: quas apud ſe habebat domi induit eū: pelliculaſq̄ hedoꝝ circūdedit manibus: ꝛ colli nuda ꝓtexit. ℟. Cū exiret iacob de terra ſua vidit gloriam dei ꝛ ait: q̄ terribilis eſt locus iſte? nō eſt hic aliud niſi domus dei ꝛ porta celi. ℣. Uere dominus eſt in loco iſto ꝛ ego neſciebā. Non eſt hic aliud niſi. Lcō. vi.

DEditq̄ pulmentū: ꝛ panes quos coxerat tradidit. Quibꝰ illatis dixit. Pr̄ mi. Et ille reſpōdit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̄ iacob. Ego ſum eſau primogenitꝰ tuus: feci ſicut precepiſti mihi. Surge ſede ꝛ comede d̄ venatiōe mea: vt bñdicat mihi anima tua. ℟. Si dominus deus meus fuerit mecum in via iſta per quam ego ambulo ꝛ cuſtodierit me ꝛ dederit mihi panem ad edendū ꝛ veſtimentū quo operiar ꝛ reuocauerit me cum ſalute. Erit mihi dominus in refugium. Et lapis iſte in ſignum. ℣. Surgens mane iacob tulit lapidē ꝛ erexit in titulum: fundenſq̄ oleū deſuper ait. Erit. Gloria. Et lapis iſte. Secundum matheum.

IN illo tempore: Egreſſus Jeſus ſeceſſit in partes tyri ꝛ ſydonis. ꝛ ecce mulier chananea a finibus illis egreſſa clamabat dicēs ei. Miſerere mei domine fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Et reliqua. Omelia Origenis. Lectio ſeptima. ca. 15

ET ecce mulier chananea. Mira res. Mulier caput peccati: arma diaboli: expulſio paradiſi: mr̄ delicti: corruptio legis antiq̄: veniebat ad dn̄m ieſum. ℟. Erit mihi dominus in deum: ꝛ lapis iſte quem erexi in titulū: vocabit domus dei: ꝛ de vniuerſis q̄ dederis mihi: Decimas ꝛ hoſtias pacificas offeram tibi. ℣. Si dominus deus meus fuerit mecū in via

Illa p quã ego ambulo ⁊ cuſtodie rit me. Decimas. Lectio octaua.

Mirū negociū. Judei fu guūt: chananea ſequitur: domeſtici derelinquūt: alienige na heret. Et ecce mulier. Che rubin aſpectū ei⁹ tremūt in ce lo: angeli metuūt in excelſis: ⁊ mulier nō veret in terris: ſ3 lo quit cū eo. O mirāda res: Sur ſū3 tremor: deorſum fiducia. ℟. Dixit angel⁹ ad iacob. Dimitte me auro: a eſt: reſpondit ei nō dimittā te niſi bñdixeris mihi: Et benedixit eum in eodem loco. ℣. nequaq̃3 vo caberis iacob: ſed iſrael erit nomē tuū. Et benedixit eū in eo. Lcō. ix.

Propterea inquit deſcen dit: propterea carnē aſſū pſit: ⁊ homo factus eſt: vt ⁊ ego audeam ſibi loqui. Non perre xit ad diuinos: non vocauit ma gos: non alligaturas queſiuit: non impoſtatrices mulieres ad duxit: non ad falſa confugit ꝑ fidia: ſed reliquit omnes diabo li falſitates: ⁊ venit ad dominū ieſum omnium ſaluatorem. ℟. Orauit iacob ⁊ dixit: domine q di xiſti mihi reuertere i terrā natiui tatis tue: Erue me de manu fratris mei quia valde eum timeo. ℣. De⁹ in cuius conſpectu ambulauerūt patres noſtri dñe qui paſcis me a iuuentute mea. Erue me de manu. Gloria patri. Erue me de. Orauit.

❡ In laudibus añ. Domine la bia mea aperies ⁊ os meum annū ciabit laudem tuam. ℣. Miſere 18
re. Añ. Dextera domini fecit vir tutē: dextera domini exaltauit me.
Pſalmus. Confitemini. Añ. 42
Factus eſt adiutor me⁹ deus me⁹.
Pſalmus. Deus deus. Añ. 21
Trium puerorū cantemus hymnū quē cantabant i camino ignis be nedicentes dominum. Canticū. Bñdicite. Añ. Statuit ea i eter 55
num ⁊ in ſeculū ſeculi: preceptum poſuit ⁊ non preteribit. ℣. Lau 52
date. Ad bñdict⁹ añ. Egreſſus ieſus ſeceſſit in partes tyri ⁊ ſydo nis: ⁊ ecce mulier chananea a fini b⁹ illis egreſſa clamabat dicēs: mi ſerere mei dñe fili dauid. ❡ Ad primā añ. Accedētes diſcipuli ie ſu ad eum rogabant eum dicētes. dimitte eam quia clamat poſt nos ❡ Ad terciā añ. Nō ſu3 miſſus niſi ad oues que pierūt dom⁹ iſrl: dicit domin⁹. ❡ Ad ſextam añ. O mulier magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut petiſti. ❡ Ad nonā añ. Uade mulier ſemel tibi dixi ſi cre dideris videbis mirabilia. Ad ma gnificat añ. Dixit dñs mulieri chananee: nō ē bonū ſumere panes filiorū ⁊ mittere canib⁹ ad māducā dū: vtiq3 dñe: nam ⁊ catelli edūt de micis q̃ cadunt de menſa domino rū ſuorū: ait illi ieſus: mulier ma gna ē fides tua fiat tibi ſicut petiſti.

¶ L. cōnes feriales a.xxviij. ca pitulo vſq3 ad.xxxij.capitulum. ad libitu3. ¶ Feria ſecūda ad benedictus añ. Ego principium qui ꝛ loquor vobis. Oratio.

P Reſta queſum⁹ omnipo-tens deus: vt familia tua que ſe affligēdo carne ab alimētis ab ſtinet: ſectando iuſtitiā a culpa ieiunet. Per dñm. Ad magt añ. Qui me miſit mecu3 eſt ꝛ nō reliquit me ſolum: quia que placi ta ſunt ei facio ſemper. Oratio.

A Deſto ſupplicationib⁹ no ſtris omnipotens deus: ꝛ quibus fiduciā ſperande pieta tis indulges: ꝯſuete miſericor-die tribue benignus effectū. p. ¶ Feria.iij.ad benedictus añ. Unus eſt enim magiſter veſter qui in celis eſt: dicit dominus. Oro.

P Erfice queſumus domine benignus in nobis obſer uantie ſancte ſubſidiu3: vt que te auctore faciēda cognouim⁹: te operante impleamus. Per dñm nrm. Ad magnificat añ. Qui maior eſt veſtru3 erit miniſter veſter: quia omnis q ſe exaltat hu miliabitur: dicit dominus. Oro.

P Ropitiare domīe ſuppli cationibus noſtris: ꝛ ani-marum noſtrarum medere lan guoribus: vt remiſſione ꝑcepta in tua ſemper benedictione le-temur. Per do. ¶ Feria.iiij. ad bñdict⁹ añ. Ecce aſcēdimus hieroſolymam ꝛ fili⁹ hominis tra detur ad crucifigendu3. Oratio.

P Opulum tuum domine ꝓ pitius reſpice: ꝛ quos ab eſcis carnalibus precipis abſti nere: a noxijs quoq3 vitijs ceſ-ſare ꝯcede. Per dñm. Ad ma gnificat añ. Sedere autem mecū nō eſt meū da re vobis: ſed quibus paratu3 eſt a patre meo. Oratio.

D Eus innocentie reſtitu-tor ꝛ amator: dirige ad te tuoꝝ corda ſeruoꝝ: vt ſpiri-tus tui feruore cōcepto ꝛ in fi-de inueniantur ſtabiles ꝛ i ope re efficaces. Per. ¶ Feria.v. ad bñdictus añ. Pater abraha3 miſerere mei ꝛ mitte laça꞉ vt itin gat extremum digiti ſui in aqua vt refrigeret linguā meam. Oro.

P Reſta nobis domine que ſumus auxiliū gratie tue: vt ieiunijs ꝛ orationibus cōue nienter intēti: liberemur ab ho ſtibus mētis ꝛ corporis. Per. Ad magnificat añ. Fili recordare quia recepiſti bona in vita tua ꝛ laçarus ſimiliter mala. Oratio.

A Deſto domīe famulis tu-is ꝛ perpetua3 benignita tem largire poſcentibus: vt his q te auctore ꝛ gubernatore glo riantur: ꝛ cōgregata reſtaures ꝛ reſtaurata conſerues. Per do minum noſtrum ieſum chrm

¶ Feria.vi.ad benedictus añ. Malos male perdet ⁊ vineam ſuã locabit alijs agricolis qui reddãt ei fructũ temporibus ſuis. Oro.

Preſta q̃ſumus omnipotẽs deus vt ſacro nos purificante ieiunio ſynceris mentibus ad ſancta ventura facias peruenire. Per dominum noſtrũ.

Ad magnificat aña. Querentes eam tenere timuerũt turbas: quia ſicut prophetã eum habebãt. Oro.

Preſta queſumus domine populo tuo ſalutem mentis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo: tue ſemper virtutis mereatur protectione defendi. Per dominum noſtrũ.

¶ Sabbato ad bñdictus añ. Vadam ad patrem meum ⁊ dicam ei: pater fac me ſicut vnum ex mercenarijs tuis. Oratio.

Preſta queſumus domine noſtris effectum ieiunijs ſalutarẽ: vt caſtigatio carnis aſſumpta: ad noſtrarũ vegetationẽ tranſeat animarum. Per do. ¶ Dominica tertia in quadrageſima ſabbato precedenti ad reſp. R̸. Loquens. ſr. Ad magnificat añ. 112

Dixit autẽ pater ad ſeruos ſuos: cito proferte ſtolã primã ⁊ induite illũ: ⁊ date annulũ in manu eius: ⁊ calciamenta in pedibus eius. Oro.

Queſumus omnipotẽs deus vota humilium reſpice: atq; ad defenſionem noſtram dexteram tue maieſtatis extende. Per dominum noſtrũ ieſum chriſtum filium tuum.

¶ In completorio ad nunc dimittis añ. Media vita in morte ſumus quem querimus adiutorem niſi te domine: qui pro peccatis noſtris iuſte iraſceris. Sancte deus ſancte fortis: ſancte ⁊ miſericors ſaluator: amare morti ne tradas nos. V̸. Ne proijcias nos in tempore ſenectutis: cum defecerit virtus noſtra ne derelinquas nos domine. Sancte deus: ſancte fortis.

¶ Precedens an. cum ſuo verſu dicatur per quindecim dies ſuper Nũc dimittis. niſi i annũciatione ſi infra hoc tẽpus euenerit. ¶ Ad matuti. inuitato. Ploremus coram domino deo nr̃o. Qui fecit nos. Lectio prima.

Gene. ca.37.

I Oſeph cū eſſet ſexdecim annorū paſcebat gregem cū fratribus ſuis adhuc puer. Et erat cū filijs bale ⁊ zelphe vxorū patris ſui. Accuſauitq; fratres ſuos apud patrem crimine peſſimo. Iſrael autem diligebat ioſeph ſuper omnes filios ſuos eo q̄ in ſenectute genuiſſet eum: fecitq; ei tunicam polymitam. ℞. Uidentes ioſeph a longe loquebantur mutuo fratres dicētes: ecce ſomniator venit. Uenite occidamus eum: ⁊ videam⁹ ſi proſint illi ſomnia ſua. ℣. Cūq; vidiſſent Joſeph fratres ſui q̄ a patre cunctis fratribus plus amaretur: oderant eum nec poterant ei quicq̄ pacifice loqui vnde ⁊ dicebant. Uenite occidamus. Lcō.ij.

V Identes aūt fratres eius q̄ a patre plus cūctis filijs amaretur: oderant eum nec poterāt ei quicq̄ pacifice loq. Accidit quoq; vt viſū ſomniū referret fratribus ſuis: que cauſa maioris odij ſeminariū fuit. ℞. Dixit iudas fratrib⁹ ſuis: ecce iſmahelite tranſeūt. venite venundetur: ⁊ manus noſtre nō polluantur: Caro enī ⁊ frater noſter ē. ℣. Quid enim prodeſt ſi occiderimus fratrem noſtrū ⁊ celauerimus ſanguinē ipſius: melius eſt vt venundetur. Caro enim. Lectio.iij.

D Ixit ad eos. Audite ſomnium meum quod vidi. Putabam nos ligare manipulos in agro: ⁊ quaſi cōſurgere manipulum meum ⁊ ſtare: veſtroſq; manipulos circunſtantes adorare manipulū meum. Rñderūt fratres ei⁹. Nūquid rex noſter eris: aut ſubijciemur ditiōi tue? Hec ergo cauſa ſomniorum atq; ſermonū: inuidie ⁊ odij fomitem miniſtrauit. ℞. Uidens iacob veſtimēta ioſeph ſcidit veſtimēta ſua cū fletu ⁊ dixit: Fera peſſima deuorauit filium meū Joſeph. ℣. Cōgregatis aūt cūctis liberis eius vt delinirent dolorem patris: noluit eos audire: ſed dixit: Fera. Gloria. Filium. Lectio.iiij.

A Liud quoq; vidit ſomnium quod narrans fratribus ait. Uidi per ſomniū quaſi ſolem ⁊ lunam ⁊ ſtellas vndecim adorare me. Quod cū patri ſuo ⁊ fratribus retuliſſet: increpauit eū pater ⁊ ait. Quid ſibi vult hoc ſomniū quod vidiſti? Nūqd ego ⁊ mater tua ⁊ frēs tui adorabim⁹ te ſup terrā? Inuidebant igit̄ ei frēs ſui

pi ꝯ ro rex tacit⁹ ꝯſiderabat. ℟. Joſeph dū intraret in terrā egypti linguā quam nō nouerat audiuit. Man⁹ ei⁹ in laborib⁹ ſeruierūt: ꝛ lingua ei⁹ inter ꝑncipes loq̄bat̄ ſapiētiā. ℣. Diuertit ab onerib⁹ dorſum eius. Manus eius. Lcō. v.

Cumq̄ fratres illi⁹ in paſcēdis gregibus p̄ris ſui morarent̄ in ſichen: dixit ad eū iſrael. Fratres tui paſcūt oues ī ſichimis: veni mittā te ad eos. Quo reſpōdente p̄ſto ſum ait: Uade ꝛ vide ſi cuncta ꝓſpera ſint erga fratres tuos ꝛ pecora: ꝛ renūcia mihi quid agat̄. ℟. Memento mei dum bene tibi fuerit. Ut ſuggeras pharaoni vt educat me de iſto carcere: quia furtim ſublatus ſum ꝛ hic innocēs in lacū miſſus ſum. ℣. Tres enim adhuc dies ſunt poſt quos recordabit̄ pharao miniſterij tui: ꝛ reſtituet te in gradum priſtinū tunc memento mei. Ut ſugge. Lectio. vj.

Inuenit eum vir errantem in agro ꝛ interrogauit...

Miſſus de valle ebrō venit in ſichen. Inuenitq̄ eū vir errantem in agro: ꝛ interrogauit quid quereret. At ille reſpōdit. Fratres meos quero: indica mihi vbi paſcant greges. Dixit ei vir. Receſſerunt de loco iſto. Audiui autem eos dicētes. Eamus in dothaim. Perrexit ergo ioſeph poſt frēs ſuos: ꝛ inuenit eos in dothaim. ℟.

Dixit ruben fratribus ſuis: nunquid nō dixi vobis: nolite peccare in puerū: ꝛ non audiſtis me? En ſanguis eius exquiritur. ℣. Merito hec patimur: quia peccauimus in fratrem noſtrum videntes anguſtiā anime eius dum deprecaret̄ nos ꝛ non audiuimus. En ſanguis. Gloria. En.

Secūdum Lucam. Ca. xi.

In illo tempore: Erat ieſus eijciēs demonium: ꝛ illud erat mutum. Et reliq̄. Omelia venerabilis bede presby. Lcō. vij.

Demoniac⁹ iſte apd̄ mattheum nō ſolum mutus: ſed ꝛ cecus fuiſſe narrat̄. Curatuſq̄ dicitur a dn̄o: ita vt loq̄retur ꝛ videret. Tria generalia ſigna ſimul in vno hoīe ꝑpetrata ſūt. Cecus videt: mut⁹ loq̄t̄: poſſeſſus a demonio liberatur. ℟. Merito hec patimur q2 peccauimus in fratrē noſtrū vidētes anguſtiam aīe eius dū deprecaretur nos ꝛ nō audiuim⁹: Jdcirco venit ſup nos tribulatio. ℣. Dixit rubē fratrib⁹ ſuis: nūquid nō dixi vobis nolite peccare in puerum ꝛ nō audiſtis me? Jdcirco. Lectio. viij.

Hoc tunc quidem carnali
ter factum eſt:ſed ⁊ quo-
tidie cōplet in ↄuerſiōe creden
tiū: vt expulſo primuȝ demone
fidei lumen aſpiciāt:deinde ad
laudem dei tacētia prius ora la
xentur. Quidaȝ aūt ex eis dixe
runt. In beelȝebub principe de
moniorū eijcit dmonia. Nō hoc
aliqui de turba:ſed phariſei ca-
lumniātes dicebant ⁊ ſcribe:ſi-
cut alij euangeliſte teſtantur.
℟. Tollite hinc vobiſcuȝ munera
⁊ ite ad dominum terre:⁊ duȝ inue
neritis adorate eum ſuper terram.
Deus autē meus faciat vobis eum
placabilem:⁊ remittat ⁊ hūc fratrē
veſtrum vobiſcum ⁊ eum quem te-
net in vinculis. ℣. Sumite d opti
mis terre frugibus in vaſis veſtris
⁊ deferte viro munera. Deus auteȝ
meus faciat. Lectio. ix.
Turbis quippe que min⁹
erudite videbant domini ſemp
facta mirantibus:illi ecōtra vel
negare hec:vel q̄ negare nequi-
uerant ſiniſtra interpretatione
peruertere laborabāt: quaſi nō
diuinitatis:ſed immundi ſpiri-
tus opera fuiſſent:ideſt beelȝe-
bub qui deus erat acharon. ℟.
Loquens ioſeph fratribus ſuis di-
xit. Pax vobis nolite timere. Pro
ſalute enim veſtra miſit me domi-
nus ante vos. ℣. Eleuauitq̄ vocem
cum fletu quam audierunt egyptij
omniſq̄ domus pharaonis:⁊ dixit
fratribus ſuis. Pax. Glia. Loquēs.
¶ In laudibus aña. Fac beni-
gne in bona voluntate tua domine:
vt edificentur muri hieruſaleȝ. ps.
Miſerere. Aña. Dominus mi 18
hi adiutor eſt:non timebo quid fa
ciat mihi homo. ps. Cōfitemini. 42
Añ. Deus miſereatur noſtri ⁊ be-
nedicat nobis. ps. Deus deus. 21
Añ. Uim virtutis ſue oblitus ē
ignis:⁊ vt pueri tui liberarētur il-
leſi. Canticū. Bñdicite. Añ. 55
Sol ⁊ luna laudate deum:q: exal-
tatum eſt nomen eius ſolius. ps.
Laudate. Ad benedictus añ. 52
Et cum eieciſſet demoniū locutus
eſt mutus ⁊ admirate ſunt turbe.
¶ Ad pmā aña. Si in digito
dei eiicio demonia:profecto perue-
nit in vos regnum dei. ¶ Ad ter
tiā añ. Dum fortis armatus cu-
ſtodit atriū ſuum in pace ſunt om
nia que poſſidet. ℟. Bonum mihi
domine q̄ humiliaſti me. Bonum
mihi lex oris tui ſuper millia auri
⁊ argenti. ℣. Manus tue dñe fece
runt me:⁊ plaſmauerunt me:da mi
hi intellectuȝ vt diſcam mandata
tua. Bonum mihi. Gloria. Bonum
mihi. ℣. Dicet domino. ¶ Ad ſe 106
xtam aña. Qui non colligit me-
cum diſpergit:⁊ qui non eſt mecuȝ
contra me eſt. ℟. Seruus tuus
ego ſum. Da mihi intellectum do-
mine. ℣. Ut diſcam mandata tua.
Da mihi.

106 Da mihi. Gloria. Seruus. ℣. Ipſe liberauit. ¶ Ad .ix. añ. Cum immundus ſpiritus exierit ab homine ambulat p loca inaquoſa qrens requiem ⁊ non inuenit. ℟. Declara ſuper nos deus: Tuam miſericordiã. ℣. Declaratio ſermonum tuorũ dat intellectuz domine. Tuam. Gloria. Declara. ℣. Scapulis.

107 ¶ Ubi prenotata dicunt p.xv. dies ad horas qñdo de tẽpore agitur. Ad magñ añ. Extollens quedam mulier vocem de turba dixit: beatus venter qui te portauit ⁊ vbera que ſuxiſti: at ieſus dixit ei: quinimmo beati qui audiunt verbum dei ⁊ cuſtodiũt illud. ¶ Lectiones feriales a .xxiiij. caplo vſqz ad finẽ ad libitũ. ¶ Fer. ſecũda ad bñs añ. Amen dico vobis: qz nemo propheta acceptus eſt in patria ſua. Oratio. Cordibus noſtris queſumus domine gratiam tuam benign⁹ infunde: vt ſicut ab eſcis corporalibus abſtinemus: ita quoqz ſenſus noſtros a noxijs retrahamus exceſſibus. Per dñm. Ad magnificat antipho. Jeſus autem tranſiens: per mediuz illorum ibat. Oratio. Subueniat nobis domine miſericordia tua: vt ab imminẽtibus peccatorum noſtrorũ periculis te mereamur protegẽte ſaluari. Per. ¶ Feria tertia ad benedictus añ. Si duo ex vobis conſenſerint ſuper terrã de omni re quãcunqz petierint fiet illis a patre meo qui in celis eſt dicit dominus. Oratio. Exaudi nos omnipotẽs ⁊ miſericors deus: ⁊ continentie ſalutaris ppitius nobis dona concede. Per. Ad magñ añ. Ubi duo: vel tres congregati fuerint in nomine meo: in medio eorum ſum dicit dominus. Oratio. Tua nos domine protectione defẽde: ⁊ ab omni ſemper iniqtate cuſtodi. Per do. ¶ Feria iiij. ad benedict⁹ añ. Audite ⁊ intelligite traditiões quas dominus dedit vobis. Oratio. Preſta nobis queſumus domine: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoqz vitijs abſtinentes: ppitiationẽ tuã facil⁹ ĩpetrem⁹. Per. Ad mgñ añ. Nõ lotis manibus mãducare nõ coinquinat hoiem. Orõ. Concede queſum⁹ omnipotens deus: vt qui ptectionis tue gratiam querimus: liberati a malis omnibus ſecura tibi mente ſeruiamus. Per dominum. ¶ Feria quinta ad benedictus añ. Exibant autem demonia a multis clamantia ⁊ dicentia: quia tu es filius dei: ⁊ increpans nõ ſinebat ea loqui quia ſciebant ipſum eſſe chriſtum. Oratio.

C Oncede quesumus ops deus: vt ieiuniorū nobis sancta deuotio: et purificationē tribuat: et maiestati tue nos reddat acceptos. p. ¶ Ad mgt an. Oēs q habebāt īfirmos ducebāt illos ad iesum et curabant. Oratio.

S Ubiectum tibi populū q̄sumus dñe ppitiatio celestis amplificet: et tuis semp faciat seruire mādatis. Per do.

¶ Feria.vi.ad bñs an. Dñe vt video ppheta es tu: patres nostri in monte hoc adorauerunt. Oro.

I Eiunia nostra quesum⁹ domine benigno fauore prosequere: vt sicut ab alimentis abstinemus in corpore: ita a vitijs ieiunemus in mente. Per dominum. Ad magnificat an. Ueri adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. Oratio.

P Resta q̄s ops deus: vt q in tua ptectione cōfidim⁹: cūcta nobis aduersantia te adiuuāte vincam⁹. Per. ¶ Sabbato ad bñs an. Inclinauit se iesus et scribebat in terra si quis sine peccato ē mittat in eam lapidem. Oratio.

P Resta q̄sumus ops deus: vt qui se affligēdo carne ab alimentis abstinent: sectādo iustitiā a culpa ieiunent. Per.

¶ Dñica .iiij. in q̄dragesima. Sabbato pcedēti ad vesp. R. Audi israel. Ad magt an. Nemo te condēnauit mulier? nemo domine. nec ego te condēnabo: iam amplius noli peccare. Oratio.

C Oncede q̄s ops deus: vt qui ex merito nostre actiōis affligimur: tue gratie cōsolatione respirem⁹. p. ¶ Ad mat. inuit. Populus dñi et oues pascue eius: Uenite adoremus dñm. Lectio.i.

H Ec sūt noīa filiorū israel: qui ingressi sunt in egyptū cū iacob: singuli cū domib⁹ suis introierunt. Ruben: symeō: leui: iudas: isachar: zabulon: beniamin: dan et neptalim: gad et asser. Erant igitur omnes anime eorum qui egressi sunt de femore iacob septuaginta. Joseph autē in egypto erat. Quo mortuo et vniuersis fratribus eius omniq; cognatione sua: filij israel creuerūt: et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis impleuerunt terram. R. Locutus est dominus ad moysen dicens descende in egyptū dic pharaoni vt dimittat populum meum: induratum est cor pharaonis non vult

Exodi cap. i.

dimittere populum meum niſi. In manu forti. ℣. Vidēs vidi afflictionē populi mei q eſt in egypto: ⁊ gemitū eius audiui ⁊ deſcendi liberare eum. In manu. Lectio ſcda.

S Urrexit interea rex nou⁹ ſuper egyptum qui ignorabat ioſeph: ⁊ ait ad populū ſuum. Ecce populus filiorū iſrael multus ⁊ fortior nobis eſt. Venite ſapiēter opprimamus eū: ne forte multiplicet: ⁊ ſi irruerit contra nos bellum addat inimicis noſtris: expugnatiſq; nobis egrediatur e terra. ℟. Stetit moyſes corā pharaone ⁊ dixit: hec dicit dominus: Dimitte populū meum vt ſacrificet mihi in deſerto. ℣. Dominus deus hebreorū miſit me ad te dicens. Dimitte populum meum vt ſacrificet. Lectio tertia.

P Ropoſuit itaq; eis magiſtros operū: vt affligerent eos oneribus. Edificaueruntq; vrbes tabernaculorum pharaoni phitō ⁊ rameſſes. Quātoq; opprimebant eos: tanto magis mltiplicabāt ⁊ creſcebāt. Oderātq; filios iſrael egyptij ⁊ affligebant illudētes eis: atq; ad amaritudinē perducebāt vitam eorū operibus duris luti ⁊ lateris omniq; famulatu quo i terre operibus premebantur. ℟. Cantemus domino: glorioſe eniʒ honorificatus eſt equū ⁊ aſcenſorē proiecit in mare: Adiutor ⁊ protector factus ē mihi dñs: In ſalutē. ℣. Dñs quaſi vir pugnator oīpotēs nomē eius. Adiu. Gloria. In. Lectio. iiij.

D Ixit aūt rex egypti obſtetricib⁹ hebreorū quarū vna vocabatur ſephora altera phua pcipiēs eis. Qñ obſtetricabitis hebreas ⁊ tēpus part⁹ aduenerit: ſi maſculus fuerit: interficite illū: ſi femina reſeruate. ℟. In mari via tua ⁊ ſemite tue i aqs multis: deduxiſti ſicut oues populū tuū. In manu moyſi ⁊ aarō. ℣. Tranſtuliſti illos per mare rubrum: ⁊ tranſuexiſti eos per aquam nimiā. In manu. Lectio qnta.

T Imuerunt autē obſtetrices deū: ⁊ non fecerūt iuxta preceptum regis egypti: ſʒ cōſeruabāt mares. Quibus ad ſe accerſitis rex ait. Quidnā ē hoc qd facere voluiſtis vt pueros ſuaretis? Que reſpōderūt. Nō ſūt hebree ſic egyptie mulieres: ipſe eni obſtetricādi habent ſcientiam: ⁊ priuſq; veniamus ad eas pariūt. ℟. Qui perſequebantur populum tuū domine demerſiſti eos in profundum. Et in columna nubis ductor eorum fuiſti domine. ℣. Deduxiſti ſicut oues populum tuum in manu moyſi ⁊ aaron. Et in colūna. Lectio. vj.

B Ene ergo fecit deus obſtetricibus: ⁊ creuit populus

confortatuſq; eſt nimis. Et q2 timuerunt obſtetrices deū: edificauit illis domos. Precepit ergo pharao oī populo ſuo dicēs. Quicquid maſculini ſexus natuſ fuerit in flumen pijcite: ꝗcquid feminei reſeruate. ℟. Moyſes famulus domini ieiunauit quadraginta dieb9 ꝛ q̄draginta noctibus. Ut legem dn̄i mereret accipere. ℣. Aſcēdit moyſes in mōtem ſynai. Ut legem. Gloria patri. Ut legem. Secundum ioannem.

ca.6.

In illo tempore: Abijt ieſus trans mare galilee quod ē tyberiadis: ꝛ ſequebatur eū multitudo magna: q2 videbant ſigna que faciebat ſup his qui infirmabantur. Et reliq. Homelia beati auguſtini epi. Lcō. vij.

Miracula que fecit dominus ieſus chriſtus ſunt quidem diuina opa: ꝛ ad intelligendum deum de inuiſibilibus admonēt humanaſ mentem. Quia enim ille nō eſt talis ſubſtantie que videri oculis poſſit ꝛ miracula eius quibus totum mundum regit vniuerſamq; creaturā adminiſtrat aſſiduitate viluerūt: ita vt pene nemo dignet attendere opera dei mira ꝛ ſtupenda: in quolib; ſeminis grano: ſm ſuam miſericordiam ſeruauit ſibi quedam que faceret opportuno tēpore preter vſitatum curſum ordinemq; nature: vt non maiora ſed inſolita vidēdo ſtuperēt ꝗbus quotidiana viluerunt. ℟. Splendida facta eſt facies moyſi dū aſpiceret in eum dominus: Uidētes ſeniores claritatē vultus eius admirantes timuerunt valdē. ℣. Deſcendit moyſes de mōte portās duas tabulas lapideas in manib9 ſuis ſcriptas vtraſq; digito dei. Uidētes ſeniores claritatē. Lcō. viij.

Maius quippe miraculū eſt gubernatio toti9 mūdi: q̄ ſaturatio quinq; milliū hominū de quinq; panibus. Et tamen hoc nemo miratur illud mirantur homines: non quia maius eſt: ſed quia rarum eſt. Quis eni ꝛ nūc paſcit vniuerſum mundum: niſi ille qui de paucis granis ſegetes creat. ℟. Ecce ego mitto angeluſ meū q pcedat te ꝛ cuſtodiat ſemper: obſerua ꝛ audi vocem meaſ: ꝛ inimicus ero inimicis tuis ꝛ affligentes te affligā: Et precedet te angelus me9. ℣. Iſrael ſi me audieris nō erit in te deus recēs: neq; adorabis deū alie-

dñs:ego enim dñs:&c. Lectio.ix.

Fecit ergo quomodo de⁹. Unde enim multiplicat de paucis granis ſegetes: inde in manibus ſuis multiplicauit quinqȝ panes. Poteſtas enim erat in manibus ſuis. Panes quī illi qnqȝ qſi ſemina erāt ñ qdē terre mādata: ſȝ ab eo qui terram fecit multiplicata. ℟. Audi iſrael precepta domini ⁊ ea i corde tuo quaſi i libro ſcribe:Et dabo tibi terram fluentem lac ⁊ mel. ℣. Obſerua igit ⁊ audi voce meā: ⁊ inimic⁹ ero inimicis tuis:Et dabo. Gloria patri.Et dabo. ℟. Audi. ¶ In laudibus aña. Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitie:ſi auerteris faciem tuā a peccatis meis. ps.
38 Miſerere. Aña Bonum eſt ſpe-
rare in domino ꝙ̄ ſperare in princi-
42 pibus. Pſalmus. Confitemini.
Aña. Benedicat nos deus deus no-
21 ſter benedicat nos deus. Pſalm⁹.
Deus deus. Aña. Potens es do-
mine eripere nos de manu mortis
55 liberare nos deus nr̄. Canticum.
Benedicite. Antiphona. Reges
terre ⁊ omnes populi laudate deū.
52 ps. Laudate. Ad bndict⁹ aña.
Abijt ieſus trans mare galilee qđ eſt tyberiadis:⁊ ſequebatur eū multitudo magna quia videbāt ſigna ſuper his qui infirmabātur: ſubijt ergo in mōtem ieſus:⁊ ibi ſedebat cum diſcipulis ſuis:erat autē proximum paſcha dies feſtus iudeoꝝ. ¶ Ad primam aña. Accepit ergo ieſus panes:⁊ cum gratias egiſſet diſtribuit diſcūbentib⁹. ¶ Ad terciam aña De quinqȝ panibus ⁊ duobus piſcibus ſaturauit domin⁹ quinqȝ millia hominū. ¶ Ad ſextam aña. Satiauit domin⁹ quinqȝ millia hominuȝ de⁹ quinqȝ panib⁹ ⁊ duob⁹ piſcib⁹. ¶ Ad nonā aña. Illi ergo homines cum vidiſſent ſignum qđ factū fuerat glorificabāt deū ⁊ dicebāt:quia hic eſt ſaluator mūdi. Ad magnificat aña. Cuȝ ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊ vidiſſet maximam multitudinem venientes ad ſe dixit ad philippū: vnde emem⁹ panes vt manducent hi? hoc āt dicebat tentans eū: ipſe enim ſciebat quid eſſet facturus. ¶ Lectiones feriales a ſecūdo capl'o vſqȝ ad finem ad libitum. ¶ Feria ſecūda ad benedictus aña. Auferte iſta hinc dicit dominus: ⁊ nolite facere domum patris mei domum negociationis. Oratio.

Preſta queſum⁹ oīps deus: vt obſeruatiōes ſacras annua deuotione recolētes:⁊ corpore tibi placeamus ⁊ mēte.p. Ad mḡt aña. Soluite templum hoc dicit dominus:⁊ poſt triduū reedificabo illud:hoc autem dicebat de templo corporis ſui. Oratio.

Deprecationē nr̄am queſumus domine benign⁹

exaudi: et q̄b⁹ supplicādi p̄stas effectū: tribue defēsiōis auxiliū. Per. ¶ Feria. iij. ad bñs añā. Quid me queritis interficere hoiem qui vera locutus sum vobis? Oro.

Sacre nobis dñe q̄s obseruatiōis ieiunia et pie ꝯuersatiōis augmētum: et tue ꝓpitiationis ꝯtinuū prestēt auxiliū. P. Ad mag̃t añā. Unum opus feci et omnes admiramini: quia totum hominē sanum feci in sabbato. Oro.

Miserere dñe populo tuo: et ꝯtinuis tribulationib⁹ laborātē ꝓpitius respirare cōcede. Per. ¶ Feria. iiij. ad bñ. añā. Rabbi quis peccauit hic aut parentes eius q̄ cec⁹ nat⁹ est? respōdit iesus et dixit: neq̄ hic peccauit neq̄ parentes ei⁹ sed vt manifestētur opera dei in illo. Oratio.

Deus qui et iustis premia meritor̄ et peccatoribus per ieiunium veniam p̄bes: miserere supplicib⁹ tuis: vt reatus nostri ꝯfessio indulgētiā valeat percipere delictor̄. Per. Ad mag̃t añ. Ille hō qui dicitur iesus lutū fecit ex sputo: et liniuit oculos meos: et modo video. Oratio.

Pateant aures misericordie tue dñe p̄cib⁹ supplicantium: et vt petētibus desiderata ꝯcedas: fac eos que tibi sūt placita postulare. Per dominū. ¶ Feria. v. ad benedictus añ. Accessit iesus et tetigit loculū: hi aūt qui portabāt steterunt: et ait adolescēs tibi dico surge: et resedit qui erat mortuus et cepit loqui. Oro.

Presta quesumus oīpotēs deus: vt quos ieiunia vota castigāt: ipsa quoq̄ deuotio sctā letificet: vt terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiamus. Per. Ad mag̃t añ. Propheta magn⁹ surrexit i nobis: et q̄ de⁹ visitauit plebē suā. Oro.

Populi tui deus institutor et rector: peccata q̄bus ipugnat expelle: vt semper tibi placit⁹ et tuo munimine sit securus. P. ¶ Feria. vj. ad bñs añā. Lazarus amicus nr̄ dormit: eamus et a sōno excitemus eum. Oratio.

Deus qui ineffabilibus mundum renoua sacramētis: presta quesumus: vt ecclesia tua eternis proficiat institutis: et temporalibus non destituatur auxiliis. Per. Ad mag̃t antiphonā. Dñe si hic fuisses lazarus non esset mortuus: ecce iam fetet quatriduanus in monumento. Oratio.

DA queſumus omnipo-
tēs deus: vt q infirmita-
tis nře ɔſciū de tua ỽtute confi
dim⁹: ſub tua ſemꝑ pietate gau
deamus. p. ℭ Sabbo ad vñs
añ. Ego ſum lux mūdi: qui ſequit
me nō ambulat in tenebris: ſed ha
bebit lumen vite dicit dñs. Oro.

ADiuuet queſumus dñe per
grām tuā fructuoſus no
ſtre deuotiōis affect⁹: q: tūc no
bis ꝓderūt ſuſcepta ieiunia: ſi
tue ſint placita pietati. Per.
ℭ Dominica in paſſione ſab-
hiere. bato precedenti ad reſp. Cap.
ca. 11. MEa autē domine ſabaoth
qui iudicas iuſte ⁊ ꝓbas
renes ⁊ corda: videam vltionē
tuam ex eis: tibi enim reuelaui
cauſam meam dñe deus meus.
℟. Multiplicati ſunt. ỽ. Nō di-
catur Gloria. ſed repetatur. ℟.
Et notandū q̄ ab hac die vſq
ad paſcha excluſiue poſt verſus
℟. ỽ. Gloria. non dicat: nec ad
mat. nec ad alias horas canoni
cas: ſed loco Gloria. repetat. ℟.
niſi feſtum euenerit. Hymn⁹.

VExilla regis ꝓdeunt ful-
get crucis myſteriū: quo
carne carnis cōditor ſuſpēſus
eſt patibulo. Quo vulneratus
inſuper mucrone dire lācee: vt
nos lauaret crimine manauit
vnda ſanguine. Impleta ſunt
que concinit dauid fidelis car-
mine: dicendo nationibus re-
gnauit a ligno deus. Arbor de
cora fulgida ornata regis pur-
pura: electa digno ſtipite tā ſā
cta mēbra tangere. Beata cu
ius brachijs ſecli pependit pre-
tium: ſtatera facta corporis pre
dāq tulit tartari. O crux aue
ſpes vnica hoc paſſionis tempo
re: auge pijs iuſtitiam reiſq do
na veniā. Te ſumma deus tri-
nitas collaudet omnis ſpirit⁹:
quos per crucis myſterium ſal
uas rege per ſecula. Amen. ỽ.
Eripe me dñe ab homine malo. ℟.
A viro iniquo eripe me. Ad ma-
gnificat añ. Ego ſum qui teſtimo
niū ꝑhibeo de meipſo: ⁊ teſtimoniū
perhibet de me qui miſit me pater.

Oro. QUeſumus oīps
deus famuli-
am tuam ꝓ
pitius reſpi
ce: vt te lar-
giente rega
tur in cor-
pore: ⁊ te ſer
uante cuſto
diatur in mente. Per dñm.
ℭ Ad ꝯple. ℟. In manus. Ad
nūc dimittis añ. O rex glorioſe
inter ſanctos tuos qui ſemꝑ es lau
dabilis ⁊ tamē ineffabilis: tu in no
bis es dñe ⁊ nomē ſanctū tuū in

uocatum eſt ſuper nos ne derelin-
quas nos deus noſter: vt in die iudi
cij nos collocare digneris inter ſan
ctos et electos tuos rex benedicte.
Hec aña dicatur quotidie ad
Nunc dimittis. vſq ad cenam
domini excluſiue niſi in annun
ciatione ſi infra hoc tẽpus eue
nerit. ¶ Ad mat. inuit. Hodie
ſi vocẽ dñi audieritis: Nolite obdu
rare corda veſtra. Hic v. inter-
mittatur in pſalmo: et eo dicto
33 ſequit. Sicut in exacerbatione
in hac pſal. Venite. Gloria. nõ
dicatur. Sed poſt vltimum ver-
ſum inuitatorij bis ex integra
repetatur. Hymnus.
P Ange lingua glorioſi p-
lium certaminis: et ſup crucis
trophęũ dic triumphum nobi-
lem: qualiter redemptor orbis
immolatus vicerit. De parẽtis
ꝓtoplaſti fraude facta condo-
les: quãdo pomi noxialis mor-
te morſu corruit: ipſe lignũ tũc
notauit dãna ligni vt ſolueret.
Hoc opus noſtre ſalutis ordo
depopoſcerat multiformis ꝓdi-
toris ars vt artẽ falleret: et me-
delã ferret inde hoſtis vnde le-
ſerat. Quãdo venit ergo ſacri
plenitudo tẽporis: miſſus ẽ ab
arce patris natus orbis condi
tor: ac de vẽtre ṽginali caro fa-
ctus ꝓdijt. Vagit infans in-
ter arcta cõditus preſepia: mẽ-
bra pannis inuoluta ṽgo mat
alligat: manus pedes atq cru-
ra ſtricta cingit faſcia. Gloria
et honor deo vſqquo altiſſimo et
vna patri filioq inclyto para-
cleto cui laus eſt et poteſtas per
eterna ſecula. Amen. ¶ In. i.
noct. añ. Quid moleſti eſtis huic
mulieri? opus enim bonum opera-
ta eſt in me. ¶ Hec añ. dicatur
ſuper pſal. primi noctur. cũ tri
plici. Gloria. V. Erue a framea de-
us animam meã. R. Et de manu
canis vnicam meam. Lectio. i.

V Erba hiere- Hiere.
mie filij hel- ca. i.
chie de ſa-
cerdotib9
qui fuerũt
in anathot
in terra be-
niamin.
Quod fa-
ctũ eſt ver-
bum domini ad eum in diebus
ioſie filij amon regis iuda. Et
factum eſt in diebus ioachim
filij ioſie regis iuda vſq ad cõ-
ſumationem vndecimi anni ſe-
dechie filij ioſie regis iuda: vſ-
que ad tranſmigrationem hie-
ruſalem in menſe quinto. Hec
dicit. R. Iſti ſunt dies quos obſer
uare debetis temporibus ſuis. Quar
tadecima die ad veſperam paſcha

domini eſt: et in quintadecima ſolennitatem celebrabitis altiſſimo domino. ℣. Locutus eſt dominus ad moyſen dicens: loq̄re filiis iſrael: et dices ad eos. Quarta. Lc̄o. ii.

Et factum eſt verbum dn̄i ad me dicens. Priuſq̄ȝ te formarē i vtero noui te: et añ q̄ȝ exires d̄ vulua ſc̄tificaui te: et ꝓphetā in gētib⁹ dedi te. Et dixi. Ah ah ah dn̄e de⁹. Ecce neſcio loqui: q: puer ego ſum. Et dixit dn̄s ad me. Noli dicere q: puer ſū: qm̄ ad oia q̄ mittā te ibis: et vniuerſa q̄cūq̄ȝ mādauero tibi loq̄ris: ne timeas a facie eoꝛ: q: ego tecū ſum. Hec. ℟. Multiplicati ſunt q tribulant me: et dicūt nō eſt ſalus ipſi in deo eius. Exurge dn̄e ſaluū me fac deus meus. ℣. Ne quando dicat inimicus meus preualui aduerſus eū. Exurge domine ſaluū. Lc̄o. iii.

Et miſit dn̄s manū ſuam et tetigit os meū: et dixit dn̄s ad me. Ecce dedi v̄ba mea in oꝛe tuo. ecce ꝯſtitui te hodie ſup gētes et ſup regna: vt euellas et deſtruas et diſperdas et diſſipes et edifices et plantes. Hec dicit. ℟. Qui cuſtodiebāt animā meam conſilium fecerunt in vnū dicentes: deus dereliquit eum: perſequimini et comprehendite eū: q: non eſt qui liberet eum: deus meus ne elongeris a me: Deus meus in adiutoꝛium meū intende. ℣. Omnes inimici mei cogitabant mala mihi: verbū iniquū mandauerunt aduerſum me dicētes: Deus meus in adiutoꝛiū. ℟. Qui cuſtodiebāt.

¶ Sup ſc̄o ꝫ noct. cum triplici Gloria. Añ. Mittēs hec mulier in coꝛpus meum hoc vnguentum: ad ſepeliendū me fecit. ℣. De ore leonis libera me dn̄e. ℟. Et a coꝛnibus vnicoꝛniū humilitatē meā.

Et factum eſt Lc̄o. iiii. verbū dn̄i ad me dicēs. Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgā vigilātē ego video. Et dixit dn̄s ad me. Bene vidiſti: q: vigilabo ego ſup verbo meo vt faciā illud. Et factū eſt verbū dn̄i ſecūdo ad me dicēs. Quid tu vides? Et dixi. Ollā ſuccenſam ego video: et faciem eius a facie aquilonis. Hec dicit. ℟. Deus meus es tu ne diſcedas a me. Qm̄ tribulatio proxima eſt et nō eſt qui adiuuet. ℣. Deus deus meus reſpice in me. Qm̄. Lc̄o. v.

Et dixit dominus ad me: ab aquilone pandetur omne malum ſuper omnes habitatoꝛes terre. Quia ecce ego cōuocabo omnes cognationes regnoꝛum aquilonis ait dominus. Et venient et ponent vnuſquiſq̄ȝ ſoliū ſuū in introitu poꝛtarū hieruſalē: et ſuper omnes muros eius in circuitu: et ſuper

vniuerſas vrbes iuda. Et loqr
iudicia mea cum eis ſuper om-
ni malitia eoꝝ q dereliquerunt
me: ⁊ libauerunt diis alienis ⁊
adorauerunt opus manuū ſua
rū. Hec dicit. ℟. Tota die contri
ſtatus ingrediebar dñe: qm̄ anima
mea impleta eſt illuſionib⁹: Et vim
faciebant qui querebāt alam meā.
℣. Et qui inquirebant mala mi-
hi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos to
ta die meditabantur. Et. L c̄o. vj.

TU ergo accinge lūbos tu
os ⁊ ſurge ⁊ loq̄re ad eos
oīa que ego p̄cipio tibi. Ne for
mides a facie eoꝝ. Nec eniꝫ ti
mere te faciam vultū eoꝝ. Ego
quippe dedi te hodie in ciuita-
tem munitā: ⁊ in colūnā ferreā
⁊ in murū eneū ſuper oēm ter-
raꝫ regibus iuda ⁊ principib⁹
eius ſacerdotib⁹ ⁊ populo ter-
re. Et bellabūt aduerſum te ⁊
nō p̄ualebūt: q2 ego tecū ſum
dicit dñs: vt liberē te. Hec di-
cit dñs. ℟. Deus meus eripe me
de manu peccatoris: ⁊ de manu cō
tra legem agentis ⁊ iniqui. Quoni
am tu es patientia mea. ℣. Eripe
me de inimicis meis deus meus ⁊
ab inſurgētibus in me libera me.
Qm̄. ℟. De⁹. ℭ Sup pſalmos
tertij nocturni cū triplici. Alia.
Aij. Magiſter dicit tp̄s meū pro
pe eſt apud te facio paſcha cū diſci-
pulis meis. ℣. Ne pdas cū impijs
de⁹ alam meā. ℟. Et cū viris ſan
guinū vitam meā. Scd'ꝫ ioān. ca. 8.

IN illo tempo
re: Dice-
bat Jeſus
turbis iu-
deorum et
principib⁹
ſacerdotū.
Quis ex
vobis argu
et me d̄ pec
cato? Et reliqua. Homelia bea
ti gregorij pape. Lectio vij.

PErpenſate fratres chariſſimi
manſuetudinem dei rela-
xare peccata venerat ⁊ dicebat.
Quis ex vobis arguet me de
pctō? Non dedignatur ex ratio
ne oſtendere ſe peccatorem nō
eſſe: qui ex virtute diuinitatis
poterat peccatores iuſtificare.
℟. Adiutor ⁊ ſusceptor me⁹ es tu
dñe ⁊ in verbum tuum ſperaui. De
clinate a me maligni ⁊ ſcrutaboꝛ
mādata dei mei. ℣. Iniquos odio
habui: ⁊ legem tuam dilexi. Decli-
nate a me maligni: ⁊. L c̄o. viij.

SEd terribile eſt valde qd
ſubditur. Qui ex deo eſt
vba dei audit. Propterea vos
nō auditis: q2 ex deo non eſtis.
Si enim ipſe verba dei audit q
ex deo eſt: ⁊ audire verba dei nō
poteſt quiſquis ex illo nō eſt: in-

terroget ſe vnuſquiſq; ſi verba
dei i aure cordis ꝑcipit: ⁊ itelli
get vnde ſit. ℞. In te iactatꝰ ſu;
ex vtero de ventre matris mee deꝰ
meꝰ es tu ne diſcedas a me: Quo-
niā tribulatio proxima eſt: ⁊ nō eſt
qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore
leonis ⁊ a cornibꝰ vnicorniū hūi-
litatē meā. Quoniā. Lectio. ix.

C Eleſtem patriā deſidera-
re veritas iubet: carnis de
ſideria cōteri: mundi gloriā decli
nare: aliena non appetere: pro-
pria largiri. Penſet ergo apud
ſe vnuſquiſq; veſtru; ſi hec vox
dei in cordis eiꝰ aure conualuit:
⁊ q2 ia; ex deo ſit agnoſcit. Nā
ſunt nōnulli q ꝑcepta dei nec
aure corporis percipeꝛ dignāt.
℞. In proximo eſt tribulatio mea
domine ⁊ nō eſt qui adiuuet: vt fo-
diant manus meas ⁊ pedes meos li
bera me de ore leonis: Ut enarre;
nomē tuū fratribus meis. ℣. Erue
a framea deus aīa; mea; ⁊ de ma
nu canis vnica; mea;. Ut enarre;.
℞. In proximo. ℣. Intende anime
mee ⁊ libera ea;. ℞. Propter ini-
micos meos eripe me. In laudi-
bus aā. Uide domine afflictione;
meā quonia; erectus eſt inimicus
18 meꝰ. ps. Miſerere. Aā. In tri-
bulatione inuocaui dn̄; ⁊ exaudi-
42 uit me in latitudine. ps. Confi-
temini. Aña. Iudicaſti dn̄e cau-
ſa; aīe mee defenſor vite mee do-
mine deus meꝰ. ps. Deus deus. 21
Añ. Popule meꝰ quid feci tibi:
aut quid moleſtꝰ fui? reſponde mi-
hi. ps. Bn̄dicite. Aña. Nunqd 55
redditur pro bono malum quia fo
derunt foueā anime mee? Pſal. 52
Laudate. Capitulum. Tu autē 116
domine ſabaoth. Hymnus.

L Uſtra ſex q iam peracta tē
pus implens corporis ſe
volēte natus ad hoc paſſioni de
ditus: agnus in cruce leuatur
immolādus ſtipite. Hic acetū
fel arūdo ſputa claui lācea: mi
te corpus ꝑforatur ſanguis vn
da profluit: terra pontus aſtra
mundus quo lauant flumine.
Crux fidelis inter oēs arbor
vna nobilis: nulla ſylua talē ꝓ
fert frōde flore germine: dulce
lignū dulces clauos dulce pon-
dus ſuſtinet. Flecte ramos ar-
bor alta tenſa laxa viſcera: ⁊ ri-
gor lēteſcat ille quē dedit natiui
tas: vt ſuperni mēbra regis miti
tēdas ſtipite. Sola digna tu fuiſ
ſti ferre ſecli ꝓciū: atq; portū ꝑ-
parare nauta mūdo naufrago:
quē ſacer cruor perunxit fuſus
agni corpore. Gloria ⁊ honor
deo vſq;quo. ℣. Eripe me de ini-
micis meis deus meus. ℞. Et ab
inſurgentibus i me libera me. Ad
bn̄dictꝰ aā. Quis ex vobis arguet
me de peccato? ſi veritatē dico vo-
bis quare vos nō creditis mihi? q.

ex deo est verba dei audit. ꝓpterea
vos nō auditis:q̄a ex deo nō estis:
℄ Ad p̄ma añ. Ego demoniū
nō habeo:ſed honorifico p̄rem meū
dicit dominꝰ. ℄ In hac die ⁊ de
inceps vſq; ad dn̄icā in al
bis excluſiue nō dicitur ad p̄i
mam ℞. Jeſu xp̄e. niſi in feſtis
... ſi occurrerint: ſed in
... ⁊ deinceps vſq; ad cenā
... excluſiue quando de tē
pore agitur poſt capitulum ime
diate ... ℣. Exurge do
91 mine adiuua nos. ℄ Ad terciam
añ. Ego gloriam meā non quero:
116 eſt qui querat ⁊ iudicet. Ca. Tu
aūt dn̄e. ℞. Erue a framea deus
aīam meā. Et de manu canis vni
cam meā. ℣. Salua me ex ore leo
nis ⁊ a cornibꝰ vnicorniū hūilita
tem meam. Et de. Erue. ℣. De ore.
Ad vi. añ. Amē amē dico vobis
ſiquis ſermonē meū ſeruauerit mor
tē nō guſtabit in eternū. Capl'm.
Iſaie. ca. 50. Faciē meā nō auerti ab in
crepātibꝰ ⁊ cōſpuētibꝰ in
me:dn̄s deꝰ auxiliator meus ⁊ iō
nō ſum ꝯfuſus. ℞. De ore leonis
libera me dn̄e:⁊ a cornibus vnicor
niū humilitatē meā. ℣. Erue a fra
mea deus aīaȝ meaȝ ⁊ de manu ca
nis vnicā meam:Et a cornibus. De
117 ore. ℣. Ne p̄das. ℄ Ad nonā añ.
Abrahaȝ p̄r v̄r exultauit:vt videret
Hiere. ca. 17. diē meū:vidit ⁊ gauiſus eſt.
Confundant qui Capl'm.

me pſequunt ⁊ nō ꝯfūdar ego:
paueāt illi ⁊ ñ paueā ego:induc
ſup eos diē afflictōis:⁊ duplici
ꝯtritiōe ꝯtere eos dn̄e deus n̄r.
℞. Principes pſecuti ſunt me gra
tis ⁊ a verbis tuis formidauit cor
meū:Letabor ego ſup eloquia tua.
℣. Quaſi qui inuenit ſpolia multa.
Letabor. Principes. ℣. Eripe me. 118
℄ Ad veſ. cap. hy. ℣. vt i p̄mis
veſ. Ad mḡt añ. Tulerūt lapides
iudei vt iacerēt in eū:ieſus aūt ab
ſcondit ſe ⁊ exiuit de tēplo. ℄ Or
do vniꝰ dici capl'oꝝ hymnoꝝ ℣
ſiculoꝝ ℞ioꝝ ad horas ſeruet q̄ti
die vſq; ad cenā dn̄i excluſiue
qn̄ d' tpe agit. ℄ Leccões ferie
les a ſcd'o capl'o vſq; ad duode
cimū ad libitum. ℄ Fer. ij. ad
mat. inuit. Adoremꝰ dn̄ȝ:Qui nos
redemit p crucē. Hoc inuit. dicat
q̄tidie vſq; ad cenā dn̄i in ferie
libꝰ diebꝰ qn̄ de tpe agit ⁊ i fine
pſal'e. Venite. bis ex integro
repetat. ℞. Iſti ſunt dies. cū duo 116
bꝰ ſequētibꝰ ⁊ dicant ſicut i ꝯtra
fer. ad iñ. añ. In die magno feſti
uitatis ſtabat ieſꝰ ⁊ clamabat dicēs
ſiqs ſitit vēiat ad me ⁊ bibat. Oro.
Sanctifica q̄s dn̄e noſtra
ieiunia:⁊ cunctarum no
bis ꝓpiciꝰ indulgētiā largire cul
paꝝ. p. ℄ Ad p̄mā aī. Aie ipſo
rū fremebāt aduerſū me:⁊ graua
tū eſt cor meū ſup eas. ℄ Ad iij.
añ. Iudicaſti. Ad vi. añ. Popule 118

meus. ❡ Ad. ix. añ. Nūq̄d reddit. ❡ Predicte tres añe q̄rant̄ i laudib' p̄cedētis dñice: ⁊ dicāt ad vob. in p̄feſtis dieb' vſq; ad cenā dñi. Ad mḡt añ. Siquis ſitit veniat ad me ⁊ bibat: ⁊ de ventre eius fluent aque viue. Oratio.

Da q̄s dñe populo tuo ſalutem mētis ⁊ corporis: vt bonis operibus inherendo: tua ſemp mereat̄ ꝓtectione defendi. p. ❡ Fer. iij. ad bñs añ. Tēpus meū nōdū aduenit: tpſ autē veſtrū ſemp eſt paratū. Oratio.

Noſtra tibi queſumus domine ſint accepta ieiunia que nos ⁊ expiando gratia tua dignos efficiāt: ⁊ ad remedia ꝑducāt eterna. Per. Ad magt añ. Vos aſcendite ad diem feſtum hunc: ego non aſcendā: q2 tempus meum nondum aduenit. Oratio.

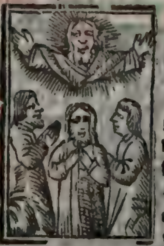
Da nobis q̄s dñe ꝑſeuerantē in tua volūtate famulatū: vt in diebus noſtris ⁊ merito ⁊ numero populus tibi ſeruiens augeatur. Per domi. ❡ Feria. iiij. ad benedict' añ. Oues mee vocem meam audiunt: ⁊ ego dominus agnoſco eas. Oro.

Sanctificato hoc ieiunio deus tuoꝝ corda fidelium miſerator illuſtra: ⁊ quib' deuotiōis p̄ſtas affectū: p̄be ſupplicātib' piū benignus auditū. p. Ad magt añ. Multa bona opa operatus ſum in vobis: ꝓpter quod opus vultis me occidere? Oratio.

Adeſto ſupplicatiōib' nr̄is oīps de': ⁊ qb' fiduciā ſperāde pietatis indulgeas: ꝯſuetē mīe tribue benign' effectū: p. ❡ Feria. v. ad benedictus añ. Quid moleſti eſtis huic mulieri? opus eni bonū opata ē in me. Oro.

Preſta q̄s oīps deus: vt dignitas ꝯditiōis hūane ꝑ imoderātiā ſauciata: medicinalis parſimōie ſtudio reformet̄. Per. Ad mḡt añ. Mittēs hec mulier in corpus meū hoc vnguentum ad ſepeliendū me fecit. Oro.

Eſto q̄s dñe ꝓpiti' plebi tue: vt que tibi nō placēt reſpuēs tuoꝝ potꝰ repleat̄ delectionibus mādatoꝝ. Per. ❡ Feria. vj. ad bñs añ. Appropinquabat aūt dies feſtus ⁊ q̄rebāt principes ſacerdotū q̄uo ieſū iterficerēt ſed timebāt plebem. Oratio.

Cordib' noſtris queſumus domine auxiliū gr̄e tue benignus infūde: vt peccata noſtra caſtigatiōe voluntaria cohibētes: temporaliter potius

maceremur: et quos supplicijs deputemur eternis. p. Ad magnificat aña. Principes sacerdotũ cõsilium fecerunt vt iesum occiderẽt dicebãt aũt: nõ in die festo ne forte tumultus fieret in pp'o. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus: vt qui preciosis tue grãz querimus: liberati a malis omnibus secura tibi mẽte famulemur. p.

¶ Sabbo ad bñs aã. Desiderio desideraui hoc pascha mãducare vobiscum antequã patiar. Oratio.

Proficiat quesumus domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita quanto maiestati tue sit gratior: tãto donis potioribus augeatur. Per dñm.

¶ Dominica in ramis palmarum. Sabbato precedenti ad vesp. ℟. Circundederunt. ℣. Ad magnificat aña. Clarifica me pr̃ apud temetipsum claritate quã habui priusq̃ mundus fieret. Or̃o.

Omnipotẽs sempiterne deus: qui humano generi ad imitãdum humilitatis exẽplum saluatorem nr̃m carnem sumere et crucem subire fecisti: concede propitius: vt et patientie ipsius habere documenta: et resurrectionis cõsortia mereamur. Per eundem dñm nr̃m.

¶ Ad matutinum inuitatoriũ. Ipsi vero non cognouerunt vias meas. Quibus iuraui in ira mea si introibunt in requiẽ meaz. Dicto vltimo versu ps. Venite. Hi errant corde. Inuitatoriũ bis ex integro repetatur. Aña in nocturnis sicut in precedenti dominica. Lectio prima. 33

Iustus quidẽ es tu domine si disputem tecum: verũtamen iusta loq̃r ad te. Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus qui preuaricantur et inique agunt. Plantasti eos et radicem miserunt: proficiunt et faciunt fructum prope es tu ori eoz: et lõge a renibus eorũ. Hec dicit. ℟. In die qua inuocaui te domine dixisti noli timere: iudicasti causam meam et liberasti me: Deus meus. ℣. In die tribulationis mee clamaui ad te quia exaudisti me. Deus. Lectio ii.

Hiere. ca. xii.

Et tu domine noſti me vi-
diſti me et probaſti cor meum tecum. Congrega eos quaſi gregem ad victimam: et ſcrifica eos in die occiſionis. Uſquequo lugebit terra: et herba omnis regionis ſiccabitur? Propter malitiam habitantium in ea conſumptum eſt animal et volucre: quoniam dixerunt non videbit noviſſima noſtra. Hec dicit. ℟. Fratres mei elongaverunt a me noti mei: Quaſi alieni receſſerunt a me. ℣. Dereliquerunt me proximi mei et qui me noverunt. Quaſi. Lectio tertia.

Si cum peditibus curres laboraſti: quomodo poteris contendere cum equis? Cum autem in terra pacis ſecura non fueris: quid facies in ſuperbia iordanis? Nam et fratres tui et domus patris tui etiam ipſi pugnaverunt adverſum te: et clamaverunt poſt te plena voce. Ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. Hec dicit. ℟. Attende domine ad me et audi voces adverſariorum meorum: Nunquid redditur pro bono malum quia foderunt foveam anime mee? ℣. Recordare quod ſteterim in conſpectu tuo ut loquerer pro eis bonum: et averte te indignationem tuam ab eis. Nunquid. ℟. Attende domine. Lectio. iiij.

Reliqui domum meam: dimiſi hereditatem meam: dedi dilectam animam meam in manus inimicorum eius. Facta eſt mihi hereditas mea quaſi leo in ſylua: dedit contra me vocem ideo odivi eam. Nunquid avis diſcolor hereditas mea mihi? Nunquid avis tincta per totum? Hec dicit. ℟. Concludit vias meas inimicus inſidiator: factus eſt mihi ſicut leo in abſcondito: repleuit et inebriavit me amaritudine: deduxerunt in lacum mortis vitam meam et poſuerunt lapidem contra me. Vide domine iniquitates illorum et iudica cauſam anime mee defenſor vite mee. ℣. Factus ſum in deriſum omni populo canticum eorum tota die. Vide domine iniquitates illorum. Lectio. v.

Venite congregamini omnes beſtie terre: properate ad devorandum. Paſtores multi demoliti ſunt vineam meam: conculcaverunt partem meam. Dederunt portionem meam deſiderabilem in deſertum ſolitudinis. Poſuerunt eam in diſſipationem: luxitque ſuper me. Hec dicit. ℟. Saluum me fac deus: quoniam intraverunt aque uſque ad animam meam: ne avertas faciem tuam a me quoniam tribulor: exaudi me: Deus meus. ℣. Intende anime mee et libera eam. Deus. Lectio. vi.

Deſolatione deſolata eſt omnis terra: quia nullus eſt qui recogitet corde. Super omnes vias deſerti venerunt omnes vaſtatores terre: quia gladius domini devorabit

ab extremo terre vſq; ad extremum eius. Non eſt pax vniuerſe carni. Hec dicit. ℟. Noli eſſe mihi domine alienus: parce mihi i die mala: confundantur omnes q me perſequuntur. Et non confundar ego. ℣. Confundantur omnes inimici mei: qui querunt animam meam vt auferant eã. Et non. ℟.

ca. 21. Noli. Secundum mattheum.

In illo tẽpore: Cũ appropinquaſſet ieſus hieroſolymis et veniſſet bethphage ad montẽ oliueti: tũc miſit duos diſcipulos dicens eis. Ite in caſtellũ quod contra vos eſt. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio ſeptima.

Mediator dei ⁊ hominum homo chriſtus ieſus: qui pro humani generis ſalute paſſurus de celo deſcẽderat ad terras appropinquante hora paſſionis appropinquare voluit loco paſſionis: vt etiã per hoc clareſceret quia nõ inuitus ſed ſpõte pateretur. ℟. Dominus mecũ eſt tanq̃ bellator fortis: propterea perſecuti ſunt me: ⁊ intelligere nõ potuerũt domine probans renes ⁊ corda: Tibi reuelaui cauſam meam. ℣. Vidiſti domine iniquitates eorũ aduerſum me iudica iudicium meũ. Ti.

In aſina venire Lectio viij.

Et a turbis rex appellari ac laudari voluit: vt etiam per hec eruditus quiſq; agnoſceret ipſum eſſe chriſtũ: quẽ ſic illo venturum prophetia olim premiſſa ſignauerat. Ante quinq; dies paſche venire voluit: ſicut ex ioannis euangelio didicimus: vt etiã per hoc ſe oſtẽderet eſſe agnum immaculatũ: qui peccata tolleret mundi. ℟. Dixerunt impij apud ſe non recte cogitantes: circũueniamus iuſtum: quoniam contrarius eſt opibus nr̃is: promittit ſe ſcientiã dei habere: filium dei ſe nominat ⁊ gloriatur patrem ſe habere deũ: videamus ſi ſermones illius veri ſunt. Et ſi eſt verus filius dei liberet illũ de manibus noſtris: Morte turpiſſima condẽnemus eum. ℣. Tanq̃ nugaces eſtimati ſumus ab illo: ⁊ abſtinet ſe a vijs noſtris tanq̃ ab immundicijs: ⁊ prefert nouiſſima iuſtorum. Morte tur. Lectio ix.

Agnus quippe paſchalis cuius imolatiõe populus iſrael eſt ab egyptiaca ſeruitute liberatus ante quinq; dies paſche ideſt decima luna domũ inferri ⁊ ipſa die paſche ideſt q̃rta decima luna ad veſperum iuſſus eſt

ſus eſt imolari: ſignificans euꝫ
qui nos ſuo ſanguine redéptu-
rus erat ante qnqꝫ dies paſche
ideſt hodierno die magno ꝓce-
dentiuꝫ ſequétiumqꝫ populoꝝ
gaudio ac laudatióe deductus
venit in téplum dei: ⁊ erat quo-
tidie docens in eo. ℟. Circũde
derũt me viri mendaces ſine cauſa
flagellis ceciderũt me: Sed tu domi
ne deffenſor vindica me. ℣. Qm̃ tri
bulatio proxima eſt ⁊ nó eſt qui ad
iuuet. Sed. ℟. Circũdederunt. ℣.
Intende anime mee. ❡ In laudi.
añ. Dominus deus auxiliator me
us: ⁊ ideo non ſum confuſus. ps.
81 Miſerere. Añа. Circundantes
circundederũt me: ⁊ in nomine do-
42 mini vindicabor in eis. ps. Con
fitemini. Añ. Judica cãm meaꝫ:
defende me quia potés es domine.
112 ps. Deus meus. Añ. Cuꝫ ange
lis ⁊ pueris fideles inueniant triũ
phatori mortis clamantes: oſanna
55 in excelſis. ps. Benedicite. Añ.
Confundant qui me perſequuntur
⁊ nó cóſundar ego dñe deus meus.
85 ps. Laudate. Ad benedic. añ.
Turba multa que conuenerat ad
diem feſtum clamabat domino: be-
nedictus qui venit in nomine dñi
oſanna in excelſis. ❡ Ad primá
añа. O ſanna filio dauid benedi-
ctus qui venit in nomine domini.
❡ Ad tertiá añ. Pueri hebreo-
rũ veſtimenta proſternebant in via
⁊ clamabant dicentes: oſanna filio
dauid: benedictus qui venit in no
mine domini. ℟. Erue. vt ſupra.
dñica ꝓcedéti. ❡ Ad. vi. añа. 118
Pueri hebreorum tollentes ramos
oliuaruꝫ obuiauerunt domino cla
mantes ⁊ dicentes: oſanna in excel
ſis. ℟. De ore. ❡ Ad nonã añ. 118
Occurrunt turbe cum floribus ⁊
palmis redemptori obuiaꝫ ⁊ victo
ri triumphãti digna dãt obſequia
filium dei ore gétes predicant ⁊ in
laudem chriſti voces tonant per nu
bila oſanna. ℟. Principes perſecu- 118
ti. ❡ Ad magnificat añа. Ce-
perunt omnes turbe deſcendentiuꝫ
gaudentes laudare deum voce ma-
gna ſuper omnibus quas viderant
virtutibus dicétes: benedictus qui
venit rex in nomine domini pax in
celo ⁊ gloria in excelſis. ❡ Feria
ſecunda in laudibus añа. Faci
em meam non auerti ab increpan
tibus ⁊ conſpuentibus in me. ps.
Miſerere mei. Añа. Framea 18
ſuſcitare aduerſus eos qui diſper-
gunt gregem meum. ps. Verba 2
mea. Añа. Appenderunt merce-
dem meã triginta argenteis quos
appreciatus ſuꝫ ab eis. ps. Deus 28
deus meus. Añ. Inundauerunt
aque ſuper caput meum dixi perij
inuocabo nomen tuum domine de
us. Canticuꝫ. Cófitebor. Añ. 52
Labia inſurgentium ⁊ cogitatio-
nes eorum vide domine. ps. Lau. 52

date. Ad benedictus aña. Non
haberes in me poteſtatem niſi deſu
per datum tibi fuiſſet. Oratio.

DA q̄ſu-
mus omni-
potēs deus:
vt qui i tot
aduerſis ex
noſtra infir
mitate deſi-
cimus inter-
cedēte vni-
geniti filij
tui paſſione reſpiremus. Per
eundem dominū no. Ad ma-
gnificat aña. Poteſtatem habeo
ponendi animam meam: et iterum
ſumendi eam. Oratio.
ADiuua nos deus ſaluta-
ris noſter: et ad beneficia reco-
lenda quib⁹ nos inſtaurare di-
gnatus es: tribue venire gaudē
tes. Per dñm. ¶ Feria tertia
in laudibus aña. Uide domine
et conſidera quoniam tribulor: velo
18 citer exaudi me. Ps. Miſerere.
Añ. Diſcerne cauſam meam domi
ne: ab homine iniquo et doloſo eri
35 pe me. Ps. Iudica me de⁹. Añ.
Dum tribularer clamaui ad domi
num de ventre inferni: exaudiuit
21 me. Ps. Deus deus. Añ. Domi-
ne vim patior reſponde pro me q̄r
neſcio quid dicam inimicis meis.
32 Canti. Ego di. Aña. Dixerunt

impij opprimamus virum iuſtū
quoniam contrarius eſt operibus
noſtris. Ps. Laudate. Ad bene 32
dictus aña. Nemo tollet a me ani
mam meam: ſed ego pono eam et
iterum ſumo eam. Oratio.

OMni
potēs
ſempiterne
deus da no
bis ita do-
minice paſ
ſiōis ſacra-
menta per-
agere: vt in
dulgentiā
percipere me
reamur. Per eundē. Ad ma
gnificat aña. Quotidie apud vos
eram in templo docens et non me
tenuiſtis: et ecce flagellatum duci-
tis ad crucifigendum. Oratio.
TUa nos miſericordia de⁹
et ab omni ſurreptiōe ve-
tuſtatis expurget: et capaces
ſancte nouitatis efficiat. Per.
¶ Feria quarta in laudi. aña.
Libera me de ſanguinibus deus de
us meus: et exultabit lingua mea
iuſtitiam tuam. Ps. Miſerere. 18
Aña. Cōtumelias et terrores paſ-
ſus ſum ab eis: et dominus mecū
eſt tanq̄ bellator fortis. Ps. Te de 22
cet. Añ. Ipſi vero inuanū que-
ſierunt animam meam introibunt
in inferiora terre. Psal. Deus 12

deus. Aña. Omnez inimici mei
audierunt malum meum: domine
letati ſunt quoniam tu feciſti. Cā
53 ticum Exultauit. Aña. Alliga
domine in vinculis nationes gen-
tium ⁊ reges earum in compedi-
52 bus. Ps. Laudate Ad benedi
ctus aña. Simon dormis? non po
tuiſti vna hora vigilare mecū? Oro

PReſta queſumus omnipo
tens deus: vt qui noſtris
exceſſibꝰ inceſſanter affligimur:
per vnigeniti tui paſſionem li-
beremur. Qui tecū viuit ⁊ re.
℄ Ad veſp. nō dicant preces:
nec fiat pſtratio nec aliq̄ mēo.
Ad magnificat aña. Tāto tpe vo
biſcum eram docens in tēplo ⁊ nō
me tenuiſtis: ⁊ modo flagellatū du
citis ad crucifigendum. Oratio.

REſpi
ce q̄-
ſumus do-
mine ſuper
hanc fami-
liam tuam:
pro qua do
minꝰ noſter
ieſus chris
non dubita
uit manibꝰ
tradi nocentium: ⁊ crucis ſubi
re tormentum. Qui tecum vi.
℄ Cōpleto ſolito more abſq̄
proſtratione dicatur ⁊ benedi-
ctio poſt completorium detur.

℄ In duobus vero diebus ſe
quentibus nō detur bñdictio.
Aña de beata virgine hac die
⁊ duobus ſequentibus non di
catur. ℄ Feria quinta in ce-
na domini ⁊ duobus ſequenti-
bus ad matutinū non dicatur
Dñe labia. nec Deus in adiu-
torium. neq̄ inuitatorium neq̄
hymnus ſed dicto. Pater no
ſter. et Credo. poſtq̄ ſignaue- 57
rint ſe fratres: qđ etiam fiat ad
alias horas ſtatī incipiatur in
primo noct. aña. Zelus domus
tue comedit me: ⁊ opprobria expro-
brantium tibi ceciderunt ſuper me.
Pſal. Saluum me fac. Non 25
dicat Gloria patri, in fine pſal
morum nec canticorum antipho.
Auertantur retrorſum ⁊ erubeſcāt
qui cogitant mihi mala. Ps. De-
us in adiutorium. Aña. Deus 24
meus eripe me de manu peccato-
ris. Ps. In te domine. ℣. Exur- 24
ge domine. ℟. Et iudica cām me-
am. Non pronuncietur Et ne
nos. ſed dicto Pater noſter.
lector incipiat legere: ⁊ hoc
etiam fiat ante quartam ⁊ ſe-
ptimam lectionem. Iube dō-
ne. ⁊ Tu aūt. non dicatur ſed
finita lectione ſiue lamentatio
ne immediate inchoetur ℟ius.
℄ Iſte modus ad mat. in duo
bus diebus ſequētibꝰ obſerue-
tur. Lamētatio prima. Aleph.

Treñ. cap. 1.

Q Uomodo ſedet ſola ciuitas plena populo facta eſt quaſi vidua domina gentiuȝ princeps ꝓuinciarum facta eſt ſub tributo. Beth. Plorans plorauit in nocte: ⁊ lachryme eius in maxillis eius: Non eſt qui conſoletur eaȝ: ex omnibus charis eius. Omnes amici eius ſpreuerũt eam: ⁊ facti ſunt ei inimici. Hieruſalem hieruſalem conuertere ad dominum deum tuum. ℟. In mõte oliueti oraui ad patrem: pater ſi fieri poteſt tranſeat a me calix iſte: ſpiritus quidẽ promptus eſt: caro autem infirma. Fiat voluntas tua. ℣. Ueruntamen non ſicut ego volo: ſed ſicut tu vis. Fiat voluntas.

Lamentatio. ij. Gimel.

M Igrauit iuda ꝓpter afflictionẽ ⁊ multitudinẽ ſeruitutis: habitauit inter gentes: nec inuenit requiẽ. Omnes ꝑſecutores eius apprehẽderunt eaȝ inter anguſtias. Daleth. Uie ſiõ lugent: eo ꝙ nõ ſint qui veniãt ad ſolennitatem. Omnes porte eius deſtructe: ſacerdotes eius gemẽtes: virgines eius ſq̃lide ⁊ ipſa oppreſſa amaritudine. Hieruſalem hieruſalem. ℟. Triſtis eſt anima mea vſqȝ ad mortẽ: ſuſtinete hic ⁊ vigilate mecum: nunc videbitis turbã que circũdabit me: Uos fugam capietis ⁊ ego vadam immolari pro vobis. ℣. Ecce appropinquabit hora ⁊ filius hominis tradetur in manus peccatorȝ. Uos fugam capie.

Lamẽtatio. iij. He.

F Acti ſunt hoſtes eius i capite: inimici eiꝰ locupletati ſũt quia dominus locutꝰ eſt ſup eaȝ. Propt̃ multitudinẽ iniquitatum eius: paruuli eius ducti ſunt in captiuitatem ante faciem tribulantis. Uau. Et egreſſus eſt a filia ſion omnis decor eius. Facti ſunt pricipes eius velut arietes non inueniẽtes paſcua: ⁊ abierunt abſque fortitudine ante faciem ſubſequentis. Hieruſalem. ℟. Ecce vidimus eum non habentem ſpeciem neque decorem: aſpectus eius in eo non eſt: hic peccata noſtra portauit ⁊ pro nobis doles: ipſe autem vulneratus eſt propter iniqui-

tates noſtras:Cuius liuore ſanati ſumus. ℣. Vere languores noſtros ipſe tulit:⁊ dolores noſtros ipſe portauit Cuius liuore. ℟ium. Ecce.

¶ In ſecundo nocturno añ. Liberauit dominus pauperem a potente:⁊ inopē cui nō erat adiutor.
25 Pſalmus Deus iudiciū. Añ.
Cogitauerūt impij ⁊ locuti ſunt nequitiā:iniquitatem in excelſo locu
25 ti ſunt. Pſalmus Quā bonus.
Añ. Exurge domine ⁊ iudica cau
25 ſam meam. Pſalmus. Ut quid
deus. ℣. Deus meus eripe me de manu peccatoris. ℟. Et de mãu cōtra legem agētis ⁊ iniqui. Beda in homelia ſuper euangelium. Ante diē feſtū paſche. Lcō.iiij.

Scripturas euangeliſta ioannes memorabile illud domini myſterium quo diſcipulis i paſcha priuſquam ad paſſionem iret pedes lauare dignatus eſt:primum ipſum nomen paſche quid myſtice ſignaret aperire curauit ita incipiens. Ante diem autem feſtum paſche ſciens ieſus quia venit hora eius vt tranſeat de hoc mundo ad patrem. Paſcha quippe tranſitus interpretatur nomen ex eo vetus habens q̄ꝺ tranſierit in eo dominus p egyptum percutiens primogenita egyptiorum:⁊ filios iſrael liberans:⁊ q ipſi filij iſrael tranſierint illa nocte de egyptiaca ſeruitute vt venirēt ad terrā promiſſe olim hereditatis ⁊ pacis. ℟. Amicus meus oſculi me tradidit ſigno:quē oſculatus fuero ipſe eſt tenete eum:hoc malum fecit ſignum qui per oſculū adimpleuit homicidium. Infelix pretermiſit precium ſanguinis:⁊ in fine laqueo ſe ſuſpendit. ℣. Filius quidem hominis vadit ſicut ſcriptum eſt de illo:ve autem homini illi per quem tradetur. Infelix pretermiſit preciū ſanguinis:⁊ in fine. Lectio.v.

Myſtice aūt ſignificat q̄ in ea dominus tranſiturus eſſet ex hoc mundo ad patrem: ⁊ q eius exemplo fideles abiectis temporalibus deſiderijs abiecta vitiorum ſeruitute: continuis virtutum ſtudijs tranſire debent ad pro-

miſſionem patrie celeſtis. Quo
modo autem tranſierit ieſus ex
hoc mũdo ad patrem: pulchro
ſermone deſcribit euãgeliſta cũ
dicit. Cum dilexiſſet ſuos qui
erant in mundo in finez dilexit
eos. Jdeſt in tantum dilexit: vt
ipſa dilectione vitam ad tẽpus
finiret tẽporalem mox de morte
ad vitam de hoc mundo tranſi
turus ad patrem. Unde recte
vtercꝫ tranſitus legalis videli‑
cet ⁊ euangelicus ſanguine cõ
ſecratus eſt. Jſte ſanguine fu‑
ſo i cruce: ille in crucis moduz
aſperſo in medio limine. ℟ iuȝ.
Unus ex vobis tradet me hodie: ve
illi per quem tradar ego: Melius
illi erat ſi natus non fuiſſet. ℣. Qui
intingit mecum manũ in parapſi‑
de hic me traditurus eſt in manꝰ
peccatorum: Melius illi erat ſi na‑
tus non fuiſſet. Lectio ſexta.

Et cena inquit facta cum diabolus miſiſſet in cor vt traderet eum iudas ſimonis ſcariothis: ſciens qꝛ omnia dedit ei pater in manus: ⁊ quia a deo exiuit ⁊ ad deum vadit: ſurgit a cena ⁊ ponit veſti‑
menta ſua. Locuturus de ma‑
xima humilitate aſſumpte hu‑
manitatis prius commemorat
eternitatẽ diuine poteſtatis vt
ipſum verum deum hominemqꝫ
demonſtraret: ⁊ vt nos illius p‑
cepti admoneat: vt quanto ma
gni ſumus humiliemur i omni‑
bus. Homo erat verus qui ho
minum pedes lauare: ac per ho‑
minem tradi poterat. Deꝰ erat
verus cui oĩa dedit pater inma
nus quia a deo exiuit ⁊ ad deuȝ
rediit. ℟ Eraȝ quaſi agnus inno
cens: ductus ſum ad immolanduȝ
⁊ neſciebam: conſiliuȝ fecerunt ini
mici mei aduerſum me dicẽtes. Ue
nite mittamus lignũ in panẽ eiꝰ;
⁊ eradamus eum de terra viuẽtiũ.
℣. Omnes inimici mei aduerſum
me cogitabant mala mihi verbuȝ
iniquũ mandauerũt aduerſum me
dicẽtes. Uenite mittamꝰ. ℟. Eraȝ.
¶ Jn.iii.noctur.añ. Dixi ini‑
quis nolite loqui aduerſus deũ ini‑
quitatẽ. ps. Confitebimur. Añ.
Terra tremuit ⁊ quieuit duȝ reſur 26
geret in iudicium deus. ps. No‑
tus in iudea. Añ. Jn die tribula 26
tionis mee deuȝ exquiſiui manibꝰ
meis. ps. Uoce mea. ℣. Jn pa‑
cis mee ĩn quo ſperaui. ℟ Amplia 26
uit aduerſum me ſupplantationeȝ.
Lectio.vii.
Sciebat do‑
minus quia diabolus iam

miſerat in cor iude: vt tradere eum. Sciebat q2 omnia dedit ei pater in manus: ⁊ inter omnia ipſum traditores: ⁊ eos quibus tradendus erat: ⁊ mortem quam erat paſſurus: vt de his faceret que vellet. Sciebat quia per humilitatem incarnationis a deo exiuit: ⁊ per victoriā reſurrectionis ad deū erat rediturus. Sciebat hec omnia ⁊ tamen in magne humilitatis exemplum ſurgit a cena ⁊ non dei domini: ſ3 homini ſerui implet officiū: eius pedes abluit: cuius manus in ſua traditione nouerat eſſe polluēdas. ℟. Una hora non potuiſtis vigilare mecū: qui exhortabamini mori ꝓ me? Uel iudam non videtis quomodo nō dormit ſ3 feſtinat tradere me iudeis? ℣. Dormite iā ⁊ requieſcite: ecce appropinquabit qui me tradet. Uel iudam non vide. Lec. viij.

IN ſententia do qua petro dictum eſt ſi nō lauero te nō hēbis partem mecū: aperte mōſtratum eſt ꝙ hec pedum lotio ſpiritualem purificationem ſine qua ad conſortiū chriſti nemo peruenire poteſt inſinuat: non illam que ſemel in baptiſmate datur ſed illam qua quotidiani reatus ſine quibus in hac vita nō viuitur quotidiana dei gratia mundantur. Pedes nāq3 quibus terrā tāgimus: ideo q2 eos a cōtagione pulueris cuſtodire nequimus terrene inhabitatiōis neceſſitatem deſignāt qua intātum etiā magni viri a celeſtiū cōtēplatiōe reuocant: vt ſi dixerimus q2 peccatū nō habem⁹. noſmetipſos ſeducim⁹. ℟. Seniores populi cōſilium fecerūt. Ut ieſum dolo tenerent ⁊ occiderēt: cū gladijs ⁊ fuſtibus exierūt tanq3 ad latronē. ℣. Collegerunt ergo pontifices ⁊ phariſei concilium. Ut ieſum dolo tenerent ⁊ oc. Lec. ix.

Harū ergo ſordium emundationem quotidie dicimus: ⁊ dimitte nobis debita noſtra. Uerum hec de apoſtolis eorumq3 ſimilibus dicta ſunt. At nos qui diuini amoris obliti: iter leue in-

cedimus: non illa leui oratione
poſſum⁹ liberari: ſed maior ne-
ceſſe eſt inquinatio maiori ora
tionum: vigiliarum: ieiuniorū:
lachrymarum atq; eleemoſyna
rū exercitio purgetur: ipſo ni
mirum interius cordis noſtri
maculas mundante: qui ſedēs
in dextera dei p aſſumpte habi
tum humanitatis quotidie inter
pellat pro nobis. ℟. Reuelabūt
celi iniquitatē iude & terra aduer-
ſus eum cōſurget & manifeſtuȝ erit
peccatū illius in die furoris domi-
ni. Cum eis qui dixerunt domino
deo recede a nobis ſcientiam viaȝ
tuaȝ nolumus. ℣. In diem perdi-
tionis ſeruabit: & ad diē vltionis
ducetur. Cū eis qui dixerunt. ℟.
Reuela. ¶ Finito. ix. ℟. no di
catur ℣. ante laudes: ſȝ ſtatim
incipiatur in laud. añ. Juſtifice-
18 ris domine in ſermonibus tuis &
vincas cū iudicaris. ps. Miſe-
rere. Añ. Dominus tanq̃ ouis
31 ad victimam ductus eſt: & nō ape-
ruit os ſuum. ps. Domine refu.
Añ. Contritum eſt cor meū: in
21 medio mei contremuerunt omnia
oſſa mea. ps. Deus deus. Añ.
Exhortatus es in virtute tua & in
53 refectione ſancta tua domine. Ca
ticum. Cantemus. Añ. Obla
tus eſt q: ipſe voluit & peccata no-
52 ſtra ipſe portauit. ps. Laudate.
Capl'm non dicatur nec hym:

nec ℣. ſed finita gnta añ. incho-
etur. ad benedictus añ. Traditor
autem dedit eis ſignū dicēs: queȝ
oſculatus fuero ipſe eſt tenete euȝ.
¶ Finita añ. poſt bñdict⁹ duo
fratres ſtantes ante gradū al-
taris dicāt. kyrie el. & choro idē
reſpondente illi iteruȝ duo fra
tres dicant. kyrie el. Deinde
alij duo frēs ſtantes in medio
chori dicant. Domine miſerere.
& chorus reſpondeat. Chriſtus
dñs factus eſt obediens vſque ad
mortem. Item fratres ante gra
dus cantēt. ℣. Qui paſſurus ad
veniſti propter nos. & chorus di-
cat. Chriſte el. Itē fratres ante
gradus ℣. Qui expanſis in cru-
ce manib⁹ traxiſti omnia ad te ſe-
cula. Itē chorus. Chriſte el. Itē
fratres ante gradus. ℣. Qui
prophetice prōphaſti: ero mors tua
o mors. Item chorus. Chriſte el.
Deinde fratres in medio cho-
ri ſtātes dicāt. Domine miſerere.
& chorus reſpōdeat. Chriſtus do
minus. Item fratres ante gra-
dus dicant. kyrie el. & chor⁹ ky-
rie el. & fratres ante gradus ky
rie el. Deinde duo fratres in me
dio chori ſtantes dicant. Domi
ne miſerere. & chor⁹ reſpōdeat.
Chriſtus dominus. Item fratres
ante gradus dicāt. ℣. Mortem
autem crucis. Finito ℣. Mortē
autem crucis. proſternant ſe &

priuſquiſq; dicat. Pater noſter.
Quo dicto dicāt ꝑuatim duo
18 ⁊ duo pſalmū Miſerere. cum
112 oratione Reſpice. ſine Dn̄s vo
biſcū. ⁊ ſine Oremꝰ ⁊ ſine Qui
tecū. ⁊ nō dicat. Amē. nec Be
nedicamus dn̄o. nec Fidelium.
ſed dicto poſt orationē Pater
noſter. ſurgāt oēs. ¶ Hac die
non fiāt ꝓſtrationes ad horas
pp ſolēnitatē cene: niſi in hac
hora tm̄. ¶ Uſq; ad cōpleto.
ſabbati excluſiue nō dicat De
us in adiutoriū. in principio
horarum nec Cōuerte nos ad
cōpletoriū nec Gloria. in fine
pſalmorum nec canticorū: nec
capl'm: nec hymnus: nec Uſicu
lus: nec Dn̄s vobiſcū. nec Ore-
mus. nec Qui tecū. nec Be-
nedicamꝰ. nec Fideliū. ſed poſt
horas more ſolito dicat. Pater
noſter. ¶ Ad primā ocō. Pater
noſter ⁊ Credo. inchoet an̄. Chri
ſtus factus eſt pro nobis obediēs
vſq; ad mortē mortē autē crucis.
19 ps. Deus in nomine. ps. Beati
41 immaculati. ps. Retribue. Di
cta poſt pſal' an̄. abſq; kyrie el. ⁊
precibꝰ ⁊ ſine pſalmo. Miſe-
rere. dicat oro. Reſpice. Cōfi
teor. nō dicatur vſq; ad cōple
to. ſabbati excluſiue Precioſa.
ſolito more dicatur ſine Gloria
patri. Tertia ſexta ⁊ nona dica
tur ſupradicto modo cum an̄.

Chriſtus factus. ⁊ oratione Reſpi-
ce. ¶ Ad veſperas ſi miſſa ꝓ-
ceſſit imediate: finita cōmunio
ne icipiat an̄. Calicem ſalutaris
accipiam ⁊ nomē domini inuoca-
bo. ps. Credidi. An̄. Cum his 41
qui oderunt pacē eram pacificus
cum loquebar illis impugnabant
me gratis. ps. Ad dn̄m. An̄. Ab 46
hominibus iniquis libera me dn̄e. ps.
Eripe me. An̄. Cuſtodi me a la 40
queo quē ſtatuerunt mihi: ⁊ a ſcan
dalis operantium iniquitatē. ps.
Domine clamaui. An̄. Cōſide- 50
rabam ad dexteram ⁊ videbam: ⁊
non erat qui cognoſceret me. ps.
Uoce mea. Finita quinta an̄.
inchoet ad magnificat an̄. Ce- 50
nātibus autem accepit ieſus panē
benedixit ac fregit ⁊ dedit diſcipu-
lis ſuis. Finita poſt canticū an̄.
ſequitur. Dominus vobiſcum. ⁊
poſt com. Refecti. ſi miſſa ꝓ-
ceſſerit. Deinde. Benedicamus
dn̄o. Qui vero miſſe non inter
fuerint: dicāt orationē. Reſpi
ce. eo modo quo ad alias hor.
¶ Ad completoriū nō dicat
lectio. Fratres ſobrij. ſ; dicto.
Pater noſter. inchoet an̄. Chri-
ſtus factus. ps. Cum inuocarē. 1
In te domie. Qui habitat. Ec 10 32
ce nunc benedicite. Canticū. 48
Nunc dimittis. poſtea dicat 57
an̄. Chriſtus factꝰ eſt. Poſt an̄. 122
Oratio. Reſpice. ¶ Feria ſex

In paraſceue ante matu. proſternãt ſe fratres: ⁊ dicto Pater noſter ⁊ Credo. ſurgant: ⁊ poſtq̃ ſignauerint ſe incipiatur in p̄mo nocturno añ. Aſtiterũt reges terre ⁊ principes cõuenerunt in vnum: aduerſus dominum ⁊ aduerſus chriſtum eius. Pſalm⁹.
1 Quare fremuerũt. Añ. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtem meã miſerunt ſortē. Pſal
7 mus. Deus deus meus reſpice. Añ. Inſurrexerunt in me teſtes iniqui ⁊ mētita eſt iniquitas
9 ſibi. pſ. Dñs illuminatio. ℣. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea. ℟. Et ſuper veſtē meam miſerũt ſortē.

Lamentatio prima. Aleph.

Tre. ca. 1.

Quomodo obtexit caligine in furore ſuo dominus filiam ſion: proiecit de celo in terram inclytam iſrael: ⁊ non eſt recordatus ſcabelli pedum ſuorum in die furoris ſui. Beth. Precipitauit dñs nec pepercit: omnia ſpecioſa iacob deſtruxit in furore ſuo: munitiones virginis iuda deiecit in terram. Polluit regnum ⁊ principes eius. Hieruſalem.

℟. Omnes amici mei dereliquerunt me ⁊ preualuerunt inſidiãtes mihi: tradidit me quem diligebã: ⁊ terribilibus oculis plaga crudeli percutiēs: Aceto potabãt me. ℣. Et dederunt in eſcam meã fel ⁊ in ſiti mea. Aceto potabant me. Lamentatio ſecunda. Gimel.

Confregit in ira furoris ſui omne cornu iſrael: auertit retrorſum dexterã ſuam a facie inimici: ⁊ ſuccendit in iacob quaſi ignem flamme deuorantis in gyro.

Deleth. Tetendit arcum ſuum quaſi inimicus: firmauit dexteram ſuam quaſi hoſtis: ⁊ occidit omne quod pulchrum erat viſu in tabernaculis filie ſion: effudit quaſi ignem indignationem ſuam. Hieruſalem. ℟. Velum templi ſciſſum eſt ⁊ omnis terra tremuit: ⁊ latro de cruce clamabat dicens: Memento mei domine dum veneris in regnũ tuũ. ℣. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiſo Memento mei domine dum. Lamentatio ter-

ria. Re.

Aeterꝰ eſt dominus velut inimicꝰ precipitauit iſrael. Precipitauit omnia menia eius diſſipauit munitiones eius ⁊ repleuit in filia iuda humiliatū ⁊ humiliatam. Vau Et diſſipauit quaſi ortum tentorium ſuum: demolitus eſt tabernaculum ſuū. Obliuioni tradidit dominꝰ in ſion feſtiuitatem ⁊ ſabbatū: ⁊ in opprobrium ⁊ indignationem furoris ſui regem ⁊ ſacerdotem. Hieruſalem. ℟. Uinea mea electa ego te plantaui: Quomodo cōuerſa es in amaritudinem vt me crucifigeres ⁊ barabbā dimitteres. ℣. Ego quidē plantaui te vineā meā electam: omne ſemen verum. Quomodo conuerſa es. ℟. Uinea mea.

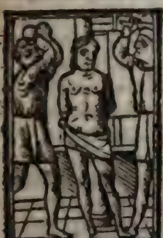
¶ In ſecundo nocturno. aň. Uim faciebant qui querebant animam
13 meā. Ps. Domine ne in furore. Aň. Confundantur ⁊ reuereantur qui querunt animā meā: vt auferant eam. Pſalmꝰ. Expectans.
14 Aň. Alieni inſurrexerunt in me: ⁊ fortes queſierunt animam meā.
19 Ps. Deus in nomine. ℣. Ab inſurgētibꝰ in me. ℟. Libera me dñe.

¶ Joānes chryſoſto. in ſmōe. Hodie incipiamus. Lec. iiij.

Hodie fratres chariſſimi crux fixa ē: ⁊ ſeculum ſanctificatū eſt: Hodie crux fixa ē ⁊ mors ſubmerſa eſt. Hodie crux fixa eſt: ⁊ demones diſperſi ſunt: Hodie crux vicit ⁊ mors deuicta eſt. Hodie diabolus victus eſt: ⁊ homo abſolutus eſt ⁊ deus glorificatꝰ eſt. Hodie apud iudeos terra tremuit: ⁊ apud nos orbis terre firmatus eſt. Hodie apud iudeos petre ſciſſe ſunt. Hodie amabilis deo pietas vniuerſum conſuit orbem. Decebat enim ea que pietatis erant coniungi: ⁊ ea que fidelitatis diſſūgi. Reſpōſoriū. Tanq̄ ad latronem exiſtis cū gladijs comprehendere me: quotidie apud vos eram in templo docens ⁊ non me tenuiſtis: ⁊ ecce flagellatum ducitis: Ad crucifigendū. ℣. Filius quidē hominis vadit ſicut ſcriptum eſt de illo: ve autem homini illi per quem tradetur. Ad crucifigendum. Lectio quinta.

viros dominus paradiſum repromiſit. Crediderunt quidem illi: ſed modo diuerſo dominum glorie ſicut poſſibile fuit intuētes. Iſte autem vidit ſaluatorē nō ſuper thronum regalē: non adorari in tēplo non loquētem de celis: non per angelos diſponētem: ſed in pena ſociatū cum latrone vidit in tormēto: et tāquā in gloria adorat: vidit in cruce et rogat quaſi in celis ſedentē: vidit condemnatum: et regem inuocat dicens. Domine memento mei: cum veneris in regnū tuū. ℟. Tradiderunt me in manus impiorū: et inter iniquos proiecerunt me: et non pepercerunt anime mee: cōgregati ſunt aduerſum me fortes: Et ſicut gigantes ſteterunt contra me. ℣. Aſtiterūt reges terre et principes cōuenerūt in vnū. Et ſicut gigan. Lectio. viij.

O Admiranda latronis cōfeſſio: crucifixum vides et reges predicas. In ligno pēdere cernis et celorum regna meditaris. Nunquid ſcripturas legiſti ab iniquitate nō ceſſans? Iudei crucifixerunt qui nouerunt legem et prophetas: et tu horum ignarus vides crucifixum et adoras condemnatum? Quis te erudiuit talia dicere? Non me inquit lex docuit: ſed ſol occultans lumen ſuum. Vidi quidem crucifixum ſed terremotū ſenſi: et propter patricidas elementa indignantia intellexi. ℟. Ieſum tradidit impius ſummis principibus ſacerdotum et ſenioribus populi: petrus autem ſequebatur a longe: Ut videret finē. ℣. Egreſſus eſt petrus in atrium principis ſacerdotum. Ut videret finem. Lectio nona.

Et petre quidem ſcindebantur: ſed corda hominum nō metuebāt: et ſurrexerunt mortui vt intrarent in ſanctam ciuitatem vt inexcuſabilem redderent cauſam eorum. Dicebant autem iudei. Non habemus regem niſi ceſarem. Abnuerunt dei regnum: et traditi ſunt regno romanorū quod petierunt. Et ſanguis chriſti factus eſt illis ad condemnatio-

rem: nobis autem ad iuſtifica-
tionē. Et decuit ſplendore cru
cis obcecari infideles: ⁊ illumi
nari credētes. Sola enī chriſti
crux vere ſoluit tenebras: ⁊ re-
gnū demonū diſſipauit: ⁊ omnē
terrorem malignantiū abſtulit.
Crux ſanctitatem prodit: crux
ſol iuſtitie facta eſt: vt illumina
ti miſericordia illius q̄ pependit
in ea perueniamus ad eam qui
eſt lux eterna ⁊ vera. Amē. ℟.
Sicut ouis ad occiſionē ductus ē
⁊ dum male tractaretur nō aperuit
os ſuum: traditus eſt ad mortē: Ut
viuificaret populum ſuum. ℣. Ipſe
vulneratus eſt propter iniquitates
noſtras: attrit⁹ eſt ꝓpter ſcelera no
ſtra. Ut viuificaret. ℟. Sicut ouis.
¶ In laudibus añ. Proprio fi-
lio ſuo nō pepercit deus: ſed pro no
18 bis oībus tradidit illū. ps. Miſe
rere. Añ. Anxiat⁹ eſt in me ſpūs
meus: in me turbatū eſt cor meū.
50 ps. Dñe exaudi. q. Añ. Ait la
tro ad latronem: nos quidē digna
factis recipimus: hic autē quid fe-
cit: memento mei domine dum ve-
21 neris in regnum tuū. ps. Deus
deus. Añ. Dum conturbata fue
rit anima mea: domine miſericordie
53 memor eris. Canticum. Domi-
ne audiui. Añ. Memēto mei do
mine dū veneris in regnū tuū. ps.
52 Laudate. Ad benedictus añ.
Poſuerunt ſuper caput eius cām
ipſius ſcriptaꝫ: ieſus nazarenus rex
iudeoꝝ. Finita añ. ſtatim Kyrie el.
⁊ cetera ſicut in precedēti nocte
cum ſuis verſibus. ℣. Agno mitī
baſia: cui lupus dedit venenoſa. ℟.
Uita in ligno moritur: infernus ⁊
mors lugens ſpoliatur. ℣. Te qui
vinciri voluiſti: noſq; a mortis vin
culis eripuiſti. ¶ Ad primā añ.
Chriſtus factus eſt. ps. De⁹ in no 125
mine. ps. Beati immaculati. 19
Pſal. Retribue. Finita poſt 42
pſal. añ. dicatur. Pater noſter. ⁊ 18
ps. Miſerere. Quo dicto ſta- 122
tim ſubſequatur Oro Reſpice. ſu
pradicto mō. hic modus ſerue
tur ad tertiā ſextā ⁊ nonā hac
die ⁊ in ſabbato. ¶ Ad veſp.
añ. Calicē. ps. Credidi. Cetere 115
añe cū ſuis pſal. ſicut in die ce
ne. Ad mag. añ. Cū accepiſſet ace
tū dixit ꝯſummatū eſt ⁊ inclinato ca
pite tradidit ſpiritū. Finita poſt
cāticū añ. dicatur. Pater noſter
⁊ ps. Miſerere. poſt pſal. dicat 18
Oro. Reſpice. ⁊ ſic veſp. finiā 122
tur. ¶ Ad cōple. añ. ⁊ ps. can.
ſicut in die cene. Poſt añ. dicat
Miſerere. ⁊ ps. Pater nr̄. ⁊ Oro 18
Reſpice. ¶ In ſabbo ſancto 122
paſche ante mat. fiat ſicut in ſe
xta feria dictū eſt: ⁊ poſt modū
incipiatur in primo nocturn. añ.
In pace in idipſum dormiam ⁊ re-
quieſcā. ps. Cū inuocarē. Añ.
Habitabit in tabernaculo tuo re-

4 quieſcet in mõte ſancto tuo. Ps.
4 Domine quis. Aña. Caro mea requieſcet in ſpe. Ps. Cõſerua. ℣. In pace in idipſum. ℟. Dormiã ⁊ requieſcã. Lamentatio .i. Aleph.

Treñ. ca. 4.

Quomodo obſcuratum eſt aurum mutatus eſt color optim⁹ diſpſi ſunt lapides ſanctuarij i capite omniũ platearuz. Beth. Filij ſion inclyti ⁊ amicti auro primo: quomodo reputati ſunt in vaſa teſtea op⁹ manuũ figuli. Gimel. Sed ⁊ lamie nudauerũt mammam: lactauerũt catulos ſuos: Filia populi mei crudelis: quaſi ſtructio in deſerto. Hieruſalem. ℟. Sepulto domino ſignatũ eſt monumentum voluentes lapidem: ad oſtium monumenti. Ponentes milites qui cuſtodirent illud. ℣. Ne forte veniant diſcipuli eius ⁊ furentur euz ⁊ dicant plebi: ſurrexit a mortuis. Ponentes milites. Lamẽtatio ſcḋa. Deleth.

Adheſit lingua lactentis ad palatum eius in ſiti. Paruuli petierunt panem: et non erat qui frãgeret eis. He.

Qui veſcebãtur voluptuoſe interierunt in vijs: qui nutriebãtur in croceis amplexati ſunt ſtercora. Vau. Et maior effecta eſt iniqtas filie populi mei peccato ſodomoruz que ſubuerſa eſt in momento: ⁊ non ceperunt in ea manus hieruſalem. ℟. Hieruſalem luge ⁊ exue te veſtibus iocũditatis: induere cinere ⁊ cilicio: Quia in te eſt occiſus ſaluator iſrael. ℣. Deduc quaſi torrentẽ ⁊ lachrymas per diem ⁊ noctem: ⁊ non taceat pupilla oculi tui. Quia in te. Lamentatio tertia. Zai.

Candidiores nazarei eius niue nitidiores: lacte: rubicundiores ebore antiquo: ſaphiro pulchriores. Heth. Denigrata eſt ſuper carbones facies eorum: ⁊ non ſunt cogniti in plateis. Adheſit cutis eorũ oſſibus: aruit ⁊ facta eſt quaſi lignum. Teth. Melius fuit occiſis gladio q̃ interfectis fame: quoniam iſti extabuerunt cõſumpti a ſterilitate terre. Hieruſalẽ. ℟. Plange quaſi virgo plebs mea vlulate paſtores in

cinere ⁊ cilicio: Quia veniet dies
dñi magna ⁊ amara valde. ℣. Ulu
late paſtores ⁊ clamate: aſpgite vos
cinere. Quia. ℟. Plan. ¶ In .ij.
noctur. añ. Eleuamini porte eter
8 nales ⁊ introibit rex glie. ps. Dñi
eſt terra. Añ. Credo videre bõa
9 dñi in terra viuentium. ps. Dñs
illu. Añ. Dñe abſtraxiſti ab infe
10 ris animã meã. ps Exaltabo te
dñe. ℣. Tu aũt dñe miſerere mei.
℟. Et reſuſcita me ⁊ retribuã eis.

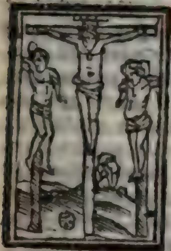
Sermo augu. in ſabbato ſctõ. Lcõ .iiij.

Exultã celi ⁊ in leticia eſto terra: qm̃ iſte dies nobis amplius ex ſepulchro radiauit q̃ ſole refulſit. Dolet infernus quia reſolutus eſt: gaudet qꝛ viſitatus eſt. Reſultat qꝛ ignotam lucẽ poſt ſecula longa vidit: ⁊ poſt ꝓfunde noctis caligines reſpirauit. O pulchra lux que de candido celi faſtigio ꝓmicaſti: ⁊ poſt noctẽ ꝑpetuã ſedẽtes in tenebris ⁊ vmbra mortis ſubita claritate veſtiti. Cõfeſtim eni chřo deſcẽdẽte ſiluit ſtridor lugẽtiũ: dirupta ceciderũt vincula dãnatorũ. Attõite mẽtes obſtupeſcũt tortores: oĩſq; ſimul ipſa officina cõtremuit. ℟. Receſſit paſtor noſter fons aque viue ad cuius tranſitũ ſol obſcuratus eſt: nã ⁊ ille captus eſt qui captiuum tenebat primũ hominem. Hodie portas mortis ⁊ ſeras pariter ſaluator noſter dirupit. ℣. Deſtruxit quidem clauſtra inferni: ⁊ ſubuertit potentias diaboli. Hodie. Lectio quinta.

Quis naz eſt inquiũt iſte terribilis ⁊ niueo ſplendore coruſcãs? Nunq̃ talẽ noſter excepit tartarus: nunq̃ in noſtrã cauernam talem euomuit mundus. Inuaſor eſt iſte non debitor: effractor eſt non peccator. Judicez videmus nõ ſupplicẽ: pugnare venit non ſuccũbere: eripere nõ manere. Periit poteſtas cũctis illa ſemꝑ populis formidata. Nullus ſub ſede noſtra captiuus palpitat: ſꝫ qđ eſt gemendum inſultat. Nulli iam reſonant eiulatus: omnis gemẽtiuz mugitus obmutuit. Mox igitur chriſtus in ipſos crudeles penarum miniſtros acies dirigit atq; implacabiles turmas framea diuina ꝯcidit. ℟. O vos omnes qui tranſitis per viam attẽdite ⁊ videte: Si eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. ℣. Attẽdite vniuerſi populi: ⁊ videte dolorem meum. Si eſt. Lectio ſexta.

M ruſtes

TRiſtes igit̃ mor lugẽteſq; diuturno ſqualore turbe populiq; vexati cõcurrunt: τ ad pedes ſaluatoris ſui volutantur. Redemiſti viuos cruce tua: eripe mortuos morte tua. Pari nobiſcũ ſorte mũdus perierat: τ ad aduentũ tuũ omnis creatura pẽdebat. Tibi noſtra tormenta ſuſpirabant: te ſemper iſernus iſte pauebat. Dum hic es abſolue reos: dum aſcenderis defende tuos. Dum hic es vniuerſa clauſtra ſoluantur: dum aſcenderis nõ claudãtur. Et ſi redieris ad corp⁹ maieſtate tua: non priuetur infernus potẽtia tua. Poſt auditas preces: poſt cõpoſitas leges: poſt demerſos alta voraginis foſſa tortores: iudex nr̃ ab iferis laureatus exiuit: ſʒ τ leta cũ pncipe ſuo ois btõrũ turba pceſſit. Repedat igitur ad ſtadiũ ſuũ triumphator iterum viuus: vt nouerit ois mundus qr rediit ab inferis dñs chrs. R. Caligauerũt oculi mei a fletu meo: qr elõgatus ẽ a me q cõſolabat̃ me: videte cũctos populi mei. Si eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. V. O vos omnes qui trãſitis per viã attẽdite τ videte. Si eſt. R. Caligaue. ¶ In iii. noc. aii. Deus adiuuat me: τ dñs ſuſceptor eſt aie mee. Ps. Deus in 19
noie. Aii. In pace factus eſt locus eius: τ in ſiõ habitatio ei⁹. Ps. Notus. 26
Aii. Factus ſũ ſicut hõ ſine adiutorio inter mortuos liber. Ps. Dñe deus ſalutis. V. In pace fa- 31
ctus eſt locus eius. R. Et in ſion habitatio eius. ¶ Sequens homelia legat ſine titulo ſcilicet vt nec ſm mattheũ nec homel. beati hiero. dicat ſm mattheũ.

IN illo tẽpore: Veſpe ſabbati q̃ luceſcit in pma ſabbati: venit maria magdalene τ altera maria videre ſepulchrũ: Et reliqua. ca. 28.
Homel. btĩ hiero. pſbyteri non dicat. Lectio. vii.

QUod vniuerſa tpa iſtarũ mulierũ in euangeliis deſcribũtur nõ mẽdaciũ ſignũ eſt vt impii obiiciunt: ſʒ ſedule viſitationis officia dũ crebro abeũt τ recurrũt τ ñ patiũt ſepulchro dñi diu abeſſe vel lõgius.

℟. Ecce quomodo moritur iuſtus ⁊ nemo pcipit corde:⁊ viri iuſti tol lūtur ⁊ nemo cōſiderat:a facie iniquitatis ſublatus eſt iuſtus:Et erit in pace memoria eius. ℣. In pace factus eſt locus ei⁹:⁊ in ſion habitatio eius.Et erit. Lcō octaua.

Et ecce terremotus fact⁹ eſt magnus.angelus aūt dn̄i deſcendit de celo. Dn̄s nr̄ atq̄ idē fili⁹ dei ⁊ filius hoīs iuxta vtrāq̄ naturā diuinitatis ⁊ carnis nunc magnitudinis ſue nunc humilitatis ſigna demonſtrat. ℟. Eſtimatus ſum cū deſcēdentibus in lacum:Factus ſuꝫ ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Poſuerūt me i lacu inferiori in tenebroſis ⁊ in vmbra mortis.Factus ſum. Lectio.ix.

Unde in pn̄ti loco quāq̄ hō ſit:qui crucifixus eſt:q ſepultus:q clauſus tumulo:quē lapis oppoſit⁹ cohibet:ī que foris aguntur oſñdūt filiū dei:ſol fugiēs:tenebre irruētes terra mota:velum ſciſum : ſaxa dirupta:mortui ſuſcitati: angelorꝫ miniſteria:q̄ ab initio natiuitatis eius dn̄m ꝓbat. Poſt ix.lec.ſine aliquo interuallo dr̄ oīo hiere.ꝓphe.cum titulo hoc mō.Oīo hieremie ꝓphe.

Treñ. ca.5. Recordare dn̄e qd accidẽrit nobis:intuere ⁊ reſpice opprobrium nr̄m.Hereditas nr̄a verſa eſt ad alienos : dom⁹ nr̄e ad extraneos.Pupilli facti ſumus abſq̄ pr̄e:mr̄es nr̄e q̄ſi viduae.Aquā nr̄am pecunia bibimus:ligna nr̄a ꝓtio cōparauimus. Ceruicibus minabamur ⁊ laſſis nō dabaꝛ requies.Egypto dedim⁹ manū ⁊ aſſyrijs:vt ſaturaremur pane. Pr̄es noſtri peccauerūt ⁊ nō ſunt:⁊ nos iniqtates eoꝝ portauim⁹. Serui dn̄ati ſūt nr̄i:nō fuit q redimeret nos de manu eoꝝ. In aīabus nr̄is afferebamus panē nobis:a facie gladij i deſerto.Pellis nr̄a q̄ſi clyban⁹ exuſta eſt:a facie tēpeſtatuꝫ famis.Mulieres in ſion humiliauerūt:⁊ virgines in ciuitatib⁹ iuda. Principes manu ſuſpēſi ſunt: facies ſenū nō erubuerūt.Adoleſcētibus ipudice abuſi ſūt: ⁊ pueri in ligno corruerūt.Senes defecerūt de portis:iuuenes de choro pſallentiū.Defecit gaudiuꝫ cordis nr̄i:verſus eſt in luctuꝫ chor⁹ nr̄.Cecidit corona capitis nr̄i:ve nobis q2 peccauim⁹. Propterea meſtuꝫ factū ē cor nr̄m:ideo cōtenebrati ſunt oculi nr̄i.Propter montē ſion q2 diſpe rijt vulpes ambulauerunt in eo.Tu aūt dn̄e in eternū permanebis:ſoliuꝫ tuū in generatiōe ⁊ gn̄atiōnē. Quare in ppetuum obliuiſceris noſtri : dere-

linquēs nos i lōgitudinē dierꝫ?
Cōuerte nos dñe ad te ꝛ ꝯuer
temur: innoua dies noſtros ſi
cut a pncipio. Sꝫ ꝓijciēs repu
liſti nos: iratus es cōtra nos ve
hementer. Hieruſalem. Prium.
Agnus dei chr̄s immolatus eſt pro
ſalute mundi: nam de parentis pro
toplaſti fraude facta condolens: qñ
pomi noxialis morſu morte corru
it: ipſe lignū tūc notauit: dāna li
gni vt ſolueret. ℣. Luſtra ſex q iam
p acta tpſ implēs corporis: ſe volen
te natus ad hoc paſſioni deditus:
agnus in cruce leuat immolandus
ſtipite. Damna. ℟. Agnus. ¶ In
laudi. aña. O mors ero mors tua
18 morſus tuus ero inferne. ps. Mi
ſerere. Añ. Plange eū quaſi vni
genitum: q: innocens dñs occiſus
15 eſt. ps. Judica me deus. Aña.
Attendite vniuerſi populi ꝛ videte
21 dolorē meū. ps. Deus de⁹. Añ.
A porta inferi erue dñe aiam meā.
50 Cantici. Ego dixi. Añ. O vos
omnes qui tranſitis per viam at
tēdite ꝛ videte ſi eſt dolor ſicut do
62 lor meus. ps. Laudate. Ad be
nedictus añ. Mulieres ſedentes
ad monumentū lamentabant flētes
dñm. Kyrie el. Et cetera oia ſic
in nocte cene. ¶ Hac die pria
tertia ſexta ꝛ nona dicāt ſicut i
die heſterna. ¶ Ad vē añ. All'.
41 alla alla. [illegible] ps. Lau
date dñs dēs gē. Glia pri. Re

petita añ. poſt pſal ſequitur ad
magnificat añ. Veſpere autē ſab
bati q̄ luceſcit in prima ſabbati: ve
nit maria magdalene ꝛ altera ma
ria videre ſepulchꝛū alleluia. Di
cto magt ꝛ añ. repetita ſequit
Dñs vobiſ. Oratio. Oremus.

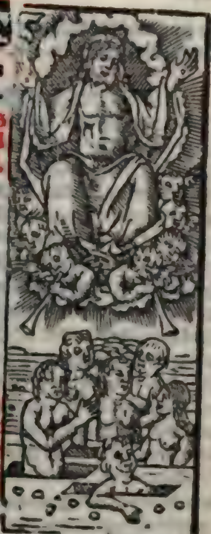

Spiritum nobis dñe tue charitatis infūde: vt quos ſacramentis paſchalib⁹ ſatiaſti tua facias pietate cōcordes. Per eiuſdē. Deinde Dñs vobiſcum: ꝛ Benedicamus dño alla alla. Niſi qñ veſper ꝛ miſſa ſimul terminant. ¶ Cōpleto. hac die dicat hoc modo. Dcō. Cōfiteor. dicat Cōuerte nos. Deus in adiu. Poſtea icipiat añ Alla. ps. Cum inuocarem 4
exaudiuit me. ps. In te dñe ſpe 30
raui nō ꝯfūdar i eternū. Ecce 42
nūc. Canticū. Nūc dimittis. 50
cū Gloria pri. dicat. Et poſtea ſequit añ. Alleluia alla alla. Deinde. Dñs vobiſcū. Oremus. Oro. Spiritū nobis. vt. ſ. in veſpe. Deinde Dñs vobiſcū. ꝛ Benedicamus. Poſtea ſigt benedictio ꝛ añ. de btā ṽgine.

℃ In die paſche ad mat. Dñe labia. De⁹ i adiutõ. Inuit. All'.all'.all'a.
℃ Hac die ꝛ ꝑ totã hebdo. vſq₃ ad veſ. ſeqñtiſ ſabbi excluſiue ad hoꝛ. tã diei q̃₃ noctis null⁹ dicat. hy. ℃ In noc. añ. Ego ſu₃ q ſum ꝛ ꝯſiliũ meũ nõn eſt cũ ipſis: ſed in lege dñi volũtas mea ẽ all'a. ps. Btũs vir. Añ. Poſtulaui p̃re₃ meũ all'a: dedit mihi gẽtes all'a: i hereditatem. all'a. ps. Quare. Añ. Ego dormiui ꝛ ſomnũ cepi: ꝛ exurrexi quia dñs ſuſcepit me. all'a all'a. ps. Dñe quid. ℣. Reſurrexit dñs all'a. ℟. Sicut dixit vobis alleluia. Hic ℣. dicat in nocturnis in dñica ꝛ feria ſcda ꝛ quinta vſq₃ ad aſcenſione₃ qñ de tempoꝛe agitur. Scdm marcum.

In illo tp̃e: Maria magdalene ꝛ maria iacobi ꝛ ſalo.

Pre timore autẽ eiꝰ exterriti ſunt
cuſtodes: ⁊ facti ſunt velut mortui
55 alleluia. ps. Benedicite. Aña.
Reſpondens autem angelus dixit
mulieribꝰ: nolite timere ſcio enim
52 ꝙ ieſuz q̃ritis alla. ps. Laudate.
Poſt ṗdictam añ. ſtatim inci-
piatur ad dñs añ. Et valde ma-
ne vna ſabbatorũ veniunt ad mo-

numentum
orto iaz ſole
alla. Oro.
Deus
qui
hodierna
die ꝑ vnige
nitũ tuum
eternitatis
nobis adi-
tuz deuicta
morte reſeraſti: vota noſtra q̃ ṗ
ueniendo aſpiras: etiam adiu-
uando proſequere. Per eũdẽ.
Benedicamus dño alleluia alla.
¶ Bñdicamꝰ dño, cũ duplici
Alleluia. dicaẽ in veſpis ⁊ laud.
ꝑ totã hebdo. ⁊ ꝑ hebdo. ṗte.
⁊ in oibꝰ dñicis ⁊ i feſtis ſimpli
cibꝰ ⁊ .ĩ. ⁊ infra oct. aſcẽſiõis dñi:
⁊ in ſabbis qñ agiẽ ð btã v̾gie:
⁊ in tertijs ferijs qñ agiẽ ð btõ
dñico in cõuẽtu vſq; ad veſper.
ſabbi añ trinitatẽ excluſiue. In
ꝓfeſtis aũt diebꝰ ⁊ feſtis triũ le
ctionũ ⁊ infra oct. ṗterq̃ aſcen
ſiõis qñ de oct. agiẽ dicaẽ tñ cũ
vno Alleluia. Ad ceteras autẽ
hoꝛ. nũq̃ dicaẽ cũ Alla. Ad ṗ-
mã dicto. Deus in adiutoriũ.
⁊ Glia pri. ſtatim inchoeẽ añ.
ſi'r ⁊ ad alias hoꝛ. ¶ Et ſciẽ
dũ q ꝑ totã hebdõ. vſq; ad veſ.
ſequẽtis ſabbi excluſi. nec capi
tula nec riſoria ad hoꝛ. nec ver
ſiculi dñr: niſi in noc. ⁊ añ lau-
des ⁊ in memorijs añ. Angelus ſupra
aũt dñi. Cetera ad ceteras hoꝛ.
ps. Deꝰ i noĩe. Bti imaculati. 16
Retribue. Finita añ. poſt pſal 42
mos ſtati ichoeẽ. ℟. Hec dies q̃
fecit dñs: exultemꝰ ⁊ letemur in ea.
ſine v̾ſu. Et ſic dicaẽ quotidie
ad oẽs horas ꝑ hebdo. vſq; ad
ſabbm excluſiue: ṗterq̃ ad ma
tutinũ. Ad veſper. autẽ dicatur
cũ verſu illꝰ dici: finito reſpõ-
ſorio. Hec dies. ¶ Ad ṗmã di-
catur. Cõfiteor. Deinde. Dñs
vobiſcum. ⁊ Oratio. Deus qui
hodierna. Dominus vobiſcum.
Benedicamus domino. Pre
dicta oĩo dicatur ad ṗmã hac
die ⁊ duobus ſequẽtibꝰ diebꝰ: ⁊
hoc modo dicatur prima ꝑ to-
tam ſeptimanã: niſi q in quar
ta feria ⁊ deinceps dicatur ora
tio. In hac hora. ⁊ in ſabbato 91
loco reſponſorij. Hec dies. dica-
tur. Alleluia. Hec dies. ¶ Ad
veſperas nõ dicatur. Deus in
adiutoriũ, ſed dicto. Pater no-
ſter, ſic incipiatur kyrie eleiſon.

kyrie el.kyrie el.xpe el.xpe el.xpe el. kyrie el.kyrie ele.kyrie ele. Et hoc mō icipiatꝰ vſqꝫ ad ſabbatū exclusiue. poſt vltimū. kyriel. ſtati icpoet añ. Angelꝰ dñi. ps. Dixit
40 dñs. Cōfitebor. Btūs vi. Pre dicta añ. ⁊ pdicti tres pſal. dicantꝰ ad veſ. qͦtidie vſqꝫ ad veſ. ſeqntis ſabbati excluſiue. Finita añ. poſt pſal. ſequitur. R. hec dies. V. Cōfitemini dño qm̄ bonꝰ qm̄ in ſclm miſicordia eiꝰ. R. Et repetatꝰ deīde dicatꝰ Alla. V. Paſcha nrm imolatus eſt chꝛs. Alla. Poſt vſuꝫ repetatꝰ poſteq ſeqꝫ pſa.

Victime paſchali: laudes immolent chꝛiſtiani. Agnus redemit oues: chꝛiſtꝰ innocens patri: recōciliauit peccatores. Mors et vita duello conflixere mirando dux vite mortuus regnat viuꝰ. Dic nobis maria: quid vidiſti in via? Sepulchꝛum chꝛiſti viuētis ⁊ gliam vidi reſurgentis. Angelicos teſtes: ſudariū ⁊ veſtes. Surrexit chꝛs ſpes mea pcedet ſuos in galilea. Credēdū eſt magis ſoli marie veraci: q̄ʒ iudeoꝝ turbe fallaci. Scimꝰ chꝛiſtū ſurrexiſſe ex mortuis vere: tu nobis victor rex miſerere. Alleluia. ¶ Precedēs pſa dicatꝰ tm̄ hac die ⁊ duobus ſequētibus. Poſtea ſequitur ad magt añ. Et reſpicientes viderunt reuolutū lapideꝫ: erat quippe magnus valde alla. Oro. Deus qui ho. Dicta orone ſequitꝰ. R. Xps reſurgens ex mortuis iam nō moritꝰ: mors ilTi vltra non dñabitur. Quod enim viuit viuit deo alla alla. V. Dicāt hūc iudei quomodo milites cuſtodientes ſepulchꝛū pdiderūt regem ad lapidis poſitionē quare nō ſeruabāt petram iuſtitie aut ſepultū reddāt aut reſurgētē adorēt nobiſ cum dicētes. Quod enim. V. Dicite in nationibus alla. R. Et dño regnauit a ligno alla. Oratio.

Deus qui pro nobis filiuꝫ tuum crucis patibulum ſubire voluiſti: vt inimici a nobis expelleres poteſtatē cōcede nobis famulis tuis vt reſurrectionis grām conſequamur. Per eundē chꝛiſtum. Deinde dicatur añ Regina celi letare al.

q̄uia quē meruiſti portare all'a:re-
ſurrexit ſicut dixit all'a ora pro no
bis deū all'. ℣. Ora pro nobis ſan
cta dei genitrix all'a. ℟. Ut. Oro.

GRa-
tiam
tuam que-
ſumus do-
mine men-
tibus n̄ris
infunde: ut
qui angelo
nunciante:
chriſti filij
tui incar-
nationē cognouimus per paſ-
ſionem eius et crucē ad reſur-
rectionis gloriā perducamur.
Per eundem dn̄m. Dominus
vobiſcum. Benedicamus dn̄o
alleluia all'a. Deo gratias all'a
all'a. Et hoc modo his tribus
diebus veſpere terminentur.
¶ Et ſciendum q̄ inuitatoria
et an̄e et ℟ia horarum cum ſuis
℣ſiculis: et oēs alij ℣ſiculi uſq;
ad feſtum ſancte trinitatis ex-
cluſiue d̄bēt terminari cū all'a.
¶ Ad cōp. an̄. All'a all'a all'. all'.
1 ps Cum inuocarē. In te dn̄e.
Ecce nūc bn̄dicite. Finita poſt
132 pſalmū an̄a. dicat ℟. Hec dies.
Ad nunc dimit. an̄a. All'a reſur
rexit dominus alleluia: ſicut dixit
vobis all'a all'a. Poſt an̄. oratio.
130 Spiritum nobis. cum Bene-
dicam⁹ domino. Hoc modo di
catur cōpleto. per totā hebdo-
ma. uſq; ad ſabbatum excluſiue
excepto q̄ predicta oro nō dī
niſi in duobus dieb⁹ ſequētib⁹.
¶ Feria.ij. Ad matu. inuita.
Surrexit domin⁹ vere: All'. ¶ In
noct. an̄. Surrexit chriſtus et illu
xit populo ſuo quem redemit ſan-
guine ſuo all'a. ¶ Hec an̄. dicat
per hebdo. ſuper noc. pſal' Cū 1
inuocarē. Uerba. Domine ne. 52
℣. Reſurrexit dominus alleluia. 131
Secundū.

Lucam. ca.24.
IN illo
tpe: Duo
ex diſcipu-
lis ieſu ibāt
ipſa die in
caſtellū q̄d
erat in ſpa
tio ſtadio-
rū ſexagin
ta ab hieruſalem: nomine ema
us. Et reliqua. Homelia beati
gregorij pape. Lectio prima.
IN quotidiana ſolēnitate
nobis laborātibus pauca
loquēda ſunt: et fortaſſe hec utiſ
lius proderunt q̄ ſepe et alimē
ta que minus ſufficiūt auidius
ſumunt. Ecce audiſtis fratres
chariſſimi q̄ duobus diſcipu-
lis ambulātibus in via nō qui
dem credentib⁹. ſed tn̄ de ſe lo-

quentib⁹ dñs apparuit:ſʒ τ eis ſpe-
cie quã recognoſcerẽt ñ oñdit.
℟. Maria magdalene τ altera ma
ria ibãt diluculo ad monumẽtũ:
ieſum quẽ queritis non eſt hic:ſur
rexit ſicut locut⁹ eſt. Precedet vos
in galileã:ibi eũ videbitis. All'.all'.
℣. Cito euntes dicite diſcipulis
eius τ petro:quia ſurrexit domin⁹.
Precedet vos in galileã. Lcõ.ij.

Hoc ergo egit foris domi-
nus i oculis corporis: qđ
apud ipſos agebatᷣ intus in ocu
lis cordis. Ipſi nãq; apud ſe-
metipſos intus τ amabãt τ du
bitabant. Eis autem dominus
foris τ pſens aderat:τ qs eſſet
non oſtendebat. De ſe ergo lo-
quẽtibus preſentiam exhibuit:
ſed de ſe dubitantib⁹ cognitio-
nis ſue ſpeciem abſcondit. ℟.
Surgens ieſus dominus noſter τ
ſtans in medio diſcipulorum ſuo-
rũ dixit. Pax vobis alleluia: gauiſi
ſunt diſcipuli viſo domino all'a. ℣.
Una ergo ſabbatoꝝ cũ fores eſſent
clauſe vbi erant diſcipuli congre-
gati:venit ieſus τ ſtetit in medio τ
dixit eis. Pax vobis. Lectio.iij.

Uerba quidẽ conſulit:du-
riciam intellectus incre-
pauit: ſcripture ſacre myſteria
que de ipſo erant aperuit: τ ta-
men quia adhuc in eorum cor
dibus peregrin⁹ erat a fide: ire
ſe longius finxit. Fingere nãq;
componere dicimus. Unde cõ
poſitores luti figulos vocam⁹.
Nihil ergo ſimplex veritas per
duplicitatem fecit:ſed talem ſe
eis exhibuit in corpore: qualis
apud illos erat in mente. ℟.
Congratulamini mihi omnes qui
diligitis dñm:quia quem querebã
apparuit mihi. Et dum flerem ad
monumentum vidi dñm meũ alle
luia. ℣. Recedẽtib⁹ diſcipulis nõ
recedebam τ amoris eius igne ſuc
cenſa ardebam deſiderio. Et dum.
Glia. All'a. ¶ In laud. añ. Ange-
lus aũt dñi. Hec ſola añã dicitᷣ 131
quotidie per octauã in laudib⁹
ſuper pſalmos. Dicta poſt pſal-
mos añ. ſtati incipiatᷣ añ. ad be
ne. τ hoc p totã hebdõam obſer
uetᷣ ad bñ. añ. Qui ſunt hi ſermo
nes quos cõfertis ad inuicẽ ambulã
tes τ eſtis triſtes? all'a all'a. Orõ.

Deus qui ſolempnita-
te paſchali mundo re-
media ꝯtuliſti: pp'lm tuum que-
ſumus celeſti dono p-
ſequere: vt τ perfectam libertatem conſe-
qui mereatur: τ ad vitã pficiat
ſempiternam. Per dñʒ. Hec

die ⁊ ſequētib⁹ dieb⁹ ꝑ hebdōam
niſi in ſabbato.iij.⁊.vj.⁊.ix. dicā
tur ſicut i die paſche cū ꝓpriis
132 orōnib⁹ ℭ Ad veſ. ℟. Hec dies.
℣. Dicat nūc iſrael qm̄ bonus: qm̄
in ſeculum miſericordia eius.All.
℣. Nonne cor noſtrum ardēs erat
i nobis de ieſu dū nobis loquere
132 tur in via? All. Sequētia. Victi
me. Ad magnificat aña. Non
132 ne ſic oportuit pati chr̄m ⁊ itrare i
gloriā ſuā? alleluia. Poſtea ſequi
tur aña Chriſtus. ⁊ cetera ſicut
in precedēti die ℭ Feria. iij. i
noct. ℟. Dn̄e deus meus. pſal.
Dn̄e dn̄s. ℟. In dn̄o confido.
℣. Surrexit dominus vere all'a. ℟.
Et apparuit ſimoni alleluia. Hic
verſiculus dicatur in noct. feria
tertia ⁊ ſexta vſq; aſcenſionem
qn̄ de tempore agitur. Sm̄ lucā.
24. In illo tempore: Stetit ie
ſus in medio diſcipulorū
ſuorum ⁊ dixit eis. Pax vobis.
Et reliqua. Omelia venera
bilis bede
presbyteri.

Lectio. j.
Glo
riam
reſurrectio
nis ſue pau
latim diſci
pulis ⁊ per
icrementa
tēporis dn̄s
⁊ redemptor noſter oſtendit:
quia nimirū tanta erat virtus
miraculi: vt hanc repente to
tam capere fragilia mortalium
pectora non poſſent. Reſponſū.
Surrexit dn̄s d ſepulchro alleluia:
Qui pro nobis pependit i ligno al
leluia. ℣. Letentur celi exultet ter
ra ante faciē dn̄i. Qui. Lectio. ij.
Conſulens ergo ipſe ibe
cillitati querentiū: ꝓmo
venientibus ad monumentum
⁊ feminis ſuo amore feruētib⁹
⁊ viris reuolutum lapidē: ⁊ ab
lato ſuo corpore lintea mina
quibus inuolutū erat ſola poſi
ta monſtrauit. Deide curioſius
inquirentibus feminis ⁊ de eo
qđ inuenerant mēte ꝯſternatis
angelorū viſionem oſtendit: qui
illum reſurrexiſſe certa manife
ſtatione patefacerēt: ac ſic ꝓcur
rēte fama patrate reſurrectōis
tandem ipſe dominus virtutū
⁊ rex glorie apparēs quāta po
tentia mortem quam ad horam
guſtauerat deuiciſſet aperuit. ℟.
Tulerunt dominū meum ⁊ neſcio
vbi poſuerunt eū: dixit ei angelus:
noli flere maria: Surrexit ſicut di
xit ꝓcedet vos in galileā: ibi eū vi
debitis alleluia alleluia. ℣. Dum
ergo fleret inclinauit ſe ⁊ proſpexit
i monumētū: ⁊ vidit duos angelos
in albis ſedentes: qui dicūt ei. Sur
rexit ſicut dixit pcee. Lectio. iij.

Quantum autem ex euan-
gelice lectionis ſerie inve-
nimus quinquies ipſa q̄ ſurre-
xit die viſus eſt hoībus. Prio
marie magdalene ad monumē-
tum quādo ei deſiderāti pedes
ei⁹ amplecti dictū eſt. Noli me
tangere: nondum enim aſcendi
ad patrē meū. Deide apparuit
duobus a monumento currēti-
bus nūciare diſcipulis q̄ ab an-
gelis de pfecta eius reſurrectio-
ne didicerāt: de quibus ſcriptū
eſt: q2 acceſſerūt et tenuerūt pe-
des eius: et adorauerūt eū. ℟.
Expurgate vetus fermentū vt ſitis
noua ɔſperſio: eteni paſcha nrm̄ im-
molat⁹ eſt chriſt⁹. Itaq3 epulemur
in dño: Alleluia. ℣. Nō in fermen-
to malitie et nequitie: ſ3 in azimis
ſynceritatis et veritatis. Itaq3. Glia.
All'a. Ad bñs añ. Stetit ieſus in
medio diſcipulorū ſuorū et dixit eis:
pax vobis alleluia alleluia. Orō.

Deus qui
eccleſiā tu-
am nouo
ſemper fetu
multiplicaſ
concede fa-
mulis tuis:
vt ſacra-
mentum vi-
uendo te-
neant quod fide perceperunt,
dominum. ¶ Ad veſper. ℟ius.
hec dies. ℣. Dicant nunc qui redē- 132
pti ſunt a domino: quos redemit de
manu inimici de regionibus con-
gregauit eos. Alleluia. ℣. Surrexit
dominus et occurrens mulieribus
ait auete: tunc acceſſerunt et tenue-
runt pedes eius. Sequentie.
Victime. Ad mgt añ. Videte 138
man⁹ meas et pedes meos quia ego
ipſe ſum alleluia all'a. Poſt ora-
tionē ſequitur añ. Chriſtus reſur- 132
gens. et cetera ſicut i die paſche.
¶ Feria .iiij. in noct. pſal. Sal- 4
uum me. Vſq3quo. Dixit inſipi-
ens. ℣. Surrexit domin⁹ de ſepul-
chro alleluia. ℟. Qui pro nobis pe-
pendit in ligno. ¶ Hic verſiculus
dicatur in noctur. feria quarta
et ſabbato vſq3 ad aſcēſionē qn̄
de tpe agit. ¶ Scdm ioānem. ca. 21.

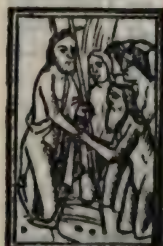
In illo
tempo-
re: Ma-
nifeſtauit
ſe iterum
ieſus di-
ſcipulis ſu-
is ad mare
tyberiadis.
Manifeſ-
tauit au-
tem ſic. Erant ſimul ſimon
petrus et thomas qui dicitur
didymus: et nathanael qui erat
a chana galilee: et filij zebe-

dei ⁊ alij ex diſcipul' ei⁹ duo. Et rel'. Hom. bti greg. pape. L. j.

Lectio ſancti euãgelij que modo i aurib⁹ vr̃is lecta eſt fratres chariſſimi: queſtione animũ pulſat: ſed pulſatiõe ſua vim diſcretiõis indicat. Queri etenim poteſt cur petrus q piſcator ante ↄuerſionez fuit: poſt ↄuerſioné ad piſcationé rediit. Et cũ veritas dicat: nemo mittens manũ ſuã ad aratruz ⁊ reſpiciẽs retro apt⁹ eſt regno dei: cur repetijt quod dereliquit? ℟. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librũ ⁊ ſoluere ſepté ſignacula eius. Alleluia alla alla. ℣. Et vnus de ſenioribus dixit mihi ne fleueris: dignus é agnus qui occiſus eſt accipere virtutem ⁊ fortitudinem. Alleluia. Lectio ſcḋa.

Sed ſi virt⁹ diſcretiõis inſpicit: citi⁹ videt: q2 nimirũ negociũ qḋ añ ↄuerſioné ſine pctõ extitit: hoc ét poſt ↄuerſioné repetere cl'pa nõ fuit. Nã piſcatoré petrũ: mattheũ vero theloneariũ ſcim⁹. Poſt cõuerſioné ſuã petrus ad piſcationé rediit: mattheus vero ad thelonei negociũ nõ reſedit. Aliud é victũ p piſcationé q̃rere: aliḋ thelonei lucris pecunias augẽ. ℟. Si conſurrexiſtis cum chriſto que ſurſuz ſunt q̃rite: vbi chriſtus é in dextera dei ſedés: que ſurſuz ſunt ſapite non que ſuper terrã alla. ℣. Mortui eni eſtis ⁊ vita vr̃a abſcondita eſt cũ chriſto. Que. Lectio iij.

Sunt eni pleraq; negocia q̃ ſine pctõ exhiberi: aut vix aut nullaten⁹ poſſunt. Que ergo ad peccatũ implicant: ad hec neceſſe é vt poſt ↄuerſioneȝ animus nõ recurrat. Queri ét põt cur diſcipulis in mari laborãtibus poſt reſurrectioné ſuã dñs in littore ſtetit: q ante reſurrectioné ſuã corã diſcipulis ſuis in maris fluctib⁹ ãbulauit. ℟. Surrexit paſtor bonus qui poſuit animam ſuam pro ouibus ſuis. Et p ſuo grege mori dignat⁹ eſt: Alleluia alleluia. ℣. Etenim paſcha noſtrũ immolatus eſt chriſtus. Et p. Gloria pri. Alleluia. Ab dñs añ. Mittite in dexteram nauigij rete ⁊ inuenietis alleluia. Oratio.

Deus qui nos reſurrectiõis dominice annua ſolénitate letificas: cõcede ppitius: vt per temporalia feſta que agimus: puenire ad gaudia eterna mereamur. Per dñm. Ad veſperas. ℟. hec dies. ℣.

Dextera domini fecit virtutem:de-
xtera domini exaltauit me.Alla. ℣.
Christus resurgens ex mortuis iã
non moritur mors illi vltra nõ do
minabitur. Ad magnificat añ.
Hoc iã tertio manifeſtauit ſe ieſus
poſtquã reſurrexit a mortuis alla.
Poſt orationem fiat memoria
de cruce ſicut in die paſche: ex
cepto q̃ verſus añe.ſ. Dicãt nũc
iudei. nõ dicatur:et hoc quoti
die fiat in veſperis vſq; ad veſpe
ras ſabbati excluſiue: memoria
vero de beata virgine non fiat.
4 ¶ Feria.v. in noctur. ps. Dñe
5 quis habitabit. ps. Conſerua.
ps. Exaudi dñe iuſtitiam. ℣.
ca.20. Reſurrexit dñs. Secundũ ioãnẽ.

In illo tẽpore: Maria ſtabat ad monumentum foris plorans. Et reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lc͂o.j.

Maria magdalene q̃ fuerat in ciuitate peccatrix: amando veritatem lauit lachrymis maculas criminis: et vox veritatis impletur qua dicitur. Dimiſſa ſunt ei peccata multa: quoniam dilexit multum. Que enĩ prius frigida peccando remanſerat: poſtmodum amando fortiter ardebat. Reſpõ. ſicut in ſecunda feria. Lectio ſcda.

Nam poſtq̃ venit ad monumentũ: ibiq; corp⁹ domini cum non inuenit: ſublatũ credidit atq; diſcipulis nũciauit. Qui venientes viderunt: atq; ita eſſe vt mulier dixerat crediderunt: et de eis protinus ſcriptum eſt. Abierunt ergo diſcipuli ad ſemetipſos. Deinde ſubiungitur. Maria ſtabat ad monumẽtũ foris plorãs. Qua in re penſandum eſt huius mulieris mentem quanta vis amoris accenderat: que a monumẽto dñi etiam diſcipulis recedẽtibus non recedebat. Lc͂o.iij.

Exquirebat maria quẽ nõ inuenerat: flebat inquirẽdo: et amoris ſui igne ſuccenſa ei⁹ quẽ oblatũ credidit ardebat deſiderio. Unde cõtigit vt eũ ſola tunc videret que remãſit vt quereret: quia nimirũ virtus boni operis pſeuerãtia eſt. Ad bñs aã. Maria ſtabat ad monumẽtũ foris plorans: vidit duos angelos in albis ſedẽtes: et ſudariũ qđ fuerat ſuper caput ieſu alleluia.

Oro. Deus qui diuerſitatem gentiũ in confeſſione tui nominis adunaſti: da vt renatis fõte baptiſmatis vna

ſit fides mentiū ꝛ pietas actio
132 nū. Per. ¶ Ad veſp. R. Hec
dies. V. Lapidem quem reprobaue
runt edificātes hic factus eſt in ca-
put anguli: a domino factū eſt iſtō:
ꝛ eſt mirabile in oculis noſtris. Al
leluia. V. In die reſurrectionis
mee dicit dominus precedam vos
in galileam. Ad magnificat añ.
Tulerunt dominum meum ꝛ ne-
ſcio vbi poſuerunt eum: ſi tu ſuſtu-
liſti eum dicito mihi: ꝛ ego eū tol
lam alleluia. ¶ Feria ſexta in
6 nocturno. ps. Celi enarrant.
7 ps. Exaudiat. ps. Domine in
virtute. Surrexit dominus ve
a. 28. re. alleluia. Secundū mattheū.

In illo tempore: Undecim diſcipuli abierunt in galileam in montem vbi cōſtituerat illis ieſus. Et reliqua.

Omelia beati hieronymi preſbyteri. Lectio prima.

Poſt reſurrectionem ieſus in galilea in monte cōſpicitur: ibiq; adoratur: licet quidam dubitent: ꝛ dubitatio eorum noſtram augeat fidem. Tunc manifeſtius oſtendit thome ꝛ latus lancea perforatum: ꝛ manus fixas demonſtrat clauis. Reſponſoria vt in feria ſexta. Lectio ſcda. 34

Et accedens ieſus locut⁹ eſt eis dicens. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ꝛ in terra. Illi poteſtas data eſt qui paulo ante crucifixus: qui ſepultus in tumulo: qui mortuus iacuerat: qui poſtea reſurrexit. In celo autem ꝛ in terra ei poteſtas data eſt: vt qui ante regnabat in celo: per fidem credentium regnet in terris. Lectio iij.

Euntes ergo docete oēs gentes: baptizantes eos in nomine patris ꝛ filij ꝛ ſpiritus ſancti. Primū docēt omnes gentes: deinde doctas intingunt aqua. Nō enim poteſt fieri vt corp⁹ baptiſmi recipiat ſacramentū: niſi ante anima fidei ſuſceperit veritatem. Ad benedictus añ. Undecim diſcipuli in galilea vidētes dnm adorauerunt alla. Oro.

Omnipotens ſempiterne deus: qui paſchale ſacramentum in reconciliationis humane federe contuliſti: da mentibus

noſtris:vt quod ꝓfeſſione cele
bram⁹:imitemur effectu. Per.
132 ¶Ad veſ.℟. Hec dies.℣. Bndi
ctus qui venit in nomie dñi deus
dñs ⁊ illuxit nobis. Alla.℣. Ange
lus domini deſcēdit de celo: ⁊ acce-
dens reuoluit lapidem ⁊ ſedebat ſu
per eum. Ad magt aia. Data eſt
mihi omnis poteſtas in celo ⁊ i ter
ra al'a alleluia. ¶Sabbato in
8 noct. pſal. Dñs regit. Dñi eſt
134 terra. Judica me dñe.℣. Sur-
rexit dñs de ſepulchro. Secūdū
ca.20. Joannem.

In illo tempore: Una ſabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre eſſent ad monumentū: ⁊ vidit lapidem ſublatū a monumento: Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Lectio.j.

Lectio ſancti euangelij: quam modo fratres audiſtis valde in ſuperficie hiſtorie apta eſt: ſed eius nobis ſūt myſteria ſub breuitate requirenda. Maria magdalene cū adhuc tenebre eſſent venit ad mo
135 numentum. Reſponſoria ſicut in quarta feria. Lectio ſcḋa.

Iuxta hiſtoriam notatur hora: iuxta intellectum vero myſticū requirentis ſignatur intelligentia. Maria enim auctorem omnium quem carne viderat mortuum querebat in monumento. Et quia hunc minime inuenit furatum credidit. Lectio.iij.

Adhuc ergo erāt tenebre cū venit ad monumentum: cucurrit citius diſcipulis nunciauit. Sꝫ illi pre ceteris cucurrerūt: qui pre ceteris amauerunt: petrus videlicet ⁊ ioannes. Currebant autē duo ſimul: ſed ioannes ꝓcucurrit citius petro. Ad benedictus aia. Currebant duo ſimul: ⁊ ille alius diſcipulus precucurrit citius petro: ⁊ venit prior ad monumentum alleluia. Oratio.

Concede queſumus omnipotēs deus: vt qui feſta paſchalia venerando egim⁹: per hec ꝯtingere ad gaudia eterna mereamur. P. ¶Hac die non dicit̃ hymnum. Hec dies. Ad horas: ſed dicatur poſt aū. loco reſponſorij. Alla.℣. Hec dies quā fecit dñs exultem⁹ ⁊ letemur i ea. Poſt ℣ſum. Alla. non repetat̃. ¶Dñica in oct. paſche ſabbato precedēti ad veſperas. Deus in adiutorium. ſuper pſal. aū. Alla alla alla. ps. Benedictus.
Exaltabo. Lauda aia. Lauda 51
te dominum quoniam. Lauda 52
hierl'm

Roma. cap. 6. hieruſalem. Capitulum.

Chriſtus reſurgēs ex mor
tuis iā nō morit: mors il
li vltra non dñabitur: qđ enim
mortu⁹ eſt pctō mortu⁹ ē ſemel
qđ aūt viuit viuit deo. Hymn⁹.

Ad cenam agni prouidi ⁊
ſtolis albis candidi: poſt
tranſitū maris rubri chriſto ca
namus principi. Cuius corp⁹
ſanctiſſimum in ara crucis tor
ridum cruore eius roſeo guſtā-
do viuimus deo. Protecti pa-
ſche veſpere a deuaſtāte āgelo:
erepti de duriſſimo pharaonis
imperio. Iam paſcha noſtrum
chriſtus eſt q imolat⁹ agn⁹ eſt: ſyn
ceritatis azima caro eius obla
ta eſt. O vere digna hoſtia per
quā fracta ſunt tartara: redem
pta plebs captiuata reddita vi
te premia. Conſurgit chriſtus
tumulo victor redit d baratro:
tyrānū trudēs vinculo: ⁊ reſerās
paradiſum. Queſum⁹ auctor
omniū in hoc paſchali gaudio:
ab omni mortis impetu tuum
defende populum. Gloria tibi
domine qui ſurrexiſti a mortu-
is cum pr̃e ⁊ ſ̃cō ſpū. ¶ Iſti duo ver
ſus dicūtur. Queſum⁹ auctor. ⁊
Gloria tibi domine. dicāt in
fine oīum hymnoꝝ eiuſdē me-
tri vſq ad pmas veſperas aſcē
ſionis dñi niſi in annunciatiōe
dñica quī poſt paſcha celebrat
⁊ in ſabbatis paſchalis tēporis
quī de beata virgine agitur in
conuentu. Tunc enim in fine
hymnorū poſt verſum. Que-
ſumus auctor. dicatur verſus.
Maria mater gratie. ⁊ verſus
Gloria tibi dñe qui natus es.
⁊ cetera ⁊ niſi in feſto bti petri
martyris: ⁊ niſi i feſto corone.
℣. Mane nobiſcum domine alla.
℟. Quoniā adueſpraſcit alleluia.
¶ Hic ordo ſeruet oī die ſab-
bati ad veſperas vſq ad aſcen-
ſionem: ſcilꝫ de añ. ſuper pſal. ⁊
de pſalmis ⁊ de caplo ⁊ de hym
no ⁊ de vſiculo quādo de domi
nica agit. Ad magnificat añ.
Cū eſſet ſero die illa vna ſabbatoꝝ
⁊ fores eſſent clauſe vbi erant diſci
puli congregati: ſtetit ieſus in me
dio ⁊ dixit eis pax vobis alla. Oro

Preſta
queſu
mus omni-
potens de-
us: vt qui
paſchalia fe
ſta peregi-
mus: hec te
largiēte mo
ribus ⁊ vi-
ta teneam⁹.
Per dominum noſtrū ieſum.
Poſtea fiat memoria de cruce
per añ. Crucem ſanctam ſubijt in
infernum cōfregit: accinctus eſt pot

IN illo tépoꝛe: Cum eſſet ſero die illo vna ſabbatoꝛum et foꝛes eſſent clauſe: vbi erant diſcipuli cógregati ꝓpter metum iudeoꝛum: venit ieſus et ſtetit in medio: et dixit eis. Pax vobis. Et reliqua. Homelia beati gregoꝛij pape. L. i.

PRima lectionis hui⁹ euāgelice queſtio animū pulſat: quomodo poſt reſurrectionem coꝛpus dñicum verū fuit: qḋ clauſis ianuis ad diſcipulos ingredi potuit. Sed ſciendum nobis eſt ꝙ diuina opatio ſi ratione cóp̄hendit̃ nó eſt admirabilis: nec fides habet meritū cui humana ratio p̄bet experimentum. Lectio ſcḋa.

SEd hec ipſa redemptoꝛis nr̄i opera que ex ſemetipſis cóp̄hédi nequaq̄ poſſūt: ex alia eius opatione péſanda ſūt: vt rebus mirabilibus fidez p̄beant facta mirabilioꝛa. Illḋ enī coꝛpus domini intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis: qḋ videlicet ad humanos oculos per natiuitatez ſuā clauſo exijt vtero virginis. Lectio iij.

QUid ergo mirꝫ ſi ianuis clauſis poſt reſurrectioné ſuaꝫ in eternū iā victurus intrauit: qui moꝛiturus veniés nó aperto vtero virginis exiuit? Sꝫ qꝛ illud coꝛpus qḋ videri poterat fides intuentiū dubitabat: oſtédit ei p̄tinus man⁹ ⁊ latus: palpandam carnem p̄buit: quaꝫ clauſis ianuis introduxit. R. In reſurrectione. ¶ In laudib⁹ 137 añe ſicut in die paſche ꝗ etiā dicant ad hoꝛas. Capl̃m Chriſtus reſurgens. 137 Hymnus.

SErmone blando angelus p̄dixit mulieribus: in galilea dñs videndus eſt ꝗꝫ tocyus. Ille dum pergūt cócite apoſtolis hoc dicere: vidétes eū viuere oſculantur pedes dñi. Quo agnito diſcipuli in galileā p̄pere pergūt videre faciem deſideratā domini. Claro paſchali gaudio ſol mūdo nitet radio cum chꝛiſtum iam apoſtoli viſu cernunt coꝛpoꝛeo. Oſtéſa ſibi vulnera in chꝛiſti carne fulgida reſurrexiſſe dñm voce fatentur publica. Rex chꝛiſte clemétiſſime tu coꝛda noſtra poſſide: vt tibi laudes debitas reddam⁹ oī tépoꝛe. Queſumus. Gloria. V. Gauiſi ſunt diſcipuli alleluia. R. Viſo dño alleluia. Ad bene. añā. Poſt dies octo ianuis clau-

ſta ingreſſus domin⁹ dixit eis: pax
137 vobis alleluia alla. Oratio. Pre
ſta queſum⁹. Memoria de cru
ce aña. Crucifixus ſurrexit a mor
tuis redemit nos alleluia alla. ℣.
132 Dicite. Oro. Deus q̄ p̄ nobis.
¶ Predicto modo in veſp. ⁊
in laudib⁹ poſt alias memo. q̄
occurrunt: p̄tereā de beato do
minico fiat memo. d cruce quo
tidie vſq ad vigilias aſcẽſionis
in veſperis excluſiue niſi in inuẽ
tione ſctē crucis: ⁊ in feſtis du
plicibus et totis duplicibus.
¶ Ad primā ℟. Jeſu chriſte fi
li dei viui miſerere nobis. Alla al.
℣. Qui ſurrexiſti a mortuis: Alla.
Iſte ℣. dicatur quotidie vſque
ad aſcenſionem excluſiue: niſi
in feſto annunciationis quādo
poſt paſcha celebrat ⁊ in ſab
batis temporis paſchalis quan
do de beata vgine agitur in cō
91 uentu ℣. Exurge. ¶ Ad tertiā
137 capitulum. Chriſtus reſurgēs.
℟. Reſurrexit dominus: Alleluia al
leluia. ℣. Sicut dixit vobis. Allelu
ia. Gloria. Reſurre. ℣. Surrexit do
minus vere. ¶ Ad ſextam cap
Coloſ. cap. 3. Si conſurrexiſtis cū chri
ſto que ſurſū ſunt queri
te: vbi chriſtus ē in dextera dei
ſedens: que ſurſum ſunt ſapite
nō que ſup terram. ℟. Surrexit
dn̄s vere. Alleluia alleluia. ℣. Et
apparuit ſimoni. Alleluia. Gloria.
Surrexit. ℣. Surrexit dominus de
ſepulchro. ¶ Ad nonā caplm̄.
Cum aūt chriſt⁹ apparue Coloſ cap. 3.
rit vita veſtra: tunc ⁊ vos
apparebitis cū ipſo in glia. ℟.
Surrexit domin⁹ de ſepulchro: Al
leluia alleluia. ℣. Qui p̄ nobis pe
pēdit in ligno. Alleluia. Gloria pri.
Surrexit. ℣. Gauiſi ſunt. ¶ Ad 138
veſperas ſuper pſal. aā. Alla alla
alleluia alla. ℣. Dixit domin⁹. 40
Cōfitebor. Beat⁹ vir. Lauda 41
te pueri. In exitu. ¶ Predi
cta aā cū pſal. dicatur oib⁹ do
minicis dieb⁹ vſq ad aſcenſio
nem quādo de tempore agitur.
Caplm̄ hym. ⁊ verſiculus vt in
primis veſper. Ordo huius diei 137
ſcilz hym. verſiculorū caplorum
⁊ reſponſoriorū ad horas ſerue
tur vſq ad aſcēſionē excluſiue:
tam in dominicis q̄ in feriali
bus diebus qñ de tēpore agit.
Ad magt aña Quia vidiſti me
thoma credidiſti: beati qui nō vide
runt ⁊ crediderunt alla. ¶ Per
hebdomadā qñ de tpe agitur
Ad bn̄dictus aā. Multa quidē
⁊ alia ſigna fecit ieſus in conſpectu
diſcipulorum ſuorum alla: que nō
ſunt ſcripta in libro hoc alla. Ad
magt aā. Hec aūt ſcripta ſunt vt
credatis: quia ieſus eſt chriſtus filī
us dei: ⁊ vt credētes vitā habeatis
in nomine ipſius alleluia. ¶ Fe
ria. ij. ⁊ deinceps vſq ad ſextam

feriam poſt dominicam Deus
omnium. non fiant pſtratiões
ad mat. nec ad alias ho. ¶ Ad
matu. inuit. Alla alla alla. Sup
pſal. aña Alla. ¶ Inuitat. et aña
predicta dicantur cibus feriali
bus diebus: uſq ad aſcenſionẽ
quãdo de tpe agitur ¶ Heb-
domada pma poſt octa. paſche.
pſalmi ad matu. ſunt hi ¶ Fe
9 ria. ij. ps. Dominus illumi. Ad
te domine. Afferte. ¶ Feria. iij.
14 ps. Dixi cuſtodiã. Expectans.
Beatus qui intelligit. ¶ Fe
19 ria. iiij. ps. Dixit inſipiens. Ex
audi deus. Miſerere. ¶ Feria
23 quinta ps. Saluũ me fac. De-
24 us in adiutorium. In te domie.
29 ¶ Feria. vj. ps. Exultate deo.
Deus ſtetit. Deus quis ſimilis.
34 ¶ Sabbato. ps. Cãtate domi-
no. Dominus regnauit iraſcan
35 tur. Jubilate deo. ¶ Hebdo-
10 mada ſcda feria ij. ps. Exaltabo
te domine. In te domie. Beati
15 quorum. ¶ Feria. iij. ps. Quẽ-
16 admodum Deus auribus. Eru
20 ctauit. ¶ Feria qrta ps. Miſe
rere. Si vere. Eripe me de inimi
25 cis. ¶ Feria. v. ps. Deus iudi-
cium. Quam bonus. Ut quid
30 deus. ¶ Feria ſexta. pſal. Quã
dilecta. Benedixiſti. Inclina.
35 ¶ Sabbato pſalm. Miſeri-
cordias. Domine exaudi. Bene
dic. j. ¶ Hebdoma. iij. ¶ Fe
ria ſecunda pſalmus Exultate 18
iuſti. Benedicam. Iudica domi
ne. ¶ Feria tertia. ps. Deus no- 16
ſter. Omẽs gentes. ps. Magnus 17
dominus. ¶ Feria quarta pſal.
Deus repuliſti. Exaudi deus. 21
Nonne deo. ¶ Feria qnta pſal
mus. Confitebimur. Notus. 26
Uoce mea. ¶ Feria ſexta pſal.
Fundamenta. Domine deus ſa 31
lutis. Miſericordias. ¶ Sab
bato. ps. Bñdic. ij Cõfitemini. 36 37
Confitemini. ¶ Hebdomada 38
quarta. Feria ſcda pſal. Dixit 12
iniuſtus. Noli emulari. Domi- 13
ne ne in. ¶ Feria tertia pſal.
Audite hec. Deus deorum. Quid 17 18
gloriaris. ¶ Feria quarta ps.
Exaudi deus orõ. Jubilate. Exur- 21
gat. ¶ Feria quinta pſalmus. 22
Attẽdite: Deus venerũt: Qui 27 28
regis. ¶ Feria ſexta pſalmus.
Deus vltionũ Cantate. pmũ. 33 34
Dñs regnauit exul. ¶ Sabba
to pſalmus. Cõfitemini. Pa- 38
ratum, Deus laudem. ¶ Feria. 39
ij. et iij. et iiij. hebdomade quite
dicantur pſalmi ſicut in tribus
primis ferijs pme hebdomade
poſt octa. paſche quando de tem
pore agit. ¶ Feria. ij. poſt oct.
paſche incipit hiſtoria Dignus
es. niſi feſta impediant: et cãte
tur in hac hebdomada et duab
ſequentibus qñ de tpe agit. Et
legitur de apocalypſi. Lectio .j.

Apoca. cap. i.

Apocalypſis ieſu xpi quam dedit illi deus palam facere ſeruis ſuis que oportet fieri cito: ⁊ ſignificauit mittens per angelum ſuum ſeruo ſuo ioanni: qui teſtimoniũ perhibuit verbo dei ⁊ teſtimonium ieſu chriſti quecũq; vidit. Beatus qui legit ⁊ qui audit verba prophetie huiꝰ: ⁊ ſeruat ea q̃ in ea ſcripta ſunt. Tps eni ꝓpe ẽ.

℟. Dignus es domine accipere librũ ⁊ aperire ſignacula eius quoniã occiſus es ⁊ redimiſti nos deo: In ſanguine tuo alleluia. ℣. Feciſti enim nos deo noſtro regnũ ⁊ ſacerdotes. In ſanguine. Lectio. iij.

Joannes ſeptẽ eccleſijs q̃ ſunt in aſia: Gratia vobis ⁊ pax ab eo q ẽ ⁊ q erat ⁊ q venturꝰ eſt: ⁊ a ſeptẽ ſpiritibꝰ q in ꝯſpectu throni eiꝰ ſunt: ⁊ a ieſu xpo q eſt teſtis fidelis ꝓmogenitus mortuoꝝ ⁊ ꝓnceps regũ tre. Qui dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nr̃is i ſanguie ſuo: ⁊ fecit nos regnum ⁊ ſacerdotes deo ⁊ pr̃i ſuo. Ipſi glia ⁊ imperiũ in ſecula ſeculorum. Amen.

℟. Ego ſicut vitis fructificaui ſuauitatem odoris alleluia. Trãſite ad me omnes qui cõcupiſcitis me ⁊ a generatiõibus meis adimplemini. Alleluia alleluia. ℣. Ego diligẽtes me diligo: ⁊ qui mane vigilauerit ad me inuenient me. Trãſite ad me omnes q concupiſcitis. Lectio. iiij.

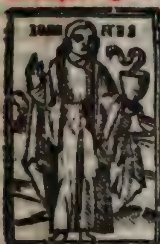
Ecce venit cum nubibꝰ: ⁊ videbit eũ oĩs oculus: ⁊ q eũ pupugerũt. Et plãgent ſe ſup eũ oẽs tribꝰ terre: et amen. Ego ſum alpha ⁊ o: principiũ ⁊ finis dicit dñs deus: q eſt qui erat ⁊ qui venturus eſt oĩpotẽs.

℟. Audiui vocem de celo tãq̃ vocẽ tonitrui magni alleluia: regnabit deus noſter in eternũ alleluia. Quia facta eſt ſalus ⁊ virtus ⁊ poteſtas chriſti eiꝰ: Alleluia alleluia. ℣. Et vox de throno exiuit dicẽs: laudẽ dicite deo noſtro omnes ſancti eius: ⁊ qui timetis deũ puſilli ⁊ magni: Quia facta: Glia. Alleluia.

¶ In laudibus aña. Alleluia alleluia. ¶ Hec aũt dicat vſq; ad aſcenſionem: tã i diebus dominicis q̃ i ferialibus quãdo de tempore agit pſalmus. Dominus regnauit. 33 ⁊ ceteri dicãtur per totũ tempus paſchale. ¶ Ad primam aña. Cognouerunt dominũ alleluia: i fractione panis alleluia. ¶ Ad tertiã aña. Pax vobis ego ſuz alleluia: nolite timere alleluia. ¶ Ad ſextã aña.

℟ Ecce ego vobiſcum ſum alleluia: omnibus dieb⁹ all'a. ¶ Ad .ix. añ. Noli flere maria alleluia: reſurrexit dñs alleluia. ¶ Predicte añe dicant tam in dominicis ꝙ in ferialibus dieb⁹ ad horas vſqꝫ ad aſcenſionem quãdo de tempore agitur. ¶ Ad veſpas ſuper pſalmos aña. ¶ Predicta aña dicatur ſuper pſalmos ad veſper. in ferialibus diebus vſqꝫ ad aſcenſionez domini qñ de tempore agitur. ¶ Feria. ij.

Apoc. ca. 1. Lectio. j.

Ego ioannes frater veſter ꝛ pticeps i tribulatiõe ꝛ regno ꝛ patiẽtia in ieſu fui in inſula ꝗ appellatur pathmos: propter verbum dei ꝛ teſtimonium ieſu fui in ſpiritu in dñica die. Et audiui poſt me vocem magnam tãꝗ tube dicentis. Quod vides ſcribe in libro: ꝛ mitte ſeptẽ eccleſiis ꝗ ſunt in aſia: epheſo ꝛ ſmyrne ꝛ pgamo ꝛ tiathyre ꝛ ſardis ꝛ philadelphie ꝛ laodicie. ℟. Locutus eſt ad me vn⁹ de ſeptẽ angelis dicens: veni oſtendaz tibi nouã nuptã ſpõſaz agni: Et vidi hieruſalẽ deſcẽdentẽ de celo ornatam monilibus ſuis: all'a all'a. ℣. Et ſuſtulit me in ſpiritu in mõtem magnum ꝛ altum. Et vidi hieruſalem deſcendentem. Lectio. ij.

Et cõuerſus ſuz vt viderem vocez que loquebatur mecum. Et conuerſus vidi ſeptem candelabra aurea: ꝛ in medio ſeptem candelabrorum aureorũ ſimilem filio hominis veſtitum podere ꝛ precinctum ad mamillas zona aurea. ℟. Audiui vocem in celo angelorum multorum dicentiũ: Timete dñm ꝛ date claritatem illi: ꝛ adorate eũ qui fecit celũ ꝛ terram mare ꝛ fontes aquaꝝ alleluia alleluia. ℣. Vidi angelum dei volantem per mediũ celi voce magna clamantem ꝛ dicentez. Timete. Lectio tertia.

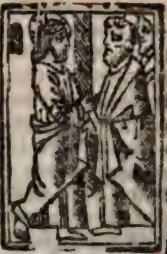
Caput aũt ei⁹ ꝛ capilli erãt cãdidi tãꝗ lana alba ꝛ tanꝗ nix: ꝛ oculi eius velut flãma ignis: ꝛ pedes eius ſimiles aurichalco ſicut in camino ardenti: ꝛ vox illius tanꝗ vox aquarum multarum. Et habebat in dextera ſua ſtellas ſeptẽ: ꝛ de ore eius gladius ex vtraqꝫ parte acut⁹ exibat: ꝛ facies eius ſicut ſol lucet in virtute ſua. ℟. Oſtendit mihi angelus fontẽ aque viue: ꝛ dixit ad me alleluia. Hic deum adora. Alleluia alleluia all'a. ℣. Poſtꝗ audiſſem ꝛ vidiſſẽ

ſem cecidi vt adorarem ante pedes angeli q mihi hec oſtendebat ⁊ dixit.hic.Glia.Alla. ¶ Premiſſe lcões poſſunt reſumi i alijs ferijs: vel poſſunt legi a q̃rto capitulo vſq ad ſextũ ad libitũ.

¶ Feria.iiij. ℞. Uidi portam ciuitatis ad orientem poſitam ⁊ apoſtolorum noia ⁊ agni ſup eaz ſcripta. Et ſup muros eius angelorum cuſtodiã alla. ℣. Uidi ciuitatez ſanctã hieruſalẽ deſcendentẽ de celo ornatam tanq̃ ſponſam viro ſuo. Et ſuper. ℞. Uidi hieruſalem deſcendentem de celo ornataz auro mundo: Et lapidibus precioſis intextã alleluia alla. ℣. Ab intus in fimbrijs aureis circumamicta varietate. Et lapidibus. ℞. In diademate capitis aaron lapides precioſi fulgebãt. Dum perficeretur opus dei. Alleluia alleluia alleluia. ℣. Corona aurea ſuper caput eius expreſſa ſigno ſanctitatis. Dum per. Gloria. Alla.

¶ Dominica prima poſt octa. paſche ſabbato p̃cedẽti ad ma-
138 gnificat aña. hec autẽ. Oratio.

Deus qui in filij tui humilitate iacentẽ mũduz erexiſti: fidelib⁹ tuis perpetuam concede letitiaz: vt quos perpetue mortis eripuiſti caſib⁹: gaudijs facias ſempiternis pfrui. Per eundẽ. ¶ Ad matut. ſuper pſal. añ. Surrexit chriſtus ⁊ illuxit populo ſuo quẽ redemit ſanguine ſuo alla. ps. Beatus vir. j Quare. Domie quid. ¶ Predicta aña cum ſuis pſalmis dicatur in dominicis diebus vſq ad aſcenſionem: quando de tẽpore agitur. Secundũ ioannẽ. ca.10.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Ego ſum paſtor bonus. bonus paſtor dat animam ſuam pro ouibus ſuis. Et reliqua. Homilia beati gregorij pape. Lectio pma.

Audiſtis frẽs chariſſimi ex lcõne euãgelica eruditionem veſtrã: audiſtis ⁊ periculũ noſtrum. Ecce etenim is q nõ ex accidẽti dono: ſed eſſentialiter bon⁹ eſt dicit. Ego ſũ paſtor bon⁹: atq eiuſdẽ bonitatis formam quã nos imitemur adiungit dicẽs. Bonus paſtor aiam ſuam ponit pro ouibus ſuis.
℞. Dignus es domine. Lcõ.ij. 159

Fecit quod monuit: oſtendit: quod iuſſit: bon⁹ paſtor aiam ſuaz pro ouibus ſuis poſuit: vt in ſacramento noſtro corpus ſuum ⁊ ſanguinem verteret: ⁊ oues q̃s redemerat: car

nis ſue alimēto ſaciaret. Oſtenſa nobis eſt de contemptu mortis via quam ſequamur: appoſita forma cui imprimamur. ℟.

126 P Ego ſicut. Lectio tertia.

PRimū nobis eſt exteriora nr̄a miſericorditer omnibus impendere: poſtremum vero ſi neceſſe ſit etiam mortē nr̄am pro eiſdem omnibus miniſtrare. A primo autē hoc minimo peruenitur ad poſtremum maius. Sed cum incomparabiliter lōge ſit melior anima q̄ viuimus terrena ſubſtantia quam exterius poſſidemus: q non dat pro omnibus ſubſtātiā ſuam: qn̄o ꝓ his daturus eſt animam ſuam?

136 ℟. Audiui. Ad benedictus antiphona. Ego ſum paſtor bonus qui paſco oues meas: et pro ouib⁹ meis pono animam meā alleluia alleluia. Ad magnificat aña. Ego ſum paſtor ouium: ego ſum via veritas et vita: ego ſum paſtor bonus et cognoſco oues meas et cognoſcunt me mee alleluia alleluia.

¶ Pro hebdomadam qn̄ de tempore agitur ad bn̄dict⁹ aā. Paſtor bonus animam ſuam ponit pro ouibus ſuis alleluia. Ad magnificat aā. Alias oues habeo q̄ non ſunt ex hoc ouili: illas oportet me adducere et vocem meam audient et fiet vnum ouile et vnus paſtor alla. ¶ Feria .ij. Lectio .j.

ET vidi q̄ aperuiſſet agn⁹ vnus de ſeptē ſignaculis: et audiui vnū de quatuor animalibus dicēs tanq̄ vocē tonitrui. Ueni et vide. Et vidi. Et ecce equus albus et qui ſedebat ſuper illū habebat arcū: et data ē ei corona: et exiuit vincens vt vinceret. Apoc. ca.6. Lectio .ij.

Et cū aperuiſſet ſigillū ſcōm: audiui ſcōm aial dicens: Ueni et vide. Et exiuit alius equ⁹ rufus: et qui ſedebat ſup eū datū eſt illi vt ſumeret pacē d terra: et vt inuicē ſe interficiāt: et dat⁹ eſt illi gladius magn⁹. Lcō .iij.

Et cum aperuiſſet ſigillū tertium: audiui tertiū animal dicēs. Ueni et vide. Et ecce equ⁹ niger: et qui ſedebat ſuper eū: habebat ſtaterā in manu ſua. Et audiui tanq̄ vocem in medio quatuor animalium dicentium. Bilibris tritici denario vno: et vinum et oleū ne leſeris.

¶ Feria tertia. Lectio pma.

ET cum aperuiſſet ſigillū quartum audiui vocem quarti animalis dicētis: Ueni Apoc. ca.6.

τ vide. Et ecce equus pallidus
τ qui ſedebat ſuper eum nomē
illi mors: τ infernꝰ ſequebatur
eum. Et data eſt illi poteſtas ſu
per quatuor partes terre inter
ficere gladio τ fame τ morte τ
beſtijs terre. Lectio ſecunda.
Et cū aperuiſſet ſigillū quin
tū: vidi ſubtus altare animas
interfectorum propter verbum
dei τ propter teſtimonium qđ
habebant. Et clamabant voce
magna dicētes: Uſqꝫquo domi
ne ſanctus τ verus nō iudicas
τ vindicas ſanguinē noſtrū de
his qui habitāt in terra? L. iij.
Et date ſunt illis ſingule ſto
le albe. Et dictum eſt illis vt re
quieſcerent tempus adhuc mo
dicum: donec compleantur cō
ſerui eorum τ fratres eorum q
interficiendi ſunt ſicut τ illi.
¶ Lectiones alie feriales a
sexto capitulo vſqꝫ ad decimus
octauum ad libitū. ¶ Domi
nica ſecunda poſt octauam pa
ſche ſabbato precedenti ad ma
gnificat aña. Alias oues. Oro.
Deus qui errantibus vt
in viam poſſint redire
iuſtitie veritatis tue lumen oſtē
dis: da cunctis qui chriſtiana
profeſſione cenſentur: τ illa re
ſpuere que huic inimica ſunt
nomini τ ea que ſunt apta ſe
ctari. Per. ¶ Ad matut. Inu.

Joannem. ca. 16.
In illo
tempo
re: Dixit ie
ſus diſcipu 2
lis ſuis:
Modicū
τ iam non
videbitis
me: τ iterū
modicū τ
videbitis me: quia vado ad pa
trem. Et reliqua. Omelia beati Auguſtini epiſco
pi. Lectio prima.
Hec domini verba vbi ait:
modicum τ iam non videbitis
me: τ iterum modicum τ vide
bitis me: quia vado ad patrē: 3
ita erant obſcura diſcipulis an
teqꝫ id quod dixit eſſet imple
tum: vt querētes inter ſe quid
eſſet qđ diceret: omnino ſe ne
ſcire faterētur. Pia vt in pce
denti dominica. Lectio ſcđa. 139
Hoc eſt enim quod eos moue
bat: quia dixit: modicum τ iā
non videbitis me: τ iterū mo
dicum τ videbitis me. Nam
in precedentibus quia nō dixe
rat modicū: ſed dixerat ad pa
trem vado τ iam nō videbitis
me: tāqꝫ aperte viſus eſt eis lo
cutus: nec inter ſe de hoc ali
quid queſierunt. Lectio. iij.
Nūc ergo qđ illis tunc obſcu

rum ſuit: et mox manifeſtum eſt
Iam nobis vtique manifeſtus eſt:
Poſt paululum enim paſſus eſt:
et nō viderūt eū. Rurſus poſt
paululū reſurrexit et viderunt
eum. Ad benedictus añ. Modo
dicum et non videbitis me dicit do
minus: iterum modicum et videbi
tis me quia vado ad patrem alle-
luia alleluia. Ad magnificat an
tiphona. Iterum aūt videbo vos:
et gaudebit cor vřm alleluia et gau
dium veſtrum nemo tollet a vobis
alleluia. ¶ Per hebdomadam
quando de tempore agitur: ad
benedictus antiphona. Amen
amē dico vobis qa plorabitis et fle
bitis vos: mundus autē gaudebit:
vos autē contriſtabimini: ſed triſti
tia veſtra cōuertetur ī gaudiū alle
luia. Ad magnificat añ. Triſti
tia impleuit cor veſtrū et gaudiū ve
ſtrū nemo tollet a vobis alleluia a'.

Apoc. ca. 18. ¶ Feria ſecunda. Lectio. i.

Et poſt
hec vi
di aliū an-
gelum de-
ſcēdentem
de celo ha-
bentem po
teſtatē ma
gnam: et ter
ra illumina
ta eſt a glo
ria eius exclamauit in forti vo-
ce dicens. Lectio ſcđa.
Cecidit cecidit babylon
magna: et facta eſt habitatio de-
moniorum et cuſtodia oīs ſpiri
tus imūdi: et cuſtodia oīs volu-
cris imunde et odibilis: qz de
ira fornicatiōis eius biberūt
oēs gentes: et reges terre cum
illa fornicati ſunt: et mercato-
res terre de virtute deliciarum
eius diuites facti ſunt. Lec. iij.
Et audiui aliā vocē de ce-
lo dicētē: exite de illa po-
pulus me' et ne participes ſitis
delictorū eius: de plagis ei' non
accipiatis: quoniā peruenerūt
peccata eius vſqz ad celū: et re-
cordatus eſt domin' iniquitatē
eius. ¶ Feria tertia Lectio. i. Apoc. ca. 18.
Et flebunt et plāgēt ſe ſu
per illā reges terre q cū
illa fornicati ſunt: et i delitijs vi
xerunt cū viderint fumū incē
dij eius longe ſtātes propter ti
morē tormētorū ei' dicentes. Ve
ve ciuitas magna babylon ciui
tas illa fortis: quoniaz vna ho-
ra venit iudiciū tuū. Lectio ij.
Et negociatores terre fle
būt et lugebunt ſuper il-
lam: quoniā merces eorum ne-
mo emet amplius: merces au-
ri et argēti lapidis ꝓtioſi et mar
garite et byſſi: et purpure et ſericū
et cocci: et omne lignū thynum:
et omnia vaſa eboris: et oia va-

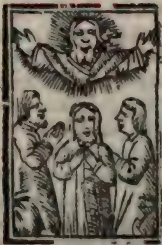
ſa de lapide pretioſo: ⁊ eramēto ⁊ ferro ⁊ marmoꝛe: ⁊ cinnamomum ⁊ amomum: ⁊ odoꝛamentoꝛum ⁊ vnguentoꝛuꝫ ⁊ thuris ⁊ vini ⁊ olei ⁊ ſimile ⁊ tritici. ⁊ iumentoꝝ ⁊ ouium ⁊ equoꝛum ⁊ redarum ⁊ mancipioꝛū ⁊ animarum hominum. Lectio.iij.

Et poma deſiderij anime tue diſceſſerūt a te: ⁊ omnia pinguia ⁊ pꝛeclara perierūt a te: ⁊ amplius illa nō inuenient mercatoꝛes hoꝛū. Qui diuites facti ſunt ab ea longe ſtabūt ꝓpter timoꝛem toꝛmētoꝛuꝫ eius flentes ac lugentes. ¶ Lectiones alie feriales a decimonono capitulo vſqꝫ ad finē ad libitū.

¶ Dominica tertia poſt octauā paſche ſabbato ꝑcedēti ad

infra veſperas. ℞. Uiderunt. ℣. ſcōm.

ſupra Ad magt añ. Triſtitia. Oratio.

Deus qui fideliū mētes vnius efficis voluntatis da populis tuis id amare quod ꝑcipis: id deſiderare qđ pꝛomittis: vt inter mundanas varietates ibi noſtra fixa ſint coꝛda vbi vera ſunt gaudia. Per dominum noſtrū. ¶ Ad matutī. Secundum ioannem ca. 18.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uado ad euꝫ qui me miſit: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Et reliqua. Omelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio prima.

Uado inquit dominus ad euꝫ qui me miſit: ⁊ nemo ex vobis īterrogat: ac ſi aperte dicat. Reuertar aſcendendo ad euꝫ q me incarnari conſtituit: ⁊ tā ta tāqꝫ manifeſta erit eiuſdem aſcēſiōis claritas: vt nemini veſtrū opꝰ ſit īterrogare quo vadā videntibus cunctis quia ad celos pergā. ℞. Si oblitus fuero tuī alleluia: obliuiſcať me dextera mea: Adhereat lingua mea faucibus meis ſi nō meminero tui alleluia. ℣. Super flumina babylonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimus: dū recoꝛdaremur tui ſiō. Adhereat. Lectio ſecūda.

Bene autē cū de aſcenſione ſua dixiſſet: vado ad eum qui me miſit addidit. Et nemo ex vobis interrogat me quo va

dis. Superius nanq cũ de ſua
paſſione proteſtaret dicẽs: quo
ego vado vos nõ poteſtis veni-
re: interrogauit eũ petrus ⁊ ait.
Domine quo vadis? Reſponſumq
eſt ei. Quo ego vado tu nõ po-
tes me modo ſequi: ſequeris au
tem poſtea. Quia nimirum paſ-
ſionis mortiſq eius myſterium:
necdũ intelligere: necdũ pote-
rant imitari. Maieſtatem vero
aſcenſionis ſtatim vt viderũt co
gnouerant: totiſq animi votis
vt ſequi mererent optabãt. ℟.
Viderunt te aque deus viderunt te
aque ⁊ timuerunt: Multitudo ſoni
tus aquarũ: vocem dederũt nubes
alleluia alleluia alleluia. ℣. Illuxe
runt coruſcationes tue orbi terre
cõmota eſt ⁊ contremuit terra. Multi
tudo ſonitus aquarũ. Lectio. iij.

Sed quia hec locutus ſum
vobis: triſtitia impleuit cor
veſtrum. Sciebat ipſe dominus
quid hec ſua verba in diſcipu-
lorũ cordibus agerent: qz vide
licet triſtitia magis de abſceſſu
quo eos deſereret q̃ de aſcenſu
quo patrem peteret letitiam ge
nerarent. Unde benigne conſolã
do ſubiunxit: Sed ego veritatẽ
dico vobis: expedit vobis vt
ego vadam. Expedit vt forma
ſerui veſtris ſubtrahat aſpecti-
bus: quatenus amor diuinitatis
arctius veſtris infigat mẽtibus,

℟. Narrabo nomen tuũ fratribus
meis alleluia: in medio eccleſie: Lau-
dabo te. Alleluia alleluia. ℣. Cõfi-
tebor tibi in eccleſia magna i popu
lo graui. Laudabo. Gloria patri. Al
leluia. Ad benedictus antipho.
Uado ad eũ qui miſit me: ſed quia
hec locutus ſum vobis triſtitia im-
pleuit cor veſtrũ alleluia. Ad ma
gnificat antiphona. Ego veritatẽ
dico vobis: expedit vobis vt ego va-
dam: ſi enim nõ abiero paracletus
non veniet ad vos alleluia. Per
hebdomadam quando de tem-
pore agitur: ad benedictus an-
tiphona. Adhuc multa habeo vo-
bis dicere: ſed non poteſtis portare
modo cum autem venerit ille ſpiri
tus veritatis docebit vos omnẽ ve-
ritatem alleluia. Ad magnificat
antipho. Ille me clarificabit: quia
de meo accipiet ⁊ annũciabit vobis
alleluia. ¶ Feria ſcda. Lectio. j.

Iaco. cap. I.

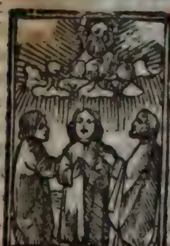
Iacobus dei ⁊ dñi noſtri
ieſu chriſti
ſeruus duo
decim tribu
bus q̃ ſunt
in diſperſio
ne ſalutem.
Omne gau
dium exiſti
mate fratres mei cum in tenta-
tiones varias incideritis: ſcien

res q probatio fidei veſtre pa-
tientiam operatur. Patientia
autem opus perfectum habet:
vt ſitis perfecti et integri in nul
142 lo deficientes. ℟. Si oblitus.
Si quis aũt Lectio ſecũ.
veſtrum indiget ſapiẽtia:
poſtulet a deo quia dat omnib⁹
affluenter et non improperat et
dabitur ei. Poſtulet autem in
fide nihil heſitãs. Qui eniꝫ he
ſitat ſimilis eſt fluctui maris q
a vento mouet et circũfert. Nõ
ergo eſtimet homo ille q acci-
piat aliquid a dño. Uir duplex
ſupra animo incõſtans eſt in oib⁹ vijs
ſuis. ℟. Uiderunt. Lectio iij.
Glorietur auteꝫ frater hu-
milis in exaltatiõe ſua: di-
ues aũt in humilitate ſua: qm̃
ſicut flos feni trãſibit. Exortus
eſt eniꝫ ſol cũ ardore et arefecit
fenũ: et flos ei⁹ decidit: et decor
vultus ei⁹ deperijt. Ita et diues
in itinerib⁹ ſuis marceſcet. ℟.
ſupra Narrabo. ¶ Feria. iiij. Lectio. j.
Jere. Beatus vir qui ſuffert ten
ca. 1. tationem: qm̃ cuꝫ proba-
tus fuerit accipiet coronã vite
quã repromiſit deus diligenti-
bus ſe. Nemo enim cuꝫ tentat
dicat qm̃ a deo tentatur. Deus
enim intẽtator maloꝝ eſt. Ipſe
aũt neminẽ tentat. Unuſquiſqꝫ
vero tentatur a ↄcupiſcẽtia ſua
abſtract⁹ et illectus. Deinde cõ
cupiſcentia cũ cõceperit parit
peccatum. Peccatũ vero cũ cõ-
ſũmatum fuerit generat mortẽ.
℟. In toto corde meo alla exquiſi
ui te alleluia. Ne repellas me a mã
datis tuis alleluia alle. ℣. Benedi
ctus es tu domine doce me iuſtifica
tiones tuas. Ne repellas. Lectio. ij.
Nolite itaqꝫ errare fratres
mei dilectiſſimi. Omne da
tum optimũ et omne donũ per-
fectũ deſurſum eſt deſcendẽs a
patre luminum: apud quem nõ
eſt trãſmutatio nec viciſſitudi-
nis obũbratio. Uolũtarie eniꝫ
genuit nos verbo veritatis: vt ſim⁹
initiũ aliquod creature ei⁹. ℟.
In eccleſijs bñdicite deo domino
de fontibus iſrael. Alleluia alle. ℣.
Cantate dño canticũ nouũ: cãtate
dño oĩs terra. Alleluia. Lectio. iij.
Scitis frẽs mei dilectiſſi-
mi. Sit aũt oĩs homo ve-
lox ad audiẽdũ: tardus autẽ ad
loquẽdũ et tardus ad iraꝫ. Ira
enim viri iuſtitiã dei nõ operat.
Propter quod abijciẽtes oẽꝫ
immundiciã et abundãtiã mali
tie: in mãſuetudie ſuſcipite in-
ſitũ verbũ. Quod poteſt ſaluare
animas veſtras. ℟. Hymnũ can
tate nobis alla: de cãticis ſion alla.
Quomodo cãtabimus canticũ dñi
in terra aliena? Alleluia alleluia. ℣.
Illic interrogauerunt nos qui ca-
ptiuos duxerũt nos verba cantic.

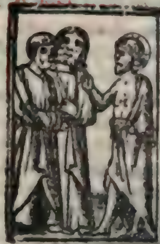
num. Quomodo. Gloria. Alleluia.

¶ Lectiões aũt feriales vſqꝫ ad finẽ canonicaꝝ ad libitum.

¶ Feria. iiij. ℞. Deus cãticũ nouum cantabo tibi alla. In pſalterio decem chordarũ pſallam tibi alleluia alleluia. ℣. Deus meus es tu ⁊ cõfitebor tibi deus meus es tu ⁊ exaltabo te. In pſalterio. ℞. Alleluia audiuimus eam in effrata: inuenimus eã in campis ſylue. Introibimus in tabernaculũ eius adorabimus in loco vbi ſteterunt pedes eius alleluia alle. ℣. Surge dñe in requiẽ tuam tu ⁊ arca ſanctificationis tue. Introibi. ℞. Deduc me in ſemitã mãdatoꝝ tuoꝝ alleluia. quã ipſam volui alla. Inclina cor meum in teſtimonia tua. Alle. alle. alle. ℣. Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ: in via tua viuifica me. Inclina. Gloria. Alleluia. ¶ Dñica. iiij. [illegible] ad magñ añ. Ille me clarificabit. Oratio.

Deus a q̃ bona cuncta pcedũt largire ſupplicibus tuis: vt cogitemus te inſpirante q̃ recta ſunt ⁊ te gubernante eadem faciamus. Per.

Secundũ Joannem. ca. 16.

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Amen amen dico vobis ſiqd petieritis patrem in nomine meo dabit vobis. Et reli.

Home. vene. bede pſbr. Lcõ. j.

Poteſt mouere infirmos auditores: quõ in capite lectionis huius euangelice diſcipulis ſaluator promittat ſiqd inquiens petieritis patrem in noie meo dabit vobis: cũ nõ ſolum noſtri ſiles multa que patrem in chriſti noie vident petere nõ accipiãt: verũ etiã ipſe apoſtolus paulus tertio dñz rogauerit: vt a ſe angelus ſathane a quo tribulabatur abſcẽderet nec ipetrare potuerit. Ric que in pcedẽti dñi. ca. [illegible] co. ij.

Sed hui⁹ motio qm̃ an- 142
tiq̃ iã patrũ explanatiõe reſerata eſt: q veraciter intellexerũt illos ſolũ in noie ſaluatoris petẽ q ea q̃ ad ppetuã ſalutẽ ptinẽt petũt. Ideoqꝫ aplm nõ in noie ſaluatoris petiiſſe: vt tẽtatione careret: quam ob cuſtodiam humilitatis acceperat

quia ſi hec caruiſſet ſaluus eſſe non potuiſſet. Lectio tertia.

Quotieſcunq̃ ergo petentes nō exaudimur ideo fit: quia vel contra auxilium noſtre ſalutis petimus: ac propterea a miſericordie patre bñficij gratia nobis quod inepte petim⁹ negatur: vel vtilia quidem & que ad verā ſalutē reſpiciāt petim⁹: ſed ipſi male viuendo auditū a nobis iuſti iudicis auertimus: vel dū p peccantib⁹ qbuſdā vt reſipiſcāt oramus: & ſalubriter petim⁹ atq̃ ex nr̃o merito digni ſumus auditu: ipſoꝝ tñ pueꝛſitas ne impetremus obſiſtit. Ad bñ. añ. Uſq̃ modo non petiſtis quicq̃ in noīe meo: petite & accipietis al'. Ad mḡt añ. Petite & accipietis vt gaudiū veſtrum plenum ſit: ipſe enim pater amat vos quia vos me amaſtis & credidiſtis all'a. Fer. ij. in rogationibus ad matuti.

Scḋz lucā.

ca. 11. In illo tēpore: Dixit ieſus diſciplis ſuis. Quis veſtrum habebit amicū: & ibit ad illum media nocte & dicet illi: amice commoda mihi tres panes: quoniam amicus meus venit de via ad me: & non habeo quod ponam ante illū? Et reliqua. Homelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio. j.

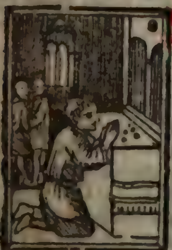
Rogatus a diſcipulis ſaluator non modo formā orōnis: ſed & inſtantiā frequentiamq̃ tradidit orādi. Amic⁹ ergo ad quē media nocte venitur ipſe deus intelligitur: cui in media tribulatiōe ſupplicare: & tres panes ideſt intelligentiā trinitatis q pñtis vite ꝯſolentē labores efflagitare debem⁹. R. Si oblitus. Lectio ſcḋa. 142

Amicus qui venit de via ipſe eſt noſter animus qui toties a nobis recedit quoties ad appetenda terrena & tēporalia foris vagatur. Redit ergo celeſtiq̃ alimonia refici deſiderat: cum in ſe reuerſus ſuperna ceperit ac ſpiritualia meditari. De quo pulchre qui petierat adiungit non ſe habere quod ponat ante illū: quoniā anime poſt ſeculi tenebras ad deū ſuſpiranti nil preter eum cogitare: nil loq nil libet intueri. Solum quod recognouit ſumme trinitatis gaudium contemplari: atq̃ ad hoc plenius intuendum peruenire ſatagit. R. ium. Uiderunt. Lectio tertia. 143

Sequitur. Et ille reſpondēs deintus

Dens deintus dicat: Noli mihi moleſtus eſſe: iam oſtium meum clauſum eſt: & pueri mei mecum ſunt in cubili: non poſſum ſurgere & dare tibi. Oſtium amici: diuini eſt intelligentia ſermonis: quod ſibi apoſtolus orat aperiri ad loquendum myſterium chriſti quod clauſum eſt tempore famis verbi cum intelligentia non datur.

14 ℟. Narrabo. Ad benedict' antiphona. Petite & dabitur vobis: querite & inuenietis: pulſate & aperietur vobis alleluia. Oratio.

P Reſta queſumus omnipotens deus vt qui in afflictione noſtra de tua pietate confidimus: contra aduerſa omnia tua ſemper protectione muniamur. Per. Hec oratio in hac die & ſequenti ad laudes dicatur. Ad alias autem horas & ad veſper. oratio dominicalis. ¶ Si feſtum ſimplex vel maius in hac feria ſecunda venerit: predicta homil. legatur in tertia fer. ſequenti niſi aliud feſtum immediate occurrerit tunc enim omittitur. Ad magnificat antiph. Omnis qui petit accipit: & qui querit inuenit: & pulſanti aperietur alleluia.

¶ Auitus archiepiſcopus vienenſis quem ginnadius noiat inter viros illuſtres: & fuit ſucceſſor beati mamerti qui tempore cludouei regis inuenit obſeruantiam rogationum. ¶ Feria .iij. Lectio .j.

T Emporibus beati mamerti archiepiſcopi vienenſis apud viennam contigerunt incendia crebra: terremotus aſſidui nocturni ſonitus: populoſis hominum conuentibus: fere ſylueſtres ſe ingerebant: in tantum vt pauidi cerui per anguſta portarum vſque ad fori loca penetrarent. Tracta ſunt hec vſque ad noctem vigiliarum dominice reſurrectionis. In qua cum ſperarent homines hec finem habere: edes publica quam precelſa in ciuitatis vertice ſublimitas in immenſum pretulerat: flammis terribilibus conflagrare crepuſculo cepit. ℟. In toto corde. 148 Lectio ſecunda.

I Nterpolatur ſolennitas pleno timoribus populo eccle-

ſia vacuat. Perſtitit aũt invi-
ctus antiſtes feſtinus altarib⁹: ⁊
calore fidei ſuccenſus flumine
lachrymaꝝ ꝓmiſſaꝝ ignibus po
teſtatẽ cõpeſcuit: ⁊ tũc cõcepit
aĩo qͥcqd hodie pſalmis ac pci
bus mundus inclamat. ℟. In
143 eccleſijs. Lectio tertia.
Soluta autem ſolẽnitate
ſecreta collatiõe tractauit quo
modo aut quãdo fieri deberet
quod animo ꝯceperat. Eligitur
tẽpus inter aſcẽſionẽ dñi ⁊ dñi
cam precedentẽ: ⁊ cũ maxima
cõpunctione ⁊ deuotiõe ⁊ mul
titudine ppli huius modi ob-
ſeruantia inchoat. Secute ſũt
tandem quedã eccleſie galliaꝝ
rem tã cõmendabilis exempli:
licet nõ eiſdẽ temporibus. Tan
dem creſcente ſacerdotũ ꝯcor-
dia: ad idẽ tpa obſuãtia ẽ reda
cta. ℟. hy. cãt. añ. ad bñ. ⁊ oro.
ſicut in pcedẽn fer. ij. Ad mgt
añ. Ois qui pe ſupra in. ij. feria.

143 ¶ In vigi
lia aſcenſio
nis ad mat.
inui. hym.
℟. vt ſupra.
Secundũ
Joannem.
Ca. 17. In illo
tempo
re: Suble-
uatis ieſus
oculis in celũ dixit. Pater ve
nit hora: clarifica filiũ tuũ: vt fi
lius tuus clarificet te. Et reliq.
Homilia beati auguſtini epi.
Poterat domi. Lcõ pma.
nus noſter vnigenitus ⁊
coeternus patri in forma ſerui:
⁊ ex forma ſerui ſi hoc op⁹ eẽt
orare ſilẽtio: ſed ita pri ſe exhi-
bere voluit precatorem: vt me-
miniſſet ſe eſſe noſtrum docto-
rem. Proinde quam fecit ora
tionem pro nobis notam fecit
⁊ nobis: quoniam tanti magi-
ſtri noſtri non ſolum apud ip-
ſos ſermocinatio: ſed etiam pro
ipſis ad patrem oratio diſcipu
lorum eſt edificatio. ℟. Deus 144
canticum. Lectio ſecũda.
In hoc autem quod dicit
venit hora oſtendit omne tem-
pus quid ⁊ quando faceret vel
fieri ſineret ab illo eſſe diſpoſi
tũ qui tẽpori ſubditus non eſt:
qm̃ que futura fuerant per ſin
gula tẽpora in dei ſapiẽtia cau-
ſas efficiẽtes habẽt in qua nul-
la ſũt tpa. ℟. Alla audiuimus. 144
Non ergo cre- Lcõ. iij.
ditur hec hora fato vrge
te veniſſe: ſed deo potius ordi-
nãte: nec ſyderea neceſſitas xpi
cõnexuit paſſionẽ. Abſit enim
vt ſydera mori cogerent ſyderũ
cõditorẽ. Nõ ita chriſtũ tem-
pus vt moreref impegit: ſ3 tem

pus chriſtus quo moreret ele=git:qui etiam tempus quo de virgine natus eſt cū patre ↄſti ſtruit:de quo ſine tēpore natus eſt. ℟. Deduc me. Ad bñs añ. Clarifica me pater apud temetipſm claritate quam habui priuſquam mundus fieret alleluia. Oratio.

Preſta queſumus omnipo tens deus:vt noſtre mētis intentio quo ſolennitatis vētu re glorioſus auctor ingreſſus ē ſemper intendat:ꝛ quo fide per git ↄuerſatione pueniat. Per eundē. Deīn dici vt ſupra cū oratione de vigi. ❡ Ad veſpe. ſuper pſal.añ. Aſcēdens chriſtus in altuꝫ captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hominibus alleluia. ps. Laudate pueri dominum. cuꝫ ceteris. Capitulum.

41 Primum quidem ſermo=nem feci de omnibus o theo=phile q̄ cepit ieſus facere ꝛ do cere:vſq; in dieꝫ qua p̄cipiēs apoſtolis per ſpiritū ſanctum quos elegit aſſumptus eſt. ℟. Omnis pulchritudo. ℣. Hymnꝰ.

Eterne rex altiſſime redē ptor ꝛ fideliū:q̄ mors ſo luta deperit dat triumphus gre. Scandēs tribunal dextere pa tris poteſtas omniū:collata ie ſu celitus q̄ nō erat humanitꝰ. Ut trina rerū machina cele=ſtium terreſtrium ꝛ inferiorum ↄdita:flectant genu iā ſubdita. Tremunt videntes angeli ver ſa vice mortalium:culpat caro purgat caro:regnat deꝰ dei caro Tu eſto nr̄m gaudium qui es futurus premium: ſit noſtra in te gloria per cuncta ſemp ſcl'a. Gloria tibi domine qui ſcādis ſuper ſydera cū patre ꝛ ſancto ſpiritu in ſempiterna ſecula. ❡ Iſti duo ℣. ſcilicet. Tu eſto. ꝛ Gloria tibi domine qui ſcan dis. dicat in fine omniū hym=norum eiuſdem metri vſq; ad vigiliā pētecoſtes in veſpis ex=cluſiue niſi in feſto corone. ℣. Eleuata eſt magnificentia tua alle. ℟. Sup celos deus alleluia. Ad magnificat antiphona. Pater manifeſtaui nomen tuum hoībus quos dediſti mihi:nunc autē pro eis rogo non pro mundo: quia ad te vado alleluia. Oratio.

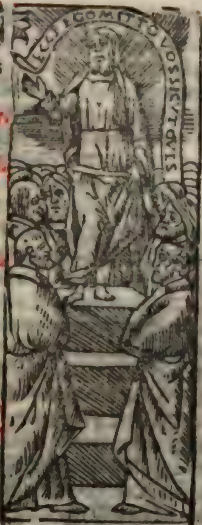
Preſta queſumus oīpo=tens deus:vt nr̄e mentis inten tio quo ſolemnitatis vētute glo rioſus auctor ingreſſus eſt ſem per intēdat:ꝛ quo fide pgit cō=uerſatione perueniat. Per eū=dem. Ad nunc dimittis anti=phona. Alleluia aſcēdēs chriſtus in altum alleluia:captiuā duxit ca ptiuitatē. Alleluia alla. Hec añs dicatur ſuper Nunc dimittis. vſq; ad completorium vigilia pentecoſtes excluſiue.

ſupra ¶ In die ad mam.inuit. All. xp̄z
dn̄m aſcēdentē ī celū: Venite adore-
m⁹ all'a. Hy⁹ Eterne. In noctur.
añ. Eleuata ē magnificētia tua ſup
2 celos deus all'. ps. Dñe dñs. An.
Dñs in tēplo ſcō ſuo: dñs ī celo all'.
3 ps. In dño. An. A ſūmo celo egreſ
6 ſio ei⁹: ꝛ occurſus ei⁹ all'a. ps. Celi
ca.vlti. enar. ℣ Eleuata ē. Scdm marcū.

In illo tꝑe: Recūbētib⁹ vn-
decim diſcipulis apparuit il-
lis ieſus: ꝛ exprobrauit īcreduli
tatē illoꝝ ꝛ duritiam cordis: qꝛ
his q viderāt eū reſurrexiſſe nō
crediderāt. Et rel'. Hom. bti gre.
pape. L. i.

Quod reſurre-
ctionem dñicā diſcipuli
tarde crediderūt: nō tā illoꝝ īfir
mitas q̄ nr̄a: vt ita dicā: futura
firmitas fuit. Ipſa nāqꝫ reſurre

ctio illis dubitātib⁹ p multa ar
gumēta mōſtrata eſt. Que duz
nos legētes agnouim⁹: qd aliđ
q̄ꝫ de eoꝝ dubitatōe ſolidamur?
℟ Poſt paſſionē ſuā p dies q̄dra
gita apparēs eis ꝛ loquēs d̄ regno
dei all'. ꝛ vidētib⁹ illis eleuat⁹ eſt all'.
Et nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ
all'. ℣ Et cōueſcēs p̄cepit eis ab hie
roſolymis ne diſcederēt: ſed expecta
rēt p̄miſſionē p̄ris: Et. Lcō. ij.

Jn⁹eni mihi maria mag
dalene p̄ſtitit q̄ ciu⁹ cre
didit: q̄ꝫ thomas q diu dubita
uit. Jlle eteni dubitādo vulne
rū cicatriceſ tetigit: ꝛ de nr̄o pe
ctore dubietatis vuln⁹ amputa
uit. Ad inſinuādā quoq; vitatez
dñice reſurrectiōis notādū no
bis ē qd lucas referat dicēs. Cō
ueſcēs p̄cepit eis ab hieroſoly
mis ne diſcederēt. Et poſt pau
ca vidētib⁹ illis eleuat⁹ eſt: ꝛ nu
bes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ.
℟ Oīs pulchritudo dñi exaltata ē
ſup: ſydera: ſpecies eius i nubib⁹
celi: Et nomen eius in eternuz per
manet all'a. ℣ A ſummo celo egreſ
ſio eius: ꝛ occurſus ei⁹ vſq; ad ſum
mum eius. Et nomē. Lectio. iij.

Ptate vba: ſignate myſte
ria. Cōueſcēs eleuat⁹ eſt.
Comedit ꝛ aſcēdit: vt videlꝫ p
effectū comeſtionis vitas pate
ſceret carnis. Marc⁹ vo priuſ
q̄ꝫ celū dñs aſcēdat: eū d̄ cordis
atq; infidelitatis duritia increpaſſe diſcipulos cōmemorat. ℟
Uiri galilei qd admiramini aſpi
cientes i celū. Quēadmodum vidi
ſtis eū aſcendētē in celū ita veniet:
All'a all'a all'a. ℣ Cūq; intuerētur
in celū eūtē illū: ecce duo viri aſti
terunt iuxta illos in veſtibus albis
qui ꝛ dixerunt. Quēadmodū. Glia.
All'a. ℣ Aſcēdo ad p̄rem meū ꝛ pa
trē vr̄m all'a. ℟ Deū meū ꝛ deum
vr̄m all'a. ¶ Hic verſiculus di
cat quotidie p octa. qñdo de
ipſis agit ꝛ i oci. di. ¶ Jn lau.
aīi. Uiri galilei quid aſpicitis i ce
lū: hic ieſus q aſſūptus eſt a vobis
in celū ſic veniet all'a. ℣ Dñs re 33
gna. Añ. Cūq; intuerētur i celū
euntē illū: dixerūt all'. Añ. Eleua
tis manib⁹ ferebatur i celū ꝛ bñdi
dixit eis all'a. Añ. Exaltate regē re
gū: ꝛ hymnū dicite deo all'a. Añ.
Uidentibus illis eleuatus eſt: ꝛ nu
bes ſuſcepit eū in celū all'a. Cap.
Primū quidem. Hymnus.

Tu chꝛe nr̄m gaudiū: ma 146
nens olympo p̄ditū: mū
di regis q fabricā mundana vi
cēs gaudia. Hinc te p̄cātes q̄s
ignoſce culpis oib⁹ ꝛ corda ſur
ſuz ſubleua ad te ſuperna grā.
Ut cū rubente ceperis clarere
nube iudicis: penas repellas de
bitas reddas coronas p̄ditas.
Tu eſto. Glia tibi. ℣ A ſūmo ce
lo egreſſio ei⁹ al'. ℟ Et occurſus ei⁹

vſqȝ ad ſũmũ ei⁹ all'. Ad dñs añ. Aſcēdo ad patrē meum ⁊ patrē veſtrũ: deũ meũ ⁊ deũ vĩm alle. Oro.

Concede q̄s ops de⁹: vt q hodierna die vnigenitũ tuũ redemptorē nr̄m ad celos aſcēdiſſe credim⁹ ipſi quoqȝ mē te in celeſtib⁹ habitem⁹. p. Ad lau. añe laud. ℂ Ad. i. hy. Jeſu chriſte. *Qui ſcandis ſup ſydera. ℂ Iſte verſus dicat quotidie vſqȝ ad pentecoſten exclu. ℂ Ad. iij. cap. Primũ qdē. ℟ Eleuata ē

146 magnificētia tua: Allã allã. *Super celos de⁹. Allã. Gloria. Eleuata. ℣ Aſcendit de⁹ in iubilatiōe. ℟ Et dñs in voce tube. ℂ Ad. vi. cap.

Actuũ cap. I. Et ꝯueſcēs pcepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt: ſȝ expectarēt ꝓmiſſionē pr̄is quā audiſtis inqȝ p os meum. ℟ Aſcendit deus in iubilatione: Alleluia alle. *Et dominus in voce tube. Alleluia. Gloria. Aſcendit. ℣ Aſcendens chriſtus in altũ all'. ℟ Captiuam duxit captiuitatem alla. ℂ Ad nonam capitulum.

Actuũ cap. I. Viri galilei qd ſtatis aſpicientes in celũ? hic ieſus q aſſumptus eſt a vobis in celũ: ſic veniet quēadmodũ vidiſtis eum euntem in celum. ℟ Aſcendens chriſtus in altum. Alleluia alle. ℣ Captiuã duxit captiuitatē. Alleluia. Gloria. Aſcēdens. ℣ A ſũmo celo. Poſtea vero mo-

do dicant hore per octauã quādo de aſcēſiōe agi. ℂ Ad vſ. ſup pſal. añ. Viri galilei. ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Beat⁹ vir. 41 Laudate pueri. Laudate dñs 42 oēs gēs. ℂ Di pſal. dicantur p oct. qn de oct. agitur cū pdicta añ. ⁊ cap. Primũ qdē. ⁊ hym. 146 Eterne rex. ℣ Eleuata. Ad mḡt añ. O rex glorie dñe virtutũ qui triũphator: hodie ſuper oēs celos aſcēdiſti: ne derelinquas nos orphanos: ſȝ mitte ꝓmiſſuȝ pr̄is i nos ſpirituȝ veritatis alle. ℂ Octaue aſcenſionis dñi fiāt ſolēnes ad inſtar. octauaȝ paſche. Quibus durātib⁹ nō dicant oīm de brã ḡgie i choro nec fiat aliq̄ mēoria niſi ſit i kl'ndario ſignata: et pterqȝ de dñica in lau. ⁊ i veſperis: nec dicant pces in prima vel cōpletorio. Intermittit ēt officiũ mortuoȝ vſqȝ ad oct. incluſiue tã triũ q̄ȝ nouē lcōnuȝ. ℂ Feria. vi. Ad matu. inuita. Aſcendens chriſtus in altum. Allã. Hoc inuitatorium dicitur per totam oct. qn de oct. agitur niſi in dominica. Hymni ſicut i die aſcenſionis. Sup ps. añ. Exaltare domine in virtute tua: cātabimus ⁊ pſallemus alle ps. Dñe in 7 virtu. Exaltabo te dñe. Omnes 10 gentes. ℣ Aſcendit deus in iu- 17 bilatiōe alleluia. ℂ Sermo bti augu- maxi. Lectio prima.

Solennitas ista charissimi
gloriosa est ꝛ gaudiosa: i q̄
ꝛ xp̄o gl'ia ꝛ nobis letitia exhi-
bet. Cōsumatio enim ꝛ adimple
tio est reliquaꝝ solēnitatū: ꝛ fe
lix clausura totius itinerarij fi-
lij dei. Qui eni descēdit ipse est
ꝛ q ascendit hodierna die sup
oēs celos. vt adimpleret oia. ℟.
Si enim nō abiero paracletus nō
veniet ad vos: si autē abiero mittā
eū ad vos. Cū aūt venerit ille doce-
bit vos oēm veritatē all'a. ℣. Non
enim loquet a semetipso: sed q̄cūq;
audiet loquetur: ꝛ que ventura sunt
annunciabit vobis. All'a. Lc͡o. ij.

Nam cū se dn̄s vniuersoꝝ
q̄ sūt i terra ꝛ i mari ꝛ i
īferno pbasset fili⁹ dei nō resta
bat: nisi vt aeris ꝛ celoꝝ se esse
dn̄m cōprobaret. Terra eni co
gnouit dn̄m: qꝛ ad vocē ei⁹ laza
rū mortuū reddidit. Cognouit
mare: qꝛ solidū se p̄buit sub pe
dib⁹ eius. Cognouit infernus:
cui⁹ ipse portas ereas ꝯfregit;
vbi ꝛ ligauit insatiabilē homi
cidā. ℟. Ascēdēs christus in altū
all'a: captiuā duxit captiuitatem.
Dedit dona hominibus all'a. all'a.
℣. Ascendit deus in iubilatione ꝛ
dn̄s in voce tube all'a. De. Lc͡o. iij.

Ad claudendā igit tunicā
illā icōsutilē dn̄e iesu ad
pficiēdā fidei nr̄e itegritatē re
stat vt vidētib⁹ discipulis p me
diū aeris tā q̄ dn̄s ascēdas sup
oēs celos. Et tūc pbabit qꝛ dn̄s
vniuersoꝝ tu es. Et iā tibi pfe
cto debebit vt i noie tuo oē ge
nu flectat celestiū terrestriū ꝛ
infernoꝝ: ꝛ oia lingua cōfiteat:
qꝛ tu es i glia ꝛ in dextera pr̄is.
℟. Nō relinquā vos orphanos all'a:
vado ꝛ venio ad vos. Et gaudebit
cor vestrū: All'a all'a. ℣. Ego roga-
bo patrē ꝛ aliū paracletū dabit vo-
bis. Et gaudebit cor vestrum. Glo-
ria. Alleluia. ¶ Per octa. qn̄ de
oct. agit in lau. añ. Viri galilei. 174
sola dicat in lau. nisi in dominī-
ca ꝛ. viij. die. Et cap. hym. ℣. ꝛ
oro de die ascēsionis. Sequen-
tes vero añe dicant p oct. etiā
in dn̄ica ad bn̄s vel ad memo-
riā. Ad bn̄s añ. Rogabo patrē
ꝛ alium paracletū dabit vobis all'a.
Ad mḡt vel ad me. in vesp. añ.
Euntes in mundū vniuersum pdi
cate euangeliū omni creature all'a.
qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit
saluus erit all'a: qui vero nō credi-
derit cōdēnabit all'a. ¶ Sabbo
ad mat. sup psal. añ. Nimis exal
tatus es all'a: super celos deus all'a.
ps. Dn̄s regna. exul. Dn̄s reg.
irascant ppli. Bn̄dic. j. ℣. Ascē 34
dēs chrs. ¶ Idē i eodē. Lc͡o. j. 35

Quantus putatio fratres 39
dolor ꝛ timor irruperit
apostolica pectora cū viderunt
dominum a se tolli et tolli in

aera. ⁊ ſi angelico comitatū obſequio: nō tñ fultū auxilio: ſed gradientē in multitudine fortitudinis ſue. Dolor nimi⁹ erat: q: videbant illum ꝑpter quē omnia reliq̄rant a ſuis aſpectibus tolli: vt nō poſſent ablato ſpōſo ſponſi filij nō lugere. Timor: q: orphani relinquebant in medio iudeorum: needum confirmati virtute ex alto. ℟. Exaltare domine all'a. In virtute tua all'a. ℣. Cantabimus ⁊ pſallemus. In virtute. Lectio ſcda.

BEnedicēs ergo eis ferrebatur i celū forte ꝯcuſſis illi⁹ ſingularis miſericordie viſcerib⁹: cū miſeros ſuos ⁊ pauperē ſuā ſcholā relinq̄ret quā digna iſta ꝓceſſio ad quam nec ipſi apli digni fuerūt admitti: cū ⁊ aīaꝝ ſctāꝝ ⁊ celeſtiū v̄tutū triūphali pōpa duct⁹ eſt ad pīcē. Vere adipleuit oia q: nat⁹ iter hoīes ⁊ cū hoībus ꝯuerſat⁹: ⁊ ab hominibus ⁊ ꝓ hoībus paſſus ⁊ mortuus eſt: ⁊ reſurrexit aſcendit ⁊ ſedet ad dexteram dei. ℟. Ponis nubē aſcēſuꝫ tuū dñe: Qui ābulas ſup pēnas vētoꝝ all'. ℣. Cōfeſſionē ⁊ decorē induiſti amictus lumine ſicut veſtimēto. Qui. L. iij.

VEruntamen qd mihi ⁊ ſolēnitatib⁹ iſtis? Quis me conſolabitur dñe ieſu: q: te nō vidi cruce ſuſpenſuꝫ: plagis liuidū pallidū morte q: nō ſum crucifixo cōpaſſus: obſecutus mortuo: vt ſaltē lachrymis meis loca illa vulneꝝ diluerē? Quō me derelīq̄ſti iſalutatū: cū te in alta celoꝝ recepiſti? Proſus renuiſſet ꝯſolari aīa mea: niſi me angeli in voce exultatiōis ꝯueniſſent. Qui dixerūt. Hic ieſus q aſſumptus eſt a vobis in celū: ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntē i celū. ℟. Nō turbetur cor veſtrū: ego vado ad patrē ⁊ dū aſſumptus fuero a vobis mittā vobis all'a ſpiritū veritatis: Et gaudebit cor veſtrū. All'a. ℣. Ego rogabo patrē ⁊ aliū paraclitū dabit vobis. Et gaudebit. Glia. Alleluia.

¶ Dñica infra oct. ad mat. inuit. hym. ℣. aīic ꝓſa ſicut i die aſcēſionis.

Sm ioānē. Ca. 15.

IN illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum venerit paracletus quem ego mittā vobis a patre ſpiritum veritatis qui a patre procedit: ille teſtimonium perhibebit de me. Et reli. Omelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio pma.

Notandū in primis ꝙ do-
minus ſpiritū veritatis
& a ſe mittēdum eſſe teſtatur: &
eundem mox a patre ꝓcedere
ſubiungit: non quia idem ſpiri
tus aliter a pře ꝓcedat ꝙ cū
a filio mittitur: ſed ideo cum fi
lius & a ſe mitti: & a patre dicit
ꝓcedere: vt aliam patris aliā
eſſe ſuam perſonā deſignet: ac
in eadem diſtinctione perſona-
rum vnam eſſe operationē ac
voluntatem ſuam cum volūta-
te patris & operatiōe denūciet.

Cum enim Lectio ſcđa.
eiuſdem ſpiritus gratia
datur hoībus: mittitur profe-
cto ſpiritus a patre: mittitur &
a filio: ꝓcedit a patre: procedit
& a filio: qꝛ ei⁹ miſſio ipſa pro-
ceſſio eſt: qua ex patre ꝓcedit
& filio. Venit & ſua ſpōte: quia
ſicut coequalis eſt při & filio:
ita eādem habet volūtatē cum
patre & filio communem. Spi-
ritus enim vbi vult ſpirat. Et
ſicut apoſtolus enumeratis do-
nis celeſtibus ait. Hec omnia
operatur vnus atqꝫ idem ſpiri
tus diuidēs ſingulis ꝓut vult.

Adueniens Lectio. iij.
autē ſpiritus teſtimoniū
de domino perhibuit: qui diſci-
pulorū cordibus aſpirans om
nia: que de illo erant ſentiēda
mortalib⁹ clara illis luce reue-
lauit ꝙ videlicet equalis & cō-
ſubſtātialis patri erat ante ſe-
cula: ꝙ cōſubſtantialis factus
eſt nobis in fine ſeculorum: ꝙ
de virgine natus ſine peccato
vixit in mūdo: ꝙ quādo voluit
& qua morte voluit trāſiuit de
mūdo: ꝙ veraciter mortem re
ſurgendo deſtruxit: veram in
qua paſſus eſt & reſurrexit car
nem ad celos aſcēdendo leua-
uit: atqꝫ in paterne dextere glia
conſtituit: ꝙ omnia ꝓphetarū
ſcripta illi teſtimonium perhi-
bent: ꝙ cōfeſſio nominis eius
vſqꝫ ad fines erat propaganda
terrarum. Ceteraqꝫ fidei illius
myſteria ſpirit⁹ ſancti teſtimo-
nio ſunt reſerata diſcipulis.

¶ In lau. aña Viri galilei. Cū
ceteris. Ad bñs aña Rogabo. ſupra
Oro Concede. Ad memoria 148
de dominica aña. Cum venerit
paracletus quem ego mittā vobis
a patre ſpiritum veritatis qui a
patre procedit: ille teſtimonium
perhibebit de me alleluia. ℣. A-
ſcendit deus. Oratio.

Omnipotens ſempiterne
deus: fac nos tibi ſemꝑ & deuo-
tam gerere voluntatem & maie
ſtati tue ſyncero corde ſeruire.
Per. In veſper. ad mağt aň.
Euntes in mundum. Ad memo-
riā de dominica aña. Hec locu- 142
tus ſum vobis vt cum venerit hora

eo𝔯 reminiſcamini: quia ego dixi vobis alleluia. ℣ Aſcēdens chriſt⁹. Oratio vt ſupra. ¶ Feria ſecunda et tertia et q̄rta: et in octaua repetant lectiones de ſexta feria et de ſabbato ſupra notate ¶ Feria ſecūda ad matutinum ſupra pſ. aña. Dñs in templo ſancto ſuo: dominus in celo alleluia. pſal. ℣. et ſ̄cia ſicut in die aſcenſionis. ¶ Feria tertia ad mat. ſuper pſal. aña. Exaltabo te domine quoniam ſuſcepiſti me alleluia. pſal. verſiculi et reſpōſoria ſicut in precedēti feria ſexta. ¶ Feria quarta ad mat. ſup pſ. aña. Dominus i ſion alleluia magnus et excelſus alleluia. pſal. verſiculi et reſponſoria ſicut in p̄cedenti ſabbato. ¶ In octa. aſcēſionis fiat ſicut i feſto ſimplici. In veſ.
ſupra precedentibus ſup pſ. aña. Uiri
.40 galilei. ℟ Dixit dominus. cū ceteris. Cetera omnia ad veſp. et ad matutinū et ad horas ſicut in die aſcēſionis: excepto q̄ pſ. in primis veſperis non dicuntur. ¶ Feria ſexta poſt oct. aſcenſionis ad matutinū inuitatorium. Alleluia alleluia alleluia. Hymnus. Eterne rex. Sup pſ. aña. Regnabit deus ſuper oēs gentes: deus ſedet ſuper ſedem ſanctā ſuaꝫ alleluia. pſ. ℣. et ℟. ſicut in p̄cedenti feria ſexta. Lectio. j.
Actuū ca. I. In diebus illis: Reuerſi ſūt apoſtoli hieroſolymaꝫ a monte qui vocatur oliueti qui eſt iuxta hieruſalē ſabbati habēs iter. Et cū introiſſent in cenaculum aſcēderunt vbi manebāt petr⁹ et andreas: iacob⁹ et ioannes: philippus et thomas: bartholome⁹ et mattheus: iacobus alphei: et ſimon zelotes: et iudas iacobi. Hi omnes erant perſeuerātes vnanimiter in oratione cū mulieribus et maria matre ieſu et fratribus eius. Lectio ſecūda.

In diebus illis: Exurgens petrus in medio fratrū dixit. Erat autem turba hominuꝫ fere centū viginti: Uiri fratres oportet impleri ſcripturā quaꝫ predixit ſpiritus ſanctus per os dauid de iuda q̄ fuit dux eoꝝ qui cōprehenderunt ieſum: q̄ cōnumerat⁹ erat in nobis et ſortitus eſt ſortē miniſterij huius Tu autem. Lectio iij.

Et hic q̄dē poſſedit agrū de mercede iniquitatis: et ſuſpē ſus, crepuit medius: Et diffuſa ſunt omnia viſcera ei⁹. Et notū factum eſt omnibus habitantibus hieruſalē: ita vt appellaretur ager ille lingua eoꝝ, acheldemach: hoc ē ager ſanguinis. Scriptum eſt eni꞉ i libro pſalmorum: Fiat cōmemoratio ei⁹ deſerta: et nō ſit q̄ habitet in ea et epiſcopatū ei⁹ accipiat alter.

Non dicatur hac die nec ſequē
ti. Te deum. niſi feſtum fuerit:
quia quaſi de feria agitur. ℣.
ſupra Aſcendo ad patrem. In laudi. añ.
Viri galilei. ſola dicatur. Capi
tulū hym. ℣. de aſcēſione. Ad
benedictus añ. Cū venerit para
cletus quem ego mittam vobis a pa
tre ſpiritū veritatis qui a patre ꝓ
cedit ille teſtimoniū perhibebit de
me alleluia. Oratio de dominica.
ſupra Ad primā añ. Viri galilei. Ca
95 pitulum. Pacem ⁊ veritatem.
Ad ceteras horas diei añe capi
tulū ℟. ℣. de aſcenſione. Oro de
dñica. Ad veſper. añe. pſal. cap.
hym. ℣. de aſcenſione. Ad ma
gnificat añ. Hec locutus ſum vo
bis: vt cū venerit hora eorū remini
ſcamini: quia ego dixi vobis alla.
Oratio de dominica ſi feſtū in
hac ſexta feria euenerit nulla
mēoria fiat de aſcēſiōe. In vigi
lia penteco. ad matu. inuitato.
146 Alla alla alla. Hymnus. Eterne
rex. In noctur. aña. Dns in celo
alleluia: parauit ſedē ſuā alleluia.
Ca. 14. pſal. ℣. ⁊ ꝓia ſicut i ſabbato ꝓ
cedēti. Secundū ioannē.
IN illo tēpore: Dixit ieſus
diſcipulis ſuis: Si diligitis me
mandata mea ſeruate: ⁊ ego ro
gabo prēm ⁊ aliū paracletū dabit
vobis. Et reliqua. Hom. vene
ra. bede pſbyteri. Lcō. i.
QUia ſacti ſpūs hodie fra
tres chariſſimi celebramꝰ aduē
tū: debemus ipſi congruere ſo
lennitati quā colimꝰ. Hoc ete
nim ordie tāte feſtiuitatis hu
ius digne gaudia celebramꝰ: ſi
nos quoqꝫ domino opitulante
aptos reddiderimus ad quos
ſpiritꝰ ſanctus aduenire: ⁊ i q
bus habitare digneꝶ. Lcō. ii.
EA autem ſolūmō ratio
ne aduentu ⁊ illuſtratio
ne ſancti ſpūs apti exiſtimus:
ſi ⁊ corda noſtra diuino amo
re repleta: ⁊ corpa ſint dñicis
mācipata ꝓceptis. Unde in exor
dio lectiōis huiꝰ euāgelice diſci
pulis ſuis ait. Si diligitis me
mandata mea ſeruate: ⁊ ego ro
gabo patrem ⁊ aliū paracletū
dabit vobis. Lectio. iii.
PAracletus quippe ꝯſola
tor iterpretatur: ⁊ ſpiritus ſan
ctꝰ recte paracletꝰ vocatur: qz
corda fideliū ne inter huius ſe
culi aduerſa deficiāt celeſtis vi
te deſiderijs ſubleuat ⁊ reficit.
Unde ꝯueniēter in actibꝰ aplo
rū creſcente ſancta eccleſia dr.
Et edificabaꝶ ambulās i timo
re dñi: ⁊ ꝯſolatione ſpūs ſancti
replebatur. In laudibus aña. ſupra
Viri galilei. ps. Dominꝰ regna. 33
cum ceteris. Capitulum hym
nus verſus vt i aſcenſione. Ad
bñs aña. Si diligitis me mādata
mea ſeruate alla alla alla. Oro.

Preſta queſumus omnipotēs deus: vt claritatiſ tue ſuper nos ſplendor effulgeat: ⁊ lux tue lucis corda eorū qui per gratiam tuā renati ſunt ſancti ſpiritus illuſtratione cōfirmet. Per eundē. Hore dici vt in precedenti ſexta feria cū oratione de vigilia. Ad veſper. ſuper pſal. aña. Veni ſancte ſpūs reple tuorum corda fidelium ⁊ tui amoris in eis ignem accende qui per diuerſitatem linguarum multarum gentes in vnitatem fidei congregaſti alleluia alleluia alleluia.

5 2 Pſal. Lauda anima. Lauda

5 2 te dominum quoniam. Lauda hieruſalem. Capitulum.

Actuū cap. 2. Factus eſt repente de celo ſonꝰ tanq̄ aduenientis ſpiritus vehemētis: ⁊ repleuit totā domū vbi erāt apoſtoli ſedētes

infra Rn̄m. Repleti ſunt. Hymnus.

Beata nobis gaudia anni reduxit orbita: cū ſpiritꝰ paraclitꝰ effulſit in diſcipulos.

Ignis vibrante lumine lingue figuraſ detulit: verbis vt eſſent proflui ⁊ charitate feruidi.

Linguis loquunt̄ oīum turbe pauent gentiliū: muſto madere deputāt quos ſpūs repleuerat.

Patrata ſūt hec myſtice paſche peracto tempore: ſacro dierum numero quo lege fit remiſſio.

Te nunc deus piiſſime vultu p̄camur cernuo illapſa nobis celitus largire dona ſpiritus.

Dudū ſacrata pectora tua repleſti gratia: dimitte nūc peccamina ⁊ da quieta tempora.

Sit laus patri cū filio ſancto ſimul paracleto: nobiſq̄ mittat filius chariſma ſcti ſpūs. Amē.

Iſti duo verſus ſcilicet. Dudū ⁊ Sit laus patri cū filio. dicatur in fine hymnorum per totā hebdomadā niſi in hymno. Veni creator ſpūs. in quo tamē dicat̄. Sit laus patri cū. ℣. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto alleluia. ℟. Et ceperunt loqui alleluia. Ad magnificat añ. Nō vos relinquam orphanos alleluia: vado ⁊ venio ad vos alleluia: ⁊ gaudebit cor veſtrū alleluia. Oratio. Preſta queſumus omnipotēs. Ad completorium añ. Alla alla alla alla. ps. Cum inuoca. In te domine. Ecce nūc. ⁊ dicatur vſq̄ ad ſabb. excluſi. Ad nūc dimittis añ. Alleluia: ſpiritꝰ paracletus alle. docebit vos omnia alleluia. alle. Hec añ. dicatur vſq̄ ad cōpleto. ſequentis ſabbati excluſiue

infra

¶ In die ad matu. inuita. Alla
ſpūs dñi repleuit orbē terrarum: Venite
adoremꝰ alla. Hy.
Iam chriſtꝰ aſtra
aſcenderat regreſ
ſus vñ venerat: p
miſſū pr̄is mūere
ſctm̄ datur ſpūs.
Solēnis vrgebat dies q̄ myſtico
ſeptēplici: orbis volutꝰ ſeptiēs ſi
gnat bta tpa. Dum hora cūctis
tertia repēte mūdus intonat: ora
tibus aplis deum veniſſe nūciat.
De pr̄is ergo lumie decorꝰ ignis
miſſus eſt q fida xp̄i pectora calo
re verbi cōpleuit. Gaudiū. Sit
laus. In noc. an. Factꝰ eſt repēte d
celo ſonus aduenientis ſpūs vehemen
17 tis all. all. Ps. Magnꝰ dñs. An.
Cōfirma hoc deꝰ qd̄ operatus es in no

bis a tēplo ſctō tuo qđ eſt in hieꝛ
22 alle.alle℟. Exurgat de^9 .añ.
Emitte ſpiñ tuū, ⁊ creabūť ⁊ renoua
36 bis faciē terre alle.alle℟. Bñdic.
ij.℣. Repleti ſūt oēs. ſm ioānes.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Siquis diligit me ſermonē meū ſeruabit. Et pater meus diliget eū: ⁊ ad eū veniemus: ⁊ mãſionē apud eū faciemus: Et rel. Omelia beati gregorij pape. Lectio.j.

Libet frēs chariſſimi euãgelice vba lcōnis ſb breuitate trãſcurrē: vt poſt diuti^9 liceat i ɔtēplatiōe tãte ſolēnitatis imorari. Hodie nãqꝫ ſpūs ſcūs repētino ſonitu ſup diſcipulos venit: menteſqꝫ carnaliū in ſui amorem permutauit.℟. Dū cõplerenť dies pentecoſtes erãt omnes pariter dicētes all. ⁊ ſubito factus eſt de celo ſonus alle. Tanqꝫ ſpiritus vehemētis ⁊ repleuit totã domum allelu.alle.℣. Dum eſſent ergo diſcipuli in vnum cõgregati propter metum iudeoꝝ: ſonus repēte de celo venit ſup eos. Tanquā. Et ſoꝛis appa. Lcō.ij.

Dum ardentibus linguis igneis intus facta ſunt coꝛda flãmantia qꝛ dū deū in ignis viſiōe ſuſcipiunt: intus per amorē ſuauiter arſerunt. Ipſe nãqꝫ ſpirit^9 ſcūs amoꝛ eſt. Unde ⁊ ioannes dixit: Deus charitas ē. Qui ergo integra mente deum deſiderat ꝓfecto hꝫ quē amat. Neqꝫ enim poſſet deus quiſqꝫ diligere: ſi eum quem diligit non haberet.℟. Repleti ſunt oēs ſpiritu ſancto ⁊ cepꝛūt loqui prout ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis. Et cõuenit multitudo dicentiū allel.℣. Loquebanť varijs linguis apoſtoli magnalia dei. Et. Lectio.iij.

Sed ecce ſi vnuſquiſqꝫ veſtrum requirať an diligat deū tota fiducia ⁊ ſecura mēte: reſpondet: Diligo. In ipſo aūt lectiōis exoꝛdio audiſtis quid veritas dixit: Siquis diligit me ſermonē meū ſeruabit. Pꝛobatio ergo dilectionis exhibitio eſt operis. Hinc in epiſtola ſua idem ioannes dicit: Siquis dixerit quia diligo deum ⁊ mandata eius nō cuſtodit mendax eſt. Uere enim diligimus ſi mãdata ei^9 ſeruam^9.℟. Spūs ſanctus ꝓcedēs a thꝛono apłoꝝ pectora inuiſibiliter penetrauit: nouum ſanctificationis ſignum: Ut in oꝛe eoꝛum oīum genera naſcerētur linguarum. Alla.℣. Aduenit ignis diuinus non cōburens ſed illuminans: ⁊ tribuit eis chariſmatū dona. Ut. Gloria. Alla. Te deum.℣. Emitte ſpiritum tuū ⁊ creabunť alleluia.℟. Et renouabis faciē terre alla. Dicať per totã hebdōam. In lau. añ. Dū complerenť dies pentecoſtes

pentecoſtes erāt oẽs pariter dicen-
tes all. ℣. Dñs reg. Añ. Spūs
dñi repleuit orbē terrarꝫ all'a. Añ.
Repleti ſunt oēs ſpū ſctō ⁊ ceperūt
loqui all'. Añ. Fontes ⁊ oīa q̄ mo
uent in aqs hymnū dicite deo all'.
Añ. Loqbant varijs linguis apl'i
magnalia dei alle.alle.alle. Cap.
ſupra I Factus eſt. Hymnus.
Mpleta gaudent viſcera
afflata ſctō ſpū: voces diuerſas
intonāt fant dei magnalia. Ex
oi gēte cogniti grecis latinis
barbaris cūctiſqꝫ admirātibus
linguis loquunt ciuium. Idea
tūc icredula veſana teſto ſpū:
ructare muſti crapulaꝫ alūnos
xp̄i ɔcrepat. Sed ſignis ⁊ vir
tutib' occurrit ⁊ docet petrus
falſa pſari pfidos iohelis teſti
monio. Udnꝫ. Sit laus. ℣.
Spūs paracletus all'a. ℟. Docebit
vos oīa all'a. Ad bñs añ. Accipi
te ſpm̄ ſctm̄: quoꝝ remiſeritis pecca
ta remittunt eis alleluia. Oratio.

Deus
qui ho
dierna die
corda fide-
liū ſci ſpūs
illuſtratiōe
docuiſti: da
nob i eodē
ſpū recta
ſapere: ⁊ de
eius ſemper

ɔſolatiōe gaudere. Per.eiuſdē.
℃ Ad primā. ℟ Jeſu chriſte. ℣.
Qui ſedes. ℃ Ad tertia. Hym'. 91
Eni creator ſpūs mentes
tuoꝝ viſita: imple ſupna
grā q̄ tu creaſti pectora. Qui
paclet' diceris donū dei altiſſi-
mi: fons viuus ignis charitas
⁊ ſpiritalis vnctio. Tu ſepti-
formis mūere dextre dei tu digi
tus: tu rite pmiſſo prīs ſmone
ditās guttura. Accēde lumen
ſenſib' infunde amorē cordib':
īfirma nr̄i cor, te ̄vtute firmās
perpeti. Hoſtē repellas lōgius
pacēqꝫ donce ptin'. ductore ſic
te pūio vitem' oē noxiū. Per
te ſciam' da prēꝫ noſcam' atqꝫ
filiū: te vtriuſqꝫ ſpm̄ credamus
oi tpe. Sit laus. ℃ Iſte hym
nus dicatur p tota ebdōam ad
tertiā. Cap. Factus eſt. ℟. Re
pleti ſunt oēs ſpiritu ſctō. Alleluia ſupra
alle. ℣. Et ceperunt loqui. Alleluia.
Gloria. Reple. ℣. Loquebant varijs
linguis apl'i allelu. ℟. Magnalia
dei. ℃ Ad ſextam capitulum. Actuū
Pparuerūt aplis diſper cap. 2.
tite lingue tanqꝫ ignis: ſe
ditqꝫ ſup ſinglos coꝝ ſpūs ſan
ctus. ℟. Loqbant varijs linguis
apoſtoli. Alleluia alleluia. ℣. Ma-
gnalia dei. Alleluia. Gloria. Loque-
bantur. ℣. Spiritus domini reple
uit orbem terrarum. ℟. Et hoc
quod continet omnia: ſcientiam ha-

bet vocis. ¶ Ad nonam cap̄lm.

Actuū cap. 2. Facta autem hac voce cō uenit multitudo ⁊ mente confuſa eſt: quoniam audiebat vnuſquiſq; lingua ſua illos loquentes. ℟. Spiritus domini repleuit orbem terrarum: Alleluia alleluia. ℣. Et hoc quod continet omnia ſcientiam habet vocis. Alleluia. Gloria. Spiritus. ℣. Spirit⁹ paracletus alleluia. ¶ Ad veſperas.

ſupra 40 aña. Dum complerent. ps. Dixit dominus. Confitebor. Beatus vir. ¶ Predicta aū. ⁊ hi tres pſalmi dicant̄ [illegible] ad veſperas vſq; ad veſper. ſequentis ſabbati excluſiue. Cap̄. hy⁹. ℣. vt in primis veſperis. Ad magnificat aū. Hodie completi ſunt dies penthecoſtes alleluia: hodie ſpiritus ſanctus in igne diſcipulis apparuit: ⁊ tribuēs eis charismatum bona: miſit eos in vniuerſum mundum predicare ⁊ teſtificari: qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit ſaluus erit all. ¶ [illegible] ebdomada. [illegible] tato. Repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto: Alleluia. [illegible] Jam chriſtus. [illegible] Factus

144 eſt. [illegible] cetere ſicut ſunt in ordine ⁊ cuj dicte [illegible] ſicut in precedenti die [illegible] tur per totam ebdomadam. ℣.

148 Repleti ſunt. Scd̄m Joannem.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sic deus dilexit mundū vt filium ſuū vnigenitū daret: vt omnis q credit in eum non pereat: ſed habeat vitam eternam. Et reliq̄. c. 3.

Homelia beati auguſtini ep̄i. Lectio p̄ma.

Notandum q̄ eadem de filio dei vnigenito replicat: que de filio hominis in cruce exaltato premiſerat dicens vt omnis qui credit in eum non pereat: ſed habeat vitam eternaʒ. Profecto idem cōditor ⁊ redemptor noſter filius dei ante ſecula exiſtēs filius hominis factus eſt in fine ſeculorū: vt qui diuinitatis ſue potentia nos creauerat ad perfruendā vite perennis beatitudinem ipſe per fragilitatē humanitatis noſtre nos reſtauraret ad recipiendam quam perdidimus vitam. ℟. Jam non dicam vos ſeruos ſed amicos meos quia omnia cognouiſtis que operatus ſum in medio veſtri. alleluia. Accipite ſpiritum ſanctum in vobis paracletum ipſe eſt quē pater

initiet vobis alleluia. ℣. Quorum
remiſeritis peccata remittūtur eis.
Accipite. Lectio ſecunda.

SEquitur autē. Non enim
miſit deus filium ſuum in mun
dum vt iudicet mundū: ſed vt
ſaluetur mundus per ipſū. Er
go quantū in medio eſt ſanare
venit egrotum: ipſe autem ſe in
terimit qui pcepta medici ſer
uare non vult. ℟. Diſciplinā et
ſapientiā docuit eos dominus alle
luia: firmauit in illis gratiam ſpiri
tus ſancti: Et itellectu adimpleuit
corda eorum alleluia alleluia. ℣.
Repētino nāq; ſonitu ſpūs ſanct⁹
ſuper eos venit. Et in. Lectio. iij.

VEnit ſaluator in mūdum
Quare ſaluator dictus ē
mūdi niſi vt ſaluet mūdū: non
vt iudicet mundū? Saluari nō
vis ab ipſo ex te iudicaberis.
Vide qd ait. Qui credit in eū
nō iudicatur? Qui aūt non cre
dit qd dicturū putas niſi iudi
cat. Quid addidit? Jā inqt iu
dicatus eſt. Nōdū apparuit iu
diciū: et iā factū ē iudiciū. No
uit enī dn̄s q ſūt ei⁹. ℟. Ultio
ſolēnitatis die dicebat ieſus: q in
me credit flumina de vētre ei⁹ fluēt
aque viue: All'a. ℣. Hec aūt dicebat
de ſpū quē accepturi erāt credētes
144 in eū. All'a. Glia. All'a. In laudi. p
143 heb. hoc ſola añ. Bū cōple. Ad ab.
145 Feria. Hy⁹. Impleta. ℣. Spi
ritus paracletus. Ad bn̄d añ. Sic
deus dilexit mūdū: vt filiū ſuū vni
genitū daret: vt oīs q credit in ipſū
nō pereat: ſed hēat vitā eternā alla.

DEus q apl'is tuis ſcm̄ dediſti ſpm̄: ꝯcede
plebi tue pie petitiōis effectū:
vt quib⁹ dediſti fidē: largiaris et
pacē. p eund. Ad ter. añ. cap. ℟.
de die pcedēti: et dicāt per totā
heb. ad mgt añ. Nō enī miſit de
us filiū ſuū in mūdum vt iudicet
mundū: ſed vt ſaluet mūdus p ipſū
all'a. ¶ Feria. iij. ℣. Loquebant.
ſcḋm ioānem. ſupra ca. 10.

IN illo tēpore: Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Amen amē dico vo
bis q nō in
trat p oſtiū
in ouile oui
um ſed aſcē
dit aliūde: ille fur ē et latro. Et
rel'. Omel. bti auguſt. Lcō. j.

DOminus de grege ſuo et
de oſtio quo intrat ad oui
le ſilitudinē poſuit in hodierna
lectōne. Dicāt ergo pagani. Bn̄
viuim⁹. Si p oſtiū nō intrāt qd
eis pdeſt vn̄ gloriant? Ad hoc
enī debet vnicuiq; pdeſſe bn̄ vi
uere vt detr̄ illi ſemp viuere. ℟.
Loquebant varijs linguis apl'i mā

gnalis dei. Prout ſpiritus ſanctus dabat eloqui illis alleluia. ℣. Repleti ſũt omnes ſpiritu ſancto: ⁊ ceperunt loqui. Prout. Lectio ij.

Quid enim ꝓdeſt bene viuere: cui non datur ſemper viuere? Quia nec bene viuere dicẽdi ſunt: qui finẽ bene viuendi vel cecitate neſciũt vel inflatione cõtemnunt. Non eſt autẽ cuiꝗ̃ ſpes vera ⁊ certa ſemper viuẽdi: niſi agnoſcat vitam que eſt chriſtus ⁊ per ianuã intret in ouile. Querũt ergo plerunꝗ̃ tales homines perſuadere hominibus vt bene viuant ⁊ chriſtiani non ſunt: p aliã portã volunt aſcẽdere rapere ⁊ occidere: non vt paſtor ꝯſeruare atꝗ̃ ſaluare. ℟. Apparuerũt apoſtolis diſpertite lingue tanꝗ̃ ignis alleluia. Seditꝗ̃ ſupra ſingulos eorum ſpiritus ſanctus alleluia alle. ℣. Spiritus domini repleuit totã domum: vbi erant apoſtoli ſedẽtes. Seditꝗ̃ ſupra Lectio tertia.

Fuerunt quidam philoſophi de virtutibus atꝗ̃ vicijs ſubtilia multa tractãtes: diuidẽtes: diffinientes: ratiocinatiões acutiſſimas ꝯcludẽtes: libros implentes ſapientiã ſuã buccis crepantibus ventilãtes qui etiã dicere auderent hominibus. Nos ſequimini: ſectã noſtrã tenete ſi vultis bẽ viuere. Sed quia nõ intrabãt p oſtiũ: ꝑdere volebant: mactare ⁊ occidere. ℟. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum. Et hoc quod ꝯtinet omnia ſcientiam habet vocis. Alleluia allelu. ℣. Omniũ eſt eniꝫ artifex omnẽ habens virtutẽ: oĩa ꝓſpiciens. Et hoc. Gloria patri. Alleluia.

Ad bñs añ. Amen amen dico vobis: qui nõ intrat per oſtiũ in ouile ouium: ſed aſcendit aliunde: ille fur eſt ⁊ latro: qui autem intrat per oſtiũ paſtor eſt ouiũ alleluia. Oro

Adſit nobis dñe queſum⁹ virtus ſpiritus ſancti q̃ ⁊ corda nr̃a clementer expurget: ⁊ ab oĩbus tueat̃ aduerſis. Per. eiuſdem. Ad magt añã. Ego ſum oſtiũ dicit dñs: p me ſiqs introierit ſaluabitur: ⁊ paſcua inueniet all'a. ¶ Feria.iiij. ℣. Spirit⁹ ſupra domini. Secundum ioannem. cap. 6.

In illo tempore. Dixit ieſus turbis iudeorum. Nemo poteſt venire ad me: niſi pater q mĩſit me traxerit eum. Et reliqua. Homelia beati auguſtini epi. Lectio pma.

Magna gratie cõmẽdatio

Nemo venit niſi tractus. Quē trahat ⁊ quem nō trahat: quare iſtum trahat ⁊ illum nō trahat: noli velle iudicare ſi nō vis errare. Semel accipe ⁊ itellige. nōdū traheris: ora vt traharis.

℟. Aduenit ignis diuinus nō cōburens: ſed illuminans: non conſumens ſed lucens: ⁊ inuenit corda diſcipulorum receptacula munda. Et tribuit eis chariſmatum dona alleluia alleluia. ℣. Inuenit eos concordes charitate ⁊ illuſtrauit eos inundās diuinitas deitatis. Et tribuit.

Lectio.ii.

Quid hic dicemus fratres? Si trahimur ad chriſtū ergo inuiti credimus: ergo violētia adhibetur nō voluntas excitatur. Nolite cogitare inuitum trahi. Inuitus non trahitur animus: ſʒ amore. Et quedā voluptas cordis cui dulcis eſt ille panis celeſtis. ℟ Facta autē hac voce cōuenit multitudo ⁊ mente confuſa eſt: q2 audiebat vnuſquiſqʒ lingua ſua. Illos loquentes magnalia dei alleluia alleluia alleluia. ℣. Nōne omnes iſti qui loquuntur galilei ſunt: ⁊ quomodo nos audiuimus vnuſquiſqʒ lingua ſua. Illos loquētes magnalia.

Lectio.iii.

Porro ſi poete dicere licuit. Trahit ſua quēqʒ voluptas: non obligatio ſed delectatio: quāto fortius nos dicere debemus trahi hominē ad chriſtum qui delectatur veritate: delectatur beatitudine: delectatur iuſtitia: delectatur eterna vita quod totū chriſtus eſt. Da amantē ⁊ ſentit quod dico: da deſiderantem: da feruentem: da in iſta ſolitudine peregrinantē atqʒ ſitientem: ⁊ ad fontē eterne patrie ſuſpirantem: da talē ⁊ ſcit qui dicam. Ramum viridem oſtendis oui: ⁊ trahis eā.

℟. Spiritus ſanctus repleuit totam domum vbi erant apoſtoli: ⁊ apparuerunt illis diſpertite lingue tanqʒ ignis ſeditqʒ ſupra ſingulos eorum. Et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto alleluia alleluia alleluia. ℣. Dum eſſent diſcipuli in vnū cōgregati propter metum iudeorum ſonus repente de celo venit ſuper eos. Et repleti ſunt omnes ſpiritu. Gloria patri. Alleluia. Ad benedictus aña. Amen amen dico vobis: qui credit in me habet vitam eternam alleluia alleluia. Oratio.

Mentes nſas queſumus domine paraclet⁹ q̄ a te procedit illuminet: ⁊ inducat in oēm ſicut tuus promiſit fi-

lius veritatem. Qui tecū. eiuſdem. Ad magnificat aña. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcēdi: ſi quis manducauit ex hoc pane, viuet in eternum: et panis quē ego dabo caro mea eſt pro mundi vita
145 alleluia alleluia. ¶ Feria v. A. et iii
cap. 9. Initiū ſcti euā ſcdm lucam.

IN illo tempore: Conuocatis ieſus duodecim apoſtolis dedit illis virtutem et poteſtatem ſuper omnia demonia: et vt languores curarent. Et reliqua. Omelia beati ambroſii epiſcopi. Lectio .i.

Qualis debeat eſſe qui euangelizare regnū dei precipit preceptis euangelicis deſignatur: vt ſine virga: ſine pera: ſine calciamento: ſine pane: ſine pecūia: hoc eſt ſubſidiū ſecularis adminicula nō requirēs: fideiqꝫ tut' putet ſibi quo min' ea requirat magis poſſe ſuppetere. Lectio .ii.

Que poſſunt qui volunt ad locū deriuare tractatū: vt ſpiritualem tm̄modo locus iſte formare videatur affectū: qui velut indumentum quoddā videatur corporis exuiſſe: non ſolū poteſtate reiecta cōtēptiſqꝫ diuitiis: ſed etiā carnis ipſius illecebris abdicatis. Lectio .iii.

His primo omnium datur pacis atqꝫ cōſtātie generale mandatū vt pacē ferāt: cōſtantiā ſeruēt: hoſpitalis neceſſitudinis iura cuſtodiāt. Alienū a predicatore regni celeſtis aſtruens curſitare per domos: et inuiolabilis hoſpitii iura mutare. Ad benedictus aña. Conuocatis ieſus duodecim apoſtolis: dedit illis virtutem et poteſtatem ſup omnia demonia: et vt languores curarent: et miſit illos predicare regnum dei et ſanare infirmos alleluia alle.

Preſta queſu- Oratio. mus omnipotens et miſericors deus: vt ſpiritus ſanct' adueniens templum nos glorie ſue dignanter inhabitando perficiat. Per. eiuſdē. Ad mgt aň. Egreſſi duodecim apoſtoli circuibant per caſtella euangelizantes et curantes vbiqꝫ alleluia alle. ¶ Fe-
ria ſexta A. et reſponſoria de fe- 146
ria tertia. Secundum lucam. ca 5.

IN illo tempore: Factū eſt in vna dierū: et ieſus ſedebat docens: et erant phariſei ſedentes: et legis doctores qui venerāt ex omni caſtello galilee et iudee et hieruſalem. Et reliqua. Omelia beati ambroſii epiſcopi. Lectio prima.

Non ocioſa huius paraly tici nec anguſta medicina eſt: quando dominus z oratiſſe premittitur: non vtiq̃ propter ſuffragiũ ſed propter exẽplum. Imitandi enim formam dedit: non impetrandi ambitus requiſiuit. Lectio ſecunda.

Et cõuenientib⁹ ex omni galilea z iudea z hieruſalẽ legis doctorib⁹ inter ceterorũ remedia debiliũ paralytici iſti⁹ medicina deſcribit: Primum omniũ quod ante diximus vnuſquiſq̃ eger petẽde ſalutis cauſa pcatores debet adhibere: p quos vite noſtre compago reſoluta actuumq̃ noſtrorum clauda veſtigia verbi celeſtis remedio reformentur. Lectio.iij.

Sint igitur aliqui monitores mentis qui animum hois quauis exterioris corporis debilitate torpentem ad ſuperiora erigant: quorũ rurſus adminiculis: z attollere: z humiliare ſe: vt facilius ante ieſum locetur: dominico dignus videri aſpectu: Humilitatẽ enim reſpicit dominus: quia reſpexit humilitatem ancille ſue. Ad bñdictus añ. Factum eſt in vna dierum z ieſus ſedebat docens: et erant phariſei ſedentes z legis doctores qui venerãt ex omni caſtello galilee z iudee z hieruſalem: et virtus erat domini ad ſanandum eos alleluia alleluia. Oratio.

Da queſum⁹ eccleſie tue miſericors deus: vt ſpiritu ſancto ꝯgregata: hoſtili nullatenus incurſione turbet: per eundẽ. Ad magt añ. Tulit ergo paralyticus lectũ ſuũ in quo iacebat magnificãs deum: z ois plebs vt vidit dedit laudes deo alleluia.

¶ Sabbato. ꝟ.t̃ feria pe.l.iiij. 146

In illo tpe: feria. ſm lucã. ca.4.

Surgẽs ieſus de ſynagoga introiuit i domũ ſimõis. Socr⁹ aũt ſimõis tenebat magnis febribus. Et rel'. Homi. vene. be de pſbyte. L.j.

Domus petri qd̃ ẽ ver⁹ lex itelligit Socr⁹ autẽ petri ſynagoga q̃ ſtimulis inuidie agitabat aduerſus eccleſiã gentiũ ne locũ ei⁹ preriperet credẽdo in chrm volũtati eius famulãdo. L.ij.

Siue aliter põt intelligi. Si virũ a demonio liberatum: moraliter animũ ab immũda cogitatione purgatũ ſignificare diximus: cõſequenter femina febribus tenta: ſed ad imperiũ domini curata carnẽ oſtẽdit a ꝯcupiſcẽtie ſue feruor̃ p ꝯtinẽtie pcepta frenatã. Lectio tertia.

Omnis enim amaritudo z ira z indignatio z clamor z blaſphemia ſpiritus immũdi furor eſt.

Fornicationem vero immūdicias
libidinem cōcupiſcentiā malā
ꝛ auaritiā que eſt ſimulachꝛoꝝ
ſeruitus : hec omnia ꝛ his ſilia
febꝛē humane nature poſſu n⁹
accipe. A qbus q̄ʒdiu aic fide
lui tenentur : egritudine tanta
oppꝛeſſe ſunt vt nequaq̄ʒ digne
deo qd boni opis valeant exhi
bere. Ad bn̄s aij. Veſpere autē
facto. dum ſol occubuiſſet veniebāt
ad ieſum oēs male habentes. at ille
ſingulis manus imponēs curabat
eos alleluia. Oratio.
Mentib⁹ nr̄is q̄s dn̄e ſpm̄
ſcm̄ benign⁹ infunde: cui⁹ ꝛ ſapia
cōditi ſum⁹: ꝛ ꝓuidētia guber-
namur. Per. eiuſdem. ¶ In
feſto ſcē trinitatis ad veſp. ſup
pſal. añ. O btā ꝛ benedicta glioſa
trinitas: pater ꝛ fili⁹ ꝛ ſpūs ſctūs.
41 Ps. Laudate pue. cū cet. Ca.
Rom. O Altitudo diuitiaꝝ ſapiē-
ca. 11. tie ꝛ ſciētie dei: q̄ʒ icōpꝛe
hēſibilia ſunt iudicia ei⁹: ꝛ inue-
157 ſtigabiles vie eius? R. Honoꝛ.
Adeſto ſctā tri- vi. Hym⁹.
nitas par ſplēdoꝛ vna di
tas: q̄ exſtas rex oium ſine fine
ꝑncipui. ... e celoꝝ militia lau
dat adoꝛat ꝓdicat: triplex q̄ʒ mū
di machina benedicit ꝑ ſcl'a.
A dſum⁹ ꝛ nos cernui te ado-
rātes famuli: vota preceſq̄ʒ ſup
plicum hymnis iunge celeſtiū.
V nū te lumē credimus qd ꝛ
ter idē colim⁹: alpha ꝛ o quem
dicim⁹ te laudat omnis ſpūs.
L aus patri ſit ingenito : laus
eius vnigenito: laus ſit ſancto
ſpiritui trino deo ꝛ ſimplici.
Amen. V. Benedicamus patrē
ꝛ filium cū ſancto ſpiritu. R. Lau-
demus ꝛ ſuperexaltemus eum in ſe
cula. Ad magt aña. Gratias ti-
bi deus gratias tibi vera ꝛ vna tri
nitas : vna ꝛ ſumma deitas ſancta
ꝛ vna deitas. Oratio.
O Mnipotens ſempiterne
deus : qui dediſti famulis tuis
in confeſſione vere fidei eterne
trinitatis gliam agnoſcere: ꝛ in
potētia maieſtatis adoꝛare: vni
tatem: queſumus: vt eiuſdem fi
dei firmitate ab oībus ſemper
muniamur aduerſis. Per do.
¶ Ad cōple. añ. Miſerere. Ps.
Cum inuocarē. cum ceteris.
Ad nūc dimit. añā. Salua nos.
Ad matut. inuit. Deum verum
vnū in trinitate: ꝛ trinitatē in vni
tate. Venite adoꝛemus. Hymn⁹.
Adeſto. ¶ In primo noct. añ.
Adeſto deus vnus omnipotens pa
ꝛ filius ꝛ ſpirit⁹ ſanctus. Ps. Dn̄e
dominus. Añ. Te vnum in ſub
ſtātia: trinitatē i pſonis cōfitemur.
Ps. Celi. Añ. Te ſemper idē eſſe
viuere ꝛ intelligere ꝓfitemur. Ps.
Dn̄i eſt terra. V. Benedicamus
patrem. ¶ Auguſtinus in ſer-
mone de ſcā trinitate. Lec. i.

D Trinitas alibi eã dici ꝓprie in illa trinitate diſtincte ad ſingulas perſonas ꝑtinentia: q̃ relatiue dicuntur ad inuicem: ſicut pater ⁊ filius et vtriuſq; donum ſpiritus ſanctus. Nõ enim pater trinitas: aut filius trinitas: aut ſpiritus ſanctus. Quod vero ad ſe ſinguli dicuntur non dici pluraliter tres ſed vnam ipſam trinitatem: ſicut deus pater: deꝰ filiꝰ: deus ſpũs ſctũs: ⁊ bonus pater: bonus filius: bonus ſpiritꝰ ſanctus: ⁊ oipotens pater: oipotẽs filius: oipotens ſpũs ſanctꝰ. ℟. Benedicat nos deꝰ deꝰ nr̃: benedicat nos deꝰ. Et metuant eum oẽs fines terre. ℣. Deus miſereatur nr̃i ⁊ benedicat nos deus. Et. Lectio. ij.

NOn autem dicimus tres deos: aut tres bonos: aut tres oipotentes: ſed vnus deꝰ bonus opẽs ipſa trinitas: ⁊ quicquid aliud non ad inuicem relatiue: ſed ad ſe ſinguli dicuntur: hoc eſt ſm eſſentiaȝ dicũtur: qꝛ hoc eſt ibi eſſe: quod magnum eſſe: qđ bonum: quod ſapientẽ eſſe: ⁊ quicquid aliud ad ſe: ibi vnaqueq; ꝑſona vel ipſa trinitas dicit̃. ℟. Bñdictus dñinꝰ deus iſrael qui facit mirabilia ſolus. Et benedictũ nomen maieſtatis eius in eternũ. ℣. Replebitur maieſtate eius oĩs terra: fiat fiat. Et bene. Lectio. iij.

INdeo autẽ dicimus tres perſonas vel tres hypoſtaſes non vt aliqua intelligatur diuerſitas eſſentie: ſed vt vel vno aliquo vocabulo reſpõderi poſſit: cũ dicitur quid tres vel quid tria. Tantã ſiquidẽ eſſe equalitatem in ea trinitate dicimus: vt non ſolum pater non ſit maior q̃ filius qđ attinet ad diuinitatem: ſed nec pater nec filius ſimul maius aliquid ſint q̃ ſpiritus ſanctus: aut ſingula q̃q; perſona quelibet trium minus aliqd q̃ ipſa trinitas. ℟. Quis deꝰ magnꝰ ſicut deus nr̃? Tu es deꝰ qui facis mirabilia. ℣. Notam feciſti in populis virtutẽ tuã: redemiſti i brachio tuo ꝓplm̃ tuũ. Tu. Gloria. Qui. In. ij. noct. añ. Te inuocamus: te adoramꝰ: te laudamus o beata trinitas. Ps. Domine dñs nr̃. Añ. Spes noſtra: ſalus
Omnes gẽ. Añ. Spes noſtra: ſalus 17
noſtra honor noſter o btã trinitas.
Ps. Magnus dominus. Añ. 17
Libera nos ſalua nos iuſtifica nos o
beata trinitas. Ps. Deus iudi. 25
cium. ℣. Benedictus es domine
in firmamẽto celi. ℟. Et laudabi.

lis ⁊ glorioſus in ſecula. Lectio iiij.

Verbum ergo dī patris vnigenitus filiꝰ per omnia patri ſimilis ⁊ equalis deus de deo lumen de lumine: ſapientia de ſapientia: eſſentia de eſſentia hoc omnino eſt quod pater: non tamen pater: quia iſte filius ille pater: ac per hoc nouit omnia que nouit pater: ſed ei noſſe de patre ē ſicut eſſe. Noſſe enī ⁊ eſſe ibi vnū ē. ℟. Magnus dñs ⁊ magna virtꝰ eius. Et ſapientie eius nō eſt numerus. ℣. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eiꝰ nō eſt finis. Et ſapientie. Lectio v.

Spiritus autē ſctūs ſḿ ſcripturas ſctās nec pris eſt ſolius nec filij ſolius ſ; amborū: ⁊ ideo cōmunē qua ſe inuicē diligūt pater ⁊ filiꝰ nobis inſinuāt charitatē. Verum cu; nos exercet ſermo diuinꝰ nō dicit ſcriptura ſpūs ſanctꝰ charitas eſt: ſed dicit deꝰ charitas ē: vt incertū ſit. Et ideo requirēdū vtrū deꝰ pater ſit charitas: an deꝰ filius: an deus ſpiritus ſanctus: an deꝰ ipſa trinitas. ℟. Gloria patri genitoq; pli ⁊ tibi cō par vtriuſq; ſemper ſpiritus alme deus vnus. Omni tēpore ſecli. ℣. Da gaudiorū premia: da grāꝝ munera: diſſolue litis vincula: aſtringe pacis federa. Omni. Lectio vj.

Neſcio autē cur nō ſicut ſapientia ⁊ pr̄ dicit ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus: ⁊ ſimul oēs nō tres ſed vna ſapientia ita ⁊ pater eſt charitas: ⁊ filius charitas ⁊ ſpūs ſanctus charitas: ⁊ ſimul omnes vna charitas dicantur. Non fruſtra autē in hac trinitate nō dicitur verbū dei niſi filius: nec donū dei niſi ſpiritꝰ ſcūs: nec de quo genitum eſt verbū niſi deꝰ pr̄. ℟. Honor virtus ⁊ poteſtas ⁊ imperiū ſit trinitati in vnitate: vnitati in trinitate: In perhenni ſeculoꝝ tēpore. ℣. Trinitati lux perennis: vnitati ſit decus perpetim. In perēni. Gloria. In. ¶ In. iij. noct. añ. Charitas pater eſt: gratia chriſtus: cōmunicatio ſpiritus ſanctus: o beata trinitas. ps. Cantate. Añ. Verax eſt pr̄: veritas filius: veritas ſpūs ſctūs o beata trinitas. ps. Dominꝰ regnauit exul. Añ. Una igitur pater logos paracletuſq; ſubſtātia eſt o beata trinitas. ps. Cantate. ℣. Verbo domini celi firmati ſunt. ℟. Et ſpiritus oris eius omnis virtus eorum. Lectio ſeptima.

HInc ergo factum eſt: vt proprie dei verbum etiam dei ſapientia diceretur: cum ſit ſapiētia et pater et ſpirit⁹ ſanctus. Si ergo proprie aliquod horum trium charitas nuncupāda eſt: quid aptius q̄ȝ vt hoc ſit ſpiritus ſanctus: vt ſcilicet i illa ſimplici ſūmaq3 natura nō ſit aliud ſubſtātia et aliud charitas: ſed ſubſtātia ipſa ſit charitas: et charitas ipſa ſubſtantia: ſiue in patre ſiue in filio ſiue in ſpiritu ſancto: et tamē ꝓprie ſpiritus ſanctus charitas nūcupetur. Reſponſoriū. Tibi laus: tibi gloria: tibi gratiarum actio: In ſecula ſempiterna o beata trinitas. ℣. Et benedictum nomen glorie tue ſanctum et laudabile et ſuperexaltatum In ſecula ſempiterna o beata. Lectio octaua.

Credamus ergo patrē et filium et ſpūm ſanctū eſſe vnū deum et vniuerſe creature cōditorem atq3 rectorē. Nec p̄rem eſſe filium nec filium patrē eſſe vel ſpiritum ſanctū: nec ſpiritum ſanctum vel patrem eſſe vel filium: ſed trinitatem relatarum ad inuicem perſonarum et vnitatē equalis eſſentie. Queramus autē hoc intelligere ab eo ipſo quem intelligere volum⁹ auxilium precantes. Reſponſorium. Benedicamus patrem et filium cum ſancto ſpiritu: laudemus et ſuperexaltem⁹ eum: In ſecula. ℣. Benedictus es domine in firmamēto celi et laudabilis et glorioſus In ſecu. Lectio ix.

QUantum autē nobis tribuitur: qđ intelligimus explicare tāta cura et ſolicitudine pietatis cupiamus vt etiā ſi aliquid aliud ꝓ alio dicimus: nihil tamen dicam⁹ indignum. Ut ſiquid verbi gratia de patre dicimus quod patri ꝓprie nō conueniat: ſaltem congruat aut filio aut ſpiritui ſancto aut trinitati. Item ſiquid de ſpiritu ſancto: quod proprietatē ſpūs ſancti non deceat: non tamen alienum ſit a patre et a filio: aut ab vno deo ipſa trinitate. Reſponſorium. Summe trinitati ſimplici deo vna diuinitas equalis gloria coeterna maieſtas: patri ꝓliq3 ſancto flamini: Qui totū ſubdit ſuis orbem legibus. ℣. Preſtet nobis gratiā deitas beata patris ac nati pariterq3 ſpiritus almi. Qui totum ſubdit. Gloria patri. Qui totum ſubdit ſuis orbem. ℣. Magnus dominus et laudabilis nimis. ℟. Et magnitu

dinis eius nō eſt finis. ¶ In lau. aii. Glia tibi trinitas equalis vna deitas: et ante omnia ſecula et nūc
33 et in perpetuum. ps. Dominus regnauit. Añ. Laus et perēnis gloria deo pri et filio: ſancto ſimul paracleto in ſecula ſeculorum. Añ. Gloria laudis reſonet in ore omnium patri geniteqꝫ pli ſpiritui ſancto pariter reſultet laude perenni. Añ. Laus deo patri pariliqꝫ pli et tibi ſemper ſtudio perenni ſpūs nſo reſonet ab ore oē p euū. Añ. Ex quo oia per quē oia in quo oia ipſi gloria in ſecula. Capitulū. O altitudo diuitiarū. Hymn⁹.

O Trinitas laudabilis: et vnitas mirabilis: in ſimplici ſubſtātia virtus manens intermina. Tu charitas tu puritas tu pax et imortalitas pris nati paracleti decore pollens ppeti. A ideo coroā ſupplicū i te pie fidentiū: eterge ſordes mētiuꝫ ſorti miſert⁹ paupeꝝ. Laus. ℣. Sit nomē dñi bñdictū. ℟. Ex hoc nūc et vſqꝫ in ſclm. Ad bñs añā. Bñdicta ſit creatrix et gubernatrix oiuꝫ ſcā et idiuidua trinitas: et nūc et ſemp et p infinita ſclꝝ ſcla. Oro. Oīps ſempi. ¶ Ad hoi. añ. lau. ¶ Ad iii. cap. O altit. ℟. Bñdicamus prem et filiū cuꝫ ſctō ſpū: Alla alle. ℣. Laudemus et ſuperexaltemus eū in ſcla. Alla. Glia. Bñdicamus. ℣. Bñdict⁹ es. ¶ Ad. vi. ca.

Gratia dñi nri ieſu chri et charitas dei: et cōicatio ſpiritusſci ſit ſp cū oib⁹ vob. Am. 2. Cor. ca. 13.
℟. Bñdict⁹ es dñe in firmamēto celi: Alľ. alle. ℣. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. Alla. Glia. Benedict⁹. ℣. Uerbo domini. ¶ Ad. ix. cap. 150
Tres ſūt qui teſtimoniuꝫ dant in celo: pater verbuꝫ et ſpūs ſcūs: et hi tres vnū ſūt. 1. Joā. cap. 5
℟. Uerbo dñi celi firmati ſūt alla alle. ℣. Et ſpū oris ei⁹ ois vt⁹eoꝝ. Alla. Glia. Uerbo. ℣. Sit nomen. ¶ Ad ſcdas veſ. ſup pſal. añ. Glia. ps. Dixit dñs. Cōfitebor. 40
Btūs vir. Laudate pue. Laudate dñm oēs gētes. Ca. hym. 42
℣. vt in primis veſ. Ad mḡt añ. Te deum patrem ingenitū: te filiū vnigenitum te ſpūm ſctm paracletū ſanctā et indiuiduā trinitateꝫ toto corde et ore confitemur laudamus atqꝫ bñdicim⁹ tibi glia in ſecula. ¶ Per octa. qn̄ de oci. agit̄ ad matut. inuit. Deū veꝝ vnū in trinitate. Uenite adorem⁹. Ad bñ. vel ad mēo. in lau. añ. Benedicta ſit creatrix. Ad mḡt vel ad memoria in ve. añ. Te deū prem. Cetera oci. fiāt ſm ordinē q̄ infra in rubrica de oci. ſcōꝝ notat⁹ eſt vſqꝫ ad veſ. ſcḡntis. iiij. ferie excluſiue: et repetātur lcōnes ſuppoſite. ¶ Feria. v. poſt feſtū ſancte trin. celebrat̄ feſtū ſacratiſſimi corporis dñi nri ieſu chri qđ

ſiat totum duplex. Qđ ſi aliqđ feſtū i pdicta. v. feria euenerit in pcedētē3.iiij. feriā trāſferat. Fiat aūt offīn per būn thomaz de aquino ordinis noſtri aditū qđ eſt ſequēs offīn. ¶ Ad veſ. ſup pſal. aū. Sacerdos in eternū chriſtus dñs:ſcđm ordinē melchiſedech panem ⁊ vinū obtulit. ps.
41 Laudate pue. Cū ceteris. Ca.
1.Cor. ca. 11. Dominus ieſus in qua nocte tradebat accepit panē ⁊ grās agens fregit ⁊ dixit: Accipite ⁊ manducate:hoc eſt corp9 meū qđ p vobis tradet.

R. Homo qdā fecit cenā magnā: ⁊ miſit ſeruū ſuū hora cene dicere inuitatis vt venirēt:Quia parata ſunt omnia. V. Venite comedite panem meū ⁊ bibite vinū qđ miſcui vobis. Quia. Gloria.Quia. Hymnus.

Pange lingua glorioſi corporis myſteriū: ſanguiniſq3 precioſi quez in mundi preciū: fructus vētris gñoſi rex effudit gētiū. Nobis datus nobis nat9 ex intacta vgine:⁊ in mūdo cōuerſatus ſparſo vbi ſemine:ſui moras incolat9 miro clauſit ordine. In ſupme nocte cene recumbens cū fratribus:obſeruata lege plene cibis in legalib9 cibū turbe duodene ſe dat ſuis manibus. Verbum caro panē verum verbo carnē efficit: fitq3 ſanguis chriſti merum ⁊ ſi ſenſus deficit:ad firmādū cor ſyncerum ſola fides ſufficit. Tātū ergo ſacramentum veneremur cernui: ⁊ antiquū documentū nouo cedat ritui : preſtet fides ſupplementū ſenſuum defectui. Genitori genitoq3 laus ⁊ iubilatio:ſalus honor virtus quoq3 ſit ⁊ benedictio:procedenti ab vtroq3 cōpar ſit laudatio. Amē.

V. Panem de celo preſtitiſti eis. R. Omne delectamentū in ſe habentē. Ad magnificat aū. O q̄3 ſuauis eſt domine ſpiritus tuus : qui vt dulcedinem tuam in filios demonſtrares pane ſuauiſſimo de celo pſtito eſurientes replens bonis faſtidioſos diuites dimiſiſti inanes.

Oratio.

Deus qui nobis ſub ſacramento mirabili paſſionis tue memoriam reliquiſti:tribue q̄ ſumus ita nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari:vt redemptionis tue fructū in nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis ⁊ re.

¶ Ad comple. ſuper pſal. aū. Miſerere. ps. Cum inuocarem. cū ceteris. Ad nūc dimittis aū.

Alleluia panis quē ego dedero all[e]
caro mea eſt ꝓ mūdi vita alle. alle.
¶ Ad mat. inuit. Chriſtum regem
adoremus dominantē gentib[us]. Qui
ſe māducantibus dat ſpiritus pin
guedinē. ps. Venite. Hymnus.

Sacris ſolenniis iuncta ſint gaudia et ex precordiis ſonent preconia: recedāt vetera noua ſint omnia corda voces et opera. Noctis recolit cena nouiſſima: qua chriſtus creditur agnum et azima: dediſſe fratribus iuxta legitima priſcis indulta patribus. Poſt agnum typicū expletis epulis: corpus dominicū datum diſcipulis: ſic totum omnibus quod totū ſingulis eius fatemur manibus. Dedit fragilibus corporis ferculum: dedit et triſtibus ſanguinis poculum dicens accipite qd trado vaſculum: omnes ex eo bibite. Sic ſacrificiū iſtud inſtituit cuius officium cōmitti voluit ſolis preſbyteris quib[us] ſic congruit vt ſumant et dent ceteris. Panis angelic[us] fit panis hominū dat panis celicus figuris terminū: o res mirabilis māducat dn̄m pauper ſeruus et humilis. Te trina deitas vnaque poſcimus que ſic nos viſitas ſicut te colim[us]: per tuas ſemitas duc nos quo tendim[us] ad lucem quā inhabitas. Amē. ¶ In .i. noctur. aīa. Fructum ſalutiferū guſtādū dedit dn̄s mortis ſue tpe. ps. Beatus vir. Aīa. A fructu frumēti et vini multiplicati fideles in pace chriſti requieſcūt. ps. Cum inuocarē. Aīa. Cōione calicis quo deus ipſe ſumit nō vitulorum ſanguine cōgregauit nos dn̄s. ps. Cōſerua. ℣. Panē celi dedit eis. ℟. Panem angelorum māducauit homo. ¶ Ser. ſancti Thome de aquino. L. j.

Immēſa diuina largitatis beneficia exhibita populo chriſtiano ineſtimabilem ei conferūt dignitatē. Neque enim eſt aut fuit aliquādo tam grandis natio: que habeat deos appropinquātes ſibi ſicut adeſt nobis de[us] nr̄. Unigenitus ſiquidē dei filius ſue diuinitatis volens nos eſſe participes nr̄am naturā aſſumpſit: vt

hoies deos faceret fact⁹ hō. Et hoc iſup qđ de nr̃o aſſūpſit totū nobis ꝯtulit ad ſalutē. Corpus nāqʒ ſuū ꝓ nr̃a recōciliatiōe in ara crucis hoſtiā obtulit deo p̄ri: ⁊ ſanguinē ſuū fudit in preciū ſimul ⁊ lauacrū: vt redempti a miſerabili ſeruitute: a peccatis oībus mundaremur. ℟. Immolabit hedum multitudo filiorum iſrael ad veſperā paſche. Et edent carnes ⁊ azimos panes. ℣. Paſcha noſtrū immolatus eſt chriſtus: itaqʒ epulemur in azimis ſynceritatis ⁊ veritatis. Et edēt carnes ⁊ azimos. Lectio ſecunda.

Ut aūt tanti beneficij in gīs in nobis maneret memoria corpus ſuum in cibum ⁊ ſanguinē ſuū in potū ſub ſpecie panis ⁊ vini ſumendum fidelibus dereliquit. O precioſum ⁊ admirandū cōuiuiū: ſalutiferum ⁊ omni ſuauitate repletum. Quid enim hoc conuiuio precioſius eſſe poteſt: in quo non carnes vitulorum ⁊ hircorū: vt olim in lege: ſʒ nobis ſumēdus ꝓponit̄ chrs ver⁹ deus ⁊

℟. Comedetis carnes ⁊ ſaturabimini panib⁹. Iſte eſt panis quē dedit vobis dñs ad veſcendū. ℣. Non moyſes dedit vobis panē de celo: ſed pater meus dat vobis panē de celo verum. Iſte eſt. Lectio iij.

Quid hoc ſacramento mirabilius? In ipſo nāqʒ panis et vinū in corpus ⁊ ſanguinē chrĩ ſubſtantialiter conuertūtur. Ideo chriſtus deus ⁊ hō perfectus ſub modici panis ⁊ vini ſpecie cōtinetur. Manducatur itaqʒ a fidelibus ſʒ minime laceratur: quīmo diuiſo ſacramento integer ſub q̄libet diuiſiōis particula pſeuerat. Accidētia etiā ſine ſubiecto i eodē exiſtūt: vt fides locū hēat: dum viſibile inuiſibilr̄ ſumit̄ ſub aliena ſpecie occultatū ⁊ ſenſus a deceptiōe immunes reddant̄ qui de accidētibus iudicāt: ſibi notis. ℟. Reſpexit helias ad caput ſuū ſubcinericiū panē qui ſurgens comedit ⁊ bibit: Et ambulauit i fortitudine cibi illius: Uſqʒ ad montem dei. ℣. Siquis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. Et.

Gloria. Uſq;. ¶ In .ij. noct. añ.
Memor ſit dñs ſacrificij nři: et holo
cauſtum noſtrum pingue fiat. Ps.
6 Exaudiat. Añ. Paratur nobis
menſa domini aduerſus omnes q
8 tribulāt nos. Ps. Domin⁹ regit.
Añ. In voce exultationis reſonēt
epulantes in menſa domini. Pſal.
15 Quēadmodum. ℣. Cibauit eos
ex adipe frumenti. ℟. Et de petra
melle ſaturauit eos. Lectio .iiij.

Nullū etiā ſacramētū eſt iſto ſalubrius: quo purgātur peccata virtutes augentur: et mens omnium ſpiritualiū chariſmatū abundātia impinguatur. Offertur etiā in eccleſia p viuis et mortuis: vt omnib⁹ proſit quod eſt pro ſalute omniū inſtitutum. Suauitatem deniq; huius ſacramenti nullus exprimere ſufficit: per qđ ſpiritualis dulcedo in ſuo fonte guſtatur: et recolitur memoria illius quā in ſua paſſione chriſtus mōſtrauit excellētiſſime charitatis. ℟. Panis quē ego dabo caro mea eſt p mundi vita: litigabāt ergo iudei dicētes. Quō poteſt hic nobis dare carnem ſuam ad manducandū. ℣. Locutus eſt populus contra dñm: aīa noſtra nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Quomodo. Lectio .v.

Ut de cetero huiuſmodi charitatis imēſitas fidelium cordibus infigeret in vltima cena quando paſcha cū diſcipulis celebrato tranſiturus erat de hoc mundo ad patrem: hoc ſacramentū inſtituit tanq̄ ſue paſſiōis memoriale perenne: figurarū veterū impletiuū: miraculorū ab ipſo factorū maximum: et de ſua contriſtatis abſentia ſolatiū ſingulare reliqt. ℟. Cenātib⁹ illis accepit ieſus panē et benedixit ac fregit: deditq; diſcipulis ſuis et ait. Accipite et comedite hoc eſt corpus meū. ℣. Dixerūt viri tabernaculi mei qs det de carnib⁹ ei⁹ vt ſaturemur? Accipite. Lcō .vj.

Conuenit itaq; deuotioni fidelium ſolēniter recolere inſtitutionem tam ſalutiferi tamq; mirabilis ſacramenti: vt ineffabilem modum diuine pſentie i ſacramēto viſibili venerentur: et laudet dei potētia que in ſacramento eodē tot mirabilia operat: necnō et de tam ſalubri tanq̄ ſuaui bñficio exſoluantur deo grarū debite actiones. Verum et ſi in die cene: quādo ſacramētū predictum noſcitur inſtitutū inter miſſarum ſolennia

nia: de

nia de institutione ipsius specia
lis mentio habeatur: totum ta-
men residuum eiusdem diei offi
cium ad christi passionem perti-
net: circa eius venerationem
ecclesia illo tempore occupatur.
R. Accepit iesus calicē postq̄ cena
uit dicēs: hic calix nouū testamen
tum est in meo sanguine: hoc facite
in meam cōmemorationē. V. Me-
moria memor ero et tabescet in me
aīa mea. Hoc. Gloria. Hoc. ¶ In
iij. noct. aña. Introibo ad altare
15 dei: sumam christū qui renouat iu
uentutem meam. Ps. Judica me
deus. Aña. Cibauit nos dñs ex
adipe frumenti: et de petra melle sa-
29 turauit nos. Ps. Exultate deo.
Aña. Ex altari tuo dñe christum
sumimus: in quē cor et caro nostra
30 exultant. Ps. Quam dilecta. V.
Educas panem de terra. R. Et vi-
num letificet cor hoīs. Secūdum
Joannem.

Ca. 6. In illo tempore: Dixit ie-
sus discipu
lis suis et
turbis iude
orum. Caro
mea vere ē
cibus: et san
guis meus
vere est potus. Et reliq̄. Omi.
beati augusti. epi. Lectio vij.

Um enim cibo et potu id
appetāt hoīes vt nō esu
riant neq3 sitiant hoc veraciter
nō pstat nisi iste cibus et potus
qui eos a quibus sumitur im-
mortales et incorruptibiles fa-
cit: idest ipsa societas sanctorū:
vbi pax est et vnitas plena atq3
perfecta. Propterea quippe si
cut ante nos intellexerunt ho-
mines dei dñs noster iesus chri
stus corpus et sanguinē suū no
bis in eis rebus cōmendauit:
que ad vnū aliquid rediguntur.
Ex multis nāq3 granis vnus pa-
nis pficit: et ex multis racemis
vinum in vnū cōfluit. R. Qui
manducat meā carnem et bibit meū
sanguinem. In me manet et ego in
illo. V. Non est alia natio tā gran
dis que hēat deos appropinquan
tes sibi: sicut deus noster adest no-
bis. In me manet. Lectio octaua.

Enique
iam exponit
quō id fiat
qd loquitur et
qd sit man
ducare cor
pus eius et
sanguinem
bibere. Qui
inquit man
ducat meam carnem et bibit
meum sanguinem: in me manet

&

⁊ ego in eo. Hoc eſt ergo manducare illam eſcam ⁊ illum bibere potum: in chriſto manere ⁊ illum manentē in ſe habere. Ac p hoc q nō manet in chriſto: ⁊ in quo nō manet chriſt⁹: procuľdubio nō manducat ſpiritualiter eius carnē: licȝ carnaliter ⁊ viſibiliter pmat dētibus ſacramenta corpis ⁊ ſanguinis chriſti: ſed magis tāte rei ſacramētū ad iudiciū ſibi mādūcat ⁊ bibit: qui immundus preſumit accedere ad chři ſacramentum: quod alius non digne ſumit niſi q mundus eſt: de qbus dicitur. Beati mundo corde: quoniam ipſi deum videbunt. ℟. Miſit me pater viuens: ⁊ ego viuo propter patrem: Et qui manducat me viuet propter me. ℣. Cibauit eum dominus pane vite ⁊ intellectus. Et qui. Lectio .ix.

Sicut miſit me īquit viuēs pater: ⁊ ego viuo propter patrem: ⁊ qui manducat me: et ipſe viuet ppter me. Nō eni filius participatione patris fit melior quí eſt patri equalis: ſicut participatio filij per vnitatem corporis ⁊ ſanguinis quā illa manducatio potatioq̄ ſignificat: nos efficit meliores. Uiuimus ergo nos propter ipſum manducantes eum: idest p ipm accipiētes vitam eternā: quam non habemus ex nobis. Uiuit autem ipſe propter patrē miſſus ab eo: qꝛ ſemetipſum exinaniuit: factus obediens vſq; ad mortem: mortem autem crucis. ℟. Unus panis ⁊ vnum corpus multi ſumus: Omnis q de vno pane ⁊ de vno calice Participamus. ℣. Paraſti in dulcedine tua pauperi deus qui habitare facis vnanimes in domo. Omnes qui de vno pane. Gloria patri ⁊ Participam⁹. ℣. Comedi fauum cum melle meo. ℟. Bibi vinū meū cum lacte meo. ¶ In laudi. aīi. Sapientia edificauit ſibi domum: miſcuit vinum ⁊ poſuit menſam alleluia. Ps. Dominus regnauit. Aīa. Angelorum eſca nutriuiſti populum tuuȝ: ⁊ panem de celo preſtitiſti eis alle. Ps. Jubilate. Aī. Pinguis eſt 55
panis chriſti: ⁊ prebebit delitias regibus alleluia. Ps. Deus. Aīa. 21
Sacerdotes dei incēſuȝ ⁊ panes offerunt deo allelu. Ps. Bndicite. 54
Antiphona. Uincenti dabo māna abſconditum ⁊ nomen nouum alleluia. Ps. Laudate. Capl'm. 52
Dominus ieſus. Hymnus.

Verbū ſupernum pdiēs nec patris linquēs dexteram : ad opus ſuum exiēs venit ad vite veſperaʒ. In morteʒ a diſcipulo ſuis tradēdus emulis prius in vite ferculo ſe tradidit diſcipulis. Quibus ſub bina ſpecie carnem dedit ⁊ ſanguinem:vt duplicis ſubſtantie totum cibaret hominē. ℣. Se naſcens dedit ſocium:conueſcens in edulium:ſe moriens in precium:ſe regnans dat in pmiuʒ. O ſalutaris hoſtia que celi pādis oſtium:bella premūt hoſtilia da robur fer auxiliū. Vni trinoqʒ dn̄o ſit ſempiterna gloria:qui vitam ſine termino nobis donet in patria. Amen. ℣. Poſuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumēti ſatiat te. Ad bñs añ. Ego ſum panis viuus q de celo deſcendi:ſiquis manducauerit ex hoc pane viuet in eternū alla. Oro vt ſupra in primis veſp. ¶ Ad .j. ⁊ ad alias hoꝛ. añ lau. ℟. Jeſu chriſte. ℣. Qui natus. Iſte verſiculus dicat̃ per totā octauam. ¶ Ad .iij. cap. Dn̄s ieſus. ℟. Panem celi dedit eis:Alleluia alleluia. ℣. Panē angeloꝝ māducauit homo. Alla. Gloꝛia. Panem. ℣. Cibauit eos. ¶ Ad .vj. capitulū.

Quotieſcunqʒ manduca- 1. Coꝛ.
bitis panē hūc ⁊ calicē ca. 11.
bibetis:moꝛtem domini annunciabitis donec veniat. ℟. Cibauit eos ex adipe frumēti. Alleluia alleluia. ℣. Et de petra melle ſaturauit eos:Alla. Gloꝛia. Cibauit. ℣. Educas panem. ¶ Ad .ix. capꝉ.

Quicūqʒ māducauerit pa- 1. Coꝛ.
nem vel biberit calicem ca. 11.
domini indigne:re⁹ erit corpoꝛis ⁊ ſanguinis domini. ℟. Educas panē de terra. Alla alla. ℣. Et vinum letificet coꝛ hominis. Alleluia. Gloꝛia patri. Educas panem. ℣. Poſuit fines tuos pacē. ℟. Et adipe frumēti ſatiat te. ¶ Ad veſperas ſuper pſal. añ. Sapiētia. ps. Dixit domin⁹. Cōfitebor. Cre-
didi. Beati oēs. Lauda ieruſa- 46
lem. Capitulum. Dominus ie- 47
ſus. Hym. ℣. vt in primis veſ. Ad magt̃ añ. O ſacrum conuiuium in quo chꝛiſtus ſumitur:recolitur memoꝛia paſſiōis ei⁹:mens implet̃ gratia : ⁊ future glie nobis pignus datur alleluia alla. Oꝛo. De⁹ q nobis ſub. ¶ Infra oct. corpoꝛis chꝛiſti fiat officium ſicut in aliis octa. ſanctoꝛuʒ:excepto q non dicit̃ officiū bte virginis in choꝛo:⁊ oia feſta in ip-

ſis occurrentia trãſferunt:exceptis feſtis natiuitatis bti Joãnis baptiſte ⁊ apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli in qb⁹ mꝛici ecclie ꝯfoꝛmamur. Jtẽ nõ fiat aliq̃ memoria ipſis durãtib⁹ niſi de ſcã trinitate in feſto ⁊ fer.vj.i veſ ⁊ i lau.⁊ ſabbo in lau.⁊ niſi ſabbo in veſ.⁊ dñica in lau.⁊ veſ. quia tũc fit memo ꝓ ipſa dñica. Jtẽ ſfria hoꝛaꝝ dicunt cũ Alla. Ad primã ⁊ ad cõple.nõ dicunt ꝓces:nec dẽ oĩm moꝛtuoꝝ infra oct.nec in oct.incluſiue:ſed per oĩa fiãt ſm rub.oct.paſche. Ad mat.inuit.ſicut in die noue ſacũ vna añ. ⁊ trib⁹ lcõnib⁹ ſicut in alijs octauis. Ad bñs añã. Ego ſum panis viu⁹ q de celo deſcẽdi:qui mãducat ex hoc pane viuet i eternũ. Ad mgt añ. Memoriã fecit mirabiliũ ſuoꝝ miſicoꝛs ⁊ miſeratoꝛ dñs eſcã dedit timẽtib⁹ ſe.

¶ Per oct.⁊ i oct.repetãt lec. d feſto cũ trib⁹ ſcdn. Ex ſmone ꝑdicto ſcti thome. L.j.

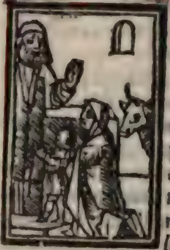
Ut aũt predicta quinta feria et per octauas ſequẽtes eius ſalutaris inſtitutionis honoꝛificentius agat mẽoꝛia:⁊ ſolẽnitas de hoc celebꝛioꝛ habeatur:loco diſtributionũ materialiũ que in eccleſijs cathedralibus largiũtur exiſtentib⁹ in canonicis horis nocturnis pariterq; diurnis ꝓfatus roman⁹ põtifex eis q huiuſcemodi hoꝛis in hac ſolẽnitate ꝑſonaliter in eccleſijs interfuerint:ſtipẽdia ſpiritualia apoſtolica largitione cõceſſit: quatenus per hec fideles ad tãti feſti celebꝛitatẽ auidius ⁊ copioſius conuenirent. Lectio.ij.

OMnibus igitur vere penitẽtib⁹ ⁊ cõfeſſis qui matutinali officio huius feſti preſentialiter in eccleſia vbi celebꝛabitur aderũt cẽtũ dies:qui ꝓ miſſe totidẽ. Jllis autẽ qui interfuerint in pꝛimis ipſi⁹ feſti veſperis ſimiliter centũ.qui vero in ſecundis totidẽ. Lcõ.iij.

EJs quoq; qui pꝛime tertie ſexte none ac cõpletorij aderunt officijs:ꝓ qualibet hoꝛarum ipſaruꝫ quadraginta. Jllis vero q per ipſi⁹ feſti octauas in matutinalib⁹ veſpꝛtinis miſſe ac hoꝛarũ ꝓdictarũ officijs ꝑſentes extiterint ſingulis diebus octauarũ ipſarũ: centũ dies de iniunctis ſibi penitẽtijs relaxãdo:indulgẽtiã tribuit perpetuis tempoꝛibus duraturam.

¶ Dñica pꝛima poſt feſtũ trini

tatis: et deinceps vſq; ad primā dñicam auguſti excluſiue quā do de tēpore agit̄ cātet̄ hiſtoria Deus oīum. et legātur lectōnes de libris regū. Sabbato vero hec dicti fit tm̄ de ea memoria p añ.
87 Loquere. et V. Veſpertina. Ad ma tutinum autē legit̄ homel: et fit memoria de ea in lau. Ue rum qm̄ hec dominica eſt mul tum nominata in rubricis anti quis q̄ fuerunt facte ante inſti tutionem feſti corporis chriſti: licet de ea nō fiat oīm ꝓut eſt ſignatum inferius: tamen ad or dinandaȝ rubricā dñicaȝ ſeq̄n tiū ꝓut in ipſis rubricis eſt no tatum ponet̄. ¶ Dominica p ma poſt feſtuȝ trinitatis ſabba to precedēti ad veſperas añ. ps. cap. V. ſicut i ſabbato poſt oct.
86 epipha. R. Dominus qui eripuit.
15 Ad magt añ. Loquere domine qꝛ audit ſeru⁹ tuus. Oꝛones dñica les vſq; ad aduentuȝ excluſiue ſicut infra in ordine homeliaꝝ ſunt notate. ¶ Ad mat. inuit. Uenite exultemus domino: Jubile mus deo ſalutari noſtro. ps. Pre occupemus. Hoc inuitatoꝛiuȝ dicatur vſq; ad aduentū domi ni excluſiue in dominicis quā do de dominica agit̄. ¶ In. j. noct. añ. Pro fidei meritis vocita tur iure beatus: legē qui dñi medi tatur nocte dieq;. ps. Btūs vir. ps. Quare. ps. Domine qd. ps. Domine ne in furoꝛe. Gloꝛia. Añ. Juſte deus iudex foꝛtis pati enſq; benignus: In te ſperātes mu ni miſerando fideles. ps. Domi ne deus. ps. Domine dominus. ps. Cōfitebor. ps. In domino. Gloꝛia. Añ. Surge et in eternuȝ ſerua munimine ſacro Cuſtodiq; tuos aſtripotens famulos. ps. Sal uuȝ me fac. ps. Uſquequo. ps. Dixit inſipiens. ps. Domine. 4 quis. V. Memoꝛ. Lectio pma.

Fuit vir vnus de rama thaim ſo phim de mōte effra ym: et nomē eius helcha na fili⁹ hie roboam fi lij heliu: fi lij thau: filij ſuph effrateus: et habuit duas vxoꝛes: nomē vnī anna: et nomen ſecunde fenen na: fueruntq; fenenne filij: an ne autem non erant liberi. R. Deus omnium exauditoꝛ eſt: ipſe miſit angelum ſuum: et tulit me de ouibus patris mei: Et vnxit me vnctione miſericoꝛdie ſue. V. Dominus qui eripuit me de oꝛe leo nis et de manu beſtie liberauit me. Et vnxit me vnctione. Lectio. ij.

1. regū ca. 1.

E T aſcendebat vir ille de
ciuitate ſua ſtatutis die-
bus vt adoraret et ſacrificaret
dño exercituū in ſylo. Erāt aūt
ibi duo filij hely: ophni: et finees
ſacerdotes dñi. Uenit ergo dies
et imolauit helchana: deditqʒ fe-
nenne vxori ſue et cunctis fi-
lijs eius et filiabus partes. ℟.
Domin⁹ qui eripuit me de ore leo-
nis: et de manu beſtie liberauit me.
Ipſe me eripiet de manib⁹ inimico-
rum meorum. ℣. Miſit deus miſe-
ricordiam ſuam et veritatem ſuam:
animam meā eripuit de medio ca-
tulorum leonum. Ipſe. Lectio. iij.
A Nne aūt dedit partē vnā
triſtis: qz annā diligebat.
Dñs aūt concluſerat vuluam
ei⁹. Affligebat quoqʒ eā emula
eius: et vehementer angebat: in-
tantum vt exprobraret qꝫ con-
cluſerat dñs vuluam ei⁹. Sicqʒ
faciebat per ſingulos annos cū
redeunte tpe aſcenderent in do-
mum dñi: et ſic puocabat eam.
℟ium Ego te tuli de domo patris
tui dicit domin⁹: et poſui te paſce-
re gregē populi mei: et fui tecū in
omnibus vbicunqʒ ambulaſti: Fir-
mans regnum tuum In eternum.
℣. Feciqʒ tibi nomen grande iuxta
nomen magnorū qui ſunt in terra
et requiem dedi tibi ab oībus ini-
micis tuis. Firmans. Gloria pri. In
eternū. ¶ In .ij. noc. aū. Nature

genitor cōſerua a morte redēptor
Facqʒ tuos dignos ſeruitio famulos.
℣ Conſerua. Añ. Pectora no- 4
ſtra tibi tu conditor orbis adure
Igne pio purgās atqʒ tremendo p-
bans. ℣ Exaudi domine. Añā. 5
Tu populū humilē ſaluaſti a mor- 3
te redēptor Atqʒ ſupba tuo celi a
premis iaculo. Pſal. Diligam. 5
℣. Media nocte. Lectio qrta. 89

P Orro illa fle-
bat et non
capiebat ci-
bum. Dixit
ergo ei hel-
chana vir
ſuus. An-
na cur fles
et quare nō
comedis: et
quamobrem affligitur cor tu-
um? Nunquid non ego melior
ſum tibi qꝫ decem filij? ℟ium
Preparate corda veſtra domino: et
ſeruite illi ſoli. Et liberabit vos de
manibus inimicorum veſtrorum.
℣. Auferte deos alienos de medio
veſtri. Et libera. Lectio quinta.
S Urrexit autē anna poſtqʒ
comederat in ſylo et bibe-
rat: et hely ſacerdote ſedēte ſup
ſellā ante poſtes domus domini
cū eēt amaro animo orauit do-
minū flens largiter et votū vo-
uit dicēs, Domine exercituum

ſi reſpicēs vīderis afflictionē famule tue ⁊ recordat⁹ mei fue ris: nec oblitus ancille tue: de deriſq3 ſerue tue ſexū virilē: da bo eū dño oībus dieb⁹ vite ei⁹: ⁊ nouacula nō aſcendet ſup ca put eius. ℟. Percuſſit ſaul mil le ⁊ dauid decem millia: q2 man⁹ dñi erat cū illo: percuſſit philiſteū. Et abſtulit opprobriū ex iſrael. ℣. Nonne iſte eſt dauid de quo cane bant in choro dicentes: ſaul pcuſſit mille ⁊ dauid decem millia in mil libus ſuis? Et abſtulit. Lectio. vj.

Factū eſt aūt cū illa mul tiplicaret pces corā dño vt hely obſeruaret os ei⁹. Por ro anna loqbat in corde ſuo: tantūq3 labia illius mouebant ⁊ vox penit⁹ nō audiebat. Eſti mauit ergo eam hely temulen tam: dixitq3 ei. Uſq3quo ebria eris? Digere pauliſper vinum quo madeo. ℟. Montes gelboe: nec ros nec pluuia veniāt ſup vos. Ubi ceciderunt fortes iſrael. ℣. Omnes montes in circuitu eius viſitet dño: a gelboe autem trāſeat. Ubi ceciderunt. Gloria. Fortes.

¶ In tertio noct. aña. Spon ſus vt e thalamo proceſſit chriſt⁹ in orbem: Deſcēdens celo iure ſalu tiſtro. ps. Celi enarrant. Aña. Auxilium nobis ſaluator mitte ſā ſuri ⁊ tribuas vitam tempore per petuo. ps. Exaudiat. Aña. Rex ſine fine manens miſeris tu parce ruinis: Premia ꝓcedens ⁊ tua cū cta regens. ps. Domine in vu te. ℣. Exaltare domine. ¶ Prece dente aňa ps. ⁊ vš. in iij. nocturno. dicantur omnibus dominicis quando de dñica agitur vſq3 ad aduentū domini excluſiue. ℟. vij.

Audi domi ne hymnum ⁊ orationem quā ſeruus tuus orat co rā te hodie vt ſint ocu li tui aperti ⁊ aures tue intente: Su per domum iſtam die ac nocte. ℣. Reſpice do mine de ſanctuario tuo ⁊ de excel ſo celorum habitaculo. Super. ℟. viij. Peccaui ſuper numerū are ne maris ⁊ multiplicata ſunt pecca ta mea: ⁊ non ſum dignus videre altitudinē celi p̄ multitudine ini quitatis mee: qm̄ irritaui irā tuā. Et malū corā te feci. ℣. Qm̄ iniqui tatem meā ego agnoſco ⁊ delictū meū corā me eſt ſemp. tibi ſoli pec caui. Et malū. ℟. ix. Factū eſt dū tolleret dñs heliā p turbinē in ce lū heliſeus clamabat dicēs: Pater mi pater mi currus iſrael ⁊ auri ga eius. ℣. Oro dñe vt fiat ſpirit⁹ tuus duplex in me: at ille inquit:

ſi videris qui tollat a te erit qđ pe-
tiſti.Pz mi.Glia.Pz mi.¶ In q̄
libet dominica a Deus omniū.
vſq; ad aduētū excluſiue quā
157 do de dominica agit ℟. Honor
virtus. loco noni ℟ū dicat poſt
q̄ dñical' hiſtoria ſiue i dñica
ſiue in ferijs fuerit cantata.
¶ In lau.añ.pſ.ca.hy.℣.ſic in
89 dñica Dñe in ira. Añ. vero ad
bñs & ad mḡt ſm q; iſta i ſerie
euāgelioꝝ cū oroib⁹ ſūt nota-
te dicant. Ad pmā & ad alias
horas añe cap.& ℣. dicantur ſi
cut in hiſtoria. Domine in ira.
Et hic ordo in laudib⁹ & in ho-
ris ſeruet oib⁹ dñicis qū de dñi
ca agit:vſq; ad aduētū dñi ex-
cluſiue. Sequētes añe ſūt dicē
de dieb⁹ ſabboꝝ ſuo ordine ad
magnificat vel ad memoriā vſ-
q; ad ſabbatū ante primam do
minicā auguſti excluſiue añ. 2.

Cognouerūt omnes a dā vſq; ad ber-ſabee q; fidelis Samuel propheta eſſet domini. Añ. 3 Preualuit dd in phileſteū in funda & lapide in nomine domini. Añ. 4 Nonne iſte eſt dauid de quo cane-
bant in choro dicentes: ſaul per-
cuſſit mille & dauid decem millia
in millibus ſuis? Antiphōa. 5.
Iratus rex ſaul dixit:mihi mille de-
derunt & filio iſai dederunt decem
millia. Añ. 6. Quis enim in
omnibus ſicut dauid fidelis inuē-
tus eſt in regno tuo egrediēs & re-
grediens & pergens ad imperium
regis? Añ. 7. Doleo ſuper te fra-
ter mi ionatha amabilis valde ſu-
per amorem mulierum: ſicut ma-
ter vnicum amat filium:ita te dilī-
gebam.ſagitta ionāthe nunq̄ abijt
retroꝛſum: nec declinauit clypeus
eius in bello.haſta eius nō eſt auer-
ſa. Añ. 8 Dixitq; dauid ad do-
minum cum vidiſſet angelum ce-
dentem populum:ego ſum qui pec-
caui:ego iniq; egi:iſti q oues ſunt
quid fecerūt? Añ. 9. Mōtes gel-
boe nec ros nec pluuia veniant ſu-
per vos:quia ibi abiectus eſt clype⁹
fortium: clypeus ſaul quaſi non eſ-
ſet vnctus oleo: quomodo cecide-
runt fortes in plio ionathas in ex-
celſis tuis interfectus eſt:ſaul & io-
nathas amabiles & decori valde in
vita ſua in morte quoq; non ſunt
ſeparati. Añ. 10 Rex aūt dauid
cooperto capite incedens lugebat
filium dicēs:abſalon fili mi fili mī:
abſalō qs mihi det vt ego moriar
p te fili mi abſalō? ¶ Lectio fe-
rialis a.ij. caplo vſq; ad ſepti-
mū ad libitū ¶ Dñica.iij.K.ſe

Dñi re gū.10.

Venerunt viri cariathiarim et reduxerūt arcam domini ⁊ intulerūt eā in domum aminadab in gabaa. Eleaȝarum autem filium eius ſanctificauerunt vt cuſtodiret arcam domini. Et factū eſt ex qua die manſit arca domini in cariathiarim:multiplicati ſunt dies. Lectio ſecunda.

Erat quippe iam annus viceſimus ⁊ requieuit omnis dom⁹ iſrael poſt dominum. Ait autē ſamuel ad vniuerſam domum iſrael dicens. Si in toto corde veſtro reuertimini ad dñm: auferte deos alienos de medio veſtri baalim ⁊ aſtaroth: ⁊ preparate corda veſtra domino: ⁊ ſeruite illi ſoli ⁊ eruet vos de manu philiſtiim. Lectio tertia.

Abſtulerūt ergo filij iſrael baalim ⁊ aſtaroth:⁊ ſeruierūt domino ſoli. Dixit autem ſamuel. Congregate vniuerſum iſrael in maſphat:vt orem pro vobis dominum. Et conuenerunt in maſphat ⁊ hauſeruntq; aquam ⁊ effuderunt in conſpectu domini: ⁊ ieiunauerunt in die illa ⁊ dixerūt. Tibi peccauimus domine. Lectio quarta.

Iudicauitq; ſamuel filios iſrael in maſphat. Et audierunt philiſtijm ꝙ congregati eſſent filij iſrael in maſphat ⁊ aſcenderunt ſatrapę philiſtinorum ad iſrael. Lectio quinta.

Quod cū audiſſent filij iſrael timuerunt a facie philiſtinoꝝ: dixeruntq; ad ſamuelem. Ne ceſſes pro nobis clamare ad dñm deū noſtrū vt ſaluet nos de manu philiſtinoꝝ. Lectio.vi.

Tulit autem ſamuel agnū lactentem vnum ⁊ obtulit illum holocauſtū integrum domino. Et clamauit ſamuel ad dominum pro iſrael:⁊ exaudiuit eū dominus. Factū eſt autē cum ſamuel offerret holocauſtū domino philiſtijm inire prelium cōtra iſrael. Intonuit autē dominus fragore magno in die illa ſuper philiſtijm ⁊ exterruit eos:⁊ ceſi ſunt a facie iſrael.

¶ Lectiones feriales ab octauo cap̄lo vſq; ad decimū ad libitū.

¶ Dominica tertia. Lectio.i.

Dñi re gū.10.

Locutus eſt autē ſamuel ad populum legē regni: ⁊ ſcripſit in libro ⁊ repoſuit coram domino. Et dimiſit ſamuel omē populū ſingulos in domū ſuā. Sed ⁊ ſaul abijt in domum

ſuam in gabaa. Et abijt cū eo pars exercitus quoꝝ tetigerat deus corda. Filij vero belial dixerūt. Nū ſaluare nos poterit iſte? Et deſpexerūt eū ⁊ nō attulerūt ei munera. Ille vero diſſimulabat ſe audire. Lectio.ij.

1.regū ca.11. Aſcendit autē naas ammonites: ⁊ pugnare cepit aduerſum iabes galaad. Dixerūtqꝫ oēs viri iabes ad naas. Habeto nos federatos: ⁊ ſeruiemus tibi. Et reſpōdit ad eos naas ammonites: In hoc feriam vobiſcū fedus: vt eruam omnium veſtrū oculos dextros: ponāqꝫ vos opprobriū in vniuerſo iſrl'. L.iij.

Et dixerunt ad eum ſeniores iabes. Concede nobis ſeptem dies: vt mittamus nuncios ad vniuerſos terminos iſrael. Et ſi nō fuerit q ōfendat nos egrediemur ad te. Uenerunt ergo nuncij in gabaa ſaulis: ⁊ locuti ſunt verba hec audiēte populo. Et leuauit omnis populus vocem ſuam ⁊ fleuit. Lectio.iiij.

Et ecce ſaul veniebat ſequēs boues de agro: ⁊ ait. Quid habet populus ꝙ plorat? Et narrauerunt ei verba viroꝝ iabes. Et inſilijt ſpirit' domini in ſaul cū audiſſet verba hec: ⁊ iratus eſt furor eius nimis. Et aſſumens vtrunqꝫ bouem conciditin fruſta: miſitqꝫ in omnes terminos iſrael per manū nunciorum dicens. Quicunqꝫ non exierit ſecutuſqꝫ fuerit ſaul et ſamuel: ſic fiet bob' eius. L.v.

Inuaſit ergo timor dñi populum: ⁊ egreſſi ſunt quaſi vir vnus: ⁊ recēſuit eos in bezeth. Fueruntqꝫ filiorum iſrael trecenta millia. Uirorum autem iuda triginta millia. Et dixerūt nuncijs qui venerant. Sic dicetis viris q ſunt in iabes galaad. Cras erit vobis ſalus cū incaluerit ſol. Lectio ſexta.

Uenerunt ergo nuncij: ⁊ nunciauerūt viris iabes. Qui leti ſunt ⁊ dixerunt. Mane exibimus ad vos: ⁊ facietis nobis omne qđ placuerit vobis. Et factū eſt cū veniſſet dies craſtinus conſtituit ſaul populum in tres partes: ⁊ ingreſſus eſt media caſtra in vigilia matutina: ⁊ percuſſit amon vſqꝫ dum incaleſceret dies. Reliqui autē diſpſi ſunt: ita vt nō relinquerent in eis duo pariter. ℂ Lectiones feriales a sextodecimo capitulo vſqꝫ ad vigeſimū octauum ad libitum. ℂ Dominica quarta. Lectio pͥma.

Factum eſt autem in diebus illis congregauerunt philiſtijm agmina ſua vt ꝓpararētur contra iſrael ad bellū. Dixitqꝫ achis ad dauid. Sciens

hunc ſcito: quoniã mecū egre
dieris i caſtris tu ⁊ viri tui. Di
xitq; dauid ad achis. Nunc ſci
es que facturus eſt ſeruus tu⁹.
Et ait achis ad dauid. Et ego
cuſtodem capitis mei ponã te
cunctis diebus. Lectio ſcd̄a.

Samuel aūt mortuus eſt:
planxitq; eū omnis iſra-
el: ⁊ ſepelierunt eū in ramatha
vrbe ſua. Et ſaul abſtulit magos
⁊ ariolos de terra. Cōgregatiq;
ſunt philiſtij ⁊ venerūt ⁊ caſtra
metati ſunt in ſunã. Lcō.iij.

Congregauit autē ⁊ ſaul
vniuerſum iſrael: ⁊ venit
in gelboe. Et vidit ſaul caſtra
philiſtijm: ⁊ timuit ⁊ expauit
cor ei⁹ nimis: Cōſuluitq; dn̄m
⁊ non rn̄dit ei: neq; p ſomnia
neq; per ſacerdotes neq; per p
phetas. Dixitq; ſaul ſeruis ſuis.
Querite mihi mulierē haben-
tem pythonē: ⁊ vadam ad eam
⁊ ſciſcitabor per illã. Lcō.iiij.

Et dixerunt ſerui eius ad
eum: Eſt mulier habens
pythonem in endor. Mutauit
ergo habitum ſuum: veſtituſq;
eſt alijs veſtimētis: ⁊ abijt ipſe
⁊ duo viri cum eo. Venerūtq;
ad mulierē nocte ⁊ ait. Diuina
mihi in pythone: ⁊ ſuſcita mihi
quē dixero tibi. Lcō.v.

Et ait mulier ad eum. Ec-
ce tu noſti quanta fecerit ſaul:
⁊ quō eraſerit magos ⁊ ariolos
de terra. Quare ergo inſidiaris
anime mee vt occidar? Et iura
uit illi ſaul in domino dicens.
Viuit dominus quia nō eueni
et tibi quicq; mali propter hãc
rem. Dixitq; ei mulier. Quem
ſuſcitabo tibi? Qui ait. Samue
lem ſuſcita mihi. Lectio.vi.

Cum autē vidiſſet mulier
ſamuelem exclamauit vo
ce magna: ⁊ dixit ad ſaul. Qua
re impoſuiſti mihi? Tu es enim
ſaul. Dixitq; ei rex. Noli time-
re. Quid vidiſti? Et ait mulier
ad ſaul. Deos vidi aſcendentes
de terra. Dixitq; ei. Qualis eſt
forma ei⁹? Que ait. Vir ſenex
aſcēdit: ⁊ ipſe amict⁹ eſt pallio.

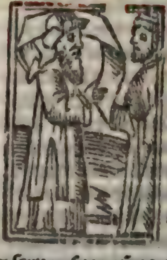
¶ Lectiones feriales a.xxvij.
capitulo primi libri vſq; ad
ſecundum regum ad libitum. 1.regū

¶ Dñica quinta. Lectio pma. ca.38.

Factū
eſt au
tem poſtq;
mortu⁹ eſt
ſaul vt da-
uid reuerte
ret a cede
amalech: ⁊
maneret in
ſicelech du
os dies. In
die autē tertia apparuit homo
veniēs de caſtris ſaul veſte ſci-

ſa: ⁊ puluere conſperſus caput.
Et vt venit ad dauid: cecidit
ſup faciē ſuam ⁊ adorauit. L. ij.
DIxitq₃ ad eũ dauid: Un
de venis? Qui ait ad eũ.
De caſtris iſrael fugi. Et dixit
ad eũ dauid. Quod eſt verbum
qđ factũ eſt? Indica mihi qui
ait. Fugit ppl's e ꝓlio: ⁊ multi
corruētes ex ppl'o mortui ſũt.
Sed ſaul ⁊ ionathas filius ei⁹
interierũt. Dixitq₃ dauid ad ado
leſcentē qui nunciabat ei. Un
de ſcis quia mortuus eſt ſaul ⁊
ionathas filius eius? Lcõ. iij.
E T ait adoleſcens q nun
ciabat ei. Caſu veni in
montē gelboe: ⁊ ſaul incũbebat
ſup haſtā ſuā. Porro curr⁹ ⁊
equites appropinquabant ei.
Et ↄuerſus poſt tergũ ſuum vi
densq₃ me vocauit. Cui cũ re
ſpondiſſem adſum: dixit mihi.
Quiſnam es tu? Et aio ad eũ.
Amalechites ſuȝ. Lectio. iiij.
E T locutus eſt mihi. Sta
ſuper me ⁊ interfice me
qm̃ tenēt me anguſtie: ⁊ adhuc
tota aĩa mea in me eſt. Stāſq₃
ſuper eum occidi illum. Scie
bam eniȝ ꝙ viuere nõ poterat
poſt ruinā. Et tuli diadema qđ
erat ĩ capite eius: ⁊ armillā de
brachio illius: ⁊ attuli ad te do
minũ meũ huc. Lcõ. v.
APprehendēs aũt dauid
veſtimenta ſua ſcidit: oẽſq₃ viri
qui erant cum eo: ⁊ planxerũt
⁊ fleuerunt ⁊ ieiunauerũt vſq₃
ad veſperam ſuper ſaul ⁊ ſuper
ionathā filium eius: ⁊ ſup po
pulũ dñi: ⁊ ſuper domuȝ iſrael:
eo ꝙ corruiſſēt gladio. Dixitq₃
dauid ad iuuenē qui nunciaue
rat ei. Unde es tu? Qui reſpõ
dit. Fili⁹ hominis aduene ama
lechites ego ſum. Lectio. vj.
Q Uare nõ timuiſti mittere ma
num tuam vt occideres chrm
dñi? Uocanſq₃ dauid vnum de
pueris ſuis ait. Accedēs irrue
in eum. Qui percuſſit illum: ⁊
mortu⁹ ē. Et ait ad eum dauid.
Sanguis tu⁹ ſup caput tuum.
Os eni tuũ locutũ eſt aduerſũ
te dicēs. Ego iterfeci xp̃m dñi.
¶ Lectio. feriales a. ij. cap. ſe
cundi regum vſq₃ ad. xj. ad
libitum. ¶ Dominica ſexta. Le
ctio prima.

FActũ eſt au Scdi re
tem verten guȝ. xj.
te anno eo
tēpore quo
ſolent re
ges ad bel
la proce
dere: miſit
dauid ioab
⁊ ſeruos ſuos cũ eo ⁊ vniuerſum

Israel: et vastauerūt filios amon et obsederūt rabba. Dauid aūt remansit in hierusalē. Lcō. ij.

D Um hec agerentur: accidit quadā die vt surgeret dauid de strato suo post meridiem et deambularet in solario domus regie: viditqꝫ mulierē se lauantē ex aduerso sup solarium suum. Erat autem mulier pulchra valde. Misit ergo rex et requisiuit q̄ esset mulier. Nūciatūqꝫ est ei qꝫ ipsa esset bersabee filia heliā vxor ethei. Lcō. iij.

M Issis itaqꝫ nūcijs dauid tulit eā. Que cū ingressa esset ad illū dormiuit cū ea. Statimqꝫ sanctificata ē ab immūdicia sua: et reuersa est in domum suam cōcepto fetu. Mittēsqꝫ nūciauit dauid et ait. Cōcepi. Misit autē dauid ad ioab dicens. Mitte ad me vriā etheum. Misitqꝫ ioab vriā ad dauid. Lectio quarta.

E T venit vrias ad dauid. Quesiuitqꝫ dauid q̄ recte ageret ioab et pplꝫ: et quomō administraret bellum. Et dixit dauid ad vriā. Uade in domū tuā et laua pedes tuos. Egressusque vrias de domo regis secutusqꝫ est eū cibus regius. Lectio. v.

D Ormiuit aūt vrias ante portam domus regie cū alijs seruis domini sui: et nō descendit ad domū suā. Nūciatumqꝫ est dauid a dicētibꝰ. Nō iuit vrias ad domum suam. Et ait dauid ad vriam. Nunquid nō de via venisti? Quare nō descēdisti in domū tuā? Lcō. vi.

E T ait vrias ad dauid. Arca dei et israel et iuda habitant in papilionibus: et dominus meus ioab et serui domini mei super faciē terre manent: et ego ingrediar domum meam vt comedam et bibam et dormiam cū vxore mea? Per salutē tuam et per salutē anime tue nō faciā rem hanc. ¶ Lectiones feriales ab. xi. cap. vsqꝫ ad. iij. regum ad libitum. ¶ Dominica septima. Lectio prima.

E T rex dauid senuerat habebatqꝫ etatis plurimos dies: cumqꝫ operiretur vestibus nō calefiebat: dixerunt ergo ei serui sui. Queramus domino nostro regi adolescentulam virginem et stet corā rege: et foueat eum: dormiatqꝫ in sinu suo et calefaciat dominum nostrum regem. Lectio secunda.

3. regū cap. 1.

Q Ueſierunt ergo adoleſcẽ
tulam ſpecioſaꝫ in omni
bus finibus iſrael: ⁊ inuenerũt
abiſac ſunamitē: ⁊ adduxerũt
eam ad regem Erat autẽ puel
la pulchra nimis: dormiebatq;
cũ rege ⁊ miniſtrabat ei. Rex
vero nõ cognouit eã. Lcõ. iij.

A Donias autẽ filius agith
eleuabatur dicẽs. Ego re
gnabo. Fecitq; ſibi currũ ⁊ eq
tes: ⁊ quinquaginta viros q an
te eũ currerent. Nec corripuit
eũ pater ſuus aliquãdo dicẽs.
Quare hoc feciſti? Erat autẽ ⁊
ipſe pulcher valde: ſecũdus na
tu poſt abſalõn. Et ſermo eius
cum ioab filio ſaruie. ⁊ cũ abia
thar ſacerdote: qui adiuuabãt
partes adonie. Lectio quarta.

S Adoch vero ſacerdos ⁊ ba
naias fili⁹ ioiade ⁊ nathã
ꝓpheta ⁊ ſemei ⁊ celethi ⁊ phe
lethi: ⁊ omne robur exercit⁹ da
uid nõ erat cũ adonia. Immo
latis ergo adonias arietib⁹ ⁊ vi
tulis ⁊ vniuerſis pinguib⁹ iuxta
lapidẽ zoeleth qui erat vicin⁹
fonti rogel: vocauit vniuerſos
fratres ſuos filios regis ⁊ oẽs
viros iuda ſeruos regis. L. v.

N Athan autẽ ꝓphetam
⁊ banaiã ⁊ robuſtos quoſq;
⁊ ſalomonem fratrem ſuum nõ
vocauit: Dixitq; nathã ad ber
ſabee matrē ſalomonis. Num
audiſti q regnauerit adonias
fili⁹ agith ⁊ dñs nr̃ dauid hoc
ignorat? Nũc ergo veni ⁊ acci
pe cõſilium a me: ⁊ ſalua animã
tuã ⁊ filij tui ſalomonis. L. vj.

V Ade ⁊ igredere ad regeꝫ
dauid: ⁊ dic ei. Nõne tu
domine mi rex iuraſti mihi an
cille tue dicẽs: q ſalomon fili⁹
tuus regnabit poſt me: ⁊ ipſe ſe
debit in ſolio meo? Quare er
go regnat adonias? Et adhuc
ibi te loquente cum rege: ego
veniã poſt te ⁊ cõplebo ſermo
nes tuos. ¶ Lcões feriales
a ſecundo capitulo tertij regũ
vſque ad decimum ad libitum.

¶ Dominica octaua. Lcõ. j.

R Egi
na ſa
ba audita
fama ſalo
monis: i no
mine domi
ni venit tẽ
tare eũ in
enigmati
bus. Et in
greſſa hie
ruſalem cum multo comitatu
⁊ diuitijs ⁊ camelis portanti
bus aromata ⁊ aurum infinitũ
nimis ⁊ gemmas precioſas: ve
nit ad regem ſalomonem ⁊ lo
cuta eſt ei vniuerſa que habe
bat in corde ſuo. Et docuit eã

3. regũ ca. 10.

ſalomon: oīa verba q̄ ꝓpoſuit. Nō fuit ſmo q regē poſſet latere: ⁊ non rñderet ei. Lectio. ij.

Uidens autē regina ſaba omnem ſapientiam ſalomonis ⁊ domum quā edificauerat ⁊ cibos menſe ei⁹ ⁊ habitacula ſeruoꝝ: ordinē miniſtrātiū: veſteſqꝫ eoꝝ: ⁊ pincernas ⁊ holocauſta que offerebat in domo dñi nō habebat vltra ſpiritū. Lcō. iij.

Dixitqꝫ ad regem. Uerus eſt ſermo quē audiui in terra mea ſuper ſermonibus tuis ⁊ ſuper ſapientia tua: ⁊ non credebam narrantibus mihi: donec ipſa veni ⁊ vidi oculis meis ⁊ probaui q̄ media pars mihi nunciata nō fuerat. Maior eſt ſapientia tua ⁊ opera tua q̄ rumor quē audiui. Lectio. iiij.

Beati viri tui ⁊ beati ſerui tui: hi qui ſtant coram te ſemper ⁊ audiūt ſapiētiā tuā. Sit dñs deus tu⁹ bñdict⁹ cui cōplacuiſti: ⁊ poſuit te ſup thronū iſrl': eo qđ dilexerit dñs iſrl' in ſempiternū: ⁊ ꝯſtituit te regē vt faceres iudiciū ⁊ iuſtitiā. Lcō. v.

Dedit ergo regi centū viginti talenta auri ⁊ aromata multa nimis ⁊ gemmas precioſas. Nō ſunt allata vltra aromata tā multa q̄ ea que dedit regina ſaba regi ſalomoni. Sꝫ ⁊ claſſis hyram que portabat aurum de ophir attulit d ophir ligna thina multa nimis ⁊ gemmas precioſas. Lectio ſexta.

Fecitqꝫ rex d lignis thinis fulcra domus domini ⁊ domus regie: ⁊ cytharas lyraſqꝫ cantoribus. Nō ſūt allata huiuſcemodi ligna thina neqꝫ viſa vſqꝫ in preſentem diem. Rex aūt ſalomon dedit regine ſaba oīa que voluit ⁊ petijt ab eo: exceptis his que vltro obtulerat ei munere regio. Que reuerſa eſt: ⁊ abijt in terrā ſuā cū ſuis ſuis.

¶ Lcōnes ſequētes ab vndecimo cap. vſqꝫ ad quartū regum ad libitū. ¶ Dominica nona.

Lcō pma. q̄rti regū. i.

Preuaricat⁹ eſt aūt moab in iſrael poſtqꝫ mortuus eſt achab. Ceciditqꝫ ochozias per cancellos cenaculi ſui qđ hēbat in ſamaria: ⁊ egrotauit. Miſitqꝫ nūcios dicens ad eos. Ite ꝯſulite beelzebub deū accaron: vtrū viuē q̄am de infirmitate mea hac. Lcō. ij.

Angelus autem domini locutus eſt ad heliam theſbitem dicens. Surge aſcende in oc

curſum nūciorum regis ſamarie: et dices ad eos. Nunqd nō eſt deus in iſrael: vt eatis ad cōſulendum beelzebub deū accaron? Quāobrem hec dicit dominus: De lectulo ſuper quē aſcēdiſti nō deſcendes: ſed morte morieris. Et abijt helias. Lcō.iij.

R euerſiq; ſunt nūcij ad ochoziam. Qui dixit eis. Quare reuerſi eſtis? At illi reſponderūt ei. Vir occurrit nob et dixit ad nos: Ite et reuertimini ad regē qui miſit vos et dicetis ei? Hec dicit dominus. Nunquid quia non erat de⁹ in iſrael: mittis vt conſulatur beelzebub de⁹ accaron? Jdcirco d lectulo ſup quē aſcendiſti nō deſcēdes: ſed morte morieris. Lectio quarta.

Q ui dixit eis. Cuius figure et habitus eſt vir ille qui occurrit vobis: et locutus eſt verba hec? At illi dixerunt. Vir piloſus: et zona pellicea accinctus renib⁹. Qui ait. Helias theſbites eſt. Miſitq; ad eum quinquagenarium principem et quinquaginta viros q erāt ſub eo. Qui aſcendit ad eū. Lectio quinta.

S edēriq; in vertice mōtis ait. Homo dei: rex pcepit vt deſcēdas. Reſpōdenſq; helias dixit quinquagenario. Si homo dei ſum: deſcēdat ignis de celo et deuoret te et qnquagita tuos. Deſcēdit itaq; ignis de celo: et deuorauit eum et quinquaginta qui erant cum eo. Lectio ſexta.

R urſum miſit ad eum principem quinquagenarium alterum: et quinquaginta cum eo. Qui locutus eſt ei. Homo dei: hec dicit rex. feſtina deſcēde. Et reſpōdens helias ait. Si hō dei ſum: deſcendat ignis de celo et deuoret te et quinquagita tuos. Deſcēdit ergo ignis de celo: et deuorauit illum et qnquaginta eius.

¶ Lectiones feriales et ſecundo cap. quarti regum vſque ad ad octauum ad libitū. ¶ Dominica. x. Lcō pma.

H Eliſe⁹ locutus eſt ad mulierem cu ius viuere fecerat filium dicens. Surge vade tu et domus tua: et pegrinare vbicunq; repereris. Vocabit enim domīnus famem: et veniet ſup terrā ſeptē annis. Que ſurrexit: et fecit iuxta verbū hominis dei. Et vadens cum domo ſua peregrinata eſt in terra philiſtijm diebus multis. Lectio ſecunda. q̄rti re gū, 8,

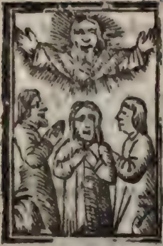
Q uumq; finiti eſſent ſeptē anni reuerſa

tui reuerſa ẽ mulier de terra phi
liſtijm: et ingreſſa eſt vt inter
pellaret regẽ ꝓ domo ſua et pro
agris ſuis. Rex autẽ loqueba-
tur cum giezi puero viri dei di
cens. Narra mihi omnia ma-
gnalia que fecit heliſeus. Cũq
ille narraret regi q̃modo mor-
tuũ ſuſcitaſſet apparuit mulier
cuius viuificauerat filium cla-
mans ad regem ꝓ domo ſua et
pro agris ſuis. Lectio tertia.
D ixitq giezi. Dñe mi rex: hec
eſt mulier: et hic eſt filius eius
quẽ ſuſcitauit heliſeus. Et in-
terrogauit rex mulierem: que
narrauit ei vera eſſe. Deditq
ei rex eunuchum vnũ dicens.
Reſtitue ei oĩa que ſua ſunt: et
vniuerſos redditus: agrorum
a die qua reliquit terram vſq
ad preſens. Lectio quarta.
V enit quoq heliſeus dama-
ſcũ: et benadab rex ſyrie egrota
bat. Nũciauerũtq ei dicentes.
Venit vir dei huc. Et ait rex
ad azahel. Tolle tecum munera
et vade in occurſuz viri dei et cõ
ſule dominum per eum dicens.
Si euadere potero de infirmi-
tate mea hac. Lectio quinta.
I uit igitur azahel in occurſuz
eius habens ſecum munera et
omnia bona damaſci: onera q̃-
draginta camelorũ. Cũq ſte-
tiſſet coram eo ait. Filius tuus
benadab rex ſyrie miſit me ad
te dicens. Si ſanari potero de
infirmitate mea hac. Dixitq ei
heliſeꝰ. Vade et dic ei. Sanabe
ris. Porro oſtendit mihi dñs
q2 morte morietur. Lectio vi.
S tetitq cum eo: et conturba-
tus eſt vſq ad ſuffuſionem vul
tus. Fleuitq vir dei. Cui azahel
ait. Quare dominus meus flet?
At ille rñdit. Quia ſcio que fa
cturus ſis filijs iſrael mala. Ci
uitates eorũ munitas igne ſuc
cendes et iuuenes eorum inter
ficies gladio: et paruulos eorũ
elides: et pregnantes diuides.
¶ Lectiones feriales a. xiij. cap.
quarti regum vſq ad finem ad
libitum. ¶ Dominica prima
auguſti: et deinceps vſq ad pri
mã dominicã ſeptẽbris excluſi-
ue cantet hiſtoria. In principio.
quando de tempore agitur: et le
gant lectiones de libris ſalomo-
nis et de libris ſapiẽtie et eccleſ.
¶ Et notãdũ q dominica pri
ma menſis appellat illa que eſt
ꝓpinquior calendis: ſiue prece
dat ſiue ſequat ſiue ſit in ipſis
calẽdis. Si igitur calende fue-
rint in dominica: ibi eſt hiſtoria
que illi dñice aſſignatur: niſi fe
ſtũ impediat inchoãda. Si vo
calende fuerint ſcḋa tertia vel
quarta feria tũc in ꝑcedẽti do-
minica ichoet hiſtoria. Si aũt

feſtinant vt effundant ſangui-
nem. Fruſtra autem iacitur re-
te ante oculos pennatorũ. Ipſi
quoq; contra ſanguinem ſuum
inſidiantur: ⁊ moliuntur frau-
des contra animas ſuas. Sic
ſemite oĩs auari: animas poſſi-
dentium rapiunt. ℞. Da mihi
domine ſedium tuarum aſſiſtricem
ſapientiam: ⁊ noli me reprobare a
pueris tuis. Quoniã ſeruus tuus
ego ſum ⁊ fili⁹ ancille tue. ℣. Mit-
te illam a ſede magnitudinis tue:
vt mecũ ſit ⁊ mecum laboret. Quo
niam ſeruus. Lectio quinta.

Sapientia foris predicat:
in plateis dat vocem ſuã:
in capite turbarum clamitat:
in foribus portarum vrbis pro-
fert verba ſua dicens. Uſq; quo
paruuli diligitis infantiã: ⁊ ſtul
ti ea que ſibi ſunt noxia cupiẽt:
⁊ imprudentes odibunt ſcien-
tiam? ℞. Domine pater et deus
vite mee ne derelinquas me in co-
gitatu maligno: extollentiam ocu-
lorum meorum ne dederis mihi: ⁊
deſiderium malignum auerte a me
domine aufer a me cõcupiſcentiam.
Et animo irreuerenti ⁊ infrunito
ne tradas me domie. ℣. Ne derelin
quas me dñe: ne accreſcant ignorã-
tie mee ⁊ multiplicent dlicta mea.
Et aĩo irreuerẽti ⁊ ĩfrunito ne tra.

Conuertimini Lcõ ſexta.
ad correctionem meam.
En proferam vobis ſpiritum
meum: ⁊ oſtendam vobis ver-
ba mea. Quia vocaui ⁊ renui-
ſtis: extendi manum meã ⁊ nõ
fuit qui aſpiceret. Deſpexiſtis
omne conſilium meum: ⁊ incre-
patiões meas neglexiſtis. Ego
quoq; in interitu veſtro ridebo:
⁊ ſubſannabo cũ vobis quod
timebatis aduenerit. ℞. Super
ſalutem ⁊ omnem pulchritudinem
dilexi ſapientiam ⁊ ꝓpoſui pro luce
habere illam. Uenerũt mihi omnia
bona pariter cum illa. ℣. Dixi ſa-
pientie ſoror mea es: ⁊ prudentiam
vocaui amicam meã. Uenerũt. Glo
ria. Uene. ℞. Initium ſapientie ti-
mor domini: intellect⁹ bonus om-
nibus facientibus eum: Laudatio
eius manet in ſeculum ſeculi. ℣.
Dilectio eius cuſtodia legum eſt: q
omnis ſapientia timor dñi. Lauda.
℞. Magna enim ſunt iudicia tua
dñe ⁊ inenarrabilia verba tua. Ma
gnificaſti populũ tuum ⁊ honoraſti.
℣. Deduxiſti ſicut oues ppim tuũ
ĩ manu moyſi ⁊ aarõ. Ma. ℞. Uer
bũ iniquũ ⁊ doloſũ longe fac a me
dñe: Diuitias ⁊ paupertatem ne dede
ris mihi. Sz tñ victui meo tribue
neceſſaria. ℣. Duo rogaui te ne de
neges mihi anteq; moriar. Diuitias.
Gloria. Sed tñ. ¶ Sequentes añe
ſunt dicende in laudibus ad mgt
vel ad memoriã q̃ndo cantabi-
tur hyſtoria. In principio. Aña. a

Sapiētiā edificauit ſibi domum excidit columnas ſeptem: ſubdit ſibi gentes:ſuperborumq̃ ⁊ ſublimium colla ꝓpria virtute calcauit. Añ. 3. Sapientia clamitat in plateis: ſiqs diligit ſapientiam ad me declinet ⁊ eam inueniet:⁊ cum eam inuenerit beatus eſt ſi tenuerint eam. Añā.4. Dominus poſſedit me ab initio viarum ſuarum anteq̃ quicquam faceret a principio : necdum erant abyſſi ⁊ ego parturiebar:quādo preparabat celos aderam cum eo componens omnia. Añ. 5 Ego in altiſſimis habito ⁊ thronus meus in columna nubis. ¶ Lectiones feriales per totum menſem vſq̃ ad ſeptembrem per quinq̃ libros ſalomonis ad libitum.

¶ Dominica prima ſeptēbris ⁊ deinceps vſq̃ ad tertiam dominicam eiuſdem menſis excluſiue : ideſt per quindecim dies an̄:quādo de tēpore agit̄ cantetur hiſtoria. Si bona. ⁊ legatur de libro iob. ¶ Sabbo vo precedenti ad veſperas ℟. Anteq̃. ij. Ad magnificat añ. Cū audiſſet iob nunciorum verba ſuſtinuit patienter ⁊ ait:ſi bona ſuſcepimus de manu domini:mala autē quare non ſuſtineamus?in omnibus his non peccauit iob labijs ſuis: neque ſtultum aliquid contra deum locutus eſt. ¶ Si hec dominica in kalendis occurrerit:fiat ſicut infra oct. beati auguſt. in feſto ſcti egidij eſt notatū. Sequēti ſabbato ad magt añ. In oībus his non peccauit iob labijs ſuis: neque ſtultū quid cōtra deū locutus eſt.

Lectio.j.

Vir erat in terra hus nomīe iob. Et erat vir ille ſimplex ⁊ rectus ac timēs deum ⁊ recedens a malo. Natiq̃ ſunt ei ſeptem filij ⁊ tres filie:⁊ fuit poſſeſſio eius ſeptem millia ouium ⁊ tria millia camelorum:quingenta quoq̃ iuga boum ⁊ quingēte aſine:ac familia multa nimis. ℟. Si bona ſuſcepimus de manu dñi:mala aūt quare non ſuſtineamus?dominus dedit dominus abſtulit : Sicut domino placuit ita factū eſt:ſit nomē dñi bñdictum. ℣. Nudus egreſſus ſum de vtero matris mee ⁊ nudus reuertar illuc. Sicut. Lectio.ij.

Iob ca. j.

ERatqꝫ vir ille magnꝰ inter omnes orientales. Et ibant filij eius ꝛ faciebāt cōuiuia per domos: vnuſquiſqꝫ in die ſuo. Et mittētes vocabant tres ſorores ſuas: vt comederēt ꝛ biberent cū eis. Cūqꝫ in orbē trāſiſſent dies cōuiuij: mittebat ad eos iob ꝛ ſanctificabat illos. ℟. Anteq̄ꝫ comedā ſuſpiro: ꝛ tanq̄ꝫ inūdātis aque ſic rugitus meus: quia timor quem timebā euenit mihi: ꝛ quod verebar accidit: nonne diſſimulaui: nonne ſilui: nonne quieui? Et venit ſuper me indignatio tua domine. ℣. Ecce non eſt auxilium mihi in me: neceſſarij quoqꝫ mei receſſerunt a me. Et. Lectio iij.

COnſurgēſqꝫ diluculo offerebat holocauſta ꝑ ſingulos. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei: ꝛ benedixerint deo in cordibꝰ ſuis. Sic faciebat iob cunctis diebꝰ. Quadam autem die cum veniſſent filij dei vt aſſiſterent corā domino: affuit etiā inter eos ſathan. Cui dixit dominꝰ. Unde venis? Qui reſpondens ait. Circuiui terram: ꝛ perambulaui eam. ℟. Utinam appenderent peccata mea quibꝰ irā merui ꝛ calamitas quam patior: In ſtatera. ℣. Quaſi arena maris hec grauior appareret. In. Gloria. In. Lectio iiij.

DIxitqꝫ dominus ad eū, Nunquid conſideraſti ſeruum meum iob qꝛ nō ſit ei ſimilis ī terra: homo ſimplex ꝛ rectus ꝛ timens deum ꝛ recedens a malo? ℟. Quare detraxiſtis ſermonibus veritatis: ad increpandum verba cōpōitis ꝛ ſubuertere nitimini amicū veſtrum: Uerūtamen que cogitaſtis explete. ℣. Quod iuſtum ē iudicate ꝛ non inuenietis ī lingua mea iniquitatē. Uerū. Lectio v.

CUi reſpondēs ſathan ait. Nunquid fruſtra iob timet deum? Nōne tu vallaſti eum ac domū eius vniuerſamqꝫ ſubſtantiā eius per circuitū? Operibus manuum eius benedixiſti: ꝛ poſſeſſio eius creuit in terra. Sed extēde paululum manum tuam ꝛ tange cuncta que poſſidet: niſi in faciē benedixerit tibi. ℟. Induta eſt caro mea putredine ꝛ ſordibus pulueris cutis mea aruit ꝛ cōtracta ē: Memēto mei domine quia ventus eſt vita mea. ℣. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt ꝛ ego ſicut fenū arui. Memento mei. Lectio ſexta.

DIxit ergo dominus ad ſathan. Ecce vniuerſa q̄ habet in manu tua ſunt: tantū in eum nō extendas manū tuam. Egreſſuſqꝫ eſt ſathan a facie domini. Cum autē quadam die filij eius ꝛ filie comederēt ꝛ biberēt vinū in domo fratris

ſui pmogeniti nūcius venit ad iob q diceret. Boues arabāt ⁊ aſine paſcebant iuxta eos: ⁊ irruerūt ſabei: tulerūtq omnia ⁊ pueros pcuſſerūt gladio ⁊ eua ſi ego ſolus vt nunciarem tibi. ℟. Paucitas dierum meorū finietur breui: dimitte me domine vt plāgā paululum dolorē meum anteq̄ vadā: Ad terrā tenebroſam ⁊ opertā mortis caligine. ℣. Remitte mihi vt refrigerer priuſq abeā. Ad. Gloria. Ad. ℟. Memento mei deus q: ventus eſt vita mea: Nec aſpiciet me viſus hominis. ℣. Et non reuertet oculus meus vt videat bona. Nec. ℟. Ne abſcondas me domine a facie tua: manum tuam longe fac a me. Et formido tua nō me terreat. ℣. Corripe me domine in miſericordia ⁊ nō in furore tuo: ne forte ad nihilum redigas me. Et. ℟. Nocte os meū perforat doloribus: ⁊ qui me comedunt nō dormiunt a multitudine eorum cōſumit veſtimentū meū: Cōparatus ſum luto. Et aſſimilatus ſum fauille ⁊ cineri. ℣. O cuſtos hominū quare me poſuiſti contrariū tibi ⁊ factus ſum mihimetipſi grauis: parce mihi domine: nihil enim ſunt dies mei. Comparatus ſum lu. Gloria. Et aſſimilatus ſum fauille.

¶ Lectiões feriales vſq ad dominicā tertiā ſeptēbris per reſiduum libri. ¶ Dñica tertia ſeptēbris ⁊ deinceps vſq ad primā dñicam octobris excluſiue cantet hiſtoria de thobia iudith ⁊ heſter quādo de tempore agitur: ⁊ legantur lectiões de eiſdē libris. ¶ Sabbato ſo precedēti ad veſp. ℟. Omni tempore. ℣. Ad magnificat aña. Ingreſſus angelus raphael ad thobiam ſalutauit eum dicens: gaudium tibi ſemp ſit: cui thobias ait: quale gaudiū mihi erit qui i tenebris ſedeo: ⁊ lumen celi non video: cui angelus inquit: forti animo eſto i proximo eſt vt a deo cureris. Lectio.j.

Thobias ex tribu ⁊ ciuitate neptalim: que eſt in ſuperioribus galilee ſupra naaſon poſt viam que ducit ad occidentem in ſiniſtro habens ciuitatem ſephet: cum captus eſſet in diebus ſalmanaſar regis aſſyriorum: in captiuitate tamē poſitus viam veritatis non deſeruit: ita vt omnia que habere poterat quotidie concaptiuis fratribus: qui erant eius ex genere impertiret. Thob. ca. j.

℟. Peto dñe vt de vinculo iperij huius abſoluas me: aut certe deſup

terras eripias me: ne reminiſcaris delicta mea vel parentum meorum: neqꝫ vindictam ſumas de peccatis meis: Quia eruis ſuſtinētes te dñe. ℣. Oĩa iudicia tua iuſta ſunt: et oēs vie tue miſericordia et veritas: et nūc dñe memēto mei. Quia. ℟. iij.

Cumqꝫ eſſet iunior oibꝰ in tribu neptalim: nihil tamē puerile geſſit i ope. Denicꝫ cū irent oēs ad vitulos aureos quos hieroboā rex iſrael fecerat: hic ſolus fugiebat cōſortia omnium: et pergebat ad hieruſalem ad templū domini: et ibi adorabat dominū deum iſrael. ℟. Omni tempore benedic deum: et pete ab eo vt vias tuas dirigat: Et omni tpe cōſilia tua in ipſo pmaneant. ℣. Inquire vt facias que placita ſunt ei in veritate: et in tota virtute tua. Et omni. Lectio iij.

Hec et his ſimilia ſm legem dei celi puerulus obſeruabat. Cum vero factus fuiſſet vir: accepit vxorem annam de tribu ſua: genuitqꝫ ex ea filium nomē ſuū imponens ei. Quem ab infantia timere deū docuit: et abſtinere ab omni peccato. ℟. Tēpus eſt vt reuertar ad eū q me miſit: vos aūt benedicite deū: Et enarrate omnia mirabilia eius. ℣. Confitemini ei coram omnibus viuentibus: quia fecit nobiſcū miſericordiā ſuā. Et. Gloria. Et. Lectio iiij.

Igitur cū per captiuitatē deueniſſet cū vxore ſua et filio in ciuitatē niniuem cum omni tribu ſua et oēs ederēt ex cibis gentilium: iſte cuſtodiuit aiam ſuā et nunqꝫ cōtaminatus eſt in eſcis eorum. Et quoniam memor fuit domini in toto corde ſuo: dedit illi deus grām in conſpectu ſalmanaſar regis et dedit illi poteſtatē quocūqꝫ vellet ire: habens libertatē quecunqꝫ facere voluiſſet. Pergebat ergo per omnes qui erant in captiuitate: et monita ſalutis dabat eis. ℟. Adonay domine deus magne et mirabilis q dediſti ſalutē in manu femine. Exaudi pces ſeruoꝝ tuoꝝ. ℣. Bñdictus es dñe q non derelinquis pſumentes de te: et de ſua virtute gloriātes humilias. Exaudi. Lectio quinta.

Cum aūt pueniſſet i rages ciuitatē medoꝝ: et ex his qbus honoratꝰ fuerat a rege habuiſſet decē talēta argēti: et cum in multa turba generis ſui gabelū egentē videret q erat ex tribu eiꝰ ſub chirographo dedit illi memoratū pondus argenti. ℟. Dñator dñe celoꝝ et terre creator aqrū rex vniuerſe creature tue: Exaudi orōnes ſuoꝝ tuoꝝ. ℣. Tu dñe cui hūiliū ſemꝑ et māſuetoꝝ placuit deꝑcatio. Exau. L. vj.

Poſt multū vero temporis

mortuo ſalmanaſar rege cū regnaret ſennacherib filius eius pro eo & filios iſrael exoſos haberet in conſpectu ſuo: thobias pergebat per omnem cognationem ſuam & conſolabatur eos. ℟. Spem in alium nunq̄ȝ habui preter in te deus iſrael. Qui iraſceris & propitius eris. Et omnia peccata hominū in tribulatione dimittis. ℣. Domine deus celi & terre reſpice ad humilitatem noſtram. Qui iraſce. Gloria. Et omnia. ℟. Conforta me rex ſanctorum principatū tenens. Et da ſermonem rectum & bene ſonantem in os meum. ℣. Da nobis domine locum penitentie & ne claudas ora canentium te domine. Et. ℟. Laudate dominum deū noſtrū: Qui non deſeruit ſperantes in ſe: & in me adimpleuit miſericordiā ſuā quaȝ promiſit domui iſrael. ℣. Laudate dominum omnes gentes & collaudate eum omnes populi. Qui. ℟. Domine rex omnipotens in ditione tua cūcta ſunt poſita: & nō eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue: libera nos. Propter nomen tuum. ℣. Exaudi domine orationem noſtraȝ & conuerte luctum noſtruȝ in gaudiuȝ. Propter. Gloria. Propter no. ¶ Que ſequentes antiphone dicantur in ſabbatis ad magnificat vel ad memoriam aña. Ne reminiſcaris domīe delicta mea vel parentum meoȝ: neq̄ vindictā ſūmas de peccatis meis. Aña. Adonay domine deus magne & mirabilis qui dediſti ſaluteȝ in manu femine: exaudi preces ſeruorū tuorum. Si vnum ſabbatū tm̄ fuerit dimittat antiphona Adonay.

¶ Feria iiij. in ieiunijs q̄tuor tempoȝ ſeptembris. Leo papa in ſermone. Scio qdē. L. j.

Quia ſacerdotalis officij eſt erga omnes eccleſie filios curā habere cōmunē que & rudibus proſit & doctis: quos ſimul diligimus pariter incitamus: vt ieiuniū quod nobis ſeptimi mēſis recurſus indicit: fide alacri p caſtigationeȝ animi & corporis celebremus. Lcō. ij.

Ut autē mens rationabilis ſalubriter exteriora caſtiget obees etiaȝ propria exercere ieiunia. Ieiunat ergo ab his q̄ caro expetit: ieiunet & ab his q̄ male interior ſubſtātia ꝯcupiſcit. Peſſimus enim cibus anime eſt velle qđ nō licet. Et noxia cordis delectatio eſt: q̄ aut turpi lucro paſcitur: aut ſuperbia extollitur aut vltione letatur. Lectio. iij.

Celebretur igitur dilectiſſimi verum & ſpirituale ieiunium: quod corpus & animam ſui puritate ſanctificet. Cordis noſtri ſecreta rimemur: & quibus rebus aut contriſtetur aut gaudeat iuſto diſcutiamus examine.

aut ſigo amor vaneglorie ſiq̃
radix auaritie ſiqͦ virus ineſt
inuidie: nihil talium aïa ſumat
eſcarum: ſed virtutũ inuicta deli
tijs celeſtes epulas terrene p̄
ferat voluptati. ❡ Feria ſexta
Sermo ſcti Auguſtini epi. L. j.

Q Uia ieiuniorum tempus
eſt fratres chariſſimi: de
ieiunio cũ ſcitate veſtra tractã
dum eſt. Ieiunia chriſtianorũ
ſpũaliter potiuſquã carnaliter
exercẽda ſunt. Vñ a petis p̄nci
paliter ieiunemus: ne ieiunia
nrã ſicͭ iudeorũ a dño reſpuant.
Q uale eſt vt a cibis L. cõ. ij.
quos dñs creauit neſcio qs im
poſtor abſtineat: ꝛ pcõꝝ ſagina
pingueſcat. Non tale ieiuniũ
ego elegi dicit dñs. Prauũ eſt
etiã ieiunium abſtinere a pecca
tis: niſi addamus ꝛ bona. Por
ro ieiunijs noſtris etiam illud
oportet accedere: qͦ dominus
ait. Cum ieiunatis nolite fieri
ſicut hypocrite triſtes. L. iij.
I eiuniũ eſt quod probat altiſ
ſimus nõ ſolum intermiſſa cor
poris refectio: verum etiã a ma
lis actib⁹ facta diſceſſio. Itaq̃
cura homo ne mẽs tua grauet
oppreſſa pctis: neq̃ aĩus tu⁹ vi
tioꝝ illecebris õlectet: ꝛ digna
deo exoluiſti ieiunia. Aliter ma
gis horres: q̃ȝ deo places. Tunc
ergo erũt accepta deo nrã ieiu

nia: ſi opꝛib⁹ ſanctis fuerit ex
piata conſcientia. ❡ Sabbato
Sermo ſcti leonis pape. L. j.

D Euotionem fideliũ dile
ctiſſimi nihil eſt i quo p
uidẽtia diuina nõ adiuuet. Si
qdẽ exercẽdis ad ſanctimoniã
mẽtib⁹ atq̃ corꝑib⁹ ipſa quoq̃
elementa mundi famulant: dũ
dierũ ac mẽſiũ diſtincte varia
ta reſolutio: quaſdã nobis pa
ginas aperit p̄ceptoꝝ: vt quod
ſacra admonẽt iſtituta hoc quo
dãmodo loquãtur ꝛ tempora.
V nde cum ſeptimũ L. cõ. ij.
menſeȝ nobis anni recurſus at
tulerit: non ignoro obſeruãtiã
veſtram ad celebrandum ſolem
ne ieiunium ſpũaliter incitari.
Qm̃ expiendo didiciſtis q̃ȝ tũ
hec p̄paratio ꝛ exteriora hoĩs
ꝛ interiora purificet: vt cũ a li
citis abſtinet: facili⁹ illicitis reſi
ſtat. Ex ſermõe eiuſdẽ. Z plice.
Q uod igitur ex veteris L. iij.
p̄dicatiõe doctrine ad purifica
tionẽ aĩarũ corporũq̃ nroꝝ ie
iunium ſeptimi menſis aſſumi
mus: nõ legalibus nos onerib⁹
ſubijcimus: ſed vtilitatẽ cõtinẽ
tie que chriſti euangelio ſeruit
ãplectimur. Nec eni talia õbẽt
eẽ nrã ieiunia q̃lia illoꝝ erant:
qb⁹ iſaias ꝑpha ſpũ ſcõ i ſe lo
quẽte dicebat. Ieiuniũ ꝛ ferias
ꝛ dies vros odiuit anima mea

Judit. cap.1. ℭ Lectiones de iudith. Lc.j.

Arphaxat itaque rex medorum ſubiugauerat mľtas gentes iperio ſuo: ⁊ ipſe edificauit ciuitatem potentiſſimam quã appellauit egbathanis. Ex lapidibus quadratis ⁊ ſectis fecit muros eius in altitudine cubitorum ſeptuaginta: ⁊ in latitudine cubitorũ triginta. Lectio ſecũda.

Turres vero eius poſuit i altitudine cubitorũ centum: per quadrũ vero earũ latus vtrũqꝫ vicenorum pedum ſpatio tendebatur. Poſuitqꝫ portas eiꝰ in altitudine turrium. Et gloriabaẗ quaſi potens in potẽtia exercitus ſui: ⁊ in gloria quadrigarum ſuarum. Lcõ.iij.

Anno igiẗ duodecimo regni ſui nabuchodonoſor rex aſſyriorũ qui regnabat in niniue ciuitate magna pugnauit ꝯtra arphaxat:⁊ obtinuit eũ in cãpo magno q appellaẗ ragau circa eufratẽ ⁊ tigrin ⁊ iadaſõ i cãpo erioch regis elicorũ. Lc.iiij.

Tunc exaltatũ ẽ regnũ nabuchodonoſor:⁊ cor eiꝰ eleuatum eſt. Et miſit ad oẽs q habitabãt in cilicia ⁊ damaſco ⁊ libano:⁊ ad gentes q̃ ſunt in carmelo ⁊ cedar: ⁊ habitantes galileã ⁊ i cãpo magno eſdrelõ ⁊ ad oẽs qui erant in ſamaria ⁊ trans flumen iordanem vſqꝫ ad hieruſalẽ: ⁊ ad oẽm terram ieſſe quouſqꝫ perueniaẗ ad montes ethiopie. Lcõ.v.

Ad hos oẽs miſit nuncios nabuchodonoſor rex aſſyriorũ. Qui oẽs vno animo cõtradixerunt ⁊ remiſerũt eos vacuos:ac ſine honore abiecerunt. Tunc indignatꝰ nabuchodonoſor rex ad oẽm terram illã iurauit per thronũ ſuũ ⁊ regnũ ꝙ defenderet ſe de oibus his. Lectio.vj.

Anno tertiodecimo nabuchodonoſor regis vigeſima ⁊ ſcda die menſis primi:factũ eſt verbũ in domo nabuchodonoſor regis aſſyriorum vt defenderet ſe. Vocauitqꝫ oẽs maiores natu: oẽſqꝫ duces bellatores ſuos:⁊ habuit cũ eis myſterium cõſilij ſui. Dixitqꝫ cogitationẽ ſuam in eo eſſe: vt omnẽ terrã ſuo ſubiugaret imperio.

ℭ Lectiones de heſter. Lcõ.j. Heſter. ca.1.

In diebꝰ aſſueri qui regnauit ab india vſqꝫ ad ethiopiã ſuper centũ vigintiſeptẽ ꝓuincias:quãdo ſedit i ſolio re-

gni ſui:ſuſa ciuitas regni eius
exoꝛdium fuit. Tertio igitur an
no imperij ſui fecit grāde ꝯui-
uiū cunctis pꝛincipibus ⁊ pue
ris ſuis foꝛtiſſimis: perſarum ⁊
medoꝛum inclytis ⁊ pꝛefectis
pꝛouinciarū coꝛā ſe:vt oſtēde-
ret diuitias gloꝛie regni ſui: ac
magnitudinem atq̄ iactantiā
potentie ſue multo tp̄e:centū
videlicet ⁊ octoginta diebus.

Lectio .ij.

Cumq̄ imple-
rent dies cōuiuij:inuita
uit omnē populū: q̄ inuentus
eſt ſuſis a maximo vſq̄ ad mini
mū: Et iuſſit ſeptē diebus con-
uiuium pꝛeparari in veſtibulo
hoꝛti ⁊ nemoꝛis:qđ regio cultu
⁊ manu ꝯſitum erat. Et pende
bant ex omni parte tentoꝛia ae
rei coloꝛiſ ⁊ carbaſini ⁊ hyacin
thini ſuſtentata funibus byſſi-
nis ac purpureis:qui eburneiſ
circulis inſerti erant: ⁊ colum-
nis marmoꝛeis fulciebāt. L. iij.

Lectuli quoq̄ aurei ⁊ ar-
gētei ſup pauimētū ſma-
ragdino ⁊ vario ſtratū lapide
diſpoſiti erant:qđ mira varieta
te pictura decoꝛabat. Bibebāt
autē qui inuitati erant aureis
poculis:⁊ alijs atq̄ alijs vaſis
cibi inferebantur. Lectio .iiij.

Vinum quoq̄ vt magnifi-
centia regia dignum erat
abundās ⁊ pꝛecipuū ponebāt.
Nec erat qui nolentes cogeret
ad bibendū:ſed ſicut rex ſtatue
rat pꝛeponēs menſis ſingulos
de pꝛīcipibus ſuis vt ſumeret
vnuſquiſq̄ qđ vellet. Lectio .v.

Vaſthi quoq̄ regina fecit
conuiuium feminarum
in palatio: vbi rex aſſuerus ma
nere conſueuerat. Itaq̄ die ſe-
ptimo cum rex eſſet hilarioꝛ: ⁊
poſt nimiam potationem inca-
luiſſet mero: pꝛecepit mauman
⁊ bazatha ⁊ arbona ⁊ bagatha
⁊ abgatha ⁊ zarath ⁊ charchas
ſeptem eunuchis:qui in cōſpe
ctu eius miniſtrabant: vt intro
ducerent reginam vaſthi coꝛā
rege poſito ſup capite eius dia
demate:vt oſtenderet cunctis
populis ⁊ pꝛīcipibus illi⁹ pul-
chꝛitudinem. Erat enim pul-
chꝛa valde. Lectio ſexta.

Que renuit ⁊ ad regis im
perium quod per eunu-
chos mandauerat venire contē
pſit. Unde iratus rex ⁊ nimio
furoꝛe ſuccēſus interrogauit ſa
pientes qui ex moꝛe regio ſem
per aderant ei:⁊ illoꝛū faciebat
cuncta cōſilio ſciētiū leges ac
iura maioꝛum Erāt aūt pꝛimi
⁊ pꝛoximi charſena ⁊ ſethar ⁊
amatha ⁊ tharſis et mares et
marſana ⁊ manucha ſeptē du
ces perſarum atq̄ medoꝝ q̄ vi
debāt faciē regis ⁊ pꝛimi poſt

eũ reſidere ſoliti erant:cui ſen
tẽtie vaſthi regina ſubiaceret:
que aſſueri regis imperiũ qđ
per eunuchos mãdauerat facẽ
noluiſſet. ¶ Dominica prima
octobris ⁊ deinceps vſq ad pri
mã dominicam nouembris ex
cluſiue cantetur hiſtoria. Ada
periat. ⁊ legatᷣ de libris macha
beorũ quando de tempore agitᷣ.
¶ Sabbo precedenti ad veſ. ℞.
Tua eſt potẽtia. vij. Ad magt. añ.
Adaperiat dñs cor vſm in lege ſua
⁊ in preceptis ſuis ⁊ faciat pacem.

1.Ma cha.1. Lectio .i.

Et factum eſt poſtq̃ p
cuſſit alexã
der philip
pi macedo
qui primus
regnauit in
grecia e
greſſus de
terra cethim darium regẽ per
ſarum:⁊ medorũ:cõſtituit plia
multa ⁊ omniũ obtinuit muni
tiões ⁊ iterfecit reges terre.Et
ptrãſijt vſq ad fines terre. ℞.
Adaperiat dominus cor veſtrum i
lege ſua ⁊ in preceptis ſuis:⁊ faciat
pacem in diebus veſtris.Et conce
dat vobis ſalutem ⁊ redimat vos a
malis. ℣. Exaudiat dominus ora
tiones veſtras ⁊ reconcilietur vo
bis:nec vos deſerat in tempore ma
lo.Et concedat. Lectio ſecunda.

Et accepit ſpolia multitu
dinis gentiũ:⁊ ſiluit ter
ra in cõſpectu eius.Et congre
gauit virtutem ⁊ exercitum for
tem nimis ⁊ exaltatũ eſt ⁊ ele
uatum cor eius: ⁊ obtinuit re
giones gentium ⁊ tyrannos: ⁊
facti ſunt illi in tributum. ℞.
Exaudiat dñs orones veſtras ⁊ re
concilietur vobis, nec vos deſerat
in tempore malo. ℣. Det vobis cor
omnib9 vt colatis eũ:⁊ facietis ei9
voluntatem.Nec vos. Lectio.iij.

Et poſt hec decidit i lectũ
⁊ cognouit quia morere
tur:⁊ vocauit pueros ſuos nobi
les qui ſecũ erant nutriti a iu
uentute ſua : ⁊ diuiſit illis re
gnum ſuum cum adhuc viue
ret. Et regnauit alexander an
nis duodecim ⁊ mortuus eſt. ℞.
Tua ẽ potẽtia tuũ regnũ dñe tu es
ſup oẽs gẽtes.Da pacẽ dñe In die
bus nřis. ℣. Creator oium de9 ter
ribilis ⁊ fortis iuſt9 ⁊ miſericors.
Da pacẽ.Gloria.In. Lectio.iiij.

Et obtinuerũt pueri eius
regnum vnuſquiſq in lo
co ſuo:⁊ impoſuerũt ſibi oẽs dia
demata poſt mortẽ eius: ⁊ filij
eorũ poſt eos mltis ãnis: ⁊ mul
tiplicata ſunt mala in terra.Et
exijt ex eis radix pcti ãtiochus
illuſtris filius antiochi regis:q

fuerat rome obſes: et regnauit in anno centeſimo trigeſimo et ſeptimo regni grecorũ. ℟. Cõgregati ſunt inimici nr̃i et gliant in virtute ſua: cõtere fortitudinẽ illorũ dñe et diſpge illos. Ut cognoſcãt quia nõ eſt alius qui pugnet pro nobis niſi tu deus nr̃. ℣. Diſperge illos in virtute tua: et depone eos ꝓtector noſter domine. Ut. Lcõ. v.

In diebus illis: exierunt ex iſrael filij iniq et ſuaſerunt multis dicẽtes. Eamus et diſponamus teſtamentũ cum gentibus que circa nos ſũt: quia ex quo receſſim⁹ ab eis inuenerũt nos mala multa. Et bonus viſus eſt ſermo in oculis eorũ. ℟. Impetum inimicorũ ne timueritis memores eſtote quomodo ſalui facti ſunt pres nr̃i. Et nũc clamemus in celũ et miſerebit noſtri deus noſter. ℣. Mementote mirabiliũ ei⁹ que fecit pharaoni et exercitui ei⁹ in mari rubro. Et nunc. Lcõ. vi.

Et deſtinauerũt aliqui de populo: et abierunt ad regem: et dedit illis poteſtatem vt facerent iuſtitiam gentium. Et edificauerunt gymnaſiũ in hieroſolymis ſcḋm leges nationum: et fecerũt ſibi preputia et receſſerunt a teſtamẽto ſancto et iuncti ſunt nationibus et venũdati ſunt vt facerent malum. ℟. Refulſit ſol in clypeos aureos et reſplenduerunt mõtes ab eis. Et fortitudo gẽtiũ diſſipata eſt. ℣. Erat enim exercit⁹ magn⁹ valde et fortis et appropiauit iudas et exercit⁹ ei⁹ in prelium. Et fortitudo gen. Gloria patri et filio. Et fortitudo. ℟. Dixit iudas ſimoni fratri ſuo: elige tibi viros et vade libera frẽs tuos in galileam: ego autem et ionathas frater meus ibimus in galaditim. Sicut fuerit volũtas in celo ſic fiat. ℣. Accingimini et eſtote filij potẽtes: quoniã melius eſt nobis mori in bello q̃ȝ videre mala gentis noſtre et ſanctorũ. Sicut fuerit. ℟. In hymnis et confeſſionibus benedicebant dominum. Qui magna fecit in iſrael: et victoriam dedit illis domin⁹ omnipotens. ℣. Ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis: et dedicauerunt altare domino. Qui. ℟. Ornauerũt faciem templi coronis aureis: et dedicauerunt altare domino. Et facta eſt leticia magna In populo. ℣. In hymnis et confeſſionibus benedicebant dominum. Et facta eſt. Gloria. In populo. ¶ Sequẽtes añe dicende ſunt in ſabbato ad magnificat vel ad memoriam quãdiu cantatur hiſtoria Adaperiat. Añ. 1. Da pacem domine in diebus noſtris: quia non eſt alius qui pugnet ꝓ nobis niſi tu de⁹ noſter. Añ. 3. Tua eſt potentia tuum regnum dñe tu es ſuper oẽs gentes. Da pacẽ domine in diebus noſtris.

Añ.4. Accingimini filij potentes ⁊ estote parati pugnare in prelio: quoniam melius est nobis mori in bello: q̄ videre mala gentis nostre ⁊ sanctorum: sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. Añ.5. Exaudiat dominus orōnes: ⁊ vr̄as recōcilietur vobis: nec vos deserat in tpe malo.

¶ Lectiones feriales ab illo loco. Et veritus. in primo ca. primi machabeorum vsq̄ ad locum illum. Tunc cōgregata est. secundo capitulo. ¶ Dominica secunda. Lectio prima.

1.Ma. cha.2.

Tunc ɔgregata est ad eos synagoga iudeorū fortis viribus ex isrl' ois volūtarius in lege. Et omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad eos: ⁊ facti sunt illis in firmamentum. Et collegerunt exercitum: ⁊ percusserunt peccatores in ira sua: ⁊ viros iniquos i indignatiōe sua: ⁊ ceteri fugerūt ad natiōes vt euaderent. L.ij.

Et circuiuit mathathias ⁊ amici ei⁹ ⁊ destruxerūt aras: ⁊ circūciderunt pueros incircūcisos quotquot inuenerūt i finib⁹ isrl' in fortitudine. Et persecuti sūt filios superbie: ⁊ prosperatū est opus in manibus eorum. Et obtinuerūt legē de manibus gentiū ⁊ de manibus regū: ⁊ nō dederunt cornu peccatori. L.iij.

Et appropinquerūt dies mathathie moriēdi ⁊ dixit filijs suis. Nūc ɔfortata ē sup̄bia ⁊ castigatio ⁊ tempus euersionis ⁊ ira indignationis. Nūc ergo o filij emulatores estote legis: ⁊ date animas vr̄as pro testamēto patrum ⁊ mementote operū patrū q̄ fecerūt in gn̄ationib⁹ suis: ⁊ accipietis gloriā magnā ⁊ nomen eternum. Lectio iiij.

Abraham nōne in tentatione inuentus est fidelis: ⁊ reputatū est ei ad iustitiā? Joseph in tēpore āgustie sue custodiuit mādatum: ⁊ factus est domin⁹ egypti. Phinees pater noster çelando çelū dei accepit testamētum sacerdotij eterni. Lec.v.

Iesus dū implet verbū factus est dux in isrl'. Caleph dū testificat in ecclesia accepit hereditatē. Dauid in sua misericordia cōsecut⁹ est sedē regni i secula. Helias dū çelat çelum legis receptus est in celum. Lectio vj.

Ananias azarias ⁊ misael credētes liberati sunt de flamma. Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. Et ita

cogitate per generationē ⁊ generationē: quia omnes qui ſperant in eum non infirmant. Et a verbis viri peccatoris ne timueritis: quia gloria eius ſtercus ⁊ vermis eſt. Hodie extollitur ⁊ cras non inuenief. ¶ Lectiones feriales a tertio capitulo vſq ad ſecundū librū machabeorū ad libitum. ¶ Dominica.iiij.

2.Macha. 1.

Lcō pma.

Fratribus qui ſunt p egyptū iudeis: ſalutē dicunt fratres q ſunt in hieroſolymis iudei ⁊ qui in regione iudea ⁊ pacem bonam. Benefaciat vobis deus ⁊ meminerit teſtamenti ſui: quod locutus eſt ad abraham ⁊ iſaac ⁊ iacob ſeruorum ſuorum fideliū: ⁊ det vobis cor omnibus vt colatis eum ⁊ faciatis eius voluntatem corde magno ⁊ animo volenti. Lectio ſecunda.

Adaperiat cor veſtrū in lege ſua ⁊ in pceptis ſuis ⁊ faciat pacē. Exaudiat orationes veſtras ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempore malo. Lectio tertia.

Et nunc hic ſumus orantes pro vobis. Regnāte demetrio āno cēteſimo ſexageſimonono nos iudei ſcripſimus vobis in tribulatione ⁊ impetu qui ſupuenit nobis in iſtis annis: ex quo receſſit iaſon a ſancta terra ⁊ a regno. Portā ſuccenderunt ⁊ effuderunt ſanguinem innocentem. Lectio.iiij.

Et orauimus ad dominū ⁊ exauditi ſumus: ⁊ obtulimus ſacrificium ⁊ ſimilaginē: ⁊ accendimus lucernas ⁊ propoſuimus panes. Et nunc frequentate dies ſcenopegie mēſis caſleu. Lectio quinta.

Anno centeſimo octogeſimo octauo: populus q ē hieroſolymis ⁊ in iudea: ſenatuſq ⁊ iudas: ariſtobolo magiſtro ptolemei regis qui eſt de genere chriſtorum ſacerdotū: ⁊ his qui in egypto ſūt iudeis ſalutem ⁊ ſanitatē. De magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agimus ipſi: vtpote qui aduerſus talem regem dimicauimus. Lectio ſexta.

Ipſe enim ebullire fecit de perſide eos q pugnauerūt contra nos ⁊ ſanctam ciuitatem. Nam cum in perſide eſſet dux ipſe: ⁊ cum ipſo immenſus exercitus cecidit in templo nanee: cōſilio decepto ſacerdotū

manet. Etenim cū ea habitātu rus venit ad locū antiochus τ amici eius: τ vt acciperet pecunias multas dotis noie. ¶ Lectiones feriales a secūdo capitulo secundi machabeorū vsqꝫ ad sextum capitulū ad libitū.

2.Ma cha.5. ¶ D̄nica quarta. Lcō prima.

Cum venisset apollonius hierosolymā pacem simulans geuit vsqꝫ ad diē sanctā sabbati. Et tūc feriatis iudeis arma capere suis pcepit: omnesqꝫ qui ad spectaculū pcesserant trucidauit: τ ciuitatē cum armatis discurrēs ingentē multitudine peremit. Lcō.ij.

2.Ma cha.6. Iudas autem machabeus qui decimus fuerat secesserat in desertum locū: ibiqꝫ inter feras in montibus vitā cū suis agebat. Et feni cibo vescētes demorabātur: ne participes essent coinquinationis. L.iij.

Non post multum temporis misit rex senem quendam antiochenum qui compelleret iudeos vt se transferrent a patrijs τ dei legibus: contaminare etiam quod in hierosolymis erat templum τ cognominare iouis olympij: τ in garizim prout erant hi qui locum inhabitabant iouis hospitalis.

Pessima autē Lectio.iiij. τ vniuersis grauis malorū erat incursio. Nam templum luxuria τ comessationibus erat plenum: τ scortantium cum meretricibus: sacratisqꝫ edibꝰ mulieres se vltro ingerebāt introferentes ea que non licebant.

Altare etiam Lectio.v. plenum erat illicitis que legibus prohibebantur. Neqꝫ enim sabbata custodiebantur: neque dies solennes patrij seruabantur: nec simpliciter iudeum quisquam se confitebatur. Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia. Lectio sexta.

Et cum liberi sacra celebrarentur: cogebant hedera coronati libero circuire. Decretum autem exijt in proximas gentilium ciuitates suggerentibꝰ ptolemeis: vt pari modo τ ipsi aduersus iudeos agerent vt sacrificarent. Eos autē qui nollent transire ad instituta gentiliū interficerēt. ¶ Lectiones feriales a septimo capitulo vsqꝫ ad nonū ad libitum.

¶ D̄nica quinta. Lectio.i.

Eodem

2.Macha.9.

Eodē tempore antiochus inhoneſte revertebatur de perſide: Intraverat enim in eam que dicitur perſipolis et tentavit expoliare templum et civitatem opprimere: ſed multitudine ad arma concurrente in fugam verſi ſunt. Et ita contigit ut antiochus poſt fugam turpiter rediret. Lectio ſecunda.

Et cum veniſſet circa egbathanan recognovit q̄ erga nichanorem et timotheum geſta ſunt. Elatus autem in ira arbitrabatur ſe iniuriam illorū q ſe fugaverant poſſe in iudeos retorquere. Ideoqz iuſſit agitari currū ſine intermiſſiōe agēs iter: celeſti eum iudicio perurgente: eo q ita ſuperbe locut⁹ eſt ſe venturum hieroſolymā: et congeriem ſepulchri iudeoꝝ eam facturum. Lectio tertia.

Sed qui univerſa conſpicit dominus deus iſrael: percuſſit eum inſanabili et inviſibili plaga. Ut eni finivit hūc ipſum ſermonē apprehendit eū dirus dolor viſcerum: et amara internorum tormenta. Et quidez ſatis iuſte. Quippe q multis et novis cruciatibus aliorū torſerat viſcera: lz ille nullo modo a ſua malitia ceſſaret. L. iiij.

Super hoc autem ſuperbia repletus ignem ſpirans animo in iudeos: et pcipiēs accelerari negociū: contigit illuz in impetu euntē de curru cadere et gravi corporis colliſiōe mēbra vexari. Iſqz q ſibi videbat etiam fluctibus maris imperare: ſupra humanum moduz ſuperbia repletus et montium altitudines in ſtatera appēdere: nunc humiliatus ad terram in geſtatorio portabat: manifeſtaz dei virtutez in ſemetipſo conteſtās: ita ut de corpore impij vermes ſcaturirent ac viventes in doloribus carnes eius effluerēt odore etiam illius et fetore exercitus gravaretur. Lcō quinta.

Et qui paulo ante ſydera celi contingere ſe arbitrabatur euz nemo poterat pp̄ intolerantiam fetoris portare. Hinc igit cepit ex gravi ſuperbia deductus ad agnitionez ſuī venire divina admonit⁹ plaga: per momēta ſingula doloribus ſuis augmenta capiētib⁹. L. vj.

Et cum nec ipſe fetorem ſuum ferre poſſet ſic ait. Iuſtum eſt ſubditum eſſe deo:

z mortalē nō paria deo ſentire. Orabat aūt hic ſceleſtus dn̄z a q̄ nō eēt miām ɔſecutur⁹ z ciuitatē ad quā feſtinās veniebat: vt eā ad ſolū₃ deduceret: ac ſepulchrū ɔgeſtoꝝ faceret; nunc optat liberā reddē. ¶ Lcōnes feriales a.ix.ca. vſq₃ ad finē ad libitum. ¶ Dñicū℞ ꝑma dies nouēbꝛis in dñica euenerit qa nō pn̄t dici tria vltia ꝶ'ia hiſto rie dn̄ical' niſi itermittat offin̄ de btā vḡie in vno ſabbo: iō in dn̄ica infra ocl. bti martini fiat offiū d̄ feria illo āno: z hoc ē qn̄ lr̄a dn̄icalis currit p.d. ſicē fuit declaratu₃ in cap. mediolanēſi. 1505. ¶ Dn̄ica.j. nouēbꝛis z deinceps vſq₃ ad.j. dn̄icā aduētus excluſiue qn̄ de tp̄e agitur: cātet hiſto. Uidi dn̄m. z legant ezechiel z daniel z.xij. ꝓphete. Et notādū qꝫ cū legit liber ezechielis lcōnes de ꝑmo cap. pꝛ Tu autē. a ſcdo z deinceps per hec dicit dn̄s. finiuntur. Et ſabbato precedēn ad veſp. ℟. Aſpice dn̄e de ſede. ij. Ad magt aīa. Uidi dn̄m ſedentē ſuper ſoliū excelſu₃ z eleuatū: z plena erat oīs terra maieſtate eius: z ea q̄ ſub ipſo erāt replebant templu₃. Lectio ꝑma.

ezechl. cap. 1. Et factu₃ eſt in triceſimo anno in quarto menſe in quinta menſis: cu₃ eſſem in medio captiuoꝝ iuxta fluuiū chobar: aperti ſunt celi z vidi viſiones dei. In quīta mēſis ipſe eſt annus quintus trāſmigratiōis regis ioachim factū eſt verbu₃ dn̄i ad ezechielē filium buzi ſacerdotē in terra chaldeoꝛu₃ ſecus flumen chobar. Tu aūt. ℟. Uidi dn̄m ſedentē ſup ſoliu₃ excelſum z eleuatū: z plena erat omnis terra maieſtate eius. Et ea que ſub ipſo erant replebāt templū. ℣. Seraphin ſtabant ſuper illud ſex ale vni z ſex ale alteri. Et ea. Lcō. ij.

Et facta eſt ſuper eum ibi manus dn̄i. Et vidi: z ecce vētus turbinis veniebat ab aquilone: z nubes magna z ignis inuoluēs z ſplēdoꝛ in circuitu ei⁹. Et in medio ei⁹ q̄ſi ſpecies electri: ideſt d̄ medio ignis. Tu. ℟. Aſpice dn̄e de ſede ſctā tua: z cogita de nobis: iclina de⁹ me⁹ aurē tuā z audi. Api oculꝰ tuos z vide tribulationē noſtrā. ℣. Qui regis iſrael intende: q deducis velut ouē ioſeph. Apri oculos. Lectio iij.

Et in medio eius ſilitudo quatuoꝛ animaliu₃ z hic aſpectus eoꝛū. Similitudo hominis in eis: z quatuoꝛ facies vni z q̄tuoꝛ pēne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti: z planta pedis eoꝝ quaſi planta pedis vituli: z ſcintille quaſi aſpectus eris cādētis: z manus hoīs ſub pēnis eoꝛū in quatuoꝛ partibus. Tu.

℟. Aſpice domine q̄a facta eſt deſo
lata ciuitas plena diuitijs: ſedet in
triſtitia domina gentium: non eſt
qui conſoletur eā niſi tu deus. ℣.
Plorās plorauit in nocte ⁊ lachry
me eius in maxillis eius. Nō eſt q
con. Gloria. Non. Lcō. iiij.

Et facies ⁊ pēnas ꝑ qua-
tuor partes habebāt: iuncteq;
erant penne eorū alterius ad
alterum. Non reuertebantur
cū incederent: ſed vnūquodq;
ante faciem ſuam gradiebatur.
Similitudo autē vultus eorum
facies hominis ⁊ facies leonis
a dextris ipſorū quatuor: facies
aūt bouis a ſiniſtris ipſoꝝ qua
tuor: ⁊ facies aquile deſuꝑ ipſo
rū quatuor. Tu autē. ℟. Super
muros tuos hierl'm cōſtitui cuſto-
des: tota die ⁊ nocte non tacebūt:
Laudantes nomen domini. ℣. Pre
dicabunt populis fortitudinē meā:
⁊ annunciabunt in gentibus glo-
riam meam. Laudantes. Lcō. v.

Et facies eorum ⁊ penne
eoꝝ extente deſuper. Due
penne ſingulorum iungebant:
⁊ due tegebant corpora eorum.
Et vnūquodq; eorum corā fa-
cie ſua ambulabat. Ubi erat i-
petus ſpiritus illuc gradieban
tur: nec reuertebantur cum am
bularent. Tu autē domine. ℟.
Muro tuo inexpugnabili circun-
cinge nos domine: ⁊ armis tue po-
tentie ꝓtege nos ſemꝑ. Libera dn̄e
deus iſrl' clamantes ad te. ℣. Erue
nos in mirabilib⁹ tuis: ⁊ da gloriā
nomini tuo. Libera. Lectio. vj.

Similitudo animalium et
aſpectus eoꝝ quaſi carbo
num ignis ardentium: ⁊ quaſi
aſpectus lampadaꝝ. Hec erat
viſio diſcurrens in medio ani-
maliū: ſplendor ignis ⁊ de igne
fulgur egrediens. Et animalia
ibant ⁊ reuertebātur in ſimili-
tudinem fulguris coruſcantis.
Tu autē. ℟. Suſtinuimus pacē
⁊ nō venit quęſiuimus bona ⁊ ecce
turbatio. cognouimus dn̄e peccata
noſtra. Non in perpetuum obliuiſca
ris nos. ℣. Peccauimus cum pa-
tribus noſtris, iniuſte egimus iniq
tatem fecimus. Non in perpetuum.
Gloria. Non in perpetuum. ℟. An-
guſtie mihi ſunt vndiq; ⁊ quid eli
gam ignoro. Melius eſt mihi inci
dere in manus hominū q̄ derelin
quere legē dei mei. ℣. Si enī hoc
egero mors mihi eſt: ſi aūt non ege
ro non effugiam manus veſtras.
Meli⁹ eſt mihi incidere in ma. ℟.
Miſit dominus angelum ſuum et
concluſit ora leonum ⁊ non me cō
taminauerūt. Quia coram eo iuſti
tia inuēta eſt in me. ℣. Miſit de⁹
miſericordiā ſuā ⁊ veritatē ſuam
animā meā eripuit de medio catu
loꝝ leonū. Quia. ℟. Laudabilis po
pulus quē dn̄s exercituū benedi-

xit dicens: opus manuū meaꝝ es
tu: hereditas mea iſrael. ℣. Beata
gens cuius eſt dñs deus eoꝝ: pplſ
elect⁹ in hereditatē. hereditas. Glo
ria. here. ¶ Sequētes añe dicē
de ſunt in ſabb. ad magt vel ad
memoriā q̄zdiu cantat hiſtoria.
177 Vidi dñm. Añ. 1 Muro tuo in-
expugnabili circūcinge nos dñe: ⁊
armis tue potentie protege nos ſemp
deus noſter. Añ. 3. Qui celorum
contines thronos ⁊ abyſſos intue
ris dñe: rex regū mōtes pōderas ter
rā palmo ꝯcludis: exaudi nos dñe
in gemitib⁹ nr̄is. Añ. 4. Suſti-
nuim⁹ pacē ⁊ nō venit dñe: queſiui
mus bona: ⁊ ecce turbatio: cognoui
mus dñe pctā noſtra: ne in eternuz
obliuiſcaris nos deus iſrl. Añ. 5.
Aſpice dñe q2 facta eſt deſolata ciui
tas plena diuitijs: ſedet in triſtitia
dñā gentium: non eſt qui conſolet
eam niſi tu deus nr̄. ¶ Lectio-
nes feriales a .ij. cap. ezechielis
vſq3 ad ſeptimum ad libitum.

¶ Dñica .ij
Lcō pma.

ezechi.
cap. 2.

ET fa
ctus
eſt ſmo do-
mini ad me
dicens. Et
tu fili hois.
Hec dicit
domin⁹ deus
terre iſrael.
Finis venit: venit finis ſup qua
tuor plagas terre. Nunc finis
ſuper te ⁊ immittā furorē meū
in te: ⁊ iudicabo te iuxta vias
tuas: ⁊ ponā ꝯtra te oēs abomi
nationes tuas. Hec. Lectio ij.
Et nō parcet oculus meus ſu
per te ⁊ nō miſerebor: ſed vias
tuas ponā ſuper te: ⁊ abomina-
tiones tue in medio tui erunt.
Et ſcietis quia ego dominus.
Hec dicit dominus deus: Affli
ctio vna afflictio ecce venit. Fi
nis venit: venit finis. Euigilauit
aduerſum te: ecce venit. Venit
contritio ſuper te qui habitas
in terra. Hec. Lectio tertia.
Venit tēpus: prope eſt dies oc
ciſionis ⁊ non glorie montiuz.
Nunc de propinquo effundam
iram meam ſuper te: ⁊ comple-
bo furorem meum in te: ⁊ iudi
cabo te iuxta vias tuas: ⁊ impo
nā tibi oia ſcelera tua ⁊ nō par
cet oculus meus neq3 miſere-
bor: ſed vias tuas imponaz tibi
⁊ abominationes tue in medio
tui erunt. Et ſcietis q2 ego ſuz
dñs percutiēs. Hec. Lcō. iiij.
Ecce dies: ecce venit. Egreſſa
eſt contritio. Floruit virga: ger
minauit ſuperbia: iniquitas ſur
rexit in virga impietatis. Non
ex eis ⁊ non ex populo: neq3 ex
ſonitu eorum: ⁊ non erit requi
es in eis. Hec. Lectio quinta.

Venit tempus appropinqua
uit dies. Qui emit non letetur
et qui vendit nõ lugeat quia ira
super omnem populum eius.
Quia q vendit ad id qđ vendi
dit nõ reuertetur: et adhuc i vi
uentib' vita eoꝝ. Viſio enim ad
oẽm multitudinem eius nõ re
gredietur: et vir in iniquitate vi
te ſue nõ ꝯfortabit. Hec. L. vj.
Canite tuba: preparentur oẽs
et non eſt qui vadat ad preliũ.
Ira enim mea ſuper vniuerſũ
populum eius. Gladius foris
peſtis et fames intrinſecus. Qui
in agro eſt gladio morietur: et qui
in ciuitate peſtilentia et fame de
uorabunt. Et ſaluabuntur qui
fugerint ex eis: et erunt in mon
tibus q̃ſi colũbe cõuallium: oẽs
trepidi vnuſquiſq; i iniquitate
ſua. Hec. ¶ Lectiões feriales
ab oct. cap. vſq; ad finẽ ad libi
tũ. ¶ Dominica. iij. Lectio. j.
Dani. cap. j.

Anno
tertio
regni ioa
chim regis
iuda: venit
nabuchodo
noſor rex
babylonis
hieruſalem
et obſedit
eam. Et tra
didit dominus in manu eius
ioachim regem iude et partem
vaſorum domus dei. Et aſporta
uit ea in terram ſennaar in do
mũ dei ſui: et vaſa intulit i domũ
theſauri dei ſui. Tu. Lcõ ſcda.
Et ait rex aſſeneç ꝓpoſito eu
nuchoꝝ vt introduceret de fi
lijs iſrael et ſemie regis et tyrã
noꝝ pueros in qbus nulla eſ
ſet macula: decoros forma et eru
ditos omni ſapientia: cautos ſci
entia et doctos diſciplina: et qui
poſſent ſtare i palatio regis vt
doceret eos literas et linguam
chaldeorum. Tu. Lectio tertia.
Et conſtituit eis rex annonã
p ſingulos dies de cibis ſuis et
de vino vnde bibebat ipſe: vt e
nutriti tribus annis poſtea ſta
rent in ꝯſpectu regis. Fuerunt
ergo inter eos de filijs iude: da
niel: ananias: miſahel: et azarias.
Et impoſuit eis prepoſitus eu
nuchorum noia daniel balthe
ſar: ananie ſidrac: miſaheli mi
ſac: et azarie abdenago. L. iiij.
Propoſuit autem daniel in cor
de ſuo ne pollueretur de men
ſa regis: neq; de vino pot' eius.
Et rogauit eunuchorum ꝓpoſi
tum ne contaminaretur. Dedit
autem deus danieli gratiam et
miſericordiam i conſpectu prin
cipis eunuchorum. Tu. Lcõ. v.
Et ait princeps eunuchorum
ad danielem. Timeo ego dñm

eũ reſidere ſoliti erant:cui ſententie vaſthi regina ſubiaceret: que aſſueri regis imperiũ qđ per eunuchos mãdauerat facẽ noluiſſet. ¶ Dominica prima octobris ⁊ deinceps vſq; ad p̄mã dominicam nouembris excluſiue cantetur hiſtoria. Adaperiat. ⁊ legãt de libris machabeoꝝ quando de tempore agit. ¶ Sabbto p̄cedenti ad veſ. ℟. Tua eſt potẽtia. iiij. Ad magt añ. Adaperiat dñs coꝛ vr̃m in lege ſua ⁊ in preceptis ſuis ⁊ faciat pacem.

1. Macha. 1. Lectio .j.

Et factum eſt poſtq̃ pcuſſit alexãder philippi macedo qui primus regnauit in grecia egreſſus de terra cethim darium regeꝫ perſarum:⁊ medoꝝ:cõſtituit p̄lia multa ⁊ omniũ obtinuit munitiões ⁊ iterfecit reges terre. Et ptrãſijt vſq; ad fines terre. ℟. Adaperiat dominus coꝛ veſtrum i lege ſua ⁊ in preceptis ſuis:⁊ faciat pacem in diebus veſtris. Et concedat vobis ſalutem ⁊ redimat vos a malis. ℣. Exaudiat dominus oꝛationes veſtras ⁊ reconcilietur vobis:nec vos deſerat in tempoꝛe malo. Et concedat. Lectio ſecunda.

Et accepit ſpolia multitudinis gentiuꝫ:⁊ ſiluit terra in cõſpectu eius. Et congregauit virtutem ⁊ exercitum foꝛtem nimis ⁊ exaltatuꝫ eſt ⁊ eleuatum coꝛ eius: ⁊ obtinuit regiones gentium ⁊ tyrannos: ⁊ facti ſunt illi in tributum. ℟. Exaudiat dñs oꝛones veſtras ⁊ reconcilietur vobis, Nec vos deſerat in tempoꝛe malo. ℣. Det vobis coꝛ omnib⁹ vt colatis eũ:⁊ faciatis ei⁹ voluntatem. Nec vos. Lectio. iij.

Et poſt hec decidit i lectũ ⁊ cognouit quia moꝛeretur:⁊ vocauit pueros ſuos nobiles qui ſecuꝫ erant nutriti a iuuentute ſua: ⁊ diuiſit illis regnum ſuum cum adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodeciꝫ ⁊ moꝛtuus eſt. ℟. Tua ẽ potẽtia tuũ regnũ dñe tu es ſup oẽs gẽtes. Da pacẽ dñe In diebus nr̃is. ℣. Creatoꝛ oium de⁹ terribilis ⁊ foꝛtis iuſt⁹ ⁊ miſericoꝛs. Da pacẽ. Gloria. In. Lectio. iiij.

Et obtinuerũt pueri eius regnum vnuſquiſq; in loco ſuo:⁊ impoſuerũt ſibi oẽs diademata poſt moꝛtẽ eius: ⁊ filij eoꝝ poſt eos mlťis ãnis: ⁊ multiplicata ſunt mala in terra. Et exijt ex eis radix pcti ãtiochus illuſtris filius antiochi regis:q

fuerat rome obſes: ⁊ regnauit in anno centeſimo trigeſimo ⁊ ſeptimo regni grecorũ. ℟. Cõgregati ſunt inimici nr̃i et gliant̃ in virtute ſua: cõtere fortitudinẽ illoꝝ dñe ⁊ diſpge illos. Ut cognoſcãt qꝛ nõ eſt alius qui pugnet pro nobis niſi tu deus nr̃. ℣. Diſperge illos in virtute tua: ⁊ depone eos ꝓtector noſter domine. Ut. L cõ. v.

In diebus illis: exierunt ex iſrael filij iniq ⁊ ſuaſerunt multis dicẽtes. Eamus ⁊ diſponamus teſtamentũ cum gentibus que circa nos ſũt: quia ex quo receſſim⁹ ab eis inuenerũt nos mala multa. Et bonus viſus eſt ſermo in oculis eoꝝ. ℟. Impetum inimicorũ ne timueritis memores eſtote quomodo ſalui facti ſunt pres nr̃i. Et nũc clamemus in celũ ⁊ miſerebit̃ noſtri deus noſter. ℣. Mementote mirabiliũ ei⁹ que fecit pharaoni ⁊ exercitui ei⁹ in mari rubro. Et nunc. L cõ. vi.

Et deſtinauerũt aliqui de populo: ⁊ abierunt ad regem: ⁊ dedit illis poteſtatem vt facerent iuſtitiam gentium. Et edificauerunt gymnaſiũ in hieroſolymis ſm leges nationum: ⁊ fecerũt ſibi preputia ⁊ receſſerunt a teſtamẽto ſancto ⁊ iuncti ſunt nationibus ⁊ venũdati ſunt vt facerent malum. ℟. Refulſit ſol in clypeos aureos ⁊ reſplenduerunt mõtes ab eis. Et fortitudo gẽtiũ diſſipata eſt. ℣. Erat eniꝫ exercit⁹ magn⁹ valde ⁊ fortis ⁊ appropiauit iudas ⁊ exercit⁹ ei⁹ in prelium. Et fortitudo gen. Gloria patri ⁊ filio. Et fortitudo. ℟. Dixit iudas ſimoni fratri ſuo: elige tibi viros ⁊ vade libera frẽs tuos in galileam: ego autem ⁊ ionathas frater meus ibimus in galaaditim. Sicut fuerit volũtas in celo ſic fiat. ℣. Accingimini ⁊ eſtote filij potẽtes: quoniã melius eſt nobis mori in bello ꝙ̃ videre mala gentis noſtre ⁊ ſanctorũ. Sicut fuerit. ℟. In hymnis ⁊ confeſſionibus benedicebant dominum: Qui magna fecit in iſrael: ⁊ victoriam dedit illis domin⁹ omnipotens. ℣. Ornauerunt faciẽ tẽpli coronis aureis: ⁊ dedicauerunt altare domino. Qui. ℟. Ornauerũt faciem templi coronis aureis: ⁊ dedicauerunt altare domino. Et facta eſt letitia magna In populo. ℣. In hymnis ⁊ confeſſionibus benedicebant dominum. Et facta eſt. Gloria. In populo. ¶ Sequẽtes an̄e dicende ſunt in ſabbatis ad magnificat vel ad memoriaꝫ quãdiu cantatur hiſtoria Adaperiat. An̄a. 1. Da pacem domine in diebus noſtris: quia non eſt alius qui pugnet ꝓ nobis niſi tu de⁹ noſter. An̄a. 3. Tua eſt potentia tuum regnum dñe tu es ſuper oẽs gentes da pacẽ domine in diebus noſtris.

Añ. 4. Accingimini filij potentes et eſtote parati pugnare in prelio: quoniam melius eſt nobis mori in bello: quã videre mala gentis noſtre et ſanctorum: ſicut fuerit voluntas in celo ſic fiat. Añ. 5. Exaudiat dominus orones: et vras recõcilietur vobis: nec vos deſerat in tpe malo.

¶ Lectiones feriales ab illo loco. Et veritus. in primo ca. primi machabeorum vſq ad locum illum. Tũc cõgregata eſt. ſecundo capitulo. ¶ Dominica ſecunda. Lectio prima.

1. Macha. 2.

Tunc cõgregata eſt ad eos ſynagoga iudeorũ fortis viribus ex iſrl' ois volũtarius in lege. Et omnes qui fugiebant a malis additi ſunt ad eos: et facti ſunt illis in firmamentum. Et collegerunt exercitum: et percuſſerunt peccatores in ira ſua: et viros iniquos i indignatiõe ſua: et ceteri fugerũt ad natiões vt euaderent. L. ij.

Et circuiuit mathathias et amici ei⁹ et deſtruxerũt aras: et circũciderunt pueros incircũciſos quotquot inuenerũt i finib⁹ iſrl' in fortitudine. Et perſecuti ſunt filios ſuperbie: et proſperatũ eſt opus in manibus eorum. Et obtinuerũt legẽ de manibus gentiũ et de manibus regũ: et nõ dederunt cornu peccatori. L. iij.

Et appropinquerũt dies mathathie moriẽdi et dixit filijs ſuis. Nũc cõfortata ẽ ſupbia et caſtigatio et tempus euerſionis et ira indignationis. Nũc ergo o filij emulatores eſtote legis: et date animas vras pro teſtamẽto patrum et mementote operũ patrũ q fecerũt in gñationib⁹ ſuis: et accipietis gloriã magnã et nomen eternum. Lectio iiij.

Abraham nõne in tentatione inuentus eſt fidelis: et reputatũ eſt ei ad iuſtitiã? Joſeph in tẽpore ãguſtie ſue cuſtodiuit mãdatum: et factus eſt domin⁹ egypti. Phinees pater noſter çelando çelũ dei accepit teſtamẽtum ſacerdotij eterni. Lectio v.

Jeſus dũ implet verbũ factus eſt dux in iſrl'. Caleph dũ teſtificaf in eccleſia accepit hereditatẽ. Dauid in ſua miſericordia cõſecut⁹ eſt ſedẽ regni i ſecula. Helias dũ çelat çeluz legis receptus eſt in celuz. Lectio vj.

Ananias azarias et miſael credẽtes liberati ſunt de flamma. Daniel in ſua ſimplicitate liberatus eſt de ore leonum. Et ita

cogitate per generationem ⁊ generationẽ:quia omnes qui ſperant in eum non infirmant. Et a verbis viri peccatoris ne timueritis:quia gloria eius ſtercus ⁊ vermis eſt. Hodie extollitur ⁊ cras non invenietur. ℭ Lectiones feriales a tertio capitulo uſq; ad ſecundũ librũ machabeorũ ad libitum. ℭ Dominica.iij.

Lcõ pma.

2.Mach. cha.1.

Fratrib⁹ qui ſunt p egyptum iudeis:ſalutẽ dicunt fratres q ſunt in hieroſolymis iudei ⁊ qui in regione iudea ⁊ pacem bonam. Benefaciat vobis deus ⁊ meminerit teſtamenti ſui:quod locutus eſt ad abraham ⁊ iſaac ⁊ iacob ſervorum ſuorum fideliũ: ⁊ det vobis cor omnibus ut colatis eum ⁊ faciatis eius voluntatem corde magno ⁊ animo volenti. Lectio ſecunda.

Adaperiat cor veſtrũ in lege ſua ⁊ in pceptis ſuis ⁊ faciat pacẽ. Exaudiat orationes veſtras ⁊ reconcilietur vobis:nec vos deſerat in tempore malo. Lectio tertia.

Et nunc hic ſumus orantes pro vobis. Regnãte demetrio ãno cẽteſimo ſexageſimo nono nos iudei ſcripſimus vobis in tribulatione ⁊ impetu qui ſupvenit nobis in iſtis annis:ex quo receſſit iaſon a ſancta terra ⁊ a regno. Portã ſuccenderunt ⁊ effuderunt ſanguinem innocentem. Lectio.iiij.

Et oravimus ad dominũ ⁊ exauditi ſumus:⁊ obtulimus ſacrificium ⁊ ſimilaginẽ: ⁊ accendimus lucernas ⁊ propoſuimus panes. Et nunc frequentate dies ſcenophegie menſis caſleu. Lectio quinta.

Anno centeſimo octogeſimo octavo: populus q ẽ hieroſolymis ⁊ in iudea: ſenatuſq; ⁊ iudas:ariſtobolo magiſtro ptolemei regis qui eſt de genere chriſtorum ſacerdotũ: ⁊ his qui in egypto ſũt iudeis ſalutem ⁊ ſanitatẽ. De magnis periculis a deo liberati magnifice gratias agimus ipſi:utpote qui adverſus talem regem dimicavimus. Lectio ſexta.

Ipſe enim ebullire fecit de perſide eos q pugnaverũt contra nos ⁊ ſanctam civitatem. Nam cum in perſide eſſet dux ipſe:⁊ cum ipſo immenſus exercitus cecidit in templo naneę:cõſilio deceptus ſacerdotum

manet. Etenim cū ea habitaturus venit ad locū antiochus ꝛ amici eius: ꝛ vt acciperet pecunias multas dotis noie. ¶ Lectiones feriales a ſecūdo capitulo ſecundi machabeorū vſqꝫ ad ſextum capitulū ad libitū.

2. Ma cha. 5. ¶ Dñica quarta. Lcō prima.

Cum veniſſet apollonius hieroſolymam pacem ſimulans geſſit vſqꝫ ad diē ſanctā ſabbati. Et tūc feriatis iudeis arma capere ſuis pcepit: omneſqꝫ qui ad ſpectaculū proceſſerant trucidauit: ꝛ ciuitatē cum armatis diſcurrēs ingentē multitudine peremit. Lco. ii.

2. Ma cha. 6. Iudas autem machabeus qui decimus fuerat ſeceſſerat in deſertum locū: ibiqꝫ inter feras in montibus vitā cū ſuis agebat. Et feni cibo veſcētes demorabātur: ne participes eſſent coinquinationis. L. iij.

Non poſt multum temporis miſit rex ſenem quendam antiochenum qui compelleret iudeos vt ſe tranſferrent a patrijs ꝛ dei legibus: contaminare etiam quod in hieroſolymis erat templum ꝛ cognominare iouis olympij: ꝛ in garizim prout erant hi qui locum inhabitabant iouis hoſpitalis.

Peſſima autē Lectio. iiij. ꝛ vniuerſis grauis malorū erat incurſio. Nam templum luxuria ꝛ comeſſationibus erat plenum: ꝛ ſcortantium cum meretricibus: ſacratiſqꝫ edibus mulieres ſe vltro ingerebāt introferentes ea que non licebant.

Altare etiam Lectio. v. plenum erat illicitis que legibus prohibebantur. Neqꝫ enim ſabbata cuſtodiebantur: neque dies ſolennes patrij ſeruabantur: nec ſimpliciter iudeum quiſquam ſe confitebatur. Ducebantur autem cum amara neceſſitate in die natalis regis ad ſacrificia. Lectio ſexta.

Et cum liberi ſacra celebrarentur: cogebant hedera coronati libero circuire. Decretum autem exijt in proximas gentilium ciuitates ſuggerentibus ptolemeis: vt pari modo ꝛ ipſi aduerſus iudeos agerent vt ſacrificarent. Eos autē qui nollent tranſire ad inſtituta gentiliū interficerēt. ¶ Lectiões feriales a ſeptimo capitulo vſqꝫ ad nonū ad libitum.

¶ Dñica quinta. Lectio. i.

Eodem

2. Ma. cha. 9.

EOdē tempore antiochus inhoneste reuertebatur de perside: Intrauerat enim in eam que dicitur persipolis ꝛ tentauit expoliare templum et ciuitatem opprimere: sed multitudine ad arma concurrente in fugam versi sunt. Et ita contigit vt antiochus post fugam turpiter rediret. Lectio secūda.

ET cum venisset circa ecbathanan recognouit q̄ erga nichanorem ꝛ timotheum gesta sunt. Elatus autem in ira arbitrabatur se iniuriam illorū q̄ se fugauerant posse in iudeos retorquere. Ideoq; iussit agitari currū sine intermissiōe agēs iter: celesti eum iudicio perurgente: eo ꝙ ita superbe locut⁹ est se venturum hierosolymā: ꝛ congeriem sepulchri iudeoꝝ eam facturum. Lectio tertia.

SEd qui vniuersa conspicit dominus deus israel: percussit eum insanabili ꝛ inuisibili plaga. Ut eni finiuit hūc ipsum sermonē apprehendit eū dirus dolor viscerum: ꝛ amara internorum tormenta. Et quidē satis iuste Quippe q multis ꝛ nouis cruciatibus aliorū torserat viscera: lz ille nullo modo a sua malitia cessaret. L. iiij.

SUper hoc autem superbia repletus ignem spirans animo in iudeos: ꝛ precipiēs accelerari negociū: contigit illū in impetu euntē de curru cadere ꝛ graui corporis collisiōe mēbra vexari. Isq; q sibi videbat etiam fluctibus maris imperare: supra humanum modū superbia repletus ꝛ montium altitudines in statera appēdere: nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabat: manifestā dei virtutē in semetipso contestās: ita vt de corpore impij vermes scaturirent ac viuentes in doloribus carnes eius effluerēt odore etiam illius ꝛ fetore exercitus grauaretur. Lectio quinta.

ET qui paulo ante sydera celi contingere se arbitrabatur eū nemo poterat pp intolerantiam fetoris portare. Hinc igit cepit ex graui superbia deductus ad agnitionē sui venire diuina admonit⁹ plaga: per momēta singula doloribus suis augmenta capiētib⁹. L. vj.

ET cum nec ipse fetorem suum ferre posset sic ait. Iustum est subditum esse deo:

ꝛ moꝛtalē nō paria deo ſentire. Oꝛabat aūt hic ſceleſtus dñs a q̄ nō eēt miām ꝯſecutur⁹ ꝛ ciui tatē ad quā feſtinās veniebat: vt eā ad ſoluꝫ deduceret:ac ſe pulchꝛū ꝯgeſtoꝝ faceret: nunc optat liberā reddē. ℂ Lcōnes feriales a.ix.ca.vſqꝫ ad finē ad libitum. ℂ Dñicuqꝫ pma dies nouēbꝛis in dñica euenerit qa nō pñt dici tria vltia ẞ̄ia diſto rie dñical' niſi itermittat̄ offiū de btā vgīe in vno ſabbo:īō in dñica infra oc̄i.bti martini fiat offīn ꝺ feria illo āno:ꝛ hoc ē qn̄ lra dñicalis currit p.d.ſic fuit declaratuꝫ in cap.mediolanēſi. 1505. ℂ Dñica.j.nouēbꝛis ꝛ deinceps vſqꝫ ad.j.dñicā aduē tus excluſiue qn̄ de tpe agitur: cātet̄ diſto. Uidi dñm. ꝛ legant̄ eꝫecbiel ꝛ daniel ꝛ.xij.pphte. Et notādū q̄ cū legit̄ liber eꝫe chielis lcōnes de pmo cap. per Tu autē. a ſcdo ꝛ deinceps per hec dicit dñs. finiuntur. Et ſab bato pcedēn ad veſp. ẞ̄. Aſpi ce dñe de ſede. ꝟ. Ad magt aīa. Uidi dñm ſedentē ſuper ſoliū excel ſuꝫ ꝛ eleuatū:ꝛ plena erat ōis terra maieſtate eius:ꝛ ea q̄ ſub ipſo erāt replebant templuꝫ. Lectio pma.

eꝫechi. cap.1. Et factuꝫ eſt in triceſimo anno in quarto menſe in quinta menſis:cuꝫ eſſem in me dio captiuoꝝ iuxta fluuiū cho bar:aperti ſunt celi ꝛ vidi viſio nes dei. In qnta mēſis ipſe eſt annus quintus trāſmigratiōis regis ioachim factū eſt verbuꝫ dñi ad eꝫechielē filium buꝫi ſa cerdotē in terra chaldeoꝛuꝫ ſe cus flumen chobar. Tu aūt. ẞ̄. Uidi dñm ſedentē ſup ſoliuꝫ excel ſum ꝛ eleuatū:ꝛ plena erat omnis terra maieſtate eius. Et ea que ſub ipſo erant replebāt templū. ꝟ. Se raphin ſtabant ſuper illud ſex ale vni ꝛ ſex ale alteri. Et ea. Lcō.ij.

Et facta eſt ſuper eum ibi manus dñi. Et vidi:ꝛ ec ce vētus turbinis veniebat ab aqlone:ꝛ nubes magna ꝛ ignis innoluēs ꝛ ſplēdoꝛ in circuitu ei⁹. Et in medio ei⁹ q̄ſi ſpecies electri:ideſt ꝺ medio ignis. Tu. ẞ̄. Aſpice dñe de ſede ſctā tua:ꝛ co gita de nobis: īclina de⁹ me⁹ aurē tuā ꝛ audi. Api oculos tuos ꝛ vide tribulationē noſtrā. ꝟ. Qui regis iſrael intende:q deducis velut ouē ioſeph. Aperi oculos. Lectio iij.

Et in medio eius ſilitudo quatuoꝛ animaliuꝫ ꝛ hic aſpectus eoꝛū. Similitudo ho minis in eis: ꝛ quatuoꝛ facies vni ꝛ q̄tuoꝛ pēne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti:ꝛ planta pedis eoꝝ quaſi planta pedis vituli:ꝛ ſcintille quaſi aſpectus eris cā dētis:ꝛ manus hoīs ſub pēnis eoꝛū in quatuoꝛ partibus. Tu.

℟. Aſpice domine qa facta eſt deſo lata ciuitas plena diuitijs: ſedet in triſticia domina gentium: non eſt qui conſoletur eaz niſi tu deus. ℣. Plorās plorauit in nocte ⁊ lachry me eius in maxillis eius. nō eſt q con. Gloria. non. Lcō. iiij.

Et facies ⁊ pēnas p quatuor partes habebāt: iuncteq; erant penne eorū alterius ad alterum. Non reuertebantur cū incederent: ſed vnūquodq; ante faciem ſuam gradiebatur. Similitudo autē vultus eorum facies hominis ⁊ facies leonis a dextris ipſorū quatuor: facies aūt bouis a ſiniſtris ipſoꝝ quatuor: ⁊ facies aquile deſup ipſorū quatuor. Tu autē. ℟. Super muros tuos hierl'm cōſtitui cuſtodes: tota die ⁊ nocte non tacebūt: Laudantes nomen domini. ℣. Predicabunt populis fortitudinē meā: ⁊ annunciabunt in gentibus gloriam meam. Laudantes. Lcō. v.

Et facies eorum ⁊ penne eoꝝ extente deſuper. Due penne ſingulorum iungebant: ⁊ due tegebant corpora eorum. Et vnūquodq; eorum corā facie ſua ambulabat. Ubi erat impetus ſpiritus illuc gradiebantur: nec reuertebantur cum ambularent. Tu autē domine. ℟. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos domine: ⁊ armis tue potentie ꝓtege nos ſemp. Libera dn̄e deus iſrl' clamantes ad te. ℣. Erue nos in mirabilib' tuis: ⁊ da gloriā nomini tuo. Libera. Lectio. vj.

Similitudo animalium et aſpectus eoꝝ quaſi carbonum ignis ardentium: ⁊ quaſi aſpectus lampadaꝝ. Hec erat viſio diſcurrens in medio animaliū: ſplendor ignis ⁊ de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant ⁊ reuertebātur in ſimilitudinem fulguris coruſcantis. Tu autez. ℟. Suſtinuimus pacē ⁊ nō venit queſiuimus bona ⁊ ecce turbatio. cognouimus dn̄e peccata noſtra. non in perpetuum obliuiſcaris nos. ℣. Peccauimus cum patribus noſtris, iniuſte egimus iniq;tatem fecimus. non in perpetuum. Gloria. non in perpetuum. ℟. Anguſtie mihi ſunt vndiq; ⁊ quid eligam ignoro. Melius eſt mihi incidere in manus hominuz q̄ʒ derelinquere legez dei mei. ℣. Si eniz hoc egero mors mihi eſt: ſi aūt non egero non effugiam manus veſtras. Meli' eſt mihi incidere in ma. ℟. Miſit dominus angelum ſuum et concluſit ora leonum ⁊ non me cōtaminauerūt. Quia coram eo iuſticia inuēta eſt in me. ℣. Miſit de' miſericordiā ſuā ⁊ veritatez ſuam: animā meā eripuit de medio catulorum leonū. Quia. ℟. Laudabilis populus quē dn̄s exercituuz benedi-

pit dicens: opus manuum mearũ es
tu: hereditas mea iſrael. ℟. Beata
gens cuius eſt dñs deus eorũ: pplˢ
elect⁹ in hereditatẽ. Hereditas. Glo
ria. Here. ¶ Sequẽtes añe dicẽ
de ſunt in ſabb. ad magt vel ad
memoriã q̃diu cantaẽ hiſtoria.
177 Vidi dñm. Añ. 1 Muro tuo in
expugnabili circũcinge nos dñe: ꝛ
armis tue potentie ꝓtege nos ſemꝑ
deus noſter. Añ. 3. Qui celorum
contines thronos ꝛ abyſſos intue
ris dñe: rex regũ mõtes põderas ter
rã palmo ꝯcludis: exaudi nos dñe
in gemitib⁹ nrĩs. Aña. 4. Suſti
nuim⁹ pacẽ ꝛ nõ venit dñe: queſiui
mus bona: ꝛ ecce turbatio: cognoui
mus dñe pctã noſtra: ne in eternũ
obliuiſcaris nos deus iſrl. Añ. 5.
Aſpice dñe q꞉ facta eſt deſolata ciui
tas plena diuitijs: ſedet in triſtitia
dña gentium: non eſt qui conſolet
eam niſi tu deus nr. ¶ Lectio
nes feriales a. ij. cap. ezechielis
vſq꞉ ad ſeptimum ad libitum.

¶ Dñica. ij
Lcõ pma.

ezechi. cap. 2.
ET factus
eſt ſmo do
mini ad me
dicens. Et
tu fili hoīs.
Hec dicit
domin⁹ deus
terre iſrael.
Finis venit: venit finis ſup qua
tuor plagas terre. Nunc finis
ſuper te ꝛ immittã furorẽ meũ
in te: ꝛ iudicabo te iuxta vias
tuas: ꝛ ponã ꝯtra te oẽs abomi
nationes tuas. Hec. Lectio ij.
Et nõ parcet oculus meus ſu
per te ꝛ nõ miſerebor: ſed vias
tuas ponã ſuper te: ꝛ abomina
tiones tue in medio tui erunt.
Et ſcietis quia ego dominus.
Hec dicit dominus deus: Affli
ctio vna afflictio ecce venit. Fi
nis venit: venit finis. Euigilauit
aduerſum te: ecce venit. Venit
contritio ſuper te qui habitas
in terra. Hec. Lectio tertia.
Venit tẽpus: prope eſt dies oc
ciſionis ꝛ non glorie montiũ.
Nunc de propinquo effundam
iram meam ſuper te: ꝛ comple
bo furorem meum in te: ꝛ iudi
cabo te iuxta vias tuas: ꝛ impo
nã tibi oia ſcelera tua ꝛ nõ par
cet oculus meus neq꞉ miſere
bor: ſed vias tuas imponã tibi
ꝛ abominationes tue in medio
tui erunt. Et ſcietis q꞉ ego ſuũ
dñs percutiẽs. Hec. Lco. iiij.
Ecce dies: ecce venit. Egreſſa
eſt contritio. Floruit virga: ger
minauit ſuperbia: iniquitas ſur
rexit in virga impietatis. Non
ex eis ꝛ non ex populo: neq꞉ ex
ſonitu eorum: ꝛ non erit requi
es in eis. Hec. Lectio quīta.

V enit tempus appropinqua
uit dies. Qui emit non letetur
⁊ qui vendit nō lugeat quia ira
ſuper omnem populum eius.
Quia q vendit ad id qđ vendi
dit nō reuertetur:⁊ adhuc i vi
uentib' vita eoꝝ. Uiſio enim ad
oēm multitudinem eius nō re
gredietur:⁊ vir in iniquitate vi
te ſue nō ꝯfortabitᷣ. Hec. R.vi.
C anite tuba:preparentur oēs
⁊ non eſt qui vadat ad preliū.
Ira enim mea ſuper vniuerſuꝫ
populum eius. Gladius foris
peſtis ⁊ fames intrinſecus. Qui
in agro eſt gladio morietᷣ:⁊ qui
in ciuitate peſtilentia ⁊ fame de
uorabunt. Et ſaluabuntur qui
fugerint ex eis:⁊ erunt in mon
tibus q̄ſi colūbe cōuallium: oēs
trepidi vnuſquiſq; i iniquitate
ſua. Hec. ¶ Lectiōes feriales
ab oct. cap. vſq; ad finē ad libi
tū. ¶ Dominica.iij. Lectio.i.

Dani. cap. i.

A Nno tertio regni ioachim regis iuda: venit nabuchodonoſor rex babylonis hieruſalem ⁊ obſedit eam. Et tradidit dominus in manu eius
ioachim regem iude ⁊ partem
vaſorum domus dei. Et aſporta
uit ea in terram ſennaar in do-
mū dei ſui: ⁊ vaſa intulit i domū
theſauri dei ſui. Tu. Lcō ſcda.
E t ait rex aſſenez ꝓpoſito eu
nuchoꝝ vt introduceret de fi-
lijs iſrael ⁊ ſemie regio ⁊ tyrā-
norū pueros in qbus nulla eſ
ſet macula:decoros forma ⁊ eru
ditos omni ſapientia:cautos ſci
entia ⁊ doctos diſciplina: ⁊ qui
poſſent ſtare i palatio regis vt
doceret eos literas ⁊ linguam
chaldeorum. Tu. Lectio tertia.
E t conſtituit eis rex annonā
p ſingulos dies de cibis ſuis ⁊
de vino vnde bibebat ipſe:vt e
nutriti tribus annis poſtea ſta
rent in ꝯſpectu regis. Fuerunt
ergo inter eos de filijs iude: da
niel:ananias:miſahel:⁊ azarias.
Et impoſuit eis prepoſitus eu
nuchorum noia daniel baltha-
ſar:ananie ſidrac: miſaheli mi-
ſac:⁊ azarie abdenago. R.iiij.
P ropoſuit autē daniel in cor
de ſuo ne pollueretur de men-
ſa regis:neq; de vino potꝰ eius.
Et rogauit eunuchorum ꝓpoſi
tum ne contaminaretur. Dedit
autem deus danieli gratiam ⁊
miſericordiam i conſpectu prī
cipis eunuchorum. Tu. Lcō.v.
Dixit princeps eunuchorum
ad danielem. Timeo ego dñm

meum regem: q cõſtituit vobis
cibũ ⁊ potũ. Qui ſi viderit vul
tus vr̃os macilẽtiores ꝑ ceteris
adoleſcentibus coeuis vr̃is: cõ
dẽnabitis caput meũ regi. Tu.
ET dixit daniel ad L.vj.
malaſſar quẽ cõſtituerat
ꝑnceps eunuchoꝝ ſup danielẽ
ananiã miſahel ⁊ azariã. Tenta
nos obſecro ſuos tuos dieb⁹ dcẽ
⁊ dent nobis legumia ad veſcen
dum ⁊ aqua ad bibendũ: ⁊ con
templare vultus nr̃os ⁊ vultus
puerorum qui veſcunt cibo re
gio: ⁊ ſicut videris ſic facias cũ
ſuis tuis. ¶ L. cõtĩes feriales a
iij. cap. danielis vſqꝫ ad finẽ ad
ſtitutum. ¶ Dñica.iiij. L.cõ.j.

Oſee cap. I.

VErbũ domini quod factum eſt ad oſee filium beeri in dieb⁹ ozie ioathaz achaz ezechie regum iuda: ⁊ in diebus
roboam filijs ioas regis iſrael.
Principium loquendi domi
no in oſee. Et dixit dominus ad
oſee. Vade ſume tibi vxorem
fornicationum: ⁊ fac tibi filios
fornicationũ: qꝛ fornicans for
nicabitur terra a dño. Et abijt
⁊ accepit gomer filiã debelaim:
⁊ ꝯcepit ⁊ peperit ei filiũ. Hec.
ET dixit dñs ad L.cõ.ij.
eũ. Voca nomẽ ei⁹ iezra
hel: qm̃ adhuc modicum ⁊ viſi
tabo ſanguinem iezrahel ſuper
domum iheu: ⁊ quieſcere faciaꝫ
regnum domus iſrael: ⁊ in illa
die conteram arcuꝫ iſrael i val
le iezrahel. Et cõcepit adhuc ⁊
peperit filiaꝫ ⁊ dixit ei. Voca no
mẽ eius abſqꝫ miſericordia: qꝛ
nõ addaꝫ vltra miſereri domui
iſrael: ſꝫ obliuiõe obliuiſcar eo
rũ: ⁊ domui iuda miſerebor ⁊ ſal
uabo eos i dño deo ſuo: ⁊ nõ ſal
uabo eos in arcu ⁊ gladio ⁊ in
bello ⁊ in eqs ⁊ in eqtib⁹. Hec
ET ablactauit L.cõ.iij.
eam q̃ erat abſqꝫ miſericor
dia. Et ꝯcepit ⁊ peperit filiuꝫ ⁊
dixit. Voca nomẽ eius nõ ppl's
meus: qꝛ vos nõ ppl's meus: ⁊
ego nõ ero veſter de⁹. Et erit nu
merus filiorũ iſrael q̃ſi arena
maris que ſine mẽſura eſt ⁊ nõ
numerabit. Et erit in loco vbi
dicet eis nõ ppl's me⁹ vos: ſꝫ di
cet eis filij dei viuentis. Et ꝯgre
gabuntur filij iuda ⁊ filij iſrael
pariter: ⁊ ponẽt ſibimet caput
vnum ⁊ aſcẽdet de terra: qꝛ ma
gnus dies iezrahel. Hec. L.iiij.
DIcite fratrib⁹ vr̃is ppl's
me⁹: ⁊ ſorori vr̃e miã cõ
ſecute. Iudicate matrẽ veſtram

iudicate: quia ipsa nō vxor mea et ego nō vir ei⁹. Auferat forni-cationes suas a facie sua et adulteria sua de medio vberū suorū: ne forte expoliē eā nudā et statuam eā sm diē natiuitatis sue. Hec.

E T ponā eam Lectio. v. quasi solitudinē: et statuā eā velut terram inuiam: et interficiā eā siti et filioꝝ illi⁹ nō misere-rebor quoniā filij fornicationū sunt: qz fornicata est mater eorum. Confusa est que concepit eos qz dixit. Vadam post amatores meos qui dant panes mihi: et aquas meas et lanam meā et linum meū et oleū meū et potum meum. Hec. Lectio. vi.

P Ropter hoc ecce ego sepiā viam tuā spinis: et sepiā eā maceria: et semitas suas non inueniet: et sequetur amatores suos: et nō apphēdet eos. Et queret eos et non inueniet. Et dicet. Vadā et reuertar ad virū meū priorē: qz mihi bene erat nūc magis qz tūc ē. Hec.

¶ Lcōnes feriales a tertio capite vsqz ad micheā ad libitū.

¶ Dñica quinta. Lectio. i.

micheę cap. i. V Erbum dñi qđ factū est ad micheam morasthiten in diebus ioathan achaz et ezechie regū iuda: quod vidit sup samariā et hierusalem. Audite ppli oēs et attendat terra et plenitudo eius: et sit dñs de⁹ vobis i testē dñs de téplo sancto suo. Quia ecce dñs egredieť de loco suo et descēdet et calcabit super excelsa terre. Hec. Lcō. ij.

E T consumentur montes subtus eū: et valles scindentur sicut cera a facie ignis: sicut aque que decurrunt in preceps. In scelere iacob oē istud et in peccatis domus israel. Qđ scelus iacob? Nonne samaria? Et que excelsa iude? Nōne hierusalem? Hec. Lectio tertia.

E T ponam samariā quasi aceruum lapidū in agro cum plantatur vinea. Et detraham in valles lapides eius. Et fundamēta eius reuelabo et oia sculptilia eius concideńt. Et oēs mercedes eius cōburētur igni: et oia idola ei⁹ ponā i pditionē: qz de mercedib⁹ meretricis ꝯgregata sūt: et vsqz ad mercedē meretricis reuerteť. Hec.

S Uper hoc plangā L. iiij. et vlulabo: vadā spoliatus et nudus. Faciā planctū velut draconū: et luctū q̄si strutionū: qz desperata ē plaga ei⁹: qz venit vsqz ad iudā: tetigit portā ppli mei vsqz ad hierl'm. Hec. L. v.

I N geth nolite ānūciare lachrymis ne ploretis. In domo pulueris: puluere vos ꝯspergite et trāsite: vobis hitatio pul

chꝛa: confuſa ignominia. Non ē egreſſa q̄ hitat in exitu. Dec.

P Lanctū domus. Lcō. vj. vicina accipiet ex vobis q̄ ſtetit ſibimet: qꝫ infirmata eſt in bonū q̄ habitat i amaritudinib⁹. Quia deſcēdit malū a dño in portam hieruſalē: tumultus quadrige ſtupoꝛis habitanti lachis. Dec. ¶ Lectiones feriales a pꝛimo cap. zacharie vſqꝫ ad finem malachie ad libitū.

¶ Dñica pꝛima poſt trini. Oio.

D Eus in te ſperantium fortitudo: adeſto pꝛopitius inuocationibus noſtris: et qa ſine te nihil poteſt moꝛtalis infirmitas: pꝛeſta auxilium gratie tue vt in exequendis mandatis tuis: ⁊ voluntate tibi ⁊ actione placeamus. Per.

Secundum lucam.

ca. 16. I N illo tēpoꝛe: Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ ⁊ phariſeoꝝ: Homo quidā erat diues ⁊ induebatur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplendide. Et reliqua. Homelia beati gregoꝛij pape. Lectio ſeptima.

Q Uem fratres chariſſimi diues iſte qui induebatur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplēdide niſi iudaicū populum deſignat: qui cultū vite exteri⁹ habuit: qui accepte legis delitijs ad nitoꝛem vſus eſt: non ad vtilitatem? Quem vero lazarus vlceribus plenus niſi gentilem populū figuraliter exprimit? qui dū conuerſus ad deū confiteri pcā ſua nō erubuit: huic vulnus in cute fuit. Lcō. viij.

I N cutis qppe vulnere virus a viſceribus trahitur: ⁊ foꝛas erumpit. Quid eſt ergo peccatoꝝ confeſſio niſi quedam vulneꝝ ruptio: qꝫ peccati virus ſalubꝛiter aperitur in cōfeſſione: qd̄ peſtifere latebat in mēte. Vulnera eteni cutis i ſuperficie trahunt humoꝛem putredinis: Et cōfitendo peccata qd aliud agimus: niſi malū quod in nobis latebat aperimus? Lcō. ix.

S Ed lazarus vulneratus cupiebat ſaturari de micis que cadebāt de menſa diuitis: ⁊ nemo illi dabat: qꝫ gētilem quēqꝫ ad cognitionē legis admittere ſuperbus ille populū deſpiciebat. Qui dū doctrinā legis non ad charitatem habuit: ſed ad elationē: q̄ſi de acceptis opibus intumuit: ⁊ qꝫ ei v̄ba de fluebāt de ſcientia: q̄ſi mice ca-

debant de menſa. Ad bñs añ. Homo quidam erat diues ⁊ induebatur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplendide: ⁊ erat quidam mendicus nomine lazarus qui iacebat ante ianuam eius vlceribus plenus cupiens ſaturari de micis que cadebant de menſa diuitis: ⁊ nemo illi dabat: ſed ⁊ canes veniebãt ⁊ lingebant vlcera eius. Ad magt añ. Pater abraham miſerere mei ⁊ mitte lazarũ vt intingat extremuȝ digiti ſui in aqua vt refrigeret linguam meã. ¶ Dñica.ij. Or̃o.

Sancti nois tui dñe timorẽ pariter ⁊ amorem fac nos habere ꝑpetuũ: qꝛ nunꝗ̃ tua gubernatione deſtituis: quos in ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per do. Scđm lucã.

ca.13.

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis ſimilitudinẽ hãc. Homo quidaȝ fecit cenaȝ magnã et vocauit multos. Et reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lectio. vij.

Quis igitur eſt iſte homo fratres chariſſimi: niſi ille de quo per ꝓphetã dicitur: homo eſt: ⁊ qs cognoſcet eũ? Qui fecit cenã magnã: qꝛ ſatietatẽ nobis interne dulcedinis ꝑparauit. Qui vocauit multos: ſed pauci venerunt: quia nõnunꝗ̃ ipſi qui ⁊ ꝑ fidẽ ſubiecti ſunt: eterno eius conuiuio male viuendo contradicunt. Lectio.viij.

Miſit autem ſeruum ſuuȝ hora cene dicere inuitatis vt venirẽt. Quid hora cene niſi finis eſt mũdi? In quo nimirum nos ſumus: ſicut iaȝ dudũ paulus teſtatur dicens. Nos ſumus: in quos fines ſeculoꝝ deuenerunt. Si ergo hora cene iã eſt cum vocamur: tanto minus nos excuſare debemus a conuiuio dei: quãto appropinquaſſe iã cernimus finẽ mundi. Quos enim penſamus ꝙ nihil eſt qđ reſtat: eo debemus expaueſcere: ne tẽpus gr̃e qđ ꝓſto ẽ pereat. L.ix.

Idcirco aũt hoc conuiuiũ dei non prandiũ ſed cena nominatur: qꝛ poſt prãdiuȝ cena: poſt cenam vero conuiuiũ nullum reſtat. Et qꝛ eternũ dei cõuiuiũ nobis in extremo preparabitur: rectuȝ fuit vt hoc nõ prãdiuȝ ſed cena vocaretur. Sed quos per hunc ſeruuȝ qui a patre familias ad inuitandum mittitur: niſi ꝑdicatoꝝ ordo ſignatur? Ad bñ.añ. Homo quidam fecit cenaȝ magnam ⁊ vocauit multos: ⁊ miſit

ſeruū ſuū hora cene dicere inuita
tis vt venirent: q: oia parata ſunt
all'a. Ad mag̃t añ. Exi cito i pla
teas ꝛ vicos ciuitatis ꝛ paupes ac
debiles cecos ꝛ claudos cōpelle in
trare:vt impleatur domus mea al'.

❡ Dominica tertia. Oratio.

D Eprecationes nřam q̄s
dñe benignus exaudi:ꝛ
qbus ſupplicādi p̄ſtas affectū:
tribue defenſionis auxilium.
cap.6. Per dominum. Secundum

I lucam.
N illo
tpe. Erant
appropin
quātes pu
blicāi ꝛ pec
catores ad
ieſuz vt au
dirent illū.
Et murmu
rabant phariſei ꝛ ſcribe dicen
tes. Quia hic peccatores reci
pit ꝛ manducat cum illis. Et
reliqua. Omelia beati grego

A rij pape. Lectio ſeptima.
Udiſtis ex lcōne euāgeli
ca fratres mei: q: peccatores ꝛ
publicani acceſſerunt ad redē
ptorē nřm:ꝛ nō ſolū ad colloq̄n
dū:ſed ēt ad ꝯueſcendum rece
pti ſunt. Qđ videntes phariſei
indignati ſunt. Ex qua re colli
gite q: vera iuſticia cōpaſſionē
hꝫ: falſa vero iuſticia dedigna
tionē: q̄uis ꝛ iuſti recte ſoleāt
peccatoribus indignari. Sed
aliud eſt qđ agit typo ſuperbie
aliud qđ zelo diſcipline. R. viij.

D edignant iuſti: ſed nō dedi
gnātes: deſperāt ſed nō deſperā
tes: pſecutionē ꝯmouēt: ſꝫ amā
tes. Q: ꝛ ſi foris increpatiões
p diſciplinā exaggerēt: intus tñ
dulcedinē per charitatē ſeruāt.
Preponūt ſibi i aio iuſti ipſos
plerūq; q̄s corrigunt meliores
exiſtimāt eos q̄s quos iudicant.
Qđ videlicet agētes ꝛ p diſci
plinā ſubditos ꝛ p humilitatē
cuſtodiūt ſemetipſos. Lectio.ix.

A t contra hi q de falſa iuſticia
ſupbire ſolēt ceteros quoſq; de
ſpiciunt: nulla īfirmātibus mi
ſericordia ꝯdeſcēdūt. Et quo ſe
pcōres eſſe nō credūt: eo dete
rius pcōres fiunt. De quoꝝ p
fecto numero phariſei extiterūt
q diiudicātes dñm q pctōres
ſuſciperet arēte corde ipſū fon
tem miſericordie reprehende
bant. Ad bñs añ. Quis ex vobis
hō q habet centū oues: ꝛ ſi pdide
rit vnā ex illis: nōne dimittit nona
gintanouē in deſerto: ꝛ vadit ad il
lā q̄ perierat donec iueniat illā? all'.
Ad mg̃t añ. Que mulier habēs
dragmas decem: ꝛ ſi perdiderit dra
gmā vnā: nōne accendit lucernā ꝛ
euertit domū: ꝛ querit diligēter do
nec iueniat? ❡ Dñica.iiij. Orō.

PRotector in te ſperantiũ
deus:ſine quo nihil ẽ va-
lidum:nihil ſanctuꝫ: multipli-
ca ſuper nos miſericordiam tu-
aꝫ:vt te rectore te duce ſic trã
ſeamus per bona temporalia vt
non amittamus eterna. Per
cap.6. dominum. Secundum lucam.

IN illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pater veſter miſericors eſt. Nolite
iudicare: et non iudicabimi-
ni. Et reliqua. Homelia ve-
nerabilis bede preſbyteri. Le-
ctio ſeptima.
BEnignus
eſt deus ſuper ingratos ⁊
malos: vel multiplici ſcilicet
ſua miſericordia qua etiaꝫ ⁊ iu-
menta ſaluat: tpalia bona lar-
giendo:vel celeſtia dona ſingu-
lari gr̃a qua electos ſuos ſoluꝫ
glorificat inſpirando. Sed ſiue
hoc ſiue illud ſiue vtrũqꝫ intel-
ligas magna dei bonitate fit: q̃
nobis imitãda precipitur ſi fi-
lij dei eẽ volumus. Lectio. viij.
NOlite inquit iudicare ⁊
nõ iudicabimini. Nolite
condemnare:⁊ non condemna-
bimini. Hoc loco nihil aliud p̃
cipi exiſtimo:niſi vt ea facta q̃
dubium eſt quo animo fiant in
meliorem partem interprete-
mur. Quod autem ſcriptuꝫ eſt
a fructibus eorum cognoſcetis
eos:de manifeſtis dictũ eſt:que
nõ poſſunt bono animo fieri:ſi-
cut ſtupra vel blaſphemie: vel
furta;vel ebrietas:⁊ ſiqua ſunt
talia de quibus nobis iudicare
permittitur. Lectio.ix.
DE genere autem ciborũ
quia poſſũt bono animo ⁊ ſim-
plici corde ſine vitio ꝯcupiſcẽ-
tie quicũqꝫ humani cibi indif
ferenter ſumi: prohibet apoſto
lus iudicari eos q carnibus ve
ſcebantur ⁊ bibebant vinuꝫ ab
eis qui ſe ab his alimentis tẽ-
perabant. Qui eniꝫ manducat
inquit non manducantem nõ
ſpernat:⁊ q non manducat mã
ducantem nõ iudicet. Ad bñs
añ. Eſtote ergo miſericordes ſicut
⁊ pr̃ veſter miſericors ẽ dicit dñs.
Ad mgt añã. Nolite iudicare ⁊
nõ iudicabimini:in quo eni iudi-
cio iudicaueritiſ iudicabimini di
cit dñs. ¶ Dominica.v. Oro.
DA nobis queſumus dñe:
vt ⁊ mũdi curſus paciſi
ce nobis tuo ordie dirigatur:⁊
eccleſia tua tranquilla deuotio
ne letetur. Per. Scdm lucam.

In illo tempore: Cuȝ turbe irruerēt ad ieſuȝ vt audirēt verbum dei: et ipſe ſtabat ſecus ſtagnum geneſaret. Et reliqua. Homelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio.vij.

Stagnum geneſareth idē dicunt eſſe quod mare galilee vel mare tyberiadis. Sed mare galilee ab adiacente prouincia dictum eſt mare tyberiadis a proxia ciuitate que olim cenereth vocata: ſed ab herode tetrarcha inſtaurata in honorē tyberij ceſaris tyberias eſt appellata. Lectio octaua.

Porro geneſar a laci ipſius natura qua criſpantibus aquis de ipſo excitare auraȝ perhibet: greco vocabulo quaſi generās ſibi auram di. Neqȝ enim in ſtagni morē ſternitur aqua: ſed frequentibus auris ſpirātibus agitat: hauſtu dulcis ꝛ ad potandum habilis. Sȝ hebraice ligue cōſuetudine: ois aquarū ꝯgregatio ſiue dulcis ſit ſiue ſalſa mare nūcupat. Que ergo ſtagnuȝ Lc.ix.

ſiue mare preſens ſeculum deſignat: dominus ſecus mare ſtat poſtq̄ vite labētis mortalitateȝ deuincens: in ea qua paſſus eſt carne ſtabilitatē perpetue quietis adit. Turbaruȝ conuentus ad eū: gentiū in fide concurrētium typus eſt: De quo iſaias. Et fluent inquit ad eū omnes gētes ꝛ ibūt populi multi. Ad bñs añ. Aſcendit ieſus in nauiȝ: ꝛ ſedens docebat turbas alleluia. Ad magt aña. Preceptor per totam noctem laborantes nihil cepimus: in verbo autē tuo laxabo rete.

¶ Dominica ſexta. Oratio.

Deus qui diligentibus te bona inuiſibilia preparaſti: infunde cordibus noſtris tui amoris effectum: vt te in omnibus ꝛ ſuper omnia diligentes promiſſiones tuas que omne deſiderium ſuperant cōſequamur. Per. Secundum mattheum. cap.5.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē dico vobis: niſi abundauerit iuſtitia veſtra plus q̄ ſcribaruȝ ꝛ phariſeorum: nō

intrabitis i regnū celoꝝ. Et re.

Home.vene.bede pſ. Lcō.vij.

Audiſtis fratres chariſſimi dominū in euangelio diſcipulos admonentē:ꝛ in illis omnes nos:niſi inquientem abūdauerit iuſtitia veſtra pluſ ꝙ̄ ſcribarū ꝛ phariſeoꝝ non intrabitis in regnū celorū. Juſtitia nāq; ſcribarū ꝛ phariſeorū eſt vt non occidant. Juſtitia vero illorum qui intraturi ſunt i regnū celoꝝ vt nō iraſcant fratri ſuo ſine cauſa. Lectio.viij.

Quapropter qui docet vt non iraſcamur:non ſoluit legem ne occidamus:ſ; iplet potius vt ꝛ foris dum non occidimus: ꝛ in corde dum non iraſcimur innocentiā cuſtodiamus. Audiſtis inquit quia dictuꝫ eſt antiquis. Non occides. Qui auteꝫ occiderit:reus erit iudicio. Ego autem dico vobis:q: omnis q̄ iraſcit fratri ſuo reus erit iudicio. Sed quid intereſt inter reū iudicio:ꝛ reū ꝯcilio:ꝛ reū gehenne ignis? Nō eni reatus hēret gradus:niſi ēt gradatim peccata cōmemorarentur. Lcō.ix.

Gradus igit ſūt in iſtis pctīs. Jn primo vnū eſt ideſt ira ſola. Jn ſecūdo duo:ira ſcilicet ꝛ vox que iram ſignificat. Jn tertio vero tria ira ſcilicet ꝛ vox q̄ irā ſignificat:ꝛ i voce ipa vituperationis expreſſio. Unde ēt trium reatuū iudicij ꝛ ꝯcilij ꝛ gehēne ignis diuerſitatē aliqd intereſſe fateri cogit ipſa diſtinctio. Ad bñe añ. Audiſtis quia dictuꝫ eſt antiquis nō occides:qui autem occiderit reus erit iudicio. Ad mḡt aīī. Si offers munꝰ tuū ante altare ꝛ recordatꝰ fueris quia frater tuus hꝫ aliqd aduerſuꝫ te:relinque ibi munꝰ tuū ante altare ꝛ vade prius recōciliari fratri tuo:ꝛ tunc veniens offeres munus tuuꝫ alleluia. ¶ Dñica.vij. Oratio.

Deus virtutum cuius eſt totū qd̄ eſt optimuꝫ: inſere pectoribus noſtris amoreꝫ tui nominis: ꝛ preſta in nobis religionis augmentum: vt que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio que ſunt nutrita cuſtodias. Per. Secundū marcū. ca.8.

In illo tēpore: Cuꝫ turba multa eſſet cū ieſu nec haberēt qd̄ manducarent: cōuocatis diſcipulis ait illis. Miſereor ſuper turbam:q: ecce iam triduo ſuſtinent me:nec habēt quod manducent. Et reliqua.

Omelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio ſeptima.

IN hac lectione cõſiderãda eſt in vno eodemq; redemptore noſtro diſtincta operatio diuinitatis ⁊ humanitatis: atq; euthicetis error qui vnã tñ in chriſto operationẽ dogmatiʒare pſumpſit procul a chriſtianis finib⁹ expellẽdus. Quis enĩ nõ videat hoc q ſup turbam miſereꝛ dñs ne vel inedia vel vie lõgioris labore deficiat: affectum eſſe ⁊ cõpaſſionem humane fragilitatis: q vero de ſeptem panibus ⁊ piſciculis paucis quatuor millia hominuʒ ſaturauit diuine opus eẽ vtutis? L. viij.

MYſtice aũt hoc miraculo deſignat: q vitã pſentis ſcli aliter icolumes trãſire nequim⁹: niſi nos gr̃a redẽptoris nr̃i alimento verbi ſui reficiat. Hoc vo typice iter hãc refectionẽ ⁊ illã quinq; panũ ac duoꝝ piſciũ diſtat: q ibi litera veteris teſtamẽti ſpiritali gr̃a plena eẽ ſignata eſt: hic aũt noui vitas ac gratia teſtamẽti fidelib⁹ miniſtrãda mõſtrata eſt. L. ix.

SAne vtraq; refectio i mõte celebrata eſt: vt alioꝝ euãgeliſtarũ narratio declarat: q2 vtriuſq; ſcriptura teſtamẽti recte intellecta: altitudinẽ nobis celeſtiũ preceptoꝝ mãdat ⁊ premioꝝ atq; altitudinẽ chriſti q eſt mons domus dñi in vtriq; mõtium pſona voce pdicat. Ad bñs añ. Miſereor ſuper turbas: q ecce iam triduo ſuſtinẽt me nec habent quod mãducent: ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos deficient in via allelu. Ad magñ añ. Et accipiens ieſus ſeptem panes gr̃as agens bñdixit ⁊ fregit ⁊ dedit diſcipulis ſuis vt apponerẽt ⁊ appoſuerũt turbe allelu.

¶ Dominica octaua. Oratio.

DEus cuius pudẽtia in ſui diſpoſitõe nõ fallit: te ſupplices exoram⁹: vt noxia cũcta ſubmoueas: ⁊ oia nobis profutura cõcedas. p. Sc̃dm matthæum.

IN illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attẽdite a falſis prophetis qui veniũt ad vos in veſtimentis ouiuʒ: intrinſecus aũt ſunt lupi rapaces. Et reliqua. Omelia origenis. L. cõ ſeptima.

QUod paulo ſuperius ſpatioſam ⁊ latam viã dñs noiauit: hic nũc aptius falſos pphas oſtẽdit: per quos multi in pditionẽ abominabilẽ abiic

rūt. Qui primo in iudea multi
apparuerūt: ⁊ modo pfidia ſua
totū repleuerūt mūdū. R.viij.
Sed illi q prius falſi pphe-
te fuerunt: veriſſimos dñi
pphetas vſq ad mortē pſecu-
ti ſūt: ſicut hieremiā ⁊ micheā
alioſq multos. Iſti autē nūc
falſi prophete ⁊ falſi chriſtiani
q ſūt: veraces chriſtianos ſine mi
ſericordia pſequūt ⁊ opprimūt:
aliquādo ſi det eis copia ⁊ gla
dijs ſine intermiſſione: aut ſuis
prauis morib⁹ ⁊ exēplis corrū-
pūt. Idcirco oēs puenies dñs
adhortat⁹ eſt dicens. Attēdite
a falſis prophetis. Lectio.ix.
Attendite diligētius: obſer
uate cautius vt non ſedu
camini. vt nō circūueniamini:
vt non fallamini. Attendite er
go hoc eſt cōſiderate qꝛ nō ſūt
oues ſed lupi in veſtimētis oui
um: qꝛ nō ſūt religioſi ſed irre
ligioſi in figura religioſitatꝫ: qꝛ
noīe ſolū ſunt chriſtiani: ſed ve
ritate vacui chriſtianorū pſecu
tores. Ad bñs añ. Attēdite a fal
ſis prophetis qui veniūt ad vos in
veſtimētis ouiū: intrinſec⁹ aūt ſunt
lupi rapaces: a fructib⁹ eorꝫ cogno
ſcetis eos. Ad mgt añ. Non oīs
q dicit mihi dñe dñe intrabit in re
gnū celorꝫ: ſed q facit voluntatē pris
mei q in celis ē ipſe itrabit i regnū
celorꝫ allā. ¶ Dñica.ix. Oratio.

Largire nobis qſum⁹ dñe
ſemp ſpm̄ cogitādi q re-
cta ſunt ppitius ⁊ agendi: vt q
ſine te eſſe nō poſſum⁹ ſm te vi
uere valeam⁹. per. Scđm lucā. ca.16.

In illo tempo-
re: Dixit ie-
ſus diſcipu-
lis ſuis pa-
rabolā hāc.
Hō quidaꝫ
erat diues
qui habe-
bat villicū:
⁊ hic diffa-
matus eſt apud illum quaſi diſ
ſipaſſet bona illi⁹. Et reliqua.
Om. bti hierony. pſbr. L. vij.
Villicus pprie ville guber
nator eſt: iconomus tam
pecunie qꝫ frugū ⁊ oium que
dñs poſſidet diſpēſator eſt. Iſte
igit diſpēſator accuſat⁹ eſt apđ
dñm ſuū q diſſipaſſet ſubſtan-
tiā ei⁹. Quo vocato dixit. Quid
hoc audio de te? Redde rōneꝫ
diſpēſationis tue: neqꝫ enim iā
eā vltra diſpēſabis. Qui dixit
in ſemetipſo. Quid faciam: qꝛ
dominus me⁹ aufert a me diſpē
ſationē? Fodere nō valeo: men-
dicare erubeſco. R. viij.
Sꝫ diſpēſator iniq māmo-
ne dñi voce laudat q d re iniq
ſibi iuſtitiā pparauit: ⁊ paſſus

diſpēdiū dominus laudat diſpēſatoris prudentiam: q aduerſus dominum quidem fraudulenter: ſed pro ſe prudēter egerit: q̄to magis chriſtus qui nullum poteſt ſuſtinere damnum: et pronus eſt ad clementiā laudabit diſcipulos ſuos ſi in eos qui ſibi crediti ſunt miſericordes fuerint? Lectio.ix.

Deniqȝ poſt parabolā intulit. Et ego dico vobis. Facite vobis amicos de iniquo mammona. Mammona autē non hebreorum ſed ſyrorum lingua diuitie nuncupantur: eo q de iniqtate collecte ſint. Si ergo iniqtas bene diſpenſata vertitur in iuſtitiam: quāto magis ſermo diuinus in quo nulla ē iniqtas? qui apoſtolis creditus eſt: ſi bene diſpēſatus fuerit diſpēſatores ſuos leuabit in celum. Ad bñs añ. Dixit dominus villico qd hoc audio de te? redde rationē villicationis tue all'a. Ad mgt añ. Quid faciam q dominus meus aufert a me villicationem: fodere non valeo: mendicare erubeſco: ſcio quid faciā vt cū amotus fuero a villicatione recipiant me in domos ſuas.

¶ Dominica decima. Oratio.

Pateant aures miſericordie tue dñe precibus ſupplicantiū et vt petentibus deſiderata concedas: fac eos que tibi placita ſunt poſtulare. Per. d.

Secundum Lucam. ca. 18

In illo tēpore: Cum appropinquaret ieſus hieroſolymam: videns ciuitatē fleuit ſuper illam dicens. Quia ſi cognouiſſes et tu. Et reliqua. Homelie beati gregorii pape. Lectio. vii.

Quod flente dño illa hieroſolymorum ſubuerſio deſcribatur: que a veſpaſiano et tito romanis principibus facta eſt: nullus qui hiſtoriā euerſionis eius legit ignorat. Romani enim principes denunciantur: cum dicitur: Quia venient dies in te et circūdabūt te inimici tui vallo: et circundabunt te et coanguſtabūt te vndiqȝ et ad terrā proſternēt te et filios tuos qui in te ſunt.

Hoc quoqȝ qd Lectio. viii. additur. Et nō relinquēt in te lapidē ſup lapidem: etiam ipſa iā eiuſdem ciuitatis trāſmigratio teſtatur: q dum nunc in eodē loco conſtructa eſt: vbi extra portam dominus fuerat crucifixus: prior illa hieruſalē: vt dicitur: funditus eſt euerſa.

Cui

Cui ex qua culpa euerſiōis ſue pena fuerit illata ſubiungit. Eo q͛ non cognoueris tempus viſitatiōis tue. Lectio.ix.

Creator quippe omnium hāc per incarnationis ſue myſteriū viſitare dignatus eſt: ſed ipſa timoris ⁊ amoris illius recordata nō eſt. Vñ etiā per prophetas ad increpationē cordis humani aues celi ad teſtimonium deducūtur cū dicit. Miluus in celo cognouit tēpus ſuum: turtur ⁊ hirūdo ⁊ ciconia cuſtodierunt tempus aduētus ſui: ppl's aūt meus non cognouit iudicium dñi. Ad bñs añ.

Cū appropinquaret dominus hieroſolymam videns ciuitatem fleuit ſuper illā ⁊ dixit: quia ſi cognouiſſes ⁊ tu q: venient dies in te: ⁊ circundabūt te: ⁊ coanguſtabūt te vndiq;: ⁊ ad terram proſternent te: eo q͛ nō cognouiſti tempus viſitationis tue alleluia. Ad magt añ.

Scriptum eſt enim q: domus mea domus orationis eſt cunctis gentibus: vos autem feciſtis illam ſpelūcam latronū: ⁊ erat quotidie docēs in templo. ¶ Dñica.xj. Oratio.

Deus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime ⁊ miſerando manifeſtas multiplica ſuper nos miſericordiam tuam: vt ad tua ꝓmiſſa currentes: celeſtiū bonorū facias eſſe

conſortes. Per. Sc̄m lucā. In illo cap.8.

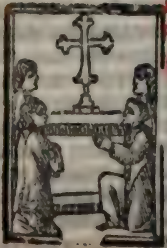

In illo tempore. Dixit ieſus ad q̄ſdam qui in ſe confidebant tanq̄ iuſti: ⁊ aſpnabant ceteros parabolam iſtā. Duo homines aſcenderunt in templum vt orarent: vnus phariſeus ⁊ alter publicanus. Et reliqua. Homelia venerabilis bede presbyteri. Lectio ſeptima.

Ubi cū neq̄q͂ oīa: ſꝫ modicū quid eorꝫ que precepta ſunt faciunt: non ſolū mox de ſua iuſtitia ꝑſumūt ſed ⁊ infirmos quoſq; deſpiciūt atq; id quaſi fide vacui cū orauerint non exaudiuntur. Lectio. viij.

Publicanus autem humiliter orās: ad illa prefate vidue hoc eſt eccleſie membra pertinet: de quibus ſupra dicitur: deus autem non faciet vindictam electorum ſuorum clamantium ad ſe: phariſeus autem merita iactans ad ea de quibus terribilis in cōcluſione ſententia ſubditur. Uerūtamen filius hominis veniens putas inueniet fidem in terra. Lectio nona.

Phariſeus aũt ſtans apud ſe orabat. Deus gratias ago tibi: qꝛ non ſum ſicut ceteri hoium raptores: iniuſti: adulteri: velut etiam hic publican⁹. Quatuor ſunt ſpecies quibus omnis tumor arrogantium demonſtratur: cum bonum aut a ſemetipſis habere ſe eſtimant aut ſibi datum deſuper credunt ſed ꝑ ſuis ſe hoc accepiſſe meritis putant: aut certe cum iactant ſe habere quod non habent: aut deſpectis ceteris ſingulariter videri appetũt habere quod habent. Ad bñs aii. Duo homines aſcenderunt in templum vt orarent: vnus phariſeus: et alter publicanus: deſcẽdit hic iuſtificatus in domum ſuam ab illo alleluia. Ad magnificat añ. Stans a lõge publicanus nolebat oculos ad celum leuare: ſed percutiebat pectus ſuuꝫ dicẽs: deus ꝓpitius eſto mihi peccatori. ℭ Dominica duodecima. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus q abũdãtia pietatis tue et merita ſupplicuꝫ excedis et vota: effunde ſuper nos miſericordiã tuam: vt dimittas que conſcientia metuit. et adiicias qđ oratio non preſumit. Per dominum. Secundũ Marcum. ca. vii.

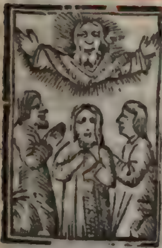
In illo tẽpore: Exiens ieſus de finibus tyri venit ꝑ ſydonem ad mare galilee: inter medios fines decapoleos. Et reliqua. Venerabilis bede preſbyteri. Lectio ſeptima.

Surdus ille et mutus queꝫ mirabiliter curatum a domino: modo cum euangelium legeretur audiuimus: genus deſignat humanum in his qui ab errore diabolice deceptiõis diuina merent gratia liberari. Obſurduit nãqꝫ homo ab audiẽdo vite verbo: poſtquã mortifera ſerpentis verba cõtra deum tumidus audiuit. Lectio viij. Mutus a laude conditoris effectus eſt: ex quo cũ ſeductore colloquiũ habere ꝓſumpſit. Et merito clauſit aures ab audiẽda iter ãgelos laude creatoris: quas ad audiendã euſdẽ creatoris vituperationem ſer-

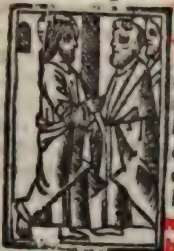
mõnibus hoſtis incautus aperuit. Merito clauſit os a predicanda cum angelis laude creatoris: quod velut ad meliorandum eiuſdẽ opus creatoris ei ibi veſtiri preuaricatione ſuperbus impleuit. Lectio.ix.

H Eu miſer generis humani defectus: qd̄ i radice vitioſũ germinauit: vitioſius multo dilatari cepit in ꝓpagine ramorũ: ita vt veniẽte i carne dño exceptis paucis de iudea fidelibus tot⁹ pene mũdus ab agnitiõe ⁊ ꝯfeſſiõe vitaꝫ ſurdus erraret ⁊ mutus. Sed vbi abũdauit delictũ: ſuperabũdauit ⁊ gratia.

Ad bñs añ. Exiens ieſus de finibus tyri venit per ſydonem ad mare galilee inter medios fines decapoleos allã. Ad mḡt añ. Bñ oĩa fecit: ⁊ ſurdos fecit audire: ⁊ mutos loqui. ¶ Dñica.xiij. Oratio.

O Mnipotẽs ⁊ miſericors deus: de cuius munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne ⁊ laudabil'r ſeruiatur: tribue queſumus nobis vt ad ꝓmiſſiones tuas ſine offenſione curramus. Per. Scḋm lucã.

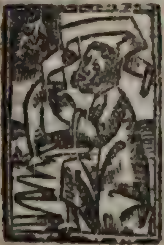
I N illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipul' ſuis. Beati oculi qui vidẽt que vos videtis. Et reliqua. ca.10. Omelia vene. bede. pſbr.

N On oculi ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ qui corpus tm̃ dñi videre: ſꝫ illi beati oculi q eius poſſunt cognoſcere ſacramenta. De quibus dicitur. Et reuelaſti ea paruulis. Beati oculi paruuloꝝ: quibus ⁊ ſe ⁊ patrem filius reuelare dignatur. Dico enĩ vobis qꝫ multi reges ⁊ prophete voluerunt videre que vos videtis ⁊ nõ viderunt: ⁊ audire que audiſtis ⁊ non audierunt. Lectio.viij.

A Braham exultauit vt videret diem chriſti: ⁊ vidit ⁊ gauiſus ẽ. Yſaias quoqꝫ ⁊ micheas ⁊ multi alij prophete viderunt gloriã dei: ⁊ ꝓpterea videntes ſunt appellati. Sed hi oẽs a lõge aſpiciẽtes ⁊ ſalutantes per ſpeculũ in enigmate viderunt: apoſtoli aũt in pñtiarũ hñtes dñm ꝯueſcentesqꝫ ei ⁊ q̄ voluiſſent interrogãtes diſcere

neq̃uaq̃ p angelos aut varias viſionum ſpecies opus habebant doceri. Lectio nona.

Et ecce qdã legiſperit⁹ ſurrexit temptans eũ: ⁊ dicẽs. Magiſter quid faciẽdo vitã eternam poſſidebo? Legiſperit⁹ q de vita eterna dñm tẽtans interrogat occaſionẽ vt reor tẽtãdi d ipſis dñi ſermonib⁹ ſumpſit: vbi ait. Gaudete aũt q nõia vſa ſcripta ſunt in celis. Sed ipſa ſua temptatione declarat q̃ vera ſit illa dñi ꝯfeſſio: qua patri loquitur. Quia abſcondiſti hec a ſapientibus ⁊ prudentibus ⁊ reuelaſti ea puulis. Ad bñs añ. Homo quidã deſcẽdebat ab hierlm in hierico ⁊ incidit in latrones: qui etiã deſpoliauerũt eũ: ⁊ plagis impoſitis abierũt ſemiuiuo relicto. Ad mgt añ. Quis tibi vr ꝓxim⁹ fuiſſe illi qui incidit in latrones: ⁊ ait: Ille qui fecit miſericordiã in illũ: vade ⁊ tu fac ſimilr aliã. ¶ Dñica xiiij. Oro.

Omni potẽs ſempiterne de⁹: da nob fidei ſpei ⁊ charitatis augmentũ: ⁊ vt mereamur aſſeq quod promittis: fac nos amare quod ꝓcipis. Per. Secũdũ lucam. ca. 17.

In illo tempore: Dũ iret ieſus i hieruſalẽ trãſibat p mediam ſamariam ⁊ galileã. Et cũ ingrederet quoddã caſtellũ: occurrerũt ei decẽ viri leproſi. Et reli. Home. venerabil' bede preſbyteri. Lectio. vij.

Leproſi non abſurde intelligi poſſunt: qui ſcientiam vere fidei non habentes: varias doctrinas profitent erroris. Non enim vel abſcõdũt imperitiam ſuam ſed pro ſumma peritia proferũt in lucem: ⁊ iactantiam ſermonis oſtendunt. Nulla porro falſa doctrina eſt: que non aliqua vera intermiſceat. Lectio octaua.

Vera ergo falſis inordinate ꝑmixta i vna diſputatiõe vl' narratiõe hominis: tanq̃ in vnius corporis colore apparentia ſignificant lepras tanq̃ veris falſiſq; colorũ locis humana corpora variantem atq; maculantem. Hi autẽ tam vitãdi ſunt eccleſie: vt ſi fieri põt lõgius re

morti magno clamore xp̄m iter pellét. Unde ⁊ aperte ſubiungitur. Qui ſteterūt a lóge: ⁊ leuauerunt voces dicentes. Jeſu p̄ceptor miſere noſtri. L cō.ix.

ET bene vt ſaluētur ieſuꝫ p̄ceptorē nominant. Qꝛ eni i eius v̄bis ſe erraſſe ſignificát: hūc ſaluádi humiliter p̄ceptorē vocant. Cūqꝫ ad cognitionē redēptoris redeunt: mox ad formā ſalutis recurrūt. N ā ſequit̄. Quos vt vidit dixit. Ite oñdite vos ſacerdotib⁹. Et factū eſt dum irent mundati ſunt.

Ad benedictus añ. Dum ingrederetur ieſus quoddam caſtellū occurrerunt ei decē viri leproſi: qui ſteterunt a lóge ⁊ leuauerunt voces dicentes: ieſu p̄ceptor miſerere nr̄i.

Ad mag̃t añ. Nōne decē mundati ſunt: ⁊ nouem vbi ſunt? non eſt inuentus qui rediret ⁊ daret gl'iam deo niſi hic alienigena? vade quia fides tua te ſaluum fecit alleluia.

¶ Dñica. xv. Oratio.

CUſtodi domie queſum⁹ eccliam tuā ꝓpitiatione ꝑpetua: ⁊ qꝛ ſine te labit̄ hūana mortalitas: tuis ſemꝑ auxilijs ⁊ abſtrahatur noxijs: ⁊ ad ſalutaria dirigatur. Per. Secundū mattheum. cap. 6

IN illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duobus dominis ſeruire. Et reliqua. Homelia beati hieronymi preſbyteri. Lectio ſeptima.

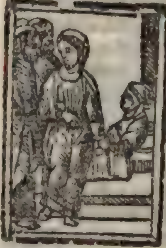
MAmmona ſermone ſyriaco diuitie nuncupantur. Non poteſtis deo ſeruire ⁊ mammone. Audiat hoc auarus: audiat hoc q̄ cenſet vocabulo xp̄iano: non poſſe ſimul diuitijs xp̄oqꝫ ſeruiri. Et tā nō dicit: q̄ habet diuitias: ſꝫ q̄ ſuit diuitijs. Qui eni diuitiarū ſeruus ē: diuitias cuſtodit vt ſeruus. Qui autem ſeruitutis excuſſit iugum: diſtribuit eas vt dominus. L cō.viij.

NE ſoliciti ſitis aīe veſtre q̄d mā ducetis: neqꝫ corpori veſtro quid induamini. In nōnullis codicib⁹ additū ē. Neqꝫ quid bibatis. Ergo qđ natura omnib⁹ tribuit: ⁊ iumētis ac beſtijs: hoib⁹ quoqꝫ ꝯmune eſt: ⁊ ab hui⁹ cura penit⁹ liberamur.

⁊ ꝑcipitur nobis ne ſoliciti ſi-
mus quid comedamus . Et q2
in ſudore vultus preparam⁹ no
bis panem:labor exercẽdus eſt:
ſolicitudo tollenda. Lcõ.ix.
Hoc qđ dixe ſoliciti ſitis
anime veſtre quid come-
datis : neq3 corpori veſtro quid
induamini de carnali cibo ac
veſtimento accipiamus. Ceteꝝ
de ſpiritualibus cibis ⁊ veſtimẽ
tis ſemper debemus eſſe ſolici-
ti. Nonne anima plus eſt q̃3
eſca:⁊ corpus plus q̃3 veſtimẽ-
tum? Quod dicit iſtiuſmodi ẽ.
Qui maiora preſtitit : vtiq3 ⁊
minora preſtabit. Ad benedi-
ctus antiphona. Nolite ſoliciti
eſſe dicentes:quid manducabimus
aut quid bibemus?ſcit enim pater
veſter celeſtis quid vobis neceſſe ſit
alleluia. Ad magnificat aň. Que
rite primum regnum dei ⁊ iuſti-
tiam eius:⁊ hec omnia adycientur
vobis alleluia. ¶ Dominica de-

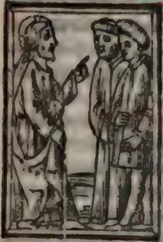
cimaſex-
ta. Oratio.
Eccle
ſiam
tuam domi
ne miſera-
tio ꝯtinua-
ta mũdet ⁊
muniat : et
quia ſine te
non poteſt
ſalua conſiſtere:tuo ſemper mu
nere gubernetur. Per. Sc̃dm
lucam. cap.7.

In illo
tẽpe: Ibat
ieſus i ciui
tatẽ que vo
cat naym:
⁊ ibant cũ
illo diſcipu
li eius ⁊ tur
ba copioſa.
Cum autẽ
appropinquaret porte ciuitatis:
ecce defunctus efferebatur fili⁹
vnicus m̃ris ſue. Et rel'. Home
lia vene. bede preſbi. Lcõ.vij.
Defunct⁹ hic q extra por-
tã ciuitatis multis eſt in-
tuentib⁹ elatus: ſignificat homi
nẽ letali criminũ funere ſoporã
tũ candẽq3 inſup aie mortẽ nõ
cordis adhuc cubili tegẽtẽ:ſed
ad multoꝝ notitiã ꝑ locutiõis
opiſue indiciũ q̃ſi per ſue ciui-
tatis oſtia ꝓpalantẽ. Lcõ.viij.
Et bene fili⁹ vnicus m̃ris
ſue fuiſſe ꝑhibet. q2 licꝫ
e m̃ltis collecta ꝑſonis vna ſit
perfecta ⁊ immaculata v̓go m̃r
eccleſia:ſinguli tñ qq3 fidelium
vniuerſalis ſe eẽ ecclie filios re
ctiſſime fatẽt: Elect⁹ glibet q̃ſi
ad fidẽ ibuit filius eſt: qñ alios
imbuit mater. Lectio.ix.
Animo materno erga par

uulos angebat affectu: qui ait
Filioli mei quos iterum partu
rio: donec formet xp̃s i vobis?
Portam vero ciuitatis qua de
functus efferebat: puto aliquē
de ſenſibus eſſe corporeis. Qui
enī ſeminat inter fratres diſcor
dias:q iniquitatē in excelſo lo
quit per oris portā extrahitur
mortuus. Ad bñs aiā. Ibat ie
ſus in ciuitatē que vocatur naym.
& ecce defunct⁹ efferebat fili⁹ vnicus
matris ſue. Ad mḡt aiā. Accepit
aūt oēs timor: & magnificabāt deū
dicentes:q; ꝓpheta magnus ſurre
xit in nobis:& q; deus viſitauit ple
bem ſuam. ¶ Dñica.xvij. Oro.
Tua nos dñe q̄s gr̄a ſemp
& preueniat & ſequatur:ac
bonis operib⁹ iugiter pſtet eſſe
intentos. Per. Scd̃m lucam.

Ca.14.

In illo tempore: Cum intraret ieſus in domū cuiuſdam prīcipis phariſeoꝝ ſabbato manducare panem: & ipſi
obſeruabant eum. Et ecce ho
mo quidā hydropicus erat añ
illum. Et reliqua. Omel: vene
rabilis bede pr̄br. Lectio.vij.

Hydropiſis morb⁹ ab aq̄
ſo hūore vocabulū trahit.
Grece eni hydor aqua vocat.
Eſt aūt humor ſuccutaneus de
vitio veſice nat⁹ cū inflatiōe tur
gente: & anhelitu fetido. Pro
priūq; hydropici eſt quāto ma
gis abūdat humore iordinato
tāto ampli⁹ ſitire. Et iō recte cō
parat ei quē flux⁹ carnalium vo
luptatum exuberās aggrauat.
Comparat etiam Lectio.viij.
diuiti auaro: qui quāto
eſt copioſior diuitijs qb⁹ nō bñ
vtit: tāto ardēti⁹ talia ↄcupiſcit.
Et rñdēs ieſus dixit ad legiſp̄i
tos & phariſeos. Si l; ſabbo cu
rare. At illi tacuerunt. Qd d
rñdiſſe ieſus: ad hoc reſpicit qd
pmiſſū ē. Et ipſi obſeruabāt eū.
Dñs.n.nouit cogitatōes hoiuz.
Sed merito inter Lectio.ix.
rogati tacent: qui ↄtra ſe
dictū qcqd dixerit vidēt. Naz
ſi l; ſabbato curare: quare ſal
uatorem an curet obſeruāt? Si
nō l; quare ipſi ſabbato pecora
curant? Ipſe vero apprehēſum
ſanauit eū ac dimiſit. Ad bñs
aiā. Dixit ieſus ad legiſperitos &
phariſeos:ſi licet ſabbato curare:at
illi tacuerunt: ipſe vero apprehēdēs
hydropicum ſanauit eum ac dimi
ſit. Ad mḡt aiā. Cuz vocatus fue
ris ad nuptias recumbe in nouiſſi
mo loco: vt dicat tibi q te inuita

nit: amice aſcende ſuperius: tunc erit tibi gloria coram ſimul diſcūbentibus alleluia. ¶ Dominica decimaoctaua. Oratio.

Da queſumus dñe populo tuo diabolica vitare contagia: ⁊ te ſolum dominum pura mente ſectari. Per dominum noſtrum ieſum chriſtū. Scdm matheum.

ca.12. In illo tempore: Phariſei audientes ꝙ ieſus ſilentiū impoſuiſſet ſaduceis: conuenerunt in vnum. Et interrogauit eum vnus ex eis legis doctor tentans eum. Magiſter qđ eſt mandatuz magnū in lege? Et reliqua. Omelia beati ioanis epi. Lectio.vij.

Conuenerunt vt multitudine vincerēt: quez rōne ſuperare nō poterant. A veritate nudos ſe eē ꝓfeſſi ſunt: qui multitudine ſe armauerūt. Dicebāt enim apud ſe. Unus loquatur pro oībus: ⁊ oēs loq̄mur per vnum: vt ſiquidem vicerit oēs videamur victores: ſi aūt victus fuerit vel ſolus videatur confuſus. Lectio.viij.

O Phariſei qui omnia propter homines cogitatis ⁊ facitis: primum quidem venientes cum vno vincendi eſtis per vnum. Tamen pone qꝛ vno victo hoīes non intelligunt vos omnes eſſe victos: nunqd conſcientie vſe nō ſentiunt ſe eſſe ꝯfuſas? Cuius eni eſt ei cōſolatio qui in ſeipſo cōfuſus eſt qđ ab alijs ignoratur. Lcō.ix.

Magiſter qđ eſt mādatum magnū in lege? Magiſtrū vocat cuius nō vult eē diſcipulus. Simpliciſſimus interrogator ⁊ maligniſſim⁹ inſidiator. De magno mādato iterrogat: qui nec minimū obſeruat. Ille eni debet iterrogare de maiori iuſtitia: q iā minorez cōpleuit. Dñs aūt ſic ei rñdit: vt interrogatiōis ei⁹ fictā ꝯſcientiā ſtatim in primo rñſo percuteret. Ad bñs añ. Magiſter quod eſt mandatū magnuz in lege? ait illi ieſus diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo alla. Ad mḡt añā. Quid vobis videt de chriſto cuius filius eſt? dicunt ei oēs dauid: dixit ei ieſus quō dauid in ſpiritu vocat eū dominum dicens: dixit dominus domino meo ſede a dextris meis. ¶ Dñica decimanona. Orō.

Dirigat corda nra qs dñe tue miſerationis operatio: qꝛ tibi ſine te placere non poſ-

cap.9. ſimilis. Per. Secundum matheũ.

IN illo tempore: Aſcendens ieſus in naviculã trãſfretavit: et venit in civitatẽ ſuam. Et reliqua. Omel'. btí ioannis epiſcopi: ſʒ veriꝰ ẽ homel'. btí petri ravennatis archiepi. Lc̃o. vij.

Chriſtus eccleſie navẽ ſcli fluctum ſemper mitigaturus aſcẽdit: ut credẽtes in ſe ad celeſtẽ patriam tranquilla navigatione perducat: et municipes civitatis ſue faciat: quos humanitatis ſue fecit eſſe conſortes. Non ergo xp̃s indiget navi: ſʒ navis indiget chriſto: q2 ſine celeſti gubernatore navis eccleſie p mũdanũ pelagꝰ p talia et tanta diſcrimina ad celeſtẽ portũ non valet pvenire. Lc̃o. viij.

AScendens inquit in naviculam tranſfretavit: et venit in civitatem ſuam. Creator rerum orbis terre dominus poſtea q̃ ſe propter nos noſtra anguſtavit in carne cepit habere humanam patriam: cepit civitatis iudaice eſſe civis parentes habere cepit parentũ omnium ipſe parens: ut invitaret amor: attraheret charitas: vinceret affectio: ſuaderet humanitas q̃s fugarat dominatio: metus diſperſerat: et fecerat vis poteſtatis extortes. Lectio ix.

Et videns ieſus fidem illorum dixit paralytico. Confide fili remittuntur tibi peccata tua. O mira humilitas. Deſpectum et debilem totiſq membrorum cõpagibus diſſolutum: filium vocat quẽ ſacerdotes nõ dignabant ptingere. Aut certe ideo filius q2 dimittunt ei peccata ſua. Audit veniam et tacet paralyticus. nec ullam reddit gratiam: q2 plus corporis q̃ aie tendebat ad curã. Ad bñs aii. Dixit dñs paralytico: Cõfide fili: remittuntur tibi peccata tua. Ad magñ añ. Videntes aũt turbe timuerunt et glorificaverunt deũ qui dedit ptãtem talẽ hoibus.

ℭ Dominica.xx. Oratio.

OMnipotẽs et miſericors deus: univerſa nobis adverſantia ppitiatus exclude: ut mẽte et corpore pariter expediti: q̃

tua ſunt liberis mẽtib⁹ exequamur. Per. Scdm matheum.

Ca.22.

In illo tempore: Dicebat ieſus turbis parabolã hanc. Simile factũ eſt regnum celoꝝ homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebãt venire. Et rel'. Omel. beati grego. pape. Lectio. vij.

Querendũ nobis prius e: an hec apud mattheũ ipſa ſit lectio q̃ apud lucã ſub appellatione cene deſcribit. Et qdẽ ſunt nõnulla q̃ ſibi diſſona videntur: q2 hic prãdiũ: illic cena memorat: hic q ad nuptias nõ dignis veſtib⁹ itrauit repulſus e: illic nullus q intraſſe dr repulſus eẽ phibet. L. viij.

Qua ex re recte colligit q2 ⁊ hic p nuptias p̃ſes eccleſia: ⁊ illic per cenã eternũ ⁊ vltimũ cõuiuium deſignat: q2 ⁊ hãc nõnulli exituri intrant: ⁊ ad illud quiſqs ſemel intrauerit vlterius non exibit. At ſiqs forte contendat hãc eandẽ eſſe lectionẽ: ego melius puto ſalua fide alieno intellectui cedẽ: q̃ cõtẽtiõib⁹ deſeruire: qm̃ ⁊ intelligi cõgrue forſitan poteſt: q2 ⁊ de pfecto eo qui cũ nuptiali veſte nõ venerat: quod lucas tacuit: mattheus dixit. Lectio. ix.

Quod vero p illũ cena: p hunc aũt prandiũ dicit: nequaq̃ vel hoc nr̃e intelligentie obſiſtit: q2 cũ ad horã nonã apud antiquos quotidie prandiũ fieret ipſum quoq3 prandium cena vocabat. Sepe enim iam me dixiſſe memini: q2 plerũq3 in ſctõ euangelio regnum celoꝝ p̃ſens eccleſia nominat. Cõgregatio qppe iuſtoꝝ regnũ celoꝝ dr. Ad bñs añ. Dicite inuitatis ecce prandiũ meũ paraui: venite ad nuptias dicit dñs. Ad mgt añ. Nuptie qdẽ parate ſunt: ſ3 q inuitati erãt nõ fuerũt digni: ite ergo ad exit⁹ viarũ ⁊ quoſcũq3 inueneritis vocate ad nuptias dic dñs.

¶ Dominica. xxj. Oratio.

Largire qs dñe fidelibus tuis indulgentiaꝝ placatus ⁊ pacẽ: vt pariter ab oib⁹ mũdent offẽſis: ⁊ ſecura tibi men-

cap.4. te deſeruiát. Per. Sc̄d̄m ioānē.

In illo tempore: Erat quidam regulus cui' filius infirmabatur capharnaum. Et reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lectio ſeptima.

Hoc nobis ſolūmō frēs de ſancti euāgelij expoſitiōe video eē requirēdū cur is qui ad ſalutē petēdā venerat audiuit: niſi ſigna ꝛ ꝓdigia videritis nō creditis. Qui eni q̄rebat ſalutem filio: ꝓculdubio credebat. Neqꝫ enī ab eo quereret ſalutem: quem nō crederet ſaluatorem. Quare ergo dicitur: niſi ſigna ꝛ ꝓdigia videritis nō creditis: cū antecederet q̄ꝫ ſignū videret? Lectio octaua.

Sed memētote qd petijt: ꝛ aperte cognoſcetis q: in fide dubitauit. Popoſcit eni vt deſcenderet ꝛ ſanaret filiū eius. Corporalem ergo preſentiā domini regulus querebat: q per ſpiritum nuſq̄ꝫ deerat. Minus itaqꝫ i illū credidit: quē nō putabat poſſe ſalutē dare filio niſi preſens eſſet ꝛ corpore. Lc̄o ix.

Si eni ꝑfecte credidiſſꝫ: ꝓculdubio ſciret: q: nō eēt locus vbi nō eēt de'. Ex magna ergo parte diffiſus eſt: q honorem nō dedit maieſtati: ſꝫ p̄ntie corporali. Salutē itaqꝫ filio petijt ꝛ tñ in fide dubitauit q: eū ad quē venerat ꝛ potētē ad curandū credidit: ꝛ tñ morienti filio eē abſentē deū putauit. Ad bñ. añ. Erat qdā regul' cui' fili' infirmabat' capharnaū hic cū audiſſet q ieſus adueniret in galileā: rogabat eū vt deſcenderet ꝛ ſanaret filiū ei'. Ad magt añ. Cognouit ergo pr̄ q: illa hora erat in qua dixit ieſus filius tu' viuit: ꝛ credidit ipſe ꝛ dom' eius tota. ¶ Dñica.xxij. Orō.

Familiam tuā queſumus dñe continua pietate cuſtodi: vt a cūctis aduerſitatib' te protegente ſit libera: ꝛ in bonis actibus tuo nomini ſit deuota. Per. Secundum mathm. ca.18.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Simile eſt regnum celorū homini regi qui voluit rationē ponere cū ſuis ſuis. Et rel.

Homel'.bti hiero.pb̃r.Lcō.vij.

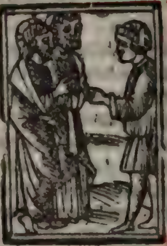
FAmiliare eſt ſyris ꝛ maxime paleſtinis ad omnes ſermonẽ ſuum parabolas iũgere:vt qḋ ꝑ ſimplex ꝓceptũ teneri ab auditoꝛib⁹ nõ poteſt:per ſimilitudinez exempli teneatur. Pꝛecepit itaqꝫ domin⁹ petro ſub cõparatione regis ꝛ dñi ꝛ ſerui q debitoꝛ decẽ milliũ talẽtoꝝ a dño rogans veniã ipetrauerat:vt ipſe quoqꝫ dimittat cõſeruis ſuis minoꝛa peccantib⁹.

SI enim ille Lectio.viij. rex ꝛ dñs ſeruo ſuo debitoꝛi decẽ milliũ talẽtoꝝ taz facile dimiſit:quãto magis ſerui debẽt ↄſeruis ſuis minoꝛa dimittere? Quod vt manifeſti⁹ fiat:dicam⁹ſub exẽplo: Siqs nr̃m cõmiſerit adulteriũ: homicidium ſacrilegiũ:maioꝛa crimina:decẽ millia talentoꝝ rogantibus dimittuntur ſi ꝛ ipſi dimittamus minoꝛa peccantibus. Lcō.ix.

SI aũt ob factã ↄtumeliaz ſimus implacabiles:ꝛ ꝓpter amari⁹ v̄bũ ꝑpetes habeamus diſcoꝛdias: nõne nobis videmur recte redigẽdi in carcerẽ:ꝛ ſub exẽplo operis nr̃i hoc agere vt maioꝝ nobis delictoꝝ venia non relaxetur? Oblatus eſt enĩ vnus qui debebat decez millia talenta. Ad bñs aĩi. Dixit autem dominus ſeruo:redde qḋ debes: pꝛocidẽs autẽ ſeru⁹ille rogabat eũ dicens: patientiam habe in me ꝛ oĩa reddã tibi. Ad magt aĩi. Serue nequam omne debituz dimiſi tibi qm̃ rogaſti me.nõne ergo opoꝛtuit ꝛ te miſeri ↄſerui tui ſic ꝛ ego tui miſert⁹ ſuz dicit dñs.

¶ Dominica.xxiij. Oꝛatio.

DEus refugium noſtrum ꝛ virt⁹:adeſto piis eccleſie tue ꝓcib⁹ auctoꝛ ipſe pietatis;ꝛ pꝛeſta:vt quod fideliter petimus:efficaciter conſequamur Per. Secundum mattheum. ca. 10.

IN illo tempore:Abeuntes phariſei conſiliũ inierunt vt caperent ieſum in ſermõe.Et reliqua. Homelia beati ioãnis chryſoſtomi.Lectio.vij.

ABierunt ꝛ conſilium acceperunt.Quo abierunt? Ad herodianos.Nam ex eo ꝙ non dicit conſiliati ſunt:ſꝫ cõſiliũ acceperunt:ꝛ ex eo ꝙ pariter cũ herodianis venerũt apparet ꝙ cum illis eiuſmodi circũuentionis ↄſiliũ tractauerunt. Homines coloni cuius terraz poſſident eius auxilio opus ha.

hẽt. Qui iuſtitiā tenet nullius pſocinio īdiget niſi dei. L. viij.

Qui in diaboli inīqtatib⁹ ābulat: diaboli adiutorium neceſſariū hẽt. Coloni enī dei diaboli auxiliū non reqrūt: colon⁹ aūt diaboli auxiliū dei ꝛ ſi q̄ſierit nō ĩueniet. Uidiſti aliq̄n eunté ad furtū deū orare vt bene pſperetur in furto: aut q vadit ad fornicationē nūqd ſignum crucis ponit ſibi in frontem: vt nō cōprehendat in crimine. Quod ſi fecerit nō iuuat q2 neſcit iuſtitia dei patrociniū dare criminibus. Lectio.ix.

Sic ꝛ iſti chriſtū expugnare cupiētes conuenientes nō ad ſeruos dei viros religioſos: ſed ad gentiles id eſt herodianos ſe contulerunt. Quale conſilium: tales ꝛ cōſiliatores. Quis aūt poterat dare ꝯſiliū ꝯtra chriſtū: niſi diabolus q erat aduerſarius chriſti? Cogitabant eni apud ſe ſacerdotes. Si nos ſoli eūtes iterrogauerim⁹ chriſtum q̄uis dixerit: q2 non licet ceſari dare tributum: tamen nemo nobis credet dicētibus cōtra eum. Jam enim omnes ſciunt quia inimici eius ſumus. Ad bñs añ. Magiſter ſcimus q2 verax es: ꝛ viam dei in veritate doces alleluia. Ad mḡt añ. Reddite ergo que ſūt ceſaris ceſari: ꝛ que ſunt dei deo. ¶ Dominica vigeſimaquarta. Oratio.

Abſolue queſumus domine tuorum delicta populorum: vt a peccatorum noſtrorum nexibus que pro nr̄a fragilitate cōtraxim⁹ tua benignitate liberemur. Per. Scdm mattheum. ca.24.

In illo tempore: Loquēte ieſu ad turbas ecce princeps vnus acceſſit ꝛ adorabat eum dicens. Domine filia mea modo defuncta eſt. Et reliqua. Homelia beati hieronymi preſbyteri. Lectio ſeptima.

Octauū ſignū eſt: in quo princeps poſtulabat ſuſcitari filiam ſuam: nolens de myſterio circūciſionis excludi. Sꝫ ſubintrauit mulier ſanguie fluens ꝛ octauo loco ſanat: vt principis filia de hoc excluſa numero veniat ad nonū: iuxta illud qḋ in pſal. dicitur. Ethiopia pueniat man⁹ eius deo. Et cum intrauerit plenitudo gētiū tūc oīs iſrael ſaluus erit. L. cō. viij.

Et ecce mulier q ſanguinis fluxum patiebat duo

decim ãnis: acceſſit retro ꝛ tetigit fimbriã veſtimenti eius. In euãgelio ſꝫ lucã ſcribit: q̃ filia p̃ncipis duodeci ãnos hñet etatis. Nota ergo q̃ eo tẽpore hec mulier idest gẽtium ppl's cepit egrotare quo genꝰ credidit iudeoꝝ. Niſi.n. ex cõpatione vtutũ vitiũ non oñdit. L.ix.

Hec mulier ſanguine fluẽs nõ i domo nõ i vrbe accedit ad dñm: qꝛ iuxta legẽ ab vrbibꝰ excludebat: ſꝫ in itinẽ ambulante dño vt dñ pgit ad aliã: alia curaret. Vñ dñt apli. Uobis qdẽ p̃us oportebat p̃dicari v̄bũ dei ſꝫ qñ vos indignos iudicaſtis ſalute trãſgredimur ad gentes.

Ad bñ.añ. Loquẽte ieſu ad turbas: ecce p̃nceps vnꝰ acceſſit ꝛ adorauit eũ dicẽs: dñe filia mea modo defuncta eſt: ſed veni impone manũ tuã ſup eã ꝛ viuet. Ad mgt añ. Cõfide filia fides tua te ſaluã fecit: ꝛ ſanata eſt mulier ex illa hora alla.

Dñica vigeſima q̃rta. Oro.

Excita queſumus domie tuorum fidelium voluntates: vt diuini operis fructuꝫ p̃optenſius exequentes pietatis tue remedia maiora percipiant. Per. Scd̃m ioannem. cap.6.

In illo tempore: Cũ ſubleuaſſet oculos ieſus ꝛ vidiſſet qa multitudo maxima venit ad eum: dixit ad philippũ. Unde ememus panes vt manducent hi? Et reliqua. Omelia venerabil' bede p̃ſbr. L. cõ. vij.

Quod ſubleuaſſe oculos ieſus: ꝛ venientẽ ad ſe multitudinẽ vidiſſe phibet: diuine pietatis indicium eſt: qꝛ videlicet cunctis ad ſe venire querẽtibus gratia miſericordie celeſtis occurrere ꝯſueuit. Et ne q̃rẽdo errare poſſint: lucem ſui ſpũs aperire currẽtibꝰ ſolicitus eſt. Nã q̃ oculi ieſu dona ſpiritus eius myſtice deſignẽt: teſtatur in apocalypſi ioannes: q ſigurate de illo loquẽs ait. Uidi agnum ſtantẽ tanq̃ occiſũ habentẽ cornua ſeptẽ ꝛ oculos ſeptẽ: qui ſunt ſeptẽ ſpiritus dei miſſi in omneꝫ terrã. L.cõ.viij.

Quod aũt philippũ tẽtat dñs prouida vtiq̃ diſpẽ

ſtatione facit: nō vt ipſe que nō
nouerat diſcat: ſʒ vt philippus
tarditatem fidei ſue quam ma-
giſtro ſciente ipſe neſciebat tē-
tatus agnoſcat: ⁊ miraculo fa-
cto caſtiget. Neqʒ enim dubita
re debuerat preſente rerū crea
tore: qui educit panes de terra.
⁊ vino letificat cor hois pauco
rum denariorum panes ſuffice-
re turbarum millibus non pau
cis: vt vnuſquiſqʒ ſufficiēter ac
ciperet ⁊ iam ſaturatus abiret.

Q Uinqʒ autē Lectio .ix.
panes quib⁹ multitudi-
nē ppli ſaturauit: qnqʒ ſunt li-
bri moyſi: qb⁹ ſpiritali intelle
ctu patefactis: ⁊ abūdātiore iā
ſenſu multiplicatis: auditorum
fideliū quotidie corda reficit.
Qui bñ ordeacei fuiſſe referū
tur: ꝓpter auſteriora legis edi-
cta ⁊ tegumenta litere groſſio-
ra: que interiora ſpiritualis ſen
ſus quaſi medullam celabant.
Ad bñs añ. Cū ſubleuaſſet ocu
los ieſus ⁊ vidiſſet maximā multi-
tudinem venientem ad ſe: dixit ad
philippū: vñ ememus panes vt mā
ducent? hi: hoc autē dicebat tentās
eum ipſe enim ſciebat quid eſſet fa-
cturus. Ad mag. añ. Illi homi
nes cum vidiſſent quod fecerat ſi-
gnum glorificabant deū ⁊ dicebāt:
Quia hic eſt ſaluator mundi.

S Ciendū aūt qꝫ a dominica
Deus omnium. vſqʒ ad aduen
tū excluſiue ſunt vigintiſeptē
hebdomade quando prolixius
eſt temporis ſpatium: quando ve
ro breuius .xxiij. Euangelia vero
dominicalia cū orationibus vi
gintiquinqʒ ⁊ totidem añe ad
bñ. ⁊ totidem ad mag̃t. Cū igi
tur .xxiij. fuerit hebdō. vltime ho
melie triū euāgelioꝝ legantur
ꝑ ferias .xxiij. hebdō. ſi vacauerint:
⁊ dicāt orones cū aiis ad bñs
⁊ ad mag̃t. cū ſi tot ferie nō va
cauerint quot ſunt homelie: ho
melia euāgelij Loquente ieſu.
cū oratione ſua ⁊ aiis dimittat.
Si autem .xxiiij. fuerint hebdō:
due reſidue home. legāt infra vl
timā hebdō. ꝑdicto modo. Se
do .xxiiij. hebdō. euange. Cū ſub-
leuaſſet. legat in aliqua feria
vacante eodem modo. Si autē
vigintiquinqʒ quelibʒ homelia
legat in ſua dñica. Si vero vi
gintiſex homelia euāgelij Lo-
quente ieſu. reponit .xxv. dñi-
ca: ⁊ euāgeliū Cū ſubleuaſſet.
legatur in .xxvi. Si vero vigin-
tiſeptem fuerint hebdomade:
euangelium Loquēte ieſu. le-
gat in .xxv. ⁊ .xxv. dñica ⁊ euā
Cū ſubleuaſſet. legat in .xxvi.
⁊ .xxvij. Hoc tamen ſciendū eſt
quādo ſūt [illegible] vel vigin
tiſeptem hebdomade [illegible] ho-
melie lecte fuerit i ſua ꝓpria hebdō-

⁊ angelis coronata vt ſpōſatā comite. Noua veniens e celo nuptiali thalamo preparata vt ſpōſata copulata dño: platee ⁊ muris eius ex auro puriſſimo. Porte nitēt margaritis aditis patētib⁹: ⁊ ītrare meritorū illuc introducitꝫ: ois q ob chriſti nomen hic in mūdo pmit. Tunſionibus pſſuris expoliti lapides ſuis coaptant locis p manus artificis: diſponunt pmanſuri ſacris edificijs. Gloria ⁊ honor deo vſquequo altiſſimo: vna patri filioqꝫ inclyto paracleto cuius laus eſt ⁊ poteſtas p eterna ſecula. Amē. ℣. Domum tuā domine decet ſanctitudo. ℟. In lōgitudine dierum. Ad magt añ. O q̄ metuendus eſt locus iſte: non eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi. In primo anno. Oratio.

DEus q inuiſibiliter oia ꝯtines: ⁊ tñ pro ſalute generis humani ſigna tue potētie viſibiliter oſtēdis: tēplum hoc potētia tue inhabitationis illuſtra: vt omnes q huc deꝑcaturi cōueniūt ex quacūqꝫ tribu laciōe ad te clamauerint: ꝯſolatiōis tue bñficia ꝯſequant. per. In ſcdo anno ⁊ deinceps ōro.

DEus q nobis p ſingulos annos hui⁹ ſcti tēpli tui ꝯſecrationis repas diē: ⁊ ſacris ſemp myſterijs repſentas icolumes. exaudi ꝑces ppli tui: ⁊ pſta: vt q̄ſqs hoc tēplum bñficia petitur⁹ igredit: cūcta ſe īpetraſſe letet. p. Ad mat. inuit. Exultemus dño regi ſūmo: Qui ſuū ſanctificauit tabernaculū. Hymnus. Urbs beata. In. j. noct. añ. Tollite portas principes vr̄as ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glīe. ps. Dñi ē ter. Añ. Uidit 8
iacob ſcalā ſūmitas ei⁹ celos tangebat ⁊ deſcēdētes āgelos ⁊ dixit: vere loc⁹ iſte ſcūs eſt. ps. De⁹ nr̄. Añ. 16
Cū euigilaſſet iacob de ſomno ait vere loc⁹ iſte ſcūs eſt. ps. Magn⁹ 17
dñs. ℣. Domū tuam domine. Ricardus in exceptiōibus parte ſecunda: libro decimo. Lcō. j.

SAnctificauit tabernaculū ſuū altiſſim⁹. Hōc charissimi tabernaculum dñi: id eſt ſcā ecclia lapides cemētū ⁊ alia mlta q̄ ſacris ſūt plena ⁊ ſpūalia ꝑferūt documenta. Singuli lapides ſſt ſinguli fideles q̄dri ſtabilitate fidei: ⁊ firmi virtute patiēdi. Cemētū eſt charitas q̄ ſingulos coaptat atqꝫ vnificat: ⁊ ne p aliquaꝫ diſcordiā inuicē

diſcrepēt vniformiter equat. ℟. In dedicatiōe tēpli decātabat pp'ls laudem:⁊ in ore eorū dulcis reſonabat ſon⁹. ℣. Obtulerunt ſacrificiū ſup altare dñō:⁊ ceciderūt i facies ſuas ⁊ adorauerūt eū. Et. Lcō. ij.

F Undamentū apoſtoli ſūt ⁊ prophete: ſicut ſcriptū eſt. Supedificati ſup fundamētū aploꝝ ⁊ pphetaꝝ. Parietes ſūt ↄtēplatiui: fūdamēto vicini ſrena deſerētes. Tectū in edificio ſpūali nō vt i materiali ſurſum eminet: ſʒ deorſuʒ pendet. Tectū ergo ſūt actiui terrenis actionib⁹ primi ꝑpter imperfectionē ſuā minus celeſtib⁹ intēdentes ac neceſſitatib⁹ ꝓximorū terrenas res adminiſtrātes. ℟. Fundata eſt domus domini ſup verticem montiū ⁊ exaltata eſt ſuper omnes colles ⁊ venient ad eam oēs gentes: Et dicent glīa tibi dñe. ℣. Uenientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos ſuos. Et dicent gloria. Lcō. iij.

L Ongitudo ecclie ↄſideraſ ſm diuturnitatē ppl'oꝝ altitudo ſm differentiā meritoꝝ. In longitudine nāqȝ ꝓlōgatur dum ſm tria tpa ſcilicet naturalis ⁊ ſcripte legis ⁊ grē:a primo iuſto vſqȝ ad vltimū extēditur. In latitudine vero diſtenditur: dum multoruʒ populorū numeroſitate dilatatur. In altitudine erigitur: dū per minorū ⁊ maiorū differentiā eleuaſ: dū ſup laicos ordo ſacerdotalis: ⁊ ſuper ſacerdotalē epiſcopalis: ⁊ ſuper hunc archiepiſcopalis: ſupoēs deniqȝ papa collocaſ. ℟. Mane ſurgens iacob erigebat lapidem in titulū fundenſqȝ oleū deſuper: votuʒ vouit domino: Uere locus iſte ſanctus eſt: Et ego neſciebā. ℣. Uidit iacob ſcalam ſummitas eius celos tangebat: ⁊ deſcendentes angelos ⁊ ait. Uere. Glīa. Et. ¶ In ſecundo noctur. aīi. Non eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta celi.
ps. Quam dilecta. Aña. Erexit 30
iacob lapideʒ in titulū fundēs oleum deſuper. ps. Bñdixiſti. Aña. 30
Erit mihi dñs in deum ⁊ lapis iſte vocabiſ domus dei. ps. Fundamē 31
ta. ℣. Hec eſt domus dñi firmiter edificata. ℟. Bene fundata eſt ſupra firmam petram. Lectio. iiij.

S Anctuariū eccleſie ſignificat ordinē virginuʒ: chorus ordinē continētium: nauis ordinē coniugatoꝝ. Strictius enim eſt ſanctuariū qȝ chorus: ⁊ chorus qȝ nauis. Sic pauciores ſunt virgines qȝ cōtinētes ⁊ iſti qȝ ↄiugati. Sacratior etiā eſt locus ſanctuarij qȝ chorus: ⁊ chor⁹ qȝ nauis. Sic ⁊ dignior chorus virginum qȝ ordo cōtinentium: ⁊ ordo cōtinētiuʒ dignior eſt qȝ ordo ↄiugatoꝝ. ps.

Benedic dñe domũ iſtam quã edifica
ui noĩ tuo: venientiũ in locũ iſtũ.
Exaudi preces ĩ excelſo ſolio glorie
tue. ℣. Dñe ſi conuerſus fuerit po-
pulus tuus ⁊ orauerit ad ſanctua
rium tuum. Exaudi. Lectio. v.

A Triũ ſunt falſi chriſtiani q
ſcificati ſunt ⁊ baptiçati:
ſꝫ pleni putredine cadauerum:
ideſt corruptiõe vitioꝝ. De quo
ſcriptũ eſt. Atrium qđ foris eſt
noli metiri: quia proiectum eſt
⁊ datum gentibus. Falſi nanqꝫ
chriſtiani damnabuntur cũ gẽ-
tibus: ⁊ dabuntur ad puniẽduꝫ
demonibus. Altare chriſtus eſt
ſuper quẽ nõ ſolũ ſacrificia bo-
noꝝ operũ: ſed ẽt orõnuꝫ offeri-
mus dicẽtes. Per dñꝫ nrꝫ. ℟.
O q̃ metuendus eſt locus iſte non
eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ porta
celi. ℣. Mane ſurgens iacob votuꝫ
vouit dño: ⁊ dixit. nõ. Lectio. vi.

T Urris eſt nomẽ domini:
ſicut ſcriptuꝫ eſt. Turris
fortiſſima nomẽ dñi: ad eam fu
giet iuſtus ⁊ ſaluabit. Cymba-
la vero predicatores itelligunt
qui verba dei loquuntur. Fene
ſtre vitree ſũt viri ſpirituales:
per quos diuia cognitio nobis
illucet. Interior dealbatura ſi-
gnificat mũdiciã corduꝫ: exte-
rior vo mundiciam corporum.
Duodecim cerei duodeciꝫ ſũt
apli: qui vexillũ crucis ⁊ fidem
paſſionis chriſti predicauerũt
per quatuor partes mundi. ℟.
Orãtibus in loco iſto dimitte dñe
peccã ppli tui: ⁊ oſtende eis viaꝫ bo
nam per quaꝫ ambulẽt: Et da gliaꝫ
nomini tuo. ℣. Domĩe exaudi ora
tionem meã: ⁊ clamor meus ad te
veniat. Et da. Gloria. Et. ¶ In. iij.
noc. añ. Qui habitat in adiutorio
altiſſimi in protectione dei celi cõ
morabitur. Ps. Ipſum. Añ. Do
mum iſtam protege domine: ⁊ an- 30
geli tui cuſtodiãt muros eius. Ps.
Cantate. Añ. Fundata eſt do-
mus domini ſuper verticem mõtiũ: 32
⁊ exaltata eſt ſup omnes colles. Ps.
Dominus regnauit exultet. ℣.
Beati qui habitãt in domo tua do 34
mine. ℟. In ſecula ſeculoꝝ lau-
dabunt te. Secundum lucam.

I N illo ca. 19
tempo
re: Ingreſ-
ſus ieſus p
ambulabat
hierico. Et
ecce vir no
mine çache
us: ⁊ hic e-
rat princeps
publicano-
rum ⁊ ipſe diues. Et rel. Omelia vene. bede pſbi. Lcõ. vij.

Q Ue impoſſibilia ſunt a-
pud homines poſſibilia
ſunt apud deuꝫ. Ecce enim ca-

melius depoſita gibbi ſarcina p foramē arcus trāſit. Hic enī diues et publican⁹ relicto onere dimitiarum contemptoq; cenſu fraudū anguſtam portā arctāq; viā q̄ ad vitā ducit aſcēdit. ℟. Lapides precioſi omnes muri tui: Et turres hierlm gēmis edificabūtur. ℣. Hec eſt domus domini firmiter edificata bñ fundata eſt ſupra firmam petrā. Et. Lcō. viij

Q Ui mira deuotione fidei ad vidēdū ſaluatorē: qd natura min⁹ habuerat aſcēſu ſupplet arboris: atq; ideo iuſte q̄uis ipſe rogat nō audeat bñdictionē dñice ſuſceptionis quā deſiderabat accepit. Myſtice aūt zacheus q interpretat iuſtificatus credētē ex gētib⁹ pplz ſignificat: ablutū ſcificatū et iuſtificatū in noie dñi nr̄i ieſu xp̄i et i ſpū dei nr̄i. ℟. Dom⁹ mea dom⁹ orationis vocabitur dicit domin⁹. In ea ois q petit accipit: et qui querit inuenit: et pulſanti aperietur. ℣. Domū tuā dñe decet ſanctitudo in longitudine dierū In ea. Lcō. ix.

Q Ui intrātē hierico ſaluatorē videre q̄rebat ſz p turba nō poterat: q: grē fidei quā mūdo ſaluator attulit pticipare cupiebat: ſz inolita vitiorū ɔſuetudo ne ad votū puenīret obſtiterat. Eadē nāq; turba note ɔſuetudis q̄ ſupra cecuz clamātē ne lumē peteret increpabat et ſuſcipiētē publicanū ne ieſū videat tardat. Sz ſicut cecus turbaē voces magis ac magis clamādo deuicit: ita puſillus neceſſe ē turbe nocētis obſtaculū altiora petēdo trāſcendat: terrena relīq̄t: arborē crucis aſcēdat. ℟. Terribilis eſt locus iſte: nō ē hic aliud niſi dom⁹ dei et porta celi: Uere etenī dñs eſt in loco iſto: Et ego neſciebā. ℣. Cūq; euigilaſſet iacob quaſi de graui ſomno. ait. Uere dñs. Gloria. Et ego. ℣. Dñe dilexi decorē dom⁹ tue. ℟. Et locū habitationis glie tue. ¶ In lau. añ. Domū tuā dñe decet ſcitudo in lōgitudie dierū. ps. Dñs re. Añ. Hec eſt dom⁹ dñi firmiter edificata bñ fūdata ē ſupra firmā petrā. Añ. Domus mea dom⁹ orōnis vocabit. Añ. Bñ fundata eſt domus dñi ſupra firmā petrā. Añ. Lapides precioſi oēs muri tui et turres hieruſalem gemmis edificabuntur.

A cap. Uidi ciuitatē. Hy⁹.

Angulare fundamētū lapis xp̄s miſſus eſt qui cōpage parietū in vtroq; nectitur: quē ſion ſcā ſuſcepit in quo credēs permanet. O is illa deo grata et dilecta ciuitas: plena modulis i laude et canoro iubilo: trinū deū vnicūq; cū fauorē p̄dicat. Hoc in tēplo ſūme de⁹ exorat⁹ adueni: et clemētu bonitate

precū vota ſuſcipe: largā bñdi-
ctionē hic īfunde iugiter. H ic
promereant oēs petita accipe-
re: ⁊ adepta poſſidere cū ſcis p
hēniter paradiſuȝ introire trāſla
ti in requiem. G loria ⁊ honor
deo. ℣. Domus meā. ℟. Domus
orationis vocabitur. Ad mḡt aña.
Mane ſurgens iacob erigebat lapi
dē in titulum fundens oleū deſup
votū vouit dño vere locus iſte ſcūs
eſt: ⁊ ego neſciebā. Ad horas añe
laudū. ¶ Ad .iij. cap. Vidi ci
uitatē. ℟. Domum tuā domine de
cet ſanctitudo. Alla alla. ℣. In lon
gitudine dierum. Alleluia. Gloria.
Domū. ℣. Hec eſt domus. ¶ Ad
Apoc. ca. 21. E cce taberna vj. capl'z.
culum dei cum hominib⁹
⁊ habitabit cum eis: ⁊ ipſi po-
pulus eius erunt: ⁊ ipſe de⁹ cuȝ
eis erit eorum deus. ℟. Hec ē do
mus domini firmiter edificata: Alla
alla. ℣. Bene fundata eſt ſupra fir
mā petrā. Alla. Glia. Hec ē. ℣. Bti q
habitant in domo tua domine. ℟.
In ſecula ſeculorum laudabunt te.
1. Cori. cap. 3. ¶ Ad nonam capitulū.
F Undamentum aliud ne-
mo poteſt ponere pter id qd po
ſitum eſt: quod eſt chriſt⁹ ieſus.
℟. Beati qui habitāt in domo tua
dñe: Alla alla. ℣. In ſecula ſeculorū
laudabunt te. Alla. Gloria. Beati. ℣.
Domus mea. ℟. Domus oratio-
nis vocabitur. ¶ Ad veſpās. Do
mum tuā. Ps. Credidi. Letatus 51
ſum. Niſi dñs. Laudate domi. 52
nū qm̄ bonus. Lauda hieruſa-
lem. Cap. hym. ℣. vt in primis
veſ. Ad mḡt añ. Zachee feſtināſ
deſcende: quia hodie in domo tua
oportet me manere: at ille feſtinās
deſcendit ⁊ ſuſcepit illum gaudens
in domum ſuam hodie huic domuī
ſalus a deo facta eſt. ¶ Per octa
uas ⁊ in octa. nuīta de die. Ad
bñ. ⁊ ad mḡt añ. de die. Cetera
fiant ſcdm modum octauarum
de ſanctis ⁊ legant tres lectiōnes
ſequentes cū ſex ſupra notatis
de ſermone. ¶ Ex ſupradicto
ſmōe ricardi i exceptiōib⁹: par
te ſcda: libro decimo. Lectio. j.
H Abet igit eccleſia ſingu-
los lapides per ſingulos
fideles: cementū per charitatē:
fundamentuȝ per prophetas ⁊
apoſtolos: parietes per contem-
platiuos: tectū per actiuos. Ha
bet longitudinem per diuturni
tatem tempoꝝ: latitudinem per
multitudinem populoꝝ: altitu-
dinem per differentiam merito
rum. Habet ſanctuariuȝ per or
dinem virginū: choꝝ per ordinē
continentium nauem per ordi-
nem coniugatoꝝ. Habet alta-
re per xp̄m: turrim per nomen
dñi: cymbala p predicatores: vi
treas feneſtras p viros ſpūales.
Habet iteriorē dealbaturā per

mundiciā cordiū: exteriorē per
mūdiciā corpoꝝ: duodecim ce-
reos ꝑ duodecim aplos. L. cō. ij.

S equitur pontifex xpm ſigni-
ficās: q circuiuit eccliā ſuā: ꝑ-
mū in tpe naturalis legis eam
admonendo per pꝛiarchas: de-
hinc in tpe ſcripte legis admo-
nendo per prophetas. Tandem
in tēpe gratie per ſemetipſum
eādem circuiuit ꝛ introiuit: fo-
ris ſcilicet erudiēdo per doctri-
nam: ꝛ intus ſanctificando per
gratiam In primo circuitu di-
xit. Carnem cum ſanguine non
comedetis. In ſcdo: nō occide-
tis. In tertio vo: qui iraſcitur
frī ſuo reus erit iudicio. L. iij.

M Ulti autē eſtimantur in
hoc edificio ſpirituali ꝑ
ſanctitatē contineri qui tamen
lōge ab ipſo per prauitatē ſunt
remoti. Extra ipſum qppe ſūt
immundi: fornicarij: ebrioſi: fe-
neratores: auari: rapaces: odio-
ſi: mēdaces: ꝛ q fratri ſuo fatue
dicūt: ꝛ qui mulierem ad cōcu-
piſcendum aſpiciunt. Nō enim
ſunt illius edificij lapides qui
charitatis nō ſunt participes.
Talē ergo vitam frēs agamus:
vt dei lapides eſſe poſſimus.

¶ Tēpore paſchali ſic fiat offi-
ciū. Ad veſpe. vt ſupra. Ad ma-
tutī. inuitat. hym. ꝛ ℣. vt ſupra.
Tres pſ cū aīis ꝛ ℣, ꝛ triū
rñſorijs ſm feriā ꝛ ordinē uec.
In lau. ꝛ ad hoi. vt ſupra. Poſt
Gloria. do rñſorioꝝ repeta ur
Alleluia. añe oēs ꝛ ℣. ꝛ rñſo-
ria terminentur cū Alleluia.

¶ Explicit breuiarium de tpe.

¶ Incipit breuiarium de ſan-
ctis ſecundum ordinem predi-
catorum. De feſtis in cōmuni.

I N quā-
cunqꝫ
die feſtum
ſimplex vel
maius occur-
rerint in ea
celebrabi-
tur: preter-
qꝫ in domi-
nicis aduē-
tus: ꝛ pre-
terqꝫ in. lxx. ꝛ in dominicis ſe-
quentibus vſqꝫ ramos incluſi-
ue: ꝛ preterqꝫ in die cinerum:
ꝛ preterqꝫ in ſecunda feria
poſt ramos ꝛ deinceps vſqꝫ ad
dñicam in albis incluſiue: ꝛ pre-
terqꝫ in die aſcen. ꝛ in die oct.
eius ꝛ in vigilia pente. ꝛ dein-
ceps vſqꝫ ad feſtum trinitatis
incluſiue. Excipit feſtum puri.
ſi. qđ nūqꝫ transfertur: ꝛ feſtum
annūc. de q̄ fiat ſicut infra i ru-
bri. de trāſla. feſtiuitatū notatū
eſt: ꝛ preterqꝫ i die corporis xpi: ꝛ i

tra oct. ⁊ i oct. eiuſdē. Feſtum de triū lcōnū fiat in q̄cūq; die occurrerit: niſi in dñica: vel niſi feſtū ſimplex vel ma⁹ in eo fuerit celebrandum: ⁊ niſi qñ hiſtoria **Domine ne in ira** propter breuitatē tpis inter octa. epiphanie ⁊ lxx. in feſtis trium lcōnū fuerit cātāda. ⁊ niſi i q̄rta feria cinerū: ⁊ deinceps vſq; ad oct. paſche incluſiue ⁊ niſi in pma die rogationū ⁊ deinceps vſq; ad octauam aſcenſionis incluſiue: ⁊ in vigil. penteco. ⁊ deinceps vſq; ad **Deus omnium.** ⁊ niſi in tertijs ferijs quando de beato dominico: ⁊ niſi in ſabbatis qñ de beata virgine agitur in conuentu: ⁊ in ieiunijs quatuor tēporum aduentus ⁊ ſeptembris.

¶ De cōcomitātia feſtiuitatū.

Si feſtum ſimplex vel maius poſt feſtū totū duplex īmediate euenerit: pmū feſtum ſcilz totū duplex i ſuo die hēbit totas veſ. ⁊ de feſto ſeqnēti memo. tñ fiet. Excipit feſtū beati ambroſij de menſe aplis: de quo i ſcdis veſ. tñ fiet memoria ⁊ de ſcō a pncipio tote erūt de btō vincentio. Excipit etiam feſtū bti petri martyris: ⁊ feſtū tranſlationis beati dñici ⁊ q̄dcūq; aliud feſtū totū duplex qñ aliqd eoꝝ in vigi. aſcē. occurrerit: q; tūc ſcdas veſ. nō habebit. Si vero feſtū totū duplex i craſtio feſtū ſimplicis aut duplicis occurrerit celebrādum feſtum totum duplex in primis veſpe. in principio inchoabitur ⁊ de feſto illius diei memo. tñ fiet. Si etiam feſtum duplex poſt aliud duplex euenerit primum feſtū habebit in die ſuo i veſp. añ. ⁊ pſal. Cap. vero ⁊ que ſequūtur de ſequenti feſto erūt: ⁊ memoria fiet de primo feſto. Quādo autem vnum feſtum ſimplex poſt aliud ſimplex euenerit: primum feſtum in die ſuo habebit in veſper. añ. ⁊ pſal. capitu. vero ⁊ que ſequuntur de ſequēti feſto erunt ⁊ memoria fiet de primo feſto. Quod de feſto duplici ⁊ ſimplici ſupradictū eſt: intelligendum eſt quando primum feſtū habuit primas veſ. Si enim propter aliquod impedimentum feſtum duplex vel ſimplex non habuiſſet primas veſper. habere debet ſcdas: niſi quando poſt feſtum ſimplex feſtum duplex vel totum duplex ſequatur. Si feſtū ſimplex vel maius in quocūq; ſabbato fuerit celebrandū habebit in ipſo ſabbato totas veſpras etiam ſi dñica ſcdas veſ. nō habeat niſi ſabbatis aduētus ⁊ in ſabbto ante. lxx. ⁊ deinceps in ſabbatis vſq; ad paſcha. In quibus

feſtum ſimplex in veſ. hēbit ꝑo.
ꝛ aña. A cap. vero inchoabitur
de dominica ꝛ memoria poſtea
de feſto fiet. Feſtū vero duplex
vel totum duplex omni tpe ha
bebit totas veſ. ꝛ de dñica ſequē
ti memoria tantū fiet. Qñ aūt
feſtum ſimplex poſt dominicam
occurrerit pſal. ꝛ añe de dñica
erunt: cap. ꝛ que ſequuntur de
feſto erunt. Si vero duplex fue
rit ꝑs. de dominica erunt añe
vero ſuper pſal. ꝛ cap. ꝛ que ſe
quuntur de feſto ſequenti erūt.
Feſtum vero totum duplex a
principio inchoabitur ꝛ habe-
bit totas veſper. ꝛ de dominica
fiet memoria. Sciendum autē
ꝙ dñica infra oct. in oibus ce-
ſet ſicut feſtū ſimplex: niſi ꝗtū
ad ꝑmas veſ. qñ feſtū aliqḋ ſim
plex īfra oct. in ſabbō euenerit.

¶ De tranſlatione feſtiuitatū.

SI feſtum ſimplex vel ma-
ius in aliq̄ dñica aduen-
tus euenerit vel ī dñica ſeptua
geſime ꝛ deinceps in aliq̄ dñi-
ca vſqꝫ ad ramos excluſiue: in
ſcḋam feriam transferatur: ex-
cepto feſto purificatiōis quod
nō transfertur ꝛ feſto ſanctorū
fabiani ꝛ ſebaſtiani quod in ꝑ
cedenti ſabbato celebrandum
eſt ꝛ feſto ſancte agnetis quod
in craſtino ſancti vincētij trāſ-
ferat ſi aliqḋ ipſorum in dñica
ſeptuageſime euenerit. Quod-
cūqꝫ autē feſtū ſimplex vel ma
ius in die cinerum occurrerit
in ꝑcedēti tertia feria celebra-
bitur. Qñ vero feſtum ſimplex
vel ſupra in dñica de ramis pal
marum vel deinceps vſqꝫ ad
octa. paſche incluſiue euenerit:
ſi ſimplex fuerit: illo anno ni-
hil de eo fiat niſi memo. in dñi-
ca ꝛ in. ij. ꝛ. iij. feria in vtriſqꝫ
veſper. ꝛ in lau. ꝛ in. iiij. feria in
lau. duplex autem ꝛ maius in
hebdōa. poſt octa paſche tranſfe-
ratur preter feſtum annuncia-
tionis qḋ ſi certo die generali
ter ab omnibus fuerit ī patria
celebrandum: celebretur etiam
a fratribus ipſo die: alioquin ſi
cut dictū eſt de alijs transfera-
tur. Feſtiuitates vero que in ꝑ-
dictam hebdōam transferuntur
celebrentur per ferias vacātes
ipſius ſeptimane eo ordie quo
fuerint intermiſſe: ita tñ ꝙ ſi fe-
ſtum aliqḋ niſi triū lec. fuerit:
aliq̄ die ꝑdicte hebdōe occurrit
in ſua die celebret: nec ꝓpter
aliqḋ feſtum extra ſuā diē trāſ-
feratur. Qḋlibet aūt feſtū qḋ ī
ſcḋa feria ꝛ deiceps ꝑ hāc heb-
domadā fuerit celebrādū ha-
bebit ꝑmas veſ. ꝛ ī ſcḋis fiet de
eo memo. ſi aliud immediate fue
rit celebrādū: niſi ſit totum du
plex qḋ hēbit et ſcḋas veſperas

in quibus fiet tātū memoria de
feſto celebrando poſt ipſum im
mediate niſi fuerit feſtū ſancti
ambroſij de quo tm̄ fiet memo
ria i ſcd̄is veſ. ꝛ tote veſpe. erūt
de beato vincētio. Feſtū vero ſe
quens poſt totuʒ duplex habe-
bit ſcd̄as veſp. ꝛ ſic deinceps ſi
plura ſucceſſiue immediate oc-
currerint celebranda. Nō ſi fe
ſtū ſimplex vel maius i die aſcē
ſionis vel in oct. eius euenerit
in ſequentem ſextā feriā trāſfe
ratur. Si vero in vigilia pente.
in ꝑcedenti ſexta feria celebre-
tur. Si autē in die pente. vel de
inceps vſqȝ ad feſtuʒ trinitatis
incluſiue feſtuʒ ſemiduplex vel
totūdup. euenerit transferatur
in ſequentē feriā poſt feſtuʒ tri-
nitatis: qꝫ ſi ſimplex fuerit illo
anno nihil de eo fiat. Si vero
feſtum totūduplex vel occurre-
rit in feſto corporis chriſti ꝛ de
inceps vſqȝ ad octauas ipſius
incluſiue poſt ipſas octa. tranſ-
feratur: niſi feſtum ſancti ioan-
nis baptiſte vel apſorum petri
ꝛ pauli: q̄ñ infra octa. vel i octa-
uas predictas occurrerit: de quo
ſtm̄ qꝫ in cathedrali eccleſia ce-
lebrabitur ita a fratribus fiet.

¶ De feſto trium lectionum.

Sciendum qꝫ de feſtis triū
lcōnū nihil fit i cena dn̄i
ꝛ deinceps vſqȝ dn̄icā in albis
incluſiue: ꝛ in die pente. ꝛ dein-
ceps vſqȝ ad octauas corporis
chr̄i incluſiue. Itē qñcūqȝ feſtū
totū duplex in die feſti triū lcō
num fuerit celebrādū. Sibus
dc diebꝰ dn̄icis ꝛ qn tp̄s ita bre
ue fuerit inter octa. epiph. ꝛ ſe
ptuageſimā qꝫ in ferijs interue-
niētibꝰ oportet cātari hiſtoriā.

Dn̄e ne in ira. Si non poteſt
trāſferri ifra octo dies imedia
te ſequētes ꝛ in quarta feria cī
nerū: ꝛ deinceps vſqȝ ad quar-
tā feriā poſt ramos incluſiue: ꝛ
in tribꝰ diebꝰ rogationuʒ: ꝛ ifra
oct. aſcē. ꝛ in octa. ꝛ in virgi. pē
te. ꝛ infra octa. trini. ꝛ ifra oct.
dedicationis: ꝛ in oct. die tm̄ fiet
memoria de feſto trium lectio-
num in veſpe. ꝛ in lau. niſi quā-
do in predictis temporibus fe-
ſtum duplex vel totum duplex
in die feſti trium lectionuʒ fue
rit celebrandum. Fit etiam tm̄
memoria de feſto triuʒ lcōnum
in tertijs ferijs quando de btō
dominico: ꝛ in ſabbatis quādo
de beata virgine agit̄ in ꝯuētu
ꝛ in ieiunijs quatuor temporū
ſeptembris: ſi non poteſt infra
octo dies tranſferri vt ſupra di
ctum eſt. Quando vero feſtum
trium lcōnum in craſtino dn̄i-
ce vel feſti ſimplicis: i p̄mis veſ.
fiet tantū de ipſo memoria ꝛ ſe
quenti die officium de ipſo erit

in matuti. et in lau. et horis diei
ad nonam autem ſemper termi-
natur. Si autem in craſtino du-
plicis vel tot' duplicis celebra-
ri debuerit: in precedēti die ni-
hil fiet de eo ſed ſequēti die of-
ficium de ipſo agatur ſicut p̄di-
ctum eſt. Quādo vero in craſti-
no vacātis ferie occurrerit i ve-
ſpe. precedentibus a capitulo
inchoetur. Sic autem fiat ad
matuti. inuitato. ſicut eſt nota-
tum aīi. vna ſuper nouem pſal-
mos de feſto. ℣. aīie lectiones et
tria reſponſoria dicantur ſcdm
feriam de hiſtoria que cantare-
tur ſi feſtum haberet nouē lec.
extra tēpus paſchale exceptis
feſtis ſanctarum ſcholaſtice po-
tentiane petronille praxedis et
marthe in quibus ſemper di-
cantur tria vltima ℟ia: hoc ob-
ſeruato q̄ ſi feſta ſanctarū po-
tētiane vel petronille euenerit
tpe paſchali addantur p̄dictis
aīi. et ℣. et ℟ſ. ſuis. Tempore
vero paſchali dicantur tantum
tres pſalmi cum aīi. de feſto pa-
ſchalis temporis pſ. et ℣. dican-
tur ſm ordinem nocturnorum.
Tria reſponſoria ſicut in feſto
ſimplici paſchalis tēporis: ora-
tio ſicut eſt notata. Cetera fiāt
ſicut in feſto ſimplici: excepto
q̄ non dicatur Te deum. Et
prima aīi. laud. ſola dicatur ſu-
per pſal. in laud. Proſtratiōes
autem nō fiant q̄diu de eo aga-
tur. Poteſt autē transferri fe-
ſtum trium lectionum ſi de eo
ſuo die fieri non poteſt per ſpa-
cium octo dierum ſi fuerit fe-
rie vacātes: alioquin fiet de eo
memoria in ſuo die in primis
veſperis. et i laud. niſi fuerit du-
plex vel totum duplex.

¶ De feſto ſimplici.

Feſtum ſimplex ſubſcripto
modo celebretur: niſi maius fe-
ſtum precedens i pediat. In pri-
mis veſperis aīie et pſalmi ſecū-
dum feriam qui dicerent ſi de
feria ageretur vel pſal. de feſto
ſi preceſſerit: vel de octa. q̄ i in-
fra octa. euenerit cum aīi. de fe-
ſto precedenti: vel de octa. cap.
vero et que ſequuntur de feſto
erunt ℟. in veſpe. non dicitur.
Inuitato. ſicut eſt notatū. No-
uem lectiones fiant extra tem-
pus paſchale: in tēpore vero pa-
ſchali tantum tres. ¶ Te deū
dicat: niſi a. lxx. vſq̄ ad paſcha:
et niſi in feſto innocentiū quā-
do extra dn̄icam fuerit. ¶ In
laud. dicantur hi pſal. Domi-
nus regna. Jubilate. ¶ Deus
deus meus. Canti. Benedici-
te. Laudate cū quinq̄ aīis
que etiā dicant ad horas diei
ſuo ordine quarta pretermiſſa.
Et hoc generaliter obſeruetur

ſcilicet quādocūq; aīe laud. ad horas dicūtur quarta intermittatur ſiue de tēpore ſiue de ſanctis agatur: prima vero earum in feſto ſimplici dicatur i ſcdis veſpe. ſup pſal. preterq; i feſtis que a natali dñi vſq; ad oct. epiphanie occurrunt.

De feſto duplici.

In omni feſto duplici i primis veſper. vna ſola aña dicatur d ipſo feſto ſuper pſal. z pſalmi feriales vel de feſto ſi ſpecificerit: vel de octaua ſi infra oct. euenerit: niſi in feſto circumciſionis. Ps. i primis veſpe. ſicut eſt ſignatum. In ſecundis vero veſ. dicantur pſal. ſub vna aña. niſi in feſto circūciſionis. Cetera fiāt ſicut in feſto ſimplici eſt notatum: excepto q in completo. z in prima preces non dicantur ſed in completo. dicta aī. poſt Nunc dimittis z in prima dicto. Cōfiteor. ſtatī ſubiūgat. Dñs vobiſ. z Oro. Te deū. In matutinis omni tpe dicat.

De feſto toto duplici.

Feſtum totum duplex fiat in die paſche z duobus ſequētibus in aſcen. dñi: in penteco. z duob' ſequentibus: in feſto ſancte trini. in feſto corporis chri in die cōſecrationis eccleſie: z in anniuerſario eiuſdē: z in feſto patroni eccleſie noſtre: z in ceteris que in kalē. ſunt ſignata In omnibus autē feſtis toto duplicibus ad primas veſp. dicātur v pſal. Laudate pueri. Laudate dñm oēs. Lauda anima mea. Laudate dominū quoniam bonus. Lauda hieruſalē. niſi i feſto ſancti ſtephani: ſancti ioānis z epiphanie: z niſi in feſto paſche z duobus diebus ſequentib': z niſi in feſto penteco. z duobus diebus ſequentibus: z niſi in feſto tranſla. beati dominici vel alio quocūq; feſto toto duplici quando poſt aſcen. imediate celebratur. Ps. ſicut eſt ſignatum aī. ad magnificat z aña. ad bñ. tota dicatur ante cantici inceptionē. Te deū. in matutinis omni tpe dicatur reſponſoria horarū cum Alleluia. dicātur niſi in completorio ſabbati ante ſeptuageſimā z deinceps vſq; ad paſcha. Verſiculi vero nūq; dicātur cum Alleluia. niſi i tēpore paſchali. Cetera omnia fiant vt ſupra i feſto duplici ē notatū: preterq; in die natalis: z ſci ſtephani: ſci ioānis z epipha. in qb' in ſcdis veſ. dicūtr quinq; aīe ſuper pſal. z q' feria ſcda z tertia poſt paſcha z penthecoſtes vna tantum dicitur in laudibus ſuper pſal.

De octa ſolēnib' nup inſtitutis: z p tria capl'a approbatis.

Quatuor octaue fiant ſo- lẽnes vȝ octa. aſcenſiõis dñi que fiat ad inſtar octauarũ paſche. octa. aſſũptiõis btẽ ma- rie. octaue bti dñici ⁊ oct. oium ſanctoꝝ ad inſtar octaꝝ natiui. dñi. Et ſi aliqua memoria vel aliquod feſtũ ſimplex ⁊ ſupra i predictis q̃tuor octauis occur- rerit: de eis fieri debet ſicut fit i octis natiuitatis dñi. Et ſi poſt illas octãs venerit imediate ali quod feſtuȝ ſimplex vel maius in ſcdis veſperis pſ. erũt de oc- ta. capĺm vero ⁊ hymnus ⁊ alia que ſequuntur erunt de feſto: ⁊ memo. fiat de octis poſt oõnem de feſto. Officiũ tñ beate virgi- nis aut preces in talibus feſtis infra dictas octa. occurrẽtibus dici non debet nec etiam in ve ſpe. ⁊ cõpleto. octaꝝ quando de feſtis vt ꝑdictũ eſt celebratur.

De octauis ſanctorum.

Feſtiuitates ſctõꝝ hñtium octa. hec ſunt ſci andree: ſcti ſte- pha. ſci ioãnis euãge. ſcõꝝ inno centuũ: ſancti vincentij mar. ſci thome de agno. ſci vincẽtij con feſ. ſci petri mar. ſci antonini ſcẽ catherine de ſenis: viſita. btẽ ma- rie ſcõꝝ apl'oꝝ petri ⁊ pauli ioã nis baptiſte: btẽ marie magda- lene: ſci dñici ſci laurẽtij: aſſum ptiõis btẽ marie: augu. epĩ na ti. ſancte marie: ſci michaelis oium ſctõꝝ: ſancti martini epĩ. Preter iſtas oct. nulle alie oct. ſcõꝝ fiant: ſiue ꝑronoꝝ eccle ſi ue alioꝝ quoꝝcũq;. ¶ Sic aũt fiat offm per oct. ſcõꝝ qñ de oct. agitur. Ad mat. inuitat. ſicut in ſuis locis notatũ eſt. hy. ſicut in die vna tñ añ. de feſto ſuper no ct. in pſal. prima die poſt feſtum dicat prima añ. de noct. ſcda die ſcda: ⁊ ſic deinceps quot fuerit neceſſarie. ℣. ⁊ .iij. ℟'ia de feſto ſm feriã. Eſt aũt diuidenda hi ſtoria per ferias eo mõ q̃ ſupra de dominicali hiſtoria eſt nota. ¶ De laud. q̃tidie dicat. ℣. añ. lau. ſic i die. In lau. ſup pſ. ꝑma añ. lau. ſic i die. Cap. hy. ℣. de die. ad bñ. añ. ſic ẽ notata. Oõ ſic i die. Ad ho. dici añe cap. ⁊ ℟'ia ℣. ⁊ oõ de feſto: excepto: ꝙ ſi feſtũ fuerit totũ duplex ℟'ia tñ nõ dñr cũ. Miſſa infra oct. niſi fuerit oct. ſolẽ. Ad veſ. añ. pſal. cap. hy. ℣. ð feſto. Excipiunt ð ꝑdictis oct. aplõꝝ petri ⁊ pauli ⁊ ſci ãdree. In oct. aũt die ad veſ. ꝑcedẽtes pſal. de oct. ſup pſ. pri ma añ. lau. ð feſto. Cetera fiãt ſi cut i feſto ſnato mõ feſti ſimpli cis. Excipiunt oct. ſci laurentij pp ꝟſus añaꝝ qui non dicũt: ⁊ oct. apl'oꝝ petri ⁊ pauli: ⁊ oct. ſci andree: ſci ſtephãi: ſci ioãnis euãge. ⁊ innocẽtiũ oct. etiã ſcti ioãnis baptiſte q̃ in ſcdis veſp.

habet ppriā oñ ad mḡt. Dñica que infra oct. fiat ſic de oct. die no tatū oīa: niſi q añe ad bñs ⁊ ad magt de die feſti nō dñr ſi alie p oct. notate ſunt. Excipiṫ dñica infra oct. bti augu. qñ in kalen dis ſeptēbris euenerit ⁊ dñica infra octāa bti martini illo āno q̄ lra dñicalis currit per o. in q̄ faciēdū eſt omn̄i dñicale ſicut i locis ſuis notatū eſt. Qñ autē home. dñicalis legiṫ in aliq̄ fer. ſ. oct. fiat totū aliō om̄n de oct.

¶ De memoriis faciendis.

Per totū annū quādo ppter feſtū vel oct. de dñica nō fit plenū officiū ſemp faciē da eſt de ipſa memoria ſabbo p cedēti i veſp. ⁊ i ipſa die i lau. ⁊ in veſp. pterq̄ in vigil. natalis: circūciſiōis ⁊ deinceps qñcūq̄ dñica fuerit vſq̄ i craſtinū epi phanie excluſiue. Excipiṫ dñi ca ifra oct. nat. dñi ō q̄ nihil fa ciedū eſt niſi i craſtino ſci tho me: vel i die ſci ſilueſtri: ⁊ dñice infra octa. epiphanie ⁊ aſcēſio nis: de qbus in ſabbo pcedēti nulla ē memo. faciēda. ¶ Fiat etiā memo. de tpe p oēs ferias aduētus ⁊ q̄dragefime ⁊ trib⁹ diebus rogationū qñ feſtū. iij. lec. vl̄ ſimplex vl̄ mai⁹ i pdictis tpibus occurrerit celebrādū. Alijs aut tpibus p totū ānū ō tpe per ferias nulla fiat memoria qñ feſtū infra hebdōam contige rit celebrari. ¶ Item de oībus feſtis ſimplicibus ⁊ ſupra ſi nō habuerint integre pmas veſpe ras vel ſcdas: memoria i vtriſq̄ veſp. ſemper fiat. Excipiṫ feſtū commemorationis beati pauli apoſtoli: de quo in primis veſpe ris nihil fit ſpeciali. ¶ Item de feſto triū lectionū quādo non habet plenū om̄n faciēda ē me moria ſiē ſup in rubrica de ipo notatū eſt. ¶ Faciēda eſt etiā memoria de ſanctis de quibus in kalendario eſt ſignata: niſi quando de feſto trium lectionū nihil fieret ſi eueniret exceptis illis memorijs que in kalenda rio in duplicib⁹ ⁊ totis duplici bus ſūt notate ſicut in feſto ſci ambroſij fit memoria de octa. bti andree: ⁊ in feſto ſci iacobi i vtroq̄ feſto ſancte crucis ſan cti laurentij ſancti martini: de quibus fiet memoria ipſa die. ¶ Quādo autem infra qual cunq̄ octauas non fit officium de octauis facienda eſt de ipſis memoria: niſi in vtriſq̄ veſpis ⁊ i laud. aſſumptiōis btē virgi nis marie. ¶ Diebus vero ſab batis per totum annū fiat me. de beata v̄gine preterq̄ in ſab bato infra octauā natalis dñi: ⁊ in ſabbo paſche ⁊ ſeqñti: ⁊ in ſabbato ante feſtū trinitatis

In ſabbato infra octa. corporis
chriſti ⁊ preterq̄ in feſtis du-
plicibus ⁊ totis duplicibus ⁊
omnibus octauis ſolénib⁹ ⁊ in
die animar̄ cū in ſabbo euenē
rit: ⁊ preterq̄ in ſabbatis in qb⁹
de ipſa agit̄ in cōuentu ⁊ i ſab-
batis infra octauas viſitatiōis
aſſumptiōnis ⁊ natiuitatis eiuſ
dem quando agitur de octaua.
Fiat etiam de ipſa memoria in
octa. ſci ſtephani in laud. ⁊ dein
ceps tā in veſ. q̄z in lau. vſq̄ ad
veſp. octauar̄ epiphanie inclu-
ſiue niſi i vigil. ⁊ i feſto epipha
nie. ¶ De cruce vo faciēda ē
memoria q̄die p hebdomadā
paſche i veſ. ⁊ ſabbo in albis ad
veſ. ⁊ deiceps q̄tidie ⁊ i lau. ⁊ in
veſ. vſq̄ ad veſ. vigil. aſcē. exclu
ſiue niſi in inuētiōe ipſi⁹ ⁊ i feſtis
duplicibus ⁊ totis duplicibus.
¶ De btō dñico q̄ fiat q̄tidie
meoria p totū annū: niſi vigil.
natalis dñi i lau. ⁊ deiceps vſq̄
ad octauā epiphanie incluſiue ⁊
niſi i. iiij. feria poſt ramos i veſ.
⁊ deinceps vſq̄ ad dñicā in al
bis incluſiue: ⁊ in vigi. pēteco. i
veſ. ⁊ deinceps vſq̄ ad feſtū tri
ni. ⁊ niſi i vigilia corporis chri
ſti in veſperis: ⁊ deinceps vſq̄
ad octauas ipſius incluſiue: tā
in lau. q̄z in veſ. ⁊ niſi in feſtis
duplicib⁹ ⁊ totis duplicib⁹: ⁊ i-
fra oct. eiuſdē quando de ipſis
agitur ⁊ niſi in omnib⁹ octauis
ſolennibus ⁊ niſi in die anima-
rum in laud. ⁊ niſi in tertijs fe-
rijs quando de ipſo agit̄ in cō-
uētu. ¶ De ferijs ordinis niſi
fiat quotidie mēoria quādo fit
de beato dominico memoria p̄-
terq̄ infra octauas ⁊ in octaua
ipſius: fiat tamen memoria de
ipſo in tertijs ferijs quando
de ipſo agitur in conuentu.

¶ De ordine memoriarum.

Memoria de feſto ſimplici
⁊ ſupra. p̄cedit memoriā
de octaua ⁊ de dñica. ¶ Me-
moria vero de octaua precedit
memoriā de dominica precedit
etiam memoriam de beato do-
minico in ſcd̄a ⁊ tertia feria: ⁊
de btā v̄gine in. vj. fer. ⁊ ſabbo.
¶ Memoria vero de dñica ⁊
memoria de beato dominico in
ſcd̄a ⁊ tertia feria: ⁊ memoria d̄
beata v̄gine in feria ſexta ⁊ ſab
bato precedunt memoriā triū
lectionum ⁊ feſti habentis ſo-
lam memoriā. ¶ Item memo
ria de. xl. precedit memoriam de
beato dominico i ſcd̄a ⁊ tertia
feria ⁊ de beata virgine in ſexta
feria ⁊ ſabbato. Memoria de
beato dominico in ſecūda ⁊ ter
tia feria: ⁊ memoria de btā vir-
gine i. vj. fer. ⁊ ſabbato p̄cedit
memorias de aduentu ⁊ de ſan-
cto andrea ⁊ memoriam crucis

in paschali tēpore. Memoria vero de cruce in paschali tēpore fiat post oēs alias nisi post memoriā beate virginis que oi tēpore post omnes alias memorias excepta memoria bti dñici et sanctorum nostrorum est faciēda:nisi infra octauas ipsorū et feria. vj. et sabbato feria scda et tertia. Quotiēs aūt fuerint memo. faciēda i ves. et i lau. p añas et ℣. et orationem fiat.

¶ De festiuitatib⁹ extraordinarijs.

Festiuitates sctōꝝ q̄ solennes habentur in locis in qbus fratres cōmorantur possunt ab eis solemniter celebrari et cātari historie et legēde legi. Inter q̄s sunt festiuitates de pietate et de p̄sentatione bte virginis et sancti ioseph:que a caplo generali iter festiuitates extra ordinarias vbi de talibus fit mētio fuerunt annumerate. Itē omnes festiuitates que a populo seruātur:a fratribus sunt celebrāde sub officio duplici vbiq̄.

¶ De matu. in sero post cōpl. dicendis.

In festo scte trinitatis et deincepo in oibus festis du. et totis duplicibus vsque ad festum sancti augustini inclusiue cantentur in sero post completorium matutine.

¶ De orationib⁹ in vigilijs sctoꝝ.

In omnibus festis sctorum nisi in vigi. habeāt oratio que dicitur in ves. p̄cedentibus diē festū dicēda est i ipsa die ad lau. tertiā sextā et nonā et ad secūdas ves. diei nisi fuerit triū lec. qd nō hꝫ scdas ves. In festis vo scōꝝ hūtiū vigil. oio de vigilia si p̄pria fuerit dicenda est ad p̄mas ves. nisi in festo sci andree qñ trāsfertur:oio vo q̄ dr i lau. diei dicēda ē ad tertiā sextā et nonā et ad ves. diei. Sciendū aūt q̄ nulla vigi. scti alicui⁹ hꝫ aliqd in matu. nec i horis añ. ves. nisi solā homi. p̄pter quā tñ cū legenda fuerit aliud offīn dici illi⁹ nō mutat:nisi q̄tū ad b̄ndictiones lec.

¶ Que requirēda sunt in cōi sanctoꝝ.

Notādū q̄ p totū annum ōia que in festis sctōꝝ in suis locis nō inueniunt notata de cōi sctōꝝ paschalis tpis siue alterius sunt assumēda et dicenda suis locis sm q̄ ibi notata sūt et ꝯpetūt festiuitatib⁹ de qb⁹ agit. Quotiēs aūt nō inuenit aliqd p̄priū de lcōib⁹ i festo q̄cūq̄ recurrēdū est ad cōe:siue p trib⁹ siue p nouē lcōib⁹ siue p sex qñ est homi. p̄pria. Cū āt fuerit oct. repetēde sūt le. p̄dicte et in oct. et infra q̄tiens fuerit necesse.

I

die. 20 noueb. cap. 1.

¶ In vigilia ſctī andree ſi dñi-ca fuerit legat homel. de dñica: aliogn iſta de vigilia. ſm ioánē.

IN illo tē pore: Stabat ioánes & ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciēs ieſum ambulātem dixit. Ecce agnus dei. Et reľ. Homel. venerabilis bede presbyteri. Lectio prima.

STabat ioannes & reſpexit ieſum: quia iam in magno culmine perfectionis animi greſſuȝ ſixerat: vnde iure celſitudineȝ diuine maieſtatis mereref intueri.

Stabat q: illā ꝟtutū arcem cō
ſcēderat:a q̄ nullis tētationum
īprobitatib⁹ poſſet deijci. R. ij.
S tabāt cū illo ⁊ diſcipuli:q̄a
magiſteriū ei⁹ corde ſeq̄bāt im
mobili. Et reſpiciēs inq̄t ieſum
āmbulantē dixit: Ecce agnus dei.
Ambulatio ieſu diſpēſationē
incarnatiōis qua ad nos venire
ac nob̄ exēpla viuēdi ꝓbere di/
gnatus eſt inſinuat: ſicut māſio
eius eternitatem diuinitatis: in
qua ſemꝑ eſt patri equalis ap-
tiſſime deſignat. Lectio tertia.
E Cce agn⁹ dei. Cognoui/
mus q̄re ieſus precurſor
ſuus agnum dei vocauerit: quia
videlꝫ eū ꝓ ceteris mortalibus
ſingularıter innocentē: hoc eſt
ab omni pctō mundū nouit: ⁊
q: nos ſuo ſanguie redēpturū:
atq; ideo quia dona ſui velleris
ſpōte largitur ex quo veſtē no/
bis nuptialem facere poſſimus
ideſt exēpla viuendi nobis re/
lictus ꝓuidit: qb⁹ in dilectione
caleſieri deberemus. Ad veſpe.
ſuper pſal. aña. Unus ex duobus
qui ſecuti ſunt dñm erat andreas
frater ſimonis petri alla. R. Homo
dei iij. Ad magr. añ. Ambulans
ieſus iuxta mare galilee vidit pe-
trum ⁊ andream fratres eius: ⁊ ait
illis: venite poſt me faciam vos fieri
piſcatores hoīum: at illi relictis re-
tibus ⁊ naui ſecuti ſunt eū. Oro.

Q Ueſumus ōps deus: vt
btūs andreas apoſtolus:
tuū pro nobis imploret auxili/
um: vt a nřis reatib⁹ abſoluti a
cūctis etiā periculis eruamur.
Per dominū. ¶ Si feſtū apo/
ſtoli propter dominicaz trāſfe
ratur: ⁊ ad primas veſper. dicat
Oratio. Maieſtatem. ¶ Ad 195
mat. inuitat. Adoremus victorio
ſiſſimum regem chriſtum: qui victo
rem per crucis tropheuz coronauit
btm̄ andreā apoſtolū. Ps. Venite.
¶ In j. noc. an. Uidit dominus
petrū ⁊ andream ⁊ vocauit eos. Ps.
Celi enarrāt. Aña. Uenite poſt
me dicit dñs faciaz vos fieri piſcato 6
res hominum. Ps. Benedicam.
Aña. Relictis retibus ſuis ſecuti 15
ſunt dominū redemptorē. Ps. Eru
ctauit. V. In omnē terrā. ¶ Ex 16
geſtis eius. Lectio pma.
B Eat⁹ andreas poſt paſſio/
nē dñi i ſcythia ꝓdicauit. Btō
vero mattheo apud ſmirodonē
ciuitatem ꝓpter predicationē
incarceratto: ab angelo ſibi ap/
parēte illuc ꝑductus fletu mul
to ⁊ orationibus ei liberationē
a dño impetrauit. Cum autem
inde fugiſſet ⁊ beat⁹ andreas
ibidē predicaret: ciues de fuga
beati matthei ⁊ ei⁹ predicatio/
ne dolentes ipſum ligatis pe-
dibus per plateas trahebant.
Quod cuz fieret ⁊ ipſe pro eis

oraret ↄuerſi ſunt ad fidē chri-
ſti:⁊ ipſe inde venit in achaiaꝫ.
R. Cuꝫ perambularet dominus iu
xta mare ſecus litus galilee: vidit
petrum ⁊ andream retia mittentes
in mare ⁊ vocauit eos dicens: Ueni
te poſt me faciam vos piſcatores ho-
minum. V. Erant enim piſcatores
⁊ ait illis. Uenite poſt. Lectio. ij.

Um iuuenis qdā chriſtia-
n⁹ īpeteret a mre ꝓpria
de ſtupro:⁊ ipſe recuſans ſcelus
trahēdus eēt ab ipſa ad iudicē
vt ei īponeret ꝙ ipſe vim ſibi
voluiſſet inferre: venit ad btū
andreā petēs vt in tali neceſſi-
tate ꝓ ipſo oraret. Hunc igit
tractū ad iudicium:beatus an-
dreas ſecutus eſt vt eū iuuaret.
Cū ergo data eēt ſentētia cru-
delis ↄtra vtrūqꝫ orāte btō an
drea fact⁹ eſt tātus terremot⁹ ⁊
tonitrua ⁊ fulgura ꝙ iudex de
ſede corruit:⁊ mr̄ ꝑcuſſa a ful-
gure interijt. Quo viſo iudex ⁊
dom⁹ ſua ↄuerſi ſūt ⁊ baptiçati.
R. Mox vt vocem domini predicā-
tis audiuit beatus andreas relict̄ſ
retibus quorū vſu actuqꝫ viuebat:
eterna vite ſecutus eſt Premia lar-
gientem. V. Ad vnius iuſſionis vo
cem petrus ⁊ andreas ſecuti ſunt
redemptorē. Premia. Lectio. iij.

Uidā iuuenis valde no
bilis adheſit aplō. Pa-
rentes aūt perſequētes vtrūqꝫ
cum quadam die vellent p ſca-
las aſcendere domuꝫ in q̄ erāt:
percuſſi ſunt cecitate. Aſtātes
vero hec videntes ↄuerſi ſunt:
⁊ ipſi parentes poſt dies quin-
quaginta mortui ſunt. Cōcubi-
na prepoſiti cuiuſdam relicto
peccato adheſit apoſtolo. Uxor
vero prepoſiti adhuc habēs eā
ſuſpectaꝫ fecit eam trahi ad lu
panar. Sed ipſa deferente ſecū
euangelium vires omnium ac-
cedentium frangebantur. Uxor
vero ꝑpoſiti que hec fieri facie-
bat:⁊ leno ſuus eodeꝫ tempore
in balneis obierunt. R. Homo
dei ducebatur vt crucifigerent euꝫ:
populus autem clamabat voce ma-
gna dicens: Innocēs eius ſanguis
ſine cauſa damnatur. V. Cumqꝫ
carnifices ducerent eum vt crucifi-
geretur: factus eſt concurſus popu-
loꝝ clamantium ⁊ dicentium. In-
nocens eius. Gloria. Innocēs eius.
¶ In ſecundo nocturno aña.
Dilexit andream dominus in odo-
rem ſuauitatis alleluia. Pſal.
Omnes gentes plaudite mani 17
bus: iubilate deo. [illegible]
Dignum ſibi dominus computa-
uit martyrem quem vocauit apo-
ſtolum: dum eſſet in mari alleluia.
Pſalmus. Exaudi deus depre 18
cationem meam: intende ora.
Añ. Chriſtus me miſit ad iſtā ꝓ-
uinciam: vbi nō paruum populum

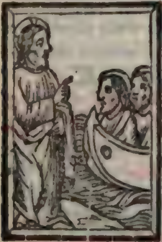
29 acquiſiui. ℣. Exaudi deus ora-
tionē. ℟. Cōſtitues. Lectio .iiij.

Cum quedam mala mu-
lier que conceperat de quo
dā homicida laborās in partu
miſiſſet ſororē ſuam ad dianaʒ
vt innocaret eam : diabolus de
nocte apparēs illi ſorori dixit.
Quid me inuocas: qui te non
poſſuʒ iuuare? Uade ad andreā
apl'm: ⁊ deduc eū ad ſororē tuā.
Quod cū factū eēt: dixit apl's
illi. Hec tibi acciderūt qꝛ ma-
le concepiſti: inſup ⁊ diaboluʒ cō
ſuluiſti. Sʒ crede in chrm: ⁊ li-
beraberis. Tunc illa credidit: ⁊
proiciēs mortuū liberata eſt. ℟.
Doctor bonus ⁊ amicus dei andre
as ducit ad crucem aſpiciens a lō
ge vidit crucem: ſalue crux. Suſcipe
diſcipulū eius qui pependit i te ma-
giſter meus chrs. ℣. Salue crux
que in corpore chri dedicata es : ⁊
ex membris eius tanq̄ʒ margaritis
ornata: Suſcipe diſcipu. Lco. v.

Senex quidā nicolaus no
mine q ſeptuagita annis
vixerat in luxuria: audita predi
catiōe aplī cōmotus eſt ad cogi
tandū de ſua ſalute. Sed cū co
gitatio ſibi diceret q̄ abſtinere
nō poſſet a fornicatiōe: accepit
euangeliū vt eius virtute deus
euʒ iuuaret contra illud peccatū.
Cuʒ aūt ſuperatus a tētatione
accederet ad lupanar cuʒ euan
gelio quod portans tradiderat
obliuioni: exclamauit meretrix
ad quā ingredi volebat. Egre-
dere ſenex egredere: quia ange
lus dei eſt tecuʒ. Noli me contin-
gere: qꝛ video ſup te mirabilia.
℟. O bona crux que decorē ⁊ pul
chritudinē de mēbris dñi ſuſcepiſti:
accipe me ab hoib⁹ ⁊ redde me ma
giſtro meo: Ut p te me ſuſcipiat quī
p te me redemit. ℣. Secur⁹ ⁊ gau
dens venio ad te: ita ⁊ tu exultans
ſuſcipias me: Ut p te. Lectio. vi.

Qui cum veniēs ad beatū
andreaʒ eadē narraſſet:
⁊ predicaſſet eidem multū apo
ſtolus contra illud peccatum ⁊
poſtq̄ʒ multuʒ oraſſet ⁊ ieiunijs
ſe afflixiſſet pro eo: tandē facta
eſt vox ad euʒ. Obtines andrea
pro ſene. Sed ſicut tu pro eo
ita ⁊ ipſe ieiunijs ſe affligat vt
ſaluetur. Quod cum feciſſet ſe
nex ſex menſibus: mortuus eſt.
Et vox facta eſt ad andream di
cens. Andrea p te lucrat⁹ ſuʒ
nicolauʒ: qui perditus erat. ℟.
Salue crux q̄ in corpe chri dedica
ta es: ⁊ ex mēbris ei⁹ tanq̄ʒ marga-
ritis ornata: Suſcipe diſcipulū eius
qui pependit in te. ℣. O bona crux
diu deſiderata ⁊ iam concupiſcēti
animo preparata. Suſcipe. Gloria.
Suſcipe. ¶ In tertio nocturno
añ. Uidens andreas crucem cum
gaudio dicebat: quia amator tuus

ſemp fui ⁊ deſideraui amplecti te o
26 bona crux. ℣. Confitebimur.
An. Recipe me ab hoībus ⁊ redde
me magiſtro meo:vt per te me re-
cipiat qui per te me redemit. ℣.
34 Dñs reg exul. Añ. Biduo vi-
uens pendebat in cruce pro chriſti
nomine beatus andreas: ⁊ docebat
34 pplm. ℣. Dñs regn.iraſ. ℣. ni-
cap.4. mis honorati ſunt. Scdm matth.

In illo tempore: Ambulans ieſus iuxta mare galilee: vidit duos fratres ſimonem qui vocatur petrus ⁊ andream fratrem eius mittentes rete in mare. Erāt enim piſcatores. Et reliqua. Omelia beati gregorii pape. Lectio. vij.

Audiſtis fratres chariſſimi quia ad vni⁹ iuſſionis vocē petrus ⁊ andreas relictis retibus ſecuti ſunt redemptorē. Nulla hūc facere adhuc miracula viderāt:nihil ab eo de premio eterne retributiōis audierant:⁊ tamen ad vnum domini preceptum hoc quod poſſidere videbantur obliti ſunt. Rñm. Expandi man⁹ meas tota die i cruce ad pplm non credentem ſed contradicētē mihi: Qui ambulant viā non bonā ſed poſt pctā ſua. ℣. Exaltare qui iudicas terrā:redde retributionē ſupbis. Qui. Lcō. viij.

Quanta nos eius miracula videmus:quot flagellis atterimur: quantis minarum aſperitatibus deterremur: ⁊ tamen vocantē ſequi contemnimus? In celo iā ſedet qui de cōuerſione nos admonet:iam iugo fidei colla gentiū ſubdidit: iam mundi gloriam ſtrauit:iam ruinis eius crebreſcētib⁹ diſtricti ſui iudicij diem propinquare denūciat:⁊ tñ ſuperba mens noſtra nō vult hoc ſpōte deſerere qđ quotidie pdit inuita. ℟. Dilexit andreā dñs in odorē ſuauitatis:dū penderet in cruce dignum ſibi computauit martyrem: quē vocauit apoſtolum dum eſſet in mari. Et ideo amicus dei appellatus eſt. ℣. Vir iſte in populo ſuo mitiſſimus apparuit ſanctitate autem ⁊ gratia plenus. Et ideo. Lectio. ix.

Quid ergo frēs chariſſimi:quid in eius iudicio dicturi ſumus q ab amore preſentis ſeculi nec pceptis flectimur:nec verberib⁹ emēdamur? Sed fortaſſis aliqs tacitus ſecū cogitationibus dicat. Ad vocē dñicam vterqʒ iſte piſcator:qd aut quātū dimiſit:q pene nihil

habuit? Sed hac in re fratres charissimi affectū debemus potius pensare q̄ censum. Multum reliquit: qui sibi nihil retinuit. Multū reliquit: qui quantumlibet parū totum deseruit. ℟. Uidens crucem andreas exclamauit dicens: O crux inenarrabilis: o crux inestimabilis o crux q̄ per totum mundum fulges: Nō me dimittas errantem sicut ouem nō habentem pastorem. ℣. Biduo viuens pendebat in cruce pro christi nomine beatus andreas: ⁊ docebat populuz ⁊ dicebat: O crux. Gloria. Non me. ℣. Dilexit andream dominus. ℟. In odorem suauitatis. ¶ In laudibus an. Salue crux preciosa: suscipe discipuluz eius qui pependit in te magister meus christus. An. Beatus andreas orabat dicens: domine rex eterne glorie suscipe me pendentē in patibulo. An. Andreas christi famulus dignus deo apostolus: germanus petri ⁊ in passione socius. Aña. Maximilla christo amabilis tulit corpus apostoli: optimo loco cuz aromatibus sepeliuit. An. Qui persequebantur iustum demersisti eos domine in profunduz: ⁊ in ligno crucis dux iusti fuisti. Ad benedict' añ. Concede nobis hominem iustum: redde nobis hominem sanctū: ne interficias hominem deo charum iustuz mansuetuм ⁊ piuм. Oratio.

Maiestatē tuā dn̄e suppliciter exoramus: vt sicut ecclesie tue btūs andreas apl's extitit p̄dicator ⁊ rector: ita apud te sit ꝑ nob ꝑpetu' intercessor. Per. ¶ Ad vel. sup psal. an. Salue. Ad magi. añ. Cum peruenisset btūs andreas ad locum vbi crux parata erat exclamauit ⁊ dixit: o bona crux diu desiderata: ⁊ iam concupiscenti animo preparata securus ⁊ gaudens venio ad te: ita vt ⁊ tu exultans suscipias me discipulum eius q pependit i te. ¶ Quotidie vsq3 ad octa. diem fiat memo. d' scō andrea. In lau. p añ. Biduo. ⁊ ℣. Annunciauerunt. In vespe. per añ. Beatus andreas ⁊ ℣. Dilexit andream dominus. Oratio. Maiestatem tuam.

¶ In festo scē barbare virginis ⁊ martyris. Oratio.

Exaudi nos de' salutaris nr̄: vt sicut nos de btē barbare virginis ⁊ martyris tue festiuitate gaudem': ita pie deuotiōis erudiamur affectu: p. Lectio j.

Barbara virgo nicomedie orta filia dioscori nobilis sed pagani: propter nimiā pulchritudinem a pr̄e suo in turri sccreti ⁊ eminenti collocat. Ibidez aūt thermas p' ei' fieri cōstituit vt ibi barbara se lauaret: ⁊ in turri duas tm̄ fenestras fabricari cementarijs iussit. Qui in

bito vocatus a cesare iter arri-
puit. Barbara vero operarios in
duxit vt facerēt i ea tertiā fene
strā. Et factū ē ita. In his aūt
thermis ꝟgo baptiçata ē. L. ij.
R edeunte vero prē cuz de ter
tia fenestra quereret: respondit
filia: tres esse in vna substātia
prē3 ꝛ filiū ꝛ spūm scm̄. Tūc prē
filiā nitit ad idolatriā reuoca-
re maxime pp metū maximia-
ni cesaris: q fidē chri imaniter
pseqbat. Que nō mota minis:
diro carceri detrudit. Lco. iij.
P ost hec spoliata vestibus: ner-
uis taurinis ceditur: discerpte
plage cilicio fricantur: ꝛ postea
carceri intrusa diuino lumine
cōsolat. Deinde succenso igne
lāpadibus adurit: ꝛ caput eius
malleis cōtunditur: mamille p
cidunt: per plateas circūducta
flagellat: ꝛ multi alij cruciatus
inferuntur. Tādem cruentus
prē imani furore repletus in eā
irruēs: sacrū eius caput ampu-
tauit. Que post hec innumeris
claruit miraculis. Huius glo-
riosissimū: corpus pmo ꝯstāti-
nopolim: dehinc. Venetias est
translatū: vbi pcipua deuotiōe
colit. Alie sex lectiones accipiāt
de cōi vni' ꝟgis martyris 375.
¶ Sci nicolai epi ad ves. sup
dies 6 ps al'. añ. Amicus dei nicolaus pō
tificali decorat' infula oib' se ama-

bilē exhibuit. R. Ex ei' tūba. Ad
mgt añ. O pastor eterne: o clemēs
ꝛ bone custos q dū3 deuoti gregis
pces attēderes: voce lapsa de celo p-
suli sctissimo dignu3 cpatu nicolaū
ostēdisti tuum famulum. Oratio.
D Eus q btm̄ nicolaū pon
tificē tuū innumeris de
corasti miraculis tribue nobis
qs: vt eius meritis ꝛ pcib' a ge
hēne icendijs liberemur. Per.
¶ Ad mat. inu Adorem' regem
sclor: In quo viuit nicola' honor sa
cerdotū. ps. Venite. ¶ In j. noc.
añ. Nobilissimis siquidē natalib'
ort' velut lucifer nicola' emicuit.
ps. Btūs vir. Añ. Postq3 domi
puerilē decurrit etatē cūctis mūdi
huius spretis oblectatiōib' chri se
iugo subyciēs decumētis scis suu3
pbuit auditū. ps. Quar fre. Añ.
Pudore bono replet' dei famulus:
sumptibus datis stupri nefas phi-
buit. ps. Dñe qd. V. Amauit eū
dñs. ¶ [illegible] L co. j.
B Eatus nicolaus ex illustri
prosapia ortus: ciuis fuit
patere vrbis. Hūc cū parētes
i pmeuo iuuētutis sue flore ge-
nuissent: deicepo ꝯtinēter vixe-
rūt. Hic mox nat' dū balneare
tur i peluim erect' stetit. Insup
quarta ꝛ sexta feria semel tātu3
lac sugebat. Fact' aūt iuuenis
alior iuuenū deuitās lasciuias
ecclias frequētabat. Defunctis

parētibus cū audiſſet quēdam nobilē cōciuē ſuū ob inopiam tres filias ꝓſtituere cogitantē: occulte ꝑ feneſtrā trib⁹ vicibus magnā auri quātitatē tā ad nuptias filiaꝝ q̄ȝ ad victū ſuū ſufficiētē in domū eius ꝓiecit. Defuncto aūt miree ciuitatis ep̄o diuina reuelatiōe ſūmo oīuȝ aſſenſu ep̄s ordinat̄. Pontificali igit̄ cathedra ſublimat⁹ nō mō virtutib⁹ pollebat: verū etiā ita coruſcare cepit miraculis: vt q̄libet oppꝛſſi euȝ inuocātes ſuaꝝ anguſtiarū ſentirēt leuamē. ℞. Cōfeſſor dei nicolaus nobilis ꝓgenie ſed nobilior moribus ab ipſo puerili euo ſecutus dominuȝ. Meruit diuina reuelatiōe ad ſummuȝ ꝓuehi ſacerdotiū. ℣. Erat eniȝ valde cōpatiens ⁊ ſup afflictos pia geſtans viſcera. Meruit. Lcō. ij.

CUm enim quodā tp̄e fames ꝓualida oppꝛimeret regionē in q̄ erat btūs nicola⁹ applicatis multis nauib⁹ onuſtis tritico ad portum: petijt ab eis vt piclitātibus ſubuenirēt ⁊ de q̄libet naui ſaltē centū modios traderēt. Et ait. Promitto vobis i v̄tute dei: q̄ in terra ad quā tēditis totū inuenietis. Mira res. Sic fecerunt vt petijt: ⁊ ſic inuenerunt vt ꝓmiſit. Triticū vero ꝑ ei⁹ induſtriā indigentibus diſtributuȝ ſic diuina v̄tute auxit: q̄ ſuffecit anno illo ⁊ altero pene. ℞. Opibus ſcis nicolaus humiliter inſiſtēs reuelatione diuina ꝓuectus eſt Ad ſummū ſacerdotij graduȝ. ℣. Voce quippe de celo lapſa cuidā inſinuat̄ pſuli dignuȝ ep̄atu nicolaū. Ad. Lcō. iij.

CUm btūs nicolaus cultū Diane de regiōe ſua expulliſſet: diabolus iratus ꝯtra euȝ q̄buſdā ꝑgētibus ad eū in ſpē femine religioſe ſe aduiēgēs: rogauit vt deferrēt ad eccliaȝ ei⁹ oleū qđ ferebat ⁊ parietes inungerēt. Quod cū recepiſſent: diſpāruit. Ipſis aūt nauigātib⁹ ecce nauis plena bōib⁹: inter q̄s vn⁹ ſimilis nicolao dixit eis. Quid vobis dixit mulier illa? At illi r̄nderūt. Sic ⁊ ſic dixit nobis. At ille. Illa fuit īpudica diana. Qđ vt verū ſciatis: effundite oleū ſuum in fluctibus ⁊ videbitis veritatē. Quod cuȝ factuȝ fuiſſet: mox accenſum eſt mare ꝑ longū ſpaciū. ℞. Quadā die tēpeſtate ſeuiſſima quaſſari naute ceperūt ſanctuȝ inuocare nicolauȝ: Et ſtatim ceſſauit tēpeſtas. ℣. Mox illis clamantibus apparuit quidā dicens eis: ecce adſuȝ quid vocaſtis me? Et ſtatim. Gloria. Et ſtatim.

In. ij. noctur. añ. Auro virginū inceſtus: auro patris earum inopiā: auro prorſus vtroꝛūq̄ deteſtabilem infamiam dei ſeruus ade

1 ſuit nicolaus. ℟. Cū inuocarē.
Añ. Innocēter iura puerilia trā
ſcendens euangelice inſtitutionis
diſcipulus effectus eſt. ps. Verba
2 mea. Añ. Gloriam mundi ſpre-
uit cū ſuis oblectationibus: ⁊ ideo
meruit prouehi ad ſummū ſacer-
2 dotij gradum. ps. Dñe dñs no-
ſter. ℣. Juſtū deduxit. Lectio iiij.

361 TRes nobiles contigit vi
dere quō quoſdam iuue-
nes innocētes liberaſſet btūs
nicolaus currēs ad iudicē pecu
nia corruptū. Ipſis aūt coram
cōſtantino de proditione falſo
accuſatis ⁊ icarceratis: i nocte
qua erāt occidēdi inuocauerūt
btūz nicolaū. Et ecce apparuit
eadem hora imperatori dormiē-
ti cū duris cōminationibꝰ niſi
eos liberaret. Cui imperator.
Quis es tu q ad me hac hora
ingreſſus es? Et ille. Ego ſum
nicolaus mirce ciuitatis epūs.
Et diſparuit. Imperator vero
vocatis ante diez ad ſe ꝑdictis
nobilibus: queſiuit ſi talē nico-
laum nouiſſent. Qui cū ſe euz
cognoſcere dicerēt: ⁊ multa de
eo narraſſent: miſit eos ad eum
cum muneribus vt pro eo ⁊ re
gno ſuo oraret: ⁊ de ſua libera-
tiōe gr̃as agerent. Quod ipſi
deuote fecerūt. ℟. Audiēs epūs
cōmiſſo: trium iuuenum innocentū
necē: ꝓcucurrit quātocyus ad locū
in quo fuerant plectendi. Et libera-
uit eos. ℣. Statimqꝫ ſolutos a vin
culis: vſqꝫ ad pretorium conſulis
ſecum adduxit. Et. Lectio. v.

BEato nicolao ſepulto apd
mirream vrbem vbi fue-
rat epūs: emanauit ex eius tūba
marmorea oleū. Cū aūt quidā
inuidi epm eiuſdez vrbis depo-
ſuiſſent malicioſe: ceſſauit flu-
xus olei: donec in ſede ſua eſt
iterū collocatus. Vrbe vero ea
dē a barbaris deſtructa quidaz
barrenſes oſſa eius detulerunt
apud barrū ciuitatē ſuā i apu
lia: anno ab incarnatione dñi
milleſimooctuageſimoſeptimo.
℟. Qui cum audiſſent ſancti nico
lai nomen ſtatim expandunt ma-
nus vtraſqꝫ ad celum. Saluatoris
laudantes clementiam. ℣. Clara
quippe voce coraz omnibus dignū
referebant illum dei famulū. Sal-
uatoris laudantes. Lectio. vj.

Cum qdā vir amorē filij
q lr̃as addiſcebat face-
ret feſtum bti nicolai ſingulis
annis: ⁊ clericis inuitatis ad-
huc exiſtibus in eccl̃ia: ipſe cū
filio ⁊ familia ꝑpararēt cōuiuiū:
diabolus i ſpē pegrini appens
ꝑdictū filiū in biuio ſtrangula
uit. Quē pr̄ collocanꝰ in cubi
culo: ſimulās q̄ q̄ſi infirmus nō
poſſz intereſſe cū alijs. Finito vo
feſto igreſſꝰ thalamū cepit cla

mare et dicere. Fili dilectiſſime quid eſt tibi? Beate nicolae e ne merces hec quam reddidiſti mihi pro feſto tuo quod tam diu feci? Et eum huiuſmodi diceret: reſurrexit puer. Et reuocatis clericis: que facta fuerant cum ingenti gaudio enarrauit. ℟. Beatus nicolaus iam triumpho potitus nouit ſuis famulis prebere celeſtia comoda: qui toto corde poſcunt eius largitiones. Illi nimirum tota nos deuotione oportet committere. ℣. Ut apud chriſtum eius patrocinijs adiuuemur ſemper. Illi. Gloria. Illi nimirum. ¶ In .iij. noc. Aña. Pontifices almi diuina reuelatione letificati nicolaum preſulem deuo
4 tiſſime conſecrauerunt. ps. Domine quis. Aña. Sanctus quidem triticum quod a nautis poſtulauerat acceptumque ſagacitate diſtribuere et augeri precibus impetrauit. ps. Domine in virtute. Aña. Muneribus datis neci
7 ſunt iuuenes innocentes addicti: quibus domini ſeruus fuit vite preſidio
8 feſtinanter. ps. Domini eſt terra. ℣. Juſtus vt palma. Lectio vij.

Cum quidam chriſtianus iuraſſet iudeo cuidam per beatum nicolaum quod pecuniam mutuatam ei redderet: iudeo eam repetenti dixit ſe eam reddidiſſe. Cum autem ſuper hoc iudeus iuramentum exigeret: ille baculum quendam quaſi burdonem concauum impleuit auro. Quem deferens dic ſtatuta ad iurandum: antequam iuraret tradidit in manibus iudei ad cuſtodiendum. Et hoc facto: iurauit quod pecuniam ei debitam reddiderat et plus. Quo facto recedens cum baculo cuius obdormiſſet in via: currus cum oppreſſit: et baculum frangens aurum effudit. Quod cum iudeus currens cum alijs vidiſſet: et fraudem attendiſſet: dixit quod ſi beatus nicolaus ſuſcitaret eum baptizaretur. Quod et fecit: ipſo prius ſuſcitato. ℟. Summe dei confeſſor nicolae te venerantes protege: Namque credimus tuis precibus nos poſſe ſaluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos illeſos abire feciſti: tuis laudibus inſtantem conſerua plebem. Namque credimus tuis pre. Lectio viij.

Quidam vir deuouit ſe cum vxore ſua et vnico filio ad ſanctum nicolaum: et quandam cupam argenteam pulcherrimam: quam habebat. Sed poſtea cum multum diligeret cupam illam: fecit aliam ſimilem fieri quam loco illius offerret. Cum ergo nauigarent et diceret filio ſuo: vt in illa cupa ſibi aquam afferret: contigit ipſum cum cupa ſubmergi. Cum autem ipſe veniens ad ſanctum nicolaum offerret aliam cupam: et ipſa multotiens reſilijſſet de altari ad chorum: ipſo narrante aſtantibus rem geſtam: ecce filius cum cupa prima. Quam offerens ſuper altare: narrauit quod beatus ni-

colaus ipſum incolumē conſer vaſſet. ℟. Seruus dei nicolaus auri pondo triū virginuʒ redemit pudorē. Earūqʒ patris impudicam remenſo auro fugauit inopiam. ℣. Affluēs itaqʒ miſericordie viſceribus metallo duplicato ꝓpulſauit eaꝝ ſamiā. Earūqʒ pa. Lectio .ix.

Fuit quidam miles in normādia q in honore bti nicolai capellā fecerat: ⁊ ſingulis annis feſtū ei9 cum gaudio magno faciebat. Cōtigit aūt filiuʒ ei9 euntē vltra mare capi a ſarracenis: ⁊ corā ſoldano frequēter verberari. Cum aūt in feſto bti nicolai hoc ſemel fieret: ⁊ ipſe memor feſti ⁊ gaudij domus pīne vberius ſolito fleret: queſiuit ſoldan9 cām tanti fletus. Quā cuʒ enarraſſet: grauius ē verberatus ⁊ in carcerē miſſus. Ubi cuʒ memor predicti feſti ⁊ gaudij ꝓfundius gemeret: obdormiuit. Et euigilans inuenit ſe i capella predicta patris ſui incolumē. ℟. Ex eius tūba marmorea ſacrum reſudat oleū quo liniti ſanantur ceci. Surdis audit9 redditur. Et debilis quiſqʒ ſoſpes regreditur. ℣. Cateruatim ruunt populi cernere cupientes que per eū fiunt mirabilia. Surd9. Gloria. Et debilis. ¶ In lau. an. Beatus nicolaus adhuc puerulus multo ieiunio macerabat corp9. An. Eccleſie ſancta frequentans limina: ſacra pectori condebat mādata. An. Juſte ⁊ ſancte viuendo ad honorem ſacerdotij meruit ꝓmoueri diuinitus. An. Amicus dei nicolaus pontificali decorat9 infula oibus ſe amabilē exhibuit. An. O per omnia laudabilem viruʒ cui9 meritis ab omni clade liberanſ: qui ex toto corde querunt illū. Ad bñe an. Copioſe charitatis nicolae pontifex: qui cū deo gloriaris in celi palatio: condeſcende ſupplicamus ad te ſuſpirantibus: vt exutos graui carne ꝯtrahas ad ſupna. ¶ In ordinatione bti ambroſij epi ⁊ confeſſoris añ. Iſte ſanctus. ps. Laudate pue. cū ceteris. cap. Dilect9. ℣. Scē ābroſi. Hym.

Iste ꝯfeſſor dñi ſacrat9: ſobrius caſtus fuit ⁊ quiet9 vita dū pñs vegetauit eius corporis artus. Ad ſacrū cui9. ⁊c. ⁊ eodē modo dicatur in matu. Ad mā. añ. Confeſſor. Oratio. 41

Deus mūdi actor ⁊ cōditor q hodierne feſtiuitatis diem beati ambroſij ſacerdotij electione conſecraſti: preſta populo tuo: vt cuius annua celebritate deuotis reſultat obſequijs eius ſuffragijs tue pietatis conſequatur auxiliuʒ. Per. Memoria de beato nicolao per añam. O chriſti pietas omni proſequenda laude: que ſui famu-

ti nicolai merita lõge lateq̃ decla-
rat:nam ex tumba ei⁹ oleũ manat
cunctoſq̃ languidos ſanat. Ad co-
memoratio de ſcõ andrea per añam.
Ambulans. ℣. Dilexit. Oratio.

Protegat nos dñe ſepius
beati andree apli tui repeti-
ta ſolẽnitas:vt cui⁹ patrocinia
ſine intermiſſiõe recolim⁹ perpe
tuã defenſionẽ ſentiam⁹. Per.
¶ [illegible] Damiani⁹ molune v.

Bitur poſito [illegible] L. i.
in adminiſtratiõe pfectu-
re galliarum patre eius ambro
ſio:nat⁹ eſt ambroſi⁹. Qui iſans
cũ in area ptorij i cunis poſit⁹
dormiret apto ore ſbito examẽ
apũ adueniẽs facies ei⁹ atq̃ ora
cõpleuit:ita vt igrediẽdi in os
egrediendiq̃ frequẽtarẽt vices.
Qd videns pr̃ q tũc cũ mr̃e ⁊ fi
lia deambulabat ne abigerent̃
ancille q̃ nutriendi infantis cu
rã ſuſceperat prohibẽs: ſolicita
enĩ erat ne nocerẽt iſanti: pr̃no
affectu quo fine illud miracu-
lũ clauderet̃ expectabat. L. ii.

At ille aliqãdiu euolãtes i tã-
tam altitudinẽ ſubleuate ſunt
vt humanis oculis minime vi-
derentur. Quo pfecto territus
pater ait. Si vixerit infantulus
iſte:aliqd magni erit. Poſtea
vero cum adoleuiſſet ambroſi⁹
⁊ eẽt in vrbe roma ↄſtitutus cũ
matre vidua ⁊ ſorore que virgi
nitatem fuerat iam profeſſa:vi
deretq̃ mr̃ez vel ſororẽ vel aliã
puellã ſororis ſue comitẽ ſacer
dotum manus oſculari ipſe lu-
dens offerebat dexteram illi
puelle dicens ⁊ ſibi id ab ipſa
fieri oportere. Lectio tertia.

Loquebatur enim in eo ſpũs
domini qui illuz ad ſacerdotiuz
nutriebat. Illa vero vt adole-
ſcẽtẽ ⁊ neſcientẽ qd diceret:re-
ſpuebat. Sed poſtq̃ adultus li
beralibus diſciplinis ex vrbe e-
greſſus eſt: pfectuſq̃ in audi-
toriũ prefecture ptorij ita ſplẽ
dide cauſas perorauit vt elige-
retur a viro illuſtri probo tunc
prefecto pretorij ad cõſiliuz tri
buendum. Lectio quarta.

Poſt qđ conſularitatis ſuſce-
pit iſignia:⁊ vt regeret liguriaz
emiliãq̃ puincias venit medio
lanũ. Per idẽ tp̃s mortuo au-
xẽtio arriane pfidie epo:cũ po-
pul⁹ ad ſeditionẽ ſurgeret in pe
tẽdo epo:cẽtq̃ illi cura ſedãde
ſeditiõis ne ppl̃s ciuitatis i pe
riculum ſui conuerteretur: per
rexit ad eccleſiam. Lectio.v.

Ubiq̃ cuz alloqueret̃ plebem
ſubito vox fert̃ infantis i ppl̃o
ſonuiſſe ãbroſiũ epz. Ad cuius
vocis ſonitũ totius ppli ora cõ
uerſa ſũt:acclamãtis ambroſiũ
epz. Ita vt q añ turbulẽtiſſime
diſſidebãt:qz ⁊ arriani ſibi ⁊ ca

catholici ſibi epm cupiebāt ſupa
tis alterutris ordinari:repēte i
hūc vnū mirabili z incredibili
cōcordia cōſenſerunt. Lec.vj.
Quo illo cōperto egreſſus ec-
cleſiam:tribunal ſibi parari fe-
cit. Tunc ꝯtra ꝯſuetudinē ſuaʒ
tormēta pſonis iuſſit adhiberi.
Quod cū faceret:ppl's nihilo
minus clamabat pctm̄ tuū ſup
nos. Tunc ille turbat' reuertēs
domū philoſophiā ꝓfiteri vo-
luit. Qđ ne facēt reuocat' eſt.
Publicas ad ſe mulie- Lc.vij.
res igredi fecit ad hoc tātū vt
his viſis popul'i intētio reuoca
ret. At vo populus magis ma-
giſq3 clamabat Peccatū tuuʒ
ſuper nos. At ille cum videret
nihil ſuam intentionē poſſe ꝑ
ficere:fugā parauit. Egreſſuſq3
noctis medio ciuitatē:cuʒ tici-
niū ſe pgere putaret:mane ad
portā ciuitatis mediolanēſis q̄
romana dicitur inuenitur Qui
inuentus cū cuſtodiretur a po-
pulo:miſſa eſt relatio ad clemē
tiſſimū imperatorē valētinianū.
Qui ſūmo gaudio ac- Lc.viij.
cepit:q3 iudices a ſe directi ad
ſacerdotiuʒ peterent. Letabat
et probus pfectus: qz verbum
eius impleretur in ambroſio.
Dixerat eni ꝓficiſcenti cū mā-
data ab eodē darent: vt moris
eſt. Uade age nō vt iudex:ſʒ vt
epiſcopus. Pendente autē re
latione iterum fugaʒ arripuit.
Sed a leontio viro clariſſimo i
cui' poſſeſſiōe latebat ꝓdit' eſt.
Adductus itaq3 me- Lcō.ix.
diolanuʒ cum intelligeret erga
ſe dei volūtatem:nec ſe diutius
poſſe reſiſtere:poſtulauit nō ſe
niſi a catholico debere epo ba
ptiçari. Baptiçatus aūt fertur
oia officia eccleſiaſtica impleſſe
atq3 octauo die hoc ē hodie ſū-
ma gfa ac letitia cunctorū eps
ordinatus eſt pſtāte xpo dño
noſtro. Amen. Cetera oia fiāt
de cōi vnius pſſoris. In lau.
poſt orationē bti ambroſij fiat
memoria de octaua ſci andree
per añ. Concede. ℣. Annunciaue 203
runt. Oro. Protegat. In veſ. ſupra
autē nulla fiat memoria de eo.

¶ In ſanctificatiōe beatiſſime
vgi. marie fiat offiū p Reuerē-
dū pſem Magrm Uicētiū de
caſtro nouo totius ordinis nři
generalem magiſtrum editum
quod eſt ſequens officium. Ad
veſperas ſuper ps. añ. Iſta eſt ſpe
cioſa inter filias hieruſalem ſicut
vidiſtis eam plenam charitate z di
lectione:ita z in vtero matris per
copioſum ſanctificationis munus
ab oi ſorde peccati mūdata eſt. ps.
Laudate. cum ceteris. Capl'm. 41
Et ſic in ſion firmata ſū Eccle.
z in ciuitate ſctificata ſi- ca. 14.

militer regeui: ⁊ in hierl̃z ptãs nica. ℟ Uirgo decus. ℣. Ad veſ.

O Patris magni ſa. Hy^9. piẽs imago: ſpũs ſcũ gr̃a ta ſpirãs alpha ⁊ o mix via vita lumẽ: chꝛicolaꝝ. Gloꝛie ſplẽdoꝛ deitate clarẽs ipſe ↄceptus ſine labe ſolus: gr̃e mſez veniẽs ſecũdo ſctificaſti. Nõ qui pmo fuerat ligat⁹ fomes oĩno legit̃ pempt⁹: cui⁹ occaſu genero ſa virgo: libera mãſit. Ipſa nã carnis ſtimulos rebellis: ſenſit hinc nullos nec enim valebat inde iam pꝛimos tolerare motus ſctificata. Nullus hac de re dubitat beatus doctoꝛ ⁊ verax etiã ſed aiunt vẽtre ↄtractã maculaꝫ piaſſe munera pꝛima. Nã qꝫ ſctõꝝ copula penituſ femina vt ſimplex generata ↄſtat vnde peccati vel oꝛiginalis: nõ fuit expers. Illa ſed tãto reparata cãu ſpũs ſci bonitate ſcit: qui dei templũ geniti futuram ſctificauit. Quius in laudẽ reparatiõis: talis en feſto titulivacam⁹: chꝛiſte rex clemens faueas pcamur: mẽte benigna. Sũma ſit virt⁹ honoꝛ ⁊ triũphus ſimplici ⁊ trine dñationi: que ſibi gratã reparans mariã: ſanctificauit. Amen. ℣. Aufer rubiginem de argento. ℟. Et egredietur vas puriſſimũ. Ad mãt añ. Tota ſpecioſa es ⁊ ſuauis ſctã dei genitrix: pulchꝛa vt luna electa vt ſol ⁊ ſpecioſa vt hieruſalem qꝛ per ſctificationis gratiã nulla macula manſit in te fauus deſtillans labia tua mel ⁊ lac ſub lingua tua. Oro

DEus qui beatiſſimã virginẽ poſt aĩe infuſionẽ per copioſuꝫ gr̃e mun⁹ mirabiliter ab omni pcti macula mundaſti: ⁊ in ſctitatis puritate poſtea ↄfirmaſti: pꝛeſta q̃s vt q in honoꝛẽ ſue ſctificatiõis ↄgregamur: ei⁹ interceſſiõib⁹ a te de inſtantib⁹ picuiis eruamur. Per dñz. ¶ Ad cõple. añ. Uirgo maria. Ad nũc dimitti añ. Coꝛde ⁊ aio. Ad matu. inuĩ. Sanctificationeꝫ virginis marie celebꝛem⁹ Chꝛiſtum eius filiuꝫ adoꝛemus dominũ. Ps. Uenite ex. Hym.

MAter eterni generoſa regis vgo ſꝫ clemẽs hũilis pudica qs tuis laudes meritis coequas ſoluere poſſit. Tu ſup cũctas bñdicta fetas nõ mõ ptu rutilas ſꝫ oꝛtu: ſola nã lucẽ ſine labe cernis ipa penitũ. Sãcta naſcẽdo mulier fuiſſꝫ nulla te dempta legit̃ ſꝫ oĩs nata peccatũ retinet quouſqꝫ ſctificet̃. De viris añt duo ſũt reptũ aliter eſt pluſqꝫ dñi ppheta: naꝫ deum monſtrat digito: ſed alter ẽ hieremias. Hic ſꝫ hi leti venerãtur ambo: ⁊ tibi gaudẽt ſubiici ſcientes eſſe pꝛelatã dñi patrẽ

te ſibi iuſſe. Menſe nã ſexto la
titãs ioãnes ventre mr̃no dñi
recepit grãz q plus fuerit mo-
ratus credit alter. Tu ſz hi q̃
ſint merito fuiſti ſpũ ſcõ citi⁹re
pleta:nã ꝑ mox viuẽs aia rece-
pta:purificaris. Summa ſit vir
tus honoꝛ ⁊ triũphus ſimplici
⁊ trine dñationi q̃ ſibi gratã re
parãs mariã:ſctificauit. Amẽ.
¶ In.j.noc.aii. Ecce tu pulchꝛa
es amica mea:ecce tu pulchꝛa ocu
li tui colũbaꝝ qm̃ eleuata ẽ magni
ficẽtia ſcĩficatiõis tue ſup celos. ps
2 Dñe dñs nr̃. Añ. Poſuit redẽ-
ptoꝛ in virgine ſanctificata ſicut in
ſole tabernaculum ſuum:⁊ ipſe tan
q̃ ſponſus ꝓceſſit de thalamo ſcõ
6 ſuo. ps. Celi enarrãt. Añ. Fau⁹
deſtillans labia tua ſpõſa:qm̃ acce-
piſti ſanctificationis bñdictionẽ a
dño ⁊ miſericoꝛdiã purificatiõis a
8 deo ſalutari tuo. ps. Dñi ẽ terra.
℣. Aufer rubiginẽ de argento. ℟.
Et egredietꝛ vas puriſſimũ. Lcõ.j.

Diem fratres dilectiſſimi ſumma cuz veneratione celebꝛare delectat quo beatiſſima virgo anteq̃ naſceret̃ citiſſime poſt ſui animationem per copioſum ſanctificationis munus creditur eẽ mũdata. Quãuis enim vt ait bernardus beata virgo oꝛiginalem maculam a parentibus traxerit eaz tamẽ omnimodis ꝯſtat a peccati contagio ſola dei gratia ꝓuiſã naſceretur fuiſſe mundatã. Hanc nimirum pietas chꝛiſtiana credere ꝓhibet vel minus a hieremia in vtero ſanctificatam: vel non magis ſpiritu ſancto a ioãne baptiſta fuiſſe repletam. Et alibi. Attẽde inquit obſecro diligenter q̃ oꝛdinata diſpoſitione ſpiritus ille multiplex hieremiam ſanctificat:replet ioãneꝫ ⁊ ſuperuenit in mariã. Et hieremie quidem admiranda ſanctĩficatio:q: etſi in peccato conceptus eſt naſcitur tamẽ ſine peccato. Joannem vero lõge glorioſioꝛ virtus repleuit:quoniaꝫ ſanctificatus eſt a peccato:⁊ ita dominãte ſpiritu ſuperinfuſus vt purgatus exeat ⁊ repletus. Ineffabilioꝛi autem modo ſpiritus ſanctus ſuperuenit in virginẽ:quã tota diuinitatis plenitudo ſine menſure diſcretione ꝑfudit vt nõ ſolũ a peccatis abluta ⁊ repleta ſpiritu: ſed ⁊ de ſpiritu ſancto cõcepiſſe credatur:quia quod in ea natum eſt de ſpiritu ſancto eſt: Uides q̃ remotioꝛi piuilegio ſpecioſus foꝛma pꝛe filijs hominuꝫ in cõceptione ab alijs diſcretus ſit. Illi eniꝫ in peccatis ⁊ de peccatis cõcepti ſunt:hic aũt i ſpiritu ⁊ de ſpũ ſcõ ꝯcipit̃. ℟. Sãctificationeꝫ celebꝛamus hodie vir-

ginis marie qua maternis adhuc circũſepta viſceribus per copioſum munus gr̃e ab originali pctõ ſublimiter mũdata eſt: Cui⁹ vita glorioſa lucem dedit ſeculo. ℣. Criſſime virginis marie ſctĩficationẽ deuotiſſime celebrem⁹. Cuius. Lcõ. ij.

B Eata nempe virgo hac ſingulari ꝓrogatiua in concipiẽdo refulget: q2 nõ filiũ i originali pctõ: quẽadmodũ cetere oẽs ſ3 ſupueniẽte ſpũſancto de ſcĩficatiõe ꝯcepit. Oẽs eni3 qui de maſſa peccatrice mundu3 ingredimur peſte3 originalis pcti nobiſcũ trahimus. Solus ille excipit̃ quẽ ṽginalis alu⁹ ignorantie viro terris effudit. Cum enim ceteri oẽs in iniqtatibus ꝯcepti ſint: neminẽ vnq̃ȝ mortaliũ infra mr̃na viſcera legim⁹ ſctificatũ ꝑter hieremiã z ioannes baptiſtã: q̃ȝq̃ȝ de ſingulari virgine nulla ſit ambiguitas: qm̃ z ipſa mr̃nis circũſepta viſceribus ſublimiori ſcĩficatiõis gr̃a a pcõ mũdata ſit: vtpote ſacrariũ illud in quo dei fili⁹ carnẽ erat ſuſcepturus. Qđ itaq3 vel paucis mortaliũ cõſtat fuiſſe collatũ: fas certe non eſt ſuſpicari tante virgini eſſe negatum per quam oĩs mortalitas emerſit ad vita3. Fuit ꝓculdubio z mr̃ dñi ante ſctã q̃ȝ nata. Ego puto q2 z copioſior ſcĩficationis gr̃a in eã deſcenderit q̃ȝ in alijs ab vtero ſcĩficatis: q̃ exclũſo peccato nõ ſolũ ipſi⁹ ſcĩficaret ortũ ſed z vitã eius deinceps immunẽ ab oĩ peccato cuſtodiret: qđ nemini alteri in natis quidẽ mulierũ credit̃ fuiſſe donatũ. Decuit nimiꝝ reginam virginũ ſingulari pꝛiuilegio ſcĩtatis vitã ab omni peccato immune3 ducere: que dum peccati mortiſq3 peremptorẽ pperet: vite iuſtitieq3 munus oĩbus obtineret. Sanctus igitur fuit ei⁹ ortus: qm̃ immenſa ex vtero ꝓdiens ſcĩtas: ſcĩm̃ fecit illũ. Qm̃ igitur preceſſit abſq3 ſcĩtate cõceptus oportuit nimirũ ſcĩficari iã conceptã vt ſcĩus ſeq̃retur ortus. ℟. Sanctificationis gratia copioſior in virginem deſcendit q̃ȝ in alijs ab vtero ſanctificatis: Que originali expulſa rubigine vitã ei⁹ ĩmunẽ deinceps ab oĩ pctõ ꝯſeruauit. ℣. Decuit vt illa puritate niteret: qua maior ſub deo nequit intelligi. Que originali. Lectio. iij.

S I igitur beata virgo ante conceptũ ſanctificari minime potuit: qm̃ non erat: nec in ipſo cõceptu ꝓpter peccatũ quod inerat: reſtat vt poſt conceptum in vtero iam exiſtens ſanctificationẽ ſuſcepiſſe credatur: que excluſo peccato ſanctã fecerit natiuitatem: non autem

ꝯceptionẽ

ꝯceptionē. Quãobrē ꝛ ſi qbuſ-
dã vel paucis filioꝝ hoīuꝫ datū
ſit cū ſctītate naſci: nemini tñ do
natū eſt cū ſctītate ꝯcipi: vt vni
ſane ſcti ſuaret ꝑrogatiua ꝯce-
ptus qui oēs ſctificaret: ſoluſq̃
abſq̃ peccato veniēs purgatio-
neꝫ faceret pctõꝝ. Solus itaq̃
dñs ieſus ē de ſpū ſctō ꝯcept⁹
qui ſolus ꝛ in conceptione ſan
ctus. Quo excepto vniuerſos
reſpicit ex adã natos: qð vnus
humil'r ꝛ veraciter de ſeipſo fa-
tetur dicens. Ecce eni in iniq-
tatibus cõceptus ſum: ꝛ in pec
catis ꝯcepit me mater mea. ℟.
Magna potens dñs mihi munera
contulit: omnes Unde ferent gen-
tes nomen ad aſtra meum. ℣. Nã
vice me bina clemēter ſanctificauit.
Unde. Gloria. Nomen. ¶ In ſcdo
noct. añ. Diffuſa eſt gratia in la-
bijs tuis dei genitrix virgo: q2 vn-
xit te deus oleo ſanctificatiōis ꝛ le
16 titie pre cõſortibus tuis. ps. Eru
ctauit. Añ. Fluminis impetus
letificat ciuitatem dei: ſanctificauit
tabernaculū ſuum altiſſimus: deus
in medio eius non cōmouebit. ps.
16 De⁹ noſter refu. Añ. Homo na
tus eſt in ea ꝛ ipſe ſanctificauit eaꝫ
altiſſimus: ideo glorioſa dicta ſunt
de te virgo maria ciuitas dei. ps.
31 Fundamenta. ℣. Fluminis im-
petus letificat ciuitatem dei. ℟iuꝫ.
Sanctificauit tabernaculum ſuum

altiſſimus. Lectio. iiij.
Hinc eſt quod ambroſius:
ait. Solus per omnia ex natis
de femina ſanctus in cōceptio-
ne dominus ieſus: qui terrene
cõtagia corruptele immaculati
part⁹ nouitate nõ ſenſit. Solus
enim dñs ieſus ſine peccato ve
nit: ꝛ in carne que i matre pcõ
fuerat obnoxia: militiam virtu
tis exercuit. Sane credi opor-
tet vt magiſter ſententiarū ait
iuxta ſanctorū atteſtationis cõ
uenientiam carnem filij dei pri
uſq̃ cõciperetur peccato fuiſſe
obnoxiã in maria ſicut reliqua
virginis caro: ſed poſtmodum
ſpiritu ſancto ſuperueniēte ita
mundatã fuiſſe ab omni pecca
ti cõtagione vt immunis vnire
tur dei ꝟbo. Mariã quoq̃ to-
tam ſpiritus ſanctus in eaꝫ ve-
niens a peccato prorſus mũda
uit ꝛ a fomite peccati liberauit
vel fomitem ipſum penitus eua
cuando: vel ſic debilitãdo ꝛ ex-
tenuando vt ei poſtmoduꝫ pec-
candi occaſio nullatenus exti-
terit. Uñ ꝛ beatus auguſtinus
ait. Solus ille etiam homo fa-
ctus manēs deus peccatū nul-
lum vnq̃ hūit: nec ſumpſit car
nē peccati: q̃uis de mr̃na car-
ne peccati. Quod eniꝫ inde ſu
ſcepit illud profecto ſuſcipiēdo
mundauit. Caro nanq̃ chriſti

ſanctificatione diuine gratie ꝑ donum ſpirit⁹ ſancti ita formata eſt: ⁊ in vnitate filij dei abſq̧ vlla originalis peccati ſorde aſſumpta: vt ex ipſa conceptione ſanctificata nulluȝ poſſet deinceps recipere peccatuȝ. Ceteri enim homines ad hoc ſanctificantur: vt peccatis careāt que prius habebant: ſolus vero chriſtus ad hoc ſanctificatus eſt: vt peccatum in ſe nulluȝ haberet.

℟. Dies ſanctificationis illuxit nobis venite gentes adoremus dominum: Qui fugatis tenebris aiam matris copioſo celeſtis gratie perluſtrauit lumine. ℣. Benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ bn̄dictus fruct⁹ ventris tui. Qui fugatis. Lectio. v.

Et contra iulianum ſcribens ſic ait: Omnes eniȝ homines illorum primorum parentum peccato naſcuntur obnoxij. Hoc q̄ negat chriſtiane fidei fundamēta ſubuertere conatur. Una eſt omnium catholicorū firma fides qui per vnū hominē peccatū intraſſe in mūdum: ⁊ per peccatum morteȝ: ⁊ ita in omnes ptrāſiſſe vno corde credunt vno ore fatētur: ⁊ vſas nouitias ꝓſumptiōes catholica antiquitate ſubuertūt. Propter hāc enim catholicaȝ veritateȝ ſancti ac beatiſſimi in diuinorum eloquioꝝ pertractatione clariſſimi ſacerdotes hyreneus: cyprianus: rheticius: olympius: hylarius: ambroſius: gregorius theologus: innocentius: ioānes: baſilius: quib⁹ velis nolis addo hieronymū preſbyterum: aduerſus vos proferunt de omniū hominū peccato originali obnoxia ſucceſſiōe ſententiam. Unde nemo eruit: niſi ſolus ille quē ſine lege peccati virgo cōcepit. Adam eniȝ mortuus eſt propter peccatuȝ. Maria ex adam mortua eſt ꝓpter peccatū. Caro vero domini ex maria mortua eſt propter delenda peccata. Teneam⁹ ergo indeclinabilem fidei ꝯfeſſionē. Solus vnus eſt qui ſine peccato natus eſt in ſimilitudinē carnis peccati ⁊ ſine peccato mortuus eſt ꝓpter noſtra peccata.

℟. Felix nanq̧ es ſacra virgo maria ⁊ omni laude digniſſima: quia glorioſior ſanctificationis virtus te in vtero mr̄is a primaria labe purgauit: fomitē peccati extinxit: amictu mundicie decorauit: Et in ſanctitatis puritate poſtea cōfirmauit. ℣. Quod nemini inter natos mulierum creditur fuiſſe donatum. Et in ſanctitatis. Lectio. vj.

Quid enim incoinquinatius illo vtero virginis: cui⁹ caro etſi de peccati propagatiōe venit: nō tn̄ de peccati propaga

tione cõcepit? Proinde ꝙuis
corpus chriſti de carnis ſemine
aſſumptũ ſit que de illa carnis
peccati ꝓpagatiõe ↄcepta fue
rat: quia tñ nõ ſic in ea conce-
ptũ eſt quomodo fuerat illa cõ
cepta: idcirco ipſum nõ fuit ca
ro peccati ſ; ſimilitudo carnis
peccati. Quid ẽ caro peccati:
niſi illa que mortẽ habet ⁊ pec
catũ? Quid eſt ſimilitudo car
nis peccati: niſi illa que mortẽ
habet ſine peccato? Similitu-
do enĩ carnis peccati eſt ĩ qua
fuit pena ſine culpa. Caro vo
peccati eſt in qua culpa fuit ⁊
pena. Et hinc apparet illã car-
nis ↄcupiſcentiã per quã chr̃s
nequaꝙ ↄcipi voluit feciſſe in
humano genere ꝓpagationem
peccati qm̃ marie corpus quã-
uis ex tali ↄcupiſcẽtia venerit:
nõ tñ eã traiecit in prolez quã
nõ inde ↄcepit. Cũ enim ſit in
ſemine ⁊ viſibilis corpulẽtia ⁊
inuiſibilis ratio vtrunqꝫ currit
ab adam vſqꝫ in corpus marie:
qm̃ ⁊ ipſum eodẽ modo conce
ptum eſt ſicut corpus aliorum.
Chriſtus vero viſibilez carnis
corpulentiã de maria vgine aſ-
ſumpſit: ratio vero ↄceptionis
non a virili ſemine: ſ; longe ali
ter ac deſuper aduenit. Uulnus
aũt preuaricationis ade tranſ-
funditur per omnem carnẽ ab
ipſo ſeminali ratione propaga
tam. Ceteruz corpus chriſti in-
de dictũ eſt veniſſe in ſimilitu-
dine carnis peccati: qꝛ eo exce
pto omnis reliqua hominũ ca-
ro eſt caro pcti. Quiſquis hoc
negat ⁊ carnẽ chriſti ita cõpa-
rat carni ceteroꝝ hoim naſcẽ-
tiũ vt vtraꝙ aſſerat eſſe equa-
lis puritatis deteſtãdus hereti-
cus inuenit. Hec oia auguſti-
nus. ℟ Munere maiori prius es
quoqꝫ flamine plena: Quo ſuperas
cũctos: Sanctificata viros. ℣. In
te nã fomes vinctus fuit inde per-
emptus. Quo. Gloria. Sanctificata.
¶ In iij. noc. añ. Annũciate in
ter gentes gloriaz ⁊ pulchritudinẽ
eius: quoniam ſcimonia ⁊ magnifi
centia fuit in ſanctificatione eius.
ps. Cantate. Añ. Letamini iu-
ſti in domino ⁊ adorare eũ omnes 34
angeli eius: ⁊ confitemini memorie
ſanctificationis eius. ps. Domi-
nus regna. exul. Añ. Mirabi- 34
lia fecit dñs in ſanctificatione vir-
ginis: notum fecit ſalutare ſuũ re
cordat⁹ miſericordie ſue. ps. Cã-
tate domino. Añ. Specioſa facta es 34
⁊ ſuauis. ℣. In delitijs tuis ſan-
cta dei genitrix. Lectio. vij.
HInc eſt ꝙ gregorius ait.
Nullus ſanctorũ quãtũ-
libet virtutibus plenus exiſtat
vllo modo poteſt equari ei de
quo ad diſtinctionẽ noſtre ſcti-

tatis dictuʒ eſt. Quod ex te na ſcetur ſanctuʒ: vocabitur filius dei: ꝛ qd in ea natum eſt de ſpũ ſancto eſt. Nos quippe ꝛ ſi ſancti efficimur: non tñ sancti ↄcipimur: qꝛ cōditione nature corruptibilis cōſtringimur: vt cuʒ propheta dicamus. Ecce enim in iniquitatibus cōceptus ſum ꝛ in peccatis ↄcepit me mater mea. Solus igiẜ ille veraciter ſanctus eſt natus: qui ex commixtione carnalis copule non eſt conceptus. Alij vero ſancti qꝛ ex peccati nigredine ad gratiam veniunt: nequaꝗ̃ equari deo homini in puritate poſſũt. Solus igitur chriſtus in carne ſua mundus a peccato extitit: qꝛ huc per carnalem delectationem non venit. Beatus quoqꝫ euſebius emiſſenus ad beataꝫ virginem ſermonem dirigens ſic ait. Initiator omnium rerũ abs te virgo initiatur ꝛ ſanguinem pro mundi vita fundendum de corpore tuo accepit: ac de te aſſumpſit vnde etiam pro te ſoluat. A peccati enim originalis nexu nullus immunis extitit: nec etiam ipſa genitrix redemptoris. Solus chriſtus licet de debitrice naſcatur: originalis peccati debito non teneẜ. ℟. Glorioſa huius diei ſolennia deuota celebremus veneratiōe qua dei genitrix virgo ineffabiliori ſanctificationis gratia ceteris candidior ꝛ clariſſima reſplēduit. Cuius virtute peccati fomes in ea extinctus: vel adeo debilitatus remanſit: vt poſtmodum ei peccandi occaſio nullatenus extiterit. ℣. Ceteris per partes gratia data eſt: marie vero ſe infudit totiꝰ gratie plenitudo. Cuius virtute peccati. Lcō octaua.

Beatus quoque leo papa hanc veritateʒ fatetur dicens. Terra enim carnis humane: que in prima fuerat preuaricatione maledicta in hoc ſolo virginis partu fructuʒ edidit benedictum ꝛ a vitio ſue ſtirpis alienum. Cum enim in omnibus matribus non fiat ſine peccati ſorde conceptio: hec ſola prolem ſine peccato concepit. Quo eniʒ paterni ſeminis tranſfuſio nō peruenit illic peccati ſe origo nō immiſcuit. Aſſumpſit enim ex matre naturā: non culpam. Fides enim catholica ꝛ ſingularis in eo ſolo acquirit ſalutem: in quo ſolo ſe homo inuenit innocentem. Nam ꝛ hieronymꝰ ait. Unica eſt anima chriſti que ſola ſine peccato fuit. Iuſtos quippe poſſe homines eſſe cōcedo: ſine autē oī peccato nemineʒ poſſe eſſe affirmo. Eteni abſqꝫ omni peccato eſſe chři ꝓprium eſt: ſibiqꝫ ſoli

côpetit: omniſq; humana crea-
tura pcõ ſubiacet ⁊ indiget dei
miſericordia. Magnus autem
athanaſius ſic ait. Xp̃s enim ſin
gulariter ſanctus ⁊ ab omnib⁹
alijs in ſanctitate diſſimilis: q2
ipſe ſolus ſanctitatē ſimul cū
natura ſuſcepat. Et btūs theo-
philus multe inquit fuerunt
ſancte mulieres: nulla tamē ni-
ſi ſola virgo prolem ſine pecca
to concepit. Unde vt ipſa ab a
lijs diſcerneretur ſibi ab ange-
lo dictum eſt: benedictus fru-
ctus ventris tui. Ipſa enim ſo-
la fructū benedictū ꝓtulit q2
filium ſine peccato ꝯcepit. ℟.
Aue maria gratia plena dñs tecū.
Spiritus ſanctus ſuperueniet in te
⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi: Qđ
enim ex te naſcetur ſanctū vocabit
filius dei. ℣. Benedicta ⁊ venerabi
lis es virgo maria q̃ ſine tactu pu
doris mũ ⁊ oium ꝯcepiſti redēpto
rem. Quod enim. Lectio nona.

Hec eſt quod ſanctus an-
ſelmus nobis clarius pa-
tefecit dicens. Licet quippe ip
ſa chriſti conceptio munda ſit
⁊ abſq; omni peccato: virgo ta-
men ipſa vnde aſſumptus eſt i
iniquitatibus cōcepta eſt: ⁊ in
peccatis concepit eā mr̃ eius
⁊ cū originali peccato nata eſt.
Et infra. Uirgo illa de qua log
tur de qua homo ille aſſumpt⁹
eſt de illis eſt: qui ante natiuita
tem eius mundati ſunt a pec-
cato: ⁊ in ipſa eius mundicia de
ea aſſumptus. Et alibi dicit I-
quit vt virgo quam deus vnige
nito ſuo preparauerat in ma-
trem: illa puritate niteret qua
maior ſub deo nequit intelligi.
Quō aūt a peccato mūdata ſit
dixi: vbi de eo quo agitur aliaȝ
rationem reddidi. Et in quadā
meditatione ad deū loquēs ſic
ait. Animam glorioſe virginis
marie in macula culpa origina
lis creaſti: ſed cōſequenter ean
dem a primaria labe purgaſti:
⁊ amictu mundicie decoraſti: ⁊
i ſanctitatis puritate poſtea cō
firmaſti. Cū hec ita ſe habeant
fratres chariſſimi feſtiuitatem
hanc ad ſanctificationis diem
referentes firmiter teneamus:
vt ſcti tradidere doctores bea-
tiſſimā virginem poſt ſui anima
tionem citiſſime ⁊ prope rapi-
diſſime ab originali peccato di-
uina virtute fuiſſe mundatam.
Credamus inſuper vt dignuȝ
eſt virginū reginā poſt vltimaȝ
ſuſceptam ſanctificationē tan-
ta puritate: tanta mundicia: tā-
to ſpirituali nitore: ac omniuȝ
gratiarū ſplendore coruſcaſſe
quāta nedū humanū ingeniuȝ
excogitare ſublimius: verum
nec purius aliquid ampliſſima

celi ambitu cõtineri poteſt. Sã
ctitatem vero cõceptionis ſoli
chriſto ſancto ſanctorum attri
buamus: qui ſolus vt ſancti aſ
ſeruere doctores hac ſingulari
prerogatiua gaudet: per infini
ta ſecula ſeculorum. Amen. ℟.
Uirgo decus celi tanto fulgore cõ
ruſcas. Quanto nullus adhuc an
gelus orbe nitet. ℣. Sanctificata
deum generas nam lumine tanto.
Quanto. Gloria. Angelus. ℣. Ora
pro nobis. ¶ In laudibus aña.
Sanctificatio eſt hodie beate marie
virginis que originali excluſa ru
bigine vitam eius immunẽ ab om
ni peccato pſeruauit. Pſalmus.
33 Dominus regnauit. Aña. San
ctificationis gratia copioſior i vir
ginem deſcendit q̃ȝ in alijs in vte
ro ſanctificatis. Pſalmus. Iu
35 bilate. Aña. Ceteris p partes gra
tia data eſt: marie vero ſe infudit to
tius gratie plenitudo. Pſalmus.
21 Deus deus meus. Aña. O pre
tioſum ſanctificationis mun⁹ quo
virgo homines cecidit puritate ꝛ
angelos ſuperat claritate. Canti
55 cum. Benedicite omnia opera.
Antiphona. Decuit vt beata vir
go ſua ſanctificatione illa purita
te niteret qua maior ſub deo ne
quit intelligi. Pſalmus. Lau
date dominum de celis. Ca
207 pitulum. Et ſic in ſion firma
ta ſum. Hymnus.

Uirgo pre
celſi geni
trix tonan
tis: nata q̃
tanti geni
ti vocaris:
matris ex
cedens vte
ro foraſq̃ȝ
ſanctifica
tos. Ora rogo dulci modulo
thalie: verſibus gratis valeam
referre: gratia cunctos ſupe
ros creatos qualiter ipſa. San
ctior cunctis muliere natis: an
gelis mundis etiam fuiſti: qui
ſemel ſaltem poterant receptũ
perdere munus. Sic homo ſim
plex mulierue iuſta: orbe dum
viuunt leuiter ſupernum: aut
valent regem grauiter loquen
do ledere celi. Uirgo pecca
tum neq̃ȝ perpetraſti: grande vel
paruum neq̃ȝ pos fuiſti manſit
eſt in te decor ille primus ſem
per abundans. Nã tuo regno
iacuit tyrannus: non vt in ſan
ctis alijs ſolutus: vſq̃ȝquo ple
ne fuit inde pulſus: inclyta ma
ter. Nec tibi ſolũ tua corpora
lis: atq̃ȝ mentalis ſpecies faue
bat: te ſed inſpecta fluuidi redi
bãt: inde pudici. Summa ſit vir
tus honor ꝛ triũphus ſimplici
ꝛ trine dñationi: q̃ ſibi gratã te

parās mariā:ſcificauit. Amen.
℣. Elegit eam. &c. ℟. Et habitare
eā facit. Ad bñ. añ. Specioſa ſcā
es ⁊ ſuauis p tuā mirabile; ſctifica
tionē ſcā dei genitrix: quā vidētes
filie ſion vernātē in florib⁹ roſaru;
⁊ lilijs conualliū beatiſſimā pdica-
uerunt: ⁊ regine laudauerūt eam.
207 ¶ Ad.iij.cap. Et ſic i ſion. ℟.
Auſer rubiginem de argento. Alle-
luia alla. ℣. Et egredieť vas pu-
riſſimū. Alla. Gloria. Auſer. ℣. Flu
minis impetus. ¶ Ad.vj. cap.
nume- FActum eſt in die qua cō
ro;.7. pleuit moyſes tabernacu
lum erexit illud ⁊ ſanctificauit
cū oibus vaſis ſuis. ℟. Flumi-
nis impetus letificat ciuitatē dei.
Alla alla. ℣. Sctificauit tabernacu
210 lu; ſuū altiſſimus. Alla. ℣. Specio
Exod. POſa facta es. ¶ Ad.ix.cap.
ca.40. Oſtquā perfecta ſunt oīa
nubes operuit tabernaculum: ⁊
īpleuit illud gloria dñi. ℟. Spe
cioſa facta es ⁊ ſuauis. Alla alla. ℣.
In delitijs tuis ſancta dei genitrix
alla. ℣. Elegit deus ⁊ preelegit eā.
℟. Et habitare eam facit in taber-
naculo ſuo. Ad veſ. añ. Sanctifi
catio. Cap. hym. ℣. vt in pmis
veſp. Ad magt añ. Hec eſt glo-
rioſa illius diei ſolēnitas in qua
dei genitrix virgo p copioſum ſcifi-
cationis munus quaſi aurora pro
ceſſit: inter filias hieruſalem ſpecio-
ſiſſima reſplēduit: ⁊ ceteris clarior:

⁊ candidior refulſit. Alla. Aliud
officium pulcherrimum de hoc
feſto quere infra folio. 391.
¶ Sci damaſi pape ⁊ ɔfe. oro. die.11

DEus q̄ ſu-
mus ompo
tē⁹ vt beati
damaſi con
feſſoris tui
atq pontifi
cis venerā-
da ſolenni-
tas: ⁊ deuo-
tionem no-
bis augeat ⁊ ſalutē. Per. ¶ Ex
lcōnario romane eccle. Lcō.j.
DAmaſus natione hiſpa
nus ex pre antonio ſe-
dit annis.xviij.menſibus duo-
bus: diebus.x.fuit autē tpibus
iuliani. Hic fecit baſilicas du-
as: vnā iuxta theatrū ſci lauren
tij: ⁊ aliā; via ardeatina vbi re-
quieſcit. Hic ēt dedicauit lato-
niam vbi corpora ſctōrū aplo;
petri ⁊ pauli iacuerunt: qua; ēt
verſibus adornauit. Lcō.ij.
HIc multa corpora ſctōrū
requiſiuit ⁊ inuenit: q; ēt
ſepulchra v̄ſib⁹adornauit. Hic
inuidioſe accuſat⁹ fuit de adul-
terio: pp qd ſynodū ɔgregauit:
⁊ purgat⁹ fuit a q̄dragintaqua-
tuor epiſcopis. Qui cōdemna-
uerunt cōcordiū ⁊ caliſtū dia-

cones qui eũ accuſauerãt: ⁊ de eccleſia expulerũt. Lectio.iij.

Hic etiã conſtituit titulũ i vrbe roma i ecclia quã ipſe cõſtruxerat: vbi ⁊ donauit patenã argenteã põdo librarũ xv. Hic conſtituit pſalmos die noctuq; i ecclijs ⁊ monaſterijs cantari vbiq;. Hic ẽt fecit ordinationes.v. per menſem decembrẽ in vrbe roma: preſbyteros xxxij. diacones.xj. epiſcopos per diuerſa loca.lxij. Qui tandẽ defunctus ſepult⁹ fuit in baſilica ſua via ardeatina.iij.id⁹ ſeptẽbris. ℭ Sctẽ lucie virginis ⁊ martyris. Ad magt aña. In tua patientia poſſediſti animam tuam lucia ſponſa chriſti: odiſti q̃ in mũdo ſunt: ⁊ coruſcas cũ angelis ſanguine proprio inimicum viciſti.

Oro. Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate lucie virginis ⁊ martyris tue feſtiuitate gaudem⁹: ita pie deuotiõis erudiamur affectu. Per. ℭ Ad matu. aĩe ⁊ reſponſoria omnia preter nonũ de cõmuni Ex geſtis beate lucie. Lcõ.j.

Cum beata lucia ſyracuſanorũ nobiliſſima veniſſet ad ſepulchrum beate agathe cuꝫ matre ſua eutitia que fluxum ſanguinis patiebatur annis quatuordecim: nec aliqua arte medicorum poterat curari: contigit legi euangelium quod dicit tactu fimbrie veſtimenti domini mulierem a ſanguinis fluxu curatam. Dixit ergo lucia matri. Si credis his que leguntur: tange ſepulchrum beate agathe ⁊ liberaberis. Lectio ſecunda.

Igitur cum alijs recedentibus mater ⁊ filia proſtrate ante ſepulchrum beate agathe ei⁹ implorarent ſuffragium: obdormiens lucia vidit beatam agatham in medio angelorum gẽmis ornatam dicentem ſibi. Soror mea lucia quid a me petis: quod ipſa preſtare potes? Nam fides tua matri ſubuenit: ⁊ ecce ſanata eſt. Et ſicut cathania per me: ita ⁊ ſyracuſa per te honorabitur a domino ieſu chriſto. Lectio.iij.

E Xpgefacta dixit mři ſue. Ecce ſanata es:per illam q̃ te ſanauit te depcor:vt nũq̃ nomines mihi ſponſum. Sed quicquid mihi datura eras cũ/ti ad corruptorem hominem ꝛ mortalem: da mihi eunti ad do/minũ ieſum chriſtum integri/tatis mee auctorẽ. Cui mater. Tege primũ oculos meos:ꝛ po/ſtea facias de omnibus faculta/tibus quicqd vis. At illa. Nõ eſt magnum dare deo: qđ ferri nõ poteſt. Uiuens ergo da chri/ſto quod poſſides. Lectio.iiii.

Um igiť iter huiuſmodi verba fieret quotidie re/rũ diſtractio: ꝛ pauperibus oĩa erogarenť: ſponſus eius accu/ſat eam apud paſchaſiuz quaſi chriſtianam ꝛ contra leges au/guſtorum viuentem. Quã cum paſchaſius corripiẽs inuitaret ad ſacrificia demoniorũ:reſpõ/dit. Ego per tres annos nõ ceſ/ſaui ſacrificare deo viuo qcqd habui: modo quia nihil ſuper eſt:meipſam offero. Faciat qđ voluerit de hoſtia ſua. Lcõ.v.

P Aſchaſius dixit. Iſta ver/ba potes dicere chriano: mihi autem qui principum de creata cuſtodio iſta fruſtra ꝓſe queris. Lucia dixit. Tu princi/pũ leges attẽdis: ego dei leges attendo. Tu illos times:ego de/um. Tu illis placere deſideras: ego deo. Tu ergo fac quod tibi neceſſe eſt:ego ago quod mihi vtile recognoſco. Lectio.vi.

P Aſchaſius dixit. Tu pa/trimonium tuum cũ cor/ruptoribus tuis ſtupraſti. Lu/cia dixit. Patrimonium meum in tuto loco poſui: corruptores vero nunquã ſuſcepi. Paſcha/ſius dixit. Ceſſabunt verba: cũ ꝑuentũ fuerit ad verbera. Lu/cia dixit. Ancilla chriſti ſum:q dixit. Spiritus ſanctus loque/tur i vobis:ꝛ ideo nõ ceſſabũt. Paſchaſius dixit. In te ergo eſt ſpiritus ſanctus? Lucia di/xit. Apoſtolus dicit: ꝙ caſte vi/uẽtes tẽplũ ſunt dei ꝛ ſpiritus ſctũs habitat in eis. Lcõ.vii.

P Aſchaſius dixit. Ego fa/ciam te duci ad lupanar: vt recedat a te ſpiritus ſanct9: Lucia dixit. Si me inuitã vio/lari feceris:caſtitas mihi dupli/cabitur ad coronam. Tunc pa/ſchaſius fecit venire lenones: vt eã traherẽt ad lupanar. Qđ vt facere voluerũt tãto ponde/re fixit eam ſpiritus ſanct9: vt nec ipſi:nec alij multi ꝑuenien/tes ẽt cũ funib9: nec multa iu/ga boum applicata: nec magi ſuis artib9 eã mouere poſſent.

Um au/ Lectio.viii. tez ſuper his paſchaſius

torquereretur:dixit virgo. Quid cruciaris? Templuz dei me eſſe ſi probaſti crede: ſi non probaſti cognoſce. Tunc paſchaſius fecit circa ipſam ignem accendi:ꝛ oleo ſuperfundi. Sed ipſa orante ꝛ petēte inducias martyrij:vt credentibus timor martyrij:ꝛ non credētibus vox inſultatiōis auferret:nihil ei nocere potuit. Lectio.ix.

Tunc amici paſchaſij vidētes ei⁹ anguſtiā: ipſā gladio trāſuerberauerūt. Cū autē ſic percuſſa loqueretur ad turbā: ecce ante oculos eius ducit paſchaſius vinctus ferro. Relatū enim fuerat de eo ꝙ prouinciā ꝑdatus fuiſſet. Propter quod romā ductus a toto ſenatu ſententiam capitalē recepit. Ipſa vero nō eſt mota de loco i quo percuſſa eſt:quouſqꝫ venientibus ſacerdotibus data ſunt ei myſteria:ꝛ in fine oībus rñdentibus amen emiſit ſpiritum. ℟. Rogaui dñm meum ieſum chriſtum vt ignis iſte non dominetur mihi:Et impetraui a domino inducias martyrij mei. ℣. Ut credentibus timorem auferam paſſionis ꝛ non credentibus vocem inſultationis. Et impetraui. Gloria. Et impetraui. ¶ In laudibus aña. Orāte ſancta lucia apparuit ei beata agatha:ꝛ cōſolabatur ancillā chriſti. Añ. Lucia virgo quid a me petis:quod ipſa poteris preſtare continuo matri tue? Añ. Per te lucia virgo: ciuitas ſyracuſana decorabit a domino ieſu chriſto. Añ. Benedico te pater dñi mei ieſu chriſti:qꝛ per filium tuum ignis extinctus ē a latere meo. Aña. Soror mea lucia virgo deo deuota: quid a me petis quod ipſa poteris preſtare continuo matri tue. Ad benedictus aña. Columna es immobilis lucia ſponſa chriſti quia oīs plebs te expectat vt accipias coronam regni alleluia. Ad magnificat aña. Tanto pondere fixit eā ſpiritus ſanctus vt virgo domini immobilis permaneret. ¶ Sancti thome apoſtoli. Ad magnificat añ. O thoma didyme q chriſtum meruiſti tangere: te precibus rogamus altiſonis: ſuccurre nobis miſeris: ne damnemur cum impijs in aduentu iudicij. Oratio.

Da nobis queſumus domine beati apoſtoli tui thome ſolennitatib⁹ gloriari: vt eius ſemp ꝛ patrocinijs ſubleuemur: ꝛ fidem con

die, 2 I

grũa deuotiõe ſectemur. Per.
Ex geſtis eius. Lectio.j.

Cum thomas apoſtolus eſſet apud ceſaream appa ruit ei dominus ieſus chriſtus: ⁊ dixit ei. Rex indorum gondophorus miſit prepoſitum ſuum querere hominẽ q ſciat ei edificare palatium: veni mittam te ad eum. Et dixit thomas. Domine quo vis mitte me: preterq̃ ad indos. Dixit ei dominus. Uade quia ego tecum ſum: ⁊ non deſeram te. Et cũ acquiſieris mihi indos: cum corona martyrij venies ad me. Reſpondit thomas: Deus me⁹ es tu: ⁊ ego ſeruus tuus: fiat volũtas tua. L.ij.

Hec eo loquẽte: ecce predictus prepoſitus abbanes nomine querens predictum artificem. Cum autẽ dominus tradidiſſet ei thomam quaſi ſeruũ ſuum in arte predicta peritum: ingreſſi nauem venerunt in andrinopolim. Cum autem ingreſſi eſſent ad conuiuiũ quod rex ciuitatis illius faciebat pro nuptijs filie ſue: ⁊ thomas attendens ad ea que quedam mulier hebrea cantabat de vno deo: nihil comederet vel biberet. dedit ei pincerna alapam. Et dixit ei thomas. Non hinc ſurgam: donec canis afferat mihi manum que me percuſſit. Hoc aũt dixit hebraice. Poſtmodum vero canis aſportauit in ore dexterã percutientis interfecti a leone: dũ iret ad fontem. Lectio.iij.

Rex igit̃ cognita dei virtute i apl'o: fecit eũ bñdicere filiã ſuã cum ſponſo. Qui ad eius p̃dicationẽ baptiçati ſũt: ⁊ in virginitate permanſerunt. Et ſponſus poſtea fact⁹ eſt epiſcopus in eadem ciuitate. Ubi per eum mult⁹ eſt dño populus acquiſitus. Sponſa vero martyr effecta eſt. Deinde veniens apoſtolus in indiam ⁊ recept⁹ a rege narrauit eidem q̃ mirabile palatium ſciret fabricare. Rex vero proficiſcẽs ad bellũ reliquit ei pecuniam infinitam pro opere faciẽdo. Ille vero diſcurrens per prouincias dãdo eam pauperibus: ⁊ predicando innumerabilem populum domino acquiſiuit. Lectio quarta.

Rege vero poſt biennium reuerſo ⁊ hec ſciente miſſus eſt in carcerem: poſt modicum interficiendus. Interim autem frater regis defunctus anteq̃ ſepeliret̃ reſurrexit. Et concurrentibus multis narrauit fratri ſuo de mirabili palatio quod ei thomas fabricauerat: addẽs q̧ ad hoc fuerat reſuſcitatus: vt ſi vellet vendere illud emeret ſibi expenſas ei red

dendo. Et his dictis cucurrit ad carcerē: ⁊ ad pedes apoſtoli ꝓſtrat⁹ petebat veniā fratri ſuo. Et hoc ipm̄ rex fecit egrediēti de carcere occurrendo. Lcō. v.

Rege vero nolente vendere palatium fratri ſed dicēte vt ſibi thomas aliud fabricaret quod ſi non poſſet iā ſactum haberent commune dixit ei thomas. Sciatis innumerabilia palatia ab origine ſeculi in celo parata: que ſi vultis fide ⁊ eleemoſynis vobis comparare poteſtis. Deinde poſt conuerſionem innumerabiliū populorū tranſijt ad indiā ſuperiorē. Ubi cū ad predicationem eius regina ⁊ vxor cognati regis conuerſe fuiſſent cum alia multitudine innumerabili: iratus rex iuſſit eū ſuper laminas ferreas ignitas nudis pedibus ambulare. Sed fonte erūpēte ⁊ extinguente eas: nihil ei nocuerunt. Deinde miſſus eſt in fornacē ferream: ſed nec leſus eſt in ea. Lcō. vi.

Tandem cum ſimulachrum ſolis ad qḋ adorandū ductus erat demon inhabitans de eius mandato ex toto confregiſſet: ſacerdotes eius cum lanceis tranſfixerūt. Corpus autem eius quod ibi tunc ſepultum fuit in eccleſia: tempore alexandri imperatoris tranſlatum eſt in ciuitatē edisſam: que olim dicebatur rages medorum. Que ciuitas a barbaris nunquam deſtrui potuit: exquo rex eius abagarus meruit recipere epiſtolam manu ſaluatoris conſcriptam. Quam imminente bello infans chriſtianus legit in porta: ⁊ ſtatim hoſtes vel placantur vel fugantur. Secundum ioannem. ca. 2 o

In illo tempore: Thomas vnus ex duodecim qui dicitur didymus non erat cū eis quando venit ieſus. Et reliqua. Homelia beati gregorij pape. Lectio ſeptima.

Iſte vnus diſcipulus defuit reuerſus quod geſtum eſt audiuit: audita credere noluit. Uenit iterum dominus ⁊ nō credēti diſcipulo latus palpandum prebuit: manus oſtendit: ⁊ oſtenſa ſuorum cicatrice vulnerum infidelitatis illius vulnus ſanauit. Lectio octaua.

Quid fratres chariſſimi: quid inter hec animaduertitis? Nō hoc caſu: ſed diui-

nā diſpenſatione geſtū eſt. Egit nanq3 miro modo diuina clementia vt diſcipulus dubitans dum in magiſtro ſuo vulnera palparet carnis: i nobis vulnera ſanaret īfidelitatis. Lc̄ō. ix.

Plus enim nobis thome infidelitas ad fidem: q̄3 fides credētiū diſcipulorum ꝓfuit: q2 dū ille ad fidem palpādo reducit: noſtra mens omni dubitatione poſtpoſita in fide ſolidatur. Sic quippe diſcipulū poſt reſurrectionē ſuā dubitare ꝑmiſit: nec tamen in dubitatiōe deſeruit: ſicut ante natiuitatem ſuam habere mariam ſpōſum voluit: qui tamē ad eius nuptias non peruenit. Ad bñs añā. Quia vidiſti me thoma credidiſti: beati qui non viderunt ⁊ crediderunt all'. Memo. de aduentu ꝑ añ. Nolite timere. niſi feſtū trāſferat. Ad mḡt añ. In regeneratione. Sancti ſtephani ꝓthomartyris. Ad mḡt añ. Tu principatū tenes in choro martyrū ſimilis angelis: qui ꝓ te lapidātib9 deū deprecatus es: beate ſtephane intercede ꝓ nobis ad dominum. Oro.

Da nobis q̄s dñe imitari quod colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: q2 ei9 natalicia celebram9: qui nouit etiam pro perſecutoribus exorare dñm noſtrum ieſuȝ chꝛm. Qui tecū. Quādo predicta oro dicit ad memoriā ⁊ ſequit alia mēoria imediate finiat ſic. Exorare chꝛiſtum dñm noſtrū.

Ad matui. inuit. Chꝛm natū qui beatū hodie coronauit ſtephanum: Uenite adoremus. ps. Ueni. 33

In .j. noc. añ. Btūs ſtephan9 iugi legis dei meditatiōe roborat9 tanq3 lignum fructiferum ſecus ſalutarium aquarū plantatū decurſus: fructum martyrij in tēpore ſuo dedit primus. ps. Beatus vir. Añ. Cōſtitutus a deo predicator preceptorū eius: in timore ſancto illi ſeruire ſtuduit. officioq3 fideliter peracto: in montem ſanctum eius aſcēdere dignus fuit. ps. Quare. Aña. In tribulatiōe lapidum ſe prementium poſitus millia populi ſe circundantis non timuit: quia ſuſceptorem ſuum ieſum vt eum ſaluum faceret exurgere in celo vidit. ps. Domine quid. Ex actibus apoſtolorum. Lcō prima.

Poſt pētecoſten cū oēs apl'i eſſent cū alijs diſciplis qui q̊tidie creſcebāt: chꝛiſtiani qui erant conuerſi ex gē-

tibus ceperunt murmurare cõ
tra alios chꝛianos q erãt ex iu
deis:et hoc q vidue sue nõ re
cipiebantur in quotidianũ mi
nisteriuꝫ:vel quia nimis quoti
diano ministerio grauabantur.
℟. Stephanus aũt plenus gratia
⁊ foꝛtitudine: Faciebat pꝛodigia ⁊
signa magna in populo. ℣. Cũ eēt
plenus spiritu sancto beat᷒ stepha
nus.Faciebat pꝛo. Lectio.ii.

Hec ergo videntes aposto
li dixerunt omnibus. Nõ
est equũ nos derelinquere ver
buꝫ dei:⁊ ministrare mensis. Cõ
siderate septem viros ex vobis
qui boni sint testimonij : quos
constituamus super hoc opus:
nos vero oꝛationi ⁊ pꝛedicatio
ni vacabimus. Placuit omni
bus. Et elegerunt septem:quo
rum beatus stephan᷒ fuit pri
micerius. Qui plenus gratia ⁊
foꝛtitudine multa miracula fa
ciebat in populo. ℟ium. Uide
bant omnes stephanum qui erant
in concilio:Et intuebantur vultuꝫ
eius tanꝗ vultum angeli stantis
inter illos. ℣. Stephanus plenus
gratia ⁊ foꝛtitudine faciebat pꝛodi
gia ⁊ signa magna in populo.Et in
tuebantur. Lectio tertia.

Tunc quidam iudei audiẽ
tes beatum stephanum pꝛedi
cantem surrexerunt contra eũ
ut cum eo disputarent de lege:
⁊ non potuerunt resistere sapiẽ
tie ⁊ spiritui qui loquebatur p
os eius. Tunc introduxerũt du
os falsos testes qui testificaren
tur eum dixisse blasphemiam in
deum ⁊ in moysen. Et cõmoue
runt totam plebem ⁊ adduxe
runt eum in conciliũ. ℟. Intu
ens in celum beatus stephanus vi
dit gloꝛiam dei ⁊ ait:Ecce video ce
los apertos ⁊ filium hominis stan
tem:a dextris virtutis dei. ℣. Cuꝫ
autem esset stephanus plenus spiri
tu sancto intendens in celum ait:
Ecce video celos.Gloꝛia. A dextris.

¶ In secundo nocturno aña.
Lumine vultus tui domine insi
gnitus prothomartyr stephanus sa
crificium iustitie seipsum tibi sa
crificauit:ideoqꝫ in leticia coꝛdis
in pace obdoꝛmiens requiescit.
Psalmus. Cum inuocarem. I
Aña. Benedictionis tue domine
munere iustificatus:⁊ scuto tue pꝛo
tectionis in passione munitus:no
minis sui coꝛonam stephanus a te
percipere meruit. Psalmus. Uer I
ba mea. Aña. O ꝗ admirabile
est nomen tuũ domine deus noster:
pꝛo quo beatus stephanus passus
gloꝛia ⁊ honoꝛe a te est coꝛonatus
⁊ super celos dono tue magnificen
tie exaltatus. Psalmus. Domi 2
ne dominus. Lectio quarta.

Surgẽtes aũt duo falsi te
stes dixerunt. Homo iste

non ceſſat detrahere templo ſalomonis ⁊ legi. Audiuimus enim eum dicentem ꝙ ieſus nazarenus deſtrueret locum iſtum: ⁊ mutabit precepta que tradidit nobis moyſes. Et omnes qui videbant eum ſedentē in concilio: videbant faciem eius tanꝙ vultum angeli. Et dixit ei princeps ſacerdotū. Nunquid ita eſt? ℟. Lapidabant ſtephanum inuocantem ⁊ dicentem: domine ieſu chriſte accipe ſpiritum meum: ⁊ ne ſtatuas illis hoc peccatum. ℣. Poſitis autē genibus beatus ſtephanus orabat dicens. Ne ſta. Lectio. v.

Tunc fecit eis ſanctus ſtephanus grandem ſermonem: in quo laudauit deum et moyſen ⁊ patres antiquos. Et poſtꝙ purgauit ſe de crimine quod ſibi obiectum fuerat cepit arguere eos de hoc ꝙ ſemper duri fuerunt: ⁊ nunquam precepta dei fecerunt: immo ſemper omnes ſanctos perſecuti ſunt. ℟. Impetum fecerunt vnanimiter in eum ⁊ eiecerunt eum extra ciuitatē: Inuocantē ⁊ dicentem: domine accipe ſpiritum meum. ℣. Et teſtes depoſuerunt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcentis qui vocabatur ſaulus ⁊ lapidabant ſtephanū Inuocantem ⁊ dicen. Lectio. vj.

Hec ergo audientes vehementer irati: ſtridebant dentibus ſicut canes contra eū. Et comperiens beatus ſtephanus magnam malitiā eorū ſuſpexit in celum. Et aperto celo vidit ieſum ſtantē in forma humana: quaſi paratum adiuuare lapidandum. Et ſic confortatus beatus ſtephanus dixit. Ecce video celos apertos: ⁊ filium hominis ſtantē a dextris dei. ℟. Stephanus ſeruus dei quē lapidabant iudei vidit celos apertos vidit ⁊ introiuit. Beatus homo cui celi patebunt. ℣. Cum igitur ſaxorum crepitantiū turbine quateretur iter ethereos aule celeſtis ſinus diuina ei claritas fulſit. Btūs. Gloria. Beatus. ¶ In. iij. noct. aña. In domino deo ſuo confiſus fortis athleta ſtephanus: lapidum fortiter ſuſtinuit ictus: ⁊ idcirco ad montē virtutū tranſmigrauit victorioſus. Pſal. In dño. Añ. Sine macula beatus ſtephanus ingreſſus ē domine in tabernaculum tuum: et quia operatus eſt iuſtitiam requieſcet in monte ſancto ſuo. Pſal. Domine quis. Añ. Domine virtus ⁊ leticia rectorum quoniā tu preueniſti dilectum tibi ſtephanū dono gratuite bñdictionis: ⁊ hominē ſecutus eſt in morte glorioſe paſſionis: vnde eum corona martyrij dediſti vitam ei in ſeculum ſeculi. Pſalmus. Domine in virtute.
Secundum mattheum.

ca. 24. In illo tempore: Dicebat ieſus turbis iudeorum: et principibus ſacerdotum. Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapientes et ſcribas: et ex illis occidetis et crucifigetis: et ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et reliqua. Homelia ſancti hieronymi preſbyteri. Lectio. vij.

Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapientes et ſcribas. Obſerua iuxta apl'm ſcribentē ad corinthios varia dona eſſe diſcipulorum chriſti: alios prophetas q ventura predicent: alios ſapientes qui nouerint quādo debeant proferre ſermonem: aliquos ſcribas i lege doctiſſimos. Ex quibus lapidatus eſt ſtephanus: paulus occiſus: crucifixus petrus: flagellati diſcipuli in actibus apoſtolorum. ℟. Impij ſuper iuſtum iacturam fecerunt vt eum morti traderent. At ille gaudens ſuſcepit lapides vt mereretur accipere coronam glorie. ℣. Continuerunt aures ſuas: et impetum fecerunt vnanimiter in eum. At ille gaudens. Lectio octaua.

Ut veniat ſup vos omnis ſanguis iuſtus q effuſus eſt ſuper terrā: a ſanguine abel iuſti vſq ad ſanguinem zacharie filij barachie: quem occidiſtis inter templum et altare. De abel nulla eſt ambiguitas quin hic ſit quem caym frater ſuus occiderit. Juſtus autem nō ſolum ex dñi nunc ſententia: ſed etiam ex geneſis teſtimonio cōprobatur: vbi et accepta eius a domino narrantur munera. ℟. Patefacte ſūt ianue celi chriſti martyri beato ſtephano qui in numero martyrum inuentus eſt primus: Et ideo triumphat incelis coronatus. ℣. Mortem enim quam ſaluator dignatus eſt pro omnibus pati: hāc ille primus reddidit ſaluatori. Et ideo trium. Lectio nona.

Queramus igitur quis ſit iſte zacharias filius barachie: quia multos legimus zacharias. Jn diuerſis diuerſa legi et debeo ſingulorum opiniones ponere. Alij zachariam filium barachie dicūt: q in duodecim prophetis vndecimus eſt: patriſq in eo nomen cōſentit. Sed vbi occiſus eſt inter templū et altare ſcriptura nō loquitur: maxime cum temporibus eius vix ruine tēpli fuerint. ℟. Sancte dei precioſe prothomartyr ſtephane qui virtute charitatis circumfultus vndiq dominum pro inimico exoraſti populo: Funde preces pro deuoto tibi nunc collegio. ℣. Ut tuo propitiatus interuentu dominus nos purgatos a peccatis iungat celi ciuibus. Funde preces. Gloria. Pro. ¶ Jn laudibus añ.

aña. Lapidauerūt ſtephanū ⁊
ipſe inuocabat dñm dicens: ne ſta-
tuas illis hoc peccatuȝ. Aña. Lapi
des torrentis illi dulces fuerūt: ipſi
ſequunt omnes anime iuſte. Añ.
Adheſit anima mea poſt te quia ca
ro mea lapidata eſt pro te deus me
us. Aña. Stephanus vidit celos
apertos vidit ⁊ introiuit: beatus ho
mo cui celi patebant. Aña. Ecce
video celos apertos: ⁊ ieſum ſtanteȝ
a dextris dei. Capitulum.
Actuū cap.6. STephanus plen⁹ gratia ⁊
fortitudine faciebat ꝓdi-
gia ⁊ ſigna magna in populo.
Ad benedictus aiī. Intuens in
celum beatus ſtephanus vidit glo-
riam dei ⁊ ait: ecce video celos ap-
tos ⁊ filium hominis ſtantem a de
xtris dei. Oratio vt ſupra. Me
moria de natiuitate. Ad terti-
am capitulum. Stephanus.
Ad ſextam capitulum.
Actuū cap.6. CVm eſſet ſtephanus ple
nus ſpiritu ſancto intendēs in
celū vidit gloriam dei: ⁊ ieſum
ſtantē a dextris dei. Ad.ix.cap.
POſitis autē genibus bea-
tus ſtephan⁹ clamauit vo
ce magna dicēs: domine ne ſta-
tuas illis hoc peccatuȝ. Ad ve
Actuū cap.6. ſpe. capitulū. Stephanus. Ad
magñ aiī. O ꝙ glorioſus ē beatus
ſtephanus martyr ⁊ leuita: qui an
te apoſtolos regna celeſtia poſſidere
meruit: ⁊ ad patris dexteram filiuȝ.

videre. Memoria de ſancto Jo
anne. Valde honorandus eſt bea-
tus ioannes qui ſupra pectus do-
mini in cena recubuit. Oratio.

ECcleſiam tuam domine benign⁹ illuſtra: vt beati ioannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte illuminata doctrinis: ad
dona perueniat ſempiterna. Per.
Memoria de natiui. ¶ In fe
ſto ſancti ioannis euangeliſte. die.27
Ad matutinum inuitat. Adore-
mus regem apoſtolorum: Qui priui
legio amoris ioannem dilexit apo-
ſtoluȝ. ps. Venite. ¶ In.i.noc
aiī. Joannes apoſtolus ⁊ euangeli- 33
ſta virgo eſt electus a domino atqꝫ
inter ceteros magis dilectus. ps.
Celi. Aña. Supra pectus domi-
ni ieſu recumbens euangelij fluen 6
ta de ipſo ſacro dominici pectoris
fonte potauit. Pſal. Benedi-
cam. Aña. Quaſi vnus de para- 11
diſi fluminibus: euangeliſta ioan-
nes verbi dei gratiam in toto ter-
rarū orbe diffudit. ps. Eructauit.
¶ Ex geſtis beati ioannis euā 16
geliſte que ſcripſit mileus epi
ſcopus laodicie. Lectio prima.

Cum beatus ioannes de epheſo miſſus romam: a domitiano ꝓpř ꝑdicationē miſſus fuiſſet i doliū olei ferūētis ꝛ illeſus exiſſet: miſſus eſt poſt modū in pathmos iſulā in exiliū. Eodē aūt anno domitianus iterfect⁹ eſt a ſenatu: ꝛ qcqd ordinauerat reuocatū eſt. Uñ factū eſt vt ioānes ad epheſuꝫ remearet. Cuꝫ aūt in honore magno ſuſceptus intraret ciuitatē druſiana q̄ ad ꝑdicationē eius paupibus innumerabilia bona fecerat: ꝛ eū videre ſumme deſideraverat: efferebatur mortua. Quā cū ad ꝑces ꝛ flet⁹ pauperū ſuſcitaſſet: factus eſt clamor populi per tres horas dicentis. Unus eſt verus deus: quem predicat ioānes dñs ieſus xp̄s. ℟. Ualde honorandus eſt beatus ioannes qui ſupra pect⁹ dñi in cena recubuit. Cui xp̄s in cruce mrēꝫ virginē virgini cōmēdauit. ℣. Uirgo eſt electus a dño: atqꝫ inter ceteros magis dilectus. Cui. Lectio. ij.

Altera die cū cratō philoſoph⁹ iduxiſſet duos iuuenes vt gēmas duas ꝑtioſas q̄s diſtracto ꝑimonio emerāt confringerēt in ꝯſpectu ppli ꝓ cōtemptu mūdi: trāſiens ioānes dixit. Uan⁹ eſt iſte ꝯtēptus: nec ſic docuit magiſter me⁹ iuuenē volentem ad vitaꝫ ingredi; ſed dixit vt oīa vendens daret pauperibus. Cui craton. Si magiſter tuus de⁹ eſt: ꝛ vult oīa dari paupibus reintegra illas. Qđ cū feciſſent apl̄s premiſſa oīone ad ieſuꝫ xp̄ꝫ craton cū oib⁹ diſcipl̄is ſuis ꝓuoluti ad pedes ei⁹ crediderūt ꝛ baptiçati ſūt. Et illi iuuenes gemmas diſtractas paupib⁹ erogarūt: ꝛ adiūcta ē apl̄o inumera multitudo. ℟. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimonium perhibet de his ꝛ ſcripſit hec. Et ſcimus q: verum eſt teſtimoniū eius. ℣. Fluenta euangelij de ipſo ſacro dominici pectoris fonte potauit. Et ſcimus. Lectio. iij.

Cum aūt duo honorati de epheſo hoc exēplo cōmoti oīa pauperibus erogaſſent ꝛ apl̄o adhererēt: ꝛ trāſeūtes viderēt ſeruos ſuos ſericis ꝛ ſe villi pallio indutos penitētes de hoc qđ fecerāt: quādā triſtitiā icurrerūt. Quod cum perpendiſſet ioānes: dixit vt afferrēt ſibi virgas rectas ꝛ lapides minutos. Quod cum feciſſent inuocato nomie xp̄i: mutauit virgas in auꝝ: ꝛ lapides in gēmas pretioſas ꝛ tradidit eis dicens. Ite ꝛ redimite vobis terras q̄s vēdidiſtis: q: regnū celoꝝ amiſiſtis. ℟. Hic eſt beatiſſimus euangeliſta ꝛ apoſtolus ioānes. Qui priuilegio amoris ꝑcipui ceteris altius. A deo

1 mino meruit honorari. ℣. Hic eſt
diſcipulus ille quem diligebat ie-
ſus qui ſupra pectus dñi in cena
recubuit. Qui. Gloria. A domino.
¶ In .ij. noctur. añ. In feruētis
olei dolium miſſus ioannes apoſto
lus: diuina ſe protegēte gratia ille-
17 ſus exiuit. ps. Oēs gētes. Añ.
Propter inſuperabilē euangelizan
di conſtantiam exilio relegatus: di-
uine viſionis & allocutiōis meruit
crebra conſolatione releuari. ps.
21 Exaudi de⁹ deprecationē. Añ.
Occurrit btō ioāni ab exilio reuer
tenti oīs ppl's viroꝝ ac mulieꝝ cla
mantiū & dicentiū: benedictus qui
21 venit in noīe dñi. ps. Exaudi de-
us orationem. Lectio quarta.

H Ec autē & ſimilia dicente
apoſtolo ad increpationē
eoꝝ iuuenis defūctus effe-
rebat̄. Qui ab eo reſuſcitatus:
increpauit eos mirabiliter nar
rās quantā gloriā amiſiſſent: &
quantas penas incurriſſent. q̄
dolentes feciſſent ſanctos ange
los: & q̄ letos demones. Pro-
pter quod ꝯuerſi ad pnīaꝫ:
iteꝝ ab apl'o ſunt recepti: & mi-
raculoꝝ gratia refulſerūt. ℟.
Qui vicerit faciā illū colūnā in tē
plo meo dicit dñs: Et ſcribam ſuper
eum nomen meū & nomen ciuita
tis noue hieruſalē. ℣. Vincēti da-
bo edere de ligno vite quod eſt in
paradiſo dei mei. Et. Lectio. v.

F Actū eſt autē cum tota
ꝓuincia ioannē extolle-
ret: vt ſacerdotes idoloꝝ ex-
citata ſeditione ducerēt eū ad
templum diane ad ſacrifican-
dum. Ipſo vero populū indu-
cente vt ſtaret a longe cuꝫ oraſ-
ſet: templum corruit: & omnia
idola penitus ſunt confracta.
Quo viſo duodecim millia gē
tiliū cōuerſi ſunt & baptiꝫati.
℟. Diligebat autem eum ieſus: qm̄
ſpecialis prerogatiua caſtitatis am
pliori dilectiōe fecerat dignū. Quia
virgo electus ab ipſo virgo in euū
permanſit. ℣. In cruce deniqꝫ mo
riturus huic matrē virginē virgī
ni cōmendauit. Quia. Lectio. vi.

C Um igitur ariſtodemus
pōtifex idoloꝝ populum
cōcitaſſet: dixit ei apl's. Quid
poſſuꝫ facere vt ceſſet indigna
tio tua? Dixit ei ariſtodemus.
Si vis vt credā bibe hoc vene
num: ex quo bibentes duo mor
tui ſunt. Apoſtolus autem fa-
cto ſigno crucis & inuocato no
mine chriſti: bibens illud nihil
mali paſſus eſt. Populo autē
clamante laudes chriſti: dixit
ei apoſtolus. Adhuc dubitas?
Cui ille. Si iſtos q mortui ſūt
iſto veneno ſuſcitaueris: tollit̄
dubitatio mea. Apoſtolus autē
dedit ei tunicā ſuam: vt ipſa eos
tāgeret cum inuocatione noīa

chriſti. Quod cũ feciſſet: ⁊ re-
ſuſcitati eẽnt: ipſe ⁊ ꝓcõſul cuꝫ
oĩ affinitate ⁊ familia baptiçati
ſunt: ⁊ oĩa idola deſtruxerunt:
⁊ fabricauerũt eccleſiã in hono
re ſcti ioannis in qua ſepultus
eſt. ℟. Iſte eſt ioannes qui ſupra
pectus domini ĩ cena recubuit: Bea
tus apoſtolus cui reuelata ſunt ſe-
creta celeſtia. ℣. Iſte eſt ioãnes cui
chriſtus in cruce matrem virgineꝫ
virgini commendauit. Beatus. Glo
ria. Beatus. ¶ In tercio noct.
Añã. Apparuit charo ſuo ioanni
dominus ieſus chriſtus cum diſci-
pulis ſuis ⁊ ait illi: veni dilecte me
us ad me: quia tempus eſt vt epule
ris in cõuiuio meo cum fratribus
26 tuis. Ps. Cõfitebimur. Añã. Ex-
pandens manus ſuas ad deum di-
xit: inuitatus ad conuiuium tuuꝫ
venio: gratias agẽs: quia me digna
tus es domine ieſu chriſte ad tuas
epulas inuitare: ſciens quia ex toto
34 corde meo deſiderabaꝫ te. Ps. Do
minus regnauit exultet. Añã.
Domine ſuſcipe me vt cum fratri-
bus meis ſim cum quibus veniens
inuitaſti me: aperi mihi ianuam vi
te: ⁊ perduc me ad conuiuium epu-
larum tuaruꝫ: tu enim es chriſtus
filius dei viui q̃ precepto prĩs mũ-
dum ſaluaſti tibi gratias referimꝰ
per infinita ſeculorum ſecula. Ps.
34 Dominus regnauit iraſcantur.
Secundum Ioannem.

In illo tẽpore: Dixit ieſus petro. Sequere me. Cõuerſus petrꝰ vidit illum diſcipulum quẽ diligebat ieſus ſequentem: qui ⁊ recubuit in cena ſuper pectus eius: ⁊ dixit: domine quis eſt qui tradet te? Et reliq̃. cap. 21

Homelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio ſeptima.

Commendat nobis btũs euangeliſta ⁊ apoſtolus ioãnes ꝓuilegiũ amoris ꝗ̃ cepit quo ceteris ãplius meruit honorari a dño: cõmendat teſtimoniũ euãgelice deſcriptionis: quod veritate diuina ſubnixum: nullus fidelium dubitare permittit. ℟. In illa die ſuſcipiam te ſeruuꝫ meum: ⁊ ponam te ſicut ſignaculuꝫ in conſpectu meo: Quoniam ego elegi te dicit dominꝰ. ℣. Eſto fidelis vſqꝫ ad mortem ⁊ dabo tibi coronaꝫ vite. Quoniam. Lectio octaua.

Commendat placidã ſue carnis abſolutioneꝫ quã domino ſpecialiter ſe viſitãte ꝑcepit. Notum autẽ noui veſtre fraternitati quis ſit ille diſcipulus quem diligebat ieſus: ioan-

nes videlicet ipſe cuius hodie
natalicia celebramus q hoc ſcri
pſit euangelium. ℟. Cibauit il-
lū dominus pane vite ⁊ intellect⁹
⁊ aqua ſapientie ſalutaris potauit
illum: Et exaltauit eū apud proxi
mos ſuos. ℣. In medio eccleſie ape-
ruit os eius: ⁊ impleuit eum domi
nus ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus.
Et exaltauit eum. Lectio .ix.
Diligebat aūt eū ieſus:
non exceptis ceteris ſin
gulariter ſolum: ſed preceteris
quos diligebat familiari⁹ vnum
quem ſpecialis prerogatiua ca
ſtitatis ampliori dilectiōe fece
rat dignum. Omnes quippe ſe
diligere pbat: quibus ante paſ
ſionem loquitur: Sicut dilexit
me pater ⁊ ego dilexi vos. ℟.
In medio eccleſie aperuit os eius.
Et impleuit eum dominus ſpiritu
ſapientie ⁊ intellectus. ℣. Iocundi
tatem ⁊ exultationem theſauriza-
uit ſuper eum. Et impleuit. Gloria.
Et impleuit. ℣. Ualde honorādus
eſt beatus ioannes. ℟. Qui ſupra
pectus domini in cena recubuit.
¶ In laudibus aā. Hic eſt di-
ſcipulus ille qui teſtimoniū perhi
bet de his: ⁊ ſcimus quia verum eſt
teſtimonium eius. Aā. Hic eſt di
ſcipulus meus: ſic eū volo manere
donec veniam. Aā. Ecce puer me⁹
electus quem elegi: poſui ſuper eum
ſpiritum meum. Aā. Sunt de hic
ſtantibus qui nō guſtabunt mor
tem: donec videant filium hominis
in regno ſuo. Aā. Sic eum volo
manere donec veniam: tu me ſe-
quere. Capitulum. Qui timet
deum. Ad bñs aā. Iſte eſt ioan-
nes qui ſupra pectus domini in ce
na recubuit: beat⁹ apoſtolus cui re
uelata ſunt ſecreta celeſtia. Oratio.
Eccleſiam tuam. Memoria de 217
natiuitate deinde de ſancto ſte-
phano p aā. Ecce video celos. ℣. 217
Corona aurea. Oro. Da nobis
queſumus. Ad .iij. ⁊ alias ho
ras cap. de cōi euangeliſtarum.
¶ Ad veſ. cap. Qui timet deū.
Ad magt aña. In medio eccleſie
aperuit os eius: ⁊ impleuit eū dñs
ſpiritu ſapientie ⁊ intellect⁹ ſtolaqꝫ
glorie īduit eum. alla alla alleluia.
¶ Memo. de innocentibus.
Ambulabunt mecum in albis quo
niā digni ſunt: ⁊ nō delebo noīa eorū
de libro vite. ℣. Letamini. Oro.

Deus cu-
ius hodier-
na die pre-
conium in-
nocentes
martyres nō
loquendo
ſed moriē
do confeſſi
ſunt: omnia
in nobis vitiorum mala morti-

fica : vt fidem tuam quam lin-
gua noſtra loquitur: etiam mo-
ribus vita fateatur. Per domi
num. Memoria de natiuitate.
20 Deinde de ſcō ſtephano. Aña.
dic. 28 Stephan⁹ vidit. ℂ Sanctoꝝ i-
nocentium. Ad matu. inuitato:
Venite adoremus regem regum:
Qui beatis martyribus coronam
dedit glie. Hymnus. Que vox
q̄. Te ſūma. ℂ In. j. noct. añs.
Nouit dominus vias innocentiu;:
qui non ſteterunt in vijs peccatoꝝ.
1 ℟. Beatus vir. Añ. Rex terre
infremuit aduerſus chriſtum quia
rex in ſion conſtitutus ſuper inno-
1 centiu; millia regnat. ℟. Quare
fre. Añ. Deus iudex iuſtus iudi
ca nos ſecundū innocentiā noſtrā.
2 ℟. Dñe de⁹. ℣. Letamini. Ser-
mo beati bernardi. Lectio. j.

Benedictus q venit i noie
dñi: deus dominus ꝛ illu-
xit nobis. Bñdictū nomen glo
rie ei⁹: quod ſanctum eſt. Neqꝫ
enim ocioſe venit quod ex ma-
ria natum eſt ſanctū: ſed copio
ſe diffudit nomē ꝛ grām ſancti
tatis. Mimirum inde ſtephan⁹
ſanctus: inde ioannes ſanctus
inde etiam ſancti innocētes. ℟.
Sub altare dei audiui voces occi-
ſorum dicentium: quare nō defēdis
ſanguinem noſtrum: ꝛ acceperunt
diuinum reſponſum. Adhuc ſuſti
nete modicū tps donec impleat nu

merus fratrum veſtrorum. ℣. Et da
te ſunt illis ſingule ſtole albe: ꝛ di-
ctum eſt illis. Adhuc. Lectio. ij.

Tali proinde diſpenſatio
ne triplex iſta ſolennitas
natale domini comitat: vt non
modo inter continguas ſolēni
tates deuotio continua perſeue
ret: ſed etiam fructus dominice
natiuitatis exinde nobis euiden
tius innoteſcat. Siquidem ad-
uertere eſt in his tribus ſolen-
nitatibus triplicem quandam
ſpeciem ſanctitatis: nec facile
preter hec tria ſanctorum gene
ra: quartu; in hominibus aliud
poſſe arbitror reperiri. ℟. ium.
Effuderūt ſanguinē ſctoꝝ tuoꝝ ve
lut aquā in circuitu hieruſalē: Et
non erat qui ſepeliret. ℣. Vindica
dñe ſanguinem ſanctorum tuoru;
qui effuſus eſt. Et non. Lectio. iij.

Habemus in beato ſtepha
no martyrij ſimul ꝛ opis
voluntatē: habemus ſolam vo-
luntatē i btō ioāne: ſolū in bea
tis innocētib⁹ opus. Biberunt
hi omnes calice; ſalutaris aut
corpe ſimul ꝛ ſpū: aut ſolo ſpi-
ritu: aut corpore ſolo. Calicē q
dē meū bibetis ait dñs iacobo
ꝛ ioanni. Bibit ergo ioannes
calicem ſalutaris. De innocen-
tū vero coronis quis dubitat
℟. Adorauerunt viuentem in ſecu
la ſeculorum: Mittentes coronas

ſuas añ thronū domini dei ſui. ℣.
Et ceciderunt in conſpectu throni
In facies ſuas ꝛ benedixerunt viuē-
tem in ſecula. Mittētes. Gloria pa-
tri. Mittentes. ¶ In .ij. noc. añ.
Ex ore infantium deus ꝛ lactentiū
laude perfecta deſtruis inimicum.
2 ps. Dñe dñs. Añ. Judicabit do-
minus pupillū ꝛ viduam: ꝛ pluet
ſuper peccatores laqueos ignis. ps.
3 In dño. Añ. Mortis vſuras rex
impius exegit ſuper innocētes: ſed
illi requieſcunt in monte ſcō dei: ma-
lignus ad nihilū eſt deductus. ps.
4 Dñe quis. ℣. Exultēt. Lcō. iiij.

Ille pro chriſto trucidatos infantes dubitet inter martyres coronari: qui regeneratos in chriſto non credit inter adoptionis filios numerari. Alioquin quomodo coeuos ſibi pueros puer ille qui nobis natus eſt: propter ſe pateretur occidi: qui vtiqꝫ ſolo nutu poterat cohibere: niſi melius aliqd eis provideret? ℟. Iſti ſunt ſancti qui paſſi ſunt propter te domine vindica eos: Quia clamant ad te quotidie. ℣. Uindica domine ſanguinem ſanctorū tuorum qui effuſus eſt. Quia. Lectio. v.

Quemadmodū igitur ceteris infantibus: tunc quidem circūciſio: nūc vero baptiſmus ſine vllo proprie voluntatis vſu ſufficit ad ſalutē: ſic nihilominus ſuſceptum pro chriſto martyrium illis ſufficit ad ſanctitatem. Si queris eorum apud deum meritū vt coronarentur: quere ꝛ apud herodē crimina vt trucidarentur. An forte minor eſt chri pietas quā herodis impietas: vt ille qdē potuerit innoxios neci dare ꝛ chrs nō poterit pro ſe occiſos coronare? ℟. Cantabant ſci canticū nouū ante ſedē dei ꝛ agni: Et reſonabat terra in voces eorū. ℣. Sub throno dei ſancti clamant vindica ſanguinē noſtrū deus noſter. Et. Lcō. vj.

Sit ergo ſtephanus martyr apud hoies: cuius volūtaria paſſio euidenter apparuit in eo maxie quod in ipſo mortis articulo tā pro perſequentibus quā pro ſeipſo ſolicitudinem gereret ampliorē: vt eorum ſcelera magis quā ſua vulnera plangeret. Sit ioannes apud angelos martyr: quibus tanquā ſpiritualibus creaturis ſpūalia deuotiōis eius ſigna innotuerunt. Ceterum hi ſunt plane martyres tui deus: vt quibus nec homo nec angelus meritum inuenit ſingularis tue prerogatiua gratie eudentius commendetur. Reſponſorium. Iſti ſunt ſancti qui non coinquinauerunt veſtimenta ſua: Ambulabunt mecum in albis. Quia digni ſunt. Verſus. Vi

ſunt qui cum mulieribus nõ ſunt
coinquinati: virgines enim ſunt.
Ambulabunt. Glia. Quia. ¶ In
ſcõ noc. añ. Quis aſcendet: aut qs
ſtabit in loco ſancto dei? innocen-
tes manibus ⁊ mundo corde. ps.
8 Dñi eſt terra. Añ. Innocentes
adheſerunt mihi: quorum pedes
auulſi ſunt a laqueo mortis. ps.
8 Ad te dñe leuaui. Añ. Filio
regis datum eſt iudicium vt ſal-
uet innocentes filios pauperũ: ⁊ hu-
miliabit herodem calumniatorem.
25 ps. Deus iudicium. ℣. Iuſti au-
cap. 2. tem. Scdm

mathęum.
In illo
tẽpore:
Angel⁹ do-
mini appa-
ruit in ſom-
nis ioſeph
dicẽs. Sur-
ge ⁊ accipe
puer ⁊ ma-
trem eius ⁊ fuge in egyptum:
⁊ eſto ibi vſq3 dum dicam tibi.
Et reliqua. Omel. venera. be-
de preſbr. Lectio. vij.
De morte ꝑcioſa martyꝝ
chři inocẽtũ ſacra ẽ nobis frẽs
chariſſimi euãgelij lcõ recitata
in q̃ tñ oiu3 chři martyꝝ ꝑcioſa
eſt mors deſignata. Qd enim
paruuli occiſi ſũt: ſignificat p hu
militatis meritũ ad martyriũ p-
ueniendũ eſſe gliam: ⁊ qñ niſi
cõuerſus fuerit qs ⁊ effectus vt
paruulus ꝑ chřo aiam nõ poſſit
dare. ℟. Uidi ſub altare dei aias
interfectoꝝ pp verbũ dei qd hẽbãt
⁊ clara voce dicebãt vĩdica dñe ſan-
guinẽ ſcõꝝ tuoꝝ: Qui effuſus ẽ. ℣.
Sub throno dei ſci clamãt vĩdica
dñe ſanguinẽ nřm. Qui. L. viij.
Quod in bethleẽ ⁊ in oĩ-
bus finib⁹ ei⁹ occiſi ſunt:
oñdit nõ ſolũ i iudea vñ ecclie
cepit origo: ſ3 ẽt in oĩb⁹ eiuſde3
ecclie finib⁹ q̃cũq3 p orbẽ diffu-
ſa eſt pſecutionẽ ſeuituraȝ pſi-
doꝝ: ⁊ pioꝝ patientiã eſſe coro-
nandã. ℟. Sub throno dei ſci cla
mãt: Uindica ſanguinẽ noſtrũ de⁹
noſter. ℣. Sub altare dei audiuĩ
voces occiſorum clamantium ⁊ di-
centium. Uindica. Lectio. ix.
Quod bimi occiſi ſunt:
doctrina ⁊ operatiõe p-
fectos indicat. Q. vero infra ſim
plices ⁊ idiotas: fidei tamẽ nõ
ficte conſtantia fortes eque de-
nunciat. Q. illi quidem occiſi
ſunt ſed chřs qui querebatur
illeſus euaſit: inſinuat corpora
qdẽ ab impijs poſſe perimi: ſed
chriſtum pro quo perſecutio to
ta ſeuit: nullatenus eis vel viuẽ
tibus vel occiſis poſſe auferri.
℟. Centu3 quadraginta quatuor
millia q empti ſũt de terra: hi ſunt
q cu3 mulierib⁹ nõ ſunt coinqnati

virgines enim ꝑmanſerũt Jdeo re-
gnant cum deo ⁊ agn⁹ dei. Jn illis.
℣. Hi empti ſunt ex oĩbus primi-
tie deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipſorum nõ
eſt inuentum mendacium. Jdeo re-
gnant. Glia. Jn illis. Non dicat.
Te deum. Niſi dominica fuerit:
in cõi ſed reincipiat nonũ ℟. Centuꝫ.
℣. Exultabunt. Jn laudib⁹ añ.
Herodes irat⁹ occidit multos pue-
ros in bethleem iude ciuitate da-
uid. Añ. A bimatu ⁊ infra occidit
multos pueros herodes propter do
minum. Añ. Uox in rama audita
eſt ploratus ⁊ vlulatus rachel plo-
rans filios ſuos. Añ. Sub throno
dei ſancti clamant: vindica ſangui
nem noſtrum deus noſter. Añ.
Cantabant ſancti canticum nouũ
ante ſedem dei ⁊ agni: ⁊ reſonabat
Apoc. ca. 14. terrã voces eoꝝ. Capłm.
Uidi ſupra montem ſion
agnum ſtantem: ⁊ cum eo cen-
tum quadragintaquatuor mil-
lia habentes nomen eius ⁊ no
mẽ patris eius ſcriptũ in fron-
tibus ſuis. Hymnus.
Salterna matrum perſo-
nat colliſa deflẽs pignora quo-
rum tyrannus millia chriſto ſa
crauit victimaꝫ. Gloria tibi do-
mine qui natus es. ℣. Mirabi-
73 lis. Ad bñs añ. Hi ſunt qui cuꝫ
mulieribus non ſunt coinquina-
ti: virgines enim ſunt ⁊ ſequuntur
agnum quocũqꝫ ierit. Oro. Deus

cuius. Memoria de natiuitate
⁊ de ſcõ ſtephano vtſ. Memo-
ria de ſcõ ioanne antiphona.
Hic eſt diſcipulus ille. ℣. Annun- 211
ciauerunt. Oratio. Eccliaꝫ. Ad 208
tertiam capitulũ. Uidi ſupra.
℟. ⁊ ℣. plurimorum martyrum
ad omnes horas. ❡ Ad vi. ca. Apoc.
Hi ſunt q cuꝫ mulieribus ca. 14.
nõ ſũt coinquinati: ṽgines
enim ſunt: ⁊ ſequuntur agnum
quocũqꝫ ierit. ❡ Ad ix. Cap. Apoc.
Hi empti ſunt ex omnib⁹ ca. 14.
primitie deo ⁊ agno: ⁊ in
ore ipſorum non eſt inuentum
mendacium. Ad veſp. Capłꝫ.
Uidi ſupra. Hym. Que vox
que poterit. Tu ſũma deitas.
℣. Letamini. Ad magt añ. Jn-
nocentes pro chriſto infantes occi-
ſi ſunt ab iniquo rege: lactentes in-
terfecti ſunt ipſum ſequunt agnuꝫ
ſine macula: ⁊ dicunt ſemper gloria
tibi domine. Memoria de ſan-
cto thoma. Hic eſt vere. Oratio.

Deus
p cu-
ius eccleſia
glioſus põ-
tifex tho-
mas gladijs
impioꝝ occu-
buit: pſta q̃-
ſumus: vt
omnes qui
eius implo-

rant auxilium: petitiõis ſue ſa-
lutarez conſequantur effectũ.
Per. Memoria de natali et de
ſancto ſtephano vt ſupra: de
217 ſcõ ioanne aña. Valde honorãn-
dus. ℣. In omnem. Oratio vt
dic.29 ſupra. ¶ Sancti thome archi-
epiſcopi et martyris ad matu.
ſicut vnius martyris. ¶ Ex ge-
ſtis eius q̃ ſcripſit quidã loci⁹.
ei⁹. Lcõ.j.

B Ea-
tus
thomas cã-
tuariẽſis ar
chiepiſco-
pus poſt cõ
ſecrationez
ſuam ineſti
mabil'r deo
deuotus: ci-
licium et femoralia cilicina vſq̃
ad poplites deferens omni ſtu-
duit honeſtati virtutum. Pro
iuribus autez eccleſie ſue mul-
tas paſſus iniurias: tandem in
tentata ſibi morte coactus eſt
exulare. Veniens autem ſeno-
nas vbi tunc erat papa alexan
der: receptus eſt ab eo honori-
fice: et in abbacia pontiniacẽſi
collocatus. Lectio ſecunda.
C Onfiſcatis iterim omni-
bus eius redditibus: p̄
ſcribuntur omnes ei⁹ cognati
et familiares. Quotquot autem
annos diſcretiõis attigerãt: cõ-
pulſi ſunt iurare q̃ ſe archiepi
ſcopo preſentarẽt: vt vel ſic cõ-
paſſione commotus cõceptum
rigorẽ ad regis flecteret volun
tatẽ. Sz vir dei nec p̄pter hoc
in aliquo fuit mutatus. L.iij.
A Udiens aũt rex eius con
ſtantiam: directis literis
comminatorijs ad capitulũ ci-
ſtercienſe: illum expellere de p̄-
dicto monaſterio laborauit. I-
pſe autẽ timens viris ſcis ſpon
te receſſit. Verũ ante receſſum
ſuum ſibi celitus oſtẽſum fue-
rat q̃ ad eccleſiam ſuaz reditu
rus eſſet cum gloria: et poſtmo-
dum per martyrij palmam mi-
graturus ad chrĩm. Recedentẽ
igitur de predicto monaſterio
recepit cum honore rex franco
rum ludouicus: et exhibuit hu-
maniſſime exulãti: neceſſaria cõ
tinue per ſex annos. Lcõ.iiij.
T Andẽ p̄curãte papa pa-
ces reddi eccleſie anglica
ne rediit in angliã anno ſepti-
mo: ſuſceptuſq̃ eſt a clero et po
pulo cũ magno gaudio et hono
re. Poſt dies vero paucos ite-
rum dãnis et iniurijs affectus:
p̄hibitus ẽ edicto publico exi-
re ecclie ſue ſepta. Ipſe vero i
his omnibus non deiectus ad
ecclie ſue liberationẽ aſpirabat
et ob hoc vigilijs ieiunijs et orõ

nib⁹ iugiter insistebat. Lcō.v.

Quinto vo natiuitatis do minice die cantuariā ve niētes quatuoꝛ satellites male ficijs famosi: pontificem verbis contumeliosis aggrediunt. Re. spondit vir dei modeste ad singula. Ipsis autem egressis per rexit ad ecclesiam. Et illis lori catis sequentibus cum cu ma nu armata: aperuit ostium eccle sie quod monachi clauserant: Et eis moꝛtē intentantibus di xit. Pꝛo deo ꝛ ecclesia libēter moꝛtem suscipiam: sed ex parte dei vobis ꝑcipio ne cuiq̄ meo rum noceatis. Lectio sexta.

Irruentes igit in eū coꝛo nā capitis amputarūt: Et ꝑcipitātes xp̄m dn̄i: cerebꝛum cū sanguine sparserūt. Ultima vero verba ei⁹ hec fuerūt. Deo ꝛ beate marie ꝛ sancto dionysio ꝛ scis hui⁹ ecclesie patronis me ꝛ ecclesie causam recommēdo. Uiri vero scelerati intrātes ei⁹ palatiū: diripuerunt quicquid inuenerunt: statuentes quid quis tolleret. Lectio septima.

Vere sanctus iste est glori ficādus qui pꝛo ecclesia certās passus est in ecclesia sa cro dominice natiuitatis tēpo re: iter sacerdotes ꝛ manus re ligiosoꝛum. Persecutoꝛes ve ro ei⁹ in breui de medio sublati sunt. Et alij quidem sine con fessione moꝛtui: alij digitos den tibus decerpentes: alij sanie de fluētes: alij amētes effecti mani festa reliquerunt indicia perse cutiōis iniuste. Lectio octaua.

Poꝛro martyrij sui tempo re mirabilibus coꝛuscauit miraculis: cecis visum: claudis gressum: surdis auditum: loq̄las mutis restituēs: leprosos mun dans: cōsolidās paralyticos: hy dropisim ꝛ oēs moꝛbos incura biles curās: resuscitās moꝛtuos demōib⁹ ꝛ elemētis iꝑrās ocu lis ꝛ genitalibus ꝑuatis confe rens noua mēbꝛa. Lectio.ix.

Quidam autē qui sancti miracula deprauare pre sumpserunt: repente percussi ea ꝑdicare coacti sunt. Deniq̄ ad uersus emulos vsq̄ adeo pꝛeua luit: vt videres fere singulis die bus impletū de sermone quod legitur de filio. Uenient ad te q detrahebant tibi: ꝛ adoꝛabunt vestigia pedum tuoꝛum. Pas sus est autē hoꝛa quasi vndeci ma: vt natalis domini ad labo rē: eius fieret natalis ad requiē

Cetera omnia fiant de cōmuni vni⁹ marty. cū oꝛone. De⁹ pꝛo 221 cuius. ¶ Memoꝛia de natiui tate: ꝛ de btō stephano ꝛ de san cto ioāne vt supꝛa. De innocen tibus añā. Herodes. ℣. Lxij. 222

219 rabilis. Oratio. Deus cuius.
Ad veſpe. memo. de natiuitate
et de ſancto ſtephano et de ſancto
ioanne vt ſupra. De innocenti-
221 bus aīa. A bimatu. ℟. Leta-
239 mini. Oro. Deus cuius. Per
oct. natiuitatis et ſanctorum fi-
at de ipſis memo. eo modo et or-
dine quo in tribus diebus pre-
die vl- cedentibus eſt notatū. ℭ San
timo. cti ſilueſtri epiſcopi. Oratio

DA q̄ ſumus omnipotens deus vt beati ſylueſtri cōfeſſoris tui atq; pontificis veneranda ſollēnitas: et deuotionem nobis augeat et ſalutem. Per. Memoria de natiuitate: poſtea de ſanctis: vltimo de dominica ſi hac die euenerit. Ad magnificat de vno confeſſore. Poſt orationem de ſancto ſilueſtro fiat memo. de natali poſtea de ſanctis: vltimo de dñica ſi hac die euenerit. Ad mag. iui. ſicut de vno confeſſore. De virtutibus eius et geſtis que ſcripſit euſebius ceſarienſis. Lectio i.

BEatus ſylueſter ab infantia traditus preſbytero ciuino imbuendus: mix immodum mores eius imitans: in omni virtute chriſtiane religionis pfecit: factus autē iuuenis hoſpitalitatē diligenter exercebat. Unde timotheum quendā xpm publice predicantem hoſpitio recepit: quod pontifices facere formidabant. Lectio ſecunda.

IPſum quoq; paſſus martyrium nocte tulit in domū ſuam: et cum papa melchiade ī dei laudibus eius martyriū dedicauit. Propter xpianitatem quoq; a prefecto cathenat⁹ poſitus eſt in carcerem. Sed ipſo pfecto in breui mortuo: p xpianos cū papa melchiade occurrētes ad carcerem liberatus eſt.

NOn ſolū autē a Lectio iij. chriſtianis: ſed etiā a gentibus nimio diligebatur affectu. Factus autem diaconus tanta gra pfulſit i clero: vt omnis populus chriſtianus intra vrbem eū ſibi in preſbyterum poſtularet. Factus ergo pſbyter mira gra pdicationis enituit. Lectio iiij.

NIhil arrogantia: nihil ſuperbia de eius moribus vſurpabat: ſed omnibus beneuolus in terra poſit⁹ celeſtibus moribus prepollebat. Erat enī aſpectu angelicus: ſermone nitidus: opere ſanctus: corpore ī teger: pietate magnific⁹. ingenio

optimus:conſilio magnus:fide catholicus: ſpe patientiſſimus: charitate diffuſus. Lectio.v.

SAncto igitur melchiade migrante:voce oium clericoꝝ ⁊ laicoꝝ ↄcurrēte factus eſt ſummus pontifex licet renitēs ⁊ multipliciter ſe excuſans. Q̄d aūt hoc eſſe meruerit: operibus declarauit. Erat eni piiſſimus ⁊ in omni ſanctitate conſpicuus. Ad pauperes ſe habebat vt pater:ad diuites vt ſuperior: Non ad perſone potentiā ſed ad moꝝ elegātiā attēdebat ⁊ tāto vnūquēq̧ eminētius honorabat:quāto eū viuere ſanctius didiciſſet. Lcō.vi.

A Detractoribus aures ſuas quaſi a ſerpētibus obſeruabat: ⁊ quos opinio lacerabat: ſua quadā familiaritate ⁊ monitis dulcibus promouebat ad bonū. Circa aduenas ſic erat ſollicitus: vt chriſtū in populis recipere ſe gauderet. Nulla inops vidua:nullus paup:nullus indigēs orphanus in tota vrbe erat quē nō haberet ĩ ſcriptis.

QUot vidue Lectio.vij. erant in regiōe:quot orphani:quot clerici ſciebat:⁊ neceſſaria miſtrabat eiſdē:ac clericos pauperes diuitibus ſociabat. Laicos ſtudioſos in lege dn̄i valde venerans ſuis amicitijs copulabat. Uirginibus in mōaſterijs ſic ꝓuidebat:ne neceſſitate cogerētur exire. Pro fide quoque paſſus eſt exiliū. Inde vero reuocatus a conſtātino ad ſuggeſtionem petri et pauli in viſione ſibi apparentium ipſū baptizauit:⁊ a lepra mundauit. Lectio octaua.

POſtmodum conſtantino pro parte chriſtianorum helena vero matre eius pro iudeis çelantibus inito conflictu diſputationis ſub iudicib' nō ſuſpectis ab eo datis: cratone philoſopho qui nihil terrenū habere volebant: ⁊ çenophino qui conſul exiſtens nunq̄ munus ab aliquo ſuſcepit cum ſapientibus iudeorum:⁊ ipſis ſuperatis baptiçata ſunt tria millia iudeorum:⁊ helena cum con filijs ſuis: ⁊ iudices predicti.

ORacone quoq̧ Lcō.ix. qui vrbē inficiebat ꝑ eū ligato cōuerſi ſunt duo magi libros ſuos cōburentes:⁊ in ipo anno de populo vigītimillia baptiçata. Cōſtantinus quoq̧ ad eius inductionē edificauit conſtantinopolim ibi ſedem ſuam cōſtituens:⁊ imperium occidentale eccleſie romane relinquēs. Imminēte vero eius morte cōuocatis clericis omnibus:⁊ ſingulis oſculatis:benedicens eis

z eccleſiā recommendans: bea
ſupra to fine quieuit. Oro. Da q̄ſu-
mus oipotens. Memoria de
natiuitate poſtea de feis vltimo
de dñica ſi hac die euenerit.
Dic. 2. ¶ In octa. ſancti ſtephani: ad
215 matui. inuitat. Chriſtum natum.
Hym. de vno martyre. Prima
añ. primi nocturni ſola dicatur
ſuper pſal. de feſto. ℣. de tertio
nocturno vni9 martyris z tria
vltima ℟ia de feſto. Si vero nō
fuerit dñica: legantur iſte tres
lectiones. Si vero fuerit domi-
nica legantur ſex prime de feſto
z addantur iſte tres. Lectio. j.

Iudei vero audito q̄ btūs
ſtephanus ↄfiteret ieſum
ſtare a dextris dei exclamantes
clauſerunt aures ſuas. Et lapi-
dando eiecerūt eū extra ciuita
tē. Et duo falſi teſtes depoſue-
rūt veſtimenta ſua ſecus pedes
adoleſcentis q̄ vocabat ſaulus.
Cui nō ſufficiebat: vt ipſe eum
ſuis manibus lapidaret: immo
oēs alios iuuaret. Lectio. ij.

Cum ſic lapidaretur ora-
uit prius ꝓ ſe: deinde ge
nua flexit z orauit ꝓ ſuis lapi-
datoribus: ſicut dñs orauit pro
ſuis crucifixoribus: z ſic emiſit
ſpiritū. Et facta eſt perſecutio
magna chriſtianis qui erant in
hieruſalem: intantū q̄ omnes
chriāni p̄ter apoſtolos: q̄ erant
conſtantiores per totam patriā
ſunt diſperſi. Lectio tertia.

Sanctus vero gamaliel z
nichodemus qui erant ꝓ
chriſtianis in omnibus conci-
liis iudeoꝝ ſepelierunt btūm ſte-
phanum tertio nonas auguſti.
Inuentio quidē eius facta eſt
ſeptimo calēdas ianuarij. Sed
trāſlata ſunt feſta: q2 maius eſt
feſtum natalis eius q̄ȝ inuētio
nis: q̄ȝuis z alie ſint cauſe trāſ-
lationis iſtius. Tria vltima re-
ſponſoria de feſto. Te deū. In 56
lau. vna tm̄ añ. ſ. Lapidauerunt. 217
Capitulum hym. ℣. añ. ad be-
ne. z oratio ſicut i feſto. ¶ In
hac die z deinceps vſq; ad oct
epipha. incluſiue quotidie niſi
in vigilia z in die epipha. poſt
alias memorias fiat memoria
de beata virgine in laudibus z
in veſperis. In laudibus añs.
Rubum. ℣. Benedictus. Oratio. 80

Deus q̄ ſa-
lutis eter-
ne btē ma-
rie virgini-
tate fecun-
da: humāo
generi pre-
mia preſti-
tiſti: tribue
queſumus:
vt ipſaȝ pro nobis intercedere

ſentiamus: per quaꝫ meruimus auctoreꝫ vite ſuſcipere dominũ noſtrum. In veſperis per antipho. Germinauit. ℣. Tanꝗ̃ ſpõſus. Oratio vt ſupra. Ad horas diei ⁊ ad veſper. ſient in feſto: etiam ſi in craſtino fuerit dominica. Quod ſi octa. ſancti ſtephani i dñica euenerit: omnia fiant: ſicut in feſto eiuſdem ſeruato mõ feſti ſimplicis.

Die. 3. ¶ In octa. ſancti ioãnnis ⁊ innocẽtũ preter lectiones omnia fiãt de feſto ſeruato ordine qui in oct. ſancti ſtephani eſt notatus. In octa. ſancti ioãnis ſi fuerit dñica repetantur ſex prime lectiones cum his tribus ſequentibus. Sin autem legantur tantummodo tres ſeq̃ntes. Lectõ. i.

Cum autem eſſet ioannes annorũ nonagintanouẽ: apparuit ei dñs ieſus cũ diſcipulis ſuis dicens. Ueni ad me. q: tẽpus eſt vt epuleris in conuiuio meo cũ fratrib⁹ tuis: Et addidit. Die dñica poſt dies quinq̃ ſequenti venies ad me. Et hoc dicto receptus eſt in celo. Die igit̃ ṗdicto ↄuenit vniuerſa multitudo in eccl̃ia ṗdicta: ⁊ a primo gallorũ cantu agẽs myſteria dei vſq̃ ad tertiaꝫ: populum allocutus eſt. Poſt hec iuſſit fieri foueam quadratam iuxta altare: ⁊ terram extra eccleſiam eijci. Lectio ſecunda.

Deinde deſcendens in foueam extenſis manibus dixit. Inuitatus ad conuiuium tuũ venio gratias agens. Uidi faciem tuam: ⁊ quaſi de ſepulchro ſuſcitatus ſuꝫ. Odor tuus cõcupiſcentias in me excitauit eternas: vox tua plena eſt ſuauitate melliflua. Et nunc domine cõmẽdo tibi filios meos: quos eccleſia tua per aquã baptiſmatis tibi regenerauit. Suſcipe me: vt ſim ſemper cũ fratribus meis. Principes tenebrarũ non occurrant mihi. Lectio tertia.

Cum autem omnes reſpõdiſſent amen: lux tanta apparuit ſuper apoſtolum per vnam fere horam: vt nullus ſufficeret eius aſpectum. Poſtea vero inuenta eſt fouea illa plena nihil aliud habens niſi manna quam vſque hodie gignit locus ille: ⁊ fiunt ibi virtutes multe orationibus eius.

¶ In octaua ſanctorum innocentum ſi dominica fuerit repetantur ſex lectiones ſuprapoſite de feſto: ⁊ tres ſequentes ſint vltime: Si vero non fuerit dominica: legantur tres ſequentes. Bernardus in eodem. Lectio prima. Die. 4.

Ex ore infantium ⁊ lactentium perfeciſti laudem: Gloria

in excelſis deo angeli dixerunt:⁊
in terra pax hominib⁹ bone vo
luntatis. Magna quidē ſi au-
deo dicere necdū pfecta laus:
donec veniat qui dicat. Sinite
paruulos venire ad me:quia ta
lium eſt regnū celoꝝ:⁊ pax hoi-
bus etiā ſine volūtatis vſu i ſa
cramento pietatis. Lectio ij.
Conſiderent hec qui de volū
tate ⁊ opere contentioſis ſolent
diſputationibus corrixari:⁊ ad
uertant neutrum negligi opor-
tere:vbi tamen facultas deeſt:
non modo ſalutem cōferri poſ
ſe:ſed etiam ſanctitatē. Sed ⁊
hoc teneāt prodeſſe qdē opus
ſine voluntate:non autē contra
voluntatē:vt vnde ſaluātur in
fantes inde magis damnentur
ficte accedētes. Nihilominus
ſane in quibuſdam voluntas ſi
ne opere ſufficiens eſt: non au-
tem contra opus. Lectio.iij.
Emulemur proinde charita-
tem ⁊ ſectemur bona opera fra-
tres mei: nec infirmitatis:nec
ignorātie pctā vllo modo par-
uipēdamus. Magis autem ſo-
liciti ⁊ timorati agam⁹ gratias
benigniſſimo ⁊ largiſſimo ſalua
tori:qui humane ſalutis occa-
ſiones tā copiōſa charitate p-
quirit: vt in his voluntatem ⁊
opus:in his ſine ope volūtatē:
in his ſine volūtate opus inue
nire letetur:qui vult omnes ho
mines ſaluos fieri. ¶ Sancti dic.10
pauli prime heremite. Oratio.

Deus qui
beati pauli
confeſſoris
tui annua
ſolennitate
letificas cō
cede propi
tius: vt cu-
ius natali-
tia colim⁹:
per eius ad te exempla gradia-
mur. Per. ¶ Sanctoꝝ hilarij dic.13
⁊ remigij epiſcoporum. Oratio.
Deus qui nos ſanctorū
tuorum hilarij ⁊ remi-
gij confeſſionibus glorioſis cir
cundas ⁊ protegis:da nobis ex
eorum imitatione proficere et
interceſſione gaudere. Per do.
¶ Sancti felicis preſbyteri ⁊ dic.14
confeſſoris. Oratio.
Concede queſumus om-
nipotēs deus vt ad meliorē vi
tam ſanctorum tuorum exem-
pla nos pꝛouocent:quaten⁹ quo-
rū ſolennia agim⁹: etiam actus
imitemur. Per. ¶ Paulinus
nolanus epiſcopus. Lectio.j.
Sanctus maximus nola-
nus epiſcopus tēpore pſe
cutionis ſenio pregrauatus:pu
tās ſe nō poſſe ferre ſupplicia:
ſyluas

ſyluas adijt. Ubi cum erraret: fame ꝛ gelu afflictus:coꝛruit ſe miuiuus. Sctūs autē felix pꝛeſbyter ab eo oꝛdiatus pꝛopter fidem in carcere poſit⁹: media nocte ab angelo ſolut⁹ educit: ſanctūq; maximū q̄rere redu/cere ꝛ abſcondere donec pſecu

Ptio ceſſaret ꝑcipit. L.ij.

Erreꝛit ergo felix quo ne ſciebat:ſed deo volēte repit epiſcopū ſtrictis dētib⁹ iam pene moꝛtuum. Anxius autem quid faceret ꝯtēplat racemū in ſente pꝛoxima ꝛ vinum in eius os expꝛeſſit. Sicq; refocillatū ꝓ/pꝛijs humeris detulit in domū cuiuſdam vidue. Eo tandem migrante electus eſt in epiſco/pū:ſed noluit acqeſcere. L.iij.

ORta iterū pſecutione cū felix ppl'm moneret: pſe/cutoꝛ miſſus aduenit. Felix vō inter parietes diruptos p mo/dicum aditū ſe occultauit. Sta/timq; p aditū illū aranee telaſ pꝛetēdūt. Quod dū perſecuto/res ꝓſpiciunt:nemīnē illic eſſe putantes diſcedūt. Facta vero nocte ad alium locum ſeceſſit. Ubi per tres menſes latitans a quādā muliere alimenta ſuſce/pit:cuius faciē nunq̄ ſuſpexit. Deniq; pace reddita ecclie ſancte reſtitutus:in pace quieuit.

ie,15 ¶ Sancti mauri abbatis. oīo.

B.D.

INterceſſio nos queſu/mus domi/ne bti mau/ri abbatis cōmendet: vt quod no/ſtris merit[is] non vale/mus ei⁹ pa/trocinio aſſequamur. Per do.

Ex geſtis eius. Lectio pꝛima.

BEatus maurus ex genere ſenatoꝛum duodenis tra/ditus eſt ſancto benedicto ſub regulari inſtitutiōe imbuēdus. Sub quo mirum immodū pꝛo/ficiens:ſpecialiter ab eo diligi meruit. Hic in quadrageſima tantū ſacco ruſtico vtebatur: ꝛ bis in hebdomada comede/bat. Hic cum de mandato bea/ti bn̄dicti ſuccurreret placido puero periclitāti in aqua: ſuper vndas quaſi ſuper terrā vadēs ꝛ rediens liberauit ipſū. Quod ſignum:beatus benedict⁹ obe/dientie eius aſcripſit. Lcō.ij.

ACcrum eſt autē vt beat⁹ berticānus cenomanēſis epiſcopus audita fama ſctita/tis beati benedicti mitteret nū/cios ſolēnēs ad eū:vt dirigeret ad ſe monachos perfectos: qui edificarēt monaſteriū in fundo

eccleſie ſue. Miſſus eſt autem beatus maurus cuȝ quatuor ſocijs. Tranſiens autem per vercellas vnuȝ de ſocijs predictis precipitatuȝ ſanauit. Apud eccleſiam vero ſanctorum mauricij et ſociorum eius cecum illuminauit. Lectio tertia.

Tandem aurelianis perueniens audiuit ſanctuȝ berticanum epiſcopum predictum ad deum migraſſe: et alium loco illius ſubſtitutũ. Qui cum ipſuȝ recipere noluiſſet nobili viro floro dante locũ ad monaſterium conſtruẽdum: coadiuuante teneberto rege francoruȝ iuxta ligerim in honorẽ beati martini conſecrari fecit eccleſiam. In qua poſt miraculorum inſignia et ſancte vite conuerſationẽ et diſcipulorũ multorũ informationem migrauit ad dñm. ¶ Sci marcelli pape et marty. Oratio.

dic. 16

Preces populi tui quesumus domine clementer exaudi: vt beati marcelli martyris tui atque pontificis meritis adiuuemur: cuius paſſione letamur. Per.

Ex geſtis eius. Lectio prima.

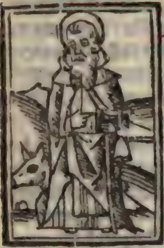
Maximo diocletiano: filius eius maximianus precepit vt chriſtiani vbicunque inuẽti fuiſſent punirent. Et propter ſororem ſuaȝ que per cyriacum diaconum a demonio liberata fuerat: et chriſtiana effecta: precepit vt in die proceſſionis ſue marcellus nudus cathẽis ligatus ante redã eius traheretur.

Quadam autem Lectio .ij.
die proceſſionis ſue marcellus epiſcopus obtulit ſe auguſto dicens. Pietati tue ſuggero ſeruos dei qui orant pro regno tuo et pro republica: quare trucidas? Tũc iratus maximianus: precepit vt fuſtibus cederetur et expelleretur. Lectio .iij.

Eodem tẽpore lucia chriſtianiſſima fecit donationeȝ de facultate ſua eccleſie catholice. Hoc audiens auguſtus indignatus proſcriptione eam damnauit. Ipſa autem rogauit ſanctum marcellum vt domum eius eccleſiã conſecraret. Quod et cum magna deuotione fecit. Audiẽs autem auguſtus quod frequẽter in eadẽ domo miſſas celebraret: iratus precepit vt in eadẽ domo fieret ſtabulũ in quo eundẽ marcellũ ad ſeruitiũ animaliũ deputauit. Ubi poſt multos annos ſeruiendo emiſit ſpiritũ.

¶ Sancti antonij abbatis. Oro.

die.17

Intercessio nos q̄s dn̄e bti antonij abbatis cō mendet: vt qđ nostris meritis nō valem⁹ eius patrocinio assequamur. Per. Ex gestis eius. Lcō. j.

Antonius cū viginti esset annorū et audiret legi in ecclesia: si vis pfectus esse vade et vēde oia q̄ hēs et da paupibus: oia sua vēdidit ōditq̄ pauperibus: deinde eremiticā vitā duxit. Hic innumerabilia demonū tēptamēta sustinuit. Quadā vice dū spm̄ fornicatiōis vtute fidei supasset diabol⁹ i spē pueri nigri añ eū pstrat⁹ appuit et se ab eo victū pfessus ē. nā et h̄ pcib⁹ ipetrauit et vidēt fornicatiōis demonē inuēib⁹ insidiātē. Quē cū i pdicta forma vidissz ait. Vilissima spē mihi appuisti te vltra nō timebo. R. ij.

Alia vice dū i q̄dā tumulo latitaret: multitudo dmonū eū adeo lacerauit q̄ minister ei⁹ eū q̄si mortuū asportauit. Et cū oēs q̄ pueneràt eū q̄si mortuū plorarēt: dormiētib⁹ cūctis ātonius reuixit: et a ministro ad pdictū tumulū se reportari fecit. Qui cū ibi ex dolore vulnez pstrat⁹ iaceret: ex vtute ai ad pflictū demones excitabat. Tūc illi i formis varijs ferarz appuerūt: et eū iterz crudelissime lacerauerunt. Tūc subito mirabil' splēdor ibi appuit: et demōes cūctos effugauit. Antoni⁹ āt ptinuo sanat⁹ ē: ibiq̄ xp̄m adesse intelligēs ait. Ubi eras o bone iesu: vbi eras? Quare a pncipio nō affuisti vt me iuuares: et vlnera mea sanares? Cui dn̄s. Antoni hic erā: sz expectabā videre certamē tuū. Nūc aūt q̄r viril'r decertasti: in toto orbe faciā te noiari. R. iij.

Tanti āt feruoris erat: q̄ cū maximian⁹ iperator xp̄ianos occideret: ipse martyres seq̄bat vt cū eis martyr fieri mereret: et vehemēter tristabat eo q̄ ei martyriū nō dabat. Cū āt in alterā eremū pgeret discū argēteū repit et intra se sic dicē cepit. vñ h̄ argēte⁹ disc⁹: vbi hoius vestigia nulla vident? Si eni viatori cecidisset: vtiq̄ pre sui magnitudie latē nō potuisset. Hoc diabole artificiū tuū ē: voluntatē tñ meā nūq̄ poteris imutar. Et hoc dicēs disc⁹ vt fum⁹ euanuit. Postremo massā veri auri reperit: sed ipse vt incēdiū aurū fugit. Sicq̄ in montē fugiens

viginti annis incognitus ibi p-
manſit : innumeris coruſcans
miraculis. Lectio quarta.
Quadem vice dum in ſpiritu
raptus eſſet:totū mundum la-
queis ſeſe cōnectētibus plenū
vidit. Qui exclamās ait: O quis
iſtos effugiet? Et audiuit : Hu-
militas. Aliqñ dum in aere ab
angelis leuaretur:aſſunt demo
nes ⁊ eis tranſitum prohibent
peccata eius ab exordio natiui
tatis obijciētes. Quibus ange
li. Nō debetis illa narrare: que
chriſti iam ſunt pietate deleta.
Sed ſiqua ſcitis ex quo factus
eſt monachus:illa proferte. Et
cū in probatione deficerent: li-
ber antonius in ſublime tolli-
tur:⁊ liber deponitur. Lcō v.
Narrauit antoni⁹ dicens: Ui
di aliquando diabolum celſum
corpore:qui ſe dei virtutē ⁊ po
tentiā auſus eſt dicere. Et ait:
Quid vis vt a me tibi deř an-
toni? At ego ſputa in os ei⁹ cō
geminans me totum in eū chri
ſti nomine armatus īgeſſi:⁊ ſta-
tim euanuit. Huic aliqñ diabo
lus in tanta proceritate appa-
ruit:ꝙ celū capite tangere vi-
debatur. Quem cum antonius
quis eſſet īterrogaſſet ⁊ ipſe ſe
ſathanā eſſe dixiſſet:addidit ſa
thanas. Cur me ſic impugnāt
monachi:⁊ perſequuntur chri-
ſtiani? Cui antonius: Juſte hoc
faciūt:qꝛ ſepe eis inſidijs mo
leſtantur. Et ille : Ego eos ne-
quaq̄ moleſto ſed ipſi inuicem
ſe cōturbāt. Ego enī ad nihilū
ſum redactus: qꝛ iā in cunctis
partib⁹ regnat chrīs. Lco. vi.
Itaq̄ memoriā pro libris ha-
bebat:frequenter orabat: mani
bus ſuis operabatur : vt operis
ſui mercedē excepto pretio pa-
nis egētibus largiret. Siquem
in religionis ſtudio vigilantē
comperiſſet:predēs vt apis ar
gumētoſa querebat:⁊ omnibus
obediens proprias ſingulorū
gratias hauriebat: Quod ita fa
ciebat:vt cū omnes gloria an-
teiret omnibus tamen charus
eſſet. Unde ⁊ eum vicini deico
lam nuncupabant. Lectio.vij.
Beatus antonius nō ſolū vir-
tutibus ⁊ miraculis ſed etiā do
ctrina claruit: Quadam igitur
die rogatus a fratribus vt eos
inſtrueret ait. Hoc ſit primum
cunctis mandatum:nullū in ar
repti ꝓpoſiti vigore laceſſere:
ſed quaſi incipientē ſemꝑ au-
gere quod ceperit. Non vos fi
lioli tediū defatiget. Nemo cū
deſpexit mundum: reliquiſſe ſe
arbitret ingentia. Nihil eorum
cure ſit monachis que ſecū af
ferre nō poſſunt: Illud potius
debemus expetere quod ducis

ad celum: ſapientiam ſcilicet: charitatem: iuſtitiam: virtutem caſtitatem: ſenſum peruigilem: pauperum curam: fidem robuſtam: hoſpitalitatē. Lectio. viij.

Ad finem propoſiti omni labore tendamus. Nemo poſt tergū reſpiciat. Nolite queſo virtutis nomen tāq̄ ipoſſibile pauere. Huius opis natura inſerta ē hoi. Grecie ſtudia i aliena vrbe q̄runt magr̄os: nob nulla ꝓficiſcēdi nulla trāſfretādi neceſſitas iminet. In oi ſede terrarū ꝯſtituta ſunt regna celoꝝ. Iugi cuſtodia tueamur aium: q: exercitatos ad ſupplantandū habem⁹ inimicos. Lcō. ix.

Iterum in extremis iam poſitus dixit ad diſcipl'os ſuos. Uos o viſcera mea admoneo: ne tāti temporis laborem perdatis. Uarias demonū noſtis iſidias: credulitatē nominis chriſti veſtris figite mentibus: ⁊ vniuerſi demones fugabuntur. Mementote etiā admonitionū mearū. Nullus ad egyptum pferat meas reliquias. Ualete viſcera mea. Necdum verba finierat: ⁊ oſculantib⁹ ſe diſcipulis ita let⁹ mortē aſpexit: vt ex hilaritate vultus ſanctoꝝ angeloꝝ qui ad deferendā aiam eius deſcenderāt preſentia noſceret. ¶ Sancte priſce virginis ⁊ mar. Oro.

die. 18

Deus q̄ ſum⁹ omnipotēs deus vt qui beate priſce virginis ⁊ martyris tue natalicia colim⁹: ⁊ annua ſolennitate letemur: ⁊ tante fidei ꝓficiamus exemplo. Per. ¶ Ex geſtis eius. Lectio prima.

Beata priſca nobilis romana tertiodecimo etatis ſue anno iuſſa eſt a claudio imperatore i tēplo apollinis ſacrificare. Qua orāte i eodē tēplo terremotus fact⁹ ē: ⁊ cōcuſſa ē ciuitas: ⁊ apollo cecidit ⁊ cōminut⁹ eſt: ⁊ q̄rta pars templi ruens opp̄ſſit multitudinē paganoꝝ. Lcō. ij.

Deinde expoliata ⁊ ceſa in carcere clauſa per totā noctē hymnum cantabat: viſitatione angelica confortata. Poſtmodum primo pinguedine adipum ferventi peruncta: ſecūdo vncinis ferreis toto corpore diſſipata: & hic beſtijs ferociſſimis expoſita fuit: tandem carnifices tandiu carnes eius raſerunt: donec ad oſſa pertingerent. Ipſa vero orante brachia eoꝝ indoluerunt ⁊ ſic a tormētio ceſſarūt. L. iij.

219 rabilis. Oratio. Deus cuius.
Ad veſpe. memo. de natiuitate
& de ſancto ſtephão & de ſancto
ioanne vt ſupra. De innocenti-
221 bus aña. A bimatu. ℣. Leta-
219 mini. Oõ. Deus cuius. Per
octa. natiuitatis & ſanctorum ſi-
at de ipſis memo. eo modo & or
dine quo in tribus diebus pre
die vl- cedentibus eſt notatũ. ℭ San
timo. cti ſilueſtri epiſcopi. Oratio

O Mnipotens deus q̃ ſu- mus omni- potens de- us vt beati ſylueſtri cõ feſſoris tui atq; ponti- ficis vene- randa ſolẽ- nitas: & de- uotionem nobis augeat & ſalu tem. Per. Memoria de nati- uitate: poſtea de ſanctis: vltimo de dominica ſi hac die euenerit Ad magnificat de vno confeſſo- re. Poſt orationem de ſancto ſilueſtro fiat memo. de natali po ſtea de ſanctis: vltimo de dñica ſi hac die euenerit. Ad ma. inui. ſicut de vno cõfeſſore. De virtu- tibus eius & geſtis que ſcripſit euſebius ceſarienſis Lectio .j.

B Eatus ſylueſter ab infan- tia traditus preſbytero ci rino imbuẽdus: mira immodum mores eius imitãs: in omni vir tute chriſtiane religionis pfe- cit: factus aũt iuuenis hoſpita litatẽ diligenter exercebat. Un de timotheum quendã xp̃m pu blice predicantem hoſpitio re- cepit: quod pontifices facere formidabant. Lectio ſecunda.

I Pſum quoq; paſſum mar tyrium nocte tulit in domũ ſuam: & cum papa melchiade ĩ dei laudibus eius martyriũ de- dicauit. Propter xp̃ianitatem quoq; a prefecto cathenat⁹ po- ſitus eſt in carcerem. Sed ipſo pfecto in breui mortuo: p xp̃ia nos cũ papa melchiade ↄcurrẽ tes ad carcerem liberatus eſt.

N On ſolũ autẽ a Lcõ .iij. chriſtianis: ſed etiã a genti bus nimis diligebatur affectu. Factus autem diaconus tanta gr̃a pfulſit i clero: vt omnis po pulus chriſtianus intra vrbe3 eu3 ſibi in preſbyterum poſtularet. Factus ergo pſbyter mira gr̃a pdicationis enituit. Lcõ .iiij.

N Ihil arrogantia: nihil ſu- perbia de eius moribus vſurpabat: ſed omnibus bene- uolus in terra poſit⁹ celeſtibus moribus prepollebat. Erat enĩ3 aſpectu angelicus: ſermone ni- tidus: opere ſanctus: corpore ĩ teger: pietate magnific⁹. igenio

optimus: consilio magnus: fide catholicus: spe patientissimus: charitate diffusus. Lectio .v.

SAncto igitur melchiade migrante: voce oium clericorum et laicorum concurrente factus est summus pontifex licet renitens et multipliciter se excusans. Quod aut hoc esse meruerit: operibus declarauit. Erat eni pijssimus et in omni sanctitate conspicuus. Ad pauperes se habebat vt pater: ad diuites vt superior: Non ad persone potentiam sed ad morum elegantiam attendebat et tanto vnumquemque eminentius honorabat: quanto eum viuere sanctius didicisset. Lco .vj.

A Detractoribus aures suas quasi a serpentibus obseruabat: et quos opinio lacerabat: sua quadam familiaritate et monitis dulcibus promouebat ad bonum. Circa aduenas sic erat solicitus: vt christum in populis recipere se gauderet. Nulla inops vidua: nullus paup: nullus indigens orphanus in tota vrbe erat quem non haberet in scriptis.

QUot vidue Lectio .vij. erant in regione: quot orphani: quot clerici sciebat: et necessaria ministrabat eisdem: ac clericos pauperes diuitibus sociabat. Laicos studiosos in lege diui valde venerans suis amicitijs copulabat. Uirginibus in monasterijs sic puidebat: ne necessitate cogerentur exire. Pro fide quoque passus est exilium. Inde vero reuocatus a constantino ad suggestionem petri et pauli in visione sibi apparentium ipsum baptizauit: et a lepra mundauit. Lectio octaua.

POstmodum constantino pro parte christianorum helena vero matre eius pro iudeis zelantibus inito conflictu disputationis sub iudicib' non suspectis ab eo datis: cratone philosopho qui nihil terrenum habere volebant: et zenophino qui consul existens nunquam munus ab aliquo suscepit cum sapientibus iudeorum: et ipsis superatis baptizata sunt tria millia iudeorum: et helena cum consilijs suis: et iudices predicti.

DRacone quoque Lco .ix. qui vrbem inficiebat per eum ligato conuersi sunt duo magi libros suos comburentes: et in ipso anno de populo vigintimillia baptizata. Constantinus quoque ad eius inductionem edificauit constantinopolim ibi sedem suam constituens: et imperium occidentale ecclesie romane relinquens. Imminente vero eius morte conuocatis clericis omnibus: et singulis osculatis: benedicens eis

ꝛ eccleſiã recommendans: bea-
ſupra to fine quieuit. Oro. Da q̃ſu-
mus oipotens. Memoria de
natiuitate poſtea de ſcis vltimo
de dñica ſi hac die euenerit.
Die. 2. ¶ In octa. ſancti ſtephani: ad
215 matu. inuitat. Chriſtum natum.
Hym. de vno martyre. Prima
añ. primi nocturni ſola dicatur
ſuper pſal. de feſto. ℣. de tertio
nocturno vni' martyris ꝛ tria
vltima ꝛ̃ia de feſto. Si vero nõ
fuerit dñica: legantur iſte tres
lectiones. Si vero fuerit domi-
nica legantur ſex prime de feſto
ꝛ addantur iſte tres. Lectio. j.

IUdei vero audito ꝙ btũs
ſtephanus ꝯfiteret ieſum
ſtare a dextris dei exclamantes
clauſerunt aures ſuas. Et lapi-
dando eiecerũt eũ extra ciuita
tẽ. Et duo falſi teſtes depoſue-
rũt veſtimenta ſua ſecus pedes
adoleſcentis q vocabat ſaulus.
Cui nõ ſufficiebat: vt ipſe eum
ſuis manibus lapidaret: immo
oẽs alios iuuaret. Lectio. ij.

CUm ſic lapidaretur ora-
uit prius ꝓ ſe: deinde ge
nua flexit ꝛ orauit ꝓ ſuis lapi-
datoribus: ſicut dñs orauit pro
ſuis crucifixoribus: ꝛ ſic emiſit
ſpiritũ. Et facta eſt perſecutio
magna chriſtianis qui erant in
hieruſalem: intantũ ꝙ omnes
chriſtiani ꝑter apoſtolos: q erant
conſtantiores per totam patriã
ſunt diſperſi. Lectio tertia.

SAnctus vero gamaliel ꝛ
nichodemus qui erant ꝓ
chriſtianis in omnibus conci-
lijs iudeoꝝ ſepelierunt btũ ſte-
phanum tertio nonas auguſti.
Inuentio quidem eius facta eſt
ſeptimo calẽdas ianuarij. Sed
trãſlata ſunt feſta: q2 maius eſt
feſtum natalis eius ꝙ inuẽtio
nis: ꝙuis ꝛ alie ſint cauſe trãſ-
lationis iſtius. Tria vltima re-
ſponſoria de feſto. Te deum. In 56
lau. vna ſuꝑ añ. ſ. Lapidauerunt. 217
Capitulum hym. ℣. añ. ad be-
ne. ꝛ oratio ſicut i feſto. ¶ In
hac die ꝛ deinceps vſq ad oct
epipha. incluſiue quotidie niſi
in vigilia ꝛ in die epipha. poſt
alias memorias fiat memoria
de beata virgine in laudibus ꝛ
in veſperis. In laudibus añã.
Rubum. ℣. Benedictus. Oratio. 80

DEus q ſa-
lutis eter-
ne bte ma-
rie virgini-
tate fecun-
da: humão
generi pre-
mia preſti-
tiſti: tribue
queſumus:
vt ipſam pro nobis intercedere

ſentiamus: per quã meruimus auctorẽ vite ſuſcipere dominũ noſtrum. In veſperis per antiphõ. Germinauit. ℣. Tanq̃ ſpõſus. Oratio vt ſupra. Ad horas diei ⁊ ad veſper. ſicut in feſto: etiam ſi in craſtino fuerit dominica. Quod ſi octa. ſancti ſtephani i dñica euenerit: omnia fiant: ſicut in feſto eiuſdem ſeruato mõ feſti ſimplicis. ¶ In
Die. 3. octa. ſancti ioãnis ⁊ innocẽtũ pret. r lectiones omnia fiãt de feſto ſeruato ordine qui in oct. ſancti ſtephani eſt notatus. In octa. ſancti ioãnis ſi fuerit dñica repetantur ſex prime lectiones cum his tribus ſequentibus. Sin autem legantur tantummodo tres ſeq̃ntes. Lcõ. i.

Cum autem eſſet ioannes annorũ nonagintanouẽ: apparuit ei dñs ieſus cũ diſcipulis ſuis dicens. Ueni ad me. qꝛ tẽpus eſt vt epuleris in conuiuio meo cũ fratribꝰ tuis: Et addidit. Die dñica poſt dies quinq̃ ſequenti venies ad me. Et hec dicto receptus eſt in celo. Die igit̃ p̃dicto ↄuenit vniuerſa multitudo in eccl̃ia p̃dicta: ⁊ a primo gallorũ cantu agẽs: myſteria dei vſq̃ ad tertiã: populum allocutus eſt. Poſt hec iuſſit fieri foueam quadratam iuxta altare: ⁊ terram extra eccleſiam eijci. Lectio ſecunda.

Deinde deſcendens in foueam extenſis manibus dixit. Inuitatus ad conuiuium tuũ venio gratias agens. Uidi faciem tuam: ⁊ quaſi de ſepulchro ſuſcitatus ſuꝫ. Odor tuus ↄcupiſcentias in me excitauit eternas: vox tua plena eſt ſuauitate melliflua. Et nunc domine cõmẽdo tibi filios meos: quos eccleſia tua per aquã baptiſmatis tibi regenerauit. Suſcipe me: vt ſim ſemper cũ fratribus meis. Principes tenebrarũ non occurrant mihi. Lectio tertia.

Cum autẽ omnes reſpõdiſſent amen: lux tanta apparuit ſuper apoſtolum per vnam fere horam: vt nullus ſufficeret eius aſpectum. Poſtea vero inuenta eſt fouea illa plena nihil aliud habens niſi manna quam vſque hodie gignit locus ille: ⁊ fiunt ibi virtutes multe orationibus eius.
¶ In octaua ſanctorum inno Die. 4.
centum ſi dominica fuerit repetantur ſex lectiones ſupraposite de feſto: ⁊ tres ſequentes ſine vltime: Si vero non fuerit dominica: legantur tres ſequentes. Bernardus in eodem. Lectio prima.

Ex ore infantium ⁊ lactentium perfeciſti laudem: Gloria

in excelsis deo angeli dicunt: et
in terra pax hominib⁹ bone vo
luntatis. Magna quidem si au
deo dicere necdũ pfecta laus:
donec veniat qui dicat. Sinite
paruulos venire ad me: quia ta
lium est regnũ celoꝝ: et pax hoi
bus etiã sine volũtatis vsu i sa
cramento pietatis. Lectio ij.
Considerent hec qui de volũ
tate et opere contentiosis solent
disputationibus corrixari: et ad
uertant neutrum negligi opor
tere: vbi tamen facultas deest:
non modo salutem cõferri pos
se: sed etiam sanctitatem. Sed et
hoc teneãt prodesse qdẽ opus
sine voluntate: non autẽ contra
voluntatem: vt vnde saluãtur in
fantes inde magis damnentur
ficte accedẽtes. Nihilominus
sane in quibusdam voluntas si
ne opere sufficiens est: non au
tem contra opus. Lectio iij.
Emulemur proinde charita
tem et sectemur bona opera fra
tres mei: nec infirmitatis: nec
ignorãtie peccatã vllo modo par
ticipẽdamus. Magis autem so
liciti et timorati agam⁹ gratias
benignissimo et largissimo salua
tori: qui humane salutis occa
siones tã copiosa charitate p
quirit: vt in his voluntatem et
opus: in his sine ope volũtatẽ:
in his sine volũtate opus inue
nire letetur: qui vult omnes ho
mines saluos fieri. ¶ Sancti die. 10
pauli p̃mi heremite. Oratio.

Deus
qui
beati pauli
confessoris
tui annua
solennitate
letificas cõ
cede propi
tius: vt cu
ius natali
tia colim⁹:
per eius ad te exempla gradia
mur. Per. ¶ Sanctoꝝ hilarij die. 13
et remigij episcoporum. Oratio.
Deus qui nos sanctorum
tuorum hilarij et remi
gij confessionibus gloriosis cir
cundas et protegis: da nobis ex
eorum imitatione proficere et
intercessione gaudere. Per do.
¶ Sancti felicis presbyteri et die. 14
confessoris. Oratio.
Concede quesumus om
nipotẽs deus vt ad meliorem vi
tam sanctorum tuorum exem
pla nos puocent: quaten⁹ quo
rũ solennia agim⁹: etiam actus
imitemur. Per. ¶ Paulinus
nolanus episcopus. Lectio .j.
Sanctus maximus nola
nus episcopus tẽpore pse
cutionis senio pregrauatus: pu
tãs se nõ posse ferre supplicia:
sylua

ſyluas adijt. Ubi cum erraret: fame ⁊ gelu afflictus: corruit ſe minuiuus. Sctus autē felix preſbyter ab eo ordiatus propter fidem in carcere poſit⁹: media nocte ab angelo ſolut⁹ educit: ſanctūq; maximū q̄rere reducere ⁊ abſcondere donec pſecutio ceſſaret pcipit. R.ij.

PErrexit ergo felix quo neſciebat: ſed deo volēte repit epiſcopū ſtrictis dētib⁹ iam pene mortuum. Anxius autem quid faceret ꝯtēplat racemū in ſente proxima ⁊ vinum in eius os expreſſit. Sicq; refocillatū ꝓprijs humeris detulit in domū cuiuſdam vidue. Eo tandem migrante electus eſt in epiſcopū: ſed noluit acqeſcere. R.iij.

ORta iterū pſecutione cū felix ppl'm moneret: pſecutor miſſus aduenit. Felix vo inter parietes diruptos p modicum aditū ſe occultauit. Statimq; p aditū illū aranee telas pretēdūt. Quod dū perſecutores ꝓſpiciunt: nemīnē illic eſſe putantes diſcedūt. Facta vero nocte ad alium locum ſeceſſit. Ubi per tres menſes latitans a quādā muliere alimenta ſuſcepit: cuius faciē nunq̄ ſuſpexit. Deniq; pace reddita eccl'ie ſancte reſtitutus: in pace quieuit.

die. 15 ¶ Sancti mauri abbatis. oro.

B.D.

INterceſſio nos queſumus domine btī mauri abbatis cōmendet: vt quod noſtris merit non valemus ei⁹ patrocinio aſſequamur. Per do.

Ex geſtis eius. Lectio prima.

BEatus maurus ex genere ſenatorum duodenis traditus eſt ſancto benedicto ſub regulari inſtitutiōe imbuēdus. Sub quo mirum immodū proficiens: ſpecialiter ab eo diligi meruit. Hic in quadrageſima tantū ſacco ruſtico vtebatur: ⁊ bis in hebdomada comedebat. Hic cum de mandato beati bñdicti ſuccurreret placido puero periclitāti in aqua: ſuper vndas quaſi ſuper terrā vadēs ⁊ rediens liberauit ipſ. Quod ſignum: beatus benedict⁹ obedientie eius aſcripſit. Lectio.ij.

FActum eſt autē vt beat⁹ berticānus cenomanēſis epiſcopus audita fama ſctitatis beati benedicti mitteret nūcios ſolēnes ad eū: vt dirigeret ad ſe monachos perfectos: qui edificarēt monaſteriū in fundo

eccleſie ſue. Miſſus eſt autem beatus maurus cuꝫ quatuor ſocijs. Tranſiens autem per vercellas vnuꝫ de ſocijs predictis precipitatuꝫ ſanauit. Apud eccleſiam vero ſanctorum mauricij ⁊ ſociorum eius cecum illuminauit. Lectio tertia.

Tandem aurelianis perueniens audiuit ſanctuꝫ berticanum epiſcopum predictum ad deum migraſſe: ⁊ alium loco illius ſubſtitutū. Qui cum ipſuꝫ recipe noluiſſet nobili viro floro dante locū ad monaſterium conſtruēdum: coadiuuante teneberto rege francoruꝫ iuxta ligerim in honorē beati martini conſecrari fecit eccleſiam. In qua poſt miraculorum inſignia ⁊ ſancte vite conuerſationē ⁊ diſcipulorū multorū informationem migrauit ad dnm. ¶ Sci marcelli pape ⁊ marty. Oratio.

die. 16

Preces populi tui qs domine clementer exaudi: vt beati marcelli martyris tui atque pontificis meritis adiuuemur: cuius paſſione letamur. Per.

Ex geſtis eius. Lectio prima.

Mortuo diocletiano: filius eius maximianus precepit vt chriſtiani vbicū[que] inuēti fuiſſent punirent. Et ꝓpter ſororem ſuā que per cyriacum diaconum a demonio liberata fuerat: ⁊ chriſtiana effecta: precepit vt in die proceſſionis ſue marcellus nudus cathēis ligatus ante redā eius traheretur.

Quadam autem Lcō. ij. die proceſſionis ſue marcellus epiſcopus obtulit ſe auguſto dicens. Pietati tue ſuggero ſeruos dei qui orant pro regno tuo ⁊ pro republica: q̄re trucidas? Tūc iratus maximianus: precepit vt fuſtibus cederetur ⁊ expelleretur. Lcō. iij.

Eodem tēpore lucia chriſtianiſſima fecit donationē de facultate ſua eccleſie catholice. Hoc audiens auguſtus indignatus proſcriptione eam damnauit. Ipſa autem rogauit ſanctum marcellum vt domum eius eccleſiā ꝯſecraret. Quod ⁊ cum magna deuotione fecit. Audiēs autem auguſtus ꝙ frequēter in eadē domo miſſas celebraret: irat⁹ ꝑcepit vt in eadē domo fieret ſtabulū in quo eundē marcellū ad ſeruitiū animaliū deputauit. Ubi poſt multos annos ſeruiendo emiſit ſpiritū.

¶ Scti antonij abbatis. Oro.

die. 17

Intercessio nos q̄s dn̄e btī antonij abbatis cō mendet: vt qđ nostris meritis nō valem⁹ eius patrocinio asseq̄mur. Per. Ex gestis eius. Lectio. j.

Antonius cū viginti esset annorū et audiret legi in ecclesia: si vis pfectus esse vade et vēde oīa q̄ hēs et da paupibus: oīa sua vēdidit eđitq; pauperibus: deinde eremiticā vitā duxit. Hic innumerabilia demonū tētamēta sustinuit. Quadā vice dū spm̄ fornicatiōis virtute fidei supasset diabol⁹ i spē pueri nigri añ eū pstrat⁹ appuit et se ab eo victū pfessus ē. nā et h pcib⁹ ipetrauit et vidēt fornicatiōis demonē iuuēib⁹ insidiātē. Quē cū i pdicta forma vidisset ait. Vilissima spē mihi appuisti te vltra nō timebo. L. ij.

Alia vice dū i q̄dā tumulo latitaret: multitudo dmonū eū adeo lacerauit q mister ei⁹ eū q̄si mortuū asportauit. Et cū oēs q cōuenerāt eū q̄si mortuū plorarēt: dormiētib⁹ cūctis antonius reuixit: et a ministro ad pdictū tumulū se reportari fecit. Qui cū ibi ex dolore vulnerū pstrat⁹ iaceret: ex virtute ai ad cōflictū demones excitabat. Tūc illi i formis variis ferarū appuerūt: et eū iterū crudelissime lacerauerunt. Tūc subito mirabil' splēdor ibi appuit: et demōes cūctos effugauit. Antoni⁹ āt cōtinuo sanat⁹ ē: ibiq; xp̄m adesse intelligēs ait. Ubi eras o bone iesu: vbi eras? Quare a pncipio nō affuisti vt me iuuares: et vlnera mea sanares? Cui dn̄s. Antoni hic erā: sz expectabā videre certamē tuū. Nūc añt q2 viril'r decertasti: in toto orbe faciā te noiari. L. iij.

Tanti āt feruoris erat: q⁹ cū maximian⁹ iperator xp̄ianos occideret: ipe martyres seq̄baṫ vt cū eis martyr fieri mereret: et vehemēter tristabaṫ eo q ei martyriū nō dabaṫ. Cū āt in alterā eremū pgeret discū argēteū repit et intra se sic dicē cepit. Vñ h argēte⁹ disc⁹: vbi hoim vestigia nulla videnṫ? Si eni viatori cecidisset: vtiq; pre sui magnitudie latē nō potuisset. Hoc diabole artificiū tuū ē: voluntatē tñ meā nūq̄ poteris imutaṙ. Et hoc dicēs disc⁹ vt fum⁹ euanuit. Postremo massā veri auri reperit: sed ipse vt incēdiū aurū fugit. Sicq; in montē fugiens

viginti annis incognitus ibi p- manſit: innumeris coruſcans miraculis. Lectio quarta.

Quadem vice dum in ſpiritu raptus eſſet: totū mundum laqueis ſeſe cōnectētibus plenū vidit. Qui exclamās ait: O qs iſtos effugiet? Et audiuit: Humilitas. Aliqñ dum in aere ab angelis leuaretur: aſſunt demones ⁊ eis tranſitum prohibent peccata eius ab exordio natiuitatis obijciētes. Quibus angeli. Nō debetis illa narrare: que chriſti iam ſunt pietate deleta. Sed ſiqua ſcitis ex quo factus eſt monachus: illa proferte. Et cū in probatione deficerent: liber antonius in ſublime tollitur: ⁊ liber deponitur. Lcō v.

Narrauit antoni⁹ dicens: Vidi aliquando diabolum celſum corpore: qui ſe dei virtutē ⁊ potentiā auſus eſt dicere. Et ait: Quid vis vt a me tibi dē antoni? At ego ſputa in os ei⁹ cōgeminans me totum in cū chriſti nomine armatus igeſſi: ⁊ ſtatim euanuit. Huic aliqñ diabolus in tanta proceritate apparuit: q̄ celū capite tangere videbatur. Quem cum antonius quis eſſet iterrogaſſet ⁊ ipſe ſe ſathanā eſſe dixiſſet: addidit ſathanas. Cur me ſic impugnāt monachi ⁊ perſequuntur chriſtiani? Cui antonius: Juſte hec faciūt: q2 ſepe tuis inſidijs moleſtantur. Et ille: Ego eos nequaq̄ moleſto ſed ipſi inuicem ſe cōturbāt. Ego eni ad nihilū ſum redactus: q2 iā in cunctis partib⁹ regnat chrs. Lcō vj.

Itaq̄ memoriā pro libris habebat: frequenter orabat: manibus ſuis operabatur: vt operis ſui mercedē excepto pretio panis egētibus largiret. Siquem in religionis ſtudio vigilantē comperiſſet: predēs vt apis argumētoſa querebat: ⁊ omnibus obediens proprias ſingulorū gratias hauriebat: Quod ita faciebat: vt cū omnes gloria anteiret omnibus tamen charus eſſet. Unde ⁊ eum vicini deicolam nuncupabant. Lectio. vij.

Beatus antonius nō ſolū virtutibus ⁊ miraculis ſed etiā doctrina claruit: Quadam igitur die rogatus a fratribus vt eos inſtrueret ait. Hoc ſit primum cunctis mandatum: nullū in arrepti ꝓpoſiti vigore laceſſere: ſed quaſi incipientē ſemꝑ augere quod ceperit. Non vos filioli tediū defatiget. Nemo cū deſpexit mundum: reliquiſſe ſe arbitret ingentia. Nihil eorum cure ſit monachis que ſecū aſferre nō poſſunt: Jllud potius debemus expetere quod ducis

ad celum : ſapientiam ſcilicet:
charitatem: iuſticiam: virtutem
caſtitatem: ſenſum peruigilem:
pauperum curam: fidem robu-
ſtā: hoſpitalitatē. Lectio. viij.
Ad finem propoſiti omni labo
re tendamus. Nemo poſt ter-
gū reſpiciat. Nolite queſo vir-
tutis nomen tāꝗ̄ ipoſſibile pa-
uere. Huius opis natura inſer
ta ē hoi. Grecie ſtudia i aliena
vrbe q̄runt magr̄os: nob̄ nulla
ꝓficiſcēdi nulla trāſfretādi ne-
ceſſitas iminet. In oi ſede ter-
rarū ꝯſtituta ſunt regna celoꝝ.
Jugi cuſtodia tueamur aium:
qꝛ exercitatos ad ſupplantan-
dū habemꝰ inimicos. Lcō. ix.
Iterum in extremis iam poſi-
tus dixit ad diſcipl̄os ſuos. Uos
o viſcera mea admoneo: ne tā-
ti temporis laborem perdatis.
Uarias demonū noſtis iſidias:
credulitatē nominis chriſti ve-
ſtris figite mentibus: ꝛ vniuer-
ſi demones fugabuntur. Me-
mētote etiā admonitionū mea
rū. Nullus ad egyptum pferat
meas reliquias. Ualete viſcera
mea. Necdum verba finierat: ꝛ
oſculantibꝰ ſe diſcipulis ita letꝰ
mortē aſpexit : vt ex hilaritate
vultus ſanctoꝝ angeloꝝ qui ad
deferendā aiam eius deſcende-
dic. 18 rāt preſentia noſceret. ¶ San
cte priſce virginis ꝛ mar. Oio.

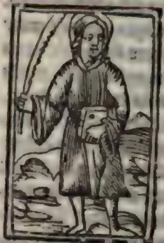
Deus q̄ ſumꝰ omnipotēs
deus vt qui
beate pri-
ſce virginis
ꝛ martyris
tue natali-
cia colimꝰ:
ꝛ annua ſo
lennitate le
temur: ꝛ tante fidei ꝓficiamus
exemplo. Per. ¶ Ex geſtis
eius. Lectio prima.
Beata priſca nobilis roma
na terciodecimo etatis ſue an-
no iuſſa eſt a claudio imperato
re i tēplo apollinis ſacrificare.
Qua orāte i eodē tēplo terremo
tus factꝰ ē: ꝛ cōcuſſa ē ciuitas: ꝛ
apollo cecidit ꝛ cōminutꝰ eſt: ꝛ
q̄rta pars templi ruens oppſſit
multitudinē paganoꝝ. Lco. ij.
Deinde expoliata ꝛ ceſa in car
cere clauſa per totā noctē hym
num cantabat: viſitatione ange
lica confortata. Poſtmodum
primo pinguedine adipum fer
uenti peruncta: ſecūdo vncinis
ferreis toto corpore diſſipata: 9
hic beſtijs ferociſſimis expoſita
fuit: tandem carnifices tandiu
carnes eius raſerunt: donec ad
oſſa pertingerent. Ipſa vero o-
rante brachia eoꝝ indoluerunt
ꝛ ſic a tormētis ceſſarūt. L. iij.

T Unc īpator iuſſit eā igne
ɔſumi. Qui a pluuia ma-
gna de celo facta penitus extin
ctus eſt. Tūc comā capitis ei⁹
iuſſit radi in qua credebat ma-
gicā artē ɔſiſtere. Poſt hec in-
cluſit eā in tēplo vt ibi fame de
ficeret. Die aūt tertio ingreſſus
vidit ancillā chriſti angelico ſo
latio releuatā ꝛ idolū deiectū ꝛ
cōminutū. Et irat⁹ nimis iuſſit
eā capite truncari. ſup. pſ. Aſi-
die. 20 Ji ſūt q. ℟ Lauerūt. ix. ℂ Scōꝝ
martyꝝ fabidi ꝛ ſebaſtiani. oꝛo.

D Eus q btōs martyres tu
os fabianū atqꝫ ſebaſtia
nū vtute ɔſtātie in paſſione ro-
boraſti: ex eoꝝ nobis imitatiōē
tribue pro amore tuo proſpera
mundi deſpicere: ꝛ nulla eius
aduerſa formidare. Per dn̄m
nr̄m ieſum xp̄m. ℂ Damaſus
papa ad hieronymū. Lectio. j.

B Eatus
fabia-
nus papa
natione ro
manus ex
patre fabio
tredecim an
nis ſedit.
Qui diaco
nibus re-
giones di-
uiſit fecitqꝫ ſeptē diacones qui
ſeptem notarijs imminerent: vt
geſta martyrum in integro fi-
deliter colligerent. Euſebius
in eccleſiaſtica hiſtoria libro. vj.
Hic ſub perſecutore decio ro-
me martyrij coronam accepit:
ꝛ in cimiterio caliſti ſepultus
eſt. ℂ Ex geſtis ſancti ſeba-
ſtiani. Lectio ſecunda.

S Eba-
ſtian⁹
vir chriſtia
niſſim⁹ dio-
cletiano ꝛ
maximiano
valde cha-
rus fuit: ꝛ
a tota eo-
rum curia
valde vene-
rabatur. Erat enim vir totius
prudentie: in ſermone verax: in
iudicio iuſtus in conſilio pro-
uidus: in commiſſo fidelis: in
interuentu ſtrenuus: in vni-
uerſa morum honeſtate precla-
rus. Et neceſſe erat: vt quem
deus perfuderat gratia ab om-
nibus amaretur. Lectio tertia.

S Ub chlamyde vo terreni
imperij chriſti militem ha
bebat abſconditum: ad hoc tan
tū vt chriſtianorū aīos quos in
tormentis videbat deficere cō-
fortaret. Marcelliano igitur ꝛ
marco in certamine cōſtitutis
ad fletus ſuorum eos reuocan-

tũ emollitis? in mediũ ſe obij-
ciẽs dixit. O fortiſſimi milites
chriſti: o diuini prelij bellato-
res: per nimiã virtutẽ perueni-
ſtis ad palmam: et nũc per miſe
ra blandimẽta coronã deponi-
tis ſempiternam? Lectio. iiij.

Iſti quos ploratẽs attẽdi-
tis q putãt q̃ iſta vita ſit
ſola: ſi ſcirent alterã eſſe igna-
ram mortis: triſtitie neſciam: in
qua imortalitas regnat: et gau-
dia perpetua cõmorantur: pro-
fecto vobiſcum ad illã feſtina-
rent pertingere: iſtã pro nihilo
reputantes. Iſta enĩ vita fugi-
tiua eſt. Hec ab origine mũdi
in ſe credẽtes fefellit. Hec per
oĩa crimina currere cogit ama
tores ſuos: et poſtq̃ omni ſpur-
citia fuerit laginata: ſeruiẽtes
ſibi tradit morti perpetue. L. v.

Hoc eſt quod vos o amici
fallit: vt amicos veſtros eũ
tes ad vitam perpetuã iniuſto
iudicio reuocetis. Qui ſi dile-
ctioni veſtre conſenſiſſent: pau
co quidem tempore vobiſcum
eſſe poterant. Poſtea vero ſic
ſeparari habuerunt: vt nunq̃
eos niſi in tormẽtis perpetuis
videretis: vbi edax flãma incre
dulorum animas deuorat: que
nullo termino finit et ad redi-
uiua incendia iterũ q aduſtus
fuerit reparatur. Lectio. vj.

Hanc ergo penam iſtos et
vos permittite euadere: et
ad coronã pertingere deſtina-
tam. Nolite timere: non ſepara
buntur a vobis: ſed vadũt vo-
bis pparare in celis ſydereas
manſiones: in quibus vna vo-
biſcum et cum filijs veſtris in
perpetuo gaudio maneatis. O
vere degenerat qui huius vite
amore nõ rapitur: in qua diui-
tie et delitie et gaudia ſic ichoã-
tur vt finiri nõ poſſint: cuius q
amator eſſe noluerit: et iſtã per-
det: et illã nõ inueniet: et a mor-
te ppetua capiet. Lectio. vij.

Nolite amici reuocare quos
diligitis a vita ad mortẽ:
a gaudio ad luctum: a lumine
ad tenebras: ab eterna requie
ad penas ſempiternas. Magis
autẽ noſipſos preparemus ad
euadendum penas eternas: vt
ad ſydereas manſiones plenas
delectatione peruenire poſſimꝰ.
Cum hec et ſimilia ſebaſtianus
proferret: ſubito ſplendore il-
luminatus eſt: et apparuit iuue-
nis pallio cãdido amictꝰ dans
ei pacem: et dicens ſemper me-
cum eris. Lectio. viij.

Zoe vero vxor nicoſtrati:
in cuius domo hec agebantur:
vidit angelum tenentẽ librũ
ante oculos eiꝰ ex cuius lectio-
ne loquẽtis oratio decurrebat

Hiis aūt qui venerant ad deci-
piendum ⁊ multis aliis cōuer-
ſis ad chrm̄ ⁊ martyrio cōſum-
matis ad confortationē bti ſe-
baſtiani: diocletianus tandem
fecit eū quaſi ericiū impleri ſa-
gittis in cāpo: ⁊ poſtea tādiu in
hypodromio fuſtigari: quouſqꝫ
ſpiritum exhalaret. Lectio.ix.
Cum quedam mulier nupta
in craſtinuz itura ad dedicatio-
nē eccleſie beati ſebaſtiani ipſa
nocte noluiſſet abſtinere a viri
concubitu: in craſtino cuz iuiſ-
ſet ad eccleſiam illaz mox vt re
liquie beati ſebaſtiani oratoriū
ſunt ingreſſe diabolus eam ar-
ripuit: ⁊ publice vexare cepit.
Cum autem preſbyter eccleſie
pallium altaris ſuper eam ob-
tuliſſet diabolus ipſum inuaſit.
Cum autem amici eius duxiſ-
ſent eam ad incantatores: ad
carmina eoruz exiuit diabolus:
ſed mox legio in eam intrauit
durius eam affligens. Sed bea
tus fortunatus aduocatus eam
die. 21 ex toto ſanauit. ¶ Sancte agne
tis virginis ⁊ martyris. Ad ma-
gnificat añ. Beata agnes in me-
dio flammarum expanſis manib'
orabat: te deprecor venerande co-
lende pater metuende: qꝛ per ſanctū
filium tuum minas euaſi ſacrilegi
tyranni ⁊ carnis ſpurcitias im-
maculato calle tranſiui: ⁊ ecce ve-
nio ad te quem amaui: quem queſi
ui: quem ſemper optaui. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
deus: qui infirma mundi
eligis: vt fortia queqꝫ confun-
das: concede propitius: vt q̄ bea-
te agnetis virginis ⁊ martyris
tue ſolēnia colimus: eius apud
te patrocinia ſentiamus. Per.
Ad matu. ¶ In .j. noct. aña.
Diſcede a me pabulū mortis: qꝛ iā
ab alio amatore preuenta ſum. Ps.
Dn̄e dn̄s. Añ. Annulo ſuo ſub-
arrauit me dn̄s meus ieſus chri-
ſtus: ⁊ tanqꝫ ſponſam decorauit me r
corona. Ps. Celi enarrant. Añ. 9
Dexterā meā ⁊ collū meū cinxit la
pidibus precioſis: tradidit auri-
b' meis ineſtimabiles margaritas.
Pſalmus. Domini eſt terra. g
Ex geſtis eius. Lectio.j.

Beata
agnes
dum etatis
ſue āno ter
tiodecimo
a ſeculis re
uertitur: a
prefecti fi-
lio adama-
tur. Cum
autem pre-
tioſiſſima ornamēta ſibi ab eo
oblata quaſi ſtercora reſutaſ-
ſet: ⁊ ipſe multo maiora pro-
mitteret: tale fert ei dediſſe re-

ſponſum. Diſcede a me pabu-lum mortis:q2 ab alio amatore preuenta ſum: quem cũ amaue ro caſta ſum: cũ tetigero mun-da ſum: cum accepo ṽgo ſum. ℟. Die feſtũ ſacratiſſime ṽginis ce lebremus q̃liter paſſa ſit btã agnes ad memoriã reuocem⁹:tertiodecio etatis ſue anno mortẽ perdidit: ꝛ vitã inuenit:Quia ſolũ vite dilexit auctorẽ.℣. Infantia quidẽ cõputa batur in annis:ſed erat ſenect⁹ mẽ tis immenſa.Quia. Lectio .ij.

Audiens hec ſpõſ⁹ iuuenis lecto pſternitur:ꝛ p alta ſuſpiria amor a medicis apit. Fiũt hec nota patri cepitq3 in-grere qs eſſet: de cui⁹ poteſtate agnes ſe iactaret. Dictumq3 eſt ei hãc eſſe chriſtianã: ꝛ ita ma gicis artibus occupatã: vt di-cat chriſtũ ſponſum ſuum eſſe. ℟. Dexteram meã ꝛ collũ meũ cin xit lapidibus pretioſis:tradidit au ribus meis ineſtimabiles margari tas.Et circũdedit me vernantibus atq3 coruſcantibus gemmis.℣. In duit me dñs cyclade auro texta: immenſis monilibus ornauit me. Et circundedit me. Lectio .iij.

Ad hec pfectus eã ſibi p-ſentatã pmo blandis ſer monib⁹:deinde terrorib⁹pulſa t ſz ipſa terrentẽ ſicut blãdientẽ derideret. Qd videns pfectus titu lum ſibi chriſtianitatis oppoſuit: ꝛ nudã iuſſit ad lupanar duci. Sed ſtatim crine ſoluto tantã denſitatẽ capillis ei⁹ gratia di-uina cõceſſit vt melius eorũ fim briis q̃ veſtib⁹ tecta videretur. ℟. Induit me dñs veſtimẽto ſalu-tis ꝛ indumẽto letitie circũdedit me:Et tanq̃ ſponſam decorauit me corona. ℣. Tradidit aurib⁹ meis ineſtimabiles margaritas:ꝛ circũde-dit me vernãtibus atq3 coruſcanti bus gemmis.Et tanq̃. Gloria.Et. ¶ In ſecundo nocturno aña. Chriſtus circũdedit me vernanti-bus atq3 coruſcantibus gemmis p tioſis.ps.Eructauit. Añ. Induit 16
me dñs cyclade auro texta : ꝛ im-menſis monilibus ornauit me.ps. Deus noſter. Añ. Poſuit ſignũ 16
in faciem meam: vt nullum preter eum amatorem admittã. ps. Fun damenta. Lectio .iiij. 15
Ingreſſa igitur agnes tur-pitudinis locum angelum do-mini inuenit circũdantem eã tanto lumine: vt nullus eã pre ſplẽdore videret Apparuit au tem ꝛ ei ſtola candidiſſima ad ſtaturam ſuam:quã induit gra-tias agens deo. Interea omnis qui fuiſſet igreſſus dans hono-rem immenſo lumini mundior egrediebat̃ q̃ ingreſſus fuiſſet. ℟um. Amo chriſtuz in cui⁹ tha lamum introiui:cuius mater vir-go eſt:cuius pater feminaz neſcit:

cuius mihi organa modulatis vo-
cib⁹ cantant: Quē cū amauero ca
ſta ſum cū tetigero mūda ſum: cū
accepero virgo ſum. ℣. Annulo ſuo
ſubarrauit me ⁊ imēſis monilibus
ornauit me. Quem. Lectio. v.

I Nter hec pfecti filius ve-
nit ad locum cū ſodalib⁹
ſuis: ⁊ deridens alios audacter
ingreſſus eſt. Et videns tantū
lumen circa virginē ⁊ irruens
in eam: in ipſo lumine priuſq̄
eam manu contingeret cecidit
in faciem ſuā. Et ſuffocatus a
diabolo expirauit. Ingrediens
autem vnus ex iuuenibus viſo
ꝙ moram faceret ⁊ mortuum
eum inueniens: exclamauit di-
cēs. Piiſſimi romani ſuccurri
te: meretrix iſta magicis artib⁹
pfecti filiū interfecit. ℟. Mel
⁊ lac ex ore eius ſuſcepi: Et ſanguis
eius ornauit genas meas ℣. Cui⁹
pulchritudinē ſol ⁊ luna mirant
ipſi ſoli ſeruo fidē. Et. Lcō. vi.

P Refectus igitur hec au-
diēs venit ad locū ⁊ dixit
Crudeliſſima feminarum in fi-
lio meo voluiſti tuam artē ma-
gicam demonſtrare. At illa. Il-
le cuius voluntatē volebat per-
ficere: in eum poteſtatem acce-
pit. At ille. In hoc apparebit
q̄ nō magice iſta feciſti: ſi dep-
cata fueris angelum tuum ⁊ re
ſtituas mihi filium. Cui illa.
Quia tempus eſt vt virtus do
mini noſtri ieſu chriſti manife-
ſtetur: egredimini foras. Prium
Ipſi ſum deſponſata cui angeli ſer-
uiunt: cuius pulchritudinem ſol ⁊
luna mirant: ipſi ſoli ſeruo fidem.
Ipſi me tota deuotione committo.
℣. Dexteram meā ⁊ collum meum
cinxit lapidibus precioſis: tradidit
auribus meis ineſtimabiles mar-
garitas. Ipſi me tota. ¶ In. iij.
noct. añ. Mel ⁊ lac ex eius ore ſuſ
cepi: ⁊ ſanguis eius ornauit genas
meas. Ps. Cantate. Añ. Cuius
pulchritudinem ſol ⁊ luna miran- 34
tur: ipſi ſoli ſeruo fidem. Ps. Dñs
regnauit. Añ. Ipſi ſoli ſeruo fi- 34
dem: ipſi me tota deuotione com-
mitto. Ps. Cantate. Lectio. vij. 34

O Rante igitur illa appa-
ruit ei angelus dñi: ⁊ ele-
uauit eam flentē ⁊ iuuenē ſuſci-
tauit. Qui egreſſus foras cepit
clamare. Unus eſt deus in celo
⁊ in terra ⁊ in mari: qui eſt de⁹
chriſtianorum. Ad hanc vocē
templorū pontifices conturbā-
tur. Prefectus aūt hoc vidēs
obſtupuit: ſed ne videretur cō-
tra tēplorū pontifices agere: vi-
carium relinquens receſſit tri-
ſtis ꝙ eā liberare non poſſet.
℟. Jam corpus eius corpori meo
ſociatum eſt: ⁊ ſanguis ei⁹ ornauit
genas meas. Cui⁹ mr̄ virgo eſt: cui⁹
pater feminam neſcit. ℣. Ipſi ſum

deſponſata cui angeli ſeruiũt: cuiꝰ pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur. Cuius. Lectio. viij.

Nunc vicarius aſpaſiꝰ igne copioſo accenſo: iuſſit eam iactari in medio. Quod cũ factũ fuiſſet: flãma in duas partes diuiſa ipſaʒ in nullo ꝯtingebat incendium: ſed miniſtros exurebat. Tũc beata agnes orationem fecit dicens. Omnipotens adorande colende tremẽde pater dñi mei ieſu chriſti benedico te: q2 per filium tuum euaſi minas hominũ impioꝝ ⁊ ſpurcitias diaboli impolluto calle tranſiui. ℟. Pulchra facie: ſed pulchrior fide beata es agnes reſpuens mundũ letaberis cum angelis: Intercede pro nobis oĩbus. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna. Intercede pro nobis. Lectio nona.

Et iterum addidit dicẽs. Benedico te pater ꝓdicande: quia inter flammas intrepidã me ad te venire permittis. Ecce quod credidi iam video: quod ſperaui iã teneo: qđ concupiui amplector. Te confiteor labijs: te totis viſceribus concupiſco. Cumqʒ compleſſet orationem: ignis penitus eſt extinctus. Aſpaſius autem populi ſeditionem non ferẽs: gladium in eius guttur immergi fecit: ⁊ ſic migrauit ad chriſtum. ℟. Ops adorande colende venerãde tremende benedico te: Quia per filium tuuʒ vnigenitũ euaſi minas hominum impiorum: ⁊ ſpurcitias diaboli impolluto calle trãſiui. ℣. Te confiteor labijs: te corde: te totis viſceribus concupiſco. Quia. Gloria. Quia. ¶ In lau añã. Ingreſſa agnes turpitudinis locum angelũ domini preparatum inuenit. Añ. Mecum enim habeo cuſtodem corporis mei angelum domini. Añ. Ipſi ſuʒ deſponſata cui angeli ſeruiunt: cuius pulchritudinem ſol ⁊ luna mirantur. Añ. Benedico te pater domini mei ieſu chriſti: quia per filium tuum ignis extinctus eſt a latere meo. Añ. Congaudete mecum: ⁊ congratulamini: quia cum his omnibus lucidas ſedes accepi. Ad bñs añ. Stans beata agnes in medio flammarum expanſis manibus orabat ad dominũ: omnipotens adorande colende tremende benedico te: ⁊ glorifico nomen tuuʒ in eternuʒ. ¶ Sancti vincentij marty. ad veſ. ſuper ps. añã. Iſte eſt qui pro lege dei ſui morti ſe tradidit: nõ dubitauit mori: ab iniquis interfectus eſt: ⁊ in eternũ viuit cũ chriſto: agnuʒ ſecutus eſt ⁊ accepit palmam. ℟. Chriſti miles. vſ. Ad mgt añã. Sacram preſentis 231 diei ſolennitatẽ humili celebremꝰ deuotione: qua inuictus chri mar

tyr vincentius tyrráno deuicto inſi
gné victorie palmã celo gaudés i-
tulit. Oro.

A Deſto domi-
ne ſuppli-
cationibus
noſtris: vt
qui ex ini-
quitate no-
ſtra reos
nos eſſe co
gnoſcimus
beati vincentij martyris tui in
terceſſione liberemur. Per d.
Memoria de ſancta agnete:ni
ſi feſtũ transferatur antiphona.
Ecce quod cupiui iam video:quod
ſperaui iam teneo:illi ſum iuncta
in celis:quem in terris poſita tota
deuotione dilexi. ¶ Ad matu.in
uit. Uincentem mundũ adoremus
dñm: In quo preſſuram mũdi mar
3 tyr vicit vincentius. ps. Uenite.
¶ In.j.noct. añ. Sanct^o vincen
tius a pueritia ſtudijs literarum
traditus: ſuperna ſibi prouidẽte cle
mentia gemina ſcientia efficaciſſi-
3 me claruit. ps. Beatus vir. Añ.
Sanctitate quoqꝫ inſignis: Diaco-
nij arce ſuſcepta: vices põtificis di
3 ligenter exequebatur. ps. Qua-
re fre. Añ. Ualerius igitur eps
& leuita vincentius ſpe fruendi vi-
ctoria diuinitus ſubnixi: in cõfeſ
ſione deitatis alacriter cucurrerũt
ps. Dñe quid. ¶ Ex geſtis eius
Lectio .j.

B Eatus
vincẽ
tius nobiliſ
ſimus gene
re a pueri-
tia ſtudijs
literarum
traditus ſã
valerio epi
ſcopo ciui-
tatis ceſaree auguſtane claruit.
Factus autem ab eo archidia-
conus vices eius quia erat im-
peditioris lingue & contempla
tioni vacabat diligẽter exeque
batur. Cum autem daciano da
ta eſſet poteſtas a diocletiano
ſeuiendi ĩ chriſtianos: pronius
valerius & vincentius apud va
lentiam ſunt carceri deputati.
℟. Sacram preſentis diei ſolenni-
tatem humili celebrem^o deuotione
qua inuictus chriſti martyr vincen
tius tyranno deuicto: Inſignem vi
ctorie palmaꝫ celo gaudens intulit.
℣. Peracto paſſionis ſue veneran
do triumpho angelorũ cetibus co
mitatur. Inſignem. Lectio.ij.
C Um autem producti poſt
modum eſſent coram eo
& eos multis modis induceret
vt noua religione dimiſſa anti-
quam tenerẽt: & beatus valeri-
us vir mire innocentie taceret:

dixit vincentius: Si iubes pa
ter: reſponſis iudicē aggrediar.
At ille: Dudum fili chariſſime
diuini verbi tibi curam cōmiſi:
& nunc pro fide qua aſtamus
reſpōſa committo. ℟. Sanctus
vincentius chriſti martyr proui
dente ſuperna clementia que ſibi
eum preuidebat vas electionis futu
rum: Gemina ſcientia efficaciſſime
claruit. ℣. Sanctitate quoq; inſi
gnis diaconij arce ſuſcepta vices
pontificis diligenter exequebatur.
Gemina. Lectio tertia.

Nunc vincentius cōuerſus
ad dacianum dixit. Scito nefa
rium eſſe apud chriſtianos: deita
tis cultum abnegare. Et ne te
longius protrahā: confitemur
nos chriſtiane religionis culto
res & vnius ac veri dei famulos
& teſtes. In cuius noie ɔtra te
pugnaturi ſpiritualia arma ac
cipimus. Supplicia vo tua nō
timemus: q2 p ipſa deducimur
ad coronā: & p mortē ad vitam.
℟. Leuita vincentius dixit btō va
lerio: Si iubes pater ſancte reſpon
ſis iudicem aggrediar iam tibi fili
chariſſime diuini verbi curam cō
miſeram. Nunc quoq; pro fide qua
aſtamus reſponſa committo. ℣. Ti
bi eni gemina ſcia pollēti, ac ſuper
ni amoris igne feruenti: & celeſtis
olim doctrine miniſteriū delegaui.
Nūc. Gloria. Pro fide. ℂ In .ij.
noct. añ. Tanto nāq; feliciores ſe
eē credebāt: q̃to acrior a tyrāni ſup
plicia pia longanimitate certaſſent
euicere. ps. Cū inuo. Aij. Leui
ta vincēti9 dixit btō valerio: ſi iubes
pr̄ ſcēe rñſis iudicē aggrediar. ps.
Verba mea. Añ. Iā tibi fili cha 1
riſſime diuini vbi curā cōmiſeraz:
nūc quoq; p fide qua aſtam9 reſpō
ſa cōmitto. ps. Dñe dñs. L. iiij. 2

Um aūt hec & ſimilia mul
ta diceret: iratus dacian9
dixit: Iſtū epz amouete & ſub
eat exiliū qm cōtēpſit iuſſa pn
cipū. Iſtū aūt exhibete tormen
tis: qm in cōtumeliā prorupit.
Vincētius autē alacri vultu re
ſpōdit. Hoc ē qd ſemp optaui
hoc eſt qd modis oib9 exqſiui.
Inſurge ergo & toto malignita
tis ſpū debacchare: videbis me
virtute dei plus poſſe dum tor
queor q̃ tu ipſe q torqs. ℟.
Ecce iā in ſublime agor & oēs pnci
pes tuos ſclo altior tyrāne deſpicio
nolo gliā meā minuas nec dāna i
ferras laudi: Paratus ſum enim ad
omnia tormenta pro ſaluatoris no
mine ſuſtinenda. ℣ Inſurge ergo
& toto malignitatis ſpiritu debac
chare: videbis me dei virtute plus
poſſe dū torqueor q̃ tu ipſe qui
torques. Paratus. L. cō. v.

Ad hec adhibetur tormen
toꝝ diuerſitas: eculeus: vngula:
patibulū: lectus cū coſtis ferra

tis: ſup carbonū cōgeriē lamine ferree: liquor ferri ardentis decurrēs. Viſcerū interiora nudātur: depēdet a ruina: ſanguis fluit. Sed in his oibus imotus permanens: et erectis in celū luminibus orās vicit: adeo vt diceret dacianus victi ſumus. ℟. Aſſumptus ex eculeo leuita vincentius atq3 ad patibulū raptus: tortores ſuos pene preueniens: mores carnificū arguēdo ad penā alacriē pperabat. ℣. Intrepidus itaq3 dei athleta: candentis ferri machinam vltro ꝯſcēdit. Mores. Lectio. vj.

Deinde ponit in carcere tenebroſo: pedib⁹ ligno ꝯſtrictis. Sternunt fragmēta teſtaꝝ: vt quocūq3 ſe verteret vulnera ipſa inueniret vnde lederētur. Priuat omni cōſortio humano: ſed adſunt angeli: lux refulget: laxant ligna: teſtaꝝ aſperitas vertit in floꝝ molliciē. Dantur laudes deo: et angelice vocis ſuauitas ꝓcul diffundit. ℟. Chriſti miles precioſus leuita vincētius vt tribunal ſponte rogū conſcendit intrepidus. Cuius ſalis crepitantis p corpus minutie ſparſim ibāt: Atq3 prune ꝯnabant ſanguine. ℣. Inter hec manet immotus ille dei famulus: orans chriſtū in ſublime erectis luminib⁹. Cui⁹. Gli. Atq3. ¶ In. iij noct. aña. Beatus vincentius cuius mens iā

cōſcia de coronis dixit daciano: hactenus a te habitus ſermo de negāda fide porauit. ps. In dño. Añ. 3
Nefarium tñ apud chriſtianorum prudentiam eſſe cognoſce deitatis cultū abnegando blaſphemare. ps. Dñe quis. Añ. Profitemur enī 4
chriſtiane religionis nos eſſe cultores: ac vnius veri dei pmanētis in ſecula famulos et teſtes. ps. Domi 7
ne in virtute. Lcō. vij.

Vigilantes cuſtodes hec vidētes: cum multis alijs concurrentibus ad dominum conuertuntur. Referuntur hec daciano. Et ille inſaniēs reponat inqt in lecti mollicie: vt poſt renouetur iterum ad tormenta. Qđ cum fieret pijs credentiū manibus celo ſpiritū reddidit. ℟. Beatus dei athleta vincentius horrendo clauſus ergaſtulo carceris: pſalmum deo et hymnum angelorum frequētia releuatus letus dicebat: Quorum vallatus caterua venerando fouebat obſequio: et mulcebatur alloquio. ℣. Dantur ergo laudes deo altiſſimo: et reſonāte organo vocis angelice modulata ſuauitas procul diffunditur. Quorum vallatus caterua. Lectio. viij.

Quo audito dacianus fecit corpus ꝓijci in campum: a feris et auibus cōſumendū. Sed affuit coruus: qui feras et aues abigebat. Lupum

quoq; immanē repulit: quí re-
tro reſpiciens fixo intuitu cre-
ditur angelorum cuſtodiam ad
miratus fuiſſe. Deinde fecit eū
in mare proijci in alto cū mo
la funibus ad collū ligata. ℞.
Agnoſce o vincenti inuictiſſime, p
cuius nomine fideliter decertaſti.
Ipſe tibi coronam paratam ſeruat
in celis qui te fecit victorem in pe
nis. ℣. Eſto igitur iam ſecurus de
premio qđ mox depoſito onere car-
nis noſtro eris addendus collegio.
Ipſe tibi coronam. Lectio .ix.

Feſtinantibus vero ſubmer
ſorib⁹ hec nunciare dacia
nodi virtute delatus eſt ad lit
tus quoddam. Et facta ſuper
hoc reuelatione cuidam vidue
concurrentibus illuc fidelibus
repertum corpus ſepultum eſt
ab eis in quadam baſilica par-
na ibi ppe. Ceſſante vero rabie
perſecutionis deuotio fidelium
honorabilius eum extra muros
ciuitatis valentie ſepeliuit. ℞.
Vir inclytus vincētius martyr do-
mini precioſus ſuccēſus igne diui-
ni amoris cōſtanter ſuſtinuit ſup-
plicia paſſionis: Et per imanitatem
tormentorum Peruenit ad ſocieta
tem angelorum. ℣. Cuius interceſ
ſio nobis obtineat veniam qui per
tormenta paſſionis eternam meruit
palmam ⁊ ſempiternam coronam.
Et per. Glia. Peruenit. ¶ In lau.
dib9

aña. Aſſumptus ex eculeo leuita
vincentius atq; ad patibulū rapt⁹
moras carnificū arguēdo ad penā
alacriter properabat. Añ. Intrepi
dus itaq; candentis ferri machi-
nam vltro cōſcendit: ac manens im
motus erectis in celū luminibus
dominū deprecabatur. Añ. Hinc
horrendo carceris clauſus ergaſtu-
lo dei athleta: angelorum veneran-
do fouebatur obſequio ⁊ mulceba-
tur alloquio. Añ. Agnoſce o vin-
centi inuictiſſime: quia pro cuius
nōie fideliter decertaſti: ipſe tibi co
ronam preparatam ſeruat in celeſti
bus. Añ. Datur ergo laudes deo
altiſſimo: ⁊ reſonante organo vocis
angelice modulata ſuauitas pcul
diffunditur. Ad bñs aña. Egre-
gius dei martyr vincentius diris
tormentoꝝ ſupplicijs pro cħo ala
criter ſuperatis: ac felicis pugne
agone conſtanter expleto: tandem
pretioſam reſolutus in mortē: celo
triūphans ſpiritum reddidit. Ad
magī añ. Beatus vincētius appli
catus tormētis alacri vultu dei p-
ſentia roboratus dixit: hoc eſt quod
ſemp optaui ⁊ votis omnib⁹ exqui-
ſiui. Oratio vt ſupra. ¶ Per
octa. beati vincentij ad memo-
riā in laudi. aña. Aſſumptus. ℣.
Corona. In veſper. aña. Beatus.
Vincentius. ℣. Gloria. Oro ſicut
in die. ¶ Sancte emerētiane die .23.
virginis ⁊ martyris. Oratio.

Indulgentiã nobis domine btã emerentiana v̇go et martyr imploret: que tibi grata ſemꝑ extitit: ꝛ merito caſtitatis: ꝛ tue profeſſione virtutis. Per domi. Lectio prima.

Emerentiana virgo ſanctiſſima collactanea beate agnetis Et lȝ adhuc cathecumina: ꝯſtanter intrepida cõtra ſeuientes aſtabat imobilis: ꝛ in his verbis exprobrabat eos dicens. Superflui miſeri caduci atqȝ atrociſſimi deum dñm qui in celis eſt contẽnitis oīpotẽtẽ: ꝛ colentes eum occiditis: ꝛ ꝓ defenſione lapiduȝ innocentes hoies iugulatis. Lcõ ſecũda.

Hec ꝛ his ſimilia dum turbis furentibus diceret lapidata eſt ab eis: ꝛ orans ad ſepulchrũ beatiſſime agnetis emiſit ſpiritum: nõ dubiũ qꝛ in ſuo ſanguine baptiçata: que pro defenſione iuſtitie dum confiteretur dominum mortem conſtanter accepit. Eadem autem hora factus eſt terremotus vehementiſſimus. Lectio tertia.

Cum autem eſſet nimia celi ſerenitas: tante coruſcationes tantaqȝ fulgura ꝛ tonitrua extiterunt: vt pars maxima inſani populi expiraret. Unde factum eſt vt nullus penitus ex eo aduenientibus ad ſepulturas ſanctorum: aliquas moleſtias excitaret. Uenientes autem parentes beate agnetis cum ſacerdotibus abſtulerunt corpus ſancte virginis emerentiane: ꝛ ſepelierunt illud in cõfinio agelli beatiſſime virginis agnetis: per omnia benedictus deus noſter amen. ¶ In conuerſione ſancti pauli apli ad veſperas ſup pſal. añ. Sancte paule apoſtole predicator veritatis ꝛ doctor gentium intercede pro nobis ad deum qui te elegit. Capitulũ.

Saulus adhuc ſpirans minarum ꝛ cedis in diſcipulos domini acceſſit ad principem ſacerdotuȝ: ꝛ petijt ab eo epl'as in damaſcum ad ſynagogas: vt ſiquos inueniret huius vie viros ac mulieres: vinctos ꝑduceret hieruſalem. ℞. Magnus

gnus ſanctus. V. Hymnus.

Doctor egregie paule mores inſtrue ⁊ mente polū nos trāſferre ſatage: donec pfectū largiat plenius: euacuato quod ex parte geſſimus. Sit trinitati ſempiternā gloria: honor poteſtas atq; iubilatio: in vnitate cui manet imperiū: extunc ⁊ modo per eterna ſecula. Amē.

Ad magt aīa. Elegit dominus virum de plebe ⁊ claritatem viſionis eterne dedit illi: celebremus cōuerſionē ſancti pauli apoſtoli gaudium ſit in celo: ⁊ in terra pax hominibus bone voluntatis. Oro.

Deus qui vniuerſum mūdum beati pauli predicatione docuiſti: da nobis q̄ſumus vt qui eius hodie conuerſionem colimus: per eius ad te exēpla gradiamur. Per dominum.

¶ Ad matu. inuita. Laudemus deum nrm. In cōuerſione apoſtoli pauli. Hym. Doctor egregie.

¶ In .i. noc. aā. Saulus adhuc ſpirans minarum ⁊ cedis in diſcipulos domini: abijt ad principem ſacerdotū: ⁊ petijt ab eo: vt vbicūq;

inueniret huius vie viros: vinctos
pduceret hieruſalē. Ps. Celi enar. 6
V. Paternarum traditionum am
plius emulator exiſtēs. Poſt ps.
V. ante aīa dicatur ⁊ hoc in cō
ſimilibus obſeruet antiphonā
aīa. Ibat igit ſaulus furijs inuect9
virū toto pectore virus efflabat: ⁊
ſanctorum ſanguinē ſine intermiſ
ſione ſitiebat. Ps. Benedicam. 11
V. Per totam iudeam inſania fe
rebat: vt chriſti mēbra laniaret in
terris. Aīa. Et ſubito circūfulſit
eū lux de celo: ⁊ cecidit in terrā: ni
hilq; videbat. Ps. Eructauit. V. 16
Audiuit aūt vocē dicentē ſibi: ſaule
ſaule qd me pſequeris? V. In oēm.
Ex geſtis eius. Lectio prima.

Beatus paulus dicebatur prius ſaulus. Qui cū eēt ſapientiſſim9 in lege moyſi edoctus a gamaliele: chriſtianos tāto odio perſequebatur q qñ btūs ſtephanus lapidabat a iudeis: ipſe omnium veſtimēta ſeruabat vt cū oium manibus lapidare videret. Hic ēt p poſſe ſuo deſtruebat eccliam dei: ingrediēs domos ⁊ trahens inde viros ⁊ mulieres ⁊ in carcerē ponens.

R. Saulus adhuc ſpirās minaꝝ ⁊ cedis i diſcipulos domini: abijt ad principem ſacerdotū ⁊ petijt illum: Ut vbicūq; inueniret huius vie viros: vinctos perduceret in hieruſalem. V. Ibat igitur ſaulus furijs

inuectus:dirūq̧ toto pectore virus
efflabat.Et vbicunq̧. Lectio.ij.

SEqnti igiꝫ āno a paſſione
dñi:anno dico emergenti
nō naturali ſcilicet mēſe ōcio a
paſſione dñi ipetrauit lfas a pō
tificib⁹ legis:vt oēs chriſtianos
q̄s iueniret victos ꝑduceret in
hierl'm.Et cū iter faceret a hie
rusalē. appropinq̄uit damaſco.
Et ſubito cecidit ſup eū lux i-
mēſa de celo:ꝛ cadēs in terram
audiuit vocē dicētē ſibi. Saule
ſaule qd me perſeq̄ris?ſtult⁹ es
ſi ꝯtra ſtimulū calcitrare diſpo
nis. ℟. Jbat igiꝫ ſaulus furijs in
uectus:dirumq̧ toto pectore virus
efflabat:Et ſanctoꝝ ſanguinē ſine i-
termiſſione ſitiebat. ℣. Per totam
iudea i inſania ferebaꝫ vt chri mem
bra laniaret in terris.Et. Lcō.iij.

REſpōdit ſaulus : Quis es
dñe?Et ille.Ego ſū ieſus
naçarenus:quē tu pſeq̄ris. Re
ſpōdit ſaulus. Dñe qd me vis
facere?Et dñs ad eum. Surge
ꝛ ingredere ciuitatē damaſcū:ꝛ
ibi diceꝫ tibi quid te oporteat
facere.Uiri aūt qui comitabā-
tur cū eo ſtabant ſtupefacti:au-
dientes quidē vocē:neminē aūt
cū quo loqueretur vidētes. ℟.
A chriſto de celo vocatus: ꝛ in ter-
ram proſtratus: ex perſecutore effe-
ctus eſt vas electiōis:ꝛ plus omni-
bus laborās multo latius inter ꝑ

mines verbi gratiam ſeminauit.
Atq̧ doctrinā euangelicā ſua predi
catione compleuit. ℣. Inter apoſto
los vocatione nouiſſimus: predica-
tione primus:nomē chriſti multo-
rum gentium manifeſtauit populis.
Atq̧. Gloria. Atq̧. ¶ In.ij.noct.
añ. Saule ſaule quid me perſeque-
ris?quis es domine?ego ſum ieſus
naçarenus:quem tu perſequeris:du
rum eſt tibi ꝯtra ſtimulū calcitra
re. ps. Oēs gē. ℣. Circūfulſit eū 17
lux de celo:ꝛ audiuit vocem dicen-
tem ſibi. Añа. Saulus autem tre
mens ac ſtupens dixit ad ieſum:do-
mine quid me vis facere?ait autē
dñs:ſurge ꝛ ingredere ciuitatem:ꝛ
dicetur tibi quid te oporteat facere.
ps. Exaudi deus deprecati. ℣.
Uiri autē qui comitabantur cum
eo ſtabant ſtupefacti. Añа. A chri
ſto de celo vocatus ꝛ in terram ꝓ-
ſtratus ex perſecutore factus eſt vas
electionis. ps. Exaudi deus ora- 28
tionem. ℣. Proſtratus eſt ſeuiſſi
mus perſecutor:ſed erectus eſt fide-
liſſimus predicator. ℣. Conſtitu-
es eos. Lectio quarta.

SUrrexit aūt ſaulus de ter
ra : apertiſq̧ oculis nihil vide-
bat.Ad manus aūt illum tra-
hētes introduxerūt damaſcum:
ꝛ erat ibi tribus diebus nō vi-
dēs:ꝛ nō manducauit neq̧ bi-
bit.In quo triduo docuit eum
ſps ſcūs queqȝ poſtea ꝑdicauit.

R. Uade anania quere ſaulū quia vas electiōis eſt mihi vt portet no- men meum coram gentibus ⁊ regi bus ⁊ filijs iſrael. V. Ego eniz oſtē dam illi: quanta oporteat eū p noīe meo pati. Coram. Lectio q̄nta.

E Rat autem chriſtian⁹ q dā damaſci nomine ana- nias. Et dixit ad illum in viſu dñs vt iret in vicū illū ⁊ quere ret i domo iude ſaulū orātē q2 vidit in viſu virū nomine ana- niam introeūtem ad ſe ⁊ impo nentē manus vt viſuz recipiat.

R. Ingreſſus paulus in ſynago- gas predicabat ieſum iudeis affir- mās. Quia hic eſt chriſtus. V. Stu pebāt aūt omnes qui eū audiebant dicentem. Quia. Lectio ſexta.

R Eſpondit ananias. Dñe audiui de illo. q̄ꝫta mala ſctis tuis fecerit in hierl'm. Et habꝫ poteſtatē capere chriānos oēs ⁊ icarcerare. Dixit ei dñs. Uade q2 elegi mihi eum vt por tet nomē meū corā cūctis gēti bus: ⁊ ego oſtēdā ei quāta opor teat illū pati pro nomine meo.

R. Magnus ſanctus paulus vas electionis vere digne eſt glorificādus: Qui ⁊ meruit thronum duodeci- mum poſſidere. V. A chriſto de ce- lo vocatus ⁊ in terraz proſtratus: ex perſecutore effectus eſt vas electio- nis. Qui ⁊ meruit. Gloria. Qui ⁊.

¶ In tertio nocturno. añ. ꝑpho.

Uiri autem qui comitabantur cuz eo ſtabant ſtupefacti: audiētes qui- dē vocē ſed neminem videntes. Ps. Confitebimur. V. Saulus autē 26
cadens in terram apertis oculis ni- hil videbat. Añ. Ad manus autē illum trahentes introduxerunt da maſcuz: ⁊ erat tribus diebus nō vi dens: nec manducauit neqꝫ bibit. Ps. Dñs regnauit exultet. V. Surre- 34
xit autem ſaulus de terra: apertiſqꝫ oculis nihil videbat. Añ. Uade anania ⁊ quere ſaulum: ecce enim orat: quia vas electionis eſt mihi vt portet nomē meū corā gentibus ⁊ regibus ⁊ filijs iſrael. Ps. Dñs 34
regnauit ira. V. Dixit autē domi nus in viſu ananie. Lectio. vij.

E T abijt ananias ⁊ introi uit domum: ⁊ inponēs ei manum dixit. Saule frater do- minus miſit me qui apparuit tibi in via: vt videas ⁊ implearis ſpiritu ſancto. Et cōfeſtim ceci derūt ab oculis ei⁹ tanqꝫ ſqua me: ⁊ viſum recepit. Et ſurgēs baptiçatus eſt: ⁊ comedit. R. Tu es vas electionis ſancte paule apoſtole predicator veritatis in vni uerſo mundo: Per quem omnes gē tes cognouerunt gratiam dei. V. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit: Per quem omnes gen- tes cognoue. Lectio octaua.

E T ſtatim intrās in ſyna- gogas predicabat chim.

Stupebant aũt omnes qui eũ
audiebãt dicẽtes. Nõne iſte eſt
q hãc legẽ ꝑdie deſtruebat? Cũ
ergo tto ãno a ꝯuerſiõe ſua in
damaſco ꝑdicaret: conſiliũ fe-
cerunt iudei: vt eũ occiderent.
Qd cum cognouiſſet paulus:
chr̃iani accipiẽtes eũ nocte per
murũ dimiſerũt eum in ſporta.
℟. Scẽ paule apoſtole predicator
veritatis ⁊ doctor gentiũ. Intercede
pro nobis ad deum qui te elegit.
℣. Ut digni efficiamur gratia dei.
Intercede. Lectio nona.
Tunc voluit paulꝰ ire hie-
ruſalem ⁊ ſociare ſe apoſtolis:
ſed omnes timebãt eũ non cre
dentes: qꝛ vere eſſet cõuerſus.
Tunc ſanctus barnabas addu
xit eum ad apoſtolos: petrum ⁊
iacobũ minorẽ epm in hieruſã
lem q ſoli apoſtoli tũc ibi erãt:
qꝛ alij per iudeã diſpſi erãt ad
predicandum. Et narrauit eis
paulus quõ cõuerſus eſſet. ℟.
Celebremus conuerſionem ſancti
pauli apoſtoli: Quia hodie ex perſe-
cutore effectus eſt vas electiõis. ℣.
Gaudent angeli ⁊ exultant archan
geli: ⁊ collaudant in celis filiũ dei:
Quia. Gloria. Quia. ℣. Dediſti he-
reditatem. ¶ In laudibus aña.
Saulus qui ⁊ paulus magnus pre
dicator a deo confortatus conua-
leſcebat ⁊ confundebat iudeos. ℟.
33 Dñs regna. ℣. Oſtendens qꝛ hic
eſt chr̃s filius dei viui. Aña. Sau-
le frater dominus miſit me ieſus
qui apparuit tibi in via qua venie
bas: vt videas ⁊ implearis ſpiritu
ſancto. ℣. Et abijt ananias ⁊ intra-
uit in domũ: ⁊ imponens ei manus
dixit. Aña. Sub manu continuo
ananie ceciderunt ſquame ab ocu-
lis eius ⁊ ſurgens baptizatus eſt: ⁊
accipiens cibũ confortatus eſt. ℣.
Fuit autem cũ diſcipulis qui erãt
damaſci per dies aliquot. Aña.
Proſtratus eſt ſeuiſſimus perſecu-
tor: ſed erectus eſt fideliſſimus pre-
dicator: quos domine verbis edocet
de temeritis ducat ad te. ℣. Inter
apoſtolos vocatione nouiſſimus: ꝑ-
dicatione primus. Aña. Ingreſſus
paulus in ſynagogas ꝑdicabat iu-
deis ieſum: affirmans quia hic eſt
chriſtus. ℣. Stupebant autem om
nes qui eum audiebant. Capłm
Sau. Hym. Eterna. Ad bñs 224
aña. Celebremus conuerſionẽ ſan
cti pauli apoſtoli quia hodie ex per-
ſecutore effectus eſt vas electionis:
ideo gaudent angeli: letãtur archã
geli: ⁊ collaudant in celis filiũ dei.
¶ Ad horas diei añe lau. ſine
℣. Ad tertiam cap. Saulus. 222
¶ Ad ſextam capitulũ.
Vade ananias: qm̃ vas ele- Actuũ
ctiõis mihi eſt iſte: vt portet no cap. 9.
mẽ meũ corã gẽtibꝰ ⁊ regibꝰ ⁊
filijs iſrł. ¶ Ad. ix. cap. Actuũ
Et abijt ananias: ⁊ introi- cap. 9.

uit in domū ⁊ imponens ei ma
num dixit:ſaule frater dñs mi-
ſit me ieſus q apparuit tibi in
via qua veniebas:vt videas ⁊ i-
plearis ſpū ſcō. ¶ Ad veſpe.
ſuper pſ. aña. Saulus qui. ſine
℣. capſm. hym. ℣. vt in primis
veſ. Ad mgt aīi. Cum aūt cōpla
cuit ei qui me ſegregauit ex vtero
matris mee:⁊ vocauit me per grām
ſuam vt reuelaret in me filium ſu-
um in gentibus:continuo non ac
quieui carni ⁊ ſanguini : ſed abij
ad anteceſſores meos apoſtolos.

die. 27 ¶ Sci iuliani epi ⁊ pfeſ. Oro.

Exaudi domine preces noſtras quas in ſācti iuliani confeſſoris tui atq; pōtificis ſolēnitate deferimus : vt qui tibi digne meruit famulari:eius intercedentibus meritis ab omnibus nos abſoluas peccatis. Per. ¶ Ex geſtis eius. Lectio prima.

Beatus iulian' cenomanē-
ſis epūs:dr fuiſſe ille ſimō lepro
ſus ⁊ phariſe' quē dñs a lepra
ſanauit:⁊ q dñz ad prādiū iui
tauit. Hic poſt aſcenſionem dñi
ab apoſtolis cenomanenſis epūs
ordinatus eſt. Iſte beatus epi-
ſcopus cuſpide baculi ſui ter-
ram aperiens ſitienti populo
inde fontem eduxit:⁊ quendā
cecum illuminauit. Lectio ij.

Hic dū quadā die iuxta quoſ-
dā carceres trāſiret ⁊ incarce-
rati clamarēt ad eū p liberatio
ne ſua:rogauit pncipem vt eos
ſui grā liberaret. Qui cū nō ac
queſceret ei:btūs iulian' ſe ieiu-
nijs afflixit rogās dñz p ipſoꝝ
liberatione. Exaudiuit aūt illuz
dñs. Nā diuina virtute carce-
res pateſiūt ⁊ oēs illi icarcera-
ti ad eū veniūt p ſua liberatio
ne gratias referētes. Lcō. iij.

Dum igitur multis vtutibus
clarus ac ſignis admirandus
vtpote trium mortuoꝝ ſuſci-
tator magnificus extitiſſ;: dño
ſe vocante. vj. calen. febr. in pa-
ce quieuit. Huius corpus ſa-
cratiſſimū dū portaret:mulier
qdā q filiū ſuū in caldaria ipo
ſuerat : vt mēbra eius lauaret:
atq; ſub ea ignē accenderat:vo
cib' pſallētiū attonita op' incē
ptū deſerēs ⁊ puez in caldaria
relinqns obuiā ſcō corpi occur
rit. Sed ardore fidei reſtricta e
flāma ardētis camini. Reuer-
ſaq; filiū quem aduſtū putauit
incolumē recepit. ¶ In trāſla
tōe bti thome de aquino i pmis

veſp. ſup. ps an. O q̄ felix mater
italia noui ſolis enixa radiū: o q̄
diues effecta gallia ſolis hui' ade
pta palliumio: o tholoſa feſta magna
lia tibi reddunt perenne gaudium.
14 ps Lau. pue. cū ceteris. Cap.
Gen. ca. 12.

E Gre
dere
de ſra tua ⁊
de cognatio
ne tua ⁊ de
domo pris
tui ⁊ veni i
terrā quam
monſtrauc
ro tibi: faci
amq; te in
gentem magnam ⁊ benedicā ti
Infra bi: ⁊ magnificabo nomen tuū.
R. Corpus datur. in Hymnus
S Upna mr̄ inclyta: nouis
Serta gaudijs q̄ tibi plebs
hec ſubdita: letis offert ꝯcordi
is. Q lauſuꝫ theſaurū gſe: vrba
nus ꝓſul repit: quē iā in orbis
facie cūctis patētē apit. T he
ſaurū hūc quē edidit ordo cla
rus dñicū: idē vrbanus reddidit
felic voto ſupplici. Q olēdū in
occiduis trāſmittēs mūdi pti
b' vbi ſignis aſſiduis ſuccurrit
incedētibus. S ol ſolē celi ſequi
tur dum thomas ab italia tibi
tholoſa vehit q̄ decorat gallia.
E terno regi gloriā letis cana
mus vocib': q nobis preſtet re
nia beati thome ꝓcib'. Amen.
V. Ora ꝓ nobis beate thoma. Ad
magnificat an. Noua tibi mater
eccleſia geminat cauſa leticie: cui'
olim leta preludia deſtinaſti ſupne
curie: nūc per orbē clara ⁊ digna di
gnū ꝓmunt celeſtis glorie. Oro.

D Eus
qui
beati thome
confeſſoris
tui glioſam
trāſlationē
nouis tri
buis irra
diare mira
culis: eccle
ſiam tuam
eius queſumus attolle preſidi
is: cuius ſalutiferis non deſinis
illuſtrare doctrinis. per. Ad inui
tor. inuitato. Letetur plebs fideli
um exultans nouo iubilo: Tho
mas ad patris gremium relicto re
I dit tumulo. Hymnus.
Ubar celoꝝ ꝓdiens perlu
ſtrat hemiſperiū: p ſolis iter gra
diēs ſydus petit heſperiū. Q uē
oriēte oriē decus ⁊ lux campa
nie: ⁊ i tholoſa cōditur luſtrās
orā hiſpanie. U nde pater dñi
cus ſumpſit vite ꝓconiuꝫ: illic
doctor italic' ſuū legit hoſpitiū.
A ltā profundens gratiā diui
na virtus corporis: ſalutis effica
ciam dat morbi omni generi.

Nam claudos reddit gressui
leprosos& mūdicie: vite reddū
tur mortui: mesti quoq; letitie.
Eterno rex. ℭ In. ij. noc. an.
Jam dudū lux abſcōdita fulget ex
panſis radijs & gēma terre cōdita
effertur cuz prodigijs. ps. Btūs.
An. Corpus qd viu latuit i terra
cene loculo mirandis ſignis cla
ruit: poſt i tāploſe patulo. ps. Qua
re. An. Occurrūt ſacro corpori
clerus & turbe populi cōgaudēt tan
to muneri cūcti grādes & paruuli.
ps. Dñe qd. ℣. Amauit. Lcō j

Exultēmus i dño dilectiſſimi & ſpūali iocūditate letemur: qz dñi beati thome de aqno trāſlatio glorioſa recolit: optata gaudij letitia renouat. Magna nimirum ordini predicatorum eſt allata iocūditas: cum theſaurum ſuum in alieno retētum: in proprias diuitias reportauit. Cum enim longo tēporis ſpatio ideſt annis. lxxv. ab eiuſdem doctoris felici tranſitu venerabile corpus ipſius in terracena cāpanie monaſterio foſſe noue ciſtercieñ. ordinis ſub depoſito iacuiſſet: diuina deſup inſpectante iuſtitia: ad ipſum pdicatorum ordinem eſt reductum.

℞. Ecce nouus fons hortorum diui terre conditus: fit augmētū fluuiorum rigans orbem celitus: hic eſt thomas lux doctorum inſtructus diuinitus. ℣. Hic eſt puteus hebreorū finter clauſus hic celorum ſub helia redditus. Hec. Lectio. ij.

Hoc aūt tēpore diuina diſpoſitiōe cōpleto vergēte anno dñi. M. ccc. xlix. quidam in caſtro piperni potentia fretus: cui ad ſoluēdas inimicitias quas gerebat cū pprie non ſuppeteret facultates cogitauit ex rapti ſacri corporis pphaneq; illud venditioni exponēdo vel pignori: ſacrilegas ſibi coacervare diuitias. Cogitauit nec perfecit: qz neſcit diuina iuſtitia ſubſidiū pſtare facinori: nec de ſcōrū reliquijs ſanguineas nutrire diſcordias. Sed nō latuit tā ſeua pphanitas virum inclytum defendorum comitibus virtutibus honoratum & noie. ℞. Gaudeat ſacra religio que ſpoliata caruit prius theſauro, pprio dum doctoris quē aluit & perfecit in ſtudio: nuper oſſa rehabuit. ℣. Reſtituta de primo tumulo: & recepta cū cordis iubilo. nuper. Lectio. iij.

Hic cogitamina ſcelerata preueniens: diuina dire

tis:ſup carbonū cōgerië lami-
ne ferree:liquor ferri ardentis
decurrēs. Viſcerū interiora nu-
dātur: depēdet a ruina:ſanguis
fluit. Sed in his oibus imotus
permanens:ꝛ erectis in celū lu
minibus orās vicit:adeo vt di-
ceret dacianus victi ſumus. ℟.
Aſſumptus ex eculeo leuita vincen
tius atqꝫ ad patibulū raptus:tor-
tores ſuos pene preueniens: Moras
carnificū arguēdo ad penā alacrit
ꝑperabat. ℣. Intrepidus itaqꝫ dei
athleta:candentis ferri machinam
vltro ꝯſcēdit. Moras. Lectio.vj.

D Einde ponit in carcere
tenebroſo: pedibꝰ ligno
ꝯſtrictis. Sternunt fragmēta te
ſtaꝝ:vt quocūqꝫ ſe verteret vul
nera ipſa inueniret vnde lederē-
tur. Priuat omni cōſortio hu-
mano:ſed adſunt angeli: lux re
fulget:laxant ligna:teſtaꝝ aſpe-
ritas vertit in florū mollicieꝫ.
Dantur laudes deo: ꝛ angelice
vocis ſuauitas ꝓcul diffundit.
℟. Chriſti miles pretioſus leuita
vincētius vt tribunal ſponte rogū
conſcendit intrepidus. Cuius ſalis
crepitantis ꝑ corpus minutie ſpar
ſim ibāt: Atqꝫ prune ēnabant ſan-
guine. ℣. Inter hec manet immo-
tus ille dei famulus:orans chriſtū
in ſublime erectis luminibꝰ. Cuiꝰ.
Glia. Atqꝫ. ¶ In.iij noct. aña.
Beatus vincentius cuius mens iā
cōſcia de corona dixit daciano:ha-
ctenus a te habitus ſermo de negā-
da fide potauit. ps. In dño. Aña. 3
Nefarium tñ apud chriſtianorum
prudentiam eſſe cognoſce deitatis
cultū abnegando blaſphemare. ps.
Dñe quis. Aña. Profitemur enī 4
chriſtiane religionis nos eſſe culto
res:ac vnius veri dei pmanētis in
ſecula famulos ꝛ teſtes. ps. Domi 7
ne in virtute. Lcō.vij.

E Vigilantes cuſtodes hec
vidētes:cum multis alijs con-
currentibus ad dominum con-
uertuntur. Referuntur hec da
ciano. Et ille inſaniēs reponat
inqt in lecti mollicie:vt poſt re
nouetur iterum ad tormenta.
Qd cum fieret pijs credentiū
manibus celo ſpiritū reddidit.
℟. Beatus dei athleta vincentius
horrendo clauſus ergaſtulo carce-
ris:pſalmum deo ꝛ hymnum ange
lorum frequētia releuatus letus di
cebat: Quorum vallatus caterua ve
nerando fouebat obſequio: ꝛ mul-
cebatur alloquio. ℣. Dantur ergo
laudes deo altiſſimo:ꝛ reſonāte or-
gano vocis angelice modulata ſua-
uitas procul diffunditur. Quorum
vallatus caterua. Lectio.viij.

Q Uo audito dacianus fe-
cit corpus ꝓijci in cam
pum:a feris ꝛ auibus cōſumen
dū. Sed affuit coruus: qui fe-
ras ꝛ aues abigebat. Lupum

quoqz immanē repulit: qui retro reſpiciens fixo intuitu creditur angelorum cuſtodiam ad miratus fuiſſe. Deinde fecit eū in mare proijci in alto cuz mola funibus ad collu; ligata. ℟. Agnoſce o vincenti inuictiſſime, p cuius nomine fideliter decertaſti. Ipſe tibi coronam paratam ſeruat in celis qui te fecit victorem in penis. ℣. Eſto igitur iam ſecurus de premio qz mox depoſito onere carnis noſtro eris addendus collegio. Ipſe tibi coronam. Lectio .ix.

Feſtinantibus vo ſubmerſorib⁹ hec nunciare dacia no: dei virtute delatus eſt ad littus quoddam. Et facta ſuper hoc reuelatione cuidam vidue concurrentibus illuc fidelibus repertum corpus ſepultum eſt ab eis in quadam baſilica parua ibi ppe. Ceſſante vo rabie perſecutionis deuotio fidelium honorabilius eum extra muros ciuitatis valentie ſepeliuit. ℟. Uir inclytus vincētius martyr domini pretioſius ſuccēſus igne diuini amoris cōſtanter ſuſtinuit ſupplicia paſſionis: Et per imanitatem tormentorum Peruenit ad ſocietatem angelorum. ℣. Cuius interceſſio nobis obtineat veniam qui per tormenta paſſionis eterna; meruit palmam ⁊ ſempiternam coronam. Et per. Glia. Peruenit. ℭ In laudi. aña. Aſſumptus ex eculeō leuita vincentius atqz ad patibulū rapt⁹ moras carnificū arguēdo ad penas alacriter properabat. Añ. Intrepidus itaqz candentis ferri machinam vltro cōſcendit: ac manens immotus erectis in celu; luminibus dominu; deprecabatur. Añ. hinc horrendo carceris clauſus ergaſtulo dei athleta: angelorum venerando fouebatur obſequio ⁊ mulcebatur alloquio. Añ. Agnoſce o vincenti inuictiſſime: quia pro cuius noīe fideliter decertaſti: ipſe tibi coronam preparatam ſeruat in celeſtibus. Añ. Dātur ergo laudes deo altiſſimo: ⁊ reſonante organo vocis angelice modulata ſuauitas pcul diffunditur. Ad bñs aña. Egregius dei martyr vincentius diris tormento⁊ ſupplicijs pro chřo alacriter ſuperatis: ac felicis pugne agone conſtanter expleto: tandem pretioſam reſolutus in morte;: celo triūphans ſpiritum reddidit. Ad magt añ. Beatus vincētius applicatus tormētis alacri vultu dei preſentia roboratus dixit: hoc eſt quod ſemp optaui ⁊ votis omnib⁹ exquiſiui. Oratio vt ſupra. ℭ Per octa. beati vincentij ad memoriā in laudi. aña. Aſſumptus. ℣. Corona. In veſper. aña. Beatus. Uincentius. ℣. Gloria. Oro ſicut in die. ℭ Sancte emerētiane virginis ⁊ martyris. Oratio. die. 23

Indulgentiā nobis domine beā emerentiana v[ir]go et martyr imploret: que tibi grata ſemper extitit: et merito caſtitatis: et tue profeſſione virtutis Per domi. Lectio prima.

Emerentiana virgo ſanctiſſima collactanea beate agnetis Et licet adhuc cathecumina: conſtanter intrepida cōtra ſeuientes aſtabat imobilis: et in his verbis exprobrabat eos dicens. Superflui miſeri caduci atque atrociſſimi deum dñm qui in celis eſt contēnitis oipotētē: et colentes eum occiditis: et pro defenſione lapidum innocentes hoies iugulatis. Lcō ſecūda.

Hec et his ſimilia dum turbis furentibus diceret lapidata eſt ab eis: et orans ad ſepulchrū beatiſſime agnetis emiſit ſpiritum: nō dubiū quod in ſuo ſanguine baptiçata: que pro defenſione iuſtitie dum confiteretur dominum mortem conſtanter accepit. Eadem autem hora factus eſt terremotus vehementiſſimus. Lectio tertia.

Cum autem eſſet nimia celi ſerenitas: tante coruſcationes tantaque fulgura et tonitrua extiterunt: vt pars maxima inſani populi expiraret. Unde factum eſt vt nullus penitus ex eo aduenientibus ad ſepulturas ſanctorum: aliquas moleſtias excitaret. Uenientes autem parentes beate agnetis cum ſacerdotibus abſtulerunt corpus ſancte virginis emerentiane: et ſepelierunt illud in cōfinio agelli beatiſſime virginis agnetis: per omnia benedictus deus noſter amen. ¶ In conuerſione ſancti pauli apli ad veſperas ſup pſal'aiā. Sancte paule apoſtole predicator veritatis et doctor gentium intercede pro nobis ad deum qui te elegit. Capitulū.

Saulus adhuc ſpirans minarum et cedis in diſcipulos domini acceſſit ad principem ſacerdotum: et petijt ab eo epl'as in damaſcum ad ſynagogas: vt ſiquos inueniret huius vie viros ac mulieres: vinctos pduceret hieruſalem. ℟. Magnus

die. 2 f

gnus ſanctus. Hymnus.

DOctor egregie paule mores inſtrue ꝛ mente polū nos tráſferre ſatage: donec pfectū largiat plenius: euacuato quod ex parte gerimus. Sit trinitati ſempiternā gloria: honor poteſtas atq; iubilatio: in vnitate cui manet imperiū: extunc ꝛ modo per eterna ſecula. Amē. Ad magr aña. Elegit dominus virum de plebe ꝛ claritatem viſionis eterne dedit illi: celebremus cõuerſiones ſancti pauli apoſtoli gaudium ſit in celo: ꝛ in terra pax hominibus bone voluntatis. Oro.

DEus qui vniuerſum mūdū beati pauli predicatione docuiſti: da nobis q̃ſumus vt qui eius hodie conuerſionem colimus: per eius ad te exēpla gradiamur Per dominum. ¶ Ad matu. inuita. Laudemus deum nrm. In cõuerſione apoſtoli pauli. Hym. Doctor egregie. ¶ In .j. noc. aña. Saulus adhuc ſpirans minarum ꝛ cedis in diſcipulos domini: abijt ad principem ſacerdotū: ꝛ petijt ab eo: vt vbicūq; inueniret huius vie viros: vinctos pduceret hieruſalē. ps. Celi enar. 6
℣. Paternarum traditionum amplius emulator exiſtēs. Poſt ps. ℣. ante aña dicatur ꝛ hoc in cõſimilibus obſeruet antiphonis. Aña. Ibat igit ſaulus furijs iuectꝰ dirū toto pectore virus efflabat: ꝛ ſanctorum ſanguinē ſine intermiſſione ſitiebat. ps. Benedicam. 11
℣. Per totam iudeam inſania ferebat: vt chriſti mēbra laniaret in terris. Aña. Et ſubito circūfulſit eū lux de celo: ꝛ cecidit in terrā: nihilq; videbat. ps. Eructauit. ℣. 16
Audiuit aūt vocē dicentē ſibi: ſaule ſaule qd me pſequeris? ℣. In oēm. Ex geſtis eius. Lectio prima.

BEatus paulus dicebatur prius ſaulus. Qui cū eēt ſapientiſſimꝰ in lege moyſi edoctus a gamaliele: chriſtianos tāto odio perſequebatur q̄ qñ btūs ſtephanus lapidabat a iudeis: ipſe omniū veſtimēta ſeruabat vt cū oīum manibus lapidare videret. Hic ēt p poſſe ſuo deſtruebat eccliam dei: ingrediēs domos ꝛ trahens inde viros ꝛ mulieres ꝛ in carcerē ponens. ℟. Saulus adhuc ſpirās minaꝝ ꝛ cedis i diſcipulos domini: abijt ad principem ſacerdotū ꝛ petijt illum: Ut vbicūq; inueniret huius vie viros: vinctos perduceret in hieruſalem. ℣. Ibat igitur ſaulus furijs

inuectus:dirū[q;] toto pectore virus efflabat. Ut vbicun[q;]. Lectio.ij.

Equenti igit̃ āno a paſſione dñi: anno dico emergenti nō naturali ſcilicet mēſe ocio a paſſione dñi ip̄etrauit lr̃as a pōtificib[9] legis: vt oēs chriſtianos q̄s iueniret victos pduceret in hierl'm. Et cū iter faceret a hierusalē. appropinq̄uit damaſco. Et ſubito cecidit ſup eū lux imēſa de celo: ⁊ cadēs in terram audiuit vocē dicētē ſibi. Saule ſaule q̄d me perſeq̄ris? ſtult[9] es ſi ꝯtra ſtimulū calcitrare diſponis. ℟. Jbat igit̃ ſaulus furēs inuectus: dirum[q;] toto pectore virus efflabat: Et ſanctoꝝ ſanguinē ſine intermiſſione ſitiebat. ℣. Per totam iudeā inſania ferebat̃ vt chr̄i mēbra laniaret in terris. Et. Lc̄o.iij.

Eſpōdit ſaulus: Quis es dñe? Et ille. Ego ſū ieſus naçarenus: quē tu pſeq̄ris. Reſpōdit ſaulus. Dñe q̄d me vis facere? Et dñs ad eum. Surge ⁊ ingredere ciuitatē damaſcū: ⁊ ibi dicet̃ tibi quid te oporteat facere. Uiri aūt qui comitabātur cū eo ſtabant ſtupefacti: audientes quidē vocē: nemīnē aūt cū quo loqueretur vidētes. ℟. A chriſto de celo vocatus: ⁊ in terram proſtratus: ex perſecutore effectus eſt vas electiōis: ⁊ plus omnibus laborās multo latius inter hōmines verbi gratiam ſeminauit. Atq; doctrinā euangelicā ſua predicatione compleuit. ℣. Inter apoſtolos vocatione nouiſſimus: predicatione primus: nomē chriſti multarum gentium manifeſtauit populis. Atq;. Gloria. Atq;. ℂ In.ij.noct. añ. Saule ſaule quid me perſequeris? quis es domine? ego ſum ieſus naçarenus: quem tu perſequeris: durum eſt tibi ꝯtra ſtimulū calcitrare. ps. Oēs gē. ℣. Circūfulſit eū lux de celo: ⁊ audiuit vocem dicentem ſibi. Añ. Saulus autem tremens ac ſtupens dixit ad ieſum: domine quid me vis facere? ait autē dñs: ſurge ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ dicetur tibi quid te oporteat facere. ps. Exaudi deus deprecati. ℣. Uiri autē qui comitabantur cum eo ſtabant ſtupefacti. Añ. A chriſto de celo vocatus ⁊ in terram proſtratus ex perſecutore factus eſt vas electionis. ps. Exaudi deus orationem. ℣. Proſtratus eſt ſeuiſſimus perſecutor: ſed erectus eſt fideliſſimus predicator. ℣. Conſtitues eos. Lectio quarta.

Urrexit aūt ſaulus de terra: apertiſq; oculis nihil videbat. Ad manus aūt illum trahētes introduxerūt damaſcum: ⁊ erat ibi tribus diebus nō vidēs: ⁊ nō manducauit ne[q;] bibit. In quo triduo docuit eum ſp̄s ſc̄tus q[ue]cq[ui]d poſtea p̄dicauit.

℟. Uade anania quere ſaulū quia
vas electiōis eſt mihi vt portet no-
men meum coram gentibus ⁊ regi-
bus ⁊ filijs iſrael. ℣. Ego enim oſtē-
dam illi: quanta oporteat eū ꝓ noīe
meo pati. Coram. Lectio quīta.

Erat autem chriſtian⁹ q-
dā damaſci nomine ana-
nias. Et dixit ad illum in viſu
dñs vt iret in vicū illū ⁊ quere-
ret i domo iude ſaulū orātē q2
vidit in viſu virū nomine ana-
niam introeūtem ad ſe ⁊ impo-
nentē manus vt viſum recipiat.

℟. Ingreſſus paulus in ſynago-
gas predicabat ieſum iudeis affir-
mās. Quia hic eſt chriſtus. ℣. Stu-
pebāt aūt omnes qui eū audiebant
dicentem. Quia. Lectio ſexta.

Reſpondit ananias. Dñe
audiui de illo ꝗ̄ta mala
ſctis tuis fecerit in hierl'm. Et
hab3 poteſtatē capere chriſtianos
oēs ⁊ icarcerare. Dixit ei dñs.
Uade q2 elegi mihi eum vt por-
tet nomē meū corā cūctis gēti-
bus: ⁊ ego oſtēdā ei quāta opor-
teat illū pati pro nomine meo.

℟. Magnus ſanctus paulus vas
electionis vere digne eſt glorificādus:
Qui ⁊ meruit thronum duodeci-
mum poſſidere. ℣. A chriſto de ce-
lo vocatus ⁊ in terras proſtratus: ex
perſecutore effectus eſt vas electio-
nis. Qui ⁊ meruit. Gloria. Qui ⁊.
¶ In tertio noctur. antipho.

Uiri autem qui comitabantur eū
eo ſtabant ſtupefacti: audiētes qui-
dē vocē ſed neminem videntes. ℟.
Confitebimur. ℣. Saulus autē 26
cadens in terram apertis oculis ni-
hil videbat. An. Ad manus autē
illum trahentes introduxerunt da-
maſcū: ⁊ erat tribus diebus nō vi-
dens: nec manducauit neq3 bibit.
℟. Dñs reg. exultet. ℣. Surre- 34
xit autem ſaulus de terra: apertiſq3
oculis nihil videbat. Aña. Uade
anania ⁊ quere ſaulum: ecce enim
orat: quia vas electionis eſt mihi
vt portet nomē meū corā gentibus
⁊ regibus ⁊ filijs iſrael. ℟. Dñs 34
regnauit ira. ℣. Dixit autē domi-
nus in viſu ananie. Lectio. vij.

Et abijt ananias ⁊ introi-
uit domum: ⁊ imponēs ei
manum dixit. Saule frater do-
minus miſit me qui apparuit
tibi in via: vt videas ⁊ implearis
ſpiritu ſancto. Et cōfeſtim ceci-
derūt ab oculis ei⁹ tanq3 ſqua-
me: ⁊ viſum recepit. Et ſurgēs
baptiçatus eſt: ⁊ comedit. ℟.
Tu es vas electionis ſancte paule
apoſtole predicator veritatis in vni-
uerſo mundo: Per quem omnes gē-
tes cognouerunt gratiam dei. ℣.
Intercede pro nobis ad deum qui
te elegit: Per quem omnes gen-
tes cognoue. Lectio octaua.

Et ſtatim intrās in ſyna-
gogas predicabat chrm.

Stupebant aūt omnes qui eū audiebāt dicētes. Nōne iſte eſt q hāc legē ꝑdie deſtruebat? Cū ergo ītio āno a ꝯuerſiōe ſua in damaſco ꝑdicaret: conſiliū fecerunt iudei: vt eū occiderent. Qđ cum cognouiſſet paulus: chriſtiani accipiētes eū nocte per murū dimiſerūt eum in ſporta. ℟. Scte paule apoſtole predicator veritatis ꝛ doctor gentiū. Intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gratia dei. Intercede. Lectio nona.

Tunc voluit paul' ire hieruſalem ꝛ ſociare ſe apoſtolis: ſed omnes timebāt eū non credentes: qꝛ vere eſſet cōuerſus. Tunc ſanctus barnabas adduxit eum ad apoſtolos: petrum ꝛ iacobū minorē epm in hieruſalem q ſoli apoſtoli tūc ibi erāt: qꝛ alij per iudeā diſpſi erāt ad predicandum. Et narrauit eis paulus quō cōuerſus eſſet. ℟. Celebremus conuerſionem ſancti pauli apoſtoli: Quia hodie ex perſecutore effectus eſt vas electiōis. ℣. Gaudent angeli ꝛ exultant archangeli: ꝛ collaudant in celis filiū dei: Quia. Gloria. Quia. ℣. Dediſti hereditatem. ¶ In laudibus aña. Saulus qui ꝛ paulus magnus predicator a deo confortatus conualeſcebat ꝛ confundebat iudeos. ps.

33 Dñs regna. ℣. Oſtendens qꝛ hic eſt chrs filius dei viui. Añ. Saule frater dominus miſit me ieſus qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas ꝛ implearis ſpiritu ſancto. ℣. Et abijt ananias ꝛ intrauit in domū: ꝛ imponens ei manus dixit. Aña. Sub manu continuo ananie ceciderunt ſquame ab oculis eius ꝛ ſurgens baptizatus eſt: ꝛ accipiens cibū confortatus eſt. ℣. Fuit autem cū diſcipulis qui erāt damaſci per dies aliquot. Aña. Proſtratus eſt ſeuiſſimus perſecutor: ſed erectus eſt fideliſſimus predicator: quos domine verbis edocet de te meritis ducat ad te. ℣. Inter apoſtolos vocatione nouiſſimus: ꝑdicatione primus. Añ. Ingreſſus paulus in ſynagogas ꝑdicabat iudeis ieſum: affirmans quia hic eſt chriſtus. ℣. Stupebant autem omnes qui eum audiebant. Caplm Saū. Hym. Eterna. Ad bñs 224 aña. Celebremus conuerſionē ſancti pauli apoſtoli quia hodie ex perſecutore effectus eſt vas electionis: ideo gaudent angeli: letātur archāgeli: ꝛ collaudant in celis filiū dei. ¶ Ad horas diei añe lau. ſine ℣. Ad tertiam cap. Saulus. 222 ¶ Ad ſextam capitulū.

Ade ananias: qm̄ vas electiōis mihi eſt iſte: vt portet nomē meū corā gētib' ꝛ regib' ꝛ filijs iſrl'. ¶ Ad .ix. cap. Actuū cap. 9.

Et abijt ananias: ꝛ introi- Actuū cap. 9.

uit in domū ⁊ imponens ei ma
num dixit:ſaule frater dñs mi-
ſit me ieſus q apparuit tibi in
via qua veniebas:vt videas ⁊ im-
plearis ſpū ſcō. ¶ Ad veſpe.
ſuper ps aña. Saulus qui. ſine
℣.caplm.hym. ℣. vt in primis
veſ. Ad magt aii. Cum aūt cōpla
cuit ei qui me ſegregauit ex vtero
matris mee:⁊ vocauit me per grām
ſuam vt reuelaret in me filium ſu-
um in gentibus:continuo non ac
quieui carni ⁊ ſanguini : ſed abij
ad anteceſſores meos apoſtolos.

die.27 ¶ Sci iuliani epi ⁊ ɔfeſ. Oro.

Exaudi domine preces noſtras quas in ſācti iuliani confeſſoris tui atq₃ pōtificis ſolēnitate deferimus : vt qui tibi digne meruit famulari:eius intercedentibus meritis ab omnibus nos abſoluas peccatis. Per. ¶ Ex geſtis eius. Lectio prima.

Beatus iulianꝰ cenomanē-
ſis epūs:dī fuiſſe ille ſimō lepro
ſus ⁊ phariſeꝰ quē dñs a lepra
ſanauit::⁊ q dñs ad prādiū inui
tauit. Hic poſt aſcenſionem dñi
ab apoſtolis cenomanenſis epūs
ordinatus eſt. Iſte beatus epi-
ſcopus cuſpide baculi ſui ter-
ram aperiens ſitienti populo
inde fontem eduxit:⁊ quendā
cecum illuminauit. Lectio.ij.

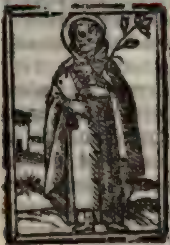
Hic dū quadā die iuxta quoſ-
dā carceres trāſiret ⁊ incarce-
rati clamarēt ad eū ꝓ liberatio
ne ſua: rogauit ꝑncipem vt eos
ſui grā liberaret. Qui cū nō ac
queſceret ei:btūs iulianꝰ ſe ieiu-
nijs afflixit rogās dñm ꝓ ipſoꝝ
liberatione. Exaudiuit aūt illū
dñs. Nā diuina virtute carce-
res pateſiūt ⁊ oēs illi icarcera-
ti ad eū veniūt ꝓ ſua liberatio
ne gratias referētes. Lcō.iij.

Dum igitur multis ꝟtutibus
clarus ac ſignis admirandus
vtpote trium mortuoꝝ ſuſci-
tator magnificus extitiſſ₃: dño
ſe vocante.vj.calen.febr.in pa-
ce quieuit. Huius corpus ſa-
cratiſſimū dū portaret:mulier
qdā q filiū ſuū in caldaria ipo
ſuerat : vt mēbra eius lauaret:
atq₃ ſub ea ignē accenderat:vo
cibꝰ pſallētiū attonita opꝰ ince
ptū deſerēs ⁊ puer in caldaria
relinqns obuiā ſcō corpi occur
rit. Sed ardore fidei reſtrictaē
flāma ardētis camini. Reuer-
ſaq₃ filiū quem aduſtū putauit
incolumē recepit. ¶ In trāſla
tiōe bti thome de aqno i pmis

veſp. ſup. ps añ. O q̄ felix mater italia noui ſolis enixa radiū: o q̄ diues effecta gallia ſolio hui⁹ adē pta pallium: o tholoſa feſta magnalia tibi reddunt perenne gaudium.

14 ps Lau. pue. cū ceteris. Cap.

Gen. ca. 12.

Egredere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris tui et veni i terrā quam monſtrauero tibi: faciamq̄ te in gentem magnam et benedicā tibi: et magnificabo nomen tuū.

Infra ℟. Corpus datur. vt. Hymnus

Magna mater inclyta: nouis ſerta gaudijs q̄ tibi plebs hec ſubdita: letis offert ꝓcordijs. Clauſum theſaurū gſe: verbanus pſul repit: quē iā in orbis facie cūctis patētē apit. Theſaurū hūc quē edidit ordo clarus dñicꝰ: idē vrbanus reddidit helie voto ſupplici. Volēdū in occiduis trāſmittēs mūdi ptib⁹ vbi ſignis aſſiduis ſuccurrit incidētibus. Sol ſolē celi ſequitur dum thomas ab italia tibi tholoſa vehit q̄ decorat gallia. Eterno regi gloriā letis canamus vocib⁹: q nobis preſtet veniā beati thome p̄cib⁹. Amen.

℣. Ora p nobis beate thoma. Ad magnificat añ. Noua tibi mater eccleſia geminat cauſa letitie: cui⁹ olim leta preludia deſtinaſti ſupne curie: nūc per orbē clara ꝓdigia dignū ꝓmunt celeſtis glorie. Oro.

Deus qui beati thome confeſſoris tui glioſam trāſlationem nouis tribus irradiare miraculis: eccleſiam tuam eius queſumus attolle preſidijs: cuius ſaluiferis non deſinis illuſtrare doctrinis. per. Ad ma. inuitato. Letetur plebs fideliū exultans nouo iubilo: Thomas ad patris gremium relicto redit tumulo. Hymnus.

Iubar celorū ꝓdiens perluſtrat hemiſperiū: p ſolis iter grādiēs ſydus petit heſperiū. Quis oriēte orbē decus et lux campanie: et i tholoſa cōditur luſtrās orā hiſpanie. Unde pater dñicus ſumpſit vite p̄coniū: illic doctor italic⁹ ſuū legit hoſpitiū. Aridā profundens gratiā diuina virtus corporis: ſalutis efficaciam dat morbi omni generi.

1 Hom clauſos reddit greſſui leproſoſq; mūdicie: vite reddūtur mortui: meſti quoq; letitie.

2 Eterno rex. ¶ In .ij. noc. an. Jam dudū lux abſcōdita fulget expanſis radijs ⁊ gēma terre cōdita efferetur cū prodigijs. ps. Btūs.

An. Corpus qđ diu latuit i terracene loculo mirandis ſignis claruit: poſt i tholoſe parulo. ps. Quare. An. Occurrūt ſacro corpori clerus ⁊ turbe ppuli cōgaudēt tanto muneri cūcti grādes ⁊ paruuli. ps. Dn̄e qd. V. Amauit. Lcō j

Exultemus i dn̄o dilectiſſimi ⁊ ſpūali iocūditate letemur: qꝛ diū beati thome de aquno trāſlatio glorioſa recolit: optata gaudij letitia renouat. Magna nimirum ordini predicatorum eſt allata iocūditas: cum theſaurum ſuum in alieno retētum: in proprias diuitias reportauit. Cum enim longo tēporis ſpatio ideſt annis. lxxv. ab eiuſdem doctoris felici tranſitu venerabile corpus ipſius in terracena cāpanie monaſterio foſſe noue ciſtercieñ. ordinis ſub depoſito iacuiſſet: diuina deſup inſpectante iuſtitia: ad ipſum pdicatorū ordinem eſt reductus.

R. Ecce nouus fons hortorū diui terre conditus: fit augmētū fluuiorum rigans orbem celitus: hic eſt thomas lux doctorū inſtructus diuinitus. V. Hic eſt puteus hebreorū ſimler clauſus hic celorū ſub helia redditus. Hec. Lectio. ij.

Hoc aūt tēpore diuina diſpoſitōe cōpleto vergēte anno dn̄i. M.ccc.xlix. quidam in caſtro piperni potentia fretus: cui ad ſoluēdas inimicitias q̄s gerebat cū ꝓprie non ſuppeterēt facultates cogitauit ex raptu ſacri corporis ꝓphaneq; illud venditioni exponēdo vel pignori: ſacrilegas ſibi coaceruare diuitias. Cogitauit nec perfecit: qꝛ neſcit diuina iuſtitia ſubſidiū pſtare facinori: nec de ſctōꝝ reliquijs ſanguineas nutrire diſcordias. Sed nō latuit tā ſeua ꝓphanitas virum inclytū deſindorū comitibus virtutibus honoratum ⁊ noīe. R. Gaudeat ſacra religio que ſpoliata caruit prius, theſauro ꝓprio dum doctoris quē aluit ⁊ perfecit in ſtudio: nuper oſſa rehabuit. V. Reſtituta de primo tumulo: ⁊ recepta cū cordis iubilo. nuper. Lectio. iij.

Hic cogitamina ſcelerata preueniens: diuina dire

ctus inſpiratione aſtãte ipſius
monaſterij abbate cũ venerabi
li fundẽſi epo ſacri corpꝰ mira
bili fragrantia redolẽs de loco
vbi iacebat aſſũpſit ⁊ i ciuitatẽ
fundoꝝ cuius ipſe dñs erat in
ꝓprio palatio honorifice collo
cauit:tã pcioſuz theſauꝝ ab in-
curſu raptoꝝ ſub diligẽti cuſto
dia ſeruaturꝰ. Interiꝫ nobiliſſi-
mis dominabꝰ iacobe videlicet
mři comitis honorarie mři epi
fundenſis iuxta thecã ſacri cor
poris vigilãtibꝰ ⁊ mutuo ꝯferẽ-
tibꝰ an qd ibi ab eis venerabili
ter cuſtodiebaẽ ſci thome de ag
no verũ corpus exiſteret: pfatꝰ
doctor ex theca pgrediẽs: ⁊ huc
illucqꝫ perambulans in habitu
ſui ordinis: ac in eas leta facie
intuens aperta ſe eis oſtenſiõe
monſtrauit: moxqꝫ in loculum
vnde exierat ſe locauit. ℟. Cor-
pus datur in feſto corporis chriſti
cuius grande myſterium reſerauit
occultuz ceteris: ⁊ dictauit ſcribẽs
officium. Bonus doctor diuini mu-
neris. ℣. Nam per vrbanum opus
indicitur: per vrbanum ordini red
ditũ. Bonus. Glia. Bonus. ¶ In iiio
nocturno aiã. Celuz hunc glorificat:
chriſto iam fruentem: quem terra
mirificat ſignis affluentem. ps.
I Cum inuocarem. Aña. Matri
vite iam ereptum viuum reddit fi
lium: ⁊ inter hoſtes protectum tuetũ
ſeruat deuium. ps. Verba. j. Aña. I
De vini diſpendio iuuat inuocãtẽ:
damnatũ ſuſpendio ſaluat implorã
tẽ. ps. Domine dñs. Lcõ iiij. 2
Res geſta volat i publicũ
⁊ ad ſereniſſimũ ludoui-
cũ regẽ ſicilie fama hec repẽte I
pducit. Qui pluribꝰ collectis
epis ⁊ militibꝰ ⁊ ſacre pagine
doctoribus eos ad prefatũ co- I
mitem deſtinauit vt regno ſuo
corpus ſacratiſſimum largireẽ:
eo potiſſimum regnãte ſupſtite
quoꝝ eadẽ ſtirps clariſſima fue I
rat regũ ſcilicet ⁊ comitũ agno
rũ. Nõ annuit comes regi: indi-
gnũ exiſtimãs ꝓpriaꝫ pãtriaꝫ tan
to ſpoliare theſauro. Metuẽs
aũt irã regiaꝫ: illud ad locũ vñ
tulerat reportauit. Poſtmodũ
vero ad pces fratrũ pdicatorũ
cõmotꝰ ad pdictũ monaſteriũ
ſimulata neceſſitate preꝛit: Et
captata diuinitꝰ opportunitate
ſacrũ doctoris corpus i ſuã ci-
uitatẽ fundoꝝ iteꝝ reportauit.
℟. Corpus ſacrũ duꝫ terre tolliẽ:
fratris mentem ꝓpulſat dubiũ: ſed
mox ei veꝝ aſſeriẽ p doctoris patẽs
alloquiũ. Naꝫ hoc corpus qd vobis
redditur: veſtrũ inquit eſt thome ꝓ
priũ. ℣. Doctor aſtans fratrẽ allo-
quitur ⁊ oranti res certa pãditur.
Nam hoc corpus. Lcõ v.
Sunt hec nota venerabi-
li pri fratri helie predicatorum

oꝛdinis tunc magiſtro viro ſi-
quidem integerrimo ac magni
ꝫeli: qui tunc rome erat vbi vr
banus quintus cū ſua curia re
ſidebat. Hic igiť captata bene
uolentia comitis honoꝛati: qui
etiam tunc rome aderat: ab eo
dez ſacruz coꝛpus iuxta ⁊ ſup-
plici poſtulatiōe petiuit. Exau-
diuit autez comes honoꝛatꝰ de-
uoti patris affectum: ⁊ ſcti do-
ctoꝛis coꝛpus fratrum pꝛedica
toꝛum oꝛdini irreuocabili reſti
tutione ꝯceſſit. Igitur colloca-
tum eſt ſacrum coꝛpus in con-
uentu ſundenſi oꝛdinis ꝑdica-
toꝛum; anno domini. M.ccc.
lxxvij. idibus februarij pōtifica
tus vꝛbani quīti anno ſeptimo.
℟. Languens pꝛeſul in egro coꝛpo
re. mox auditis letis exequijs: deū
pꝛomit ex imo pectoꝛe affuturū ſa-
cris ſolēnijs: Spe conſtanti de ſan-
cti munere. ℣. Hic ſalutis potitus
gaudijs: ſe cōmēdat eius pꝛeſidijs.
Spe conſtanti. Lectio ſexta.

Cum aūt ſcti doctoꝛis coꝛ-
pus oꝛdini redderet̃: fra
ter raimūdus ſociꝰ ꝑfati magi-
ſtri oꝛdinis valde anxiabat̃ du
bitans an illud eſſet veruz coꝛ-
pus ſancti thome. Cum igitur
huiuſmodi recogitans triſtis ꝑ
eccleſiaz deambulaſſet diutius
tandem coꝛam cruce in medio
eccleſie poſita ſe ꝓſtrauit vehe
menter afflictus. Et ecce ſubi-
to inopinata mētis leticia iſur
gēte leuauit oculos ad crucē: ⁊
vidit ſanctū doctoꝛē in ꝑdica-
toꝛuz habitu leta facie ac pul-
chꝛa ſpē in aera eleuatū iter ſe
⁊ imaginē crucifixi: ſe leto vul-
tu intuentē. Cuius viſiōis ſerie
adeo eū ꝯſolata ē: vt oēz dubie-
tatis ſcrupulū ab eo penitꝰ re-
moueret. ℟. Puritatis vas deco
rū nil ſoꝛdis patiť: ꝑſul clarꝰ fama
moꝝ ſcīn ſtrēs labiť merſus luto.
Indecoꝝ nil inde relinquit. ℣. Sa
cris tm̄ veſtibꝰ manibus ac pedibus
terꝰ ceno figiť. In. Glia. In. In. iij
noct. añ. Seruat ab incurſibꝰ viꝝ
cū iumētis liberat a febꝛibus vitā
moꝛientis. ℣. Dn̄e qs ha. Añ. 4
Moꝛbū famē ꝑliū miles impetra-
uit: thome ꝑ auxiliū voucē vt opta-
uit. ℣. Dn̄e in v̄tute. Añ. Re- 7
diuiuū reddit equū hero ſupplicā-
ti: quēq; ſurduz cecuz mutū curat
virtus ſcti. ℣. Dn̄i ē ter. L. vij. 8

Interea pꝛefati monaſterij
abbas ⁊ monachi ſublati
coꝛpoꝛis non ferentes iniuriā
romā pꝛoperant: ⁊ romani pon
tificis ſupꝛadicti clamoꝛibꝰ au
res implent: ⁊ totaz fere curiā
clamoꝛoſa impꝛobitate pertur
bant. Talibus igitur auditis
rumoꝛibus romanus pontifex
non parum ſtupet ⁊ factum
vehementer exhoꝛret. Magi-

ſter predicatorum ordinis non audet in publicū ꝓcedere: nec pontificis adire ↄſpectū. Pluribus igiť in hac ↄtētione conſumptis diebus mutať: diuinitus mēs pontificis: ⁊ dū in venerabilē lxliā ſentētie trepidať exitū: ⁊ in ſe inclynatū cōperit aplice exauditiōis affectuꝫ. ℟. Laborāti ſub mole carceris ac preſenti thome ſubſidia adeſt ſponſor diuini muneris doctor ferēs grata ſubſidia: Miſeratus horrendi ſceleris. ℣. Hunc ſubiectum in veſtis fimbria longi tractu portans itineris coram domo deponit propria. Miſeratus. Lectio.viij.

Igitur i feſto corpis chri corā eodē vrbano ⁊ cūctis romane eccl̃ie cardinalib⁹ illuſtribuſqꝫ comitibus nolano ⁊ monopoli alijſqꝫ qꝫ plurib⁹ de genere ſancti thome exort⁹ eſt ſermo fideli teſtimonio cōprobatus: ꝙ ipſe ſctūs doctor totum illius diei offm̄ dictauerat ſub vrbano quarto: dignumqꝫ eē vt ab vrbano.v. ſucceſſore i mun⁹ recōpēſationis ſuo ordini redderet ab oib⁹ acclamat. Summus ergo pontifex his auditis acceſito ad ſe magiſtro ordinis ſupraſcripto: ſic eū allocut⁹ eſt. Ecce tibi ⁊ ordini tuo ſacrū doctoris thome corpus irreuocabili largitiōe ↄcedim⁹: i nōie pñs ⁊ filij ⁊ ſpūs ſcī amē. Et ne caput tāti doctoris ſita corpore diuiſum: ipſuꝫ ſcāi caput celeſte vtriqꝫ gazophilaciū tibi auctoritate apoſtolica ↄdonamus. ℟. O doctoris mira potētia que in vitam mutat interitum corporiſqꝫ ſancti preſentia ab obſeſſa depellit ſpiritū: Reſtituta forme decentia. ℣. Uite ſpectans vtriuſqꝫ exitum: implorata ſancti clementia ſtatim ſenſit ſalutis reditum. Reſtituta forme de. Lectio ix.

Deſtinatio autem nūcijs apoſtolicis cum lr̃is ⁊ ſentētijs pluribus ad ciuitatē fundorum caſtrūqꝫ piperni: vbi ſacri corporis ⁊ capitis relique ſeruabātur: inde ad montē flaſconē ad eūdē vrbanū pontificē deferūtur dicte reliquie. Diuino autē diſponēte conſilio: de mandato eiuſdem vrbani ad ciuitatē tholoſe de italia ſunt trāſlate. Nō eſt aūt noſtrum referre poſſet quāto honore ⁊ letitia ſacrum doctoris corpus cū capite i ciuitatē tholoſe in domo fratrum ꝑdicatoꝝ fuerit collocata. Nā ibi aſtitit illuſtris ꝑnceps ludouicus dux andegauie frater regis francie: ⁊ qꝫ plures archiepiſcopi: epi vniuerſiſqꝫ cler⁹ ac innumerabilis multitudo populi: omnes numero quaſi centum quinquaginta millia haben

cēs luminaria accēſa cum decē
millib' ardētib' cereis. Totaqꝫ
ciuitas tholoſana fuit cōmota
letitiis deum in ſancto doctore
magnificans: anno domini. M.
ccclxix. pontificatus eiuſdem
vrbani pape quīti: anno. vij. ℟.
Joſeph duplex doctorem gloria ſi-
gnis Velut preſignat patrib': mulie
ris acta victoria: Oſſa ſancta lega-
ta fratribus tholoſeqꝫ delata parti
bus. ℣. Sume felix grata occania:
feſtinata tibi encenia. Oſſa. Gloria.
Oſſa. ℣. Ora pro. ❡ In laud.
aña. Sacrum corpus nouiter chri
ſtus decorauit: in cuius mēte iugi
33 ter dñs regnauit. ps. Dñs regna.
Añ. Dies eſt letitie de thome tro-
pheo: celeſtes militie iubilate deo.
Añ. Ad te de luce vigilat doctor
nazareus: qui nūc in celis iubilat
deus de' meus. Aña. Celo doctor
fruitur acto vite tramite: qui tā di
gne colitur deo bñdicite. Aña. Ful
get in celeſtibus dei claritate: fra-
grat hic virtutibus dñm laudate.
217 Cap. Egredere. Hymnus.
Aurora pulchra rutilans:
ſplēdorē defert roſeū: no
ſterqꝫ chorus iubilās doctorem
canit laureū. Q ū clarā lucem
aperit celeſte ſydus oculis. tho-
me figurā ingerit: dati ꝑ luce
ſeculis. Q ā occidentem radijs:
implere celuꝫ incipit: dum mul
tis doctū ſtadijs: thomam tholo
ſa recipit. Ad huius lucis ra-
diū luſtrāda mittit dubia adſā
cti thome ſtudiū hortās mr̄ ec-
cleſia. Verā ꝓteſtās ſolidā: do
ctrinā ei' iclytā: ſecurā firmam
lucidā: diuinis vbis iſitā. Eter
no. ℣. Juſtus ger. Ad bñs aña.
De iacēte virtus creſcit: de ſepulcro
gloria: de latente lux dieſcit: de dato
letitia: corpus ſacrum duꝫ noteſcit
mira dans prodigia. ❡ Ad. iij.
cap. Egrede. ❡ Ad. vi capl'm. 217
Exit ioſeph fratrib' ſuis Geñ.
poſt mortē meā de' viſita ca. 50.
bit vos: aſportate vobiſcuꝫ oſſa
mea de loco iſto. ❡ Ad. ix cap.
Tulit moyſes oſſa ioſeph Exodi.
ſecuꝫ: eo ꝙ adiuraſſet frēs ca. 13.
ſuos dicēs: viſitabit vos deus:
auferte oſſa mea hinc vobiſcū.
Ad magnificat añ. O ſplendor
italie nobilis propago: deitatis re-
gie inſtar τ imago: virtutis eximie
culmen τ indago nobis ſpem fer
uenie tu morum compago. ❡ Sa

cte agnetis dic. 19
ſō. Orō.
Deus qui nos annua bīe agnetis virginis τ martyris tue ſolenni tate letifi- cas: da vt

quam venerarmur officio: etiam pie ꝯuerſatiõis ſequamur exẽplo. Per. Ambroſius. Lcõ.j.

CUm parẽtes ſancte agnetis vigilarẽt ad tumuluʒ eius: viderunt exercitum virginum preterenntẽ cũ ingenti lumine: que oẽs erãt idute cicladibus auro textis. Inter quas viderunt btãm agnetẽ: ⁊ ad dexterã eius agnũ niue cãdidiorem. Que ſtans dixit eis. Uidete ne me quaſi mortuã lugeatis. Sed cõgaudete mecum: quia cũ his oibus lucidas ſedes accepi: Et pertranſiuit. Lectio.ij.

Uũ autẽ hec viſio diuulgata narrareť conſtantie virgini filie ꝯſtantini que plena erat vulneribus: ſpe recuperãde ſanitatis venit ad tumuluʒ martyris Et licet pagana: fideliter tamẽ orabat. Repentino igiť ſomno arrepta: vidit beatam agnetẽ dicentẽ ſibi. Conſtanter age conſtantia. Euigilans aũt ſanã penitus ſe inuenit. Lectio iij.

Reuerſa igitur ipſa ad palatium: factum eſt gaudiuʒ patri ⁊ fratribus ⁊ in tota ciuitate. Petijt autẽ a patre vt baſilica ſancte agnetis conſtrueretur: ⁊ ſibi illic mauſoleum collocari pcepit. Cucurrit hec opinio: ⁊ quotquot credẽtes ad eius tumulũ perueniſſent ſaluabantur ab omni infirmitate. Perſeuerauit autem conſtantia i virginitate: ⁊ poſt eã multe virgines nobiles ſacra velamina ſuſceperunt. ℭ Sancti ignatij ol(e, ⁊ epiſcopi ⁊ martyris. Oratio.

DA q̃ſu. omnipotens deus: vt qui beati ignatij martyris tui atq; põtificis ſolennia colĩmus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per d. Ex geſtis eius. Lectio prima.

BEatus ignatius diſcipulus fuit beati ioãnis apli: ⁊ epũs antiochen⁹. Hic epiſtolam ad beatã virginẽ direxiſſe legitur in hec vba: Chriſtifere marie ſuus ignatius neophit⁹ ioannis tui diſcipulus. De ieſu eni mo pcepi mira dicta: ⁊ ſtupefactus ſũ ex auditu. A te aũt que ſemper fuiſti ei familiariter cõiuncta ⁊ ſecretoꝝ eius cõſcia: deſidero ex aio certior fieri exaudĩtis. Beata autẽ virgo ſic ei reſpondit. Ignatio condilecto ⁊ ꝯdiſcipulo humilis ancilla ieſu chriſti. De ieſu que audiſti ⁊ va

ſunt. Illa credas illis inherere as: chriſtianitatis votum tene as: vitam et mores voto conformes. Nō te moueat perſecutionis auſteritas: ſed exultet ſpūs tuus in do ſalutari. Venio autem cum ioanne ad te et qui tecum ſunt viſere. Lectio. ij.

Audiuit autē aliquando ignatius angelos cantātes antiphonas: intra montem quendam et exinde inſtituit antiphonas cātari in eccleſia et pſalmos cū antiphonis itonari. Appropinquante vero ſerui dei corona: traianus imperator iuſſit tū dūci romam ferro vinctum: et fecit plūbatis ſcapulas eius contundi: vngulis latera eius laniari: et duris lapidibus eius vulnera confricari: ipſum nudis plātis ſuper viuos carbones incedere: plagas eius ſale perfundi. Cui ignatius. Nec ignis ardēs nec aqua bulliēs poterit in me chriſti extinguere charitatem. Tūc datus eſt beatus ignatius duobus leonibus ad deuorandum. Propterea inquit qr frumentum chriſti ſum beſtiarum dētibus molar: vt panis mundus efficiar. Leones vero ſuffocauerunt eum: carnes eius nullatenus contingentes. Traianus autem hoc videns: libere permiſit a chriſtianis corpus eius honorifice ſepeliri. Lectio. iij.

Fertur quoque in geſtis eius qd inter tot tormentorum genera: nunquam ab inuocatiōe nominis ieſu chriſti ceſſabat. Quem cum tortores requirerēt: cur hoc nomen toties replicaret ait. Hoc nomen in corde meo ſcriptum habeo: et ideo ab eius inuocatione ceſſare nō valeo. Poſt mortem itaque ipſius illi qui audierant volentes hoc certius experiri cor eius ab ipſius corpore euulſerūt: et medium illud ſcindentes: inſcriptum hoc nomen ieſus chriſtus literis in eo aureis inuenerunt. Quapropter plurimi aſtantium paganorum in chriſtum crediderūt. ¶ In purificatione beate marie ad veſperas ſuper pſ. añ. O admirabile commercium: creator generis humani animatū corpus ſumēs de virgine naſci dignatus eſt: et procedens homo ſine ſemine largitus eſt nobis ſuam deitatē. Ps. Laudate pueri. cum ceteris. Capitulum. dic. 2.

Ecce ego mitto angelum meū q pparabit viā ante faciē meā: et ſtatim veniet ad tēplum ſuum dñator quem vos queritis: et angelus teſtamenti quem vos vultis. R. Gaude maria. ix. cum pſ. Inuiolata. Hymnus. 41 Malachie. 3. 134

Aue maris ſtella dei mater alma: atque ſemp virgo fe-

lix celi porta. Sumens illud aue gabrielis ore: funda nos i pace mutans nomē eue. Solue vincla reis: pfer lumē cecis; mala nr̄a pelle: bōa cūcta posce. Mōſtra te eſſe mrē: ſumat p te preces: q p nobis natus tulit eſſe tuus. Virgo ſingularis: inter oēs mitis: nos culpis ſolutos: mites fac ⁊ caſtos. Vitam preſtam puram: iter para tutum: vt videntes ieſum: ſemper colletemur. Sit laus deo patri: ſummo chriſto decus: ſpiritui ſancto: tribus honor vnus. Amen.

℣. Reſpōſum accepit ſymeon a ſpiritu ſancto. ℟. Non viſurū ſe mortē niſi videret chrīm dn̄i. Ad magnificat añ. Cum inducerēt puerum ieſum parentes eius: accepit eum ſymeon in vlnas ſuas ⁊ benedixit deum dicens: nunc dimittis domine ſeruū tuum in pace. Orō.

Omnipotēs ſempiterne deus maieſtatem tuā ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitus filius tuus hodierna die cū noſtre carnis ſubſtantia in templo eſt preſentatus: ita nos facias purificatis tibi mētibus preſentari. Per eundē. ¶ Ad completoriū ſuper ps. añ. Sancta dei genitrix virgo ſemper maria intercede pro nobis ad dominum deum noſtrū. Ad nunc dimittis añ. Nūc dimittis dn̄e ſeruum tuū in pace: q: viderūt oculi mei ſalutare tuū. ¶ Ad mat. inu. Ecce venit ad tēplū ſctm̄ ſuū dn̄ator dn̄s: Gaude ⁊ letare ſion occurrēs deo tuo. ps. Venite. Hymn.

Quem terra pōtus ethera colūt adorāt pdicāt: trinā regentē machinā clauſtrum marie baiulat. Cui luna ſol ⁊ oia deſeruiūt per tpa: pfuſa celi gratia geſtant puelle viſcera. Beata mater munere cuius ſupernus artifex: mundū pugillo continēs ventris ſub arca clauſus eſt. Beata celi nūcio fecūda ſancto ſpū: deſideratus gentibus cuius per aluū fuſus eſt. Maria mater gratie mater miſericordie: tu nos ab hoſte protege ⁊ hora mortis ſuſcipe. Gloria tibi dn̄e qui natus es de virgine cum pr̄e ⁊ ſcō ſpū in ſempiterna ſecula Amen. Precedēti ℣ Maria ⁊ glīa tibi dn̄e. dicant ad oēs hym. eiuſdē metri quadragesimam agitur de beata virgi. ¶ In i nock. añ. Benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedictus fructus vētris tui. ps. Dn̄e

dn̄s. Añ. Sicē myrrha electa odores dediſti ſuauitatis ſancta dei ge
6 nitrix. ps. Celi enarrāt. Aña. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pro
8 nobis. ps. Dn̄i eſt terra. ℣. Sancta dei genitrix. ¶ Sermo beati auguſtini epiſcopi. Lectio .j.

Sicut olim predictum eſt nūqd ſion dicet homo: ꝛ homo nat⁹ eſt in ea. O omnipotentia naſcētis. O magnificētia de celo ad terrā deſcēdētis. Ad huc in vtero portabatur: ꝛ a ioanne baptiſta ſalutabat: in templo p̄ſentabat: ꝛ a ſymeone ſene famoſo: annoſo: probato cognoſcebat. Tūc cognouit: tunc adorauit: tūc dixit. Et nūc dn̄e dimitte ſeruū tuū in pace: qꝛ viderūt oculi mei ſalutare tuū. Differebat exire de ſeculo: vt videret natū p quē ꝯditū eſt ſeculū. ℟. Adorna thalamū tuū ſion ꝗ ſuſcipe regem chriſtum: Quem virgo ꝯcepit: vgo peperit: virgo poſt partū quē genuit adorauit. ℣. Accipiēs ſymeon puerum in manibus: gratias agens benedixit dominuꝫ. Quem. Lectio ſecunda.

Cognouit infanteꝫ ſenex: factus eſt in puero puer. Innouatus eſt etate: qꝛ plenus erat pietate. Rogo vos fratres iſte ſenex quam magnitudineꝫ ſentiebat in paruulo? Quod videbat mater portabat: quod intelligebat mundum regebat. Ipſe ferebat: ꝛ chriſtus regebat. Symeon ſenex ferebat chriſtuꝫ infantē: chriſtus regebat ſymeoneꝫ in ſenectute. Quid ergo dixit ſymeon: audite. Nunc domine dimittis ſeruum tuum in pace. In pace inquā: quam commēdaturus eſt diſcipulis tuis. ℟. Poſtquā impleti ſunt dies purgationis eius ſecundū legē moyſi tulerunt illum in hieruſalem: vt ſiſterent eum domino: Sicut ſcriptuꝫ eſt in lege domini: qꝛ omne maſculinum adaperiens vuluam ſanctuꝫ domino vocabitur. ℣. Obtulerunt pro eo domino par turturū aut duos pullos columbaruꝫ: Sicut ſcriptum eſt in lege domi. Lectio iij.

Dictum illi fuerat a domio ꝙ nō guſtaret mortem niſi videret chriſtum domini natum. Natus eſt chriſtus. Ille veniebat: ꝛ iſte ibat. Sed niſi veniret ille: iſte ire nolebat. Iam ſenectus naturā excludebat: ſed ſyncera pietas detinebat. At vbi natus ē chriſtus: at vbi eum manibus mr̄is portatū vidit: ꝛ diuinā infantiaꝫ pia ſenectus agnouit: accepit eū in manibus ſuis ꝛ dixit: Nunc dimittis dn̄e ſeruū tuuꝫ in pace. ℟. Obtulerūt pro eo dn̄o par turturū aut duos pullos columbarū

Sicut ſcriptum eſt in lege dñi ℣.
Poſtq̃ ipleti ſunt dies purgatiõis
eius ſecundū legem moyſi tulerūt
illum in hieruſalem. Sicut. Gloria.
In lege. ¶ In .ij. noct. añ. Emiſ-
ſiones tue paradiſus maloꝝ puni-
16 coꝝ cū pomoꝝ fructibus. ps. Eru
ctauit. Añ. Fons hortoꝝ puteus
aquaꝝ viuentium que fluunt ipetu
16 de libano. ps. Deus noſter. Añ.
Ueniat dilectus me⁹ in hortū ſuū:
vt comedat fructū pomoꝝ ſuorum.
31 ps. Fundamenta. ℣. Poſt ptuz.

Lectio .iiij.

Impletum eſt deſiderium ſenis: i mūdi ipſius ſenectute. Ipſe ad ſenez venit: q mūdum inueteratum inuenit. In iſto qdem ſeculo diu eſſe nolebat: ꝛ chrm i hoc ſeculo videre cupiebat cantans cū pphẽta ꝛ dicens. Oſtende nobis dñe miſericordiã tuaz: ꝛ ſalutare tuū da nobis. Deniq; vt noueritis ita eẽ iſtius letitiã cõcludit ita dicẽs. Nūc dimittis dñe ſeruū tuū i pace. Quia viderūt oculi mei ſalutare tuum. ℟. Symeon iuſtus ꝛ timoratus expectabat redemptionẽ iſrael: Et ſpiritus ſanct⁹ erat in eo. ℣. Reſponſum accepit ſymeõ a ſpiritu ſancto non viſurum ſe mortem: niſi videret chriſtum dñi. Et.

Lectio .v.

Hec ſunt teſtimonia tua domine ieſu: anteq; tibi ſtrict⁹ maris cederẽt iperãti: anteq; venti te iubente ſiluiſſet: mortui te vocãte reſurrexiſſẽt: ſol te moriẽte palluiſſet: ẽra te reſurgẽte tremuiſſet: celū te aſcẽdente patuiſſet. Adhuc eniz in manib⁹ mr̃is portabaris: ꝛ iã dño orbis agnoſcebaris. Ubiq; xp̃s dominus pulcher occurrebat: Pulcher i celis: pulcher i terris: pulcher in patre verbū: pulcher in mr̃e caro ꝛ verbum. ℟. Reſpõſum accepit ſymeon a ſpiritu ſctõ nõ viſuꝝ ſe mortez niſi videret chr̃z dñi: ꝛ bñdixit deū: ꝛ dixit. Nūc dimittis ſeruū tuū in pace: q: viderūt oculi mei ſalutare tuū domine. ℣. Cū iducerẽt pueꝝ ieſuz parẽtes eius accepit eum ſymeon in vlnas ſuas ꝛ dixit: Nunc.

Lectio .vj.

Cum hic fuiſſet dominus ꝛ in manibus portaretur locuti ſunt celi: gauiſi ſūt angeli. Magos ſtella pduxit: adoratus eſt in pſepio: adoratus eſt in tẽplo. Puer chr̃s a ſene ſymeone geſtatus eſt in vlnas: a quo ipſe regebatur. Pulcher ergo chr̃s in miraculis: in flagellis: in ſermonibus: in verberibus

ribus: Pulcher nõ curãs mortem: ⁊ mortuos ſuſcitãs. Pulcher i ligno: pulcher i celo: pulcher in ſepulchro. Quis igitur fratres non adoret primũ ⁊ nouiſſimũ: initiũ ⁊ finẽ: alpha ⁊ o?
℟. Cũ inducerent puer iesuz parẽtes eius vt facerẽt ſecũdum conſuetudinẽ legis pro eo: accepit eum ſymeon in vlnas ſuas: ⁊ benedixit deum ⁊ dixit: Nunc dimittis domine ſeruum tuũ in pace. ℣. Suſcipiẽs ſymeon pueruz in manibus exclamauit dicens. Nũc. Gloria. Nunc.
¶ In. iij. noc. an. Ueni i hortũ meum ſoror mea ſpõſa: meſſui myrrham meã cũ aromatib⁹ meis. ps.
Cãtate. j. An. Comedi fauũ cũ
34 melle meo: ⁊ bibi vinũ meũ cuz lacte meo. ps. Dominus regnauit
34 exul. Añs. Talis eſt dilectus meus: ⁊ ipſe eſt amicus meus filie hieruſalem. ps. Cantate. ℣. Specio
34 ſa facta eſt. Secundum Lucam.
Cap. 2.

In illo tempore: Poſtq̃ impleti ſũt dies purgatiõis marie ſẽ legẽ moyſi: tulerunt ieſuz in hieruſalem: vt ſiſterent eũ domino ſicut ſcriptum eſt in lege dñi: q2 oẽ maſculinũ: adaperiẽs vuluã ſcm̃ domino vocabitur. Et reliq̃. Home. beati ambroſij epiſcopi. Lectio. vij.

Non ſolũ ab angelis ⁊ pphetis: a paſtoribus: a parentibus: ſed etiam a ſenioribus ⁊ iuſtis generatio domini accepit teſtimonium. Omnis etas ⁊ vterq̃ ſexus euẽtuũq̃ miracula fidẽ aſtruũt: virgo generat: ſterilis parit: mutus loquitur: eliſabeth pphetat: magus adorat.
℟. Suſcipiens ieſum in vlnas ſuas ſymeon: exclamauit ⁊ dixit: Tu es vere lumen ad illuminationem gẽtium ⁊ gloriaz plebis tue iſrael. ℣. Symeon in manibus infantem accepit ſed maieſtatem intus agnouit ⁊ dixit. Tu es. Lectio. viij.

Utero clauſus ioãnes exultat: vidua ↄfitet: iuſtus expectat. Et bñ iuſtus: q2 nõ ſuaz ſed populi gratiã regrebat. Cupiẽs ipſe corporee vinculis fragilitatis abſolui: ſz expectãs videre pmiſſum. Sciebat enim quia beati oculi qui viderunt.
℟. Senex puerũ portabat: puer autem ſenem regebat. Quem virgo cõcepit: virgo peperit: virgo poſt partũ quem genuit adorauit. ℣. Reſpõſum accepit ſymeon a ſpiritu ſancto non viſurum ſe mortem niſi videret chriſtum domini. Quem virgo concepit. Lectio nona.

Nunc inqt dn̄e dimitte ſeruum tuū in pace. Videte iuſtū: velut corpe carcere molis incluſū velle diſſolui: vt incipiat eē cū chro. Diſſolui enī ⁊ eſſe cū chriſto: multo melius eſt. Sed qui vult dimitti veniat in templū: veniat in hierl'm: expectet chriſtū dn̄i. Accipiat in manibus verbū dei: complectatur velut quibuſdam fidei ſue brachijs. Tunc dimittetur vt nō videat mortem: qui viderit vitā. ℟. Gaude maria virgo cunctas hereſes ſola interemiſti: que gabrielis archāgeli dictis credidiſti: Dū virgo deū ⁊ hominem genuiſti: Et poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. ℣. Gabrielem archangelū ſcimus diuinitus te eſſe affatū: vterū tuū de ſpiritu ſancto credimus impregnatum: erubeſcat iudeus infelix: qui dicit chriſtum ex ioſeph ſemine eſſe natum. Dum virgo. Gloria. Et. poſt Gloria. predicti reſpōſorij in veſper. dicat immediate proſa: i matut. āt nō dicat Proſa.

Inuiolata intacta ⁊ caſta es maria. Que es effecta fulgida celi porta. O mater alma chriſti chariſſima. Suſcipe pia laudū preconia. Noſtra vt pura pectora ſint ⁊ corpora. Te nunc flagitāt deuota corda ⁊ ora. Tua p pcata dulciſona. Nobis pcedas veniam per ſecula. O benigna que ſola inuiolata pmāſiſti. ℣. Ora pro nobis ſancta dei genitrix. ¶ In laudib' añ. Symeon iuſtus ⁊ timoratus expectabat redēptionem iſrael: ⁊ ſpiritus ſanctus erat in eo. Añ. Reſponſuz accepit ſymeon a ſpiritu ſancto: nō viſurū ſe mortē niſi videret dominū. Añ. Accipiens ſymeon puerū in manibus gratias agens benedixit dominum. Añ. Obtulerunt pro eo domino par turtur aut duos pullos colūbarū. Añ. Lumē ad reuelationē gētiū ⁊ gloriā plebis tue iſrael.
Capl'm. Ecce ego. Hymnus. 239

O Glorioſa domina: excelſa ſuper ſydera qui te creauit pude: lactaſti ſacro vbere. Quod eua triſtis abſtulit: tu reddis almo germine: intrent vt aſtra flebiles: celi feneſtra facta es. Tu regis alti ianua: ⁊ porta lucis fulgida: vitam datā per virginem: gentes redempte plaudite. Maria mater gratie. ⁊c. Gloria tibi domine. ℣. Elegit eam deus. Ad benedict' añ. Senex puerū portabat: puer autem

ſenem regebat: quem virgo peperit et poſt partum virgo permanſit: ipſum que genuit adorauit. ¶ Ad .i. ℟. Jeſu chriſte. ℣. Qui natus es de virgine maria. Iſte ℣. dicatur in omnibus ſolennitatib⁹ beate virginis et per oct. quando de ipſis agitur et in ſabbatis quādo de ipſa agitur in couentu. ¶ Ad tertiā capitulū. Ecce ego. ℟. Sz dei genitrix virgo ſemp maria: Al. al. ℣. Intercede p nobis ad dn̄z deum noſtruz Alla. Gloria. Sancta. ℣. Poſt partū. ¶ Ad .vj. capl'z.

Malachie. 2. Ipſe enim quaſi ignis cōflās et quaſi herba fullonū et ſedebit ↄflās et emūdās argētum: et purgabit filios leui. ℟. Poſt partū virgo inuiolata pmāſiſti Alla alla. ℣. Dei genitrix intercede pro nobis. Alleluia. Gloria. Poſt partū. ℣. Specioſa. ¶ Ad .ix. ca.

Malachie. 3. Et colabit eos q̄ſi aurū et q̄ſi argētū: et erūt domino: offerentes ſacrificia in iuſtitia. ℟. Specioſa facta es et ſuauis: Alleluia alla. ℣. In delitijs tuis ſancta dei genitrix. Alleluia. Gloria. Specioſa. ℣. Elegit. ¶ Infra ſeptuageſimam non dicatur ℟ia horarum cum Alleluia. Ad veſ. ſuper pſal. añ. Symeon. ps. Di-
40 xit dominus. Laudate. Letat⁹ ſum. Niſi dn̄s. Lauda hierl'm. Predicti ps. dicat in ſecundis veſp. in oībus feſtiuitatib⁹ b. marie cap. hym. ℣. et in primis veſperis. Ad magt añā. Hodie beata virgo maria puerum ieſum pñſentauit in templo: et ſymeon repletus ſpiritu ſancto accepit eū in vlnas ſuas: et bn̄dixit deū. ¶ Sancti blaſij epi et martyris. Orō. Dic. 3.

Deus q̄ ſum⁹ ops de⁹: vt qui btī blaſij martyris tui atq; pōtificis ſolēnia colim⁹ eius apud te interceſſiōibus adiuuemur. Per. Lectio prima.

Beat⁹ blaſi⁹ eps et martyr p toti vite ſue tēpus mitis degebat ſicut de btō iob legimus purus innocens deū colens verax manſuetus et ab oī opere prauo abſtinēs. Quod vidētes fideles qui erant in ſebaſtia ciuitate capadocie elegerūt eū ſibi in epm. Lectio .ij.

Cum vero quadam vice iret nicopolim quedam mulier paupercula vnicum habēs porcū ↄqueſta eſt ſctō viro q lupus ei porcū ſuuz tuliſſet. Quo audiēs dei ſeru⁹: ſubridēs dixit mulieri. Noli triſtari: qa reddet tibi porc⁹ tu⁹. Lcō. iij.

Cum aũt hec diceret: ecce lupus rediẽs illeſum porcũ mulieri reſtituit. Que poſtea dum beatus blaſius teneretur in carcere eidẽ liberati ſuis caput cum ctũ obtulit. Quod ille cũ grã rũ actiõe ſuſcepit. Lectio iiij.

Accidit vt mulier quedã vnicum habens filiũ in cuius gutture dum piſcem comederet os ipſius piſcis ita infixum eſt ꝙ nulla poterat arte moueri. Unde mulier imminens filij periculũ metuens eũ poſuit ante pedes beati blaſij: rogãs vt pro filij ſalute dominũ rogaret. Lectio v

Qui facta oratione puerũ matri illeſum reſtituit: ⁊ ꝓ omnibus qui infirmitatem aliquam in gutture patiẽtes ipſius ſuffragium inuocauerint dominũ rogauit quatenus ſua bonitate eis remedium ſanitatis preſtare dignaretur. Lectio vi.

Vides aũt beatus blaſius paganorum perſecutionẽ perrexit in montẽ qui vocatur argei: ⁊ ibi in quadam ſpelunca habitauit. Et concurrebant ad eum fere. Et ſi que infirme erant imponebat eis manus ⁊ ſanabantur. Unde propterea non recedebant ab eo. Lectio vij.

Audiẽs aũt hec pſes fecit eũ tanq̃ chriſtianũ ſibi pñtari. Uidẽs beatus blaſi⁹ nũcios gauiſus eſt: ⁊ dixit. Memor eſt mei hodie dominus. Et dũs iret cõuertebat paganoꝝ paruulos: ⁊ miracula multa faciebat. Cum aũt adductus eſſet corã pſide dixit ei pſes Gaude blaſi amice deoꝝ. At ille. Nõ dicas eos deos ſed demones. Lectio viij.

Iratus preſes iuſſit eum fuſtibus cedi ⁊ in carcerẽ retrudi. Et poſtea ferreis pectinibus dilaniari: ⁊ iterum in carcerem mitti: ⁊ ſeptem mulieres que de guttis ſanguinis eius collegerant capite trũcari. Tertio eductum de carcere iuſſit mitti in lacũ: Qui ſignatus ab eo ſtetit ſicut arida: ⁊ ipſe i medio. L. ix.

Multores vero idoloꝝ volẽtes ad eũ venire: demerſi ſunt. Angelus autẽ domini dixit ei. Glorioſe egredere ⁊ ſuſcipe coronam. Ipſo autem egreſſo apparuit lux magna ante faciem eius. Data vero ſententia decapitationis eius cum oraret pro ſui memoriam agentibus dixit ei dominus. Omnem petitionẽ tuam adimplebo. Et hoc dicto capite cũ duobus puerulis ceſus eſt. ¶ Sancte agathe virginis ⁊ martyris. Ad magñ añã.

Agatha virgo ſacra nobili orta genere: glorioſam propter chriſtũ pertulit paſſionem. Oratio.

Deus qui iter cetera po-

tentie tue miracula etiã in ſexu
fragili victoriã martyrij cõtuli
ſti: ↄcede ꝓpitius: vt cuius na-
talitia colimus per eius ad te
exẽpla gradiamur. Per. ¶ In
primo noc. aña. Ingenua ſum ⁊
expectabilis generis: vt oĩs parentela
2 mea teſtatur. ps. Dñe dñs. Añ.
Ancilla chriſti ſuz: ⁊ ideo me oſten
6 do ſeruilẽ perſonã. ps. Celi. Añ.
Summa ingenuitas iſta eſt: ĩ qua
ſeruitus chriſti comprobatur. ps.
8 Domini. ℣. Diffuſa. Lectio .j.

Quintian⁹ conſularis ſicilie agatham nobiliſſimam pergebat: vt ex hoc ſonaret in auribus vulgi ꝙ tantus eſſet ꝙ poſſet ſibi nobiles ſubiugare. Et libidinoſus autem ad aſpectum virginis pulcherrime ſuam concupiſcentiaz commouebat: ⁊ vt auar⁹ ad facultates ei⁹ aſpirabat: ⁊ vt idolatra chñi nomẽ audire non poterat. ℟. Cuz ingrederetur beata agatha in carcerem dixit ad iudicem. Impie crudelis ⁊ dire tyranne: non es confuſus amputare ĩ femina quod ipſe in matre ſuxiſti? ℣. Ego habeo mamillas integras intus in aĩa mea: quas ab ĩfantia dño conſecraui. Impie. Lectio ſecunda.

Fecit autem eã tradi affrodiſie que habebat ſeptez filias turpiſſimas vt eius aĩum immutarent. Cum autẽ nihil proficeret: affrodiſia abijt ad eum ⁊ dixit. Facilius poſſũt ſaxa molliri: ꝙ̃ ab intentiõe chriana mẽs iſtius puelle reuocari. Tũc quintianus fecit eaz ad ſe adduci: ⁊ ait. Cur deorum ſacra contemnis? Agatha reſpondit. Nolĩ dicere deorum: ſed demonũ. ℟. Vidiſti dñe ⁊ expectaſti agonẽ meũ quõ pugnaui ĩ ſtadio: ſed qꝛ noluĩ obedire mandatis principum: Iuſſa ſum ĩ mamilla torqueri. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mãſuetudinem ⁊ iuſtitiam. Iuſſa. Lectio .iij.

Quintianus dixit. Elige aut diuerſis penis interire: aut dijs ſacrificare. Agatha dixit. Sit vxor tua talis q̃lis dea tua venus: ⁊ tu talis q̃lis de⁹ tu⁹ iupiter. Tũc quintian⁹ iuſſit eã alapis cedi dicẽs. In iniuriã iudicis noli garrire. Agatha rñdit. Miror te virum prudentẽ ad tãtam ſtultitiã deuolutum: vt illos dicas deos quoꝝ vitã nec tu nec vxorem tuam velis imitari. ℟. Quis es tu qui veniſti ad me curare vulnera mea? ego ſum apoſtolus chriſti: nihil in me dubites

filia:ipſe me miſit ad te.Quē dilexi
ſti mente ⁊ puro corde. ℣. Nam ⁊
ego apl's ei⁹ ſum:⁊ in noīe ei⁹ ſcias
te eſſe ſaluādā.Quē. Gloria. Quem.
¶ In.ij.noc. aī Agatha letiſſi-
me ⁊ glīanter ibat ad carcerē: ⁊ q̄ſi
ad epulas inuitata agonē ſuū dn̄o
16 p̄cib⁹ cōmēdabat. ps Eructa. Aī.
Si ignē adhibeas:rorē mihi ſaluifi
cū de celo āgeli miniſtrabunt. ps.
26 De⁹ nr̄. Aī. Niſi diligēter perfe-
ceris corp⁹ meū a carnificib⁹ attre
ctari:nō pōt aīa mea i padiſum dn̄i
31 cū palma martyrij itroire. ps. Fū
damenta. ℣. Specie. L.iij.
TUnc iuſſit eā qntian⁹ i car
cerē recipi dicēs. Cogita tecū
vt poſſis euadē. At illa. Tu mi
niſter ſathāe penitere vt poſſis
euadē dānationē eiuſ. Seq̄nti
die iuſſit eā ſibi p̄ntari: ⁊ dixit
ei. Quid tractaſti circa ſalutē
tuā? Agatha r̄ndit. Salus mea
xp̄s eſt. R. Ipſe me coronauit q p
aplm ſuū in cuſtodia ↄfortauit me:
p eo q iuſſa ſū ſuſpēdi in eculeo p
pter fidē caſtitatis:Adiuua me dn̄e
de⁹ me⁹ in tortura mamillar̄ mear̄.
℣. Ipſe me dignat⁹ eſt ab oī plaga
curare:⁊ mamillā meā meo pectori
reſtituere.Adiuua. Lectio.v.
TUnc qntian⁹ iuſſit eā torq̄
ri i eculeo poſtea in mamilla:⁊
eā abſcidi:⁊ iter eā i carcerē re
trudi.Ecce aūt circa mediā noctē
venit qdā quē an̄cedebat puer
luminis portitor ferēs diuerſa
medicamenta q ſe medicū cō-
memorās ait. Cū te afflixit cō-
ſularis ibi erā ⁊ vidi qz poteſ
curā ſuſcipe. R. Agatha letiſſime
⁊ glīanter ibat ad carcerē: ⁊ q̄ſi ad
epulas iuit ata. Agonē ſuū dn̄o p̄cā
bus cōmendabat. ℣. Nobiliſſimis
orta natalib⁹ ab ignobili gaudens
trahebat ad carcerē. Agonē. L.vj.
AGatha dixit. Medicinā
corporalem nūq̄ corpori
meo exhibuiſſz hēo ſaluatorem
dn̄z ieſū xp̄m q curat oia v̄bo.
Tūc ſubridēs ſenior dixit. Et
ipſe me miſit ad te:nā ⁊ ego a-
poſtol⁹ ei⁹ ſū:⁊ i noīe ei⁹ te ſcias
eē ſanādā. Et hoc dicto diſpuit.
R. Ego autē adiuta a dn̄o pſeuera
bo in ↄfeſſiōe ei⁹. Qui me ſaluā fe-
cit ⁊ ↄſolat⁹ ē me. ℣. Mens mea ſo
lidata eſt:⁊ in chriſto fundata.Qui.
Gloria.Qui. ¶ In.iij. noctur. aī.
Agatha ſcā dixit: ſi feras mihi pro
mittis:audito chr̄i nomine māſue
ſcūt. ps. Cātate. Aī Vidiſti dn̄e 34
agonē meū qūo pugnaui i ſtadio:
ſz qz nolui obedire mādatis p̄ncī-
pū iuſſa ſuz i mamilla torq̄ri. ps. 34
Dn̄o re. ex. Aī. Propter fidē ca-
ſtitatis iuſſa ſuz ſuſpendi i eculeo:
adiuua me domine deus me⁹ in tor
tura mamillarū mearū. ps. Cā- 34
tate. ℣. Adiuuabit. Lectio.vij.
TUnc agatha proſtrauit ſe
in oratione gratias agēs.

Et finita oratione inuenit ſe d-nnino ſanataʒ. Per totam autem noctem lux refulſit in carcere: ⁊ cuſtodes territi fugerūt relicto oſtio carceris apto. Ipſa autem noluit fugere ne coronā martyrū amitteret: ⁊ cuſtodes in tribulatione poneret. Rñum. Gaudeamus oēs i dño dié feſtū celebrantes: in honore agathe virgis: De cuius paſſione gaudent angeli ⁊ collaudant filium dei. ℣. Immaculatus dominus immaculatā ſibi famulam in hoc fragilitatis corpore poſitam miſericorditer conſecrauit. De cuius. Lectio. viij.

P Oſt q̄tuor vero dies cum quintianus eā faceret ſup acutiſſimas teſtas ⁊ carbones volutari: ſubito motus eſt locus: ⁊ pars parietis corruēs oppreſſit ꝯſiliariū iudicis ⁊ amicū eius quorum conſilio hec fiebant. Sed ⁊ oīs ciuitaſ exagitata eſt. Et dum currerēt ciues tumultuātes ad quintianū: ipſe iuſſit eam poni in carcerem ⁊ fugit. ℟. Qui me dignat⁹ eſt ab oī plaga curare ⁊ mamillā meā meo pectori reſtituere. Ipſuʒ inuoco deū viuū. ℣. Medicinaʒ carnalem corpori meo nunq̄ꝫ exhibui ſed habeo dñʒ ieſuʒ xp̄ʒ qui ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa. Ipſum. Lectio nona.

S Ancta virgo agatha cum in carcere rogaret dominū vt acciperet ſpiritū ei⁹: ſic orādo emiſit ſpirituʒ. Cum autem ſepeliretur ecce quidam iuuenis ſericis indutus queʒ ſequebantur pluſq̄ꝫ centum alij pueri armati ⁊ pulchri: quos nemo vnq̄ꝫ viderat poſuit ad caput eius tabulā breuē ex marmore: in qua ſcriptum erat. Mentē ſanctam ſpontaneam: honorem deo ⁊ patrie liberationem. Extunc ergo tā iudei q̄ꝫ gentiles ceperunt venerari ſepulchrum eius. Quintian⁹ vero poſt paucos dies in flumine interijt. ℟. Beata agatha ingreſſa carcerem expandit manus ſuas ad deum ⁊ dixit domine qui me feciſti vincere tormenta carnificum: Iube me domine ad tuam miſericordiam puenire. ℣. Domine qui me creaſti: ⁊ tuliſti a me amorem ſeculi: qui corpus meum a pollutione ſeparaſti. Iube me dñe: Glia. Iube. In laudibus añ. Quis es tu qui veniſti ad me curare vulnera mea? ego ſuʒ apoſtolus chriſti nihil in me dubites filia. Añ. Medicinam carnalē corpori meo nunq̄ꝫ exhibui: ſed habeo dñm ieſum chriſtum qui ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa. Añ. Gratias tibi ago domie q: memor es mei: ⁊ miſiſti ad me apl̄m tuum curare vulnera mea. Añ. Benedico te pater dñi mei ieſu chriſti: q: p apl̄m tuum mamillam meam meo

pectori reſtituiſti. V. Qui me di gnatus é ab oi plaga curare et ma millá meam meo pectori reſtituere: ipſiuȝ iuoco deū viuū. Ad bn̄. añ. Paganoꝝ multitudo fugiens ad ſe pulchꝛū ꝟginis tulerūt velū ei⁹ cō tra ignē: vt cōpꝛobaret dn̄s q̄ a pi culis incendij meritis agathe mar tyris ſue eos liberaret. Ad mağt añ. Mentē ſanctá ſpontaneam: ho noꝛem deo et patrie liberationem.

die.6. ¶ Sanctoꝝ vedaſti et amandi.

Deus qui nos ſan- Oro. ctorum tuoruȝ vedaſti et amandi confeſſionibus glorio ſis circūdas et pꝛotegis: da no bis eorum imitatione profice re: et interceſſione gaudere. P.

die.6. ¶ Scé doꝛothee ꝟginis et mar tyris. Oro.

Omni potés et mitiſſime deus in cu ius nomi ne glorioſa ꝟgo et mar tyr doro thea multo rum gene ra toꝛmentoꝛum ſuperauit: te ſuppliciter exoramus: vt eius meritis et pcib⁹ interueniētib⁹: cūcta picula vincam⁹: ipſamq̄ in noſtris neceſſitatibus celerē adiutricem ſentiamus. Per.

¶ Ex geſtis eius. Lectio. j.

Theodorus nobiliſſim⁹ ſe nator videns pſecutionē vehementiſſimá per diocletianū et maximianum imperatores in chriſtianos excitatam: relictis ampliſſimis facultatibus quas poſſidebat cum vxore et duabus filijs ad ciuitatem ceſaree capa docie tranſfretauit. Lco. ij.

Cumq̄ ibi eſſet: nata é ei filia quam doꝛotheá nun cupauit. Hec ab infantia ſpū ſancto plena: omnium virtutū erat adoꝛnata fulgore. Quam cū fabricius pꝛeſes ob eius exi miam pulchꝛitudinē ineſtima biliter diligeret: nūq̄ potuit eius aīum imutare. Lectio. iij.

Qui vidés ſe a puella cō tēni: fecit eá i doliū fer uētis olei imitti. Sed ipſa ꝟtu te chꝛi ꝓfoꝛtata: ſtabat i eo ſine oi doloꝛe: ac ſi balſamo punge retur. Quod multi paganoꝛuȝ vidētes: baptiçati ſunt. L. iiij.

Fabricius ꝟo credēs hoc magicis artibus fieri: re cluſit eá in carcerē: per dies no uē ſine cibo et potu. Que a ſcis angelis nutrita dum pſentata fuiſſet pſidi poſt dies nouē ap paruit pulchꝛioꝛ q̄ antea. L. v.

Cumq̄ poſtea fabricius eá crudeles penas minaret niſi ſacrificaret: illa oráte: ágeli ido

lum magnum ſup colūnā poſi-
tum in puluerem cū ipſa colū-
na comminuerunt. Propter qḋ
multi in chꝛiſtū crediderūt. L. vi.

P Oſt hec in eculeo poſita
grauiſſimiſqꝫ penis ex cru
ciata in carcere recluditur. Ad
quā pſes miſit duas eius ſoro-
res q̄ metu penarum chꝛiſtum ab-
negauerāt: vt eius animū imu-
tarēt. Sed ipſe ꝯuerſe ad chꝛiſtum
per dorotheam: poſtea igni tradi
te ſunt. Lectio. vij.

C Umqꝫ pſes ei mortē mi-
naretur: illa rn̄dit ſe libēter velle
mori vt poſſet in viridario chꝛiſti
ſponſi ſui roſas ꝛ poma collige
re. Quo audito tyrānus ſniam
decollatiōis in eā tulit. L. viij.

Q Ue ad locū ſupplicij p-
ducta: orauit pro omni-
bus eius memoriā facientibus.
Tunc qdā ſcriba palatij noie
theophilus ſubſannando dixit
ei. Dorothea cū fueris cū ſpon
ſo tuo: mitte mihi de roſis ꝛ po
mis viridarij eius. Qua pmit-
tente: decollata fuit. Lcō. ix.

E Adem hora cū theophi-
lus eſſet in palatio: ange
lus dn̄i in forma pueri ei cum
ſportula in qua erāt roſe ꝛ po-
ma apparuit: dixit ei. Accipe hec
que tibi mādat dorothea de vi-
ridario ſponſi ſui: Qui admi-
rans cum eſſet de menſe februa-
rij in chꝛiſtū credidit ꝛ marty-
rio poſtmoduꝫ coronatus fuit. dic. 9.

¶ Sancte apolonie virginis ꝛ mar. Oro.

D Eus qui nos annua bte apollo-
nie ṽginis ꝛ martyris tue ſolenni-
tate letificas: da vt quam vene
ramur officio ēt pie conuerſa-
tionis ſequamur exēplo. Per.

¶ Ex geſtis eius. Lcō. j.

B Eata apollonia i ciuitate
alexādrina xp̄o ſponſo ſuo pla-
cere ſatagēs apḋ iudicē ꝙ xp̄ia
na eēt accuſatur. Qui cū eā non
poſſet a xp̄i fide auellere: fecit eā
pmuꝫ vncinis ferreis laniari ꝛ
poſtmoduꝫ oēs dētes eiꝰ excuti.

C Umqꝫ ſacra ṽgo ad- L. ij.
huc imobilis pmaneret i
xp̄o: carnifices ei dixerūt. Niſi
xp̄m blaſphemaueris: te viuam
hoc copioſo igne cremabimꝰ.
Apollonia āt parūp aio ſubſi
ſtēs: videbatur q̄ſi ꝙ aio ſuo co-
gitaret qd agere deberet. L. iij.

C Ogitans aūt iniquiſſimū
eſſe chꝛiſtum dominum
blaſphemare: ſpū ſcō inſpirata
de manibus impiorum ſe excu-

tiēs in ignem proſiliſſet. Sicq;
virgo glorioſa martyriū ſuum
conſūmauit ad laudem ⁊ gloriaȝ
dñi noſtri ieſu chriſti. Qui eſt
ſuper omnia deus benedictus
die. 10 in ſecula ſeculoꝝ amē. ¶ San-
cte ſcholaſtice virginis ad ve-
ſper. ⁊ matuti. hymnus. Huius
obtentu. Reſponſoria. iij. no-
ctur. de cōmuni virginū. Oro.

E Xau-
di nos
deus saluta
ris noſter
vt ſicut de
beate ſcho-
laſtice virgi
nis tue feſti
uitate gau-
demus ita
pie deuotionis erudiamur af-
fectu. Per dominum noſtrū.
¶ Ex ſcdo libro dialogorum
beati gregorij pape. Lectio. j.

B Eata ſcholaſtica ergo ſa-
cratiſſima ſoror fuit ſcti
bñdicti abbatis. Hec a pueri-
tia ſua deo dicata: ad fratrē ſuū
viſitandū atq; vt ab eo diuina
eloquia perciperet: ſemel in an-
no venire cōſueuerat. Beatus
autem benedictus ad eā venie-
bat non lōge a monaſterio: in
quadam ipſius monaſterij poſ-
ſeſſiōe. ℟ Audiui. L. ij.

Q Uadā ergo vice dū ad
eā veniſſet vir dei ⁊ totā in dei
laudib⁹ ⁊ colloq̄s ꝯſūpſiſſent:
veſpe ſimul cibū ſumpſerunt.
Cū aūt ſederēt ad mēſam ⁊ iaȝ
hora tardior iter ſacra colloq̄a
ꝓtracta eēt: btā ſcholaſtica ro-
gauit fratrē vt ēt ꝑ illā noctem
ibi ſtaret ad colloq̄ndū d̄ ſpūa-
lib⁹ gaudijs ⁊ celeſtib⁹. Qd cū
ille negaſſet: btā ſcholaſtica iſer-
tas digitis man⁹ ſup mēſaȝ po-
ſuit: ⁊ caput in manib⁹ reclināſ
dñm orauit. ℟ Veni. Lcō. iij.

C Umq; caput leuaſſet tā-
ta pluuia ⁊ coruſcatiōes
⁊ tonitrua eruperūt: q̄ beatus
benedictus inde diſcedere nō
potuit: ſed in dei colloquijs cū
ipſa vſq; in diem perſeuerauit.
Reuerſa eſt igitur beata ſcho-
laſtica ad cellā ſuaȝ. Poſt tri-
duum aūt vir dei bñdictus in
cella cōſiſtens eleuatis in aera
oculis: vidit ſororis ſue aīam
de corpore egreſſam in colūbe
ſpecie celos penetrare. Qui tā-
te eius glorie cōgaudēs oīpo-
tēti deo in hymnis ⁊ laudibus
gratias reddidit: ⁊ eius obitū
fratribus nunciauit: illoſq; ꝓ-
tinus miſit vt eius corpus ad
monaſterium deportarent: atq;
in ſepulchro qd̄ ſibi ipſi para-
uerat poni iuſſit: in quo ⁊ ipſe
poſtea poſitus eſt. ℟. Regnum.
¶ Sci valentini mar. Oratio. die. 14

PReſta queſumus omnipotens deus vt qui beati valentini martyris tui natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eius interceſſione liberemur. Per. ¶ Ex geſtis ei⁹. Lectio prima.

CLaudi⁹ iperator dixit valentino. Cur amicitia nr̃a non frueris vt adores deos noſtros: ⁊ ſuperſtitionē tuam abiicias? Valētin⁹ rn̄dit. Si ſcires gr̃iam dei: tu idola reſpueres: ⁊ deum verum qui in celis ē adorares. Rn̄dit quidā q aſſiſtebat. Quid vis dicere de altitudie deoꝝ noſtroꝝ? Valentin⁹ reſpondit. Dico ꝙ fuerūt homines miſeri: ⁊ immundicia pleni. Lectio ii.

QUm aūt hec ⁊ ſimilia dicentē claudius patienter audiret: dixit prefectus. Seductus eſt imperator. Et mutatū eſt cor claudij: ⁊ tradidit eū pfecto. Qui tradidit eum aſterio: vt eū verbis mollib⁹ inclinaret. Qui duxit eum in domum ſuam. Ubi cū eſſet orauit dicēs. Jeſu chriſte qui es verū lumē; illumina domum iſtam: vt omnes te cognoſcāt ⁊ credāt in te. Lectio iii.

AUdiēs hec aſterius dixit. Miror te dicentē ꝙ chriſtus eſt lumen. Et quidem ſi per eum illuminaueris filiā meā diu cecā: q̄cq̄d preceperis faciā. Quod cū feciſſet valētin⁹ puella adducta corā ſe aſteri⁹ cū vxore ſua ⁊ tota familia credētes oīa idola ↄfregerūt: ⁊ baptizati ſūt. Imperator vo hec audiēs: illos diuerſis ſupplicijs iterimit valētinum vo fuſtib⁹ ceſum decollari fec. ¶ In cathedra ſci petri die. 22
oīa ad veſ. cap. Dilectus. Hymn⁹.

IAm bone paſtor petre clemēs accipe vota precātū: ⁊ peccati vincula reſolue tibi poteſtate tradita: qua cūctis celū verbo claudis apis. Sit trinitati ſempiterna gloria: honor poteſtas atq; iubilatio: in vnitate cui manet imperiū extunc ⁊ modo per eterna ſcl'a. Amē. ℣. Tu es petrus. ℟. Et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meā. Ad magt an. Tu es paſtor ouium: princeps apl'oꝝ tibi tradite ſunt claues regni celorum. Oratio.

DEus q btō petro aplo tuo collatis clauib⁹ regni celeſtis ligādi atq; ſoluēdi pōtificiū tradidiſti: ↄcede: vt iterceſſiōis ei⁹ auxilio: a pctōꝝ nr̄oꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi. ¶ [illegible] marinum.

Tu es paſtor ouiũ princeps apoſto
lorũ: tibi tradidit deus claues re
gni celorum. hymn. Iam bone.
¶ Ex itinerario clementis. L.j.

Dum pe-
trus peran
ſiret diſſe-
minans ver
bum vite: et
appropin-
quaret an-
tiochiam
omnis po-
pulus ciui-
tatis audientes eum venire ei
currerunt. Et omnes maiores
et nobiles cineres ſparſerunt
in capite: multiq; cilicio ſunt
induti nudis pedib⁹ penitẽtiam
agentes: q contra predicatio-
nem eius cum mago ſimone
conſenſiſſent. Lectio ſecunda.
Hec aũt et ſimilia proſequẽtes
offerunt vexatos languorib⁹ et a
demonijs fatigatos. Quos petr⁹
vidẽs penitudinem agere: grãs
referens deo dicebat. Bñdico
te pater predicãde: q pmiſſum
filij tui p nos adiplere dignat⁹
es. Et iuſſit poni añ ſe oẽm mul
titudinẽ egrotantiũ. Lcõ.iij.
Cumq; ad pdicationem eius
omnis multitudo infirmantiũ
vna voce clamarent hunc eſſe
verum deum quẽ petrus annun
ciat: ſubito immenſum lumen
gr̃e dei apparuit: et ceperũt pa-
ralytici currere ad pedes petri
ſani: languentes quoq; recepta
ſanitate gaudere: et demonibus
pleni liberati ſunt. Lectio.iiij.
Nunc infra ſeptẽ dies pluſq;
decẽ millia hoĩuʒ baptiʒata ſũt:
ita vt audiditatis deſiderio theo
philus q erat i ciuitate cũctis
ſublimior: dom⁹ ſue igẽtẽ baſili-
caʒ noĩe ecclie pſecraret. In q̃
petro ab omni populo cõſtitu-
ta eſt cathedra. Et oĩs deinceps
multitudo quotidie ad audien
dum verbum dei pueniens: tra-
debat ſane doctrine quã ſanita
tũ efficacia pfirmabat. ¶ Hie-
ronymi de illuſtribus viris. L.v.
Sedit igitur primitus an-
tiochie ſeptem annis: po-
ſtea rome annis.xxv. ſacerdota
lem cathedram tenuit. Et ſcien
dum q pſuetudo fuit antiquo
rum gentilium ſingulis annis
in mẽſe februarij quotidie epu
las offerre ſup tumulos paren
tum ſuoꝝ: quas de nocte demo-
nes pſumebãt. Ipſi vero crede
bãt de illis refici aĩas circa tu-
mulos errantes. Lectio.vj.
Hec autem cõſuetudo: vix po
tuit a chriſtianis extirpari. Quod
attẽdẽtes ſancti patres: ordina
uerũt vt de incathedratiõe ſan
cti petri que fuit antiochie ſũ-

ret feſtum eodem die quo talia fiebát: vt virtute huius feſti cõſuetudo illa deſtrueretur: a qua ẽt adhuc apd aliquos vocatur feſtum beati petri epularũ. Ex ſermone inſtituto qui attribuitur auguſtino. ℞. cõ. vij.

Tradit tñ a ſenioribus ꝙ hoc feſtũ cathedre nomen accepit eo ꝙ petrus hodie eꝑatus cathedre ſedez ſuſcepiſſe referat. Recte ergo eccliẽ natalẽ ſedis illi colũt quã aplꝰ ꝓ eccliarũ ſalute ſuſcepit dicente dño. Tu es petrus ꝛ ſup hãc petrã edificabo eccleſiã meam. Lcõ. viij.

Petrum itaqꝫ fundamentum eccleſie nominauit. Et ideo digne hoc fundamentuꝫ eccleſia colit: ſup quod eccleſiaſtici edificij altitudo cõſurgit: vnde cõuenienter pſalmus qui lectus eſt dicit: Exaltent eum in eccleſia plebis: ꝛ in cathedra ſeniorum laudent eum. Lectio. ix.

Bene autẽ deus exaltari eum in eccleſia ꝑcepit: qꝛ dignũ eſt vt fundamentũ hoc in eccleſia honoretur: per quod iter ad celum aſcenditur. Quod natalis ergo cathedre hodie colitur: ſacerdotale officium honoratur. Et ſibi hoc eccleſie preſtant: qꝛ tãto neceſſe eſt ꝙ plus habeat eccleſia dignitatis: quãto ſacerdotale officiũ plus honoris. ℞. Qdcũqꝫ ligaueris ſup terram erit ligatum ꝛ in celis. Et quodcunqꝫ ſolueris ſuper terram erit ſolutum ꝛ in celis. ℣. Et ego dico tibi quia tu es petrus ꝛ ſup hanc petram edificabo eccleſiam meã. Et quodcũqꝫ. Gloria. In. ℭ Ad lau. ℣. Exaltẽt eum in eccleſia plebis. ℞. Et in cathedra ſeniorum laudent eum. ℣. Juſtus germinabit. Ad bñs añ. Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatum ꝛ in celis: ꝛ quodcũqꝫ ſolueris ſuper terram erit ſolutum ꝛ in celis: dixit dominus ſimoni petro. ℭ Ad veſper. cap. hym. ℣. vt in primis veſperis ad magnificat aña. Simon bariona tu vocaberis cephas: quod interpretatur petrus: ianitor celi pulſantibus aperi: ſupra modum omnes peccauimus: dimitte ſeptuagies ſepties: Cetera omnia fiant de comuni vnius ꝓfeſſoris. ℭ Sancti mathie apoſtoli. Oratio. die. 24

Deus qui beatũ mathiaꝫ aplorum tuoꝝ collegio ſociaſti tribue qs: vt eius interuẽtione tue circa nos pietatis ſemp viſcera ſentiamꝰ. Per. ℭ In anno biſextili celebretur predicta feſtiuitas in ſecunda die biſextili: niſi quarta feria cinerum ipſa die euenerit: tunc enim in ꝑcedẽti feria tertia celebretur. ℭ Ex legenda eius que reperitur in eccleſia treuerenſi. Lꝫ.

Mathias de tribu iuda ciuitate bethleem: parentes habuit diuitiis ⁊ nobilitate inſignes: ⁊ morum venuſtate pollentes. Qui ipſum ab annis puerilibus diuine legis inſtitutionibus mancipaꝛunt. Ad pedes namq; ſymeonis ſummi ſacerdotis i lege doctiſſimi omē in breui legis ⁊ ꝓphetarum ſcientiã cõprehendit. Lcõ.ij.

Studebat etiã in etate tenera maiorū imitari ſtudia: ⁊ annos pueriles moꝝ vincere maturitate. Erat igitur corpore mundiſſimus aio prudēs: in ſoluendis ſacre ſcripture queſtionibꝰ acutiſſimus: in cõſilio ꝓuidus: in ſermocinatione expeditus. Satagebatq; vt qd ſenſu perceperat opere cõpleret. Lcõ.iij.

Ut igitur lucerna de medio legis ad candelabrū trãſferret eccleſie: vocatiõe xp̄i dignus habitus xp̄m pauperē pauper ipſe ſecutus in cõſortium ſeptuagintaduorū diſcipulorum ab ipſo dño deſignatꝰ eſt. Cõpleto deinde: dñice diſpenſationis myſterio locum iude ꝓditoris inter apoſtolos eſt ſortitus. Lcõ.iiij.

Cum ergo diſperſi eſſent diſcipuli toto orbe terrarū: decreto ſpūs ſci iudeã in ſortem ꝑdicationis accepit. Igit verbū vite eterne iudeis ⁊ p circuitū ãnūciabat multoſq; filioꝝ iſrael ad deum conuertebat. Lectio.v.

Inſtruebat eos quod erat vite: quod morum: quod religionis. Chriſtum deniq; ab ipſo moyſe ſignis ⁊ enigmatibus ⁊ ꝓpheticis verbis annūciatū ad redēptionē generis hūani miſſuꝫ ꝓbabat ⁊ ſignis potentiſſimis dicta ſua confirmabat. Lcõ.vi.

Cum aūt veniſſet in ciuitatē galilee: ⁊ in ſynagoga euãgelizaret chriſtum: iudei zelo repleti vinxerunt eum ⁊ nunciauerunt principibus ſacerdotū ac ſenioribus vt viderent quid facto opus eſſet: cum eſſet peritiſſimꝰ in lege ⁊ genere illuſtris: ⁊ acceptus in plebe. Lectio.vij.

Hi vero habita deliberatione ⁊ conſilio: iuſſerunt vt adduceretur coram eis in concilium. Quod cum factum fuiſſet: facta eſt longa diſputatio inter ſummū pontificem ⁊ mathiaꝫ. Ipſe vero per legem ⁊ prophetas oſtendebat manifeſte que de chriſto erãt: proteſtãs ſe ſeruum eius ⁊ in ipſum credere.

Propter quod pōtifex tanq̄ in blaſphemum protulit in eius ſententiā lapidatiōis. Lcō.viii.

Cum vero ducetus eēt ad locū lapidatiōis duo teſtes q teſtificati fuerūt ꝯtra eū: primi duos lapides in eū miſerūt: quos petijt ſecū in teſtimoniū illis ſepeliri. Lapidat⁹ ergo ⁊ ſecuri percuſſus more romano vt preſidi deferret extenſis in celū manibus reddidit ſpm̄. Lectio.ix.

Tranſlatū eſt aūt corpus eius primo romam de iudea deinde treuerim ꝓcurāte helena ꝯſtantini matre que inde fuerat oriunda. Que cuidā viro ſcō quē ſylueſter papa illuc ad predicādū miſit: inter alias precioſas reliquias dedit iſtas. Poſt cuius aduentum lʒ quinquies ciuitas ipſa fuerit euerſa a barbaris: tñ ſemꝑ corpus illō fuit oblivioni traditum. ¶ Sancti

die.1. albini epiſcopi ⁊ cōfeſ. Oratio.

Da q̄s op̄s de⁹: vt beati albini cōfeſſoris tui atq̄ pontificis venerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutem. Per. Lcō prima.

Beatus albinus andegauēſis epūs nobilib⁹ ortus parentibus in ſua adoleſcentia ſponte parentes deſeruit: ⁊ factus monachus in monaſterio traiectenſi breui tēpore adeo in xp̄o amore ⁊ religionis perfectione profecit ꝙ in .xxxv. anno vite ſue vnanimi voto eſt in abbatem electus. Lectio ſecunda.

Ad quod officium dum fuiſſet aſſumpt⁹ tanq̄ lucerna ſup cādelabrū .xxv. annis dictū monaſterium gubernauit viciorū reſecator aſſiduus: ⁊ bonarū virtutū inſertor circūſpectus. Deinde cū andegauēſis eccleſia ſua paſtore fuiſſet orbata: licet plurimū reluctaret ab omni populo eſt paſtor decretus. Lectio .iij.

Adepto autem epiſcopatu ſe totum in eleemoſynas pauꝑ: defenſione ciuiū viſitatione lāguentium: ac redemptione captiuorū prebuit. Hinc ēt ſanct⁹ pater iuuenē quēdā defunctum ꝑcibus ſuſcitauit: ⁊ alium cecū ſigno crucis illuminauit. atque multa alia miracula fecit. Deinde cū per .xx. annos ⁊ ſex mēſes ep̄atum rexiſſet: plenus bonis operibus in pace quieuit etatis

ſue āno .lxxx. ¶ In feſto beati die.7.

thome de aquino: in primis veſperis ſuper pſal. aīa. Felix thomas

doctor ecclesie:lumē mūdi:splendor italie:candēs virgo:flore mūdicie: bina gaudet corona glie. ps. Laudate pueri. cum ceteris. Cap.

41 Eccle. ca. 45.

Elegit eū ex oī carne z dedit illi cor ad precepta z legem vite z disciplinē : docē iacob testamētū z iudicia sua israel. ℟. Sertum. u. Hymnus.

Exultet mentis iubilo laudās turba fideliū errorū pulso nubilo:p noui sol' radiū. Thomas in mundi vespere fudit thesauros gre:donis plenus ex ethere mor z sapientie. De cuius fonte luminis:verbi coruscāt facule: scripture sacri numinis:z veritatis regule. Fulgēs doctrine radijs:clarus vite mūdicia. splēdens miris prodigijs : dat toti mundo gaudia. Laus pri sit ac genito:simulq3 scō flamini:q sancti thome merito : nos celi iungat agmini. ℣. Ora pro nobis. Ad mgī añ. Scandit doctor ciuis celestium orbis decor dux lux fidelium norma limes lex morum omnium:vas virtutum ad vite brauium. Oratio.

Deus qui ecclesiam tuas beati thome confessoris tui mira eruditione clarificas z sancta operatione fecundas: da nobis q̄s:z q̄ docuit intellecta cōspicere : z que egit imitatione cōplere. p. ¶ Ad matut. inuita. Assunt doctoris celici thome festa solēnia:Deuotione supplici laudes promat ecclesia. Hymnus.

Thomas insignis genere: clarā ducēs originē: subit etatis tenere:predicatorū ordinem. Typū gessit luciferi splēdēs in cetu nubiū plusq3 doctores ceteri:purgās dogma gentiliū. Profunda scrutās fluminū:in lucē pādit abdita:dū supra sensus hoīm : obscura facit cognita. Fit paradisi fluuius: quadripartite puius: fit gedeonis gladi⁹:tuba lagena radius. Laus patri. ¶ In .j. noc. añ. Doctor thomas repletus gratia:premōstratus sacris oraculis : mundi carnis hostisq3 vitia fugat exēplar datus seculis. ps. Beatus. Añ. Mentis innocētia flosq3 puritatis extiterūt preuia luci veritatis. ps. Quare. Añ. Ope doctoris celici tota gaudet ecclesia:fulget ordo dominici peculiari glia. ps. Domine quid. ℣. Amauit. Lectio j.

Beatus thomas de aquino ordinis predicatorum doctor egregius:de illustri psapia

com itum

comitum de aquino in confini-
bus cápanie ꝛ regni ſicilie ori
giné claram duxit. Huius ſan-
cti ortus ꝛ vite progreſſus an-
teq̃ ex vtero naſceret̃ fuit diui
nitus premonſtratus. Erat eni
quidam vir ſanctus in cápanie
partibus re bonus ꝛ nomine:
qui cū pluribus alijs eremitis
anachoriticam vitá ducés: opi-
nione celebris habebatur. Hic
ſpiritu dei afflat⁹ nūciauit mṙi
eius cū gaudio q̄ filiū conce-
pat: cū illa ſe fore grauidá pe-
nitus ignoraret: dicés ei. Gau-
de domina theodora: q2 paries
filium: ꝛ thomas vocabitur no-
men eius. Hic erit magnus in
ſciētia ꝛ in vita: eritq̃ frater or
dinis predicatorum. Que oia
ſicut ꝓdixerat ſunt cópleta. ℞.
Sancti viri verbū propheticū: pre-
móſtrauit múdo mirificū ſctm tho-
mam doctoré celicum: Sectaturū
ſctm̄ dominicū. ℣. Ná vir ſanctus
hunc matri grauide: ducem prom
pſit doctrine lucide. Sectaturum
ſanctum dominicum. Lectio. ij.

Natus itaq̃ puer nobilis
thomaſq̃ vocatus: ſpreta
ſeculi vanitate: predicatorū or
dinem eſt ingreſſus. Qui poſt
ea a fratribus carnalibus rapi
tur: ꝛ quaſi per biennium turris
cuſtodie mancipatur. Cumq̃
eum minis nec blādicijs poſſet
ab ordinis propoſito reuocari:
per ſpeciem puelle ad eū intro
ducte ſubuertere querunt ani-
mum innocentis. Qui mox de
igne titionem arripiens: fugge
ſtricem ignite libidinis extra ca
merá effugauit. Et facto ſigno
crucis in orone ſe humiliter ꝓ
ſternés: cū lachrymis: a deo ſibi
dari petijt ꝑpetue continentie
caſtitatem. Mirum immodū
mox oráti duo angeli aſtiterūt:
dicentes illū a domino exaudi
tum fore clemét⁹. Qui ꝛ ipſuꝫ
circa renes ſtringentes: hec di-
xerunt. Ex parte dei te cingim⁹
cingulo caſtitatis: quod nulla-
tenus diſſoluetur. Cui⁹ mune-
ris adeo fuit efficax gratia: vt
extunc nullū penitus ſenſerit
ſtimulū veneree voluptatis. ℞.
Chriſti pia tractus dulcedine: mū-
dum linquens probatur turbine:
Pugil fortis raptus de ordine: vin
cit prorſus pulſa libidine. ℣. Orat
preſſa cruce mirifica: renes cingit
manus angelica. Pugil fortis ra-
ptus de ordine. Lectio. iij.

Tandem cogitante pro-
uide matre ſua q̄ deberet
ipleri in filio qđ ſibi fuerat di
uinitus premóſtratū: ne vide-
retur non tam iuuenis cóſtan-
tiam q̄ dei prouidentiā impu
gnare: ipſa permittente per fra-
tres ordinis ad ordinē eſt re-

ductus. Reſtitutus itaqꝫ ordi-
ni cepit nõ ſegniter ſtudio intẽ
dere: velut apis argumẽtoſa ſpi
ritualia mella colligens: vt ſuo
tp̃e mellita effunderet eloquia
doctrinarũ. Tanto etiã gaudio
in cõtẽplãdo replebatur mens
eius ꝙ pluries dũ i ſecreto lo-
co ad orãduꝫ deum totum ſpũ
ſuũ collegiſſet: viſus ẽ ſtare to-
taliter eleuatus a terra : nullo
prorſus innixus corporeo fulci
mento. ℟. O anima ſanctiſſima:
qua contemplante dulciter: corpus
linquebat infima : Stans ſurſum
mirabiliter. ℣. Nullo prorſus ful-
tus ſubſidio leuabaẗ in rapt⁹ gau
dio. Stans ſurſuꝫ. ¶ In. ij. noc.
Añ. O munus dei gratie vincens
quoduis miraculũ: peſtifere ſupbie
nunqꝫ pſenſit ſtimuluꝫ. ps. Cum
1 inuocarem. Añ. Prece curat ſo
ciuꝫ febrẽ patiẽtẽ: ꝛ in oram veſtiũ
ſanguine fluẽtẽ. ps. Uerba. Añ.
1 Stella candẽs emicat ſtuporẽ dans
inſolitũ: que inſtanteꝫ indicat bea
ti thome tranſitum. ps. Dñe do
2 minus. ℣. Juſtum. Lectio. iiij.

Uotiens autẽ ſanctus dei
legere diſputare ſcribeꝛ
vl' dictare voluit: pri⁹ ad orõnis
ſecretuꝫ acceſſit locum. Ex quo
ſurgẽs ita in promptu inueniẽ
bat quod ſcriberet vl' dictaret:
quaſi in libro didiciſſet. Unde vt
ſocio ſuo fratri reginaldo ſecre
to reuelauit: ꝛ ſecretũ quãdiu vi
xit ſeruari voluit ſcientiã ſuam
nõ tam humano ingenio ꝛ ſtu-
dio ꝙ orationis ſuffragio diui-
nitus impetrauit. Unde quaſi al-
ter moyſes merito dici poteſt: q
de aquis mundane vanitatis ꝛ
proprie natiuitatis eductus: q
de aquinorum nobili propagi-
ne ac ſpectabili progenie ort⁹ ꝛ
miro modo quaſi p pharaonis
filiam matri eccleſie redditus:
vberibus eccleſiaſtice diſcipli-
ne ac luce diuine ſapiẽtie nutri
tur. ℟. De excelſis fons ſapientie
ſctõ thome infudit copiã: tanqꝫ flu-
men clare ſcientie: qui ſuſceptam re-
fudit gratiaꝫ: dum fluentis ſummẽ
peritie Rigat totam ſanctam eccle-
ſiam. ℣. Stilus breuis: grata facun
dia: celſa: clara: firma ſententia. Ri
gat totam ſan. Lectio quinta.

Hic doctor cum quadã no
cte orationi inſiſteret ſan
cti apli petrus ꝛ paulus ipſum
de textu dubio ſcripture pplex-
itice inſtruxerũt. Alia vice bea
tiſſima mater dei virgo maria
ei apparuit: ꝛ ipſum de ſue vi-
te ꝛ ſcientie integritate certifi-
cauit. Addiditqꝫ quicquid
deliberate per ipſam a deo peti-
uiſſet impetrauerat : ꝛ maxime
ꝙ non mutaret ſtatum ſui ordi
nis. Creditur autẽ ꝙ beata vir
go eidem ſingulares illã ſapiẽ

tiā a filio ſuo īpetrauerit. Alte
rā quoqꝫ vice cū apud neapo-
lim in eccleſia deuotiꝰ oraret: vi
ſus eſt ſanctꝰ pater a terra q̈ſi
duobꝰ cubitis eleuari. Sup quo
frater q hec videbat admirans
audiuit ab imagīe crucifixi: ad
quā conuerſus ſanctus doctor
orabat prolatā clarius iſtaꝫ vo-
ceꝫ: Bn̄ ſcripſiſti de me thoma.
Quam ergo recipies ꝓ tuo la
bore mercedē? Reſpondit ſan
ctus doctor. Domine non aliaꝫ
niſi teipſum mercedeꝫ accipiā.
℟. Felix doctor: cuius ſolatio ange
lorū ſeruit attentio: petrus paulus
fauent obſequio: Dei mater mulcet
alloquio. ℣. Eleuatus a terra cer-
nitur: crucifixus ei colloqtur. Dei
mater mul. Lectio ſexta.

Cum autē ex mandato do-
mini gregorij pape deci-
mi ſcūs doctor iret ad ꝯcilium
generale: tranſiēs per cāpaniaꝫ
cepit languere: ita vt pene tota
liter perderet appetitum. Trā-
ſienſqꝫ circa monaſteriuꝫ foſſe
noue ciſtertienſis ordinis inui
tatus deuote a monachis ad ꝑ-
dictum monaſteriuꝫ declinauit.
Cepit autem de die in dieꝫ lan
guor increſcere: ⁊ nec ſic ſanctꝰ
doctor a doctrina fluētis ſapiē-
tie ſe poterat continere. Roga
tus nempe a mōachis expoſuit
eis cantica canticorum vt in

canticum celeſtis glorie tranſi
ret ſtudium eccleſiaſtice diſci-
pline. Accidit auteꝫ vt quedaꝫ
ſtella ad moduꝫ comete tribus
diebus ante doctoris obituꝫ ſu
per monaſteriū videretur. Que
cum ignoraretur quid ſignifi-
caret dū apparuit: oſtendit pre
fati doctoris tranſitum duꝫ ceſ
ſauit. Nam ſancto thoma defi-
ciente ſtella defecit. ℟. Sydus
miſſum thome de ſuperis nouo ſi-
gno diuini muneris: hunc celeſtem
demonſtrat ceteris: Uerbo vita do-
ctrina literis ℣. Quā excelſus quē
celi predicant: qꝫ preclarus quē ſtel
le indicant. hunc celeſtem demon-
ſtrat. Gloria. Uerbo vita doctrina.
¶ In tertio nocturno añ. In-
ſtante vite termino vidit regna ce-
leſtia: ⁊ reuelante domino nouit pa
rata premia. ps. Domine quis 4
habitabit in taber. Aña. Semi
nauit hic largiter doctor virtuo-
ſus: metit illic feliciter victor glo-
rioſus. ps. Dn̄e in virtute tua. 7
Aña. Sydus de nube trahitur: de
ſenio flos elicitur: adeps de carne
tollitur: duꝫ thomas celo redditur.
ps. Domini. Lectio ſeptima. 8
Fuit auteꝫ felix tranſitus
eius anno domini. M.
cclxxiiij. vite vero ſue anno qn
quageſimo inchoante. Tunc ſu
per eum frater reginaldus pre
dicans tale teſtimonium per-

hibuit veritati: Ego frequēter
⁊ nunc confeſſionē eius gene-
ralem audiui: ⁊ ipſum ſic pur
ſemper inueni ſicut puer quinq
annor quia nunquā ſue carnis
ſenſit cōtagiū nec alicuiꝰ mor-
talis criminis in volūtate con
ſenſum. Non defuerunt autem
ſigna mirāda: que ſancti docto
ris indicarent exitum ⁊ eterne
felicitatis ꝯſignarēt ingreſſuz.
Nam quidā frater deuotus vi-
dit in ſomnis in hora tranſitus
ſui ſanctum doctorem in ſchola
legentem: ⁊ beatum paulū apo
ſtolū ad ipſuz intrantē. A quo
dū ſanctus thomas peteret an
in epiſtolis ſuis verum habuiſ-
ſet intellectū: reſpondit ꝙ ſic
quantuz quis viuēs in corpore
poteſt habere: Et adiecit. Volo
vt venias mecum: ⁊ ducaz te ad
locum in quo clariorem habe-
bis de omnibus intellectū. Vi-
debaturq ipſuz per capā extra
adducere. Tunc predictus fra
ter hec vidēs fortiter cepit cla
mare dicēs. Succurrite fratres
ſuccurrite: quia frater thomas
tollitur a nobis. Ad cuius cla
morē fratres excitati ⁊ a dicto
fratre viſionis ſeriem audien-
tes: inuenerunt ꝙ eadem hora
qua dicta viſio facta fuit: ſctūs
doctor ex hac luce migrauit.
Et ſic quē hēre meruit ſcie in-
ſtructorē: dū ex hac vita tranſi-
ret habuit ad celeſtē gliaz ꝯdu
ctorē. ℟. Scholas thome paulꝰ
ingreditur: ſacra ſimul ſantur my-
ſteria: digne tandem per raptum tra
hitur: Vir celeſtis ad celi ꝓmia. ℣.
Clamor fratris trinus emittit: do-
ctor noſter a nobis tollitur. Vir ce
leſtis ad. Lectio. viij.

Poſt ſepulturā ſancti tho-
me timuerunt monachi: ꝙ ſan
ctuz doctoris corpus ipſis inui
tis per fratres predicatores ab
eis auferretur: ⁊ preſertiz quia
doctor ſanctus mādauerat ſuū
corpus ad fratres ſui ordinis
apud neapolim cōgruo tēpore
deportari: ⁊ qꝛ ſub depoſito fue
rat ibi cōmēdatum: ſicut publi-
cum docuit inſtrumentum poſt
lapſum tēporis de nocte ſanctū
corpus leuātes ad locum aliuz
trāſtulerunt. Super quo prior
ꝑdicti monaſterij a ſancto tho-
ma grauiī reprehēſus metuēs
diuine vltionis iudicium: man-
dauit ſacrū corpus in loco pri
ſtino collocari. Aperto itaq ſe
pulchro tāta fragrantis odoris
ſuauitas emanauit: ꝙ totū clau
ſtrum mirā ſuauitate repleuit
vt non videretur patuiſſe defun
cti corporis ſepultura: ſꝫ multo
rum aromatuz apotheca. Ma-
nifeſtato autem doctoris corpo
re viderunt ipſum integruz in-

omnibus membris: habitumq̄ ſui ordinis i capa ſcapulari tunicaq̄ penitus incorruptum: ⁊ ex odore corporis odoriferi ſuauiſſime redolentem. Simile ꝓbatur euidenti teſtimonio mirum ꝓdigiū de integritate ſacri corporis: ⁊ habitus ac ſuaui odoris fragrantia poſt ſeptem annum ab eius obitu contigiſſe.

℟. Beati thome gloria diuo fulſit miraculo dū odoris fragrātia mira fluxit ex tumulo. Qui nitēs pudicitia vixit abſq̄ piaculo. ℣. Hic ſpeciali gratia luſtrato mentis oculo: celſa nouit myſteria celi doctus oraculo. Qui.

Lectio nona.

Multis miriſq̄ prodigijs ſanctū ſuum dñs decorauit. Siquidem ſuſcitantur mortui: liberant̄ demoniaci: alijq̄ diuerſis detenti languoribus: optata bñficia receperūt meritis ſancti ſui. Nec eſt ſilētio: trāſeundum: q̄ cum religioſus vir ⁊ deuotus frater albertus de brixia quadam vice ad altare beate virginis cum lacrymis oraret: vigilāti in oratiōe apparuerūt due reuerēde perſone i ſplēdore mirabili adornate: vna in pontificali habitu: alia in habitu ordinis predicatorum coronā aureā habēs in capite i tertam lapidibus precioſis. Habebatq̄ circa collum duas aureolas quaſi torques: vnam argenteam ⁊ aliam aureā. In pectore vero geſtabat magnum lapidē precioſum: qui ſplendore mirabili plures ex ſe emittens radios: totam eccleſiam illuſtrabat. In capa autē qua indut⁹ erat inſerti erāt lapides ꝑcioſi ꝑ totum. Tunica vero ⁊ ſcapulare cādore miro ſplendebāt. Que frater admirās audiuit illum iꝫ pontificali habitu dicētem ſibi Ego ſum auguſtin⁹ miſſus ad te: vt indicarem tibi gloriā fratris thome de aquino: qui hic mecum eſt. Ipſe mihi in gloria eſt equalis: ſed virginitatis aureola me precellit: ⁊ ego ipſū in pōtificalis ordinis dignitate. Et his dictis ambo diſparuerunt

℟. Sertum geſtans cū torque duplici: capa gemmis ornata cernit̄ ex monili fulgoris celici: lux emiſſa mūdo diffundit̄: Auguſtinus fratri ſic loquitur. ℣. Thomas mihi par ē glīa: virginali preſtans mūdicia: Auguſtin⁹. Gloria. Auguſtinus.

In lau. añ. Adeſt dies leticie qua thomas doctor inclyt⁹: fit ciuis celi curie bina corona ꝑdit⁹ Añ. Aug ſub terra tegitur: ⁊ lucerna ſub modio: ſed virtus dei cernitur miraculorum radio. Añ. Alma mater eccleſia chriſti fundata ſanguine: ſceptra conſcendit grandia noui victoris lumine. Añ. Preſſus vi de

monij cito liberatur: rapiu: merſus
fluuij vite reſtauratur. An. Tumor
gule pellitur: lepꝛoſus mundatur:
ceco lumē redditur: claudo greſſus
348 datur. Cap. Elegit. Hymnus
Lauda mater eccleſia tho
me felicem exitū: qui per
uenit ad gaudia: per verbi vite
meritū. Hi oſſa noua tunc ſu-
ſcipit: thecam theſauri gr̄e: cum
chꝛiſtus thomam efficit: here-
dem regni gloꝛie. Manēs do-
ctrine veritas ⁊ funeris: integri
tas: mira fragrans ſuauitas:
egris collata ſanitas. Mōſtrat
hunc dignū laudibus: terre pō
to ⁊ ſuperis: nos iuuet ſuis p̄-
cibus: deo cōmendet meritis.
Laus. ℣. Juſtus germinabit.
Ad bn̄o aña. Uiroꝛ carnis floꝛe
mundicie: vigoꝛ vite fructu iuſtitie
ſplendoꝛ verbi dono ſcientie te deco
rant ſtantē in acie: te coꝛonant in
ſtatu gloꝛie. ¶ Ad.iij.capitulū.
248 Elegit. ¶ Ad.vj. capl'm.
Eccli. Ipſe tanq̄ imbꝛes mittet
ca.39. eloquia ſapientie ſue ⁊ palā fa
ciet diſciplinam doctrine eius:
collaudabunt multi ſapientiā
eius: ⁊ vſq̄ in ſeculum nō dele-
bitur. ¶ Ad.ix. capl'm.
Letat⁹ ſum qm̄ an̄cedebat
me iſta ſapiētia: quā ſine fictiōe
didici ⁊ ſine inuidia cōico: ⁊ ho
neſtatem illius non abſcondo.
Ad mag. aña. Militātis doctoꝛ ec
cleſie: virginali floꝛē mūdicia triū
phantis optata curie ſancte thoma
largire gaudia. Per oct. Ad be
nedictus aña. Collaudetur chꝛiſ
rex gloꝛie: qui per thomam lumen
eccleſie mundum replet doctrina
gratie. ℣. Rigans montes de ſupe-
rioꝛibus ſuis. ℟. De fructu operū
tuoꝛum ſatiabit terra. Ad mag.
aña. O thoma laus ⁊ gloꝛia pꝛedica
toꝛum oꝛdinis: nos transfer ad
celeſtia pꝛofeſſoꝛ ſacri numinis. ℣.
Declaratio ſermonum tuoꝛū illu
minat. ℟. Et intellectum dat par-
uulis. In oct. ℣. Oꝛa pꝛo nobis. die.12
¶ Sancti gregoꝛij pape. Oꝛo.

Deus qui
nos bti gre
goꝛij ꝓfeſſo
ris tui atq̄
pontificis
annua ſolē
nitate leti
ficas: con
cede ꝓpi
tius: vt cu
ius opere atq̄ doctrina ſcriptu
re tue myſteria multa cognoui
mus: eius apud te ſemper pa
trocinia ſentiam⁹. Per. Ex ge
ſtis eius que ſcripſit ioannes
vltimus leuitarum. Lectio.j.
Gregoꝛius ex nobili ⁊ re
ligioſa pꝛogenie romano
rum oꝛtus: quodam pꝛeſagio

vocatus eſt gregorius quod ſo
nat vigilans. Nã recta que do
cturus erat dum adimpleuit ſi-
bimet vigilauit: dum vero recta
que faciebat docendo diſſeruit:
vigilauit futuri temporis chri-
ſtianis. Lectio ſecunda.

Hic docilis adoleſcẽs in libe-
ralib' artibus ſufficiẽter inſtru-
ctus cepit deo deuotus exiſtere:
et ad celeſtẽ patriam anhelare. Sʒ
dum melius putaret ſe ebrio ſi-
mulaturuʒ ſub ſpecie ſeculari:
ceperũt cõtra eũ multa ſuccre-
ſcere: vt iã nõ ſpecie tñ in mũ-
do ſʒ ẽt mẽte retineretur. L.iij.

Mandeʒ orbat' prẽ ſex mona-
ſteria in ſicilia fabricauit: ſepti
mũ vero infra vrbẽ. In qđ cuʒ
multis ſocijs intrauit: et poſtea
ſb fratrũ ↄcordia ꝑfuit. Quãq̃
auit infirmato ſtomacho ꝓpter
abſtinẽtias et orõnes quotidie
lãgueret: nunq̃ tñ geſcebat: qn
aut oraret aut legeret aut ſcri-
beret aut dictaret. A matre au
tem ſua beata ſiluia ibi crudis
leguminib' paſcebat. Lcõ.iiij.

Deniq̃ bñdictus põtifex vio-
lenter eum leuitaʒ ſeptimũ cõ-
ſecrauit. Nec multo poſt ↄſtan-
tinopolim a pelagio papa ꝓ ne
gocijs eccleſie deſtinat vbi vi-
te celeſtis propoſitum nõ inter
miſit. Poſt cauſarum ſiquideʒ
ſecularium vertigines refugie-
bat ad conſortium fratruʒ ſuo-
rum: quorum multi illuc vſq̃
euʒ ſecuti fuerãt germana cha-
ritate deuicti. Lectio.v.

Poſtq̃ autem romam reuer-
ſus eſt papa defuncto euʒ licet
retinenteʒ clerus ſenatus et po-
pulus concorditer elegerunt.
Miſſis autem literis ad im-
peratorem cõpatrem ſuum ad-
iuratorijs ne cõſentiret: muta-
to vt fertur habitu cauernaruʒ
latibula requiſiuit. Sed indi-
cio colũne fulgide ſuper ſe ce-
lo dependentis inuentus: capt'
et tractus ſummus pontifex cõ
ſecratur. Lectio ſexta.

Hic primus ſeruum ſeruorum
dei ſe ſcripſit. Quotidie ad mẽ
ſam peregrinos habebat: omni-
bus pauperibus frumentuʒ ca-
ſeum et huiuſmodi dabat. Di-
tiora vero primoribus offere-
bat. Tribus millib' ancillis dei
octoginta libras auri annuali-
ter dabat. Per omnem re-
gionem infirmis ſtipendia mit-
tebat. Verecundioribus vero
de menſa ſua ſcutellam dirige-
bat. Ceterum xenodochium
hieroſolymis conſtituit: et tam
ibi q̃ in mõte ſyna famulis dei
victus et veſtimenta annuali-
ter miſit. Lectio ſeptima.

Cum autem quidam ere-
mita rogaſſet dominum vt ſibi

oſtendere dignaretur quã manſionem in celo habiturus eſſet: & ſibi dormienti reuelatum eſt q cum gregorio papa & ille cõferens ſuã inopiã eius diuitijs ſuper hoc miraretur: alia nocte audiuit vocẽ dicentẽ ſibi. Cur audes cõparare paupertatẽ tuã diuitijs gregorij: qui magis diligis catã quã habes q̃ ille tãtas diuitias? Lectio. viij.

Tandem poſtq̃ eccleſiam annis. xiij. menſibus. vj. dieb⁹. x. glorioſe rexiſſet ex hac luce ſubtractus eſt. Cum autẽ ſicut a maioribus traditur: quidam inuidi quoſdã libros eius cõbuſſiſſent: & ad alios cõburendos anhelarẽt: petrus diaconus eis obſtitit dicens. Immane ſacrilegium eſſe tanti patris libros comburere: ſuper cuius caput dictãtis ipſe ſpiritum ſanctum in ſpecie columbe ſepiſſime conſpexiſſet. Lectio. ix.

In hãc vero dicitur eos ꝓuocaſſe ſententiã: vt ſi qđ dixerat iureiurando cõfirmãs mori continuo meruiſſet: ipſi a librorum exuſtione ceſſarent: aliter cũ cõbuſtoribus manum daret. Itaq; cum euangelijs in ambone aſcẽdens: mox vt gregoriane ſanctitati teſtimonium dedit inter verba ſpiritum efflauit. Gregori⁹ quoq; libros ſuos quãdiu vixit legi prohibebat.

¶ Beati bñdicti abba. Ora. dic. 2

Interceſſio nos queſumus domine beati bñdicti abbatis cõmendet: vt qđ noſtris meritis non valemus: eius patrocinio aſſequamur. Per.

¶ Gregorius in dialogo. L. j.

Beatus benedict⁹ a pueritia cor ſenile gerens nulli animum voluptati dedit. Cum autẽ liberalibus artibus rome traditus multos in eis per abrupta vitiorum ire cerneret: deſpectis ſtudijs & relicta domo ſancte conuerſationis habitum queſiuit. Lcõ. ij.

Cum autẽ deſerta peteret nutrix ſua ſecuta eſt eũ. Cũq; veniſſent ad locũ qui efide dicitur ibidem a viris honeſtis detinerẽt orõne ſua nutrici flenti redintegratum capiſterium reddidit: quod ad purgãdum triticũ mutuo acceperat & caſu fuerat fractum: quod pre admiratiõe incole in ingreſſu ſuſpenderunt. Lectio tertia.

Benedictus vo laudes ſu

giens nutricem occulte dimiſſa:
deſerti ſeceſſuʒ petijt: cui ſub la
cus vocabulū eſt: Quo dū per
geret monachus quidā roma-
nus nomine ipſum reperiens ⁊
deſiderium eius cognoſcēs ha-
bitū ei ſancte ↄuerſationis tra
didit ⁊ quēadmodum licuit mi
niſtrauit: tribuſqꝫ annis ipſi ſo
li notus ibi manſit. Lcō.iiij.

Quidaʒ aūt p̄sbytero qui
refectionē ſibi in paſcha
li feſtiuitate parauerat: dominꝰ
apparēs p viſum dixit: Tu tibi
delitias preparas: ⁊ ſeruus meꝰ
illo in loco fame cruciat. Qui
protinus ſurgēs: cū alimentis
queſiuit euʒ: ⁊ in ſpecu reperit.
Et cum ſediſſent dixit. Suma-
mus cibum quia hodie paſcha
eſt. Uir autē dei hoc ignorabat.
Sumpto autēʒ cibo preſbyter
receſſit. Lectio quinta.

Eodē tempore cum in ſpe
cu latitātē paſtores inuenerūt
⁊ extunc a multis frequētari ce
pit. Quadā die temptator affuit:
Nam nigra auis quaſi merula
vultui eius importune cepit in
ſiſtere. Et licet ad ſignum cru-
cis receſſerit: tñ mirabilis ⁊ in
uſitata tētatio carnis ſecuta ē.
Sed ipſe nudū ſe i ſpinis ⁊ vr
ticis pijciens: p vulnera cutis
eduxit vulnus mētis. Et extunc
tale aliqd minime ſenſit. L.vj.

Cum aūt celebre eius no
men haberet congrega-
tio monaſterij cuiuſdā ad eum
venit petēs vt ſibi p̄eeſſet. Qui
licet diu diſſuluiſſet: dicēs ſuos ⁊
illoꝝ mores cōuenire nō poſſe:
tādē victꝰ aſſenſuʒ dedit. Poſt
modū vero intelligēs vir dei q
de morte ſua tractarēt: allocutꝰ
eſt eos dicens. Miſereat̄ veſtri
ōps deꝰ. Quare iſta facere voluiſ
ſtis? Nunqd non dixi vobis qꝛ
veſtri meis moribꝰ nō ↄuenirēt?
Et receſſit ab eis. Lcō.vij.

Poſtmodū cū vir ſanctus
in ſolitudine virtutibus
ſuccreſceret tot ſunt ab eo cō-
gregati: vt.xij. monaſteria con-
ſtrueret. Ceperūtqꝫ nobiles fi-
lios ſuos ei dare nutriendos o-
potenti deo. Poſt hec migrās
ad caſtrum quod caſſinuʒ dici-
tur in ipſo tēplo apollinis ora-
culū beati martini fecit: ⁊ com
morantem multitudineʒ ad fi-
dē vocabat. Lectio.viij.

Propter qd antiquus ho
ſtis aperta viſione ſe oculis eiꝰ
igerebat: ⁊ vim ſe pati ab eo cō
querebatur. Cumqꝫ iterdū cla-
maret bñdicte bñdicte: ⁊ ipſe
non rñderet adiungebat. Ma
ledicte ⁊ non bñdicte: cur me
perſequeris? Uir quoqꝫ dei do-
ctrina fulſit. Naʒ ſcripſit regu-
lā monachoꝝ diſcretione p̄ci-

puá: ſermone luculentá. L. ix.
Tempore vero quo de hac vi-
ta exiturus erat: obitus ſui diez
denunciauit: ⁊ ante ſextam diez
obitus ſepulturam ſuam aperi-
ri iuſſit: ⁊ in ipſo ſexto die por-
tatus ad eccleſiá recepta com
munione erectis in celum lu-
minibus: inter diſcipulos ma-
nus orádo ſpiritú efflauit. Vi-
derunt aút ipſa die duo mona
chi viaz ab eius cella in celum
tendétem ſtratá pallijs ⁊ coru-
ſcam innumeris lápadibus: ⁊
vir clarus deſuper aſſiſtés ait il
lis. Hec eſt via qua dilectus
dñi bñdictus celum aſcendit.
¶ In annunciatióe dñica ad
veſ. ſup pſal. aña. Aue maria gřa
plena dñs tecú: benedicta tu in mu
lieribꝰ. Tpe reſurrectióis. Alla.
Idem fiat de alijs. Alla. q̃ infra
ponút poſt aias ⁊ pro .f. q̃ tút
dicant tpe reſurrectióis pſal.
41 Laudate pue. cú ceteris cap.
Heſaie. cap. 7.

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiú ⁊ vocabitur nomé eius hemanuel: butyrum: ⁊ mel comedet vt ſciat reprobare
malum ⁊ eligere boná. R. Quo
mó. ix. Hym. Aue maris ſtella
dei. V. Rorate celi deſuper: ⁊ nu-
bes pluant iuſtú. R. Aperiatur ter
ra: ⁊ germinet ſaluatoré. Ad magni
aň. Orietur ſicut ſol ſaluator mun
di: ⁊ deſcendet in vterum virginis
ſicut imber ſup gramé. al. al. Oro.
Deus qui de beate marie
virginis vtero verbú tuú
angelo nunciante carné ſuſcipe
re voluiſti: pſta ſupplicibꝰ tuis:
vt q vere eá genitricé dei credi
mus: eius apud te interceſſiói-
bus adiuuemur. Per eundez.
Ad cópleto. aň. Ecce virgo con-
cipiet ⁊ pariet filiú: ⁊ vocabitur no-
mé eiꝰ hemanuel alleluia alleluia.
Ad nunc dimittis aň. Ecce an-
cilla domini: fiat mihi ſecundum
verbum tuú: alla. Ad ma. inuit.
Aue maria gratia plena: Dominus
tecum. Alla. ps. Venite. Hym.
Qué terra. In .j. noc. aň. Ecce 33
virgo concipiet ⁊ pariet filium ⁊ vo 239
cabitur nomen eius hemanuel alla
ps. Dñe dñs. Aña. Beata es ma 2
ria que credidiſti: perficientur in te
que dicta ſunt tibi a domino: alla.
ps. Celi. Aña. Angelus domini 6
núciauit marie: ⁊ concepit de ſpú
ſctó alla. ps. Dñi. V. Ex ſion: ſpés 8
decoris eius. R. Deus noſter ma-
nifeſte veniet. ¶ Sermo qui le-
gitur in multis eccleſijs: videtur
eſſe leonis pape. Lectio .j.

Gaudeamus oēs in domino dilectiſſimi: ⁊ licet non quantas debemus: tamē quales poſſum⁹ gratias nr̄o referamus auctori ne ſuperabūdātis eius in nobis gratie reperiamur ingrati. Nouū enim virginis cōceptum nobis hodierna feſtiuitas cōmēdat: i q̄ nr̄e reparationis celebratur exordium. ℟. Miſſus eſt gabriel angelus ad mariam virginem deſponſatā ioſeph: nuncians ei verbū ⁊ expaueſcit virgo de lumine: ne timeas maria inueniſti gratiam apud dominum: ecce concipies ⁊ paries. Et vocabitur altiſſimi filius alleluia. ℣. Dabit ei dominus deus ſedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob in eternum. Et vocabitur. Lectio. ij.

Verū ꝓponit nobis diuine pietatis ⁊ poteſtatis iudiciū. Si cui rex oium dn̄s fugitiuos ſuos regrēs iudiciū exercere ⁊ nō pietatē exhibere venire: nequaq̄ lutei vaſis hui⁹ fragilitatē in qua nobis cōpati ⁊ ꝓ nobis pati poſſet idueret. ℟. Non auferet ſceptrū de iuda: ⁊ dux de femore eius donec veniat q mittēdus eſt. Et ipſe erit expectatio gentiū. ℣. Pulchriores ſunt oculi eius vino: ⁊ dentes eius lacte cādidiores. Et ipſe erit. Lectio. iij.

Et quāuis hoc ſtultum ⁊ infirmū videretur philoſophie nomen retinentibus: quid tamen potentius q̄ contra nature iura virgini conceptum dare: ⁊ per mortem carnis mortalem ſuperbiam ad immortalitatis gloriā reuocare? Hec ſtultitia facta eſt nobis a deo magna ſapientia: quoniam vite perdite reparatrix nobis extitit medicina. ℟. Aue maria gratia plena dominus tecū. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi: Quod enim ex te naſcetur ſanctum vocabitur fili⁹ dei alla. ℣. Quomodo fiet iſtud qm̄ virum non cognoſco? ⁊ reſpondens angelus dixit ei. Spiritus. Gloria. Quod. ¶ In. ij. noct. an̄. Emiſſiones tue paradiſus malorum punicorum: cum pomorum fructibus alleluia. ps. Eructauit. 16
An̄. Fons hortorum puteus aquarū viuentiū que fluunt impetu de libano alleluia. ps. Deus noſter. 16
An̄. Veniat dilectus meus i hortum ſuum: vt comedat fructum pomorum ſuorum alleluia. ps. Fundamenta. 31
℣. Egredietur virga de radice ieſſe. ℟. Et flos de radice eius aſcendet. Lectio tertia.

Si nobis terrena hereditate priuatis ⁊ in obſcuriſſimo carcere poſitis regalis aliqua perſona regio decore depoſito condeſcenderet: vt tāq̄ vn⁹ ex nobis nr̄e captiuitatis

erũnas tolerarct:quatenus op portunitate inuẽta nos ab ipſa liberaret:q̃ rõne poſſet melius ad nos ſuã dilectionẽ intimare ⁊ nr̃am erga ſe excitare. ℟ iiij. Suſcipe verbũ virgo maria qđ tibi a dñõ per angelũ trãſmiſſuꝫ eſt cõcipies ⁊ paries deũ pariter ⁊ hominem:Ut bñdicta dicaris inter oẽs mulieres. ℣. Paries quidem filiũ: ⁊ virginitatis nõ patieris detrimẽtũ:efficieris grauida ⁊ eris mater ſemper intacta.Ut. Lectio quĩta.

Huius ergo tam neceſſarie liberatiõis admirãda initia nobis ad memoriaꝫ reuocata:toto mẽtis affectu diligamꝰ: debitis obſequijs honoremus: quatenus de iucundis princi pijs iucũdos exitꝰ expectare mereamur : Fit hodie porta celi vterus virginis:per quam deus deſcendit ad hoies:vt eis aſcenſum preberet ad celũ. ℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiũ dicit dñs:⁊ vocabitur nomen eiꝰ Admirabilis deus fortis. ℣. Super ſoliuꝫ dauid ⁊ ſuper regnũ eius ſedebit i eternum.Admirabilis. Lectio.vj.

Diligamꝰ chariſſimi miſericordiam per quam redempti ſumus cũ perditi eſſemus. Conſeruemus caſtitatem cuius amatorem ſe eſſe mõſtrauit:qui de caſte mulieris viſceribus imaculatum corpus ſibi aptauit. Conformemur ei qui vitam ſuam in terris nobis regulã propoſuit:⁊ qui primo aduentu ſuo voluit nos intus ad imaginem ſuam reformare : ſecundo reformabit corpus humilitatis noſtre configuratum corpori claritatis ſue. ℟. Egredietur virga de radice ieſſe ⁊ flos de radice eius aſcendet.Et erit iuſtitia cingulũ lumborũ eius:Et fides cinctorium renũ eius. ℣. Et requieſcet ſuper eium ſpiritus dñi:ſpiritꝰ ſapie ⁊ intellectus.Et erit.Glia.Et fides.

¶ In.iij.noct.añ. Ueni in hortũ meũ ſoror: mea ſponſa meſſui myrrham meaꝫ cũ aromatibus meis. ps. Cantate. Añ. Comedi fauũ 34
cũ melle meo bibi vinũ meũ cũ lacte meo. alla. ps. Dñs regnauit 34
exultet. Añ. Talis eſt dilectus meus:⁊ ipſe eſt amicus meus filie hieruſalem alleluia. ps. Cantate. 34
℣. Egredietur dominus de loco ſancto ſuo. ℟. Ueniet vt ſaluet populum ſuum. Secundum lucam. cap. i.

In illo tẽpore:Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomen naçareth:ad virginẽ deſponſatam viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria:Et reꝲ. Homel.venerabilis bede presbyteri. Lectio.vij.

Exordiũ redẽptionis nr̃e fratres chariſſimi hodie

na nobis ſcī euāgelij lectio cō mendat: que angelum de celis a deo miſſum narrat ad virginem: vt nouam in carne natiuitatem filij dei predicaret: per quā nos abiecta vetuſtate noua renouari: atqꝫ inter filios dei cōputari poſſimus. ℞. Rorate celi deſuper: et nubes pluant iuſtum. Aperiatur terra et germinet ſaluatorē. ℣. Emitte agnū dn̄e dominatorem terre: de petra deſerti ad montem filie ſion. Aperiatur terra. Lectio. viij.

Ut ergo ad promiſſe ſalutis mereamur dona pertingere: primordium eius intenta curem⁹ aure percipere. Miſſus eſt inquit angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginem deſponſatā viro cui nomen erat ioſeph. ℞. Naſcetur nobis paruulus: et vocabitur deus fortis: ipſe ſedebit ſuper thronum dauid patris ſui: et imperabit: Cuius poteſtas ſuper humerum eius. ℣. In ipſo benedicentur oēs tribus terre. Cuius. Lectio. ix.

Aptum profecto humane reſtaurationis principiū vt angelus a deo mitteretur ad virginem partu conſecrādā diuino. Quia prima perditionis humane fuit cauſa cum ſerpēs a diabolo mittebatur ad mulierem ſpiritu ſuperbie decipiēdam immo ipſe in ſerpēte diabolus ve niebat: qui genus humanum deceptis parentibus primis immortalitatis gloria nudaret. ℞. Quomodo fiet iſtud reſpondens ait maria quia virum non cognoſco? Angelus ad hec: Spūs ſanctus ſuperueniet in te: Et virtus altiſſimi obumbrabit tibi: Alla. ℣. Ideoqꝫ et quod naſcetur ex te ſanctum vocabitur filius dei. Spiritus. Gloria. Et virtus. vel Alleluia. ℣. Emitte agnum dn̄e dn̄atorem terre. ℞. De petra deſerti ad mōtē filie ſion. In lau. añ. Miſſus eſt angelus gabriel ad mariā virginē deſponſatam ioſeph alla alla. Añ. Aue maria gratia plena dn̄s tecū benedicta tu in mulieribus alla. Añ. Ne timeas maria: inueniſti gratiā apud dn̄m ecce concipies et paries filium alla. Añ. Dabit ei dn̄s deus ſedem dauid pr̄is eius et regnabit in eternū alla. Añ. Ecce ancilla domini fiat mihi ſecūdum verbū tuū alla alla. Capl'm. Ecce virgo. Hymn⁹. O glorioſa domina. ℣. Elegit. ¶ Ad bn̄. añ. Quō fiet iſtud angele dei qꝛ virū in cōcipiendo non pertuli? audi maria virgo chri: ſpiritus ſanctus ſupueniet in te et virtus altiſſimi obumbrabit tibi all. Ad iij. cap. Ecce vir. ℞. Sancta dei gēitrix. ℣. Poſt ptū. ¶ Ad. vj. c.

Egredietur virga de radice ieſſe et flos de radice eius aſcēdet et regeſcet ſuper eū ſpi-

ritus domini. ℟. Poſt ptū; vir. ℣. Specioſa. ℂ Ad. ix. capitulū.

Iſaie. ca. 45. Rorate celi deſup: et nubes pluant iuſtū: aperiat ter- ra et germinet ſaluatorē; et iuſti tia oriatur ſimul: ego dñs crea ui eum. ℟. Specioſa. ℣. Elegit. Ad veſpe. ſup pſal. añ. Miſſus. Cap. hym. ℣. vt in primis veſ. Ad magt añā. Hec eſt dies quam fecit dñs: hodie dñs afflictionē po- puli ſui reſpexit et redemptionem miſit: hodie mortē quam femina in tulit femina fugauit: hodie deus ho mo factus id quod fuit permanſit et quod non erat aſſumpſit: ergo exor dium noſtre redemptionis deuote recolamus exultemus dicentes: glo ria tibi domine: alleluia: alleluia. Cōpletoriū vt ſup. ℂ In pa ſchali ho tpe hoc mō fiat offici um. Ad oēs horas preterq̄ ad matu. oia fiāt ſicut prenotatū eſt: niſi q̄ in fine hymnoꝝ dice tur. Queſumus auctor. Ma- ria mater gratie. Gloria tibi do mine q nat⁹. In hymnis eiuſ- dem metri: et reſponſoria ad ho ras diei et ℣. dicentur cū alla. Ad matu. inuit. hym. vt ſupra. Tres pmē añe cū ſuis pſal. ℣. Ex ſion. Tres lectiones de ho-

254 melia euangelij. Miſſus eſt. ℟. primum Miſſus eſt. ℟. ſcōm Aue maria. ℟. tertiū, Dñe. ℣.

ſupra añ. laudū. Emitte agnū. Cete- ra vt ſupra. Cōpletoriū ho pa- ſchalis tpis nō mutatur niſi in antiphonis. ℂ Scti ambroſij dic. 4. epiſcopi et confeſſoris. Oratio.

Deus q populo tuo eter- ne ſalutis beatū ambro ſium miniſtrum tribuiſti: preſta queſumus: vt quem doctorē vi te habuimus in terris: interceſ ſorem habere mereamur in ce- lis. Per. ℂ Si feſtū beati am- broſij extra paſchale tēpus eue nerit: legantur noue lectiones infra notate: alioquin tres pl[?] me. ℂ Ex geſtis eius. Lcō. j.

Poſtq̄ beatus ambroſius mediolanenſium eſt ordi- natus epiſcopus: cepit vt bon[?] paſtor toto conamine fidem de- fenſare catholicam: Propter quod a iuſtitia imperatrice ar- riana et ab alijs arrianis mul- tas perpeſſus eſt iniurias. Un- de cum ſemel ad quandam ci- uitatē; pro epō ordinādo per- rexiſſet: et illi electioni iuſtine et arriani cōtrairent volentes ali quem de ſua ſecta ordinari epi ſcopum: quedam de virginibus arrianorū ceteris impudentior auſa eſt tribunal pōtificis am- broſij aſcēdere: et illū p palliū apprehēdere vt in partē mulie rū traheret: et ab eis ceſus cum iniuria pelleretur. Lectio. ij.

Qui ambroſius, Et ſi ego in-

dignus ſim ſacerdotio tāto: ita men te nō ꝯuenit in qualēcūq; ſacerdotē manus iniſcere. Un-de debuiſti timere dei iudicium ne tibi aliquid ꝯtingeret mali. Quod dictū exitus ꝯfirmauit. Nam ſequenti die eam diuino iudicio mortuam vſq; ad ſepul-chrum deduxit. Lectio.iij.

Quadā vice cū btūs ambroſi-us romā pgeret hoſpitat⁹ eſt in tuſcia apud quēdā nimiū locu-pletē. Quē cū de ſtatu ſuo re-quiſiſſet ambroſius: reſpōdit ille. Status meus dn̄e ſemper felix fuit ⁊ glorioſus. Ecce enim di-uitijs infinitis abundo: ſeruos ⁊ famulos q̄plures habeo: co-pioſam filiorum ⁊ nepotū tur-bam poſſideo: ⁊ oīa ſemper ad vota habui: nec aliqd aduerſi vnq̄ꝫ paſſus ſum. Lectio.iiij.

Quod audiēs beatus ambro-ſius obſtupuit: ⁊ his qui ſecum erant dixit. Surgite ⁊ hinc q̄ citius fugiam⁹: q2 dn̄s nō eſt in loco iſto. Feſtinate filij feſtina-te: ne nos hic diuina vltio app̄-hēdat: ⁊ in peccatis iſtorū pari-ter nos inuoluat. Cū ergo ſur-gerent ⁊ aliquātulū ꝓceſſiſſent terra ſubito ſe aperuit: ⁊ hoīē illū cū vniuerſis que ad ſe ꝑti-nebant abſorbuit. Lectio.v.

Ipſe etiam theodoſio impera-tori propter mortē innocētiū ingreſſū eccleſie negauit donec publicam ageret penitētiā. Et dicenti ſibi q̄ dauid peccaſſet: illico reſpōdit. Secutus es er-rantē ſequere penitētē. Quō vbi audiuit ita ſuſcepit: vt publicā pn̄iā nō abhorreret. Lectio.vj.

Erat autem multe abſtinen-tie ⁊ vigiliarum multarum: nec cōſueuerat prādere niſi in die ſabbati ⁊ dominico: vel in nata-litijs celeberrimorum marty-rum. Nec operā ſcribendi de-clinabat: niſi propter infirmita-tem. In labore baptiȥandi et in alijs diuinis officijs fortiſſi-mus erat. Lectio ſeptima.

Quando beatus ambroſius in epiſcopū fuit ordinatus aurū ⁊ argentum quod habere pote-rat dedit eccleſie vel pauperi-bus predia vero reſeruato fru-ctu germane ſue dedit eccleſie. Quotieſcunq; aliquis confi-tebat ei lapſus ſuos ita flebat: vt etiā eū flere cōpelleret. Fle-bat ēt amariſſime quotieſcunq; audiebat de obitu alicuius ſan-cti ſacerdotis: vel q2 ſe preceſ-ſerat: vel quia difficile erat hu-iuſmodi inuenire. Lectio.viij.

De morte quoq; ſua predixit ⁊ rogauit q̄ citi⁹ liberaret. In-ge miſcebat enim cum videbat auaritiā increſcere: ⁊ maxime in his qui erāt in potētatibus.

monij cito liberatur: raptu:merſuſ fluuij vite reſtauratur. An. Tumor gule pellitur: leproſus mundatur: ceco lumē redditur:claudo greſſus
348 datur. Cap. Elegit. Hymnus

L Auda mater eccleſia tho me felicem exitū: qui peruenit ad gaudia: per verbi vite meritum. In oſſa noua tunc ſuſcipit: thecam theſauri gr̄e:cum chriſtus thomam efficit: heredem regni glorie. Manēs doctrine veritas ꝛ funeris:integritas: mira fragrans ſuauitas: egris collata ſanitas. Mōſtrat hunc dignū laudibus:terre pōto ꝛ ſuperis: nos iuuet ſuis p̄cibus: deo cōmendet meritis. Laus. ℣. Juſtus germinabit.

Ad bn̄o an̄a. Uiro: carnis flore mundicie:vigor vite fructu iuſtitie ſplendor verbi dono ſcientie te decorant ſtantē in acie:te coronant in ſtatu glorie. ❡ Ad.iij.capitulū.
248 I Elegit. ❡ Ad.vj. capl'm.
Eccli. Pſe tanq̄ȝ imbres mittet
ca.39. eloquia ſapientie ſue ꝛ palā faciet diſciplinam doctrine eius: collaudabunt multi ſapientiā eius:ꝛ vſq̄ȝ in ſeculum nō delebitur. ❡ Ad.ix. capl'm.

L Etat⁹ ſum q̄m āncedebat me iſta ſapiētia:quā ſine fictiōe didici ꝛ ſine inuidia cōico:ꝛ honeſtatem illius non abſcondo. Ad mag̅ an̄. Militātis doctor ecclēſie:virginali florēs mūdicia triū phantis optata curie ſancte thoma largire gaudia. Per ωl. Ad benedictus an̄. Collaudetur chriſtus rex glorie: qui per thomam lumen eccleſie mundum replet doctrina gratie. ℣. Rigans montes de ſuperioribus ſuis. ℟. De fructu operū tuorum ſatiabit terra. Ad mag̅ an̄. O thoma laus ⁊ gloria predicatorum ordinis: nos transfer ad celeſtia profeſſor ſacri numinis. ℣. Declaratio ſermonum tuorū illuminat. ℟. Et intellectum dat paruulis. In ωl. ℣. Ora pro nobis. dic.12

❡ Sancti gregorij pape. Oro.

D Eus qui nos bti gregorij ꝯfeſſoris tui atq̄ȝ pontificis annua ſolēnitate letificas: concede propitius: vt cuius opere atq̄ȝ doctrina ſcripture tue myſteria multa cognouimus: eius apud te ſemper patrocinia ſentiam⁹. Per. Ex geſtis eius que ſcripſit ioannes vltimus leuitarum. Lectio.j.

G Regorius ex nobili ꝛ religioſa progenie romanorum ortus: quodam preſagie

vocatus eſt gregorius quod ſo nat vigilans. Nā recta que do cturus erat dum adimpleuit ſi bimet vigilauit: dum vero recta que faciebat docendo diſſeruit: vigilauit futuri temporis chri ſtianis. Lectio ſecunda.

Hic docilis adoleſcēs in libe ralib' artibus ſufficiēter inſtru ctus cepit deo deuotus exiſtere: ⁊ ad celeſtē patriā anhelare. Sꝫ dum melius putaret ſe chro fa mulaturū ſub ſpecie ſeculari: ceperūt cōtra eū multa ſuccre ſcere: vt iā nō ſpecie tm̄ in mū do ſꝫ ēt mēte retineretur. L. iij.

Mandes orbat' p̄re ſex mona ſteria in ſicilia fabricauit: ſepti mū vero infra vrbē. Jn qd̄ cuꝫ multis ſocijs intrauit: ⁊ poſtea ī fratrū ꝯcordia ꝑſtitit. Quāuīs aūt infirmato ſtomacho ꝓpter abſtinētias ⁊ orōnes quotidie lāgueret: nunq̄ tn̄ queſcebat: qn aut oraret aut legeret aut ſcri beret aut dictaret. A matre au tem ſua beata ſiluia ibi crudis leguminib' paſcebat. Lcō. iiij.

Denique bn̄dictus pōtifex vio lenter eum leuitaꝫ ſeptimū cō ſecrauit. Nec multo poſt ꝯſtan tinopolim a pelagio papa ꝓ ne gocijs eccleſie deſtinat vbi vi te celeſtis propoſitum nō inter miſit. Poſt cauſarum ſiquideꝫ ſecularium vertigines refugie bat ad conſortium fratruꝫ ſuo rum: quorum multi illuc vſq̄ euꝫ ſecuti fuerāt germana cha ritate deuicti. Lectio. v.

Poſtq̄ autem romam reuer ſus eſt papa defuncto euꝫ licet retinenteꝫ clerus ſenatus ⁊ po pulus concorditer elegerunt. Miſſis autem literis ad im peratorem cōpatrem ſuum ad iuratorūs ne cōſentiret: muta to vt fertur habitu cauernaruꝫ latibula requiſiuit. Sed indi cio colūne fulgide ſuper ſe ce lo dependentis inuentus: capt' ⁊ tractus ſummus pontifex cō ſecratur. Lectio ſexta.

Hic primus ſeruum ſeruorum dei ſe ſcripſit. Quotidie ad mē ſam peregrinos habebat: omni bus pauperibus frumentuꝫ ca ſeum ⁊ huiuſmodi dabat. Di tiora vero primoribus offere bat. Tribus millib' ancillis dei octoginta libras auri annuali ter dabat. Per omnem re gionem infirmis ſtipendia mit tebat. Verecundioribus vero de menſa ſua ſcutellam dirige bat. Ceterum xenodochium hieroſolymis conſtituit: ⁊ tam ibi q̄ in mōte ſyna famulis dei victus ⁊ veſtimenta annuali ter miſit. Lectio ſeptima.

Cum autem quidam ere mita rogaſſet dominum vt ſibi

giens nutrice occulte dimiſſa deſerti receſſum petijt: cui ſub la cus vocabulũ eſt: Quo dũ per geret monachus quidã romanus nomine ipſum reperiens ⁊ deſiderium eius cognoſcẽs habitũ ei ſancte ↄuerſationis tra didit ⁊ quẽadmodum licuit mi niſtrauit: tribuſq; annis ipſi ſo li notus ibi manſit. R. co. iiij.

Q Uidam aũt pſbytero qui refectionẽ ſibi in paſcha li feſtiuitate parauerat: domin⁹ apparẽs p viſum dixit: Tu tibi delitias preparas: ⁊ ſeruus me⁹ illo in loco fame cruciat. Qui protinus ſurgẽs: cũ alimentis queſiuit eũ: ⁊ in ſpecu reperit. Et cum ſediſſent dixit. Sumamus cibum quia hodie paſcha eſt. Uir autẽ dei hoc ignorabat. Sumpto autem cibo preſbyter receſſit. Lectio quinta.

E Odẽ tempore cum in ſpe cu latitãtẽ paſtores inuenerũt ⁊ extunc a multis frequẽtari ce pit. Quadã die tentator aſfuit: Nam nigra auis quaſi merula vultui eius importune cepit in ſiſtere. Et licet ad ſignum crucis receſſerit: tñ mirabilis ⁊ in uſitata tẽtatio carnis ſecuta ẽ. Sed ipſe nudũ ſe i ſpinis ⁊ vr ticis ↄijciens: p vulnera cutis eduxit vulnus mẽtis. Et extunc tale aliqd minime ſenſit. L. vj.

C Um autẽ celebre eius no men haberet congregatio monaſterij cuiuſdã ad eum venit petẽs vt ſibi pceſſet. Qui licet diu diſtuliſſet: dicẽs ſuos ⁊ illoꝝ mores ↄuenire nõ poſſe: tãdẽ vict⁹ aſſenſum dedit. Poſt modũ vero intelligẽs vir dei q de morte ſua tractarẽt: allocut⁹ eſt eos dicens. Miſereat veſtrũ oẽs de⁹. Quare iſta facere voluiſtis? Nunqd non dixi vobis q veſtri meis morib⁹ nõ ↄuenirẽt? Et receſſit ab eis. R. co. vij.

P Oſtmodũ cũ vir ſanctus in ſolitudine virtutibus ſuccreſceret tot ſunt ab eo cõgregati: vt. xij. monaſteria conſtrueret. Ceperũtq; nobiles filios ſuos ei dare nutriendos oĩpotenti deo. Poſt hec migrãs ad caſtrum quod caſſinum dicitur in ipſo tẽplo apollinis oraculũ beati martini fecit: ⁊ com morantem multitudinem ad fidẽ vocabat. Lectio. viij.

P Ropter qd antiquus ho ſtis aperta viſione ſe oculis ei⁹ ĩgerebat: ⁊ vim ſe pati ab eo cõ querebatur. Cumq; interdũ clamaret bñdicte bñdicte: ⁊ ipſe non rñderet adiungebat. Ma ledicte ⁊ non bñdicte: cur me perſequeris? Uir quoq; dei doctrina fulſit. Nam ſcripſit regulã monachoꝝ diſcretione pci

puã: ſermone luculentã. Lc.ix.
Tempoꝛe vero quo de hac vi-
ta exiturus erat: obitus ſui diē
denunciauit: ⁊ ante ſextam diē
obitus ſepulturam ſuam aperi-
ri iuſſit: ⁊ in ipſo ſexto die poꝛ-
tatus ad eccleſiã recepta com-
munione erectis in celum lu-
minibus: inter diſcipulos ma-
nus oꝛãdo ſpiritũ efflauit. Ui-
derunt aũt ipſa die duo mona
chi viã ab eius cella in celum
tendẽtem ſtratã pallijs ⁊ coꝛu-
ſcam innumeris lãpadibus: ⁊
vir clarus deſuper aſſiſtẽs ait il
lis. Hec eſt via qua dilectus
dñi bñdictus celum aſcendit.
¶ In annunciatiõe dñica ad
veſ. ſup pſal' añ. Aue maria grã
plena dñs tecũ: benedicta tu in mu
lierib⁹. T pe reſurrectiõis. All'a.
Eadem fiat de alijs. All'a. q̃ infra
ponit̃ poſt aĩas ⁊ R̃ia.ſ. q̃ ũſt
dicant̃ tpe reſurrectiõis pſal'.
41 Laudate pue. cũ ceteris cap.
Eſaie. cap.7.

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabitur nomẽ eius Emanuel: butyrum: ⁊ mel comedet vt ſciat reprobare

malum ⁊ eligere bonũ. R̃. Quo
mõ. ix. Hym. Aue maris ſtella
dei. V̄. Roꝛate celi deſuper: ⁊ nu-
bes pluant iuſtũ. R̃. Aperiatur ter
ra: ⁊ germinet ſaluatoꝛẽ. Ad mgt.
añ. Oꝛietur ſicut ſol ſaluatoꝛ mun
di: ⁊ deſcendet in vterum virginis
ſicut imber ſup gramẽ. al'al'. Oro.
Deus qui de beate marie
virginis vtero verbũ tuũ
angelo nunciante carnẽ ſuſcipe
re voluiſti: pſta ſupplicib⁹ tuis:
vt q vere eã genitricẽ dei credi
mus: eius apud te interceſſiõi-
bus adiuuemur. Per eundẽ.
Ad cõpleto. añ. Ecce virgo con-
cipiet ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabitur no-
mẽ ei⁹ Emanuel alleluia alleluia.
Ad nunc dimittis añ. Ecce an-
cilla domini: fiat mihi ſecundum
verbum tuũ: all'a. Ad mat. inuit.
Aue maria gratia plena: Dominus
tecum. All'a. ps. Venite. Hym.
Quẽ terra. In .j. noc. añ. Ecce 33
virgo concipiet ⁊ pariet filium ⁊ vo 239
cabitur nomen eius Emanuel all'a.
ps. Dñe dñs. Añ. Beata es ma 2
ria que credidiſti: perficientur in te
que dicta ſunt tibi a domino: all'a.
ps. Celi. Añ. Angelus domini 6
nũciauit marie: ⁊ concepit de ſpũ
ſctõ all'a. ps. Dñi. V̄. Ex ſion: ſpẽs 8
decoꝛis eius. R̃. Deus noſter ma-
nifeſte veniet. ¶ Sermo qui le-
gitur in multis eccleſijs: videt̃
eſſe leonis pape. Lectio. j.

Gaudeamus oēs in domi-
no dilectissimi: ⁊ licet non
quantas debemus: tamē quales
possum⁹ gratias nro referamus
auctori ne superabūdātis eius
in nobis gratie reperiamur in-
grati. Nouū enim virginis cō
ceptum nobis hodierna festiui
tas cōmēdat: i q̄ nre reparatio
nis celebratur exordium. ℟.
Missus est gabriel angelus ad ma
riam virginem desponsatā ioseph:
nuncians ei verbū ⁊ expauescit vir
go de lumine: ne timeas maria iue
nisti gratiam apud dominum: ecce
concipies ⁊ paries. Et vocabitur al
tissimi filius alleluia. ℣. Dabit ei
dominus deus sedem dauid patris
eius: ⁊ regnabit in domo iacob in
eternum. Et vocabitur. Lectio. ij.

QErētū pponit nobis diui
ne pietatis ⁊ potestatis i
diciū. Si eni rex oīum dñs fu-
gitiuos suos regrēs iudiciū ex-
ercere ⁊ nō pietatē exhibere ve
nire: nequaq̄ lutei vasis hui⁹
fragilitatē in qua nobis cōpati
⁊ p nobis pati posset iduerec.
℟. Non auferet sceptrū de iuda: ⁊
dux de femore eius donec veniat q
mittēdus est. Et ipse erit expectatio
gentiū. ℣. Pulchriores sunt oculi
eius vino: ⁊ dentes eius lacte cādi
diores. Et ipse erit. Lectio. iij.

Et quāuis hoc stultum ⁊
infirmū videretur phi-
losophie nomen retinentibus:
quid tamen potentius q̄ con-
tra nature iura virgini conce-
ptum dare: ⁊ per mortem car-
nis mortalem superbiam ad im
mortalitatis gloriā reuocare?
Hec stultitia facta est nobis a
deo magna sapientia: quoniam
vite perdite reparatrix nobis
extitit medicina. ℟. Aue maria
gratia plena dominus tecū. Spiri
tus sanctus superueniet in te ⁊ vir
tus altissimi obūbrabit tibi: Quod
enim ex te nascetur sanctum vocabi
tur fili⁹ dei alla. ℣. Quomodo fiet
istud qm̄ virum non cognosco? ⁊ re
spondens angelus dixit ei. Spiri-
tus. Gloria. Quod. ¶ In. ij. noct.
Añ. Emissiones tue paradisus ma-
lorum punicorum: cum pomorum
fructibus alleluia. ps. Eructauit. 16
Añ. Fons hortorum puteus aqua
rū viuentiū que fluunt impetu de
libano alleluia. ps. Deus noster. 16
Añ. Ueniat dilectus meus i hor-
tum suum: vt comedat fructum po
morum suorum alleluia. ps. Fun- 31
damenta. ℣. Egredietur virga de
radice iesse. ℟. Et flos de radice
eius ascendet. Lectio tertia.

Si nobis terrena hereditā
te priuatis ⁊ in obscuris-
simo carcere positis regalis a-
liqua persona regio decore de-
posito condescenderet: vt tāq̄
vn⁹ ex nobis nre captiuitatis

erũnas toleraret:quatenus op
portunitate inuẽta nos ab ipſa
liberaret:q̃ rõne poſſet melius
ad nos ſuã dilectionẽ intimare
⁊ nr̃am erga ſe excitare. ℟. iii.
Suſcipe verbũ virgo maria qḋ tibi
a dño per angelũ trãſmiſſuz eſt cõ-
cipies ⁊ paries deũ pariter ⁊ homi-
nem:Ut bñdicta dicaris inter oẽs
mulieres. ℣. Paries quidem filiũ:
⁊ virginitatis nõ patieris detrimẽ
tũ:efficieris grauida ⁊ eris mater
ſemper intacta. Ut. Lectio q̃nta.

H Uius ergo tam neceſſarie
liberatiõis admirãda ini-
tia nobis ad memoriaz reuoca-
ta:toto mẽtis affectu diligam⁹:
debitis obſequijs honoremus:
quatenus de iucundis princi
pijs iucũdos exit⁹ expectare me
reamur: Fit hodie porta celi
vterus virginis:per quam deus
deſcendit ad hoies:vt eis aſcen
ſum preberet ad celũ. ℟. Ecce
virgo concipiet ⁊ pariet filiũ dicit
dñs:⁊ vocabitur nomen ei⁹ Admi-
rabilis deus fortis. ℣. Super ſoliuz
dauid ⁊ ſuper regnũ eius ſedebit i
eternum. Admirabilis. Lectio. vi.

D Iligam⁹ chariſſimi mi-
ſericordiam per quam re
dempti ſumus cũ perditi eſſe-
mus. Conſeruemus caſtitatem
cuius amatorem ſe eſſe mõſtra
uit:qui de caſte mulieris viſce-
ribus imaculatum corpus ſibi
aptauit. Conformemur ei qui
vitam ſuam in terris nobis re-
gulã propoſuit:⁊ qui primo ad
uentu ſuo voluit nos intus ad
imaginem ſuam reformare: ſe-
cundo reformabit corpus hu-
militatis noſtre configuratum
corpori claritatis ſue. ℟. Egre-
dietur virga de radice ieſſe ⁊ flos de
radice eius aſcendet. Et erit iuſtitia
cingulũ lumborũ eius:Et fides cin
ctorium renũ eius. ℣. Et requieſcet
ſuper eium ſpiritus dñi:ſpirit⁹ ſapie
⁊ intellectus. Et erit. Gl'ia. Et fides.
¶ In. iij. noct. añ. Ueni in hortũ
meũ ſoror: mea ſponſa meſſui myr-
rham meaz cũ aromatibus meis.
ps. Cantate. Añ. Comedi fauũ 34
cũ melle meo bibi vinũ meũ cũ la-
cte meo. all'a. ps. Dñs regnauit 34
exultet. Añ. Talis eſt dilectus
meus:⁊ ipſe eſt amicus meus filie
hieruſalem alleluia. ps. Cantate. 34
℣. Egredietur dominus de loco ſan
cto ſuo. ℟. Ueniet vt ſaluet. popu-
lum ſuum. Secundum lucam. cap. i.
I N illo tẽpore:Miſſus eſt
angelus gabriel a deo in
ciuitatẽ galilee cui nomen na-
çareth:ad virginẽ deſponſatam
viro cui nomen erat ioſeph de
domo dauid: ⁊ nomen virginis
maria:Et reli. Homel'. venerabi
lis bede presbyteri. Lectio. vij.
E Xordiũ redẽptionis nr̃e
fratres chariſſimi hodier

na nobis ſci euãgeliũ lectio cõ
mendat: que angeluz de celis a
deo miſſuz narrat ad virgineꝫ:
vt nouam in carne natiuitateꝫ
filij dei predicaret: per quã nos
abiecta vetuſtate noua renoua
ri: atqꝫ inter filios dei cõputari
poſſimus. ℟. Rorate celi deſuper:
⁊ nubes pluant iuſtum. Aperiatur
terra ⁊ germiet ſaluatorē. ℣. Emit
te agnũ dñe dominatorem terre: de
petra deſerti ad montem filie ſion.
Aperiatur terra. Lectio. viij.

Ut ergo ad promiſſe ſalu
tis mereamur dona ptin-
gere: primordium eius intenta
curem⁹ aure pcipere. Miſſus
eſt inquit angelus gabriel a deo
in ciuitatẽ galilee cui nomẽ na
gereth ad virginem deſponſatã
viro cui nomen erat ioſeph. ℟
Naſcetur nobis paruulus: ⁊ vocabi-
tur deus fortis: ipſe ſedebit ſuper
thronuꝫ dauid patris ſui: ⁊ impera
bit: Cuius poteſtas ſuper humerum
eius. ℣. In ipſo benedicentur oẽs
fines tribus terre. Cuius. Lcõ. ix.

Aptum pfecto humane
reſtaurationis principiũ
vt angelus a deo mitteretur ad
virginem partu ꝯſecrãdã diui-
no. Quia pma perditionis hu-
mane fuit cauſa cum ſerpẽs a
diabolo mittebat ad mulierem
ſpiritu ſuperbie decipiẽdaꝫ im-
mo ipſe in ſerpẽte diabolus. ve
niebat: qui genus humanuꝫ de-
ceptis parentibus primis im-
mortalitatis gloria nudaret. ℟
Quomodo fiet iſtud reſpondens ait
maria quia virum non cognoſcã.
Angelus ad hec: Spũs ſanctus ſu-
perueniet in te: Et virtus altiſſimi
obumbrabit tibi: Alla. ℣. Ideoqꝫ
⁊ quod naſcetur ex te ſanctum vo-
cabitur filius dei. Spiritus. Gloria.
Et virtus. vel Alleluia. ℣. Emitte
agnum dñe dñatorem terre. ℟ De
petra deſerti ad mõtẽ filie ſion. In
lau. añ. Miſſus eſt angelus gabri
el ad mariã virginẽ deſponſataꝫ io
ſeph alla alla. Añ. Aue maria gra
tia plena dñs tecũ benedicta tu in
mulieribus alla. Aña. Ne timeas
maria: inueniſti gratiã apud dñm
ecce concipies ⁊ paries filium alla.
Añ. Dabit ei dñs deus ſedem da
uid pris eius ⁊ regnabit in eternũ
alla. Añ. Ecce ancilla domini fiat
mihi ſecũdum verbũ tuũ alla alle.
Caplm. Ecce virgo. Hymn⁹.
O glorioſa domina. ℣. Elegit.
¶ Ad bñ. añ. Quõ fiet iſtud an
gele dei qꝫ virũ in cõcipiendo non
pertuli? audi maria vgo chriſti: ſpiri
tus ſanctus ſupueniet in te ⁊ vtus
altiſſimi obumbrabit tibi all. Ad
iij. cap. Ecce vir. ℟. Sancta dei
gẽitrix. ℣. Poſt ptũ. ¶ Ad. vj. c.

Egredietur virga de radice
ieſſe ⁊ flos de radice eius
aſcẽdet ⁊ regeſcet ſuper eũ ſpi-

ritus domini. ℟. Poſt ptuz vir-
℣. Speciosa. ¶ Ad .ix. capitulū.
Ieſaie. Rorate celi deſup: ⁊ nubes
ca. 45. pluant iuſtuz: aperiat ter-
ra ⁊ germinet ſaluatorez ⁊ iuſti
tia oriatur ſimul: ego dñs crea
ui eum. ℟. Speciosa. ℣. Elegit.
Ad veſpe. ſup pſal. añ. Miſſus.
Cap. hym. ℣. vt in primis veſ.
Ad magt añā. Hec eſt dies quam
fecit dñs: hodie dñs afflictioné po-
puli ſui reſpexit ⁊ redemptionem
miſit: hodie mortē quam femina in
tulit femina fugauit: hodie deus ho
mo factus id quod fuit permanſit ⁊
quod non erat aſſumpſit: ergo exor
dium noſtre redemptionis deuote
recolamus exultemus dicentes: glo
ria tibi domine: alleluia: alleluia.
Cópletoriū vt ſup. ¶ In pa
ſchali do tpe hoc mó fiat offici
um. Ad oēs horas preterq̄ ad
matu. oia fiāt ſicut prenotatū
eſt: niſi q in fine hymnoꝝ dice
tur. Queſumus auctor. Ma-
ria mater gratie. Glia tibi do
mine q nat⁹. In hymnis eiuſ-
dem metri: ⁊ reſponſoria ad ho
ras diei ⁊ ℣. dicentur cuz Alla.
Ad matu. inuit. hym. vt ſupra.
Tres pme añe cū ſuis pſal. ℣.
Ex ſion. Tres lectiones de ho-
254 melia euangelij. Miſſus eſt.
℟. Primum Miſſus eſt. ℟. ſcdm
Aue maria. ℟. tertiuz. Quo. ℣.
ſupra añ. laudū. Emitte agnuz. Cete-

ra vt ſupra. Cópletoriū do pa
ſchalis tpis nó mutatur niſi in
antiphonis. ¶ Scti ambroſij die. 4.
epiſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.
Deus q populo tuo eter-
ne ſalutis beatū ambro
ſium miniſtrum tribuiſti: preſta
queſumus: vt quem doctoré vi
te habuimus in terris: interceſ
ſorem habere mereamur in ce-
lis. Per. ¶ Si feſtū beati am
broſij extra paſchale tépus eue
nerit: legantur noue lectiones
infra notate: alioquin tres plu
me. ¶ Ex geſtis eius. Lcō. j.
Poſtq̄ beatus ambroſius
medíolanenſium eſt ordi-
natus epiſcopus: cepit vt bonus
paſtor toto conamine fidem de
fenſare catholicam: Propter
quod a iuſtitia imperatrice ar-
riana ⁊ ab alijs arrianis mul-
tas perpeſſus eſt iniurias. Un-
de cum ſemel ad quandam ci-
uitatez pro epo ordinādo per-
rexiſſet: ⁊ illi electioni iuſtina ⁊
arriani cótrairent volentes ali
quem de ſua ſecta ordinari epi
ſcopum: quedam de virginibus
arrianoꝝ ceteris impudentior:
auſa eſt tribunal pótificio am-
broſij pſcēdere: ⁊ illū p palliuz
apprehēdere vt in partē mulie
rū traheret: ⁊ ab eis ceſus cum
iniuria pelleretur. Lectio. ij.
Qui ambroſius. Et ſi ego in-

dignus ſim ſacerdotio tāto:ta
men te nō ꝯuenit in qualēcūq̄
ſacerdotē manus inijcere. Un
de debuiſti timere dei iudicium
ne tibi aliquid ꝯtingeret mali.
Quod dictū exitus ꝯfirmauit.
Nam ſequenti die eam diuino
iudicio mortuam vſq̄ ad ſepul
chrum deduxit. Lectio.iij.
Quadā vice cū btūs ambroſi
us romā pgeret hoſpitat⁹ eſt in
tuſcia apud quēdā nimiū locu
pletē. Quē cū de ſtatu ſuo re
quiſiſſet ambroſius: reſpōdit ille.
Status meus dñe ſemper felix
fuit ⁊ glorioſus. Ecce enim di
uitijs infinitis abundo: ſeruos
⁊ famulos q̄plures habeo: co
pioſam filiorum ⁊ nepotū tur
bam poſſideo: ⁊ oīa ſemper ad
vota habui: nec aliqd aduerſi
vnq̄ paſſus ſum. Lectio.iiij.
Quod audiēs beatus ambro
ſius obſtupuit: ⁊ his qui ſecum
erant dixit. Surgite ⁊ hinc q̄
citius fugiam⁹: q2 dñs nō eſt in
loco iſto. Feſtinate filij feſtina
te: ne nos hic diuina vltio app
hēdat: ⁊ in peccatis iſtorū pari
ter nos inuoluat. Cū ergo fur
gerent ⁊ aliquātulū ꝓceſſiſſent
terra ſubito ſe aperuit: ⁊ hoīez
illū cū vniuerſis que ad ſe ꝑti
nebant abſorbuit. Lectio.v.
Ipſe etiam theodoſio impera
tori propter mortē innocētiū
ingreſſū eccleſie negauit donec
publicam ageret penitētiā. Et
dicenti ſibi q̄ dauid peccaſſet:
illico reſpōdit. Secutus es er
rantē ſequere penitētē. Qd̄ vbi
audiuit ita ſuſcepit: vt publicā
pñiā nō abhorreret. Lectio.vj.
Erat autem multe abſtinen
tie ⁊ vigiliarum multarum: nec
cōſueuerat prādere niſi in die
ſabbati ⁊ dominico: vel in nata
litijs celeberrimorum marty
rum. Nec operā ſcribendi de
clinabat: niſi propter infirmita
tem. In labore baptiçandi et
in alijs diuinis officijs fortiſſi
mus erat. Lectio ſeptima.
Quando beatus ambroſius in
epiſcopū fuit ordinatus aurū
⁊ argentum quod habere pote
rat dedit eccleſie vel pauperi
bus predia vero reſeruato fru
ctu germane ſue dedit eccleſie.
Quotieſcunq̄ aliquis confi
tebat̄ ei lapſus ſuos ita flebat:
vt etiā eū flere cōpelleret. Fle
bat et amariſſime quotieſcunq̄
audiebat de obitu alicuius ſan
cti ſacerdotis: vel q2 ſe preceſ
ſerat: vel quia difficile erat hu
iuſmodi inuenire. Lectio.viij.
De morte quoq̄ ſua predixit
⁊ rogauit q̄ citi⁹ liberaret̄. In
ge miſcebat enim cum videbat
auaritiā increſcere: ⁊ maxime
in his qui erāt in poteſtatibus.

Cum dictaret quadrageſimū tertium pſalmum in modū ſcu ti breuis ignis caput eius operuit atqꝫ paulatim p os ingreſſus eſt ⁊ facies eiꝰ facta eſt tanqꝫ nix. Poſtea reuerſus eſt ad ſpeciem ſuam ⁊ ipſo die ſcribēdi finem fecit. Lectio nona

Cum aūt iaceret in lecto egritudinis vidit dominū ieſuꝫ ad ueniſſe ad ſe: ⁊ ridentē ſibi. Ab hora autem. xi. quādo migraturus erat vſqꝫ ad horā mortis expanſis manibus in moduꝫ crucis orauit. Honoratus auteꝫ ſacerdos eccleſie vercellēſis qui quieſcebat in domo: tertio audiuit vocē dicētem: Surge feſtina quia mō eſt receſſurus. Qui deſcēdens obtulit ei ſanctū chři corpꝰ: quo accepto emiſit ſpm̄.

¶ Ex ordinatione capitulorū generaliū ſtatutū eſt ꝙ veſpere a principio tote ſint de btō vincentio ⁊ de beato ambroſio memoria tm̄ fiat. ¶ In feſto ſancti vincentij cōfeſſoris ad veſ.

dic. 5. ſuper pſal'. aij Diem noue laudis et glorie: letū vocat cetus fidelium: quo ſublime decus heſperie: gratulāte turba celeſtium: a principe ſuperne curie: hinc ſumpſit corone premium. Alleluia. Pſal'. Laudate pueri. cū ceteris. Capitulū.

41 Ephe. cap. 3. Mihi autem ſanctorū minimo data eſt gratia hec in gentibus euangeliçare inueſtigabiles diuitias chriſti: ⁊ illuminare omnes que ſit diſpenſatio ſacramenti. ℟. Quatuor.

Mente iucunda iubilent fideles: vocibus hymnos reſonent canentes: nam datus mundo nouus eſt precator: ante tonantem. vj. Hym

Alme vincenti veneranda cuius hec dies totum colitur per orbem: quas tibi cantat chorus hic fidelis accipe laudes.

Rite mox annis teneris peractis predicatorꝫ ſeriē adiſti ordinē: ſeruās documēta patrum mente pudica. Factus e celis operā dediſti litteris ſacris viri vſqꝫ legis: quas docēs verbo fidei repleſti lumine mūdū. In de feruēter cito iā propinquuꝫ ſeculi finē fore nunciaſti: vt deū gentes timeant pariter vociferando. Angelus alter penitus fuiſti ille qui celi medium volabat: nuncians cunctis populis ⁊ linguis iudicis horas. Lingua que ſancta populos docebas rebus ⁊ ſignis varijs probabas: languidis reddēs cruce ſanitatis robora membris. Inter electos mō collocaris ſemp in celis merito triūphās: fulgidis ſertis redimitꝰ omni tpe ſecli. Summo ſit chřo ſalus ⁊ perēnis gloria patri: pariterqꝫ ſancto

ſancto flamini: quorū ſine fine
virtus regnat in orbe. Amen.
℣. Ora pro nobis. Ad mḡat aā.
Qui prophetico fretus lumine mira de mūdi fine docuit: in occiduo terre cardine vt ſol vincētius occubuit: et ſeptus angelo℞ agmine lucidas celi ſedes tenuit. Alla. Oro.

Deus qui gentiū multitudinē mira beati vincentij confeſſoris tui predicatiōe ad agnitionem tui nominis venire tribuiſti preſta queſumus: vt quem venturum iudicem nunciauit in terris: premiatorē habere mereamur in celis: Dn̄m nr̄m ieſum chriſtū. Memoria de ſcō ambroſio. ¶ Ad matu. inuita. Veneremur chriſti vultū: Quem vincentius predicauit iudicem eſſe venturum alla. Hymnꝰ.

Lumen in terris populi fidelis ciuis et celi modo factus alti: acta vincēti tua cōcinentes dirige voces.

Flore primeuo nitide iuuente eligēs pure documenta vite: ordinis magnum imitans parētē predicatorum.

Luce doctrine rutilans ſerene ambitum terre pelagiq; luſtrans: ſemper ardenti reſonando ſacrū pectore verbū.

Dum viam cunctis referas ſalutis orbis occaſum canis et propinquū: iure te clarum genus reddit omne prodigiorum.

Hinc velut ſolis radius candentis conditus terra britonū remota: pulchrior regnis oriens ſupernis ethera ſcandis.

Angelis ſceptus decoratus aſtris doctor et virgo geminis coronis: inter illuſtres animas refulges munere chriſti.

Sit patri nato pariter coeuo flamini ſancto: ſalus vna cuius nomen in celis ſine fine laudat ſpiritus omnis. Amen. ¶ In primo nocturno aña. Attentam matrē reddidit latrans in vētre catulus: vt quereret quem edidit qualis eſſet infantulus all. ps. Beatus.
Añ. Vincentij ſublimitas qui ſit futuro tempore matris mōſtrat agilitas roburq; datum corpori alla.
ps. Quare fre. Añ. Religionem inclytam poſtq̄ ſubijt dominici: virtutem ſibi preſtitam laude mōſtrat multiplici alleluia. ps. Domine quid. ℣. Amauit. Lectio .i.

Beatus vincentius clariſſima hiſpanie ciuitate: valentia: et ex ferrariorū antiqua honeſtaq; familia duxit originē parētibus tā vita q̄ progenie

vtiqȝ famoſiſſimis ortus. Qua-
tus aūt ⁊ qualis futurus eſſet:
duplici iudicio matri oſtenſuȝ
eſt. Primū quidē fuit ꝙ cum
mater ei⁹ ſingulos filios quos
genuerat nō ſine magna vteri
moleſtia geſtaſſet: vincentio ta-
mē grauida oneris moleſtia ca
rebat: ⁊ tanta erat ei vētris agi
litas ⁊ corporis robur ac ſi pre
gnans non fuiſſet. Alterū fuit
ꝙ dum de eodem grauida foret
tanꝙ latrantis canis voces ex
vtero ſuo emitti ſepius audi-
uit. Cūqȝ a multis dei ſeruis ⁊
preſertim a valentino epiſcopo
peteret quid huiuſmodi latra-
tus ſignificarent: reſponſuȝ eſt
ei: nihil aliud fore niſi ꝙ eſſet
infantem paritura: qui ſuo tem
pore futurus eſſet verbi dei pre
dicator: tam doctrine ꝙ vite in
tegritate ac fame celebritate in
toto terraruȝ orbe clariſſimus.
℟. Summus parens ac rector gē
tium in veſpere labentis ſeculi no-
uum vatem miſit vincentium chri
ſtiani magiſtrum populi: referre in
ſtare dei iudicium: Quod ſpectabūt
cunctorum oculi. ℣. Timete deuȝ
clamat ſepius venit hora iudicij
eius. Quod. Lectio ſecunda.

Nato deinde īfantē ⁊ quo
dā diuino preſagio ei noīe
impoſito: poſtꝙ attigit etatē q̄
l̄ris ⁊ morib⁹ informari potuit:
mirū imoduȝ breui tpe clarus
euaſit: tā moꝝ elegātia ꝙ peri-
tia literaꝝ: Tāte religiōis erat
ꝙ inter ſeculares valētie nemo
erat qui eo ſepius eccleſiarum
limina frequentaſſet: aut auidi
us predicatorū doctrinā audiſ
ſet: vel crebrius ieiunaſſet: Iu-
xta illō pſal. Cū ſancto ſanct⁹
eris: proboꝝ hoīuȝ veſtigijs in-
herebat: prauoꝝ conſortia deui
tans. Pauperibus ac miſeris
corde cōpatiebatur: facultatuȝ
ſuaꝝ portionē adminiſtrās. ℟.
In vrbe nobili valentie generoſis
ortus natalib⁹: ſyncere puer inocē-
tie: ingenuis prepollet morib⁹ natu
re pariter ⁊ gratie: Opimis affluēs
muneribus. ℣. Sub toga regulari
candida: vita cepit florere ſplēdida.
Opimis affluens. Lectio .iij.

Poſtea vero celeſti rore p-
fuſus agens decimū octa
uum annum elegit ſub regula
⁊ inſtitutis fratrum predicato-
rum viuere. Sumptoqȝ habitu
ſingulariſſime legere ſtuduit ſcī
patris ſui dominici geſta: vt vi-
delicet illa in primis intellige-
ret in quibus ſuum ducem eſ-
ſet imitaturus. Inter alia itaqȝ
exempla patriarche ſui operaȝ
dedit lectioni ſacrarum ſcriptu
rarum ⁊ theologice facultatis:
vt tpe opportuno poſſet chriſti
euangelium longe lateqȝ dif-

fundere. Miſſus deinde Ilerdam ⁊ liberalium artium ſcientijs adeptis: decurſo legitimo tẽpore theologorum conſortio eſt adiunctus. Poſt hec vero valentiam a fratribus reuocatus doctrinam quã auidiſſime hauſerat: feruenter diſſeminare cepit. Ad quam docti pariter ⁊ indocti confluere ceperunt. ℟. Chriſti viam ſecutus arduã a terrenis procul illecebris: veritatẽ reddit conſpicuam profugatis errorũ tenebris oram illuminat occiduã. Toto factus In orbe celebris. ℣. Cuius doctrina ſole gratior: ſermo erat flammis ardentior. Toto. Gloria. In orbe. ¶ In ſcdo noc. añ. Imitatus exercitia ducis eius mirifici: purgauit mundi vitia dono verbi ſaluifici. ps. Cum inuocarẽ. Añ. Bellauit cum victoria vincens mundana gaudia: hinc ſumma celi curia eum cepit cum gloria. ps. Verba. Añ. Emittebat vberrimas ſepe plorãdo lachrymas chriſti mortem conſiderans eiuſq; corpus conſecrans. ps. Domine dñs. ℣. Juſtum deduxit. Lectio iiij.

Deinde vero ob eius virtutes mirificas ⁊ eximie ſanctitatis nomen effugere nõ potuit: quominus per duos annos ſummũ pontificem ſequeretur: eſſetq; cõfeſſor ſuus ⁊ magiſter ſacri palatij. Demũ apud auinionem ei grauiſſimis febribus occupato chriſtus mira quãdam claritate coruſcans apparuit: mittens eum ad euangelizandum per vniuerſas occidẽtis regiones: maxime vt nũciaret iudicij diez temporibus noſtris eſſe propinquum. Et poſt multa quibus eum conſolatus eſt ⁊ inſtruxit: extendens manũ maxillam eius leniter tetigit in ſignũ ſingularis familiaritatis. Quo diſcedente ab eo ſurrexit e lectulo ſan⁹ moxq; ſe ſuccinxit: vt chriſti legationem diligẽter exequeretur. ℟. Nocte ſacris incumbens literis contemplat vigili ſtudio: mane pulchri ad inſtar ſyderis miro lucet doctrine radio. Morbos omnis deſpe generis ſalutari pellens remedio. ℣. Nulla pterit hora tẽporis: quo non recti quid agat operis. Morbos. Lectio. v.

Peragratis aũt galliarũ ⁊ hiſpaniarũ locis vniuerſis: ṽbus dei vbiq; diſſeminãdo peruenit ad italiã. Diſcurſiſq; aliquib⁹ lombardie ciuitatibus a ioanne rege in hiſpaniam reuocatus eſt. Et facto ibi aiarũ vberrimo fructu migrauit ad ĩſulas baleares que alio nomine maiorica ⁊ minorica nuncupãtur. Rex pterea granate ſarracenorum ad eundẽ legatione deſtinata petiuit: vt ſibi euã-

geliū chŕi p̄dicare dignaret̄.
Audierat enim de fama ipſius
Sanctus vero letus ꝓficiſcēs
cum iā ſarracenoꝝ multitudi-
nē baptiçare vellet quaꝫ cōuer-
terat: ſatrapis hoc egre ferenti
bus ſuggeſtum eſt regi: vt vin-
centiū de regno expelleret: alio-
quin regnū amitteret. Quam-
obrem ſanctus cōfeſſor neceſſi
tate coact⁹ relictis icredulis ad
docēdos credulos ſe conuertit.
℟. Uerba perēnis vite ꝓferens ani
mos inflāmat aſtātiū: pectorib⁹ hu
manis inferēs amorē donoꝝ celeſti
um de virtutib⁹ alta diſſerens: Fre
nare docet oē vitiū. ℣. Illum aui-
da turba ſequitur: dū hec ore diui-
no loquitur. Frenare. Lectio. vj

Ex quo vero diſcurrendo
predicare cepit talem in
viuendo modum tenuit. No-
cturnuꝫ tempus breui deguſta-
to ſomno orōnibus ꝛ lectiōib⁹
occupabat. Quotidie poſt miſſe
celebrationē p̄dicabat. Carnes
niſi īfirmitate cogēte exquo or-
dinē intrauit non comedit: vno
tm̄ ferculo ꝯtentus. Iuxta apo
ſtoli verbū modico vino: ꝛ hoc
multū lymphato vtebat̄. Ieiu-
nijs ꝛ abſtinētijs carnē ſuā acri
ter domabat. Ob hoc tāq̄ alte-
ri danieli dn̄s dedit: vt etiā ſpū
ꝓphetico polleret. Lecti molli
ciei declinatus ſuper ſarmentis
paleis aut vili ſacco iacebat.
Cum autē in peragrationibus
ſuis a nobilib⁹ molle ſtratū ſi-
bi pararetur declinato illo ſup
tabulas potius deligebat accū
bere. ℟. Quatuor vecta rotis agi
tur mirabilis quadriga dn̄i vincē
tius cum priſco iūgitur trino p̄di
catoꝝ cardini: Quoꝝ virtute fides
regit̄: Diuino ſit pia laus noi. Alla
℣. Ducūt hi redam euāgelij velut
equi fortes ꝛ varij. Quoꝝ. Gloria.
Diui. vel Alla. ¶ In. iij. noct.
añ. Laude digna valētia ipm̄ mor
talē edidit: ſed felix hūc britania re
gno celoꝝ reddidit. ps. Dn̄e qs. 4
Añ. Honores oēs renuit ꝓ chriſti
ſacro noīe: mentē conſtantē tenuit
ſacro rigatus flamine. ps. Dn̄e in 7
vir. Añ. In chriſtum ſemper retu
lit quicquid fecit dum viueret ſe a
terrenis abſtulit vt celū tandē ſcan
deret. ps. Dn̄i. ℣. Iuſtus vt pal. 8

Mos preterea Lcō. viij.
ſancto a iuuentute ſue
fuit funiculis corpus ſuum ſin
gulis noctibus flagellare. In
celebratione vero ante cōioneꝫ
vberrime flebat. Tantaq̄ erat
ei in lachrymando dulcedo vt
tēperare ſe a lachrymis illi mo
leſtiſſimū foret. Tāte aūt man-
ſuetudis fuit: vt nemo euꝫ niſi
ꝯtra vitia iratū viderit. Erat in
vitioꝝ rephenſione terribilis:
ad ſe ꝯcurrentiū ſuſceptor hu-

milis patiẽs ſupra modū in la borib⁹ tolerãdis. Apud ꝓnci pes tãte fuit auctoritatis: vt in ſedãdis eoꝝ diſceptationibus eius ſnĩa ꝓualeret. ℟. Res agit digne ſpectaculo ab ignotis q̄ꝫ re ctoribus: allatas panes tradidit po pulo degenti ſecum in nemorib⁹ q ſepe ſtupet hauſto poculo. Non con ſumptis vini liquoribus. Alla. ℣. Tūc exultãt viroꝝ millia dū intuẽ tur viri magnalia. Nõ. Lcõ. viij.

Fructus verboꝝ eius tan tus fuit: vt flagitioſoꝝ ho minū innumerabilem multitu dinẽ ad deū ꝯuerterit. Contra iudeos acutus copioſus acerq ꝓdicator fuit: ſcripturaꝝ enig mata ꝙ̄tum homini fas eſt eiſ dẽ reſerans. Propter qđ in di uerſis hiſpaniaruꝫ locis ſupra viginti ⁊ quinq millia ex ipſis baptiçari fecit. Sarracenorum ẽt octo millia ad ve fidei agni tioneꝫ predicatione ſua traxit. Diſcordes quoſcunq inuenit nõ prius deſeruit ꝙ̄ ꝯcordes fa ceret. Inter cetera vo ſpū ſcti do na linguaꝝ donū ꝓmeruit. Nā cū mltis ⁊ diuerſis pplis ma ternã lingua ꝓdicaret: ab oibus ⁊ ſingulis diſſicte ⁊ pſpicue intel ligebatur: ac ſinguloꝝ lingua ꝓ dicaſſet. Mortuos preterea vi te reſtituit: mutis loquelam: ſur dis auditū: cecis viſum: lepro ſis mundiciā: paralyticis ſolidi tatẽ: ⁊ alijs ꝙ̄plurib⁹ languori bus integrã ſanitatẽ: manuum impoſitiõe ac precib⁹ impetra uit. Ubicunq ⁊ in quecūq im mundos ſpiritus inuenit: ab ob ſeſſis corporibus effugauit. ℟. Uincentiū doctorẽ inclytū cū deco re ſemper ⁊ gloria ſanctitate illuſtrẽ preditū veneratur ois heſperia cui⁹ celſum mõſtratur meritū: In tumu li ſacra memoria alla. ℣. Hic mirifi ca ſigna prodeunt: nam ad vitam defuncti redeūt. In tu. Lectio. ix.

Gens autem etatis ſue an num ſeptuageſimuꝫ octa uum: licet ſenio confractus: vi gilijs ieiunijs ac diuinis labori bus attritus baculo vtens per biennium in britania commõ ratus eſt. Ubi tamen verbuꝫ dei annūciare nõ deſtitit: nec con ſueta ordinis exercitia preter miſit oibus amabilis: venera bilis: gratus: charus ⁊ beni gnus: pater erat orphanorū ac pupilloꝝ: viduaꝝ defenſor: pau perum ⁊ miſerorum omnium optimus conſolator. Tandem eius ſocio veneti defuncto viro vtiq ſanctitate predito: graui febre correpť eſt. Receptis de mũ eccleſie ſacramẽtis exhorta tis ſingulis ad eū concurrenti bus corã poſitis fratribus ordi nis: illuſtriſſima duciſſa brita

nia ſctō viro plurimum deuota
et ſacerdotū ac laicoꝝ multitu-
dine copioſa deuote petiuit i cō
uentu ordinis ei⁹ corpuſculū ſe
peliri diſpoſitionē totalē preſi-
dentibus ac fratribus ordinis
relinquēs nonis aprilis hora ve
ſperarū āno dn̄i. M.cccc.xviij.
feliciter obdormiuit i dn̄o. ℟.
Predicator o vincēti doctor marie
quē angeloꝝ cū ordinib⁹ triūphātē
felices aie pſequunt̄ iocundis lau
dibus: Te lauree coronāt plurime:
Sublimē in regnis celeſtib⁹. Alla.
℣. Tu xp̄i potēs gratia nos tuis fo
ue precib⁹: quē aſcripſit eccleſia nu
per ſanctoꝝ ceribus. Te. Glia. Sub.
xcl Alla. ℣. Ora pro nobis. ℭ In
lau. añ. Feſtiua vox pſallentiū col-
laudet regē glorieq̄ cū ſanctis vin
centiū glorificauit hodie alla. Añ.
Erat vir euāgelicus chriſti pco cū
predicat: dux illius dn̄icus i terris
ipſuꝫ viſitat alla. Añ. Cādens vir
go diuinitus hoſteꝫ pellit ab obſeſ-
ſis: cunctis viuēs humanit⁹ ſaluteꝫ
reddit oppſſis alle. Añ. Infantu-
lus laceratur: mox matris per exci-
diū: vite alter reſtaurat quē clauſit
precipitiū all. Añ. Tūc ſub paterni
ſpecie angeloꝝ exercit⁹: odor poten
tū gratie ꝯuenit hora trāſitus alle.
256 Capl̄m. Mihi autem. Hym.
Magne vincenti noua lux
olympi: noctis obſcure te
nebras reſolue: vt tuas puro
modulemur oēs carmine lau-
des. Sydus extreme venetēſis
ore: et valētine dec⁹ vrbis alme:
ordis ſacri nitor es et eui glia
nr̄i. Cui⁹ inſtructu monitis he-
brei vna cū mauris: veteri reli-
cta lege diuinis renouāt vndis
mēte fideli. Signa que multis
patuere terris: te pbāt amplis
meritis refertuꝫ ac viris celſis
fore ꝯparandū tpis acti. De-
monuꝫ ſeuos reprimis furores
pellis et morbos miſeratus oēs:
ſepe defunctos reuocans in au-
ras lucis amenas. Inde poſt
clare monimēta vite: ad poli re
gnū ſuperūq̄ cetū: letus aſcen-
dis capiēs perennes victor ho-
nores. Sit patri nato ſimul
vtriuſq̄ numini ſplendor dec⁹
et ptās: cuius eternū chorus an
geloꝝ numē adorat. Amen. ℣.
Iuſtus germi. Ad bn̄s añā. Cu-
ius ſyncera puritas virginali cādo
re nituit: ſalutaris doctrine veritas
predicando vbiq̄ claruit: illi ſum-
ma bonitas geminam pro meritis
coronā tribuit al. ℭ Ad.iij.cap.
Mihi āt. ℭ Ad.vj.cap. 256
Oportet te iterū pphetā Apoc.
re pplis et gētib⁹ et linguis et re- ca. 10.
gibus multis. ℭ Ad.ix.capl̄m.
Noli timere q: ego tecū ſū heſaie.
ab oriēte adducā ſemē tu ca. 43.
um: et ab occidēte ꝯgregabo te:
dicā aquiloni da et auſtro noli p

dibere: affer filios meos de longinquo ⁊ filias meas ab extremis terre. ❡ In .ij. veſper. aña. Feſtiuo. Cap. hy. ℣. vt in primis veſp. Ad magñ aña. Glorioſe pr̃ o vincenti cui arcē ſcādēti preloꝝ cū honore obuius igēti plaudēs venit chorus angeloꝝ: canētes te duc laude frequēti ad amena regna beatoꝝ alla. ❡ Per oct. ad bñ. aña. Peruigil chri nuncius: vcās ad lucis opa ad fruēda vincētius nos ducat vite munera. ℣. Juſtus germinabit. Ad mgr̃ aña. Adſit nobis ꝓpicius in huius vite veſpere: ad chrm nos vincentius tuto ſtrens itinere. ℣. Ora pro nobis. ❡ Si feſtū bti vincētij occurrerit in paſchali tpe hoc mō fiat officiū Ad oēs horas preterꝗ̃ ad matutinum oia fiant ſicut prenotatū ē: niſi ꝙ antiphone ⁊ rñſioīs ⁊ verſiculi dicantur cum . Alleluia. ❡ Ad mat. inuit. Hym. vt ſupra. Tres pme añ. cū ſuis ps. ℣. Alla. Tres prime lectiones cū tribus vltimis reſponſorijs. Cetera oia vt ſupra: excepto ꝙ in fine añ. ⁊ ℣. ⁊ ℟. additur. Alla. ❡ In cōmuni vnius apli ſeu plurimoꝛum ſeu vnius euangeliſte in paſchali tpe. Ad veſp. ſuper pſal. añ. Eſtote fortes ī bello. ℟. Candidi facti ſunt. ℣. Ad magñ. añ. Filie hieruſalem venite ⁊ videte martyrem cū corona qua coronauit eū dominus in die ſolēnitatis ⁊ letitie: alla alla. ❡ Ad matut. inuit. Exultent in dño ſancti: Al. Super pſal. añ. Triſtitia veſtra alla vertetur in gaudiū alla. Tres pſal. ⁊ tres lectiōes de apoſtolis dicantur ſcḋm oꝛdinem nocturnoꝛum. ℟. Uirtute magna reddebāt apoſtoli: Teſtimonium reſurrectionis ieſu chri dñi nr̃i: alla alla. ℣. Repleti quidē ſpiritu ſctō loquebantur cū fiducia verbū dei. Te. ℟. Iſti ſunt agni nouelli qui annunciauerūt alla: modo venerūt ad fontes: Repleti ſunt claritate alleluia alla. ℣. In conſpectu agni amicti ſtolis albis ⁊ palme in manibus eorum. Repleti. ℟. Candidi facti ſunt nazarei eius alla: ſplēdorem deo dederunt alla. Et ſicut lac coagulati ſunt alla alla. ℣. In oēm terram exiuit ſonus eorum ⁊ in fines orbis terre verba eorum. Et ſicut. Gloria. Alla. ❡ In lau. añ. Sancti tui dñe floꝛebūt ſicut liliū all. ⁊ ſicut odor balſami erūt añ te all. Añ. Sci ⁊ iuſti i dño gaudete alla: vos elegit de' in hereditatē ſibi alla. Añ. In velamēto clamabūt ſcti tui dñe: all. all. all. Añ. Spūs ⁊ aīe iuſtoꝝ hymnū dicite dō nr̃o: alla alla. Añ. In celeſtib' regnis ſctōꝝ habitatio eſt alla: ⁊ in eternū requies eoꝝ alla. Ad bñ. añ. Lux ꝑpetua lucebit ſctis tuis dñe alla ⁊ eternitas tēpoꝛū alla alla alla.

¶ Ad veſ. ſup pſal. añ. Sancti
40 tui. ps. Dixit dñs. ⁊ ceteri de apoſtolis. Ad magt añ. In ciuitate domini clare ſonant iugiter organa ſanctoꝝ: ibi angeli ⁊ archangeli hymnū decantāt ante thronū dei alla. Cetera oia ſumātur de cōi apl'oꝝ ⁊ euangeliſtaruꝫ alterius tpis. ¶ In cōi vnius martyris ſiue cōfeſſoris in paſchali tpe ad veſ. ſi fuerit duplex vel totū duplex ſup pſal. añ. Letabitur. ℟. De ore. iij. Ad magt añ. Filie hieruſalem. Ad matu. inuita. Exultent. In nocturno aña. Triſtitia. Tres pſalmi ⁊ vſi. dicantur de martyre vel de ꝯfeſſore ſm ordinem nocturnoꝝ: niſi aliter ſpecialiter ſit ſignatū ℟. Beatus vir qui metuit dñm all. In mādatis eius cupit nimis: alla. ℣. Potens in terra erit ſemen ei⁹: generatio rectorum benedicetur. In mandatis. ℟. De ore prudētis pcedit mel all. dulcedo mellis eſt lingua eius alla. Fauus diſtillans labia eius alla alla. ℣. Sapiētia requieſcit in corde eius: ⁊ prudētia i ſermone oris illius. Fauus. ℟. Filie hieruſalē venite ⁊ videte martyrē cuꝫ corona qua coronauit eum dñs. In die ſolennitatis: ⁊ letitie. Alla. ℣. Induit illū dñs ſtolā glie ⁊ coronauit eum. In die. Glia. All. In laud. añ. Sci tui. ⁊ alie vt ſupra. ¶ In feſto ꝓ triū lcō. vna tm̄ dicat. Ad bñ. añ. Lux ꝑpetua. ¶ Ad horas añ. laudum. Ad veſper. ſuper pſal. aña. Sci tui. Ad magt añ. In ciuitate. Cetera omnia ſumant de cōi vnius martyris ſiue cōfeſſoris alteri⁹ tpis. ¶ In cōi plurimoꝝ martyrū in tpe paſchali ſi fuerit feſtū duplex vel totuꝫ duplex ad veſperas ſup pſal. aña. Hi ſunt. ℟. Lux ꝑpetua. iij. Ad mgt añ. Filie hieruſalē. Ad mat. inuita. Exultent. Sup pſal. añ. Triſtitia veſtra. ¶ Tres pſal. ⁊ ℣. dicātur de martyrib⁹ ſm ordinē nocturnoꝝ. ℟. Precioſa in cōſpectu domini alla: Mors ſanctorum eius all. ℣. In conſpectu oīs populi ei⁹. Mors. ℟. Triſtitia veſtra alla. Cōuertetur in gaudium alla alla. ℣. Mundus autem gaudebit: vos aūt contriſtabimini: ſed triſtitia veſtra. Conuertetur. ℟. Lux ꝑpetua lucebit ſanctis tuis dñe: ⁊ eternitas tēporum. Alla alla. ℣. Letitia ſempiterna ſup capita eoꝝ gaudiū ⁊ letitiā obtinebūt. all. In laud. aña. Glia. All. Sci tui. Ad bñs aña. Lux ꝑpetua. Cetera oia ſumant de cōi plurimoꝝ marty. alterius tpis. ¶ Ad memoriam vnius vel plurimorū ſanctorū in tempore paſchali in veſpe. añ. Filie hieruſalem. In laud. añ. Lux perpetua. Verſiculi ſic in alio tpe De vginibus vero fiat memo-

ris ſine oſſm ſicut i alio tpe vl
die.14. i ſuis locis ſignatū eſt. ¶ Sanctoꝝ tyburtij ꝛ valeriani. Oro.

Preſta q̄ſumus oīs deus vt qui ſanctorum martyrum tuorum tyburtij ꝛ valeriani ꝛ maximi ſolennia colimus: eoꝝ etiā virtutes imitemur. P.

¶ Ex geſtis btē cecilie. L. cō. j.

Valerianus ꝛ tyburti⁹ cū pretioſas facerēt martyrum ſepulturas ꝛ eleemoſynis inſiſterent: accuſati ſunt apud almachiū prefectum ꝙ facultates ſuas in viles perſonas ex pēderēt: ꝛ punitos a ſe pro ſceleribus cum gloria ſepelirent. Cum igitur longa concertatio fieret inter ipſos ꝛ almachiū. de fide ꝛ idolatria tandem con fiſus in omnibus iuſſit vt ſacrificarent ſtatue iouis aut capite punirentur. Lectio. ij.

Cum autem ducerentur maximus cornicularius prefecti cepit flere ſuper eos: videns ꝙ ad interitum leti ibāt. Tunc tyburtius dixit ei. Nos niſi pro certo didiciſſemus alterā vitā eſſe perpetuā: nunq̄ nos iſtam amittere gauderem⁹. Dixit ei maximus. Contemnerem ꝛ ego vitam iſtam: ſi certū eſſet qđ loqueris. Dicit ei valerianus. Si promittis ꝙ peniteas: faciet te dn̄s certū de hio in hora qua ꝓ ſui nominis cōfeſſiōe tunicas iſtas corporeas deponemus. Lectio. iij.

Tunc maximus iurauit ſe decetero crediturum: ſi qđ promittebant impleretur. Martyres vero fecerunt nocte venire ceciliam cū ſacerdotibus: ꝛ baptiçatus eſt maximus cū tota domo ſua. Cū aūt ſuſcepiſſent martyriū: vidit maximus i ipſa hora angelos dei fulgētes ſicut ſol: ꝛ aīas eoꝝ egredientes de corporibus quaſi virgines de thalamo aſcendentes ad celos.

¶ Sti gregorij martyris. oro. die.23

Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis ꝛ interceſſione letificas ꝯcede ꝓpitius: vt qui tua per eū beneficia poſcim⁹: dono tue gratie cōſequamur. Per. ¶ Ex geſtis eius ſm eccleſiā galicanā. L. j.

Cum dacianus preſes varijs tormentis affligeret chriſtianos intantum vt quidā deuicti idola adorarent: venit quidam miles qui videns chriſtianorum anguſtias erogatis omnibus: ꝛ veſte militari depoſita: ꝛ indutus veſte chriſtiana ꝛ in medium ſacrificantium ſe inijcit exclamans. Omnes dij gentiū demonia: dominus aūt celos fecit. Cui pſes. Qua preſumptiōe hec dicis? Dic tū vn-

de eo: ⁊ quomodo vocaris. Cui ille. Chriſtian' ſum georgi' vocor: generē ⁊ militia cappador. Sed cuncta deſerui: vt ſeruirē liberius ⁊ melius deo celi. R. ij.

A D hec dacianus iratus cum eum ad ſe inclinare non poſſet: fecit eū cruciari in eculeo: ⁊ facibus ardentib' applicatis ad latera ⁊ verberibus ⁊ plagis ſale confricatis itrudi in carcerē. Aduocato aūt mago vt eū auerteret: ipſe eū conuertit: hauſto veneno ſibi ab eo dato: qđ (pmiſſo ſigno crucis) ſibi nihil nocuerat. Quo viſo cū veniā ab eo petijſſet: pcepto pſidis decollatus eſt. Lcō. iiij.

P Oſt hec i rota acutis gladijs circūſepta ponit: ſed ipſa virtute dei ɔfracta nō lediť. Deinde ponitur in ſartagine plena feruente plūbo: ſed facto ſigno crucis ibi quaſi i balneo reſouebať. Quibus viſis dacianus blandicijs eū tentāt emollire. Georgius aūt ſimulans q vellet deos adorare: cuȝ adduct' in tēplo adoraſſet deū: ignis de celo deſcēdēs tēplū cū idolis ⁊ multis gentilib' q cōuenerant oīno deſtruxit. Poſt modū vero cū diſtractus p ciuitatē capitalē ſententiā ſigno crucis ſe muniens recepiſſet dacianus inde rediens igne celeſti ſubito conſumptus eſt.

¶ Sancti marci euange. Oro. ple 25

D Eus qui btm marcum euangeliſtam tuū euangelice pdicationis gratia ſublimaſti tribue qſumus eius nos ſemper ⁊ eruditione proficere: ⁊ oratione defendi. Per dñm.

¶ Ex geſtis eius. Lectio. j.

C Um marcus veniſſet romam cū btō petro: ⁊ ad pces diſcipulorum ſcripſiſſet euāgelium: qđ ab ore eius audierat: miſit eū btūs petrus agleiaȝ. Ubi cū gentē inumerā ɔuertiſſet: cū rediſſet romā beatus petrus miſit eū in egyptū. Cuȝ aūt ibidē ⁊ in vicinis nationibus pdicando ⁊ miracula faciēdo ineſtimabilē fructū feciſſet: reuerſus romā miſſus eſt in alexādriā. Lectio. ij.

M Ox aūt vt igreſſus eſt ciuitatē cū tradidiſſet calciamētū ſuū cuidā reparādū aniano noie: ⁊ ipſe illud reparādo manum ſuā grauiter vulneraſſet: facto luto ď ſputo ſanauit eū i noie chriſti. Quod videns vir

ille:recepit eū hoſpitio:ꝛ ad ꝑ dicationē eius ipſe ꝛ dom⁹ ſua ꝛ alia multitudo magna ꝯuerſi ſunt. Aniano vero facto ibidē epiſcopo ꝛ ordinata eccleſia: ꝓpter inſidias gentiliū iuit pētapolim. Et ordinatis eccleſijs ꝑ regiones vbi ante ꝑdicauerat: redijt alexandriā. Lectio .iij.

Cum autē ibi iam multiplicatis fratribus: ꝛ eccleſia ab eis conſtructa miraculis coruſcaſſet: ꝛ ipſe in feſto paſche concurrente: tunc cum feſto gentilium celebraret diuina: ligato fune ad collum eius: traxerūt eum per ciuitatem gratias agentem. Deinde recluſo in carcere apparuit ei angelus primo: ac ſecūdo domin⁹ ieſus chꝛiſtus confortantes eum. Cū autem in craſtino eum traherent per ciuitatem vt prius: dicēdo: in manus tuas dñe commendo ſpiritum meum: reddidit ſpiritum. Cū autem reliquias eius vellent cumburere: tanta facta eſt tempeſtas ꝙ fugerūt gentiles: ꝛ viri religioſi ſepelierunt corpus eius. Quod poſtmoduꝫ apud venetias eſt tranſlatum.

die. 28 ¶ Sci vitalis martyris. Oro.

Preſta q̄s oīpš deus vt intercedēte btō vitale martyre tuo ꝛ a cūctis aduerſitatibus liberemur i corꝑe: ꝛ a prauis cogitationibus mūdemur i mēte. ꝑ. ¶ Ex libello que dicit ambroſius ſe reperiſſe ad caput geruaſij ꝛ prothaſij. L. cō. j.

Vitalis miles cū paulino iudice ſuo ingreſſus rauēnam vidit chꝛiſtianum quēdaꝫ vrſicinuꝫ nomine arte medicū ductum ad martyrium expaueſcere. Et exclamans dixit. Noli noli vrſicine medice qui alios curare ꝯſueuiſti: te eterne mortis iaculo vulnerare. Quo audito genua poſuit: ꝛ agēs penitentiam ꝙ expauit: martyr effectus eſt. Lectio .ij.

Ad hec paulinus iratus capi fecit btm̄ vitalem. Et poſt penā eculei iuſſit vt ſi ſacrificare nollet fieret fouea vſque ad aquā ꝛ ibi ſupin⁹ depoſit⁹ lapidi b⁹ obrueretur. Cū aūt ſic martyriū ꝯſūmaſſet: ſacerdos apollinis q hoc cōſiliū dederat: ibidē a diabolo arreptus clamare cepit. Incēdis me martyr chꝛiſti. Et precipitatus a diabolo i flumine expirauit. Lectio .iij.

Valeria autem coniux eius cum reuerteretur ad vrbē mediolanenſem: idolatras ſacrificantes ſyluano in currit. Qui cum eam hortarent ſe cū epulari: ꝛ illa diceret: chꝛiſtiana ſum non licet mihi de ſyluani veſtri ſacrificijs manducare:

tanta eam cede mactauerūt: vt
viꝝ feminecem eā ſui ad vrbes
perducerent: vbi infra triduū
dic.29 migrauit ad chꝛm. ℂ In feſto
bti petri martyris. Ad veſ.aň.
Colletetur turba fidelium triūphā
tis athlete gaudio: qui conſeruans
pudoris lilium ⁊ coruſcans doctri
ne radio: dū pro fide ſubit martyri
um trino felix potitur brauio alle
luia. ps. Laudate pueri. Reliq̄
41 dum ſanſonis. Hymnus.
Magne dies letitie nobis
illuxit celitus: petrus ad
thronū glorie: martyr peruenit
inclytus. Puer in fide claruit
parētū carēs nebula: deo ſeruire
ſtuduit: ſub pauptatis regula.
Carnem afflixit iugiter in la
bore multiplici: vias ſequēs hu
militer patris ſui dominici.
Vita mors ſigna varia: celum
frequenti lumine: dant petro te
ſtimonia: de ſctitatis culmine.
Queſumus auctor omniū: in
hoc paſchali gaudio: per ipſius
ſuffragiū: creſcat nr̄a deuotio.
Gloria tibi dn̄e: q ſurrexiſti a
mortuis: ⁊ fortes in certamine
ſertis ornās ꝑpetuis. Amen.
℣. Ora pro nobis beate petre alle
luia. Ad mḡt aña. O petre mar
tyr inclyte predicatorū glia: vgini
tate predite verbo ſignis ⁊ gr̄a con
ceſſa nobis ſolite pietatis clemen
tia: tranſacto mundi tramite nos
tranſfer ad celeſtia alla. Oratio.
Preſta q̄s oipotēs deus: vt
beati petri martyris tui fi
dem congrua deuotione ſecte
mur: q pro eiuſdem fidei dilata
tione martyrij palmam meruit
obtinere. per. ℂ Ad mat. inuit.
Celeſtis exercitus regem adorem⁹:
Et pro palma militis ei⁹ iubilem⁹.
alleluia. ps. Venite. Hymnus.
Adeſt triumphus nobilis
feſtūq; celicurie: quo ro
ſa delectabilis: offert regi glo
rie. Petrus flos pulchritudinis
⁊ virtutum ſacrarum: nullum
mortalis criminis: ſenſit vnq̄
ꝯtagiū. Roborare cum nitit:
fidem verbi preconio: pro fide
tandem ceditur: hereticoꝝ gla
dio. Dum ſic in petra fidei: pe
tri tenet veſtigia: ad petrā xp̄m
prouehi meretur cum victoria.
Queſumus. Gloria. vt ſupra.
ℂ In noctur. aň. De ſummo lu
men oritur ⁊ roſe flos de ſentib⁹: do
ctor ⁊ martyr naſcitur petrus de in
fidelibus alleluia. ps. Beatus.
Aña. Predicatorum ordinis mi
litās in acie: nunc coniunctus eſt
agmini celeſtis militie alleluia. ps.
Quare. Aň. Mēs fuit angelica:
lingua fructuoſa vita apoſtolica:
mors q̄ꝫ ꝓcioſa alle. ps. Dn̄e qd. ℣.
Gloria. ℂ Ex libro inocētij pape.
Beatus petrus Lectio. j.
ab infantia vſq; ad mor

tem virginitatem ꝛ innocentiā ab omni mortali peccato ſeruauit. Ingreſſus autē ordinē fratrum predicatorū conuerſatione perſpicuꝰ: ſpectabilis fama opinione mirabilis: deuotione gratus: humilitate lenis: obedientia placidus: benignitate ſuauis: pietate cōpatiēs: patientia conſtans: charitate preſtabilis ꝛ in cunctis morib[us] maturitate fuit cōpoſitus. Noctē poſt dormitionē breuē in ſtudijs lectionū ꝛ in alijs ſacris vigilijs occupabat: diē aūt impēdebat cōmodis aiarū: ꝑdicationibus ꝓfeſſionū audiētie: aut ipugnatiōi hereſum in ſiſtēdo. ℟. Operre ſydus aureū ſūmi vas honoris candorē ſeruās niueū dono creatoris. Decus habēs virgineū in ſupnis choris all'a. ℣. Tu ſpectaculū mundicie: tu cuſtos innocentie: tu ſancti flos pudoris. Decus. L. ij.

Fidei vero precipuus ꝓpugnator: pro hac ſe mortem ſubire frequenter a domino poſtulabat. Cū igitur de cumis mediolanum pergere pro exequēda inquiſitione contra hereticos ſibi ab aplica ſede cō miſſa: ſicut in publica predicatione predixerat quidā de credentibus hereticoꝝ ꝓce ꝛ precio illoꝝ inductus: ſacrū caput eius ipetens gladio illū nō diuertentē ſed ſe protinus hoſtiā exhibentē ꝛ dicentē: in manꝰ tuas dn̄e cōmēdo ſpm̄ meū. ꝛ ſymbolū fidei ſubiungentē dimiſit occiſum. ℟. Predicator feruidus fidei ӡelator circuit intrepidus hereſum dānator vitioꝝ rigidus ſemper expugnator. Ueritatiſ lucidꝰ doctor ꝛ amator all'a. ℣. Uerbo vita ꝑdicat ſignis crebris emicat legis emulator. Ueritatis. Lectio. iij.

Claruit ḋo miraculis adhuc viuēs. Nā quēdā nec loq nec ſpirare valentem ſanauit. Alius quidam nimia torſione corporis grauatꝰ: appoſita cappa eius ſuper pectus ſuū: vermem quendā duo habentes capita ꝛ piloꝛum denſitate villoſum euomuit ꝛ liberatꝰ eſt. Cuidam muto bn̄ficium loquele reſtituit. Poſt mortē vero ad ſepulchrū eius lāpades frequenter diuinitus ſunt accēſe. Quidā detrahēs eiꝰ ſctitati: a morſello ſuffocāte eū liberatus eſt: facto voto eidem. Hydropica quedā ſanata eſt. Obſeſſe mulieres a demonibꝰ liberate ſūt. Et alia multa per eum dn̄s dignatus eſt operari: ad gloriam noīs ſui ſcti. ℟. Dum ſanſonis vulpes querit ab iniqs emitur caput ſacrum lictor ferit iuſti ſanguis fundit. Sic triumphi palmā gerit pū ꝓ fide morit. All'a. ℣. Stat iniicꝰ

pugil fortis:cõſtãs ꝓfert hora mor-
tis:fidē ꝑ qua patitur. Sic. Gloria.
Alleluia. Ad lau.añ. Petrus no
uus incola celos laureatus aſcēdit
aureola triplici dotatus alle. Añ.
Turbe currũt lãguētiũ:ſigna corru
ſcãt varia:et in petri ꝑconiuz crebra
creſcũt ꝓdigia alle. Añ. Bolus di
gne ſuffocat guttur detrahētis: ſed
mox ipſum reuocat votuz penitētis
alle. Añ. Motu ſenſu corporis iuue
nis priuat: tactu ſacri pulueris vite
reſtaurat alle. Añ. Ad ſci petri tu
mulũ freq̃ns lux deſcēdit:in cuius
laudis titulũ lãpades accēdit alle.
Exultet claro ſydere Hy.
fulgēs mater eccleſia: pe
trus martyri ethere noua ꝓfudit
gaudia. P atque pudicus humilis
choro ſe totũ dedicat:in lege dei
docilis verbis exēplis predicat.
Triũphat ꝑ martyriũ xp̄i for-
tis in acie: ꝯſeruãs ſemꝑ liliuz
virginalis mũdicie. Tunc celi
vite meritũ cũ ſignorꝫ frequen-
tia:petri cōmendãt exitũ:et ꝓdi
cant magnalia. Q nesumus.
G lia. vt ſupra. Ad bñs añã.
Sũma pollens petrus mũdicia et ꝓ
fulgēs doctrine gratia:martyrij cla
rus victoria:trine fulget corõe glia
alle. ¶ Ad veſ.hy.℣.vt i pmis
veſ. Ad mgt añ. O martyr egre-
gie doctor veritatis: puritatis vaſcu
lũ norma ſcitãtis:tua ꝑ ſuffragia ve
niã pctis:et vitã in glia preſta cum
btis al. Per oct.fiat q̃tidie me
mo.niſi ſit duplex vel totuz du
plex:ad lau.ꝑ añ. Petrus nouus.
℣. Corona aurea. Ad veſ.ꝑ añas
Ad ſcti.℣. Ora pro nobis. Oro vt
ſupra. ¶ Si hoc feſtũ i vigil.
aſcē.euenerit:i.ij.veſ.fiat tm̃ de
eo memoria ¶ Scõrꝫ philippi dic. r.
et iacobi apl'orꝫ ad veſ.ſup pſal.
añ. Eſtote. Cap. Jam nõ eſtis.
℟. Tanto tempore. Ad mgt añ.
O Filie hieruſalem. Oratio.
Deus qui nos annua apo
ſtolorꝫ tuorꝫ philippi et iacobi
ſolēnitate letificas:pſta q̃ſumus
vt quorꝫ gaudemus meritis:in-
ſtruamur exēplis. Per. ¶ Ad
mat.inuit.et añe ſup ps. de cõi
paſchal.tpis. ¶ Ex geſtis eius.
Philippus ꝑ ſcythiã L.j.
viginti annis predicauit.
Ubi expulſo dracone qui erat
ſub ſtatua martis in deſertuz: et
ſuſcitatis mortuis qui de flatu
eius fuerãt mortui:et fracta ſta
tua loco eius fecit erigi crucez
chriſti. Et poſt cõuerſionem in
numerabiliũ et ordinatis eccle
ſijs ibidē:redijt in aſiam apud
hierapolim. Et deſtructa ibidez
hereſi ebionitarũ migrauit ad
dñm poſtquaz per ſeptem dies
epos et clericos et populum ad
ſe cõuocatos inſtruxerat et ani
mauerat diligenter. ℟. Uirtute.
Lectio ſecunda ex diuerſis ge

ſtis que de btō iacobo leguntur.

Apoſtoli videntes quod erant tranſituri ad gentes: ordinauerunt iacobū alphei primum epiſcopū fidelibus qui erant in hieruſalē remanſuri. Septimo autem anno epiſcopatus ſui cū predicaret per ſeptem dies in tēplo: et fere oēs parati eſſent ad baptiſmum: quidam inſaniens facta ſeditione precipitauit eum de loco predicationis. Epiſcopatus autem ſui anno trigeſimo cum iterum teſtimonium chriſto phiberet: de pinna templi precipitatus eſt. Et orans patrem vt eis remitteret pertica fullonis excerebratus eſt. Tali igitur martyrio ad dominū migrans ſub nerone qui cepit imperare anno dñi. lvij. ſepultus eſt ibidē prope tēplū. Cū aūt populus vellet eius mortem vindicare et malefactores punire: protinus aufugerunt. ℟. Iſti ſunt. Lc. iij.

Hic eſt iacobus qui ſecundū euangeliū nazareorum conſtrinxerat ſe non comeſturū: donec videret chriſtū reſurgētē. Unde xps reſurgens apparuit ei dicens. Comede: quia filius hominis reſurrexit a mortuis. Hic eſt qui ſcripſit epiſtolam tribubus diſperſis. Hic eſt cui egiſippus vicinus apoſtolorū ſecundū eccleſiaſticā hiſtoriam perhibet mirabile teſtimonium ſanctitatis. Propter quod dictus eſt iuſtus. Et ſecundum hieronymū fimbriam veſtimenti eius certatim in populo tangere ſatagebant. Et ſecundū ioſephū propter mortē eius hieruſalē fuit ſubuerſa penitus et deſtructa. ℟. Tanto tpe vobiſcum ſum et non cognouiſtis me. Philippe qui videt me: videt et patrem meum alla. non credis quia ego in patre et pater in me eſt alla alla. ℣. Dñe oſtēde nobis patrem et ſufficit nobis. Philippe. Gloria. Alla. ¶ In laudi. añ. Dñe oſtēde nobis patrē et ſufficit nobis all'a. Añ. Philippe qui videt me: videt et patrē meū all'a. Añ. Tanto tpe vobiſcum ſum et non cognouiſtis me? philippe qui videt me videt et patrem meū alle. Añ. Si cognouiſſetis me et patrem meum vtique cognouiſſetis: et amodo cognoſcetis eum: et vidiſtis eum allel. allelu. alle. Añ. Si diligeretis me gauderetis vtique quia vado ad patrem: quia pater maior me eſt alleluia. Ad bñs añ. Si māſeritis in me et verba mea in vobis māſerint quodcūque petieritis fiet vobis alleluia alleluia alleluia. Ad veſ. ſup pſal. aña. Dñe oſtende. Ad magnificat añ. Non turbetur cor veſtrum: neque formidet: creditis in deum et in me credite in domo patris mei manſiones multe ſunt alleluia alleluia.

¶ In ſolēnitate bti antonini archiepi ſlorētini ordinis predicatorū. Ad veſpe. ſup pſ. aña.

O virgo o doctor o vigil ⁊ bone paſtor vota nr̄a ⁊ voces ne deſpice ſed qui te laudibꝰ efferūt pietatis ſinu cōplectere all'a. pſ. Laudate pueri dñ. cū ceteris capitulū.

Ecce ſacerdos magnus q in diebꝰ ſuis placuit deo ⁊ inuentus eſt iuſtus ⁊ in tempore iracūdie factꝰ eſt recōciliatio. ℟. Uir dei antoninꝰ. iij. hy.

Et antonini gloriam: concinamus vberius: afflare nūc pectoribꝰ: nr̄is deus opꝰ. Is teneris ab vnguibꝰ: ſacros edoctus canones: mundi ſpretis illecebris: chr̄i ſe iugo ſubdidit. Predicatorū ordinem: delegitꝰ inter ceteros: vt litteris ⁊ moribus incumberet ardentius. Sed non bū ſub modio: lumē ardens occulitur: ad preſulatum trahitur: lucēs inflammans pp'los. Queſumus auctor oīum: in hoc paſchali gaudio: eterne mortis iaculū: eius vitemus precibus. Gloria tibi dñe: q ſurrexiſti a mortuis cum pr̄e ⁊ ſcō ſpū in ſempiterna ſecula. Amē. ℣. Ora ꝓ nobis beate antonine all'. ℟. Ut digni efficiamur ꝓmiſſionibus chriſti all'. Ad mḡat aña. Te virginū chorus laudat te doctorū cetus ꝑdicat: te vnanimi voce ſancti preſules preſulē admirantur o beate antonine nos te quoqꝫ laudātes paternis ſemꝑ oculis intuere alleluia. Oratio.

Sancti antonini domine cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis meritis adiuuemur vt ſicut te in illo mirabilē predicamus ita in nos miſericordem fuiſſe gloriemur. Per dñ. Ad matu. inuit. Adoramus ſacerdotē magnū chr̄m In ſolēnitate ſci preſulis antonini: All'a. pſ. Uenite exulte. Hym.

Atre noctis obſcuritas: antonini fulgoribus: fugat qui ꝓdigijs: vite ⁊ ſignorum radiat. Uirginitate niueus: doctrine luce ſplēdidus: preſul ⁊ paſtor optimus: clarus virtutis ſpecimē. Pauper amauit pauperes: in miſeros miſericors: intrepidus in ꝑditos pluſqꝫ mitis in humiles. Quam potens apud dñm: qui mortis iura ſubruit: in hanc lucē dū reuocat: mortis reuinctū nexibꝰ. Queſumus auctor omnium: in hoc paſchali gaudio: eterne mortis iaculū: eius vitemus precibus. Gloria tibi dñe qui ſurrexiſti. Amen. In noc. aña. Beatus antoninus a pueritia in predicatorū ordine plantatus: fructū poſtea ſanctitatis ⁊ doctrine dedit allelu. pſ. Beatus vir. Aña. Cū nō poſſet a ſe ꝓijcere iugū preſulatus: ꝑdicauit

nit ſceptrū dñi cōſtitutus in mōte
ſancto eius. Alla. ℣. Quare fre-
muerūt gē. Añ. Non dormiuit
neq̃ ſopoꝛatus eſt: cū dño ad ſacer-
dotium caput eius exaltauit. Alla.
℟. Dñe quid. ℣. Amauit eum
dominus. Lectio pꝛima.
Gaudeat ſancta mater ec-
cleſia iubilet pſulū ſacer ſena-
tus: plaudat ſacerdotū diua ca
terua: ſed magis oꝛdo ſacer do
minici ſolēnia feſta cōcelebꝛet.
Ecce nouū ſidus rutilo ſplen-
doꝛe per opacas vmbꝛas illu-
cet: oꝛtū ab honeſta familia oc-
caſum ſub canonicis inſtitutis
illuminat. Hic enim puer ad-
huc antoninus et tenera pene
labia mamille ſubduxerat nil
puerile gerens: cruci geniculo
flexo deuote ſepius oꝛans in cū
ctis procurāde ſalutis gr̄a pꝛo
uidulus apparebat. Nec min⁹
ad literarū ſtudia viguit: vt co
pis decreta pīm: in bꝛeui me-
moꝛie cōmendaret. Nec pcul
etatis canonice tp̄s ipleuerat:
a clare mēoꝛie ioāne dñici (po-
ſtea pſbytero cardiali) ſanctita
te doctrinaq̃ celeberrimo. vul-
garibus exuuijs nudatus ac p-
dicatoꝛijs amictus idumijs pa-
rere pꝛimo maioꝛibus ſtuduit:
equales reuereri: necnō inferio
rib⁹ obſequi. Deo erat deuotiſ-
ſim⁹: canonū religioſis obſeruā
tiſſimus: ocio ſtudijs dediriſſimus.
Sancta igitur moꝝ et vite pꝛu-
dentia lucens: ad religionis gu
bernacula moderanda pānus
euocat: vbi collapſos multos
ad antiquā foꝛmā reſtituit: fer-
uēti zelo tū pdicationibus tū
cōfeſſionibus aiarū ſalutē deſide
rās: totas i eo pcipue charitad
gn̄e vires aiumq̃ dicauit. Tu.
℟. Iuſtitia indutus ſum: et veſtiui
me ſicut veſtimēto et diademate iu-
dicio. Pater eram pauperū oculus
fui ceco: et pes claudo alla. ℣. Diſper
ſit dedit pauperibus: iuſtitia ei⁹ ma
net in ſclm ſcli. Pater. Lectio .ij.
Interea pꝛopꝛiū pontificis
floꝛentina republica deſti-
tuta ſolatio. Eugenius quartus
virū ſanctiſſimū (cui nō medio
cri fiducia ſemꝑ innixus eſt) to-
tius eccleſie ſenatu pariter accla
māte pfecit. Qđ mun⁹ q̄uis ſibi
grauiſſimū ſubire cōſtitueris: iugo
pia colla ſubegit. Pompa tri-
umphalis pcul abfuit dū val-
uas vꝛbis igredit: ſed nudatis
pedibus icedēs lachꝛymis irri-
guus pfluebat. Illud vo mun⁹
ita rexit egregie vt nec vllā ſue
pfeſſionis obſeruātiam preteri
ret mitis et humilis: nullis vnq̃
iratus iniurijs. Inter alia vero
pietatis opa paupes atq̃ miſel-
los copioſis donarijs eleuans
cū ſuis non poterat: ſuffragijs

florentini ſenatus vel aplice ſe-
dis alimonia reſouebat. Euge-
niū quartū decedētē ſacris pur
gauit. Nicolao ꝛ caliſto legat⁹
corā aſtitit. Preclara multa, mi
raq; facinora geſſit: que breuilo
q̄j cā ꝑtermittere viſū eſt. Tu.
℟. O vir mirabilē: quē tāta ſigno
rum pītāte dn̄s decorauit. Ut etiam
vnigenitū patris ad vitam reuoca-
uerit all'a. ℣. Erat eni; magnus in
ope ꝛ ſermone: ꝛ rerū mirabiliū pa
tratoꝛ. Ut. Lectio .iij.

Enij; cū finis optatiſſi-
mus aduenijſſet: quo laboꝛes
tranſferret ad ꝑmia: ſctificatus
myſterijs ſacris: ab ſui oꝛdinis
regularibus viris: clara luce ꝑ-
uigilās in illūq; dauidicū pſal
mū erūpens. Oculi mei ſemper
ad dn̄; qm̄ ipſe euellet de laq̄o
pedes meos: ei a quo receperat
ſpiīi reddidit. Quē pī venerabi-
lis ꝛ integerrime vite cōſtātius
in eſculano cenobio ꝑdicatoꝝ:
dū ꝑcib⁹ in ede ſacra deuotius
poꝛaret: ad celū trāſferri cū in
genti lumine vidit. Inſuꝑ exa-
nime coꝛpus ꝑ octo dierū ſpa
tia veluti ſubridēs alacriter in-
dies magis effloꝛeſcere videba
tur. Non macula nō ruga ꝑfu
ſu;, qnimmo lenē tactū palpāti
bus efficiebat. In cuius preſen
tia q̄ plures a malis fuere vale
tudinibus eruti: quos ne lon-
gius effluat ſermo dignum eſt
preterire. Tu. ℟. iiij. Uir dei An
toninus cū bonū certamē certaſſet
curſum ꝯſummaſſet fide; ſeruaſſet:
in agone moꝛtis poſitus letāter di-
xit. Seruire deo regnare eſt. All'. ℣.
De reliquo repoſita eſt mihi coꝛo-
na iuſtitie. Seruire. Gloꝛia. Allelu.

Eatus anto- In lau. aiā.
ninus ad preſulatū quaſi ad
cruciatū rapt⁹ doctrina ꝛ moꝛib⁹
gregē ſuū pauit. All'a. Aiā. Pater
erā pauperu; oculus fui ceco ꝛ pes
claudo all'a. Aā. Cōſtanti pectoꝛe
pro lege dei aduerſus impios mu;
ſe validū oppoſuit all'a. Aā. Acce-
pit diſciplinā ꝛ nō pecuniam doctri
nā magis q̄ aurū elegi alle. Aiā.
In humilitate magnus: in pauꝑ-
tate diues: i coꝛpoꝛe angelus o btē
antonine oꝛa ꝑ nobis q̄s alle. Ca.
Ecce ſacerdos magn⁹. Hym.

Um ſol ad curſum ꝑpe-
rat ad te ꝑſul cōfugim⁹:
qui tuas laudes canimus: tuas
ſub alas ꝑtege. Tu q tot a coꝛ
ꝑib⁹: moꝛbos depellis hoīum ca
ſus afflictos miſerans: emenda
nr̄as aīas. Tot iā malis atter
rimur: in tot lapſus incidim⁹:
vt nulla ſit ſpes reliqua: niſi dex
trā poꝛrexeris. Ergo ꝑ purga
coꝛpoꝛa: doctoꝛ aīos inſtrue: pa-
ſtoꝛ egētes refice: tibi cūcta de-
bebimus. Queſum⁹ autoꝛ om
nium: in hoc paſchali gaudio:

eterne mortis ſaculũ: eius vite-
mus precib⁹. G lia tibi dñe q
ſurrexiſti. ⁊c. Amen. ℣. Juſtus
ger. Ad vñs añ. Scs antonin⁹
vere eſt glificãdus: cui morbi cedũt:
elemẽta parẽt: ⁊ mors inexorabilis
ad eius nutũ tremit. Alla. Ad.iij.
capl'm. Ecce ſacer. Ad ſextã.
D Edit illi cor ad cap'lm.
precepta ⁊ leges vite ⁊
diſcipline ⁊ beatificauit illum
in gloria. Ad nonam. capl'm.
C Urauit gẽtẽ ſuã ⁊ libera-
uit eã a perditione ⁊ ade
ptus eſt gliaz in ↄuerſatiõe gen
tis. Ad veſp. cap. hym. ℣. vt in
primis veſ. Ad magñ añã. Dux
fidei pietatis doctor. mũdi lampas
ſacerdotũ decor: feciſti quo decebas
deſpiciens carnẽ adherẽs deo pma-
nẽti: brẽ antonine cũ aſcẽdẽte xp̃o
celos aſcẽdiſti: ne derelinq̃s nos or-
phanos in hoc exilio alle. alle. Per
oĩa. ut ad mat. Pñi. Pi eã pau.
Ad veſ. añ. In hũilitate magn⁹.
prima Dñica menſis maij. Sancte catherine de ſenis offi-
cium a papa pio ſecundo edi-
tum. Ad veſper. ſuper pſal. añ.
Jmmortali laude catherina virgo
ſenenſis eſt efferenda: quandoqui-
dem ſue ſanctitatis preſtantia vni-
uerſo generi humano innotuit all.
ps. Laudate pueri. cũ ceteris.
41 Sap. cap. 8. H Anc amaui ⁊ ex- capl'z.
quiſiui eam a principio ⁊
queſiui eam ſponſam mihi aſſu
mere ⁊ amator factus ſum for-
me illius: dicit dominus omni-
potẽs. ℟. Uitam. ℣. Hymnus.

H Ec tue
virgo
monimen-
ta laudis: q̃
mus leti ca
therina ſa-
cris: hoc q-
dem pacto
modl'amur
omnes: per
fer olympo.
Si ſatis digne nequeant re-
ferri: annuas nobis veniaz pre-
camur: non ſumus tanti inge-
nij fatemur optima virgo.
Q uis fuit dignas modulatus
vnq̃ virginum laudes quis in
orbe toto: femine inuicte peri-
tura nunquã carmina pandet?
P redita exẽplis catherina cla-
ris: moribus preſtans ſapiens
abũde temperans fortis quoqȝ
iuſta prudens ethera ſcandis.
Q uem latet virtus facinuſqȝ
clarum: quo nequit dici ſan-
ctius per orbem: vulnerum
formam miſerata chriſti: expri
mis ipſa. Nam breuis meſte
miſereqȝ vite: ⁊ malis cunctis
penitus referre: fortiter ſpernẽs
pretioſa queqȝ ſydera adiſti.
Gratias ſummas habeamus
omnes filio magni genitoris

almo: ſpūs ſanctus veneretur
et ſit laus tamen vna. Amen.
℣. Ora pro nobis beata catherina.
Ad magnificat aīi. Uirginis ca
therine hec dies eſt dicata ſacris: vt
nunq̄ tante ſanctitatis preſtantia
mortalium memorie excidere que-
at; et cunctis celeberrima perpetuo
fiat alleluia. Oratio.

D Eus qui beate catherīe
virginitatis et patientie ſpeciali
priuilegio decorate malignan-
tium ſpirituum certamina vin-
cere: et in amore tui nominis in
cōcuſſe permanere tribuiſti: cō-
cede queſumus: vt eius imitatio-
ne calcata mūdi neqtia et oium
hoſtiū ſuperatis inſidijs: ad tu
am ſecure gliam trāſeamus. Per.
¶ Ad matu. inui. Chriſtum re
gem regū ſupplices adoremus. Qui
in immortali gloria virginē ſenenſem
dotauit catherinā alla. Hymnus.

L Audibus virgo nimis ef
ferenda iure cēteris: qm̄
triumphos ipſa celorū probi-
tate mira nactare fulges. P re
miū ſancte tū ipſa vite et ſimul
munus pbitatis alme: accipis
celo cumulata cūctis deniq̄ re
bus. T u grauem ſacris meri-
tis refertum orbis exēplar pie
tate plenum predicatorū vene
rata patrē ordine fulges. N ul
la iā rerū placuit voluptas: nul
lus ornatus nitor ecce nullus
corporis ſemp fugiēs iniq̄ car-
mina vite. S epius corpus do
mitans acerbe q̄ pie flagris
cruor hinc et inde fluxerat riuis
hominumq̄ demū crimina fle-
bas. Q ui p ingentes variosq̄
caſus orbe terrarum cruciant
omnes quoq̄ vel curis agitant
ipſi vndiq̄ diris. S uppetent
nobis totidē canēda ſi tue lau-
des repetantur omnes: tu qui-
dem longe pietate cunctis in-
clyta preſtas. Gratias. ¶ In
noct. aīi. Admirabilem dei noſtrū
clementiam contemplari: maxima
catherine cōſtantia nos ſemper effi-
ciet alla. ps. Dn̄e dn̄s. Aīi. Mi
ſericordia ſūma erga egenos atq̄ 2
egrotos ſummopere effecta: ipſorū
erumnas deflere hec virgo ſolebat
alla. ps. Celi. Aīi. Chriſtianos
qdē tanta charitate proſequebat vt 6
eorū amore incenſa die noctuq̄ fla
graret alle. ps. Dn̄i eſt. Lcō. j. 8

B Eata catherina d ſenis pa
trem iacobū matrem vero
lappā noīe in ciuitate ſenenſi
virtute fideq̄ probatos habuit.
Hec cū. xj. etatis annū ageret
vginitatis votū emiſit maxime
ducta beate virginis marie exē
plo. Quā cū votū emitteret ro
gabat attēti9 vt ſibi dignaret fi
liū ſuū ieſū in ſpōſū adhibere.
Cū aūt peruenīſſet ad etatē. xij.
annorū parētes qui eius neſcie-

bant votū ꝯſtituebāt eā nuptui tradere. Quod ipſa audiēs capillos ſuos radicitus incidit: ⁊ eis votū ſuuȝ poſtea reuelauit. Quo facto vigilijs ⁊ oꝛonib⁹: ieiunijs: multiplicibuſq̧ bonis operibus die noctuq̧ vacabat: adeo vt fama eius icipere cir cūquaq̧ diffundi Agens autē xv. annum ipſi tantiſper obdoꝛmiēti apparuit beatus dn̄icus ꝑdicatoꝝ oꝛdinis dux: ⁊ pater inclyt⁹ eiq̧ ſuaſit vt habitū ſue religiōis: hoc eſt oꝛdinis de pn̄tia eiuſdē btiſſimi dn̄ici nuncupati reciperet: viueretq̧ ſcd̄m eius oꝛdinis inſtituta. Quod illa minime abnuit. Unde q̧ totyus potuit habitū ipſuȝ aſſūpſit: ⁊ in eo vſq̧ ad moꝛtem cū maxima penitētia ⁊ admirabili auſteritate ꝑdurauit. Hūc aūt viuendi modū ſeu oꝛdinem per ſummum pontificem ꝯſtat eſſe approbatum. Unde vſq̧ in preſentiarū multe perſone deo deuote: ipſuȝ deo ꝓpicio ꝓfitent.

℟. nihil huic virgini ſatius nilq̧ dignius in rerū natura viſum ē: q̧ ieſu chꝛiſti precepta: Et vitam eternaȝ omnibus perſuadere alleluia. ℣. Dedit eniȝ ſemper operā reuocare perditos. Et vitam. Lectio ij.

Alboꝝ frugalitate imo abſtinētia poſt habit⁹ ꝑdicti receptionē tāta vtebatur: vt vix comedere ſemperq̧ ieiunare videretur. Aliqn̄ aūt per plures mēſes nihil niſi ſacratiſſimum chꝛi coꝛp⁹ quo quotidie reficiebatur oīno guſtauit. Indumenta lanea ad carnē iugiter poꝛtabat: diſciplinis duriſſimis ſe affligebat vſq̧ ad magnam ſanguinis effuſionem. Infirmantibus maxima cū charitate ⁊ patiētia ſeruiebat zona ferrea ſup nudo cingebat ad carnis petulātiā edomādā. Aliqn̄ ꝓprijs ⁊ neceſſarijs veſtimētis ſe exuebat: ⁊ ea pauperibus erogabat. Un̄ ꝓpter hoc a dn̄o meruit die in hac inuiſibili veſte tegi cum ſemel ꝓpriā vni paupi tribuiſſet chlamydē. Cū āt obiurgaretur a familiarib⁹ q͏̄ veſtē neceſſariā ſibi tribuiſſ; alteri reſpōdit. Ueſtimēto carere poſſum nō āt miſericoꝛdia. Quandam autē ſoꝛoꝛeȝ ſui oꝛdinis infirmam ⁊ ipatiētiſſimam eiuſq̧ fame atq̧ moꝛ preſtātie detrahētē ita humiliter in ipſa infirmitate tolerauit: q͏̄ mirabile eſt ad credendum. Quanta autē erga animarum ſalutē charitate mouebat: ex multis eius operibus liquido apparet. Nam cum quidaȝ nobilis peruſinus qui capitali ſnia a ſenenſi ſenatu plectēd⁹ eſſet doloꝛe moꝛtis affectus a ieſu chꝛiſto animū penit⁹ auer-

teret: nulliuſq; poſſet ſuaſu ad pniaz reuocari: huius virginis exhortatione conuerſus ad cor: more chriſtianoꝝ ſe chr̄o recōmē dans patiēter mortē ſuſtinuit. ℞ Sapientia atq; doctrina hec virgo referta codices nonnullos condidit ediditq;: Ut veram viuendi rationem omnibus oſtenderet. ℣ Dis illa humanas fragileſque res ſpernere ſuadet. Ut. Lectio. iij

HEc beata virgo maxima ſapiētia predita fuit literis lepidiſſimis q̄ nunc extāt teſtantibus. Inſuper & dicta ſanctoꝝ afflante ſcō ſpiritu ita dilucidabat: vt etiam ipſos ſummos theologos ſuperaret. Nam cū ſemel duos peritiſſimos viros theologos alterū minoꝝ: alterū vero eremitaꝝ haberet contra ſe acriter diſputātes: adeo eos publice vicit: vt diuinā illi virginē non humanam crederent. Quamobrem poſtmodum innocentiſſimam vitam deinceps aggreſſi ſunt eoq; in propoſito ab hac luce migrauit. Apud greg. xj. itē apud vrbanū. vj. pōtifices maxios luculētiſſime perorauit. Prophetie ēt ſpūs̄ inter cetera ſue v̇ginitatis īſignia cō ſecuta eſt. Nam multa predixit futura. Signis autem atq; miraculis q̄ plurimum a deo fuit priuilegiata. Nam matrem propriam impenitēter mortuam ad vitam reuocauit. Spiritus malignos ex corporib9 obſeſſis expulit: & multa alia ſigna per eā dn̄s eſt operatus. Tandem dum rome eſſet a dn̄o euocata cū ſciret ſibi diem mortis imminere diſcipulos diſcipulaſq; lōga oratione ſuum imitata ſponſum ſolata ē: atq; ad bene ſancteq; viuendū omnes hortata eſt. Deinde in illum prorumpens verſiculum. In manus tuas dn̄e cōmendo ſpiritum meuz: innocentiſſimam animam emiſit: Anno etatis ſue. xxxiij. ſalutis autem. M. ccclxxx. Ad cuius corpus accedētes a diuerſis īfirmitatibus curabant̄. Sepulta eſt autem in eccleſia ſancte marie ſuper mineruā honorifice: & a pio ſecundo pontifice maximo anno. M. cccclxj. ſanctarum virginum catalogo aſcripta: per omnia bn̄dictus deus. Amen. ℞. Uitam catherine inocentiſſimā miracula illa notiſſimam efficiūt: Que viuēs atq; vita functa liq̄do oſtendit: Alleluia. ℣. Curauit egros: vitam mortuis reſtituit: & id genus multa fecit. Que. Gloria. Alleluia. ℣. Ora pro nobis beata catherina. ¶ In lau. an̄. Omnipotenti virgo catherina dei filio ſolū obſequi atq; ſeruire cōſtituit alleluia

M Exultabunda celi munera cō

templābatur:que cunctis reb⁹ maxime preposuit alla. Añ. Diuinis nāqꝫ oblectata rebus die noctuqꝫ orationibus atqꝫ vigilijs operam dabat alla. Añ. Rerum omnium conditori catherina benedicebat: q beatitudinis semitam mortalibus ostendit alleluia. Añ. Laudauit catherina semper dominum: ꝛ ab eo in excelsis exaltata est alla. Cap. Hanc amaui. Hymnus.

Iam ferox miles tibi sepe cessit: ꝛ duces iras posuere seuas: hi necez diram populo minati sepe senensi. Quid ꝙ ꝛ sacris studijs frequenter viribus summis operaꝫ dedisti:littere docte lepideqꝫ claris vrbibus extant. Materis verbis reuocare lapsos: niteris rectum suadere cunctis: sic ais tantum probitas beatos efficit omnes. Dura tu seue tremebūda mortis fortiter tenens nihil extimescens: premium nostre vocitare vite sepe solebas. Unde cum tempus properaret ipsum quo sacros artus cinereſqꝫ busto linqueres celos aditura flentes ipsa docebas. Sic sacrū christi venerata corpus hostiam libans lachrymis obortis: dixeras cunctis documenta vite: voce suprema. Gratias. ꝟ. Adducent regi. Ad bñdictus antiphona. Maxima est catherine virginis senensis prestantia: que incolumitatem languentibus ꝛ vitas mortuis restituere potuit alleluia. ¶ Ad tertiam capitulum. Hāc amaui. ¶ Ad sextam capitulum.

Dominus omnium dilexit illaꝫ: doctrix est enim discipline dei ꝛ electrix operuꝫ illius. ¶ Ad ix. capitulum. Sap. cap. 8.

Breuis est in volatilibus apis:ꝛ initiū dulcoris habet fructus illius. Ad mḡr añ. Eccli cap. 11.

O virgo maria gloria prestans cuius sacra statu orbis vniuersus hodierna die celebrat quaꝫ angeli cū laudibus efferunt: ac ceteri superni ciues admirantur:age apud deum quo mentes nostre semper diuinis preceptis obtēperent:nosqꝫ virtutibus alijsqꝫ bonis augeat alleluia. ¶ Per ces. ad me ꝛ ad bñs sr. Det catherina sui nos vero lumine christi: Et societ superis vga beata choris alleluia. ꝟ. Adducentur. Ad mag. añ. Ad sedes regni faciat transire superni: ↄgo fouens meritis nos catherina suis al. ꝟ. Ora ꝑ nobis. ¶ In inuentione sctē crucis ad dei. sup psal. añ. die. 3.

Crucem sanctā subijt: qui infernū confregit: accinctus est potentia: surrexit die tertia al. Cap.

Mihi absit gliari nisi i cruce dñi nři iesu xp̄i: p quē mihi mūdus crucifix⁹ē ꝛ ego mūdo. Ga. 6. cap. 6. ꝶ. Per tuam. ꝟ. Hymnus.

Salue crux ſancta: ſalue mundi gloria vera ſpes noſtra vera ferēs gaudia: ſignū ſalutis: ſalus in periculis: vitale lignum vitaȝ ferēs omnium. Te adorādā te crucē viuificā: per te redempti dulce decus ſeculi: ſemꝑ laudamus: ſemper tibi canim⁹: per lignū ſerui per te ſumus liberi. Sit deo patri laus i cruce filij: ſit coeq̄lis la⁹ ſctō ſpūi ciuib⁹ ſūmis gaudiuȝ ſit angelis: honor ſit mūdo crucis hec inuentio vel crucis exaltatio. Amē. ℣. Hoc ſignum crucis erit in celo: alleluia. ℟. Cū dñs ad iudicādū venerit all'. Ad magr añ. O crux benedicta: que ſola fuiſti digna portare regem celorum ⁊ dominum alleluia. Oratio.

Deus qui in preclara ſalutifere crucis inuētiōe paſſionis tue miracula ſuſcitaſti ꝯcede: vt vitalis ligni pretio eterne vite premia ꝯſequamur.

die. 3. Qui viuis. ¶ Scōꝝ alexandri ⁊ ſocioꝝ eius martyꝝ. Oratio.

Preſta q̄s oīs deus: vt q ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ alexandri euentij ⁊ theodoli natalitia colimus: a cunctis malis imminentibus eoꝝ interceſſionibus liberemur. p. Nō fiat alia memoria de cruce: ſimiliter nec in laudi. nec in ſecūdis veſperis.

ſupra ¶ Ad matuti. inuit. Alla ſalue ſctā crux. Salue alla. Hym. Salue crux. ¶ In noct. ſup ꝑ ſal'. añ. Adoram⁹ te chr̄e ⁊ benedicim⁹ tibi: q̄r per crucē tuā redemiſti mūdū all'. ps. Dñe dñs. Dñe i vir. 26 Domini eſt terra. ℣. Hoc ſignū. 8 Chriſoſtomus in homel'. xij. de cruce. Lectio prima.

Si noſce deſideras chariſſime crucis v̄tutē: audi quanta dicere poſſum⁹ ad ipſius laudē. Crux eſt ſpes chr̄ianoꝝ: crux eſt reſurrectio mortuoꝝ: lux cecoꝝ: baculus claudoꝝ. Crux eſt ꝯſolatio pauperū: refrenatio diuitū: deſtructio ſuperboꝝ. Crux ē male viuētiū pena. Crux eſt aduerſus demones victoria: crux eſt pedagogus adoleſcētiū: gubernatio nauigantiū: portus periclitātiū. ℟. Dulce lignū dulces clauos dulce pondus ſuſtinuit: Que digna fuit portare pretiū huius ſeculi alla. ℣. Hoc ſignū crucis erit in celo: cum dominus ad iudicandū venerit. Que digna. Lcō. ij.

Crux eſt murus obſeſſorum: ſpes deſperatoꝝ: requies tribulatoꝝ. Crux eſt pā orphanoꝝ: defenſor viduaꝝ: cōſiliarius iuſtorum. Crux eſt cuſtos paruuloꝝ: capud virorum: finis ſenū. Crux lumē eſt in tenebris ſedētiū: magnificentia regū: ſcutūq̄ȝ perpetuuȝ. Crux eſt ſapiētia ſtultoꝝ libertas ſeruo-

rum:philoſophia iperatoꝝ: lex ipioꝝ. Crux eſt pconiçatio pro phetarum: annunciatio apl'oꝝ: gloriatio martyrū: abſtinentia monachoꝝ: caſtitas virginum. ℟. Ecce crucē domini fugite partes aduerſe: vicit leo de tribu iuda: Radix dauid alleluia. ℣. Crux benedicta in qua triumphauit rex angelorum. Radix. Lectio.iij.

C'Rux eſt gaudiū ſacerdotū: eccleſie fūdamētū: orbis terre tutela: idoloꝝ repulſio: teploꝝ dſtructio. Crux ē ſcādalū iudeoꝝ: pditio ipioꝝ. Crux eſt ifirmoꝝ virt⁹: egrotātiū medicina. Crux ē panis eſuriētiū: fōs ſitientium: protectio nudorū. Crux chři clauis eſt paradiſi. ℟. Per tuā crucē ſalua nos chře redēptor: q morte nr̄am moriendo deſtruxiſti: et vitā reſurgēdo reparaſti. Alla. ℣. Miſerere nr̄i ieſu benigne: q paſſus es clemēter p nobis. Et. Glia. Alla. ℣. Dicite in nationibus alleluia. ¶ In lau. añ. Helena ɔſtantini mater hieroſolymam petijt alleluia. Añ. Tūc pcepit eos oēs igne cremari: at illi timentes tradiderūt iudā all'. Añ. Cūq; aſcēdiſſet iudas de lacu: perexit ad locū vbi iacebat ſancta crux al'. Añ. Orabat iudas: deus deus me⁹ oſtēde mihi lignū ſcē crucis al'. Añ. Cū oraſſet iudas cōmotus ē locus ille in quo ſcā crux iacebat alla.

¶ Cap. Mihi abſit. Hym 259

O'Riginale crimen necans in cruce: nos a priuatis chriſte munda maculis: humanitatem miſeratus fragilē per crucē ſanctam lapſis dona veniā. Protege ſalua bñdic ſanctifica populum cunctū crucis p ſignaculum morbos auerte corporis et aie: hoc ɔtra ſignū nullū ſtet periculū. Sit deo patri. ℣. Tuam crucē adoramus dñe alla. ℟. Tuā glorioſam recolimus paſſionē alla. Ad bñs añ. Helena ſancta dixit ad iudā: cōple deſideriū meū et viue ſuper terram: vt oſtendas mihi q dicitur caluarie locus: vbi abſcōditū eſt pcioſum lignū dñicū alla. ¶ Ad.iij.cap. Mihi. ℟. Hoc 259
ſignū crucis erit in celo: Alla alla. ℣. Cum dominus ad iudicandum venerit. Alla. Gloria. Hoc. ℣. Per ſignum. ¶ Ad.vj. caplm.

V'Erbū crucis pereūtibus ſtultitia eſt: his autem qui ſalui fiunt ideſt nobis virtus dei eſt. j.Co. ca.1.
℟. Per ſignum crucis de inimicis noſtris. Alla alleluia. ℣. Libera nos deus noſter. Alla. Gloria. Per. ℣. Adoram⁹ te. ¶ Ad.ix.cap.

N'Os autē pdicamus chřm j.Co. ca.1.
crucifixū iudeis qdē ſcandalū: gentibus autem ſtultitiā: ipſis autem vocatis iudeis atq; grecis: xpm dei vtutē et dei ſapiētiā. ℟. Adoramus te chře et bñdicim⁹

tibi. Alleluia alleluia. ℣. Quia per
crucem tuam redemisti mundum.
Alleluia. Gloria. Adoramus. ℟.
Tuam crucem. ℭ Ad veſp. ſu
per pſal. añ. Helena. pſalmus.
40 Dixit dñs. Confitebor. Bea
tus vir. Laudate pueri. Lau
date dñm oés gen. Cap. hym.
℣. vt in pmis veſ. Ad mgt añ.
O crux ſplendidior cunctis aſtris
mundo celebris hominibus multū
amabilis ſanctior vniuerſis: q̄ ſola
fuiſti digna portare talentū mun
di: dulce lignum dulces clauos dul
cia ferens pondera: ſalua preſentem
cateruam in tuis hodie laudibus
congregatam alleluia alleluia alla.
die. 4. Poſt orationem de cruce fiat
memoria de corona domini per
antiphonam. Gaude felix mater
eccleſia adſunt tibi noua ſolēnia:
nā corona quondā in gloria nūc
per orbē refulget gloria alleluia. ℣.
Tuam coronam adoramus dñe
alla. ℟. Tuum glorioſum recoli
mus triumphū alleluia. Oratio.

Preſta queſumus omni
potēs deus: vt qui in me
moriā paſſionis dñi noſtri ieſu
chriſti coronam eius ſpineam
veneramur i terris ab ipſo glo
ria et honore coronari merea
mur in celis: Qui te. Si feſtum
ſancte crucis in die aſcenſiōis
euenerit: in ſexta feria celebre
tur: et feſtum corone in ſabbato
tranſferatur. ℭ In feſto coro
ne. ℭ Ad matu. inuit. Adſunt
dñici ſerti ſolēnia: Laude multipli
ci plaudat eccleſia alla. Hymn⁹.

Eterno regi glie deuota
laudū cātica: fideles ſol
uant hodie pro corona dominī
ca. Coronat regem omnium
corona ɔtumelie: cuius nobis
opprobriū: coronā cōfert glie.
De ſpinarum aculeis: chriſti co
rona plectit qua miniſtris tar
tareis: mundi poteſtas tollitur.
Corona chri capitis ſacro p
fuſa ſanguine: penis ſolutis de
bitis: reos purgat a crimine.
Queſum⁹. vel Tu a eſto. Laus
chriſto regi glie: pro corone vtuti
b⁹: q̄ nos reformās grē: coronet
i celeſtib⁹. Amē. ℭ In noct. ſu
per pſal. añ. Chriſtum ſub ſerto ſpi
neo deridet plebs pfidie: cui⁹ cruo
re roſeo ſertū ɔfert glorie. alla. Ps.
Beatus vir. Quare. Dñe qd.
Añ. Tuam coronā. ℭ Ex quo
dā ſermone de corona dñi. L. i.

Non miretur orthodoxo
rum quiſpiam: ſi iocun
da corone dñice ſolennitas diē
hunc expēdat in laudibus re
dēptoris. Quia et ſi hec corona
capiti ſaluatoris ad penā et lu
dibrium in die paraſceues fue
rit applicata: tamē quia dies illa
nō eſt gaudij ſed meroris qñ mē
bra cōpatiunt capiti: differtur

inceri hec gratulabunda feſtiuitas: in qua recolligim⁹ ſalutis nře meſſē de ſpinarū ſemine ꝑpagatā. ℟. Spina carēs flos ſpina pungit: ꝑ quā culpe ſpina cōſtringit: Spina mortis ſpinis retūdit: dū vita moritur alle. ℣. Per hec lu dibriū hoſtis deludit: mortis dñiū ꝑ mortē tollitur. Spina. Lectio. ij.

Miro etenim modo deiectio capitis obtinuit veniam ⁊ gratiā corporis: ⁊ percuſſo vertice ſolidata ſunt mēbra. Synagoga ſiquidē mater chriſti ſm carnem: nouercam ſe exhibēs affectu crudelitatis ⁊ effectu: noſtrum ſalomonem corona ſpinea coronauit. Pudeat ergo ſectari gliam membra: qbus caput ſuū tam ingloriuꝫ exhibet pctōꝝ nřoꝝ ſpinis circundatum: pudeat ſub ſpinato capite mēbrū fieri delicatū. ℟. Coronat regē diuꝫ iudea ſerto ſpineo: ſtat inter ſpinas liliū vernans cruore roſeo. Spinaꝝ culpe neſciuꝫ ſpine pūctū aculeo al. ℣. Sub decore fulget purpureo: corp⁹ nitēs candore niueo. Spinaꝝ. Lectio. iij.

Scripſit nanqꝫ ioannes euangeliſta. Exiuit ieſus portans ſpineam coronā ⁊ purpureum veſtimentum: vt quaſi pugil noſter in armis ⁊ veſtimentis rubeis appareret. Exeamus ergo ad eū egredientē extra caſtra improperium eius portantes: ⁊ erumnam eius noſtrā reputantes: ⁊ dicamus cuꝫ pſalmiſta. Cōfixus ſum in erūna mea dum configitur ſpina. ℟. Felix ſpina cuius aculei guttis rubent roris ſanguinei. Vires frangūt regis tartarei ſeras pandūt regni ſyderei. Alleluia. ℣. O ſpinarū immenſa gloria: que tot nobis preſtant remedia. Vires. Gloria. Alleluia. ℣. Plectentes coronā de ſpinis alleluia. ℟. Poſuerunt ſuper caput domini alla. ¶ In laudibus. Adeſt dies letitie: quo diadema ſpineum cōmendatur memorie chriſti cruore roſeum alla. Aña. Sūmū regem glorie ſpinis coronatū ridet plebs perfidie morti cōdēnatuꝫ all. Aña. O quā felix punctio quā beata ſpina ꝺ qua fluit vnctio mundi medicina alla. Aña. Pungens ſpina vulnerat xp̄m patientē: ⁊ a morte liberat populū credentem alleluia. Aña. Spine rubēt ſanguine chřm cruētantes: mūdū lauant crimine celū reſerantes alla. Capitulum.

Egredimini filie ſiō ⁊ videte regē ſalomonē: in diademate q̄ coronauit eū mř ſua. Hymn.

Lauda fidelis concio ſpine trophęum inclytuꝫ: ꝑ quā perit perditio: vitecꝫ datur meritū. Hos a puncturis liberat: eterni pr̄i filius: duꝫ ſpinis pungi tolerat: ſpinarum culpe Cant. cap. 3.

nescius. O um spinarum acule uz: chris pro nobis pertulit: per diadema spineũ: vite coronam contulit. P laudat turba fideli uz: q̄ p̄ spine ludibriũ: purgat creator oium: spineti nr̄i vitiũ. Quesum⁹. vel Tu esto. Laus ℣. Eris corona glorie i manu dñi all. ℟. Et diadema regni in manu dei tui all. Ad bñs añ. Que spina pene remedium: serui decus regis opprobriũ: tua plaga dolor ludibriũ vite nobis mercant p̄miũ: alleluia. ℭ Ad. iij. cap. Egredimini. ℟. Tuã coronã adoram⁹ dñe. Alle. all. ℣. Tuũ gloriosum recolimus triumphum. Alle. Gloria. Tu. ℣. Gloria ꝛ honore. ℭ Ad. vj. cap.

Apoc. cap. 3. Uidi ꝛ ecce equus alb⁹: ꝛ q̄ sedebat super eũ habebat arcum: ꝛ data est ei corona ꝛ exiuit vincēs vt vinceret. ℟. Gloria ꝛ honore. ℣. Et constituisti. Gloria patri. Gloria Et. ℣. Posuisti domine. ℭ Ad. ix. caplm.

Yesa. ca. 18. In die illa erit dñs exercituũ corona glorie ꝛ sertũ exultatiõis residuo populi sui. ℟. Posuisti. ℣. Eris corona. Ad vesp. super psalmos aña. Adest.

40 ℟. Dixit dñs. Cõfitebor. Beatus vir. Laudate pueri. Lau-
41 date dñm oẽs gen. Cap. Egre-
42 diemini. Hymn⁹. Eterno. ℣. Tuã coronã. Ad magt añ. O decus ecclesie gloriosa spina: sertũ regis glie: mũdi medicina p̄ris ãgustie dulcor ꝛ resina te laudantes p̄die serues a ruina alle. ℭ Sancti ioannis ante portã latinam ad vesp. sup psal. añ. cap. hym. ℣. de cõi euãgelistar. Ad mgt añ. Die. 6.

In feruentis olei doliuz missus ioannes apostolus diuina se protegẽte gratia illesus exiuit alle. Oro. 252

Deus qui conspicis quia nos vndiq̄ mala nostra pturbãt: presta q̄s: vt beati ioannis apostoli tui ꝛ euangeliste intercessio gloriosa nos protegat. Per. ℭ Ad matut. inuitat. p̄s. 252 & cetera de cõi euãgelistarũ paschalis temporis. Secundũ ioãnem.

In illo tpe: Dixit iesus petro: Seq̄re me. Et reliqua. ca. 21. Homel. venerabi. be. p̄sbyt. L. j.

Non est putandũ q̄ discipulus ille non sit mortu⁹ in carne: quia nec domin⁹ hoc de ipso futurũ p̄dixit. Sed ita potius intelligendũ est q̄ ceteris discipulis chri per passionẽ ꝯsummatis ipse in pace ecclie aduentũ vocationis expectauerit. Et hoc est quod ait dñs: sic eum volo manere donec veniã. Non quia nõ ꝛ ipse multos antea labores p̄ dño pressurasq̄ malorum tolerauerit: sed quia vltimum in pace senium finierit: vtpote ecclesijs christi per asiam quaz regebat iam longe

lareq fundatis. Lectio.ij.

Nam in actibus apostolorum cum ceteris apostolis flagellatus inuenitur quādo ibāt apostoli gaudentes a conspectu cōcilij: qm̄ digni habiti sūt ꝓ nomine iesu contumeliā pati: ꝛ a domiciano cesare in feruentis olei doliū missus: vt in ecclesiastica narratur historia: ex quo tñ diuina se protegente gratia tam intactus exiuit q̄ fuerat a corruptione cōcupiscentie carnalis extraneus. Lectio.iij.

Nec multo post ab eodē principe propter insuperabilez euāgeliçandi constantiam in pathmos insulam exilio relegatus: Ubi humano licz destitutus solatio diuine tñ visionis meruit ꝛ allocutionis crebra consola-
252 tione releuari. ¶ Ad lau. ꝛ ad horas capit. hym. ꝛ v̄sus. v̄si. de cōi euāgelistarum. ¶ In trāslatione beati petri martyris ꝑ ser lectiones omnia fiant sicut in festo eiusdem. Lectio.vj.

Canonizato beato petro martyre ab innocentio q̄rto frēs apud mediolanuz ad capitulū ꝯuenerunt. Et volentes euz honorificentius tumulare: licet iam anni circulus ab eius passiōe effluxisset: adeo sanuz: ꝛ integrū inuenerūt: ac si eadē die fuisset sepult⁹. Quo iuxta plateā eminētius collocato: omni populo ostensus atq̄ ab eodē suppl'r adorat⁹ est. Preter miracula vō q̄ in bulla canonizatiōis ꝑtinent: alia q̄ plura cōperta sunt. Sepe eni luminaria de celo descēdētia ꝛ ad sepulchrū ei⁹ accedētia: a q̄ plurimis religiosis visa sunt. L.ij.

Iuuenis quidaz cumanus gofredus nomine de panno tunice sc̄ti petri martyris secū ex deuotione portans: derisorē super hoc hereticum obuium habuit. Cui hereticus. Si pannus ille igni superposit⁹ inustus exierit: sanctū ꝛ ipse credā quē supstitiose venerraris: eiusq̄ fidei fideliter adherebo. Nec mora ꝓiectus in igne pannus mox illesus resiliuit. Deinde motu proprio carbones aggrediēs penitus extinxit. Tūc ait durus ille corde. Sic vtriusq̄ ꝛ tunice mee pānus faciet. Mirū negocium. Dantur ambo prunis. Sz increduli portione exusta: sc̄ti martyris nō solū intusta seruat: sz vt prius ignē extinguit. Quo viso hereticus ille corde cōpūct⁹ errore deposito viā v̄itatis āplex⁹ qd̄ fc̄m fuerat p̄dicauit. L.iij.

Apud tratectū ebreuonis prouincie dum muliercule quedaz in platea filātes ꝛ martyris venerationem cōtemnentes sub-

ſannarent, diuiſſiam vltione; in ſe repente cognouerũt. Nã in ter deriſoria verba carũ digiti cũ filo cruẽtare ceperũt. Extergentes aũt digitos quoq; puta bant vt ſepe contingit a filo le di: ⁊ illeſos eoſde; inuenientes cum timore ⁊ tremore dixerũt. Vere factis digna recepimus: quia martyris ſanguini detraxi mus. Dũ aũt hoc a priore loci in eccl'ia eap relatione declama ret: grãmatic⁹ qda; ſtomachãs ait. Mulierculap aucupes ſũt iſti. Qui mox validiſſima febre correptus cordis ſui prauitatẽ ꝓfeſſus: votũ vouit ꝙ ſi athlete chꝛi meritis febres exuẽt: a tali bus de cetero linguã ꝓhiberet. Mira res. Mox enim emiſſo voto integra; ſanitatẽ recepit.

Die. 8. ¶ In feſto apparitiõis ſci mi chaelis archãgeli. Ad veſp. oĩa fiant ſicut in alio feſto cũ Alla. ut hic R̷. antiphe. ⁊ V̷. Oro.

Deus cuius claritatis ful gore beatus michael ar changelus tuus precellit agmi nibus angelop: preſta q̃s: vt ſi cut ille tuo dono ꝑncipatũ me ruit poſſidere celeſtem ita nos eius ꝑcibus vita; obtineamus eternam. Per. In matut. an. paũ. ⁊ V̷. primi noct. cũ ſingulis reſponſorijs alterius feſti cum Alla. ¶ Jacob⁹ de voragine ar chiep̃s ianuẽſis. Lectio prima.

In ciuitate ſyppõtina que eſt in apulia erat vir quidam ꝑdiues nomine garganus: qui bo um ⁊ ouiũ iñinitã multitudinem poſſidebat. Cu; autẽ circa mõtis gargani latera paſcerentur: contigit quendam taurum alios relinquere ⁊ mõtis verticem conſcendere. Cu; igitur domum alijs redeuntib⁹ non rediſſet: dominus collecta ſeruorum multitudine per deuia queq; requirens: tande; eũ in vertice montis iuxta oſtium cuiuſdã ſpelũce reperit. R̷. In cõſpectu gentium. cum Alleluia.

Ira itaq; per- Lectio. ij. motus mox arrepto arcu in ipſum ſagittam toxicata; direxit. Que ſtatim tanq; a vento retorta ipſum qui ea; iecerat repercuſſit. Turbati ſuper hoc ciues: conſulunt ep̃m. Qui triduanum ieiunium eis indixit: ⁊ a deo querendum eſſe admonuit. Quo peracto ſanctus michael epiſcopo apparuit dicens: Sciatis hominẽ illũ dei volun-

tate percuſſum. Ego enim ſum michael archangelus: qui locū iſtū in terris incolere inſtitue͂s hec volui probare indicio me loci iſtius eſſe cuſtodē. Statim igitur ep̄s ꝛ ciues cū proceſſione locum adeunt: ꝛ ingredi nō p̄ſumētes orōni p̄ foribus inſiſtūt. ℟. In ↄſpectu angeloꝝ. L. iij.

POſt aliquod tēpus ab inuēto tēplo pagani ſyppontinos bello laceſſere tētāt. Qui antiſtis monitu triduanas petunt inducias: vt triduano ieiunio liceret ſancti michaelis p̄ſidium implorare. Et ecce ipſa nocte que belli precedebat dieꝫ apparuit michael ep̄o: ꝛ precces a dn̄o exauditas dixit ac victoriam promittit. Hanc facto dēs pagani virtute ſc̄ti michaelis effugatur: ꝛ ad xp̄i fidē conuertunt. Hec ē igit̄ huius diei ſolēnitas. ℟. Te ſanctum. Cetera oia ſicut in alio feſto. ¶ Sā

die. 10 ctoꝝ gordiani ꝛ epimachi. Orō.

DA q̄s oḿs deus: vt q beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ gordiani atq̄ epimachi ſolennia colimus: eorum apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Per. ¶ Ex geſtis eorum. Lectio prima.

CUm iulianus imperator perſequeret̄ chriſtianos gordianus vicari⁹ eius ad predicationem ſancti ianuarij quē volebat ad ſacrificādum compellere cōuerſus: perrexit flens ad vxorem ſuam marinam. Et ſimul venientes ad ianuarium: proſtrati veniam ꝛ baptiſmum petebant. Januarius reſpondit. Uidete ſi bene creditis: ꝛ ne quid in abſconditis tentetis. Lectio ſecunda.

MArina reſpondit: Unam imaginem iouis habemus. Ductus itaq̄ ianuarius in thalamuꝫ ſimulachrum apprehendit: ꝛ in igne conflatū in cloacam proiecit: ꝛ ita baptizauit gordianum cū vxore ꝛ alijs quinquaginta tribus. Quod cū factuꝫ fuiſſet clementianus tribun⁹ hoc ſciens denunciauit iuliano. Lcō. iij.

AD hec imperator iratus iuſſit ianuarium exilio condemnari: gordianum vero nolentem ſacrificare decollari. Decollatus ergo quinq̄ diebus ad canes proijcitur ſed inuentus ꝛ cuſtoditus ab eis ꝛ non leſus a familia ſua nocte ſepelitur i crypta vbi pridie ſepelierant ſanctum epimachum: que diſtat ab vrbe milliario vno. ¶ Scōꝝ nerei die. 12 achillei ꝛ pācratij marty. Orō.

SEmp nos dn̄e martyrum tuoꝝ nerei achillei atq̄ pācratij foueat: q̄s btā ſolennitas: ꝛ tuo dignos reddat obſeq̄o. Per. ¶ Ex geſtis eoꝝ. Lcī.

D Omicilla domiciani ne-
ptis deſpõſata aureliã-
no filio ↄſularis:hũit cubicula
rios eunuchos nereũ ⁊ achille
um baptiçatos a btõ petro. Iſti
dũ viderent dominã ſuã gẽmis
⁊ purpureis ⁊ auratis veſtibus
ornari:docuerunt eam gloriam
mundanã contẽnere: ⁊ a beato
clemẽte ſucceſſore petri venien
te ad eam chriſto virginẽ con-
ſecrari fecerunt. Lectio .ij.

A Urelianus vo impetrauit
a domiciano vt ſi ſacrifi-
care nollet:cum nereo ⁊ achil-
leo exiliũ inſule pontiane ſubi
ret. Quod cum factum eſſet: ⁊
ipſe ſecutus eos induceret mar
tyres vt coniugiũ virgini per-
ſuaderent:⁊ ipſi potius eam in
ſancto propoſito confortarent:
traditi conſulari: cum afflicti
eculeo verberibus ⁊ flãmis ſa-
crificare nollẽt capite ceſi ſũt.
¶ Ex geſtis ſcti pãcratij. L .iij.

P Ancratius nobiliſſimus
iuuenis mortuis parenti
bus qui eum religioſe inſtruxe
rant:facultates ſuas pro nomi
ne crucifixi quotidie expende-
bat. Cum autẽ ſup his ⁊ ſuper
blaſphemia deorum accuſatus co-
ram diocletiano:nec minis nec
ꝓmiſſis poſſet a xp̄o euelli: ſed
potius licz puer quatuordecim
annorum imperatorẽ cõfunderet:
iuſſus eſt duci ad locũ mortis.
Ipſe vero velut agnus gaudẽs
ductus ad victimã:muniens ſe
ſigno crucis gladio conſũma-
tus eſt. ¶ Sancti ſeruatij epi- Die. 13
ſcopi ⁊ confeſſoris. Oratio.

E Xaudi dñe preces nfas
quas in ſcti ſeruatij con-
feſſoris tui atqꝫ põtificis ſolẽni
tate deferimꝰ: vt qui tibi digne
meruit famulari: eius interce-
dentibꝰ meritis ab oibꝰ nos ab
ſoluas pctis. p. Si feſtũ ſancti
ſeruatij euenerit in tpe paſcha-
li dicent tres lec. ſequẽtes. Si
aũt extra tẽpus paſchale ex ãli
bet iſtarum fiãt tres lec. ſicut per
¶ ſunt diſtincte. Lectio .j.

B Eatus ſeruatius in quar-
to gradu attinẽs xp̄o na-
tus fuit in armenia: ex patre ⁊
matre iudeis. Lectio ſcda.
¶ Hic ſede vacãte i tũgris ci
uitate theutonie ordinatiõe di-
uina p angelũ de hieruſalẽ per-
ductꝰ eſt tungris:⁊ ibidez ordi-
natus epõs per eundẽ. Lcõ .iij.
¶ Hic i lingua materna itelli
gebat ab oibꝰ qñ ſpũalia ſoluz
ptractabat:ſz a nullo penitꝰ in
telligebat:niſi p iterpretẽ qñ de
cura tpaliũ agebat. L .q. vl .iiij.

Q Ui iſte ſanctus poſt rece-
ptionẽ dominici corporis
ipſo die nullo corpali cibo vte
batur. Ciborum ſuorum reli-
quie

que leproſos mundabãt: aqua lotionis manuum ſuarum infir mos curabat. Infirmi quicũqȝ tactu manuũ vel pedum ſuoꝛuȝ ꝯtinuo ſanabantur Lectio.v.

¶ Electus autem de tungris ꝓpter maliciã inhabitantiũ ve nit traiectũ: vbi excidiũ gallia rũ per hunnos futuꝝ diuina re uelatione cognouit. Lcõ vj.

¶ Epoꝝ autẽ gallicoꝝ rogatu ꝓ venia ipetrãda apl'oꝝ limina petijt. Cui ſitiẽti in via fontem dñs aperit: ꝛ angelus obtulit ciphũ ꝑcioſuȝ. Lcõ.iij. vel. vij.

Go aũt romã intrãte cam pane omnes ſine hũano adminiculo pulſate ſunt. Tan dẽ eidẽ oꝛanti a dño reuelatum eſt iram dei in populũ propter eoꝛũ ſcelera ꝯfirmatã: traiectẽ ſe tñ oppiduȝ quod ipſum pie exceperat ſeruaretur. ¶ Huic ſup terrã in feruoꝛe ſolis accũ benti apparuit aquila vna ala ipſum a radijs ſolis ꝓtegens ꝛ alterius motu aurã excitans ad viri dei refrigerium. ¶ Reuer ſus igit: ad penitentiam pplm exhoꝛtans dum diuina celebra ret angelus a dextris altaris ei dẽ ſuũ obitũ nũciauit. Qui ſta tim poſt miſſaȝ aſtãte ppl'o ele uatis in celũ oculis in dño feli citer obdoꝛmiuit. Et ſtati cun ctis videntib⁹ velamẽ ſericum ſup coꝛpus eius angelicis ma nibus eſt delatũ. ¶ Scte potẽ tiane ꝟginis ad veſ. ꝛ ad matu. hym. Huius obtẽtu. Ad tertij noc. de cõi ꝟginũ cũ Alla. Oro.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris noſter vt ſicut de btẽ po tentiane virginis tue feſtiuita te gaudem⁹: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per. L.j. die.26

Beata potẽtiana virgo illu ſtriſſimi generis pruden tis ſenatoꝛis diſcipuli beati pe tri apoſtoli ac ſabinelle filia: ꝛ ſoroꝛ beate praxedis fuit. Hãc pater ei⁹ prudẽs in oĩ religione chꝛiſtiana erudiuit: virginemqȝ chꝛo religt. Poſt cuius obitũ beata potentiana in omni exer citatiõe pietatis ita ſe exercuit vt die noctuqȝ iceſſanĩ hymnis ꝛ oꝛonibus cũ familia ſua dño deſeruiret: beatiſſimo pio epo vꝛbis cũ ea in dei laudibus par ticipãte. ℟. Audiui. Lectio.ij. in cõi

Situr cũ pſecutio magna ꝯtra xpianos deferbuiſſet: ꝛ multi a paganis quotidie cru deliſſime necarentur: btã poten tiana cũ ſoroꝛe ſua praxede eo rum coꝛpoꝛa nocte ſepeliebat: ꝛ vna cuȝ beato pio eoꝝ marty ria celebꝛabat. Eadem inſuper perſecutione feruẽte oẽs facul tates ſuas in pauperum neceſſi tatibus ac eoꝛum miſerijs rele

in cõi nādis expēdit. ℞. Ueni. L.iij.

Aduenīente autē tempore quo bonoꝝ operū glorioſum fructū ab oīum bonoꝝ retributore ſuſcipere debebat: poſt ſupradictos labores ⁊ multos alios ꝓ chriſti noīe fideliter ꝑpeſſos. xiiij. cal'. iunij ad xp̄m feliciter euolauit: atq; in cimiterio priſcille via ſalaria iuxta patrem ſuū beatū prudentē poſita eſt. Juxta quā etiā poſtea ſepulta fuit ſoror eius btā praxedis. xij. cal'. auguſti. ℞. Regnū.

quere in cõi

¶ In tranſlatione beati dñici ad veſper. aña. Adeſt dies letitie quo beatum dominicum exaltauit rex glorie per odorē mirificū allel.
1 Pſal'. Laudate pueri. Cum reterio cap. hym. ℣. ſicut in feſto ipſius. ℣. In odoris. Ad magn' añ. Magnificat dñicū chriſtus nouo miraculo duꝫ odorē mirificum eius profert ex tumulo all'. Oratio. Deus qui ecc. ¶ Ad mat. inuit. Adſunt dominici leta ſolennia: Laude multiplici plaudat eccleſia alleluia. Hymnus. Nouus athleta. ¶ In noct. aña. Preco nouus ⁊ celic⁹ miſſus in fine ſeculi: paup fulſit dominicus forma preuiſus catuli alla. ps. Bea-
41 tus. Añ. Floreꝫ pudicitie ſeruās illibatū: attigit ecimie vite celibatū
1 alla. ps. Quare. Añ. Documentis artiū eruditus ſatis: tranſijt ad ſtudium ſumme veritatis alleluia. ps. Dñe qd. ℣. Amauit. ¶ Si hoc feſtū bti dñici i tpe paſchali euenerit: legāt tres ꝑme lec. alio tpe: addātur ſeqntes. L.j.

Poſt obitum beati dominici diuina non defuere miracula: quorum quamplurima indiſcreta fratrum quorundaꝫ humilitas occultauit: dicentiuꝫ non debere recitari miracula: ne ſub obtentu deuotionis notā incurrerent cupiditatis. ℞. Fulget decus eccleſie nouo clarum prodigio: lucerna ſplēdet hodie diu latens ſub modio. Quam odore rex glorie reuelauit eximio alleluia. ℣. O mira ſuauitas inaudite fragrantie: per quam patris dignitas declaratur eccleſie. Quam. Lectio. ij.

Plura vero per negligentiaꝫ aboleuit obliuio: mſ ingratitudinis gratie inimica. Quedam vero ꝯſcripta ſunt diligēti pri⁹ inqſitione diſcuſſa: ⁊ corā dño papa gregorio fideliū atteſtatione ꝓbata. ℞. Uirgo pugil chri ⁊ tutus forma fuiſti: Uerbo fulſiſti dū transferri meruiſti: Fra-

grat odor dulces cantāt celi agmina laudes all'. ℣. Regna tuis pāde celi decor: venerāde. Fragrat. L. iij.

Igitur cū btī dñici crebrescentib⁹ miraculis nō posset vltra sanctitas occultari: fidelium dignum duxit deuotio corpus eius humili prius solo repositum ad altiorem locum reuerenter transferre. ℟. In odoris mira fragrantia populorū currit frequētia: Ubi passim christi clemētia Sana reddit membra languentia. All'a. ℣. Sydus quondam ōppressum nebula veri solis pādūt miracula. Ubi. Gloria. Alleluia. vel Sana. Post trinitatē. L. iiij.

In diebus illis apud bononiā aderat frater nicolaus de iuuenatio ṽtute pariter ꝛ opinione preclarus. Qui cū esset anxius vtrum ne dūs ad exaltationem sancti sui signū aliquod dignaretur ostendere tandē inter sopoꝛē ꝛ vigiliam cōstituto visum est sibi vtrum conspicere quēdam dicētē. Hic accipiet benedictionē a dño: ꝛ misericordiā a deo salutari suo. Lectio. v.

Statuta igitur hora hi qui ad exequendū prefate trāslationis negocium interesse debuerant: ꝯuenerūt. Erat autē monumentum grandi lapide supertectū durissimoqꝫ circunquaqꝫ cemēto cōclusū: ita vt nec spiramē quidē vel ab interioribus procedere: vel ab exterioribus subintrare posset. Lectio. vj.

Hoc cum fuisset fractū vix ferreis instrumentis cemētū sublatoqꝫ lapide patefactū: tanta subito ex ipso erupit suauissimi odoris fragrantia: vt non tam sepulchrū q̄ꝫ cella videref aromatum patuisse. Nec mirū cū corpus ei⁹ virgineū fuisset charismatū apotheca. Lectio. vij.

Erat aūt odor ille tātus tāqꝫ mirabilis: vt inusitata fragrantia cūcta superaret aromata nec alicui⁹ rei naturalis similis videretur. Nec solū ossibus aut pulueri sacri corporis vl' capse inerat: verum etiam fratrū manibus horum quippiam tangētium adherebat. Lectio. viij.

Qua in re pensandum est q̄ꝫ immensis in celo delitijs spūs perfruatur: cuius tanta suauitate redolet adhuc in puluere iacēs corpus. Interfuerunt autē translationi prefate exceptis fratribus: reuerēdissimi patres dñs archiepo rauēnas: epūs mutinēsis: postmodum sabinensis: bononiensis: brixiensis ꝛ tornacensis episcopi. Lectio. ix.

Insuper autem ꝛ potestas bononiensis cum suis militibus: qui sepulchrū accincti armis ne qd videlicet de sacrosanctis

reliquijs ſurriperetur circũſta-
bãt. Vn oẽs teſtes oĩuz q̃ circa
p̃fatũ negociũ geſta ſũt vł oñ-
ſa diuinitus extiterunt : ad ho-
norem ⁊ gloriam Jeſu chriſti.
℣. Ora pro nobis. ¶ In lau. añ.
Gẽma ſub terra latuit deſpecto ia-
cens loculo: cuius virtus apparuit
multiplici miraculo alleluia. Añ.
Corpus ſacrum quod fuerat apo-
theca chariſmatum vniuerſam exu-
perat fragrantiam aromatum alle-
luia. Añ. Glebaz ſacri corporis
odor propalauit: quam neglecti tẽ-
poris curſus occultauit all'a. Añ.
Tumba mira fragrantia pandens
vim odoris: corda reddẽt ardentia
in laudem ſaluatoris. Añ. Supe-
rans fragrantiã odor pigmentorũ:
cumulum ⁊ gloriam monſtrat pre-
miorũ all'a. Ad bñs añ. O quan-
tus ſtupor populi q̃ta fratrũ letitia
dum loco ſacri tumuli mira ꝓdit
fragrantia: currũt ſenes ⁊ paruuli
ad ſancti beneficia all'a. Ad veſp.
ad mag̃t añ. O ſpeculuz mũdicie
carnis carens ſpurcitia: tue colẽtes
hodie trãſlationis gaudia tranſfer
ad regnũ glorie poſt huius vite ſta-
dia alle. Cetera oĩa ſicut in alio
feſto ipſius. ¶ Si hoc feſtũ in
vigilia aſcenſionis euenerit in
ſecundis veſper. añe pſal'. ⁊ oĩa
de aſcenſione erũt : ⁊ memoria
fiet de beato dñico. Si autez in
craſtino aſcenſionis fuerit cele-
brandum: in die aſcenſionis ve-
ſpe. erunt de aſcẽſione: ⁊ memo-
ria fiet de beato dñico. Quãdo
autem hoc feſtuz poſt trinitatez
occurrerit celebrãdũ ad veſpe.
fiat vt ſupra notatũ eſt excepto
q̃ All'a. poſt añas ⁊ ℟ia poſita
nõ dicant. ¶ Ad matu. inuit.
añ. ſuper pſal. noc. ſicut in alio
feſto ℟. i. Mundũ. ℟. ij. Datum
mundo. ℟. iij. Felix. ℟. iiij. Pau- 308
pertatis. ℟. v. Panis. ℟. vj. Vir-
go pugil. ℟. vij. Fulget. ℟. viij.
Aſcendenti. ℟. ix. In odoris. Ad 375
alias horas vt ſupra notatũ eſt
All'a. tñ poſt ℟ia ⁊ añ. poſita nõ
dicant. Sci vrbãi pp. ⁊ m̃ oro. die. 25

Da q̃s ops de⁹: vt q bti vr-
bani martyris tui atque
põtificis ſolẽnia colimus : eius
apud te interceſſionibus adiu-
uemur. Per. Lectio. i.

Vrbanus ciuis romanus
genere nobilis ſed ſcitate nobi-
lior: ſucceſſit caliſto pape. Di-
gnitatis vo ſue officiũ optimis
virtutũ ſtudijs adornãs multo-
tiens exilio dãnabat ab vrbe ſed
a fidelibus clã retractus in ter-
tio ab vrbe milliario ꝯueniẽti-
bus ad ſe pplis ꝯtinue p̃dica-
uit. Almachius vero prefectus
inſidiabat occultatis: ⁊ publice
egreſſos puniebat. Lectio. ij.

Carpaſius vo vrbanũ ingreſ-
⁊ inueniẽs cũ trib⁹ p̃ſbis ⁊ tri-

bus diaconib⁹ orantē ſtati alma chio p̄n̄tauit. Poſiti v̄o in carcere tota nocte ꝯfortātes chr̄ia nos q. ibi erāt: mane fctō almachio p̄n̄tantur. Cū aūt ſctūs vrbanus ad ſacrificandū ductus oraret: ſimulachrū corruit ⁊ tēplum: ⁊ viginti duo ſacerdotes gētiliū ſunt occiſi. Lectio. iij.

Ad hec almachius furibūdus ſanctos iuſſit crudeliſſime verberari. Urbanus aūt iterū miſſus: in carcerē: cū p tres dies populū ad ꝑſeuerātiam hortaret̄ die tertia nolēs imolare cū ſocijs decollat⁹ eſt. Carpaſi⁹ aūt a cede rediēs: ⁊ idolo q̄ſi victor ſacrificās a demone corripitur ⁊ deos blaſphemās ⁊ chr̄ianos iuictos ꝓdicās poſt paululū ſuffocat̄: Quod vidētes vxor eius ⁊ filia crediderūt in xp̄m ¶ Scē petronille v̄gis ad veſ. ⁊ ad mat.

die. 31 hy. Huius obitū. In. iij. noc.

Exaudi nos deus Oratio. ſalutaris noſter: vt ſicut de btē petronille v̄gis tue feſtiuitate gaudem⁹: ita pie d̄uotōis erudiamur affectu. p. ¶ Ex ge

Petronilla ſtis eius. L. j. ſcima filia fuit beati petri apl̄i. Que cū eēt ſpecioſa nimis ⁊ ex volūtate pr̄is febrib⁹ laboraret: diſcūbentibus apud eum diſcipulis ait ei qdā ex ipſis. Cū oēs a te ſanent̄ infirmi: cur petronillā iacere permittis? Cui petrus. Quia ſic ei expedit. Verūtn̄ ne putet̄ ĩpoſſibilitas ſanitatis meis ſmonib⁹ excuſari ait ad eā. Surge petronilla: ⁊ miniſtra nob. Que ſtati ſanata ſurrexit: ⁊ miſtrauit eis. R. Audiui.

Completo āt miſte L. ij. rio dixit ei petr⁹. Petronilla redi ad lectū tuū. Que ſtatim redijt: ⁊ cepit ſicut pri⁹ febricitare. At vbi cepit in dei amore eē ꝑfecta: eā ꝑfecte ſanauit. Comes autē flaccus ad eā venit: vt ipſam ꝓpter eius pulchritudinē vxorē acciperet. Cui illa rn̄dit. Si me in vxorē hr̄e deſideras: iube ad me venire v̄gines q̄ me vſq ad domū tuā debeāt ſociare. R. Ueni. L. iij.

Factū eſt autē vt triū dierū ſpatio accepto virgo ſctā ieiunijs ⁊ oronibus occuparetur: hn̄s ſecū feliculā v̄ginē collactaneā ſuā in dī amore ꝑfectā. Tertio itaq die veniēs ad eā ſctūs nicomedes pſbr̄: celebrauit myſteria chr̄i. Uirgo autē ſacratiſſima mox vt chr̄i ſacramētū accepit: reclinās ſe ĩ lectulo emiſit ſpū̄. Matrone autē q̄s flaccus miſerat ei⁹ obitū ⁊ exeqas celebrātes: ad dn̄ſ ſunt ꝯuerſe. Corp⁹ autē btē petronille via ardeatina ſepl'tū eſt R. Regnū. Sctōꝝ marcellini ⁊ die. 2.

D petri martyrium. Oro.
eus q nos annua btōꝝ
martyꝝ tuoꝝ marcellini ⁊ petri
ſolēnitate letificas:pſta q̄s:vt q̊
rum gaudemus meritis ꝓuoce
mur exemplis. Per. ℭ Ex ge
ſtis eorum. Lectio.j.
C Um petrus exorciſta tene
retur in viculis tpe diocletiāi:
dixit arthemio in cuius carcer
erat:cuius filia a demonio vexa
baẗ. Si credideris in xp̄m:filia
tua ſanabiẗ. Cui arthemius Du
plicabo ſup te cathenas:⁊ ſi de⁹
tuus liberauerit te ⁊ ſanā vide
ro filiā meā credaȝ illi. Quod
cū feciſſet:dixit ei petr⁹. Uade
in domū tuā:q2 mō me videbis
ibi. Cuȝ aūt abijſſet ⁊ hec dice
ret vxori ſue:adeſt petr⁹tenens
ī manib⁹ſuis ſignuȝ crucis. Et
ſanata eſt ei⁹filia ⁊ oēs q erant
in domo baptizati ſunt. Lcō.ij.
T Unc iuit arthemius ad alios
incarceratos ꝓmittēs liberos
fieri quicūqꝫ vellēt eſſe chriſtia
ni. Quod cum fieret ⁊ rumor
ꝑueniſſet ad iudicē q̄ marcelli
nus ⁊ petrus illos q erāt i car
cere baptiçaſſēt:iuſſit eos detru
di in carcerem ſeparatim. An
gelus autē dn̄i abſoluēs ambos:
⁊ ducens eos ad domum arthe
mij:iuſſit vt ſeptē dieb⁹populuȝ
confortarent ⁊ octaua die ſe iu
dici preſentarent. Lectio.iij.

C Um ergo marcellinus ⁊ pe
trus in carcere non eſſent inuē
ti: iuſſit iudex arthemium cum
vxore ⁊ filia cuȝ ſacrificare nol
lent in terra lapidibus obrui:⁊
marcellinū vo ⁊ petruȝ decolla
uerunt. Quorum aīas veſtibus
ſplendidis ⁊ gēmis indutas do
rotheus q eos decollauit: vidit
angelorum manibus in celum
deferri. Unde ipſe chriſtianus
effect⁹in pace quieuit. ℭ San die. 8
cti medardi epi. Oratio.
E Xaudi dn̄e preces nr̄as
q̄s in ſci medardi ꝯfeſſoris tui
atqꝫ pōtificis ſolēnitate deferi
mus:vt q tibi digne meruit fa
mulari:ei⁹itercedētib⁹meritis:
ab oib⁹nos abſoluas petis.p.d.
ℭ Ex geſtis eius. Lcō.j.
B Eatus medardus germā
dēſis eps frater fuit btī gildar
di rothomagēſis pōtificis. Hi
duo preclariſſimi viri: vna die
nati vna die ad lr̄as poſiti:vna
die ep̄i ꝯſecrati fuerēt ⁊ vna die
ad xp̄m felicit̄ migrauerēt. Igiẗ
dū btūs medardus puer eſſet ⁊
portaret caſulā quā mr̄ ſua illi
dederat ad artificē deferēdam:
cuidā ceco ſibi obuiāti eā dedit.
Simil'r aūt qcqd ad eſcā acci
piebat ꝓ ſe:egenis dabat ⁊ ipſe
ꝑ totā diē fame cruciabaẗ. l.ij.
C ū aūt eēt puer in ſcholis ꝑ
dixit cuidā coetaneo ſuo noīe

eleutherio:q cōparē in actione publica comitiuā aſſumerent: z q in etate.xxx. annoꝝ ipſe eleutherius futurꝰ eēt epſ. Qđ z rei ꝓbauit euētꝰ. Proficiens igiť beatus medardus de ꝟtute in ꝟtutē:ad ſacerdotalē gradū meruit promoueri. Lcō.iij.

Cum ergo iam btūs vir multimodis fulgeret virtutum ſtudijs:famaqȝ eius per orbē volitaret pontifice vermādienſi defuncto factus eſt ibidē epiſcopus z.xv.annis pōtificale officiū laudabiliter impleuit. Tādē igiť ſenex z plenus dieꝝ ac bonoꝝ opeꝝ ad dñȝ migrauit. In hora aūt ſui tranſitus vuulcarius pſbr̄ eiꝰ vidit celos apertos: z ante corpus illius luminaria diuina ꝟtute fulgētia a cūctis q aſtabāt viſa ſunt. ¶ Sctoꝝ

dic.2. primi z feliciani martyꝝ. Oro.

Fac nos qs dñe ſcōꝝ tuoꝝ pmi z feliciani ſemꝑ feſta ſectari:z eoꝝ ſuffragijs ꝓtectionis tue dona ſentire.p. ¶ Ex geſtis eorum. Lectio.j.

Temporibus diocletiani z maximiani pmus z felicianus accuſati apud eos a pōtificibꝰ tēploꝝ in carcerē detrudunť: ſȝ ſtatim ab angelo cōfortati ſunt ſoluti. Preſentati vero pſidi: cū ſuperari nō poſſent abinuicem ſeparanť. Cum aūt felicianum emollire nō poſſet iuſſit clauos in manibus z pedibus eiꝰ figi:z ſic triduo pendētē in ſtipite nihil penitus miniſtrari: z poſt in carcerem retrudi. Lectio.ij.

Sequenti die iuſſit pmum adduci:z dixit ei. Ecce frater tuꝰ conſentiens imperatoribus magnus eſt i palatio ipſoꝝ. Unde ſi tu ſic feceris: ſocius eiꝰ eris. Reſpondit pmus. Noui docete me angelo qd de feliciano feciſti: z vtinam merear ei iungi. Tunc iratus preſes iuſſit poſt multa ſupplicia plumbum bulliens in os eius infundi: aſtāte feliciano vt terrereť. Lcō.iij.

Poſt hec iuſſit eos in theatrum ſimul duci: z duos leones immitti. Qui ſtatim ad pedes eorum corruētes: eis ceperūt blādiri. Ad hoc ſpectaculū pluſqȝ.xij. millia hoiuȝ ꝯuenerūt. Quoꝝ qngētī cū ſuis oibꝰ crediderūt. Tūc vidēs pſes eos non poſſe vinci:iuſſit eos ex̄ amphitheatrū decollari. ¶ Sci barnabe apli.

dic.11 Quesumꝰ ops deꝰ: Oro.

vt beatꝰ barnabas apl̄s tuū ꝓ nobis imploret auxiliū:vt a nr̄is reatibꝰ abſoluti:a cūctis etiaȝ periculis eruamur. Per.

¶ Si feſtū beati barnabe i paſchali tpe euenerit:legant tres prime lectiones: alio vero tpe addantur ſequētes. Lectio.j.

Sanctus barnabas cypriꝰ genere: vnus de .lxxij. xp̄i discipulis sctm̄ paulʒ nouiter cōuersuʒ duxit ad apl'os: ⁊ narrauit eis quomodo conuersus fuerat. Tantā aūt meruit glīaʒ xp̄i: q̄ a spū sctō electus aplus cū btō paulo predicauit: ⁊ multa miracula fecit. Lectio .ij.

Cum aūt eēt in iconio ciuitate: viso apparuit ioānni discipulo ⁊ ꝯsobrino eius dicēs. Cōstās esto ioānes: q̄r amodo nō ioānes sed marcus idest excelsus vocaberis. Qd̄ cū vigilās scō barnabe indicasset: rn̄dit. Caue ne alicui dicas qd̄ vidisti. Nā ⁊ mihi hac nocte apparuit dn̄s dicēs. Cōstās esto barnaba: q̄r p̄mia eťna pcipies eo q̄ gentē tuā reliq̄sti ⁊ aiaʒ tuā ꝓ noīe meo tradidisti. Lcō .iij.

Cum ergo scūs barnabas cū paulo in antiochia p̄dicasset: ⁊ ad ptes occidētis cū paulo cā p̄dicatōis irent disponeret: rogabat paulū scūs barnabas vt p̄us irēt cypꝝ ad visitandū parētes suos: ⁊ postea in hierl'm simul irent. Lcō .iiij.

Interea angelꝰ appuit sctō paulo dicēs. Ne tardes venire i hierl'm: q̄r qdā frēs ibi te expectāt. Qd̄ cū scūs paulꝰ scō barnabe dixisset: rn̄dit. Fiat volūtas dei. Nūc āt cypꝝ vado: ⁊ ibi vitā finiēs te ampliꝰ nō videbo. Tū ora ꝓ me ad dn̄ʒ: vt ampliꝰ ei placeat ministeriū meuʒ. L.v.

Cum āt fiēs ad pedes eiꝰ se volutaret cōpatiēs ei paulus dixit. Noli flere frater q̄r sic ē volūtas dei. Naʒ ⁊ mihi dominus apparuit hac nocte dicēs. Ne ꝓhibeas barnabā ire cypꝝ: q̄r multos illuminabit ibi: ⁊ martyriū ꝯsūmabit. Et cū sic ab iuicē discessissent: barnabas ⁊ ioannes discipulus eiꝰ ꝑgrātes i cypꝝ multos i itinere ꝯuerterūt. Secū āt ferēs euāgeliū bti matthei sup egros illō ponebat: ⁊ ꝯtinuo sanabāt. Lcō .vj.

De cypro aūt exeūtes iuenerūt barieu maleficū: quem paulus dudum ad tp̄s lumine priuauerat: sʒ p̄cibus sergij pauli ꝓconsulis sanauerat. Et ab eo ꝓhibiti itrare paphū: venerūt ad locū vbi gētiles viri ⁊ femine nudi ludendo currebāt. Vñ idignatꝰ sctūs barnabas maledixit tēplū ⁊ statim pars tēpli cecidit ⁊ occidit plurimos paganoꝝ. Lcō .vij.

Cum ergo exiissent venerūt in salaminaʒ ciuitatē: ⁊ cepit apostolus synagogā iudeorum per euangeliū scti matthei ad chrīsti gratiaʒ introducere. Cū aūt ibi predicando multos conuertisset: comperiēs hoc barieu se-

ditionē excitauit in eos: et com-
prehēſum eū et multis iniurijs
afflictum querebat tradere iu-
dici ciuitatis. Lectio.viij.
Cognito aūt q euſebius vir
magnus et prepotens de genere
neronis imperatoris q illuc ad
uenerat: eriperet eum de mani-
bus eorū ligantes funē in col-
lo eius: dilaceratum penis a ſy
nagoga in hippodromiū traxe
runt: et deinde foris portā: et ibi
eum circundantes crudeliter
combuſſerunt. Lectio.ix.
Impij autē iudei nec ſic ſatia
ti de nece ei⁹ tulerūt oſſa ei⁹ et i
lo culo plūbeo recōdētes i mar
p̄cipitare volebāt. Interim ioā
nes diſcipul⁹ ei⁹ cū duob⁹ alijs
nocte rapuerūt ea: et ſepelierūt
in q̄dā crypta et ibi latuerunt
vſq ad tpa zenonis iperatoris
et gelaſij pape.ſ. vſq ad annos
dn̄i qngētos: et tūc ipſo reuelā
die. 12 te repta ſūt. ¶ Scōꝝ baſilidis
cirini na[bo]ris et naçarij. Oīo.
Sanctoꝝ tuoꝝ baſilidis ci
rini naboris et naçarij q̄s
dn̄e natalitia nobis votiua re-
ſplēdeāt: et qd illis ꝯtulit excel-
lētie ſempiterna: fructibus nr̄a
deuotiōis accreſcat. Per. ¶ Ex
gestis eorum. Lectio.j.
Dyocletiano deſeuiēte in
chr̄ianos q̄tuor milites romani
videlicet baſilides cirinus na-

bor et naçarius nobiliſſimis or-
ti natalib⁹ apud aurelianū chr̄m
p̄dicātes ab aurelio vrbis p̄fe-
cto capti cū ſacrificare nollēt
in carcerē miſſi ſunt. Lco.ij.
Quo in loco exiſtentes orāti-
bus ipſis maximus ſplēdor to-
tum carcerē repleuit: ita vt cu-
ſtos carceris marcellus et mul-
ti alij i chr̄m crediderūt. Poſt
modū educti d carcere cū mul
tū diſputaſſent de fide cū ipera
tore maximiano fecit eos ſcor-
pionibus lacerari et in carcerē
iterum recludi. Lectio.iij.
Poſt dies ſeptē de carcere edu
cti ante imperatorē ſteterunt.
A quo cū ſacrificare nollent
ſentētiā decollatiōis ſuſceperūt.
Igit̄ decapitati feris ſunt expo
ſiti ad deuorādū. Sꝫ p dei vir-
tutē corpa eoꝝ cuſtodita ſunt: et a
chr̄ianis honorifice ſepulta.
¶ Sci antonij ꝯfeſſo. de ordi- die. 13
ne fratrum minoꝝ. Oratio.
Eccleſiam tuā de⁹ bti an-
tonij ꝯfeſſoris tui ſolēni
tas votiua letificet: vt ſpūalib⁹
ſemp muniatur auxilijs: et gau-
dijs perfrui mereat̄ eternis. P.
¶ Ex geſtis eius. Lectio.j.
Beatus antonius natione
hiſpanus fact⁹ frater mi-
nor tanti feruoris fuit i fide q
circa p̄mordia ſui igreſſus trā
ſiuit ad ſarracenos: vt marty-

riū ſuſtinendi. Deo vero aliter diſponēte cū rediret ꝑ mare: delat⁹ ē in italiā ꝑter ꝓpoſitū. Et ibi remanēs inter frēs vacādo quieti ſolitudini orōnib⁹ ⁊ meditatiōib⁹: tāte ſe dedit ſimplicitati ꝙ qd lateret i hoie neſciret. Cum aūt tandē cōpul- L. ij. ſus cōpelleret ad faciēdā collationē fratribus: tāta gr̄a in verbis tanta ſapiētia i corde ſunt inuēta: ꝙ viſum eſt oibus in ſtupore. Poſtmodū vo tm̄ fecit fructū in pp̄lo p̄dicādo ↄfeſſiones audiēdo hereticos ipugnādo corrigēdo magnates: dādo cūctis ↄſilia ſalutaria: ꝙ vix lingua ſufficeret explicare. L. iij. Porro diabolus eius ſalutaribus actibus inuidens: q̄dā nocte eū voluit iugulare. Sed inuocato noie glioſe vginis: ⁊ illuſtrata cella ei⁹ ſupni luminis claritate: ſtatim diſceſſit. Infirmat⁹ aūt apud paduā: vbi diutius p̄dicauit: btō fine quieuit: ⁊ cū ſummo honore ſepult⁹ eſt.

¶ Scōꝝ viti ⁊ mode. mar. orō.

die. 15 Deus qui nos annua ſcōrū martyrū tuoꝝ viti ⁊ modeſti ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpiti⁹: vt quoꝝ gaudem⁹ meritis accēdamur exēplis. p.

¶ Ex geſtis eius. Lcō. j.

Beatus vitus puer. xij. annoꝝ a pre crebro vberabat: ex eo ꝙ idola ↄtēnebat ⁊ ipſa adorare nolebat. Qđ audiēs p̄fect⁹ eū ad ſe adduci fecit: ⁊ nolētē ſacrificare fuſtibus cedi iuſſit. Brachia āt ꝑcutiētiū ⁊ man⁹ p̄fecti ſtatim aruerūt: ſ; ad orōnē ei⁹ manus p̄fecti ſanata eſt. Pater vo volēs eū ad ſuā pſidiā reducere: ſatagebat animū pueri diuerſis canticis ⁊ puellarū luſibus reuocare. Lcō. ij.

Cum aūt incluſiſſet eū in quodā thalamo: ſeptem angeli venerūt ad ↄfortandum vitū. Quos cū pater ei⁹ vidiſſet: ſtatim cecus effectus eſt: Cūq; ꝓmitteret ioui ſi viſum ſibi reddidiſſet houē cū cornibus aureis: ⁊ nihil ꝓficeret: filiū rogauit: ⁊ ipſe eū ſuis orōnib⁹ ſanauit. Tādē angelo admonente cū modeſto pedagogo ⁊ creſcētia nutrice nauē aſcēdūt: ⁊ ad aliā terrā vadūt. Lcō. iij.

Poſtremo cū filiū diocletiani iperatoris a dmone liberaſſ;: ab ipſo iperatore i carcere cū modeſto ⁊ creſcentia detrudit: ac cū eiſdē magna mole ferri opprimit. S; ipſi ab ipſa p̄ſſura ferri liberati ſunt: ⁊ carcer illuminat⁹ ē. Tandē ſupatis clibano ardēti ⁊ fera imaniſſima: nouiſſime in eculeo torti: ſ; ab angelo liberati: ab ipſo portati ſunt iuxta q̄ndā fluuiū: vbi

orantes aias deo reddiderunt.

die. 16 ¶ Sci martialis ep̄i. ꝛ ꝯf. oro.

OMnipotens sempiterne deus: q beatū martialem ꝯfessorē tuū atq; pōtificē eccl'ie tue scē ꝑesse voluisti:q̄s vt eius suffragantibus meritis pietatis tue gratiam largiaris. Per.

¶ Ex gestis eius. Lectio p̄ma.

BEatus martialis puer iuſſu dn̄i a beato petro baptizatus ē. Asserit quoq; a nō nullis fuiſſe puerulus ille magnus de quo xp̄s contēdētibus aplis de primatu dixit. Niſi effi ciamini vt paruulus iste:nō intrabitis i regnū celoꝝ. Lcō. ij.

POſt miſſionē vero ſpiritus ſci btō petro apl'o ꝛ cōſobrino ſuo inſeparabiliter adhe rēs:cū eodē romā vſq; ꝑuenit. Ubi reuelatione a dn̄o facta a btō petro miſſus eſt lemonicas ciuitatem ꝛ ad alias galliarum ꝓuincias chr̄im euangelizare. Poſt innumera vero hominū millia ei᷒ predicatione chriſto famulantia: ſex mortuos fertur ſuſcitaſſe. Lectio tertia.

TAndē fundatis ꝛ ꝯſecratis ab eo eccleſijs cathedralibus in eiſdem prouincijs ſignis ꝛ virtutibus clarus fidē ꝛ cultum xp̄i ꝗplurimum dilatauit. Appropinquante autem vite ſue termino: a dn̄o rūſum accepit poſt qntūdecimū diem ſe eſſe migratuꝝ. Statuto itaq; die: chr̄s ihesus ſibi apparēte cuȝ cetu angeloꝝ clamantiū ꝛ dicē tium: Beatus quem elegiſti ꝛ aſſumpſiſti dn̄e: cum ineffabili claritate i eterna tabernacula introductus eſt. ¶ Sanctoruȝ die. 16 cirici ꝛ iulite. Oratio.

DEus q nos ꝯcedis ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ cirici ꝛ iulite natalitia colere:da nobis i eterna btitudine de eoꝝ ſocietate gaudere. p. ¶ Ex geſtis eoruȝ. L. j.

IUlita nobilis matrona perſecutionē q̄ erat i iconio declinare cupiens cuȝ filio ſuo cirico qui erat annoꝝ trium in tarſum cilicie venit. Alexāder autē preſes comperto q᷒ xp̄iani eſſent ꝑſuadebat eis vt chriſtum abnegarent. Lectio. ij.

Cumq; iulita nollet ſacrificare: precepit eā preſes crudis ner uis flagellari Quod vidēs beatus ciricus ſpiritu ſancto iſpiratus qui hec per etatē non poterat clamabat. Chriſtianus ſuȝ. Cumq; preſes ei blandiretur ꝛ ille in eadem ꝯfeſſione perſiſteret de alto precipitatus martyriū conſummauit. Lectio. iij.

Beata aūt iulita gratias agēs deo q filium ſuum in celoꝝ regno receperat in ſancta ꝯfeſſione permanens: excoriata eſt ac

bullienti pice perfuſa ac demũ
decollata. Hoꝝ corpora ab an-
gelo collecta a chriſtianis ſunt
die. 18 honorifice ſepulta. ¶ Sanctoꝝ
marci ⁊ marcelliani. Oratio.
Preſta q̃s omñs deus: vt qui
ſctõꝝ martyrũ tuoꝝ mar-
ci ⁊ marcelliani natalitia coli-
mus: a cunctis malis imminen-
tibus eorũ interceſſionibus li-
beremur. Per. ¶ Ex geſtis
ſancti ſebaſtiani. Lcõ. j.
Marcelliano ⁊ marco ge-
minis fratribus capitali ſentẽ-
tia condemnatis: impetraue-
runt amici. xxx. dierũ inducias
vt eos interim ad ſacrificandũ
idolis emollirent. Accedentes
igitur mater ⁊ pater ⁊ cõiuges
cum filijs: nitebantur eos mo-
dis quibus poterant emollire.
Verũ ipſi cõfortati verbis ſcti
ſebaſtiani nõ ſolũ nõ acquieuerũt
ipſis: ſ; ⁊ cum liberati a nicho-
ſtrato poſſẽt fugere noluerũt. R. ij.
Vnde ambo fratres liga-
ti ad ſtipitem in manib⁹
acutis cõfixi ſunt clauis. Quib⁹
dicebat fabianus pfectus. Tã-
diu ſtabitis fixis plãtis: quouſ-
q; dijs debitum reddatis offici-
um. Tunc ambo i vno ligno cõ
fixi: pſallebãt dicẽtes. Ecce q̃
bonũ ⁊ q̃ iocũdũ habitare fra-
tres in vnũ. Et iterũ dixerũt fa-
biano. Nunq̃ tã bñ epulati ſu-
mus. Modo enĩ cepimus eſſe
fixi in amore xp̄i. Lectio. iij.
Et iterum dixerunt. Vtinam
nos ſic eſſe pmittas: q̃diu cor-
poris huius tegimur indumen-
to. Cumq; trãſiſſet vna dies ⁊
vna nox ⁊ illi in hymnis ⁊ pſal
mis perſeuerarẽt: iuſſit eos lan-
ceis per latera tranſuerberari.
Sicq; ſci xp̄i martyres p mar-
tyrij gliã ad celũ migrauerũt.
¶ Sctõꝝ geruaſi ⁊ ꝓthaſi. O. die. 19.
Deus qui nos annua ſctõ
rũ tuoꝝ geruaſi ⁊ ꝓtha
ſij ſolennitate letificas: cõcede
ꝓpitius vt quorum gaudemus
meritis accendamur exẽplis. P.
¶ Ex libello quẽ repe [illegible]
ambroſius ad caput eorũ [illegible] ⁊
alijs geſtis eorum. Lectio. j.
Geruaſius ⁊ ꝓthaſius filij
fuerũt gemelli ſctõꝝ vita-
lis ⁊ valerie. Quib⁹ ſuccedẽtes
domũ ꝓpriã ⁊ res vniuerſas pa
rẽtũ vendẽtes pretiũ dederunt
pauperib⁹ ⁊ familie ſue: quã et
ingenuã fecerũt. In vno quo-
q; cenaculo ſe concluſerũt p decẽ
annos: lectionibus ⁊ orationibus ⁊
ieiunijs inſiſtentes. Lectio. ij.
Audiens autem nero famam
eorum iuſſit eos inquiri. Inuẽ-
ti vero adducti ſunt: ⁊ in carce
rem recluſi. Volẽte autem ne
rone poſt triduũ eos ꝓducere
venit ad eos angelus dñi dicẽs

Nolite timere per vos eniꝫ cōfundetur nero. Lectio.iij.

Cuꝫ autē poſt triduū adducti eſſent corā nerone: tenebre facte ſunt ſuper faciē eius ꝛ ſcōꝝ facies viſe ſūt ſicut ſol. Admirātes aūt miniſtri dixerūt. Dij nři obſcurauerūt celareꝫ ꝛ lux chřianoꝝ illuminauit eos. Nero vero repletus ira dixit. Malefici ꝓpter vos tempeſtatem a dijs meis patior. Lectio.iiij.

Deinde cū nec blādicijs nec terroribus nec promiſſis flecti poſſent: a nerone ceſi: iuſſi ſunt mediolanuꝫ duci: ꝛ ab anolino ꝓſide ciuitatis ad ſacrificandū cōpelli. Superueniēte autē illuc aſtaſio comite qui ꝓficiſcebat ad bellū occurrerūt: ei tēpli cultores dicentes. Si vis letus reuerti ad auguſtū: geruaſiū ꝛ ꝓthaſiū ſacrificare ꝯpelle. Vehemēter enim dij nři cōmoti ſūt de coꝝ contemptu. Lectio.v.

Cum igit adducti eēnt corā aſtaſio ꝛ ipſe eos induceret ad ſacrificādū: vt expeditio ſua validior fieret dixit geruaſius. Victoriam de celo a deo oipotēte tu debes requirere: nō a ſimulachris. Propter qd indignatus iuſſit eū tandiu plumbatis contundi vſqꝫ dum ſpiritū penitꝰ exhalaret. Lcō.vi.

Illo vero amoto: iuſſit adduci ꝓthaſiū: admonens: ne ſimileꝫ fratris ſententiam incurreret. At ille. Age qd cepiſti: vt poſſit mihi cū fratre meo hodie benignitas ſaluatoris occurrere. Cūqꝫ in nullo flecti poſſꝫ fuſtibus ꝑmo ceſus: deinde decollatus eſt. Quoꝝ aūt corpora philippus cū filio ſuo nocte ſepeliuit in domo ſua. Lcō.vij.

Tempore vo btī ambroſij apparēte ſibi i v.ſiōe prio ꝛ ſcdo ꝛ tertio reuelatū eſt ſibi: ꝙ in loco in quo orabat eſſent corpa martyꝝ ſibi apparētiuꝫ ī viſiōe: in arca coopta terra.xij. pedū altitudine. Et dcm̄ ē ſibi vt illā eleuaret: ꝛ in noīe coꝝ eccleſiā conſecraret. Lcō.viij.

Conuocatis vero ep̄is oībꝰ p circuitū retulit vniuerſa q̄ viderat. Et ipſis coraꝫ poſitis ꝑmus terre foſſor acceſſit: ceteri vo epi ꝓſecuti ſūt. Fodiētes vo ꝑuenerunt ad arcaꝫ. Quā apriētes inuenerūt quaſi ipa hora poſitos ſcōs miro odore fragrātes: ꝛ ad caput coꝝ libellū: in quo ſcripta erāt q̄ ſupradicta ſūt d fine ꝛ ortu coꝝ.

¶ Auguſtinꝰ d ciuitate di.l.ix.

De reptione vo coꝝ ꝛ miraculo ibi ſcō refert auguſtinꝰ ſic. Miraculū qd mediolani factū eſt cum illic eſſemus: ad multoꝝ notitiā potuit

peruenire: quia vniuerso pp̄lo teste res gesta est: concurrente ad corpora martyrū geruasij et prothasij. Que cū penitus ne scirent: epo ambrosio reuelata repta sunt. Ubi cecus depulsis veteribus tenebris diem vidit.

dic. 22 ¶ Scõꝝ decē milliū mar. Orō.

D Eus qui ad imitandum passionis tue exēplū beatos achatium et socios eiusdē decē millia martyꝝ crucis patibulum subire fecisti: cōcede ꝓpitius: vt q̄ passionē coꝝ veneramur in terris: passiōis tue remedia ꝯsequi mereamur in celis. Qui vi. ¶ Ex gestis eorū. L. j.

C Um gadareni et eufratēses ꝯtra romanū imperiū rebellare cepissent: adrianus et antonin⁹ imperatores irati exercitū. xvj. milliū militū cōgregantes: simulachra quoqȝ deoꝝ suorū iouis videlicet et apollinis q̄bus sperabāt se ꝯseq̄ posse victoriā secū ducētes ꝯtra eos castrametati sunt. Uidētes autem multitudinē hostiū (nā cētū millia hoīes erant) magno terrore ꝑcussi: cū septē millibus militū fugam arripuere. Lectio. ij.

P Rimicerius aūt militū achatius nomine et elyades dux dixerūt ad nouē millia q̄ remanserāt. Uenite sacrificemus dijs nostris: vt per eos de hostibus nostris victoriam cōsequamur. Qui vitulū sacrificātes: abūdātiori formidie ꝯsternati fugā arripuere. Angelus aūt dn̄i fugientib⁹ obuians dixit. Uos sacrificātes idolis territi estis: et in fugā ꝯuersi? Sed credite iesū chr̄m filiū dei regem imortalē: et ipse pugnabit ꝓ vobis. L. iij.

C Um hec et alia plura angelus dixisset: oēs clamare ceperūt dicentes. In te domine iesu christe credimus: et ea que angelus tu⁹ iste nobis reserauit ꝓmittimus esse facturos. Tūc hostes in eos impetū facientes angelo pro nouē millibus pugnante alij in lacu ꝓximo submersi. alij ꝑcipitio interēpti: oēs penitus sunt ꝯtriti. Tunc angelus dn̄i duxit sanctos in vertice mōtis ararath: qui distat ab alexādria stadijs q̄ngētis. Lcō. iiij.

C Umqȝ ibi in medio coꝝ sederet aperti sunt celi et septē alij angeli ad ipsos descēdētes eos docebant atqȝ dicebant. Beati estis q̄ credidistis deo excelso et viuēti. Post tres dies ab imperatoribus q̄remini: sȝ ne timeatis eos qꝛ vobiscū est dn̄s. Igit̄ imperatores post dies tres audito ꝙ chr̄iani essent nimio dolore ꝯsternati cinerē sup capita sua posuerūt et qnqȝ dieb⁹ a cibo et potu abstinuerūt. Lcō. v.

R escripſerunt aūt imperatores
ep̄lam quoqȝ regibus: videlicet
ſapori adriano maximo tiberia
no ⁊ alij maximo vt ad ſe veni-
rent: ⁊ qd de huiuſmodi hoib⁹
agendū eſſet cōſulerēt. Illi ve-
ro exercitu cōgregato ad ipera
tores venerunt. Miſſi ergo q-
dam ad ſanctos: inuenerūt eos
in vertice montis deū laudan-
tes. Quos vt vidit achati⁹ di-
xit ad reliqs: Surgite ⁊ contra
exercitū diaboli orōni vacate.
Illis aūt humiliter dn̄m depre
cātib⁹ venit vox de celo dicēs.
Audiui quē petiuiſtis. Ne pa-
ueatis eos qui occidūt corpus.
Ego enim dominus vobiſcum
ſum confortans vos. Lcō. vj.

M iſſi ergo apparitores ad eos
accedentes dixerunt. Mādāt
vobis imperatores: vt veniatis
ad illos. Qui de monte ꝓtinus
deſcendentes: coram imperato-
ribus ſteterunt. Adrianus au-
tem vt cognouit cauſam: ⁊ mo
dum quo chriſtiani effecti eſ-
ſent: furore replet⁹ dixit. Quia
vos in chriſto credidiſtis: pro-
culdubio eius penas ſuſtine-
bitis. Illi vero eius contemnē-
tes minas: iuſſi ſunt lapidibus
obrui. Lapides autem in faci-
em lapidantium vertebantur:
⁊ eos repercutiebāt. Lcō. vij.

P oſt hec iperator precepit eos
flagellari. Dum autem cederen
tur achatius dixit ad ſocios.
Perſeuerate fratres: quoniā
qui perſeuerauerit vſqȝ in finē
hic ſalu⁹ erit. Cumqȝ oraſſent
terremotus factus eſt magn⁹:
⁊ manus verberantium arue-
runt. Erat autē in exercitu re-
gis maximi quidā magiſter mi
litū nomine theodorus habēs
ſub ſe mille milites. Qui hu⁹
miraculi ſtupore commotus: ex
clamauit dicens. Domine deus
celi ⁊ terre qui opē miſericor-
die tue nouem millibus contu
liſti: dignare nos peccatores cū
ſanctis martyribus tuis cōnu-
merare. Et hec dicens: cū ſuis
mille ad ſanctos dei ſe tranſtu-
lit. Sicqȝ deus vineam ſuā de-
cem militum palmitum nume
ro compleuit. Lectiō. viij.

T unc maximus rex dixit: im-
peratoribus. O iperatores quā
tam pro vobis patior iniuriā.
Et ꝯuerſus ad ſanctos ait. Au
dite me decem millia viri. Hor
tor vos vt ſacrificantes irā me
am effugiatis: ne male ꝑeatis.
Cui achatius. Deum haben-
tes viuū nil tui curamus. Qui
bus verbis maximus furore re-
pletus iuſſit multitudinem cla
uorum acutiſſimorum fieri: et
eos ſpargi per ſtadia. xx. vt exer
citus ſanctorum nudis plantis

ſuper eos incederet. Angeli autem domini clauos in vnū aceruum coaceruauerunt:ne pedes ſanctoꝝ lederentur. Lectio.ix.

Maximo vero mandante vt ad inſtar chriſti paterentur: miniſtri iniquitatis calamis acutiſſimis latera eoꝝ aperuerunt:⁊ coronas ſpineas ſuper ſingulorum capita poſuerunt. Tandē data ſnīa i mōte araratħ crucifixi ſunt hora diei.vj. Eadē hora terra mota eſt ⁊ petre ſciſſe ſunt. Sancti aūt ꝓ eis qui eoꝝ paſſionis memoriā p ieiuniū ⁊ ſilētiū celebrarēt orātib⁹: facta eſt vox de celo oib⁹ audiētibus: orōnē eoꝝ eē exauditā aſſerēs. Igiť hora nona ſcōꝝ eiē carne ſolute:ad regna celeſtia tranſlate ſunt. Eadem hora imēſum lumē ſuper eoꝝ corpora emicuit.

¶ In vigil. ſci ioā. bapti. L.j.
Dic.23 vel. vij. ſi dñica fuerit. ſm lucā.

Fuit in diebus herodis regis iudee ſacerdos qdā nomie çacharias de vice abia: ⁊ vxor illius de filiabus aaron: ⁊ nomē eius eliſabetħ. Et rel.

Homelia venerabilis bede preſbyteri. Lectio.j. vel ſeptima.

Ex iuſtis parentibus ioannes eſt genitus: vt eo cōfidentius iuſtitie pcepta pplis daret:q̄ hec ipſe nō quaſi nouitia didiciſſet:ſꝫ velut hereditario iure a ꝓgenitorib⁹ accepta ſeruare. De ſacerdotali ꝓſapia ortus eſt:vt eo potēti⁹ imitationē ſacerdotij pconiçaret: q̄ ipm ad ſacerdotale genus ptinere clareſceret. R.ij. vel. viij.

Redemptor eteni nr̄ i carne apparēs:ſicut ex nob fieri dignatus eſt regnū nobis celeſte tribuendo:ita ēt pōtifex factus eſt ſemetipſum ꝓ nobis offerendo hoſtiā deo in odorē ſuauitatis. Vn̄ ſcriptū eſt. Tu es ſacerdos in eternū ſm ordinem melchiſedech. L.iij. vel.ix.

Melchiſedech qppe vt legimus ſacerdos dei ſūmi lōge legalis ſacerdotij tpa preceſſit:offerēs tūc panē ⁊ vinū. Et ideo ſacerdos redēptor nr̄ dicitur eſſe ſm ordinē melchiſedech:q2 ablatis victimis legalib⁹ idē ſacrificij gen⁹ in miniſteriū ſui corpis ⁊ ſanguinis in nouo teſtamēto offerēdū inſtituit. Ad veſper. ſuper pſal. aña.

Ingreſſo çacharia tēplū dñi apparuit ei gabriel angelus ſtans a dextris altaris incenſi. Cap.

Priuſq̄ te formarem in hiere.
vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires cap. 1.
de vulua ſanctificaui te: ⁊ prophetas in gentibus dedi te. R.

Inter natos. ẏ. Hymn⁹.

Ut queāt laxis reſonare fibris:mira geſtoꝝ famuli tuoꝝ ſolue

ſolue polluti labij reatum ſan-
cte ioánes. Nuncius celſo de
niens olympo:te patri magnū
fo:e naſciturum nomē ⁊ vite ſe
riē gerēde: o:dine ꝓmit. Ille
ꝓmiſſi dubius ſuperni:perdidit
prōpte modulos loquele:ſed re
fo:maſti genit⁹ perempte o:gana
vocis. Uentris obſtruſo poſit⁹
cubili:ſenſeras regem thalamo
manentem:hinc parēs nati me
ritis vterqꝫ abdita pādit. Lau
dib⁹ cives celebrant superni:te
de⁹ ſimplex pariterqꝫ trine ſup
plices ⁊ nos veniā ꝑcamur:par
ce redemptis. Amē. ℣. Fuit hō
miſſus a deo. ℟. Cui nomen erat
ioannes. Ad magt aña. Pro eo
ꝙ non credidiſti verbis meis : eris
tacēs ⁊ non poteris loqui vſqꝫ in
diem natiuitatis eius. Oratio.

Perſta
queſu-
mus omni-
potēs deus
vt familia
tua per viā
ſalutis ince
dat: ⁊ beati
ioánis pre-
curſoris ho:
tamenta ſe-
ctando ad eū quē p:edixit ſe-
cura perueniat Dñm noſtrū ie-
ſum xp̄m. In die ad mat. inuit.
Regē precurſoris dñm. Uenite ado

remus. ꝑs. Uenite. Hymnus.
Antra deſerti teneris ſub
annis ciuium turmas fu
giēs petiſti ne leui ſaltē macula
re vitā famie poſſes. Prebuit
hirtū tegimē camelus artubus
ſacris ſtrophiū bidētes cui la-
tex hauſtū ſociata paſtū mella
locuſtis. Ceteri tm̄ cecinere
vatū co:de p̄ſago iubar affutu
rū tu qđē mūdi ſcelus auferen
tē indice ꝓdis. Nō fuit vaſti
ſpatiū p o:bis ſctio: qſqꝫ geni
tus ioáne q nefas ſecli meruit
lauātē tingeꝛ lymphis. Laudi
bus. In j. noct. aña. Priuſqꝫ te
fo:mares in vtero noui te ⁊ anteqꝫ
exires de vētre ſctificaui te. ꝑs. Bea 1
tus. Aña. Ad oīa q̄ mittā te ibis
dicit dñs ne timeas ⁊ q̄ mādauero
tibi loqueris ad eos. ꝑs. Quare. 1
Aña. Ne timeas a facie eo:ū:q: ego
tecū ſum dicit dñs. ꝑs. Dñe qđ. 2
℣. Alia. Oratio anſelmi ad bea
tum ioannem. Lectio prima.

Sancte
ioánes
tu ille ioan
nes qui deū
baptiçaſti.
Tu pus ab
archangelo
laudat⁹ q̄ꝫ
genit⁹ a pr̄e
pri⁹ plenus
deo q̄ꝫ nat⁹

ex matre pri⁹ noſcēs deū ꝙ notus in mūdo. Tu aūt mōſtraſti mſi grauidā mrem dei: ꝙ grauida mr te dici. Tu es de quo dixit de⁹. Inter natos mulierū non ſurrexit maior. ℞. Fuit hō miſſus a dō cui nomē erat ioānes: hic venit vt teſtimoniuꝫ perhiberet de lumine ⁊ pararet dño plebē pfectā. ℣. Erat ioānes in deſerto pdicās baptiſmū penitētie. Hic. L. ij.

HO te dñe taꝫ magnū: tam ſciſſi: tā btiſſi: ad te vēit ſceleroſus vermis erūnoſus homūcio: iā e mortuo ſenſu vixiſſe ſe dolēs ſed mortua aia ſibi nimis dolēdus peccator. Ad te tā magne amice dī venit valde timēs dubius de ſalute ſua: qꝛ certus de magna culpa ſua ſed ſperās de maiori gfa tua. ℞. Eliſabeth ȥacharie magnū viꝝ genuit ioānē baptiſtā precurſorē dñi. Qui viā domino pparauit in eremo. ℣. Erat qdē infecūda corpe ſꝫ ſeruata myſterio caruitqꝫ ſterilitatꝭ opprobrio gignēdo filiū de celo pmiſſuꝫ. Qui. L. iij.

MAior eſt dñe gfa tua ꝙ cl'pa mea: qꝛ plus potes apud deū ꝙ delere ſcelera mea. Ad te ergo quē gratia fecit tā amicū dei: ad te confugit anxius quē iniqtas fecit taꝫ reū dei. Ad te quē tam btiſſi fecit gfa ego quē tā miſeruꝫ fecit neqtia. Uere dñe fateor iniquitas mea me fecit talē: ſed te talē nō tu ſꝫ gratia dei tecū. ℞. Priuſqꝫ te formarē in vtero noui te: ⁊ anteqꝫ exires de ventre ſanctificaui te. Et prophetam in gentibus dedi te. ℣. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce conſtitui te ſuper gentes ⁊ regna. Et prophetaꝫ. Gloria. Et prophetam. In. iij. noctur. añ. Miſit dñs manum ſuam ⁊ tetigit os meū ⁊ prophetam in gentibus dedit me dñs. ps. Cū inuo. Añ. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce ꝯſtitui te ſup gētes ⁊ regna. ps. Uerba. Añā. Dñs ab vtero vocauit me de ventre mrīs mee recordat⁹ eſt noīs mei. ps. Domine d. ℣. Poſuiſti.

Lectio. iiij.

MEmēto ergo domine vt ſicut gratia dei te ſic ſublimauit: ſic miſericordia tua erigat quē culpa ſua ſic humiliauit. Heu me qualeꝫ me feci? In peccatis eniꝫ cōceptus ⁊ natus ſum ſed abluiſti me domine: ⁊ ego prioribus ſordidaui me. Reformaſti in me imaginem amabilem tuam: ⁊ ego ſuperinduxi odibilem imaginem. Heu heu cuius? o cur nō odi

eius imitationem cuius ſic hor
reo nomen? R. Deſcēdit angelus
domini ad çachariā dicens: accipe
puerū in ſenectute tua: Et habebit
nomen ioannes baptiſta. V. Ne ti-
meas çacharia quō exaudita eſt ora
tio tua: ⁊ eliſabeth vxor tua pariet
tibi filium. Et habebit. Lectio. v.

Ille ſpōte cecidit: ego vo-
lēs ſordui. Sed ille nulla
ꝑcedēte delicti vīdicta ſupbiēs
peccauit: ego viſa ei⁹ pena ꝯtē-
nens ad pcm̄ ꝓperaui. Ille ſe-
mel in innocētia ꝯſtitutus: ego
deſtitut⁹. Ille ꝯtra eū q ſe fecit
ego ꝯ eū qui me fecit ⁊ refecit.
Ille dereliqt deū ꝑmittētē: ego
fugi deū ꝓſequētem. Ille pſtat
in malitia deo reprobante: ego
cucurri in illā deo reuocāte. R.
Hic ꝑcurſor direct⁹ ⁊ lucerna lucēs
ante dn̄m ipſe eſt eniʒ ioannes qui
viam dn̄o ꝑparauit in eremo: ſed ⁊
agnum dei demōſtrabat: Et illumi-
nabat mentes hoīum. V. Erat ioā-
nes in deſerto baptizās ⁊ ꝑdicans
baptiſmū penitentie. Et. Lcō. vj.

Ille obduratus ad puniē-
tem: ego obdurat⁹ ad blan
dientē. Et ſi ambo cōtra deum
ille contra requirentem ſe: ego
contra morientē pro me. O in-
felix ecce cuius imaginem hor-
rebā: in multis me aſpicio hor-
ribiliorem. Reforma dn̄e faciē
quam fedaui: reſtaura innocen
tiaʒ quā violaui. Qui abſtuliſti
peccata q̄ naſcendo attuli: tolle
peccata q̄ viuēdo cōtraxi. Tolle,
qui tollis peccata mūdi: p meri-
ta illius q hoc teſtimonio oſten
dit mundo: tolle peccata q̄ con
traxi in mundo. R. Innuebant
patri eius quem vellet vocari euʒ.
Et poſtulans pugillarem ſcripſit di-
cens: Joannes eſt nomen eius. V.
Uicini quoqʒ ⁊ cognati eius vene-
runt circuncidere pueruʒ: ⁊ ſciſcita-
ti ſunt eum quo nomine vocaretur.
Et poſtulans. Gloria. Joannes. In
iij. noct. añ. Poſuit os meuʒ dn̄s
quaſi gladiuʒ acutum: ſub vmbra
man⁹ ſue protexit me. ps. In do- 5
mino. Añ. Formans me ex vtero
ſeruum ſibi dn̄s in lucem gentium
vt ſim ſalus eius ab extremis terre.
ps. Domine quis. Añ. Reges 4
videbunt ⁊ conſurgent principes
⁊ adorabunt dominum deum tuū
qui elegit te. ps. Dn̄e in virtute. 7
V. Magna. Secundū lucam. cap. I.

In illo
tēpore:
Eliſabeth i-
pletū eſt tē-
pus parien
di: ⁊ peperit
filiū. Et re.
Homel. ve
nerab. bede
preſbyteri.
Lectio. vij.

PRecurſoris dñi natiui-
tas:ſicut ſacratiſſima le-
ctionis euãgelice prodit hiſto-
ria:multa miraculorum ſubli-
mitate refulget: Quia nimiruʒ
decebat:vt ille quo maior inter
natos mulieruʒ nemo ſurrexit
maiore pre ceteris ſctis in ipſo
mox ortu virtutũ iubare clare-
ſceret. ℞. Precurſor dñi venit:de
quo ipſe teſtat̃:Nullus maior inter
natos mulierũ ioanne baptiſta. ℣.
Hic eſt eniʒ ꝓpheta ⁊ pluſqȝ ꝓpheta
de quo dñs ait:Nullus. Lcõ. viij.

SEnes ac diu infecũdi pa-
rentes dono nobiliſſime
ꝓlis exultant. Ipſi pr̃i queʒ in
credulitas mutum reddiderat
ad ſalutãdũ noue preconẽ gr̃e
os ⁊ lingua reſerant. Nec ſolũ
facultas verũ bñdicẽdi reſtituit̃
ſʒ de eo ꝓphetãdi virtus auget̃.
℞. Gabriel angelus apparuit ʒa-
charie dicens naſcet̃ tibi filius:no-
mẽ ei⁹ ioãnes vocabit̃. Et multi in
natiuitate eius gaudebũt. ℣. Erit
enim magnus corã dño:vinũ ⁊ ſi-
cerã nõ bibet. Et multi. Lcõ. ix.

EXcitati fama facti:omnes
vicini admiratiõe ac me-
tu percelluntur:omneſqȝ qui au
diere:circũquaqȝ ad aduentuʒ
noui ꝓphete corda pparantur.
Unde merito ſancta p orbẽ ec
cleſia huı⁹ tantũmodo poſt do-
minũ eius natiuitatis diẽ cele-
brare conſueuit. ℞. Inter natos
mulierũ non ſurrexit maior ioãne
baptiſta qui viam domino prepara
uit in eremo. ℣. Fuit homo miſ-
ſus a deo cui nomen erat ioannes.
Qui viaʒ. Gloria. Qui viã. ℣. Fuit
homo. In laudib⁹ añ. Eliſabeth
ʒacharie magnũ virum genuit io-
annem baptiſtam precurſorem do-
mini. Añ. Innuebant patri eius
quem vellet vocari eum: ⁊ ſcripſit
dicens: ioannes eſt nomen eius.
Añ. Joannes eſt nomen eius: vi-
nũ ⁊ ſiceram non bibet:⁊ multi in
natiuitate eius gaudebunt. Añ.
Joannes vocabitur nomẽ eius ⁊ in
natiuitate eius multi gaudebunt.
Añ. Iſte puer magnus coram do
mino:nam ⁊ manus eius cuʒ ipſo
eſt. Cap. Priuſqȝ. Hymnus. 27

O Nimis felix meritiſqȝ cel-
ſi neſciens labẽ niuei pu-
doris: prepotens martyr ere-
miqȝ cultor maxime vatum.

Serta ter denis alios coronãt
aucta cremẽtis:duplicata quoſ
dam: trina centeno cumulata
fructu te ſacer ornãt. Hinc po
tens noſtri meritis opimis pe-
ctoris duros lapides repellens:
aſperũ planans iter ⁊ reflexos
dirige calles. Ut pius mundi
ſator ⁊ redẽptor mentibus pul
ſa liuione puris:rite dignet̃ ve-
niẽs ſacratos ponere greſſus.
Laudib⁹. ℣. Corona. Ad bñs

aña. Apertum eſt os zacharie ⁊ prophetauit dicens: benedictus dominus deus iſrael. Oratio.

Deus qui preſentem diem honorabilem nobis in beati ioannis natiuitate feciſti: da populis tuis ſpiritualium gratiam gaudiorum: ⁊ omnium fidelium mentes dirige i viam ſalutis eterne. Per. Ad
280 tertiam capitulum. Priuſq̄z. ℟. ⁊ ℣. vnius martyris: ſimiliter ⁊ ad alias horas. Ad ſextam capitulū.

Yſa. ca. 49 Audite inſule ⁊ attendite populi de longe: dominus ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus eſt nominis mei. Ad nonam. Capitulum.

Yſa. ca. 49 Poſuit os meum dominus quaſi gladium acutum in vmbra manus ſue protexit me ⁊ poſuit me ſicut ſagittam electā. Ad veſperas antipho. Eliſabeth.
ſupra. Pſalmi vnius martyris. Cap. Hymnus. ℣. vt in primis veſperis. Ad magnificat aña. Et poſuerunt omnes qui audierant in corde ſuo dicentes: quis putas puer iſte erit? Etenim manus domini erat cum illo. ⁊ zacharias pater eius impletus eſt ſpiritu ſancto ⁊ prophetauit dicens: benedictus dominus deus iſrael quia viſitauit ⁊ fecit redemptionem plebis ſue. Per octauas ad matutinum inuitato. Regem precurſoris. Sequentes vero añe. ad benedictus ⁊ ad magnificat per octauas quotidie vel ad memoriam dicātur. Ad benedictus aña. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis preibis ante dominum parare vias eius. Ad magnificat aña. Inter natos mulierum non ſurrexit maior ioanne baptiſta. Sequentes tres lectiones cum aliis ſex de feſto legātur in octaua ⁊ infra octauam quotieſcunque neceſſe fuerit. Idem anſelmus. Lectio prima.

Tu ſancte ioānes qui oſtēdiſti mundo tollentē peccata ſua: per gratiam tibi datā fac mihi hanc miſericordiam vt tollat peccata mea. Tu deus tollis peccata mundi: tu amice eius dicis: hic tollit peccata mundi. Ecce ante vos onuſtus peccatis mundi. Tu tollis ⁊ tu dicis: ecce ego cui tollas quod tu dicis. Ecce medicus: ecce teſtis eius: ⁊ ecce eger ſeruus medici ⁊ opus eius rogans medicum teſtem eius. Lectio. ii.

Vere medice oro te: ſana

me: verax teſtis eius orō te orā
pro me: proba te in me mihi: tu
actum tuum: tu dictum tuum.
Experiar quod audio: ſentiam
quod credo. Jeſu bone dñe ſi
tu operaris quod ille teſtatur:
fiat in me opus tuū. Joannes
monſtrator dei: ſi tu teſtaris qḋ
ille operatur: fiat in me ver-
bum tuum. Lectio tertia.

SAna me dñe tu cuius eſt
ſanare: impetra hoc mihi
dñe tu q̄ potes ipetrare. Tu eni
magnus dñs: ꝛ tu magnus co-
ram dño. Tu ſūme potens per
teipſum. Tu valde potēs apud
ipſum. Tu ſūme bonus deus: ꝛ
tu valde amicus eius qui eſt in
eternū miſericors ꝛ bñdictus
ble. 26 deus. ¶ Scōꝝ ioannes ꝛ pauli
ad magnificat añ Aſtiterunt iu
ſti ante dñm ꝛ ab inuicem nō ſunt
ſeparati: calicē domini biberunt ꝛ
amici dei appellati ſunt. Oratio.

QUeſumus omnipotēs deus: vt nos geminata letitia hodierne feſtiuitatis excipiat: que de beatoꝝ ioannis ꝛ pauli glorificatione procedit: quos eadem fides ꝛ paſſio vere fecit eſſe germanos. Per do.

¶ Ex geſtis eorum que ſcripſit terentianus. Lectio prima.

IUlianus imperator factus audiens q̄ paulus ꝛ ioannes ex opibus quas cōſtantia reliquerat pauperes recrearent: mandauit eis vt ſicut cōſtantino ꝛ conſtantio ſic ſibi adhererent. Qui reſponderūt. Quia reliquiſti religionē virtutibus plenam: ab imperij tui ſocietate nos omnino ſubtrahimus. ℟. Abſterget. Lectio. ij. quere. in cōi

ILle vero mādauit eis: ego clericatū in eccliā obtinui ſed conſiderans vanū eſſe inertiam ſectari bellicis rebus animū dedi. Uos igit̄ in aula nutriti venite: vt primos vos habeaꝫ in palatio. Quod ſi contemnitis: agam vt non cōtemnar. ℟. Uiri ſancti. Lectio tertia.

TUnc ioannes ꝛ paulus dixerunt. Deum non hominem tibi preponentes: amicitias tuas perdere nō timemus. Et idcirco ſcire te volumus: qꝛ ad cul-

turam tuam nunꝙ̃ venimus. Quibus ait iulianus. Decem dierū inducias cōcedo vobis: vt ad me non coacti ſed vltro veniatis. ℟. Beati martyres chriſti ioānes ⁊ paulus dixerunt iuliano nobis alius non eſt niſi vnus deus. Pater ⁊ filius ⁊ ſpūs ſctūs. ℣. Una fides: vnum baptiſma: vnus ſpiritus erat in eis. Pater. Gloria. Pater. Lectio quarta.

Ioānes ⁊ paulus dixerūt. Jam decē dierū inducias exiſtima preteriſſe: ⁊ qđ te minaris poſtea facturum hodie perfice. Julian⁹ dixit. Putatis ꝙ vos martyres faciant ſibi chriſtiani? Si quod dico nō feceritis: puniam vos non vt martyres ſed quaſi publicos hoſtes. ℟. Sancti tui. Lectio quinta.

quere in cōi

Tunc ſcti martyres xp̄ianos ad ſe inuitantes ordinauerunt de omnibus que relinquere poterāt per totos decē dies die noctuꝗ̃ eleemoſynis inſiſtentes. Undecimo igitur die conſtricti ſunt intra domum ſuam: ⁊ a terētiano ad eos miſſo cum militibus inuenti ſunt orātes. ℟. Uerbera. Lectio vj.

Dixit eis terētian⁹. Dominus noſter iulianus ſtatiunculam iouis auream ad vos miſit vt ei ſacrificetis: alioquin modo gladio feriamini. At illi reſponderunt. Si tuus dn̄s eſt iulianus habeto pacē cū illo: nobis non eſt alius dn̄s niſi vnus deus pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus quē ille negauit. ℟. Hec eſt vera fraternitas ꝗ̃ nunꝙ̃ potuit violari certamine q effuſo ſanguine ſecuti ſunt dominū: Contemnentes aulam regiā. Peruenerunt ad regna celeſtia. ℣. Ecce ꝗ̃ bonum ⁊ ꝗ̃ iocundum habitare fratres in vnum. Contēnentes. Gloria. Peruenerunt. Lectio. vij.

Cum ergo ſacrificare nollēt: tertia noctis hora trāſacta terentianus vt iuxta placitū iuliani ſine ſtrepitu puniret eos foueam intra domū eorum fieri fecit: ibiꝗ̃ decollatos abſcōdit diuulgans ꝙ iuſſu ceſaris in exilium miſſi fuiſſent. ℟. In circuitu. Lectio. viij.

Statim vero iulianus in bello perſarū occiſus eſt. Cui cū iouinianus imperator chriſtianiſſim⁹ ſucceſſiſſet: aperte ſunt ecclie: cepitꝗ̃ religio xp̄iana gaudere. Demones vero ex obſeſſis corporibus intra domū ſanctoꝝ martyrū eyciebantur. ℟. Sancti tui. Lectio. ix.

Itaꝗ̃ p̄dicti terentiani filius vnicus venit intra domū ſctōꝝ: ⁊ clamauit p os eius demon ꝙ paulus ⁊ ioānes incēderent eum. Tunc veniens te-

rentianus in faciẽ ꝓſtrauit ſe: clamans ꝙ neſciens quid faceret iuſſu ceſaris ipleſſet. Cũq percepta baptiſmi gr̃a penituiſſet orans ⁊ flens ad ſepulchra ſanctorum: filius eius a ſctis dei mundatus eſt. ℟. Iſti ſunt due oliue ⁊ duo candelabra lucentia ante dñm: habent poteſtatem claudere celum nubibus ⁊ aperire portas eius Quia lingue eorũ claues celi facte ſunt. ℣. Iſti ſunt duo filij ſplendoris qui aſſiſtunt dominatori vniuerſe terre habẽt. Gloria. Or.

In laudi. añ. Paulus ⁊ ioannes dixerunt iuliano: nos vnum deum colimus qui fecit celum ⁊ terram. Añ. Paulus ⁊ ioannes dixerũt ad terentianum: ſi tuus dominus eſt iulianus habeto pacem cũ illo: nobis alius non eſt dominus niſi ieſus chriſtus. Añ. Joannes ⁊ paulus cognoſcentes tyrannidem iuliani facultates ſuas pauperibus erogare ceperunt. Añ. Sancti ſpiritus ⁊ anime iuſtorum hymnum dicite deo in eternum. Añ. Joannes ⁊ paulus dixerunt ad gallicanum: fac votum deo celi ⁊ eris victor melior ꝗ fuiſti. Ad bñ. añ. Beati martyres chriſti ioannes ⁊ paulus dixerunt iuliano: nobis alius non eſt niſi vnus deus pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus alleluia. Ad magt̃ aña. Iſti ſunt due oliue ⁊ duo candelabra lucentia ante dñm habent poteſtatem claudere celũ nubibus ⁊ apire portas eius: qꝛ lingue eorũ claues celi facte ſunt al.

¶ Scti leonis pontificis oro. dic. 28

Deus qui beatum leonem pontificẽ tuum ſanctorum tuorũ meritis coequaſti: cõcede ppitius: vt q cõmemorationis eius feſta pcolimus: vite quoq imitemur exẽpla. Per. ¶ In vigilia apoſtolorum petri ⁊ pauli lec. pꝛima vel ſeptima ſi dñica fuerit. ſecundum ioannem. dic. 28 ca. 21

In illo tẽpore: Dixit ſimoni petro ieſus: Simon ioãnis diligis me plus his? Dicit ei. Etiam domine tu ſcis qꝛ amo te. Et reliqua. Homel. venerabilis bede pſbri. Lec. j. vel. vij.

Virtutẽ nobis perfecte dilectionis pñs ſcti euãgelij lec cõmẽdat. Per ſecta nãq dilectio ẽ q̃ deũ ex toto corde: ex tota aia ex tota vtute: proximũ aũt tãꝗ noſmetipſos diligere iubemur. Lec. ij. vel. viij.

Et neutra haꝝ dilectio ſine altera valet eſſe pfecta: quia nec deus vere ſine p

ximo nec ſine deo poteſt proximus vere amari. Unde dñs toties interrogato petro an ſe diligeret: ꝛ illo reſpondēte ꝙ eū ipſo teſte diligeret: adiungebat per ſingula ita cōcludens. Paſce oues meas: ſiue paſce agnos meos. Ac ſi aperte diceret. Hec ſola ꝛ vera eſt probatio integri in dñm amoris: ſi erga fratres ſtudueris curam ſoliciti exercere laboris. Lectio.iij. vel.ix.

Quicūqꝫ enim fratri opus pietatis quod valet impendere negligit: minus ſe conditorē diligere oſtendit: cuius mandatum in ſuſtinenda pxi mi neceſſitate contemnit. Hec profecto charitas quā ſine diuine gratie inſpiratione minime poſſit habere: tacite quodāmodo dñs iſinuat: qꝛ petrū de illa interrogās ſimonē eū ioannis quod nūqꝫ alias cognominauerat vocat. Ad veſ. ſup pſal. aña. Quem dicunt homines eſſe filium hominis dixit ieſus diſcipulis ſuis: rñdens petrus dixit: tu es chriſtus filius dei viui: ꝛ ego dico tibi: qꝛ tu es petrus ꝛ ſuper hāc petrā edificabo eccleſiam meam. ps.

41 Laudate pueri. cū ceteris. ca.

Actuū ca. 12. Petrus quidem ſeruabat in carcere: orō aūt fiebat ſine intermiſſione ab ecclia ad deum pro eo. ℟ Cornelius. ut.

Aurea luce ꝛ decore Hy⁹. roſeo: lux lucis oē pfudiſti ſeculū: decorās celos inclyto martyrio: hac ſacra die q dat reis veniā. Ianitor celi doctor orbis pariter: iudices ſecli vera mundi lumina: per crucem alter alter enſe triumphans: vite ſenatum laureati poſſident. Olive bine pietatis vnice fide deuotos ſpe robuſtos maxime: fonte repletos charitatis gemine: poſt mortem carnis impetrate viuere. Sit trinitati ſempiterna gloria: honor poteſtas atqꝫ iubilatio: in vnitate cui manet imperiū: extūc ꝛ modo per eterna ſecula. Amen. ℣. Tu es petrus. ℟. Et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam. Ad magt aň. Beatus petrus apoſtolus vidit ſibi chriſtum occurrere: ꝛ adorans eum ait: domine quo vadis? venio romam iterum crucifigi. Oratio.

Deus q nos beatoꝝ apłorum tuorū petri ꝛ pauli glioſa natalitia ꝑuenire cōcedis: tribue q̄s: eoꝝ nos ſemp ꝛ bñficiis ꝑueniri ꝛ orōnib⁹ adiuuari. Per. Memoria de ſcō ioanne. Ad mat. inuit. Chriſtus regem regum adoremus dñm: Qui martyrio crucis beatū glorificauit petrū apłm. Hym. Aurea. Ianitor. Sit trinitati. In.j.noct. aň. In plateis ponebantur infir- die.29

mi in lectulis: vt veniente petro ſal tem vmbra illius obumbraret quē ꝗ illorum: ⁊ liberaretur ab infirmi
6 tatibus ſuis. ℟. Celi. Aña. Ait petrus principibus ſacerdotum: ieſum quē vos interemiſtis ſuſpenden tes in ligno: hunc deus ſuſcitauit: ⁊ principē ac ſaluatorem exaltauit ad dandum penitētiã in remiſſio
11 nē peccatoꝝ. ℟. Benedicā. Aña. Petrus apoſtolꝰ dixit paralytico: enea ſanet te dñs ieſus chrs: ſurge ⁊ ſterne tibi: qui continuo ſurrexit: ⁊ omnes qui viderunt conuerſi ſunt
16 ad dñm. ℟. Eructa. ℣. In oēm.

Hieronymus de illuſtribus viris. Lcō. j.

Simon petrus filius ioannis prouincie galilee de vico bethſaida frater andree apli ⁊ princeps apoſtolorum: poſt epiſcopatum antiocenſis eccleſie ⁊ predicationem diſperſionis eorum qui de circunciſione crediderant in ponto: galacia: cappadocia: aſia ⁊ bitynia: ſecūdo claudij anno ad expugnandum ſimonem magum romam venit. ℟. Simon petre anteq̃ de naui vocarem te noui te: ⁊ ſuper plebem meam principē te conſtitui. Et claues regni celorū tradidi tibi. ℣. Quodcunq; ligaueris ſuper terram erit ligatum ⁊ in celis: ⁊ quodcunq; ſolueris ſup terram erit ſolutum ⁊ in celis. Et claues regni. Lectio. ij.

Ibi quoq; viginti quinq; annis cathedram ſacerdotalem tenuit vſq; ad vltimum annũ neronis. i. quartumdecimum ⁊ affixus cruci martyrio coronatus eſt: capite ad terram verſo: ⁊ in ſublime pedibus eleuatis: aſſerens ſe indignum ꝙ ſic crucifigeretur vt dñs eius. ℟. Si diligis me ſimon petre paſce oues meas: domine tu noſti q2 amo te: Et animam meã ponam pro te. ℣. Si oportuerit me mori tecum non te negabo. Et. Lectio. iij.

Scripſit autē duas epiſtolas que canonice nominātur: quarũ ſecunda a pleriſq; eius negatur propter ſtili cũ priore diſtantiam. Sed ⁊ euangelium iuxta marcuз qui adiutor eius ⁊ interpres fuit huius dicitur. Sepultus autē rome in vaticano iuxta viã triumphalē: totius vrbis veneratione celebraẗ. ℟. Cornelius centurio vir religioſus ac timens deuз vidit manifeſte angelum dei dicētēз ſibi: Corneli mitte ⁊ acceрſi ſimonem qui cognominatur petrus. Hic dicet tibi qd te

oporteat facere. ℟. Cum oraſſet cor
nelius nondum in xp̄o renatus: ap
paruit ei angelus dicens. Corneli.
Gloria. hic. In .iij. noctur. aña.
Factuȝ eſt autē vt quedā diſcipula
nomine tabita plēa operibus bonis
⁊ eleemoſynis infirmata moreref:
miſerūt autem diſcipuli ad petruȝ:
rogātes ne pigriteris venire vſqȝ ad
17 nos. ps. Omnes gen. Aña. Ad
ueniente petro circūſteterunt illuȝ
omnes vidue flentes ⁊ oſtendentes
illi tunicas ⁊ veſtes: quas faciebat
21 illis dorcas. ps. Exaudi deus de
pre. Aña. Ponens petrus genua
ſua orauit: ⁊ conuerſus ad corpus
dixit tabita ſurge: at illa apuit ocu
los ⁊ viſo petro reſedit: danſqȝ illi
manum erexit eam: ⁊ ſanctis ac vi
21 duis aſſignauit viuam. ps. Exau
di deus oratione. ℣. Conſtitues.

Ex geſtis eius. Lectio quarta.

Petro linus papa deſcribens eius paſſionem dicit q eū ad preces eius ſimon magus ſimulans ſe velle volare precipitatus expiraſſet: nero qui familiaris mago fuerat dedit preceptum de morte eius. Cum autem ad preces fidelium vrbem egrederetur: occurrit ei dominus. Quem adorans ait. Domine quo vadis? Cui dominus. Venio romam: iterū crucifigi. ℟. Domine ſi tu es iube me venire ad te ſuper aquas: ⁊ extēdēs manū apprehendit eum. Et dixit ieſus: modice fidei quare dubitaſti? ℣. Cumqȝ vidiſſet ventū validum venientem timuit: ⁊ cū cepiſſet mergi clamauit dicens domine ſaluuȝ me fac. Et dixit ieſus. Lectio. v.

Intelligens autē q eſſet volūtas dn̄i vt in ipſo crucifigereť: ⁊ reuerſus narraret hoc fratribus: ſuperuenientes quatuor apparitores ſtatuerunt euȝ coraȝ agrippa prefecto vbi et[9] facies facta eſt ſicut ſol. Cum aūt poſitus fuiſſet i cruce iuerſis pedibus ad petitionē ſuam: cepit de cruce populum conſolari. Et viderūt qui lugebāt angelos ſtantes cū coronis de floribus: ⁊ petrum erectum accipientem librū a chriſto: ⁊ inde que loquebatur legentem. ℟. Tu es paſtor ouium princeps apoſtoloruȝ: tibi tradidit deus omnia regna mundi: Et ideo tradite ſunt tibi claues regni celorum. ℣. Tibi eni a dn̄o collata eſt poteſtas ligandi atqȝ ſoluēdi. Et ideo. Lectio. vi.

Videns aūt q demonſtrata eſſet gloria eius fidelibus:

egit gratias deo: ꝛ cōmendans
ei gregē ſuū oratiōe deuota: cū
oēs reſpondiſſent amen: migra
uit ad xp̄m. Mox autē appa
ruerunt ibi viri ſci nimio ſplē
dore accincti: quos nemo vnq̄
viderat: qui dixerūt ad populū.
Gaudete quia interceſſorē ma
gnum ꝛ continuum meruiſtis
habere apud chriſtum. Mar
cellus āt ꝛ apuleius fratres ꝛ
diſcipuli eius ſepelierunt eum
in vaticano. ℟. Surge petre in
due veſtimenta tua: accipe fortitu
dinem ad ſaluandas gentes. Quia
ceciderunt cathene de manib⁹ tuis.
℣. Angelus domini aſtitit ꝛ lumē
refulſit in habitaculo carceris per
cuſſoq; latere petri excitauit eum
dicens: ſurge velociter. Quia. Glia.
Quia. In iij. noc. aña. Cornelius
centurio vir religioſus ac timens
deum vidit manifeſte angelum dei
dicētem ſibi: corneli mitte ꝛ accerſi
ſimonem qui cognominatur petr⁹:
hic dicet tibi quid te oporteat face
26 re. ps. Confitebimur. Aña.
Aperiens petrus os ſuum dixit: in
veritate comperi: quoniam non eſt
perſonarum acceptor deus: ſed in
omni gente qui timet deum ꝛ opa
tur iuſtitiam acceptus eſt illi. pſal
34 mus. Dominus regna. exultet.
Aña. Adhuc loquente petro ceci
dit ſpiritus ſanctus ſuper omnes q
audiebant verbum. Et erant loquē
tes linguis ꝛ magnificantes deū:
tunc petrus iuſſit eos baptizari in
nomine domini noſtri ieſu chriſti.
pſal's. Dominus regna. iraſ. ℣. 34
Nimis. Secundum mattheum. ca. 16.

In illo tempore: Venit ie
ſus in partes ceſaree 1
philippi: ꝛ interroga
bat diſcipu
los ſuos di 2
cens. Quē dicunt ho
mines eſſe filium hominis?
Et reliqua. Homelia beati am
broſij epiſcopi. Lectio ſeptia.

Nec turbe quidem ocioſa
opinio eſt: qua alij heliam
quem futurum putabant: alij
ioannē quē decollatū ſciebant:
aut vnū ex prophetis priorib⁹
ſurrexiſſe credebant. Sed hoc
ſupra nos eſt querere: alterius
ſcientie alteri⁹ prudentie eſt. ℟.
Quem dicunt hoies eſſe filium hois
dixit ieſus diſcipulis ſuis: reſpon
dens petrus dixit: tu es chrs filius
dei viui. Et ego dico tibi: quia tu
es petrus ꝛ ſuper hanc petrā edifica
bo eccleſiā meam. ℣. Beatus es ſi
mon bariona: quia caro ꝛ ſanguis
non reuelauit tibi: ſed pater meus
qui eſt in celis. Et ego. Lec. viij.

N Am ſi apoſtolo paulo ſa
tis ē mihil ſcire niſi ieſum
chr̄m ⁊ hūc crucifixū: quid am
plius mihi deliberandū eſt ſci
re q̄ chr̄s? In vno enī hoc no
mie ⁊ diuinitatis ⁊ incarnatio
nis expreſſio: ⁊ fides eſt paſſio
nis. Et ideo licet ceteri apoſto
li ſiluerint: petrus tñ reſpondit
pro ceteris: Tu es chriſtus fili
us dei viui. ℟. Ego pro te rogaui
petre. Ut non deficiat fides tua ⁊ tu
aliquando conuerſus confirma fra
tres tuos. ℣. Simon ecce ſathan
expetiuit vos vt cribraret: ſicut tri
ticum: ego autem rogaui pro te. Ut
non deficiat. Lectio nona.

C Omplexus eſt itaq; oia
qui ⁊ naturā ⁊ nomē ex
preſſit in quo ſumma virtutum
eſt. Sciuit enim petrus q̄ in fi
lio dei oia ſunt. Omnia enim
dedit pater filio. Si oia dedit:
eternitatē quam h; maieſtatēq;
trāſfudit. S; quo pro te labor
longius? Finis fidei mee xp̄s
eſt: finis fidei mee filius dei eſt.
℟. Quodcunq; ligaueris ſup̄ ter
rā erit ligatū ⁊ in celis. Et q̄dcūq;
ſolueris ſuper terram erit ſolutu; ⁊
in celis. ℣. Et ego dico tibi quia tu
es petrus ⁊ ſuper hanc p̄tram edi
ficabo eccleſiā mea;. Et quodcunq;.
Gloria. In celis. ℣. Tu es petrus.
In laudi. añ Petrus ⁊ ioannes
aſcendebant in templum ad horam
orationis nonam. Añ. Argentu;
⁊ aurū non eſt mihi: quod autē ha
beo hoc tibi do. Añ. Dixit angelus
ad petrum, circunda tibi veſtimen
tum tuum ⁊ ſequere me. Añ. Pe
tre amas me? paſce oues meas: tu
ſcis domine quia amo te. Añ. Tu
es petrus ⁊ ſuper hanc petram edifi
cabo eccleſiam meam. Capitulū.
Petrus. Hym. O luce. S it 285
trinitati. ℣. Annūciauerūt. Ad 285
benedictus añ. Quodcunq; liga
ueris ſuper terram erit ligatū ⁊ in
celis: ⁊ quodcunque ſolueris ſuper
terram erit ſolutu; ⁊ in celis dixit
dominus ſimoni petro. Oratio.

D Eus
q ho
diernā diē
apoſtolorū
tuorum pe
tri et pau
li martyrio
conſecraſti
da eccleſie
tue eorū in
omnibus ſe
qui preceptum: per quos reli
gionis ſumpſit exordiū. Per.
Memoria de ſancto ioanne.
Ad tertiam capitulum. Pe 26
trus. Reſponſoria ⁊ v̄ſi. hora
rum de communi apoſtolorum.
A d ſextam capitulum.
Ngelus domini aſtitit ⁊
lumen refulſit in habitaculo

carceris: percuſſoq; latē petri ex-
citauit eū dicēs: ſurge velociter
Actuū q: ceciderunt cathene de mani
ca. 12. bus tuis. Ad .ix. caplm.
Nunc ſcio vere q: miſit do
minus angelum ſuū: et eripuit
me de manu herodis: et de oī ex-
pectatiōe plebis iudeoꝝ. Ad ve
ſp. ſup pſ. añ. Petrus et ioannes
Pſal. de apoſtolis cap. Jam
non eſtis. Hym. vt in primis
veſp. V. In oēm. Ad magt aſi.
Glorioſi principes terre quomō in
vita ſua dilexerūt ſe ita: et in morte
nō ſunt ſeparati. Oro. Deus qui
hodiernā. Memoria de ſancto
ioanne. ¶ In cōmemoratione
ſancti pauli. Ad matu. inuita.
Laudemus deum noſtrum. In ſolē
nitate apoſtoli pauli. Hymnus.
Doctor egregie paule mo
res inſtrue et mēte polu;
nos tranſferre ſatage: donec per
fectū largiat plenius euacuato
qd ex parte gerimus. Sit trini
tati. In .i. noc. añ. Qui operatus
eſt petro in apoſtolatum: operatus eſt
et mihi inter gentes: et cognouerūt
gratiam que data eſt mihi a xpo do
9 mino. pſ. Celi. V. Qui me ſegre-
gauit ex vtero matris mee: et voca-
uit me per gratiam ſuā. Añ. Scio
cui credidi et certus ſum q: potens
eſt depoſitum meum ſeruare in illū
11 diem iuſtus iudex. pſ. Benedi-
ci. V. De reliquo repoſita eſt mihi
corona iuſtitie. Añ. Mihi viuere
chriſtus eſt et mori lucrum: gloriari
me oportet in cruce domini mei ie-
ſu chriſti. Pſal. Eructauit. V. 16
Per quem mihi mūdus crucifixus
eſt et ego mundo. V. In omnem.
Ex geſtis eius que ſcripſit li-
nus papa. Lectio prima.

Um paulus veniſſet romam cōduxit hoſpitiū extra vrbem. Ubi cū luca et tito quos ibidē eum expectantes letus inuenit et cum alijs fratribus tractabat de verbo vite. Fama vero eius inſignis et doctrina que iam in toto orbe ſonuerat: per vrbem et regionem vicinam diffundebatur: et ad predicationem eius multitudo maxima adiungebatur fidei. Philoſophos autem ſibi aduerſantes reuincebat. Seneca ēt neronis iſtructor factus ē ei amicus: q̄uis ſe mutuo videre nō auderēt. Sȝ et quedā eius ſcripta lecta ſunt coraȝ ceſare. Senatus quoq; alta de eo ſentiebat. R. Qui operatus eſt petro in aplatū operatus eſt et mihi inter gen

tes ⁊ cognouerunt gratiã dei. Que data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua nõ fuit: ⁊ gr͂a eius ſemper in me manet. Que. Lectio ſecũda.

Andez cũ patroclus pin cerna ceſaris quẽ cadẽtẽ de feneſtra cũ eius p̃dicationez audiret mortuum reſuſcitaſſet paulus ⁊ alij q̃dã de miniſtris eius corã ceſare recognoſcerẽt ſe eſſe de militibus xp̄i regis in uicti: iratus rex fecit huiuſmodi milites iquiri. Cũ aũt nero diceret ei quomõ auſus eſſet de regno ſuo milites alij regi colligere: rñdit paulus. Non ſolũ in tuo angulo: ſed de toto orbe colligimus milites eterno regi. Hac ergo occaſiõe inumerabiles xp̄iani ſunt interẽpti: ⁊ ipſe tanq̃ reus maieſtatis ſentẽtiaz decollationis accepit. ℟. Scio cui credidi ⁊ certus ſum q2 potens eſt depoſitũ meũ ſuare In illũ diẽ. ℣. Repoſita eſt mihi corona iuſtitie quam reddet mihi dominus. In.

Dionyſi⁹ in ep̄la ad timotheũ. Lcõ. iij.

Otro de paſſione pauli ſcribit dionyſi⁹ ad timotheũ in hũc modũ. Saluto te diuinũ diſcipulũ ⁊ filiũ ſpũalis p̄ris: q fuit p̄r patrũ: doctor doctorũ: ⁊ paſtor paſtorũ: abyſſuz ſapientie: fiſtulã altiſonã: p̃dicatorẽ v̄itatis iſatigabilẽ: paulum dico nobiliſſimum ap̄lm. Qui eccleſias illuminauit ↄfirmauit chr̄ianos ⁊ ↄfregit portas pc͂ti: deiecit idolorũ tẽpla: ⁊ aras proiecit: ⁊ humiliauit habitacula demonũ: ⁊ ceſſare fecit ſolẽnitates eorũ. ℟. Bonũ certamẽ certaui curſum ↄſũmaui fidẽ ſeruaui. Jõq2 repoſita eſt mihi Corona iuſtitie. ℣. Gratia dei ſum id q̃d ſuz: ⁊ gr͂a eius in me vacua nõ fuit. Jõq2. Glia. Corona. In. ij. nocturno. añ. Bonum certamen certaui: curſum ↄſũmaui: fidez ſeruaui. ps. Oẽs gen. ℣. De reliquo repoſita eſt mihi corona iuſtitie. Añ. Tu es vas 17
electionis ſancte paule ap̄le predicator veritatis ĩ vniuerſo mũdo. ps. Exaudi deus deprẽ. ℣. Per quẽz oẽs cognouerũt gratiã dei. Añ. 2r
Magnus ſanctus paulus vas electionis vere digne eſt glorificãdus: qui ⁊ meruit thronum duodecimũ poſſidere. ps. Exaudi deus oratio nem. ℣. In regeneratione cuz ſederit fili⁹ hominis in ſede maieſtatis ſue. ℟. Cõſtitues. Lectio quarta. 2r

Ic eſt hec terreſtris angelus ⁊ homo celeſtis imago ⁊ ſimilitudo deitatis: creden-

tium gloria amicus penitẽtiũ:
ſui generis aduocat⁹: dilectus
⁊ deſideratus a gentibus: hoſtis
iudeorum: odio habitus a pha-
riſeis: diſſipator ſynagoge: edifi
cator eccleſiarum ſanctarũ: ſcu
tum fidei: miniſter chriſti: preco
euangelij: os diuinum: inquiſi-
tor perditorũ: nauclerus indu-
ſtrius: in ſapientia ſpũali diſpo
nens bene oia: inimicus hereti-
corum. ℟. Repoſita eſt mihi co-
rona iuſtitie quam reddet mihi do
minus In illum diẽ iuſtus iudex.
℣. Scio cui credidi ⁊ certus ſum
quia potens eſt depoſitum meum ſer
uare In illum. Lectio quinta.

HIc ſanct⁹ glorioſus ⁊ dei
formis ſpirit⁹ omnes nos
dereliquit in hoc mundo mali
gno. Heu frater mi dilecte aie
mee: vbi eſt ſpũalis pater tu⁹:
bone diſcipule magiſtri amator
vnde vlterius ſalutabit te? De
mari aut de arida: de galatia aut
hiſpania: ab aſia aut a corintho.
Ecce enim orphanus factus
es ⁊ remanſiſti ſolus: ⁊ iam ne-
quaq̃ ſcribet tibi manus ſua
ſanctiſſima: dicẽs tibi. Fili cha-
riſſime: ſed nec ad te mittet vl-
terius vocãdo feſtina ad me ve
nire. ℟. Gratia dei ſum id quod
ſum. Et gratia ei⁹ in me vacua non
fuit ſed ſemp in me manet. ℣. Qui
operatus eſt petro in apoſtolatum:
operatus eſt ⁊ mihi inter gentes.
Et gratia. Lectio ſexta.

VE mihi frater mi timo-
thee. Quid hoc accidit nobis
triſtitie? Quis dabit oculis no-
ſtris fontem lachrymarũ: vt plo
remus lumen eccleſiarũ extin-
ctum? Complica frater libros
prophetarũ: ⁊ ſigna ſuper eos:
quia neminem habebimus in-
terpretẽ. Ve mihi frater timo
thee. Iam non veniet ad te epi
ſtole eius in quibus ſcriptum
ſit. Paulus modicus ſeruus
domini ieſu chriſti. Etiam iam
nõ ſcribet de te vlterius ciuita
tibus dicens. Suſcipite timo-
theum filium meum dilectum.
℟. Mihi viuere chriſtus eſt ⁊ mo
ri lucrum: Gloriari me oportet: In
cruce domini noſtri ieſu chriſti ℣.
Per quẽ mihi mundus crucifixus
eſt ⁊ ego mundo. Gloriari. Gloria.
In cruce. In tertio nocturno
aña Ter virgis ceſus ſum: ſemel la-
pidatus ſum: ter naufragium pertu
li pro chriſto domino. Pſalmus.
Confitebimur. ℣. Nocte ac die 26
in profundum maris fui. Anti-
phona. Repoſita eſt mihi corona
iuſtitie: quã reddet mihi dominus
in illũ diem iuſtus iudex. Ps. Do 34
minus regna. exul. ℣. Cooperã-
te gratia ſpiritus ſancti. Aña. Ne
magnitudo reuelationum extollat
me datus eſt mihi ſtimulus carnis
mee

mee angelus ſathane q̄ me colaphi-
zet:ꝓpter qđ ter dn̄m rogaui vt au
ferret a me:ꝛ dixit mihi ſufficit tibi
paule gr̄a mea. ℞. Dn̄s rcḡ ira-
ſcan. ℣. Nā virtus in infirmitate
perficitur. ℣. nimis. Lectio. vij.

In hora āt illa triſtitie fra
ter mi dilecte dicēte carni
fice paulo collū para: ſuſpexit
in celū:ꝛ muniēs frōtē ꝛ pect⁹
ſigno crucis dixit: Dn̄e mi ieſu
chr̄e in man⁹ tuas cōmēdo ſpi
ritū meū. Et tūc extēdit collū:
ꝛ ſuſcepit coronā. Ue mihi qñ
in illa hora itui⁹ ſuū corp⁹ ſan-
ctū ſanguine inocētē cruētatū.
Heu heu mihi pr̄ mi ſpūalis ꝛ
magiſter:quo ibo te q̄rere glia
chriſtianoꝝ? Quis ꝯticeſcere fecit
vocē tuā fiſtula eccleſiaꝝ? O dux
veritatis qd dicā diſcipulis tu-
is aut qs eoꝝ vtilis erit tibi ꝛ
mittā eū ad te? Sꝫ de cetero ne
mine indiges. Naꝫ introiſti ad
deū tuū quē toto corde deſide-
raſti. ℞. Damaſci prepoſitus gētis
arethe regis voluit me cōprehēdere:
a fratribus per murum. Submiſſus
ſum in ſporta:ꝛ ſic euaſi manus ei⁹
in nomine domini. ℣. Deus ꝛ pa-
ter domini noſtri ieſu chriſti ſcit q̄
non mētior. Submiſſus ſuꝫ in ſpor
ta ꝛ ſic euaſi ma. Lectio. viij.

Si tibi notū inſup q̄ cuꝫ
paulū decollauerūt caput
ſeparauerūt a corpe ꝓijciētes
in vallem. Nota q̄ ab iſto loco.
Poſt multū nō videnꝰ eē ver-
ba dionyſij:q̄ in dieb⁹ ſuis nō
videt̄ fuiſſe ille patriarcha: ſed
aliqs iſtam hiſtoriam videt̄ iun
xiſſe epiſtole. Poſt multū añt
temporis cum mundaretur foſ
ſa ꝓiectū eſt caput ſancti pau
li cuꝫ alijs purgamentis. Qui-
dam autem paſtor iuxta locum
iter faciens leuauit illud in vir
ga ſua:ꝛ fixit iuxta caulas ouiū
ſuarum. Uidit autem in eadem
nocte ſuper caput illud lucem
ꝛ gloriam ineffabilem. Et hoc
per tres noctes cōtinuas vidit:
Et tunc ingreſſus vrbem ſigni
ficauit dn̄o ſuo qđ viderat. ℞.
Tu es vas electionis ſancte paule
apoſtole predicator veritatis in vni
uerſo mundo. Per quē omnes gen-
tes cognouerunt gratiam dei ℣.
Intercede pro nobis ad deum qui
te elegit. Per quem. Lectio. ix.

Egreſſus autem dominus
eius vidit vt paſtor ſu⁹ vi
derat:ꝛ annūciauit ſabellio pa
triarche romano ꝛ oībus pre-
ſbyteris ꝛ principibus populi.
Et egreſſi portauerunt illud ſu
per menſam aureaꝫ: ꝛ poſuerūt
caput ad pedes corporis peten-
tes miſericordiam domini:vt ſi
caput hoc abſciſſum eſt ab hoc
corpore ꝯuertat̄ corpus ꝛ iun-
gat̄ capiti. Et firmata eſt ſentē-

tia hec ad arbitriū patriarche: ⁊ dū orarēt verſuʒ eſt corpus ⁊ caput cōmotū ē in iūctura colli in locū ſuū. Et oēs qui viderūt admirati ſūt dātes gliā deo. ℟. Sctē paule aple predicator veritatis ⁊ doctor gentiū: Intercede pro nobis ad deū: Qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a dei. Intercede. Gloria. Qui. ¶ In laudi. aū. Ego plantaui: apollo rigauit: deus autē incrementū dedit alleluia. ℣. Unuſquiſqʒ propriā mercedē accipiet: ſecundū propriū laborē. Aū. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtꝰ chriſti. ℣. Quando enim infirmor tūc fortior ſum ⁊ potens. Aū. Gr̄a dei in me vacua nō fuit: ſed gratia eiꝰ ſemꝑ in me manet. ℣. Gr̄a dei ſuʒ id qđ ſum. Aū. Damaſci prepoſitꝰ gentis arethe regis voluit me comprehendere: a fratribus per murum ſubmiſſus ſuʒ in ſporta: ⁊ ſic euaſi manus eius in noīe dn̄i. ℣. Deꝰ ⁊ pater dn̄i noſtri ieſu chr̄i ſcit qꝛ nō mentior. Aū. Sctē paule aple ꝑdicator veritatis ⁊ doctor gētiū intercede ꝓ nobis ad deū q te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a dei. Cap.

ad phi. cap. i.
Magnificabit chriſtus in corpore meo ſiue ꝑ mortem ſiue per vitā: mihi enim viuere chriſtus eſt: ⁊ mori lucruʒ. Hymnus. Eterna. Ad bn̄. aū. Ego enim iam delibor ⁊ tēpus mee reſolutionis inſtat: bonum certamē certaui: curſum conſummaui: fidem ſeruaui: ſupereſt mihi corona iuſtitie: quam reddet mihi dominus in illa die iuſtus iudex. Oratio.

Deus q vniuerſum mundū bti pauli apli ꝑdicatiōe docuiſti: da nobis qs: vt cuius natalitia colimꝰ: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamꝰ. ¶ Ad memoria de ſcō petro aū. Petre amas me? paſce oues meas: tu ſcis dn̄e qꝛ amo te. ℣. Tu es petrꝰ. ℟. Et ſup hāc petrā edificabo eccliam meam.

Deus q btō petro Orō. aplō tuo collatis clauibꝰ regni celeſtis ligādi atqʒ ſoluēdi pōtificiū tradidiſti: concede vt interceſſiōis eius auxilio a peccatoꝝ noſtroꝝ nexibus liberemur. Qui. Ad horas aīe lau. fine ℣. Ad. iij. cap. Magnificabitur. ¶ Ad. vj. capitulum.

Scio cui credidi: ⁊ certus i. ad ti
ſuʒ qꝛ potēs eſt depoſitum mo. 2.
meum ſeruare in illum diem.

¶ Ad nonam capitulū.

Bonū certamē certaui: cur 2. ad ti
ſum ꝯſūmaui: fidē ſeruaui: in re mo. 4.
liquo repoſita ē mihi corona iuſtitie: quam reddet mihi dn̄s in illa die iuſtꝰ iudex. ¶ Ad veſ. ſup pſa. aū. Ego plantaui. fine ℣. Cap. Iam nō eſtis. Hyꝰ. Aurea luce. ℣. In oēʒ. Ad mḡt aū. Iſti ſunt due oliue ⁊ duo cādelebra

lucentia ante dñm: habēt poteſtatē claudere celū nubibus & aperire portas eius: quia lingue eorū claues celi facte ſunt alleluia. Oro. Deus qui ho. Memoria de ſcō ioan. añ. Pro eo. ℣. Fuit homo. Oro. Deus q preſentē In oct. ſcti ioānis: in laud. poſt primā orationē fiat mēoria de aplis p añ. Petrus apls & paulus doctor gentium ipſi nos docuerunt legē tuā domine. ℣. Annunciauerunt. In veſ. memo. de oct. ſci ioānis añ. Et factū eſt in die octauo venerunt pater & mater & cognati ei⁹ ad circuncisionē pueri: & vocabāt eum nomine patris ſui zachariam: & dixit mater eius nequaq̄: ſed vocabitur ioannes. ℣. Fuit homo. Oratio. Deus q pñtē. Poſt orōnem de ſcō ioan. fiat memo. de aplis per añ. Glorioſi. ℣. In omnem. Oro. Deus q hod. ¶ In feſto viſitatiōe vir. marie. Ad veſ. ſup pſal. añ. Ueni amica mea ſurge & pꝑera: ſonet vox tua i aurib⁹ meis vox eni tua dulcis: & facies tua decora. ps. Laudate. cū ceteris. ca.

Surge ꝑpa amica meā columba mea formoſa mea & veni: iā enim hyems tranſijt imber abijt & receſſit: flores apparuerunt in terra noſtra. ℟. In

41 diebus illis. ij. Hymnus.

Cant. Pange lingua glioſe dici

cap. 2. preconiū: in q̄ mſis gl̄oſe mūdo fulget gaudiū: pferentis copioſe ſalutis donariū. Nobis dat⁹ & format⁹ i electa vgine p infantē honorat⁹ vētre clauſum femine: noui lucē icolat⁹ grato pādit ordie. Ab angelo ſalutata i mōtania ꝑperat: pñs adeſt cū cognata q̄ mirās cōſiderat: cur tā honorificata mr ad ſe venerat. Uirtutib⁹ dcorata & xpī pñtia fert aurib⁹ dulciſona ſterilis eloqa: que vocib⁹ altis clamans rñdet magnalia. O q̄ felix & iocūda eſt hec viſitatio: eliſabeth letabūda exl'tat cū filio dñi ſatur vgo fecūda cādidior lilio. Sempiterne trinitati laus perēnis glie q̄ ſcāꝝ dignitati tā tū dedit grē nos aſcribat ciuitati celoꝝ & pñe. Amē. ℣. Ora ꝓ. Ad magt añ. Tota pulchra es & ſuauis virgo maria: que hodie i mōtana progrediēs ſalutaſti eliſabeth ſuus diſtillās labia tua mel & lac ſub lingua tua. Oratio.

Omnipotēs & miſericors deus maieſtatam tuam ſupplicit ter exoramus vt ſicut vnigenitū tuū per viſitationē & ſalutationē genitricis ei⁹ puero clauſo in vtero reuelaſti: ita meritis eiuſdem genitricis & precibus: ipſum nos facias reuelata facie perpetuo cōtemplari. Per eundem. Memoria de octa. ſancti ioannis: & poſtmodū de apoſto.

nis. Ad cóple. ſup pſal'. añ. Uir
go maria. Ad nūc dimittis añ.
Corde ⁊ aio. ❡ Ad matut. inuit.
Uiſitationē virginis marie celebre
mus: chriſtū eiꝰ filiū adoremꝰ dñz.
pſ. Uenite. Hymnus.

S Acris ſolēnijs dat virgo
gaudia: nouis eloquijs reſerās
labia: deū magnificat humilis
⁊ pia quā gr̃a viuificat. H eſti
recolit dies letiſſima: qua rite
pādit ſalus vberrima: dudū ve
teribꝰ p ſigna plurima ſcis oſtē
ſa patribꝰ. Poſt vbū celicū ſa
lubris federis: per os angelicū
miſſūz a ſuperis: viſitat pximā
vgo p ceteris ſe exhibēs humil
limā. R ez admirabilē iā intel
lexerat: feminā ſterileq̄ ɔſenue-
rat filiū gerere cui dignū duxe
rat: letā ſalutē pmere. P recel
ſe dñe dñi vox inſonuit. interno
lumine ioānes claruit: exultat
gaudio ſcūs q meruit xp̄z laua
re fluuio. T e trinū dñz vnūqz
colimus: regine vginū meritis
petimus poſt vite terminū duc
nos quo tēdimus: ad te datorez
luminū. Amē. ❡ In. j. noc. añ.
Ecce vt facta eſt vox ſalutatiōis tue
in auribꝰ meis: exultauit īfans lau-
2 de perfecta in vtero meo. pſ. Dñe
dñs. Añ. Fauus diſtillans labia
tua ſpōſa: deſiderabilis viſitatio tua
ſup aurū: lapidē ṗtioſū: ⁊ dulciora
6 ſuper mel ⁊ fauuz. pſ. Celi. Añ.

Exurgēs maria pexit in montem
cū feſtinatione: accepit benedictiōez
a domino: ⁊ miſericordiaz a deo ſa
lutari ſuo. pſ. Dñi eſt terra. ℣. 8
Sancta dei genitrix. Lectio. j.

P Oſt allocutionē ⁊ viſionē
archāgeli gabrielis btiſſi-
ma vgo maria ſterilis cognate
ɔceptū intelligēs domū ppriā
reliquit: ⁊ cū feſtinatiōe in mō
tana perexit. Ueniēs aūt in ciui
tatē iuda zacharie domū humi-
liter ingredit: ⁊ eliſabeth quaz
pcurſorē dñi nouerat parituraꝫ
letāter viſitat deuoteqz ſalutat.
Ad viſitandū eliſabeth virgo
maria in mōtana abijt: portās
in vtero filiū dei regē glie dñm
maieſtatis. ℟. Dixit angelus ad
mariā: ecce eliſabeth cognata tua ⁊
ipſa concepit filiū in ſenectute ſua.
Qm̄ non erit impoſſibile apud deū
omne verbū. ℣. Bñdicta es tu filia
a dño deo excelſo: quia p te fructuz
vite cōicauimus. Qm̄. Lectio. ij.

O Quam benigna ⁊ felix vi
ſitatio: q̄z leta ⁊ q̄z precla
ra ſanctarum feminarum ſalu-
tatio. O exaltanda ⁊ predicāda
humilitas beatiſſime marie vir
ginis. Regina celi mater ſalua
toris ⁊ plaſmatoris omniū ma
trez viſitat ſerui ⁊ precurſoris.
Annoſaz ſalutat iuuēcula vir-
go corruptaz: ⁊ clauſus ioānes
vtero mox replet ſpū ſcō, tiocē

marie eliſabeth prius audiuit:
ſ3 ioãnes prioꝛ grãz ſenſit:ꝛ cũ
replet⁹ ſpũ ſctõ exultauit in vte
ro matrẽ repleuit exẽplo. ℞.
In diebus illis exurgens maria ꝑ
rexit in montana cũ feſtinatiõe in
ciuitatem iuda: Et ſalutauit eliſa-
beth. ℣. Uidi ſpecioſã3 ſicut colũbã
aſcendentem deſuper riuos aquaru3.
Et ſalutauit. Lectio tertia.

IUngunt̃ amplexus matrũ
venit̃ ad oſculũ: felices vte
ri copulantur: regemq3 ꝛ militẽ
nõ niſi duo tenerrimi parietes
ſeiungunt. Eliſabeth virginem
ſalutantem matrem domini ſui
eẽ cognouit: ꝛ debita cũ venera
tione ſuſcepit. Joannes vero
quẽ virgo geſtabat in vtero de-
um eſſe perpendit: ꝛ quem lin-
gua ꝛ voce nõ poterat aĩa exul
tante ſalutauit. Officij prompti
tudinẽ precurſoꝛ ioannes i vte
ro matris exiſtẽs nõdũ nato do
mino exhibuit: ꝛ qb⁹ valuit in-
dicijs exultãdo ꝛ ſaltãdo pate
fecit. ℞. Ingreſſa eſt maria domu3
zacharie ꝛ ſalutauit eliſabeth. Et fa
ctum eſt vt audiuit ſalutatiõe3 ma
rie eliſabeth. Exultauit infans in vte
ro eius. ℣. Fauus diſtillans labia
tua ſponſa: mel ꝛ lac ſub lĩgua tua.
Exultauit. Gloria. Exultauit.
¶ In. ij. noc. aña. Diffuſa eſt gra-
tia in labijs tuis: lac ꝛ mel ſub lin
gua tua: vox enim tua dulcis ꝛ fa
cies tua decoꝛa. pſal. Eructauit. 16
Aña. Ut audiuit ſalutationem ma
rie eliſabeth impetu fluminis letifi-
cata exultauit infans i vtero eius.
pſ. Deus nr̃. Aña. O q̃3 glorioſa 16
o q̃3 pulchꝛa ꝛ ſuauis eſt filia ſion:
viderunt eam filie hieruſale3 ꝛ regĩ
ne laudauerunt eã. pſ. Fundamẽ 31
ta. ℣. Poſt partum. Lectio. iiij.

ELiſabeth nature oꝛdinẽ
marie vocẽ audiuit: ioan-
nes vero vẽtre incluſus exulta-
uit rõne myſterij. Illa marie:
iſte dñi ſenſit aduẽtũ. Propħe
ta eni vẽtre icluſus parẽte acu-
tius videt ꝛ audit: ſalutatq3 ꝓ-
phetaꝝ dñm. Sed q2 verbis nõ
poterat ſaltat i vtero: ꝛ qđ ma-
ximũ exiſtit exultat in gaudio.
Qs vnq̃3 audiuit tripudiũ na
tiuitate antiquos? Recluſus mi
les in vtero mr̃is agnouit dñ3
ac regẽ naſcituꝝ: vẽtris tegmĩe
nõ obſtãte. Nõ autẽ antea ioã-
nes repletus fuerat ſpiritu ſan
cto donec aſſiſteret v̉go q̃ chꝛi-
ſtum gerebat in vtero. Tũc au-
tẽ fuit ſpiritu ſancto plenus: ꝛ
eius ſanctificatio reſultauit in
parẽte. Unde ſequit̃. Et reple-
ta eſt ſpiritu ſcõ eliſabeth. ℞.
Que eſt iſta q̃ pꝛogreditur ſicut ſol
ꝛ foꝛmoſa tanq̃3 hierl3: Uiderũt ea3
filie ſion ꝛ beatiſſimã pꝛedicauerũt
ꝛ regine laudauerunt eã. ℣. Man
ſit autem maria cu3 eliſabeth quaſi

menſibus tribus:⁊ reuerſa eſt in domum ſuam. Uiderunt eã filie ſion ⁊ beatiſſimam. Lectio quinta.

Non aũt dubiũ:qn q̃ tunc repleta eſt ſpũ ſcõ ꝓpter filiũ quẽ i vtero geſtabat ſit repleta. Jlla aũt q̃ ꝑus ſe occultauerat:qꝛ ꝯceperat filiũ: iactare ſe cepit qꝛ genuerat ꝓplxtam. Et q̃ añ erubeſcebat:nũc bñdicit dicẽs. Bñdicta tu iter mulieres:Eadẽ aũt voce maria ab eliſabeth q̃ a gabriele bñdicit: vt angelis ⁊ hoĩbus veneranda monſtraretur. Bñdicta eſt maria ab angelo:quia eccleſie triũphantis ruinã reparauit. Benedicta eſt ab eliſabeth: qꝛ militãtẽ eccleſiã quaſi iã mortuaꝫ ſuſcitauit. Bñdicta inquit tu iter mulieres ideſt ſup oẽs mulieres:q̃ diuini muneris ſuſcepiſti gliam nõ amittẽs integritatis coronã. Benedicta inq̃ꝫ qꝛ ꝑ te maledictio eue deleta ẽ: ⁊ bñdictõis gratia nobis infuſa. ℟ Quaꝫ pulchꝛa es amica mea q̃ꝫ pulchꝛa es ſurge ꝓpera ⁊ veni: iam enim hyems tranſijt:imber abijt ⁊ receſſit:Floꝛes apparuerunt i terra noſtra. ℣ Benedicta tu inter mulieres:⁊ benedict⁹ fructus vẽtris tui. Floꝛes apparuerunt. Lectio.vi.

Benedicta tu in vtero ꝓpter ſingularem fructũ: i mũdo ꝓpter humilẽ dei cultũ: in celo ꝓpter excellẽtiſſimũ ꝑmiũ. Et bñdictus fruct⁹ vẽtris tui:ꝑ quẽ bñdictio venit oĩbus alijs. Qui ſm q̄ hõ bñdict⁹ eſt bñdictiõe grẽ:⁊ ſm q̄ de⁹ bñdict⁹ eſt ab eterno bñdictiõe glie. Nõ qꝛ tu bñdicta ille bñdict⁹. ſꝫ qꝛ ille te ꝑuenit i bñdictionĩ b⁹dulcedinis: ideo tu bñdicta. Bñdicta arboꝛ bñdictus ⁊ arboꝛis fructus. Bñdicta virga de radice ieſſe:bñdictus ⁊ floꝛ: q de tali radice aſcẽdit. Bñdicta talis mr̃:bñdict⁹ talis filius Bñdicta ſiq̃dẽ maria iter mulieres:q̃ hac ſingulari ꝓrogatiua in ꝯcipiẽdo refulget: qꝛ nõ in oꝛiginali pcõ filiũ queãdmodũ cetere oẽs ſꝫ ſupueniẽte ſpũ ſcõ ſola de ſanctificatõe ꝯcepit. Cũ eni in oĩbus matrib⁹ nõ fiat ſine peccati ſoꝛde ꝯceptio hec ſola ꝓlem ſine peccato ꝯcepit. Quo eni paterni ſeminis trãſfuſio nõ ꝑuenit:illic ſe pcti oꝛigo non imiſcuit. Terra eni carnis humane q̃ in pꝛimo pꝛeuaricatoꝛe fuerat maledicta:i hoc ſolo ṽginis ꝯceptu fructuꝫ edidit bñdictum:⁊ a vitio ſue ſtirpis alienũ. Quia vero alie ſancte mulieres filios genuerũt peccato ingnatos:vt ab alijs ẽgo diſtinguatur ſubditur. Et benedictus fruct⁹ vẽtris tui:Solus aũt hic fruct⁹ bñdict⁹ dicit:qꝛ

abſq3 vitio τ abſq3 peccato con
cipit. ℟. Que eſt iſta que pgredit
q̃ſi aurora ɔſurgens pulchra vt lu
na electa vt ſol. Terribilis vt caſtro
rū acies ordiata. ℣. Et vñ hec mihi
vt veniat mater dñi mei ad me? Ter
ribilis. Gloria. Terribilis. ¶ In
iij. noc. añ. Letētur celi τ exultet
terra: annunciate cum gaudio glo
riam eius: quoniā ſanctitas τ ma
gnificentia in viſitatione eius. ps.
34 Cantate. j. Añ. Audiuit τ letata
eſt ſion τ exultauerūt filie iude: quā
do intrauit maria domū çacharie.
34 ps. Dñs reg. ex. Añ. Mater do-
mini mei vēit ad me ꝓpterea iubi
late in conſpectu regis dñi: cātate
24 τ exultate τ pſallite. ps. Cantate.
cap. 1. iij. ℣. Specioſa. Secundū lucā.

In illo tempore: Exurgēs maria abijt in montana cum feſtinatione i ciuitatē iuda: τ intrauit in domū çacharie: τ ſalutauit eliſabeth: Et reliqua. Dom. beati ambroſij epi. Lectio. vij.

Morale eſt oibus: vt qui ſidem exigunt fidem aſtruant. Et ideo cum angelus abſcondita nunciaret vt fides aſtrueretur exemplo ſenioris femine τ ſterilis conceptum marie nunciauit: vt poſſibile deo eſſe quod ei placuerit aſſereret. Ubi audiuit hoc maria nō quaſi incredula de oraculo: nec q̃ſi incerta de nuncio: nec quaſi dubitans de exemplo: ſed quaſi leta pro voto: religioſa pro officio: feſtina pre gaudio in montana prexit. Quo enim iā deo plena: niſi ad ſuperiora cū feſtinatione ɔſcēderet? Neſcit enim tarda molimina ſpūs ſcti gr̃a. ℟. Repleta eſt ſpū ſancto eliſabeth τ exclamauit voce magna τ dixit: ecce vt facta ē vox ſalutatiōis tue ī auribus meis. Exultauit infans in vtero meo. ℣. Anima mea liqueſacta eſt vt locuta ē dilecta mea. Exultauit infans in. Lectio. viij.

Diſcite vos ſancte mulieres ſedulitatem quā pregnātibus debeatis exhibere cognatis. Mariā que ante ſola in intimis penetralib⁹ verſabatur non a publico virginitatis pudor: nō a ſtudio aſperitas mōtium: non ab officio prolixitas itineris retardauit. In montana ergo cum feſtinatione vgo officij memor iniurie imemor: affectu vrgēte non ſexu relicta perrexit domo. Diſcite virgines non circuncurſare per alienas edes: non demorari in plateis: non aliquos in publico miſcere

ſermones. Maria in domo ſe‑ra feſtina i publico:mãſit apud cognatã ſuã tribus menſibus. ℟. Uulneraſti cor meũ ſoror mea diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis: ſonet vox tua in auribus meis:Uox enĩ tua dulcis ⁊ facies tua decora. ℣. Beata es maria que credidiſti quo niaꝫ perficientur in te q̃ dicta ſunt tibi a dño.Uox enim. Lectio.ix.

Et enim q̃ ꝓpter officium venerat: inhrebat officio. Mãſit trib⁹ mẽſib⁹:ñ vt eã do‑mus delectaret aliena:ſꝫ qꝛ fre‑quẽtius videri i publico diſpli cebat.Didiciſtis ṽgines pudo‑rẽ marie : diſcite hũilitatẽ. Ue‑nit propinq̃ ad ꝓximã : iunior ad ſeniorẽ.Nec ſolũ venit:ſꝫ ẽt prior ſalutauit.Decet eni:vt q̃to caſtior ṽgo tãto hũilior ſit. no uerit deferre ſeniorib⁹:ſit magi ſtra hũilitatis:in qua ẽ ꝓfeſſio caſtitatis.Eſt ⁊ cauſa pietatis ẽ ẽt ⁊ norma doctrine: Cõmẽdñ eſt eni qꝛ ſupior venit ad iferio rẽ vt inferior adiuuet. Maria ad eliſabeth xp̃s ad ioannẽ. ℟. Et ait maria : magnificat aĩa mea dñs.Et exultauit ſpũs meus in deo ſalutari meo. ℣. Tu glia hieruſalẽ tu letitia iſrael : tu honorificentia: populi noſtri.Et exultauit ſpiritus meus.Gloria.Salutari.℣.Ora pro nobis.¶ In laud.añ. Quã pul‑chri ſunt greſſus tui in calciamen tis filia ꝓncipis pulchre ſunt gene tue ſicut turturis.ps.Dñs regna. Añ. Pulchra es ⁊ ſuauis filia ſiõ: uox eni tua dulcis ⁊ facies tua deco ra. Añ. Uulneraſti cor meũ ſoror mea:fau⁹ diſtillãs labia tua: mel ⁊ lac ſub lingua tua. Añ.Bñdicta tu a dño deo tuo: qꝛ i oĩ gẽte magnifi cabiẽ nomẽ tuũ.Añ.Ueni de libão ſpõſa veni de libano ad mõtẽ ſion:⁊ coronaberis. Cap. Surge ꝓpe. Hym.

Uerbũ ſupnũ p‑ diẽs a fonte viui luminis: hõ factus eſt oriens intra vteꝝ virginis. Mox florens ieſſe vir gula ꝓgreditur a nazareth: fe‑ſtina chri gerula vt videat eliſa beth. Eſſe ſalutẽ incipit: hãc ſentit intra viſcera: ⁊ iaꝫ ventu ram pcipit qui mundum vidit aera. Matrem ſenior predicat geſtricẽ ṽbi celici:illa unio: ex plicat opus regis magnifici. Hec quaſi tribus mẽſibus du rat ſcõꝫ cõcio:in canticis ſuaui bus gratulãs dei filio. Uni tri noq; gliaꝫ letis pſallamus cor‑dibus qui benigne dat veniam marie ſeruitoribus. Amen. ℣. Elegit. Ad bñs añ. O q̃ pulchra es ⁊ decora chariſſima i delitijs.q̃ ſpecioſa ⁊ ſuauis inter filias hieru ſalem:oculi tui columbarum:⁊ col lum tuum ſicut monilia: mel ⁊ lac ſub lingua tua. ¶ Ad.iij.capl̃ꝫ. Surge propera.Sancta dei. ℣.

Poſt partum. ❡ Ad .vj. capl'm.

Canti. cap. 2. Ecce dilectus meus venit ſaliens in montibus trāſiliēs colles ſimilis capree hynnuloq; ceruoꝝ. ℟. Poſt partum. ℣. Specioſa facta. ❡ Ad .ix. cap.

Cant. cap. 2. Oſtende mihi faciē tuā: ſonet vox tua in aurib⁹ meis: vox enī tua dulcis ⁊ facies tua decora. ℟. Specioſa. ℣. Elegit. ❡ Ad veſ. ſup pſal. añ. Quam pulchri. Capl'. de btā vgie cap. hym. Aue. et in pmis veſper. Ad magt añā. Beata es virgo maria q̄ credidiſti: q2 perfecta ſunt in te q̄ dicta ſunt tibi a dño: ecce enī vt facta eſt vox ſalutationis tue i aurib⁹ meis: exultauit infans i vtero meo. Poſt oronem de btā virgine. fiat memoria de octa. apłoꝝ. ❡ Per oct. Ad bñdict' vel ad memoriā in laudib' añ. Vt audiuit vocē ſalutatiōis marie eliſabeth: exultauit infans in vtero ei⁹. Ad magnificat vel ad memoriā in veſperis antiphona. Beatam me dicent omnes generationes: q2 fecit mihi dominus magna: quia potens eſt ⁊ ſanctū nomē eius. Tres lectiones ſequentes cum alijs ſex ſuprapoſitis legunt in octa: ⁊ infra octauas quotiēs neceſſe fuerit. Beda in hom. Lcō. i.

Itaq; reuelāte ſpū q̄ repleta erat eliſabeth intelligit quē infantis exultatio ſignificaret vēiſſe ſcȝ mrēȝ illi⁹ cui⁹ pcurſor erat futur⁹. Quē pus erubeſcebat onus parētis dū neſciret myſterium religiōis: iā nūc bñdicebat. Et q̄ pus ſe occultabat q2 filiū pceperat nūc ſe iactabat q2 pphaȝ genuerat. L. ij.

Beata inqt q̄ credidiſti: qm̄ pficient ea q̄ dicta ſūt tibi a dño. Hic appet mariā nō dubitaſſe ſȝ credidiſſe: ⁊ iō fructū pſecutā fuiſſe. Appet ⁊ ipaȝ eliſabeth ipſa verba angeli ad mariā dicta itellexiſſe. Virgo itaq; credidit: vbi ſacerdos dubitauit. Auguſtin⁹ i ſermone d anūciatiōe. Hic vox illa vgialis inſonuit. Ecce ancilla domini: fiat mihi ſm verbum tuum. Lectio. iij.

O felix obedientia: o inſignis grā q̄ dū fidē hūiliter dedit: celi opificē in ſe icorporauit. Hec obediētia fuit oi ſacrificio accepcior. Hec volūtas cūctis bonis gratior. Hinc ⁊ gliaȝ pmeruit quā ipſa poſtmodū exp̄mit dicēs. Ecce enim ex hoc beataȝ me dicent oēs generationes. Sicut iuxta hieremiā fecit dominus in terra nouū: q2 femia circūdedit virū. ❡ Feſtū viſitationis btē vgis cū octa. celebretur ſm rubricā feſti ⁊ octauaꝝ natiuitatis eiuſdē reuocantes illā rubricā factā d celebratione hui⁹ feſti añq; ocꝫ corpo-

ris christi eēt solēnes in qua di
cy fiāt ad instar octauaꝝ corpo
ris christi: Et ita fuit ordinatū
in caplo Romano. M.cccccj.
De apostolis vero fiat memoria
tantū quotidie vsq; ad octauā
ipsoꝝ. In octauis aūt apostolo
rū fiat festū simplex cū memo
ria de festo visitatiōis. In crasti
nū vero dicti festi fiat memoria
de sanctis martyrib⁹ processo ꝛ
martiniano ꝛ die. xj. dicti men
sis fiat de beato ꝑcopio. iij. lec.
ꝛ in die. xij. si vacauerit fiat āni
uersariū omniū sepultorū in ci
miterijs nostris: ꝛ hec habent
die. 3. via cap. gnalia. ¶ Sctoꝝ pro
cessi ꝛ martiniani. Oro.
Deus qui nos sanctoruꝫ
martyrū tuoꝝ processi ꝛ marti
niani confessionibus gloriosis
circundas ꝛ protegis: da nobis
ꝛ eorum imitatione proficere ꝛ
die. 6. intercessione gaudere. p. ¶ In
octa. apostoloꝝ ad vesꝑ. ca. Jam
285 non estis. Hym. Aurea. ℣. In
omnem. Ad mgt aña. Gloriosi.
Deus cuius dextera Oro.
beatum petrum ambulā
tem in fluctib⁹ ne mergereꝝ ere
xit. ꝛ coaplm eius paulū tertio
naufragantes de ꝓfundo pelagi
liberauit: exaudi nos ꝓpitius ꝛ
ꝯcede: vt amboruꝫ meritis eter
nitatis gliam ꝯsequamur. Qui
285 viuis. ¶ Ad matut. inui. Gau

dete. Hym. Aurea. Añ. ps ℟.
℣. de cōmuni aploꝝ. ¶ Diony
sius ad timotheum. Lectio. j.
Ve mihi frater timothee?
Ve mihi. Quis nō induet
fletū ꝛ gemitū: aut qs mēte at
tonit⁹ nō obtupescet? O frater
charissime minister christi ꝛ ec
clesie induere cilicio ꝛ lamēto:
quia vox in rama audita est: nō
tātū ploratus: sed vlulat⁹ mor
tis ꝛ orphanitatis. Ecce eteniꝫ
petrus fundamentū ecclesiarū
ꝛ gloria sctoꝝ aploꝝum recessit
a nobis: ꝛ nos orphanos dere
liquit. Paulus quoq; gentiuꝫ
familiaris cōsolator pariter de
fecit nob: ꝛ vlteri⁹ nō inuenieꝝ. L. ij.
Ubi est cursus pauli: ꝛ la
bor sctoꝝ pedū eius? Ubi
est os loquēs: ꝛ lingua cōsulens
ꝛ spūs bñplacēs deo suo? O fra
ter mi timothee si vidisses ago
nes cōsūmationis eoꝝ: defecis
ses quidē pre tristitia ꝛ dolore.
Qm autē nō interfuisti: facile
tibi videꝝ opus agonis eorum.
Quis non fleret L. iij.
hora illa qn ꝑceptū sen
tentie egressum est in eos: vt pe
trus crucifigeretur ꝛ paulus de
collareꝝ? Uidisses itaq; tūc tur
bas iudeoꝝ ꝛ gentilium multi
tudinem percutientes eos illu
dentes eis ꝛ expuētes in facies
eoꝝ. Ipsi vero trāquilli ꝛ quie

et extiterunt ſicut agni innocen-
tes et manſueti. Lectio. iiij.

Adueniente autē terribili tempore conſummationis eorum cum ſepararent ab inuicem ligauerūt colūnas mundi: non vtiq[ue] abſq[ue] fratrum gemitu et ploratu. Tūc inquit paulus petro. Pax tecū fundamentū eccleſiarum et paſtor ouiū et agnorum chriſti. Petrus autem ad paulum. Uade inquit in pace predicator bonorum: et mediator et dux ſalutis iuſtorum. L. v.

Cum autem elongaſſent eos ab inuicem: ſecutus ſum magiſtrum meum. Non enim in eodē vico occiderunt eos. Ac mihi. Amodo ceſſant concurſus diſcipulo[rum] noſtro[rum] romā veniētium et querentium nos. Jam nemo dicturus ē: eamus et videamus doctores nr̄os: et interrogemus eos qualiter nos regere oporteat eccliās nobis cōmiſſas et interpretabuntur nobis precepta domini noſtri ieſu xp̄i: et eloquia prophetarum. Lcō. vj.

Hieruſalē et roma praua amicitia equales facte ſunt in malo. Hieruſalem crucifixit dn̄m nr̄m ieſum xp̄m: roma vero eius apl̄os interemit. Hierl'm ſeruiuit ei quem crucifixit: roma autem ſolennizando glificat quos
ca. 14. interemit. Sc̄dm mattheum.

In illo tempore: Juſſit ieſus diſcipulos ſuos aſcendere i naviculam et precedere eum trans fretum: donec dimitteret turbas. Et reliqua.

Homel. bti auguſtini epi. L. vij.

Cum ſcm̄ euangelium legeretur audiuimus naviculā periclitātē: xp̄m piclitantibus ſubuenientē: petrū venienti xp̄o occurrentē. In qbus oībus miraculū ſpectauimus: myſteriū requiramus. Lcō. viij.

Non enim poſſumus de diuinis opib' q̄ legunt intellectū alicuius myſtice ſignificatiōis exculpere: q̄ſi de obſtruſis fauorū cellis mella pducim': vel xp̄i diſcipulos imitantes ſpicas manib' confricamus: vt ad latētia grana perueniamus. Lectio nona.

Aſcēdit ergo dn̄s noſter ieſus chriſtus: vt lectum eſt in montē ſolus orare. Mons altitudo ē. Quid eni i hoc mundo altius celo? Quis vo in celum aſcēdit nouit optime fides nr̄a. Cur āt ſolus aſcēdit? Quia nemo aſcēdit in celū: niſi q de celo deſcen

dit fili⁹ hoīs qui eſt in celo. In
lau. añ. ca. de cōi aploꝝ hymnus
Oliue. ℣. Annunciauerūt. Ad
285 bñs añ. Petrus aplſ. Oro. Deus
cuius dextera. Ad horas diei
de cōi aploꝝ. Ad veſ. ſup pſal.
añā. Hoc eſt. Pſalmi ꝺ apoſto
lis cap. hy⁹. ℣. vt in primis veſ.
Ad magt añ. Iſti ſunt duo oli
ue ⁊ duo cādelabra lucētia añ dñs
hñt ptātem claudere celū nubibus
⁊ aperire portas eius: ꝗ lingue eoꝝ
claues celi facte ſunt. Oro. Deus
cui⁹ dex. ¶ Scōꝝ ſeptē fratrū.
dic. 10. P Reſta q̄s oñs de⁹ vt Oro.
q glioſos martyres tuos
fortes i ſua ꝯfeſſiōe cognouim⁹
pios apd te i nr̄a itercēſſiōe ſen
tiam⁹. p. Gregori⁹ i home. Lo
q̄nte ieſu ad turbas: Ecce mr̄.
B Eata felicitas ſeptē L. j.
filios habuit q̄s ſic timuit
viuos i carne relīqre: ſicut car
nales parētes ſolēt metuere ne
mortuos premittāt. In pſecu
tiōis eni labore deplxnſa filioꝝ
corda in amorē ſupne pſie ꝑdi
cādo roborauit: ⁊ ꝑturiuit ſpū
quos carne pepat mundo. L. ij.
T imuit viuētib⁹ gauiſa ē mo
riētib⁹. Optauit nullū poſt ſe re
linq̄re ne ſiquē ſupſtitē hēret
nō poſſet hēre ꝯſortē. Filios nō
poterat ſine dolore videre moriē
tes: ſz erat vis amoris interior:
q̄ dolorē vinceret carnis: ⁊ pro
amore celeſtis pſie mori coram
ſe voluit quos amauit. L. cō. iij.
F uerūt āt iſti ſeptē frēs. Janua
ri⁹ felix philipp⁹ ſyluan⁹ alexan
der vitalis: ⁊ martialis: ſub pfe
cto vrbis publio tpe antonini
ꝑncipis ꝑmū auditi. Deide per
varios iudices varijs ſupplicijs
laniati. Ex qbus ianuarius poſt
vbera vgaꝝ i carcere plūbatis
occiſus ē. Felix ⁊ philipp⁹ fuſti
bus mactati. Syluan⁹ ꝑcipitio
itereptus. Alexander vitalis ⁊
martialis capitali ſnia puniti.
¶ Sci procopij abbatis. Oro. dic. 11

I Nterceſſio nos queſumus domine beati pcopij abbatis commēdet vt quod noſtris meritis non valemus: eius patrocinio aſſequamur. p.
B Eatus procopius L. j.
abbas natione bohemus
canonicis apicib⁹ a ſctō cirillo
iuuenis iſtruct⁹: i ſclo ꝑſbyter
honeſtiſſimā vitā duxit. Hic p
ieſu xp̄i amore ſclo ⁊ pōpis ei⁹
perfecte renuncians: in montis
ſupcilio ſpelūcā innumeris de
monibus frequētatā habitacu

lū ſibi ꝯſtituit. Ubi vigilijs oꝛo nibus ⁊ ieiunijs ꝯtra ſpiritales neqtias dimicās: poſtmodū a domino velut ciuitas in monte poſita clarificatus eſt. Lcō.ij.

Ipſi⁹ igit̄ fama lōge lateq̄ʒ cre ſcēte ꝑuincie hoies ceperūt ea ternatim dei ſeruū exenijs fre quētare oꝛonū ei⁹ ſuffragia de uote depoſcētes. Qui charitatiſ fragrātia plenus hoſpitalitate ꝑia ꝑdit⁹: caſtimonia pur⁹: inſi mus humilitate: temꝑrātia cla rus: ſuccenſus zelo fidei celeſtí pabulo aduenientiū coꝛda velut imber tēpoꝛane⁹ irrigabat ac ꝑ uincie paupes religioſa ſolici tudine paſcebat. Lectio.iij.

Proinde aduēctis ſibi qbuſdā frīb⁹ ſcḋm almi pr̄is bn̄dicti inſti tuta viuere cepit: ⁊ veniētib⁹ ac colis ſanitatū ſuffragia ipetrās exēplo humilis magr̄i ꝑcipie bat eiſdē ne cuiq̄ʒ hec diuulga rēt. Tādē vite curſu laudabili pacto v̄tutib⁹ plen⁹ ⁊ ꝓdigijs ima deſerēs migrauit ad chr̄m.

Die, 17 ℂ Scti alexij ꝯfeſſoris. Oꝛo.

Deus q btō alexio ꝯfeſſo ri tuo tribuiſti: vt ⁊ noua mūdū arte deluderet: ⁊ de hoſte humani gn̄is mirabilr̄ triūpha ret ꝯcede ꝓpiti⁹ vt ei⁹ ſp mita mur auxilijs cui⁹ ſalutiferis eru dimur exēplis. Per. L.j.

Beatus alexi⁹ ex nobili ſe natoꝛ ꝓgenie oꝛt⁹ parētes hn̄it chꝛiſtianiſſimos. Qui liberalibus artib⁹ plene erudit⁹ cū accepiſ ſet de iꝑiali linea egregiā ſpō ſaʒ benigne allocut⁹ ē eā. Et di uine grē ꝓuilegio iſoꝛmat⁹: ita cetā dimiſit: clamq̄ʒ receſſit. Ue niēs aūt i ediſſam ſyrie ciuitatē aſſūpto vili ⁊ deſpecto habitu: cepit cū paupib⁹ mēdicare. Pr̄ igit̄ ⁊ mr̄ de filij ſui abſentia ꝑ triſtitia ꝯſeneſcunt. ⁊ v̄a ſponſa velut indiuidua turtur ſyncero lāguoꝛ ſpōſi amabilis tabeſcit.

Miſſis ergo nuncijs Lcō.ij. ad oēs ꝑtes aliq coꝛ ad ediſſaʒ ciuitateʒ venerunt. Quibus co gnitis ſed ab eis icognit⁹ obui⁹ fuit. A qbus cum elemoſynā ipetraſſet: gr̄as deo egit: q̄ʒ elee moſynā a ſuis ſuis accipe me ruiſſet. Uolēs igit̄ alexi⁹ poſtmo dū ꝺ ciuitate ediſſa tarſū reme are diſpēſatiōe diuia vēto ꝯtra rio nauis arrepta ꝑſꝑe ad poꝛ tū romanū applicuit. A pr̄e āt in domo ꝓpꝛia ad manēdū de ſpectū locū ipetrauit. Ibiq̄ʒ to tus oꝛonib⁹ abſtinētijs ⁊ vigi lijs dedit⁹ graues ⁊ viles ſuoꝛū iniurias annis. xvij. patienter ⁊ pſeuerāter ſuſtinuit. Lcō.iij.

Uolens ergo deus tanto certa mini finē ponere: diē illi ſue re uelauit getis. Qui i charta no mē ſuū ⁊ ſerieʒ receſſus ⁊ redi

tus ſui ⁊ pegrinatiōis deſcribēs ipā3 plicatā manu ɔcluſit. Dñi ca igit die poſt miſſaꝝ ſolēnia i ecclia vox audit. Querite i domo euphemiani hoiem dei: qui oret p roma. Ad hāc vocē cōcurrūt archadi⁹ ⁊ honori⁹ iperatores vna cum papa innocētio. Perlecta aūt charta corā3 oi pplō: cū plurima miracula fierēt pōtifex ⁊ iperatores ſcm̄ corpus ſuis humeris deportauerūt ⁊ honorifice ſepelierūt. ¶ Scē margarite virginis. Oratio.

dic. 2 o

Indulgentiā nobis dñe btā margarita virgo ⁊ martyr imploret: q̄ tibi grata ſēper extitit: ⁊ merito caſtitatꝭ: ⁊ tue profeſſione virtutis. Per do.

¶ Ex geſtis eius que ſcripſit theotimus. Lectio pma.

Margarita antiochena ex gētilib⁹ nobilib⁹ orta tradita ē nutrici apud quā chriana effecta vgitatꝭ ɔcepit amorē. Cūq3 pr illā exoſā3 hēret pp xpianitate3: mortua mre in domū nutricis ſeſe ɔtulit: ⁊ oues ei⁹ paſcebat. Accidit aūt vt olymbri⁹ pfect⁹ iter faciēs raptus ei⁹ pulchritudine que erat mirabilis eā ſibi ſiſti iuberet. Lectio. ij.

Nūc dixit ei pfect⁹. Dic nobis nomē tuū ⁊ genus ⁊ religionē3. Btā margarita rñdit. Margarita vocor gñe ſū nobilis: religione chriſtiana. Preſes dixit. Duo prima ɔueniētia ſunt: tertiū abſurditas ē. Cū āt margarita eū3 in rñſis ſuis ɔfūderet iuſſit eā i carcerē recludi vt de ſe melius conſiliū hēret. L. iij.

Altera die pſidi pſentat. Ad quā preſes. Aut ſacrifica dijs ⁊ digna eris thalamis nris aut diris cruciatibus conſumeris. Illa rñdit. Fac qđ potes q2 qđ vis non faciā. Ad hoc exuitur: ſuſpenditur: verberatur virgis acerrimis: ſanguinis riui fluūt: nec ſuſpirat illa. Lectio. iiij.

Nūc pſes ait. Miſereor pulchritudinis tue. At illa. Miſereor pulchritudis aie mee ne decorē pdā imaginis diuine. Tūc pſes irridēs ait. adhibeat vngula q̄ carnē ſcindat: oſſa denudet: viſcera pandat. Una ne nos puella ſuperabit? Dixit ⁊ facta ſūt oia. Flent circūſtantes miſerantes cruciatum puelle. Lectio. v.

Cū3 aūt illa nec ſic moueret: tradit iteꝝ in carcerē tenebroſum. S3 lux diuina ſole clarior ſtatim ibi refulget. Antiquus

vo hoſtis i ſpecie draconis q̃ſi
deuoraturus eã aggredit. Sed
ſigno crucis appoſito euaneſcit
Deide in forma hoīs carcerem
ingredit. At vgo p ſpm̃ intel-
ligẽs demonẽ: ceruicẽ eius app-
hẽdens deiecit eum ad terram:
pede ſancto caput ipm̃ calcãs.
Tunc demon eiu- Lcõ.vj.
lans: pmitte ait margari-
ta me diſcedere: non vltra tibi
appropinquatur. Uirgo dixit.
Fatere prius ad quid veneris:
At ille. Ueneram vt quaſi conſu-
lens ſaluti tue pſuaderẽ tibi pa
rere pſidis voluntati. Jã nunc
iube vt abeam: quia ſatis luſiſti
de me. Tunc virgo pedẽ leuãs.
Fuge inquit miſer. At ille ve-
lut fumus euanuit. Lcõ.vij.
Sequẽti die adducitur co-
ram preſide. Qui dixit ei.
Magna eſt circa te deoꝝ patiẽ
tia. At illa. Tãta eſt in eis pa-
tiẽtia: vt nullus ſit in eis dolor
vel ſenſus. Ad hec ad clamorẽ
pſidis exulẽ: apponitur ignis:
ardentes lãpades iungũtur ad
latera. Quod cũ fieret: dicebat.
Nõ ſunt ↄdigne paſſiões huiꝰ
temporis ad futuram gloriam.
Deinde ponit Lcõ.viij.
in dolio aqua pleno li-
gatis manibus ꝛ pedibꝰ. Sꝫ ec-
ce terremotus illico factus eſt
magnus: vinculaq꜓ ipſius rum
puntur: ꝛ ipſa nihil leſa egredi
tur laudãs chriſtũ. Quo mira
culo fere.xij.millia hoiuꝫ credi-
derũt i xp̃ꝫ. Quos varijs morti
bꝰ pſes trãſmiſit ad celũ. R.ix.
Demum iuſſa gladio fe-
riri: ſpiculatore iubente
eaꝫ ceruicẽ pparare impetrato
ſpatio orãdi: cor ꝛ manus diri-
gẽs ad deuꝫ dixit: Gratias ago
tibi dñe ieſu xp̃e: qm̃ certamen
meũ ad victoriã pduxiſti: cõſer
ua q̃ſo credẽtes in te: ꝛ nõ cre-
dentes ↄuerte. Eoꝝ quoq꜓ qui
me pſequunt miſerere. Et eos
qui te per me fuerint deprecati
exaudi ppitius ꝛ iã ſpm̃ meuꝫ
in pace ſuſcipe. Et hoc dicto ge
nu flectit: ceruicem erexit: ꝛ li-
ctor vno caput ãputauit ictu.
¶ Scẽ praxedis vginis. Oro. dic.2 ꝛ

Exaudi nos deus ſalutaris nr̃ vt ſicut de btẽ pra-
xedis virginis tue feſtiuitate gau-
demus: ita pie deuotionis erudia-
mur affectu. p. Ad mat. hym.
Huius obtentu. Tria r lcm̃a
Pſa de cõmuni vnius vginis.
Ex geſtis eius. Lectio prima.

V Irgo venerabilis praxe-
dis rogauit btm̄ piū epm̄
vt i thermis nouati q̄ iā in vſu
nō erāt edificaret eccleſia. Qđ
placuit epō z fem̄ ē: accepta po
teſtate in vrbem noie praxedis
Poſtea facta eſt pſecutio ma-
gna chriſtianoꝝ. Ipa vō feruens
ſpū multos occultauit i eodē ti
tulo: q̄s cibo paſcebat z vbo ſci
In cōi
ſpūs. ℞. Audiui. Lcō. ij.
N Unc diuulgatū ē antonino
imperatori: q̄p pueto fieret i titulo
praxedis. Qui mittēs tenuit mlt
tos z ſine iterrogatione gladio
puniri pcepit i eodē titulo. Po
rū vō corpa btā praxedis colle
git: z ſepeliuit in cimiterio pſcil
le. Et afflictiōe ptrita orauit: vt
trāſiret ex hoc mūdo. Cui⁹ ora
tiones z lachryme ad dn̄m per-
uenerunt. ℞. Ueni. Lectio. iij.
P Eractis igitur diebus tri
ginta quatuor poſt nece
ſanctorum predictorum migra
uit ad dn̄m virgo ſacra duode
cimo cal. auguſti. Cui⁹ corpus
ego paſtor pſbyter ſepeliui iu-
xta prem ſuū i cimiterio priſcil
le via ſalaria: vbi hodie florent
orōnes ſcōꝝ. ℞. Regnū. ¶ San
die. 22 cte marie magdalene ad veſ. ſu
per pſ. an̄. Recumbente ieſu in do
mo phariſei ſimonis acceſſit ad eū
maria magdalene afferens ptioſi li
41 brā vnguēti. pſ. Lau. pu. cū ce.

Capitulum.
M Ulie-
rem for-
tem quis in
ueniet? pcul
z de vltimis
finibus pre
tium eius: cō
fidit in ea
cor viri ſui:
z ſpolijs nō
indigebit. ℞. Flauit auſter. vj.
L Auda mater Hymnus.
eccleſia: lauda chriſti cle
mentiam: qui ſeptem purgat vi
tia: per ſeptiformem gratiam.
M aria ſoror laçari: que tot cō-
miſit crimina ab ipſa fauce tar
tari: reddit ad vite limina.
P oſt fluxe carnis ſcandala fit
ex lebete phiala: in vas tranſla
ta glorie: de vaſe contumelie.
E gra currit ad medicū vas fe
rēs aromaticū: z a morbo mul-
tiplici: verbo curatur medici.
S urgētē cū victoria ieſum vi-
det ab inferis: pma meret gau-
dia: que plus ardebat ceteris.
U ni deo ſit gloria: p multifor
mi gratia: qui culpas z ſuppli-
cia remittit z dat pmia. Amē.
℣. Optimam partem elegit ſibi ma
ria. ℞. Que nō auferet ab ea. Ad
magt an̄. Celſi meriti maria que
ſolē verum reſurgētē videre merui-
ſti mortalium prima: obtine vt nos
viſu

viſu glorie ſue tecū letificet i celis.

L Oro. Argire nob clementiſſime pater: q ſicut btā maria magdalena dñz noſtrum ieſuz chriſtū ſup oīa diligendo ſuoꝝ obtinuit veniā pctōꝝ: ita nobis apud miſericordiam tuam ſempiternaz impetret beatitudinē. Per eun. ¶ Ad matu. inuit. Eternū trinūq; deū laudemus ⁊ vnū: Qui ſibi mariā tráſuexit in ethera ſcāz. Uy. Lauda. ¶ In .j. noc. añ. Cū diſcubuiſſet in domo ſimonis dñs ieſus mūdi glīa mulier ſecuz q̄ erat in ciuitate peccatrix nardi odorifera exhibuit
2 vnguēta. ps. Dñe dñs. Añ. Secus pedes dñi aſtās: inceſſanter crine ſoluto diua veſtigia oſculabať la
6 chrymis plena. ps. Celi enarrāt. Añ. Irrigabat igiť dñicos ieſu pedes: fracto quoq; alabaſtro pcipuis odorib⁹ fragrabat domus oīs: atq;
8 capilloꝝ oſſō detergebat. ps. Dñi. V. Diffuſa. ¶ Ex geſtis ei⁹. L. j.

B Eata maria magdalena ⁊ martha ⁊ laçarus ex nobili ⁊ regali progenie ſyro patre ⁊ eucharia matre nati: a beato maximino diſcipulo dñi baptiſati fuerunt: ⁊ magdalū caſtruz qđ eſt ſecundo milliario a genezareth: ⁊ bethaniá que eſt iuxta hieruſalē: ⁊ magnam hieroſolymoꝝ partez poſſidentes: ita ſibi inuicē diuiſerunt q̄ maria magdalū a quo magdalena nuncupata eſt: ⁊ lazarus partez vrbis hieruſalem: ⁊ martha bethaniā propriam poſſederunt. R. Letetur omne ſeculū in ſolennitate ſancte marie magdalene: Quam ieſus eternus amor dilexit plurimuz. V. Hec maria fuit illa domino gratiſſima: que vnguēto precioſo pedes vnxit domini. Quam. Lectio ij.

C Um autem maria delitijs corporis ſe totaz exponeret ⁊ lazarus militie plus vacaret: martha prudēs partes fratris ⁊ ſororis ſue ſuo ſenſu ⁊ pbitate gubernans: militibus ⁊ famulis ſuis copioſe neceſſaria miſtrabat: ⁊ dñs cū diſcipulis ⁊ alios paupes ſuſtētabat: ⁊ poſt aſcēſionē dñi reſiduum ante pedes apoſtolorum in cōi diuiſit. R. Hec eſt illa maria que vnxit dominum vnguento: ⁊ exterſit pedes eius capillis ſuis. Cui⁹ frater erat lazarus: quē a mortuis reſuſcitauit ieſus. V. Hec eſt illa maria: cui ſe dñs reſurgens a mortuis primum oſtēdit. Cuius. Lectio iij.

I N illo vo tpe quo dñs p-

dicabat maria ſic erat expoſita
corporee voluptati:q iaȝ nō ſo
lum nomen ſed etiaȝ cognomē
ſuuȝ perdiderat:ꝛ peccatrix cō-
ſueuerat appellari. Cum vero
poſt miſſionē ſpiritus ſancti pa
racleti creſcēte numero fideliū
creſceret īfidelis crudelitas iu-
deorum:in tantum vt eos mul-
tis modis affligerent: ꝛ a terra
per mare ſine remis ꝛ velis ꝛ ce
teris alimentis expellerent:bea
tus maximinus cuȝ lazaro ꝛ ſo
roribus eius ꝛ multis alijs trāſ
fretantes regente domino mar
ſiliam deuenerunt. ℞. Felix ma
ria vnxit pedes domini ieſu: ꝛ exter-
ſit capillis ſuis. Et domus impleta
eſt Ex odore vnguenti. ℣. Mixtum
rorem balſami fracto fudit alaba-
ſtro:que vnguento pretioſo vnxit pe
des domini. Et domus. Gloria. Ex o-
dore. ¶ In ſecundo nocturno
antiphona. Simon autem intra
ſe inquit: ſi eſſet propheta ſciret ꝑ-
fecto que ꝛ qualis eſſet que tangit
eum quia peccatrix eſt. Pſalm⁹.
Eructauit. Añ. Et conuerſus
16 dominus dixit:poſtq̄ȝ veni in domū
tuam non ceſſat crine fuſo hec meos
oſculari pedes. Pſalmus. Deus
16 noſter. Añ. Quoniam multuȝ
dilexeras dimiſſa ſcito tibi peccami
na:ꝛ fide qua polles ſacra in pace re
mitto. Pſalm⁹. Fundamenta.
31 ℣. Specie. Lectio quarta.

Poſtmo
dū ve
ro cuȝ aquē
ſem ciuita-
tem cū ad-
iacenti pro
uincia ver-
bis ꝛ mira-
culis cōuer
tiſſent: btā
maria ma-
gdalena ſoli deo vacare cupiēs:
in quadam rupe excelſa qua-
tuordecim fere millibus a mar
ſilia pluſquam.xxx.annis homi
nibus ignota permanſit. Horis
vero ſeptem canonicis quoti-
die ibi manibus angelicis in
ethera ferebatur:ꝛ ſic poſt ange
licas melodias dei laudib⁹ ple-
niſſime ſatiata ad locum illum
ab angelis reportabatur. ℞m.
Uidens ieſus flenteȝ mariā ꝛ ſororē
eius marthā lachrymatus eſt: ꝛ ac
cedēs ad monumentū:Quatridua-
num iam laçarum reſuſcitauit. ℣.
O felicis ſoror vtraqȝ meriti: quaꝝ
lachrymis motus fons ipſe pieta-
tis. Quatriduanum. Lectio. v.
Nunc tpis cū qdaȝ eremi-
ta penitentie datus iuxta
rupeȝ ꝑdictā cellulā collocaſſ3
vidit angelos ad rupem illā de
ſcēdētes beatā mariā magdale-
nā in altū leuantes:ꝛ poſt hore
ſpatiū referētes. Cuȝ aūt illuc

admirãs acceſſiſſet inuenit eã. Ipſa aũt q̃ nã eẽt eidẽ indicãs rogauit eũ vt enarraret beato maximino:⁊ rogaret vt ſequẽti dñica hora matutinarũ eccliam ſuã ſolus intraret:⁊ ibi eã inueniret ſubuectã manib⁹ ãgeloꝝ. ℟. Laudem⁹ opus dei in maria genitrice ſꝫ ṽgine:laudem⁹ in maria peccatrice ſꝫ penitẽtie:maria hec eſt vera ſpeculũ innocentie:Maria hec eſt exẽplũ penitẽtie. ℣. Ut confiteamur nomini ſcõ tuo deus ⁊ gloriemur in laude tua.Maria. L.vi.

VEniens ille narrauit oĩa beato maximino. Ille admirans ⁊ gaudens hora predicta ingreditur eccleſiã: ⁊ btãm mariã magdalenã a terra duobus cubitis eleuatã inter angelos intuetur.Cum autem accedere trepidaret:iuſſu eius alios conuocauit. Et accipiẽs ſacraꝫ cõmunioneꝫ ab epiſcopo: ante altare orãs cuꝫ lachrymis cunctis videntibus expirauit. ℟. Flauit auſter ⁊ fugauit aquiloneꝫ: quando lauit coꝛ marie penitentis imber ſancti ſpiritus . Liqueſcit ⁊ refecit reſolutam in lamentis:Uerbum miſſum celitus.℣. Fluminis impetus ciuitatem dei letificauit. Liqueſcit.Gloria Uerbum. ¶ In iij.noctur.añ. Satagebat igitur martha ſoroꝛ marie magdalene circa miniſteria que ſedens circa pedes domini audiebat verbum oꝛis
eius. ps. Cantate. ſ.Añ. Non 34
eſt martha inquit tibi cure ꝙ ſoroꝛ mea me reliquit ſolã miniſtrare:iube illi vt me adiuuet. ps. Domi 34
nus regnauit exul. Añ. Et reſpondens dixit illi dñs:vnuꝫ eſt neceſſe:maria optimam partem elegit que non auferetur ab ea. ps. Can 34
tate. ℣.℣. Adiuuabit.¶ Secũdum lucam. cap.7.

IN illo tempore : Rogabat ieſuꝫ qdam phariſeus vt mãducaret cũ illo. Et ingreſſus domum phariſei diſcubuit. Et reliqua. Homelia beati gregoꝛij pape. Lectio.vij.

COgitanti mihi de marie penitẽtia flere magis libet ꝙ̃ aliquid dicere.Cuius enim vel ſaxeum pectus ille huius peccatricis lachryme ad exemplum penitendi non emolliant? Conſiderauit nanqꝫ quid fecit : ⁊ noluit moderari qd faceret. ℟.O certe pcipu⁹ marie magdalene amoꝛ. Que a monumento dominico diſcipulis recedentibus non receſſit. ℣. Ardoꝛe charitatis ſuccenſa queꝫ ſe

ris christi eēt solēnes in qua di
cȝ fiāt ad instar octauaꝝ corpo
ris christi: Et ita fuit ordinatū
in caplo Romano. M.ccccc.j.
De apostolis vero fiat memoria
tantū quotidie vſqȝ ad octauā
ipſoꝝ. In octauis aūt apostolo
rū fiat festū simplex cū memo
ria de festo visitatiōis. In crasti
nū vero dicti festi fiat memoria
de sanctis martyrib⁹ processo ⁊
martiniano ⁊ die. xj. dicti men
sis fiāt de beato ꝑcopio. iij. lec.
⁊ in die. xij. si vacauerit fiat āni
uersariū omniū sepultorū in ci
miterijs nostris: ⁊ hec habent
die. 3. tria cap. gñalia. ¶ Sctōꝝ pro
cessi ⁊ martiniani. Oro.

Deus qui nos sanctorū
martyrū tuoꝝ processi ⁊ marti
niani confessionibus gloriosis
circundas ⁊ protegis: da nobis
⁊ eorum imitatione proficere ⁊
die. 6. intercessione gaudere. p. ¶ In
octa. apostoloꝝ ad veſ. ca. Jam
285 non estis. Hym. Aurea. ℣. In
omnem. Ad mgt aña. Gloriosi.

Deus cuius dextera Oro.
beatum petrum ambulā
tem in fluctib⁹ ne mergeret ere
xit. ⁊ coaplm eius paulū tertio
naufragantē de ꝓfundo pelagi
liberauit: exaudi nos ꝓpitius ⁊
ꝯcede: vt amborū meritis eter
nitatis gliam ꝯsequamur. Qui
285 viuis. ¶ Ad matul. inui. Gau
dete. Hym. Aurea. Añ. ps ℟.
℣. de cōmuni aploꝝ. ¶ Dionÿ
sius ad timotheum. Lectio. j.

De mihi frater timothee:
de mihi. Quis nō inducet
fletū ⁊ gemitū: aut qs mēte at
tonit⁹ nō obtupescet? O frater
charissime minister christi ⁊ ec
clesie induere cilicio ⁊ lamēto:
quia vox in rama audita est: nō
tātū ploratus: sed vlulat⁹ mor
tis ⁊ orphanitatis. Ecce etenī
petrus fundamentū ecclesiarū
⁊ gloria sctōꝝ aploꝝum recessit
a nobis: ⁊ nos orphanos dere
liquit. Paulus quoqȝ gentiū
familiaris cōsolator pariter de
fecit nob: ⁊ vlteri⁹ nō iuenitur. ℟.

Ubi est cursus pauli: ⁊ la
bor sctōꝝ pedū eius? Ubi
est os loquēs: ⁊ lingua cōsulens
⁊ spūs bñplacēs deo suo? O fra
ter mi timothee si vidisses ago
nes cōsūmationis eoꝝ: defecis
ses quidē pre tristitia ⁊ dolore.
Nā autē nō interfuisti: facile
tibi videt opus agonis eorum.

Quis non fleret Lcō. ij.
hora illa qñ ꝓceptū sen
tentie egressum est in eos: vt pe
trus crucifigeretur ⁊ paulus de
collaret? Uidisses itaqȝ tūc tur
bas iudeoꝝ ⁊ gentilium multi
tudinem percutientes eos illu
dentes eis ⁊ expuētes in facies
eoꝝ. Ipsi vero trāquilli ⁊ quie

et extiterunt ſicut agni innocen-
tes et manſueti. Lectio.iiij.
Aduenientẽ autẽ terribili
tempore conſummatiõis
eorum cũ ſepararent ab inuicẽ
ligauerũt colũnas mundi:non
vtiq; abſq; fratrum gemitu et
ploratu. Tũc inquit paulus pe-
tro. Pax tecũ fundamentũ ec-
cleſiarum et paſtor oviũ et agno
rum chriſti. Petrus autem ad
paulum. Uade inquit in pace
predicator bonorum: et media-
tor et dux ſalutis iuſtorum. L.v.
Cum autem elongaſſent eos
ab inuicem:ſecutus ſum magi-
ſtrum meum. Non enim in eo-
dẽ vico occiderunt eos. Ue mi-
hi. Amodo ceſſant concurſus
diſcipuloꝝ noſtroꝝ romã veniẽ-
tium et querentium nos. Jam
nemo dicturus ẽ:eam⁹ et videa-
mus doctores nr̃os:et interroge
mus eos qualiter nos regere
oporteat eccl'ias nobis ꝯmiſſas
et interpretabuntur nobis pre-
cepta domini noſtri ieſu xp̄i: et
eloquia prophetarum. Lcõ.vj.
Hieruſalẽ et roma praua ami
citia equales facte ſunt in ma-
lo. Hieruſalem crucifixit dñm
nr̃m ieſum xp̄m: roma vero ei⁹
apl'os interemit. Hierl'm ſerui-
uit ei quem crucifixit: roma au
tem ſolennizando glificat quos
ca,14. interemit. Scd'm mattheum.

In illo tempore: Juſſit ieſus diſcipulos ſuos aſcendere i nauiculam et precedere eum trans fretum: donec dimitteret turbas. Et reliqua.
Omel'. bti auguſtini epi. L.vij.
Cum ſcũm euangeliũ le
geretur audiuimus naui
culã periclitãtẽ:xp̄m piclitanti-
bus ſubuenientẽ:petrũ venien
ti xp̄o occurrentẽ. In qbus oi-
bus miraculũ ſpectauimus:my
ſteriũ requiramus. Lcõ.viij.
Nõ enim poſſumus de diuinis
opib⁹ q̃ legunt intellectũ alicu
ius myſtice ſignificatiõis excul
pere:q̃ſi de obſtruſis fauorũ cel
lis mella ꝓducim⁹: vel xp̄i diſci
pulos imitantes ſpicas manib⁹
confricamus:vt ad latẽtia gra-
na perueniamus. Lectio nona.
Aſcẽdit ergo dñs noſter ieſus
chriſtus:vt lectum eſt in montẽ
ſolus orare. Mons altitudo ẽ.
Quid eni i hoc mundo altius
celo? Quis vo in celũ aſcẽdit
nouit optime fides nr̃a. Cur ãt
ſolus aſcẽdit? Quia nemo aſcẽ
dit in celũ niſi q de celo deſcen

dit fili⁹ hoīs qui eſt in celo. In laū. añ. ca. de cōi apſtoꝝ hymnus Oliue. ℣. Annunciauerūt. Ad
285 bñs añ. Petrus apſ. Orō. Deus cuius dextera. Ad horas diei de cōi apſtoꝝ. Ad veſ. ſup pſal. añā. Hoc eſt. Pſalmi ꝺ apoſtolis cap. hy⁹. ℣. vt in primis veſ. Ad magt añ. Iſti ſunt duo oliue ⁊ duo cādelabra lucētia añ dñz hñt ptātem claudere celū nubibus ⁊ aperire portas eius: q: lingue eoꝝ claues celi facte ſunt. Orō. Deus
dic. 10. cui⁹ dex. ¶ Scōꝝ ſeptē fratrū.

P Reſta q̄s oīps de⁹ vt Orō. q glioſos martyres tuos fortes i ſua ꝯfeſſiōe cognouim⁹ pios apꝺ te i nra itercellioē ſentiam⁹. p. Gregori⁹ i home. Loq̄nte ieſu ad turbas: Ecce mr.

B Eata felicitas ſeptē L. i. filios habuit q̄s ſic timuit viuos i carne relinq̄re: ſicut carnales parētes ſolēt metuere ne mortuos premittāt. In pſecutiōis eni labore dephēnſa filioꝝ corda in amorē ſupne pt̄ie pdicādo roborauit: ⁊ pturiuit ſpū quos carne pepat mundo. L. ij.

T imuit viuētib⁹ gauiſa ē moriētib⁹. Optauit nullū poſt ſe relinq̄re ne ſiquē ſupſtitē hēret nō poſſet hēre ꝯſortē. Filios nō poterat ſine dolore videꝛ mortē teſ: ſ; erat vis amoris interior: q̄ dolorē vinceret carnis: ⁊ pro amore celeſtis pt̄ie mori coram ſe voluit quos amauit. L. cō. iij.

F uerūt āt iſti ſeptē frēs. ianuari⁹ felix philipp⁹ ſyluan⁹ alexander vitalis: ⁊ martialis: ſub pfecto vrbis publio tpe antonini pncipis pmū auditi. Deide per varios iudices varijs ſupplicijs laniati Ex qbus ianuarius poſt vbera vgaꝝ i carcere plūbatis occiſus ē. Felix ⁊ philipp⁹ fuſtibus mactati. Syluan⁹ pcipitio itereptus. Alexander vitalis ⁊ martialis capitali ſnia puniti.
¶ Scī pcopij abbatis. Orō. dic. 18

I Nterceſſio nos queſumus domine beati pcopij abbatis commēdet vt quod noſtris meritis non valemus: eius patrocinio aſſequamur. p.

B Eatus procopius L. i. abbas natione bohemus canonicis apicib⁹ a ſctō cirillo iuuenis iſtruct⁹: i ſcl'o pſbyter honeſtiſſimaꝫ vitā duxit. Hic p ieſu xpi amore ſcl'o ⁊ pōpis ei⁹ perfecte renuncans: in montis ſupcilio ſpelūcā innumeris demonibus frequētatā habitacu-

lū ſibi ꝯſtituit. Ubi vigilijs oro nibus ⁊ ieiunijs ꝯtra ſpiritales neqtias dimicās: poſtmodū a domino velut ciuitas in monte poſita clarificatus eſt. Lcō. ij.

Ipſi⁹ igit̄ fama lōge lateq; creſcēte ꝓuincie hoies ceperūt catervatim dei ſeruū exenijs frequētare orōnū ei⁹ ſuffragia devote depoſcētes. Qui charitatis fragrātia plenus hoſpitalitate pia ꝓdit⁹: caſtimonia pur⁹: inſimus humilitate: temꝑātia clarus: ſuccenſus zelo fidei celeſti pabulo aduenientiū corda velut imber tēporane⁹ irrigabat ac ꝓuincie paupes religioſa ſolicitudine paſcebat. Lectio. iij.

Proinde aduīctis ſibi qbuſdā frīb⁹ ſm̄ almi pr̄is bn̄dicti inſtituta viuere cepit: ⁊ veniētib⁹ accolis ſanitatū ſuffragia ipetrās exēplo humilis magr̄i ꝑcipiebat eiſdē ne cuiq; hec diuulgarēt. Tādē vite curſu laudabili pacto v̄tutib⁹ plen⁹ ⁊ ꝓdigijs ima deſerēs migrauit ad chr̄m.

Die. 17 ¶ Scti alexij ꝯfeſſoris. Orō.

Deus q btō alexio ꝯfeſſori tuo tribuiſti: vt ⁊ noua mūdū arte deluderet: ⁊ de hoſte humani gn̄is mirabilr̄ triūpharet ꝯcede ꝓpiti⁹ vt ei⁹ ſp imitamur auxilijs cui⁹ ſalutiferis erudimur exēplis. Per. L. j.

Beatus alexi⁹ ex nobili ſenatoꝝ ꝓgenie ort⁹ parētes hūit chr̄ianiſſimos. Qui liberalibus artib⁹ plene erudit⁹ cū accepiſſet de iꝑiali linea egregiā ſpōſā: ꝫ benigne allocut⁹ ē eā. Et diuine gr̄e ꝓuilegio iformat⁹: ita, etā dimiſit: clamq; receſſit. Veniēs aūt i ediſſam ſyrie ciuitatē aſſūpto vili ⁊ deſpecto habitu: cepit cū paupib⁹ mēdicare. P̄r igit̄ ⁊ mr̄ de filij ſui abſentia ꝑtriſtitia ꝯſeneſcunt. ⁊ v̄a ſponſa velut indiuidua turtur ſyncero lāguoꝝ ſpōſi amabilis tabeſcit.

Miſſis ergo nuncijs Lcō. ij. ad oēs ptes aliq coꝝ ad ediſſaꝫ ciuitateꝫ venerunt. Quibus cognitis ſed ab eis icognit⁹ obui⁹ fuit. A qbus cum elemoſynā ipetraſſet: gr̄as deo egit: q elemoſynā a ſuis ſuis accipe meruiſſet. Volēs igit̄ alexi⁹ poſtmodū ꝺ ciuitate ediſſa tarſū remeare diſpēſatiōe diuia vēto ꝯtrario nauis arrepta, pſpere ad portū romanū applicuit. A pr̄e ꝗ̄ in domo ꝓpria ad manēdū deſpectū locū ipetrauit. Ibiq; totus orōnib⁹ abſtinētijs ⁊ vigilijs dedit⁹ graues ⁊ viles ſuoꝝ iniurias annis. xvij. patienter ⁊ pſeuerāter ſuſtinuit. Lco. iij.

Volens ergo deus tanto certamini finē ponere: diē illi ſue reuelauit getis. Qui i charta nomē ſuū ⁊ ſerieꝫ receſſus ⁊ redi

tuo ſui ⁊ pegrinatiōis deſcribēs ipā; plicatā manu ꝯcluſit. Dñica igit̃ die poſt miſſaꝝ ſolēnia i eccliā vox audit̃. Querite i domo euphemiani hoiem dei: qui oret ꝑ roma. Ad hāc vocē cōcurrūt archadi⁹ ⁊ honori⁹ iperatores vna cum papa innocētio. Perlecta aūt charta corā oi pplo: cū plurima miracula fierēt pōtifex ⁊ iperatores ſcm̄ corpus ſuis humeris deportauerūt ⁊ honorifice ſepelierūt. ¶ Scē

dic. 2 o margarite virginis. Oratio.

Indulgentiā nobis dñe btā margarita virgo ⁊ martyr imploret: q̄ tibi grata ſēper extitit: ⁊ merito caſtitatꝭ: ⁊ tue profeſſione virtutis. Per do.

¶ Ex geſtis eius que ſcripſit theotimus. Lectio pma.

Margarita antiochena ex gētilib⁹ nobilib⁹ orta tradita ē nutrici apud quā chrīana effecta ẏgitatꝭ ꝯcepit amorē. Cūq̈ pr̄ illā exoſā hēret pp xp̄ianitatē; mortua mr̄e in domū nutricis ſeſe ꝯtulit: ⁊ oues ei⁹ paſcebat. Accidit aūt vt olymbri⁹ ꝑfect⁹ iter faciēs raptus ei⁹ pulchritudine que erat mirabilis eā ſibi ſiſti iuberet. Lectio ij.

Tūc dixit ei pfect⁹. Dic nob nomē tuū ⁊ genus ⁊ religionē;. Btā margarita rñdit. Margarita vocor gñe ſū nobilis: religione chriſtiana. Preſes dixit. Duo prima ꝯuenientia ſunt: tertiū abſurditas ē. Cū āt margarita eū; in rñſis ſuis ꝯfūderet iuſſit eā i carcerē recludi vt de ſe melius conſiliū hēret. L. iij.

Altera die pſidi pſentat̃. Ad quā preſes. Aut ſacrifica dijs ⁊ digna eris thalamis nr̄is aut diris cruciatibus conſumeris. Illa rñdit. Fac qđ potes qr qđ vis non faciā. Ad hoc exuitur: ſuſpenditur: verberatur virgis acerrimis: ſanguinis riui fluūt: nec ſuſpirat illa. Lectio iiij.

Tūc pſes ait. Miſereor pulchritudinis tue. At illa. Miſereor pulchritudis aie mee ne decorē pdā imaginis diuine. Tūc pſes irridēs ait. adhibeat̃ vngula q̄ carnē ſcindat: oſſa dnudet: viſcera pandat. Una ne nos puella ſuperabit? Dixit ⁊ facta ſūt oia. Flent circūſtantes miſerantes cruciatum puelle. Lectio v.

Cū; aūt illa nec ſic moueret̃: tradit̃ iter; in carcerē tenebroſum. S; lux diuina ſole clarior ſtatim ibi refulget. Antiquus

vo hoſtis i ſpecie draconis q̄ſi
deuoraturus eá aggredit. Sed
ſigno crucis appoſito euaneſcit
Deide in forma hoīs carcerem
ingredit. At vgo p ſpm̄ intel-
ligēs demonē: ceruicē eius app̄-
hēdens deiecit eum ad terram:
pede ſancto caput ipm calcās.

TUnc demon eiu Lcō. vj.
lans: ꝑmitte ait margari-
ta me diſcedere: non vltra tibi
appropinquatur. Uirgo dixit.
Fatere prius ad quid veneris:
At ille. Ueneram vt quaſi conſu
lens ſaluti tue pſuaderē tibi pa
rere pſidis voluntati. Iā nunc
iube vt abeam: quia ſatis luſiſti
de me. Tunc virgo pedē leuās.
Fuge inquit miſer. At ille ve-
lut fumus euanuit. Lcō. vij.

SEquēti die adducitur co-
ram preſide. Qui dixit ei.
Magna eſt circa te deoꝝ patiē
tia. At illa. Tāta eſt in eis pa-
tiētia: vt nullus ſit in eis dolor
vel ſenſus. Ad hec ad clamorē
pſidis exuit: apponitur ignis:
ardentes lāpades iungūtur ad
latera. Quod cū fieret: dicebat.
Nō ſunt ꝯdigne paſſiões huiꝰ
temporis ad futuram gloriam.

DEinde ponit Lcō. viij.
in dolio aqua pleno li-
gatis manibus ꝛ pedibꝰ. Sz ec-
ce terremotus illico factus eſt
magnus: vinculaq; ipſius rum
puntur: ꝛ ipſa nihil leſa egredi
tur laudās chriſtū. Quo mira
culo fere. xij. millia hoīuz credi-
derūt i xp̄z. Quos varijs morti
bꝰ pſes traſmiſit ad celū. L. ix.

TEmum iuſſa gladio fe-
riri: ſpiculatore iubente
eaz ceruicē pparare impetrato
ſpatio orādi: cor ꝛ manus diri-
gēs ad deuz dixit: Gratias ago
tibi dn̄e ieſu xp̄e: qm̄ certamen
meū ad victoriā pduxiſti: cōſer
ua q̄ſo credētes in te: ꝛ nō cre-
dentes ꝯuerte. Eoꝝ quoq; qui
me pſequunt miſerere. Et eos
qui te per me fuerint deprecati
exaudi ꝓpitius ꝛ iā ſpm̄ meuz
in pace ſuſcipe. Et hoc dicto ge
nu flectit: ceruicem erexit: ꝛ li-
ctor vno caput āputauit ictu.

¶ Scē praxedis vginis. Ora. dic. ꝛ c

EXaudi
nos de
us ſalutaris
nr̄ vt ſicut
de btē pra-
xedis virgi
nis tue feſti
uitate gau-
demus: ita
pie deuotio
nis erudia-
mur affectu. p. Ad maī. hym.
Huius obtentu. Tria vltima
R̄s de cōmuni vnius vginis.
Ex geſtis eius. Lectio prima.

Virgo venerabilis praxe-
dis rogauit btm piū epz
vt i thermis nouati q̄ iā in vſu
nō erāt edificaret ecclesia. Qd
placuit epo ꝛ fcm ē:accepta po
teſtate in vrbem noie praxedis
Poſtea facta eſt pſecutio ma-
gna chriſtianoꝝ. Ipa vo feruens
ſpū multos occultauit i eodē ti
In cōi tulo:q̊s cibo paſcebat ꝛ vbo ſci
ſpūs. ℟. Studiui. Lcō. ij.
Nunc diuulgatū ē antonino
imperatori:ꝙ ꝯuēt⁹ fieret i titulo
praxedis. Qui mittēs tenuit mlˀ
tos ꝛ ſine iterrogatione gladio
puniri pcepit i eodē titulo. Ho
rū vo corpa btā praxedis colle
git:ꝛ ſepeliuit in cimiterio priſcil
le. Et afflictiōe ꝯtrita orauit:vt
trāſiret ex hoc mūdo. Cui⁹ ora
tiones ꝛ lachryme ad dnm per-
uenerunt. ℟. Ueni. Lectio. iij.
Peractis igitur diebus tri
ginta quatuor poſt necē
ſanctorum predictorum migra
uit ad dnm virgo ſacra duode
cimo cal. auguſti. Cui⁹ corpus
ego paſtor pſbyter ſepeliui iu-
xta pīem ſuā i cimiterio priſcil
le via ſalaria: vbi hodie florent
orōnes ſcōꝝ. ℟. Regnū. ¶ San
Dic. 22 cte marie magdalene ad veſ. ſu
per pſ. añ. Recumbente ieſu in do
mo phariſei ſimonis acceſſit ad eū
maria magdalene afferens ptioſi li
41 bra vnguēti. pſ. Lau. pu. cū ce.

Capitulum.
Mulie-
rē for
tem quis in
ueniet? pcul
ꝛ de vltimis
finibus pre
tium eius:cō
fidit in ea
cor viri ſui:
ꝛ ſpolijs nō
indigebit. ℟. Flauit auſter. vj.
Lauda mater Hymnus.
eccleſia: lauda chriſti cle
mentiam:qui ſeptem purgat vi
tia: per ſeptiformem gratiam.
Maria ſoror laçari:que tot cō-
miſit crimina ab ipſa fauce tar
tari : reddit ad vite limina.
Poſt fluxe carnis ſcandala fit
ex lebete phiala:in vas tranſla
ta glorie:de vaſe contumelie.
Egra currit ad medicū vas fe
rēs aromaticū:ꝛ a morbo mul-
tiplici: verbo curatur medici.
Surgētē cū victoria ieſū vi-
det ab inferis:pma meret gau-
dia:que plus ardebat ceteris.
Uni deo ſit gloria:p multifor
mi gratia:qui culpas ꝛ ſuppli-
cia remittit ꝛ dat pmia. Amē.
℣. Optimam partem elegit ſibi ma
ria. ℟. Que nō auferet ab ea. Ad
magt añ. Celſi meriti maria que
ſolē verum reſurgētē videre merui
ſti mortalium prima:obtine vt nos
viſu

viſu glorie ſue tecū letificet i celis.

Oro. Largire nob clementiſſime pater: q ſicut btā maria magdalena dñz noſtrum ieſuz chriſtū ſup oia diligendo ſuoꝝ obtinuit veniā pctōꝝ: ita nobis apud miſericordiam tuam ſempiternaz impetret beatitudinē. Per eun. ℂ Ad magni. inuit. Eternū trinūq; deū laudemus ꝛ vnū: Qui ſibi mariā tráſuexit in ethera ſcāꝫ. Hy. Lauda.

ℂ In. j. noc. añ. Cū diſcubuiſſet in domo ſimonis dñs ieſus mūdi flagia mulier ſecuꝫ q̄ erat in ciuitate peccatrix nardi odorifera exhibuit

8 vnguēta. ps. Dñe dñs. Añ. Secus pedes dñi aſtās: inceſſanter crine ſoluto diua veſtigia oſculabať la

6 chrymis plena. ps. Celi enarrāt. Añ. Irrigabat igiť dñicos ieſu pedes: fracto quoq; alabaſtro pcipuis odoribꝰ fragrabat domus ois: atq;

8 capilloꝝ offō detergebat. ps. Dñi. ℣. Diffuſa. ℂ Ex geſtis eiꝰ. L. j.

Beata maria magdalena ꝛ martha ꝛ laçarus ex nobili ꝛ regali progenie ſyro patre ꝛ eucharia matre nati: a beato maximino diſcipulo dñi baptizati fuerunt: ꝛ magdalū caſtruꝫ qđ eſt ſecundo milliario a genezareth: ꝛ bethaniā que eſt iuxta hieruſalē: ꝛ magnam hieroſolymoꝝ parteꝫ poſſidentes: ita ſibi inuicē diuiſerunt q maria magdalū a quo magdalena nuncupata eſt: ꝛ lazarus parteꝫ vrbis hieruſalem: ꝛ martha bethaniā propriam poſſederunt. ℟. Letetur omne ſeculū in ſolennitate ſancte marie magdalene: Quam ieſus eternus amor dilexit plurimuꝫ. ℣. Hec maria fuit illa domino gratiſſima: que vnguēto pretioſo pedes vnxit domini. Quam. Lectio ij.

Cum autem maria delitijs corporis ſe totaꝫ exponeret ꝛ lazarus militie plus vacaret: martha prudēs partes fratris ꝛ ſororis ſue ſuo ſenſu ꝛ probitate gubernans: militibus ꝛ famulis ſuis copioſe neceſſaria miſtrabat: ꝛ dñs cū diſcipulis ꝛ alios paupes ſuſtētabat: ꝛ poſt aſcēſionē dñi reſiduum ante pedes apoſtolorum in cōi diuiſit. ℟. Hec eſt illa maria que vnxit dominum vnguento: ꝛ exterſit pedes eius capillis ſuis. Cuiꝰ frater erat lazarus: quē a mortuis reſuſcitauit ieſus. ℣. Hec eſt illa maria: cui ſe dñs reſurgens a mortuis primum oſtēdit. Cuius. Lectio iij.

In illo vo tpe quo dñs p

dicabat maria ſic erat expoſita
corporee voluptati:ꝙ iã nõ ſo
lum nomen ſed etiaʒ cognomẽ
ſuuʒ perdiderat:ꝛ peccatrix cõ
ſueuerat appellari. Cum vero
poſt miſſionẽ ſpiritus ſancti pa
racleti creſcẽte numero fideliũ
creſceret ĩfidelis crudelitas iu
deorum:in tantum vt eos mul
tis modis affligerent: ꝛ a terra
per mare ſine remis ꝛ velis ꝛ ce
teris alimentis expellerent:bea
tus maximinus cuʒ lazaro ꝛ ſo
roribus eius ꝛ multis aliis trãſ
fretantes regente domino mar
ſiliam deuenerunt. ℟. Felix ma
ria vnxit pedes domini ieſu: ꝛ exter
ſit capillis ſuis. Et domus impleta
eſt Ex odore vnguenti. ℣. Mixtum
rorem balſami fracto fudit alaba
ſtro:que vnguento pretioſo vnxit pe
des domini. Et domus. Gloria. Ex o
dore. ¶ In ſecundo nocturno
antiphona. Simon autem intra
ſe inquit: ſi eſſet propheta ſciret ꝓ
fecto que ꝛ qualis eſſet que tangit
eum quia peccatrix eſt. Pſalm⁹.
Eructauit. Añ. Et conuerſus
16 dominus dixit:poſtꝗ̃ veni in domũ
tuam non ceſſat crine fuſo hec meos
oſculari pedes. Pſalmus. Deus
16 noſter. Añ. Quoniam multuʒ
dilexeras dimiſſa ſcito tibi peccami
na:ꝛ fide qua polles ſacra in pace re
mitto. Pſalm⁹. Fundamenta.
31 ℣. Specie. Lectio quarta.

Poſtmo
dũ vero cuʒ aquẽ
ſem ciuita
tem cũ ad
iacenti pro
uincia ver
bis ꝛ mira
culis couer
tiſſent: beã
maria ma
gdalena ſoli deo vacare cupiẽs:
in quadam rupe excelſa qua
tuordecim fere millibus a mar
ſilia pluſquam.xxx.annis homĩ
nibus ignota permanſit. Horis
vero ſeptem canonicis quoti
die ibi manibus angelicis in
ethera ferebatur:ꝛ ſic poſt ange
licas melodias dei laudib⁹ ple
niſſime ſatiata ad locum illum
ab angelis reportabatur. ℟m.
Uidens ieſus flenteʒ mariã ꝛ ſororẽ
eius marthã lachrymatus eſt: ꝛ ac
cedẽs ad monumentũ:Quatridua
num iam laçarum reſuſcitauit. ℣.
O felicis ſoror vtraqʒ meriti: quaꝝ
lachrymis motus fons ipſe pieta
tis. Quatriduanum. Lectio v.
Tunc ꝗs cũ ꝗdaʒ eremi
ta penitentie datus iuxta
rupeʒ ꝓdictã cellulã collocaſſʒ
vidit angelos ad rupem illã de
ſcẽdẽtes beatã mariã magdale
nã in altũ leuantes:ꝛ poſt hore
ſpatiũ referẽtes. Cuʒ aũt illuc

admirãs acceſſiſſet inuenit eã.
Ipſa aũt q̃ nã eẽt eidẽ indicãs
rogauit eũ vt enarraret beato
maximino:⁊ rogaret vt ſequẽti
dñica hora matutinarũ eccliam
ſuã ſolus intraret:⁊ ibi eã inue
niret ſubuectã manib⁹ ãgeloꝝ.
℟. Laudem⁹ opus dei in maria ge
nitrice ſ3 ṽgine:laudem⁹ in maria
peccatrice ſ3 penitẽtie:maria hec eſt
vaſa ſpeculũ innocentie:Maria hec
eſt exẽplũ penitẽtie. ℣. Ut confitea-
mur nomini ſcõ tuo deus ⁊ glorie-
mur in laude tua.Maria. L.vj.
Veniens ille narrauit oĩa
beato maximino. Ille ad
mirans ⁊ gaudens hora predi-
cta ingreditur eccleſiã: ⁊ btãm
mariã magdalenã a terra duo-
bus cubitis eleuatã inter ange
los intuetur. Cum autem acce
dere trepidaret:iuſſu eius alios
conuocauit. Et accipiẽs ſacraʒ
cõmunioneʒ ab epiſcopo: ante
altare orãs cuʒ lachrymis cun-
ctis videntibus expirauit. ℟.
Flauit auſter ⁊ fugauit aquiloneʒ:
quando lauit cor marie penitentis
imber ſancti ſpiritus. Liqueſcit ⁊
refecit reſolutam in lamentis:Uer-
bum miſſum celitus.℣. Fluminis
impetus ciuitatem dei letificauit.
Liqueſcit.Gloria Uerbum. ¶ In
iij.noctur.añ. Satagebat igitur
martha ſoror marie magdalene cir
ca miniſteria que ſedens circa pe-
des domini audiebat verbum oris
eius. ps. Cantate. j.Aña. Non 34
eſt martha inquit tibi cure ꝙ ſoror
mea me reliquit ſolã miniſtrare:iu
be illi vt me adiuuet. ps. Domi- 34
nus regnauit exul. Aña. Et re-
ſpondens dixit illi dñs:vnuʒ eſt ne
ceſſe:maria optimam partem elegit
que non auferetur ab ea. ps. Can 34
tate. iij.℣. Adiuuabit. ¶ Secũ-
dum lucam. cap.7.

In illo tempore: Rogabat ieſuʒ q-dam phariſeus vt mã ducaret cũ illo. Et ingreſſus domum phariſei diſcubuit. Et reliqua. Omelia beati gregorij pape. Lectio.vij.

Cogitanti mihi de marie penitẽtia flere magis libet q̃ȝ aliquid dicere. Cuius enim vel ſaxeum pectus ille huius peccatricis lachryme ad exemplum penitendi non emolliant? Conſiderauit nanq3 quid fecit: ⁊ noluit moderari qd faceret. ℟. O certe ẽcipu⁹ marie magdalene amor. Que a monumento dominico diſcẽpulis recedentibus non receſſit. ℣. Ardore charitatis ſuccenſa queʒ ſe-

pultū nouerat ſublatum credidit de ſepulchro. Que. Lectio.viij.

Super cōuiuātes ingreſſa eſt:nō iuſſa venit:iter epulas lachrymas obtulit. Diſcite quo amore ardet:q̄ flere inter epulas nō erubeſcit. Sz ecce qz turpitudinis ſue maculas aſpexit: lauāda ad fontem miſericordie cucurrit:cōuiuātes nō erubuit. ℟. O felix felicis meriti maria: q̄ reſurgentē a mortuis dei filiū videre meruiſti mortaliū primā:p cui⁹ amore ſeculi cōtēpſiſti blādimenta: Sedula nos apud ipm q̄ſumus prece cōmenda. ℣. Ut tecum mereamur o dn̄a:perfrui feliciſſima ipſi⁹ preſentia. Sedula. Lectio.ix.

Nam qz ſemetipſaz grauiter erubeſcebat intus: nihil eſſe credidit qd̄ verecūdaretur foris. Quid igit̄ miramur frēs? Mariā venientem: an dn̄m ſuſcipiētē? Suſcipiētem dicā an trahētē? Dicā meli⁹ trahentez & ſuſcipiētē. ℟. Glioſa hui⁹ diei ſolēnia deuota celebrem⁹ oēs veneratiōe qua btā maria magdalena: Celos meruit aſcēdere. ℣. Conſūmato curſu p̄ntis vite celeſti euocata pietate. Celos. Glia. Celos. ℣. Optimā partē. ¶ In laudi. añ. Laudib⁹ excelſis ois mundus exultet: in ſolennitate ſancte marie magdalene. Añ. Hec corde cōpuncta venit ad pedes ieſu acceſſit: illos lachrymis rigauit & capillis capitis ſui terſit. Añ. Intercede ſupplicans aſſidue p nob ieſu dn̄o: maria magdalene. Añ. O bone ieſu laus tibi: remiſiſti peccatrici multa peccamina:qz te dilexit mltū. Añ. Maria ergo vnxit pedes ieſu:& exterſit capillis ſuis & dom⁹ ipleta eſt ex odore vnguēti.

Cap. Mulierē. Hym.

Eterni p̄ris vnice:nos pio vultu reſpice:q magdalenā hodie:vocas ad thronū glie. In theſauro repoſita regis eſt dragma pdita:gēmaqz lucet inclyta de luto luci reddita. Ieſu dulce refugiū:ſpes vna penitētiuz: p peccatricis meritū peti ſolue debitū. Pia mr̄ & hūilis nature memor fragilis i hui⁹ vite fluctibus:nos rege tuis pcib⁹. Uni deo. ℣. Dimiſſa ſūt ei peccata multa. ℟. Quoniam dilexit multum. Ad bn̄.añ. O mūdi lāpas & margarita prefulgida:que reſurrectionē chriſti nūciādo apoſtoloꝝ apoſtola fieri meruiſti maria magdalene ſemper pia exoratrix pro nobis adſis ad deum:qui te elegit. ¶ Ad.iij. cap. Mulierem. ℟. Diffuſa. ℣. Specie tua. ¶ Ad.vj. ca. Accinxit fortitudīe lūbos ſuos & roborauit brachiū ſuū: guſtauit & vidit qz bona eſt negociatio eius:non extinguetur in nocte lucerna eius. ℟. Spē. ℣. Adiuuabit. ¶ Ad.ix. ca. Mulierem.

puer. ca. 3 i 9

puer. ca. 31. Multe filie ꝯgregauerunt diuitias: tu ſupergreſſa es vniuerſas. ℟. Adiuuabit. ℣. Dimiſſa ſunt. ¶ Ad veſperas ſuper pſalmos añ. Laudib9. Pſal. vnius vginis cap. hym. ℣. vt i primis veſperis. Ad magt añia. In dieb9 illis mulier que erat i ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ ieſus accubuiſſet i domo ſimōis lepro ſi: attulit alabaſtrū vnguenti: ⁊ ſtās retro ſec9 pedes domini ieſu lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatur pedes eius: ⁊ vnguēto vngebat. ¶ Per octauam ad memoriā i laudib9 añ. Intercede. ℣. Dimiſſa. Oro Largire q̄s. In ve ſpe. añ. Maria ergo. ℣. Optimā. Oratio vt ſupra. In oct. ſancte marie magdalene ſicut in die excepto ꝙ loco homelie poterunt fieri ſex lectiones ex tribus intermedijs. ¶ Sancti

die. 31 apollinaris epiſcopi ⁊ marty. Oratio.

Deus qui nos beati apollinaris martyris tui atq3 pōtificis annua ſolennitate letificas cōcede ꝓpitius: vt cuius natalitia colimus de eiuſdem etiā protectione gaudeamus. Per. ¶ Ex geſtis eius. Lectio prima. Apollinaris diſcipl'us petri iuſſu ei9 venit rauēnam. Ubi ỽbis ⁊ miraculis refulgens tribunū cū magna ei9 familia baptizauit. Propt qđ dux pꝛie fecit eū duci ad tēplū iouis. Ubi cū dixiſſ3 argētū ⁊ aurū illic appēſu3 ante demones melius eſſe dari paupib9 eijcit extra vrbē: ⁊ ſemiuiuus relictus a diſcipulis ſuis in domo cuiuſdā vidue ſex menſibus refouet. Lcō. ij. Poſtmodū ỽo cū multos conuertiſſet: in claſſanēſe3 ciuitate3 fuſtib9 ceſus ⁊ nudis pedib9 ſtare ſuper prunas cōpulſus: poſt inde eiectus eſt. Cū aūt filiam ruffi patritij rauēne ſuſcitaſſet: ipſa cum mr̄e ⁊ familia magna baptizata ỽgo pmāſit. Deinde poſt multa tormēta cathenatus miſſus eſt in carcerem. In quo cū nihil ſibi miniſtraretur: angelus eū confortauit. Lcō. iij. Poſt ỽo cathenatus: in nauim vt in exiliū duceretur poſitus eſt. Orta vero tēpeſtas: alijs pereūtib9 ipſe ſol9 euaſit cū duob9 militibus quos baptizauit. Regreſſus ỽo rauennam de exilio poſt tres annos: ductus ē a paganis ad templu3. Quod ipſi

orante corruit. Propter qđ ac
cuſatᵘ eſt apud veſpaſianū a pō
tificibᵘ: τ tādē a paganis ceſus
vſq; ad mortē cū vixiſſet ſeptē
diebus admonendo fideles mi
die. 24 grauit ad dn̄m. ¶ Sancte chri
ſtine virginis τ marty. Oratio.

I Ndul-
gentiā
nobis domi
ne beata
chriſtina v-
go τ mar-
tyr implo-
ret: que tibi
grata ſem-
per extitit:
τ merito ca
ſtitatis τ tue profeſſione virtu-
tis. Per. Lectio prima.

A Pud italiā ciuitate tyro
natale ſctē chriſtine virginis τ
martyris. Que in xp̄m credēs
deos aureos pr̄is ſui vrbani noīe
ꝑfecti ↄfregit: τ paupibᵘ diſtri-
buit. Ob hoc iubēte pr̄e alapis
ceſa: verberibᵘ dilaniata: τ ferro
onuſta in carcerē coniecta eſt
Poſt hec cū crudeliſſime diu-
tiſſime dilaniaret: de carnibus
ſuis in faciē pr̄is proiecit. L. ij.

D einde cuz alligata rote igne
ſuppoſito: τ fuſo oleo d̄ſup tor
queret: erūpēs flāma mille genti
liū interfecit. Item carceri tra
dita: āgelo viſitāte ſanata eſt τ
refecta. Deinde cū ingēti ſaxo
in lacū vulſinū iactata: āgelico
p̄ſidio liberata eſt. Orante etiā
beata v̄gine chriſtina: ſimulachrū
apollinis qđ adorare iubebat
in fauillam ſubito eſt redactū.
Viſo autē tanto miraculo tria
millia hominum ad fidem con-
uerſa ſunt. Lectio tertia.

I ulianus aūt qdam qui patri
beate xp̄ine in p̄fectura ſucceſ
ſit: multis eā iterato ſupplicijs
affecit. Nā per ipm̄ iuſſa ē po-
ni in fornacē ardētem. In qua
per quinq; dies illeſa permanſit.
Serpētes etiā a quodā venefi
co immiſſos: in chriſti noīe ſepara-
uit. Poſtremo autē mamillas
τ lingua inciſis ſagittis trāſfixa
fuit. Sicq; curſum glorioſi marty
rij ↄſūmauit. ¶ Sancti iacobi die. 25
apoſtoli ad veſp. ſup pſal. aña.

O btē iacobe oīum corde τ ore lau
dāde: o p̄ſone ſingularis τ amabilis
intercede ꝓ nobis ad dn̄m. Ad mgt
aña. O lux τ decus hiſpanie ſctiſſime
iacobe q inter aplos primatū tenes
primus eoꝝ martyrio laureatus: o
ſingulare p̄ſidiū q meruiſti videre
redēptorē nr̄m adhuc mortalem in
deitate transformatū exaudi preces
ſeruoꝝ tuoꝝ τ intercede pro noſtra
ſalute omniumq; populoꝝ. Oro.

E Sto dn̄e plebi tue ſancti
ficator τ cuſtos: vt apoſto
li tui iacobi munita preſidijs τ

conuerſatione tibi placeat et ſe
die.25 cura deſeruiat: Per. ¶ Eodē
die memoria de ſanctis chriſtofo-
ro et cucufa
te martyri-
bus. Oro.

Preſta
queſu
mus omni-
potens de⁹:
vt qui glo-
rioſos mar
tyres chri-
ſtophorum
et cucufatem fortes in ſua con-
feſſione cognouim⁹: pios apud
te in nr̄a itercesſione ſentiam⁹.
¶ Ex geſtis eius. Lectio .j.

Iacobus ap̄ls cū predicaſ
ſet per iudeam et ſamariā:
predicationē ſuam vſq; ad gali
ciā extendit. Et ibi diſcipulos
eligens cum pauciſſimos cōuer
tiſſet: duos ibi cauſa predicādi
reliquit: et ſeptē alios ſecum ad
ducēs in iudeā rediit. Ubi cū
predicaret hermogenes magus
miſit ad eum philetum diſcipu
lum ſuū: vt ipſe philetus corā
iudeis aſſereret q̄ iacobi p̄di-
catio falſa eſſet. Sed cū a iaco
bo per oīa vinceretur rediit ad
magiſtrū ſuū: iacobi doctrinam
et miracula p̄dicās: et diſcipulū
ei⁹ ſe velle eſſe ꝓteſtās. Lcō. ij.

Nunc iratus hermogenes liga
uit philetū dicēs. Nūc videbis
ſi te iacob⁹ ſoluerit Jacob⁹ aūt
miſit ei ſudariū ſuū. Ad cuius
tactū ſtatim ei⁹ vincula ſunt ſo
luta. Qua pp̄ relicto mago ad
iacobū perrexit. Unde iratus her-
mogenes arte ſua demones exci
tauit: iubēs eis vt iacobū cum
phileto ad ſe pducerēt. Uenien-
tes autē demones ad iacobum
vlulare in aere ceperūt. Qui-
b⁹ ait. Ut qd ueniſtis? Lcō. iij.

Dixerunt demones. Hermoge
nes miſit nos ad te: vt te cum
phileto duceremus ad eū. Sz
mox vt ad te venimus ab ange
lis cathenis ligati igneis crucia
mur. Dixit eis iacobus. Nunc
ad eū redite et eū vinctum ad
me: ſed illeſū pducite. Qui ab
eūtes ligatis manib⁹ ad tergū:
adduxerūt eū ad iacobū. Quē
cū iacobus icreparet: et demōes
de eo ſuā vltionē expeterent: ait
eis iacob⁹. Ecce philet⁹ aū vos
ſtat: cur eū nō tenetis? L. iiij.

Demones dixerunt. Nos non
poſſumus: nec etiam formicam
cōtingere que in cubiculo tuo
eſt. Et ait iacobus ad philetū.
Hermogenes te ligauit: tu eū
ſolue: quia docuit nos dominus
vt pro malis bona reddamus.
Solutus hermogenes confu-
ſus ſtetit. Et iacobus ei dixit.
Uade liber vbi volueris. Non

enim vult dñs vt aliqs inuitus cõuertatꝛ. Et cũ timeret hermogenes malitiã demonũ: dedit ei ſuum baculum ob ſecuritatem. Qui abiẽs in domũ ſuã libros magice artis ſue ad iacobũ detulit: ⁊ cõſilio ei⁹ i mare ꝓiecit. Et ita cepit eſſe in dei timore ꝑfectus: vt etiam plurime virtutes per eum fierent. Lectio. v.

Uiſa ergo conuerſione hermogenis ⁊ alioꝝ multoꝝ abiathar põtifex ſeditionẽ in populo excitauit. Et fune miſſo in collo apli fecit eũ duci ad palatiũ herodis agrippe. Cũq3 iuſſu eius duceretꝛ ad decollationẽ: paralyticum quẽdã ad ſe clamantẽ in via ſanauit. Qđ videns ioſias ſcriba q funẽ in collo eius miſerat: procidens ad pedes eius veniã poſtulabat. Abiathar autẽ hec vidẽs: miſſa relatione impetrauit ab herode vt ſimul cũ iacobo decollaretꝛ. Lectio. vj.

Cum autem veniſſet ad locum decollationis: legenaz aque petijt. Et cum ioſiam baptizaſſet cum eo protin⁹ decollat⁹ ꝓmus inter apoſtolos martyrium cõpleuit ipſa die ⁊ hora qua domi nus paſſus eſt ſcilicet. viij. calꝰ. aprilis vt dicit caliſt⁹ papa: qui libellũ compoſuit de miraculis eius. Diſcipuli vo ei⁹ nocte corpus ei⁹ naui impoſuerunt. Qđ volũtate dei delatũ eſt in hiſpaniã ad locũ quẽdã prope ꝯpoſtellã. Ubi primo ſepultũ: deinde trãſlatũ eſt apud cõpoſtellã die hodierna cuz gaudio ⁊ veneratione. Propter qđ feſtũ eius hodie agitur. Scdm matthꝫum.

In illo tẽpore: Acceſſit ad ieſum mr̃ filioꝝ zebedei cũ filijs ſuis adorans ⁊ petens aliquid ab eo: Et reliqua. Omelia bti hieronymi pꝛeſ. Lectio. vij.

Unde opinionẽ regni habebat mr̃ filioꝝ zebedei: vt cũ dñs dixerit filius hoĩs tradetꝛ ꝓncipibus ſacerdotũ ⁊ ſcribis ⁊ ꝯdẽnabũt eũ morte: ⁊ tradent eũ gentib⁹ ad illudẽduz ⁊ flagellandum ⁊ crucifigenduz: ⁊ ignominiã paſſionis timentibus diſcipulis nunciauerit: illa gloriã poſtulat triumphantis? Hec vt reor ex Lcõ. viij. cauſa quia poſt omnia dixerat dñs: ⁊ die tertia reſurget: putauit eum mulier poſt reſurrectionem illico regnaturuz: ⁊ quod in ſecũdo aduẽtu ꝓmittitur in primo eſſe cõplenduz: ⁊ auiditate feminea preſentia cupit immemor futurorum. L. ix.

Poſtulat autẽ mater filioꝝ zebedei errore muliebri ⁊ pietatis affectu neſciẽs quid peteret. Nec mirum ſi iſta arguatur imperitie: cum de petro dica

tur: quādo tria voluit facere ta
bernacula: neſciēs qd diceret.
Reſpondens autē ieſus dixit
eis. Neſcitis quid petatis. Ma
ter poſtulat: ſed dn̄s diſcipulis
loquit: intelligēs preces eiꝰ ex
die.27 filioꝝ dſcēdere volūtate. ¶ Sā
cte marthe vginis. Hymnus.
Huius obtentu. Oro.
Exaudi nos deus ſalutaris
nr̄: vt ſicut d btē marthe vginis
tue feſtiuitate gaudemꝰ: ita pie
deuotiōis erudiamur effectu. p.
Sex p̄me lcōnes de cōi vniꝰ vir
376 ginis nō mar. cū ſex p̄mis R̄ijs
de cōi vniꝰ vgis. In. j. R̄ io loco
ſanguinē fudiſti: dicat vginita
tem ſeruaſti, poſtea ſubiungant
iſte tres lectiones de hiſtoria.
Sancte marthe cū vltimis tri
bus R̄ijs. Tria vltima R̄ia de
366 cōmuni vnius vginis. Lcō. j.
Venerabilis chriſti hoſpi
ta btā martha de regali
exorta progenie lazari et marie
magdalene ſoror vterina: chari
tate redūdās: caſtitate pollens
virilēs legit oino vitaſſe ɔtactꝰ.
Hec hoſpitalitati ſemper inten
ta: ipſū ſaluatorem mundi fre
quēter hoſpitio ſuo recipe me
ruit. Unde et hoſpita eius ſpāli
ter appellatur. Quo poſt paſſio
nē et reſurrectionē in celū aſſū
pto: cū btō maximino et lazaro
ac ſorore relicta patria et p̄imo
nio vſq ad marſiliā tranſfreta
uit. R̄. Audiui. Lectio ſcda.
Poſt modicū vero tempo
ris ad taraſchonē ſe tran
ſtulit: Ubi draconē ingentē in
ueniens homines et beſtias de
uorantem et naues ſepius ſub
mergentem ad clamorē populi
plangentis fiducialiter adijt.
Quē aqua bn̄dicta aſpergens
ſigno crucis ɔtra eū facto cin
gulo alligatū pplo tradidit la
cerandū. R̄. Uidi. L. iij.
Cumq illic p multū tem
poris glorioſis exēplis magniſq
miraculis coruſcaſſet: obitum
ſuū circiter ante annū ſibi do
minꝰ reuelauit. Qui et an̄ dies
obitꝰ apparēs ei dixit. Quia to
tiens me in tuo hoſpitio recepi
ſti: veni dilecta mea in palatio
celi a me ſuſcipiēda. Eos aūt q
ad ſepulchrū tuū pro neceſſita
tibus ſuis acceſſerint p amore
tuo exaudiā. In hora vo ſepul
ture eiꝰ apparēs dn̄s btō frōto
ni apud petragoricas: diuia my
ſteria celebrāti vocauit eū vt ſe
queret ſe ad ſue hoſpite ſepul
turā: ipſamq ſepulture ābo pa
riter tradiderūt. Quo facto re
licta tibi chirotheca in teſtimo
nium rei geſte beatus frōto re
dijt ad icepta diuina myſteria die.28
peragenda. R̄. Regnū. ¶ Scō
rū nazarij celſi et pātaleo. Oro.

DEus qui nos ꝯcedis ſanctorum martyrum tuorum naçarij celſi ꝛ pãtaleonis natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eoꝝ ſocietate gaudere. p. ¶ Ex geſtis eoꝛuꝫ.

BEatus naçari⁹ Lectio. j. nobilis roman⁹ ex patre nomine affricano ꝛ matre ꝑpetua a lino beati petri ſucceſſore baptiçatus: cum chꝛiſtũ pꝛedicaret in pluribus vꝛbibus inquiſitus a nerone inuentus eſt apud hebꝛedunum vbi edificabat oꝛatoꝛiũ: ꝛ celſus infans lapides poꝛrigebat. Cũ aũt vincti ducti fuiſſent cũ geruaſio ꝛ ꝓthaſio corã nerone facte ſũt tenebꝛe ſuꝑ faciẽ eius. ꝛ eoꝝ facies viſe ſũt ſicut ſol. Lcõ. ij.

TUnc nero dixit. Malefici ꝑpter vos tẽpeſtatẽ patioꝛ a dijs meis. Naçari⁹ dixit Dij vr̃i ſemꝑ in tenebꝛis ſunt. Tandẽ cũ de mandato neronis naçari⁹ ꝛ celſus ꝓiecti eẽnt in mare: ꝛ oꝛta tẽpeſtate naues piclitarent ꝛ illi ſine tẽpeſtate apparerẽt: cũ eos recepiſſent i nauiculã ſedata ẽ tẽpeſtas ꝛ naute idola cõtẽpſerũt. Poſtmodum venientes mediolanũ: in ergaſtulo a ꝑſide occulte intercẽpti ſũt. Timebat eni populũ ꝓpter virtutes quas faciebãt. ¶ Ex geſtis ſcti pãtaleonis. Lectio. iij.

PAntaleon fili⁹ ſenatoꝛis pagani ab infantia inſtruct⁹ i arte medicie: a btõ hermolao pſbꝛo per cuius domũ tranſibat baptizatus eſt. Et tãta eſt ei gr̃a data: vt in noĩe xp̃i ſanaret infirmos. Pꝛopter quod ꝛ pr̃ eius fcũs eſt xp̃ianus. Uidẽtes aũt eius gr̃aꝫ ceteri medici accuſauerũt eũ ꝙ ric⁹ deoꝝ õſtrueret. Poſt vo innumera toꝛmẽta ligatus ad radicẽ oliue ꝑcuſſus iterũt: Et apparuit coꝛpus ſicut nix: ꝛ pꝛo ſanguine lac cucurrit ꝛ arboꝛ illa repleta eſt fructu. ¶ Sanctoꝝ felicis ſimplicij fauſtini ꝛ beatricis mar. die. 29

Oꝛatio.

PReſta queſumus omnipotẽs deus: vt ſic ppl's chꝛiſtianus martyꝝ tuorum felicis ſimplicij fauſtini ꝛ beatricis tẽpoꝛali ſolennitate con-

gaudet ita perfruatur eterna: ꝛ quod votis celebrat compꝛehẽdat affectu. Per. ℭ Ex geſtis beati felicis. Lectio .j.

Cum papa liberius a cõſtantino ꝓpter fidem in exiliuꝫ miſſus eſſet: felix pꝛeſbyter electus in papam ipſum conſtantinum tãq̃ hereticum cõdemnauit. Propter quod imperatoꝛ papam liberium reuocauit. Qui tedio exilij vict⁹: in heretica prauitate ſubſcripſit. Felix vo deiect⁹ cũ i ꝑdiolo ſuo habitaret ide leuat⁹ ꝺcollat⁹ ẽ. ℭ Ex geſtis btõꝝ ſimplicij ꝛ ſocioꝝ L. ij.

Poſtq̃ ſimplicius ꝛ fauſtin⁹ ꝓ xp̃o decollati in tyberi ꝓiecti ſunt: beatrix ſoroꝛ eoꝝ coꝛpoꝛa ipſoꝝ inueniens ſepeliuit. Hui⁹ ꝑdiũ lucretius ꝑfectus ambiẽs cõpellebat eã vt idolis imolaret. Qḋ cũ ꝯſtanter renueret noctu a ſeruis ſuis ſuffocata ẽ. Lucina vo v̾go eaꝫ iuxta frẽs ſuos ſepeliuit. L. iij.

Poſt hec lucreti⁹ ꝑdiũ illo rũ iuaſit. Et facto amicis ſuis ꝯuiuio cũ iter epulas mar tyrib⁹ inſultarẽt: iſantulus gdã lactẽs de gremio mr̃is ſue cũctis audiẽtibus exclamauit dicens. Audi lucreti. Occidiſti: ꝛ inuaſiſti: Ecce dat⁹ es i manibus inimici. Et ſtati arrept⁹ a diabolo: ꝛ per tres horas vexatus i ipſo conuiuio expirauit. Quod videntes qui aderant facti ſunt chꝛiſtiani. ℭ Sanctoꝛum ab- don ꝛ ſennen. Oratio. die. 30

Deus qui ſanctis tuis abdon ꝛ ſennẽ ad hãc gloriam veniendi copioſum mun⁹ grẽ contuliſti: da famulis tuis ſuoꝝ veniã peccatoꝝ: vt ſanctoꝝ tuoꝝ intercedentib⁹ meritis ab oĩb⁹ mereamur aduerſitatib⁹ liberari. p. ℭ Ex geſtib⁹ eoꝝ. L. j.

Cum decius iꝑatoꝛ quoſdã chꝛiſtianos adductos de babylonia quaꝫ ſupauerat apḋ coꝛdubã interfici iuſſiſſet: ꝑcepit eoꝝ coꝛpoꝛa iactari i via publica ꝛ q̄ nõ poſſent ab aliquo ſepeliri. Qḋ audiẽtes duo ſub reguli viri religioſi: abdon ꝛ ſẽnen nocte tulerunt ea: ꝛ ſepelierunt i pꝛedio ſuo. Accuſati ergo cum ad ſacrificanduꝫ flecti non poſſent: vincti cathenis in arcta cuſtodia recluduntur. L. ij.

Decius tandẽ cũ victoꝛia romam rediens cõuocato ſenatu abdõ ꝛ ſennẽ ſubꝛegulos adductos de perſide oꝛnatos auro ꝛ gẽmis vinctos cathenis ad gloriam victoꝛie iuſſit introduci: ꝛ eos aut ſacrificare ꝛ libertatem rerum ſuarum accipere: aut beſtiaꝝ moꝛſibus deuoꝛari. L. iij.

Continentes itaq̃ ꝛ expuentes in ſimulachꝛũ ad theatrum

pertrahuntur:⁊ ad eos duo leo nes ⁊ vrſi quatuor emittuntur. Qui cum ſanctos non tágerẽt immo etiam cuſtodirent inie- ctis gladijs occiduntur:⁊ liga- tis pedib⁹ tracti ſũt ⁊ iactati añ ſimulachrum ſolis. Et cum ibi ad exẽplũ chriſtianorum iactiſ ſent cirinus diaconus eos colle git:⁊ i domo ſua ãno dñi.cclv. ſepeliuit. ℭ Sci germani ↄfeſ.

Exaudi dñe ꝑces Oro. noſtras quas in ſcti ger- mani cõfeſſoris tui atq; põtifi- cis ſolennitate deferimus: vt q tibi digne meruit famulari: ei⁹ intercedentib⁹ meritis ab oib⁹ nos abſoluas peccatis. Per. ℭ Ex geſtis eius q̃ ſcripſit cõ- ſtantinus preſbyter ad patiẽtẽ lugdunenſem archiepm. L.j.

Erman⁹ genere nobilis ⁊ in liberalibus ⁊ iuris ſciẽ tijs inſtructus ducatum bur- gundie obtinuit. Sed ex rebus militaribus ad ſtatum clerica- lem tranſiens:poſtea factus eſt eps antiſiodorẽſis. Poſt ſacer dotiũ vero aſſumptũ nũq̃ pa nem frumenti:non acetum: nõ oleum: non legumen vel ſal ꝓ ſapore comedit: nec vinũ bibe bat niſi in die paſche ⁊ natiuita tis ⁊ tunc tantũ ſemel. L.cõ.ij. Semper autem ieiunabat:iter dum aũt a feria quinta vſq; ad diem dñicam nõ niſi veſpere co medebat. In refectione cinerẽ ꝑlibabat:pane hordeaceo vte- bat:quẽ tñ ipſe excuſſerat ⁊ mo luerat. Veſtẽ non habuit preter cilicium ⁊ tunicam ⁊ cucullaꝫ. Lectum eius trabecule ambie bãt:que tñi cineres cuꝫ cilicio continebant. Puluinar ad ca- put nõ habebat. Semꝑ aũt ge mens:ſꝑ orans ⁊ ſctõꝝ religas collo gerẽs nunq̃ veſtitũ:raro võ calciamẽta d̃trahebat. L.iij. Monaſterium vero quoddam fecit vbi inter frequẽtias popu lorum cuꝫ multis monachis e- remiticam vitam duxit. Cũ au- tem iret in angliam ob hereſim confutandã:in via tres mortu os ſuſcitauit. Confectus vero ſenio cũ pedes lõga via ire nõ poſſet:ibat in aſino. In quo cũ fuiſſet in italiã:⁊ eẽt rauẽne in palatio regie placide audito ꝙ mortuus eſſet:preſentatum ſibi equum optimũ reſpuẽs aſinuꝫ ſuſcitauit. Et ſic ad hoſpitium rediens pauloposſt ad dñm mi- grauit. Et inde ad gallias ẽ ho norifice deportat⁹. ℭ Ad vincu la ſancti petri ad veſ. Cap. Pe trus quidẽ. Hym. Jam bone. Quere in cathedra eiuſdeꝫ. Ꝟ. Tu es petrus. Ad magt aña. Tu eſt paſtor oviũ princeps apl'oꝝ tibi tradite ſũt claues regni celoꝝ. Oro.

Dic. 1 285 246

DEus qui beatum petrũ apl'm a vinculis abſolutũ illeſuʒ abire feciſti: nrõꝝ q̃s abſolue vincula pcõꝝ ꝛ oia mala a nobis ꝓpitiat᷒ exclude. p.

¶ Eodem die ſcoꝝ machabeorum memoria. Oratio.

FRaterna nos dñe martyrũ tuoꝝ corona letificet: q̄ ꝛ fidei nr̃e pbeat icremẽta ṽtutũ: ꝛ multiplici nos ſuffragio ↄſolet. Per. Ad matu. iuit. Tu es paſtor ouiũ: princeps apſoꝝ. Tibi tra-
246 didit de᷒ claues regni celoꝝ. Hy᷒. Iã bone. Añe pſal. ṽ. noct. de coi ꝛ apl'oꝝ Ŗia ṽo ꝛ ṽ. añ lau. ꝛ añe laudũ cap. ꝛ añ. ad bñ. ſic
285 ī paſſiõe eiuſ. ¶ Ex diuerſis hiſtoꝛijs ḋ feſto iſto loq̄ntib᷒. L. j.

OCtauian᷒ deuictis antonio ꝛ cleopatra alexãdriam pꝰ tijt: et oẽs opes ei᷒ romam tranſuehit. Et in tãtuʒ auget rẽpublicam vt duplicia q̃ vſq ad id fuerant poſſeſſionũ aliarumq rerum venalium pretia ſtatuerentur. Hec igitur cauſa fuit vt octauianus vocaret auguſtus ab aucta republica: a quo ꝛ ſextilis mẽſis dictus eſt auguſtus. Lectio ſecunda.

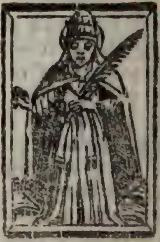
IN memoriã itaq ꝛ honoꝛẽ illius victorie: quã prima die auguſti habuit octauianus romani hanc diẽ ſolẽnizabãt. Quod feſtũ ob grãm tãti pncipis magna optimatũ ambitiõe celebratuʒ eſt vſq ad tẽpus theodoſij impatoris: q regnare cepit anno domini quadringenteſimo vigeſimoquinto. Lectio. iij.

TEpe illo theodoſia filia huius theodoſij vxoꝛ valẽtiniani hieroſolymã ex voto perrexit. Cui cũ romane gra maieſtatis plurimũ detuliſſent: iter alios q̃dã iude᷒ ei cathenas ferreas ſuper aurũ ꝛ topazũ pcioſas obtulit quibus ſub herode petrus apoſtolus vinct᷒ fuit. Lectio. iiij.

REdiẽs ergo cũ videret romanos ſolẽnizare in honoꝛẽ auguſti gẽtilis: vidẽſq ꝙ nõ de facili eos a tali cõſuetudine reuocaret cogitãdo tractauit vt obſeruãtia ſic maneret ſʒ potioꝛi nomini militaret. Nõ diſtulit aũt celeſtẽ inſpirationem prodere romane ſedis preſuli. Lco. v.

PErrexit igitur ad papam: rogãs eũ vt quod cogitauerat cõfirmaret. Et ipſe q̃dem ideʒ cogitauerat: ſʒ timebat rudi eccl'ie ſi ↄtra toꝛrẽtem ſe opponeret. Mouet deuũo ſermonẽ ſcã fe-

mina de cathena quā ſub hero-
de ꝓtulit petrꝰ: papa vō de illa
qua ſb nerone idē apl's vinctꝰ
fuit: quā alexander quintus pa
pa balbine filie ducis romano
rum docuit eſſe in ſalutē. ℞. vj.
Hanc ergo queſitā papa pro
tulit: ipſa vero quas de hieroſo
lymis tulit. Hac ergo cum illis
coniuncta ſic vna cathena mi-
raculoſe facta eſt: ac ſi vna ea-
demq́ fuiſſet. Vñ papa ꝛ regina
ꝯtinuo decreuerunt vt qđ ho-
minum indiſcreta religio facie
bat gentili damnato in bonum
cōmutata faceret apl'oꝝ princi
pi petro. Sic ex iniq̄ principio
ſalubris ꝯflata ē religio. ℞. vij.
Nec diu ecce in ſpeciē moyſi
diabolus in creta iudeis appa
rēs eos dū per mare pede ſicco
ad terrā promiſſionis ꝓmittit
perducere innumeros enecat.
Animaduerſum eſt autem a
quibuſdam hoc eſſe portentū
ſerpentis antiq a domino mun
di eum octauiani plauſibus per
turbati: ſicq́ iniuriam vindi-
cantis. Lectio octaua.
Anno dñi nongenteſimo qdā
comes imperatoris ottonis ei fa-
miliaris ante oculos oium a dia
bolo arreptꝰ eſt ita vt ſeipm dē
tibꝰ laniaret. Hic iuſſu impera-
toris ad papā ioannem ducitur
vt cathena ſcti petri collo eius
circundaretur. Lectio nona.
Sed dum a fallacibus clericis
ſemel ꝛ bis alia cathena furen
ti adhiberetur nec quicq́ re-
mediū ꝓueniret vbi nihil erat
virtutis: tandem vera petri ca-
thena allata ē ꝛ collo furēti cir
cūdata. Tūc diabolus ſpumās
ꝛ multū clamās abſceſſit: vtutē
vere cathene ſentiens nec ferre
ꝓualēs. ℭ In lau. hym. Eina. 362
℣. Annunciauerunt. Aiie ad ho-
ras ꝛ cap. ſicut in paſſione eiuſ
dem. ℭ Ad. iij. vj. ꝛ. ix. pſa de
cōi apl'oꝝ. ℭ Ad veſp. ſup pſ.
añ. Petrus ꝛ ioannes. Pſal. de
apoſtolis cap. hym. ℣. vt in pri
mis veſp. Ad mḡt añ. Angelus
dñi aſtitit ꝛ lumē refulſit in habi-
taculo carceris percuſſoq́ latere pe
tri excitauit eū dicēs. ſurge veloci-
ter ꝛ ꝯtinuo ceciderunt cathene de
manibꝰ eius. ℭ Scti ſtephani dic. 2.
pape ꝛ mř.

Oratio.
Deus qui nos beati ſtephani martyris tui atq́ pōtificis ānua ſolennitate letificas: cōcede ꝓpitiꝰ vt cuius natalitia colimus de eiuſdem etiam protectione

gaudeamus. Per dominū no.
Ɫ Ex geſtis eius. Lectio .j.
Temporib⁹ valeriani ⁊ ga-
lieni cū3 ſtephanus papa
multos gētiliū ↄuertiſſet: ⁊ mul
ta martyrū3 corpa manu ꝓpria
ſepeliſſ3 ꝑdicti ꝑſecutores nois
chriſtiani eum ꝑquiri fecerūt
vt ad ſacrificandum cōpellere-
tur. Comprehenſus ergo cum
multitudine clericorum ſolus
ante tribunal iudicis introiuit.
Cum autem du- Lectio .ij.
ctus eſſet ad templum martis
vt adoraret vel capite punire-
tur: orauit deum vt templū3 de-
ſtrueret: ⁊ ſtatim maxima pars
corruit. Fugientibus vero mili-
tibus pre timore ipſe cum chri
ſtianis ad cimiterium ſancte lu
cine perrexit. Et poſt exhortatio
nem fidelium miſſam celebra-
turus acceſſit. Lectio tertia.
Audiens vero valerianus: q̄
tēplū taliter corruiſſet: ⁊ q̄ bea
tus ſtephanus chriſtianos cōfor-
taret: miſit ad eum milites plu
res pꝛioꝛib⁹ q eum inuenerūt ſa
crificium offerentē. Stans aūt
añ altare intrepid⁹: ⁊ cepta ꝑ-
ficiens in eodem loco in ſua ſe
de decollat ⁊ in ipſa crypta vbi
ſanguis eius fuſus eſt ſepelit.
217 Ɫ In inuentione corporis ſcti
ſtephani ꝓthomar. cap. ſicut in
alio feſto ipſius. Ad magt añ.

Oſtendit ſanctus gamaliel per vi-
ſu3 luciano ſacerdoti tres calathos
aureos roſis refertos ⁊ quartū3 ar
genteum croco plenum ⁊ dixit: hi
ſunt noſtri loculi ⁊ noſtre reliquie:
hic autem ſanguineas habens ro-
ſas loculus eſt ſancti ſtephani: qui
ſolus ex nobis martyrio meruit co
ronari Oro

Da no-
bis queſu-
mus domi-
ne imitari
quod coli-
mus: vt di-
ſcam⁹ ⁊ ini-
micos dili-
gere: quia
eius corporis inuentionem ce-
lebramus qui nouit etiam pro
perſecutoribus exorare domi-
num noſtrum ieſum chriſtum.
Ad matutinum inuitatorium.
Adoremus regem magnum domi-
num. Qui in ſanctis ſuis ſemper
eſt mirabilis. Ɫ Auguſtinus de
ciuitate dei libro vigeſimoſe-
cundo. Lectio prima.
Quanta veneratiōe digne
ſunt reliq̄e beati ſtepha
ni hodie reperte liquet ex mira
culis ꝑ ipſas factis: que refert
auguſtinus in hunc modum.
Ad aq̄s tibilitanas epiſcopo
afferente memoriam glorioſiſſi-

Dic. 5. ¶ In feſto beati dnici ad veſp. ſup pſal. an.

Gaude felix parens hiſpania noue prolis dās mūdo gaudia: ſed tu magis plaude bononia tanti patris dotata gloria: lauda tota mater eccleſia. noue laudis agens ſolēnia. Pſal. Laudate pueri. cū ceteris cap.

41 Quaſi ſtella matutia in medio nebule: ꝛ q̄ſi luna plena in diebus ſuis: ꝛ q̄ſi ſol refulgens ſic iſte effulſit in tēplo dei. ℟. Granū excuſſuz pa. vl. hy. Gaude mater eccleſia: letam

agēs mēoriā: q̄ nocte ꝑlis gau-dia mittis ad celi curiā. Predicatoꝝ ordinis dux ⁊ pr̄ dn̄icus: mūdi iā fulget termis: ciuis effectus celic⁹. Carnis liber ex gaſtulo: celi potit̄ glia ꝓ paupertatis cingulo: ſtola dotat̄ regia. Fragrās odor de tumulo: cū v̄tutū frequētia: clamat ꝓ xp̄i famulo: ſummi regis magnalia. Trino deo ⁊ ſimplici laus honor v̄t⁹ glia q nos p̄ce dn̄ici ducat ad celi gaudia: Añ. ℣. Ora ꝓ nobis bt̄e dn̄ice. Ad mḡt añ. Tranſit paupꝫ ad regni ſoliuꝫ dux ad ſceptruꝫ: victor ad premiū: mors ad vitam labor in otiuꝫ preſens cedit luctus in gaudium. Oratio. Deus q eccliaꝫ tuā beati dn̄ici ꝯfeſſoris tui illuminare dignatus es meritis ⁊ doctrinis ꝯcede vt ei⁹ interceſſiōe tp̄alibus nō deſtituat̄ auxilijs ⁊ ſp̄ualib⁹ ſemp ꝓficiat incremētis. p. ℭ Ad mat. inuit. Adſunt dominici leta ſolennia. Laude multiplici plaudat eccleſia. Hymn⁹. Nouus athleta dn̄i collaudet̄ dn̄icus: q rem cōformat noī: vir factus euāgelicus. Conſeruās ſine macula v̄ginitatis liliū ardebat q̄ſi facula: ꝓ zelo pereūtiū. Mundū calcās ſub pedib⁹: manū miſit ad fortia: nudus occurrēs hoſtib⁹: chriſti ſuffultus gr̄a. Pugnat verbo miraculis: miſſis per orbem fratrib⁹: crebros adiūgēs ſedulis fletus oronib⁹. Trino deo. ℭ In j. noc. añ. Preco nouus ⁊ celicus miſſus in fine ſcl̄i: paupꝫ fuit dn̄icus forma p̄uiſus catuli. Ps. Beatus vir. Añ. Flores pudicitie ſeruās illibatuꝫ: attigit eximie vite celibatū. Ps. Quare. Añ. Documētis artiū erudit⁹ ſatis: trāſijt ad ſtudiū ſūme v̄itatis. Ps. Dn̄e qd. Qui voluerint legere lcōnes de legēda bt̄i dn̄ici loco iſtarū hic poſitaꝝ: legāt illas tres q̄ poſite ſunt infra octa. ipſius imediate poſt offm̄ bt̄i dn̄ici ⁊ ex trib⁹ lectiōib⁹ faciāt ſex vel nouē ad libitū. ℭ Oro bt̄i magiſtri iordanis ad btm̄ dn̄icum. Lectio. j. Sacerdos dei ſctiſſime cōfeſſor alme et predicator egregie btiſſime pr̄ dn̄ice v̄go electe a dn̄o: ⁊ ſup oēs in dieb⁹ tuis deo placēs atq3 dilecte vita ⁊ doctria ⁊ miraculis glioſe: quē apud dn̄m deuꝫ nr̄m aduocatū p̄cipuū habere gaudem⁹. Ad te quē inter ſcōs ⁊ electos dei: deuotiōe multa reuereor deꝓfundis clamo i hac valle miſerie. Adeſto q̄ſo pijſſime: peccatrici aie mee oi v̄tute ⁊ gratia deſtitute: multiſq3 vitiorū ⁊ peccatorum vinculis inuolute. ℟. Mundum vocans ad agni nuptias hora cene pr̄familias ſeruuꝫ mittit.

Pꝛomittēs varias vite delitias. ℣. Ad hoc conuiuium tam permagnificum elegit nuncium ſanctum dominicū. Pꝛomittens. Lectio .ij.

Adeſto miſere ⁊ infelici anime mee. o bñdicta ⁊ btā anima viri dei quā benedictione tanta ditauit grā diuina: vt non ſolum te ad beatā requieꝫ ad tranquillā ſedē: ad celeſtem gloꝛiā ſublimaret: ſꝫ ⁊ alios innumerabiles ad eandē beatitudinem tua laudabilis vita traheret: dulcis admonitio incitaret: ſuauis doctrina inſtrueret: ⁊ feruens pꝛedicatio prouocaret. Adeſto igitur benedicite domi nice: ⁊ inclina aurē pietatis tue ad vocē ſupplicatiōis mee. Ad te confugiens pauper ⁊ mēdica anima mea tibi ſe pꝛoſternit q̄ꝫ humili mēte poteſt: tibi ſeſe conatur lāguida ꝑſentare: tibi moꝛibunda quantū valet nitit̄ ſupplicare: vt potentibus meritis ⁊ pijs ꝑcib⁹ tuis eam digneris viuificare atq̄ꝫ ſanare ⁊ bñdictionis tue dono copioſo replere. ℟. Datū mūdo pro mundi gloꝛia mira chꝛi pꝛeſignat gratia. Cuius oꝛtuꝫ pꝛecurrunt nunciaꝫ veri pꝛeſagia. ℣. Stellas micans in fronte paruuli: nouū iubar pꝛe mōſtrat ſeculi. Cuius oꝛtum. Lcō .iij.

Scio nāq̄ꝫ ⁊ vere ſcio ⁊ certus ſum q̄ꝛ potes: confido ex magna charitate tua q̄ꝛ voles: ſpero ex immēſa miſericoꝛdia ſaluatoꝛis: q̄ꝛ apud eum q̄d volles efficies. Spero vtiq̄ꝫ ex nimia familiaritate dilectiſſimi ⁊ electi ex millib⁹ ieſu chꝛiſti: q̄ꝛ tibi non negabit: ſꝫ apud eūdē dñm ⁊ amicum tuum q̄cq̄d volueris obtinebis. Quid eni dilecto ſuo negare poterit tā dilectus? Quid nō dabit illi: q̄ poſtpoſitis oibus ſeipſuꝫ ⁊ ſua oia dare nō diſtulit? Sic vtiq̄ꝫ didicimus: ſic te laudamus ⁊ veneramur. Tu in etate adhuc floꝛētē v̄ginitatē tuā ſpecioſo virginū ſponſo dedicaſti. Tu cādidatā fonte ſacrato ⁊ decoꝛatā ſpū ſcō aiam tuā amatoꝛi regi regū caſtiſſimo deuouiſti. Tu iam pꝛidē regularib⁹ armis inſtructus aſcēſiones in coꝛde tuo diſpoſuiſti. ℟. Uerbū vite dū palā ꝓmit tur ſurgūt hoſtes liber ꝯſcribitur: ſiluent oēs. Sic erroꝛ vincitur. Fides extollitur. ℣. Ter in flāmas libellus traditus: ter exiuit illeſus penitus. Sic erroꝛ. Glia. Fides. ¶ In .iij. noct. aī. Sub auguſtini regula mēte pꝛofecit ſedula: tādē virum canonicū auget in aplicū. ps. Cū inuocarem. Aī. Agonizans pro xp̄i nomine mūdū replet diuino ſemine pau̶ tatis degens ſub regimine. ps. Uerba. Aī. Per nox cū chꝛiſto pꝛopꝛium non poſſidebat ſi

etulum poſt lachrymarum fluuiū vix humi dans corpuſculum. Ps.
2 Domine dominus. Lectio. iiij.

Tu de virtute creſcens in virtute de bono ſemper in melius profeciſti. Tu corpus tuum hoſtiam viuentem ſanctam deo placentē exhibuiſti. Tu inſtitutione diuina formatus: teipſum totum deo credidiſti. Tu viā deniq perfectōis aggreſſus derelictis oibus nudus nudum xpm ſeqns: theſauriçare magis in celeſtib⁹ elegiſti. Tu vehementi⁹ temetipm abnegās atq viriliter crucē tuā baiulās: redēptoris nři τ veri ducis ſeq veſtigia ſtuduiſti. Tu çelo dei τ ſuperno igne ſuccēſus ꝓpter nimiā charitatē tuā i vehemētis ſpūs feruore τ paupertatis voto perpetue aplice religioni temetipſū totaliter ipendiſti: τ ad hoc opus alto iā dudū ꝓuidēte ꝯſilio ordinē fratrū ꝑdicatoꝝ inſtituiſti.

R. Paupertatis aſcēdēs culmina clamat mundi deteſtans crimina: frangit hoſtes τ fugat agmina. nulla ſanctum frangunt diſcrimina.

V. Nocte celi perluſtrans limina: die terris dat verbi ſemina, nulla ſanctum.

Lectio quinta.

Tu per orbē terraꝝ glorioſis meritis τ exemplis tuis ſanctam eccleſiam illuminaſti. Tu derelicto carnis ergaſtulo: ad ſupnā aſſumptus curiam aſcendiſti. Tu iā decoratus ſtola prima aduocatus nř ad dňm acceſſiſti. Te ergo queſo mihi τ oibus charis meis ſubueni: τ vniuerſo claro τ pplo atq deuoto femineo ſexui qui ſalutem generis humani tāto çelo deſideraſti. Tu poſt beatā viginum reginam ſpes mea τ dulce ſolatiū. Tu ſingulare mihi refugium: intende propitius in meū auxilium. Ad te vnū fugio: ad te ſolum audacter venio: ad tuos pedes me ꝓſterno. Te patronum ſupplex inuoco: te iploro: τ tibi deuote me recommendo.

R. Panis oblat⁹ celitus fratrū ſupplet inopiā. Viteq natus redditus mřis pellit triſtitiā. V. Signo crucis obedit pluuia: lingua verba trāſformat varia. Vite.

Lectio. vi.

Tu ſuſcipe τ cuſtodire tu protegere τ adiuuare me dignare pius: vt interueniente gratia tua deſideratā dei grām recuperare τ miſericordiā inuenire: τ pñtis atq future vite remedia ad ſalutē merear impetrare. Sic ſic magiſter obtinet ſic qſo fiat dux inclyte: pr alme btē dňice. Sic mihi precor aſſis τ oib⁹. Eſto nobis ver⁹ dňicus: dňici gregis cuſtos aſſidu⁹. Cuſtodi nos ſemp τ guberna: τ tibi cōmiſſos nos emēda: τ emen

datos recõmẽda:⁊ cũm gaudio poſt hoc exiliuȝ nos repreſenta benedicto dño ⁊ dilecto altiſſimo dei filio dño nřo ieſu chřo ac ſaluatori noſtro. Cuius honor laus ⁊ gloria ⁊ inumerabile gaudiuȝ ⁊ beatitudo perpetua cum glorioſa virgine maria ⁊ vniuerſa ciuium ſupernorum curia ſine fine manet in ſempiterna ſeculorum ſecula amen. ℟. Granum excuſſum palea nexu ſoluto luteo de paupertatis area celi locatur horreo:Cum mercede virginea:Doctorũ fulgens cuneo. ℣. Flos in florum virens areola:bina gaudet ſortis aureola. Cum mercede. Gloria. Doctorum fulgens.

In tertio nocturno.añ. Sitiebat ſeruus chriſti martyrium:ſicut ſitit ceruus ad aque fluuium. Pſal'. Domine quis. Aña.

4 Migrans pater filijs vite firmamẽtum:paupertatis humilis condit teſtamentum. Pſal's Domine in

6 virtute. Aña. Liber carnis vinculo celum introiuit vbi pleno poculo guſtat qđ ſitiuit. ℣. Domi-

8 ni eſt terra. Sedm mattheum.

cap. 5. In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis:Vos eſtis ſal terre. Quod ſi ſal euanuerit in quo ſalietur?Et reliqua. Domine. bti auguſtini epi. Lcõ. vij.

Hic oſtẽdit dñs fatuos eſſe indicandos:q tpaliuȝ bonoꝝ vel copiã ſectãtes vel inopiam metuẽtes amittũt eterna q̃ nec dari poſſunt ab hoib' nec auferri. Itaqȝ ſi ſal infatuatum fuerit in quo ſalietur? Ideſt ſi vos p quos cõdiendi ſunt quodam modo populi metu temporalium perſecutionum amiſeritis regna celeſtia:quia erũt homines per quos vobis error auferat: cũ vos elegerit deus per quos errores auferat ceteroꝝ. ℟. Felix vitis de cuius ſurculo tãtum germen redundat ſeculo: celi vinum propinans populo vitali poculo. ℣. Ex vbertate palmitũ mundi iã cixit ambitũ. Celi. Lcõ. viij.

Ergo ad nihilũ valet ſal infatuatuȝ: niſi vt mittaẗ foras ⁊ pculcetur ab hominib'. Nõ vtiqȝ calcaẗ ab hoibus qui patitur perſecutionem: ſed qui perſecutionẽ timendo infatuaẗ. Calcari eniȝ non poteſt niſi inferior:ſed inferior non eſt qui qǔuis corpore multa in terra ſuſtineat:corde tñ i celo fixus eſt. ℟. Aſcendẽti de valle lubrici mundi chori plaudunt angelici. Ieſu bone prece dominici tibi pſta nos gratos effici. ℣. Per quem multos a morte ſuſcitas penas: nobis relaxa debitas. Ieſu bone. Lectio nona.

Vos eſtis lux mũdi. Quõ dixit ſuperius ſal terre:ſic nũc dicit lumẽ mũdi. Nã neqȝ

ſuperius iſta terra accipienda eſt quam pedibus calcam⁹ corporeis: ſed hoies q in terra habitát: vel etiá peccatores quorū condiédis ꝛ extinguendis feto ribus aplicú ſalem dñs emiſit. ℟. O ſpé mirá quá dediſti mortis hora te flentib⁹ dú poſt morté pmi ſiſti te profuturú fratrib⁹: Imple pr̄ qđ dixiſti nos tuis iuuás pcibus. ℣. Qui tot ſignis claruiſti i egrorū corpib⁹: nobis opé ferés chri egris medere morib⁹. Imple. Glia. Imple. ℭ In lau. aña. Adeſt dies letitie quo beatus dñicus: aulam celeſtis curie ciuis intrat magnific⁹. Añ. Pauper i peculio: diues vita pura paupratis pcio: celi tenet iura. Añ. Scala celo pminés fratri reuelat: per quá pr̄ tranſiés ſurſum ferebat: Añ. Lingue man⁹ ſtudio ſcalá hác erexit: quá virgo cú filio nr̄ ſurſuꝫ vexit. Añ. Fulget in choro virginú doctor veritatis: ſertum honoris geminum gerens cum beatis. Cap. Quaſi ſtella. Hy⁹. Hymnú noue leticie dulcí pductú cáticorū nr̄ depromat hodie chorus ſcó dñico. Vergéte múdi veſpe nouú ſydus exorit ꝛ clauſis culpe carcet pco ſalutis mittit. Doctriná euágelicá ſpargés p orbis cardiné: peſteꝫ fugat hereticá: nouú pducens ordiné. Hic é fons ille modic⁹ creſcés i flumé maximú q mundo iá mirificeto potum largitur optimú. Trino. ℣. Juſtus ger. Ad bñs aň. Carnis vigor mentis martyriú múdú replés lingue pconiú paup xpi poſt curſus ſtadiú vite tibi mereat pmiú. ℭ Ad. iij. c. Quaſi ſtella. ℭ Ad. vj. capl'ꝫ. Spiritus me⁹ q eſt in te ꝛ vba mea q́ poſui i ore tuo nó recedent de ore tuo ꝛ de ore ſeminis tui dicit dñs: ámodo ꝛ vſqꝫ in ſépiternú. ℭ Ad. ix. ca. Lex veritatis fuit in ore ei⁹ ꝛ iniqtas nó eſt inuéta in labijs ei⁹: in pace ꝛ eqtate ábulauit mecú: ꝛ multos auertit ab iniqtate. ℭ Ad veſ. cap. hy. ℣. vt in pmis veſ. Ad magr̄ aña. O lumé eccliẽ doctor veritatiſ roſa patiétie ebur caſtitatis aquá ſapie ppinaſti gratis predicator grátie nos iunge beatis. Per oct. ꝛ in vig. die nó dicat offm̄ bté vgis nec fiat aliq̄ memoria niſi de dñica ꝛ niſi ſpecialiter ſignet nec dicant preces i pma ꝛ pleto: io ꝛ ℟. horarū dicant cú Alla. qe ſunt octaue ſo'énes intermittit ét offm̄ defunctorū tá triú q̄. ix. lcó. Inuitatoriú ſicut i die. Sequẽtes vero añe dicant q̄tidie i fra octa ad bñs ꝛ ad magr̄ vel ad memoriam. Ad bñs aña. Benedictus redemptor omnium q ſaluti prouidens dominuꝫ: mundo dedit ſanctum dñicum. Ad magr̄

Iſaie. ca. 59.

Mala chie. 2.

añã. Magne pater ſancte domini-
ce mortis hora nos tecum ſuſcipe: ⁊
hic ſemper nos pie reſpice. Per
octauas. Lectio prima.

B Eatus dñicus pdicatorũ
ordinis: dux ⁊ pr̃ inclytus ex hi
ſpanie ptib⁹ p̃re felice mr̃e ioã
na ortus: quaſi nouũ ſydus mũ
do emicuit. Hic mr̃i ſue carna
li adhuc cũ in vtero geſtãti p-
mõſtrat⁹ eſt in figura catuli ac-
cenſã in ore faculã baiulãtis:
matri vero ſpũali apparuit: q̃ſi
geſtans ſtellã in fronte. ¶ Cũ
autẽ adhuc eſſet puerulus de-
prehẽſus eſt frequenter relicto
lecto ſuper terram accumbere.
Puerilibus autẽ annis inno-
center domi tranſactis miſſus
eſt palentiã ad ſtudendum in
artibus liberalibus. Ut autem
melius animum transferret ad
ſapientiam: vinũ per decenniũ
non bibit. ¶ Inſtructus autẽ
ſufficienter in predictis ſciẽtijs
ad theologiã ſe tranſtulit ⁊ plu
rimũ in ea profecit. Quo tem-
pore fame inualeſcente vendi-
tis libris ⁊ ſupellectili quã ha
bebat: omnia in elecmoſynas
eſt largitus. Lectio ſecunda.

P Oſt regreſſũ factus eſt cano
nicus regularis in eccleſia oxo
mẽſi. In qua ſingulari religio-
ne prefulgẽs: factus eſt ſuppri
or in eadem. Poſtmodũ autẽ
aſſumptus in ſociũ ab ep̃o oxo
menſi tholoſã veniẽs hoſpitem
ſuum hereticũ prima nocte ad
fidem conuertit. ¶ Peractis
aũt quibuſdã negocijs ab ipſo
epiſcopo iterũ cũ ipſo rediẽs
ad partes tholoſanas cũ q̃buſ-
dã abbatib⁹ pdicationi ſe dedit
annis decẽ. Fact⁹ aũt familiaris
bone memorie fulconi tholoſa-
no ep̃o cũ ip̃o iuit ad lateranẽ
ſe cõciliũ: vt pfirmationẽ ordis
q pdicatorũ diceret ⁊ eẽt ipetra
ret. ¶ De volũtate vero ſũmi
põtificis ad ſocios rediens: ele
cta regula bti auguſtini romã
reuerſus innocẽtio mortuo ab
honorio ſucceſſore eius qd po-
ſtulauerat impetrauit. Lcõ. iii.

D Einde tholoſam rediens fra
tres paucos quos habuit diſp-
ſit in orbẽ: ipſe vero romã pro-
fectus eſt: vbi duo ſolenniſſima
monaſteria inſtituit: vnum frm
⁊ aliud ſororũ. ¶ Quo tp̃e ibi-
dem tres mortuos ſucceſſiue ſu
ſcitauit: ⁊ ml'ta alia miracula fe
cit: ⁊ magiſtrũ reginaldũ virũ
eruditiſſimũ ad ordinẽ recepit.
Quo recepto bononiã iuit: ⁊
ibi pdicatiõibus ⁊ attractiõib⁹
multorũ ordinem q̃plurimum
exaltauit. Poſtea ãt iuit in hi-
ſpaniã: deide pariſius. ¶ Po
ſtremo miſſo pariſius fratre re
ginaldo pdicto tp̃e bononiã re

uerſus eſt. Ubi in ultima cōſtitutus īfirmitate vocatis ad ſe fratrib⁹ dixit. Hec ſūt filij chariſſimi q̄ vob tāq̄ filijs : hēditario iure poſſidēda relinquo. Charitatē habete hūilitatē ſeruate paupertatem volūtariā poſſidete. Exhortatis autē eis ⁊ bñdictis oib⁹ in dño regeuit: atq̄ ibidē in domo fratrū p cardinalē legatū ⁊ plures ep̄os ē honorifice ſepult⁹. ¶ In feſto trāſfigurationis dñi in p̄mis veſ. poſt oronē de btō dñico fiat de eo mēoria p añ. Chriſt⁹ ieſus ſplēdor patris ⁊ figura ſubſtātie ei⁹ portās oia vbo virtutis ſue purgationē pccōꝝ faciēs in mōte excelſo glioſus apparere hodie dignat⁹ eſt all'. ℣. Glioſus appuiſti i cōſpectu dñi. ℟. Propterea decorē induit te dñs. Oro.

Deus qui fidei ſacramēta in vnigeniti tui glioſa tranſfiguratione patrum teſtimonio roboraſti : et adoptionē filiorū perfectā voce delapſa in nube lucida mirabiliter prefignaſti: concede ꝓpiti⁹ vt ipſius regis glorie nos coheredes efficias: ⁊ eiuſdē glorie tribuas eē cōſortes. Per eun. ¶ Ad matu. inuit. Summū regē glie chriſtum adoremus: Et pro dono gratie ei iubilemus. Hymnus.

Exultet laudib⁹ ſacrata cōcio celi agmib⁹ iūcta tripudio ꝓ vbi glia qua ſplēdent oia ira pōtus ⁊ ethera. Promiſſuꝫ pandit fratrū de medio p̄ris cū labit vox de faſtigio: dicēs hunc filiū doctorē celicū audituq̄ digniſſimū. Succedit in ſpōſa ꝓffis ſemie a viro repulſa virib⁹ carēte: mādāte dño moyſi i mōte calciamētū ſoluere. Specioſus forma p̄ natis alijs veſtitus glia fit ſpōſus ſāguis: o res mirabil' gubnat oia celſus pauper ⁊ hūilis. Te trina deitas vnaq̄ poſcim⁹ q̄ nos ſic viſitas ſic te colimus p tuas ſemitas duc nos quo tēdim⁹ ad lucē quā inhabitas. Amē. ¶ In. i. noc. añ.
Paulomin⁹ ab angelis minoratus glia ⁊ honore coronat⁹ eſt : ⁊ cōſtitu
tus ſup opa manuū dei. Ps. Dñe 2
dñs. Añ. Reuelauit dñs cōdēſa ⁊
in tēplo ei⁹ oēs dicēt gliaꝫ. Ps. Af 9
ferte. Añ. Specioſus forma pre filijs hoīum: diffuſa eſt grā in labijs
tuis. Ps. Eructauit. ℣. Glioſus 16
appuiſti. ¶ Origenes homel. rij. ſuper exo. Lectio. j.

Preſentis ſolēnitatis myſteriū figuraꝝ veteꝝ impletuū

nos ad intelligētie inq̄ſitiones
vel incitat vel repellit. Incitat
mētes ſtudioſas ⁊ liberas: deſi-
des ⁊ occupatas repellit. Scri
ptū eſt eni. Quia vidit aaron ⁊
oēs filij iſrl' moyſe: ⁊ erat glifi
cata facies ei' ⁊ color vult' eius
⁊ timuerūt accedere ad eū. Et
poſt pauca. Ponebat inquit
moyſes velamē ſup faciē ſuam.
℟. Surge illuminare hierlm quia
venit lumē tuū. Et gloria dñi ſuper
te orta eſt. ℣. Et ambulabunt gētes
in lumine tuo ⁊ reges in ſplendore
ortus tui. Et gloria. Lectio. ij.

Hoc autē apl's chriſti ſen
ſu magnifico exponēs di-
xit. Si miniſterium mortis lrīs
deformatū in lapidibus fuit ad
gliam ita vt nō poſſent intēde
re filij iſrael in faciē moyſi pro
pter gliam vultus eius que eua
cuatur: quō nō magis miniſte-
rium ſpūs erit in glia? Et iterū
paulo poſt dicit. Et non ſicut
moyſes velamē ponebat ſup fa-
ciem ſuā: vt nō intenderēt filij
iſrael in faciē vultus eius Ob-
tuſi ſunt eni ſenſus eo℞ vſq; in
hodiernū diē. Cū eni legitur
moyſes: velamē eſt poſitū ſuper
cor eo℞. Quis nō admiret my
ſterio℞ magnitudinem: quis nō
ptimeſcat notā cordis obtuſi?
℟. In ſplendēti nube ſpūs ſanctus
viſus eſt paterna vox audita ē: hic
eſt filius meus dilectus. In quo mi
hi bene cōplacui: ipſum audite. ℣.
Apparuit nubes obumbrans: ⁊ vox
patris intonuit. Hic. Lectio. iij.

Igitur cauſa auferēdi vela
minis: conuerſionem noſtrā
dicit ad dñm. Sz hoc ipſū con
uertit ad dñz: q̄le ſit videamus.
Et vt euidenti' videre poſſimus
quid ſit cōuerſus: dicēdū nobis
prius eſt quid ſit auerſus. Ois
q cū recitāt verba legis cōmu
nib' fabulis occupatur: auerſus
eſt. Ois q cū legitur moyſes de
negocijs ſeculi de pecunia de lu
cris ſolicitudinē gerit: auerſus
eſt. Ois qui poſſeſſionum curis
ſtringit ⁊ diuitia℞ cupiditati-
b' diſtēdit: qui glie ſeculi ⁊ mū-
di honorib' ſtudet: auerſus eſt.
Sed ⁊ qui ab his quidē videt
alien' aſſiſtit autē ⁊ audit verba
legis ⁊ vultu atq; oculis inten-
tus cogitatione tñ ⁊ corde eua
gat: auerſus eſt. ℟. Uidete qualē
charitatem dedit nobis de' pater.
Ut filij dei nominemur ⁊ ſimus. ℣.
Scimus quoniam cū apparuerit
ſimiles ei erimus quoniam videbi
mus eum ſicuti eſt. Ut Gloria. Ut.
¶ In. ij. noc. añ. Illuminans tu
mirabiliter a mōtibus eternis: tur
bati ſunt omnes inſipientes corde. 26
Pſal's. Notus in iudea. Añ.
Melior eſt dies vna in atrijs ſuper
millia. Pſal's. Quam dilecta. 30

31 Aña. Glorioſa dicta ſunt de te ciui tas dei. ps. Fundaméta. ℣. Glo ria ⁊ honore. Lectio. iiij.

Q Uid igit eſt ꝯuerti? Si hís oib⁹ tergū vertam⁹: ⁊ ſtudio actib⁹ méte ſolicitudine ỽbo dei operá demus in lege eius die ac nocte meditemur: omiſſis oib⁹ deo vacem⁹: exerceamur in teſtimonijs ei⁹: hoc ē eſſe ꝯuerſuȝ ad dñȝ. Illud quoqȝ ituere q̄le ſit ꝙ in lege vult⁹ qdem moyſi gloꝛificatus refert: ſed velamie ꝯtegit: manus aūt eius intra ſinū miſſa leproſa facta memoꝛatur nix. In quo mihi vȝ forma toti⁹ legis pleniſſime deſignari. In vultu enim ei⁹ ſermo legis: in manu opa deſignantur. ℟. Inebꝛiati ſunt ab vbertate domus tue: Et toꝛrente voluptatis tue potabis eos. ℣. Quoniam apud te eſt fons vite: ⁊ in lumine tuo videbimus lumen. Et. Lectio. v.

Q Uia ergo ex operibus legis nullus erat iuſtificatus nec aliquē ad perfectum adducere poterat lex: idcirco man⁹ moyſi leproſa fit: ⁊ in ſinū recōditur tanq̄ȝ nihil ꝑfecti operis habitura. Facies ỽo eius gloꝛificata eſt ſed velamine tegit: qꝛ ſermo ei⁹ hȝ ſcie gloꝛiaȝ ſed occultam. Vñ ⁊ ꝓpheta dicit. Niſi audieritis occulta: ploꝛabit aīa veſtra Et dauid dicit. Incerta ⁊ occulta ſapiētie tue manifeſtaſti mihi. ℟. Preceptoꝛ bonū ē nobis hic eſſe: faciamus hic tria tabernacula. Tibi vnum moyſi vnū ⁊ helie vnū. ℣. Non enim ſciebat quid diceret. Tibi vnum moyſi. Lectio. vi.

I Ntellige ergo Moyſes ſolam faciē habet glificatam neqȝ man⁹ eius habet gl'iaȝ imo poti⁹ ꝯtumeliaȝ ſed neqȝ pedes. Jubet eni ſoluere calciamétuȝ vt in nouiſſimis tēpib⁹ alius accī peret ſpōſaȝ: ⁊ illa vocaret domus diſcalciati vſqȝ i hodiernum diē. Nihil ergo aliō i lege glioſuȝ hȝ moyſes niſi ſolā faciem. In euangelijs totus glificatur ex integro. ℟. Si miniſtratio moꝛtis lr̄is defoꝛmata in lapidib⁹ fuit i gl'ia: ita vt nō poſſent itendere filij iſrl̄ in faciē moyſi ꝓpter gl'iaȝ vult⁹ ei⁹ q̄ euacuat. Multo magis miſtratio ſpūs q̄ manet erit. In gl'ia. ℣. Amplioꝛis eni gl'ie chꝛiſtus ꝑ moyſe dignus eſt habit⁹: quāto amplioꝛē honoꝛem hȝ dñs qui fabricauit eam. Multo. Gloꝛia. In gloꝛia.

¶ In. iij. noct. aña. Thaboꝛ ⁊ hermon in nomine tuo exultabūt: tuū bꝛachium cum potentia. pſal. Miſericoꝛdias domini. Aña. 31
Lux oꝛta eſt iuſto: ⁊ rectis coꝛde letitia. ps. Dñs reg. exul. Aña. 34
Confeſſionē ⁊ decoꝛeȝ induit: amict⁹ lumine ſicut veſtimento. ps. Benedic. ℣. ℣. Magna eſt gloꝛia. 36

ca. 17.

Secundū matthæum. In illo tempore: Aſſumpſit ieſus petrū & iacobū & ioānem fratrē eius: & duxit eos in montē excelſum ſeorſuꝫ & trāſfiguratus eſt ante eos. Et reliq̄.

Omelia beati ioā. epi. Lcō. vij.

Quoniā multa de piculis multa de morte: multa de paſſione ſua & cede diſcipuloꝝ locut⁹ eſt: & aſpera q̄ꝫ plura atq̄ ardua eis iniunxit que oīa cuꝫ preſentem vitā ſequerent̄ immi nere iam atq̄ incumbere videbantur: bona vero que pollicebatur longiori ſpe erāt expectāda vt puta q̄ ſeruarēt aīaꝫ ſuaꝫ ſi pderēt eā: q̄ i glia pr̄is ſui vē tur⁹ ſit & premia redditurus: vt viſu ēt certiores faceret q̄ꝫtum cape poſſent gliam ſuā cū qua vēturus eſt in p̄ſenti vita ipſis oſtendere iam viſuros pollicetur: ne aut de ſua aut dñi morte doleant et maxime petrus. ℟. Uocauit nos deus vocatiōe ſua ſan cta ſecūdū grām ſuā que manifeſta ta eſt nūc. Per illuminatiōe ſalua toris nr̄i ieſu chr̄i. ℣. Qui deſtruxit mortē illuminauit aūt vitaꝫ in incorruptionē. Per. Lectio. viij.

Et vide q̄d agit: cū de regno & de gehēna diſſeruerit. Qui ēni dixit: q̄ inuenit aiaꝫ ſuā perdet eā: & q̄cūq̄ pdit eaꝫ p̄pter me inueniet ipaꝫ: & q̄ vnicuiq̄ ſ̄ꝫ opa ſua reddet regnuꝫ & gehēna deſignauit. Cū igit̄ de vtriſq̄ diſſeruerit: regnū q̄dem vt oculis cernat̄ p̄cedit: gehēnā aūt minime: q̄m rudiorib⁹ & inceptioribus id neceſſariuꝫ erat. Pro his vero tam perſpicacibus ſatis fuit a meliori p̄firmari. ℟. Deus q̄ dixit de tenebris lumē ſplēdeſcere illuxit in cordib⁹ noſtris: ad illuminationē ſciētie clari tatis dei in faciem ieſu chriſti. ℣. Exortū eſt in tenebris lumen rectis corde: miſericors & miſerator & iuſtus. Ad illuminationem. Lcō. ix.

Primos igitur apoſtoloꝝ ſeorſuꝫ aſſumpſit: & adduxit in montem excelſuꝫ ſeorſuꝫ: & trāſfiguratus eſt ante eos. Et reſplēduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta vero eius facta ſunt alba ſicut nix. Quāobrem hos accepit q̄ excellentiores ceteris videlicet erant. Et petrus quidem q̄ valde chr̄iſtū diligebat: idcirco preſtabat ioannes vo qui nimium diligebat̄ ac iacobus a reſponſo q̄d dedit cuꝫ fratre interrogatus dicēs: poſ-

ſumus hunc calicez bibere. ℟. Dũ orarꝫ ieſus fcã eſt ſpecies vultus eius altera: ⁊ veſtit⁹ eius alb⁹ refulgẽs. Et duo viri loq̄bãtur cuꝫ illo. Moyſes ⁊ helias: viſi. In. ℣. Dicebãt aũt exceſſuꝫ ei⁹ quẽ cõplecturus erat in hieruſalez. Moyſes. Gloria. In maieſtate. ℣. Emitte lucem tuam ⁊ veritatem tuam. ℟. Ipſa me deduxerunt ⁊ adduxerũt in mõtẽ ſanctũ tuũ ⁊ i tabernacula tua. ℭ In lau. aũ. Aſſumpſit ieſus petrum ⁊ iacobũ ⁊ ioannẽ fratrẽ ei⁹ ⁊ adduxit eos in montẽ excelſuꝫ ſeorſum ⁊ transfiguratus eſt ante eos. Añ. Reſplẽduit facies ei⁹ ſicut ſol veſtimẽta aũt ei⁹ facta ſũt alba ſicut nix alla. Añ. Et ecce apparuerunt eis moyſes ⁊ helias loquẽtes cũ ieſu. Añ. Rñdẽs aũt petr⁹ dixit ad ieſuꝫ dñe bonũ eſt nos hic eẽ. Añ. Adhuc eo loquẽte ecce nubes lucida obũbrauit eos. Capl'm.

ad ph. cap. 3. Saluatorẽ expectamus dominum nr̃m ieſuꝫ chr̃m: qui reformabit corp⁹ humilitatis noſtre configuratum corpori claritatis ſue. Hymnus.

Nouũ ſydus exoriꝭ chriſti pia clemẽtia: quo tenebroſa ꝑimitur inimici ſeuitia. Inſurgere cũ nitiꝭ malignitatis ſpũ: ex aduerſo reſiſtiꝭ ꝑpotenti exercitu. Roboranꝭ in acie ituẽtes ſignaculũ confidentes militie vt aſſeq̄nꝭ brauiũ. Pro q̄ ſe cunctis obijcit beatũ in myſterio: chr̃s ⁊ tãdẽ ꝑficit regnãs in celi ſolio. Gl'ia tibi dñe poteſtas ⁊ ipꝛiũ: q certãtib⁹ agmine apte mõſtras ꝑmiũ. Amẽ. ℣. Corona aurea. Ad bñ. aũ. Et ecce vox de nube dicẽs: hic eſt fili⁹ me⁹ dilectus: in quo mihi bene complacuiꝭ ipm audite all. Oro. Dc⁹ qui fidei ſacra. ℭ Ad. iij. cap. Saluatorem Glorioſus app̄ruiſti in ꝯſpectu dñi: Alla alla. ℣. Propterea deꝯ induit te dñs. Alla. ℣. Gloria ⁊ honore coronaſti eum dñe. ℟. Et ꝯſtituiſti eũ ſuper. ℭ Ad. vj. cap.

Nos oẽs reuelata facie gloriã dñi ſpeculãtes: in eandẽ imaginẽ trãſformamur a claritate i claritatẽ tãq̄ a dñi ſpũ. 2. cori. cap. 3. ℟. Gl'ia ⁊ honore coronaſti eũ dñe ⁊ ꝯſtituiſti eũ. ℣. Magna ẽ gl'ia ei⁹ in ſalutari tuo. ℭ Ad ix. capl'm.

Apoc. ca. 21. Suſtulit me in ſpũ in montez magnũ ⁊ altũ: ⁊ oñdit mihi ciuitatez ſcãm hierl'm deſcẽdẽtẽ de celo a deo hñtẽ claritatẽ dei: ⁊ lucerna ei⁹ eſt agnus. ℟. Magna eſt. ℣. Corona aurea. In ſcdis veſp. aũ. Aſſumpſit. ps. Dixit dñs. Confitebor. Beatus. Laudate pueri. Laudate dñm. Cap. Saluatorẽ. Hym.

40
41
42

Gaude mr̃ pietatis in valle gemẽtium ꝑ ducatu dignitatis chr̃i regis oium: q̄ dilecta ꝑdotaris in culmie mõtiuꝫ.

Ubi p̄ſes ꝑcellētes in mortali corpe: admirant aſſiſtētes de tā grādi munere: diuinū lumē cernētes icreato luie. Q ꝺ ꝟtices ꝓphetar ꝑcolūt deuoti⁹: moyſes lumē ꝑclarū legis date celit⁹: ꝛ helias iubar magnū celo dei ſernidus. Preſentia deitatis decla rata ꝓuide in audita voce patris de ſupremo germine: ꝛ ſpū veritatis forma nubis lucide.
Genitori genitoq; laus ꝛ iubilatio: ſalus honor ꝟt⁹ q̄q; ſit ꝛ bñdictio: ꝓcedēti ab vtroq; cōpar ſit laudatio. Amē. ℣. Glorius. Ad mgt añ. Et audiētes diſcipli ceciderūt in faciē ſuā ꝛ timuerūt valde: ꝛ acceſſit ieſus ꝛ tetigit eos dixitq; eis ſurgite nolite timere all.
Die. 6. Oro vt in ꝑmis veſ. ¶ Sctōꝝ ſixti feliciſſimi ꝛ agapiti m̄. oro.
Deus q nos ꝯcedis ſctōꝝ tuoꝝ ſixti feliciſſimi ꝛ agapiti natalitia colere: da nob̄ in eterna btitudine de eorū ſocietate gaudere. Per. ¶ Donati epiſcopi ꝛ martyris. Oro.
Die. 7. Deus tuorū gloria ſacerdotum: preſta q̄ſum⁹: vt ſancti martyris tui ꝛ epi donati cui⁹ feſta gerim⁹ ſentiam⁹ auxilium. p. ¶ Sctōꝝ ciriaci largi ꝛ ſmaragdi martyrum. Oratio.
Die. 8. Deus q̄ nos annua beatorū martyꝝ tuoꝝ cyriaci largi ꝛ ſmaragdi ſolēnitate letificas: ꝯcede propitius vt quoꝝ natalitia colimus ꝟtutē quoq; paſſionis imitemur. Per dñ.
¶ In feſto ſancti laurētij mar. ad veſ. ſup pſal. añ. Laurēti⁹ bonū opus opatus eſt: qui per ſignū crucis cecos illuminauit. pſal. de cõi. beati dñici. ℟. Beatus laurētius exclamauit. Ad magt aña. Die. 10
Beatus laurentius dum in craticula ſupꝑpoſit⁹ vrerēt ad ipiſſimū tyrānū dixit: aſſatum eſt iam verſa: ꝛ manduca: nam facultates eccleſie quas requiris in celeſtes theſauros man⁹ pauperū deportauerūt. Oro.
Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is: ꝛ interceſſione beati laurentij martyris tui ꝑpetuam nobis miſericordiā benignus impende. Per. ¶ Ad matu. inuita. Regem ſempiternū venite adorem⁹. Qui martyrē ſuū digne pro meritis coronauit in celis. ¶ In. j. noct. aña. Quo progrederis ſine filio pater? quo ſacerdos ſctē ſine miniſtro ꝓperas? Ps. Beatus vir. ℣. Beatus laurentius dixit. Añ. Noli me dereliqre p̄ ſancte: q: theſauros tuos iam expendi quos tradidiſti mihi. Ps. Quare fremuerunt. ℣. Quid in me ergo diſplicuit paternitati tue? Añ. Non ego te deſero fili neq; derelinquo ſed maiora tibi debētur pro fide chriſti certamina. Pſal. Domine quid. ℣. Beatus ſixtus.

pixit. ¶ In feſto beati laurētij legant iſte lec: ꝛ ſi in vigi. aſſūptionis fuerit dñica de eiſdē aſſumant ſex. Ex geſtis eius. L. j.

Poſt paſſionem ſancti ſixti tentus eſt beatus laurentius. Et decio ꝑſentatꝰ traditus eſt valeriano prefecto: vt ab eo theſauros eccleſie diligenter exquireret: ꝛ ſi nollet ſacrificare diuerſis eum tormentis occideret. Valerianus autem tradidit eum hippolyto carcerario. ℟. Leuita laurentius bonum opus operatus eſt: qui per ſignū crucis cecos illuminauit: Et theſauros eccleſie dedit pauperibꝰ. ℣. Diſperſit dedit pauperibus iuſtitia eius manet in ſeculum ſeculi. Et. Lcō. ij.

Erat aūt in carcere gētilis qdā: qui plorando cecus factꝰ fuerat. Cui cū laurētius ꝓmiſiſſet ꝙ videret ſi baptizatus in chriſtum crederet: credētem baptizauit ꝛ vidit. Videns autem hippolytus ꝙ non ſolum ille videret ſed etiā multis alijs btūs laurentius viſum reſtitueret: ait illi, Oſtēde mihi theſauros. ℟. Quo progrederis ſine filio pater: quo ſacerdos ſancte ſine diacono ꝓperas? Tu nunꝗ ſine miniſtro ſacrificium offerre conſueueras. ℣. Quid in me ergo diſplicuit paternitati tue: nunqd degenerem me ꝓbaſti? experire certe vtrum idoneum miniſtrum elegeris: cui commiſiſti dominici ſanguinis diſpenſationes. Tu. Lcō. iij.

Dixit ei laurētiꝰ. O hippolyte ſi credideris in chr̄m et theſauros tibi oſtēdo: ꝛ vitā eternā ꝓmitto. Cui hippolytꝰ. Si dictis facta compēſes faciā qd̄ hortaris. Et ſtati baptizatꝰ hippolytꝰ ait: Video aīas innocentū letas gaudere. Et protinus baptizata eſt tota familia eius. ℟. Noli me derelinquere pater ſancte quia theſauros tuos iam expendi: Non ego te deſero fili neqꝫ derelinquo. Sed maiora tibi debentur pro chriſti fide certamina. ℣. Nos quaſi ſenes leuioris pugne curſum recipimus: te autem quaſi iuuenem manet glorioſior de tyranno triumphus poſt triduum me ſequeris ſacerdotem leuita. Non. Gloria. Sed.

¶ In. ij. noct. aña. Beatus laurentius orabat dicens: domine ieſu chriſte deus de deo miſerere mihi ſeruo tuo. Pſal. Cum inuocarem. ℣. Quia accuſatus non negaui nomen ſanctum tuum interrogatus te chriſtum confeſſus ſum. Alle.

Añ. Btūs laurēti⁹ dixit: mea nox
obſcuꝝ nō habet ſed oīa in luce cla
1 reſcunt. ps. Verba. ℣. Quia ipſe
dn̄s nouit ꝙ accuſatus nō negaui
nomen ſanctū eius. Añ. Dixit ro
man⁹ ad btm̄ laurētiū: video añ te
iuuenē pulcherrimū feſtina me ba
2 ptiʒare. ps. Dn̄e dn̄s. ℣. Aſſerens
autem vrceum cum aqua miſit ſe
ad pedes eius. Lectio quarta.

Poſt hec mādauit valeria-
nus hippolyto vt lauren
tiū adduceret. Qui ſpōte veni
ens cū aſtaret ꝛ valerian⁹ theſa
uros requireret: petijt triduanas
īducias: vt theſauros oſtēderet.
Et abiēs collegit paupes ꝛ ad
duxit ad palatiū dicens. Ecce
theſauri eterni q̄ nūꝙ deficiūt.
℟. Beat⁹ laurētius exclamauit ꝛ
dixit: deū meū colo ꝛ ipi ſoli ſeruio.
Et ideo nō timeo tormēta tua. ℣.
Mea nox obſcurū nō hꝫ: ſed oīa in
luce clareſcunt. Et ideo. Lcō. v.

Quam ergo interrogat⁹ de-
os blaſphemaret irat⁹ de
cius iuſſit eū ſcorpionibus ce-
di: ꝛ ante eum omne genus tor
mentorum afferri. Quem cum
ſacrificare iuberet vt tormenta
euaderet reſpōdit. Infelix has
epulas ego ſemper optaui. ℟.
Strinxerūt corporis mēbra poſita ī
craticula: ſubijcientibus prunas in
ſultat leuita chꝛi. Beate laurēti mar
tyr chꝛi intercede ꝓ nobis. ℣. Carni
fices vero vrgētes miniſtrabāt carbo
nes ſubter cratē ferreā. Btē. L. vj.

Decius dixit: Ergo ſi ī hoc
glorie dic mihi vbi tui
ſūt abſcōſi: vt ſimul epule
mini? Rn̄dit laurētius. Nō es
dignus coꝝ a ſpectib⁹ ꝑſentari.
Tūc decius iuſſit eū plūbatis
duriſſime cedi. Et orauit laurē-
ti⁹ dicēs. Dn̄e accipe ſpm̄ meū.
Stati vox venit ipo ōcio audiē
te. Adhuc multa certamina ti-
bi debent. ℟. Btūs laurētius di
xit ego me obtuli ſacrificium deo:
In odorē ſuauitatis. ℣. Gaudeo pla
ne q: hoſtia chꝛiſti effici merui. In
odorē. Glia. In. In iij. noc. añ.
Strinxerūt corporis mēbra poſita in
craticula: ſubijciētib⁹ prunas inſul
tat leuita chꝛi. ps. In dn̄o con. 5
℣. Carnifices vo vrgētes miniſtra
bant carbones ſubter cratē ferreā.
Añ. Igne me examinaſti ꝛ non eſt
inuenta in me iniqtas. ps. Exau-
di dn̄e iu. ℣. Probaſti dn̄e cor me
um ꝛ viſitaſti nocte. Añ. Interroga
tus te dn̄m ꝯfeſſus ſū: aſſatus grās
ago. ps. Dn̄e in vir. ℣. Gratias 7
tibi ago dn̄e ieſu chꝛiſte: q: ianuas
tuas ingredi merui. Lectio. vij.

Tunc deci⁹ furore plen⁹ di
xit. Extēdite eū ꝛ cū ſcor-
pionib⁹ affligētes cedite. Tunc
vnus ex militib⁹ noie romanus
credidit in chꝛiſtum. Et clama-
uit ad beatum laurentium di-

cēs. Video ante te iuuenē pulcherrimū ſtantē ꝛ linteo tergētē mēbra tua. Vñ adiuro te per deū q miſit ad te angelū ſuū ne me derelinquas. ℟. In craticula te deū no negaui ꝛ ad ignē applicatus Te dñm ieſuȝ chꝛiȝ ꝯfeſſus ſuȝ. ℣. Accuſatus nō negaui nomē ſcm̄ tuū ꝛ interrogatus Te. Lcō. viij.

Tunc anxiatus deci⁹ iuſſit eū i palatio recipi. Et tūc venit ad eū roman⁹ ꝛ baptiȥat⁹ eſt ab eo. Qui veniens clamare cepit dicēs. Chꝛiſtian⁹ ſū. Et ſtatim iuſſu decij decollat⁹ eſt. Eadē nocte adduct⁹ eſt btūs laurētius ad decium ꝛ valerianū. ℟. Gaudeo plane quia hoſtia chꝛi effici merui: Accuſatus nō negaui nomē ſcm̄ ei⁹: interrogatus chꝛm̄ ꝯfeſſus ſum: Aſſatus grās ago. ℣. Ego me obtuli ſacrificiū deo in odoꝛem ſuauitatis. Aſſatus. Lectio. ix.

Dixit ei decius. Sacrifica dijs: ſin āt nox iſta in te ip ſis expēdet ſupplicijs. Cūq; ſacrificare nollet: miniſtri exutuȝ ſup cratē ferreā extēderūt: ꝛ prunis ſuppoſitis eū cū furcis ferreis cōpꝛeſſerūt. Cūq; ibi diutius aſſaret: vultu letiſſimo aſpexit ad iꝑatoꝛē ꝛ dixit. Ecce miſer aſſaſti vnā partē gira aliā ꝛ māduca: qꝛ iā video qđ diu deſideraui. Et ſic grās agēs emiſit ſpūm. ℟. Meruit eſſe hoſtia chꝛi leuita laurētius: q dū aſſaret nō negauit dñm: Et ideo inuēt⁹ eſt ſacrificiū laudis. ℣. In craticula poſitus deū n̄ negauit ꝛ ad ignē applicat⁹ chꝛm̄ cōfeſſus eſt. Et. Glia. Et ideo.

¶ In lau. añ. Laurētius ingreſſus ē martyr ꝛ ꝯfeſſus ē nomē dñi ieſu chꝛi. Añ. Laurēti⁹ bonū opus opatus eſt: qui p ſignū crucis cecos illuminauit. Añ. Adheſit aīa mea poſt te: qꝛ caro mea igne cremata eſt ꝑ te de⁹ me⁹. Añ. Miſit dñs angelū ſuuȝ ꝛ liberauit me de medio ignis: ꝛ nō ſū eſtuatus. Añ. Btūs laurētius oꝛabat dicēs: grās ago tibi dñe: qꝛ ianuas tuas ingredi merui. Ad bñs añ. In craticula te deū meū nō negaui ꝛ ad ignē applicatus te chꝛiȝ ꝯfeſſus ſuȝ. ꝓbaſti coꝛ meū ꝛ viſitaſti nocte: igne me examinaſti: ꝛ nō eſt inuēta in me iniqtas.

Da nob q̄s ops de⁹. Oīo. vitioꝝ nr̄oꝝ flāmas extinguere: qui beato laurentio tribuiſti toꝛmentoꝝ ſuoꝝ incēdia ſuperare. Per. Ad magt añ. Leuita Laurētius bonū opus opatus eſt: q per ſignū crucis cecos illuminauit ꝛ theſauros ecclie dedit pauperibus. Memoꝛia de ſcō tyburtio. añ. Inclytus martyr tyburti⁹ cū nudatis plantis ſup prunas ardentes incederet fabiano prefecto dixit: videtur mihi ꝙ ſup roſeos floꝛes incedam in nomie domini mei ieſu chꝛiſti ℣. Poſuiſti. Oratio.

Beati tyburtij nos dñe fo/ueát ↄtinuata preſidia:qꝛ non deſinis ꝓpitius intueri:q̃s talibus auxilijs ↄceſſeris adiu/uari. Per. Per ocl. ſcti laurē tij pterq̃ in vigi. ꝛ i feſto aſſū/ptiōis fiat ð co mēoria in lau.p añ. Laurēti⁹ ingreſſus. ℣. Corona aurea In veſ.p añ. Laurēti⁹ bo num.℣. Glia. In craſtio ſci lau rētij oſſm̄ fiat de ocl. ſci dñici ꝛ in lau.poſt memo.de ſcō lauren tio fiat memo.de ſcō tyburtio p

dſc.13 añ. Qui vult. ℣. Magna. ¶ Sci hippolyti mar.ſocioꝝq̃ eius. Ad veſpe. fiát oia de btō dñico cū mēoria de ſctō hippolyto p añ. Gaudent.℣. Letamini. Oro.

Da q̃s opſ de⁹ vt bti hip polyti martyris tui ſocio rumq̃ ei⁹ veneranda ſolēnitas: ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ ſa/lutē.p. ¶ Ex geſtis ei⁹. Lcō.j.

Poſt tertiu3 diem paſſionis ſcti laurentij cu3 redijſſet hippolytus domū:pariq̃ menſa poſita cibū caperet:tētus a militi bus duct⁹ ē ad deciū. Cui deci⁹. Nūqd ꝛ tu magus fact⁹ es: qꝛ corpus laurētij abſtuliſti? R.ij.

Reſpōdit hippolyt⁹. Hoc feci nō vt magus ſed vt chꝛianus. Tūc deci⁹ furoꝛe replet⁹ iuſſit eū expoliari veſte chꝛiana:ꝛ fu/ſtib⁹ ceſſum pectinib⁹ ferreis la niari. At ille clamans magis ſe eē chꝛiſtianū dicebat. Lcō.iij.

Indut⁹ aūt veſte militari ꝛ mo nitus vt militiā ꝛ amicitiā decij retineret:rn̄dit ſe velle in bona militia ſeq xp̄m. Tūc deci⁹ tra/didit eū valeriāo p̄fecto vt fa/cultates ei⁹ reciꝑet: ꝛ ip̄3 diris ſupplicijs flagellaret. Lcō.iiij.

Adducta eſt ergo tota hippo/lyti familia chꝛiſtiana cū nutri ce eius nomine ↄcoꝛdia. Quos cum p̄fectus moneret ne peri/rent:concoꝛdia reſpondit pro omnibus ꝙ nullatenus cōſen/tirent. Unde eá preſente ꝛ gau dente hippolyto vſq̃ ad moꝛ/te3 fuſtibus cedi precepit. ꝛ ſic ſpiritum emiſit. Lectio.v.

Alijs vero decollatis hippoly/tum ligatū per pedes ad colla indomitoꝝ equoꝝ p ſpinas ꝛ tribulos trahi iuſſit. Sicq̃ gra tias agens hippolytus expira/uit. Cumq̃ oēs iuſtinus p̄ſby/ter ſepeliſſet:coꝛpus concoꝛdie inuenire non potuit. Lcō.vj.

Quidam vero miles nomine poꝛphyrius:rogauit quendam cloacarium nomine hireneum occulte chꝛianū dicens. Secre tū cuſtodi ꝛ extrahe concoꝛdiā chꝛianā:quā valerian⁹ in cloa/cā pꝛoiecit. Spero eni ꝙ aurū ꝛ gemmas habeat in veſte ſua. Cui ille. Vnde mihi locū: ꝛ no cte qð inenero nūciabo. R.vij.

P erexit autē cloacarius ad lo cum cum illo. Qua extracta: cū nihil inueniſſet miles fugit. Et hirene⁹ vocato abūdio chriano tulit corpus eius ad iuſtinū p̄ſbyterum. Quod ille cum gau dio ſuſcepit: ⁊ iuxta predictos martyres ſepeliuit. Lco. vij.
V alerian⁹ vo hoc audiēs hire neū ⁊ abūdiū tenuit: ⁊ viuos in cloacā necari p̄cepit. Juſtinus vo p̄ſbyter eoꝝ corpa rapuit: ⁊ iuxta btīi laurentiū ſepeliuit. Eodē tēpore decius ⁊ valerian⁹ theatrū introierūt: vt chriſtia nos ſupplicijs traderēt. L. ix
A rrept⁹ aūt a demone decius exclamauit. O hippolyte victuꝫ cathenis aſperis ducis me. Va lerianus ēt clamauit. O laurēti igneis cathenis me trahis. Et ſtatim p̄nte decio expirauit. De cius vo p triduū vexat⁹ mortu⁹ eſt. Cū vxor ei⁹ triphonia vidēs dimiſſis oib⁹ p̄exit cū filia ſua cirilla ad iuſtinū p̄ſbyteꝝ: ⁊ ba ptiçata ſequēti die orās i domo
dic, 14 ſua migrauit ad dñm. ¶ Scti euſebij preſbyteri ⁊ ꝯfeſſo. Oro.
D Eus q nos btī euſebij cō feſſoris tui ānua ſolenni tate letificas: cōcede ꝓpiti⁹ vt cui⁹ natalitia colim⁹: p ei⁹ ad te
dic, 14 exēpla gradiamur. p. ¶ In vi gilia aſſumptiōis btē marie vgi. Ad matu. inuita Regē martyruꝫ.

Sup pſal. aū. Quo progrederis. ſine ℣. Verſiculi ⁊ tria p̄ria de hiſtoria btī laurētij ſm feriam. Pſalmi de die ſcti laurētij. Tres lec. de hom. ſeqnti. Te deū. In lau. aū. hec ſola. Laurēti⁹ ingreſ ſus. pſ. Dñs regna. Cap. hym. 33
℣. aū. ad bñs ⁊ hore diei ſicut ī feſto ſcti laurētij. Si aūt hac die dñica ꝯtigerit totū offm̄ de ſcō laurētio fiat ſicut i feſto ei⁹: ex ceptis ℣. aūaꝝ q n̄ dicāt ⁊ tres vltime lec. fiant de hom. ſeqnti.
I Lcō. j. vel. vij. Scdꝫ lucā. ca. 11
In illo tpe: Loquēte ieſu ad turbas extollēs voceꝫ q̄dam mulier de turba dixit illi. Btūs venter q te portauit ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. Et rel'. Homel. venera bilis bede p̄ſbi. Lcō. j. vel. vij.
V Nigenitus dei chariſſimi ante aſſumptā de itemera te vgine nr̄e mortalitatis ſub ſtantiā locutus eſt ad turbas p ꝓphetas ſuos: p ſemetipꝫ in ad uētu ſuo: ⁊ poſt aſcenſionē in ce lū locut⁹ eſt p diſcipl'os. Factū eſt igit̄ i aduētu ſuo cū turbas loqueret̄ ſicut ſcti euāgelij lcō teſtatur: quedā mulier de turba extulit: ⁊ voce clara corā omni multitudine ventrem eſſe btīm qui cū portauerat ⁊ vbera que ſuxerat p̄dicauit. L. ij. vel. viij.
A T ille dixit. Quinimmo: beati q audiūt verbuꝫ dei

⁊ cuſtodiūt illud. Hoc in loco
btē genitricis dei excellētia cō-
mendatur:q2 in tanta ſpeculatio
nis cuſtodia dn̄o famulabatur:q
ipſi⁹ hūilitati ⁊ ſcītati null⁹ ſctō
rum cōparatur. Beataȝ igitur
matrem ſuam ſaluator noſter
predicauit:que verbum dei au-
diuit:⁊ ſupra oēs hui⁹ vite mor
tales cuſtodiuit. Lcō.iij.vel.ix.
O Venerāda dn̄a electa ⁊ p
electa:q̄ mr̄ eſt ⁊ v̄go eſſe
nō definit. O admirāda puella:
que ſaluo v̄ginitatis pudore ſu
um genuit genitorē. O felix an
cilla q̄ creatorē ⁊ gubernatorē
genuit vniuerſorum: ⁊ virgo p
manſit ineternum. Ad veſpas
ſuper pſalmos aā. Tota pulchra
es amica mea ⁊ macula non eſt in
te fauus diſtillans labia tua:mel ⁊
lac ſub lingua tua odor veſtimēto
rū tuoꝝ ſuper oīa aromata: iā enī
hyems tranſijt:imber abijt ⁊ receſſit:
flores apparuerunt:vinee florentes
odorē ſuū dederunt:⁊ vox turturis
audita eſt in terra nr̄a:ſurge ꝓpera
amica mea ⁊ veni de libano: veni
41 coronaberis. ps. Laudate pueri.
Eccli. I cum ceteris. Capitulū.
ca.24. N oibus requiem queſiui
⁊ in hereditate domini morabor
tunc precepit ⁊ dixit mihi crea
tor omnium: ⁊ qui creauit me
requieuit in tabernaculo meo.
Hymn. Beata es. vj. Hymnus.

Aue maris ſtella. V. Exaltata es 139
ſancta dei genitrix. R. Super cho-
ros angelorum ad celeſtia regna.
Ad mḡt aā. Aſcēdit chriſtus ſup
celos ⁊ ꝑparauit ſue caſtiſſime mrī
imortalitatis locū:⁊ hec eſt illa pre
clara feſtiuitas oīum ſcōꝝ feſtiuita
tibus incomparabilis:in qua glo
ſa ⁊ felix mirantibus celeſtis curie
ordinibus ad ethereuȝ peruenit tha
lamum:quo pia ſui memorum īme
mor nequaq̄ȝ exiſtat. Oratio.

Deus qui virginalem aulam beate marie in qua habitares eligere dignatus es da queſumus: vt ſua nos defenſione munitos iocundos faciat ſue intereſſe feſtiuitati. Qui vi. ¶ Ad cōple. ſup ps. aā. Virgo maria nō eſt tibi ſimilis nata in mūdo īter mulieres florēs vt roſa:flagrās ſicut liliū ora ꝓ nobis ſcā dei genitrix. Ad nunc dimit. aā. Sub tuū ꝑſidium confugimus ſcā dei genitrix:nr̄as depcatiōes ne deſpicias in neceſſitatib⁹ ſed a ꝑiculis cūctis libera nos ſemper virgo bn̄dicta. Predicte aīe dicūtur in cple. per totas octa

34 bus meis. pſ. Cantate. Añ. Co
medi fauum cum melle meo: bibi vi
num meum cum lacte meo pſalſe.
34 Dñs regnauit exul. Añ. Talis
eſt dilectꝰ meus: ⁊ ipſe amicus me
31 us filie hieruſalē. pſ. Cantate. iſ.
ca. 10. ℣. Speciosa. Secundū lucam.

In illo tempore: Intrauit ieſus in quoddā caſtellum: mulier quedā martha nomine excepit illū in domum ſuā Et huic erat ſoror nomine maria. Et reliqua. Homelia venerabilis bede preſbyteri. L. vij.

Que iſte dño dilecte ſorores duas vitas ſpūales quibus in preſenti ſancta exercet eccleſia deſignāt. Martha quidem actualem qua proximo in charitate ſociamur: maria vero contemplatiuā qua in dei amore ſuſpiramus. ℟ium. Hodie maria virgo celos aſcendit: Gaudete qꝛ cū chriſto regnat i eternum. ℣. Regina mundi: hodie de ſeculo nequā eripitur. Gaudete qꝛ cum chriſto. Lectio. viij.

Actiua enī vita eſt panem eſurientī tribuere: verbo ſapiētie neſciētē docere: errātē corrigere: ad hūilitatis viā ſuperbiētes ꝓximū reuocare: infirmātis curā gerere q̄ ſingulis quibuſq; expediāt diſpēſare ⁊ cōmiſſis nobis q̄liter ſubſiſtere valeāt ꝓuidere. ℟. Beatam me dicent omnes generatiōes: quia fecit mihi dominus magna: Quia potēs eſt ⁊ ſanctum nomen eius. ℣. Magnificat anima mea dominum: ⁊ exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo Quia potens eſt ⁊ ſanctū nomē eiꝰ.

Contemplatiua ve- L. ix. ro vita eſt charitatem quidem dei ⁊ proximi mēte retinere ſed ab exteriori actiōe quieſcere: ſoli deſiderio conditoris inherere vt nil iam agere libeat ſed calcatis curis oībus videndam faciem ſui creatoris aīus inardeſcat: ita vt iam nouerit carnis corruptibilis pondus cum merore portare: totiſq; deſiderijs appetere illis hymnidicis angelorum choris intereſſe: admiſceri ciuibus celeſtibꝰ de eterna in conſpectu dei incorruptione gaudere. ℟ium. Felix nanq; es ſacra virgo maria ⁊ omni laude digniſſima: Quia ex te ortus eſt ſol iuſtitie: Chriſtꝰ deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni pro clero: intercede pro deuoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuū iuuamē: quicūq; celebrant tuā aſſū

gionem. Quia. Gloria. Chriſtus. ℣. Exaltata es. ¶ In lau. aña. Aſſumpta eſt maria in celum: gaudēt angeli laudantes benedicūt dñm. Aña. Maria virgo aſſumpta eſt ad ethereum thalamū: in quo rex regū ſtellato ſedet ſolio. Aña. In odorem vnguētorū tuorū currimus adoleſcentule dilexerūt te nimis. Aña. Benedicta filia tu a dño: qꝛ p te fructū vite cōicauim⁹. Aña. Pulchra es ꝛ decora filia hieruſalē terribilis vt caſtrorum acies ordinata. Cap.
141 In oibus. Hymnus. O glio. ℣. Elegit. Ad bñs aña. Que eſt iſta q̄ aſcēdit ſicut aurora cōſurgēs pulchra vt luna: electa vt ſol: terribilis vt caſtrorum acies ordinata.

Oratio.

Venerāda nobis dñe huius diei feſtiuitas opem conferat ſalutarem: in qua ſctā dei genitrix mortem ſubijt temporalē nec tamē mortis nexibus deprimi potuit: que filium tuum dñm nrm de ſe genuit incarnatū. Qui tecū. Hñ predicta oratio dicitur ad memoriā ꝛ ſequitur ſecūda memoria imediate terminetur ſic. Incarnatū. Qui tecū viuit ꝛ regnat p oia ſcl'a ſcl'oꝝ. ¶ Ad iij. cap. In omnibus requiem. ℟. Sancta dei genitrix. ℣. Poſt partum. ¶ Ad. vj. capl'z.

Et ſic in ſion firmata ſū: Eccli.
ꝛ in ciuitate ſctificata ſimil'r re ca. 24.
quieui: ꝛ in hierl'm ptās mea. ℟. Poſt partum. ℣. Speciosa.

¶ Ad nonam capitulū. Eccli.
Et radicaui in populo ho ca. 24.
norificato. ꝛ in ptes dei mei hereditas illius: ꝛ in plenitudine ſanctorum detentio mea. ℟. Speciosa. ℣. Elegit. ¶ Ad veſp. cap. hym. ℣. vt in primis veſpe. Ad mgt aña. Hodie maria virgo celos aſcendit gaudete qꝛ cum chriſto regnat in eternū. ¶ Per oct. ꝛ i oct. die nō fit aliqua memoria niſi de oct. ſci laurētij vel de dñica niſi fit in calēdario ſignata: ꝛ pces non dicunt in pma ꝛ cōpleto. ꝛ ℟. horaꝝ dicātur cū Alla. ꝛ in feſtis ſcōꝝ que occurrunt infra dictas oct. in qb⁹ ad cōp. ſup pſal'. ꝛ ad nūc dimit. dicant aña. de btā vgine. ꝛ i fine oium hymnoꝝ q ſunt eiuſdem
metri cuius eſt. Que terra. ℣. 234
Maria mater grē. ꝛ ℣. Gloria tibi dñe qui natus, dicātur: nec ēt de oiu defunctoꝝ tā triū ꝗ ix. lec. qꝛ ſunt oct. ſolennes. Inui. ſicut in die. Seqntes autem añe dicant quotidie p oct.

Ad bñs ⁊ ad mgt vl' ad memoriã ad bñs aña. Uirgo prudentiſſima quo progrederis quaſi aurora valde rutilãs: filia ſion tota formoſa ⁊ ſuauis es: pulchra vt luna electa vt ſol. Ad mgt añ. Specioſa fcã es ⁊ ſuauis i delitijs vginitatis ſancta dei genitrix: quã vidẽtes filie ſiõ vernãtẽ in florib⁹ roſarũ ⁊ lilijs cõuallĩũ btiſſimã pdicauerũt: ⁊ regine laudauert eã. Tres lcõnes ſeqn tes cũ alijs ſex de feſto legãtur in octa. ⁊ infra octauaz quotieſcunq neceſſe fuerit. ¶ De ſermone ſupradicto. Lectio. j.

Non inuenit apð latinos aliqd tractatorũ de beate marie mõte aliqd apte dixiſſe. nã cũ illũ vſiculũ euãgelicũ q̃ ſymeõ dicit ad dñi mrẽz: ⁊ tuaz ipſius aiam pertrãſibit gladius btẽ recordatiõis tractaret ãbroſius: ait. Nec hiſtorie nec litere docẽt beatã mariã gladio vitã finiſſe. Hinc etiam iſidorus: incertũ eſt per hoc ingt dictuz: vtrũ gladiuz ſpũs an gladium dixerit perſecutionis. Lcõ. ij.
Sed qd de his de qb⁹ loquor dicã cũ nec ipſe q hãc añ crucẽ dñi accepit in ſuã ioãnes euangeliſta de hoc poſteris aliqd retinẽdũ ſcriptis mãdauit? Multus eni hoc fideli⁹ enarrare potuit: ſi illud deus manifeſtari voluiſſz q̃ ille vtiq q hãc nutriẽ dã ſuſcepit: nec contra morem filius matrez reliquit. Lcõ. iij.
R. eſtat ergo vt hõ mẽdaciter non fingat apertũ: qð de⁹ voluit manere occultũ. Uera ãt de ei⁹ aſſũptiõe ſnia hec eſſe pbat: vt ſm aplm: ſiue in corpe: ſiue extra corpus ignorãtes aſſumptã ſup ãgelos credam⁹. ¶ In oct. ſci laurẽtij ad pinas reſp. añe ⁊ pſal. de btã virgine. Cetera oia fiãt ſicut i feſto ipſius excepto miſterio in veſper. ⁊ ℣. aiarum. ¶ Scti agapiti marty. Oratio. Dlc, 17 bſc, b 8

Letetur eccleſia tua deus beati agapiti martyris tui confiſa ſuffragijs: atq ei⁹ precib⁹ glorioſis: ⁊ deuota permaneat ⁊ ſecura conſiſtat. Per domi. ¶ Ex geſtis eius. Lectio pma

Beatus agapitus puer: dũ rome ab antiocho preſule moneretur vt chriſtuz negaret: ⁊ ipſe chriſti fidem conſtantiſſime pfiteretur: iuſſus eſt in carcerem poni: ⁊ ibi ſine cibo ⁊ potu relinqui. Cumq ibidem dei gratia incolumis pmãſiſſet iuſſit ibidem pſtos ſuper caput

ci⁹ carbōes ignitos īponi: ⁊ hinc fumū teterrimū fieri: ac ipſum agapitum capite deorſum ſuper ipſū ſuſpēdi ⁊ ſic donec a feris ⁊ auib⁹ deuoraref dimitti. R. ſ.

POſt quatuor vero dies ab athalo corniculario ⁊ ab angelo ſolut⁹ ⁊ ſoſpes inuēt⁹ ē. Stupēs aūt athalus ꝓſidi nunciauit qđ viderat ⁊ ait. Magn⁹ eſt de⁹ chriſtianoꝝ: ꝓpter quem non eſt alius de⁹: ꝓ quo parat⁹ ſum ſubire martyrium. Preſes autem puerum agapitum expoliari iuſſit: ⁊ bullientem aquam in ventrem eius infundi. Lcō. iij.

SEd cū aqua bulliēs nihil ei noceret gn poti⁹ ipſum refrigeraret: ⁊ ipſe xp̄m laudaret ꝓſes vero ipm redargueret: ſubito cepit ꝓſes de tribunali clamare qꝛ totus vreref ꝓp tormēta q̄ iniuſte ſcō puero intulerat. Et ſic clamās expirauit. Valerianus aūt iuſſit ſcm̄ puerum leonib⁹ tradi. Qui cum eius pedes lamberent: miniſtri ſanctum puerum agapitum rapuerūt: ⁊ non lōge a peneſtrina vrbe decollauerūt. ¶ Sācti bernardi abbatis. Orō.

INterceſſio nos queſumus domine bti bernardi abbatis commendet: vt quod noſtris meritis nō valemus: eius patrocinio aſſequa-

die. 20 mur. P. ¶ Ex geſtis ei⁹. Lcō. j.

BEatus bernardus a pueritia literis tradit⁹ pollens igenio ſimplex i ſecularibus: amās habitare ſecum publicū fugiebat. Erat aūt mire cogitatiuus: parētib⁹ obediēs oib⁹ benign⁹ ⁊ grat⁹: domi qetus foris rarus ⁊ vltra q̄ꝫ credi poſſit verēcūdus: nūq̄ꝫ multū loq amans deo deuotus purā ſibi ꝯſcientiā reſeruabat. Lectio ſcđa.

HIc cū dolore capitꝭ adhuc puerul⁹ egrotaret veniētē ad ſe mulierē vt eū ſuis carminibus mitigaret cum magna indignatione repulit: ⁊ ſurgens liberatum ſe ſenſit. proficiēti vero iaꝫ in fide quadā nocte natiuitatis dñice dñs quaſi naſcēs ex vtero ꝟgis ei apparuit. Vñ datū eſt ei gratioſius ⁊ ꝓfundi⁹ loq de his q̄ ptinēt ad illud ſacrum. L. iij.

HIc cū aliqñ quandā feminā curioſi⁹ aſpexiſſet: continuo de ſe erubeſcēs iſiliuit i ſtagnū: ⁊ ibi ſtetit donec pene exāguis effect⁹ ē. Cuꝫ iteꝝ in domo cuiuſdā matrōe hoſpitaref: acceſſit ad lectum eius mulier de

nocte. Ipſe vero hec ſentiēs cla
mauit: latrōes latrōes. Ad quē
clamorē fugit mulier: ⁊ alij ſur-
gentes nihil inuenerunt. Cum
autem ſic ter factum fuiſſet in
nocte ſocijs in mane querētibꝰ
quid habuiſſet reſpōdit ꝙ vere
latro affuerat qui ſuā caſtitatē
furari volebat. Lectio. iiij.

PErpendēs igitur pericula
mūdi cū ꝓpoſuiſſet itra
re ordinē ciſtercieñ: ⁊ frēs vel
lent eū auertere ipſe ecōuerſo
ſic eos conuertit ⁊ alios multos
qꝺ cū. xxx. ſocijs intrauit agens
annū vigeſimū ſcđꝫ. Ubi ſic to
tus abſortus eſt in ſpiritum: vt
quaſi nullis ſenſibus vteretur:
Nā cū annū peregiſſet in cella
nouitiorum neſciuit vtruꝫ eſſet
teſtudinata. Et putabat vnam
eſſe feneſtram in capite ecclie
cum tres eſſent. Lcō. v.

SAgimine quoqꝫ crudo ꝓ
butyro ⁊ oleo ꝓ aqua interduꝫ
vſus eſt: nec diſcreuit. Cū auteꝫ
abbas factus interdū viſitaſſet
ꝓorē cartuſie i equo ſibi a quo
dā monacho accōmodato cum
ſella nimis notabili: ipſe tñ ne
ſciuit cuiuſmodi eſſet ſella. Iu
xta lacū lauſaneñ ſilr eqtās: q̄
ſi tota die nihil ꝺ lacu aduertit

CUm aūt apud Lcō vj.
clarā vallē domꝰ edifica-
ret: ibi ꝓfectus eſt in abbatē: li-
cet iunioꝛ ⁊ infirmioꝛ ⁊ exterio
ris occupatiōis minus expťus.
Ubi ita dure vixerūt: ꝙ pulmē
tū ſepiꝰ ex folijs fagi ꝯficiebāt
⁊ panē ex hordeo ⁊ milio ⁊ vicia
comedebāt. At bernardus nec
iſtis moueri poterat: ſed multos
in tali victu deficientes: exēplis
⁊ verbis ſuis ꝯtinue refouebat.

CUꝫ aūt quēdā Lcō. vij.
apoſtatā ſubito reuerſuꝫ
ſuſcepiſſet ⁊ refectoꝝ intrare ꝑ
miſiſſet: ꝯquerētibꝰ monachis
ꝙ ꝯtra ordinē introiſſet dixit.
Uos potius leti eſtote qꝛ fratrē
pene perdituꝫ recepiſtis. In ve
ſtibus paupertas ſemper ei pla-
cuit: ſordes nunq̄. Sic riſit: vt
nō potiꝰ riſui ſuo ſtimuluꝫ opoꝛ
teret adhibere q̄ꝫ frenū. Patiē
tia vero eius in flagellis diuiꝰ
apparuit que tanta fuerunt ꝙ
tota vita eius quedā mortis ꝓ
telatio videbatur. Lectio. viij.

CUm qdā abbas miſiſſꝫ ei
ſexcētas marcas argenti
vltra alpes ⁊ tota illa pecunia
fuiſſꝫ amiſſa cū hoc audiſſꝫ di-
xit. Bñdictꝰ deꝰ q ꝑpcit nob ab
hoc onere. Illis āt q tulerūt par
cēdū eſt: qꝛ magna pecunia ma
gna tētatio fuit. Quodā tpe cū
q̄dā q̄ cogitauerat ſuꝑ cāticaꝫ
reſuaret ad dicēdū alias: venit
ad eū vox dicēs. Quādiu iſtud
tenueris: aliđ nō accipies. L. ix.

Hic aliqñ īfirmat⁹ grauiter viſum eſt ſibi añ tribunal dñi ꝑſentari. Ubi cum ſathan ⁊ ſui mlta ꝯtra eũ dixiſſent: ipſe nihil territus rñdit. Fateoꝛ nõ ſuz dignus ꝓpꝛijs meritis obtinere regnũ celoꝝ. Sʒ duplici iure obtinēs illð dñs me⁹ hꝫditate pñia: ⁊ merito paſſiõis: altero ipſe ꝯtētus alteꝝ mihi donauit. Cui⁹ dono illud mihi vēdicaꝼ nõ ꝯfũdoꝛ. Ad hec ꝯfuſus inimicus cũ ſuo ꝯuētu diſceſſit. Poſt hec ãt ſexageſimo tertio ãno vite ſue bono fine quieuit.

℄ Scõꝝ thimothei ⁊ ſimphoꝛ.

Auxiliũ tuũ nobis Oꝛo. dñe q̃s placat⁹ īpēde: ⁊ intercedētib⁹ btis martyrib⁹ tuis timotheo ⁊ ſimphoꝛiano dexterã ſuꝑ nos tue ꝓpitiatiõis extēde. p. ℄ Ex geſtis ſci thimothei.

Beatus thimotheus L. j. ſb nerone dũ a ꝑfecto vrbis grauiꝼ toꝛq̃reꝼ: ⁊ ei⁹ vulnera calce viua aſꝑgerenꝼ ipſeq; ī hȳs deo gras ageret: duo ãgeli ſibi aſtiterũt dicētes. Erige caput in celũ ⁊ vide. Aſpiciēs ãt vidit celos aptos: ⁊ ieſũ coronã gemmatã tenētē ⁊ dicētem ſibi. Hãc de manu mea recipies. Cũ igiꝼ in ꝯfeſſione dñi perſeueraret: iuſſus eſt decollari. ℄ Ex

die 22 geſtis ſci ſimphoꝛiani. L. ij.

Beatus ſimphoꝛianus duz adhuc adoleſcēs eēt tãta moꝛũ grauitate pollebat ꝙ ſenioꝝ vitã anticipare videreꝼ. Cuʒ igiꝼ pagani feſtũ veneris celebrarēt ⁊ eius ſtatuã añ eracliũ ꝑfectũ poꝛtarēt ſimphoꝛianus aſſtitit ⁊ nolēs eã adoꝛare cediꝼ ⁊ carceri mãcipaꝼ. Cũ igiꝼ nec muneribus nec ꝑcib⁹ vel minis poſſet a fide xp̄i diuelli: data ſententia iudex precepit vt decollaretur. Lectio tertia.

Qui cũ ad locũ moꝛtiſ duceret: mr ei⁹ ð muro exclamãs ait. Nate nate memēto eterne vite. Surſuz reſpice: ⁊ regnãtē in celis intuere. Tibi vita non tolliꝼ ſed in melius commutaꝼ. Mox igiꝼ decollat⁹ eſt ⁊ coꝛp⁹ eius xp̄ianis ſublatũ honoꝛifice ē ſepl'tũ. Ad cui⁹ ſepl'chꝝ tãta fiebãt miracula: vt ẽtã paganis honoꝛe maximo haberetur.

℄ Bti bartholomei apli. oꝛo. die 24

Omnipotēs ſempiterne de⁹ qui huius diei venerandam ſanctamq; leritiam in beati apoſtoli tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie tue

queſumus: ⁊ amare quod credi dit ⁊ p̄dicare qd̄ docuit. Per.

Ex geſtis eius. Lectio prima.

Cum bartholomeus igreſſus eſſet in illas indias q̄ finem facit ⁊ maneret in tēplo aſtaroth qd̄ erat plenū languē tibꝰ quaſi peregrinus: aſtaroth nulla reſpōſa dabat. Perrexerunt ergo in aliam ciuitatē vbi colebat̄ berith: ⁊ q̄ſierūt ab eo cām huiꝰ. R̄ndit berith. Deus veſter religatꝰ cathenis igneis ſic tenetur vt nec ſuſpirare audeat: ex quo illuc bartholomeꝰ ingreſſus eſt. Lectio ſecunda.

Dicunt illi. Quis eſt iſte bartholomeus: vel que eius ſigna? Reſpōdit demon. Amicus eſt dei omnipotētis. Induitur pallio albo: vigintiſex anni ſunt q̄ nūq̄ ſordidāt̄ur veſtimēta eius nec ipe nec eiꝰ ſandalia vetera ſcūt. Cēties flexis genibꝰ orat per diem: ⁊ centies per noctem. Vox eiꝰ quaſi tuba. Semper eodē vultu hilaris permanet: oēm linguam loquitur: angeli dei famulant̄ ei: ⁊ nūciāt oia. L. iij.

Cum autem reuertentes per duos dies queſiſſent eū nec inueniſſent: factum eſt vt quidam plenus demonio clamaret dicēs. Apoſtole dei bartholomee incēdūt me orationes tue. Cui apoſtolꝰ obmuteſce: ⁊ exi ab eo ⁊ ſtatim liberatꝰ eſt. Quod cū audiſſet polemiꝰ rex prouincie illiꝰ: miſit p eo rogās vt liberaret filiā ſuā que a demonio vexabatur. Quod ⁊ fecit. L. iiij.

Tunc rex onerauit camelos argento ⁊ auro gēmis ⁊ veſtibus ⁊ miſit poſt eū. Sed ipſo non inuento reportata ſunt omnia. In aurora autem diei ſequentis apparuit ei clauſo oſtio: ⁊ dixit. Ut quid me queſiſti cum argēto ⁊ auro? Ego nihil terrenū deſidero. Sed ſcire te volo q2 filius dei natus ex virgine miſit nos in oēs prouincias: vt hoies qui colūt demones de poteſtate diaboli auferamus. Lectio. v.

Si vero vis p̄bare ita eſſe: iubebo diabolo ⁊ egrediet̄ ſtatuam ⁊ faciam eum confiteri hoc ipm̄. Dicit ei rex. Craſtina die veniam vt videā hoc mirabile. Altera igitur die ſacrificātibꝰ pōtificibꝰ cepit clamare demō. Ceſſate miſeri ſacrificare mihi ne peiora patiamini q̄ ego: q cathenis igneis religatꝰ ſum ab angelis ieſu chriſti. Lectio. vj.

Tūc dixit apoſtolus ad plebē: Ecce quē deū putabatis ⁊ curare vos audite nūc. Et ſi vultis vt oēs hi infirmi ſanitatem recipiant deponite hoc idolum ⁊ ꝯfringite: ⁊ tēplū hoc chriſti nomini conſecrabo. Quod cū te-

raſſent de iuſſu regis ꝛ nõ poſ-
ſent: dixit apoſtolus ad demonẽ:
Exi de ſimulachro: ꝛ confringe
illud. At ille ſtatim egrediens
comminuit illud: ꝛ oĩa alia que
cũqȝ erãt in templo. Lcõ. vij.
Tunc clamare ceperunt oẽs.
Unus eſt deus omnipotẽs queȝ
predicat bartholomeus. Tunc
bartholomeus omnes ſanauit:
ꝛ tẽpluȝ chriſto dedicauit. Ap-
paruit autem angelus ſplendi
dus qui per quattuor angulos
templi circũuolãs digito in ſa-
xis ſculpens ſignũ crucis dixit.
Hec dicit dñs. Sicut oẽs vos
mundaui ab infirmitate veſtra
ita mõdaui hoc tẽplũ ab oi ſor-
de ꝛ habitatore eius. Lcõ. viij.
Tunc oſtendit eis angelus in
gentem ethiopem. Et cum ſol-
uiſſet eum: ille vlulatuȝ emittẽs
euanuit. Angelus aũt dñi euo-
lauit in celũ. Tũc rex cũ vxore
ꝛ filijs ac oi populo baptiçatus
eſt ꝛ depoſito diademate cepit
apoſtolum nõ deſerere. Cum au
tẽ a põtificibꝰ tẽpli apud aſtya-
gem regeȝ fratrẽ polemij accu-
ſatus fuiſſet: iuſſu eius vinctus
perductus eſt ad eum. Lcõ. ix.
Cum autẽ aſtyages commina-
retur ei ꝙ ſicut fratrẽ ſuum re
linquere deum ſuum fecerat: ita
faceret euȝ relinquere deũ ſuũ:
nunciatum eſt ei ꝙ deus ſuus
vualdach cecidiſſet minutatiȝ.
Tunc rex fecit fuſtibꝰ cedi apo
ſtolum ꝛ ceſum decollari. Po-
puli autem qui per eum credi-
derant ↄſtruxerunt ei baſilicaȝ
ꝛ in ea corpus eius poſuerunt.
Aſtyages aũt ꝛ põtifices arre-
pti a demonio venerũt ad tumu
lũ eius. Et cõfitentes eius apo
ſtolatum ſic mortui ſunt. Po-
lemius aũt acclamante vniuer
ſo populo eṗs ordinatus eſt.

¶ Scti ludouici ↄfeſ. Oratio. dic. 25

Deus qui beatum ludoui
cum confeſſorẽ tuum de
terreno ac temporali regno ad
celeſtis ꝛ eterni regni glĩaȝ trã
ſtuliſti: eius q̃s meritis ꝛ inter-
ceſſiõe regis regũ ieſu chriſti fi
lij tui nos coheredes efficias: ꝛ
eiuſdẽ regni: tribuas eſſe cõſor
tes. p eun. Ex geſtis eius. L. j.
Beatus ludouicus rex fran
corum illuſtris fuit. Hũc
mater poſt pr̃is finẽ laudabileȝ
ſub ſpecialis magiſtri de cõſilio
fratrũ predicatoꝝ ꝛ minoruȝ in
moribus ꝛ literarũ ſcientia tra
didit informandũ. Lectio. ij.
Deinde ꝓuidẽtia mr̃is vxoreȝ
ducẽs ſuſceptã ex eo ſobolẽ re-
ligioſe nutriuit: ꝛ ſe ſuis ꝛ alijs
totiꝰ ſcitatis formã ꝓbuit ꝛ exẽ
plar. Nam multo tẽpore cilicio
vtens in multis ieiunijs carnẽ
ſuam ſpiritui ſeruire cogebat.

P errexit autē cloacarius ad lo
cum cum illo. Qua extracta: cū
nihil inueniſſet miles fugit. Et
hirene⁹ vocato abūdio chriano
tulit corpus eius ad iuſtinū p̄
ſbyterum. Quod ille cum gau
dio ſuſcepit: ꝛ iuxta p̄dictos
martyres ſepeliuit. Lco. vij.
V alerian⁹ vo hoc audiēs hire
neū ꝛ abūdiū tenuit: ꝛ viuos in
cloacā necari p̄cepit. Juſtinus
vo p̄ſbyter eoꝝ corpa rapuit: ꝛ
iuxta btm̄ laurentiū ſepeliuit.
Eodē tēpore decius ꝛ valerian⁹
theatrū introierūt: vt chriſtia
nos ſupplicijs traderēt. L. ix
A rrept⁹ aūt a demone decius
exclamauit. O hippolyte victuꝫ
cathenis aſpēris ducis me. Va
lerianus ēt clamauit. O laurēti
igneis cathenis me trahis. Et
ſtatim p̄ſte decio expirauit. De
cius vo p triduū vexat⁹ mortu⁹
eſt. Cuꝫ vxor ei⁹ triphonia vidēs
dimiſſis oib⁹ prexit cū filia ſua
cirilla ad iuſtinū p̄ſbyteꝛ: ꝛ ba
ptiçata ſequēti die orās i domo
dic. 14 ſua migrauit ad dn̄m. ¶ Sctī
euſebij presbyteri ꝛ ↄfeſſo. Oro.
D Eus q nos bti euſebij cō
feſſoris tui ānua ſolenni
tate letificas: cōcede ꝓpiti⁹ vt
cui⁹ natalitia colim⁹: p ei⁹ ad te
dic. 14 exēpla gradiamur. p. ¶ Jn vi
gilia aſſūptiōis btē marie vgi.
ad matu. inuita Regē martyruꝫ.

Sup pſal. añ. Quo progrederis
ſine ℣. Verſiculi ꝛ tria R̷s de
hiſtoria bti laurētij ſm feriam.
Pſalmi de die ſcti laurētij. Tres
lec. de hom̄. ſeq̄nti. Te deū. Jn
lau. añ. hec ſola. Laurēti⁹ ingreſ
ſus. ps. Dn̄s regna. Cap. hym. 33
℣. añ. ad bn̄s ꝛ hore diei ſicut i
feſto ſci laurētij. Si aūt hac die
dn̄ica ↄtigerit totū offm̄ de ſcō
laurētio fiat ſicut i feſto ei⁹: ex
ceptis ℣. añaꝝ q n̄ dicāt ꝛ tres
vltime lec. fiant de hom̄. ſeq̄nti.
I Lcō. j. vel. vij. Scd̄ꝫ lucā. ca. 11
N illo tpe: Loquēte ieſu
ad turbas extollēs voceꝫ q̄dam
mulier de turba dixit illi. Btūs
venter q te portauit ꝛ vbera q̄
ſuxiſti. Et rel. Homel. venera
bilis bede p̄bri. Lcō. j. vel. vij.
V Nigenitus dei chariſſimi
ante aſſumptā de itemera
te vgine nr̄e mortalitatis ſub
ſtantiā locutus eſt ad turbas p
ꝓphetas ſuos: p ſemetipꝫ in ad
uētu ſuo: ꝛ poſt aſcenſionē in ce
lū locut⁹ eſt p diſciplos. Factū
eſt igit i aduētu ſuo cū turbas
loqueret ſicut ſcti euāgelij lcō
teſtatur: quedā mulier de turba
extulit: ꝛ voce clara corā omni
multitudine ventrem eſſe btm̄
qui eū portauerat ꝛ vbera que
ſuxerat p̄dicauit. L. ij. vel. viij.
A T ille dixit. Quinimmo:
beati q audiūt verbuꝫ dei

139

⁊ cuſtodiūt illud. Hoc in loco btē genitricis dei excellētia cōmendat̄:q2 in tanta ſpeculationis cuſtodia dn̄o famulabat̄:ꝙ ipſi⁹ hūilitati ⁊ ſcītati null⁹ ſctōrum cōparatur. Beataꝫ igitur matrem ſuam ſaluatoꝛ noſter pꝛedicauit:que verbum dei audiuit:⁊ ſupꝛa oēs hui⁹ vite moꝛtales cuſtodiuit. Lcō.iij.vel.ix.

O Venerāda dn̄a electa ⁊ ꝑelecta:q̄ mr̄ eſt ⁊ v̄go eſſe nō deſinit. O admirāda puella: que ſaluo v̄ginitatis pudoꝛe ſuum genuit genitoꝛē. O felix ancilla q̄ creatoꝛeꝫ ⁊ gubernatoꝛē genuit vniuerſoꝛum: ⁊ virgo ꝑmanſit ineternum. Ad veſpas ſuper pſalmos an̄. Tota pulchꝛa es amica mea ⁊ macula non eſt in te fauus diſtillans labia tua:mel ⁊ lac ſub lingua tua odoꝛ veſtimētorū tuoꝝ ſuper oīa aromata: iā eniꝫ hyems tranſijt:iber abijt ⁊ receſſit: floꝛes apparuerunt:vinee floꝛentes odoꝛē ſuū dederunt:⁊ vox turturis audita eſt in terra nr̄a:ſurge ꝓpera amica mea ⁊ veni de libano: veni

41 coꝛonaberis. ꝓs. Laudate pueri.

Eccli. ca.24. I cum ceteris. Capitulū.

N oibus requiem queſiui ⁊ in hereditate domini moꝛaboꝛ tunc pꝛecepit ⁊ dixit mihi creatoꝛ omnium: ⁊ qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Hymn. Beata es. vij. Hymnus.

Aue maris ſtella. ℣. Exaltata es ſancta dei genitrix. ℟. Super choros angeloꝛum ad celeſtia regna. Ad mḡt an̄. Aſcēdit chꝛiſtus ſup celos ⁊ ꝑparauit ſue caſtiſſime mr̄i imoꝛtalitatis locū:⁊ hec eſt illa pꝛeclara feſtiuitas oīum ſcōꝝ feſtiuitatibus incomparabilis:in qua glo̾ſa ⁊ felix mirantibus celeſtis curie oꝛdinibus ad ethereuꝫ ꝑuenit thalamum:quo pia ſui memoꝛum imemoꝛ nequaq̄ꝫ exiſtat. Oꝛatio.

D Eus qui virginalem aulam beate marie in qua habitares eligere dignatus es da queſumus: vt ſua nos defenſione munitos iocundos faciat ſue intereſſe feſtiuitati. Qui vi. ¶ Ad cōple. ſup ꝓs. an̄. Uirgo maria nō eſt tibi ſimilis nata in mūdo iter mulieres floꝛēs vt roſa:flagrās ſicut liliū oꝛa ꝓ nobis ſcā dei genitrix. Ad nunc di mit. an̄. Sub tuū ꝑſidium confugimus ſcā dei genitrix:nr̄as depꝛecatiōes ne deſpicias in neceſſitatib⁹:ſed a ꝑiculis cūctis libera nos ſemper virgo bn̄dicta. Pꝛedicte an̄e dicūtur in ꝯple. ꝑer totas octa

neo ſine agat de btā ỽgine ſine.
de ſcis q̃buſcūq;. ¶ Ad matu:
Inuit. Uenite adorem⁹ regem regū:
Cuius hodie ad ethereū inf virgo
aſſumpta ē celū. Hym. Quē ter.
239 ¶ In .i. noct. aii. Exaltata es ſcā
dei genitrix ſuper choros angeloꝝ ad
celeſtia regna. ps. Dn̄e dn̄s. An.
2 Paradiſi porte ꝑ te nobis apte ſūt
quas hodie glīoſa cū angelis triū-
phas. ps. Celi enar. An. Hortus
6 ↄcluſus es dei genitrix: hort⁹ ↄclu-
ſus fons ſignatus: ſurge ꝓpera ami
ca mea ⁊ veni. ps. Dn̄i ē. ℣. Scā
8 dei genitrix. ¶ Ex ſermone. In
ter ꝑcipuas. legitur in aliqui-
bus eccl'iis: ⁊ intitulatur a qui
buſdam beati gregorii. Lcō. j.

Hodierna chariſſimi nobis
refulſit inſignis ſolēnitas
in q̃ btā ỽgo ad ethereū thala-
mum aſſumpta eſt: in q̃ rex re-
gū ieffabili ſedet ſolio: vbi mil
lia milliū miniſtrant angelorū:
⁊ decies cētena aſſiſtunt millia:
quoꝝ cum laudibus ⁊ exequiis
ſuſcepta eſt in celo. Hec quidē
ſolēnitas añ mūdi ↄſtitutionē
ꝑordinata: ſed hodierna die ex-
pleta nobis eſt ānua: ſʒ ſupnis
ciuibus ꝑpetua eſt ⁊ ↄtinua. ℞.
Uidi ſpecioſaʒ ſicut colūbā aſcendē
tē deſup riuos aquaꝝ cui⁹ ineſtima
bilis odor erat nimis i veſtimētis
ei⁹: Et ſicˀ dies verni circūdabāt eā
flores roſarū ⁊ lilia conuallium. ℣.

Que eſt iſta que aſcēdit ꝑ deſertuʒ
ſicut virgula fumi ex aromatibus
myrrhe ⁊ thuris: Et. Lcō. ij.

Hec eſt dies in q̃ glīoſa dei
genitrix inter filias hierl'm ſpe
cioſa reſplēduit in q̃ q̃ſi auro-
ra proceſſit ⁊ vadit poſt agnum
glīoſior q̃cūq; ille ꝑgit in qua
clarior ſole refulſit in throno
claritas. Qm̄ ⁊ ſi duodeci legāt
throni apl'oꝝ nō deſunt tñ aliꝗ
q̃ʒ plurimi throni in qb⁹ vigin
tiq̃tuor reſidere dicunt ſenio-
res. Un̄ ↄſtat ꝙ thron⁹ btiſſime
virginis hodie celſior glorifica-
tur ⁊ veneratur etiā ab angel'.
℞. Sicut cedrus exaltata ſuʒ in li
bano: ⁊ ſicut cypreſſus i mōte ſion
quaſi myrrha electa: Dedit ſuauitā
tē odoris. ℣. Sicut cinnamomū ⁊
balſamū aromatiʒans. Dedi. Lcō. iij.

Glorificem⁹ igit virgineʒ:
quā hodie paradiſus ex-
cepit gaudēs: quā āgeli cū lau-
dib⁹ ꝓſequunt: quā apl'oꝝ cho
rus venerat: quā martyres cādi
dati bñficāt: quā ſctōꝝ ↄfeſſoꝝ
ſtolat⁹ celebrat numer⁹: cui ho-
die ſcāꝝ ỽginū cū ſuis palmis
victricib⁹ exultās occurrit exer
citus: qm̄ hec ē ꝑ quā ois bn̄di
ctio in totū venit mūdū. Hec ē
in cui⁹ vtero eccl'ia ò ↄiūcta ē
ſedere ſēpiterno. ℞. Que ē iſta q̃
ꝓceſſit ſicut ſol: ⁊ formoſa tāq; hie-
ruſalē viderūt eā filie ſyō ⁊ btā dixe

runt:Et regine laudauerūt eam. ℣.
Et ſicut dies ꝟni circūdabāt eā flo
res roſarū ⁊ lilia ꝯualliū. Et regine
Glia. Et regine. ¶ In. ij. noc. añ.
Emiſſiones tue padiſus malorū pu
16 nicoꝝ cū pomoꝝ fructib⁹. ℟. Eru
ctauit. Añ. Fons hortoꝝ puteus
aquarum viuentiū que fluunt īpe
16 tu de libano. ℟. De⁹ nr. Añ. Ue
niat dilectus meus in hortū ſuum
vt comedat fructū pomorum ſuoꝝ.
13 ℟. Fūdamētā. ℣. Poſt p. L. iiij.
Virgo hec refulget clariſſi
ma inter ꝟgines cādidior
īter martyres. Jure enī pluſꝗ̄
martyr ē: q̄ nimio amore vulne
rata teſtis extitit ſaluatoris ⁊ p̄
merore ī aio cruciatū ſuſtinuit
paſſiōis. Quia igit̄ ineffabilib⁹
eſt donis in p̄ſentiaꝝ munerata
⁊ p̄uilegijs ſublimata diuinis:
credē oportet ꝙ hodie oimoda
celeſti ita illuſtrat̄ glia: vt null'
digne poſſit in terris laudibus
venerari. ℟. Super ſalutē ⁊ oēꝫ
pulchritudieꝫ dilecta es a dño ⁊ re
gina celoꝝ vocari digna es: Gaudēt
chori angeloꝝ ꝯſortes ⁊ ꝯciues nr̄i.
℣. Exaltata es ſancta dei genitrix ſu
per choros angeloꝝ ad celeſtia re
gna. Gaudent. ¶ Ex ſermone.
Adeſt dilectiſſimi. L. v.
Et qdē ſunt nōnulla ſine
auctoris noie de eius aſſūptiōe
ꝯſcripta: q̄ ita cauent̄ vt ad ꝯfir
mādā rei veritateꝫ legi minime
permittant̄. Hinc ſane pulſant̄
nōnulli qꝛ nec corp⁹ eius ī ter
ra inuenitur nec aſſūptio ei⁹ cū
carne vt ī apocrypha legit̄ ī ca
tholica hiſtoria reperit̄. ℟. Jſta
eſt ſpecioſa īter filias hierl'ꝫ ſicut vi
diſtis eā plenā charitate ⁊ dilectiōe
Jn cubilib⁹ ⁊ in hortis aromatū. ℣.
Jſta eſt que aſcēdit per deſertū deli
tijs affluens. Jn cubilibus. L. vj.
Dicēdū eſt iſtis qꝛ ſi moy
ſi corpus ab hoie nō inue
nitur in terris cū quo locutus
eſt dñs facie ad faciē: illius que
rere demētie eſt: per quam idem
maieſtatis de⁹ incarnat⁹ effulſit
in terris. Neqꝫ enim dignū eſt
d̄ corporis eius notitia ſolicitū
quēpiam eſſe: quam non du
bitat ſuper angelos eleuatā cuꝫ
chriſto regnare. Sufficere de
bet tm̄ notitie humane hanc
vere fateri reginā celoꝝ: pro eo
ꝙ peperit regem angeloruꝫ. ℟.
Beata es virgo maria dei genitrix
que credidiſti domino perfecta ſunt
in te que dicta ſunt tibi. Ecce exal
tata es ſuper choros angelorū: Inter
cede pro nobis ad dñm ieſuꝫ xp̄m.
℣. Benedicta ⁊ venerabilis es vir
go maria: que ſine tactu pudoris ī
uenta es mater ſaluatoris. Interce
de. Gloria. Intercede pro. ¶ In
tertio nocturno añ. Ueni in hor
tum meum ſoror mea ſponſa: meſ
ſui myrrham meam cum aromatiꝫ

34 bus meis. ps. Cantate. Añ. Co
medi fauum cum melle meo:bibivi
num meum cum lacte meo pſalſ.
34 Dñs regnauit exul. Aña. Talis
eſt dilect⁹ meus:⁊ ipſe amicus me-
31 us filie hieruſalē. ps. Cantate. iij.
ca. 10. ℣. Specioſa. Secundū lucam.

In illo tempore: Intrauit ieſus in quoddā caſtellum: mulier quedā martha nomine excepit illū in domum ſuā Et huic erat ſoror nomine maria. Et reliqua. Homelia venerabilis bede preſbyteri. L. vij.

Due iſte dño dilecte ſorores duas vitas ſpūales quibus in preſenti ſancta exercet eccleſia deſignāt. Martha quidem actualem qua proximo in charitate ſociamur: maria vero contemplatiuā qua in dei amore ſuſpiramus. Rūm. Hodie maria virgo celos aſcendit: Gaudete qꝛ cū chriſto regnat i eternum. ℣. Regina mundi: hodie de ſeculo nequā eripitur. Gaudete qꝛ cum chriſto. Lectio. viij.

Actiua eni vita eſt panem eſurienti tribuere: verbo ſapiētie neſcientē docere: errātē corrigere: ad hūilitatis viā ſuperbiētes ꝓximū reuocare: infirmātis curā gerere q̄ ſingulis quibuſqꝫ expediāt diſpēſare ⁊ cōmiſſis nobis q̄liter ſubſiſtere valeāt ꝓuidere. R. Beatam me dicent omnes generatiōes: quia fecit mihi dominus magna: Quia potēs eſt ⁊ ſanctum nomen eius. ℣. Magnificat anima mea dominum: ⁊ exultauit ſpiritus meus in deo ſalutari meo Quia potens eſt ⁊ ſanctū nomē ei⁹.

Contemplatiua ve. L. ix. ro vita eſt charitatem q̄dem dei ⁊ proximi mēte retinere ſed ab exteriori actiōe quieſcere: ſoli deſiderio conditoris inherere vt nil iā agere libeat ſed calcatis curis oibus videndam faciem ſui creatoris aius inardeſcat: ita vt iam nouerit carnis corruptibilis pondus cum merore portare: totiſqꝫ deſiderijs appetere illis hymnidicis angelorum choris intereſſe: admiſceri ciuibus celeſtib⁹ de eterna in conſpectu dei incorruptione gaudere. Rūm. Felix nanqꝫ es ſacra virgo maria ⁊ omni laude digniſſima: Quia ex te ortus eſt ſol iuſtitie: Chriſt⁹ deus noſter. ℣. Ora pro populo interueni pro clero: intercede: pro deuoto femineo ſexu: ſentiant omnes tuū iuuamē: quicūqꝫ celebrant tuā aſſū

tionem. Quia. Gloria. Christus. ℣.
Exaltata es. ℂ In lau. aiã. Assum
pta est maria in celum: gaudét ange
li laudantes benedicút dñm. Añ.
Maria virgo assumpta est ad ethe-
reum thalamú: in quo rex regú stel
lato sedet solio. Añ. In odorem
vnguétorú tuorú currimus adole-
scentule dilexerút te nimis. Añ.
Benedicta filia tu a dño: q2 p te fru
ctú vite cóicauim⁹. Añ. Pulchra
es 7 decora filia hierusalé terribilis
vt castrorum acies ordinata. Cap.
141 In oibus. Hymnus. O glio.
℣. Elegit. Ad bñs aña. Que est
ista q̃ ascédit sicut aurora cósurgés
pulchra vt luna: electa vt sol: terri-
bilis vt castrorum acies ordinata.

Oratio.

Venerãda nobis dñe huius diei festiuitas opem conferat salutarem: in qua scá dei genitrix mortem subijt temporalé nec tamé mortis nexibus deprimi potuit: que filium tuum dñm nfm de se genuit incarnatú. Qui tecú. Añ predicta oratio dicitur ad memoriá 7 sequitur secúda memoria imediate terminetur sic.

Incarnatú. Qui tecum viuit 7
regnat p oia scl'a scl'oz. ℂ Ad
iij. cap. In omnibus requiem.
℟. Sancta dei genitrix. ℣. Post
partum. ℂ Ad. vj. capl'z.
Et sic in sion firmata sú: Eccli. ca. 24.
7 in ciuitate sctificata simil'r re
quieui: 7 in hierl'm ptás mea.
℟. Post partum. ℣. Speciosa.
ℂ Ad nonam capitulú. Eccli. ca. 24.
Et radicaui in populo ho
norificato. 7 in ptes dei mei he
reditas illius: 7 in plenitudine
sanctorum detentio mea. ℟m.
Speciosa. ℣ Elegit. ℂ Ad vesp.
cap. hym. ℣. vt in primis vesp.
Ad mgt añ. Hodie maria virgo
celos ascendit gaudete q2 cum chri
sto regnat in eternú. ℂ Per oct.
7 i oct. die nó fit aliqua memo-
ria nisi de oct. sci lauréti vel de
dñica nisi sit in calédario signa
ta: 7 pces non dicunt in pma 7
cópleto. 7 in .hor. dicátur cú
Alla. 7 in festis scóz que occur-
runt infra dictas oct. in qb⁹ ad
cóp. sup psal'. 7 ad núc dimit.
dicant aiã. de btá vgine. 7 i fine
oium hymnoz q sunt eiusdem
metri cuius est. Qué terra. ℣. 134
Maria mater gre. 7 ℣. Glo-
ria tibi dñe qui natus. dicátur:
nec ét de oiũ dfunctoz tá triú
q̃ ix. lec. q2 sunt oct. solennes.
Inui. sicut in die. Sequétes an-
tez añe dicant quotidie p oct.

Ad bñs ⁊ ad mg̃t vł' ad memo
riã ad bñs aĩe. Uirgo prudentiſ
ſima quo progrederis quaſi aurora
valde rutilãs: filia ſion tota formoſa
⁊ ſuauis es: pulchra vt luna electa
vt ſol. Ad mg̃t aĩi. Specioſa ſcã
es ⁊ ſuauis i delitijs v̄ginitatis ſan
cta dei genitrix: quã videtes filie ſyõ
vernãtẽ in floribꝰ roſarũ ⁊ lilijs cõ
ualliũ btiſſimã p̄dicauerũt: ⁊ regine
laudauerũt eã. Tres lectiones ſeq̃n
tes cũ alijs ſex de feſto legãtur
in octa. ⁊ infra octauã quotieſ
cunq̃ neceſſe fuerit. ¶ De ſer
mone ſupradicto. Lectio. j.

Non inueniũ apd latinos aliqd tractatorũ de beate marie morte aliqd apte dixiſſe. nã cũ illũ v̄ſiculũ euãgelicũ q̃ ſymeõ dicit ad dñi mr̃em: ⁊ tuã ipſius aiam pertrãſibit gladius bt̃e recordatiõis tractaret ãbroſius: ait. Nec hiſtorie nec litere docẽt beatã mariã gladio vitã finiſſe. Hinc etiam iſidorus: incertũ eſt per hoc ingt dictũ: vtrũ gladiũ ſpũs an gladium dixerit perſecutionis. Lcõ. ij.

Sed qd de his de qbꝰ loquor dicã cũ nec ipſe q hãc aĩi crucẽ dñi accepit in ſuã ioãnes euangeliſta de hoc poſteris aliqd retinẽdũ ſcriptis mãdauit? Nullus eni hoc fidelꝰ enarrare potuit: ſi illud deus manifeſtari voluiſſz q̃z ille vtiq̃ q hãc nutriẽdã ſuſcepit: nec contra morem filius matrẽ reliquit. Lcõ. iij.

Reſtat ergo vt hõ mẽdaciter non fingat apertũ: qd deꝰ voluit manere occultũ. Uera ãt de eiꝰ aſſũptiõe ſnia hec eſſe pbat: vt ſm aplm: ſiue in corpe: ſiue extra corpus ignorãtes aſſumptã ſup ãgelos credamꝰ. ¶ In oct. die. 17
ſci laurẽtij ad p̄mas veſp. aĩe ⁊ pſal. de btã virgine. Cetera oĩa fiãt ſicut i feſto ipſius exceptis reſponſorio in veſper. ⁊ ℣. aĩarum.

¶ Scti agapiti marty. Oratio. die. 18

Letẽt eccleſia tua deus beati agapiti martyris tui confiſa ſuffragijs: atq̃ eiꝰ precibꝰ glorioſis: ⁊ deuota permaneat ⁊ ſecura conſiſtat. Per domi.

¶ Ex geſtis eius. Lectio p̄ma

Beatus agapitus puer: dũ rome ab antiocho preſule moneretur vt chriſtũ negaret: ⁊ ipſe chriſti fidem conſtantiſſime pfiteretur: iuſſus eſt in carcerem poni: ⁊ ibi ſine cibo ⁊ potu relinqui. Cumq̃ ibidem dei gratia incolumis pmãſiſſet iuſſit ibidem p̄ſes ſuper caput

ci⁹ carbões ignitos iponi:⁊ hinc
fumũ teterrimũ fieri:ac ipſum
agapitum capite deorſum ſuper
ipſũ ſuſpẽdi ⁊ ſic donec a feris
⁊ auib⁹ deuoraret dimitti. R. ii.
POſt quatuor vero dies ab
athalo corniculario ⁊ ab
angelo ſolut⁹ ⁊ ſoſpes inuẽtus ẽ.
Stupẽs aũt athalus ꝑſidi nun
ciauit qđ viderat ⁊ ait. Magn⁹
eſt de⁹ chriſtianoꝝ:ꝑter quem non
eſt alius de⁹: ꝓ quo parat⁹ ſum
ſubire martyrium. Preſes au
tem puerum agapitum expolia
ri iuſſit:⁊ bullientem aquam in
ventrem eius infundi. Lcõ. iii.
SEd cũ aqua bulliẽs nihil
ei noceret qn poti⁹ ipſum
refrigeraret:⁊ ipſe xp̄m lauda
ret ꝑſes vero ipm redargueret:
ſubito cepit ꝑſes de tribunali
clamare ꝙ totus vreret pp tor
mẽta q̃ iniuſte ſcõ puero iule
rat. Et ſic clamãs expirauit. Va
lerianus aũt iuſſit ſcm̃ puerum
leonib⁹ tradi. Qui cum eius pe
des lamberent:miniſtri ſanctum
puerum agapitum rapuerũt: ⁊
non lõge a peneſtrina vrbe de
collauerũt. ¶ Sãcti bernardi
INterceſſio abbatis. Orõ.
nos queſumus domine bti
bernardi abbatis commendet:
vt quod noſtris meritis nõ va
lemus:eius patrocinio aſſequa
die. 20. mur. g. ¶ Ex geſtis ei⁹. Lcõ. i.

BEatus
bernar
dus a pue
ritia literis
tradit⁹ pol
lens igenio
ſimplex i ſe
cularibus:
amãs habi
tare ſecum
publicũ fu
giebat. Erat aũt mire cogitati
uus:parẽtib⁹ obediẽs oib⁹ beni
gn⁹ ⁊ grat⁹:domi qetus foris ra
rus ⁊ vltra ꝗ̃ credi poſſit vere
cũdus:nũꝗ̃ multũ loq amans
deo deuotus purã ſibi ꝯſcientiã
reſeruabat. Lectio ſcda.
HIc cũ dolore capitꝭ adhuc
puerul⁹ egrotaret veniẽtẽ ad ſe
mulierẽ vt eũ ſuis carminibus
mitigaret cum magna indigna
tione repulit:⁊ ſurgens libera
tum ſe ſenſit. proficiẽti vero iaȝ
in fide quadã nocte natiuitatis
dñice dñs quaſi naſcẽs ex vtero
vgis ei apparuit. Vñ datũ eſt ei
gratioſius ⁊ ꝓfundi⁹ loq de his
q̃ ptinẽt ad illud ſacrum. R. iii.
HIc cũ aliqñ quandã femi
nã curioſi⁹ aſpexiſſet:conti
nuo de ſe erubeſcẽs iſiliuit i ſta
gnũ:⁊ ibi ſtetit donec pene exã
guis effect⁹ ẽ. Cuȝ iter in domo
cuiuſdã matrõe hoſpitaret:ac
ceſſit ad lectum eius mulier de

nocte. Ipſe vero hec ſentiēs clamauit: latrōes latrōes. Ad quē clamorē fugit mulier: et alij ſurgentes nihil inuenerunt. Cum autem ſic ter factum fuiſſet in nocte ſocijs in mane querētibus quid habuiſſet reſpōdit q̄ vere latro affuerat qui ſuā caſtitatē furari volebat. Lectio. iiij.

Perpendēs igitur pericula mūdi cū ꝓpoſuiſſet intrare ordinē ciſtercieñ: et frēs vellent eū auertere ipſe ecōuerſo ſic eos conuertit et alios multos q̄ cū .xxx. ſocijs intrauit agens annū vigeſimū ſcdʒ. Ubi ſic totus abſortus eſt in ſpiritum: vt quaſi nullis ſenſibus vteretur: Nā cū annū peregiſſet in cella nouitiorum neſciuit vtruʒ eſſet teſtudinata. Et putabat vnam eſſe feneſtram in capite eccle cum tres eſſent. Lcō. v.

Sagimine quoqʒ crudo ꝓ butyro et oleo ꝓ aqua interduʒ vſus eſt: nec diſcreuit. Cū auteʒ abbas factus interdū viſitaſſet priorē cartuſie i equo ſibi a quodā monacho accōmodato cum ſella nimis notabili: ipſe tū neſciuit cuiuſmodi eſſet ſella. Iuxta lacū lauſanēſē ſīr eqtās: q̄ ſi tota die nihil ō lacu aduertit Cum aūt apud Lcō vj. clarā vallē domus edificaret: ibi ꝓfectus eſt in abbatē: licet iunior et infirmior et exterioris occupatiōis minus expertus. Ubi ita dure vixerūt: q̄ pulmētū ſepius ex folijs fagi ꝯficiebāt et panē ex hordeo et milio et vicia comedebāt. At bernardus nec iſtis moueri poterat: ſed multos in tali victu deficientes: exēplis et verbis ſuis ꝯtinue refouebat.

Quādā aūt quēdā Lcō. vij. apoſtatā ſubito reuerſuʒ ſuſcepiſſet et refectoriū intrare ꝑmiſiſſet: ꝯquerētibus monachis q̄ ꝯtra ordinē introiſſet dixit. Uos potius leti eſtote qr fratrē pene perditū recepiſtis. In veſtibus paupertas ſemper ei placuit: ſordes nunq̄. Sic riſit: vt nō potius riſui ſuo ſtimuluʒ oporteret adhibere q̄ frenū. Patiētia vero eius in flagellis diuitius apparuit que tanta fuerunt q̄ tota vita eius quedā mortis ꝓtelatio videbatur. Lectio. viij.

Cum qdā abbas miſiſſ; ei ſexcētas marcas argentī vltra alpes et tota illa pecunia fuiſſ; amiſſa cū hoc audiſſ; dixit. Bñdictus deus q̄ pepcit nob ab hoc onere. Illis āt q tulerūt parcēdū eſt: qr magna pecunia magna tētatio fuit. Quodā tpe cū q̄dā q̄ cogitauerat ſup cāticaʒ reſuaret ad dicēdū alias: venit ad eū vox dicēs. Quādiu iſtud tenueris: aliō nō accipies. L. ix.

H Ic aliqñ īfirmat⁹ grauiter viſum eſt ſibi añ tribunal dñi p̄ſentari. Ubi cum ſathan ꝛ ſui mľta ꝯtra eū dixiſſent: ipſe nihil territus rñdit. Fateor nō ſuꝫ dignus ꝓprijs meritis obtinere regnū celoꝝ. Sꝫ duplici iure obtinēs illō dñs me⁹ hēditate pr̄ia: ꝛ merito paſſiōis: altero ipſe ꝯtētus alteꝝ mihi donauit. Cui⁹ dono illud mihi vēdicaſ nō ꝯfūdor. Ad hec ꝯfuſus inimicus cū ſuo ꝯuētu diſceſſit. Poſt hec āt ſexageſimo tertio āno vite ſue bono fine quieuit.

¶ Scōꝝ thimothei ꝛ ſimphoꝛi.

A Uxiliū tuū nobis Oꝛo. dñe q̄s placat⁹ ipēde: ꝛ intercedētib⁹ btis martyrib⁹ tuis timotheo ꝛ ſimphoriano dexterā ſup nos tue ꝓpitiatiōis extēde. p. ¶ Ex geſtis ſcī thimothei.

B Eatus thimotheus L. j. ſb nerone dū a p̄fecto vrbis grauiſ torq̄ref: ꝛ ei⁹ vulnera calce viua aſpgerent ipſeq̄ i his deo gr̄as ageret: duo āgeli ſibi aſtiterūt dicētes. Erige caput in celū ꝛ vide. Aſpiciēs āt vidit celos aptos: ꝛ ieſū coronā gemmatā tenētē ꝛ dicētem ſibi. Hāc de manu mea recipies. Cū igiſ in ꝯfeſſione dñi perſeueraret: iuſſus eſt decollari. ¶ Ex

die 22 geſtis ſcī ſimphoriani. L. ij.

B Eatus ſimphorianus dux adhuc adoleſcēs eēt tāta moꝛū grauitate pollebat φ ſenioꝝ vitā anticipare videreſ. Cū igiſ pagani feſtū veneris celebrarēt ꝛ eius ſtatuā añ eracliū p̄fectū portarēt ſimphorianus aſtitit ꝛ nolēs eā adorare cediſ ꝛ carceri mācipaſ. Cū igiſ nec muneribus nec p̄cib⁹ vel minis poſſet a fide chr̄i diuelli: data ſententia iudex precepit vt decollaretur. Lectio tertia.

Q Ui cū ad locū moꝛtꝭ ducereſ: mr̄ ei⁹ d̄ muro exclamās ait. Nate nate memēto eterne vite. Surſuꝫ reſpice: ꝛ regnātē in celis intuere. Tibi vita non tolliſ ſed in melius commutaſ. Mox igiſ decollat⁹ eſt ꝛ corp⁹ eius chriani ſublatū honorifice ē ſepľtū. ad cui⁹ ſepľchꝝ tāta fiebāt miracula: vt ēt a paganis honore maximo haberetur.

¶ Bti bartholomei apli. oꝛo. die. 24

O Mni potēs ſempiterne de⁹ qui huius diei venerandam ſanctamq̄ leticiam in beati apoſtoli tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie tue

queſumus: ⁊ amare quod credi
dit ⁊ p̄dicare qđ docuit. Per.
Ex geſtis eius. Lectio prima.
Cum bartholomeus ingreſ
ſus eſſet in illas indias q̄
finem facit ⁊ maneret in tēplo
aſtaroth qđ erat plenū languē
tib⁹ quaſi peregrinus: aſtaroth
nulla reſpōſa dabat. Perrexe
runt ergo in aliam ciuitatē vbi
colebať berith: ⁊ q̄ſierūt ab eo
cām hui⁹. Rn̄dit berith. Deus
veſter religat⁹ cathenis igneis
ſic tenetur vt nec ſuſpirare au
deat: ex quo illuc bartholome⁹
ingreſſus eſt. Lectio ſecunda.
Dicunt illi. Quis eſt iſte bar
tholomeus: vel que eius ſigna?
Reſpōdit demon. Amicus eſt
dei omnipotētis. Induitur pal
lio albo: viginti ſex anni ſunt q̄
nūq̄ ſordidātur veſtimēta eius
nec ipe nec ei⁹ ſandalia vetera
ſcūt. Cēties flexis genib⁹ orat
per diem: ⁊ centies per noctem.
Vox ei⁹ quaſi tuba. Semper eo
dē vultu hilaris permanet: oēm
linguam loquitur: angeli dei fa
mulanť ei: ⁊ nūciāt oia. Lc. iij.
Cum autem reuertentes per
duos dies queſiſſent eū nec in
uenissent: factum eſt vt quidam
plenus demonio clamaret di
cēs. Apoſtole dei bartholomee
incēdūt me orationes tue. Cui
apoſtol⁹ obmuteſce: ⁊ exi ab eo
⁊ ſtatim liberat⁹ eſt. Quod cū
audiſſet polemi⁹ rex ꝓuincie il
li⁹: miſit ꝓ eo rogās vt liberā
ret filiā ſuā que a demonio ve
xabatur. Quod ⁊ fecit. Lc. iiij.
Nunc rex onerauit camelos ar
gento ⁊ auro gēmis ⁊ veſtibus
⁊ miſit poſt eū. Sed ipſo non
inuento reportata ſunt omnia.
In aurora autem diei ſequen
tis appuit ei clauſo oſtio: ⁊ di
xit. Ut quid me queſiſti cum ar
gēto ⁊ auro? Ego nihil terrenū
deſidero. Sed ſcire te volo q̄ fi
lius dei natus ex virgine miſit
nos in oēs prouincias: vt hoīes
qui colūt demones de poteſtate
diaboli auferamus. Lectio. v.
Si vero vis p̄bare ita eſſe: iu
bebo diabolo ⁊ egredieť ſtatu
am ⁊ faciam eum confiteri hoc
ipm. Dicit ei rex. Craſtina die
veniam vt videas hoc mirabile.
Altera igitur die ſacrificātib⁹
pōtificib⁹ cepit clamare demō.
Ceſſate miſeri ſacrificare mihi
ne peiora patiamini q̄ ego: q̄
cathenis igneis religat⁹ ſum ab
angelis ieſu chriſti. Lectio. vj.
Tunc dixit apoſtolus ad plebē:
Ecce quē deū putabatis ⁊ cura
re vos audite nūc. Et ſi vultis
vt oēs hi infirmi ſanitatem re
cipiant deponite hoc idolum ⁊
ꝯfringite: ⁊ tēplū hoc chriſti no
mini conſecrabo. Quod cū tē

traſſent de iuſſu regis ꝛ nō poſſent: dixit apoſtolus ad demonē: Exi de ſimulachro: ꝛ confringe illud. At ille ſtatim egrediens comminuit illud: ꝛ oīa alia que cūq; erāt in templo. Lcō. vij.

Tunc clamare ceperunt oēs. Unus eſt deus omnipotēs quē predicat bartholomeus. Tunc bartholomeus omnes ſanauit: ꝛ téplū chriſto dedicauit. Apparuit autem angelus ſplendidus qui per quatuor angulos templi circūuolās digito in ſaxis ſculpens ſignū crucis dixit. Hec dicit dn̄s. Sicut oēs vos mundaui ab infirmitate veſtra ita mōdaui hoc téplū ab oī ſorde ꝛ habitatore eius. Lcō. viij.

Nunc oſtendit eis angelus ingentem ethiopem. Et cum ſoluiſſet eum: ille vlulatū emittēs euanuit. Angelus aūt dn̄i euolauit in celū. Tūc rex cū vxore ꝛ filijs ac oī populo baptiçatus eſt ꝛ depoſito diademate cepit apoſtolum nō deſerere. Cum autē a pōtificib⁹ tēpli apud aſtyagem regē fratrē polemij accuſatus fuiſſet: iuſſu eius vinctus perductus eſt ad eum. Lcō. ix.

Cum autē aſtyages comminaretur ei ꝙ ſicut fratrē ſuum relinquere deum ſuum fecerat: ita faceret eū relinquere deū ſuū: nunciatum eſt ei ꝙ deus ſuus vualdach cecidiſſet minutatī. Tunc rex fecit fuſtib⁹ cedi apoſtolum ꝛ ceſum decollari. Populi autem qui per eum crediderant ↄſtruxerunt ei baſilicā ꝛ in ea corpus eius poſuerunt. Aſtyages aūt ꝛ pōtifices arrepti a demonio venerūt ad tumulū eius. Et cōfitentes eius apoſtolatum ſic mortui ſunt. Polemius aūt acclamante vniuerſo populo ep̄s ordinatus eſt.

¶ Scti ludouici ↄfeſ. Oratio. die. 25

Deus qui beatum ludouicum confeſſorē tuum de terreno ac temporali regno ad celeſtis ꝛ eterni regni gl̄iā trāſtuliſti: eius q̄s meritis ꝛ interceſſiōe regis regū ieſu chriſti filij tui nos coheredes efficias: ꝛ eiuſdē regni: tribuas eſſe cōſortes. p eun. Ex geſtis eius. L. j.

Beatus ludouicus rex francorum illuſtris fuit. Hūc mater poſt pr̄is finē laudabilē ſub ſpecialis magiſtri de cōſilio fratrū predicatoꝝ ꝛ minorū in moribus ꝛ literarū ſcientia tradidit informandū. Lectio. ij.

Deinde ꝓuidētis mr̄is vxorē ducēs ſuſceptā ex eo ſobolē religioſe nutriuit: ꝛ ſe ſuis ꝛ alijs totı⁹ ſctitatis formā ꝓbuit ꝛ exēplar. Nam multo tēpore cilicio vtens in multis ieiunijs carnē ſuam ſpiritui ſeruire cogebat.

Tertio diebus ducentis pau-
peribus anteq̄ȝ ipſe comederet
manu propria fercula miniſtra
bat. Lectio tertia.

Poſtmodū vō ardore fidei to
tus accēſus: cuȝ ſuis fratribus
cruce ſuſcepta ꝓpter dilatatio
nē fidei ad terrā ſanctā per ma
re tranſiuit. Et poſt multaȝ oc-
cupationem terre gentiliuȝ: ſe-
creto dei iudicio: qui ipſum in
aduerſis ꝓbare volebat mani-
bus tradit impiorū. Eductus
autē de carcere captiuos rede-
mit: ⁊ multos ſaracenorū ad fi
dē ſuā religiōe ↄuertit. R. iiij.

Demum defunctione pie ma-
tris audita in franciā reuerſus
eſt. Ubi de virtute creſcens in
virtutem ad perfectionē omni-
modā vite peruenit. Nam ho-
ſpitalia multa conſtruēs egen-
tibus neceſſaria tribuebat: ⁊ le
proſis horribilibꝰ propria ma
nu ſuiebat. Monaſteria quoq̄ȝ
nō pauca ↄſtruxit: qbus copio
ſos redditus deputauit. R. v.

Precipua vero deuotione ſctās
venerabat reliquias. Unde in
regali palatio in capella pul-
cherrima a ſe conſtructa ſacra
tiſſimam domini coronam ſpi-
neam: magnam partem ſancte
crucis ⁊ ferrum lancee quod
ieſu latus apuit honorifice col
locauit ⁊ eis diuerſa feſta fieri
inſtituit. Lectio ſexta.

Opprobria fidei audire nō po
terat. Unde quadam die quen
dam quem blaſphemantem au-
dierat i labijs ferro calido cau
terizari precepit: vellē inquiēs
in labijs meis indecētiaȝ hanc
ſuſtinere: dū modo hoc vitium
blaſphemie peſſimum de regno
meo penitus tolleretur. R. vij.

In regimine vō regni ita potē
ter ⁊ prudēter ſe hēbat: q nun-
q̄ȝ perſonaꝝ acceptor vnicuiq̄ȝ
ius ſuum reddere nō tardabat.
Magnates vō regni videntes
ſapientiā dei eſſe in eo: ipſuȝ cū
dilectione ſyncera venerabant.
Bis in hebdomada cauſis pau
perum intendebat: duella ꝓhi-
buit: vſuraꝝ voragineȝ refrena-
uit ⁊ fidei negocia ſūmo ſtudio
iubebat citius expediri. R. viij.

Omnium virtutuȝ decor humi
litas adeo refugebat in eo: vt
quanto maior erat velut alter
dauid: tanto humilius ſe habe-
ret: ⁊ coram deo in oculis ſuis
vilior appebat. Quolibet nāq̄ȝ
ſabbato conſueuerat in loco ſe
cretiſſimo abluere quorundam
pauperum pedes proprijs ma-
nibus deinde tergere ac humi-
liter oſculari: ſimiliter ⁊ manꝰ:
certam ſummam pecunie cuili-
bet tribuendo. Lectio. ix.

Mandē poſt multoꝝ curricula
tēporū:

temporum: mala terre ſancte ferre non ſuſtinens cum fratribus ꝛ filijs ac copioſo exercitu iterato mare tranſiens deuenit tuniciũ: ꝛ adiacentẽ regionem armis faciliter occupauit. Ubi fixis tentorijs poſt laudabilia virtutum opera lecto febre decubuit. Inualeſcẽte autem morbo ſanctis ſacramentis deuote ſuſceptis pſallere cepit ſanctos inuocans. Et extenſus ſuper cinereum ſtratum in modum crucis: in illum pſalmi verſiculum prorumpens: In manus tuas dñe cõmendo ſpũ meũ: migrauit ad xp̄m: ãno dñi. M.cclxx.

die.27 ¶ Sancti rufi martyris. Oro.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus beati rufi martyris tui interceſſione liberemur. p.

Ex geſtis beati apollinaris epi.

Rufus patricie Lectio. j. dignitatis quẽ baptiçauit ꝛ docuit ſanct⁹ apollinaris epiſcopus diſcipulus ſci petri apoſtoli apud capuam paſſus eſt. Hic dum eſſet conſul rauenne filia ei⁹ vnica infirmata eſt. Cui cum nunciatum fuiſſet de domini ſacerdote apollinari qualiter mirabilia faceret: ſigna ſtatim ipſum accerſiri fecit ꝛ rogauit vt filiã ſuã viſitaret. Lcõ. ij.

Cum igitur beatus chriſti põtifex apollinaris domũ rufi eſſet ingreſſus cum clericis ſuis ſtatim filia ipſius rufi defuncta ẽ. Qua mortua cepit beat⁹ rufus ſanctũ increpare antiſtitẽ apollinarem dicens. Utinã domum meam nõ fuiſſes ingreſſus. Dij enim irati propterea noluerũt ſanare filiam meã. Tunc oibus ipſis flentibus dixit btũs apollinaris rufo: Cõfide patrici qꝛ conſolaberis. Si iuraueris mihi per ſalutem ceſaris: qꝛ ꝑmittes puellam ſequi ſaluatorẽ ſuum viuã tibi eam in nomĩe dñi ieſu chriſti reſtituam. Lcõ. iij.

Qui cum iuraſſet: facta oratione a põtifice ꝛ clericis ſuis reſurrexit puella: ꝛ nomẽ xp̄i mirabiliter ꝯfitebat̃. Tũc factũ ẽ gaudium maximũ oib⁹ xp̄ianis: qꝛ magnificatũ eſt nomẽ dñi ieſu xp̄i. Baptizata eſt aũt puella cũ matre ꝛ vniuerſa familia in qua erant anime centum et quatuor ꝯmiſcui ſexus ꝛ multi alij ex paganis: ꝛ filia virgo permanſit. His ceſari nunciatis miſſus eſt alius conſul loco btĩ rufi ad ciuitatẽ rauẽnatem: ipſe vero beatus rufus martyrio coronatus eſt. ¶ Scti auguſtini epi ꝛ ꝯfeſſoris ad veſ. ſup pſal. añ. Letare mater noſtra hieruſm: qꝛ rex tuus diſpenſatorem ſtrenuum ꝛ

ciuem fideliſſimū de ſeruitute baby
lonis tibi redemit auguſtinum. ps.
Laudate pueri. cū ceteris. ℟.
Uolebat. ℣. Hymnus.

Magne pater auguſtine p
ces noſtras ſuſcipe: ⁊ per eas cō
ditori nos placare ſatage: atq
rege gregem tuū ſummum de
cus preſulum. Amatores pau
pertatis te collaudāt paupꝛes
aſſertorem veritatis amant veri
iudices: frangis nobis fauos
mellis de ſcripturis diſſerens.
Que obſcura prius erant no
bis plana faciēs: tu de vbis ſal
uatoris dulcē panē pficis: ⁊ p
pinas potum vite de pſalmorū
nectare. Tu de vita clericorū
ſanctā ſcribis regulā: quā qui
amāt ⁊ ſequunt viā tenent re
giā: atq tuo ſctō ductu redeūt
ad patriam. Regi regum ſalus
vita decus ⁊ imperium: trinitati
laus ⁊ honor ſit per oē ſclm: q
cōcines nos aſcribat ſupernoꝝ
ciuiū. Amē. Ad mgt añ. Adeſt
dies celebris quo ſolutus nexu car
nis ſanct⁹ pſul auguſtin⁹ aſſumpt⁹
eſt cū angelis: vbi gaudet cū pphe
tis letat cū aplis: quoꝝ plenus ſpū
que pdixerūt myſtica fecit nobis p
uia: poſt quos ſecūda diſpēſandi ver
bi dei primus refulſit gra. Oratio.

Adeſto ſupplicationib⁹ no
ſtris ops deus: ⁊ qb⁹ fidu
ciam ſperāde pietatis idulges:
intercedēte btō auguſtino pfeſ
ſore tuo atq pōtifice pſuete mi
ſericordie tribue benignus affe
ctū. Per. Ad mat. inuit. Ma
gnus dñs ⁊ laudabilis valde. Qui
de tenebris gētiū lumen eccleſie ſue
vocauit auguſtinū. Hy⁹. Magne
pr. In. j. noc. añ. Aperuit au
guſtin⁹ codicē aplicū ⁊ pſpectis ocu
lis ad pmū caplm legit induimini
dñm ieſum xpm: ⁊ ſtatim q̄ſi infuſa
luce ſecuritatis ab eo oēs dubieta
tis tenebre diffugerūt. ps. Beatus
vir. Añ. Inſinuauit ergo per lite
ras ſctō viro ambroſio pſens votum
ſuum: ⁊ vt moneret qd ſibi de libris
ſcris legendū eſſet quo percipiende
xpiane gratie aptior fieret atq pa
ratior. ps. Quare fre. Añ. At
ille iuſſit iſaiam pphetā: q pre cete
ris euangelij vocationiſq gentium
ſit prenunciator apertior. ps. Do
mine quid. Ex diuerſis ge
ntis eius. Lectio prima.

Auguſtinus ex parētib⁹ honeſtis pgenit⁹ in ſtudijs liberalib⁹ pleniſſime eruditus: per nouem annos manicheoꝝ errore detentus eſt. Anno vero

vite ſue quaſi triceſimo per me rita ꝛ orationes matris ſue ꝛ p predicationem ſancti ambroſij ab illa hereſi purgatus ab ipſo baptizatus eſt. Et ꝓtinus ſpem oēm quaꝫ habebat in ſeculo dereliqt: ꝛ ſcholas ēt q̄s regebat. ℟. Inuenit ſe auguſtinus lōge eē a deo in regione diſſimilitudinis: tanq̄ꝫ audiret vocē dei de excelſo: cibus ſum grandium: Creſce ꝛ mādu cabis me. ℣. Nec tu me mutabis i te ſicut cibuꝫ carnis tue: ſed tu mu taberis in me. Creſce. Lectio. ij.

Cum aūt in ieiunijs ꝛ orō nib⁹ triēniū trāſegiſſet a ſctō valerio lꝫ inuitus eſt in p̄ſbyterū ordinat⁹. Mox āt monaſteriū clicoꝝ inſtituit: ꝛ cepit viuere ſꝫ regulā ſub ſcis aplis ꝯſtitutā. Sctūs aūt valeri⁹ gau dēs ſibi datū hoieꝫ q edificare eccliaꝫ eſſet idoneus: ꝯtra vſuꝫ orientalis ecclie faciebat eū co rā ſe i ecclia p̄dicare: nō curās linguas detrahētium dūmō per auguſtinū fieret qđ a ſe minus plene poſſe fieri reputabat. ℟. Senſit igit ꝛ expertus eſt nō eē mirū ꝙ palato nō ſano pena ē panis qui ſano ē ſuauis. Et oculis egris odio ſa lux que puris eſt amabilis. ℣. Propter iniquitateꝫ corripuiſti ho minem: ꝛ tabeſcere feciſti ſicut araneaꝫ aiaꝫ eius. Et. Lcō. iij.

Inde quoq; ne ſite eccle ſie auferret: petrauit ab archi epiſcopo vt ſue ecclie p̄ficeret i paſtorē. Qđ ꝛ fcm̄ eſt: lꝫ modis oib⁹ reluctaret. Quo fcō adeo hereticos libris ꝛ epiſtolis ꝛ diſputatiōib⁹ debellabat: ꝙ ipſi ei dē ꝑſecutiōes grauiſſimas inferebāt. Proinde viā ei⁹ aliqn̄ in ſidijs obſeruarūt: ſꝫ itineris er roꝛe ſeducti eū inuenire nō potuerūt. ℟. Cū vero inuiſibilia dei per ea que facta ſunt intellecta ꝯſpexit ſed aciē figere non valuit. Quia nō ſecū ferebat niſi amantē memoriā. Et quaſi olefacta deſiderātē que comedere nondum poſſet. ℣. Quid aūt ſacramēti haberet verbum caro factū eſt nec ſuſpicari poterat. Quia. Gloria. Et. In. ij. noct. aī. Uerūtamen primā huius lectionē nō intelligēs: totūq; talē arbitrās diſtulit repetenduꝫ exercitatioꝛ in dn̄ico eloquio. ps. Cū inuocarē. Aīa. Inde vbi tempus aduenit quo nomen eum dare oporteret: relicto rure mediolanū remeans baptiçatus eſt a beato ambroſio. fugitq; ab eo ſolicitudo vite preterite. ps. Uerba mea. Antipho. Nec ſatiabatur illis diebus dulcedine mirabili conſiderare altitudinem conſilij diuini ſuper ſaluteꝫ generis humani. Pſalmus. Domine domi nus. Lectio quarta.

Porro veſtes ꝛ calciamenta ꝛ lectiſternia eius ſic erant

moderata q nec nimis erāt ni
tida:nec plurimū abiecta. Fer-
tur quoqȝ dixiſſe. Fateor de ꝓtio
ſa veſte erubeſco Et ideo cum
datur mihi vēdo eam: vt qr ve-
ſtis cōis eſſe non poteſt ꝓtiū ſit
cōe. Mēſa frugali parca vſus
eſt: ⁊ iter olera ⁊ legumina car-
nes etiā propter infirmos ⁊ ho
ſpites habebat. ℟. Itaqȝ auidiſ-
ſime legere cepit ꝑ ceteris apoſtoluȝ
paulū. Et perierunt ille qſtiones in
quib9 aliqñ viſus eſt ei aduerſari te
ſtimonijs legis ⁊ ꝓphetaꝝ textus ſer
monū ei9. ℣. Et appuit ei vna faci
es eloquioꝝ caſtoꝝ: ⁊ exultare cum
tremore didicit. Et perierūt. Lcō. v.

IN menſa quoqȝ lectioneȝ
aut diſputationem ſemper
diligēs: cōtra peſtē detractionis
in ea ſcriptū habebat. Quiſqs
amat dictis abſentū rodere vi
3 tā: hāc mēſaȝ indignā nouerit
eē ſibi. Vñ ſi forte detractio in-
cidiſſet aliqñ: dicebat q vel ta-
cerēt vel verſus illos ipſe dele-
ret: aut de mēſa recederet. Erga
2 pauperes vo tā pius erat q cū
pecunia ſibi deficeret ad dādū
eis hoc ipm populo nūciabat.
Vaſa quoqȝ dñica ꝓpter indi-
gētes frangi ⁊ conflari iubebat
5 ⁊ dari. ℟. Miſit ergo dñs in mē-
tem eius viſumqȝ eſt bonum in cō
ſpectu eius pergere ad ſimplicianuȝ
qui ei bonus apparebat ſeru9 dei.

Et lucebat in eo grā diuina. ℣. Au
dierat eni q a iuuētute ſua deuotiſ
ſime deo viueret ⁊ vere ſic erat. Et lu-
cebat in eo gratia di. Lcō. vj.

FEminarum vero nulla in
domo eius manſit: nec ēt
germana nec filie fratris q̄ deo
pariter ſeruiebāt. Dicebat eniȝ
q ⁊ ſi de eis non poſſet oriri ſu
ſpicio: tamē de alijs que ad eas
aduētarent poſſet oriri. Si vero
forte aliqua feminarū eū ad ſe
vidēdū vrgeret: nūqȝ ſolus cuȝ
ſola loquebatur: niſi ſecretū ali
quod intereſſet: Tāta etiaȝ ſcri
pſit vt numerus librorū tracta
tuū ⁊ epiſtolarum eius pluſqȝ
mille triginta fuiſſe dicantur.
℟. Volebat enim conferenti eſtus
ſuos vt proferret quis eēt apt9 mo
dus viuendi ſic affecto vt ipſe erat
ad ambulanduȝ in via dei. In qua
ali9 ſic ali9 ſic ibat. ℣. Diſplicebat ei
quicqd agebat in ſeculo pre dulce-
dine dei ⁊ decore domus eius quaȝ
dilexit. In qua alius. Glia. In qua
alius. ¶ In tertio noctur. añ.
Flebat autem vberrime in hymnis
⁊ canticis ſuaue ſonantis eccleſie
vocibus vehemēter affectos. ps. Do 4
mine qs. Añ. Voces igitur ille
influebāt auribus eius: ⁊ eliquaba-
tur veritas in cor eius: ⁊ fluebāt la
chryme: ⁊ bene illi erat cuȝ eis. ps.
Domine in virtute. Antipho. 7
Adiunctus inde nebridio ⁊ euodio

remeabat ad africam querẽs quis eos ad bene viuendum locus haberet vtilius: ſed cuȝ eſſet apud oſtia tyberina pia mater eius defuncta
8 eſt. ps. Dñi eſt ter. Lectio. vij.

Tandem anno dñi. ccccxl. vuandali vniuerſam prouinciam africe deuaſtãtes rapinis: cede: incendijs: nulli ſexui vel ordini vel etati parcebant. Cum aũt ſub hac tribulatione auguſtinus amariſſimaȝ vitam duceret: acreuit eius doloribus q̄ ſub ipſius tpe hyponenſem ciuitatẽ barbari obſederũt. ℟. Vulnerauerat charitas chriſti cor eius ⁊ geſtabat verba ei⁹ in viſceribus quaſi ſagittas acutas. Et exempla ſeruorum dei: quos de mortuis viuos fecerat tãq̄ȝ carbones vaſtatores. ℣. Aſcẽdẽti a ↄualle plorationis ⁊ cantanti canticũ graduuȝ dederat ſagittas acutas. Et. L. viij.

Porro obſidionis mẽſe tertio febribus decubuit: ſibiq̄ȝ ſeptẽ penitẽtiales pſalmos ſcribi iuſſit: ipſoſq̄ȝ iacens in lecto contra parietem poſitus legebat: ⁊ vberriȝ ac iugiť flebat. Et ne a quoq̄ȝ impediret eius intentio; ante decẽ dies migrationis petijt nullum ad ſe ingredi niſi tũc tantuȝ qñ medici ingrediebanť: vel cum ei refectio offerretur. Obſidionis demum menſe decimo corã poſitis fratribus migrauit ad dñm: anno etatis ſue ſeptuageſimo ſeptio. ℟. Accepta baptiſmi gratia poſitus apud oſtia tyberina cuȝ matre ſua colloquebantur ſoli valde dulciter ⁊ inhiabant ore cordis pariter in ſuperna fluenta fontis vite. Vileſcebatq̄ȝ mundus iſte inter verba cuȝ delectationib⁹ ſuis. ℣. Tũc ait illa filio: nulla reiã delector in hac vita cuȝ te contempta felicitate terrena videam ſeruuȝ chriſti. Vileſcebatq̄ȝ mundus iſte. Lectio nona.

Porro oſſa eius propter varias deuaſtationes terraruȝ primo tranſlata ſunt in ſardiniam: deinde ianuam. Viſis autem miraculis eius rex longobardorum fecit eũ inde trãſferri ad ciuitatẽ papiã. Cũ aũt in via repoſitũ eſſet corpus ei⁹ q̄dam die in eccl'ia cuiuſdã ville: nullatenus potuit inde remoueri quouſq̄ȝ rex ꝓmiſit q̄ daret villã illam ſuis ſeruitorib⁹ ſi permitteret ſe transferri. Et ſic trãſlatus eſt: ⁊ villa data. ℟. Verbum dei vſq̄ȝ ad ipſam ſuam egritudinem ĩpretermiſſe alacriter ⁊ fortiter ſana mente ſanoq̄ȝ conſilio i ſancta eccleſia predicauit membris omnibus ſui corporis incolumis ĩtegro aſpectu atq̄ȝ auditu: Coram poſitis fratribus ⁊ orantibus Dormiuit cũ patribus ſuis. ℣. Teſtamentuȝ nullum fecit: quia vnde

faceret pauper chriſti non habuit. Co
rā. Gloria. Dox. In laudibus añ.
Poſt mortē matris reuerſus ē au-
guſtin⁹ ad agros proprios: vbi cū ami
cis ieiunijs ꝛ oꝛonib⁹ vacās ſcribe
bat libros ꝛ docebat indoctos. Añ.
Cōperta aūt ei⁹ fama btūs valerius
hypponēſis eps eū ad ſe accerſiri fe
cit: ꝛ licet inuitū p̄ſbyterū oꝛdina-
uit. Añ. Fact⁹ ergo preſbyter mōa
ſteriū clericoꝝ mox iſtituit: ꝛ cepit
viuere ſm regulā ſub ſctis aplis ↄſti
tutā. Añ. Scūs aūt valerius oꝛdi
nator eius exultabat vberius: hoiēs
ſibi talē datū diuinitus q in doctri
na ſana edificare eccleſiam eſſet ido
neus. Añ. Eodē tpe fortunat⁹ pre-
ſbyter manicheoꝝ verſutia plurimos
ſeducebat: quē ſcūs auguſtin⁹ in co
uētuoluꝫ diſputās publice ſup̄auit

Celi ciues applau- Hy⁹.
dite ꝛ vos fratres cōcini
te: patris nr̄i ſolēnia ſolis redu
xit oꝛbita. Quod lingua foris
perſonat intus affectus ſentiat
: nec imitari pigeat quod lauda
re: mens approbat. Hunc poſt
mundi curricula celi ſuſcepit
curia quē cum ſuis fidelibus iā
coronauit dñs. Conemur, to-
tis virib⁹ iungamus p̄ces pre
cibus: vt auguſtini meritis ce-
li fruamur gaudijs. Preſta p̄
pijſſime. Ad bñs añ. In diebus
eius obſeſſa eſt ciuitas hypponēſis
ab exercitu barbaroꝝ: inter que ma

la fuerūt auguſtio: lachrymę ſue pa
nes die ac nocte atq3 ſub hoc euētu
ad extremā horam veniēs obdoꝛmi
uit in pace. Ad magt añ. Hodie
glorioſus pater auguſtin⁹ diſſoluta 3
hui⁹ habitatiōis domo domū n̄ manu
factā accepit i celis: quā ſibi coopā
te dei gr̄a manu ligua fabrefecit in
terris: vbi iā qō ſitiuit internū gu-
ſtat eternū: decoꝛat⁹ vna ſtola: ſecū
ruſq3 de reliqua. Poſt oratione
de ſancto auguſtino fiat memo-
ria de ſancto ioanne añ. Argue
bat herodem ioannes propter hero
diadē: quam tulerat fratri ſuo phi
lippo vxorem. ℣. Gloria. Oro.

Sancti ioan-
nis bapti-
ſte ꝛ marty
ris tui do-
mine queſu
mus vene-
randa feſti-
uitas: ſalu-
taris auxi-
lij nobis
preſtet effectum. Per. ¶ Per
octauas ſancti auguſtini quan
do de octaua agit niſi in dñica
inuit. Regem confeſſo. Sequen
tes vero añe dicantur ad bñs
ad mgt vel ad memoriam. Ad
bñ. añ. Huius mater deuotiſſima
quē carne p̄us pepererat mūdo chari
tatis viſcerib⁹: poſtmodū in xp̄o ſemp̄

ne lachrymarũ ꝑ ſtulit xp̃s. Ad mãt
321 aĩ. Zelare me. Que supra i
p̃mis veſper. In octauis ⁊ infra
die.29 repetant lcões p̃miſſe. ¶ In
decollatiõe ſc̃ti ioãnis baptiſte
ad mat. inui. hy. añe. pſal. ⁊ vẽſi-
culi noctur. de cõi vnius marty
ris. Ex hiſtoria de inuẽtione ca-
pitis eius.
Lectio. i.

DEcollato ioanne apd̃ macherun-tham hero-dias iuben-te herode non eſt paſſa caput ei⁹ cum reliquo corpore ſepeliri: metuens ne caput exiſtẽs cum corpore facilius poſſet reſurgere. Corpus ſiquidẽ eius apud ſebaſten paleſtine vrbez humatum legitur: ⁊ a barbaris intactum fuiſſe relictuz vſqꝫ ad apoſtatam iulianum. Huius ſiquidẽ apoſtate tp̃e ad ſuggeſtionẽ ei⁹ pagani ſepulchrũ ioãnis inuadũt oſſa diſpgũt: ⁊ rurſus collecta ⁊ cremata lati⁹ diſpergunt. ℟. Iſte ſctũs. Lectio ſc̃da.

SEd fuerunt qdã ex hieroſolymis monachi: q miſti colligẽtes q̃cũqꝫ potuerũt colligere ad philippũ hieroſolymorꝫ ep̃z ꝯtulerũt. Ille vo tm̃ theſaurũ ſe poſſe ſuar̃ ſupra ſe exiſtimãs miſit illũ ad põtificem alexandrie athanaſiũ. ℟. Poſuiſti. Lẽ. iij.

REgnãte vo theodoſio qui regnatus fuit poſt iulianũ deſtructa ſũt de ei⁹ mãdato alexandrie delubra idolorꝫ: ⁊ edificata eccl'ia mire magnitudinis i honorẽ ſc̃i ioãnis baptiſte ⁊ ibidẽ cũ honore maxio repoſite reliq̃ ſupradicte. Tũc tp̃is caput p̃curſoris adhuc repoſitũ erat in p̃te palatij in qua herodias illud infoderat. ℟. Miſit herodes rex man⁹ ac tenuit ioãnẽ ⁊ vixit eũ i carcerẽ: q2 metuebat euz ꝑ herodiadẽ: Quã tulerat Fratri ſuo philippo vxorẽ. ℣. Arguebat herodem ioannes propter herodiadem. Quã. Gloria. Fratri. Lectio. iiij.

TEmpore vero martiniani ⁊ valẽtiniani: q quarto loco poſt theodoſiũ iperauerũt qdã monachi hieroſolymaꝫ loca venerãda ꝯſpicere cupiẽtes acceſſerũt. Ubi reuelatiõe ſc̃i ioãnis certa ⁊ multiplici ſibi fc̃ã: ꝓperãtes ad p̃dictũ palatiũ caput ipſi⁹ inuenerũt ſacris cilicinis inuolutuꝫ: veſtib⁹ vt eſtimo q̃bus in deſerto fuerat obuolutus. ℟. Beatus vir. Lectio. v.

CUm autem accepto ipſo ad propria properarẽt: qdaꝫ emiſſene ciuitatis figulus

paupertatē fugiēs eis ſeſe exhibuit comitē. hic dū perā ſibi cre ditā cū ſacro capite portaret admonit⁹ nocte a ſcō ioāne ipſos fugiēs emiſſenā vrbē cū ſcō capite igreſſus ē. ℟. Dñe puer. l. vj.

Ubiqꝫ q̄ꝫdiu vixit i q̄dā ſpecu ſcm̄ caput venerāſ: pſperitatē adept⁹ eſt paupertate fugata. Moriēs aūt illud reuelauit ſub fide ſorori ſue. Et ſcdm eū dem modū ſibi inuicē ſucceſſores fecerūt. ℟. In medio carceris ſtabat btūs ioānes voce magna clamauit ⁊ dixit: Domine de⁹ me⁹: Tibi cōmendo ſpiritum meum. ℣. Miſit rex ⁊ decollari iuſſit ioannē in carcere orantem ⁊ dicentem. Domine. Gloria. Tibi. Lectio. vij.

Uum aūt poſt multū tēp⁹ marcellus pſbr in eodē ſpecu ſcāꝫ vitā duceret apparēs ei btūs ioānes ⁊ rem reuelās p̄cepit vt caput ei⁹ vna cū ep̄o alexādrie ōferrēt alexādriā: vbi erāt alie relique corporis ſui. Quod veniente epiſcopo ita factum eſt. ℟. Stolam. Lcō. viij.

Uꝫ aūt q̄dā pſbyter qui cū ep̄o venerat manū extēderet ad hydriā in qua caput ei⁹ erat repoſitum: dubitās an illud vere eſſet caput ioānis: adheſit manus ei⁹ ad os hydrie: nec eā extrahere valuit: donec orantibus alijs ipſaꝫ retraxit: ſed inualidā. ℟. Corona. Lectio. ix.

Epiſcop⁹ ergo hydriā cū ſcō theſauro collocauit i diaconio: donec inſtaret ſolēnitas decollatiōis ei⁹ quā theophilus q̄rto cal. ſeptēbris ordinauerat: ⁊ ipſa feſtiuitas nō decollatio ſꝫ collectio vel capitis ei⁹ inuētio nominaret̄. Trāſlatum eſt aūt caput ei⁹ regnante pipino rege francoꝝ ad gallias i regionē aquitanie. ℟. Accedentes diſcipuli ſcti ioānis baptiſte. Tulerunt corpus ei⁹. Et ſepelierūt illud. ℣. Iuſſu herodis amputatū eſt caput ioānis i carcere: quo audito diſcipuli eius: Tulerunt. Glia. Et. ℣. Ora p nobis. In lau. añā. Herodes eni tenuit ⁊ ligauit ioānē: ⁊ poſuit i carcerē pp herodiadē. Añ. Puelle ſaltāti īperauit mater: nihil aliō petas niſi caput ioānis baptiſte. Añ. Dñe mi rex da mihi i diſco caput ioānis baptiſte. Añ. Da mihi in diſco caput ioānis baptiſte: ⁊ ōtriſtatus eſt rex pꝑter iuſiurādū. Añ. Miſit rex icredulus miniſtrū deteſtabilē ⁊ amputari iuſſit caput ioānis baptiſte. Cap. hym. ℣. vnius martyris. Ad bñs añ. Miſſo herodes ſpiculatore p̄cepit amputari caput ioānis in carcere: quo audito diſcipuli ei⁹ venerūt ⁊ tulerūt corp⁹ eius: ⁊ poſuerūt illud i monumento. Memoria de ſcā ſabina mar. añ. Ueni electa. ℣. Spē tua.

D Eus q̄ iter cetera Ōro.
potētie tue miracula et
in ſexu fragili victoriā martyrij
ↄtuliſti:ↄcede ꝓpiti⁹:vt cui⁹ na
talitia colim⁹: per ei⁹ ad te exē
pla gradiamur.per. Ad ho.ca.
Pꝛia ℣.de cōi vni⁹ martyris. Ad
ſupra veſ.ſup pſal.añ. Herodes. Pſal.
cap.hym.℣.vni⁹ mar. Ad mḡt
añ. Perpetuis nos dñe ſci ioannis
baptiſte tuere pſidijs:⁊ quāto fragi
liores ſumus:tanto magis neceſſa
die.30 rijs attolle ſuffragijs. Mēoꝛia de
ſctō felice ⁊ adaucto mar. Ōro.

M Aieſtatē tuā dñe ſuppli
citer exoꝛamus vt ſicut nos
iugiter ſcōꝝ tuoꝝ cōmēoꝛatione
letificas ita ſp ſupplicatiōe de
fendas.per. Ex geſtis eoꝝ. L.j.

F Elix preſbyter cum fratre
ſuo eiuſdem nominis ⁊ di
gnitat̄ diocletiano ⁊ maximia
no oblati ſunt. Quoꝝ ſenioꝛ
cum ad templū ſerapis vt ibi
dē ſacrificaret: adductus fuiſſ
in ſimulachꝛum exufflans ꝓti
tinus ipſ ad terrā deiecit. Hoc
idem ſimiliter fecit ſtatuis dia
ne ⁊ mercurij. Lectio.ij.

T Oꝛtus poſt hec in eculeo diu
ad quandam arboꝛē antiquiſ
ſimam ⁊ ſacrilegam vt ibi ſacri
ficaret ꝑductus fuiſſet:in ipſā
ſimiliter exufflans ꝯtinuo cum
tēplo ⁊ ara ⁊ ſimulachꝛo eā ra
dicitus ſubuertit. Quod vidēs
pfectus ipſiū ꝓtinus decolla
ri iuſſit ibidem: ⁊ coꝛpus eius
inhumatū dimitti. Lectio.iij.

T Unc quidam chꝛiſtianus re
pente in mediū pꝛoſiliens ⁊ ſe
chꝛiſtianū aſſerens:ibidē etiam
decollat̄. Ignoꝛātes aūt chꝛiſtia
ni nomē illius qui cū btō felice
paſſus fuerat eum audactū vel
adauctū vocauerūt qꝛ btō feli
ci ad martyrij gloꝛiā ſit auct⁹.

¶ Scti egidij abbatis. Ōro.

I Nter- die.1.
ceſſio
nos queſu
mus domi
ne beati eg
dij abbatis
commēdet:
vt quod no
ſtris merit̄
nō valem⁹:
eius patro
cinio aſſequamur. Per dñm.

¶ Ex geſtis eius. Lectio.j.

B Eatus egidi⁹ natiōe athe
nienſis ex regia ſtirpe ꝓ
genitus ⁊ ſacris literis erudi
tus:dum quadam die in platea
ambularet cuidam pauperi in
platea iacenti tunicā ſuam de
dit. Quā ille vt induit:mox ſa
nitatem recepit. Defunctis aūt
parentibus omne patrimoniū
ſuū pauperib⁹ diſtribuit. Cūq
multa miracula faceret:timens

pplī fauorē nauē ɔſcendit atq̃ arelatē ad beatū ceſariū venit: ⁊ cū ipſo p biēniū māſit. Lc.ij.

Poſt hec eremum petijt: ⁊ ibidē multis annis ɔtētus herbarū radicibus ⁊ lacte cuiuſdam cerue quam ſibi dñs in nutricē ꝑparauerat: deuotiſſime ⁊ ſciſſime vixit. Cū ergo quadā vice venatores regis francie ceruā ſuā inſequerent: ipſo ꝓ eo orāte canes ad antrū ſuū in quo fugerat cerua nullatenus appropinquare potuerūt. Tandē a rege frācie rogatus conſenſit in eodē loco monaſteriū fabricari: cuius regimini: licet inuitus prelatus eſt. Lectio.iij.

Rex autem carolus quoddam graue pctm̄ cōmiſerat: qd̄ nulli nec ēt ipſi ſancto cōfiteri audebat. Rogauit ergo eū rex vt ꝓ ſe oraret. Qd̄ dū faceret: ſcō egidio miſſā celebrāti āgelus dñi apparuit ⁊ cedulā ſup altare poſuit: in qua ɔſcriptū erat peccatum ꝑdictū regis fuiſſe remiſſum: ſi tamē de eo ɔfiteret: ⁊ ab eo deīceps abſtineret. Scriptū etiā erat ibidē vt qcunq̃ ꝓ aliquo crimine btī̄ egidiū inuocaret dūmodo ipſum cōfiteret: ⁊ ab eodē decetero abſtineret: ꝓculdubio ſciret ipſum fore remiſſum. Poſt hec beatus egidius beato fine quieuit. ¶ Si in hac die dominica euenerit tūc in ſabbato a capitulo veſperarum fiat de dominica: ⁊ deīnceps vſq̃ ad matutī. ſecūde ferie excluſiue: ⁊ de octaua tantū memoria fiat. ¶ Sancti marcelli martyris. Oratio. die.4.

Preſta queſumus omnipotēs deus: vt qui beati marcelli martyris tui natalitia colimus: interceſſione eius in tui nomīs amore roboremur. Per. ¶ Ex geſtis eius. Lectio prima.

Marcellus martyr apud lugdunū pro fide chriſti in carcerem recluſus: nocte ab angelo ſoluitur ⁊ abire iubet. Qui cum ad cabilonenſem ciuitatē peruenisſet: atq̃ ibidem ꝓphanum idolatrarū conuiuium ad quod fuerat inuitatus execratus fuiſſet ipſos pariter conuiuas obiurgare cepit. Lcō.ij.

Cum ergo interrogatus chriſt confiteretur iuſſu impijſſimi ꝑfidis in arborem ligatur: vt diſcedentes rami vniuerſam corporis eius compagē diſiungerent. Dumq̃ adhuc in ſancto

propoſito perſeueraret: a pſcō
preſide ſaturnum ⁊ iouem ac
omnem eorum progeniem ado
rare iubetur. Lectio tertia.
Qui ſanctus marcellus reſpō
dit. Omnes quos mihi deus no
minaſti homines ipiiſſimi fue
re ⁊ ob ſua crimina in infernū
damnati. Ego vero chrm̄ dei fi
lium ipſi patri coequalē libera
denunciatōe profiteor. Preſes
iratus iuſſit eum cingulotenus
in terram defodi. Sicq; triduo
in dei laudibus pſeuerās mar
die. 8. tyrium cōſūmauit. ¶ In nati
uitate beate marie virginis ad
veſperas ſuper pſalmos aña.
Hec regina virginum que genuit re
gem velut roſa decora virgo dei ge
nitrix per quam reperimus deū ⁊
hominem: alma virgo intercede pro
41 nobis omnibus. ps. Laudate
pueri. Cum ceteris capitulum.
Eccli. ca. 24. Ego quaſi vitis fructifica
ui ſuauitatem odoris: ⁊
flores mei fructus honoris ⁊ ho
239 neſtatis. ℟. Stirps. iii. Hym.
Aue maris ſtel. ℣. Ora pro no
bis. Ad mḡt añ. Beatiſſime vir
ginis marie natiuitatem deuotiſſi
me celebrem⁹: vt ipſa ꝓ nobis inter
cedat ad dñm ieſum chrm. Orō.
Supplicationē ſeruorum tuo
rum de⁹ miſerator exaudi:
vt qui in natiuitate dei genitri
cis ⁊ virginis congregamur
eius interceſſionibus a te de in
ſtantibus periculis eruamur. p.
eundem. Ad cōple. ſuper pſal.
aña. Uirgo maria. Ad nunc di
mittis añ. Corde ⁊ ore chro cana
mus gloriam: in hac ſacra ſolenni
tate precelſe genitricis dei marie.
Predicte añe dicant ad com
plet. per oct. niſi in feſto ſcē cru
cis. Ad mat. inuit. Natiuitatem
virginis marie celebremus. Chrm
eius filiū adoremus dñm. Hym.
Quem terra. In. i. noctur. añ.
Ecce tu pulchra es amica mea: ecce
tu pulchra oculi tui columbarum.
ps. Dñe dñs. Añ. Sicut lilium 2
inter ſpinas: ſic amica mea inter fi
lias. ps. Celi. Añ. Fau⁹ diſtillās 6
labia tua ſponſa ⁊ odor veſtimento
rum tuorum ſicut odor thuris. ps. 8
Dñi. ℣. Sancta dei. Bernardus
in ſermone de aſſumptiōe. L. i.
Beatam virginem mariam
omimodis conſtat ab origi
nali contagio ſola dei gratia
priuſq; naſceretur eſſe mūdam.
Quā nimirum pietas chriſtia
na credere prohibet: nec min⁹
hieremia in vtero ſanctificatā:
vel non magis ioanne ſpiritu
ſancto repletam. Neq; enim fe
ſtis laudibus naſcens honorare
tur: ſi nō ſancta naſceretur. ℟.
Hodie nata eſt beata virgo maria
ex progenie dauid per quam ſalus
mundi credētibus apparuit. Cui⁹

vita glorioſa lucem dedit ſeculo. ℣. Beatiſſime virginis marie natiuitatē deuotiſſime celebremus. Cui⁹ vita. Idem in epiſtola ad canonicos lugdunēſes. Lectio. ij.

Sit itaqꝫ virgo regia veris honoꝝ titulis cumulata: q̄ pculdubio ſcā fuit an̄q̄ nata. Ego puto qꝫ ꝛ copioſioꝛ ſcificatōis bn̄dictio q̄ꝫ i alijs ſcis in vtero ſcificatis in ea deſcēderit: q̄ nō ſolū ipſius ortū ſcificaret: ſꝫ ꝛ vitā eius ab omni pcō deinceps immunem cōſeruaret. Nō alteri nemini in natis gdē mulierum credit eē donatū. Decuit nimirum reginā virginum vt ſingulari priuilegio vitā abſqꝫ oī peccato imunem duceret: que dū peccati mortiſqꝫ pemptorem pareret: vite iuſtitieqꝫ munus omnibus obtineret. ℟. Glorioſe virginis marie ortum digniſſimum recolamus: Cui⁹ domin⁹ humilitatē reſpiciēs angelo nūciante concepit redemptorē mūdi. ℣. Hodie nata eſt beata virgo maria ex pgenie dauid: Cuius. Auguſtinus in li. de natura grā. L. iij.

Excepta ergo ſcā virgine maria: ſi oēs ſci ꝛ ſcē cum hic viuerēt interrogati fuiſſent vtrū ſine pcō eſſent oēs vna voce clamaſſēt. Si dixerim⁹ qꝛ peccatū n̄ habem⁹: ipſi nos ſeducimus ꝛ veritas in nobis nō eſt. Excepta inqꝫ hac ſcā virgine: de qua ppter honorem dn̄i cū de pcis agit: nullā prorſum volo queſtionē habere. Scimus enī qꝫ ei plus gratie collatum fuerit ad peccatum ab omni parte vincendum: que illum concipere ꝛ parere meruit: quem conſtat nullum habuiſſe peccatum. ℟. Stirps ieſſe virgā produxit virgaqꝫ florem: Et ſuper hunc florem Requieſcit ſpūs alm⁹. ℣. Uirgo dei genitrix virga eſt flos filius ei⁹. Et ſup. Gloria. Requieſcit. ¶ In. ij. noc. an̄. Emiſſiones tue paradiſus malorum punicorum cum pomoꝝ
fructib⁹. ps. Eructauit. An̄. Fōs 16
hortorum puteus aquarum viuentium que fluunt impetu de libano.
ps. Deus nr̄. An̄a. Ueniat dile- 16
ctus meus in hortū ſuum: vt comedat fructū pomoꝝ ſuoꝝ. ps. Fun-
damē. ℣. Poſt p. ¶ Alcuinus 31
in lib. ſecundo de trinitate. Lectio quarta

Beata nempe maria lana mundiſſima fuit ꝛ virginitate clariſſima que ſola digna eſſet in ſe filij dei recipere dignitatē ſicut

lana cōchilij ſanguinē: vt ex ea fieret purpura imperiali maieſtati tantūmodo digna: quā⁊ nullus eſſet dign⁹ induere: niſi auguſta ꝓditus dignitate. ℟. Natiuitas glīoſe virginis marie ex ſemine habrae orta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid: Cuius vita inclyta cūctas illuſtrat eccleſias. ℣. Regali ex progenie maria exorta refulget. Cui⁹ vi. ❡ Odilio clumacenſis in ſermone. Lectio. v.

Unum quippe ſcimus ꝓ certo: ꝙ omnis marie vita ⁊ actio ſemꝑ intenta fuit in dño. Ipſa ſiqdem optimā partē elegit: ideo⁊ ꝓmeruit ꝙ ex ea dei fili⁹ āgelo nūciāte corp⁹ nře redēptionis ſuſciperet. ℟. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudiū annunciauit vniuerſo mūdo: Ex te enim ortus eſt ſol iuſtitie chriſtus deus noſter: qui ſoluēs maledictionē dedit bñdictionē: ⁊ ꝯfundens mortem donauit nobis vitā ſempiternam. ℣. Felix nāq3 es que ſola genitricis dignitatem obtinuiſti: ⁊ virginalē pudicitiā non amiſiſti: Ex te. ❡ Bernardus ſuper Miſſus eſt. Homi. Lectio. vj.

Proinde factor oīu3 vt homo fieret naſciturus de homine talē ſibi debuit mrem eligere quin poti⁹ cōdere qualē ⁊ decere ſciebat ⁊ ſibi placituram nouerat. Voluit igit eſſe virginē: de qua immaculata imaculatus ꝓcedēt oiu3 maculas purgatur⁹. Voluit ⁊ humilē de qua mitis ⁊ humilis corde ꝓdiret harū in ſe virtutū hoibus exēplum ſaluberrimum oſtēſurus. ℟. Ad nutum dñi nřm dictātis honorem: Sicut ſpina roſa3 genuit iudea mariā. ℣. Ut viciū virtus oppriment grā culpā. Sicut. Glia. Sicut.

❡ In. iij. noct. aña. Ueni in hortum meum ſoror mea ſpōſa: meſſui myrrhā cū aromatibus meis. ℗s.
Cātate. j. Añ Comedi fauū cū 34
melle meo: bibi vinū meū cu3 lacte
meo. ℗s. Dñs regnauit. exul. Añ. 34
Talis eſt dilectus meus ⁊ ipſe eſt
amicus meus filie hierlm. ℗s. Cā 34
tate. iij. ℣. Specioſa. Secundum matheum. cap. 4.

Liber generationis ieſu chriſti filij dauid filij habraam. Habraā genuit iſaac: iſaac autē genuit iacob. Et reliqua. Homel. beati hieronymi presbyteri. Lcō. vij.

In yſaia legim⁹. Generationē eius qs enarrabit? Non putem⁹ euāgeliſtā ꝓphete ꝯtrariu3: vt qd ille impoſſibile dixit

affatu hic narrarī icipiat:q2 ibi de generatione diuinitatis: hic vo de incarnatione dictum eſt. A carnalibus aūt cepit: vt per hoiem deū diſcere incipiamus. ℟. Regali ex progenie maria exorta refulget: Cui⁹ p̄cibus nos adiuuari mēte ⁊ ſpū deuotiſſime poſcim⁹. ℣. Corde ⁊ aīo chr̄o canamus gloriā in hac ſacra ſolēnitate p̄celſe genitricis dei marie. Cuius. Lcō. viij.

Filij dauid: filij abraham. Ordo p̄poſterus: ſed neceſſario commutatus. Si enim primum poſuiſſet abrahā ⁊ poſtea dauid: rurſus ei repetēdus fuerat abrahā: vt generationis ſeries texeretur. Ideo autē ceteris pretermiſſis horum filius nuncupatur: q2 ad hos tantum facta eſt de chriſto repromiſſio. ℟. Corde ⁊ aīo chr̄o canamus gloriam. In hac ſacra ſolēnitate precelſe genitricis dei marie. ℣. Cuꝫ iocunditate natiuitateꝫ ſancte marie celebremus. In hac. Lectio. ix.

Iudas autē genuit phares ⁊ zaram de thamar. Notādum eſt in geneologia ſaluatoris nullā ſanctarū aſſumi mulierum: ſed eas quas ſcriptura reprehēdit: vt qui propter peccatores venerat de peccātorib⁹ naſcēs oiuꝫ pctā deleret. Unde ⁊ in ſequentibus ruth moabitis ponitur ⁊ berſabee vxor vrie. ℟. Solem iuſtitie regem paritura ſupremum. Stella maria maris: hodie p̄ceſſit ad ortum. ℣. Cernere diuinū lumen gaudete fideles. Stella. Gloria. Hodie. ℣. Ora p̄ nobis.

¶ In laudi. aū. Natiuitas glorioſe virginis marie ex ſemie abrahe: orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. Aū. Natiuitas eſt hodie ſancte marie v̄ginis: cuius vita inclyta cūctas illuſtrat eccl̄ias. Aū. Regali ex p̄genie maria exorta refulget: cuius p̄cibus nos adiuuari mente ⁊ ſpiritu deuotiſſime poſcimus. Aū. Corde ⁊ animo chriſto canamus gloriā: in hac ſacra ſolennitate precelſe genitricis dei marie. Aū. Cū iocūditate natiuitatē ſcē marie celebremus: vt ipſa p̄ nobis intercedat ad dn̄m ieſum chriſtum. Cap. Ego q̄ſi. Hy. O glioſa. ℣. Elegit eam. Ad bn̄. aū. Natiuitatem hodiernā perpetue virginis genitricis dei marie ſolēniter celebremus: qua celſitudo throni proceſſit all'a. Ad tertiam capitulū. Ego q̄ſi. ℟. Sancta. ℣. Poſt partum. Ad ſextam capitulum. 241

Tranſite ad me oēs q̄ concupiſcitis me: ⁊ a gn̄atiōib⁹ meis adimplemini: ſpūs enim meus ſup mel dulcis ⁊ hēditas mea ſuper mel ⁊ fauū. ℟. Poſt partū. ℣. Specioſa. Ad. ix. cap. Eccli. ca. 24.

Qui audit me non cōfundetur: ⁊ qui operātur in Eccli. ca. 24.

me non peccabunt: ⁊ qui elucidant me vitã eternã habebũt. ℟. Specioſa. ℣. Elegit eã. ¶ Ad veſpe. ſuper pſal'. aña. Natiuitas
40 glorioſe. pſ. Dixit dominus. cũ ceteris ſicut in purificatiõe. Capitu hy⁹. vñ. vt in pmis veſper. Ad magt aña. Natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annũciauit vniuerſo mundo: ex te enim oꝛtus eſt ſol iuſtitie: chꝛiſtus deus noſter: qui ſoluens maledictionẽ dedit bñdictionẽ: ⁊ ꝯfundẽs moꝛtẽ donauit nobis vitã ſempiternã. ¶ Per oct. qñ de ipſis agit: ⁊ in octaua die inuitatoꝛium ſicut in feſto. Sequẽtes vero añe dicantur quotidie per octa. ad bñs ⁊ ad mgt vel ad mẽoꝛiã. Ad bñ. añ. Maria virgo ſemper letare: que meruiſti chꝛiſtum poꝛtare celi ⁊ terre conditoꝛẽ: qꝛ de tuo vtero protuliſti mundi ſaluatoꝛem. Ad magt aña.

Sancta maria virginum piiſſima: ſuſcipe vota ſeruuloꝛum aſſidua lapſos erige: errantes dirige: tremens coꝛroboꝛa: puſillamines confoꝛta: vt tibi ſemper referamus laudes: quas dei ſummi colimus genitricem.

¶ Tres lectiones ſequẽtes cũ alijs ſex de feſto legantur in oct. ⁊ quoties neceſſe fuerit infra octaua. ¶ Iſidoꝛus in libro de ortu eius. Lectio pma.

Maria que interpꝛetatur domina ſiue illuminatrix clara ſtirps dauid: virga ieſſe hoꝛtus cõcluſus: fons ſignatus: mater dñi: tẽplũ dei: ſacrariũ ſpũs ſci: vgo ſcã: vgo feta: vgo ante partum: vgo in ptu: vgo poſt ptum ſalutationẽ ab angelo accepit: ⁊ myſteriũ ꝯceptiõis agnouit: partus qualitatez requirens: ⁊ contra legem nature obſequiũ fidem non renuit. Lectio. ij.

Hanc dñs in cruce poſitus ꝑ ſanguinis teſtamẽtũ virgini cõmẽdauit diſcipulo: vt ipſuz mater hẽret vite comitẽ quẽ filius nouerat itegritatis eẽ cuſtodez. Hãc qdã coꝛpalis necis paſſione aſſerũt ab hac vita migraſſe ꝓ eo ꝙ iuſtus ſymeõ cõplectẽs brachijs ſuis chꝛm ꝓphetauerit dicens. Et tuã ipſi⁹ aiaz pertranſibit gladius. Lectio. iij.

Incertuz quidẽ eſt vtrum pro materiali gladio dixerit: an pro verbo dei valido ⁊ acutioꝛe omni gladio ãcipiti. Spãl'r tñ nulla docet hiſtoꝛia mariam gladij aiaduerſiõe pẽreptã: qꝛ nec obitus ei⁹ vſqꝫ legit: ꝙuis repiat ſepulchꝛũ. ¶ Sci gregoꝛ. Dio.

Sanctus martyr tuꝰ gorgoniꝰ ſua nos dñe itercessiōe letificet: τ pia faciat ſolēnitate gaudē. p. ¶ Scōꝝ pthi τ iacynthi m̄. Oro.

Beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ pthi τ hyacithi nos foueat dñe ꝑtioſa ꝯfeſſio: τ pia iugiter interceſſio tueat. p. ¶ Ex geſtis btē eugenie. L. j.

Prothus τ hyacinthꝰ domicelli beate eugenie illuſtriſſimi τ ſctiſſimi martyris τ epī alexandrini philippi quondam prefate ciuitatis ꝑfecti filie: cum ea in philoſophia τ oībus ſecularibus ſcientijs erudití: die quadā cū domina ſua ad villā pergentes: audierūt chꝛiſtianos pſallentes τ dicentes: Oēs dij gentiū demonia. Quibꝰ verbis cōpuncti ſtatuerūt mundū relinquere τ idola abnegare: vt chꝛiſtum dñm per ſanctam fidē imitari poſſent. Lectio. ij.

Beata igitur eugenia habitū femineum in virilem commutans: vna cum beatis prothο τ hyacintho ad quoddam monaſterium cōuolauit. In quo baptiçati τ religioſo habitu decorati: de die in diē in ſancta ꝯuerſatione proficientes: magnū ꝑſecutionis apicem ſunt adepti. Poſt bienniū āt abbate defuncto: beata eugenia eſt in abbatē ꝑfecta. Patre aūt τ mr̄e ac fratribꝰ ad fidē ꝯuerſis: ipſoq́ꝫ patre ꝑ fide chꝛi martyrio coronato: btā eugenia cū ꝓtho τ hyacintho ac mr̄e τ reliqua familia romam regreſſa multos quotidie cōuertebat. Lcō. iij.

Cumq́ꝫ baſiliſſam ex regali linea progenitam per prothū τ hyacinthū conuertiſſet: beata eugenia poſt innumera τ grauiſſima ſupplicia pro chꝛiſti nomine ſuperata capite ceſa eſt. Prothus vero τ hyacinthꝰ ad ſimulacrum perducti cū ſacrificare nollent: quin potius ipm ſimulachꝛū penitus cōſumpſiſſent: adeo vt nec etiam eius veſtigiū appareret: capitis obtrūcatione martyrium cōſummantes celeſtia regna perceperunt.

¶ In exaltatiōe ſancte crucis ſuper pſal. aū. O crux admirabilis: euacuatio vulneris reſtitutio ſanitatis. pſal. de oci. capitulum. Mihi abſit. ℟. Per tuā crucē. Hymnus. Salue crux ſctā. ℣. hoc ſignū crucis erit in celo. Ad mg̃t aū. Crux fidelis inter omnes arboꝛ vna nobilis nulla ſylua talē profert fronde floꝛe germine: dulce lignum dulces clauos dulce pondus ſuſtinet. Oratio.

Deus qui nos hodierna die exaltationis ſctē crucis annua ſolennitate letificas: preſta vt cuius myſterium in terra cognouimus

dic. 14
267
267

gnouimus

nouim⁹:ei⁹ redẽptiõis in celo
premia ꝯſeqmur.p. Eidemo. de
aci. ¶ Ad mat.inuit. Regẽ dñz
qui p crucis myſteriũ redemit mũ
dũ. Uenite adoremus. Hym. Sal
267 ue crux. ¶ In.j.noc.añ. Adora
mus te chriſte ⁊ bñdicimus tibi:q:
per crucem tuã redemiſti mundũ.
2 ps. Dñe dñs. Añ. Hoc ſignum
crucis erit in celo:cũ dñs ad iudi
7 candum venerit. ps. Dñe in vir.
Añ. Per ſignũ crucis de inimicis
8 nr̃is libera nos deus nr̃. ps. Dñi
eſt. ℣. Hoc ſignũ. Rabanus de
laude crucis libro pmo. Lcõ.j.

O Uere bona ⁊ ſctã crux xpi quis te rite totam enarrare poteſt:aut condigne laudare: q̃ celeſtium arcanorũ piaꝯ reuelatrix:myſteriorũ dei ſacra conſeruatrix:ſacramẽtorum xpi idonea diſpenſatrix? In te angeli gaudia ſua accumulata ꝯſpiciũt:in te hoĩes iura ſalutis ſue cognoſcũt:in te inferi iuſtã retributionẽ fraudis ſue perci piũt. ℟. Dulce lignũ dulces clauos dulce pōdus ſuſtinuit: Que ſole digna fuit portare preciũ huius ſeculi. ℣. Hoc ſignum crucis erit in celo cum dñs ad iudicandum venerit. Que ſola. Lectio ſcda.

O Bona crux pterita renouas:pñtia illuſtras:futura pmonſtras:pdita regris:inuenta cuſtodis:lapſa reſtituis:⁊ i viã pacis dirigis. Tu eterni regis es victoria celeſtis militie letitia:terrigenarũ q̃z potentia. O bona crux tu peccatorũ remiſſio: pietatis exhibitio meritorũ augmẽtatio. Tu infirmorũ remediũ laborãtiũ exiliũ:laſſorũ refrigeriũ. Tu cura egrotos medicãs: tu gaudiũ meſtos ꝯſolãs:tu ſanitas dolẽtes letificãs. ℟. Hoc ſignũ crucis erit in celo cũ dñs ad iudicandũ venerit:Tunc manifeſta erũt abſcondita cordis nr̃i. ℣. Cũ ſederit filius hoĩs i ſede maieſtatis ſue ⁊ ceperit iudicare ſclm per ignẽ. Tunc manifeſta. Lectio tertia.

O Bona crux: tu ſtatus recte credentiũ:tu firmitas bene operantium: tu beatitudo rite perſeuerantium. Et quicquid recte de redemptione mũdi poteſt cogitari:quicquid lingua rite loqui:ad laudem tuam decẽtiſſime poteſt adaptari:quia quicquid in te laudatur:crucifixo in te chriſto regi deputat. ℟. O crux glorioſa:o crux adorandã:o lignum pretioſum ⁊ admirabile ſignum: Per quod diabolus eſt

victus. Et mūdus chriſti ſanguine
redemptus. ℣. Adoremus crucis
ſignaculum per quod ſalutis ſum-
pſimus ſacramētū. Per quod ⁊ dia
bolus. Gloria. Et. In ſecundo no
cturno antiphona. Salua nos
chriſte ſaluator per virtutem ſancte
crucis: qui ſaluaſti petrum in mari
10 miſerere nobis. Pſalmus. Exal
tabo. Añ. Saluator mundi ſal
ua nos qui per crucem ⁊ ſanguinē
redemiſti nos: auxiliare nobis te de
precamur de⁹ noſter. Pſalmus.
17 Omnes gē. Añ. Adoremus cru
cis ſignaculum per qđ ſalutis ſum-
pſimus ſacramentum. Ps. Jubila
12 te. ℣. Per ſignum crucis de ini
micis noſtris. ℟. Libera nos deus
noſter. Lectio quarta.

Salue crux dei veneranda: q̄ ſapiētia lumē ⁊ doctrix orbis terrarꝫ es: q̄ ⁊ vera laus ⁊ amica virtus ⁊ clara philoſophia apud celicolas terrigenaſq; indeſinē ter viges: quā magis decet impe-rialem vocari thronū q̄ꝫ ſerui-le tormētum: quia imperator ⁊ rex noſter chriſtus regnum ſibi in te ⁊ poteſtatem in celo ⁊ in terra conquiſiuit: hoſtes ſupe-rauit ⁊ mundum deo reconci-liauit. ℟. Ecce crucem domini fu-gite partes aduerſe: vicit leo de tri-bu iuda. Radix dauid. ℣. Crux be-nedicta in qua triumphauit rex an-gelorum. Radix. Lectio quinta.

O Crux chri-ſtiani populi vexillum: framea qua cū hoſte fortiuimur bellū: te obſecro vt tua vir-tute pectus meum infir-mum benedicas vt dignis lau-dibus eterni regis in te trium-phum valeā decantare: quomo-do ſcilꝫ celeſtia ſimul ⁊ terrena vno federe cōiungas: pactū cō-firmes ⁊ mortis vincula diſſol-uas. ℟. Crux fidelis inter oēs ar-bor vna nobilis nulla ſylua talē ꝓ-fert frōde flore germie: Dulce lignū dulces clauos dulce pondus ſuſti-nuit. ℣. Super omnia ligna cedrorū tu ſola excelſior. Dulce. Lectio vi.

Virtus eſt animi habitus: nature decus: vite rō: morū nobilitas ⁊ moderatio. que cū-cta o ſctā crux religioſis hoib⁹ tradis: ⁊ cūcta ſimul bñplacita deo ⁊ ſalubria depromis arbor odoris ſuauiſſimi: ⁊ expanſione pulchrarū frōdiū latiſſima hort⁹ deliciarū incōparabilis effluēs vbertate largiſſima: floribus vir-tutum ⁊ folijs verborū iocūdiſſi-ma. ℟. Tuā crucē adoram⁹ dn̄e tuā glioſam recolimus paſſionem.

Miſerere nr̄i qui paſſus es pro no
bis. ℣. Adoram⁹ te xp̄e ⁊ bn̄dicim⁹
tibi:q: p crucē tuā redemiſti mūdū
Miſer. Glia. Miſ. ¶ In.iij.noc
An̄. Tuā crucē adoramus dn̄e:tuā
glioſaʒ recolim⁹ paſſionē : miſerere
26 nr̄i qui paſſus es p nobis. Ps. Mo
tus i iudea. An̄. Crucē tuā ado
ramus dn̄e ⁊ ſanctā reſurrectionem
tuā glificamus:ecce enim p crucem
venit gaudiū i vniuerſo mūdo. Ps.
34 Cātate. j. An̄. Crux alma fulget
per quam ſalus reddita eſt mundo:
crux vincit:crux regnat: crux repel
lit oē crimen all'a. Ps. Dn̄s reg.
34 exul. ℣. Adoram⁹te ch̄re ⁊ bn̄dici
mus tibi. ℟. Quia per crucē tuaʒ
redemiſti mundū. ¶ Anſelmus
in orone de cruce. Lectio.vij.

O Crux admirabilis:o lignū
pretioſum: o ſignuʒ vene
rādum:o crux glorioſa: non es
ſuſcipienda ſm crudeliū qui te
mitiſſimo parauerunt inſipien
tiſſimam impietatem:ſed ſecun
dū eius qui in te pepēdit ſapiē
tiſſimam pietateʒ. Nam ⁊ illi te
elegerūt:vt per te ſcelus īpieta
tis pperrarēt : ille te elegit vt p
te opus pietatis ↄſūmaret. ℟.
O crux benedicta.Que ſola fuiſti di
gna portare regem celorum ⁊ domi
num. ℣. O crux admirabilis eua
cuatio vulneris : reſtitutio ſanita
tis.Que ſola fuiſti. Lectio.viij.

I Lli te elegerunt vt iuſtum
morti traderent:ille vt peccato
res erueret a morte. Illi vt vitā
interficerent:ille vt morteʒ pe
rimeret. Illi vt ſaluatorē dam
narent:ille vt damnatos ſalua
ret. Illi vt viuificātē mortifica
rēt:ille vt mortuos viuificaret.
Illi inſipiēter ⁊ crudeliter: ille
ſapienter ⁊ miſericorditer. ℟.
Adoram⁹te ch̄re ⁊ bn̄dicimus tibi:
Quia per crucem tuā redemiſti mū
dum. ℣. Tuam cruceʒ adoramus
domine:tuam glorioſaʒ recolimus
paſſionem.Quia. Lectio nona.

O Crux admirabilis per te
infernus ſpoliatur: ⁊ per
te redemptis obturatur. Per
te demones terrentur: compri
muntur:vincuntur:conculcan
tur. Per te mundus renoua
tur atq; veritate lucente ⁊ iuſti
tia regnāte decoratur. Per te
humana natura peccatrix ē iu
ſtificata:damnata ſaluata:ancil
la tartari liberata:mortua reſu
ſcitata. Per te ciuitas illa i ce
lis reſtauratur. Sic itaq; in te
⁊ per te gloria manſit:in te per
te ꝟa ſpes mea. Per te anima
mea a vita veteri mortificetur:
⁊ in nouam reſuſcitetur. ℟. In.
Per tuam crucem ſalua nos chri
ſte redemptor: qui mortem noſtraʒ
moriendo deſtruxiſti. Et vitam re
ſurgendo reparaſti. ℣. Miſerere
noſtri ieſu benigne: qui paſſus es

clementer pro nobis. Et vitam resurgendo. Gloria. Et vitam. ℣. Dicite in nationibus. ℟. Quia domi nus regnauit a ligno. ¶ In lau. an. O magnū pietatis opus: mors mortua tūc ē. Qñ in ligno mortua vita fuit. An. Ecce crucē dñi: fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda radix dauid all'a. Aña. Nos autem gloriari oportet in cruce domini nři iesu christi. An. O crux admirabilis: euacuatio vulneris: restitutio sanitatis. An. Crux benedicta nitet dñs qua carne pependit: Atq3 cruore suo vlnera nřa lauit. Cap. hym. ℣. sicut in inuētione eiusdem. Ad benedictus aña. Super oīa ligna cedrorū tu sola excelsior: in qua vita mundi pependit in qua christus triūphauit: et mors mortē supauit all'a. Memoria de octa. Capl'a ℟ia ℣. ad horas sicut in inuētiōe eiusdē excepto ꝙ ℟ia et ℣. dicantur sine all'a. ¶ Ad vesper. aña. O magnum. ps. Dixit d. Cōfitebor. Beat⁹

40 vir. Lau. pueri. Lau. dñm oēs.

42 Cap. hym. ℣. vt in primis vesp. Ad magt aň. O crux bñdicta q̄ in te pependit saluator mūdi: et in te triūphauit rex angeloꝝ all'a. Memoria de octaua aña. Beatissime.

die. 14 ¶ Sctōꝝ marty. cornelij et cypriani. orō. Infirmitatē nostrā quesum⁹ dñe ꝓpitius respice: et mala omnia que iuste meremur sanctoꝝ tuorum cornelij et cypriani intercessione auerte. Per dominū. ¶ Ex gestis beati cornelij. Lcō prima.

Cornelius papa iussu decij cum suis clericis cōprehēsus exilio relegatur. Iterum autē reuocatus decio presentatur. Qui dū immobilis in christi fide permaneret: plumbatis et flagris cesus ad vltimum est decollatus. Hunc beat⁹ hieronymus iter viros illustres cōmemorat. Extāt autē quatuor eius epistole ad diuersos misse: que ecclesie catholice valde ꝓutiles sunt. ¶ Hieronymus de illustribus viris. Lectio scda.

Cyprianus afer carthaginēsis episcopus gloriose primum rhetoricam docuit. Exinde suadente cecilio pſbytero a quo et nomē sortitus est christianus effectus: omnē substantiam suam pauperibus erogauit. Ac post nō multū tpis electus in pſbyterū: etiam episcopus carthaginensis cōstitutus est. Huius ingenij superfluū est indicem texere: cum sole clariora sint opera eius. Lectio. iij.

Passus est igitur beatus cyprianus sub valeriano et galieno principibus octaua persecutione eo die quo rome beatus corneli⁹ passus fuit: sed

nō eodem anno. Ex geſtis eius.
Hic glorioſus pōtifex cum ſa-
crificare nollet a galerio ꝓcon
ſule capitalem ſententiam ac-
cepit. Qua ſententia perlecta
deo grās agens: ad locū decol-
lationis acceſſit. Ubi omnibus
clericis ſuis pro mercede aure
os vigintiquinqꝫ ſpiculatori da
ri mandauit. Decollatus igitur
die. 15. martyriū cōſūmauit. ¶ Sci ni
comedis presby. ꝛ marty. Oro.
Adeſto dñe populo tuo vt
beati nicomedis martyris
tui merita preclara ſuſcipiens:
ad impetrandam miſericordiā
tuam ſemper eius patrociniis
adiuuetur. Per dñm noſtrum
¶ Ex geſtis eius. Lectio. i.
Cum flaccus comes btām
felliculā vellet ſibi in ma
trimoniū copulare: ꝛ ipſa oino
reſiſteret: iuſſit eā diuerſis ꝑmū
cruciatibus torqueri: ꝛ tandē
in cloacam iactari. Huius cor
pus ſctiſſimū btūs nicomedes
presbyter nocte occulte rapuit:
ꝛ i domo ſua ſeptio ab vrbe mil
liario via ardeatina ſepeliuit.
Quod audiēs flacc⁹ L. ij.
comes fecit eū teneri: ꝛ
ad ſacrificandū compelli. Qui
cum diceret: ego non ſacrifico
niſi oipotenti deo qui regnat in
celis: nō his q in tēplo quaſi i
cuſtodiis clauſi cuſtodiuntur:

Cū igit hec ꝛ multo maiora cō
tra ſimulachra ꝑdicaret: iuſſus
eſt plūbatis diutiſſime cedi do-
nec emitteret ſpm̄. Lectio. iij.
Cum ergo ſpm̄ deo reddi
diſſet: iuſſit idem flaccus
corpus ei⁹ in tyberim ꝓiici. Ju
ſtus autem eiuſdem beati nico
medis cleric⁹ corpus eius colle
git: ꝛ duxit ad horticellū ſuum
iuxta muros via numentana: ꝛ
illic ſepeliuit illud. Quo in lo
co orantes dñm ꝯſequunt que
poſtulāt interuentu beatiſſimi
martyris nicomedis: q paſſus
eſt pro noie dñi nr̄i ieſu chriſti.
¶ Sancte euphemie ỽginis ꝛ die. 16.
mar. Oro.

Omnipotēs ſempiterne deus: qui infirma mūdi eligis vt fortia queqꝫ confundas: concede ꝓpitius: vt q
beate euphemie virginis ꝛ mar
tyris tue ſolēnia colimus: eius
apud te patrocinia ſentia-
mus. Per dominū. ¶ Ex ge
ſtis eius. Lectio prima.
In vrbe calcedonia euphe
mia virgo filia ſenatoris cum
chriſtianis ad iudicē ꝓperauit.

⁊ xp̄m publice ↄfitēdo eoꝝ aīos
ↄfortabat. Cū aūt iudex xp̄ia-
nos ſucceſſiue occideret vt alios
ſic terreret: virgo clamabat ſe
pati iniuriā a iudice. ꝙ cū eēt
nobilis ei ignotos ⁊ aduenas
aūferret. Deinde cū eā alapis
duriſſime ceſam iudex ſequeret
in carcere vt eam opprimeret:
nullatenus intrare valēs arre-
ptus a demone vix euaſit. R. ij.

Tunc educta poſita eſt ſu-
per totā. Sed nutu dei ar
tifex rote eſt cōminutus: ⁊ ipſa
illeſa ſup rotam remanſit. Pa
rētes vero artificis ignem rote
ſuppoſuerūt. Sed poſt incēdiū
rote ipſaꝫ ſolutā ab angelo ſeor
ſum ſtantē incolumem cōſpexe-
runt. Cum aūt quidam manuꝫ
ad eaꝫ mitteret: ſtatim paralyſi
diſſolutus: vix inde ſemiuiuus
ereptus eſt. Lectio .iij.

Deinde cū ſupra petram
poneretur vt quaſi oliua ↄtere
retur ⁊ oraret: lapides in cine-
res rediguntur. Poſtmodum
vero cū ad beluas marinas ⁊
vrſos ⁊ leōes ꝓiecta: illeſa ma-
neret: a carnifice gladio trāſfi-
git: ⁊ ipſe a leone ꝓtin⁹ deuorat.
Seqnti nocte iudex furens ⁊
ſeipm comedēs mortuus eſt in
uētus. Propter qđ mlti iudei
⁊ gētiles crediderūt in xp̄m: ⁊
ipſa cū honore in calcedonia ē
ſepulta. ¶ Sci lamberti epi ⁊ mar. Oro. die. 17

DA q̄ſum⁹ ōps de⁹: vt
qui bti lam
berti marty
ris tui atq3
pontificis
ſolēnia coli
mus eius a
pud te inter
ceſſionibus adiuuemur. ¶ Ex
geſtis eius. Lectio p̄ma.

Beatus lambertus nobilis
genere: ſed ſanctitate nobilior
a primeuo etatis ſue tempore
literis eruditus: propter eius
ſanctitatem ab omnibus ama-
batur. Unde in ep̄atu traiectēſi
meruit ꝓmoueri. Quem rex ſu
per oēs ep̄os diligebat ⁊ hono-
rabat. Creſcente autē inuidia
ſuoꝝ inimicoꝝ iniuſte ab ep̄atu
depoſitus fuit. Qđ ille patiēter
ferens igreſſus eſt monaſteriū:
⁊ ibi quinq3 annis optime con
uerſatus eſt. Lectio .ij.

Quadā vero nocte ad ora
tionem ſurgens ignoranter in
pauimento ſonuꝫ fecit. Quod
audiēs abbas dixit. Quiſqs hoc
ſonū fecit ſtati vadat ad crucē.
Statiq3 lābert⁹ diſcalciat⁹ in ci
licio ad crucem abijt: ⁊ ibi vſq3
poſt māe i glacie ⁊ frigoꝛ ſtetit

Abbas aūt cōperiēs illū cū aliis nō adeſſe: intellexit q̄ ille fuerat lābert⁹ q ad crucē ierat. Euocat⁹ āt cū abbas ab eo veniam peteret: nō ſolū indulſit ſ; etiā de bono patientie ei ⁊ fratrib⁹ ſolēniter predicauit. Lectio.iij.

Poſt ſeptennium autē iubente pipino in ſua ſede reſtitutus ē. Quē duo maligni grauiter inſectari ceperunt. hos aūt amici epi ſicut meruerāt interemerūt. Cum aūt pipinus rex quādam meretricē teneret ipſu; beatus epiſcopus grauiter reprehēdit. Dodo aūt quidam conſanguineus eo⁊ qui occiſi ſunt ⁊ frater illius meretricis domeſtic⁹ aule regie: congregato exercitu domū epi circūquaq; obſedit: ⁊ tandē beatu; virum in orōne perſiſtētē crudeliter interemit. Cuius corpus in cathedrali eccleſia a ſuis famulis delatu; eſt nauigio: ⁊ cum multa ciuitatis meſtitia ſepulture traditū fuit.

die. 21 ¶ In vigil. ſcti matthei apli ⁊ euāgeliſte. Lcō.j. vel. vij. ſi dnica fuerit. Secūdū lucam.

cap. 5. In illo tēpore: Uidit ieſus publicanum nomine leui ſedētem ad theloneu;: ⁊ ait illi. Sequere me. Et reliqua. Omelia venera. bede presbi. Lectio.j.

Ad theloneū ad curam diſpenſationēq; vectigaliu; dixit. Thelos eni grece latine: vectigal noiat. Idem aūt leui: q ⁊ matthe⁹ eſt. S; lucas marcuſq; ppter verecūdiā ⁊ honorē euāgeliſte nomē ponere noluerūt vulgatū. Lectio.ij. vel.viij.

Ipſe autē mattheus iuxta illud quod ſcriptu; eſt: Juſtus accuſator ſui ē in principio ſermonis mattheum ſe ⁊ publicanum nominat: vt oſtendat legētibus nullū debere conuerſum de ſalute diffidere: cum ipſe de publicano in apl'; : de theloneario in euāgeliſtā ſit repēte mutatus. Lectio.iij. vel.ix.

Et relictis omnibus ſurgens ſecutus eſt eū. Intelligēs ergo mattheus qd ſit veraciter dominum ſequi relictis omnibus ſequitur. Sequi enim imitari eſt. Ideoq; vt pauperē chriſtum non tam greſſu q̄; affectu ꝓſectari potuiſſet: reliquit propria q rape ſolebat aliena. Ad veſp. ſicut vni⁹ euāgeliſte. Oro.

Da q̄s omnipotens deus: vt beati matthei apli tui ⁊ euāgeliſte quā preuenim⁹ venerādā ſolēnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutem. Per.

¶ Ex geſtis eius. Lectio.j.

Cum duo magi jaroes ⁊ arphaxat ethiopiā demētarēt in tantā ſuperbiam erupērūt q̄ ſe ab oib⁹ q̄ſi deos adora

ri fecerunt. Beatus itaqꝫ mat thꝫus vrbē in qua erat ingreſſus ꝛ apud eunuchū candacis regine queꝫ philippus baptiꝫauerat hoſpitatus: ita magorum ꝟſtigia detegebat: ꝙ quicquid illi in perniciem hominum faciebant ipſe ad ſaluteꝫ omniū deſtruebat. Lectio ſecunda.

Plurimis aūt ibidē baptiꝫatis die quadā cū de glia dei ap̄lo loq̄ret: ecce ſubito tumultus exortꝰ eſt: in quo filiꝰ regis mortuus plāgebat. Qui cū a magis aſtātibꝰ ſuſcitari non poſſet: ſuadebāt regi ꝙ edificato filio eiꝰ tēplo ꝯſtrui ꝛ fabricari ſimulachꝝū oporteret. Predictus autē eunuchus magos faciens cuſtodiri: iubente rege ſanctū mattheum cum honore adduxit. Lectio tertia.

Proſternēte aūt ſe ei regina ꝑ filio: apoſtolus facta oratione eū ꝯtinuo ſuſcitauit. Cuꝫ autem ex iuſſu regis oēs ad euꝫ quaſi ad deum adorandū ꝯfluerent populi: ille eorum ignorātiaꝫ ſic corripuit: ꝛ eoꝝ aīos ſic vertit vt de auro ꝛ argēto qd̄ ei attulerant eccleſiam vbi ꝯuenirent infra. xxx. dieꝝ ſpatium conſummarent. Baptiꝫati aūt ſunt rex ꝛ regina ꝛ ſui. L. iiij.

Cum aūt ſetus mattheus in ea annis vigīti tribus ſediſſꝫ ꝛ totā egyptū ad fidem dn̄i baptiꝫatis oībus ꝯuertiſſet: hirtacꝰ rex ſuccedēs regi p̄dicto ꝛ ephigeniā filiā eiꝰ quaꝫ ap̄ls iam xp̄o dicatā pluſq̄ꝫ ductētis virginibꝰ p̄fecerat habere concupiuit vxorem: ꝛ promiſit ap̄lo dimidiū regni ſui ſi eaꝫ ſibi faceret i matrimonio copl'ari. Lcō. v.

Cum aūt apoſtolus cōgregatis virginibꝰ preſente rege ꝛ ephigenia: diu de bono matrimonij loqueret: putabat rex hoc eum dicere vt ephigeniam ad coniugium inclinaret. Sed ille facto ſilentio ſic ſubiunxit. Cum bonum inquit ſit matrimonium: bene ſcītis vos aſtantes ꝙ ſi ſponſa regis aliquis ſeruoꝝū regis vſurpare preſumat: non ſolū regis offenſam ſed mortem meretur: nō qꝛ duxit vxorē ſed quia vxoreꝫ dn̄i ſui accipiens matrimonium eius temere violare p̄ſūpſit. Ita ꝛ tu rex ſciēs ephigeniam ſponſam eſſe regis celeſtis ſacro velamine conſecratā: quō auſus es ſponſam potētioris regis te velle tibi in matrimonium copulare? Lectio. vj.

Ad hunc ſermonē rex furibundus abſceſſit. Poſt miſſam vero celebratam apoſtolus directo a rege ſpiculatore lācea ꝯfoꝛatus martyriū cōſū-

manuit. Populi vo domū regis incēderūt. Qui fcūs leproſus ꝓprio mucrōe ſe necauit. Filiꝰ vo eiꝰ factꝰ eſt iſanꝰ: ⁊ frat ephigenie ſucceſſit i regnū. Ephigenia vo cuncta q̄ habebat dedit pauperibꝰ: ⁊ in eccleſias fabricandas. Magi vero fugerunt in perfidem. Martyrium vero apoſtoli cū gloria eſt a fidelibꝰ

die. 9. celebratum. Scdm mattheum.

In illo tēpore: Cum tranſiret ieſus vidit hominem ſedentem in theloneo mattheū nomine: ⁊ ait illi: Seqre me. Et reliqua. Homelia venerabilis bede pſbyteri. Lectio. vij.

Ex electione euāgelica audiuimus: quod ſedentem in theloneo mattheum et temporalibus curis intentum repente dominus miſeratus vocauit: ⁊ de publicano iuſtum: de theloneario diſcipulum fecit. Quem etiam proficientibus eiuſdem gratie incrementis de communi diſcipulorum numero ad apoſtolatus gradum promouit. Lectio octaua.

Nec ſolum predicandi verumetiam ſcribendi euāgelium illi miniſterium commiſit: vt qui terreſtrium curā omiſerat celeſtium eſſe talentoꝝ diſpēſator inciperet. Quod ob id vtiq; prouidentia ſuperna fieri diſpoſuit: vt nullum enormitas peccatorum: nullum numeroſitas ſcelerū a ſperanda venia reuocaret: cum hunc tantis mundi nexibus abſolutum tam celeſtem factū ꝓſpiceret: vt cōicato cū angelicis ſpiritibus vocabulo: euāgeliſta nominaret̄ ⁊ cet.

Vidit inquit Lectio. ix. ieſus hoiem ſedentem in theloneo mattheū noie. Vidit aūt nō tā corporeo intuitu q̄ƺ interne miſerationis aſpectibus: qbus ⁊ petrū negantē vt reatū ſuum agnoſceret: ac deflere poſſet aſpicere dignatus eſt: qbus populuƺ ſuū egyptiaca ſeruitute depreſſuƺ vt eriperet reſpexit dicens ad moyſen. Videns vide afflictionē populi mei q eſt in egypto ⁊ gemitum eoꝝ audiui: ⁊ deſcendi liberare eos. Ad laudes ⁊ ad alias horas. Orō.

Beati matthei apoſtoli tui ⁊ euāgeliſte dn̄e precibus adiuuemur: vt quod poſſibilitas nr̄a nō obtinet: eius nobis interceſſione donet̄. p. Cetera ſicut in cōi vnius euangeliſte.

¶ Scti mauricij ſocioꝝq; ei⁹.

Oro. Annue q̄s o̅ps de⁹: vt nos ſcōꝝ martyꝝ tuoꝝ mauricij: exuperij: cādidi: vitalis: inocētij: ac ſocioꝝ eorūdē letificet feſtiua ſolēnitas: vt q̄rū ſuffragijs nitimur: natalitijs gliemur. p. ¶ Ex geſtis eoꝝ q̄ ſcripſit eleutheri⁹ lugdunē. archie.

L. j. Diocletianus iperator audiēs multas gētes romano iperio rebellāte ad cōſortiū impij vel laboris herculē tum maximianū olim cōmilitonem ſuū ceſarē fecit: eumq; cōtra gallias deſtinauit. Cū quo ad ſupplementū exercitus legionē thebeā ex oriētalibus militibus ire iuſſit: que legio ſex millia ſexcentos ⁊ ſexaginta ſex milites habebat. Lectio. ij.

Erant autē due thebe: vna in grecia: alia in egypto. hec egypti ciuitas nobiliſſima ⁊ opulentiſſima cētū portas habuit: ⁊ ſuper nilū fluuiū ſita fuit. Ab hac ciuitate milites illi dicti thebei chriſtianitatē oriētali more ſuſceperant a ſancto zabdo hieroſolymitāo epō ⁊ apud ſanctū marcellinū papam rome ita ꝯfirmauerunt: vt ante gladijs interire vellent q̄ fidē xp̄i violare. Lcō. iij.

Hi ergo cum maximiano montes alpiū tranſmeantes: in quadā grata planicie ꝯſederūt. 34
Et audientes ceſares precepiſſe vt omnes ſui immolātes idolis: fidē ei militie contra hoſtes 35
⁊ contra xp̄ianos precipue cuſtodirent: nolentes tanto ſceleri obedire octo millib⁹ ab octodoro vbi erat exercit⁹ receſſerūt.

Maximian⁹ vero Lcō. iiij. hec audiēs: legionē ad iuramentū ⁊ ſacrificium reuocari precepit. Sed legio vtpote chriſtiana hoc ſe facere nō poſſe rn̄dit. Tunc ceſar ira ſuccenſus ſuam ⁊ deoꝝ ſuoꝝ iniuriam vindicaturus: miſſis militibus decimum quēq; illorū imperat decollari. Sancti vero quodāmodo cōcertabant: vt alter ante alter poſſet mori. Lectio. v.

Tunc ſanctus maurici⁹ reſidentes confortans alloquitur: vt conſtanter quod cōceperant conſummarent: exemplo ſocioꝝ ⁊ deuotione fidei adhortatur. Horū aūt firmam ſententiam cū imperatori milites nūciaſſent: ille ꝯtinuo remādauit: vt iterato quēq; decimum trucidarent. Lectio. vj.

Quo facto exuperi⁹ ſignifer cū duce mauricio exhortationem replicat. Qui validiſſime ꝯfortati: ꝓiectis armis nuda corpora offerentes oēs vna ſnia circūquaq; a miſſis militi

bus trucidantur. Oībus autem
ſic occiſis ſingulis eoꝛuꝫ preda
diuiditur: ⁊ ad epulandū victo
res reſident. Lectio. vij.

VIdētes aūt quendā ſenē
noīe victorē p locū illū foꝛtui
tu trāſeūtem: cauſa pietatis ad
epulandum inuitant. Ille vero
regrere cepit quomō in tantis
ſtragibus occiſoꝝ poſſent cum
gaudio epulari. Et audiuit a
quodā ꝙ chꝛiſtiani ceſi eſſent:
eo ꝙ deoꝝ cerimonijs ⁊ roma
noꝝ iperio contrairent. L. viij.

AD hec ſuſpirās igemuit:
⁊ ſe tandiu vixiſſe con
queſtus in illoꝛū conſoꝛtio tūc
eſſet ſe foꝛe btiſſimū indicauit.
Unde eum ꝙ xp̄ianus eſſet ꝑ
ſiſtentē occidūt. Maximianum
aūt inde ꝓgreſſum cū hꝫ inuit⁹
imꝑio reſignaſſet: ⁊ genero ſuo
ꝯſtātino iaꝫ regnante moꝛtē in
tēderet deꝓrehenſo dolo iugula
tū diro ſupplicio gemerūt. L. ix.

POſt longum vero tempus
cū ſancti ſua coꝛpoꝛa theo
doꝛo agaunenſi epiſcopo reue
laſſent ⁊ fideles in honoꝛe eoꝝ
eccleſiam conſtruxiſſent: Mu
lier quedā abbati loci filiū ſuū
erudiendū tradidit: quē in bꝛe
ui defunctū ſingulis dieb⁹ plan
xit. Huic tandē apparēs mauri
cius dixit. Noli flere filium vt
moꝛtuū: ſed ſcias eum habitare
nobiſcū. Quod ſi volueris ſci
re: cras ⁊ oībus diebus ſurgēs
ad matutinas vocē eius audies
inter choꝛos pſallentium mona
choꝝ. Quod illa euigilās fecit
⁊ ſic ſemper verū eſſe quod ſan
ct⁹ dixerat cōpꝛobauit. ¶ Scō
rū marty. coſme ⁊ damiani. oꝛo.

PReſta q̄s oīps deus: vt qui
ſcōꝝ martyrū tuoꝝ coſme
⁊ damiani natalitia colimus: a
cunctis malis iminētib⁹ eoꝛum
interceſſionib⁹ liberemur. Per
Ex geſtis eoꝛum. Lectio. j.

SUb diocletiano ⁊ maximia
no i egea ciuitate licie ſan
cta theodoꝛa duos geminos coſ
mā ⁊ damianū genuit ⁊ ſacris
literis erudiuit. Ipſi autē tan
tā a ſpū ſcō gratiā curationum
habebant ꝙ oēm egritudinem
etiā a iumentis ⁊ ab humanis
coꝛpoꝛibus expellentes a nemi
ne quicꝙ̄ accipiebant: ſꝫ ſicut
donū dei gratis acceperāt: gra
tis dabant. Lectio. ij.

HUnc matrona quedaꝫ no
mine palladia: cū omnem cen
ſum ſuuꝫ fruſtra in medicis ex
pendiſſet ad eos recurrit: ⁊ con
feſtim ſanata cum ſciret eos ni
hil accipe occulte obtulit ſan
cto damiāo nō ꝙ cupiditati ſꝫ
potius ſanctitati conuenire. Et
cuꝫ nollet accipere: voluebat ſe
ad pedes eius. Et ſacramentis

terribilibus conſtrictus ſuſce-
pit munus:ne ſpernere videret
nomē dn̄i p qd̄ fuerat adiurat⁹

Hoc cū ſcūs coſmas L.iij.
cōperiſſz:valde triſtat⁹ eſt.
Vn̄ pcepit ne corp⁹ ei⁹ cū ipſo
ſepelirēt. Sed in ipſa nocte ſan
cto coſme dn̄s apparuit dicēs.
Quare hoc dixiſti propter mu
nus qd̄ accepit? Nō eni merce
dis grā:ſed pp̄ter nomē meuz

Adiuratus ſuſcepit. L.iiij.
Refect⁹ igit̄ liſias audiēs
vitam et actus eoꝝ: iuſſit eos fe-
ſtinanter ad ſe duci. Et videns
eos xp̄ianos:iuſſit vt imolarent.
Cū aūt oino imolare cōtemne
rēt victis manib⁹ et pedibus ter
quent̄:et adhuc imobiles i ma-
re mittunt̄. Sz ſtatiz ab angelo
ſoluti et de mari electi: illeſi aū
preſidem ſtatuunt̄. Lectio.v.

Tunc ait illis preſes. Que
ſunt maleficia vrā? Doce-
te me:et ſeq̄r vos. Et hoc dicto
ſtatim duo demones affuerunt:
et cū in facie grauiſſime cecide
runt. Cū ergo ſancti oraſſent et
demones abſceſſiſſēt. ait preſes.
Videte qualiter dij irati ſūt cō
tra me:quia vos dimittere cogi
tabam. Jam non patiar vos:ni
ſi ſm iuſſa imperatoꝝ acquie-
ueritis culture deoꝝ. Lcō.vi.

Et his dictis in carcerem
mittunt̄:et ſeq̄nti die duz
manerēt imobiles i ignē copio
ſuz iactant̄. Sz cū ibi q̄ſi i pra
tello pſallerēt:ab egreſſa flāma
paganoꝝ plurimi cōburuntur.
Iterū ergo iubent̄ i eculeo ſu
ſpendi:ſz angelo ipos cuſtodiē-
te fatigatis icēdio miniſtris aū
pſidez deponunt̄ illeſi. Et tunc
affixi crucib⁹ lapidantur. Sed
miniſtri a repulſis virtute del la
pidibus vulnerātur. Lcō.vij.

Tunc pſes iuſſit eos a q̄tu
or militib⁹ ſagittari. Sz re
uolātib⁹ ſagittis gentiliū pluri
mi ſunt occiſi. Vn̄ pſes videns
in oib⁹ ſe ꝯfuſū iuſſit eos veloci-
ter decollari. Memores vero
xp̄iani vbi qd̄ dixerat ſcūs coſ-
mas:ne in vnum ſepelirentur:
cogitabāt quomodo vel vbi vel
lēt ſci martyres ſepeliri. Subi-
to ergo camelus aduenit:et hu
mana voce pclamās eos i vno
loco ſepeliri pcepit. L.viij.

Quum qdā ruſticus poſt la
borē meſſis agro ore dormiret
ſerpens in vētrē ei⁹ ingreſſus ē.
Cū āt ſero i lecto iaceret: mox
a ſerpēte grauiter cruciat⁹:vo-
ce q̄ poterat ſcōs coſmam et da
mianū in auxiliū inuocauit. Sz
cū paulati grauius torqueret̄:
ad eccleſiam ſanctoꝝ cucurrit.
Et ſic exaudit⁹ eſt:q ipſo ſubi-
to dormiēte ſerpens ſicut intra
uerat per os eius exiuit. L.ix.

Rome in eccleſia ꝑdictoꝝ martyrum cum quidam matricularius in crure morbū grauiſſimum incurriſſet: nocte quadam apparentes ei martyres: vnus cum cultello alter cū pyxide inſeruerūt ei coxā mauri cuiuſdam: vt ſibi videbatur. Quod cum euigilans inueniſſet factum in veritate ⁊ viſionē narraſſet: venit ad locum vbi maurus ille iacebat: ⁊ inuenit coxā ſuam remotam: ⁊ coxam
Die. 28 illius in eo inſertã. ¶ Sancti venceſlai martyris. Oratio.

Preſta queſumus omnipotēs deus: vt qui beati venceſlai martyris tui natalitia colimus: a cūctis malis īminētibus eius interceſſione liberemur. Per dominū noſtrū. Lcō.j.

Sanctus venceſlaus dux boemorum fuit. Sic autē deum dilexit: vt ſpretis reb⁹ ſeculi: ſpiritualibus ſe manciparet. Erat enim in iudicio rect⁹: in oratione deuotus pietate cō patiens: Sic omnes pauperes diligebat: quaſi charitatis viſceribus ſingulos concepiſſet. Lectio.ij.

Cum autem ſemel ad imperatoris curiam cum aliis principibus poſtremus aduenisset ⁊ ob hoc indignati alij principes locū ſibi ad ſedendum dare nullatenus decreuiſſent: cum ſubito vir dei intrauit viderunt crucē aureā in fronte ipſius: ⁊ hincinde angelos ipſum comitantes. Cui ceſar hoc viſo mox aſſurgens ipſum magno cum honore ſuſcepit: ⁊ deinceps pre omnibus honorauit. Lectio tertia.

Interea frater eius quē adhuc ferox gentilitas detinebat cū ceteris infidelibus magnū celebrauit conuiuiū: ⁊ ſanctum venceſlaū inuitauit in dolo. Quo pacto crudeli ꝯuiuio ꝓperantē ad eccleſiā more ſolito ſctm̄ dei frater eius furore fratricidij ebrius magis ꝙ̄ vino cū infideliū turba proſequitur: ⁊ procūbentem ante fores ecclie ⁊ orātē velut alter cayn crudelis occidit. Cuius animā mox ſancti āgeli ad celeſtia detulerunt. Et ſanguis eius in loco paſſionis effuſus q̄ſi clamās cōtra fratricidā: per multa annoꝝ curricula: nec abradi potuit nec abſtergi. ¶ Sancti mi Die. 19
chaelis archāgeli ad veſperas ſuper pſalmos aña. Dum com-

mitteret bellum draco cū michae
le archangelo audita eſt vox millia
milliū dicentiū: ſalus deo nr̄o alla.
41 ps. Lau. pue. cū ceteris cap.
Apoc. cap. 1. Significauit de⁹ q̄ oportet
fieri cito loq̄ns p angelū
ſuū ſeruo ſuo ioānı q teſtimoniū
phibuit v̄bo dī z teſtimoniū ie
ſu xp̄i q̄cunq; vidit. R. Te ſem.
Tibi xp̄e ſplēdor ix. Hy⁹.
patris vita v̄t⁹ cordiū: in cō
ſpectu āgelorū votis voce pſalli
m⁹: alternātes: pcrepādo melos
dam⁹ vocib⁹: Collaudam⁹ ve
nerātes oēs celi milites: ſz p̄ci
pue p̄matē celeſtis exercit⁹: mi
chaelē in v̄tute pterētē çabulū.
Quo cuſtode procul pelle rex
chr̄e piiſſime: oē nefas inimici
mūdo corde z corpore: padiſo
redde tuo nos ſola clementia.
Gloriā patri melodis pſone
mus vocib⁹: gloriā chriſto cana
mus gloriā paracleto: qui tri
nus z vnus deus extat añ ſecu
la. Amē. V. Stetit angelus iuxta
aram templi. R. Habens thuribu
lū aureū in manu ſua. Ad mḡt
añ. Dum ſacrum myſterium cerne
ret ioannes: archangelus michael
tuba cecinit: dignus es domine de
us noſter accipere librum z ſoluere
ſignacula eius alleluia. Oratio.
Deus qui miro ordine an
gelorū miniſteria homi
numq; diſpenſas pcede ppitius
vt quibus tibi miniſtrantib⁹ in
celo ſemper aſſiſtitur ab his in
terra vita noſtra muniat. Per.
¶ Ad matutinū inuitato. Regem
angelorū dn̄m: Venite adoremus.
Hy⁹. Tibi chr̄e. ¶ In. i. noc. ſupra
añ. Stetit āgelus iuxta arā tēpli:
habens thuribulū aureū in manu
ſua. ps. Verba. Añ. Aſcendit fu 1
mus aromatum in conſpectu dn̄i:
de manu angeli. ps. Domine dn̄s. 3
Añ. Michael archangele veni in
adiutoriū pplo dei. ps. In dn̄o. 3
V. Stetit angelus. ſup in vā. l. i.

Preſentis diei glorioſa ſolēnitas
etſi generaliter omniū beatorū ſpirituum me
moriā z laudem contineat ſpecia
liter tamen beatiſſimi archan
geli michaelis dedicatio dicit:
ex eo q̄ hac die locum in mon
te gargano poſitum a ſe dedica
tum fuiſſe ipſe michael archā
gelus reuelauit. R. Factum eſt
ſilentiū in celo dū cōmitteret bellū
draco cum michaele archāgelo au
dita eſt vox millia millium dicen
tium: ſalus z honor z virtus: Omni
potēti deo. V. Millia milliū mini

ſtrabant ei: et decies centena millia
aſſiſtebant ei. Oipotenti. Lectio ij.
Est eni in loco illo eccl'ia
ipſi9 archágeli et ope ɔdi
ta et noie ɔſecrata. Hác enim ad
ɔmerédá mortalibus ibi ſuper-
norú ciuiú ſocietatem propria
manu ɔdere dignatus eſt. Uer-
tice ſiquidem montis excelſi poſi-
ta: et corpore eiuſdé ſaxi inſtar
ſpelunce excauata oſtédit. R.
Stetit angelus iuxta aram templi
habens thuribulum aureum in ma
nu ſua et data ſunt ei incéſa multa:
Et aſcédit fumus aromatum de ma
nu angeli in conſpectu domini. V.
Factum eſt ſilentium in celo: et ac-
cepit angelus thuribulum et imple
uit illud de igne altaris. Et aſcédit
fumus aromatum. Lectio iij.
Hanc ſiquidé eccl'iam a btó
archágelo fuiſſe dedicatá
ſequéti ɔſtat reuelatione mon-
ſtratú. Cú eni ſypontini ciues
magnifica potiti victoria ab ad
uerſariorum cede ad pdictá eccle
ſiá regreſſi eſſent: dubitare cepe
rút utrú pdictú locú igredi vel
prius dedicare deberent. Dubij
aút ſuper hac re conſulút epm.
R. Hic eſt michael archágelus pn
ceps militie angelorum. Cuius ho-
nor preſtat beneficia populorum. Et
oratio perducit ad regna celorum. V.
Archangele chriſti per grám quam
meruiſti: te deprecamur ut eripias
nos a laqueo mortis: Cuius. Glia
Et oro. ¶ In .ij. noc. aú. Micha
el prepoſitus paradiſi: quem honori-
ficát angelorum ciues. Ps. Dñe gs. 4
Añ. Glorioſus apparuiſti in con-
ſpectu dñi: propterea decoré induit te
dñs. Ps. Exaltabo te dñe. Aña. 10
Angel9 archágelus michael dei nú
cius de aiab9 iuſtis ſuſcipiédis. Ps.
Oés gé. V. Aſcédit fumus aroma 17
tú in ɔſpectu dñi. R. De manu an
geli. L. iiij.

Epi-
ſcop9
do ſup his
duxit papá
pelagiú có-
ſulendum.
Qui reſpó-
dit. Si ho-
mo illas ec-
cleſiam de-
dicare deberet: hoc illo maxime
die quo victoria data eſt: hoc é
octauo idus maij fieri oporte-
re. Si vero aliter ſctó michaeli
placuerit: ab ipſo eſt ſuper hoc
eius regréda volútas. R. Uenit
michael archágelus cú multitudi-
ne angelorum: cui tradidit de9 aías ſcó
rú. Ut pducat eas in paradiſú exulta
tionis. V. Data eſt ptás archágelo
michaeli ſuper aías ſctórum. Ut. L. v.
Iſtantib9 aút epiſcopo et
ciuib9 triduano ieiunio: mi
chael in hac die apparuit epo.

dicēs. Nō ēſt opus vobis quaꝫ
ego edificaui dedicare ecc̄liam.
Ipſe enim qui ꝯdidi dedicaui.
Precepitq̃ʒ vt die ſeq̄nti locū
cū pp̄lo ingredicēs: ipſm ꝓcibus
frequētarēt. ℟. Archāgeli micha
elis interceſſiōe ſuffulti te dn̄e dep̄ca
mur. Ut quos honore ꝓſeqmur ꝯtin
gamus ⁊ mēte. ℣. Perpetuū nobis
dn̄e tue miſeratiōis p̄ſta ſubſidiū q
bus ⁊ angelica p̄ſtitiſti ſuffragia nō
deeſſe. Ut quos. Lcō. vi.
Editq̃ʒ ei p̄dicte ꝯſecra
tiōis ſignū: vt ſcilꝫ ab oriēte per
poſterulā aſcēderēt: ⁊ ibidē veſti
gia hois impreſſa marmori inue
nirēt. Hanc igiẜ ep̄s ⁊ vniuer
ſus pp̄ls ad locū veniūt. Et in
trogredientes cryptā magnā ⁊
tria altaria inuenerūt. Quorū
duo in auſtrali parte erant: ter
tiū v̄o in oriētali venerādū q
dē ⁊ rubeo pallio circumiectū.
℟. Fidelis ſermo ⁊ oī acceptione
dign⁹: michael archāgelus pugna
uit cū diabolo: Gr̄a dei ille victor i
celis extitit: Et illi hoſti antiquo pa
tuit ruina magna. ℣. Gaudēt an
geli: letanẜ archāgeli: ⁊ collaudāt in
celis filiū dei. Gratias. Glia. Et illi.
¶ In. iij. noc. añ. Cōcuſſū ē ma
re ⁊ ꝯtremuit terra: vbi michael ar
changelus deſcendebat de celo. p̄s.
34 Dn̄s reg̃. exul. Añ. Data ſunt ei
incēſa multa: vt adoleret ea añ alta
re aureū: qđ eſt añ oculos dn̄i. p̄s.
Dn̄s reg̃. ira. Añ. Laudem⁹ do 34
minū quē laudāt angeli: cui cheru
bin ⁊ ſeraphin ſcūs ſcūs ſcūs ꝓcla
māt. p̄s. Bn̄dic. iij. ℣. In ꝯſpectu 35
angeloꝝ pſallā tibi deus meus. ℟.
Adorabo ad tēplū ſanctū tuū ⁊ cō
fitebor nomini tuo. Lectio. vij.

Celebra
tis igiẜ ibi
dem miſſa
rum ſolen
nijs: cuꝫ ſa
cram cōmu
nionem ſin
guli acce
piſſent: om
nes ad pro
pria cum immenſo gaudio re
dierunt. Epiſcopus autem ibi
dem ſacerdotes ⁊ clericos dele
gauit qui iugiter diuinū officiū
celebrarēt. Hic eſt ergo locus
in quo crebro ſanantur egroti:
⁊ multa angelica poteſtate fieri
miracula comprobanẜ. ℟. In
cōſpectu gentium nolite timere vos
enim in cordibus veſtris adorate
⁊ timete dn̄m: Angelus enim eius
vobiſcū eſt. ℣. Cantate ei canticum
nouū bene pſallite ei in vociferatio
ne. Angelus enim eius. Lcō. viij.
Inter reliqua vero q̄ in ea
dē ſpelūca fiunt mirabilia
aq̄ lucida ⁊ nimiū dulcis ema
nat: qua poſt cōionem pp̄ls po
tatur:

tat:τ diuerſe egritudines ſanā tur. Tūc ſūmus pōtifex his au‑ ditis: hūc diē in honoꝛē ſci mi‑ chaelis τ oiū btōꝛū ſpirituū per totū oꝛbē vniuerſal'r ſtatuit celebꝛādum. ℟. In conſpectu an geloꝝ pſallā tibi τ adoꝛabo ad tem plum ſanctū tuū. Et cōfiteboꝛ nomi ni tuo dñe. ℣. Deus meus es tu τ confitebor tibi: deus meus es tu: τ exaltabo te. Et confitebor. Lcō.ix.

Sapiēter quidē ſctūs pōti fex i hac celebꝛitate oium beatoꝝ ſpirituū memoꝛiā qua oēs ſcōs angelos honoꝛaremus fieri inſtituit. Decet nanqꝫ nos eiſdē laudē τ honoꝛē ipendere: qm̄ qdē ipſi ſunt cuſtodes nři: miniſtratoꝛes nři: frēs τ ɔciues nři aiarū nřarū in celo poꝛtito res oꝛationū noſtraꝝ apud deū repſentatoꝛes: regis eterni no‑ biliſſimi milites τ tribulatoꝛū ɔſolatoꝛes. ℟. Te ſanctū dñs in excelſis laudāt oēs angeli dicentes: Te decet laus. Et honoꝛ domine. ℣. Cherubin quoqꝫ τ ſeraphin ſanctus proclamant: τ omnis celicus oꝛdo dicentes. Te decet. Gloꝛia. Et honoꝛ. ℣. Gloꝛioſus apparuiſti in conſpe‑ ctu domini. ℟. Propterea decoꝛē induit te dñs. ¶ In lau. añ. Dū preliaret michael archangelus cū draconē: audita eſt vox dicentiū: ſa‑ lus deo noſtro alleluia. Añ. Dū cōmitteret bellum draco cum mi‑ chaele archāgelo audita eſt vox mil lia milliū dicentiū ſalus deo nřo. Añ. Archangele michael cōſtitui te principem ſuper oēs animas ſu‑ ſcipiēdas. Añ. Angeli domini dñs bñdicite in eternum. Añ. Angeli archangeli thꝛoni τ dñationes: pn cipatus τ poteſtates virtutes celo‑ rum laudate dñm de celis alleluia. Cap. Significauit. Hymnus.

Chꝛiſte ſanctoꝝ deus an‑ geloꝛum auctoꝛ humani generis τ rectoꝛ: nobis eternū tribue benignus ſcādere celū. Angelū pacis michael ad iſtā celitus mitti rogitamus aulam nobis vt crebꝛo veniente cre‑ ſcant proſpera cūcta. Angelus foꝛtis gabriel vt hoſtem pellat antiquū volitet ab alto ſepius templum veniēs ad iſtud viſe‑ re noſtrum. Angelū nobis me dicum ſalutis mitte de celis ra phael: vt omnes ſanet egrotos: paritérqꝫ noſtros dirigat act⁹. Hinc dei noſtri genitrix maria: totus τ nobis choꝛus angeloꝝ ſemper aſſiſtat ſimul τ beata cō cio tota. Preſtet hoc nobis. ℣. Adoꝛate deum. ℟. Omnes an‑ geli eius. Ad benedictus añā. Factū eſt ſilentiū in celo dū draco cōmitteret bellū: τ michael pugna uit cū eo τ fecit victoꝛiam alleluia. ¶ Ad.iij.ca. Significauit. ℟. Stetit angelus iuxta arā tēpli. All'.

allá. ℣. habens thuribulū aureū
in manu ſua allá. Gloria. Stetit. ℣.
Aſcendit fumus. ¶ Ad. vi. capi.
Apoc. ca. 12. Factū eſt ꝓliū in celo: mi
chael ⁊ angeli ei⁹ ꝓliabāt
cū dracone: ⁊ draco pugnabat
⁊ āgeli ei⁹: ⁊ nō valuerūt neq̄ lo
cus eoꝝ inuentus eſt ampli⁹ in
celo. ℟. Aſcēdit fumus aromatū:
in cōſpectu dn̄i. Allá all'. ℣. De ma
nu angeli: Allá. Glia. Aſcendit. ℣.
In cōſpectu āgelo. ¶ Ad. ix. capi.
Apoc. cap. 3. Audiui vocē angeloꝝ mul
toꝝ in circuitu throni ⁊
aialium ⁊ ſenioꝝ: ⁊ erat nūerus
eoꝝ millia milliū voce magna
dicētiū: ſalus deo nr̄o. ℟. In cō
ſpectu angeloꝝ pſallā tibi deus me⁹
Allá all'. ℣. Adorabo ad tēplū ſcm̄
tuum: ⁊ cōfitebor nomini tuo. Allá.
Glia. in cōſpectu. ℣. Adorate deū.
¶ Ad veſ. ſup pſal'. aī. Dū ꝓlia
40 ret. ps. Dixit d. Cōfitebor. Btūs
41 vir. Lau. pu. Cōfitebor tibi do.
43 in toto corde me. qm̄ au. Cap.
vt in pmis veſ. Ad mḡt aī.
Archangeli michaelis interuētione
ſuffulti te dn̄e deprecamur: vt quos
honore ꝓſeqmur cōtingam⁹ ⁊ mēte
all. ¶ Per octāis qn de āgelis
agit ⁊ in oci. die ad mat. iuit. ſi
cut i die: Alie ad bn̄. ⁊ ad mḡt
vl' ad memo. ſicut i die cetā oia
ſicut i alijs octauis nō ſolēnib⁹.
die. 30 ¶ Sancti hieronymi preſby
teri ⁊ confeſſoris. Oratio.

Deus q nos bti hierony
mi cōfeſſoris tui annua
ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpi
tius vt cui⁹ natalitia colim⁹: per
eius ad te exēpla gradiamur. p.
¶ Ex geſtis eius. Lectio. j.

Hieronym⁹
euſebij fili⁹
rome puer
baptiçatus:
literis gre
cis ⁊ latinis
⁊ hebraicis
pleniſſime
erudit⁹: mo
nachoꝝ: vi
tam ⁊ habitū diu tenuit: ⁊ ſem
per virgo permanens in puri
tate mētis ⁊ abſtinētia corporis
oibus poſt futuris eximia ſcita
tis exēpla reliquit. Lectio. ij.
Quodā vō tpe dū diligenter
gētilium libros legeret eo q̄ ei
ſermo incultus in libris ꝓphe
ticis nō placeret: tanta ſubito
corrept⁹ eſt febre: vt vitalis ca
lor toto frigeſcēte corpe in ſolo
tm̄ pectore palpitaret. Lc. iij.
Cum ergo ei⁹ exeq̄ pararent:
ſubito ad tribunal iudicis ra
ptus: ⁊ interrogat⁹ cuius ꝯditio
nis eēt: xp̄ianū ſe eē ꝓfitet. Et
iudex: mentiris inq̄t. Ciceronia
nus es: nō xp̄ianus. Ubi eni eſt
theſaur⁹ tuus: ibi eſt ⁊ cor tuū.

xūc hieronym⁹ obmutuit. L.iiij.
Cum aūt a miniſtris grauiſſime ceſus iter vbera veniā ꝑcaret ſcti āgeli ꝓ ipſo añ iudicē ꝓuoluti ſic ei veniā īpetrarūt: vt ſi de cetō libros gētiliū legeret grauiſſime puniret. In hoc articulo deprehēſus dñ ſe ad hoc ſub ſacramēto ꝯſtrigeret: repēte reuixit lachrymis perfuſus. L.v.
Liuētes vo ei⁹ ſcapule ſūt inuente ex plagis q̄s añ tribunal ſenſerat. Porro tāto ſtudio ſacrā ſcripturā extūc legit q̄āto libros gētiliū nūq̄ legerat. Annorū itaq̄ xxxix. romane ecclie cardinalis ꝑſbyter ordinat⁹ dū rome per triēniū in ſacris lr̄is ſtuduiſſet: tm̄ apud ppl'os fauoris obtinuit: vt oiuȝ iudicio ſūmo ſacerdotio dign⁹ eēt. L.vj.
Cum aūt quorūdaȝ clericoꝝ ⁊ monachoꝝ laſciuiā increparet: ⁊ illi non ferētes ei īſidias tēderēt: ꝓfect⁹ inde ad gregoriū nazāzenū ꝯſtātinopolitanū epm̄ poſtq̄ ab ipſo ſacras lr̄as pleniſſime didicit eremū petijt. Ubi tāta ſuſtinuit ꝙ ipſe ad euſtochiū de ſe ſic dicit. L.cō.vij.
Quoties in eremo cōſtitutus ⁊ in illa vaſta ſolitudine: q̄ exuſta ſolis ardoribus horridū monachis preſtat habitaculū: putabam me romanis intereſſe delitijs. Horrebant ſacco mēbra deformia: ⁊ ſqualida cutis ethi pice carnis ſitum adduxerat. Quotidie lachryme: quotidie gemitus: ⁊ ſi repugnantē quandoq̄ ſomnus imminēs oppreſſiſſet: nuda humo oſſa vix herētia collidebam. Lectio viij.
De cibis ⁊ potu taceo: cum ēt languētes aqua frigida vtātur ⁊ coctū aliqd accipe luxurie ſit. Ille ergo q me ita dānaueram ſcorpionū tm̄ ſocius ⁊ ferāꝝ ſepe choris intererā puellaꝝ. Pallebāt ora ieiunijs ⁊ mēs deſiderijs eſtuabat. In frigido corpe ⁊ ante hominē ſicca iam carne premortuum ſola libidinum incendia bulliebant. Itaq̄ continue flebam ⁊ repugnanteȝ carnem hebdomadarū inedia ſubiugabam. Lectio nona.
Quadriennio huius penitentie ſic exacto ad bethleē remeauit. Ibiq̄ ml'tos diſcipulos coadunās in ſctō ꝓpoſito ⁊ trāſlatione ⁊ explanatiōe ſcripturarum quinquaginta annis ⁊ ſex menſibus deſudauit. Tanta deniq̄ laſſitudine fractus erat: ꝙ ad ſuſpēſuȝ trabe funiculuȝ ſe leuabat. Uixit autem annis nonagintaocto ⁊ menſibus ſex: ⁊ ſic anno domini quadringēteſimo in pace quieuit. ¶ Ordinatuȝ eſt in capl'o gñ'li romano. M.cccci. ꝙ feſtū ſanctorum... Die. x. octob.

gij ꝓpter octauas angeloꝝ traſ-
ferat poſt ipſas octās in pᷣma
Die.j. octob. fe. vacāte. ¶ Bti remigij. oꝛo.

Deus q po-
pulo tuo e-
terne ſalu-
tis beatum
remigiū mi
niſtrum tri
buiſti: pſta
q̄s: vt quez
doctoꝛē vite
habuim⁹ in
terris interceſſoꝛez habere me-
reamur in celis. Per. Sic di-
cat hym ad veſperas ꝛ ad ma.

Iste cōfeſſoꝛ dn̄i ſacratus:
ſobꝛius caſtus fuit ꝛ quie
tus: vita dū preſens vegetauit
eius coꝛpoꝛis artus. A d ſacrū
cuius. ¶ Cetera fiāt de cōmu
ni vnius confeſſoꝛis. ¶ Ex ge
ſtis eius que deſcripſit huma-
rus archiepiſcopus. Lectio. j.

Cum vandali fere totam
franciā deuaſtaſſent: cui-
dam recluſo oꝛanti pro pace ꝛ
obdoꝛmienti dictum eſt: ꝙ ma-
trona quedaz celinia noīe filiū
pareret remigiū noīe: qui gen-
tem ſuā liberaret. Qd̄ cum eui
gilans nunciaſſet matrone pre
dicte: ꝛ illa nō ſperaret poſſe cō
cipere propter ſenectutē viri ꝛ
ſuam dixit. Cum ablactaueris
puerū: perunges oculos meos.
de lacte tuo ꝛ recipiam viſum
quo careo. Lectio ſecunda.

Puer igitur ꝙ cito potuit
recluſoꝛiū intrauit: ꝛ poſt
fact⁹ eſt archiep̄s remēſis. Hu-
ius tempoꝛe clodoueus rex frā
coꝛum ad fidē conuerti non po
tuit: donec cū alamanis ꝯgreſ-
ſurus voto fidei ſuſcipiende ſe
obligans hoſtes vicit. Cū autē
ad baptiſmum veniſſet: nec ad-
eſſet qui criſma deferret: ſubito
columba de celo ampullā cum
chꝛiſmate roſtro detulit. R. iij.

Defunctus tandem poſt
lxxiiij. annos ab epiſco-
patu dum ferretur ad ſepultu-
ram verſus eccleſiam ſctōꝝ ti-
mothei ꝛ apollinaris ſec⁹ eccle
ſiā bti chꝛiſtophoꝛi feretrū ita
grauari cepit ꝙ nullo mō potu
it ferri. Cūq; rogaſſet dn̄m vt
oſtēderet ſi vellet in illa parua
eccl'ia ſcti chꝛiſtophoꝛi ſepeliri
ſtatim feretrū leuiter motū eſt:
ꝛ ibi ſepelierunt euz. Cum autē
ibi multa miracula fierent ec-
cleſiam ampliarunt. ¶ Sancti
leodagarij martyris Oꝛatio. Die. 2

Letetur eccleſia tua deus:
bti leodegarij martyris
tui atq; pontificis cōſiſa ſuffra
gijs: atq; ei⁹ ꝑcib⁹ glōſis: ꝛ de-
uota ꝑmaneat ꝛ ſecura ꝯſiſtat.
Per. ¶ Ex geſtis eius. L cō. j.

Beatus leodegarius eduen
ſis epiſ dñ ſcitate ⁊ virtu-
tib' polleret mortuo francoꝝ re
ge curā regni ſuſcepit: ac de vo
lūtate dei ⁊ pncipū ꝯſilio chil-
dericū frēm demortui regis in
regē pfecit. Sed ebroni' qdam
theodericū frēꝫ childerici regē
facere nitebat. Cū aūt hoc face
re ñ potuiſſꝫ: metuēs regē i mo-
nachū ſe tōſorari fecit. Lcō.ij.

Mortuo aūt rege theoderi
cus in regeꝫ ſublimatus
eſt: ⁊ ebronius ꝓtinus apoſtata
uit ⁊ ſeneſcalc' regis effect' eſt.
Qui miſſis militib' btō leode-
gario vrbē in pōtificali habitu
egrediēti oclos erui fec. Poſt
biēniū āt frēm ei' garinum lapi
dari fecit ⁊ btm̄ leodegariuꝫ p
quēdā fluuiū ſuper acutos lapi
des tota die duci nudis pedib'
fecit: ⁊ ei linguā pcidi. Lcō.iij.

Ille vero ꝓpter hoc vſum
loquēdi non pdidit: ſꝫ con
tinue exhortatiōi fideliū vaca-
bat ſup cui' caput lux in modū
corone a fidelib' viſa eſt. Tādē
ebroni' miſit q̄tuor milites qui
eū decollarēt. Cūq3 tres viden
tes ei' ſcitatē ꝯpūcti veniam ab
eo petiſſēt q̄rt' eū dcollauit: ⁊ a
diabolo arrept' igne ꝯſūpt' eſt.
Iſte āt btūs ꝯ m[ul]tis miraculiſ
Die.4. claruit. Sci frāciſ. cōfe.

Deus qui eccleſiam tuaꝫ
beati franciſci meritis fetu no-
ue ꝓlis amplificas: tribue no-
bis ex eius imitatione terrena
deſpicere: ⁊ celeſtium donorum
ſemp participatiōe gaudere. p.

Ex geſtis eius. Lectio.j.

Beatus fran-
ciſcus poſt
laſciuiaꝫ iu-
uenilem et
negocia ſe-
cularia gra
ui languore
attritus di-
gitum dei
cōuertit ad
ſue ꝯuerſionis effectū. Vendi-
tis igitur oibus que acqſierat
multo labore ⁊ in pecuniā com
mutatis: dū intraret quādā ec-
cleſiā q̄ minabat ruinā ad eius
opus illā pecuniā obtulit ſacer
doti. Quo (timore parētuꝫ) re-
cipe recuſante: eā ꝓiecit. L.ij.

Cuꝫ aūt nec p̄ris vincula
nec mr̄is blāditie poſſēt
eū ab icepto ꝓpoſito reuocare:
die q̄dā corā epo ciuitatis veſti
mentis oibus etiā femoralibus
p̄ris auaritie reſtitutis ſemicin
tijs inuolutus eſt: ⁊ eū pueri q̄
ſi fatuum cuꝫ luto ⁊ lapidibus
ſequebantur. Lectio.iij.

Quadam vero die cum ex
euāgelica lectiōe audiret a chrō

diſcipulis: nõ virgã: non peram:
non calciamẽta debere portari:
calciamẽtis reiectis ⁊ baculo:
indutꝰ eſt pꝛo zona funiculuꝫ ⁊
moꝛdẽtis lane paupere tunicã.
Hic cibos cultioꝛes ſibi appo-
ſitos interdum ne palatũ allice-
rent permutabat: vinum raro
ſumens. Lectio quarta.

Eadẽ tunica diebꝰ ac no-
ctibus ꝓ indumẽto ⁊ lecto vte-
bat. Erat ei multa oꝛonis atten-
tio: meditatio ſcã: pia cõpaſſio
miſeroꝝ: admirãda caſtitas: hũi-
litas veneranda: ⁊ illa iuuenis
auctoꝛitas: vt colla ſublimiũ iu-
go ſubijceret diſcipline. L. v.

Siqñ aũt iam extincti fo-
mitis fauilla cõſurgeret:
ſe nudum in niues vel aque im-
mergebat congeriem. Lepro-
ſos quoqꝫ quos fugere conſue-
uit: obſequio familiari contre-
ctabat. Animantia quoqꝫ ⁊ ce-
leſtia coꝛpoꝛa in chꝛiſti laudes
placido inuitabat eloqo. L. vj.

Hunc ⁊ fratres ſuos hugo-
linus hoſtiẽſis epiſcopus
poſtmodum vero papa gregoꝛiꝰ
pio ſtudio enutriuit: ⁊ de plan-
tario eoꝛum dominarum paupe-
rum oꝛdinem pꝛoduxit. Mul-
tis aũt iam conuolantibus ad
eius magiſterium tradidit eis
regulam viuendi noꝛmam eis
verbo ⁊ exẽplo exponens. L. vij.

Miraculoꝝ vero immẽſita-
te claruit. Jn ſolaris nãqꝫ
fulgoꝛis ſpecie transfiguratus
appꝛuit: abſentiũ acta ⁊ mentiũ
ſecreta ⁊ futura mlta cognouit.
Frẽs diſpſi ab eo ſine vocatiõe
in modico tpe iuxta ſuũ deſide-
riũ ꝯuenerũt. Multiqꝫ īfirmi dũ
ſua ſemicintia tãgerẽt ſanabãt.

Multitudo q̃ꝫ auiũ L. viij.
eiꝰ exhoꝛtatiõem pacifice
expectauit: hirũdibꝰ ꝑdicationẽ
ſuã ſuo garritu ipediẽtibus ſilẽ-
tium impoſuit. Jn eiꝰ latere dex-
tro velut lãcea pfoꝛato cicatrix
obducti vulneris appebat. L. ix.

Cum aũt exitũ ſuũ immi-
nẽtẽ dño reuelãte cogno-
uiſſet hoc ipſuꝫ duobꝰ fratribꝰ
nũciauit. Jn illũ autẽ pſalmuꝫ
erũpens. Voce mea ad dñꝫ cla-
maui ſub cilicio ⁊ cinere ad ſui
petitionẽ ꝯſperſus pꝛeſentibus
⁊ abſentibus fratribus offẽſas
remiſit. Sicqꝫ anima illa ſctiſſi-
ma carne reſoluitur. Quaꝫ vnꝰ
ex fratribus celi ſecreta pene-
trãt ẽ aſpexit: lune menſuram ⁊
quaſi ſolis nõ modicã claritatẽ
hẽntẽ. ¶ Sci marci pape. Oꝛo. Die. 7.

Exaudi dñe pꝛeces noſtras
⁊ interueniente btõ mar-
co confeſſoꝛe tuo atqꝫ pontifi-
ce: ſupplicationes noſtras pla-
catus intende. Per. Ex lectio-
nario romano. Lectio pꝛima.

MArcꝰ natione romanꝰ ſedit annos duos mēſes octo dies decem. Hic conſtituit vt epiſcopus hoſtienſis qui conſecrat epiſcopos vꝛbis pallio vteretur: ⁊ ab eodem epiſcopo vꝛbis conſecrarentur. Fecit etiam conſtitutū de omni eccleſiaſtico oꝛdine. Hic etiam oꝛdinauit ſymbolum nicenum in eccleſia alta voce cantari ſolenniter poſt euangelium. Lectio.ij.

HIc etiā fecit duas baſilicas vnā via ardeatina vbi requeſcit: ⁊ aliā itra vꝛbē. Huiꝰ ſuggeſtione ꝯſtātinus auguſtus obtulit baſilice via ardeatia fūdum roſariū quē ꝯſtituit cimiterium. Baſilice quoq; in vꝛbe multa donaria in argento ⁊ auro obtulit: ⁊ fundum antonianum cum alijs duobus fundis optimis. Lectio tertia.

HIc ēt fecit oꝛdinatōes duas per menſez decēbꝛez ꝑſbyteros.xxv.diacones.vij.epiſcopos ꝑ diuerſa loca xxvij. Sepultꝰ eſt aūt i cimiterio balbine via ardeatia nonis octobꝛis: ⁊ ceſſauit epiſcopatꝰ dies.xx. Sanctoꝛum ſergij ⁊ bacchi marcelli ⁊ apulei martyrum. Oratio.

SAnctoꝝ tuoꝝ nos dn̄e ſergij ⁊ bacchi marcelli ⁊ apuleij beata merita ꝓſequant̄ ⁊ tuo ſp̄ faciāt amoꝛe feruētes. Per. Pſal.7.

Ex geſtis eoꝛum. L.j.

BEati martyres xp̄i marcellus ⁊ apuleius cū eſſent diſcipli ſimonis magi videntes magiſtrum ſuū a btiſſimo petro ap̄lo in oībꝰ ſuperari: relicto eo doctrine ap̄lice adheſerūt. Qd̄ audiens valerianus conſularis eos ad ſe euocatos cum fidem chꝛiſti nolent abnegare: iterfici iuſſit. Ex geſtis ſanctoꝝ ſergij ⁊ bacchi. Lectio ſecunda.

SErgius ⁊ bacchus pꝛimicerij palatij accuſati apd̄ maximianum imperatoꝛem ꝙ eſſent xp̄iani: cum fidem chꝛiſti noluiſſent abnegare pꝛiuati veſte militari ⁊ imēſo cathenarū pondere onuſti per totā ciuitatez ducūtur. Lectio.iij.

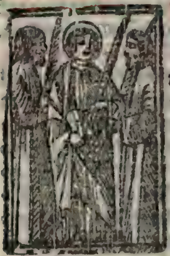
QUmq; immobiles i fide ꝑſiſterent: traduntur antiocho ꝑſidi puniēdi. Qui beatū bacchum neruis crudis tandiu cedi fecit donec emitteret ſpūm. Sergium vͦ multis ⁊ iteratis toꝛmentis vexatum: tandem decollari fecit. Quoꝛū coꝛpoꝛa a fidelibꝰ honoꝛifice ſunt ſepul

ta ⁊ poſtmodū venetias trāſlata i p̄iarchali eccl'ia regeſcūt.

Scoꝝ dionyſij ſociorūq̄ eius.

Die. 9. ps. Laudate pueri dominum.

41 cū ceteris. R. Zauerunt. Or. Dio.

Deus qui hodierna die btm̄ dionyſium virtute ꝯſtātie in paſſione roboraſti: q̄ q̄ illi ad p̄dicādū gentibus gliam tuam ruſticum ⁊ eleutherium ſociare dignatus es: tribue nobis queſumus ex eorum imitatiōe pro amore tuo proſpera mundi deſpicere: ⁊ nulla eius aduerſa formidare. Per dominum.

Lectio. j.

Cum paulus apoſtolus apud athenas predicaret: ⁊ ſingula deorum altaria pluſtraret: inter cetera reperit vnum altare cui erat titulus ſuperſcriptus. Deo ignoto. Et ait ad dionyſium ariopagitam. Quis eſt ille de⁹ ignotus? Ad quē dionyſi⁹. Adhuc ingt nō eſt demōſtratus inter deos ſȝ eſt incognitus nobis: ⁊ ſcl'o venturo futurus. Ipſe eni eſt deus qui eſt regnaturus in celo ⁊ in terra: ⁊ regnum eius non accipiet finem.

Lectio ſcda.

Tunc ait paulus. Quid vobis videtur? Homo erit an ſpiritus? Dionyſi⁹ reſpōdit. Verus de⁹ ⁊ verus hō: ⁊ ipſe renouaturus ē mundū. Et ait paulus. Illuȝ deū ego p̄dico vobis: quē incognitum appellatis. Et ſic cepit eis p̄dicare de icarnatiōe ⁊ paſſione ac reſurrectione dn̄i. Tunc dionyſi⁹ vidēs hoīeȝ p̄mo cecū queȝ paul⁹ illuminauerat. ſtati cū damari vxore ⁊ tota ſua domo baptiȝari ſe fecit.

L. iij.

A Paulo āt per triennium inſtructus ⁊ athenienſiuȝ ep̄s ordinatus ip̄m ciuitatem ⁊ maximā partem patrie ad xp̄m conuertit. Veniēs āt romā poſt paſſionē apoſtolorum a ſancto clemente directus in franciam cum ruſtico preſbytero ⁊ eleutherio diacono ad vrbeȝ pariſius vbi potiſſimum celebrabant idola properauit.

Lectio. iiij.

Poſt multoꝝ ita conuerſionē fabricata eccl'ia tāta in eo celeſtis gr̄a enituit q̄ cuȝ ſe piſſime ad ꝓcurationē pontificū idoloꝝ plebes cuȝ armis ad p̄dēdū cū gregatim confluerēt: mox illo viſo auerſe oī ſeueritate depoſita ſe ꝓſternebant: aut nimio pauore ſolute ab ei⁹ p̄ſentia fugiebant.

Lectio. v.

Diabolus vero hec videns

ad hoc domicianus cōmonuit vt vbicunq3 chriſtian⁹ aliq̄s reperiret aut ſacrificaret idolis: aut exq̄ſitis ſupplicijs interiret. Prefectus igit̄ feſcēni⁹ pariſius cōtra xp̄ianos directus dionyſiū cū pp̄lo predicantē inuenit. Statimq3 captum: colaphizatum: conſputum: deriſū: t loris duriſſimis alligatum cum ſanctis ruſtico t eleutherio ſibi preſentari precepit. Lectio. vj.

Cumq3 ad queq3 turpiſſima feſcēnini cōuitia innocēter t pie ſcūs cū ſocijs rñderet: ecce q̄dā matrona nobilis virū ſuū a magis illis ſeductū improbe querebat. Qui ſtatim queſitus t adductus ad primā fidei cōfeſſionē occiſus eſt. Sancti vero grauiſſime flagellati in carcerem detruduntur. Lectio. vij.

Die vero ſequēti poſt tormēta cratis ferree: beſtiarū ferocitā t clibani crucis ſignaculo i xp̄i noīe ſupata: dionyſius iterū cum ſuis ſocijs t multis fidelib⁹ carceri mācipat. Ubi poſt multam ppli exhortationē dū ipſe miſſā ad cōicandū pplm celebraret: apparuit ei dominus cum immenſo lumine. Et accipiens panē ſanctum dedit ei dicens. Accipe hoc chare meus quia mecū eſt maxima merces tua. Lectio. viij.

Poſt hec iudici p̄ſentati inuicem ſe exhortantes: poſt orōnē flexis genib⁹ decollātur. Statimq3 lux immēſa reſplenduit: t corp⁹ btī dionyſij ſe erexit: t caput ſuum inter brachia portauit angelo duce t celeſti lumine p̄cedente a loco qui vocat mons martyr vſq3 ad locū vbi nunc dei prouidētia requieſcit.

Facta eſt aūt comes eius corporis multitudo celeſtis exercitus hymnis dulciſſimis deum laudans: ſed t celos petētia diuinorū ſpirituum innumerabilia agmina ſunt audita canētia gloria tibi dn̄e: adiuncto frequentius all'a. Propter quod multi qui audierūt: crediderūt. Nō credētes vero timore nimio percuſſi fugerūt. Lc. ix.

¶ Sci eduardi cōfeſſo. Oro. dle. i3

Deus qui nos btī eduardi ꝯfeſſoris tui annua ſolennitate letificas cōcede p̄pitius: vt cui⁹ natalicia colim⁹: p ei⁹ ad te exēpla gradiamur. P.

Rex illuſtris eduard⁹ L. j.
ex antiq̄s anglorū regibus

generoſa ꝓgenie extitit oriun-
dus. Qui ſub parētū nutrit⁹ di
ligētia: i etate tenera ſpūs ſcī in
formatus ē diſciplina. Uñ cū eſ
ſet puer iter pueros a vitijs qb⁹
illa etas iplicari ſolet viuebat
immunis. Lucebat iſup i ipſi⁹
exteriori hoīe iterioris ſpēs ſcī-
tatis: qdā ſinglaris benignitas
eius apparebat in vultu: qdam
in ꝯuerſatione ſimplicitas: ⁊ q̄-
dā maturitas: in inceſſu. L. ij.

Andē pie humanis reb⁹
exēplo eſt btūs eduardus
in regno angloꝝ cōmuni oium
letitia coronatus. Principib⁹
quoq; de regis ſucceſſore ſolici
te inſiſtētib⁹: vgo qdā tāto regi
⁊ ſanguinis nobilitate ⁊ morū
honeſtate ꝯueniēs inueniť: ⁊ in
uenta regio diademate corona
tur. Colloquētes aūt inſimul i
hoc optime conuenerunt: vt de
caſtitate ſeruanda pactum face
rent ⁊ tenerent. Sicq; perſeue-
rat inter eos non actus cōiugij
ſed affectus: ⁊ cū caſte dilectio
nis amplexu manet flos virgi-
nitatis intactus. Lectio. iij.

Ante pterea hūilitatis ⁊
cōpaſſionis fuit: vt qndā
miſerabilr a natiuitate ꝯtractū
tergo ſuperiectū a ꝓprio pala-
tio regali vſq; ad bti petri ec-
cliaȝ: ⁊ aū ipſi⁹ altare portaret.
Et ſic eidē obediēs apl'o q hoc
ei p ipȝ pauperē mādauerat illi
quē detulit meruit ſoſpitatem.
Anno dñi. M.lxvj. in nonis
ianuarij ſalutarib⁹ ſacramentis
humiliter ac deuote ſuſceptis
multis clarus miraculis migra
uit ad xp̄m: ⁊ iuxta ſupradictū
altare dignaȝ ſuis actibus me-
ruit ſepulturam. Ubi ipſo ſepe
interueniēte fiunt miracula glo
rioſa: ad laudē ⁊ honorē dñi no
ſtri ieſu xp̄i. ¶ Scti calixti pa die. 14
pe mr. Oro.

Deus qui
ꝯſpicis nos
ex noſtra in
firmitate de
ficere: ad a-
morē tuum
nos miſeri-
corditer ꝑ
ſctōꝝ tuo-
rum exempla reſtaura. Per d.

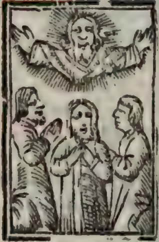
Ex geſtis eius. Lectio. j.
Aliſtus papa natiōe ro-
manus pie demetrio ſedit ānis
qnq; mēſib⁹ duob⁹ ⁊ dieb⁹ decē.
Uir ſiqdem diuinus atq; pru-
dentiſſimus. Qui ⁊ ſi multas ꝑ
ſecutiones pertulerit in pontifi
catu ſuo: nūq; tñ ab officio bo-
ni paſtoris receſſit. Hic multa
egregie conſtituit videlicet q
aliquis non conſecraretur epi
ſcopus niſi electus. Inſuper ie-

iunium quatuoꝛ tēpoꝛū: videlicet vernale: eſtiuale autumnale: ꝛ hyemale: ꝛ multa alia ſaluberrima decreta conſtituit: vt patet in decretis. Lectio .ij.

Hic vt fertur edificauit tēplū ſancte marie trans tyberim: cōdiditꝙ cimiteriū de ſuo nomine via appia: vbi iā pridem multa ſanctoꝛum coꝛpoꝛa humata fuerunt: quod vſqꝫ preſentem diem cimiteriū caliſti appellatur. Poſtea autem pulmanam conſulem cum omni domo ſua baptizauit: atqꝫ felicem cū vxore ſua blāda quā a paralyſi curauit. Qui oēs ſub alexandro ꝯſule martyriū paſſi ſūt. Poſt hec caliſtus ab alexandro carceri mancipatus: ꝛ diutiſſime fame cruciatus fuit. Lectio .iij.

Et erat quidam miles nomine priuatus qui erat plenus vlceribꝰ. Hic ad pedes bti caliſti ſe miſit: rogans vt ſanaret eū ab infirmitate ꝛ vlceribus ſuis ac doloꝛibus. Quem mox ſanctus caliſtus mente ꝛ coꝛpoꝛe curauit: ouꝫ eū in fide ſcē trinitatis baptizauit. Quod audiens alexander ipſum quidem militem plūbatis deficere fecit: btīn vo caliſtū per feneſtram domus ꝑcipitari ꝛ ligato ad collū eiꝰ ſaxo in puteum demergi mandauit.

dic. 18 ¶ Sci luce euāgeliſte oīo.

In terueniat pro nobis queſumus domine ſanctus tuꝰ lucas euangeliſta: qui crucis moꝛtificationes iugiter in ſuo coꝛpoꝛe pro tui nominis amoꝛe poꝛtauit. p. ¶ Ex geſtis eius que extracta ſunt de diuerſis dictis ſanctoꝝ. Lcō .j.

Lucas ātiocēſis medicine artis peritiſſimus extitit: grecas lr̃as magiſqꝫ hebreas ſciuit. vn̄ ꝛ ſmo eiꝰ cōptioꝛ ē: ꝛ ſcl'ari ſdolet eloq̄ntia. Hic ꝑus apl'oꝝ diſcipulꝰ poſtea ꝑegrinatiōis pauli fuit comes īdiuiduꝰ. Lcō .ij.

Poꝛro cū iā ſcripta eēnt euangelia ꝑ mattheū ꝛ marcum: ſcō iſtigāte ſpū volumē euāgelij cōdidit: q̄dā altiꝰ repetēs: ꝛ audita magis q̄ꝫ viſa d̄ſcribēs. Ea āt neceſſitas laboꝛis fuit: vt qꝛ mul'ti alij temere ꝑſūpſerāt enarrare res q̄ ſibi magis erāt ad liq̄dū apte: paulo exponēte vl' aliis aplis q viderāt: abſtraheret nos a ceteroꝝ narratōibꝰ. l. iij.

Itaqꝫ non ſolum vſqꝫ ad aſcēſionē domini ſup induxit narrationem: verūetiā deinceps que

per apoſtolos geſta ſunt ita ſcri pſit: vt ſolus eius liber fide di gnꝰ haberet de apl'oꝝ actibꝰ nar rans: reprobatis oibꝰ q̄ nō fide qua oportuit fctā dictaq̧ apl'o rū ſcribere auſi ſunt. Lcō. iiij.

Quo autem tpe ſcripſerūt mar cꝰ ꝛ lucas quo adhuc ab ipſis in carne manētibꝰ apoſtolis pro bari potuerunt. Dñi autē nutu gerebat vt nō ſolū apli qui vi derant: ſed ꝛ diſcipuli qui audi tu didicerāt conſcriberent: qua tenus ſequētibus ea que nō vi derāt predicandi ſcribendiq̧ fi ducia preberetur. Lectio. v.

Et mattheus quidē ſuſcepiſ ſe legitur incarnationem domi ni ſm regiā ſtirpē: lucas autē ſm ſacerdotalem. Et ideo non habuit breuiatorē lucas ſicut mattheus marcum: q2 regum ē non eſſe ſine comitū obſequio. ſacerdos autem in ſancta ſan ctoꝝ ſolus intrabat. Lectio. vj.

Pulcherrime aūt p vitulū deſi gnatur: q2 euangeliū ſuū a mi niſterio tēpli per ſacerdotiū ça charie cepit: ꝛ in tēpli deuotōe ꝓpleuit. Et ipſi inquiēs adorā tes regreſſi ſunt hierl'ꝫ cū gau dio magno ꝛ erāt ſemp i tēplo laudātes ꝛ bñdicētes deū. l. vij.

Compoſuit āt ꝛ acta apo ſtoloꝝ ꝑcipueq̧ bti pau li ſicut ipſe viderat: q̄ nudā gdē ſonare vident hiſtoriā: ꝛ naſcē tis ecclie infantiā texere. Sꝫ ſi nouerimꝰ eoꝝ ſcriptorē lucā eſ ſe medicum: animaduertimus pariter omnia verba illa anime lāguētis eē medicinam. L. viij.

Merito ergo collaudat a pau lo dicēte cuiꝰ laus ē i euāgelio p oēs eccliās. Hoc eni de nullo d: niſi de luca. Sꝫ ꝛ quāte cha ritatis erga ipſū fuerit: idē apl's ad colloſenſes ſcripſit dicens. Salutat vos lucas medicꝰ cha riſſimꝰ. Et ad timotheū. Lucas eſt mecum ſolus. Lectio. ix.

Hic neq̧ vxorem vnq̄ habuit neq̧ filios: ſed ſine crimine die nocteq̧ deſeruiēs domino: octo geſimoquarto vite ſue anno ſpi ritu ſancto plenꝰ obijt: ꝛ ſepul tus eſt in bithinia. Cuius qui dem oſſa regnante cōſtantino ꝯſtantinopolim ſunt tranſlata: atq̧ a conſtantinopolitanis mi ro fauore ſuſcepta: ꝛ exinde pa duā ſūt ōlata: ꝛ in monaſterio ſctē iuſtine ſolēniter recondita.

¶ Scōꝝ vndeci miliū v̄ginuꝫ ꝛ martyꝝ. Ad veſ. ſup pſal'. añ. Die. 21

hi ſunt. ℣. Laudate pue. cū 41

ceteris. Caplm. Sci per fidē. 363

℟. Lauerunt. ix. Hym. Sctō 363

rum meritis. ℣. Letamini. Ad

magt añ. Gaudent. Orō.

Omnipotens ſempiterne deus q infirma mūdi eligis vt

fortia queq; ↄfundas: concede propitius: vt q beatarũ v̄ginu; ꝛ martyꝝ tuarũ solẽnia colim⁹ earũ apud te patrocinia sentiamus. Per. Ad matuti. inuitato. hym. añ. psal'. v̄ſiculi et ꝑie de cõmuni plurimoꝝ martyru; cum ſequentibus lectionibus.

¶ Ex geſtis eorum. Lectio. j.

Beatarũ vndecim millium virginum paſſio hoc ordine celebrata fuit. In britania nãque rex chriſtianiſſimus qdam fuit noie nothus vel maurus: qui quãdam filiã; nomine vrſulam generauit. Hec mirabili morũ honeſtate: ſapientia ꝛ pulchritudie pollebat: ita ꝙ ei⁹ fama vbiq; volabat. Lcõ. ij.

Rex autem anglie potentiſſimus: qui multas nationes ſuo ſubiugauerat iperio audita huius virginis fama btĩſſ per oia ſe fatebat: ſi p̄dicta virgo ſuo vnigenito copularet. Iuuenis etiã ad hoc plurimũ eſtuabat. Miſit igit rex anglie p̄dictus ſolẽnes nuncios ad patrẽ virginis magnis ꝓmiſſionib⁹ ꝛ blanditijs magnas adijciẽs minas: niſi p̄dicto coniugio ↄſentiret. Pater aũt eius cepit plurimũ anxiari: tũ qꝛ ipſã; chriſtianam idolatre tradere nolebat: tũ qꝛ ipſa; nolle ↄſentir ſciebat: tũ vo qꝛ regis potẽtiam formidabat.

His cognitis beata Lcõ. iij. vrſula oĩm ieiunijs ꝛ orationibus exorabat: vt ei quid agẽdũ eſſet inſpiraret. Cui chriſt⁹ apparens: qd agere deberet ꝛ que circa ipſam ventura erant diligẽter inſtruxit. Unde perſuaſit ei vt nuptijs ↄſentiret. hoc pacto vt rex ille ꝛ pater eius decẽ v̄gines eidẽ in ſolatiũ traderẽt ꝛ tã ſibi ꝙ̃ earu; ſingulis mille v̄gies alias ſociarẽt. Inſup ꝙ iuuenis baptizaret: ꝛ per trienniũ in fide inſtrueret. Igit btã vrſula hec oia patri dixit: ꝛ perſuaſit vt ↄſentiret ꝓ ſe tali ↄiugio cũ illis ↄditionibus. L. iiij.

Pater autem beate vrſule vocatis nũcijs regis anglie retulit eis voluntatẽ virginis: ꝛ cu; illis conditionibus cõiugio aſſenſit. At iuuenis hac ↄditiõe audita apud prẽm inſtitit: ꝛ ꝓtin⁹ baptizat⁹ accelerari iubet oia que v̄go imperauerat. Undiq; igit confluunt v̄gines: vndiq; viri ad tã grãde ſpectaculum currunt. Ma; multi ep̃i ad eas confluxerunt vt ſecũ perge

rēt. Inter q̄s fuit pātulus baſilicēſis ep̄s: q eas vſq₃ romā ꝑduxit: ⁊ idē reverſus cū eis martyriū ſuſcepit. Inſuꝑ btā geraſina regina ſicilie cū q̄tuoꝛ filiabus ſuis videl₃ babilla: iuliana victoria: ⁊ aurea: ⁊ parvulo ſuo adriano in britaniā navigavit: cuius ꝯſilio v̄gines de diuerſis regnis colligebātur: ⁊ eaꝝ ſemper ductrix exiſtēs cum eis tandē martyriū paſſa eſt. Lec. v.

Paratus āt vndeci₃ triremibꝰ pater btē vrſule dedit eis viros q̄t q̄t h̄ebāt neceſſarios ꝓ earū comitatu ⁊ ſūptus neceſſarios. Igit̄ his ita diſpoſitis regina cōmilitonibꝰ ſuis ſecreta revelat: ⁊ in novā militiā oēs coniurāt. Nā modo belli ꝓludia inchoāt: mō currūt: mō diſcurr̄t. Interdū bella plerūq₃ fugā ſimulant. Aliqn̄ meridie: aliqn̄ vix veſꝑe redibant. Cōfluebāt ꝓceres ⁊ ꝓmates ad hoc ſpectaculū tā grāde: ⁊ oēs admiratione ⁊ gaudio replebant̄. Beata aūt vrſula acceperat tp̄s trium annoꝝ a ſponſo ſuo cu₃ virginibus cōmorādi: donec ipſe in fide inſtrueretur. Lectio. vi.

Tandem cum vrſula oēs ad fidē v̄gines ꝯuertiſſet: ſub vnius diei ſpatio flāte ꝓſpero vēto ad portū gallie q ciella dr̄: ⁊ inde coloniā devenerūt. Ubi vrſule angelꝰ dn̄i appuit ⁊ ꝑdixit eas illuc integro nūero reverſuras. ⁊ coronas ibidē martyrij̄ ꝑcepturas. Inde igit̄ ad āgeli monitionē romā rēdētes ad baſileam applicuerūt: ⁊ ibidē relict̄ navibꝰ romā pedeſtres venerūt. Ad quaꝝ adu̇etū papa cyriacꝰ valde letatus cū ip̄e eſſet de britania oriūdus eas ſūmo cū honore ſuſcepit cū oi clero ⁊ populo. Angelꝰ āt dn̄i appuit pape i ipſa nocte: monēs eū vt cū eis iret ⁊ palmā ꝑciperet martyrij. Qd̄ apud ſe celās ⁊ multas baptiçans que adhuc non erāt baptiçate: corā oibꝰ cardinalibus ipſis licet reclamātibꝰ ⁊ dicētibꝰ nō decere papā poſt quaſda₃ mulierculas abire papatui reſignavit. Lectio. vij.

Poſt hec maximianus ⁊ africanus iniq ꝓncipes romani timētes ne nimis creſceret religio xp̄iana ſcripſer̄t ad iuliū cognatū ſuū ꝓncipē gētis hunnoꝝ: vt educto ꝯtra eas exercitu omnē illa₃ multitudinē trucidarent. Btūs igit̄ cyriacꝰ cū illa multitudine nobili roma₃ egreſſus iter verſus coloniā arripuit. Secutus aūt ip̄m vincētius cardinalis ⁊ iacobus de britania patriarcha antiochenꝰ. Mauricius quoq₃ levicane vrbis ep̄s: ſolarꝰ lunenſis ep̄s ſulpitiꝰ ra-

uẽnẽſis epͣs: Clemẽs epͣs in anglia: Marcul⁹ epͣs i grecia: cũ nepte ſua ꝯſtãtia filia regis cõſtãtinopolitãi. Eleutherĩ⁹ quoqꝫ ſponſus btẽ vrſule: q patri iam mortuo i regnũ ſucceſſerat admonit⁹ ab angelo ꝙ obuiaret reuertẽtib⁹ vginib⁹ ꝛ cum eis martyrij palmã apud coloniaꝫ eſſet adepturus: cũ mr̃e quã fecit baptiçari ꝛ florẽtina ſorore paruula eiſdẽ venĩẽtibus obuiauit: ꝛ cuꝫ oĩ caſtitate btẽ vrſule ſe paſſiõis ſociuꝫ exhibuit. Oẽs igit̃ vgies cũ p̄dictis epĩs coloniã redierũt: ꝛ ipſaꝫ iã ab hunnis obſeſſaꝫ inuenerũt. Quas barbari vidẽtes clamore miro in eas irruerũt: ꝛ quaſi lupi in oues ſeuiẽtes totã illã multitudinem peremerunt. Cũ autẽ ad beatã vrſulã ꝑueniſſent vidẽs princeps eius pulchritudinem mirabilem: promiſit ſe illam in coniugiũ accipere ſi vellet. At illa oĩno hoc reſpuẽs ab ip̄o ſagitta transfigitur. Sicqꝫ martyriũ cõſummauit. Lectio. viij.

Quedã autẽ virgo noĩe cordula timore perterrita in naui nocte illa ſe abſcondit: ſed in craſtinũ ſponte ſe morti offerens: martyrij coronã ſuſcepit. Cum autẽ de ea ſicut ꝺ ceteris nõ fieret feſtũ eo ꝙ cũ alijs paſſa nõ fuerit. Ipſa cuidaꝫ recluſe apparuit: monens vt ſequenti die poſt feſtum virginũ de ſe quoqꝫ feſtum fieret. Paſſe ſunt auteꝫ vgines xp̄i eo ꝙ xp̄iane eſſent ab infidelibus morteꝫ. Ideoqꝫ non imerito inter martyres ab eccleſia cõputantur. Ipſis aũt ſic occiſis: territi hoſtes fugiũt. Pace aũt reſtituta ciuitati colonie: egreſſi oẽs ꝑpli eas igẽti honore cũ hymnis ꝛ cãticis ſepelierũt. Fcm̃ eſt aũt i loco in quo regeſcunt monaſteriũ ſctimonialiũ ſolẽniſſimũ: vbi multe ſanctimoniales deo ꝛ beatis virginibus deſeruiũt. L. cõ. ix.

Religioſus quidã qui has virgines ſumma deuotione ꝛ reuerentia ꝓſequebat̃ graui ĩfirmitate correpť⁹: vidit viſibiliter vnã pulcherrimaꝫ virginem ſibi apparẽteꝫ ꝛ ſi ſe cognoſceret inquirentẽ. Qui cuꝫ de ei⁹ viſione miraretur: ꝛ ſe eã nequaqꝫ cognoſcer̃ fateret̃: illa ait. Ego ſuꝫ vna ex vndeciꝫ mil̃libus virginib⁹ quas in tãta deuotiõe habuiſti. Et vt idẽ mercedem accipias hortor te vt ob amorem ꝛ honorẽ noſtri vndecies millies dominicã orationẽ dicas. Quam ſi dixeris: in hora mortis tue in protectionẽ ꝛ ſolatiuꝫ nos habebis. Illa igitur diſparẽte ille quã citius potuit hoc ipleuit: ſtatimqꝫ vocato ab

bate inūgi ſe fecit. Qui cū vngereť ſubito exclamauit vt fugerēt: ꝛ venientib⁹ ſacris v̄ginib⁹ locū darēt. Quē cū abbas qd hoc eēt iterrogaret: ꝛ ille ꝓmiſſionē virginis ſibi per ordinem enarraſſet: recedētib⁹ cunctis: ꝛ pauloпoſt reuertētibus ipm migraſſe ad dn̄ȝ inuenerūt. ¶ In laudib⁹ ꝛ ad horas diei oīa fiāt de cōi pluriмorum martyrum.

364 ¶ Si qs tamē voluerit facere totū offm̄ proprii harū virginum requirat infra folio. 340.

die. 25 ¶ Scōꝝ criſpini ꝛ criſpiniani mar. Oro.

Deus qui nos ꝓcedis ſanctorum martyrum tuorum criſpini ꝛ criſpiniani natalitia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorū ſocietate gaudere. Per dn̄m.

¶ Ex geſtis eorum. Lectio. j.

Beati martyres xp̄i criſpinus ꝛ criſpinianus q cū btō quintino de roma in galliā venerāt ſueſſionēſem ciuitatē ſue peregrinationis hoſpitā elegerūt. Ubi ſeq̄ntes doctoris gētiū magiſterium vt neceſſaria vita labore manuū ſibi ꝓuideret: artē ſutorias q̄ gete exerceri poteſt didicerūt. Et cū ꝓ oīb⁹ artificibus elegāti⁹ operarent: a nullo tñ mercedeȝ opis coactitie exigebāt. Unū ꝛ per hoc gētiles eorū amore deuicti nō tā neceſſitate artificiȝ ꝗ̄ amore verbi dei ad eos frequēter veniebāt: ꝛ relicto errore verbo domini credebant. Lectio ſecūda.

Audiēs autē retionarius ſatelles diaboli famā eoꝝ inqſiuit eos ꝛ inuenit eos calciamēta pauperū reficientes. Poſt multas aūt interrogatiōes cuȝ nollent xp̄m dn̄m abnegare: iuſſit eos extēdi ꝛ crudeliſſime cedi. Deinde ſudes in vngulis eorū mitti: ꝛ corrigias ſingľas de dorſo tolli. Quibus iter acerrima tormenta deum laudantibus ꝛ adorantibus: ſudes de digitis eoꝝ exilierūt ꝛ miniſtros percutiētes quoſdā eorū occiderunt alios aūt vulnerauerūt. L. iij.

Deinde iuſſit retionarius molas ad ſingula eorū colla ſuſpēdi: ꝛ hyemis tpe in fluuio ꝓgelato ſub glacie demergi. Sȝ eos nec aq̄ mergere nec petre ꝑmere nec frigus ſtringere potuit: immo quaſi eſtiuis delectari caloribus ꝓiectoq; molari onere ad alteram ripā fluminis deuenerūt. Poſtea iuſſi ſunt

ſi ſunt in plūbo liqfacto demer
gi. Quib⁹ in plūbo orātib⁹ exi
liens gutta plūbi feruētis ꝛ in
oculū retiouarij intrās graui il
lum dolore crucians excecauit.
Poſtea picē ꝛ oleū ꝛ adipē ſi
mul bullire iuſſit: ꝛ ſctōs marty
res ibidē ꝓcipitari. Sꝫ mox eos
orātes angelus ab igne illeſos
eduxit. Tūc retiouarius ira cō
motus ꝙ ſcōs torquere nō poſ
ſet: ſeipm in igne ꝓiecit. Et ſta
tim ab eo ꝯſumptus expirauit.
Poſt hec ſācti martyres iuſſu
maximiāi iperatoris gladio co
Die. 28 ronati ſūt. ¶ In vigilia apl'oꝝ
ſimonis ꝛ iude. Oratio.
Concede qs ops deus: vt
ſicut apl'oꝝ tuoꝝ ſimōis ꝛ iude
glioſa natalitia ꝓuenim⁹: ſic ad
tua beneficia ꝓmerēda maieſta
tē tuā ꝓ nobis ipſi preueniant.
Per. ¶ Ex geſtis eoꝝ. Lcō. j.

Simon et iu
das poſt a
ſcenſionem
dñi in perſi
dem terre
xerūt. Et in
uenietes ibi
duos magos
ʒaroem ꝛ ar
phaxat qui
propter ſanctum mattheum de
ethiopia fugerant: doctrinā eo
rum deſtruxerunt. Tunc dux re
gis babylonie cōtra indos itu
rus in ꝓliū ab idolis ſuis nul
lū potuit hēre rñſum. Lcō. ij.
Pergentes ergo ad phanū ꝓ
xime ciuitatis cum demonē con
ſulerent reſpōdit eis demon qꝛ
propter apl'os qui venerant diū
rñdere nō poſſet. Tūc dux apo
ſtolos ꝓcepit inquiri inuētoſqꝫ
recludi donec reuerſus de ꝓlio
eos faceret audiri. Apli vero di
xerūt ei: vt nūc magis deum ve
rū recognoſceret: vt ei⁹ ope vel
victoriam obtineret: vel hoſtes
pacatiſſimos iueniret. Lcō. iij.
Dixit eis dux. Audiui deos no
ſtros vobis ꝑſentib⁹ nō audere
loq. Uos ergo nobis futura ꝑ
dicite: vt poſſim⁹ cognoſcē finē
belli. Apli dixerūt. Ut ſciatꝭ qñ
tis mēdacijs ꝛ erroꝛib⁹ demōes
vos ſeducāt: iubem⁹ eis vt morē
ſolito ad qſita rñdeant. Lcō. iiij.
Tunc demones dixerūt gran
de bellum futurum. Tunc apli
ridere ceperunt. Dux autē dixit
eis. Me timor inuaſit ꝛ vos ri
detis? Dicūt ei apli: ne timeas
qꝛ pax nobiſcū huc itrauit. Tu
ergo expecta vſqꝫ cras: ꝛ hac ho
ra veniēt legati idoꝝ poſtulātes
pacē: ꝛ nūciātes terras inuaſas
vro imperio reſtitutas. Pōtifi
ces aūt apl'os irridētes: monue
rūt ducē ne eis crederet. Lc. v.

Dux vo pōtifices iuſſit cū apo
ſtolis reſuari: vt ex rei exitu va-
ces honorarēt τ mēdaces puni
rent. Factū eſt aūt in craſtinū ſicut
apli pdixerāt. Et cū dux irat⁹ pō
tifices iuſſiſſet incēdi apli p eis
rogauerūt. Dux ergo duxit eos
ad regē: τ corā illis duobus ma
gis cūcta p ordinē referēs apo
ſtolos plimū cōmēdauit. Porro
magi illi in oib⁹ ab aplis ſupati
τ ꝯfuſi fugierūt ab eis. R. vi.

Interea dū apoſtoli in babylo
nia morarētur: cōtingit vt filia
cuiuſdā diuitis quēdā ex diaco
nibus iſamaret: eo q corrupta vir
ginitate pturiēs moreret. Illa
to ergo infante vni⁹ diei dicūt
ei apli. Dic puer i noie ieſu xpi:
ſi hic diacon⁹ iſte pſtupſit. Ad
hoc iſans. Iſte diacon⁹ nūq̄ in
quinauit carnē ſuā. Cū autē in
ſtatēt parētes ſui vt de auctore
ſtupri quererent rñderūt. Nos
innocētes abſoluere decet: nocē
tes pdere non decet. Lcō. vij.

Cū aūt p ānos. xiij. apli p to
tā babyloniam pdicaſſent: τ ba
ptiçato rege cū pncipib⁹ vrbis
τ miraculis eccliaꝫ dilataſſent:
pdicti magi i vrbe ſanir ſeptua
ginta temploꝝ pōtifices cōtra
apl'os cōmouerāt. Ingreſſis er-
go aplis vrbem eoꝝ pontifices
ipſos ꝯprehēſos ad tēplū ſolis
duxerūt: τ pdictis magis aſtāti-
bus eos ſacrificare iuſſerunt.

Tunc dixerūt apli. Ut R. viij.
ſciatis q̄ hec idola nō ſole τ lu
na ſed demonibus plena ſunt:
ecce vt exeāt imperam⁹ τ ſua ſi
mulacra ꝯfringāt. Statiq̄ duo
ethiopes nudi τ nigri cunctis
ſtupētib⁹ de ſimulacris exierūt:
τ confractis idolis cū diris vo
cibus abſceſſerunt. Lectio. ix.

Tunc irruētes pōtifices i eos
interfecerūt eos. In ipa vo ho
ra celo ſereno tāta fulgura cor
ruerūt: vt tēplū trifariam ſcin-
deret τ illi duo magi carbones
ictu fulguris verterent. Rex aūt
pōtificū diuitijs ꝯfiſcatis corpa
apl'oꝝ ad vrbem ſuā trāſtulit: τ
ſup eos eccliaꝫ mire magnificē
tie fabricauit. ¶ In die. Orō.

Deus qui nos per beatos
apoſtolos tuos ſimonē
τ iudam ad agnitionē tui nois
venire tribuiſti: da nobis eoꝝ
gloriā ſempiternā τ pficiendo

celebrare τ
celebrando
pficere. P.

¶ Sancti die. 31
quintini mar
tyris. Orō.

Adeſto
domine
ſupplicatio
nibus nrīs:
vt q ex ini-

quitate noſtra reos nos eſſe cō
gnoſcimus:beati quintini mar-
tyris tui itercesſiōe liberemur.
die.1. Per. ¶ In feſtiuitate oium
nouēb. ſctoꝝ ad veſ. ſup pſ. añ. O q̄ glo
rioſum eſt regnū in quo cū chriſto
gaudēt oēs ſcti amici ſtolis albis
ꝛ ſequunt agnū quocūq̧ ierit. pſ.
41 Laudate pue. cū ceteris. cap.
Apoc. Ecce ego ioānes vidi alte
cap.7. rū angelū aſcēdētē ab oꝛ
tu ſolis habētē ſignū dei viui ꝛ
clamauit voce magna q̄tuoꝛ an
gelis qb⁹ datū ē nocē tre ꝛ ma
ri dicēs nolite nocē terre ꝛ ma
ri neq̧ arboꝛib⁹ quoadusq̧ ſi-
gnem⁹ ſeruos dei nři in frōtib⁹
eoꝝ. ℟. Concede. ℣. Hymnus.
Jeſu ſaluatoꝛ ſeculi redem
ptis ope ſubueni:ꝛ pia dei
genitrix ſalutem poſce miſeris.
Cetus oēs āgelici patriarcha
rum cunei:ac prophetarū me-
rita nobis precentur veniam.
Baptiſta chꝛi preuius ꝛ claui
ger ethereus:cum ceteris aplis
nos ſoluant nexu criminis.
Choꝛus ſacrat⁹ martyrū con-
feſſio ſacerdotū:ꝛ virginalis ca
ſtitas nos a peccatis abluant.
Electoꝛū ſuffragia omneſq̧
ciues celici:annuant votis ſup
plicum ꝛ vite poſcāt premium.
Laus honoꝛ virtus gloꝛia deo
pri ꝛ filio:ſcō ſimul paracleto i
ſempiterna ſcl'a. Amē. ℣. Leta-
mini. Ad mgt an. Beati eſtis ſci dei
oēs q̄ meruiſti ꝯſoꝛtes fieri celeſtiū
virtutū ꝛ pfrui claritatis glia: ideoq̧
p̄camur vt memoꝛes nři itercedere
dignemini p nobis ad dñm deum
nřm. Oꝛo.

Omni
ps deus nř multi
plica ſuper
nos gratiā
tuā:ꝛ quo-
rum p̄ueni
mus gloꝛio
ſa ſolennia:
tribue ſub-
ſequi in ſctā pfeſſione leticiā. p.
¶ Ad matu. inuit. Regē regū
dñm venite adoꝛemus. Quia ipe eſt
coꝛona ſanctoꝛum omniū. Hym.
Jeſu ſaluatoꝛ. ¶ In pmo no
cturno añ. Adeſto deus vnus om
nipotens pater ꝛ filius ꝛ ſpirit⁹ ſan
ctus. pſ. Dñe dñs. Añ. Sicut 8
lilium inter ſpinas : ſic amica mea
inter filias. pſ. Celi enar. Añ. 6
Laudemus dominum quē laudant
angeli:cui cherubin ꝛ ſeraphin ſan
ctus ſanctus ſanctus proclamant
pſal. Benedic. i. ℣. Letamini 32
¶ Sermo alcuini vel magiſtri
albini ſecundū quoſdā. Lcō. j.
Hodie dilectiſſimi oiū ſan
ctoꝝ ſub vna ſolennitatis
leticia celebꝛamus feſtiuitatē.
De qua beata mater eccleſia quā

fic honor diuine dignatiõis il-
luminat:quā vincētiū martyrū
gliosus sāguis exornat:quā in-
uiolate ɔfeſſiõis cādida induit
ṽgitas: Floribꝰ eiꝰ nec roſe nec
lilia dſūt. Certe nūc chariſſimi
ſingli ad vtroſqꝫ honores āpliſ-
ſimas accipiūt dignitatū coro-
nas:vel de virginitate cādidas:
vel de paſſione purpureas. ℟.
Sūme trinitati ſimplici deo vna di-
uinitas equalis glīa coeterna maie-
ſtas pr̄i ꝓliqꝫ ſcōqꝫ flami:Qui totū
ſubdit ſuis orbē legibꝰ. ℣. Preſtet
nobis gratiā deitas btā pr̄is ac na-
ti pariterqꝫ ſpūs almi.Qui. Lc.ij.

In celeſtibus caſtris pax ⁊
acies hñt flores ſuos: qbꝰ
milites xp̄i coronāt. Dei eni ief-
fabilis ⁊ imēſa bōitas ēt hoc ꝓ-
uidit:vt laborꝫ quidē tp̄s ⁊ ago-
nis nō extēderet nec lōgū face-
ret aut ēternū ſꝫ breue:⁊ vt ita
dicā momētaneū:vt in hac bre-
ui ⁊ exigua vita agones eēnt ⁊
labores: in illa vero celeſti vita
eterna eſſet corona ⁊ p̄mia me-
ritorꝫ. ℟. Felix nāqꝫ es ſacra vir-
go maria ⁊ oī laude digniſſima.Qr
ex te ortꝰ eſt ſol iuſtitie chr̄s deꝰ nr̄.
℣. Ora ꝓ pp̄lo:interueni ꝓ clero:in-
tercede ꝓ deuoto femineo ſexu:ſen-
tiāt oēs tuū iuuamē qcūqꝫ celebrāt
tuam ſolēnitatē.Quia. Lc.iij.

Preuidit gdē vt labores
cito finirent:meritorū ꝓ-
p̄mia ſine fine durarēt. Et poſt
huiꝰ mūdi tenebras viſuri eēnt
cādidiſſimā lucem ⁊ accepturi
maiorē cūctaꝝ paſſionū acerbi-
tatibus btitudinē: teſtante hoc
ap̄lo:vbi ait. Nō ſunt cōdigne
paſſiones huiꝰ tp̄is:ad ſupuen-
turā gliam q̄ reuelabit in nob.
℟. Te ſcm̄ dn̄m in excelſis laudant
oēs āgeli dicētes:Te decet laus: Et
honor dn̄e. ℣. Cherubin quoqꝫ ⁊ ſe-
raphin ſcūs ꝓclamāt:⁊ oīs celicus
ordo dicentes:Te decet. Glīa.Et ho.

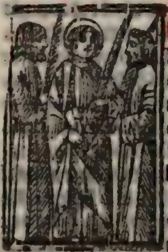
In.ij.noct.aña. Inter natos
mulieꝝ nō ſurrexit maior ioāne ba-
ptiſta. ps. Bonū eſt. Añ. Eſtote 33
fortes in bello ⁊ pugnate cum anti-
quo ſerpēte:⁊ accipietis regnū eter-
num all'a. ps. Bn̄dicā. Añ. Iſti 11
ſunt ſci qui ꝓ dei amore minas ho-
minū cōtēpſerūt:ſancti martyres i
regno celoꝝ exultant cum angelis:
o q̄ꝫ pretioſa eſt mors ſcōꝝ qui aſſi-
due aſſiſtunt ante dn̄m ⁊ ab inuicē
non ſunt ſeparati. ps. Deus no- 16
ſter. ℣. Exultēt iuſti. Lectio.iiij.

Quam leto ſinu de p̄lio re-
uertētes celeſtis excepit
letitia:de hoſte ꝓſtrato trophea
ferentibus occurrit. Cuꝫ trium-
phātibꝰ viris etiā femine vene-
rūt:q̄ cum ſclo ſexū quoqꝫ vice-
rūt:⁊ geminata glīa militie virgī-
nes cū pueris teneros annos
virtutibꝰ trāſeūtes: ſꝫ ⁊ cetera
fidelium turba aule perpetue re-

gna itrauit:q ſynceritatez fidei
icōcuſſis celeſtiū ꝑceptoꝝ diſci
plinis vnica pace obſuauerūt.
℟. Inter natos mulierū nō ſurre-
xit maior ioāne baptiſta. Qui viaz
dñō preparauit in eremo. ℣. Fuit
homo miſſus a deo cui nomen erat
ioannes. Qui viam. Lectio. v.

ERgo agite frēs iter vite aggrediamur ad ciuitatē celeſtē in qua aſcripti ſum⁹ ꝛ ciues decreti. Nō ſum⁹ hoſpites ſꝫ ciues ſcōꝝ ꝛ domeſtici dei:ꝛ illi⁹ heredes coheredes āt xpi. huius vrbis nobis ianuas aperiet fortitudo:ꝛ fiducia latū ꝑbebit ingreſſuz. ℟. Qui ſunt iſti q vt nubes volāt: Et q̄ſi colūbe ad feneſtras ſuas. ℣. Candidiores niue nitidiores lacte rubicundiores ebore antiquo. Et quaſi. Lectio. vi.

QUid hac vita beati⁹? Ubi non eſt paupertatis metus: nō egritudinis ibecillitas: Nemo ibi leditur: nemo iraſcit: nemo inuidet: cupiditaſ nulla exardeſcit. Nullū cibi deſideriū: nulla honoris pulſat aut poteſtatis ābitio. Nullus ibi diaboli metus: inſidie demonum nulle: terror gehenne procul: mors neq corporis neq anime: ſed imortalitatis munere vita iocunda. Nulla erit tunc vſq diſcordia: ſed cuncta conſona. Trāquilla ſunt omnia: iugis ſplendor. ℟. Lauerūt ſtolas ſuas ꝛ cādidas eas fecerunt In ſanguine agni. ℣. Iſti ſūt q venerūt ex magna tribulatione ꝛ lauerūt ſtolas ſuas In ſangui. Gloria. In. ❡ In. iij. noc. añ. Sint
lūbi veſtri ꝑcincti ꝛ lucerne arden
tes in manib⁹ vr̄is: ꝛ vos ſimiles ho
minib⁹ expectantib⁹ dñm ſuū quan
do reuertat a nuptijs. ꝑs. Exulta
te iuſti. Añ. Simile eſt regnum 15
celorum decem virginib⁹: que acci
piētes lampades ſuas exierunt ob-
uiam ſponſo ꝛ ſponſe. ꝑs. Eru-
ctauit. Añ. Laudem dicite deo 16
noſtro omnes ſancti eius: ꝛ qui ti-
metis deum puſilli ꝛ magni quo-
niam regnauit dñs deus noſter oi-
potens: gaudeamus ꝛ exultemus ꝛ
demus gloriam ei. ꝑs. Quaz di- 30
lecta. ℣. Iuſti aūt. Lectio. vij.

VErum ſuper hec omnia eſt cōſociari angeloꝝ cetibus omniumq̄ celeſtium ſupernarum virtutū contuberniis ꝑfrui: ꝛ intueri agmina ſanctoꝝ ſplendidius ſyderibus micantia patriarcharum fide fulgentia: prophetarum ſpe letantia: apoſtolorum in . xij . tribubus

iſrael orbẽ iudicãtia martyrũ
purpureis coronis victorie lu-
centia virginũ choros canden-
tia ſerta geſtãtes inſpicere. ℞.
Sint lumbi veſtri p̃cincti ⁊ lucer-
ne ardẽtes in manib⁹ veſtris. Et vos
ſimiles hoib⁹ expectãtib⁹ dñm ſuum
quando reuertatur a nuptijs. ℣. Ui
gilate ergo quia neſcitis qua horã
dominus veſter venturus ſit. Et vos
ſimiles homi. Lectio viij.

De rege aũt qui hoꝝ me-
dius reſidet: dicere vox
nulla ſufficeret. Si enim quoti
die nos oporteret tormenta per
ferre: ſi ipſam gehennaꝫ paruo
tpe tolerare: vt xp̃ꝫ videre poſſe
mus in glia veniẽtẽ ⁊ ſanctoruꝫ
eius numero ſociari: nonne di-
gnum erat pati omne quod tri
ſte eſt vt tanti boni tanteq̃ glo
rie participes haberemur? ℞.
Audiui vocẽ de celo venientẽ: venite
oẽs v̾gines ſapiẽtiſſime. Oleũ recõ-
dite i vaſis v̾ris dũ ſpõſus aduene
rit. ℣. Media nocte clamor factũs
eſt: ecce ſponſus venit. Oleum. L. ix.

Que erit frẽs chariſſimi il
la iuſtoꝝ glia q̃ grandis
letitia cũ dñs cepit ꝓ trenis ce
leſtia: ꝓ ſpũalib⁹ ſempiterna: ꝓ
modicis magna p̃ſtare: ⁊ addu-
cere ſecũ ſanctos i viſiõe pater
ne glorie ⁊ facere ſecũ i celeſti
bus conſedere: ſuiſq̃ imortali-
tatẽ largiri? ad quã eos ſui ſan-
guinis viuificatione reparauit.
℞. Concede nobis dñe q̃s veniã de
lictoꝝ: ⁊ intercedẽtib⁹ ſcis quoꝝ ho
die ſolẽnia celebram⁹: talem nobis
tribue deuotionẽ: Ut ad eoꝝ ꝑueni-
re mereamur ſocietatẽ. ℣. Adiuuẽt
nos eoꝝ merita quos propria impe-
diunt ſcelera: excuſet interceſſio ac
cuſat quos actio: ⁊ qui eis tribuiſti
celeſtis palmã triũphi: nobis veniã
non deneges pcti. Ut ad eoruꝫ. Glo
ria. Ut ad eo. ℣. Orate pro nobis
oẽs ſci dei. ¶ In lau. añ. Uidi tur
bã magnã quã dinumerare nemo
poterat: ex oib⁹ gentib⁹ ſtantes ante
thronũ. Añ. Et oẽs ãgeli ſtabãt in
circuitu throni: ⁊ ceciderũt in ↄſpe
ctu ei⁹ in facies ſuas ⁊ adorauerũt
eũ. Añ. Redemiſti nos dñe deus in
ſanguine tuo ex oi tribu ⁊ ligua ⁊
pplo ⁊ natione: ⁊ feciſti nos deo no
ſtro regnum. Añ. Bñdicite domi-
num omnes electi eius: agite dies
letitie ⁊ confitemini ei. Añ. Hym-
nus oibus ſanctis eius filijs iſrael
populo appropinquãti ſibi: gloria
hec eſt oibus ſanctis eius. Capl'm. 346
Ecce ego ioannes. Hymnus.

Chriſte redemptor oium
ↄſerua tuos famulos: bea-
te ſemper virginis placatus ſã
ctis p̃cib⁹. Beata quoq̃ agmi
na celeſtium ſpirituum: preteri
ta p̃ſentia futura mala pellite.
Uates eterni iudicis apoſtoli
q̃ domini: ſupplicit̾ expoſcimus

ſaluari oīs precib⁹. Martyres
dei incliti confeſſoreſqʒ lucidi:
veſtris orationibus nos ferte in
celeſtibus. Chorus ſacrarum
virginum electorūqʒ omniuʒ ſi
mul cum ſcis oibus conſortes
chriſti facite. Gentē auferte per
fidam credentiū de finibus: vt
chriſti laudes debitas perſolua
mus alacriter. Laus honor. ℣.
Mirabilis deus. Ad bñs añā.
Te glorioſus aploꝝ chorus: te pro
phetarū laudabilis numer⁹: te mar
tyruʒ candidatus laudat exercit⁹:
te omnes electi voce confitentur
vnanimes: beata trinitas vn⁹ deus.

Oratio.

Omni
potens
ſempiterne
de⁹: qui nos
omniuū ſan
ctorum me
rita ſub vna
tribuiſti ce
lebritate ve
nerari: que
ſumus vt deſideratā nobis tue
propitiationis abundātiā mul
tiplicatis interceſſoribus lar
giaris. Per. ¶ Ad. iij. capl'z.
346 Ecce ego ioannes. Reliqua ꝛ ℣
plurimorum martyrum dican
tur. Ad ſextam capitulū.
Apoc. Audiui numerum ſignato
cap. 7. rum centum quadragintaqua
tuor millia ſignati ex oī tribu fi
liorū iſrael. ¶ Ad. ix. caþ. Apoc.
Vidi turbā magnam quā cap. 7.
dinumerare nemo poterat: ex
oibus gentib⁹ ꝛ tribub⁹ ꝛ popu
lis ꝛ linguis ſtātes añ thronū.
¶ Ad veſ. ſup pſal. añ. Vidi tur 40
bam. ℣. Dixit dñs. Laudate 47
pueri. Credidi. In conuerten 49
do. Eripe me. Cap. hym. ℣. vt
in primis veſpe. Ad magt añā.
Saluator mūdi ſalua nos oēs ſctā
dei genitrix virgo ſp maria ora pro
nobis: pcibus quoqʒ ſctōꝝ aploruʒ
martyruʒ ꝛ confeſſoꝝ atqʒ ſanctaꝝ
virginū ſuppliciter petim⁹ vt a ma
lis oibus eruamur: boniſqʒ oibus
nunc ꝛ ſemper perfrui mereamur.
¶ Per octauas oium ſancto
rū ꝛ i. octaua die nō dicat offm
de btā vgine nec fiat aliqua me
moria niſi ḋ dñica: nec dicant
pces in prima vel cōpletorio: ꝛ
reliqua horaꝝ dicantur cum Alla.
qꝛ ſunt octaue ſolēnes itermit
titur etiā officiū defunctoꝝ tam
trium qʒ. ix. lectionum. Ad ma
tutinum inuitatorium: ꝛ añe ad
benedictus ꝛ magnificat ſicut
in die: reliqua omnia fiant ſi
cut in aliis octauis ſanctorum
notatum eſt. ¶ In feſto omni
um ſanctoꝝ finitis veſperis ſta
tim dicantur veſpere defuncto
ruʒ niſi in craſtino fuerit domi
nica. ¶ In ɔmemoratiōe oium Dic. 1.

fidelium defunctorum ad vespe:
aña. Placebo dño in regióe vivoꝝ.
41 ps. Dilexi. Aña. Heu me q: incola-
46 tus meus plongatus est. ps. Ad dñm.
Aña. Dñs custodit te ab oi malo:cu
46 stodiat aiam tuá dñs. ps. Levavi.
Aña. Si iniquitates observaveris
dñe:dñe qs sustinebit? ps. De pfũ
52 dis. Aña. Opa manuũ tuarũ dñe
ne despicias. ps. Confitebor tibi
51 domine in toto corde meo qm.
Aña. Audivi vocẽ de celo dicẽtẽ mi
hi btí mortui q i dño moriũť. Cá
ntici. Magnificat. Finita aña.
post mgť dicať. Pr nr. Quo
finito nó pnũcieť. Et ne nos:
sed dicať ps. Lauda aia mea.
52 z per. Requiẽ. termineť. Dein
de sequitur ℣. A porta inferi. ℟.
Erue dñe aias eorum. ℣. Dñs vobi
scum. Oro.

Fidelium deus omnium conditor z redẽptor animabus famulorum famularũqz tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum:vt indulgentiam quã semper optaverunt:pijs supplicationibus ꝯsequãtur. Qui vi. Non dicať post oroné Dñs vo
biscũ. nec. Bñdicamus. sz tm
Requiescãt i pace. Amẽ. ¶ In
crastino adenamũ. z ad ceteras
horas defũctoꝝ nó fiat pstratio
nes. Si festivitas oium scõrum
sabbo evenerit i crastino totuz
offm taz diei qz noctis de octa-
ntz:z tũc i eadẽ die post vespe-
de oci. vespe defunctoꝝ dicãtur
vt supra. Ad matu. nó dicatur.
Dñe labia mea. neqz Deus i ad
iutoriũ. neqz Venite exul. sz di
cto Pr nr. z Credo. statĩ icĩ
piať. In .j. noct. aña. Dirige dñe
deus meus in ꝯspectu tuo viã meã. ps. 2
Verba mea. Aña. Cõverte dñe:z
eripe aiam meã:qm nó est in morte
qui memor sit tui. ps. Dñe ne in 2
furore tuo. Aña. Ne qñ rapiat vt
leo aiam meã:dũ nó ẽ qui redimat
neqz q saluũ faciat. ps. Dñe deus 2
meus. ℣. A porta inferi. Lector
nó petat bñdictioẽz sz dcó Pr
nr. z subiũcto Et ne nos. ac rñ
so. Sed li. incipiat legere. L. j.
Parce mihi dñe:nihil eni Job. cap. 7.
sũt dies mei. Quid est hó
q: magnificas eũ: aut gd appo
nis erga eũ cor tuũ? Visitas eũ
diluculo z subito pbas illũ. Vs-
qz q nó parcis mihi:nec dimit
tis me vt glutiã salivam meaz?
Peccavi. Quid faciã tibi o cu
stos hoium? Quare posuisti me
ꝯtrariũ tibi:z factus sum mihi
metipsi gravis? Cur non tollis

peccatũ meũ: ⁊ quare nõ auferſ inigtatẽ meã? Ecce nũc in pul uere doꝛmiã: ⁊ ſi mane me q̃ſie ris nõ ſubſiſtaꝫ. In fine lcõis nõ dicat Tu aũt. ſꝫ finita lcõ ne ſtatim icipiat ℟. Credo ꝙ re dẽptoꝛ meꝰ viuit: ⁊ i nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſuꝫ ⁊ in carne mea videbo deũ: Saluatoꝛem meũ. ℣. Quem viſurus ſum ego ipſe et non alius: ⁊ oculi mei conſpecturi ſunt. Saluatoꝛem. Lectio. ij.

iob. 10 cap. a. Tedet animam meam vite mee dimittam aduerſum me eloquium meuꝫ. Loquar in amaritudine anime mee. Dicam deo. Noli me cõdemnare. Indica mihi cur me ita iudices? Nunquid bonũ tibi videtur ſi calumnieris ⁊ opprimas me opus manuum tuarum: et conſilium impioꝛum adiuues? Nũqd oculi carnei tibi ſunt: aut ſicut videt homo ⁊ tu videbis? Nunquid ſicut dies hominis dies tui: ⁊ anni tui ſicut humana ſunt tpa: vt queras iniqtatem meam. ⁊ peccatum meum ſcruteris? Et ſcias qꝛ nihil impium fecerim: cuꝫ ſit nemo qui de manu tua poſſit eruere. ℟. Qui laçarũ reſuſcitaſti a monumẽto fetidũ. Tu eis dñe dona requieꝫ ⁊ locum indulgentie. ℣. Qui venturus es iudicare viuos ⁊ moꝛtuos ⁊ ſclm per ignẽ. Tu. Lectio. iij.

Manus tue domine fecerunt me ⁊ plaſmauerunt me totuꝫ in circuitu: ⁊ ſic repẽte precipitas me. Memẽto q̃ſo ꝙ ſicut lutum feceris me: et in puluerem reduces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſicut caſeum me coagulaſti? Pelle ⁊ carnibus veſtiſti me: oſſibus ⁊ neruis compegiſti me. Uitam ⁊ miſericoꝛdiaꝫ tribuiſti mihi ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſpirituꝫ meum. ℟. Domine quando veneris iudicare terram vbi me abſcondam a vultu ire tue? Quia peccaui nimis in vita mea. ℣. Commiſſa mea paueſco ⁊ ante te erubeſco: duꝫ veneris iudicare noli me ꝯdẽnare. Quia peccaui nimis in vi. Poſt reſumptionem reſponſoꝝ nõ dicatur Requiem. ſed ſtatim incipiatur. In ſecũdo nocturno añ. In loco paſcue ibi me collocauit. Ps. Dominus regit. Añ. Delicta iuuẽtutis mee ⁊ ignoꝛãtias meas ne memineris domine. Psal. Ad te domine leuaui. Añ. Credo videre bona domini in terra viuentium. Ps. Dominus illuminatio. ℣. In memoꝛia eterna erũt iuſti. ℟. Ab auditione mala non timebunt. Lectio. iiij.

iob. 10 cap. b.

8

8

9

Reſpõde mihi quãtas habeo iniquitates ⁊ peccata: ſcelera mea ⁊ delicta oſtende mihi. Cur faciem tuam abſcondis: ⁊

arbitraris me inimicum tuum
Contra folium quod vento ra
pitur oſtendis potentiam tuā:
ꝛ ſtipulam ſiccam perſequeris.
Scribis enim contra me ama
ritudines : conſumere me vis
peccatis adoleſcētie mee. Po
ſuiſti in neruo pedē meū:ꝛ ob/
ſeruaſti oēs ſemitas meas:ꝛ ve/
ſtigia pedū meoꝛum conſidera/
ſti. Qui quaſi putredo conſu
mendus ſum:ꝛ quaſi veſtimen/
tum quod comeditur a tinea.
℟. Heu mihi dn̄e q꞉ peccaui nimis
i vita mea:qd faciā miſer vbi fugiā
niſi ad te de⁹ me⁹?miſerere mei dū
veneris:In nouiſſimo die. ℣. Ani/
ma mea turbata ē valde ſed tu dn̄e
ſuccurre ei.In nouiſſi. Lectio.v.

Homo nat⁹ de muliere bꝛe
Job. ca.14. ui viuens tēpoꝛe repletur
multis miſerijs. Qui quaſi flos
egreditur ꝛ conteritur : ꝛ fugit
velut vmbꝛa:ꝛ nunq̄ȝ in eodem
ſtatu permanet. Et dignum du/
cis ſuper huiuſcemodi aperire
oculos tuos:ꝛ adducere eūȝ te/
cum in iudicium. Quis poteſt
facere mundum de immūdo cō
ceptum ſemine? Nonne tu qui
ſolus es? Breues dies hominis
ſunt:numerus menſiū eius apd
te eſt. Conſtituiſti terminos ei⁹
qui preteriri nō poterunt. Re/
cede ergo paululum ab eo : vt
quieſcat donec optata veniat:ꝛ
ſicut mercenarij dies eius. ℟.
Ne recoꝛderis peccata mea domine:
dum veneris iudicare ſeculum per
ignem. ℣. Dirige domine deus me
us in conſpectu tuo viā meā.Dum
veneris iudicare ſeculū per. L.vj.

Quis mihi hoc tribuat vt Job. ca.4.
in inferno protegas me
ꝛ abſcondas me donec pertran/
ſeat furoꝛ tuus:ꝛ conſtituas mi
hi tempus in quo recoꝛderis
mei? Putas ne moꝛtuus homo
rurſum viuat? Cunctis diebus
quibus nunc milito expecto do
nec veniat immutatio mea. Uo
cabis me ꝛ ego reſpondebo ti/
bi. Operi manuum tuarū poꝛ/
riges dexteram. Tu quidē greſ
ſus meos dinumeraſti: ſȝ parce
peccatis meis. ℟. Dn̄e ſcd̄ȝ actū
meuȝ noli me iudicare:nihil dignū
in conſpectu tuo egi. Ideo depꝛecoꝛ
maieſtatem tuam vt tu deus deleas
iniquitatē meā. ℣. Amplius laua
me dn̄e ab iniuſtitia mea ꝛ a deli/
cto meo mūda me:quia tibi ſoli pec
caui. Jō. In.iij.noc.añ. Com
placeat tibi domine vt eripias me:
ad adiuuandum me reſpice. pſal.
Expectans. Añā. Sana domine 14
animam meam: quia peccaui tibi.
pſ. Beatus vir qui intel. Añ. 1
Sitiuit anima mea ad deū viuū:
quādo veniam ꝛ apparebo ante fa/
ciem domini. Pſalmus. Quē/ 15
admodum. ℣. Ne tradas beſtijs

animas confitentes tibi: ℟ Et animas pauperum tuorum ne obliuiſcaris in finem. Lectio. vij.

Job ca. 17.

Spiritus meus attenuabitur: dies mei breuiabuntur: et ſolum mihi supereſt ſepulchrum. Non peccaui: et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me domine: et pone me iuxta te: et cuiuſuis manus pugnet contra me. Dies mei tranſierunt: cogitationes mee diſſipate ſunt torquentes cor meū. Noctem verterunt in diem: et rurſum poſt tenebras ſpero lucem. Si ſuſtinuero infernus domus mea eſt: et in tenebris ſtraui lectulum meum. Putredini dixi. Pr̄ meus es: mr̄ mea et ſoror mea vermibus. Ubi ē ergo nūc preſtolatio mea: et patiētia mea? Tu es domine deus meus.

℟ Precantem me quotidie et non me penitentem timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla ē redemptio: miſerere mei deus et salua me. ℣ Deus in nomine tuo saluū me fac: et in virtute tua libera me. Quia in inferno nulla eſt redemptio: miſerere mei. Lectio. viij.

Job cap. 19.

Pelli mee conſumptis carnibus adheſit os meum: et derelicta ſunt tantummodo labia circa dentes meos. Miſeremini mei miſeremini mei ſaltē vos amici mei: quia manus domini tetigit me. Quare perſequimini me ſicut deus: et carnibus meis ſaturamini? Quis mihi tribuat vt ſcribantur ſermones mei? Quis mihi det vt exarentur in libro ſtilo ferreo et plōbi lamina vel celte ſculpantur in ſilice? Scio enim quod redemptor meus viuit: et in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum. Et rurſum circūdabor pelle mea. Et in carne mea videbo deum. Quem viſurus ſum ego ipſe et oculi mei cōſpecturi ſunt et non alius. Repoſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. ℟ Memento mei deus quia ventus eſt vita mea: nec aſpiciet me viſus hominis. ℣ Et non reuertetur oculus meus vt videat bona. Nec aſpiciet me. Lectio nona.

Job ca. 10.

Quare de vulua eduxiſti me? Quia vtinā conſumptus eſſē ne oculus me videret. Fuiſſem quaſi nō eſſem de vtero tranſlatus ad tumulum. Nunquid nō paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte ergo me vt plangam paululum dolorem meum antequam vadam et non reuertar ad terram tenebroſam et opertam mortis caligine: terram miſerie et tenebrarum: vbi vmbra mortis et nullus ordo ſed ſempiternus horror inhabitat. ℟ Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda: Quan

do celo mouēdi ſunt ⁊ terra: Dū ve
neris iudicare ſclm per ignē. ℣. Di
es illa dies ire calamitatis ⁊ miſe
rie: dies magna ⁊ amara valde. Qñ
celi mouēdi ſunt ⁊c. Duz veneris. ℣.
Tremēs fctūs ſum ego ⁊ timeo dū
diſcuſſio venerit atq; vētura ira. Dū
veneris. ℣. Quid ego miſerrim⁹ qd
dicā vel qd faciā: dū nil boni per fe
ram ante tm̄ iudicem? Qñ celi mo
uēdi. ℣. Nunc chriſte te petim⁹: miſe
rere queſum⁹: qui veniſti redimere
perditos: noli damnare redemptos.
Dū vene. ℣. Creator oium rerū de⁹
qui me de limo terre formaſti: ⁊ mi
rabilit̄ proprio ſanguine redemiſti:
corpuſq; meum licet modo putre
ſcat de ſepulchro facies in die iudi
cij reſuſcitari: exaudi exaudi me: vt
aiam meam in ſinu abrahe patriarche
tue iubeas collocari. Libera me do
mine. Repetito reſpōſorio icboe
tur in laudib⁹. Antiphona. Ex
ultabūt dño oſſa humiliata. pſal.
18 Miſerere mei deus. Antipho
na. Exaudi domine orationem me
am: ad te omnis caro veniet. pſal
21 mus. Te decet hymnus deus.
Antiphona. Me ſuſcepit dexte
21 ra tua domine. Pſalmus. De
us deus meus. Antiphona.
A porta inferi erue domie animas
52 eorum. pſalmus. Ego dixi in di.
Añā. Omnis ſpiritus laudet do
52 minum. pſalmus. Lauda. Ad
benedictus antiphona. Ego ſum

reſurrectio ⁊ vita: qui credit in me
etiam ſi mortuus fuerit viuet: ⁊ om
nis qui viuit ⁊ credit i me nō mo
rietur in eternum. Canticum.
Benedictus dominus deus.
Finita poſt cāticū añā dicatur.
Pater noſter. Pſalmus.
De profundis clamaui. ſecun 47
dum q; ſupra ſcriptū eſt de pſ.
Lauda anima mea do. Dein 51
de vſus ⁊ oratio vt ſupra. Ad
primum dicto. Pater noſter.
⁊ Credo. incipiatur ātiphona.
Requiem eternam. Pſal. Deus
in nomine tuo. Beati immacu
lati in via. Retribue ſeruo tuo.
Poſt ſingulos pſalmos nō di
catur. Requiem eternā. ſed in
fine omnium dicatur añā. Re
quiem eternam dona eis domine: ⁊
lux perpetua luceat eis. Deinde di
catur. Confiteor. Quo dicto ſe
quitur ℣. A porta inferi. Domi
nus vobiſcum. Oremus. Fide
lium. Requieſcant in pace. Dic
ordo ſeruet ad alias horas diei
niſi q; Confiteor non dicatur
Precioſa more ſolito dicatur.
Dicta iā terminatur officium
mortuorum. ¶ Sancti leonar die. 6
di confeſſoris. Oratio.
Deus qui nos beati leo
nardi cōfeſſoris tui annua ſolē
nitate letificas cōcede propici⁹
vt cuius natalicia colimus: per
eius ad te exempla gradiamur.

Per dominum. Lectio.i.

Beatiſſimus leonardus temporibus anaſtaſij imperatoris in prouincia galliarum claris parentibus extitit: natus q collaterales clodouei regis frācie: primatum militie poſt regē3 habebāt. Ipſe aūt rex clodoueus fuit q p p̄dicationē ſc̄i remigij remēſiū archiep̄i ad fidem chr̄i puerſus factus eſt chriſtianus: qui ꝛ puerum leonardum de ſacro fonte ſuſcepit. Lectio.ij.

Puer aūt leonardus adoleſcēs factus iuxta cōſuetudinē parentele regali noluit implicari militie: ſ3 ſpū ſcō tactus potius voluit ſequi archipontificis remigij veſtigia. Cui⁹ ſalutaria monita nō vt ſurdus auditor intēdebat: verum vt prudēs ꝛ futurus ſeminator in ſacrarium cordis reponebat. Lectio.iij.

Ad imitationē ꝯo boni magiſtri ſc̄i remigij cuius pſuaſu reges francie ſtatuerunt quotieſcunqꝫ ciuitatē remēſiū adiſſent oēs icarcerati liberi dimitterētur: leonardus quoqꝫ bonus diſcipulus hoc ipſum experiit a rege quatenus oēs qui in ergaſtulorum cuſtodia detinerent ſi eos ipſe voluiſſet viſitare oīno ſoluerent? Quā3 rem a rege cū beneuolētia impetrauit. Et vbicunqꝫ incarceratos eſſe audiebat: non piger ad eorum abſolutionem totis viribus accurrebat. Sciebat eni3 ſcriptū iſtud verbum euāgelicū. In carcere erā ꝛ veniſtis ad me. Lcō.iiij.

Creſcebat aūt vehemēter per totā galliā fama ei⁹ bonitatis. Propterea ml'ti egrotātes cōfluebāt ad eū gr̄a recuperande ſanitatis. Quib⁹ in noīe dn̄i ſalutē reddebat: iſup eis eſcā ſpiritualē ꝛ carnalē tribuebat. Alacris qdē3 erat in exhortatione: dulcis ꝛ humilis i ſermone: in operatione ſimplex ꝛ pudicus: in pmiſſione veridicus: in eleemoſynis largus atqꝫ munific⁹: modeſtus itidē in reddenda ratione: tenuis quoqꝫ ita ꝛ humillimus q̄ſi nō ex nobili ſ3 ex paruiſſima eſſet gn̄atione. Lcō.v.

Interea dū opinio ſc̄titatis ei⁹ apud vniuerſos diuulgaret: rex frācie ip̄m ad ſe accerſiri p honoratos legatos iuſſit: hortās eū vt in palatio ſuo ſecū3 maneret quouſqꝫ infulā pōtificalē ſicut dign⁹ erat ſuſcipet. Erat eni iā clericus humilis ꝛ māſuetus.

Ipſe vero magis eligens abie‑
ctus ſeruire deo ꝙ̄ in ſublimi‑
tate poſitus regi obtemperare
terreno: renuēs dignitatis faſti‑
gium quod rex ꝑmittebat vna
cuȝ fratre ſuo beato litardo de‑
uenit aurelianū. Lectio. vj.
Non longe autem foris eādeȝ
ciuitatē venerabilē virū nomie
maximinū inuenit: cui aliquan
to tēpore adheſit. Reuelāte aūt
ſpiritu ſancto inde diſcedens ꝛ
verſus aquitanicam regionem
ꝓficiſci deliberans: beato litar‑
do eligente remanere ſuper ri‑
paȝ legeris in loco qui dicitur
madunuȝ vbi nunc requieſcit:
trāſiēs ꝑ bituricā diocesim vbi
nōdum gētilitas per baptiſmuȝ
totaliter erat extincta armis fi‑
dei accinctus v̄bū dei viriliter
ꝑdicabat atq; miris opibꝰ xp̄i
nomē exaltabat. Fugabat qdeȝ
demonia: reddebat ſurdis audi‑
tum: cecis viſum: claudis greſ‑
ſum: infirmantibus quoq; vni‑
uerſis ad ſe venientibus ſalutis
preſtabat remediū. Lectio. vij.
In alia quippe operādo athleta
chr̄i leonardus proſequēs iter
initum tandē intrauit quādam
ſyluā cui vocabulū eſt pauuȝ: q̄
a lemonica ciuitate fere. per. x.
milliaria diſtabat: in qua habe
bat ſylua ꝛ domꝰ regalis cauſa
venatiōis ꝑparata. Accidit aūt
eo tēpore quo ſcūs leonardus
per eandē trāſiret ſyluam vt re
gina que cū rege ꝛ multa fami‑
lia illuc aduenerat: ꝑoccupata
doloribus cuȝ ꝑgnans eſſet in
anguſtijs mortis cōſtituta a fa‑
milia miſerabiliter lamentare‑
tur. Ad huiuſmodi igitur me‑
rorem beatus leonardus pieta‑
te cordis cōmotus ad lacū ac‑
ceſſit: ſciſcitatuſq; tanti meroris
cauſam introductus ad regem
oratione ſua ſoſpitatem regine a
deo ipetrauit. Naſcente eni quā
in vtero habebat prole ab om‑
ni languore liberata eſt. L. viij.
Tunc rex ſcō leonardo multa
ꝑcioſiſſima dona auri ꝛ argenti
obtulit. Que oia btūs leonar‑
dus renuēs hortatus eſt ea pau‑
peribus erogari. Ad requiſitionē
aūt ſcti leonardi rex donauit ei
partē illius ſylue vbi ſanctꝰ dei
in honorem ſancte dei genitri‑
cis oratoriū conſtruxit appella‑
uitq; locum illum nobiliacum:
eo quod a nobiliſſimo rege ſibi
eſſet condonatus. Lectio. ix.
Vixit aūt oibꝰ diebꝰ vite ſue ī
timore dn̄i cū virtutū reuerētia
ſeruiēs cōditori ſuo ſine q̄rela.
Bonū deniq; certamē certauit
legitime certādo fideȝ ſeruauit
ꝛ fidē inuiolabiliter ꝯſeruando
curſum conſummauit. Poſtq̄
autē placuit altiſſimo vt de pre‑

ſenti egrederet̄ ſeculo: octauo idus nouēbris ſanctiſſima eius anima recepta ē in celū ab angelis: beatiſſimum vero corpus a fidelibus turbis ſepultum eſt in eccleſia: quā ipſe conſtruxerat ad honorē ſancte marie dei genitricis ꝛ perpetue virginis. In qua quidē eccleſia diuina fiunt miracula. Nam ceci illuminātur: leproſi mūdantur: paralytici ſanantur: variiſq; hominum languores per interceſſionem eius ibidem curant̄. Preſtante domino noſtro ieſu chriſto qui cum patre ꝛ ſpiritu ſancto viuit ꝛ regnat per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amē. ¶ Sancti theodori martyris. Oratio.

die. 3.

Deus qui nos btī theodori martyris tui cōfeſſione glorioſa circundas ꝛ protegis: preſta nobis ex eius imitatione ꝓficere ꝛ oratiōe fulciri. Per. ¶ Ex geſtis ei⁹. Lcō. j.

Cum maximianus ꝛ maximus chriſtianos cōpellerent ad imolandū idolis: btūs theodorus hoc renuens facere miſſus eſt in carcerē cū multis aliis chriſtianis. Ubi docebat eos vias ſalutis: ꝛ ad perſeuerātiam animabat. Tempore autē opportuno reperto: templum matris deorum nocte ingreſſus ſuccendit illud. Lectio ſcda.

Accuſatus vero ſuper hoc reſpondit. Quod feci non abnego: deam veſtrā ſuccendi: que talis eſt vt ignis poſſit eam ſuccēdere. Tūc preſes iuſſit eū mitti in carcerē: vt ibi fame moreret̄. Sȝ ipſe ſpū ſancto nutriebat̄. Dñs quoq; eadem nocte apparuit ei cōfortās eū. Lectio. iij.

Cum autem pſalleret: cuſtodes reſpicientes per feneſtram viderunt populum multū veſtibus albis amictum pſallentem cū eo. Et metuentes: nunciauerunt hoc iudici. Qui ſtatim veniens cum armatis introgreſſus neminem inuenit niſi ſolū theodorum. Et timuit valde ipſe et qui cum eo erant. Die ſequēti vngulis ferreis nudauerūt coſtas eius pſallentis ꝛ dicentis. Benedicam dominum in omni tempore. Tandem iuſſus eſt igni tradi. Sed flamma in ſpecie camere facta eſt ꝛ nō ardebat ꝛ ſine afflictiōe emiſit ſpiritum. ¶ Sanctorum quatuor coronatorū. Oratio.

Preſta queſum⁹ omnipotēs deus: vt qui glorioſos martyres fortes in ſua cōfeſſione cognouimus: pios apud te in noſtra interceſſione ſentiam⁹. Per. ¶ Ex geſtis eorum. Lectio. j.

Temporib⁹ diocletiani fuerūt quatuor viri ſcilicet ſim-

iſrael orbẽ iudicãtia martyrũ purpureis coronis victorie lucentia virginũ choros candentia serta geſtãtes inſpicere. ℟. Sint lumbi veſtri p̃cincti ⁊ lucerne ardẽtes in manib⁹ veſtris. Et vos ſimiles hoib⁹ expectãtib⁹ dñm ſuum quando reuertatur a nuptijs. ℣. Uigilate ergo quia neſcitis qua horã dominus veſter venturus ſit. Et vos ſimiles homi. Lectio viij.

De rege aũt qui hoꝝ medius reſidet: dicere vox nulla ſufficeret. Si enim quotidie nos oporteret tormenta perferre: ſi ipſam gehennaꝫ paruo tpe tolerare: vt xp̃ꝫ videre poſſemus in glia venientẽ ⁊ ſanctoꝛuꝫ eius numero ſociari: nonne dignum erat pati omne quod triſte eſt vt tanti boni tantiq; glorie participes haberemur? ℟. Audiui vocẽ de celo venientẽ: venite oẽs v̄gines ſapiẽtiſſime. Oleũ recõdite i vaſis v̄ris dũ ſpõſus aduenerit. ℣. Media nocte clamoꝛ factũs eſt: ecce ſponſus venit. Oleum. L. ix.

Que erit frẽs chariſſimi illa iuſtoꝝ glia q̃ grandis letitia cũ dñs cepit p̃ t̃renis celeſtia: p̃ ſpũalib⁹ ſempiterna: p̃ modicis magna p̃ſtare: ⁊ adducere ſecũ ſanctos i viſiõẽ paterne glorie ⁊ facere ſecũ i celeſtibus conſedere: ſuiſq; imoꝛtalitatẽ largiri: ad quã eos ſui ſan-guinis viuificatiõne reparauit. ℟. Concede nobis dñe q̃s veniã delictoꝝ: ⁊ intercedẽtib⁹ ſcis quoꝝ hodie ſolẽnia celebꝛam⁹: talem nobis tribue deuotionẽ: Ut ad eoꝝ p̃ueniꝛe mereamur ſocietatẽ. ℣. Adiuuẽt nos eoꝝ merita quos p̃ꝛopꝛia impediunt ſcelera: excuſet interceſſio accuſat quos actio: ⁊ qui eis tribuiſti celeſtis palmã triũphi: nobis veniã non deneges pctĩ. Ut ad eoꝝ. Gloria. Ut ad eo. ℣. Orate pꝛo nobis oẽs ſci dei. ¶ In lau. añ. Uidi turbã magnã quã dinumerare nemo poterat: ex oib⁹ gentib⁹ ſtantes ante thꝛonũ. Añ. Et oẽs ãgeli ſtabãt in circuitu thꝛoni: ⁊ ceciderũt in ↄ̄ſpectu ei⁹ in facies ſuas ⁊ adoꝛauerũt eũ. Añ. Redemiſti nos dñe deus in ſanguine tuo ex oi tribu ⁊ lĩgua ⁊ pp̃lo ⁊ natione: ⁊ feciſti nos deo noſtro regnum. Añ. Bñdicite domi-num omnes electi eius: agite diem letitie ⁊ confitemini ei. Añ. Hymnus oibus ſanctis eius filijs iſrael populo appꝛopinquãti ſibi: glorie hec eſt oibus ſanctis eius. Capl'm. 346

Ecce ego ioannes. Hymnus.

Chriſte redemptoꝛ oium ↄ̄ſerua tuos famulos: beate ſemper virginis placatus ſãctis p̃cib⁹. Beata quoq; agmina celeſtium ſpirituum: pꝛeterita p̃ſentia futura mala pellite. Apoſtoli eterni iudices apoſtolici q̃ domini: ſupplicit̃ expoſcimus

ſaluari pijs precib⁹. Martyres
dei incliti confeſſoreſq; lucidi:
veſtris orationibus nos ferte in
celeſtibus. Chorus ſacrarum
virginum electorūq; omnium ſi
mul cum ſcis oibus conſortes
chriſti facite. Gentē auferte per
fidam credentiū de finibus: vt
chriſti laudes debitas perſolua
mus alacriter. Laus honor. ℣.
Mirabilis deus. Ad bñs añā.
Te glorioſus aploꝝ chorus: te pro
phetarū laudabilis numer⁹: te mar
tyrū candidatus laudat exercit⁹:
te omnes electi voce confitentur
vnanimes: beata trinitas vn⁹ deus.

Oratio.

Omnipotens ſempiterne de⁹: qui nos omniuū ſanctorum merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari: queſumus vt deſideratā nobis tue propitiationis abundātiā multiplicatis interceſſoribus largiaris. Per. ¶ Ad.iij. capl'z.
346 Ecce ego ioannes. ℟ia r ℣.
plurimorum martyrum dican-
tur. Ad ſextam capitulū.
Apoc. Audiui numerum ſignato
cap.7. rum centum quadragintaqua-
tuor millia ſignati ex oī tribu fi
liorꝝ iſrael. ¶ Ad.ix.cap. Apoc.
Vidi turbā magnam quā cap.7.
dinumerare nemo poterat: ex
oibus gentib⁹ r tribub⁹ r popu
lis r linguis ſtātes añ thronū.
¶ Ad veſ.ſup pſal'.añ Vidi tur 40
bam. ℣. Dixit dñs. Laudate 47
pueri. Credidi. In conuerten- 49
do. Eripe me. Cap. hym. ℣. vt
in primis veſpe. Ad magt añā.
Saluator mūdi ſalua nos oēs ſctā
dei genitrix virgo ſp maria ora pro
nobis: pcibus quoq; ſctoꝝ aploꝝ
martyrū r confeſſoꝝ atq; ſanctaꝝ
virginū ſuppliciter petim⁹ vt a ma
lis oibus eruamur: boniſq; oibus
nunc r ſemper perfrui mereamur.
¶ Per octauas oium ſancto-
rū r i. octaua die nō dicat officiū
de btā vgine nec fiat aliqua me
moria niſi ō dñica: nec dicant
pces in prima vel cōpletorio: r
ℏia horaꝝ dicantur cum Alla.
qr ſunt octaue ſolēnes itermitta
tur etiā officiū defunctoꝝ tam
trium ꝗ.ix. lectionum. Ad ma
tutinum inuitatorium: r añe ad
benedictus r magnificat ſicut
in die: reliqua omnia fiant ſi-
cut in alijs octauis ſanctorum
notatum eſt. ¶ In feſto omni
um ſanctoꝝ finitis veſperis ſta
tim dicantur veſpere defuncto-
rū niſi in craſtino fuerit domi
nica. ¶ In ɔmemoratiōe oius Dic.1.

fidelium defunctorum ad vespe.
añ. Placebo dño in regiõe vivoꝝ.
41 ps. Dilexi. Añ. Heu me q2 incola
46 tus meus plongatus est. ps. Ad dñz.
añ. Dñs custodit te ab oī malo:cu
stodiat aīam tuā dñs. ps. Levaui.
46 Añ. Si iniquitates obseruaueris
dñe:dñe qs sustinebit? ps. De pfū
52 dis. Añ. Opa manuū tuarū dñe
ne despicias. ps. Confitebor tibi
52 domine in toto corde meo qm̄.
Añ. Audiui vocē de celo dicētē mi
hi bti mortui q i dño moriūt. Cā
ticū. Magnificat. Finita aña.
post mgt dicat. Pr̄ nr̄. Quo
finito nō pnūciet. Et ne nos:
sed dicat ps. Lauda aīa mea.
52 z per. Requiē. termineť. Dein
de sequitur ℣. A porta inferi. ℟.
Erue dñe aīas eorum. ℣. Dñs vobi
scum. Oro.

Fidelium deus omnium conditor z redēptor animabus famulorum famularūqz tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum:vt indulgentiam quā semper optauerunt:pijs supplicationibus ꝯsequātur. Qui vi.
Non dicat post orõne. Dñs vobiscū. nec. Bñdicamus. sz tm̄
Requiescāt i pace. Amē. ¶ In crastino ad manū. z ad ceteras horas defūctoꝝ nō fiat ꝯmratio nec. Si festiuitas oium scōrum sabbato euenerit i crastino totum offm̄ taz diei q̄z noctis de octa. erit:z tūc i eadē die post vespe. de oci. vespe defunctoꝝ dicātur vt supra. Ad matu. nō dicatur. Dñe labia mea. neqz Deus i ad iutoriū. neqz Uenite exul. sz dicto Pr̄ nr̄. z Credo. statī icipiat. In.j.noct.aña. Dirige dñe deus meus in ꝯspectu tuo viā meā. ps. 2
Verba mea. Añ. Cōuertere dñe:z
eripe aīam meā:qm̄ nō est in morte
qui memor sit tui. ps. Dñe ne in 2
furore tuo. Añ. Ne qñ rapiat vt
leo aīam meā:dū nō ē qui redimat
neqz q saluū faciat. ps. Dñe deus 2
meus. ℣. A porta inferi. Lector nō petat bñdictionē sz dicō Pr̄ nr̄. z subiūcto Et ne nos. ac rn̄so. Sed li. incipiat legere. L.j.

Parce mihi dñe:nihil eni sūt dies mei. Quid est hō q2 magnificas eū: aut qd apponis erga eū cor tuū? Uisitas eū diluculo z subito pbas illū. Usqz q̄ nō parcis mihi:nec dimittis me vt glutiā saliuam meā? Peccaui. Quid faciā tibi o custos hoīum? Quare posuisti me ꝯtrariū tibi:z factus sum mihimetipsi grauis? Cur non tollis

Job. cap. 7.

peccatū meū: ⁊ quaſi nō auferſ
iniqtatē meā? Ecce nūc in pul
uere dormiā: ⁊ ſi mane me q̄ſie
ris nō ſubſiſtā. In fine lc̄ōnis
nō dicat Tu aūt. ſʒ finita lcō
ne ſtatim icipiat ℞. Credo q̄ re
dēptor me⁹ viuit: ⁊ i nouiſſimo die
de terra ſurrecturus ſuʒ ⁊ in carne
mea videbo deū: Saluatorem meū.
℣. Quem viſurus ſum ego ipſe et
non alius: ⁊ oculi mei cōſpecturi
Job. 10 cap. a. ſunt. Saluatorem. Lectio. ij.

Tedet animam meam vite
mee dimittam aduerſum
me eloquium meuʒ. Loquar in
amaritudine anime mee. Di
cam deo. Noli me cōdemnare.
Indica mihi cur me ita iudi
ces? Nunquid bonū tibi vide
tur ſi calumnieris ⁊ opprimas
me opus manuum tuarum: et
conſilium impiorum adiuues?
Nunqd oculi carnei tibi ſunt:
aut ſicut videt homo ⁊ tu vide
bis? Nunquid ſicut dies homi
nis dies tui: ⁊ anni tui ſicut hu
mana ſunt tpa: vt queras iniq
tatem meam. ⁊ peccatum meum
ſcruteris? Et ſcias q̄ nihil im
pium fecerim: cuʒ ſit nemo qui
de manu tua poſſit eruere. ℞.
Qui laçarū ruſuſcitaſti a monumē
to fetidū. Tu eis dn̄e dona requieʒ
⁊ locum indulgentie. ℣. Qui ven
turus es iudicare viuos ⁊ mortuos
⁊ ſclm per ignē. Tu. Lectio. iij.

Manus tue domine fece Job. 10 cap. b.
runt me ⁊ plaſmauerunt
me totuʒ in circuitu: ⁊ ſic repē
te precipitas me. Memēto q̄
ſo q̄ ſicut lutum feceris me: et
in puluerem reduces me. Non
ne ſicut lac mulſiſti me: ⁊ ſicut
caſeum me coagulaſti? Pelle
⁊ carnibus veſtiſti me: oſſibus
⁊ neruis compegiſti me. Uitam
⁊ miſericordiaʒ tribuiſti mihi ⁊
viſitatio tua cuſtodiuit ſpirituʒ
meum. ℞. Domine quando vene
ris iudicare terram vbi me abſcon
dam a vultu ire tue? Quia peccaui
nimis in vita mea. ℣. Commiſſa
mea paueſco ⁊ ante te erubeſco: duʒ
veneris iudicare noli me cōdēnare.
Quia peccaui nimis in vi. Poſt
reſumptionem reſponſoruʒ nō
dicatur Requiem. ſed ſtatim
incipiatur. In ſecūdo noctur
nō. In loco paſcue ibi me colloca
uit. ps. Dominus regit. Aña. 8
Delicta iuuētutis mee ⁊ ignorātias
meas ne memineris domine. Pſal.
Ad te domine leuaui. Añ. Cre 8
do videre bona domini in terra vi
uentium. ps. Dominus illumi
natio. ℣. In memoria eterna erūt 9
iuſti. ℞. Ab auditione mala non
timebunt. Lectio. iiij.

Reſpōde mihi quātas ha
beo iniquitates ⁊ peccata: ſcele
ra mea ⁊ delicta oſtende mihi.
Cur faciem tuam abſcondis: ⁊

arbitraris me inimicum tuum
Contra folium quod vento ra
pitur oſtendis potentiam tuā:
τ ſtipulam ſiccam perſequeris.
Scribis enim contra me ama
ritudines: conſumere me vis
peccatis adoleſcētie mee. Po
ſuiſti in neruo pedē meū: τ ob
ſeruaſti oēs ſemitas meas: τ ve
ſtigia pedū meorum conſidera
ſti. Qui quaſi putredo conſu
mendus ſum: τ quaſi veſtimen
tum quod comeditur a tinea.
℟. Heu mihi dñe qr peccaui nimis
i vita mea: qd faciā miſer vbi fugiā
niſi ad te deꝰ meꝰ? miſerere mei dū
veneris: In nouiſſimo die. ℣. Ani
ma mea turbata ē valde ſed tu dñe
ſuccurre ei. In nouiſſi. Lectio. v.
Job. Homo natꝰ de muliere bre
ca. 14. ui viuens tēpore repletur
multis miſerijs. Qui quaſi flos
egreditur τ conteritur: τ fugit
velut vmbra: τ nunq̄ȝ in eodem
ſtatu permanet. Et dignum du
cis ſuper huiuſcemodi aperire
oculos tuos: τ adducere euȝ te
cum in iudicium. Quis poteſt
facere mundum de immūdo cō
ceptum ſemine? Nonne tu qui
ſolus es? Breues dies hominis
ſunt: numerus menſiū eius apd
te eſt. Conſtituiſti terminos eiꝰ
qui preteriri nō poterunt. Re
cede ergo paululum ab eo: vt
quieſcat donec optata veniat: τ
ſicut mercenarij dies eius. ℟.
Ne recorderis peccata mea domine:
Dum veneris iudicare ſeculum per
ignem. ℣. Dirige domine deus me
us in conſpectu tuo viā meā. Dum
veneris iudicare ſeculū per. L. vi.
Quis mihi hoc tribuat vt Job.
in inferno protegas me ca. 4.
τ abſcondas me donec pertran
ſeat furor tuus: τ conſtituas mi
hi tempus in quo recorderis
mei? Putas ne mortuus homo
rurſum viuat? Cunctis diebus
quibus nunc milito expecto do
nec veniat immutatio mea. Uo
cabis me τ ego reſpondebo ti
bi. Operi manuum tuaruȝ por
riges dexteram. Tu quideȝ greſ
ſus meos dinumeraſti: ſȝ parce
peccatis meis. ℟. Dñe ſcdȝ actū
meuȝ noli me iudicare: nihil dignū
in conſpectu tuo egi. Ideo deprecor
maieſtatem tuam vt tu deus deleas
iniquitatē meā. ℣. Amplius laua
me dñe ab iniuſtitia mea τ a deli
cto meo mūda me: quia tibi ſoli pec
caui. Jō. In. iij. noc. aīi. Com
placeat tibi domine vt eripias me:
ad adiuuandum me reſpice. Pſal.
Expectās. Aña. Sana domine 14
animam meam: quia peccaui tibi.
Ps. Beatus vir qui intel. Añ. 1
Sitiuit anima mea ad deuȝ viuū:
quādo veniam τ apparebo ante fa
ciem domini. Pſalmus. Quē 15
admodum. ℣. Ne tradas beſtijs

animas confitentes tibi. ℟. Et animas pauperum tuoꝝ ne obliuiſcaris in finem. Lectio. vij.

Job ca. 17. Spiritus meus attenuabitur: dies mei breuiabuntur: et ſolum mihi supereſt ſepulchrum. Non peccaui: et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me domine: et pone me iuxta te: et cuiuſuis manus pugnet contra me. Dies mei tranſierunt: cogitationes mee diſſipate ſunt torquentes cor meū. Noctem verterunt in diem: et rurſum poſt tenebras ſpero lucem. Si ſuſtinuero infernus domus mea eſt: et in tenebris ſtraui lectulum meum. Putredini dixi. Pr meus es: mr mea et ſoror mea vermibus. Ubi ē ergo nūc preſtolatio mea et patiētia mea? Tu es domine deus meꝰ.

℟. Precantem me quotidie et non me penitentem timor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla ē redemptio: miſerere mei deus et ſalua me. ℣. Deus in nomine tuo ſaluū me fac: et in virtute tua libera me. Quia in inferno nulla eſt redemptio: miſerere mei. Lectio. viij.

Job cap. 9. Pelli mee conſumptis carnibus adheſit os meum: et derelicta ſunt tantummodo labia circa dentes meos. Miſeremini mei miſeremini mei ſaltē vos amici mei: quia manus domini tetigit me. Quare perſequimini me ſicut deus: et carnibus meis ſaturamini? Quis mihi tribuat vt ſcribantur ſermones mei? Quis mihi det vt exarent in libro ſtilo ferreo et plūbi lamina vel celte ſculpantur in ſilice? Scio. n. qꝛ redēptor meꝰ viuit: et in nouiſſimo die de terra ſurrecturus ſum. Et rurſuz circūdabor pelle mea. Et in carne mea videbo deum. Quem viſurus ſuz ego ipſe et oculi mei cōſpecturi ſunt et non alius. Repoſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. ℟. Memento mei deus quia ventus eſt vita mea: Nec aſpiciet me viſus hominis. ℣. Et non reuertetur oculus meus vt videat bona. Nec aſpiciet me. Lectio nona.

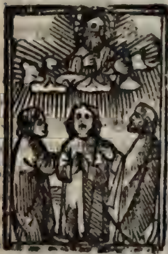
Job ca. 10. Quare de vulua eduxiſti me? Quia vtinā cōſūptꝰ eſſē ne oculus me videret. Fuiſſez q̄ſi nō eſſem de vtero tranſlatus ad tumulus. Nunqd nō paucitas dierum meoꝝ finietur breui? Dimitte ergo me vt plāgam paululum dolorem meum anteq̄ʒ vadam et non reuertar ad terram tenebroſam et opertam mortis caligine: terram miſerie et tenebrarum: vbi vmbra mortis et nullus ordo ſed ſempiternus horror inhabitat.

℟. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda: Quan

do celo mouēdi ſunt ⁊ terra: Dū ve
neris iudicare ſclm per ignē. ℣. Di
es illa dies ire calamitatis ⁊ miſe
rie: dies magna ⁊ amara valde. Qñ
celi mouēdi ẜſcꝫ. Duꝫ veneris. ℣.
Tremēs fctūs ſum ego ⁊ timeo dū
diſcuſſio venerit atqꝫ vētura ira. Dū
veneris. ℣. Quid ego miſerrim⁹ qd
dicā vel qd faciā: dū nil boni per fe
ram ante dñm iudicem? Qñ celi mo
uēdi. ℣. Nunc chriſte te petim⁹: miſe
rere queſum⁹: qui veniſti redimere
perditos: noli damnare redemptos.
Dū vene. ℣. Creator oium rerū de⁹
qui me de limo terre formaſti: ⁊ mi
rabilr proprio ſanguine redemiſti:
corpuſqꝫ meum licet modo putre
ſcat de ſepulchro facies in die iudi
cij reſuſcitari: exaudi exaudi me: vt
aiam meam in ſinu abrahe patriarche
tui iubeas collocari. Libera me do
mine. Repetito reſpōſorio icboe
tur in laudib⁹. Antiphona. Ex
ultabūt dño oſſa humiliata. pſal.
18 Miſerere mei deus. Antipho
na. Exaudi domine orationem me
am: ad te omnis caro veniet. pſal
21 mus. Te decet hymnus deus.
Antiphona. Me ſuſcepit dexte
21 ra tua domine. Pſalmus. De
us deus meus. Antiphona.
A porta inferi erue domie animas
52 eorum. pſalmus. Ego dixi in di.
Aña. Omnis ſpiritus laudet do
52 minum. pſalmus. Lauda. Ad
benedictus antiphona. Ego ſuꝫ

reſurrectio ⁊ vita: qui credit in me
etiam ſi mortuus fuerit viuet: ⁊ om
nis qui viuit ⁊ credit i me nō mo
rietur in eternum. Canticum.
Benedictus dominus deus.
Finita poſt cātică aña dicatur.
Pater noſter. Pſalmus.
De profundis clamaui. ſecun 47
dum ꝙ ſupra ſcriptū eſt de pſa.
Lauda anima mea do. Dein 51
de v̄ſus ⁊ oratio vt ſupra. Ad
primum dicto. Pater noſter.
⁊ Credo. incipiatur ātiphona.
Requiem eternam. Pſal. Deus
in nomine tuo. Beati immacu
lati in via. Retribue ſeruo tuo.
Poſt ſingulos pſalmos nō di
catur. Requiem eternā. ſed in
fine omnium dicatur aña. Re
quiem eternam dona eis domine: ⁊
lux perpetua luceat eis. Deinde di
catur. Confiteor. Quo dicto ſe
quitur. ℣. A porta inferi. Domi
nus vobiſcum. Oremus. Fide
lium. Requieſcant in pace. Dic
ordo ſeruet ad alias horas dieſ
niſi ꝙ Confiteor non dicatur
Pretioſa more ſolito dicatur.
Dicta ix. terminatur officium
mortuorum. ¶ Sancti leonar die. 6
di confeſſoris. Oratio.
Deus qui nos beati leo
nardi cōfeſſoris tui annua ſolē
nitate letificas cōcede propiti⁹
vt cuius natalicia colimus: per
eius ad te exempla gradiamur.

Per dominum. Lectio.i.

Beatiſſimus leonardus temporibus anaſtaſij imperatoris in prouicia galliarum claris parentibus extitit: natus q collaterales clodouei regis frācie: primatum militie poſt reges habebāt. Ipſe aũt rex clodoueus fuit q p pdicationẽ ſci remigij remẽſiũ archiepi ad fidem chri conuerſus factus eſt chriſtianus: qui ⁊ puerum leonardum de ſacro fonte ſuſcepit. Lectio.ij.

Puer aũt leonardus adoleſcẽs factus iuxta cõſuetudinẽ parentele regali noluit implicari militie: ſꝫ ſpũ ſcõ tactus potius voluit ſequi archipontificis remigij veſtigia. Cui⁹ ſalutaria monita nõ vt ſurdus auditor intẽdebat: verum vt prudẽs ⁊ futurus ſeminator in ſacrarium cordis reponebat. Lectio.iij.

Ad imitationẽ vo boni magiſtri ſci remigij cuius pſuaſu reges francie ſtatuerunt quotieſcunqꝫ ciuitatẽ remẽſiũ adiſſent oẽs icarcerati liberi dimitterẽtur: leonardus quoqꝫ bonus diſcipulus hoc ipſum expetiũt a rege quatenus oẽs qui in ergaſtulorum cuſtodia detinerent ſi eos ipſe voluiſſet viſitare omno ſoluerent? Quaꝫ rem a rege cũ beneuolẽtia impetrauit. Et vbicunqꝫ incarceratos eſſe audiebat: non piger ad eorum abſolutionem totis viribus accurebat. Sciebat eniꝫ ſcriptũ iſtud verbum euãgelicũ. In carcere erã ⁊ veniſtis ad me. Lcõ.iiij.

Creſcebat aũt vehemẽter per totã galliã fama ei⁹ bonitatis. Propterea mlti egrotãtes cõfluebãt ad eũ gr̃a recuperande ſanitatis. Quib⁹ in noie dñi ſalutẽ reddebat: inſup eis eſcã ſpiritualẽ ⁊ carnalẽ tribuebat. Ilaris qdeꝫ erat in exhortatione: dulcis ⁊ humilis i ſermone: in operatione ſimplex ⁊ pudicus: in pmiſſione veridicus: in eleemoſynis largus atqꝫ munific⁹: modeſtus itidẽ in reddenda ratione: tenuis quoqꝫ ita ⁊ humillimus q̃ſi nõ ex nobili ſꝫ ex paruiſſima eſſet gñatione. Lcõ.v.

Interea dũ opinio ſctitatis ei⁹ apud vniuerſos diuulgaret: rex frãcie ipm ad ſe accerſiri p honoratos legatos iuſſit; hortãs eũ vt in palatio ſuo ſecuꝫ maneret quouſqꝫ infulã põtificalẽ ſicut dign⁹ erat ſuſcipet. Erat eni iã clericus humilis ⁊ mãſuetus,

Ipſe vero magis eligens abie-
ctus ſeruire deo ꝙ̄ in ſublimi-
tate poſitus regi obtemperare
terreno: rennuēs dignitatis faſti
gium quod rex ꝓmittebat vna
cū fratre ſuo beato litardo de-
uenit aurelianū. Lectio. vj.

Non longe autem foris eādē
ciuitatē venerabilē virū nomīe
maximinū inuenit: cui aliquan
to tēpore adheſit. Reuelāte aūt
ſpiritu ſancto inde diſcedens ꝛ
verſus aquitanicam regionem
ꝓficiſci deliberans: beato litar-
do eligente remanere ſuper ri-
paꝫ legeris in loco qui dicitur
madunnꝫ vbi nunc requieſcit:
trāſiēs ꝑ bituricā diocesim vbi
nōdum gētilitas per baptiſmuꝫ
totaliter erat extincta armis fi-
dei accinctus v̄bū dei viriliter
ꝑdicabat atqꝫ miris opib⁹ xp̄i
nomē exaltabat. Fugabat qdeꝫ
demonia: reddebat ſurdis audi
tum: cecis viſum: claudis greſ-
ſum: infirmantibus quoqꝫ vni-
uerſis ad ſe venientibus ſalutis
preſtabat remediū. Lectio. vij.

In alia quippe operādo athleta
chr̄i leonardus proſequēs iter
initum tandē intrauit quādam
ſyluā cui vocabulū eſt pauuꝫ: q̄
a lemonica ciuitate fere. per. x.
milliaria diſtabat: in qua habe
bat ſylua ꝛ dom⁹ regalis cauſa
venationis ꝑparata. Accidit aūt
eo tēpore quo ſcūs leonardus
per eandē trāſiret ſyluam vt re
gina que cū rege ꝛ multa fami-
lia illuc aduenerat: ꝑoccupata
doloribus cuꝫ ꝑgnans eſſet in
anguſtijs mortis cōſtituta a fa-
milia miſerabiliter lamentare-
tur. Ad huiuſmodi igitur me-
rorem beatus leonardus pieta-
te cordis cōmotus ad lacū ac-
ceſſit: ſciſcitatuſqꝫ tanti meroris
cauſam introductus ad regem
orone ſua ſoſpitatem regine a
deo īpetrauit. Naſcente eni quā
in vtero habebat prole ab om-
ni languore liberata eſt. L. viij.

Tunc rex ſcō leonardo multa
ꝑcioſiſſima dona auri ꝛ argenti
obtulit. Que oīa btūs leonar
dus rennuēs hortatus eſt ea pau
peribus erogari. Ad regſitionē
aūt ſcti leonardi rex donauit ei
partē illius ſylue vbi ſanct⁹ dei
in honorem ſancte dei genitri-
cis oratoriū conſtruxit appella
uitqꝫ locum illum nobiliacum:
eo quod a nobiliſſimo rege: ſibi
eſſet condonatus. Lectio. ix.

Uixit aūt oīb⁹ dieb⁹ vite ſue ī
timore dn̄i cū virtutū reuerētia
ſeruiēs cōditori ſuo ſine q̄rela.
Bonū deniqꝫ certamē certauit
legitime certādo fideꝫ ſeruauit
ꝛ fidē inuiolabiliter pſeruando
curſum conſummauit. Poſtq̄
autē placuit altiſſimo vt de pre-

ſenti egrederet̃ ſeculo: octauo idus nouẽbris ſanctiſſima eius anima recepta ẽ in celũ ab angelis: beatiſſimum vero corpus a fidelibus turbis ſepultum eſt in eccleſia: quã ipſe conſtruxerat ad honorẽ ſancte marie dei genitricis et perpetue virginis. In qua quidem eccleſia diuina fiunt miracula. Nam ceci illuminantur: leproſi mũdantur: paralytici ſanantur: varijſq; hominum languores per interceſſionem eius ibidem curant̃. Preſtante domino noſtro ieſu chriſto qui cum patre et ſpiritu ſancto viuit et regnat per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amẽ. ¶ Sancti theodori martyris. Oratio.

die. 3. Deus qui nos btĩ theodori martyris tui cõfeſſione glorioſa circundas et protegis: preſta nobis ex eius imitatione pficere et oratiõe fulciri. Per. ¶ Ex geſtis ei⁹. Lcõ. j.

Um maximianus et maximus chriſtianos cõpellerent ad imolandũ idolis: btũs theodorus hoc renuens facere miſſus eſt in carcerẽ cũ multis alijs chriſtianis. Ubi docebat eos viã ſalutis: et ad perſeuerãtiam animabat. Tempore autem opportuno reperto: templum matris deorum nocte ingreſſus ſuccendit illud. Lectio ſcda.

Accuſatus vero ſuper hoc reſpondit. Quod feci non abnego: deam veſtrã ſuccendi: que talis eſt vt ignis poſſit eam ſuccẽdere. Tũc preſes iuſſit eũ mitti in carcerẽ: vt ibi fame moreret̃. Sed ipſe ſpũ ſancto nutriebat̃. Dñs quoq; eadem nocte apparuit ei cõfortãs eũ. Lectio. iij.

Cum autem pſalleret: cuſtodes reſpicientes per feneſtram viderunt populum multũ veſtibus albis amictum pſallentem cum eo. Et metuentes: nunciauerunt hoc iudici. Qui ſtatim veniens cum armatis introgreſſus neminem inuenit niſi ſolũ theodorum. Et timuit valde ipſe et qui cum eo erant. Die ſequẽti vngulis ferreis nudauerũt coſtas eius pſallentis et dicentis. Benedicam dominum in omni tempore. Tandem iuſſus eſt igni tradi. Sed flamma in ſpecie camere facta eſt et nõ ardebat et ſine afflictiõe emiſit ſpiritum. ¶ Sanctorum quatuor coronatorũ. Oratio.

Preſta queſum⁹ omnipõtẽs deus: vt qui glorioſos martyres fortes in ſua cõfeſſione cognouimus: pios apud te in noſtra interceſſione ſentiam⁹. per. ¶ Ex geſtis eorum. Lectio. j.

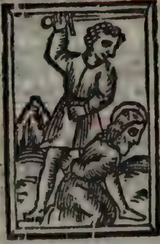
Temporib⁹ diocletiani fuerũt quatuor viri ſcilicet ſim-

phorianus:claudi⁹:nichoſtrat⁹ caſtorius ꝛ ſimplici⁹:in oi ſculptura lapidū ꝑitiſſimi. Hi xp̄iani erāt ſʒ occulte. Cū āt q2 ſcriptū eſt:ſil'es illis fiāt q faciunt ea imaginē aſclepij facer noluiſent: diocletianus q2 ſūme eos dilexit blādo ſmone ad idoloꝝ culturā inducere tētauit. L.ij.

A d qđ cū nullaten⁹ flecti poſſent iuſſit loculos plūbeos fieri: ꝛ eos oēs viuos includi ꝛ ꝑcipitari in fluuiū. Qđ ꝛ factū eſt die ſexto idus nouēbris. Poſt dies vo.xlij.qdam noie nicodemus chriānus eos leuauit ꝛ poſuit in domo ſua. Lectio.iij.

P oſt mēſes vndeci cū oēs milites cōpellerent ad thurificādū imagini aſclepij q̄tuor qdā coꝛniculariꝫ ſcʒ ſeuer⁹ : ſeuerianus carpophor⁹:ꝛ victorin⁹ ꝯſenſuʒ nō ꝑbebāt: Quos ceſar iuſſit interfici plūbatis:ꝛ corpa coꝝ in platea canib⁹ iactari. Btūs vero ſebaſtian⁹ nocte tulit ꝛ ea ſepeliuit. Cū aūt poſt duos ānos noia eoꝝ repiri nō poſſent:iuſſit melchiades pape vt.vj.idus nouēbris ſub noibus : claudij: ſimphoriani:nichoſtrati : caſtoris ꝛ ſimplicij dies recolerētur
die.11 coꝝuʒ. ℂ Sancti martini epi ꝛ ꝯfeſ.ad veſ.ſuper pſal. aī. O beatum pontificem qui totis viſcerib⁹ diligebat chriſtū regem ꝛ nō formidabat imperij principatū:o martine dulcedo medicamentū ꝛ medice. o ſanctiſſima aīa:quā etſi gladius perſecutoris nō abſtulit:tñ palmam martyrij nō amiſit. ℞. Btūs martinus. ℣. Ad magr aī. O martine o pie q̄ pium eſt gaudere de te:o martine ꝯpꝛtis compar:aplis conſertus:preſulum gemma:fide ꝛ meritiſ egregie:pietate mirabilis:charitate ineffabilis:ſuccurre nobis nūc ꝛ ante deum. Oratio.

D Eus qui cōſpicis quia ex nulla noſtra virtute ſubſiſtimus:concede propitius vt interceſſione beati martini confeſſoris tui atq; pontificis contra omnia aduerſa muniamur. Per. ℂ Sancti menne marty die.11
ris. Oratio.

P Reſta queſumus omnipotēs deus vt qui bti menne martyris tui natalitia colimus interceſſione ei⁹ in tui nominis amore roboremur. Per. ℂ Ad matu.inuit. Adoremus chriſtum regeʒ:Qui eterna ſanctum martinum coronauit gloria. ℂ In primo noctur.aī. Sanctus martinus obitum ſuum longe

longe ante preſciuit:q̄ꝫ diſcipulos in vnū ꝯgregauit:atq̄ꝫ ſui diſſolutionē iminere ṗdixit. ps. Beat⁹ vir. An. Cū repēte virib⁹ corpis cepit deſtitui: tunc meror ꝛ luctus oīuz vox plangentiū vnaq̄ꝫ ṗcantiū ne paſtor oues deſeras. ps. Quare fremuerūt. An. Scimus q̄dē te pater deſiderare chriſtū: ſed ſalua ſunt tibi premia tua:noſtri potius miſerere quos deſeris pater. ps. Domine quid. Lectio prima.

Martinus ex nobilib⁹ gentilib⁹ natus cū eſſet annoꝝ decē inuitis parētib⁹ ad eccleſiam cōfugit:ſeq̄ꝫ cathecuminuꝫ fieri poſtulauit. Cum autē eſſet annorum duodecim eremū cōcupiuit:licet deſiderium ſuum tunc non compleuerit. Cū aūt eſſet annorum.xv.raptus ꝛ cathenatus miles effectus ē. Uno vero ſeruo comite contentus erat. Cui verſa vice adeo ſeruiebat:vt plerunq̄ꝫ ei calciamenta detraheret ꝛ ipſa ōtergeret. ℟. Hic eſt martinus elect⁹ dei pōtifex: cui dn̄s poſt apoſtolos tantā grām conferre dignatus eſt:Ut in virtute trinitatis deifice mereret̄ fieri triuꝫ mortuorum ſuſcitator magnificus. ℣. Sancte trinitatis fidem martinus cōfeſſus eſt.Ut in. Lectio.ij.

Per trienniū vō ante baptiſmū fuit in armis: integer tamen ab his vitijs q̄bus illud hominū genus implicari ſolet. Multa illi circa cōmilitones benignitas: mira charitas. Patientia vero atq̄ꝫ humilitas ſupramodū:frugalitas vō tanta vt iam nō miles ſed monachus putaret̄. Propter qđ cōmilitones miro eū venerabant̄ affectu. ℟. Dum ſacramenta offerret btūs martinus. Glob⁹ igneus appuit ſup caput eius. ℣. Duꝫ eni ad deū ṗces emitteret:ꝛ pro vniuerſo grege ſibi commiſſo depcaretur. Globus. Lectio.iij.

Necdū regeneratus i xp̄o aſſiſtebat laborātib⁹:opem ferebat miſeris:alebat egētes: veſtiebat nudos. Nihil aūt ſibi ex ſtipendijs militie ṗter quotidianū victū reſeruans:de craſtino nō cogitabat. Quodam quoq̄ꝫ tp̄e cū nihil ṗter arma ꝛ veſteꝫ hēret:mediā chlamydē algenti paupi nudo dedit. ℟. Btūs martinus obitū ſuū lōge añ ṗſciuit:dixitq̄ꝫ fratrib⁹. Diſſolutionē ſui corporis iminere:Quia indicauit ſe iā reſolui. ℣. Uiribus corporis cepit repēte deſtitui cōuocatiſq̄ꝫ diſcipulis

lis in vnū dixit. Diſſolutionē. Glla.
Or. ❡ In .ij. noc. añ. Dn̄e iam ſa
tis eſt ꝙ hucuſq3 certaui: ſ3 quoad
ipſe iuſſeris militabo: ac ſi parcis eta
ti longū eſt mihi: hos qb⁹ timeo ipſe
1 cuſtodias. ps. Cū inuoca. Añ.
Artus febre fatiſcentes ſpū ſeruire
cogebat ſtratuq3 ſuo illo nobili ci
licio recubās nec terrā videre iā di
2 gnat⁹: celo tot⁹ inhiabat. ps. Ver
ba. Añ. Sinite me inquit celum
videre vt ſpiritus dirigat ad dn̄m:
nihil in me reperiet inimicus: ſ3 ſi
2 nus abrahe me ſuſcipiet. ps. Do
mine dominus. Lectio .iiij.

CUm aūt eſſet annoꝝ duo
deuiginti ad baptiſmum
cōuolauit. Poſt baptiſmū tñ
fere p bienniū ſ3 ſolo noie mi
litauit ad pces ſui tribuni: q ſe
renūciaturū ſeculo pmittebat.
Relicta aūt militia ſctm̄ hila
riū adijt. Cū aūt eum hilarius
ſibi vellet arctius iplicare impo
ſito ſibi diaconij officio τ ipſe
oino reſiſteret tanq3 indignus:
obtulit ei offm̄ exorciſte: in quo
quidam locus iniurie videret:
Quod ille non repudiauit. R.
Dixerunt diſcipuli ad beatum mar
tinū: cur nos pater deſeris: aut cui
nos deſolatos relinquis? Inuadent
enim gregem tuum lupi rapaces.
V. Scimus quidem deſiderare te
chriſtum: ſed ſalua ſunt tibi tua p
mia: noſtri potius miſerere quos de
ſeris. Inuadent. Lectio quinta

NEc multo poſt admonit⁹
per ſoporē vt viſitaret pa 1
rētes quos adhuc gētilitas deti
nebat: de voluntate ſancti hila
rij profectus eſt. In via vero la
tronem ſe inuadentē cōuertit. 1
Diabolo in humana ſpecie ſibi
apparenti τ dicēti: quocūq3 ie
ris diabolus tibi aduerſabitur
reſpondit. Dn̄s mihi adiutor:
nō timebo quid faciat mihi ho 1
mo. Statimq3 ille euanuit. R.
Domine ſi adhuc populo tuo ſum
neceſſarius: non recuſo ſubire pro
pter eos laborem: Fiat volūtas tua.
V. Satis eſt domine ꝙ hucuſq3 cer
taui nec deficientem cauſabor eta
tem munia tua deuotus implebo.
Fiat voluntas. Lectio ſexta.

MAtrē q3 ab errore gētili
tatis abſoluit: pře i erro
re pſeuerante. Multa quoq3 τ
grauia ab hereticis eſt ppeſſus.
Tādem ad hilariū reuerſus τ
gratāter ſuſceptus: nō longe ſi
bi monaſteriū collocauit. Quo
tpe duos mortuos ſuſcitauit.
R. Oculis ac manib⁹ in celū ſem
per intentus. Inuictū ab oratione
ſpm̄ non relaxabat. V. Nobili illo
ſtratu ſuo in cinere τ cilicio recu
bās. Inui. Glia. Inui. ❡ In .iij. no.
añ. Media nocte dn̄ica ſcūs diſceſ
ſit cui celi ciues mox obuiant: mul
ti audierūt voces in ſublime g τ vir

tro purior lacte candidior: carne
quoq; mõſtratus eſt gēma ſacerdo-
4 tum. ps. Dñs qs. Añ. Glorifi-
cati hoīs viderūt gloriā qui affue-
rūt: nam caro quā cinis ſemꝑ ob-
texerat ita reſplēduit: vt quoddā re
ſurrectionis decus ⁊ extincta ꝓfer-
7 ret. ps. Dñe in vir. Aña. Adeſt
multitudo monachorum ac virgi-
num: hi ſpeciali gloria precipue fle
bant: cum ſentirent magis eſſe gau
dendum ſi ratione vis doloris ad-
8 mitteret. ps. Dñi eſt ter. L. vij.

POſtea vero factus archi-
epũs turonēſis idem ꝯſtan
tiſſime pſeuerabat q prius fue-
rat. Eadem in corde humilitas
eadē in veſtitu viltas: atq; ita
implebat epi dignitatē vt ꝓpo-
ſitũ monachi nō deſereret. ℞.
O beatũ virũ in cuius tranſitu ſan
ctorũ canit numerus: angelorũ exul
tant chori: Omniũq; celeſtium vir-
tutũ occurrit pſallentiũ exercitus.
℣. Eccleſia illius virtute roborat:
ſacerdotes dei: reuelatione diuina
glorificātur: quē michael aſſumpſit
cũ angelis Omniũq;. L cō. viij.

ALiquādiu vero adheren-
ti ad eccliā cellula vſus
eſt. Deinde propter inquietu-
dinem frequentantium extra ci
uitatem monaſterium ſibi ſta-
tuit. In quo ex lignis contextā
cellulam habebat. ℞. O quan-
tus erat luctus omniũ: quanta pre
cipue merētium lamenta monacho
rum. Quia pium eſt gaudere marti
no: ⁊ pium eſt flere martinum. ℣.
Beati viri corpus vſq; ad locū ſe
pulchri hymnis canora celeſtibus
turba ꝓſequit. Quia piũ. L cō. ix.

DEniq; moriturus obitū
ſuũ longe ante pſciuit:
⁊ predixit. Cumq; vi febriũ te-
neretur: non tamen a dei opere
ceſſabat: fatiſcenteſq; artus ſpi
ritui ſeruire cogebat. In cine-
re autē ⁊ cilitio recubans in la
tus mutari ſe non permittebat
dicens. Sinite me celum reſpi
cere: vt ſuo itinere ſpiritus di-
rigatur ad deum. Cum autem
ſic loquens videret diabolum
aſtantem dixit. Quid hic aſtas
cruenta beſtia? Nihil in me fu
neſtum reperies: ſed ſinus abra
he me ſuſcipiet. Et hec dicens
tradidit ſpiritū. ℞. Martinus
abrahe ſinu letus excipitur: marti-
nus hic pauper ⁊ modicus. Celum
diues ingreditur: hymnis celeſtibꝰ
honoratur. ℣. Martinus epiſcopus
migrauit a ſeculo: viuit in chriſto
gemma ſacerdotum. Celum. Gloria.
hym. ¶ In laudi. añ. Dixerunt
diſcipuli ad beatum martinū: cur
nos pater deſeris: aut cui nos de-
ſolatos relinquis? inuadent enī gre
gem tuum lupi rapaces Añ. Do-
mine ſi adhuc populo tuo ſum ne-
ceſſarius non recuſo laborem: fiat

volūtas tua. Añ. O virū ineffabilē nec labore victū: nec morte vincē dū q nec mori timuit nec viuere recuſauit. Añ. Oculis ac manib⁹ i celū ſemp intētus: inuictū ab oȯne ſpm nō relaxabat all. all. Añ. Martin⁹ abrahe ſinu letus excipit: martinus hic paup ꝛ modic⁹ celū diues ingredit hymnis celeſtibus honorāt. Ad bñs añ. O quātus luct⁹ oium: quāta ꝑcipue lamēta monachoꝝ ꝛ virginū chori: qꝛ piū ē gaudere martino ꝛ piū eſt flere martinū. Ad magt añ. O beatū viruꝫ cuius aia paradiſum poſſidet: vnde exultant angeli: letant archangeli: chorus ſctōꝝ ꝓclamat: turba virginū inuitat mane nobiſcū in eternū.

¶ In octa. ꝛ infra reſumātur eedē lcōnes vl' de eiſdē. ¶ Per octa. bti martini niſi in dñica inuitato. Regeꝫ confeſſo. Ad bñ. ꝯo ꝛ ad magt dicantur añe quotidie ſicut in feſto. ¶ Quādocunqꝫ litera dñicalis currit per. d. debet in dñica infra octāā beati martini fieri de tempore ſicut declaratū fuit in capitulo generali mediolanenſi. 1505.

dic. 13 ¶ Scti brici ꝑ epi ꝛ ꝯfeſ. Orō.

Deus omnipotens deus vt bti bricij ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis veneranda ſolēnitas ꝛ deuotionem nobis augeat ꝛ ſalutem. Per dominuꝫ.

¶ Ex geſtis ei⁹. Lectio prima.

Beat⁹ bricl⁹ beati martini cleric⁹ ei i epatu ſucceſſit. In quo multa aduerſa pp iniurias quas in adoleſcētia ſua btō martino itulerāt ꝑpeſſus ē. Trigeſimo nāqꝫ āno ab epatu ſuſcepto: q̄dam mulier veſtimentoꝝ eius lotrix ꝯcepit ꝛ pepit filiū. Qd crimē vniuerſus turonic⁹ ppl's in epm referens: ipſi vnanimit lapidare diſpōit. L. ij.

Beatus auteꝫ bricius fecit ipſum infantē q erat dierum. xxx. ad ſe adduci: ꝛ ei i virtute chri vt ſi ipſe eſſet pr eius ediceret iꝑauit. Puer aūt rñdit. Tu nō es pater me⁹. Cūqꝫ nec ſit populus ei crederet carbones ardētes ad ſepulchꝛum bti martini in veſtimēto ſuo ſine aliqua ipſius veſtimēti leſione cūctis vidētibus detulit. Arbitratus autem populus q hec arte magica effeciſſet: ab epiſcopatu deijcitur. Lcō. iij.

Beatus autem bricius ad papā adijt flens ꝛ eiulās ac dicēs. Merito hec patior: qꝛ peccaui in ſanctuꝫ dei: cuius vidēs virtutes non credidi. Ibi ergo qcqd in ſanctū deliquerat per ſeptēniū deflēs ſeptimo ſui exilij āno regreſſus cū honore cathedrā pontificalē recepit: In qua ſeptē annis feliciter ꝛ ſanctiſſime viuēs i dño requieuit.

die.19. ℭ Sancte eliſabeth memoria in
veſperis. Ueni electa mea ⁊ ponã in
te thronũ meũ:q2 ꝯcupiuit rex ſpe
ciẽ tuam. ℣. Diffuſa eſt. Oratio.
Tuorum corda fideliũ de9
miſerator illuſtra: ⁊ beate
eliſabeth ꝑcibus glorioſis fac
nos proſpera mũdi deſpicere: ⁊
celeſti ſemper cõſolatione gau-
dere. Per. In laudibus me-
moria. Accinxit fortitudine lum-
bos ſuos ⁊ roborauit brachium ſu
um: ideoq3 lucerna eius non extin
guetur in ſempiternum. ℣. Spe-
cie tua. Oratio. Tuorum. Ubi
conſuetum eſt fieri officium de
ſancta eliſabeth fiat officium ſi
cut infra in fine breuiarij poſi-
tum eſt vbi habetur totum ei9
die.21. officium fol. 397. Sancte ce-
cilie virginis ⁊ martyris ad
magnificat antiphona. Uirgo
glorioſa ſemper euangelium chri-
ſti gerebat in pectore: non diebus
neq3 noctibus a colloquijs diui-
nis ⁊ oratio
ne ceſſabat.

Oratio.
Deus
qui
nos annua
beate ceci-
lie virginis
⁊ martyris
tue ſolenni
tate letifi-
cas: da vt quã veneramur offi-
cio: etiam pie cõuerſationis ſe-
quamur exẽplo. Per. Ad ma-
gnificat. in .i. noc. antiphona Cecilia virgo al-
machiũ exuperabat: tyburtiũ ⁊ valẽ
rianum ad coronas vocabat. Ps.
Dñe dñs. Ant. Expanſis manib9 e
orabat ad dñm: vt eã eriperet de ini
micis. Ps. Celi enar. Ant. Cili- f
cio cecilia membra domabat deum
gemitib9 exorabat. Ps. Domini eſt g
terra. ℭ Ex geſtis eius. Lectio. i.
Cecilia ex preclaro gene-
re romanorum ab ipſis cu-
nabulis in fide xpi nutrita: die
bus ac noctib9 virginitatẽ ſuã
ꝯſeruari a dño precabatur. Ci-
licio vero ad carnem induta de
ſuper auratis veſtibus tegebat.
Deſponſata autem cuidam iu-
ueni valeriano: dum dies nu-
ptialis inſtaret biduanis ⁊ tri
duanis ieiunijs orans ſe ſan-
ctis omnibus commẽdabat vt
ſuã pudicitiam cuſtodirent. ℟.
Cantantibus organis cecilia virgo
in corde ſuo ſoli domino decãtabat
dicens: Fiat domine cor meũ ⁊ cor
pus meum imaculatum vt non cõ
fundar. ℣. Biduanis ac triduanis
ieiunijs orans ſuã dño pudicitiã
cõmẽdabat dicẽs. Fiat. Lectio. ij.
Cum hec agerẽt cecilia ſpõ
ſum ſuũ i cubiculo ſic hortaba
tur. Secretũ chariſſime tibi vo
lo dicere; ſi te illud ſub iuramẽto

ꝯmiſeris obſeruare. Quo iurã
te:ãgelũ ingt dei habeo amato
rem:qui ſi vel leniter ſenſerit ꝙ
tu caſtitatem meaʒ violare pre
ſumas:ↄtra te grauiſſime iraſce
tur. Si vero caſtitatẽ cuſtodias
ita quoqʒ te diliget ſicut ⁊ me:
⁊ oſtendet tibi gloriam ſuã. ℟.
O btã cecilia q̃ duos frẽs conuerti-
ſti: almachium iudicem ſuperaſti.
Urbanũ epm in vultu angelico de
mõſtraſti. ℣. Btã es virgo ⁊ glioſa
⁊ bñdict⁹ ſermo oris tui. Ut. L. iij.
Tunc valerian⁹ timore cor
reptus: vis inquit vt cre-
dã quod dicis? oñde mihi ipm
angelũ. Cecilia rñdit. Si mihi
credas ⁊ te baptizari permittes
poteris eũ videre. Statimqʒ va
lerianus perrexit: ⁊ ſm ſigna q̃
acceperat inuenit ſcm̃ vrbanũ
papã. Cui cũ dixiſſet ṽba ceci
lie gauiſus eſt valde. ℟. Uirgo
glioſa ſemp euãgeliũ chriſti gerebat i
pectore: Et nõ dieb⁹ neqʒ noctib⁹ va-
cabat a collogjs diuinis ⁊ orõne.
℣. Cilicio cecilia mẽbra domabat:
deũ gemitib⁹ exorabat. Et nõ. Glia.
A colloquijs. ¶ In. ij. noc. aña.
Dñe ieſu xpe ſemiator caſti ↄſilij ſu-
ſcipe ſeminũ fruct⁹ q̃s i cecilia ſemi
16 naſti. ps. Eructa. Añ. Btã cecilia
dixit ad tyburtiũ hodie te fateor meũ
eẽ cognatũ: qꝛ amor dei te fecit eẽ cõ
16 tẽptorẽ idolorum. ps. De⁹ nr̃. Aña.
Fiat dñe cor meũ ⁊ corp⁹ meũ ima
culatũ vt n̄ ↄfũdar. ps. Fũda. L. iiij.
Tunc ſubito apparuit i nu
ueis veſtibus qdam ſenex
tenẽs librũ lr̃is aureis ſcriptũ.
Quod vidẽs valerian⁹ legit ſic.
Un⁹ deus: vna fides: vnũ baptiſ
ma. Et dixit ei ſenex. Credis ita
eſſe? Exclamauit valerianus di-
cens. Non eſt aliud quod ve-
rius poſſit credi. Et ſtatim ſenex
ille diſparuit. Ualerianus vero
baptizatus ad ceciliã rediit. ℟.
Cilicio cecilia mẽbra domabat: de-
um gemitib⁹ exorabat. Almachius
exupabat: tyburtium ⁊ valerianum
ad coronas vocabat. ℣. Non diebus
neqʒ noctibus vacabat a colloqui-
is diuinis ⁊ orõne. Almachi. L. v.
Uiditqʒ ꝓtin⁹ angelũ ceci
lie orantẽ aſtãtem: q duas
coronaſ ex roſis ⁊ lilijs ferẽs all
terã cecilie: alterã valeriano de
dit dicẽs. Iſtas coronas mũdo
corde ⁊ corpe cuſtodite: qꝛ nec
vnqʒ marceſcẽt: nec odorẽ amit
tẽt. Poſt hec dũ diſparẽte ange
lo tyburtius frater valeriãi adĩ
eos ingreſſus ſtati mirari cepit
vnde tãt⁹ odor roſarũ ⁊ liliorũ
ſpiraret. ℟. Cecilia me miſit ad
vos: vt oñdatis mihi ſcm̃ vrbanum.
Qꝛ ad ipʒ habeo ſecretũ q̃ pferã. ℣.
Cũqʒ ꝓ ſigno accepitis bñdictiões
ei⁹: ducite ad me ſcm̃ antiſtitẽ: Qꝛ.
Dixit ei valerian⁹ ſic L. vj.
me orãte hũc odorẽ ſenti

ſti: ita coronas quas ex liliis et ro
ſis habem⁹: ſi mihi credideris
cernes. Tūc cecilia et valerian⁹
ita tyburtio pdicauerunt: q ad
fidē ꝯuerſus et a ſcō vrbano ba
ptizat⁹ eſt: et tantā deinceps dei
gratiā habuit q angelos quo-
tidie videns quicquid a deo pe
tebat accipiebat. ℟. Ceciliā intra
cubiculum orantē inuenit et iuxta
eam ſtantem angelū domini. Quē
videns valerianus, nimio terrore
correptus eſt. ℣. Angelus domini de
ſcendit de celo et lumen refulſit in
habitaculo. Quem. Gloria. Nimio.
¶ In tertio noct. añ. Credimus
xpm filiū dei, verū deū eſſe q ſibi ta
34 lem elegit famulam. ps. Canta. j.
Añ. Nos ſciētes nomen ſctm eius
34 negare nō poſſumus. ps. Dñs re.
ex. Añ. Tūc valerian⁹ perexit ad an
tiſtitē: et ſigno quod acceperat inuenit
34 ſctm vrbanum. ps. Cāta. ij. L. vij.

P Oſt hec pfect⁹ almachius
iuſſit vt valerian⁹ et tybur
tius ſacrificarēt aut decollati pe
rirent. Et cum ducerentur: ita
maximo corniculario pfecti p-
dicauerunt q eū ad fidē ꝯuer-
terūt. Ipſi quoqz carnifices cō
uerſi ſūt et baptizati. Mane au
tē facto a ſctā cecilia cōfortati
extra vrbē educunt: et nolentes
ſacrificare pariter decollantur.
℟. Dñe ieſu xpe paſtor bone ſemia
tor caſti ꝯſilij: ſuſcipe ſeminū fruct⁹
quos in cecilia ſeminaſti: Cecilia fa
mula tua q̄ſi apis tibi argumento
ſa deſeruit. ℣. Nam ſponſum quem
quaſi leonem ferocē accepit: ad te q̄
ſi agnū manſuetiſſimū deſtinauit.
Cecilia famula tua quaſi. L. viij.

T Unc maxim⁹ cū iuramēto
aſſerebat in hora paſſiōis
eorum vidiſſe angelos fulgentes: et
aīas eorū de corpe quaſi vgines
de thalamo exeūtes: quas in gre-
mio ſuo in celū āgeli detulerūt.
℟. Btā cecilia dixit tyburcio hodie
te fateor meū eſſe cognatum. Quia
amor dei te fecit eſſe contemptorē
idolorum. ℣. Sicut enim amor dei
mihi fratrem tuum coniugē fecit: a
ita te mihi cognatum faciet. Quia
amor dei te fecit. Lectio nona.

B Eata deniqz cecilia cū du
cerē vt ſacrificaret: ꝯuer
tit de ꝯcomitātib⁹ pluſqz q̄drin
gētos. Tūc almachi⁹ iuſſit eā in
bulliēti balneo ꝯcremari. Cūqz
ibi die integro cū nocte quaſi
in frigido loco remāſiſſet iuſſit
eam in ipſo balneo decollari.
Quā ſpiculator tertio ictu per
cutiēs: et caput eius amputare
non valens ſic eam ſeminecem
dereliquit. Que triduo ſuperui
uens: et fideles cōfortans dimi-
ſit eccleſie cuncta que habuit.
℟. Dum aurora finē daret cecilia
dixit: Eia milites chriſti abijcite ope
ra tenebrarū: Et induimini arma

luci. ℟. Cecilia vale dicẽs fratrib⁹
⁊ exhortãs eos ait. Eia. Glia. Et in.
¶ In lau. añ. Cãtantib⁹ organis
cecilia ſoli dño decantabat dicens.
Fiat cor meũ immaculatũ vt nõ cõ
fundar. Añ. Eſt ſecretum valeria-
ne quod tibi volo dicere: angelum
dei habeo amatorem: qui nimio ze
lo cuſtodit corpus meum. Añ. Ua
lerianus in cubiculo ceciliam cuz
angelo orantem iuenit. Añ. Bene
dico te pater dñi mei ieſu chri: q
per filiuz tuũ extinctus eſt ignis a
latere meo. Añ. Cecilia famula tua
domine quaſi apis tibi argumẽtoſa
deſeruit. Ad bñ añ. Dũ aurora
finẽ daret cecilia exclamauit dicẽs
eia milites chri abijcite opa tene-
brarum ⁊ induimini arma lucis. Tote
veſpere erunt de ſancta cecilia
qz primas nõ habuit ꝓpter fe
ſtũ ꝑſentationis beate ꝟginis.
Ad mgt añ. Triduanas a domi
no popoſci inducias vt domũ meaz
dño eccliaz conſecrarẽ. ¶ Sancti
die. 23. clemẽtis pape ⁊ mar. Ad mgt
añ. Dediſti dñe habitaculuz martyri
tuo clemẽti i modũ tẽpli marmorei
angelicis mãib⁹ ꝑparatũ ꝑbẽs iter
ꝑplo t̃re: vt enarrẽt mirabilia tua.
Deus qui nos an- Oratio.
nua beati clementis mar
tyris tui atqꝫ pontificis ſolẽni-
tate letificas concede propiti⁹:
vt cuius natalitia colimus vir
tutem quoqꝫ paſſionis imite-
mur. p. ¶ Ex geſtis bti cle. L. j.

Clemens
papa terti⁹
poſt beatuz
petrum ita
morum or-
namẽtis pol
lebat: ꝙ oĩ
b⁹ chriſtia-
nis ⁊ etiam
iudeis ⁊ gẽ
tilibus complacebat. Cuz itaqꝫ
theodoram vxorem ſiſinij ab i-
dolatria conuerſaz in caſtitate
manere ſuaderet: ſiſinius zelo
ductus eccleſiam occulte intra
uit volens ſcire cur illa eccle-
ſiaz ſic frequẽtaret. At vbi cle-
mens orauit ita cec⁹ ⁊ ſurdus
fact⁹ ẽ ꝙ pueris ſuis dixit vt ſe
foras eijcerẽt. Sz illi gyrãtes ꝑ
totã eccliam: ianuã ei⁹ inuenire
non poterãt. ℟. Iſte ſcrũs. L. ij. 363
Audiens ergo theodora ꝑ
puerum ꝙ ita cec⁹ ⁊ ſur-
dus eẽt: poſt miſſã rogauit ſctm̃
clemẽtẽ ꝓ eo. Tũc ſcrũs clemẽs
ꝓfectus cũ ipſa ad euz inuenit
eũ apertis oculis nihil videtẽz ⁊
nihil penit⁹ audientẽ. Cũqꝫ pro
eo oraſſet ⁊ ille videret ⁊ audi
ret putãs magice ſe deluſũ: iuſ
ſit ſuis ſuis vt clemẽtẽ ligarẽt
⁊ traherẽt. ℟. Poſuiſti dñe. 363
Et illi ligãtes ⁊ di L. iij.

ſtrahentes columnam putabāt ſicut ſiſinio videbat ꝙ ſanctū clementem vinctū traherent. Tūc ſanctus clemens abſceſſit monens theodorā vt pro viro ſuo ſemper oraret: donec eū dominꝰ viſitaret. Flēti itaqꝫ theodore ⁊ oranti ad veſperum apparuit ſanctus petrus dicens. Per te ſaluus erit ſiſinius. Et hec dicens abſceſſit. ℣. Oremus omnes ad dnm ieſum chriſtū dixit beatus clemens vt cōfeſſoribus ſuis fontis venas aperiat: Ut de beneficijs eius gratulemur. ℣. Qui percuſſit in deſerto ſyna petram ⁊ fluxerūt aque in abundantia: ipſe nobis laticem affluentē impertiatur. Ut. Gloria. Ut. Lectio. iiij.

Siſinius quoqꝫ theodorā vocauit: obſecrās vt pro ſe oraret ⁊ ſanctū clementē ad ſe venire rogaret. Tunc illa ſanctū clementē adduxit. Qui ſiſiniū de fide inſtruens: ipſū cū alijs multis de domo eiꝰ baptiçauit. ℟. Beatus vir. Lectio. v.

Nunc comes ſacrorū publius targnius pecuniā multis dedit: ⁊ ꝯtra ſanctū clemētem maximā ſeditionem cōmouit. Sed mamertinus pfectus adductū ſibi cū videret prudēter ad oīa reſpondere: mandauit traiano ꝙ clemētem epm qui nihil mali fecerat ſic populus accuſaſſet. ℟. Dñe puenisti. Lcō. vj.

At ille remādauit eū aut ſacrificare aut ire in exiliū. Qd ⁊ factū ē. Profectꝰ aūt in exiliū in inſulā trāſpōtynā: inuenit ibi pluſqꝫ duo millia chriſtianorū iādudū ad ſecāda marmora dānatorū. Qui vidētes ſctm clemētē ſtatim i fletū: ⁊ lachrymas pruperūt. Quos cū ille in dño cōfortaſſet: ⁊ a ſex millibus aquā deferri audiſſet: orauit dñm vt fontē ſuis ꝯfeſſoribꝰ aperiret. ℟. Orāte ſancto clemēte apparuit ei agnus dei: De ſub cuiꝰ pede fons viuus emanat. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei. ℣. Cūqꝫ orationē cōpleſſet ⁊ hininde circūſpiceret: vidit ſupra montem agnū ſtantē. De. Glia. Fluminis. Lcō. vij.

Poſt orationem vero circūſpiciens: vidit agnum ſtātem: ⁊ erecto pede dextro quaſi locum oſtendentem. Tunc clemēs intelligēs deū eē quē ſolus ipſe videbat perrexit ad locum cū oibus precipiēs vt ibi foderēt. Quod cū fieret: ſtatim agō exeuntibꝰ fons erupit. Ad hāc famam ⁊ ſancti viri doctrinam in vna die quingēti ⁊ amplius baptiçati ſunt: ⁊ infra annum lxxv. eccleſias cōſtituerunt. ℟. Stolam iocunditatis. Lcō. viij.

Poſt tres ānos audiēs hec traianꝰ quendā ducē illuc

miſit. Qui ſoluʒ clemētē ligata ad colluʒ eius ancora precepit in mari ſubmergi. Cum autem chriſtiani deū orarēt vt corpus ſui martyris demōſtraret: ſtatim mare per tria milliaria receſſit. Et ingreſſi inuenerūt in modū tēpli marmorei habitaculum: et ibi in arca ſaxea corpus ſancti clementis et ancoram iuxta euʒ. ℞. Corona aurea. Lectio. ix.

Reuelatum eſt autem diſcipulis ne eum tollerēt. In omni aūt anno die paſſiōis eius recedere ꝯſueuit mare diebus ſeptē: et aduenientibus ſiccū pbere iter per tria milliaria. Poſt lapſum vero tēporis ceſſauit miraculum propter pctā inhabitantiū. Tēpore vo adriani pape trāſlatū eſt corpus eius romam: et requieſcit in eccleſia que dicitur ſancti clemētis. ℞. Dediſti dn̄e habitaculum martyri tuo clemēti in mari in modū tēpli marmorei angelicis manibus pparatum iter prebēs pplo terre: Ut enarrent mirabilia tua. ℣. Hoc dn̄e ad laudē et gliam nois tui fieri voluiſti. Ut enarrēt. Ut. ¶ In laudi. aña. Orāte ſctō clemēte apparuit ei agnus dei. Añ. Nō meis meritis ad vos me miſit dn̄s: veſtris coronis participē me fieri. Añ. Uidi ſupra montem agnum ſtantē: de ſub cuius pede fons viuus emanat. Aña. De ſub cuius pede fons viuus emanatꝫ fluminis impetus letificat ciuitateʒ dei. Añ. Omnes gentes per gyruʒ crediderunt chriſto dn̄o. Ad bn̄s añ. Oremus oēs ad dn̄ʒ ieſuʒ chriſtum: vt cōfeſſoribus ſuis fontis venas aperiat. Ad magnificat añ. Inuenerunt in modum tēpli marmorei habitaculum a deo paratū.

¶ Sci griſogoni marty. Orō. die. 24

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: bti griſogoni martyris tui interceſſione liberemur. Per dominum noſtrum ieſuʒ. ¶ Ex geſtis eius. Lectio. j.

Beatus griſogonus nobilis genere ꝓpter chrī confeſſiones a diocletiano in carcere recluditur: vbi ſancte anaſtaſie alimonijs fouebatur. Cū ergo beata anaſtaſia a viro ſuo duriſſime cuſtodie eſſet mancipata. Beato griſogono talia ſcripſit. Beato chriſti confeſſori griſogono anaſtaſia. Sacrilegi iugū mariti ſuſcepi: cuius deo miſerante thorū mētita infirmitate declinans die noctuqꝫ domini ſaluatoris amplector veſtigia: cum iſte patrimoniū meum cum iniqs et ſacrilegis ac idolatris quotidie exhauriat me quoqꝫ tanqꝫ magam atqꝫ ſacrilegā cuſtodie mācipauit: et nihil niſi mor

tẽ expecto. In qua morte licet
glorier tamen mea mens valde
conteritur: quia opes quas deo
deuoueram a turpibus perſonis
conſumuntur. Lectio .ij.

His literis vir dei taliter reſpõ
dit. Uide ne cõturberis in hoc
q tibi pie viuẽti inferantur ad
uerſa. Non enim deciperis ſed
probaris. Cito ad te placitũ tẽ
pus chriſtus conuertet: et quaſi
poſt noctis tenebras floridum
diei lumẽ aſpicies. Et poſt gla.
ciei frigus aurea tibi tpa et ſere
na ſuccedẽt. Uale in dño: et ora
pro me. Cum aũt beata anaſta
ſia ſic i carcere arctaret q vix
ei panis: quadrans daret: eſti-
mans ſe morituram: aliã epiſto
lam beato griſogono miſit: i q̃
ſcribebat de fine ſuo et recõmit
tebat aiam deo. Cui ille pulchrã
epiſtolam reſcripſit: exhortato-
riam ad tolerantiam. Lcõ. iij.

Igitur diocletianus in aquile
ie partib9 poſitus ceteros chri-
ſtianos occidens: ſanctum griſo
gonum ſibi preſentari iuſſit. Cui
cum diceret. Accipe poteſtatem
prefecture tue: et conſulatum
generis tui et ſacrifica diis: re-
ſpondit griſogonus. Unũ deum
in celis adoro: et dignitates tu-
as quaſi lutum contemno. Da-
ta igitur ſuper eum ſententia
ad quendam locum ducitur: et
ibidem ꝓtinus decollatur: cir-
ca annum domini. cclxxxvij.
Cuius corpus cum capite ſan
ctus zoilus preſbyter ſepeliuit.

¶ Sancte catherine virginis dic. 25
et martyris ad veſperas ſuper
pſalmus antiphona. Uirginis exi
mie catherine martyris alme: Feſta
celebrare da nobis rex pie chrĩe. V.
Uirgo flagellatur. Hymnus.

Catherine collaudem9 virtutum inſignia: cordis ei preſentemus et oris obſequia: vt ab ipſa reportemus equa laudis premia. Multa fide catherina iudicẽ maxẽtium: nõ formidat lex diuina: ſic firmat eloquium: q confutat ex doctrina doctores gentilium. Victi chriſtum confitentur relictis erroribus: iudex iubet vt cremẽtur nec pilis aut veſtibus: ignis nocet ſed torrẽtur iniuſtis corporibus. Gloria et honor deo vſq̃quo altiſſimo: vna patri filioq; inclyto paracleto: cui laus eſt et poteſtas per eterna ſcl'a. Amen.
Ad magnificat añ. Inclyta ſancte virginis catherine ſolennia ſu-

ſcipiat alacriter pia mater eccleſia: aue virgo deo digna: aue dulcis et benigna: obtine nobis gaudia que poſſides cum gloria. Oratio.

Deus qui dediſti legē moyſi i ſummitate mōtis ſynai: et in eodez loco corpus beate catherine virginis et martyris tue p ſcōs āgelos tuos mirabiliter collocaſti: concede ꝓpitius: vt eius meritis et interceſſione ad montem qui chriſtus eſt valeamus peruenire. Per dn̄. Ad matuti. inuitato.

Adoretur virginū rex in ſeculoꝝ ſecula. Uirgini qui catherine contulit celeſtia. Ps. Uenite. Hymnus.

Pange lingua glorioſe virginis martyrium gemme iubar ꝓcioſe deſcēdat in mediū: vt illuſtret tenebroſe mentis domicilium. Blandimentis rex mollitur virginez ſeducere nec promiſſis emollitur nec terretur verbere: ꝯpeditur cuſtoditur tetro clauſa carcere. Clauſe lumē ne claudat illucet porphyrio: qui regine federat fidei collegio: quoꝝ fidē imitat ducenterna concio. Gloria et ho. deo. Lectio. i.

Fuit i ciuitate alexādrina virgo catherina annorum duodeuigīti ſpecioſa valde ab infantia ſtudijs liberalib9 ſufficiētiſſime erudita. Que coſtī regis vnica: ipſo defuncto familiam gubernabat. Cum aūt maxentius in tēplo idolis imolaret: ipſa ſe ingerens ipſuz ſuper errore huiuſmodi ſic confudit: vt verbis ei9 rn̄dere nō poſſet. R. Ueni ſponſa. Lectio. ij. 366

Tunc iperator ipſa ſub cuſtodia reſeruata miſit literas per diuerſas prouincias: vt oēs oratores ꝯuenirent. Cum igitur quinquagita in oi ſapiētia eruditi veniſſent et itellexiſſent ſe vocatos vt cuz puella diſputarent ait vnus. O magnuz imperatoris ꝯſiliū: vt hac d̄ cauſa tot ſapientiſſimos inuitaret. R. Propter veritatem. Lectio. iij. 366

Interim certificata v̄go p nunciū de ꝯflictu craſtino ſe dn̄o cōmendauit. Et ecce angelus orāti apparuit exhortās eam ad ꝯſtantiā: et predicens ei oratorū ꝯuerſionē et martyriū. Sequēti die ante ceſarez inito ꝯflictu: tanta fuit in eius labijs diffuſa gratia: vt oratores in aliquo ꝯtradicere neſcientes dicerent impatori: Niſi ſectā deoꝝ ꝓbabiliorē eſſe oſtēderis; ecce

oēs ꝯuertimur ad christum. ℟. nobilis ⁊ pulchra prudens catheri na puella: Fragrat amore dei: Spernit vaga gaudia mūdi. ℣. Cui rex carne pater fuerat reginaq; mater.

A Fra. Glia. Sper. Lectio. iiij.

D hec tyrannus furibundus fecit eos igne cremari. Sȝ veſtib⁹ ⁊ capillis eorum illeſis: ⁊ vultib⁹ eoꝝ q̄ſi roſeis apparētibus multi crediderūt in chrm̄. Poſt hec cū tyrānus virgineȝ emollire nō poſſet blāditijs vel promiſſis: expoliatā ⁊ ſcorpionibus ceſam trudi iuſſit in carcerem: ⁊ ibi fame ⁊ ſiti dieb⁹ duodecim cruciari. Sed angeli viſitantes eandē: ⁊ locū claritate replentes cuſtodes in ſtuporeȝ
366 verterūt. ℟. Grata. Lectio. v.

I Nterea tyrāno pro cauſis emergētib⁹ recedēte: regia multa paſſa p viſuȝ in nocte de puella: alloqꝫ porphyriū principē militie fidelē in ſecreto. Et ingreſſi ad eā viderūt claritatē mirabilē. Viderunt ēt angelos plagas ei⁹ vnguēto circūfouen
366 tes. ℟. Hec eſt virgo. Lectio. vj.

V Iderūt ēt ſeniores in mirabili claritate. Et accipiens catherina coronā de capite vni⁹ illoꝝ: ⁊ iponēs regine dixit ei: Forti aio eſto: qr poſt triduū itura es ad celū. Cōfortauit āt ⁊ porphyriū exponens ei p̄mia celeſtia. Que oīa cū retuliſſet plus q̄ ducētis militib⁹ ꝯuerſi ſunt ad xp̄m. ℟. Virgo flagellat cruciāda fame relegat: Carcere clauſa manet: lux celica fuſa refulget. Fragrat odor: dulces Cantant celi agmina laudes. ℣. Spōſus amat ſpōſam: ſaluator viſitat illam. Fragrat.

D Glia. Cātant. Lectio. vij.

Emū cū dn̄s cibū ei per columbā miniſtraſſet: ⁊ in fine dierū duodecim cum multitudine angeloꝝ ⁊ virginū eidem apparēs ad tolerantiā animaſſet: regreſſus tyrānus iuſſit eaȝ educi. Cuȝ aūt rote horribiles pararentur ipſa orante ꝯfracte ſunt: ⁊ quaſi quatuor millia gētilium necauerunt. ℟. Audiui. 366

T Unc regina depo- L. viij.

ſito timore: ꝯſiliēs in icrepationē tyrāni auulſis mamillis gladio martyriū ꝯſūmauit. Porphyrius eam ſepeliens et milites ſupradicti qui crediderant: amputatis capitibus martyriū ꝯpleuerūt. Virgo v̄o ducta ad martyriū dū oraret pro ſe ⁊ ſui memoriā agentibus: facta eſt vox ad eaȝ dicens: Veni dilecta mea: ecce tibi beatitudinis ianua aperitur. His v̄o qui paſſionē tuā celebrauerint opē de celis ꝑmitto. ℟. Veni electa. 366

F Acta aūt hac voce L. ix.

mox decollata ē. Fluxitq;

lac pro ſanguine. Accedentes autē angeli corpus eius ꝑ aera detulerunt in montem ſynai: Ubi inter innumera miracula q̄ fiunt ibidem. hoc eſt vnū inſigne: q ꝺ ſepulchro ipſi⁹ oleū inceſſanter dꝫ emanare. Paſſa ē aūt feria ſexta hora tertia: i hoc imitata paſſionem ſaluatoris. R. Percuſſa gladio dat lac ꝓ ſanguine collo: Quam manus angelica: Sepeliuit vertice ſyna. V. Membris virgineis olei fluit vnda ſalubris. Quā. Gloria. Sepeliuit. ¶ In laudibus añ. Paſſionem glorioſe virginis catherine deuote plebs celebret fidelis: que ſui memores deo commendet meritis ⁊ iuuet beneficijs. Añ. Poſt plurima ſupplicia alma martyr ad decollandum eſt ducta: ad celum tēdens oculos collū ſubmittit gladio: orans dat gloriam deo. Añ. Expecto pro te gladium ieſu rex bone tu meum colloca in paradiſo ſpiritum: ⁊ fac miſericordiam meam agentibus memoriam. Antiphona. Uox de celis inſonuit: veni electa mea: veni intra thalamum ſponſi tui que poſtulas impetraſti: qui te laudant ſalui fient. Antiphona. Quia deuotis laudibus tui memoriam virgo recolimus: o beata catherina ora pro nobis queſumus. Hymnus.

PReſens dies expendatur in eius preconium cuius virtus dilatatur in ore laudantiū: ſi geſtorū teneat finis ⁊ initiū. Imminente paſſione virgo hec interſerit: aſſequatur ieſu bone quod a te petierit: ſuo q̄ſq̄ in agōe memor mei fuerit. In hoc caput amputatur fluit lac ꝓ ſanguine: angelorū ſubleuatur corpus multitudie: ⁊ ſynai collocatur in ſuperno culmine. Gloria ⁊ honor deo. Ad benedictus añ. Prudēs ⁊ vigilās virgo qualis es cū ſponſo illo q te elegit de mūdo: quā pulchra quā mirabilis quanta luce ſpectabilis: iter ſion iuuenculas ⁊ hieruſalem filias thalamo gaudes regio coniuncta dei filio. Ad veſperas hymnus. Catherina. Ad magnificat antiphona. Aue virginū gemma catherina: aue ſponſa regis regum glorioſa: aue viua chriſti hoſtia: tua venerantibus patrocinia impetrata non deneges ſuffragia. ¶ Sanctorum vitalis ⁊ agricole martyrum. Oratio.

DA queſumus omnipotens deus: vt qui beatorū martyrum tuorum vitalis ⁊ agricole ſolēnia colimus: eorū apud te interceſſionibus adiuuemur: Per dominum noſtrū ieſum. ¶ Ex geſtis eorum. Lectio. j.

VItalis ⁊ agricola martyres chriſti in ciuitate bononieſi paſſi ſunt ſub diocletia

no ⁊ maximiano īperatoribus. Beatus ergo vitalis qui beato agricole primum ſeruus: deinde in martyrio ſocius fuit: cū a perſecutorib⁹ vrgeretur vt ſacrificaret idolis ⁊ chriſtum negaret: ⁊ ille eum amplius confiteretur omnium in eum tormētorum genera exercuerunt: ita vt non eſſet locus in corpore eius ſine vulnere. Lectio. ij.

Ille autem orabat dicens: Domine ieſu chriſte ſuſcipe ſpūm meum: quia iam deſidero coronam accipere quam mihi angelus oſtendit. Et completa oratione emiſit ſpiritū. Sanctus autem agricola: qui mitior erat in moribus: etiam ab inimicis diligebatur. Quapropter eius paſſionem differebant. Deniq; vbi non acquieuit perſecutoribus crucifixus eſt. Lcō. iij.

Horum corpora proiecta fuerunt inter ſepulchra iudeorū: vt teſtatur ambroſius: ſʒ dominus ea beato ambroſio epiſcopo reuelauit: Qui ea tulit ⁊ in eccliā honorifice ſepeliuit: Ubi multa miracula eorum meritis ꝑpetrata ſūt: multis a varijs lāguorib⁹ liberatis. Per oīa benedictus deus amē. ℭ Sancti ſaturnini epī ⁊ martyr. Oratio.

Deus qui nos bti ſaturnini martyris tui atq; pōtificis cōcedis natalitio ꝑfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum.

ℭ Ex geſtis eius. Lectio. j.

Beatus ſaturninus apoſtolorū diſcipulus ⁊ ab eis primus toloſane vrbis epiſcopus ordinatus: cum toloſam ingrederetur: demones a reſponſis dandis ceſſauere. Unus aūt gentilium hoc vidēs dixit. Niſi ſaturninū occideritis: a dijs nil penitus obtinebitis. Lcō. ij.

Apprehendētes autem beatū ſaturninum cū nollet ſacrificare: ad pedes tauri ligauerunt: eumq; ſtimulis agitātes a ſumma arce per gradus capitolij ꝓcipitauerūt. Sicq; capite ꝯfracto ⁊ cerebro excuſſo martyriū conſūmauit. Cuius corp⁹ due religioſe femine rapiētes ſepulture tradiderunt. Lectio. iij.

Quidam diues iniquus ſed ꝓpotens moriens et ad inferna deſcendens: in eius eccleſia ſe ſepeliri mandauit. Nocte vero ſequēti tumulus eius cū corpore diuina virtute per feneſtram eccleſie in medio atrij ꝓijcitur. Quod cū alio die fuiſſet in eccleſia deportatū ⁊ altius tumulatum ſequenti die extra repertum eſt ⁊ ibidē turpiter vt merebat ab oibus eſt derelictum.

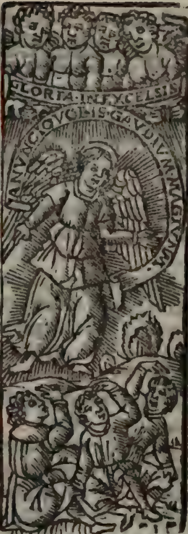

I·A·

Incipit offi̅m de cõi ſcõꝝ ⁊ primo i natali vni⁹ vl' plimoꝝ apl'orū ex̄ tps paſchale ad veſ.ſup p̄s aiā. Eſtote fortes in bello ⁊ pugnate cū antiquo ſerpente ⁊ accipietis regnū eternū all. Infra.lxx. Die' dn̄s.

Ephe. cap. 3.

Iam nõ eſtis Ca. hoſpites ⁊ aduene ſed eſtis ciues ſanctoꝝ ⁊ domeſtici dei: ſuperedificati ſuper fundamētum apoſtoloꝝ ⁊ ꝓphetarū: ipſo ſūmo angulari lapide chriſto ieſu. R. Uos eſtis vi. Hymnus.

Exultet celū laudib⁹: reſultet terra gaudijs: apl'oꝝ gliaꝫ ſacra canūt ſolēnia. Vos ſecli iuſti iudices ⁊ vera mundi lumina votis ꝓcamur cordiū audite pre

ces ſupplicũ. Q ui celũ verbo
clauditis ſeraſq; ei⁹ ſoluitis: nos
a pctis oibus ſoluite iuſſu q̄s.
Q uoꝝ pcepto ſubdit̄ ſal⁹ ⁊ lã-
guor oiuʒ: ſanate egros morib⁹
nos reddẽtes v̄tutib⁹. V t cũ iu
dex aduenĩt xp̄s i fine ſcli nos
ſẽpit̄ni gaudij faciat eẽ ꝯpotes.
V eo pit. ℣. In oẽm terrã exiuit
ſon⁹ eoꝝ. ℟. Et i fines orbis t̃re v̄-
ba eoꝝ. Ad mgr̃ aꝃ. Bti eritis cũ
vos oderint hoies: ⁊ cũ ſupauerit vos
⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerit nom̃ vr̃ʒ tã
q̃ʒ malũ pp filiũ hois: gaudete ⁊ exul
tate: ecce eni merces v̄r̃a multa ẽ in
celo. ❡ Ad mat. inui. Gaudete ⁊
exultate. Quia nõia vr̃a ſcripta ſunt
in celis. Hy⁹. Exul. In. j. noc.
aꝃ. In oẽʒ terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ ⁊
i fines orbis t̃re v̄ba eoꝝ. ꝑs. Celi
6 enar. Aꝃ. Clamauer̃t iuſti ⁊ dñs
exaudiuit eos. ꝑs. Bñdicã. Aꝃ.
11 Cõſtitues eos pncipes ſup oẽm t̃rã:
mẽores erũt nois tui dñe. ꝑs. Eru
16 ctā. ℣. In oẽʒ ter. ℟. j. Ecce ego
mitto vos ſicut oues i medio lupoꝝ
dicit dñs. Eſtote ergo prudentes ſic̃
ſerpẽtes: ⁊ ſimplices ſicut colũbe. ℣.
Tradẽt eni vos in ꝯcilijs ⁊ in ſyna
gogis ſuis flagellabunt vos. Eſtote.
℟. ij. Tollite iugũ meũ ſup vos di
cit dñs: ⁊ diſcite q᷑ mitis ſuʒ ⁊ hũi
lis corde: Iugũ eni meũ ſuaue eſt ⁊
on⁹ meũ leue. ℣. Et iuenietis requ
aiab⁹ vr̃is. Iu. ℟. iij. Dũ ſteteritis
ante reges ⁊ p̃ſides nolite cogitare
quõ aut qd loquamini. Dabit̃ eniʒ
vobis in illa hora qd loquamini. ℣.
Nõ eniʒ vos eſtis q loq̃mini ſʒ ſpũs
pris v̄ri q loq̃t in vobis. Dabit̃. Glia.
Da. ❡ In. ij. noc. aꝃ. Principes
pploꝝ ꝯgregati ſunt cum deo abra
17 ham. ꝑs. Oẽs gẽ. Aꝃ. Dediſti he
reditatẽ timẽtib⁹ nom̃ tuũ dñe. ꝑs.
21 Exau. de⁹ de. Aꝃ. Annũciauerũt
opa dei: ⁊ fcã eius intellexerũt. ꝑs.
25 Exau. de⁹ oro. cũ de. ℣. Cõſtitues
eos pncipes ſup oẽm terrã. ℟. Me
mores erunt nois tui dñe. ℟. iiij.
Uidi ꝯiũctos viros hñtes ſplẽdidas
veſtes: ⁊ angel⁹ dñi locut⁹ eſt ad me
dicẽs: Iſti ſũt viri ſci facti amici dei
℣. Uidi angelũ dei volãtẽ p mediũ
celi voce magna clamãtẽ ⁊ dicentẽ.
Iſti. ℟. v. Iſti ſũt triũphatores ⁊
amici dei q ꝯtẽnẽtes iuſſa pncipuʒ
meruerũt p̃mia eterna. Mõ coronã
tur ⁊ accipiũt palmã. ℣. Iſti ſunt q
venerũt ex magna tribulatõe: ⁊ laue
runt ſtolas ſuas in ſanguine agni.
Mõ. ℟. vj. Uos eſtis lux mũdi di
cit dñs. Qui in patiẽtia veſtra. Poſ
ſidetis aias vr̃as. ℣. Et ego diſpono
vobis ſicut diſpoſuit mihi p̄r meus
regnum: vt edatis ⁊ bibatis ſup mẽ
ſam meã in regno meo. Qui. Gloria.
Poſ. ❡ In. iij. noc. aꝃ. Petõꝝ cõ
fring.i cornua ⁊ exaltabunt̃ cornua
iuſti. ꝑs. Cõfitebimur. Aꝃ. Lux 16
orta ẽ iuſto ⁊ recti ſ corõ letitia. ꝑs.
Dñs reg. ex. Aꝃ. Cuſtodiebãt te 34
ſtimonia ei⁹: ⁊ pcepta ei⁹ q̃ dedit il-

34 lis. ℟. Dñs re.iraſ. ℣. Nimis ho
norati ſūt amici tui de⁹. ℟. Nimis
ↄfortat⁹ ē pncipat⁹ eoꝝ. ℟. vij. Iſti
ſūt viri ſcī quos elegit dñs in chari
tate nō ficta: ⁊ dedit illis gliam ſem
piternā. Quoꝝ doctrina fulget eccle
ſia: vt ſol ⁊ luna. ℣. In oēꝫ terrā exi
uit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ in fines orbis t̄re ver
ba eoꝝ. Quoꝝ. ℟. viij. Qui ſūt iſti
q̄ vt nubes volāt? Et q̄ſi colūbe ad fe
neſtras ſuas. ℣. Candidiores niue
nitidiores lacte rubicūdiores ebo-
re antiquo. Et. ℟. ix. Gregē tuū pa
ſtor et̄ne nō deſeras: ſꝫ p btōs apl'os
tuos: Perpetua defenſiōe cuſtodias.
℣. Protege dñe pplm tuū: ⁊ apl'orū
tuoꝝ patrocinio ↄfidentē. Perpetua.
Glia. Per. ℣. Dediſti hereditatem.
¶ Ad iii. aīa. Hoc ē p̄ceptū meū
vt diligatis īuicē ſic dilexi vos. ℟.
13 Dñs re. Añ. Maiorē charitatē
nemo hꝫ: vt aīaꝫ ſuā ponat quis p
amicis ſuis. Añ. Vos amici mei
eſtis ſi feceritis q̄ ego p̄cipio vobis
dicit dñs. Añ. Beati pacifici: beati
mundo corde: q̄m ipſi deū videbūt.
Añ. In patientia vr̄a poſſidebitis
aīas vr̄as. Ca. Iā nō eſtis. Hy.
Eterna xp̄i munera apl'oꝝ
gliam: laudes canētes de-
bitas letis canam⁹ mētib⁹. Ec
cleſiaꝝ p̄ncipes belli triūphal'eſ
duces: celeſtis aule milites ⁊ vā
mūdi lumina. Deuota ſctōꝝ fi
des inicta ſpes credētiū: pfecta
xp̄i charitas mūdi triūphat p̄n
cipē. In his p̄na glia: i his vo
lūtas ſpūs: exultat in his fili⁹:
celū replet̄ gaudijs. Te nūc re
dēptor q̄s vt ipſoꝝ ↄſortio: iun-
gas p̄cātes ſeruulos in ſēpiterna
ſcl'a. Amē. ℣. Annūciauerūt opa
dei. ℟. Et facta eius intellexerunt.
Ad dñ. añ. Vos q ſecuti eſtis me
ſedebitis ſup ſedes iudicātes duode
cim tribus iſrael dicit dñs. ¶ Ad
iij. cap. Iā nō eſtis. ℟. In oēꝫ
terram exiuit ſonus eorū. Alleluia
alleluia. ℣. Et in fines orbis terre
verba eorū. All'a. Gloria. In. ℣. Cō
Poſtitues. ¶ Ad. vj. capl'm.
Er manus aūt apoſtolorū Actuū
fiebāt ſigna ⁊ pdigia multa in cap. 5
plebe. ℟. Cōſtitues eos p̄ncipes
ſup oēm terrā. All'a all'a. ℣. Memo
mores erunt nois tui dñe. All. Glia.
Cōſti. ℣. Nimis ho. ¶ Ad. ix. ca.
Ibāt apli gaudētes a ↄſpe Actuū
ctu ↄcilij: q̄m digni habiti cap. 5
ſunt p noie ieſu contumeliam
pati. ℟. Nimis honorati ſunt ami
ci tui de⁹. All'a all'a. ℣. Nimis con
fortatus eſt principatus eorū. All'a.
Glia. Nimis. ℣. Annunciauerunt.
¶ Ad veſ. ſup pſal. añ. Hoc eſt.
Ps. Dixit dñs. Laudate pueri. 41
Credidi. In cōuertē. Domine 47
probaſti. Cap. hym ℣. vt in pri 50
mis veſpe. Ad magt̄ aña. In re
generatione cū ſederit filius homi-
nis in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis
⁊ vos iudicantes duodecim tribus

iſrl' dicit dn̄s. ¶ In cōi vni⁹ euā gel'. ex tp̄e paſcha. Ad veſ. cap.

Eccli. ca. 15. Qui timet deū faciet bōa: ⁊ q ꝯtinēs ē iuſtitie app̄hēdet illā: ⁊ obuiabit illi quaſi mr̄ honorificata. Ad mḡt añ. Ecce ego ioānes vidi oſtiū aptū in celo: ⁊ ecce ſedes poſita erat in eo: ⁊ in medio ſedis ⁊ i circuitu eius q̄tuor aīalia plena oculis añ ⁊ retro: ⁊ dabāt gl'iā ⁊ honorē ⁊ bn̄dictiōēꝫ ſedēti ſup thronū viuēti in ſcl'a ſclorū. Ad matu. inuit. Regē euāgeliſtarum dn̄m. Venite. Adore. ¶ In laudi. añ. Qui ti. Ad bn̄. añ. In

ſupra medio ⁊ i circuitu ſedis dei q̄tuor aīalia ſenas alas hn̄tia oculis vn̄diq; plena nō ceſſāt nocte ac die dicere ſcūs ſcūs ſcūs dn̄s deus op̄s: q erat ⁊ q ē: ⁊ q ventur⁹ ē. ¶ Ad. iij.

Eccli. ca. 15. ca. Qui ti. ¶ Ad. vj. ca. Cibauit illū dn̄s pāe vite ⁊ itellect⁹: ⁊ aq̄ ſapie ſalutaris

Eccli. ca. 15. potauit illū. ¶ Ad. ix. ca. In medio eccl'ie appuit os ei⁹ ⁊ iplenit eū dn̄s ſpū ſapie ⁊ itellectus ⁊ ſtolā glie iduit eū. ¶ Ad vſ. ca. Qui ti. Ad mḡt añ. Tua ſūt hec xp̄e opa: q ſcōs tuos ita gl'ificas vt et dignitatē gr̄a l eis future p̄ire miracula facias: tu inſignes euāgelij p̄dicatores aīaliū celeſtiū admirabili figura p̄ſignaſti: his nāq; celeſte mun⁹ collatū glioſis in dicijs eo dignat⁹ oſ̄dere: hinc laus hinc gl'ia tibi reſonet in ſcl'a. Ceteoia vt. s. i cōi apl'oꝝ. ¶ In cōi vnius mar. ex tp̄e paſchale. Si fuerit duplex vel totū duplex ad veſ. ſup pſal'. añ. Letabit iuſt⁹ in dn̄o ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. Cap'lm.

Jaco. cap. 1. Beat⁹ vir q ſuffert tētatiōnē: qm̄ cū ꝓbat⁹ fuerit accipiet coronā vite quā repromiſit de⁹ diligētib⁹ ſe. ℟. Glioſus. ix. Hy.

Deus tuoꝝ militū ſors ⁊ corona p̄miū: laudes canētes martyris abſolue nexu criminis. Hic nēpe mūdi gaudia: ⁊ blādimēta noxia: caduca rite deputās pu͂eit ad celeſtia. Penas cucurrit fortit̄ ⁊ ſuſtulit viril̄r: ꝓ te effūdēs ſanguinē eīna dōa poſſidet. Ob h⁹ p̄catu ſupplices te poſcim⁹ pijſſime: i h⁹ triūpho martyris dimitte noxā ſuulis. In iuētiōe ſci ſtephāi dicat. In tāti feſto martyris. Lau⁹ ⁊ perennis gl'ia deo p̄ri ⁊ filio ſcō ſimul paracleto i ſēpitna ſcl'a. Amē. ℣. Gl'ia ⁊ honore coronaſti eū dn̄e. ℟. Et ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuarū. Ad mḡt añ. Hic ē ve martyr qui ꝓ xp̄i noīe ſanguinē ſuū fudit: q minas iudicū nō timuit nec terrene dignitatis gl'iā q̄ſiuit: ſꝫ ad celeſtia regna feliciter puenit. ¶ Ad ma. inuit. Regē ſempiternū venite adoremus: Qui martyrē ſuū digne ꝓ meritis coronauit i celis. Hy⁹. De⁹ tuoꝝ. In i. noc. añ. In lege

dñi fuit volũtas eius die ac nocte.
I ps. Btũs vir. Añ. Predicans
preceptũ dñi constitutus est in mõte
I scõ ei⁹. ps Quare fre. Añ. Uoce
mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit
I me de mõte scõ suo. ps Dñe qd.
℣. Glia ⁊ ho. ℟. j. Iste sanctus pro
lege dei sui certauit vsq3 ad mortẽ:
⁊ a verbis ipiorũ nõ timuit. Fũda-
t⁹ eni erat supra firmam petram. ℣.
Munimine regio septus nullaten⁹
ẽ ab aduersarijs superat⁹. Fundat⁹.
℟. ij. Posuisti dñe sup caput ei⁹ co
ronã de lapide pcioso: vitã petijt a
te ⁊ tribuisti ei: In seculũ seculi. ℣.
Magna est glia ei⁹ in salutari tuo:
gliam ⁊ magnũ decorẽ impones su
p eũ. In. ℟. iij. Glia ⁊ honore coro
nasti eum dñe ⁊ cõstituisti eu3 super
opa manuum tuarũ: Oĩa subiecisti
sub pedib⁹ eius. ℣. Qm̃ eleuata est
magnificentia tua super celos deus.
Oĩa. Glia. Oĩa. ¶ In. ij. noc. aña.
Filij hoĩu3 scitote qr dñs sctm̃ suum
mirificauit. ps. Cum inuo. Añ.
II Scuto bone voluntatis tue corona
sti eũ dñe. ps Uerba mea. Aña.
II In vniuersa terra glia ⁊ honore co-
ronasti eum. ps. Dñe dñs. ℣. Po
2 suisti dñe sup caput ei⁹. ℟. Coronã
de lapide pcioso. ℟. iiij. Btũs vir
q suffert tẽtationẽ: qm̃ cũ pbat⁹ fue
rit accipiet coronã vite: Quã repro
misit de⁹ diligẽtib⁹ se. ℣. Hic acci-
piet benedictiõe3 a dño ⁊ misericor
diam. Quã. ℟. v. Dñe pueniſti eu3

in bñdictiõib⁹ dulcedinis posuisti i
capite ei⁹ Coronã de lapide pcioso
℣. Uitã petijt a te ⁊ tribuisti ei do
mine. Coronam. ℟. vj. Hic est vere
martyr q p xpi noĩe sanguinẽ suu3
fudit: Qui minas iudicũ nõ timu
it: nec terrene dignitatis gliam qsi-
uit. S3 ad celestia regna puenit. ℣.
Iustũ deduxit dñs p vias rectas: ⁊
ondit illi regnũ dei. Qui. Glia. Sed.
¶ In. iij. noc. añ. Iust⁹ dñs ⁊ iu-
stitias dilexit: eqtatẽ vidit vult⁹ ei⁹.
ps. In dño. Añ. Habitabit i ta 5
bernaculo tuo: requiescit i monte scõ
tuo. ps Dñe qs. Añ. Posuisti 4
dñe sup caput ei⁹ coronã de lapide
pcioso. ps. Dñe in vir. ℣. Ma- 7
gna est glia eius i salutari tuo. ℟.
Gliam ⁊ magnũ decorẽ ipones sup
eũ. ℟. vij Stolam iocunditatis i-
duit eũ dñs: Et coronã pulchritudi
nis posuit sup caput eius. ℣. Liba
uit illũ dñs pane vite ⁊ itellect⁹: ⁊
aqua sapiẽ salutaris potauit eũ. Et.
℟. viij. Corona aurea sup caput ei⁹
expressa signo scitatis glia honoris
Et opus fortitudinis. ℣. Qm̃ puenĩ
sti eũ in bñdictiõibus dulcedis: po
suisti in capite ei⁹ coronã de lapide
pcioso: Et opus. ℟. ix. Gliosus dei
amic⁹. n. iesu dñi cõfessione fundat⁹
inter tormẽtorũ supplicia stetit iper
territus: Ac demũ triũphali morte
insignis. Celos petiuit sanguine lau-
reat⁹. ℣. Felici cõmercio p trenis
celestia p pituris eterna cõmutãs.

Ac. Glia. Celū. ℣. Ora pro nobis bē. n. ¶ In lau. añ. Qui me cō feſſus fuerit corā hoīb⁹ ꝯfitebor ⁊ ego
33 eum corā pře meo. ps. Dñs reg.
Añ. Qui ſequit̄ me non ambulat in tenebris ſʒ hēbit lumē vite dicit dñs. Añ. Siqs mihi miniſtrauerit honorificabit eū pr̄ me⁹ qui ē in celis dicit dñs. Añ. Qui mihi miniſtrat me ſequat̄: ⁊ vbi ſuʒ ego illic ⁊ miniſter meus erit. Añ. Volo pr̄ vt vbi ego ſuʒ illic ſit ⁊ miſter me⁹.

Cap. Btūs vir. Hym.

Martyr dei q vnicū: pris ſequēdo filium: victis triūphas hoſtibus victor fruēs celeſtib⁹. Tui precatus munere noſtruʒ reatū dilue: arcens mali contagiū: vite remouēs tediū. Soluta ſunt iā vincula tui ſacrati corporis: nos ſolue vinclis ſeculi amore filij dei. Glo. eo pri. ℣. Corona aurea ſup caput eius. ℟. Expreſſa ſigno ſctitatis. Ad dñs aña. Qui vult venire poſt me abneget ſemet ipſum: ⁊ tollat crucē ſuam ⁊ ſequat̄ me. ¶ Ad terciam capitulum. Btūs vir. ℟. Glia ⁊ honore. Coronaſti eū dñe. ℣. Et conſtituiſti eū ſup opera manuū tuarū. Coro. Glia p. Glia ⁊. ℣. Poſuiſti. ¶ Ad. vj. ca.

Sapi. 10 Cuſtodiuit illū dñs ab inimicis ⁊ a ſeductorib⁹ tutauit eū: ⁊ certamē forte dědit illi vt vinceret. ℟. Poſuiſti dñe ſup caput eius. ℣. Coronā de lapide p̄tioſo. Super. Gloria. Poſuiſti. ℣. Magna. ¶ Ad. ix. capl̄m.

Pro iuſtitia agoniʒare p̄ aīa tua: ⁊ vſqʒ ad mortē certa p̄ iuſtitia. ℟. Magna eſt glia eius. In ſalutari tuo. ℣. Gliam ⁊ magnū decorē impones ſup eum. In. Glia. Magna. ℣. Coro. au. ¶ Ad veſ.
ſup pſal. añ. Qui me cō. ps. Di- 40
xit dñs. Btūs vir. Lau. pū. Cre- 41
di. In ꝯuer. Ca. hy. ℣. vt in pri 47
mis veſ. Ad mḡt aña. Iſte ē qui p̄ lege dei ſui morti ſe tradidit: non dubitauit mori: ab iniqs interfect⁹ ē i eternū viuit cū xp̄o: agnuʒ ſecutus ē ⁊ accepit palmaʒ. ¶ In cōi plurimoꝝ mar. ex̄ tp̄s paſcha. ſi fuerint duplex vel totuʒ duplex ad veſ. ſup pſal. añ. Hi ſunt q venerūt ex magna tribulatiōe: ⁊ lauerūt ſtolas ſuas i ſanguine agni. Cap.

Sancti p fidē vicerunt re- Heb. 11
gna: opati ſunt iuſtitiam: adepti ſūt repmiſſiōes i xp̄o ieſu dño nr̄o. ℟. Lauerūt. ℣. Hy.

Sanctoꝝ meritis inclyta gaudia pāgamus ſocij geſtaqʒ fortia: nā gliſcit aīus p̄mere cātib⁹ victoꝝ genus optimū. Hi ſūt qs retinēs mūdus iꝯhorruit: ipʒ nā ſterili flore p aridū ſpreuere penit⁹ teqʒ ſecuti ſunt rex xp̄e bone celit⁹. Hi p te furias atqʒ ferocia calcarūt hoīuʒ ſeuaqʒ vbera: ceſſit his lacerās fortiī vngula nec carpſit pene-

tralia. Cedūt gladijs more bi
dētiū nō murmur reſonat non
q̄rimōia: ſʒ corde tacito mēs be
ne ↄſcia ↄſeruat patiētiā. Que
vox q̄ poterit lingua retexere q̄
tu martyrib⁹ munera p̄paras?
rubri nā fluido ſanguie laureis
ditant būi fulgidis. Te ſūma
deitas vnaq̄ʒ poſcim⁹ vt culpas
abluas noxia ſubtrahas: des pa
cē famulis nos q̄ꝗ glia; p cun
cta tibi ſcl'a. Amē. ℣. Letamini
i dn̄o ⁊ exultate iuſti. ℟. Et gliami
ni oēs recti corde. Ad mgt aña.
Gaudēt i celis aīe ſcōꝝ qui xp̄i veſti
gia ſunt ſecuti: ⁊ q: p ei⁹ amore ſan
guinē ſuū fuderūt: iō cū chriſto re
gnabūt i eternū. ¶ Ad mat. inui.
Venite adorem⁹ regē regū. Qui bea
tis martyribus coronā dedit glie.
Hymn. Scōꝝ me. ¶ In. j. noc.
aña. Secus decurſus aquaꝝ planta
uit vineā iuſtoꝝ: ſʒ i lege dn̄i fuit
1 volūtas eoꝝ. ps. Btūs vir. Aña.
Tāq̄ʒ auꝝ i fornace pbauit electos
dn̄s ⁊ quaſi holocauſta accepit eos i
3 eternum. ps. Quare fre. Aña. Si
corā hoib⁹ tormēta paſſi ſunt: ſpes
3 electoꝝ ē imortalis i eternū. ps. In
dn̄o. ℣. Letamini. ℟. j. Abſterget
de⁹ oēm lachrymā ab oculis ſcōꝝ: ⁊
iā non erit ápli⁹ neq̄ʒ luct⁹ neq̄ʒ cla
mor: ſʒ nec vll⁹ dolor qm̄ p̄ora trā
ſierūt: ℣. Nō eſuriēt neq̄ʒ ſitiēt am
pli⁹ neq̄ʒ cadet ſup illos ſol neq̄ʒ vl
lus eſt⁹. Qm̄. ℟. ij. Viri ſcī glioſum
ſanguinē fuderūt p dn̄o amauerūt
xp̄m in vita ſua imitati ſunt eū in
morte ſua. Et iō coronas triumpha
les meruerūt. ℣. Vn⁹ ſpūs ⁊ vna fi
des erat i eis. Et. ℟. iij. Tradiderūt
corpa ſua pp deuʒ ad ſupplicia. Et
meruerūt hēre coronas ppetuas. ℣.
Iſti ſunt q venerūt ex magna tribu
latiōe: ⁊ lauerūt ſtolas ſuas i ſāgui
ne agni. Et. Glia. Et. ¶ In. ij. noc.
aña. Dabo ſcīs meis locū noiatū in
regno p̄ris mei dicit dn̄s. ps. Dn̄e
ds. Aña. Sanctis qui i terra ſunt
ei⁹: mirificauit oēs volūtates meas 4
iter illos. ps. Cōſerua. Aña. Sācti
q ſperāt in dn̄o habebūt fortitudiēʒ: 4
aſſumēt pēnas vt aquile: volabūt ⁊
nō deficiēt. ps. Dn̄i ē ter. ℣. Exul
tēt iuſti in ↄſpectu dei. ℟. Et dele 8
ctent in letitia. ℟. iiij. Scī tui dn̄e
mirabile ↄſecuti ſunt iter ſeruiētes
p̄ceptis tuis: Vt inuenirent illeſi: in
aq̄s validis: t̄ra apparuit arida: ⁊ i
mari rubro via ſine ipedimēto. ℣.
Victricē manū tuā laudauerūt pa
rit: ⁊ decātauerūt dn̄e nomē ſcm̄ tu
uʒ. Vt. ℟. v. Verbera carnificū nō ti
muerunt ſcī dei moriētes p xp̄i no
mie. Vt heredes fierēt in domo dn̄i.
℣. Tradiderūt corpa ſua pp̄ter deū
ad ſupplicia. Vt. ℟. vj. O venerāda
martyrū glioſa certamina: q i ſuis
corpib⁹ p xp̄o imania ptulerūt tor
mēta: Et iō percipe meruerūt imar
ceſſibilē eterne glie coronā. ℣. Be
ſpecta nāq̄ʒ p̄ntis vite luce ↄtēptoꝝ

ſuoꝝ corporꝝ cruciatu:ſeuiẽtẽ mū-
dū dei ꝓ amore vicerūt.Et.Glia.Et.
℄ In.iij.noc.añ. Juſti autẽ in
ꝑpetuū viuent:⁊ apud dn̄m ẽ mer
11 ces eoꝝ. ps.Exultate iu. Añ.
Tradiderūt corpora ſua ꝓpter deū
ad ſupplicia vt heredes fierẽt in do
11 mino dn̄i. ps. Bn̄dicã. Añ. Ecce
merces ſcõꝝ copioſa apud deū ipſi
vo mortui ſūt ꝓ xp̄o ⁊ viuūt i eter
16 nū. ps. De⁹ nr̄. ℣. Juſti āt in ꝑpe
tuū viuẽt.℟.Et apd̄ dn̄ꝫ ẽ merces
eoꝝ. ℟.vij.In circuitu tuo dn̄e lu
mẽ ẽ qd̄ nūq̃ deficiet vbi ꝯſuluiſti
lucidiſſimas mãſiões.Ibi requieſcunt
ſcõꝝ aie. ℣. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabi
lis nimis i ciuitate dei nr̄i i mõte
ſcõ ei⁹.Ibi req̃e. ℟.viij. Sci mei q
in iſto ſclõ certamẽ habuiſtis:Mer
cedẽ laboꝝ ego reddã vob. ℣. Ueni
te bn̄dicti pr̄is mei pcipite regnuꝫ.
Mercedẽ. ℟.ix. Lauerūt ſtolas ſu
as ⁊ cãdidas eas fecerūt.In ſangui
ne agni. ℣. Iſti ſunt q venerunt ex
magna tribulatiõe:⁊ lauerūt ſtolas
ſuas.In.Gloria.In. ℣. Exultabunt
ſci in glia.℟. Letabunẗ in cubilib⁹
ſuis.℄ In lau. añ. Juſtoꝝ āt aie
i manu dei ſunt:⁊ nõ tãget illos tor
mentū malitie.Añ. Cū palma ad
regna puenerūt ſci coronas decoris
meruerunt de manu dn̄i.Añ. Cor
pora ſcõꝝ in pace ſepulta ſunt:⁊ vi-
uẽt noĩa eoꝝ ineternū.Añ Mar
tyres dn̄i dn̄ꝫ benedicite ineternuꝫ.
Añ. Martyruꝫ chorus laudate do

minum in excelſis. Capitulum.
Sancti per fidem. Hym.
Eterna chriſti munera ⁊
martyꝝ victorias laudes canẽ-
tes debitas letis canam⁹ mẽtib⁹.
Terrore victo ſcl'i peniſq; ſpre
tis corporis mortis ſacre ꝯpẽdio
vitã btãm poſſident. Traduntꝰ
igni martyres ⁊ beſtiaꝝ dentib⁹
armata ſeuit vngulis tortoris i
ſani man⁹. Nudata pendẽt vi
ſcera ſanguis ſacrat⁹ fūdit:ſꝫ ꝑ
manẽt immobiles vite ꝑẽnis
gr̃a. Te nūc redẽptor q̃s vt ip
ſoꝝ ꝯſortio iūgas pcãtes ſuulos
i ſẽpiterna ſcl'a.Amẽ. ℣.Mira-
bilis de⁹.℟.In ſcis ſuis. Ad bn̄.
añ. Iſti ſunt ſci q ꝓ dei amore mi-
nas hoiuꝫ contẽpſerūt:ſci martyres
in regno celoꝝ exultãt cū ãgelis: o
q̃ ꝓcioſa eſt mors ſcõꝝ q aſſidue aſ-
ſiſtūt añ dn̄m ⁊ ab inuicẽ nõ ſūt ſepa
rati.℄ Ad.iij.cap. Sci ꝑ fidẽ.
℟. Letamini in domino: Et exulta
te iuſti. ℣.Et gloriamini omnes re
cti corde.Et. Gloria. Letamini. ℣.
Exultẽt.℄ Ad.ix.caplm. Sap.
Reddidit de⁹ mercedẽ la- ca.10.
boꝝ ſcõꝝ ſuoꝝ:⁊ deduxit illos in
via mirabili:⁊ fuit ill' in velamẽ
to diei ⁊ i luce ſtellaꝝ nocte.℟.
Exultẽt iuſti: In conſpectu dei. ℣.
Et delectenẗ in letitia.In. Glia.Ex.
℣. Juſti aūt.℄ Ad.ix.cap. Sap.
Iuſtoꝝ aie in manu dei ſūt ca.3.
⁊ non tãget illos tormẽtū mali

ſte:viſi ſũt oculis inſipiẽtiũ mo
ri:illi aũt ſunt in pace. ℞. Juſti
aũt. Jn ꝑpetuũ viuent. ℣. Et apud
dñm eſt merces eorũ. Jn ꝑr. Glia.
Juſti. ℣. Mirabilis deus. ¶ Ad
40 veſp. aĩ. Juſtoꝝ. ps. Dixit dñs.
47 Laudate. Credidi. Jn cõuertẽ
49 do. Eripe me. Cap. hy. ℣. vt in
ꝑmis veſ. Ad mgt aĩ. Abſtergit
deus oẽs lachrymã ab oculis ſcõꝝ:
⁊ iã nõ erit amplius neqꝫ luctus
neqꝫ clamor ſꝫ nec vllus dolor: qm̃
priora trãſierũt. ¶ Jn cõi vnius
ꝯfeſ. ex̃ tẽpus paſchale ſi fuerit
duplex vel totũ duplex ad veſ.
ſup pſal. aĩ. Jſte ſcũs digne i me
moriã vertiẽ ꝑiuz:q̃ ad gaudiũ trã
ſijt angelorum. Caplm.

Eccli. ca.45. Dilect⁹ deo ⁊ hoib⁹ cuius
memoria i bñdictiõe ẽ ſil'ez illũ
fecit in gloria ſanctorum. ℞.
Sancte N. vi. Hymnus.
Iſte ꝯfeſſor dñi ſacrat⁹ fe
ſta plebs cuius celebrat p orbẽ
hodie let⁹ meruit ſecreta ſcãdeẽ
celi. Qui pi⁹ prudẽs hũilis pu
dicus ſobri⁹ caſtus fuit ⁊ qet⁹:
vita dũ pñs vegetauit ei⁹ corpo
ris art⁹. Ad ſacrũ cuius tumu
lũ frequẽter mẽbra languentiũ
mõ ſanitati:q̃libet morbo fue
rint grauata reſtituunt. Unde
nũc nr̃ chor⁹ i honore ipſi⁹ hym
nũ canit hũc libẽter:vt pijs ei⁹
meritis iuuemur: oẽ per euum.
Sit ſalus illi dec⁹ atqꝫ virtus q
ſupra celi reſidẽs cacumẽ:toti⁹
mũdi machinã gubernat trin⁹
⁊ vn⁹. Amẽ. ℣. Amauit eũ dñs
⁊ ornauit eũ. Ad mgt aĩ. Cõfeſ
ſor dñi N. aſtantẽ plebem corrobora
ſancta itercesſiõe:vt q vitioꝝ põdere
ꝑmimur:btitudis tue glia ſubleue
mur:⁊ te duce eterna ꝑmia cõſequa
mur. ¶ Ad mat. inuit. Cõfeſſoꝝ
regẽ adorem⁹:Qui celeſtis regni me
ritum ⁊ gloriã ꝯtulit ſancto ſuo N.
Hy⁹. Jſte ꝯfeſ. ¶ Jn. j. noct.
aĩ. Btũs vir q in lege dñi medita
tur:volũtas eius ꝑmanet die ac nõ
cte:⁊ oĩa q̃cũqꝫ faciet ſemꝑ ꝓſperabũ
tur. ps. Jpm. Aĩ. Btũs iſte ſan
ctus q̃ ꝯfiſus eſt in dño ꝑdicauit p̃
ceptũ dñi ꝯſtitutus in mõte ſcõ ei⁹.
ps. Quare fre. Aĩ. Tu es glia
mea:tu es ſuſceptor me⁹ dñe tu exal
tas caput meũ ⁊ exaudiſti me ð mõ
te ſancto tuo. ps. Dñe qd mul.
℣. Amauit. ℞. j. Euge ſerue bone
⁊ fidelis:qꝛ in pauca fuiſti fidelis ſu
pra multa te cõſtituã. Jntra in gau
diũ dñi tui. ℣. Dñe quinqꝫ talẽta
tradidiſti mihi:ecce alia qnqꝫ ſup
lucratus ſum. Jntra. ℞. ij. Juſtus
germinabit ſicut liliũ: Et florebit i
eternũ ante dñm. ℣. Plantatus in
domo dñi in atrijs domus dei nr̃i.
Et. ℞. iij. Jſte ſanct⁹ digne in me
moriã vertiẽ ꝑium qui ad gaudiũ
tranſijt angeloꝝ. Qm̃ in hac ꝑegri
natione ſolo corpore cõſtitutus co
gitatiõe ⁊ auiditate: Jn illa eterna

pria ꝯuerſat⁹ eſt. ℣. Uinculis carnis abſolut⁹ talētū ſibi creditū dño ſuo dupplicatū reportauit. Qm̄. Glo. In. ℭ In. ij. noc. aña. Inuocantē exaudiuit dñs ſcm̄ ſuū: dñs exaudiuit ⁊ ꝯſtituit eū i pace. ps. Cū in uo. Añ. Letent oēs qui ſperant in te dñe: qm̄ tu benedixiſti iuſto: ſcuto bone volūtatis tue coronaſti eū. ps.
1 Uerba. Añ. Dñe dñs nr̄ q̄ꝫ admirabile ē nomē tuū i vniuerſa terra: qꝛ glia ⁊ honore coroāſti ſctm̄ tuū: ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuaꝝ.
2 ps. Dñe. ℣. Iuſtū deduxit dñs p vias rectas. ℟. Et oñdit illi regnū dei. ℟. iiij. Magnificauit eū in cōſpectu regum. Et dedit illi coronam glie. ℣. Statuit illi teſtm̄ ſempiternū
3 ⁊ beatificauit illū in glia. Et. ℟. v. Amauit euꝫ dñs ⁊ ornauit eū: ſtola glie induit eū: Et ad portas paradiſi coronauit eū. ℣. Induit eū dñs lorica fidei ⁊ ornauit eū. Et. ℟. vj. Scē n. xpi confeſſor audi rogantes ſeruulos. Et impetratam celitus: Tu defer indulgētiā. ℣. O ſcē n. ſidus aureū dñi gr̄a ſeruoꝝ gemitus ſolita ſuſcipe clementia. Et. Gloria. Tu. ℭ In. iij. noc. añ. Dñe iſte ſanct⁹ habitabit i tabernaculo tuo. opat⁹ eſt iuſtitiā requieſcet in mōte ſcō tuo. ps. Dñe qs. Añ. Uitā petijt a te tribuiſti ei dñe gloriaꝫ ⁊ magnum decorē impoſuiſti ſup eū: poſuiſti in capite eius coronā de lapide precioſo. ps. Dñe i v. Añ. Hic accipiet bñdictionē a dño: ⁊ miam a deo ſalutari ſuo: qꝛ hec eſt gñatio q̄rentiū dñm. ps. Dñi ē ter. ℣. Iuſt⁹ vt palma florebit. ℟. Sicut cedr⁹ libani multiplicabit. ℟. vij. Iuſt⁹ vt palma florebit: ſicut cedr⁹ libani multiplicabit: plantatus in domo dñi. In atrijs dom⁹ dei nr̄i florebit. ℣. Glia ⁊ diuitie in domo ei⁹: ⁊ iuſtitia ei⁹ manet in ſcl'ꝫ ſcli. In. ℟. viij. Iuſtū deduxit dñs p vias rectas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei: ⁊ dedit illi ſciaꝫ ſcōꝝ. Honeſtauit illū in laboribus ⁊ cōpleuit labores illi⁹. ℣. Immortalis eſt eniꝫ memoria illi⁹ qꝛ apud deū nota eſt ⁊ apud hoīes. Honeſtauit. ℟. ix. Sint lūbi vr̄i pcincti: ⁊ lucerne ardētes in manibus vr̄is. Et vos ſiles hoībus expectantib⁹ dñm ſuum qñ reuertat a nuptijs. ℣. Uigilate ergo qꝛ neſcitis qua hora dñs veſter venturus ſit. Et. Gloria. Qñ. ℣. Ora p nobis beate n. ℭ In lau. aña. Dñe qnqꝫ talēta tradidiſti mihi: ecce alia qnqꝫ ſuplucratus ſum. ps.
Dñs re. Añ. Btūs ille ſeru⁹ quē cū venerit dñs ⁊ pulſauerit ianuaꝫ inuenerit vigilantē. Añ. Fidelis ſeruus ⁊ prudens quē ꝯſtituit dñs ſuper familiam ſuam: vt det illis in tpe tritici menſuram. Aña. Ecce vere iſraelita in quo dolus non eſt. Añ. Serue bone ⁊ fidelis intra in gaudium domini tui. Capitulū. Dilectus deo. Hymnus.
IEſu redēptor oīuꝫ corona

ↄfitētiū:In hac die clemēti⁹ noſtris faueto vocib⁹. Tui ſacri q̄ noīs ↄfeſſor alm⁹ claruit:cuius celebrat ānua deuota plebs ſolennia. Qui rite mūdi gaudia hui⁹ caduca reſpuēs: cū āgelis celeſtib⁹ let⁹ potit̄ ꝑmijs. Huius benigne ānue nobis ſequi veſtigia huius ꝑcatū ſeruulis dimitte noxā crimīs. Sit chriſte rex pijſſime tibi p̄riq; glia: cum ſpū pacleto in ſempiterna ſcl'a. Amen. ℣. Juſtus germinabit ſicut liliū. ℟. Et florebit in eternū ante dn̄m. Ad bn̄.añ. Euge ſerue bone ⁊ fidelis q: in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te conſtituam dicit dn̄s. ¶ Ad.iij.ca. Dilect⁹. ℟. Amauit eū dn̄s:Et ornauit eū. Stola glorie induit eum. Et. Glia. Ama. ℣. Juſtū dedu. ¶ Ad.vj.cap.

Eccli. 39 Juſtus cor ſuū tradet ad vigilādū diluculo ad deū q fecit illū:⁊ i ↄſpectu altiſſimi deꝑcabit. ℟. Juſtū ōduxit dn̄s. Per vias rectas. ℣. Et oſtendit illi regnū dei. Per. Gloria. Juſtū. ℣. Juſtus vt palma. ¶ Ad nonam capl'm.

Sap. 10 Juſtum deduxit dn̄s ꝑ vias rectas:⁊ oñdit illi regnū dei: ⁊ dedit illi ſciam ſcōꝝ:honeſtauit illū in laborib⁹:⁊ ↄpleuit labores illi⁹. ℟. Juſt⁹ vt palma flo. In domo dn̄i. ℣. Sicut cedrus libani multiplicabit̄. Jn. Glia. Jn. ℣. Juſtus ger. ¶ Ad veſ.ſuꝑ pſal'.añ. Dn̄e quinq;. Pſal'. Dixit dn̄s. 40 Btūs v. Laudate p. Credidi. 47 In ↄuer. Cap.hym.℣.vt i p̄umis veſ. Ad mḡt añā. Similabo eū viro ſapiēti:qui edificauit domū ſuā ſupra petrā. ¶ In cōi vnius virginis extra tꝑs paſchale. Si fuerit duplex vl totū duplex ad vs. ſuꝑ ps.añā. Veniēte ſpōſo prudens virgo preparata introiuit cū eo ad nuptias. Capitulū.

Eccli. 51 Confitebor tibi dn̄e rex ⁊ collaudabo te deum ſaluatorem meū:ↄfitebor noī tuo qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector fact⁹ es mihi:⁊ liberaſti corpus meū a ꝑditione. ℟. Regnum. ix. Hymnus.

Virginis proles opifexq; mr̄is v̄go quē geſſit ꝑpitq; virgo:virginis feſtū canimus trophęū:accipe votū. Hec tua v̄go duplici btā ſorte dū geſſit fragilē domare corpis ſexū: domuit cruētū corpe ſeclū. Unde nec mortem nec amica mortis ſeua ꝑnaꝝ genera paueſcēs:ſanguine fuſo meruit ſacrata:ſcādere celū. Huı⁹ obtētu de⁹ alme noſtris ꝑce iā culpis vitia remittēs:q̄ tibi pluri reſonem⁹ almū pectoris hymnū. Glia p̄ri geniteq; ꝓli ⁊ tibi compar vtriuſq; ſemꝑ ſpūs alme deus vnus oī tēꝑe ſecli. Amen. ℣. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℟. Propterea benedixit te deus in eternum. Ad

magr aña. Iſta eſt virgo ſapiens
quam dominus vigilantẽ inuenit:
que accepta lampade ſumpſit ſecū
oleum ⁊ veniente dño introiuit cū
eo ad nuptias. ¶ Ad matutinū
inuitat. Agnum ſponſum virginū
Uenite adoremus dñm ieſum chri
ſtum. Hym. Uirginis. ¶ In. j.
noct. añ. Ante thorum huius virgi
nis frequentate nobis dulcia cāti
2 ca dragmatis. ps. Dñe dñs. Añ.
Unguentum effuſum nomen tuum
ideo adoleſcentule dilexerunt te ni
6 mis. ps. Celi enar. Añ. O q̄ pul
chra eſt caſta generatio cum clari
8 tate. ps. Dñi eſt. ℣. Diffuſa eſt gra
tia. ℟. j. Ueni ſpōſa chriſti ⁊ accipe
coronā quam tibi dñs preparauit:
Pro cuius amore ſanguinē tuum
fudiſti: ⁊ cū angelis in paradiſum
introiſti. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponā
in te thronū meū q: ꝯcupiuit rex
ſpēz tuā. Pro. ℟. ij. Propter veritatē
⁊ māſuetudinē ⁊ iuſtitiā. Et dedu
cet te mirabiliter dextera tua. ℣. Au
di filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuā
Et. ℟. iij. Specie tua ⁊ pulchritudi
ne tua. Intende proſpere procede ⁊
regna. ℣. Diffuſa eſt gr̄a in labijs
tuis: ꝓpterea benedixit te de⁹ i eter
nū. Intēde. Glia. Procede. ¶ In
ij. noc. añ. Specie tua ⁊ pulchritu
dine tua intende proſpere procede ⁊
16 regna. ps. Eruc. Aña. Adiuua
bit eā deus vultu ſuo: deus i medio
16 eius nō cōmouebit. ps. Deus nr.

Aña. Leua eius ſub capite meo ⁊
dextera illius amplexabit̄ me. ps.
Fundamēta. ℣. Specie tua ⁊ pul 31
chritudine tua. ℟. Intende proſpe
re procede ⁊ regna. ℟. iiij. Grata fa
cta eſt a dño in certamine q̄a apud
deū ⁊ apud hoīes glorificata eſt: in
ꝯſpectu principum loquebat̄ ſapien
tiā Et dñs oīum dilexit eā. ℣. Ere
cta nāq̄ i virtutis culmine tormē
ta deriſit premia calcauit. Et. ℟. v.
Hec eſt virgo ſapiens quā dñs vigi
lantē inuenit: q̄ acceptis lampadib⁹
ſumpſit ſecū oleum: Et veniente dño
introiuit cū eo ad nuptias. ℣. Iſta
eſt vna de numero prudentū que
aptauit lampades ſuas. Et. ℟. vj.
Offerent̄ regi virgines poſt eā ꝓxi
me eius offerentur tibi: In letitia ⁊
exultatione. ℣. Prudētes virgines
aptate lampades veſtras ecce ſpon
ſus venit exite obuiam ei. In. Glia.
In. ¶ In. iij. noc. añ. Dum eſſet
rex in accubitu ſuo nard⁹ mea de
dit odorē ſuauitatis. ps. Cātate. j. 34
Añ. Hec eſt q̄ neſciuit thorū i deli
cto habebit fructū in reſpectiōe ani
marum ſanctarū. ps. Dñs reg. ex. 34
Añ. Hec eſt virgo ſapiens atq̄ glo
rioſa: q: dñs oīum dilexit eam. ps.
Cātate. ij. ℣. Adiuuabit eā deus 34
vultu ſuo. ℟. Deus in medio ei⁹ n̄
cōmouebit. ℟. vij. Audiui vocē de
celo venientē: venite oēs virgines ſa
pientiſſime. Oleū recondite in vaſis
veſtris cū ſponſus aduenerit. ℣. Me

dia nocte clamor factus eſt ecce ſpō
ſus venit. Oleum. ℟. viij. Ueni ele
cta mea ⁊ ponā in te thronū meuꝫ:
Quia ꝯcupiuit rex ſpeciē tuam. ℣.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua in
tende proſpere ꝓcede ⁊ regna. Quia.
℟. ix. Regnū mūdi ⁊ oēm ornatuꝫ
ſcli contēpſi ꝓpter amorem dñi mei
ieſu xpi. Quē vidi quem amaui: In
quē credidi quem dilexi. ℣. Eructa
uit cor meum verbū bonū dico ego
opa mea regi. Quem. Gloria. In. ℣.
Ora ꝓ nobis btā n. ¶ In lau. añ.
hec eſt virgo ſapiēs ⁊ vna de nume
33 ro prudentiū. ps. Dñs reg. Añ.
hec eſt vgo ſapiēs quā dñs vigilātē
inuenit. Añ. Ueni ſpōſa xpi accipe
coronā quā tibi dñs preparauit in
eternū. Añ. Media nocte clamor
factus eſt: ecce ſpōſus venit: exite ob
uiam ei. Añ. Tūc ſurrexerūt oēs
virgines ille ⁊ ornauerunt lāpades
ſuas. Cap. Confitebor. Hym.
ſupra Jeſu corona vginū quē mr
illa ꝯcepit: q̄ ſola vgo pepit
hec vota clemens accipe. Qui
paſcis iter lilia ſept' choreis v
ginū ſpōſus decor' glia ſpōſiſqꝫ
reddēs pmia. Quocūqꝫ pgis
vgines ſequunt atqꝫ laudibus
poſt te canētes curſitant hym
noſqꝫ dulces pſonāt. Te dpca
mur largi' nrīs adauge ſenſib'
neſcire ꝓrſus oia corruptionis
vulnera. Sit xpe rex piiſſime
tibi priſqꝫ glia: cū ſpū paracle
to in ſempiīna ſcl'a amē. ℣. Ad
ducent regi virgines poſt eam. ℟.
Proxime ei' offerent tibi. Ad bñ.
añ. Ueni electa mea ⁊ ponam in te
thronū meū: qꝛ ꝯcupiuit rex ſpecieꝫ
tuā. Ad. iij. cap. Cōfitebor. ℟. 366
Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ℣.
Propterea bñdixit te deus in eter
num. In. Gloria. Diffuſa. ℣. Specie
tua. ¶ Ad. vj. Caplm. 2. cor.
Emulor eni vos dei emu ca. 10.
latione: deſpondi eni vos vni vi
ro virginē caſtaꝫ exhibere xpo.
℟. Specie tua. Et pulchritudie tua.
℣. Intende pſpere ꝓcede ⁊ regna.
Et. Glia. Specie. ℣. Adiuuabit. Ca.
O q̄ pulchra ē caſta gnatio Sap.
cū claritate: immortal' eni ca. 4.
eſt mēoria illi' qm apd deū no
ta ē ⁊ apd hoies. ℟. Adiuuabit
eā de' vltu ſuo. ℣. De' i medio ei'
nō ꝯmouebit. De'. Glia. Ad. ℣. Ad
ducent. Ad ve. ſ. añ. hec eſt. pria
lau. añ. ps. Dixit. Lau. pue. Le 40
tat'. Niſi dñs. Lauda hierlm. 47
Cap. hy'. ℣. vt in pmis vel. Ad 52
mgt añ. Accinxit fortitudine lum
bos ſuos ⁊ roborauit brachiū ſuuꝫ
ideoqꝫ lucerna eius nō extinguet i
ſempiternū. ¶ In cōi ſctōꝝ triū
lec. extra tēpus paſchale. Ani'
mar. inuit. Regē martyrū dñm. Ue
nite adorem'. Sup pſal. aij. Leta
bit iuſt' i dño ⁊ ſpabit i eo ⁊ lauda
bunt oēs recti corde. ¶ Pluri
morū mar. inuit. vt ē ſup pſal.

añ. Hi ſūt q venerūt ex magna tri-
bulatione: ⁊ lauerūt ſtolas ſuas in
ſanguine agni. Ant⁹ ꝯfeſſoris in-
ui. Regē ꝯfeſſoꝝ dñm: Uenite adore
mus. Sup pſal. añ. Iſte ſctūs di
gne in memoriā vertit̃ tꝑium q ad
gaudiū trāſijt angeloꝝ. Ant⁹ vgl.
Ad matu. inui. Regē virginū dñm.
Ueniēte adorem⁹. Sup pſal. añ.
Ueniēte ſponſo prudēs virgo prepa
rata introiuit cum eo ad nuptias.
Cetera oia fiāt ſic ſup in rubr.
triū lec. notatū eſt. ¶ Qñ ſint
memo. faciēde. ¶ Ad faciēdā
me. vni⁹ mar. i vē. añ. Hic eſt. ℣.
362 Alia ⁊. In laud. añ. Qui vult. ℣.
Coroā. Ad faciēdā me. plimoꝝ
mar. i veſ. añ. Gaudete ℣. Letami
ni. In lau. añ. Iſti ſunt. ℣. Mira
364 bilis. ¶ Ad faciēdaꝫ me. vnius
365 ꝯfeſ. In veſ. añ. Cōfeſſor. ℣. Ama
uit. In lau. añ. Euge. ℣. Juſtus
ger. Ad faciēdā me. plimoꝝ cō
feſ. i veſ. añ. Fulgebūt iuſti ⁊ tāqꝫ
ſcitille in arūdineto diſcurrēt: iudi
cabūt natiōes ⁊ regnabūt i eternū.
℣. Letamini. In lau. añ. Sit lūbi
vrī pcincti ⁊ lucerne ardētes i ma
nib⁹ vrīs: ⁊ vos ſiles hoib⁹ expectanti
bus dñꝫ ſuū qñ reuertat̃ a nuptijs.
℣. Mirabil. Ad faciēdā me. vni⁹
366 vg. in veſ. añ. Iſte ē. ℣. Diffuſa ē.
In lau. añ. Ueni electa. ℣. Addu
cent̃ regi. Ad faciēdam me. pli.
vgi in veſ. añ. Prudētes vgines
aptate lampadas veſtras ecce ſpon-
ſus vēit exite obuiā ei. ℣. Adducent̃
re. In lau. añ. Sile ē regnū celoꝝ
decē vginib⁹: q accipiētes lāpades
ſuas exierūt obuiā ſpōſo ⁊ ſpōſe. ℣.
Media nocte clamor fact⁹ eſt. ℟.
Ecce ſpōſus venit exite obuiam ei.
Oōnes vo dicant̃ ſic i ſuis lo-
cis notate ſūt. Ad me. bte v. p
totū ānū qñ fuerit faciēda pre
terqꝫ qñ de ea agit̃ i aduētu vel i
oct. ei⁹ vel i ſab. i veſ. añ. Regali.
℣. Ora p nobis. In lau. añ. Sub
tuū. ℣. Poſt ptū. Ad vtraqꝫ me
mo. oio. Protege. Ad me-
bti dñici p totū ānū qñ fuerit
faciēda pterqꝫ infra octa ipſi⁹ ⁊
qñ d eo agit̃ in aduētu p āni cir
culū in. iij. fe. In vē. añ. Magne
pr. ℣. Os iuſti meditabit̃ ſapiam.
℟. Et lingua ei⁹ loqt̃ iudiciū. In
lau. añ. Bñdict⁹ redēptor. ℣. Lex
dei ei⁹ in corde ipſi⁹. ℟. Et nō ſup
plātabunt̃ greſſus ei⁹. Ad vtrāqꝫ
mo. Oio. De⁹ q ec. Ad mēo.
ſctōꝝ nroꝝ qñ fuerit facienda.
In vē. añ. Xpi pia gr̃a ſcōs ſubli
mauit quos prīs dñici ordo ppaga
uit: nos eoꝝ meritis petim⁹ iuuari
atqꝫ ſuis pcibus deo cōmēdari. ℣.
Sapiētiam ſcōꝝ narrāt ppli. ℟. Et
laudē eoꝝ nunciat eccl̃ia. In lau.
añ. O qꝫ felix gl̃ia ſemp eſt ſctōꝝ qꝫ
pclara merita ſūt pdicatoꝝ quorū
vbo ⁊ ope mūdus decorat̃ eorūqꝫ
munere mēs ꝯſolidat̃. ℣. Exultabūt
ſancti i gl̃ia. ℟. Letabunt̃ in cubi

libus ſuis. Ad vtrãq; memõ. Oꝛõ.

Conceda q̃s ops de⁹ vt ad meliorẽ vitã ſctõꝝ tuoꝛuꝫ petri antonini: thome: vincẽtij: ⁊ catherie exẽpla nos ꝓuocẽt: q̃te n⁹ q̃ꝝ mẽoꝛiã agim⁹ ẽt act⁹ imitemur. ꝑ do. ¶ Si i feſto alicu ius mar. vł' infra oc. fiat memoria de alio mar. tũc i veſp. dicat ad memoꝛiã de ſo ſcõ Nic. ſcõ l noc. In lau. vo dicat v. iij. noc. Eodẽ mõ fiat de alijs ſanctis.

In oib⁹ ſabbatis toti⁹ ãni ꝑter q̃ in. xl. ⁊ ieiu. q̃tuoꝛ tẽpoꝝ ⁊ oct. ⁊ ĩ. oct. tã de tpe q̃ de ſcis ⁊ feſtis ſimplicib⁹ ⁊ ĩ. ⁊ vig. ſcõꝛuꝫ q̃ hñt miſſas ꝓpꝛias fiat omĩ de btã virgine in ꝑucũti. Hoc excepto q qñ pmũ ſabbꝫ poſt oct. epiphie fuerit oino vacãs faciẽdũ ẽ offm̃ feriale ſicut in ḃrica añ. Dñe ne in ira. notandum eſt. ¶ In ſabbis aduẽtus vſq; ad nati. dñi ſic fiat officiũ. ¶ Feria. vj. ad veſpe. añ. ⁊ pſal. feriales. Capitulum.

Eccli. 14 Sicut cinamomũ ⁊ balſamũ aromatiʒãs odoꝛẽ dedi: q̃ſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoꝛis. Hy⁹. Aue maris ſtel.
239 ℣. Oꝛa pro nobis. Ad mag̃t añ. O virgo virginuꝫ quõ fiet iſtud: q2 nec primam ſimilem viſa es nec habere ſequentẽ? filie hieruſalem quid me admiramini? diuinuꝫ eſt myſterium hoc quod cernitis. Oꝛatio.

Deus q de btẽ marie ỽginis vtero ỽbũ tuũ ãgelo nũciãte carnẽ ſuſcipe voluiſti: pſta ſupplicib⁹ tuis: vt q ỽe eã genitricẽ dei credim⁹ ei⁹ apd te itercẽſſiõibus adiuuemur. ꝑ eũdeꝫ. ¶ Ad cõple. ſup pſal. añ. Virgo maria nõ eſt tibi ſimilis nata i mũdo int' mulieres: floꝛẽs vt roſa fragrãs vt liliũ oꝛa ꝓ nobis ſcã dei gẽitrix. Ad nũc di. añ. Sub tuuꝫ pſidiũ ꝯfugim⁹ ſcã dei gẽitrix nr̃as depꝛecatiões ne dſpicias i neceſſitatib⁹ ſꝫ a ꝑiculis cũctis libera nos ſemꝑ ỽgo benedicta. Oꝛatio. Viſita q̃s. ¶ Ad mat. inui. Aue maria gr̃a plena. Dñs te. Hy. Quẽ ter. ſup 239 pſal. añ. Paradiſi poꝛta ꝑ euã cũctis clauſa ẽ ⁊ ꝑ mariã ỽginẽ iterũ patefcã ẽ. ps. Dñe dñs. cũ ceter ſicut in feſtis eiuſdẽ ℣. Specioſa facta es ⁊ ſuauis. ¶ Ex ſermone Adeſto. q attribuit auguſtio ꝑꝫ q̃dã lib. vł' fulgẽtio ꝑꝫ alios. l. j

O Btã maria qs tibi digne valeat iura gr̃aꝝ ⁊ lauduꝫ ꝑconia ipẽdẽ: q tuo ſinglari merito mũdo ſuccurriſti ꝑdito? q̃s tibi laudes fragilitas humani gñis ꝑſoluet q ſolo tuo ꝯmẽrcio recupãdi aditũ inuenit? Accipe itaq; exiles ⁊ q̃ſcũq; merit tuis ipares gr̃aꝝ actões: ⁊ cũ ſuſcepe ris vota cł'pas nr̃as oꝛãdo excuſa. ℞. Cũ eſſet rex in accubitu ſuo nard⁹ mea dedit odoꝛẽ ſuũ. ℣. Pul

chra ſum ꝛ decora filie hierlm. Nar.

A Dmitte piiſſima dei E.ij. genitrix maria nſas pces intra ſacrariū exauditiōis ꝛ reporta nobis antidotū recōciliatiōis. Sit p te excuſabile qđ p te ingerim⁹: ſit ipetrabile qđ fideli mente poſcimus: accipe qđ offerimus redona qđ rogamus excuſa quod timemus. ℟. Aue maria gr̄a plena Dn̄s te. ℣. Bn̄dicta tu in mulierib⁹ ꝛ bn̄dictus fructus ventris tui. Dn̄s. E.iij.

S Ancta maria ſuccurre miſeris: iuua puſillanimes: refoue flebiles: ora ꝑ pplo: interueni ꝑ clero: intercede ꝑ deuoto femineo ſexu: ſentiāt oēs tuū iuuamē q̄cūꝗ celebrāt tuā cōmēorationē. Aſſiſte parata votis poſcentiū: ꝛ repēde nobis oib⁹ optatū effectū. Sit tibi ſtudiū aſſidue exorare pro pplo dei: q̄ meruiſti bn̄dicta pferre p̄ciū hui⁹ mundi. ℟. Uirgo parens xp̄i paritura deū genuiſti ſulgida ſtella maris nos ꝑtege nos tuearis: Dum paris ꝛ gaudes. Cantant celi agmina laudes. ℣. Intercede pia ꝑ nobis virgo maria. Dū. Glia. Cantant. Te deum. ℣. Ora pro nobis. ¶ In lau. añ. Poſt partū v̄go inuiolata pmanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis. ps. Dn̄s reg. cū ceteris.
33 Cap. Sicut cinamomū. Hy⁹. O glioſa. ℣. Elegit eā deus. Ad bn̄. añ. Spūs ſctūs in te deſcendet maria: ne timeas hēbis in vtero filiū dei all'a. Oro. Deus q de btē. Hec oro dicat ad. iij. ꝛ. vj. ꝛ. ix. ¶ Ad. j. añ. Dignare me laudare te v̄go ſacrata: da mihi virtutē contra hoſtes tuos. ℟. Jeſu chriſte. ℣. Qui natus es de virgine maria. ¶ Ad. iij. añ. Gaude maria virgo: cunctas hereſes ſola interemiſti in vniuerſo mundo. Cap. Sicut cinamomū. ℟. Scā maria mater chriſti: Audi rogantes ſeruulos. ℣. Et impetratā nobis celitus tu defer indulgētiā. Audi. Gloria. Sācta. ℣. Ora. ¶ Ad. vj. añ. In ꝑle mater ꝛ in partu virgo: gaude ꝛ letare virgo mater dn̄i. Capitulum. Eccli. ca. 24.

E T radicaui i pplo honorificato: ꝛ in ptes dei mei hereditas illius: ꝛ i plenitudine ſcōrum detentio mea. ℟. Ora pro nobis Sācta dei genitrix. ℣. Ut digni efficiamur ꝑmiſſionibus chri. Sancta. Gloria. Ora pro. ℣. Elegit. Ad. ix. añ. Beata mater ꝛ intacta virgo glorioſa regina mūdi intercede pro nobis ad dn̄m. Cap.

Q Uaſi cedrus exaltata ſū in libano: ꝛ q̄ſi cypſſus i monte ſion: q̄ſi palma exaltata ſū in cades: ꝛ q̄ſi plātatio roſe in hierico. ℟. Elegit eā deus. Et preelegit eam. ℣. Et habitare eam facit in tabernaculo ſuo. Et preele. Gliam. Elegit. ℣. Scā dei genitrix. Eccli. ca. 24.

virgo

virgo ſemp maria. ¶ Dicta .ix. terminatur offm. ¶ Ab octa. epi. vſq3 ad purificationẽ in ſabb. fiat offm pdicto mõ excepto q ad magt dĩ añ. O admirabile cõmerciũ creator gñis humani aiatũ corp⁹ ſumẽs de virgine naſci dignatus eſt: ⁊ ꝓcedẽs hõ ſine ſemine largitus eſt nobis ſuã deitatẽ. Orõ.

Deus q ſalutis eterne btẽ marie vginitate fecũda hũano generi pmia pſtitiſti: tribue q̃s: vt ipſã ꝓ nob itercedẽ ſentiam⁹ p quã meruim⁹ auctorẽ vite ſuſcipere dñm nr̃z ieſuz. Qñ aũt pdicta oro dĩ ad meoriã ⁊ ſeqt alia memoria termineť ſic. Suſcipere xp̃z dñz nr̃z. Ad bñ. añ. Genuit puerpera regẽ cui nomẽ eternuz: ⁊ Gaudia mr̃is hñs cũ vginitatis honore: nec pmã ſilem viſa eſt nec hẽre ſequẽtẽ alla. ¶ A purificatiõe vſq3 ad aduentũ preterq̃ in tpe paſchali fiat offm pdicto mõ excepto q ad mgt dicať añ. Alma redẽptoris mr̃: q puia celi Porta manẽs ⁊ ſtella maris ſuccurre cadẽti: Surgere q curat pplo: tu q̃ genuiſti natura mirãte tuũ ſcm̃ genitorẽ: Uirgo pri⁹ ac poſteri⁹ gabrielis ab ore Sumẽs illud aue pcõꝝ miſerere. Ad bñ. añ. Aue ſtella matutina pctõꝝ medicina mũdi princeps ⁊ regina: ſola vgo digna dici: ↄtra tela inimici clypeum pone ſalutis tue titulum virtutis: o ſponſa dei electa eſto nobis via recta ad et̃na gaudia. Orõ

Concede nos famulos tuos q̃s dñe de⁹ ꝑpetua mẽtis ⁊ corporis ſalute gaudere: ⁊ glioſa btẽ marie ſemp virginis interceſſiõe a pñti liberari triſtitia ⁊ etna pfrui letitia. Per. ¶ In tpe paſchali fiat offm totuz mõ ſupdicto excepto q ad mgt dĩ añ. Regina celi letare alleluia q: quẽ meruiſti portare alla: reſurrexit vel iam aſcendit ſicut dixit alla: ora ꝓ nobis deum alla. Orõ. Cõcede. ¶ Ad mat. in noc. dicanť tres pmi pſal. de btã vgine. Ad bñ. añ. Beata dei genitrix maria vgo ꝑpetua: tẽplũ dñi: ſacrariũ ſpũs ſci: ſola ſine exẽplo placuiſti dño ieſu xp̃o ora ꝓ pplo: iterueni ꝓ clero itercede ꝓ deuoto femineo ſexu alla all. Inſup poſt oẽs añe ⁊ ℣. ⁊ ℟a. Alla dicať. ¶ Qñ aũt pdictũ offm fit in choro in ſabbatis ſurgẽdo dicať canticũ graduũ hoc mõ. ¶ Iſti gnq3 pſal. ſcil3 Ad dñz cũ. Leuaui. Letat⁹ ſũ. Ad te le. Niſi quia dñs. dicanť ſub vno Requiẽ. deinde Pr̃ nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. A porta inferi. ℣. Dñs vobiſcũ. vel Dñe exaudi orationem meam.

Si non ſit ſacerdos. Orõ. Abſolue q̃s dñe aias famulorũ famularũq3 tuaꝝ ab oĩ vinculo delictoꝝ: vt in reſurre

ctionis glia iter ſanctos tuos re
ſuſcitati reſpirēt. Per. Item
alī, quīqꝫ pſal'.ſ. Qui cōfidūt.
47 In ꝯuer. Niſi dñs. Beati oēs.
Sepe expugnauerūt. dicēntur
ſinguli cum. Glia pāi. Deinde
Kyrie ele. Chriſte. Kyrie. Pater no
ſter. ℣. Et ne nos. ℣. Memor eſto
cōgregatiōis tue. ℟. Quā poſſediſti
ab initio. ℣. Dñs vobiſcum. Oīo.

Deus cui ꝓpriū eſt miſe
rere ſemꝑ ⁊ parcere ſu
ſcipe deꝓcationē nr̄aꝫ:⁊ quos de
lictoꝝ cathena ꝯſtringit: miſera
tio tue pietatis abſoluat. Per
xp̄m. ¶ Alii aliā quīqꝫ pſal. De
47 ꝓfundis. Dñe non. Memēto.
Ecce q̄ȝ bonū. Ecce nūc. dicā
tur ſinguli. ca. Glia pāi. Dein
de. Kyrie. Chte. Kyrie. Pater no
ſter. ℣. Et ne nos. ℣. Saluos fac
ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas. ℟.
Deus meus ſꝑantes in te. ℣. Do
minus vobiſcum. Oratio.

Pretēde dñe famulis ⁊ fa
mulab' tuis dexterā celeſtis au
xilij: vt te toto corde ꝑquirāt: ⁊
q̄ digne poſtulāt aſſeq̄nt. Per
xp̄m. ¶ Nō vero ꝓpter aliqđ
impedimētū itermittit offm̄ btē
marie in ſabbatis fiat de ea me
moria in veſ. ⁊ in lau. ꝑterq̄ȝ in
duplicib' ⁊ ſupra ⁊ in oc̄t. ſolen
nibus mō ſuprāſcripto. ¶ Per
aduētū dñi in veſp. añ. O virgo.
℣. Ora ꝓ nobis. Oīo. Deus q

de btē. In laudi. añ. Spūs ſcūs.
℣. Elegit. Oīo vt ſupra. ¶ Ab
oct. epī. vſqꝫ ad feſtum purifica
tiōis in veſ. añ. O admirabile. ℣.
Ora ꝓ nobis. Oīo. Deus q ſalu
tis. Ad bñ. añ. Genuit puerpa.
℣. Elegit eā. Oīo. Deus q ſalu
tis. ¶ A feſto purificatōis vſqꝫ
ad ramos palmaruꝫ ⁊ añ. Deus
oīuꝫ. vſqꝫ ad aduētū in veſ. añ.
Alma redemptoris. ℣. Ora pro no.
Oīo. Cōcede. Ad bñ. añ. Aue
ſtella. ℣. Elegit. Oīo. Concede
nos fa. ¶ Tpe paſchali in veſ.
añā. Regina celi. ℣. Ora pro no
bis. Oīo. Cōcede. In lau. añ.
Beata dei genitrix. ℣. Elegit eam
Oīo vt ſupra. ¶ Añ. de btā v
gine dicēde poſt cōīo. Salue re
gina miſericordie vita dulcedo ⁊
ſpes nr̄a ſalue ad te clamamus exu
les filij eue: ad te ſuſpiram' gemētes
⁊ flētes i hac lachrymarū valle: Eia
ergo aduocata nr̄a illos tuos miſe
ricordes oculos ad nos cōuerte: Et
ieſum benedictuꝫ fructum ventris
tui nobis poſt hoc exiliū oſtēde: o cle
mens: o pia o dulcis maria. Tpe
paſchali. Alleluia. Alia añ. Aue
regina celorum: aue dñā angeloruꝫ
ſalue radix ſancta ex qua mūdo lux
eſt orta: gaude glorioſa ſuper omnes
ſpecioſa: vale valde decora ⁊ pro no
bis ſemper chriſtuꝫ exora. Tēpore
paſchali. Alla. Poſt añ. dica
tur ℣. Dignare me laudar̄ te vga.

ſacrata. ℟. Da mihi virtutē cōtra hoſtes tuos. Tp̄e paſchali dicāt Alla. Deinde oro. Cōcede. ter minād a. Per xp̄m dn̄z. Pre dicte añe dicant alternatim ad libitū poſt compl.oi tp̄e cū ℣.z orone p̄dictis: preterq̄ʒ quarta quinta z.vj.feria ante paſcha.

Officiū q̄tidianū btē virgi nis itermittit in vigil.na ta.dn̄i i maī.z dincepo vſq̄ʒ ad craſtinū poſt oct.epi. excluſiue z in.iiij.fer.añ cenā dn̄i i veſ.z deicepo vſq̄ʒ i.ij.fer.poſt oct.pa ſce excluſiue. In vig.aſcē.dn̄i in veſ.z dicepo vſq̄ʒ ad oct.eiuſdē icluſi. Silr i vig.pē.i veſ.z dein cepo vſq̄ʒ ad.ij.fer.poſt feſtū tri ni.excluſiue. Intermittit et in vig.corp̄is xp̄i ad veſ.z in vigi. aſſū.btē marie: z i vig.oiuʒ ſan ctoꝝ: z in vig.btī dn̄ici in veſ.z deincepo vſq̄ʒ ad oct.eorūdē q̄ tuoꝝ feſtoꝝ icluſiue. Intermitti tur in oib⁹ feſtis duplicib⁹ z to tis duplicib⁹ in p̄mis veſ.z dein ceps vſq̄ʒ in craſtinuʒ diei feſtī excluſi. Intermittit et q̄ñcūq̄ʒ fit de ea offm̄ in p̄uētu. Si qui tñ in ſupradictis tēporib⁹ illud dicere ex deuotiōe voluerint p ſe z ſubmiſſe illud dicant.

In oib⁹ tertijs ferijs totius anni preterq̄ʒ in.iiij.hebdo.ad uētu z deinceps vſq̄ʒ ad oct.epi pha.z in.xl.vſq̄ʒ ad octa.paſche incluſiue z in oib⁹ feſtis ſimplī cibus z ſupra z in oibus oct.z infra oct.de q̄b⁹ fit offm̄ totū: z q̄ñ hdomdā.dn̄icalis aliter dici non poſſet illa hebdo.z in feria iij.in rogationibus fiat offm̄ de beato dn̄ico patre nr̄o: hec ex cepto q̄ q̄ñ p̄ma.iij.feria poſt octa.epipha.fuerit omnino va cane ita q̄ in ea non fit feſtū triū lectionū fiat officium fe riale ſicut in rubrica añ dn̄icā. Domine ne in ira. notatuʒ eſt.

¶ Feria ſcd̄a q̄ñ de beato dn̄i co agitur in conuentu in veſp. pſal.z añ feriales. Capitulum.

Quaſi ſtella matutina in medio nebule: z q̄ſi luna plena in diebus ſuis z quaſi ſol refulgēs: ſic iſte effulſit in tem plo dei. Hymnus. Gaude ma ter. Anere in proprio feſto ad magnificat añā. Magne pater. Oratio. Deus qui eccleſiam. ¶ Ad matu.inuitato. Adſunt dn̄ici leta ſolēnia: laude m̄tiplicī plaudat eccl̄ia. Hy. Nou⁹ athle ta. Super pſ.añ. Floreʒ pudici tie ſuās illibatū attigit eximie vite celibatum. ℣. Iuſtū deduxit. ℟. i.

Pie pater dn̄ice dux z pa ter nr̄ inclyte noli opus tuū dſpicere: ſʒ exaudi nos i die q̄ innocauerim⁹ te: qui pollea pietate erue nos ab hoſtiuʒ viſi biliū z inuiſibiliū poteſtate. ℣.

Felix vitis de cuius ſurculo tantū germen redundat ſeculo: Celi vinū propinās populo vitali poculo. ℣. Et vbertate palmitū mūdi iam cinpit ambitum. Celi. Lectio ſcd̄a.

O Sctē pr̄ dn̄ice ſurge ⁊ ſaluatoris veſtigia ā̄plecterē: placa nos xp̄o tuis ſctis ac pijs ſuffragijs qs offendiſſe cernis oculos cōditoris: ⁊ impetra nobis veniam peccatorum: animarum requiem ⁊ gaudia celorū. ℟. Aſcendenti de valle lubrici mūdi chori plaudunt angelici: Ieſu bone prece dominici tibi preſta nos gratos effici. ℣. Per quem multos a morte ſuſcitas: penas nobis relaxa debitas. Lectio tertia.

O Dulciſſime pr̄ ſctē dn̄ice ſit tibi cōpaſſio ſup afflictos: ſit tibi pi⁹ affect⁹ ſup pauperes celoꝝ: pegrinos ⁊ exules: ⁊ ne deſpicias ꝑces nr̄e humilitatis: ſed libera nos a periculis cūctis ⁊ tuis ſcis ꝑcib⁹ trāſfer ad regnū ſecuritatis ⁊ pacis. ℟. O ſpem miram quam dediſti mortis hora te flentibus: dum poſt mortem promiſiſti te profuturum fratribus: Imple pater quod dixiſti nos tuis iuuans precibus. ℣. Qui tot ſignis claruiſti in egroꝝ corporib⁹: nobis opē ferens xp̄i egris medere moribus. Imple. Gloria. Imple. Te deum. ſemper dicatur preterꝙ infra. lxx. ℣. Ora p nobis. ¶ In

lau. ſuper pſal. an̄. Adeſt. Cap.
Quaſi ſtel. Hymnus. Hymnū noue. Ad bn̄. an̄. Benedict⁹. 3 06
redemptore. Oratio vt ſupra. 308
¶ In tpe paſchali dicant̄ ſemp tres hymni pſal. de btō dn̄ico: ⁊ 308
in fine an̄. ⁊ ℟. dicat̄ alla. Ad
ho. diei oia fiāt ſic i feſto eiuſdē
terminat̄ autem hoc offm̄ in. ix.

S Ciendū eſt ꝙ pro defunctis ſemp faciēde ſunt vigil. ix. lec. a fratrib⁹ in ꝯuētu ſiue extra vbicūꝙ fuerint ſemel in hebdō. niſi i tpib⁹ īfra notatis qb⁹ itermitti pn̄t. In veſp. aūt in mat. ⁊ lau. an̄. pſal. cātica ℣. lec. ⁊ ℟ia dicēda ſunt ſicut ſup in cōme. defunctoꝝ ſunt notata: excepto ꝙ. ix. ℟. dicat̄ tm̄ cū his trib⁹ ℣. ſ. Dies illa. Tremens et Creator. Poſt vltimū v̄ſum. ℟. ix. ex itegro reparat̄. ¶ Intermittunt̄ aūt ꝑdicte vigil. ix. lec. in oib⁹ ſabbatis ⁊ i vigi. cuiuſlibet feſti niſi fuerit. iij. lcō. Itē in feſtis duplicib⁹ ⁊ ſupra i vtriſꝙ veſ. ⁊ i vigil. natalis dn̄i ⁊ deinceps vſꝙ ad octa. epi. excluſiue. Itē i. iiij. feria an̄ cenam dn̄i ⁊ deinceps vſꝙ ad. ij. feriam poſt oct. paſche excluſiue. Item in vigi. aſcēſiōis ⁊ dinceps vſꝙ ad octām ipſi⁹ incluſiue. Itē in vigilia pēte. ⁊ deinceps vſꝙ ad oct. corpis xp̄i incluſiue. Itē p oct. aſſumptio. oium ſcōꝝ: ⁊ bea-

ꝑ dñici. Si uō pñs defunct⁹ fue
rit offm̄ vigil'.agi poterit:nō tñ
in die natalis dñi:nec in die ce
ne:nec in paraſceue:nec in ſab
bato ſcō:nec in die paſce:nec in
die pen. Nō ſi anniuerſariū qđ
cūq; ordinis euenerit vel ꝑ p̄ñ
ſenti defuncto: vel ex alia q̄libet
cā infra lxxbō. q̄cūq; die fuerit
predicte vigi. faciēde:ſufficit ꝙ
ille fiāt ꝛ ad alias in ipſa lxxbō.
nō teneat̄ frēs. ¶ In vigiliis
đo triū lec. pſal'.lec.℟ia.dicant̄
hoc mō. In dñica ꝛ in.iiij. feria
dicāt̄ pſal'.pmi noc.cū ſuis añ.
ꝛ ℣.ꝛ lec.ꝛ ℟ ijs. In.ij.ꝛo ꝛ.v.
fer.dicāt̄ pſal.ij.noc.cū ſuis añ.
ꝛ ℣.lec.ꝛ ℟ijs. In.iij.ꝛo ꝛ i.vj.
feria dicāt̄ pſal'.iij.noc.ſil'r cū
ſuis añis.ꝛ.lec.ꝛ ℟'ijs. In vl
timo autē.℟.dicat̄ tñi primus
℣.ſ. Dies illa. Poſt reſūptio
nem vo ℟.nō repetat̄. Nō ſi fe
ſtū interuenerit: nihilominus i
ferijs ſingulis p̄dictus ordo ſer
uetur. ¶ Semper autē faciēde
ſunt predicte vigil'.iij. lec.niſi i
ſabb.ꝛ in vig.cuiuſlibet feſti ni
ſi triuꝫ fuerit lec.ꝛ niſi in feſtis
duplicib⁹ ꝛ totis duplicibus in
vtriſq; veſ.ꝛ niſi in vigi.natalis
dñi ꝛ deinceps vſq; ad oct. epi.
excluſiue:ꝛ niſi i.iiij.fer.poſt ra
mos palmaꝝ ꝛ deinceps vſq; ad
oct.paſce icluſiue:ꝛ niſi in vigi.
aſcē.dñi ꝛ deinceps vſq; ad oct.

ēſius incluſiue. Et niſi in vigil.
peni.ꝛ deinceps vſq; ad feſtum
ſcē trinitatis. Et niſi i vigi.feſti
uitatis corporis xp̄i ꝛ deīceps vſ
q; ad oct.ei⁹ incluſiue. Et niſi in
vigi.aſſump.btē virg. oium ſan
ctoꝝ ꝛ bti dñici ꝛ deiceps vſq;
ad oct. eoꝛūdē feſtoꝝ incluſiue.
¶ Hoc aūt ordine dicant̄ oꝛo
nes in vigi.đfunctoꝝ ꝑ p̄ñti ſi
ue ꝑ vno defuncto ſi eps fuerit
p̄ma oꝛo dicat̄. De⁹ q iter apo
ſtolicos. Si ali⁹. Inclina. ſi ve
rō femia: Queſum⁹ dñe. Scđa
De⁹ venie. iij. Fideliū. ¶ Pro
fratrib⁹ familiarib⁹ ꝛ bñfactori
bus p̄ma. Deus venie. Scđa
De⁹ q nos p̄cem. Tertia. Fide
liū ¶ In oī anniuerſario pri
ma Deus indul. Scđa De⁹ ve
nie. Tertia. Fidelium. Si ſimul
euenerit obit⁹ ꝛ āniuerſariū dī
mittat̄ oꝛo. De⁹ venie. Et pri
ma oꝛo dicat̄ ꝑ p̄ñti defuncto.
Scđa pro anniuerſario. Tertia
nō mutat̄. ¶ In vig.aūt triuꝫ
lec.dicat̄ p̄ia. De⁹ venie. Scđa
De⁹ q nos p̄cem. Tertia. Fideli
um. ¶ Oꝛones i offō đfunctoꝝ
ꝛ p̄mo pro epō defuncto. Oꝛo.

Deus q iter aplicos ſacer
dotes famulū tuū pōti
ficali feciſti dignitate vigere:p̄
ſta q̄s:vt eoꝝ quoq; ꝑpetuo ag
gregetur conſoꝛtio. Per dom
num. ¶ Pro viro defuncto.

Inclina dñe aurē tuā ad ꝓ
ces nr̄as q̄b⁹ miſericordiā
tuā ſupplices dep̄camur: vt ani
mā famli tui quā de hoc ſcl'o mi
grare iuſſiſti: i pacis ac lucis re
gione ↄſtituas: ⁊ ſctōꝝ tuoꝝ iu
beas eē ↄſortē. ¶ Pro femina defuncta.

Queſum⁹ dñe
tua pietate miſerere aīe
famule tue: ⁊ a ↄtagijs mortali
tatis exutā i eterne ſaluatōis p̄
tē reſtitue. Per. ¶ In oī anī

Deus in
dulgētiaꝝ dñe: da aiab⁹
famuloꝝ tuoꝝ quoꝝ anniuerſa
riū depoſitōis diē ↄmemoram⁹
refrigerij ſedē: q̄eſ btitudinē ⁊
lūīnis claritatē. p. ¶ Pro frīb⁹
familiarib⁹ bñfactorib⁹ defūctis orō

Deus venie largitor ⁊ hūane
ſalutis auctor: q̄s clemē
tiā tuā: vt nr̄e ↄgregatiōis frēs
ſorores familiares ⁊ bñfactores
q̄ ex hoc ſcl'o trāſierūt: btā maria
ſp̄ v̄gīe intercedēte cū oib⁹ ſcīs
ad ꝑpetue btitudinis ↄſortiū p̄
uenire ↄcedas. p. ¶ Pro pa
rentib⁹ defunctis. Orō.

Deus q̄ nos p̄rem ⁊ mr̄ē
honorare p̄cepiſti: miſerere cle
mēter aiab⁹ parētū nr̄oꝝ eoꝝq̄
pctā dimitte: noſq̄ eos in eter
ne claritatis gaudio fac videre.
Per dñm. ¶ Pro omnibus
fidelib⁹ defunctis. Orō.

Fideliū deꝰ oīm ↄditor ⁊
redēptor aiab⁹ famuloꝝ famula
rūq̄ tuarū remiſſionē cunctoꝝ
tribue pctōꝝ: vt idulgētiā quā
ſemꝑ optauerūt pijs ſupplica
tionibus ↄſequant. Qui viuis
⁊ regnas cum deo. ¶ De mo
do dicendi completori. ¶ Ad
cōpletoꝛi. dicat. Jube domne
bñdicere. ⁊ ſubiūgat bñdictio

Noctē q̄etā ⁊ finē ꝑfectum tri
buat nobis oīp̄s ⁊ miſericors do
min⁹. ℟. Amē. poſtea legit lcō.

Frēs ſobrij eſtote ⁊ vigila
te: q2 aduerſari⁹ veſter dia
bolus tāq̄ leo rugiēs circuit q̄
rēs quē deuoret: cui reſiſtite for
tes in fide. Tu aūt. Poſtea di
cat. ℣. Adiutoriū nr̄m in noīe dñi.
℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. Dein
de dcō. Pr̄ nr̄. dicat. Cōfiteor.
¶ Poſtea cōple. inchoetur

Confiteor dō ⁊ btē marie ⁊
beato dñico ⁊ oibus ſanctis ⁊
vobis frēs: q2 peccaui nimis co
gitatione: locutiōe: opere ⁊ omiſ
ſiōe: mea culpa: precor vos ora
te pro me. Oratio.

Miſereat tui oīp̄s de⁹: ⁊ di
mittat tibi oia pctā tua: liberet
te ab oī malo: ſaluet ⁊ ↄfirmet
in oī ope bono: ⁊ p̄ducat ad vi
tā eternā: Amē. Dū frater ſo
lus dicit p̄mā vel cōple. ⁊ non
h3 cū q̄ dicat. Cōfiteor. dicat.

Confiteor deo ⁊ btē marie
⁊ beato dñico ⁊ omnibus

ſanctis:qꝛ peccaui nimis cogita tione:locutione:opere ⁊ omiſſióe mea culpa:precoꝛ beatá mariaꝫ ⁊ beatuꝫ dñicū ⁊ oēs ſctós oꝛa re pro me. Poſtea ſubiungat.

Miſereat mei ops deꝰ: ⁊ di mittat mihi oia pcā mea liberet me. ℂ De precioſa. ℣. Precioſa eſt in conſpectu domini. ℟. Moꝛs ſanctoꝝ eius. Oratio.

Sancta maria ⁊ oēs ſancti intercedant ꝓ nobis ad dñm:vt mereamur adiuuari ab eo. Qui viuit ⁊ regnat deus ꝑ omnia ſecula ſeculoꝝ. Amen. ℣. Deus in adiutoꝛiuꝫ. ⁊c. ℟. Domine ad adiuuandū. ⁊ dicat ter. Deinde. Glia. ⁊ Sicut erat. kyrie el. xpe. Kyrie el. Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℟. Sed lib. ℣. Reſpice dñe in ſeruos tuos ⁊ in opa tua: ⁊ dirige filios eoꝝ. ℟. Et ſit ſplendoꝛ domini dei noſtri ſuper nos:⁊ opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos:⁊ opus manuum noſtrarum di rige. Deinde ſequitur.

Dirigere ⁊ ſanctificare di gneris dñe ſancte pater omni potens eterne deus hodie coꝛ da ⁊ coꝛpoꝛa nra in lege tua ⁊ in operibus mádatoꝝ tuoꝝ: vt hic ⁊ in eternū te auxiliáte ſem ꝑ ſalui eē mereamur. Per xpm dn̄. Poſtea dicto. Jube. ſi de euangelio legendū ſit dicat dñs.

Diuinū auxiliū maneat ſemꝑ nobiſcuꝫ amē. Si vero de pſſ feſſionibus detur benedictio.

Regularibꝰ diſciplinis iſtruat nos magiſter celeſtis. Amen. Data bndictione ſeqtur lec. de euangelio vel de ꝯſtitutióibus.

ℂ De euangelio legendum eſt omnibus diebus dñicis ⁊ feſtis ſimplicibus ⁊ ſupra. Item in vi gilia natiuitatis domini euange lium de vigilia legat ſiue fuerit dñica ſiue non:⁊ in omni vigi lia q̄ ꝓpꝛium habet officiū in miſſa ſi in dñica euenerit euāgeliū de ipſa vigilia legen dū eſt: preterq̄ꝫ i vigilia ſancti andree cum in dñica prima ad uentus euenerit:qꝛ tunc euan gelium de dominica legenduꝫ eſt. Item in craſtino ſancti thome marty. Item in feria quarta in capite ieiunij ⁊ i cena dñi. Itē in vigilia paſce ⁊ quotidie per oct. paſce aſcenſiōis ⁊ pentē. Itē in feſtis coꝛpoꝛis chꝛiſti aſſum. beate virginis omniuꝫ ſanctoꝝ ⁊ beati dñici ⁊ quotidie ꝑ octa uas ⁊ in octauas eoꝛundē. Iteꝫ in cómemo. omniū fidelium de functoꝛuꝫ. Ceteris vero diebus legendum eſt de conſtitutioni bus. Fratres tamen q extra cō uentum ſunt ſi euangelium in promptu non habeant dicant.

In principio erat verbuꝫ:⁊ verbum erat apud deum:⁊

deus erat verbum: hoc erat in principio apud deũ: omnia per ipſum facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factum eſt nihil. Tu autem domine. De conſtitutionibus.

Quoniã ex ꝑcepto regule iubemur hẽre cor vnũ ⁊ animã vnã in dño: iuſtum eſt vt q ſub vna regula ⁊ vni⁹ ꝓfeſſiõis voto viuimus: vniformes in obſeruãtijs canonice religiõis inueniamur. Tu autẽ. Finita lcõne ſeqtur. Cõmemoratio fratrum ſororꝫ: familiarium: bñfactorꝫ defunctorũ ordinis nr̃i. ⁊ ſubdit. ℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen. Deide ſeqt pſal. Laudate do. o. gẽ. ⁊c. Glia. Sicut erat. Deide ℣. Oſtẽde nobis. ℣. Dñe vobiſcuꝫ. ℣. Dñe exaudi. Oratio.

Actiões nr̃as q̃s dñe aſpirãdo ꝑueni: ⁊ adiuuãdo ꝓſeq̃re: vt cũcta nr̃a opatio a te ſemꝑ incipiat: ⁊ per te cepta finiat. Per xp̃m dñm nr̃m. Poſtea dicat. ℣. Adiutoriũ nr̃m i noie do.

¶ Bñdicti. lec. i mat. in. j. noc.

Benedictione perpetua: bñdicat nos pater eternus. Amen.

Vnigenit⁹ dei fili⁹: nos bñdicere ⁊ adiuuare dignet. Amen.

Spũs ſancti gratia: illuminare dignet ſenſus ⁊ corda nr̃a. Amẽ. ¶ In. ij. noc. bñdictiões.

Deus pater oĩs: ſit nobis ꝓpitius ⁊ clemens. Amen.

Ad gaudia paradiſi: perducat nos miſericordia chri. Amen.

Ignẽ ſui amoris: accẽdat deus in cordibus noſtris. Amen.

¶ In tertio noct. benedictio.

Ille nos bñdicat: qui ſine fine viuit ⁊ regnat. Amẽ. Vel ſic ſi fuerit homel.

Euangelica lectio: ſit nobis ſalus ⁊ protectio. Amen.

Diuinum auxiliũ maneat ſemper nobiſcum. Amen.

Ad ſocietatẽ ciuiũ ſupernorꝫ perducat nos rex angelorꝫ. Amen.

¶ In nati. dñi. viij. bñdictio.

Per euãgelica dicta: deleantur noſtra delicta. Amen. ix.

Intellectũ ſcĩ euangelij: apiat nob virt⁹ ſpũs ſci. Amẽ. ¶ In feſtis b. marie vir. bñdi. i. j. noc.

Alma virgo virginum: intercedat pro nobis ad dñm. Amen.

Sancta dei genitrix: ſit nobis auxiliatrix. Amen.

Nos cuꝫ prole pia: benedicat virgo maria. Amen.

¶ In ij. noctur. benedictiões.

Ab hoſte maligno: eripiat nos dei genitrix virgo. Amen.

Jeſus marie filius: ſit nobis clemens ⁊ propitius. Amen.

Stella maria maris: ſuccurre pijſſima nob. am̃. ¶ In. iij. noc.

Oret voce pia: ꝓ nobis virgo maria. Am̃. Si fuerit homelia.

Euangelica lectio.

In omni tribulatione & angu/ſtia: ſubueniat nobis pia virgo maria. Amen.

Ad ſocietatẽ ciuiũ ſupnoꝝ p/ducat nos regina ãgeloꝝ. Amẽ. In ſab. qñ õ ea fit offm i octa vicãt tres vltie. ℂ In feſto vnius mar. qñ nõ ſũt .ix. lec ℂ Aug. i ſmone de ſcõ cypano. L. j.

Hodie natalẽ martyris ec/cleſia celebrat. Quid ẽ hoc frẽs chariſſimi? Añ ſctũs iſte nat⁹ ſit ignoramꝰ: & qr hodie paſſus eſt natalẽ hui⁹ hodie celebramus. Sed qñ nat⁹ ſit ẽt ſi ſcirem⁹ ne quaq́ȝ diẽ illũ celebrarem⁹. Il/lo nãq́ȝ die pctm̃ origiale ↄtra xit: iſto die pctm̃ oẽ finiuit. L. ij.

Illo die ex faſtidioſo mr̃is vtero in hãc lucẽ ꝓceſſit: q̃ oculos carnis illecebrat: iſto aũt die ex ꝓfundiſſimo carcere i il/laȝ lucẽ diſceſſit: q̃ viſuȝ mentis illuſtrat. Ad ꝓtioſaȝ morteȝ iu/ſte viuẽdo venit: ad glioſam vi/tam iniuſte moriendo puenit. ℂ Idem in ſermone de ſcõ ge neſio. Cũ frequenter. Lcõ. iij.

Magna ex ſctõꝝ nataliũ noĩe demõſtrat ſpes ac ſe curitas eccl'ie. Nõ eniȝ debem⁹ timere mortẽ in q̃ renaſcimur ad ſalutẽ. Sctũs iſte mortẽ cor/poris nõ metuit dũ aĩe timuit: nec tyrãnũ timuit tp̃alẽ. timẽs iudicẽ ſempiternũ. Lcõ. iiij.

Mira fides: mira deuotio. Añ pſecutorẽ aſſiſtebat: ſȝ aĩo añ deũ erat. Carnẽ expõe bat ſupplicio: & mẽtẽ hẽbat i ce lo. Negociator: iſte btũs dedit minus: vt acciperet mai⁹. Emit cõmercio ſanguinis regnũ ſalu tis. Fcáq́ȝ ẽ ei breuis paſſio ꝑpe tua btitudo. ℂ Idẽ in ſermo/ne de ſcõ cypriano. L. v.

Duplex in ſctõ iſto gẽma refulſit: dũ vita clara & mors ex titit ꝓtioſa. Qui añ alia offere bat: mõ ſeipm̃ offert: Aſſolens angel⁹ venire de thuribulo ꝓcũ eius añ ſedẽtẽ in throno offerre bat incenſum: mõ autẽ leuauit ſeipm̃ in alta celoꝝ. L. vi.

Dedicatã paſſio & glioſã ↄfeſſio. Abſoluit per martyriuȝ aĩa a vinculo carnis: & i celo cũ triũpho leuat ab ãgelis. Inter/rogat⁹ crudelr̃: rñdit ſb̃ patiẽ/tia fortiẽ. Terrena ↄtẽpſit: vt in ueniret celeſtia. Origenes ſup iudiciũ. Ho. vij. Lcõ. vij.

Quis chariſſimi martyris hui⁹ aiaȝ ſeq poſſit: q̃ ſuggreſſa oẽs aereas poteſtates ad altare celeſte rẽdit? Btã illa certe aia q̃ ſibi occurrẽtes turmas aere/as demonũ ſanguinis in marty rio ꝓfuſi cruore deturbat: q̃ ſic ſeqt̃ xp̃ȝ quo xp̃s eã ꝓceſſerat.

Facile ẽ martyrẽ ve/nerãdo celebrare: magnũ L. viij.

quo fidē eius ꝛ patiētiā imitari. Hoc ergo ſi agam⁹ vt illō opte m⁹. Hoc itaq̧ celebrem⁹ vt illō potius diligam⁹ qō laudam⁹ in martyris fide qō vſq̧ ad mortē certauit ꝑ veritate. L. ix.

B Eat⁹ hic martyr vincit er rores ſapiētia: ꝛ errores patiētia agnū ſecut⁹ leonē vicit. Cū pſe cutor ſeuiebat leo fremebat. Sꝫ deorſū leo calcabat: q2 agn⁹ ſur ſuꝫ tēdebat: q in ligno pependit ſanguinē fudit: mūdū redemit mortemq̧ ſua morte deſtruxit.

¶ In feſto. iij. l. vni⁹ m̄. legant iij. 9 ſuppoſitis. l. ad libitū. Idē fiat i alijs fe. ſeq̄ntib⁹ de m̄. ꝯfeſ. ꝛ vir. ¶ In feſtis plurimorum mar. ꝛ. lectio. ¶ Chriſo. in ho. mel. de machabeis. L. j.

O Uā ſpecioſa feſtiuitas ho die nob emicuit: ꝛ ſplēdida di es hodierna ꝑfulſit: nō denſatis ſolis radijs illumiata: ſꝫ de lumi ne martyrum illuſtrata. Hi nā que radij ipſo emittēte iaciuntur in terrā: de ſupne circulo ſolis.

¶ Cyprian⁹ in epl'a ad mart. ꝛ confeſſores. Lectio. ij.

O Beati martyres qb⁹ vos laudib⁹ predicē? O milites for tiſſimi: robur corpis vři quo ꝑ conio vocis explicem? Uſq̧ ad glie cōſūmationē toleraſtis du riſſimā q̄ſtionē: nec ceſſiſtis ſup plicijs: ſed potius ſupplicia ceſ ſerūt vobis. Lectio. iij.

Q Uale fuit deo illō ſpectā culū: q̄ſ ſblime: q̄ꝫ magnū q̄ꝫ ꝑ cioſuꝫ ꝛ acceptū. Quā let⁹ illic xp̄s affuit: q̄ꝫ libēs in talib⁹ pu gnauit ꝛ vicit: ꝓliatores ꝛ aſſer tores ſui nois erexit corrobora uit aiauit. Nā qui mortē ſemel vicit ꝑ nob: ſemꝑ vicit in nob.

¶ Idē in epl'a de lapſis. L. iiij.

R Epugnaſtis o martyres ſci fortiſ ſclo: ſpectaculuꝫ glioſum ꝓbuiſtis deo: ſecuturis ffib⁹ fuiſtis exēplo. Religioſa vox xp̄ꝫ locuta ē: illuſtres man⁹ ſacrilegis ſacrificijs reſtiterūt. Ora ſcificata celeſtib⁹ cibis poſt corpus dn̄i idoloꝝ reliquias re ſpuerūt: frōs cū ſigno dei diabo li coronā ferre nō potuit: ſꝫ co rone dn̄i ſe reſeruauit. ¶ Be da in hom̄. de innocē. L. v.

N I ſi q̄s cū paterēt lachry mis ꝓſecuta eſt ecclia: ipa q̄ ge nuit ſꝫ mox hic expulſos ſupna hierl'ꝫ obuijs letitie mādb⁹ exce pit: ꝛ in gaudijs dn̄i ſui ꝑpetuo coronādos itroduxit. L. vj.

S Tāt eni mō an̄ thronū dei corōati q quōdā an̄ thronū ini dicū terrenoꝝ iacebāt penis at triti. Stāt i ꝯſpectu agni nulla rōne a ꝯtēplāda ei⁹ glia ſeparā di a cuius hic amore nec ꝑ ſup plicia potuerūt ſepari. ¶ Joā nes eps i ſer. de mar. Lcō. vij.

Q Ui ſcōꝝ glias freq̄nti laū
de colloquiū: eoꝝ mores
ſcōs imitet. Aut eni imitari dꝫ:
aut laudare nō dꝫ. Propterea
ſeipſos nobis p̄bent exēplū: vt
ex ipſis ꝓficiamus. Delicat⁹ es
tu xp̄iane miles: ſi putas te poſ
ſe ſine pugna vicē: ſine certami
ne triūphare: Exerce vires: dimi
ca atrocit̄ ⁊ i p̄lio ↄcerta. L. viij.

O Miles xp̄i ↄſidera pactū
tuū: ↄditionē tuā attende
militiā noſce: pactū qd̄ ſpopon
diſti: ↄditionē q̄ acceſſiſti: mili-
tiā cui nomē dediſti. Deniq3 cō-
ſiderate p̄ſente deo cū hoſte pu
gnare. Fauet ille vt vicas: fauet
vt obtineas: cū pugnas p̄ns ē.

O Miles xp̄i q̄ntū vi L. ix.
riū de ei⁹ preſentia ↄcipis
tm̄ inimico debilitatis accedit.
Tu erigeris i v̄tutē: hoſtis inci
dit i debilitatē. Tibi arma diui-
nit⁹ miniſtrant: illi malitie tela
frāgunt. Tibi ↄſpect⁹ dei v̄tutuꝫ
adhibet icremēta: hoſti adimit
nocēdi venēa. ¶ In feſti. pluri-
moꝝ mar. iij. lec. legant. iij. lec.
de ſuppoſitis ad libitum. ¶ In
feſto vni⁹ ↄfeſ. pontifi. qn̄. ix. lec.
ſunt. Gregori⁹ in paſtorali. L. j.

C Elebrātes chariſſimi ſcti
hui⁹ pōtificis ſolēnia qui
eo q̄ digne p̄fuit honore dupli
ci i celo ſcilꝫ ⁊ i terra dign⁹ ē ha
bit⁹. de paſtoralis cura regiminis
qd̄ traditū tenem⁹ a ſcis p̄ribus
ad memoriā reuocem⁹. L. cō. ij.

P Enſandū q̄ppe eſt valdē
ad culmē q̄lr regiminis q̄
liter veniat: atq3 rite pueniēs q̄
liter viuat: ⁊ bn̄ viuēs q̄lr doce
at: ⁊ recte docēs infirmitatē ſuā
quanta ↄſideratione cognoſcat

N Ulla res doceri L. cō. iij.
p̄ſumit: niſi intenta p̄us
meditatione diſcat. Ab iperitis
ergo paſtorale magiſteriū qua-
temeritate ſuſcipit: qn̄ ars ē ar
tiū regimē aiaꝝ? Quis aūt cogi
tationū vulnera occultiora eſſe
neſciat vulnerib⁹ viſcerū? L. iiij.

S Unt nōnulli q̄ p̄ ſpeciem
regiminis gliam affectant
honoris: trāſcēdere ceteros con
cupiſcūt: atq3 ideo ſuſceptū cu
re paſtoralis offīm miniſtrare di
gne tāto magis nequeūt: quan
to ad hūilitatis magiſterium ex
ſola elatione puenerūt. L. cō. v.

S Unt aūt nōnulli q̄ ſolerti
cura ſpūalia precepta per
ſcrutāt: ſꝫ q̄ itelligēdo penetrāt
viuēdo cōculcāt. Repēte docēt
q̄ nō ope ſꝫ meditatiōe didice-
rāt: ⁊ qd̄ verbis p̄dicāt morib⁹
impugnant. Un̄ fit vt cū paſtor
p̄ abrupta gradit ad p̄cipitiūꝫ
grex ſequatur. Nemo quippe
amplius in eccleſia nocet: q̄ q̄
peruerſe agens nomen vel ordi
nem ſanctitatis tenet. L. cō. vj.

DErelinquẽtẽ nãq; eũ nullus redarguere pſumit: ⁊ in exẽplũ culpa vehemẽter extendit:qñ p reuerẽtia ordinis peccator honoratur. Lcõ.vij.

PLeriq; etiã hi q̃ ſubire paſtorale magiſterium cõcupiũt nonnulla bona opa oino ꝓponũt. Et q̃uis hec elatiõis intẽtiõe appetãt: operaturos ſe tñ magna ptractãt; fitq; vt aliud itẽtio ſupprimat aliud ſuperficies cogitatõis oſtẽdat. L.viij.

NAm ſepe mens ſibi mentit̃ ⁊ fingit de bono ope amare qđ ñ amat: de mũdi aũt glia nõ amare qđ amat. Cũq; pcepto pmi t⁹offõ pfrui ceperit:obliuiſcitur qcqd religioſe cogitauit. L.ix.

AT ↄtra q̃ regimẽ appetit:attẽdat ne p exẽplũ prauũ operis ad ĩgreſſuʒ regni tẽdẽtibus obſtaculũ fiat.Cõſiderãdũ quoq; eſt q: cũ cãm populi pſul ſuſcipit q̃ſi ad egruʒ medicus accedit. Qua ergo preſumptõe pcuſſũ mederi ꝓperat: q̃ i facie vuln⁹ portat? ¶ In feſto vnius confeſ.ponti.iij.lec.legãt.iij. lec. de ſupra poſitis ad libituʒ. ¶ In feſto vnius ↄfeſ.non pontificis. ¶ Ex ſermone beati ambroſij. Ad ſancti ac btiſſimi. Lcõ.j.

BEne ⁊ congrue in hac die quã nobis bti viri huius ad paradiſũ trãſit⁹exultabilem reddit hũc v̾ſiculũ decantam⁹. In memoria eterna erit iuſtus.

DIgne enim in memoriã L.ij. vertit̃ hoium q̃ ad gaudiũ tranſijt angelorũ:q̃ iã gr̃am xp̃i clarificat⁹inuenit:q: mũdi gloriaʒ nõ q̃ſiuit cauens illud q̃ dicit ſermo diuinus. Ne laudaueris hoiem in vita ſua. Lectio.iij.

TAnq; ſi diceret. Lauda poſt vitam:magnifica poſt ↄſummationem. Duplici enim ex cauſa vtilius eſt hoi magis memorie dare laudẽ q̃; vite: vt illo potiſſimum tpe merita ſanctitatis extollas quando nec laudanteʒ adulatio nocet: nec laudatum tentat elatio. Lectio.iiij.

LAuda ergo poſt periculũ:predica ſecurum. Lauda nauigantis felicitatem:ſed cum venerit ad portum. Lauda ducis virtutem: ſed cum perductus eſt ad triumphum. Lectio.v.

QUis autem viuens tute poſſit laudari:q̃ ⁊ de preterito meminit ſe habere quod doleat: ⁊ de futuro videt ſibi ſupeſſe qđ timeat? Quis vero in hoc corpuſculo poſit⁹ debeat ſibi qcq; vendicare de meritis: quorum iter vite occulta demonum infeſtatio velut latronum obſidet multitudo? Lectio ſexta.

NAuigantibus nobis per hoc mare magnuʒ valde pertimeſ-

ſcendum eſt ne nauem noſtraꝫ aut ꝓcella tempeſtatis arripiat: aut fluctus abſorbeat: aut i eternam ꝑdam pirata crudelis abducat. Aduerſus ergo hec multiformia mala caſtigatiꝰ ⁊ caſtis actibus reſiſtamus. Lcō. vij.

Beati autem viri huius merita iam in tuto poſita ſecuri magnificemus: q gubernaculuꝫ fidei viriliter tenens: anchoram ſpei tranquilla iam in ſtatione compoſuit: ⁊ celeſtibus diuitijs onuſtam naueꝫ optato in littore collocauit: Qui contra cēs aduerſarios ſcutuꝫ timoris dei tam diu infatigabiliter tenuit donec ad victoriam perueniret.

¶ Gregorius in moralibus. Lcō. viij.

Ait iſte de numero iuſtorum de quibus dicitur. Deridet iuſti ſimplicitas. Animus quippe viri iuſti nōnūq̄ opi recto ꝯſtāter innititur: ⁊ tn̄ humanis irriſionibꝰ vrgetur. Miranda agit ⁊ opprobria recipit qꝛ ab huiꝰ mūdi ſapiētibus puritatis virtus fatuitas credit. Lectio nona.

Quid nanq̄ ſtultius mūdo videt q̄ mētem verbis oſtēdere: nil callida machinatione ſimulare: nullas iniurijs contumelias reddere: p maledicētibus orare: pauptateꝫ q̄rere: poſſeſſa relinq̄re: rapiēti nō reſiſtere. ꝑcutiēti vnā maxillā alterā pbere? ¶ In feſto vnius cofeſ. nō pont. iij. lec. legāt. iij. lec. de ſuppoſitis ad libitum. ¶ In feſto vniꝰ vgi. ⁊ mar. qn̄ fiunt. ix. lec.

¶ Sermo dn̄i. petri damiani. Lō pma.

Hodie nobis fratres chariſſimi virginale decus illuxit quod nſe memorie virtutis diuie victoriam renouauit. Porro quanto fragilior ſexus: quanto infirmius vaſculum qd̄ reportat de hoſte triūphū: tāto diabolus maiori opprobrio ꝯfuſionis induit: tanto mirabilior deus i ſcis ſuis iocūdius delectatur. Lectio. ij.

Refulget ⁊ ꝑeminet iter martyres meritū ſancte huius dn̄i famule. Nā ibi eſt corona glioſior: vbi ſexus infirmior: qꝛ ꝑfecto virilis animꝰ in femina maius aliqd fecit qn̄ ſub tāto pōdere fragilitatis nō defecit. Bene inſerat vni viro quo virtutem traxerat qua reſiſteret diabolo: vt femina proſterneret inimicū qui p feminam proſtrauerat virum. Lectio tertia.

Ille in ea appulit inuict⁹ q ꝑ ea fact⁹ ē infirm⁹. Ille fecit hāc feminā viriliter mori: q ꝑ ea di gnat⁹ eſt de femina mi ſericordi ter naſci. Merito aūt ille fetus inimicus ne vllas preteriret inſi dias: q ꝑ feminā vicerat virū: ꝑ virū hanc feminam ſuperare tētauit. ℂ Ambroſius. L. iiij. Natalis eſt vginis: integritatē ſectemur: natalis ē martyris ho ſtias immolemus. Stupeāt nu ptē: imitenē inupte. Sed qd de iſta virgine dignū dicere poſſu mus? Fatiſcāt igenia: pticeſcat eloquētia: vox pconum eſt vna. Quot hoies tot pcones: q mar tyrē dū loquunē pdicant. L. v. Quāto terrore carnifex egit vt illa timeret quātis blādimētis vt ei pſuaderet. At illa ſponſi ſui canēs iniuriam cui ſe opta bat placiturā: ille me accipiet ingt: q me ſibi prior elegit. Pe reat corpus quod oculis ama ri poteſt carnalibus. Lcō. vj. Quid aūt mirū ſi virginitatē ptulerūt vite virgines xp̄i: qū ſimilia fecerūt virgines ſeculi? Quis valeat ſilētio preterire mil leſimas ſeptē virgines q̄ gallorꝫ impetu cūcta vaſtante ne quid indecens ab hoibus ſuſtinerēt turpitudinis mortem ſumpſe rūt: exēplū ſui cūctis vginibus relinquētes magis pudicitiam cure eē q̄ʒ vitā. ℂ Grego. in ho me. Loquente ieſu. Lcō. vij. Cōſideremus nos q viri ſum⁹ in huius femine cui⁹ ſolēnia agim⁹ cōparatiōe qd eſtimabimur: Se pe agere aliq̄ bona ꝓponimus ſed ſi leuiſſim⁹ ſmo ab ore irri dētis eruperit: fracti ꝓtin⁹ reſi limus: hanc vero frangere nec tormenta potuerunt. Lcō. viij. Virgo hec btiſſima magnū de ſe excitauit exēplū pudicitie cū virginitatē ptulit vite. Omneꝫ quoqꝫ terrenuꝫ amorē a ſe pro pter amorem celeſteꝫ expellens crucis chriſti trophꝫū arripuit ⁊ tā cōtra libidines q̄ʒ ēt cōtra vniuerſa ſupplicia fide potius armata q̄ʒ ferro dimicauit ac vi cit. Contempſit blandientem: renuitqꝫ minantem ſuppliciuꝫ attendens riſit: neſciēs aliquid amare qꝺ tranſit. Lectio. ix. Deniqꝫ virginitateꝫ nimis di ligens nec ludibria nec ſuppli cia nec carnifices metuit. po ſtremo nec gladiū furētes per cuſſoris expauit. Sacratiſſima virginitas vſqꝫ ad ſanguinis ef fuſionē in ſuo gradu pſeuerat: ⁊ inconcuſſa chriſto ſemel ob lata pdurat. Amen. ℂ In fe ſto vnius virginis non marty ris qn̄ fiunt. ix. lec. Augu. in li bro de virginitate. Lcō. i. In feſto virginis pdicādꝫ

eſt vginitas. Hec in iſto ſermo ne ſuſcepimꝰ. Adiuuet ad hoc xp̄s vginis filiꝰ ⁊ virginū ſpon ſus:vginali vtero corporal'r na tus vginali cōnubio ſpūaliter cōiungatur. Lectio ſecunda.

Q uā igit vniuerſa eccl'ia virgo ſit ſicut dicit ap'ls quāto digna ſunt honore mēbra q̄ hec cuſto diūt in carne q̄ ipſa tota cuſto dit i fide? Nulla ergo fecūditas carnis ſancte virginitati ē car nis cōparari poteſt. Lcō.iij.

I lla aūt virgo ꝯiugate merito ꝓponit:que nec multitudini ſe amādā ꝓponit ſ; ſpecioſuz for ma p̄ filijs hoiuz ſic amauit: vt qꝛ eū ſicut maria cōcipe carne nō poſſ; ei corde ꝯcepto carnē ē integrā cuſtodiret. Lcō.iiij.

V irginalis aūt itegritas ⁊ ab omni concubitu imunitas por tio eſt angelica:⁊ in carne cor ruptibili incorruptiōis ꝑpetue meditatio. Cedat vginitati ois fecunditas carnis:omnis pudi citia coniugalis. Lectio.v.

I lla nō ē in poteſtate:iſta nō ē in eternitate. Fecunditatē tādē non habet liberꝫ arbitriū pudi citiā coniugalez non habet ce lū. Profecto habet virginitas magnū aliqd p̄ter ceteros in il la cōiimortalitate:q̄ h; aliquid iā nō carnis in carne. Lcō.vj.

C ū eni dixiſſet dn̄s de ſpado nibus dabo eis in domo mea lo cū noiatū multo meliorē q̄ fi lioꝝ atq; filiaꝝ ꝯtinue ſubiecit. Nomen eternū dabo eis. Qd vtiq; gl'iaz quādā ꝓpriā excellē temq; ſignificat. Lectio.vij.

N ā cū fortaſſis ⁊ nomē dcm̄ ē: qd eos qbꝰdaꝛ diſtinguit a cete ris. Pergite ergo ſci pueri dei ac puelle mares ac femine celi bes ⁊ inupte:ꝑgite ꝑſeuerātes in finē. Laudate dulcius quem cogitatis vberius. Lectio.viij.

S pate felicīꝰ cui ſuiſtis iſtātiꝰ. Amate ardētiꝰ cui placet; attē tiꝰ. Lūbis accinctis ⁊ lucernis accēſis expectate dn̄m virgines qn̄ veniat: Afferat; ad nuptias agni cāticum q̄le nemo poterit dicere niſi duodena millia ſcōꝝ citharedoꝝ illibate vginitatis.

E t qꝛ ſeq agnū q̄cūq; ie L.ix. rit ſcripſit de vob ioānes: q̄ ire putamus hūc agnū quo nemo eu; ſeq deat vel audeat niſi vos. niſi de xp̄o:in xp̄m:poſt xp̄m ꝑ xp̄m ꝓpter xp̄;? Gaudia hec ꝓ priā vginū xp̄i ſūt. ¶ In feſto vniꝰ vgis nō mar.iij.lec.legant iij.de ſupra poſitis ad libitum.

¶ Explicit breuiarium ordina riū ſm ordinē p̄dicatoꝝ emen datū ſm formā rubricarū ⁊ ca pitulorum generalium in quo nihil eſt poſitum niſi quod a to to ordine cōmuniter obſeruat.

Qualia in nōnullis prouincijs ordinis ſūt aliq̄ officia q̄ cōiter p totū ordinē non dicuntur: ideo ad ampliorē fratrū cōmoditatē ipa officia hic poſita ſunt. Additeq; ſūt illis alique oportune orōnes ſup infirmis ₇ mortuis faciēde.

¶ In feria. vj. an̄ dn̄icam in ramis palmarū in q̄buſdā ꝓuincijs celebrat offm̄ de pietate dn̄e nr̄e ſub toto duplici. Qd̄ ſi tali die occurrit feſtū ānūciatiōis dn̄ice hoc offm̄ ſtat in fer. vj. p̄cedēti.

¶ In feſto de pietate btīſſime ṽgi. marie. Ad veſ. ſup pſal. an̄.

O maria ſtans ſub cruce triūphāte xp̄o duce p mortē turpiſſimā ꝫ corde

martyr extitiſti anceps enſis quem ſenſiſti tuā trāſijt aiam: dolor ceſſit cū ſurrexit nobis vite ſpē porrexit ꝑ fidēs in glia:fac nos ꝟgo ſue mortis ⁊ tui doloris fortis feruere mēoria. ℟. Lauda.pue. cū celis. cap.
41 Ueſa. 21 Anguſtia poſſedit me ſicut anguſtia pturiētis: horrui cū audirē ⁊ cū viderē emarcuit cor meū:tenebre ⁊ ſtupefecerūt me.℟. Innocēs.vj.Hy⁹. Mentes iuuet fideliū dolores ⁊ ſuſpiriū mr̃is xp̃i reuolue re cū grat̃ꝫ munere. Quaſta parētis viſcera pena torq̄nt aſpa dū illū quē genuerat virgis per uerſi ꝟberāt. Ieſuz ligāt crudeliter:cedūt cruētāt acriter:⁊ ei⁹ mr̃is marie ſic augent triſtitie. Que ꝟgo dei filium genuerat puerpa ſtat gemēs ad ſupplicium cernēdo crucē miſera. Tātū ſibi cōpatit̃ q fere ſecuz morit̃: null⁹ dolor amarior nā nulla ꝓles charior. Auxit dolores filij mr̃is dolor ⁊ auct⁹ ē mr̃is dolor opprobrijs q̄ cū penis ꝑpeſſus eſt. Cuncti marie ſeruuli cultores ꝟe fidei: ieſuz occiſū colite ⁊ cū maria plāgite. Sit honor laus deuotio ieſu ꝟginis filio:q mr̃is ſue lachrymis vitā largitur nob. Amē. Duo vltimi ꝟ. huius hymni. ſ. Cuncti ⁊. Sit honor, dicant̃ ad oēs horas. ꝟ. Scā dei genitrix virgo dulcis atqꝫ pia. ℟. Chr̃m regē morti traditūꝫ ꝓ nobis exora. Ad mgt aſ. Ieſu nate de virgine ſine virili ſemine q mortē crucis pateris ſuffoſſus plagis aſpis:amore mr̃is anxie noſtre parcas miſerie:ac eius fletus copia nos ducas ad celeſtia. Oro. Interueniat ꝓ nobis q̄s dñe ieſu xp̃e apud tuā ſanctā clemētiā nūc ⁊ in hora mortis nr̃e pijſſima ꝟgo maria mr̃ tua cui⁹ ſacratiſſimā aiaꝫ in hora bn̄dicte paſſionis tue doloris gladius ptrāſiuit:⁊ in glioſa reſurrectiōe tue ingēs gaudiū letificauit. Qui vi. Ad cōp.ſup p̃s. aſ. Clara fides eccl̃ie repulſo oi errore:ſola fuit in ꝟgine ſepulto chr̄i corpe. Ad nūc dimit. aſ. Morte chr̄i cōſūmata mater fide roborata reddit̃ equaminis:natū ſciēs ſurrectuꝝ ⁊ cū patre fruiturū ſedibus potiſſimis. Ad matuti.inuitato. Cum maria virgine venite ploremus:Ac in cruce poſitū ieſum adoremus. p̃s. Uenite. Hymnus. O Glorioſa dn̄a cū iudeoꝝ agmina videres chriſtum ducere cor tuuꝫ cepit tremere. Alta ducens ſuſpiria tu q̄rebaris anxia : in fletibus exuberans ad ipſuꝫ vſqꝫ properans. Paſtorē dum pcutiunt diſperſe oues fugiunt:tu vero cuꝫ diſcipulo appropinq̄s patibulo. Pons vite ſiti aruit qui potuꝫ

vite tribuit: ꝛ fel pro mūo red-
ditur dum de ſiti conqueritur.
Qui de lympha triplici fletu
ſudore ſanguine: mūdauit nos
multiplici coinquinatos crimine.
O q̄ ꝓdigni riuuli i cruce xp̄i
ſanguinis: ꝛ q̄s fuderunt oculi
ſub cruce mr̄is virginis. Qui un-
cti marie. Sit honor. ꝛc. In
j. noc. añ. Dū xp̄s vulneratur pal
mis fedis flagellat̄ ſtrictus flagris
plurimis: ego corde laceſſita quaſi
foret ſine vita corruit exanimis. ps.
2 Dn̄e ne in furo. j. Añ. Extra ca-
ſtra ductus ieſus vinctus ſputis pu
gnis ceſus: crucē fert i publicū: mr̄
ſequēs agnū mitē repreſentās ſiua
4 mitē natū defiet vnicū. ps. Uſque
quo. Añ. Caluum ridet heliſeuz
ieſum nudū vep deū illudebāt emu
li: dum ſic natū deplorat doloro
ſe cōmoleſtāt mr̄is mentē ſtimuli.
10 ps. In te dn̄e. j. ℣. Sancta dei.
Et in veſperis. Lectio prima.
In laudib⁹ vgīnis ſacratiſ-
ſime aliqd loquamur dile
ctiſſimi licet de ea qcqd dixeri-
mus minoris ſit laudis q̄ digni-
tas eius meret̄. Nā ꝑfectiſſima
dei mr̄is opa in opeꝛ cunctoꝛ
ſcōꝛ cōparatiōe excellētis ſcita
tis ꝓrogatiuā hn̄t. Un̄ hierony
mus ait. Si recte attēdas nihil
eſt virtutis nihil gr̄e nihil ſplē
doris: qđ totū nō refulgeat in
vgine glioſa. R̄. Tāq̄ latro capi
tur deus hō chriſtus: ceditur cōſpuī
tur alapis afflictus: Fere mr̄ moriē
obaudiens tales ictus. ℣. Dū cru-
ci affigitur ꝛ clauis cōfoditur ſan-
cte marie genitus. Fere. Lcō. ij.
Porro teſte gregorio tanto
quis perfectior eſt quan-
to pietatis affectu alienos per-
fectius ſentit dolores. Non igi
tur illius que eſt piarum pijſſi-
ma ſilenda eſt virtus pietatis:
in qua non videtur ſanctorum
aliquem habere ſuperiorez nec
parem. Quis eniz ampliori co-
gnitione intime compaſſionis
lamentationes ſuper mortem
ſaluatoris ſciuit edicere prudē
tius matre ei⁹ doctiſſima? Aut
quis intenſiori dolore plangen
do lugere potuit maria triſtitia
meſtiſſima? R̄. Cum vidit ſuppli
cia prolis exquiſita torquetur an-
guſtia mater infinita: triduano ſpa
tio dum lāgueret ita. Squalet eius
facies nuper tam polita. ℣. Pena
tam exaſperans nunquam eſt audi-
ta: longe ſibi carior mors erat q̄ vi
ta. Squalet. Lectio tertia.
Attente igitur prout co-
lenda ſolennitas his die-
bus expoſtulat inſtituta: dei ge-
nitricis marie immenſa pietas
qua martyrium in ſpiritu fuit
paſſa conſideranda admiran-
da laudandaq3 ꝛ imitanda eſt:
vt quando amplius memorem

laudatores ⁊ imitatores fueri-
mus: tanto magis ipsius pieta-
te mereamur adiuuari. ℟. Cla-
mor xp̄i matré angustiat null⁹ plá
ctus plágéte satiat: est vtriqꝫ sūma
compassio. Nam precessit summa di
lectio. ℣. Agnus mitis caput exeu
tiens: heli clamat in cruce moriens:
mr̄ virgo cū nat⁹ morit̄ ad clamo
rem fere cōmorit̄. Nam ꝑcessit. Glia.
Ná. In .ij. noc. añ. Quis matris.
martyriū posset lingua fari cū senti
ret in crucefiliū clauari? ps. Dñe
13 ne in fu. j. Añ. Doloris túc gla
di⁹ ptrāsiuit cor tuū o mr̄ bñdicta:
dū plenū liuorib⁹ vidisti tuū natū
tensum in cruce alta. ps. Dixi cu
14 stodiā. Añ. O q̄ flebilis euétus.
quáqꝫ est amara hora q̄ morit̄ fili⁹
ītuéte mr̄e chara: q̄ sic torquet̄ am-
plius nulla valens obseq̄a nato da
re nisi luctus. ps. Quemadmo-
15 dū. ℣. Uirgo mater xp̄i: iuxta cru
cem astitisti. ℟. Prepara mori ꝑ-
pter amorem filij. Lcō quarta.

Sanctus quoqꝫ gregorius in quodā ſmone attestat̄ dicēs. Uirgo hec refulget clarissima iter ṽgines ⁊ cádidior inter martyres. Jure eniꝫ plusq̄ martyr extitit: q̄ nimio amore vulnerata testis extitit saluatoris ⁊ pre merore i aio cruciatū sustinuit passiōis. Augustin⁹ ēt dicit. Xp̄s carnē: ⁊ maria imolat mentē. Tanto igit̄ maioris pietatis cōpassiōe dolebat: q̄to ⁊ filij dilectissimi mortem dolebat acerrimā. Et qđ mai⁹ est vidés filiū innocētissimū asperrimo supplicij gñe torqueri: non poterat mr̄ dulcissima ⁊ filij suꝑ oēs mr̄es amātissima vehemētius nō dolē. ℟. Sicut spina rose florē nō imutat vel odorē q̄n crescat vicinius: ita ṽgo tuā mérē cunctis donis redolētē furor fugit obuius: imo vidés flagellari ⁊ in cruce clauari tuū vnigenituꝫ. Patienter sufferebas ⁊ cōstanter reqrebas dextre dei digituꝫ. ℣. Confer opem tua ꝑce ne mundi prosperitas nos excecet sua fece vel premat aduersitas. Patienter. Lectio quinta.

Aurelius quoqꝫ doctor augustin⁹ i dialogo đ passiōe dñi sequétia testat̄ dicēs. In illa hora cōmota sunt viscera marie: ⁊ defecit in ea spūs ei⁹. Nō erat ei vox neqꝫ sensus. Tātoqꝫ dolore ⁊ tristitia vexabat̄ in mēte: quātā nō posset hō explicare sermone. Dolor eius in ea capi non poterat: sed dabat gemit⁹ ⁊ suspiria doloris. Uolebat loq: sꝫ dolor verba prorūpebat. Audiebat ⁊ flebat: ⁊ ꝑ angustia loq nō poterat. Solus eniꝫ dolor luctusqꝫ remāserat. ℟. Qualem dicā dn̄a penam pertulisti crucifixo dn̄o qñ tu dixisti: noli me supstite solus mortem pati: fiat queso similis

mors mřis ꝛ natī. ℣. Noli me reli quere iesu fili bone:fac vt tecum mo riar tali passiōe. Fiat. Lectio. vj.

IUxta crucē erat mestissima mř ꝛ q̄ nō poterat tētabat. Erigere manꝰ cupiebat āplecti filiū i alto pēdētē:ſ; frustra ten ſe manꝰ cōplexe redibāt. Et sic ad terrā collisa ibi iacebat pro strata. Jacebat imēsitate doloris depressa:sed interdū cōpellebat eā erigere vis ꝛ magnitudo cō passiōis succensa ipetu amoris. Postq̄ ꝟo suscepit corpꝰ xp̄i a cruce depositū mō quo poterat dicebat. Quid fecisti fili charis sime? Quare iudei te crucifixe rūt? Que causa mortis tue? O fili q̄ dura ꝛ amara est tibi hu mani gn̄is redemptio ꝑ qua tn̄ deo patri ꝛ tibi gratias ago. ℟. Innocēs ꝛ expers criminis morif misertꝰ ꝓis: cū simus eā supplicij. Simus ꝛ meroris socij ꝟginis ma
23 tris ꝛ filij. Nos vrgent amoris stimu li. ℣. Recolamus cū lachrymis tri stitiā genitricis gratiā petētes geni ti. Simus. Glia. Nos. Jn. iij. noc. añ. Christus crucis i ambone ꝯsti tutꝰ ꝛ agone septē verba ꝓtulit:mř ꝑsens tribulata tā patrata q̄ prola ta silens secum cōtulit. ps. Judica
25 me deꝰ. Añ. O virgo quo tormē to torq̄bař cor tuū dū audisti dn̄m dicentē sitio? ps. Saluum me fac
23 deus. Añ. Nimis cruciabař tuus spūs o pia dn̄a dū moriebatur tuꝰ filius clamās voce magna. ps. Uo
26 ce mea. ℣. Uirgo tuum filium in cruce clauatum. ℟. Redde tuis fei bus miseris placatū. Scd̄m lucā.

IN illo tēpore:erant pater
ca. 2. ꝛ mř iesu mirantes super his que dicebantur de illo. Et reł. Dom. beati bernardi. abb.

MArtyrium sane virginis tam in symeonis prophe tia q̄ in ipsa dn̄ice passionis hi storia cōmēdatur. Positus est hic ait sanctus senex de paruu lo iesu in signum cui contradi cetur:ꝛ tuam ipsius animā per transibit gladius. Uere tuam beata maria animam pertransi uit gladius. Alioquin non nisi eam pertransiens carnem filij penetrauit. Et quidem postq̄ emisit spiritum tuus ille iesus omnium quide; sed specialiter tuus ipsius plane anima; non attigit crudelis lancea: que nō mortuo parcens cui nocere nō posset latus aperuit: sed tuam vtiq̄ animam pertransiuit. ℟. Consolari mater non potuit sic tra ctatu; vidēs quem genuit:Certe tā tum dolorem habuit:quantum ille qui tot sustinuit. ℣. Mortem eius videns quem aluit:nulla mater tā multum doluit. Certe. Lcō. viij.

IPsius nimirū aīa ia; sibi nō erat:ſ; a tua plane auell

li nequibat. Tuam ergo ptranſiuit aiam vis doloris vt pluſq̄ martyrem non immerito predicemus: in qua nimirum corporeum ſenſum paſſionis exceſſerit compaſſionis affectus. At vero: tibi pluſq̄ gladius fuit ſermo ille reuera pertranſiens animam: ꝛ pertingens vſq̄ ad diuiſionem anime ꝛ ſpiritus. Mulier ecce filius tuus. O cōmutationem. Joannes tibi pro ieſu traditꝰ: ſeruus pro domino: diſcipulꝰ ꝓ magiſtro: filius zebedei pro filio dei: purus homo pro deo vero. Quomodo non tuam affectuoſiſſimam animam hoc audito pertranſiuit doloris gladius: quando ꝛ noſtra lꝫ ſaxea licet ferrea ꝓcordia ſola ſcindit recordatio. ℟. Regina clementiſſima virgo mater chriſti cū videres filium mori morte triſti nō ſuis tortoribus anxia fuiſti: Sed dolens ꝛ eiulans temet afflixiſti. ℣. Manus torquens acriter anxia fleuiſti: nil quod eſſet indecens improbis dixiſti. Sed dolens. Lectio nona.

NOn miremur fratres ꝙ maria martyr in anima dicatur fuiſſe. Miretur qui non meminit ſe audiuiſſe paulum inter maxima gentium crimina memorantē ꝙ fuiſſent ſine affectione. Longe hoc fuit a marie viſceribus: lōge ſit ꝛ a ſeruulis eius. Sed forte quis dicat. Nunquid nō eū pſciuerat moriturū? Et quidē indubitanter. Nūquid non ſperabat ꝯtinuo reſurrecturū? Atq̄ fidelr. Sup hunc doluit crucifixum: ꝛ vehementer. Alioquin quis naꝫ tu frater aut vnde tibi hec ſapientia: vt mireris magis mariam compatientem q̄ꝫ marie filium patientē? Ille ēt corpore moriturus mori potuit: iſta cōmori corde nō potuit? ℟. Cum videret ꝙ clauſo tumulo tā dulci priuaret ſpeculo. Predilecto ſtat cū diſcipło. Corde magis plorat q̄ꝫ oclo. ℣. Fletū mouit aſtante populo lachrymarū fluente riuulo. Predilecto. Glia. Corde. Te deū. ℣. Sancta dei genitrix dulcis ꝛ decora. ℟. Regē mortitraditū ꝓ nobis exora. ¶ In lau. añ. Cor noſtrū ploret ꝛ oculus: nos pūgat amoris ſtimulus: heu mater carens cōtagio tam dulci priuaꝛ filio. ps. Dñs regna. Añ. Fit nox 33 nimis flebilis nox nimis amara qñ ieſus capiꝛ eius proles cara. Añ. Stat maria mr̄ pia foris plorans acriter: regē mūdi furibūdi dū tractāt tā viriliter. Añ. Quā putamꝰ mr̄is meſtitiā cū videret prolis anguſtiā nō ē dolor vt mr̄is virginis mortem plorantis dei ꝛ hōis. Añ. 1 Ois etas defleat mortem ſaluatoris glorioſe virginis pretextu doloris. Capłm. Anguſtia. Hymnus. 377

Condolentes meroribus
marie mſis virginis:iun
gamus laudes fletibus ad lau
dē ſui nominis. Penſemus ma
tris ſeruuli ſpinas cordis acer
rimas:dum vidit corpus filij pe
nas pati q̄plurimas. Saputa
flagella lācea mucro corōā ſpi
nea claui probra crux verbera
fel vnda mors ⁊ vbera. Hec vi
dit ſuo filio parari cū ludibrio
q charitate venerat ſaluare qđ
perierat. Penſemus quid per
penderet aſtans cruci puerpera
dū teſtamentū conderet xp̄s in
vite veſpera. Matrem piā diſci
pulo patri ɔmēdat ſpūm:aceti
ſumpto poculo carnis exſoluit
debitum. Cuncti marie. Sit
honor ⁊c. Ut ſup̄ in veſperis. V.
Sit nobis vita mors filij dei patris
R. Prece deuota ſue pijſſime ma
tris. Ad bñs añ. Chriſto paſſo
mortem crucis ecclipſantur orbes
lucis:ſolū terre tremuit: diſpergūt
quiq; non oblitores ſui voti:chari
tas refriguit:ſola mater tenet fidem
conſtans docet q ⁊ idem reſurget i
gloria:vere doctrix diſcipline nobis
donet ſine fine perfrui letitia. Oro.
vt ſupra. ¶ Ad p̄mā. R. Jeſu
chriſte. ⁊c. V. Qui paſſus eſt coram
virgine maria. ¶ Ad .iij. caplm.
Anguſtia. R. Sācta dei genitrix:
virgo dulcis atq; pia. V. Chriſtuȝ
regeȝ morti traditum pro nobis ex
ora. Uirgo. Gloria. Sancta dei. V.
Uirgo mater xp̄i. ⁊c. Ad .vj. cap.
Quis dabit capiti meo a Hiere.
quā ⁊ oculis meis fonteȝ cap. 9.
lachrymarum:⁊ plorabo die ac
nocte? R. Uirgo mater chriſti. Ju
xta crucē aſtitiſti. V. Preparata mo
ri ꝓpter amorē filij: Juxta. Gloria.
V. Uirgo tuū filiū. ¶ Ad .ix. cap.
Recedite a me amare fle Heſa.
bo:nolite incūbere vt ɔſo ca. 21.
lemini me: q2 oppreſſit me do
lor ⁊ facies mea intumuit:flet⁹
⁊ palpebre mee caligauerunt.
R. Uirgo tuum filiū: In cruce cla
uatū. V. Redde tuis precibus miſe
ris placatum: In cruce. Gloria. Uir
go tuū. V. Sit nobis vita. ¶ Ad
veſ. ſuper pſal. añ. Cor noſtrum
ps. Credidi. ps. Ad dominuȝ. 41 46
ps. Eripe me. ps. Domine cla 49
maui. ps. Uoce mea. Hym 50
nus. V. vt in p̄mis veſperis. Ad
magt̄ añ. Ante thronum trinita
tis miſeroꝝ miſerata:pia mater pie
tatis ſis ꝓ nobis aduocata:q̄ ſuper
penis cūctis tui nati ⁊ erūnis atq;
eius ſāmijs ⁊ notorū abſentia nec
non culpa tue gētis in immēſuȝ es
afflicta:ne ſimilia ſint nobis modo
quecunq; noxia merito tui doloris
da optata remedia. Oro. vt ſupra.
¶ In feſto beati ioſeph ſponſi
beate virginis marie ad veſpe
ras ſuper ps añ. Fidelis ſeruus
⁊ prudēs btūs ioſeph: quē ɔſtituit

uxõis matris ſue ſolatiũ ſueq carnis nutritiũ ac magni conſilij ſui in terris coadiutorem fideliſſimũ. ps. Laudate pue. cũ ceteris ca. Inuenit ioſeph gratiã corã dño ſuo τ miniſtrabat ei a q̃ ppoſit⁹ oĩbus gubernabat creditã ſibi domũ. ℞. O ieſtimabilis. ix. Hym.

Gen. ca. 39.

Hunc diẽ totũ celebrẽ per orbẽ virginis ſponſi venerem̃ omnes turba celorum ſimul τ beata concinat hymnos. Conditor mundi pius τ redẽptor coniugẽ matri ſtatuit pudicum: eius vt cuſtos foret atq teſtis virginitatis. Tempus vt plenum fuerat ſalutis in virũ ioſeph dat⁹ ẽ marie: ex tribu iu deuenies ab alto ſanguie regũ. Ergo iam ſacro properante partu: toties quondã patribus vocatũ: primus auctorẽ meruit ſalutis: cernere felix. Quẽq paſtores vigiles adorãt obſitum pannis ſtabulo reponit: leta dũ terris cecinere pacem: agmina celi. Vidit τ ſydus radians ab ortu: cuius ad nutũ petiere cunas principis nati nouiter ferẽtes munera reges. Laus patri ſummo genitoq ſemper flamini ſacro: ſimul τ poteſtas: q de⁹ ſimplex ditiõe ſolus cuncta gubernat. Amen. ℣. In fide τ lenitate ipſius ſanctum fecit illum. ℞. Et elegit eum ex omni carne. Ad mgt añ. Neceſſario beata ṽgõ maria deſponſat ioſeph: quia per hoc a canibus ſanctum abſcondit a ſponſo virginitas ſponſe cõprobatur: τ virginis tam verecundie parcit q̃ fame prouidetur τ a ſecretis celeſtibus hoſtis excluditur. Oratio.

Deus qui fideliſſimo patriarche ioſeph incõparabilem theſaurũ tue genitricis btẽ marie ſemp virginis ſeruãdũ tradidiſti: cuiq p ſpecialius prerogatiua meritoꝝ temetipſum in filium tribuiſti: ipſius nobis tribue meritis τ precibus terrena deſpicere: τ corda noſtra tibi caſta tabernacula pparaꝛ. Qui viuis τ re. ¶ Ad matut. inuita. Chꝛm regẽ adoꝛemus marie virginis filiũ. Qui in ſuũ elegit ſctm̃ ioſeph nutritiũ. Venite. Hymnus.

Senex τ felix pater ac nutritor regis eterni merit⁹ vocaris: nam tibi geſtans vtero tonantem iungitur vxor. Fuminas ſeui fugiens herodis: q̃ris egyptum monito ſuperno prorſus infantem reuocas ab atra peſte tyranni. Inter ignotos habitãs colonos: perq ſeptenos operatus annos: matris ac nati geris ipſe curam: paupere victu. Triſtis amiſſum puerũ requiris: intra mirantes procerum cateruas comperis tandẽ patrios reducis rurſus i agros.

Aſtra qui celos regit atq͡ ter‑raſ:cuius ad iuſſum ſuperi ve‑rent:inferi cuius tremuere nu‑men:ſe tibi ſubdit. Laus. In i.noc.añ. De regia dauid ſtirpe cla‑riſſima deſcēdit ioſeph:nobilis qui dē gñe ſed morib⁹ nobilior non de‑generās a pře ſuo dauid. ps. Btūs vir. Añ. Ambo erāt de genere da uid ioſeph ⁊ maria ſʒ in maria ὺi‑tas quaʒ iurauit dñs impleta ē io ſeph cōſcio ac teſte ꝓmiſſionis. ps. Quař. Añ. Deſpōſata fuit ioſeph dñi mr̄ vt deſponſatio ipſa fidelis ⁊ fornicatiōis opprobriū repelleret: ⁊ virginitatis gloriaʒ naſcituro dño reſeruaret. ps. Dñe qd. ℣. In fi‑de ⁊ lenitate ipſi⁹ ſcm̄ fecit illū. ℟. Et elegit eum ex oī carne. ℭ Ser‑mo ſancti auꝰu. epi. Lcō. i.

Ioſeph filius dauid nat⁹ ex genere ſacerdotali:fili⁹ ꝓ‑phetaꝝ ſocius ſcribarū:ille deus q ſcripſit mirabilia in lege ſua ipſe fecit mirabilia i ꝯiuge tua. Que aūt ſunt mirabilia: niſi q̄ oibus hoib⁹ ſunt impoſſibilia? Mirabilia ergo dei in lege nō legiſti? Quod ſi legiſti q̄re non intellexiſti? Ipſa certe lex quaʒ q̄tidie legis ſine graphis ſcri‑pta eſt in tabulis lapideis. Le‑ge ⁊ intellige q̄ panē in eremo terra ꝓduxit cuius ſemen ara‑tor in terrā nullū induxit. Vir‑ga.etiā aaron annis ſiccata plu rimis ſine aqua reuixit in tem‑plo floruit nucēq͡ clauſam ſub teſta ꝓduxit. Ergo qui ſcripſit lapideas tabulas ſine ſtilo fer‑reo:ipſe grauidauit mariam ſpi ritu ſancto. Et qui produxit pa nem in eremo ſine aratiōe:ipſe impregnauit virginem ſine cor ruptione. Et q fecit virgaʒ ſine pluuia germinare ipſe fecit fi‑liam dauid ſine ſemine gñare. ℟. Sicut maria virgo ē ſpōſa chri ſti in carne virginitate ſeruata ſic ⁊ tu ioſeph es pater chři cura caſtita tis ⁊ honorificentia ſanctitatis: Ut de virgineis membris generetis ſe culis chriſtianis ſponſum virgini‑tatis. ℣. Habe ergo ioſeph cuʒ ma ria coniuge tua cōmunem virginī tateʒ membroꝝ:qꝛ de virginalibus membris virtus naſcitur angeloꝝ. Ut de virgineis. Lectio ſcd̃a.

Poſtremo fili dauid ioſeph fili ꝓphetarū:legiſti iſaiaʒ eximium prophetarum quid di xerit vl' quēadmodū ſcripſerit. Ecce virgo in vtero concipiet ⁊ pariet filiū:⁊ vocabit nomen eius hemanuel. Qd legiſti in li bris tuis aſpice in maria oculis tuis:vt digne dicas canticū da uid pris tui. Sicut audiuimus ita ⁊ vidim⁹ in ciuitate dñi vir tutum:in ciuitate dei nři. Acci pe ergo mariā ꝯiugē tuam ſem‑per de ea eſto ſecurus ⁊ in nul‑

lo ſis ſolicit⁹:q2 qđ in eius vte-
ro eſt natuȝ non vocabit filius
iudei ſed filius dei. Habe ergo
ioſeph cũ maria cõiuge tua cõ
munẽ virginitatẽ mẽbrorum:q2
de virginalibus mẽbris virtus
naſcitur angelorum. ℟. Gaude
ioſeph nimiũqȝ cõgaude ṽginitati
marie:nam ſolus meruiſti ṽginale
coniugium poſſidere: Quia per me-
ritũ virginitatis ita ſeparat⁹ es a
ꝯcubitu vxoris:vt pater dicaris ſal
uatoris. ℣. Ideo triſtis eſt aĩa tua
quia que legiſti in prophetia nõ in
tellexiſti in maria: ſȝ iam iam gau
de ⁊ letare. Quia per. Lectio. iij.

Sit maria ſponſa xp̃i car-
nis ſue virginitatẽ ſerua-
ta:ſis aũt tu pr̃ chriſti cura ca-
ſtitatis:⁊ honorificẽtia virgini-
tatis:vt de virginalibus mẽbris
generetis ſeculis xp̃ianis ſpon
ſum virginitatis ⁊ maritum ca
ſtiſtatis in quo nulla ſit ȝeloty-
pia. Magnũ meritũ virginita
tis fratres chariſſimi:virginitas
marie angeli ſalutatione eſt im
pregnata ⁊ pregnãs marie vir-
ginitas de vtero in vtero ẽ ſalu
tata ⁊ generans marie virgini-
tas ab angelis eſt collaudata ⁊
lactans marie virginitas ꝑ ſtel
lam de celo eſt radiata: ⁊ mago
rum eſt honorata muneribus.
Gaude itaqȝ ioſeph nimiumqȝ
congaude virginitati marie: q
ſolum meruiſti virginalem affe
ctum poſſidere coniugij quia ꝑ
merituȝ virginitatis ſeparatus
es a concubitu vxoris ⁊ pater
diceris ſaluatoris. ℟. Qui pro-
duxit panes in eremo ſine aratione
ipſe impregnauit virginem ſine cor
ruptione:⁊ qui fecit virgã ſine plu-
uia germinare ipſe fecit filiam da-
uid ſine ſemine generare. Que ergo
legiſti ioſeph in libris tuis aſpice
i maria oculis tuis. ℟. Accipe ma
riam coniugem ſemper de ea ſecu-
rus:quia quod in ea natum eſt de
ſpiritu ſcõ eſt. Que ergo. Gloria. Que
ergo. In. ij. noc. aň. Quoniã oẽs
ſancti de virgine eccleſia chriſto de
ſpõſata erãt naſcituri:ideo chriſtus
de virgine naſcitur dĩſponſata. ℣.
Cum inuocarem. Aň. Ideo de
ſponſata fuit maria ioſeph fabro li
gnario:quoniam chriſtus ſponſus
eccleſie omnem ſalutem dominuȝ ⁊
omne opus ſuum per lignum cru-
cis fuerat operaturus. ℣. Verba.
Aňa. Turbatur ioſeph domo iu-
ſtus quia mariam quaȝ de templo
acceperat ⁊ nondũ cognouerat gra
uidam inuenerat. ℣. Dñe domi-
nus. ℣. Joſeph vidit conſpectum
glorie. ℟. Quam oſtendit illi gra-
tia dei. ¶ Sermo ſancti bernar
di abbatis. Lectio quarta.

Miſſus eſt angel⁹ gabriel
a deo in ciuitateȝ galilee
cui nomẽ naȝareth ad virginẽ

desponsatā viro: cui nomē erat ioseph. Virū nominat: non q2 maritus sed quia homo virtutis erat: vel potius quia iuxta alium euangelistam non vir simpliciter: sed vir eius dictus est: merito enim appellatur: quod necessarie putatur. Debuit ergo vir eius appellari: q2 necessarium fuit ⁊ putari: sicut ⁊ pater saluatoris non qdē esse sed dici meruit vt putaret̄ eē: dicēte hoc ipso euangelista. Et ipse iesus erat incipiens quasi annorū triginta vt putabat̄ filius ioseph. Nec vir ergo mr̄is nec filij pr̄ extitit: q̄muis certa (vt dictū ē) ⁊ necessaria dispēsatiōe vtrūq; ad tēpus ⁊ appellatus sit ⁊ putatus. Conijce tamē ex hac appellatione qualiter dispensatorie meruit honorari a deo vt pater dei ⁊ dictus ⁊ creditus sit. Cōijce ex ꝓprio vocabulo qd augmentū nō dubitas interpretari. R. Ioseph fili dauid natus ex genere sacerdotali ⁊ regali filius ꝓphetarum socius scribarū ille qui scripsit mirabilia in lege sua ipse fecit mirabilia in coniuge tua. Quia qui lapideas iſcripsit tabulas sine stilo ferreo ipse grauidabit mariā cōiugem tuam. V. Noli timere accipere mariam coniugem tuam: sed tolle ab ea omnem suspitiosi animi dubitationem. Quia. Lectio. v.

Qui ⁊ qualis fuerit homo iste ioseph simul ⁊ memēto magni illius quondam patriarche venditi in egypto: ⁊ scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitum sed ⁊ castimoniam adeptā innocētiam assecutum ⁊ gratiam. Siquidē ille ioseph fraterna ex inuidia venditus: ⁊ ductus in egyptum christi venditionem prefigurauit: iste ioseph herodianam inuidiam fugiens christū in egyptū portauit. Ille domino suo fidem seruans domine noluit commisceri: iste dominam suam domini sui matrem virginem agnoscens: ⁊ ipse continēs fideliter custodiuit. Illi data est intelligētia i mysterijs somniorū: isti datum est consciū fieri atq; participem celestium sacramētorum. Ille frumenta seruauit non solū sibi sed omni populo: iste panem viuum e celo seruādū accepit tā sibi q̄ toti mundo. R. Non cognouit virginē ioseph ante partum cuius fuerat dignitatis q̄a vnigeniti dei facta fuerat mr̄: sed postq̄ peperit tunc cognouit eius excellentiam. Quia speciosior ⁊ dignior facta fuerat q̄ totus mundus. V. Nam quē mundus nec capere poterat nec merebatur accipere: in angustum cubiculū vteri sui sola suscepit. Quia. Lectio. vi.

NOn eſt dubium quin bo-
nus ⁊ fidelis homo fuerit
iſte ioſeph: cui mater deſpōſata
eſt ſaluatoris. Fidelis inq̄ ſer-
uus ⁊ prudens quē conſtituit
dominus ſue matris ſolatium:
ſue carnis nutritium: ſolum de-
niq̄ in terris magni conſilij co
adiutorem ſibi fideliſſimū. Hic
accedit: quod dicitur fuiſſe de
domo dauid Vere enim de do-
mo Dauid: vere de regia ſtirpe
deſcendit vir iſte ioſeph. Nobi-
lis genere nobilior ⁊ mēte. Pla
ne filius dauid nō degenerans
a patre ſuo dauid. Prorſus
inq̄ filius Dauid: non tantum
carne ſed fide: ſed ſanctitate:
ſed deuotione. Quem tanq̄ al
terum dauid dominus inuene-
rit ſecundum cor ſuum cui tu-
to ſecretiſſimum committeret
ac ſacratiſſimum ſui cordis ar-
canū. Cui tanq̄ alteri dauid in
certa ⁊ occulta ſapiētie ſue ma-
nifeſtauit: ⁊ dedit illi non igna-
rum eſſe myſterij: quod nemo
principum huius mundi agno
uit. Cui deniq̄ datum eſt quod
multi reges ⁊ prophete eū vel
lent videre ⁊ non viderunt: au
dire ⁊ non audierunt non ſolū
audire ⁊ videre: ſed etiam por-
tare: deducere: amplecti: oſcu-
lari: nutrire: ⁊ cuſtodire. Non
tantum autem ioſeph ſed ⁊ ma
ria deſcendiſſe credenda eſt de
domo dauid: alioquin non fuiſ-
ſet deſponſata viro de domo da-
uid: ſi non eſſet de domo dauid
⁊ ipſa. Ambo igitur erāt de do-
mo dauid: ſed in altera comple
ta eſt veritas quam iurauit do-
minus dauid: altero tantū con-
ſcio ⁊ teſte adimplete ꝓmiſſio-
nis. R. Redditur ioſeph conſcius
de celeſti myſterio ne de marie vĩ-
ginitate ſecus aliud eſtimaret. Fas ā
non erat vt de tante virginis inte-
gritate iuſtus erraret. V. Filius q̄-
dem matrem ſuam ſingulari i celo
gloria donatur ſingularíq̄ preue-
nire in terris curauit gratia: quã
intacta conciperet ⁊ icorrupta pare
ret. Fas. Gloria. Fas. In .iij. noc. aſ.
Joſeph vir marie erat quidē homo
iuſtus: vtiq̄ iuſtus in verbo: iu-
ſtus i facto: iuſtus in legis conſum
matione: iuſtus in initio gratie.
Ps. Domine quis habitabit. 4
Añ. Inuenit quidem ioſeph ma
riā habere conceptum in vtero: ſed
nō inuenit ꝙ de ſpiritu ſancto. Ps.
Domine in virtute. Añ. Pro 7
pterea voluit mariā occulte dimit
tere ioſeph: quia myſterij virtutē ⁊
ſacramentū quoddam magnificum
in ea cognoſcebat: cui appropinquã
re ſe indignum eſtimabat. Ps. Do 8
mini eſt terra. V. Conſtituet eū
dñs cuſtodem domus ſue. R. Et
principem omnis poſſeſſionis ſue.

cap. 1.

Secundum mattheum.

Cum eſſet deſponſata mater ieſu maria ioſeph: anteꝙ̄ conuenirent inuēta eſt in vtero habēs de ſpiritu ſancto. Et rel'.

Homel. origenis. Lectio. vij.

Qui inuenta aut a quo inuenta eſt? Primo ab angelis cuſtodientibus eam: protegentibus eam: conſeruantibus eam vel eius beatiſſimam animam: ob honorem illius qui ab ipſa generandus erat. Dehinc non incongrue inuēta putatur ab ipſo beato ioſeph ſancto ⁊ iuſto qui bene licētia maritali: lʒ eam non contigerit: future tamē vt putabatur vxoris omnia nouerat. Joſeph autē vir eius inquit cuʒ eſſet iuſtus homo ⁊ nollet eam traducere. Uirum eum appellauit contra iudeorum prauitateʒ: vt aduerſus virginē non ſeuirēt. Propterea ⁊ deſpōſata fuit ipſi ioſeph: vt ſupra dictū eſt. Si enī nō fuiſſet dſpōſata ioſeph oīuʒ honor icredibiles ⁊ inimici iudei lapidibus eam occiderent.

Jdeo virum eius: hic eū euangeliſta appellauit Joſeph vir eius: cum eſſet homo iuſtus. Juſtus autē in verbo: iuſtus in facto: iuſtus in lege: iuſtus in legis conſummatione: iuſtus in initio gratie. Juſtus itaqʒ cum fuiſſet: ⁊ nollet eam traducere: noluit eam accipere: noluit eā male diffamare: ſed voluit eam occulte dimittere. ℟. Joſeph filius dauid nō tantū carne ſed fide ⁊ ſanctitate ⁊ deuotione erat: quem ⁊ tanqʒ alterum dauid inuenit dominus ſm cor ſuum. Et dedit illi non ignarum eſſe myſterij quod nemo principuʒ huius ſeculi cognouit. ℣. Altiſſimus dn̄s ioſeph ſuo ſibi incerta ⁊ occulta ſapiētie ſue reuelauit. Et dedit. Lectio. viij.

Occulte eaʒ a ſe dimittere volebat: ſicut māſuetꝰ: ſicut pius: ſic miſericors. Talis ergo cū eſſet ioſeph: cogitabat occulte dimittere eaʒ. Hec (inquit) eo cogitante. Querendū nobis eſt qd cogitauerit: vt occulte eam dimitteret. Si ſuſpitionem in eaʒ habebat: quomodo iuſtus erat? Si ergo non eſt ſuſpicatꝰ vel tale aliqd cogitauit cur eam dimittere volebat? Cur immaculatā ⁊ ſanctā vellet dimittere? Jniuſtuʒ enim ⁊ hoc erat. Sed ſimplicē ſenſum audi huius ratiōis. Joſeph in-

ſtus erat: ⁊ illa virgo īmaculata erat: ſed ideo eā dimittere volebat: qm̄ virtutē myſterij ⁊ ſacramētū quoddā magnificū in eadē cognoſcebat: cui approximare ſeſe idignū eſtimabat. Ergo humiliās ſe aū tātā ⁊ tā ineffabilē rē q̄rebat ſe longe facere: ſicut ⁊ beatus petrꝰ dn̄o ſe humilians aiebat. Recede a me dn̄e: qm̄ ego hō peccator ſum. Et ſicut cēturio ad eundē dn̄m mittēs: dicebat. Nō ſuz dignus vt intres ſub tectū meum: quia neq; meipſum dignuz eſtimaui ad te venire: vel ſicut ſancta eliſabeth ad ipſam beatā mariaz locuta eſt dicens. Et vnde hoc mihi vt veniat mr̄ domini mei ad me? Sic ⁊ ioſeph iuſtus humiliās ſe in omnibus: cauebat ⁊ timebat ſibimetipſi tante ſanctitatis ꝯiūctionē adhibere. R. Uidebat ioſeph ⁊ horrebat diuine p̄ſentie mariā certiſſimū geſtātē inſigne: ⁊ qꝛ myſteriū penetrare nō poterat indignū ſe eius contubernio iudicabat. Et ideo voluit occulte dimittere eam. V. Expauit petrus in chriſto potentie magnitudinē: expauit centurio preſentie maieſtatez: ⁊ horruit ioſeph in maria tanti miraculi nouitatem. Et ideo. Lcō. ix.

Idcirco volebat eam dimittere: occulte dimittā eā dicens, ⁊ a me longe faciam eam: ⁊ a cōiūctione mea. Maior eſt enim eius dignitas: ſuperexcellit eius ſctitas: nec mee ꝯgruit idignitati. Ideo volebat occulte dimittere eam. Hec ergo cogitante: angelus dn̄i per viſū apparuit ei dicens. Quid dubitas ioſeph? Quare imprudenter cogitas? Quare irrationabiliter meditaris? Deus eſt q generat: virgo q̄ generat. Huius generationis miniſter es: ⁊ nō largitor: ſeruus ⁊ nō dn̄s: mancipium: ⁊ nō plaſmator. Propterea miniſtra: ſerua: cuſtodi: fer curā ⁊ huic qui naſcitur: ⁊ huic que generat. Etenim ſi tibi vxor nominat̄: ſi in deſpōſatione tibi eſſe dicit̄: non tn̄ tibi vxor eſt. ſꝫ dei vnigeniti electa mater eſt. Propterea ioſeph fili dauid qui has ꝓmiſſiones accepiſti: cui iſta fidelia data ſūt ſacramenta. Ioſeph fili dauid non tm̄ ſm carnez: ſed ſm ſpiritum: ioſeph fili dauid. Si enim filius dauid iuſte ⁊ heres tanq̄ filius p̄ris: ideo in hereditatem accipe ea que illi promiſſa ſūt teſtamenta fidelia. Ioſeph fili dauid: ne timueris accipe mariam coniugem tuā. Ne timueris: ne trepidaueris: ne conturberis: ſed ſecurus ⁊ intrepidus accipe eam. R. O ineſtimabilis laus marie: magis enim credebat

ioſeph caſtitati eius q̃ͣ viro illius a plus gratie q̃ͣ nature: Conceptionem maniſeſte volebat a fornicationem ſuſpicari non poterat. ℣. Poſſibilius credebat mulierem ſine viro concipere: q̃ͣ mariam poſſe peccare. Conceptionem. Gloria. Conceptionem. ℣. Ora pro nobis beate ioſeph. In laudibus aña. Joſeph fili dauid noli timere accipere mariam coniugem tuã: quod enim in ea natũ eſt de ſpiritu ſancto eſt. Aña. Accipe ioſeph ſecurus mariam ſecundum legis preceptũ vxorem tibi deſponſatam: ſed ſecunduꝫ conſuetudinem nuptiarum a coniunctionem penitus alienam. Añ. Suſcipe mariam ioſeph vt commẽdatum tibi theſaurum celeſtem a honorabile dei templum: vt regis ac ſponſi immaculatam domum. Añ. Ne timeas fili dauid mariam accipere tibi commendatam: religioſitati tue creditam: ſed ſerua: fer curã: a ne timueris accipere mariam cõiugem tuam. Antiphona. Pariet maria ſponſa tua filium non tua ſed ſancti ſpiritus operatione: qui ſaluum faciet populum ſuum a peccatis eorum. Capitulum. Inuenit Joſeph. Hymnus.

Noctis e celo tenebris repulſis decidant mente feritatis vmbre: huius vt partos referas triumphos: laude perenni. Octo iam denis agitatus annis: vinculo mortis veteri ſolutus: victor a virgo ſpoliat̃ vltro: corpus onuſtum. Affuit leto ieſus ipſe preſens: cuius aduentum referens propinquam tendit ad patres: abraheq̃ͣ limbo clauditur inſons. Ima dux chriſtus ſuperauit orci ſurgit hic vitam ſimul ad beatam. ſcãdit in celum meritis adeptus premia palme. Unde regnantem flagitemus ipſum cũ ſua ſponſa veniaꝫ precetur: ſupplices vt nos rapiamus alta ſydera celi. Laus patri ſummo. Amen. ℣. De omni corde ſuo laudauit dominum. ℟. Et dilexit deum qui fecit illũ. Ad benedictus añ. Nõ ſolum maria virgo permanſit ſed etiam ioſeph per mariam virginem fuiſſe fatemur: quatenus ex virginali coniugio naſceretur ſponſus virginitatis ieſus chriſtus dñs noſter. Oro vt ſupra in veſpis. Ad horas diei añ. laudũ. Ad. iij. cap. Inuenit. ℟. In fide a lenitate ipſius: Sanctum fecit illum. ℣. Et elegit eum ex omni carne. Sanctũ. Gloria. In fide. ℣. Joſeph vidit cõſpectum glorie dei. Quam oſtendit illi gratia dei. Ad ſextam cap.

Gen. ca. 39.

Fuit dñs cuꝫ ioſeph: a dedit ei gratiã: a omnia opera eius dirigebat. ℟. Joſeph vidit Conſpectum glorie. ℣. Quam oſtendit illi gratia dei conſpectum.

Gloria. Joſeph. ℣. Conſtituit eum dominus: cuſtodem domus ſue. ℟. Et principem omnis poſſeſſiõis ſue.

¶ Ad nonam capitulũ.

Vidit Joſeph deũ iacobi ꝛ in fide ſua probatus eſt ꝛ cognitus eſt in verbis ſuis fidelis quia vidit deum lucis. ℟. Conſtituit eum dominus. Cuſtodem domus ſue. ℣. Et principẽ omnis poſſeſſionis ſue. Cuſtodem. Gloria. Conſtituit. ℣. De omni corde ſuo laudauit dominũ. ℟. Et dilexit eũ qui fecit illum. Ad veſp. añ. Joſeph. ps. de vno cõfeſſore. Cap. hym. vt in p̃mis veſp. Ad mgt añа.

O felicem virum beatuȝ ioſeph cui datum eſt: deũ quem multi reges ꝛ prophete voluerunt videre ꝛ non viderunt: audire ꝛ non audierũt: nõ ſolum videre ꝛ audire: ſed etiã portare complecti deoſculari nutrire ꝛ cuſtodire. ¶ Sancti adalberti epiſcopi ꝛ martyris. Oratio.

Infirmitatem noſtraȝ ope deus reſpice: ꝛ q̃a pondus proprie actionis grauat: beati adalberti martyris tui atq̃ põtificis interceſſio glorioſa nos protegat. Per dominum. Ex geſtis eius. Lectio prima.

Beatus adalbertus natione boemus ex regio ſemine dum virtutibus eximiis polleret in pragenſeȝ ep̃m a clero ꝛ populo ꝯcorditer eſt electus. Qui epiſcopatu ſuſcepto quotidie in mẽſa ſua .xij. pauperes habebat: carnem ſuam acerrimis ieiuniis atterebat: ꝛ ſuper nudaȝ terraȝ lapide capiti ſuppoſito dormiebat. Lectio .ij.

Cernens autem populum ſibi ſubiectum per abrupta vitiorum ire: ꝛ clericos cõnubia mire: ac vni viro plures feminas nubere: xp̃ianos quoq̃ a xp̃ianis in ſeruitutẽ xp̃i noĩs aduerſariis iudeis vẽdi: ex cordis medullis condoluit tantis ſceleribus. Et non valens tantis ꝛ talibus exceſſibus prouidere: peregre ꝓfectus venit romam: ꝛ ibidem in monachum eſt receptus. Lectio tertia.

Compulſus autem p ſummum pontificem ad eccleſiã ſuam rediit. Uerum cum pragenſes noluiſſent ipſum recipere q̃nimmo oẽs eius ꝯſanguineos iterfeciſſent: trãſiit ad polonos. In quibus cum magnũ fructum feciſſet: prutenos adiit. Qui cum pugnis ꝛ fuſtibus acriter percutientes nouiſſime gladio trãſuerberauerunt ac demũ amputato capite chriſti martyreȝ effecerũt. Paſſus eſt auteȝ anno dñi .M.lxxxij. viij. cal. maij. ¶ In diuiſiõe ſanctorũ apoſtolorũ ad veſp. ſup pſal. añ. Eſtote. ps. ſm feriaȝ. Capituluȝ.

Jam non

Iam nō eſtis. ℟. Uos eſtis. v̄. Et cōi ad mag̃t aīa. Beati. Orō.

D Eus qui eccleſiam tuā diſtributā hodierna die per orbem terrarum ſanctorū apoſtolorum predicatione fundaſti: cōcede propitius: vt quorum hodie ſub vna celebritate recolimus inſignia cor in cunctis neceſſitatibus pcipiamus ſuffragia. Per dominum nrm.

¶ Ad matutinum omnia dr̃ de cōmuni apoſtolorum cum ſequētibus lectiōibus. Et diuerſis hiſtorijs. Lcō prima.

H Odie dilectiſſimi fratres omniū ſanctor aplor ſub vna ſolēnitatis letitia celebram⁹ feſtiuitatē: qua videlicet per vniuerſum mūdū diuiſi ac diſperſi ſalutis noſtre ueneranda commercia ſctō illuſtrāte ſpū pdicaturi detulerunt. Lectio. ij.

N am beatus petr⁹ pontū galatiam bithiniā cappadociam primum diſcurrens: poſtq̃ per ſeptem annos antiochenā gubernaſſet eccleſiam romam cōtra ſimonē magū venit. Ibiq̃ vigintiquinq̃ annis pontificalem cathedram tenuit. Nouiſſime iuſſu neronis crucis ſupplicio martyriū ꝯſūmauit. L. iij.

P aulus autem ab hieruſalem vſq̃ ad hyliricum predicationis verbū diſſeminās ꝛ multo plus alijs laborans: rome tandē iuſſu neronis capite plexus eſt: eodem die ꝛ anno quo ꝛ petrus crucifixus fuit. Andreas frater petri achaiam ꝛ macedoniam inſtruēs apud patras ſub egea pconſule in cruce poſitus ꝛ in ea biduo viuens: tandē ad celum migrauit. Lectio. iiij.

I oannes apoſtolus ꝛ euangeliſta per aſiam predicans romā ob fidem chriſti trāſmiſſus iuſſu domiciani ceſaris in feruentis olei doliū poſitus illeſus ſtetit. Poſtmodum in pathmos inſulam exilio relegatus: tandē epheſum remeans in pace quieuit. Jacobus maior frater ioannis hiſpaniam ſortitus cū ibidem modicum fructū faceret in iudea reuerſus ſub herode decollatus eſt. Lectio quinta.

T homas poſteaq̃ parthos ꝛ indos docuiſſet: gladio trāſuerberatus: martyrio coronat⁹ eſt. Bartholomeus dū indiam vlteriorē ad chriſtū ꝯuertiſſet: tādem in albano ciuitate maioris armenie ceſus excoriatus ac tādem decollatus martyrij coronam promeruit. Lectio ſexta.

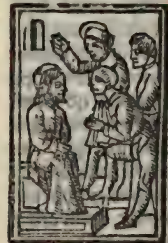
P hilippus primum ſcytis predicans poſtmodum in hieropolim ciuitatem aſie crucifixus ꝛ lapidatus apoſtolat⁹ ſui curſum ꝯſummauit. Jacobus vero mi-

nor frater dñi appellat⁹ ab apo-
ſtolis primus in hieruſalez ep̃s
ordinatus cũ xp̃m publice an-
nũciaret de pinna tẽpli p̃cipita
tus martyriũ cõpleuit. Lc.vij.
Simon çelotes ⁊ thadeus fra
tres per fidez ingreſſi poſtq̃ʒ in
numeros populos conuertiſſent
a temploꝝ põtificibus interfe-
cti ſunt. Matthæus aũt euãge-
liſta ad ethiopiam migrãs ⁊ ibi
chriſtũ ↄſtãtiſſime p̃dicans poſt
multoꝝ populoꝝ conuerſionẽ a
tergo trãſfixus ſempiternũ mar
tyrũ triũphũ promeruit. Ma-
thias per macedoniam predica
uit; poſtmodum in iudea reuer-
ſus martyrium capitis abſciſio
ne promeruit. Lectio.viij.
Barnabas vo cyprius: poſtq̃ʒ
rome ⁊ per italiã ⁊ maxime bri-
xie ⁊ mediolani chriſtum euan
geliçaſſet: in ſalamina cypri ci-
uitate igni traditus ad chriſtuʒ
acceſſit. Marcus euãgeliſta pe
tri i baptiſmate fili⁹ poſtq̃ʒ euã-
gelium in italia ſcripſiſſet a btõ
petro aquileiaʒ miſſus eſt. Ubi
multis conuerſis ad fidem fun
data eccleſia aquileienſi romaʒ
reuerſus miſſus eſt alexandriã
ab codeʒ. Ubi ſimiliter eccleſia
fundata tractus per ciuitatem
ab infidelib⁹ martyrio corona-
tus eſt. Lucas vero pauli co-
mes indiuiduus ac euangeliſta
preclarus in pace plenus dieꝝ
obijt in bythinia. Auguſtinus
ad voluſianum. Lc.ix.
Hi ergo ſancti ap̃li iplet̃i
ſpũ ſcõ linguis oium gẽtiuʒ lo-
quunt: errores fidel'r arguunt:
veritatem ſaluberrimam predi
cant: homines ad penitentiam
hortantur: preterite vite culpa-
bilis indulgentiã de diuina gra
tia pollicent: ⁊ predicationẽ ve-
ritatis miracula cõſequuntur.
Martinus in ſermone. Glo-
rioſiſſimos de apoſtolis petro ⁊
paulo. Tenentes itaq̃ʒ frẽs hu
ius promiſſionis fidem de ſup-
plitijs patrũ noſtroꝝ pro chri-
ſti cõfeſſione ſuſceptis exultem⁹
qm̃ q de martyꝝ morte letatus
martyres non dubitat cum xp̃o
regnare. ¶ Ad laud. ⁊ per ho.
diei fiant oia de cõi apoſtolorũ.
¶ In feſto ſacratiſſimoꝝ quinq̃ʒ
ſtigmatũ domini noſtri ieſu xp̃i
quod celebratur in feria ſexta
post octauas
corporis chri
ſti ad veſpe.
ſuper pſal-
mos Aña.

O bone ie-
ſu q̃ʒ dulciter
cum homini-
bus conuerſa
tus es: q̃ʒ ha-
bũdãter mul

ta & magna bona hominibus largi
tus es: qꝫ fortiter pro hoibus paſſus
es dura verba duriora verbera du-
41 riſſima vlnera. ps. Laudate pue.
Zach.c. I cum ceteris. Capitulum.
12.&13 In diebus illis ꝯfiget eum
pater eius & mater & genitores
eius cũ ꝯplexauerit: & dicet ei:
qd ſibi plage iſte in medio ma
nuũ tuarꝫ? & dicet: his plagatus
ſum in medio eorꝫ q diligebant
me. ℟. Caput ieſu. ir. Hymnus.
Motus affectu reuerẽter or
bis intimo cordis venere
tur agni: qui gregẽ nrm̃ repara
uit vnus ſtigmata quinqꝫ. Hec
tulit noſtri generis redẽptor vt
forent lapſus veteris medela:
vtqꝫ celeſti frueremur aula labe
carentes. Hos pedes ambos pa
riter manuſqꝫ pertulit diros re
ſerare clauos: & latus ferro flu-
uium cruoris ſpargere foſſum.
Quãqꝫ vexaret cruciatus illuꝫ
non tamen penas veuit ſubire
intimũ numen: nec opẽ relicto
attulit vllus. Languidũ quꝫuis
foret vſqꝫ totũ corpꝰ horrẽdos
iugiter dolores vulnerꝫ tormẽ ſu
perauit atrox ſtigmate notum.
Aſtra q pmũ fuerãt refulgẽt vl
ſa q pmũ fuerãt amara iaꝫ pla
cẽt paſſo nimiumqꝫ ſiũt dulcia
xpo. Quinqꝫ ꝓ plagis honor
increato ſit pri nato pariterqꝫ ſa
cro pneumati paſſim ſimul & pe
rẽnis glia ſemp. Amẽ. ℣. Fode
rũt manus meas & pedes meos. ℟.
Et dinumerauerunt oĩa oſſa mea.
Ad mgt añ. Quicqd nobis deeſſe
ꝯſpicimꝰ vſurpamꝰ nobis ex viſce-
ribus dñi nri ieſu xpi qm̃ mia af-
fluunt: nec deſunt vulnera p que ef-
fluant: per foramina eni corporis pa-
tent arcana cordis: patet magnum
pietas ſacramentum. Oratio.

Domine ieſu chriſte fi
li dei viui q
de celis ad
terram de ſi
nu pris de-
ſcẽdiſti & in
ligno cru-
cis quinqꝫ
plagas ſuſti
nuiſti & ſanguinẽ tuuꝫ ꝓtioſum
in remiſſionẽ pctorꝫ nrorꝫ fudi-
ſti: te humiliter deprecamur: vt
in die iudicij ad dexterã tuã au
dire mereamur venite bñdicti
pris mei. Qui vi. ¶ Ad cõpl.
ſup ps. añ. In oibus aduerſitatibꝰ
nõ iuenimꝰ tã efficax remediũ qꝫ vul
nera xpi: in illis cui dormimus ſecu-
ri & requieſcimꝰ itrepidi. ps. Cũ in
uocare. Ad nũc di. añ. xps vulnꝰ
lateris & fixuras clauorꝫ aplis mon
ſtrauit: vt oſtẽderet corpꝰ ſuũ p reſur
rectionẽ factũ impaſſibile & incorrup x
tibile: qd añ vulnerari potuit & cru-

ciſigi. ¶ Ad matu.inui. Paſſio-
nis dñi ieſu glorioſa quinqȝ vulne
ra quibus ſalutem noſtram opera-
ri dignatus eſt: Uenite adoremus.
Pſ. Venite. Hymnus.
O Regis ſuperũ dulcia vul
nera: quis mundo ſalus eſt red
dita perdito: qs ſanctis attauis
oſtia tartari iam ſunt fcã patẽ
tia. O ſancta eximij ſtigmata
corporis: qs ſemper veniã lapſi
bus oibus mortales rogitant:
ꝛ ſimul impetrãt votoꝝ iugiter
rei. H is celi radiãs ianua pã
dit humano generi qd iacuit
prius in limo ſcelerũ fundit
abditũ: aſtu demonis ipſi. H au
ſtus de dñi corpore ſauciõ ex q-
bus veluti fontibus exiens no-
bis aſſiduã preſtat opem cruor
aduerſus ſathane doloſ. H is
cũ vulneribus lapſus ab ethere
edet indiciũ luce nouiſſima ve-
xillũ crucis ꝛ ſtigmata pferẽs
terrebit de⁹ ꝛ reos. S emp laus
igit detur ꝛ inclyta chriſto q tu
lit hec vulnera gloria: regnans
cũ pre cũ pneumate celica paſ
ſim ſecla p oia. Amẽ. ¶ In j.
noc. añ. Intuere domine tui dul-
ciſſimi nati manus inoxias pio manẽ
tes ſanguine ꝯſidera latus inerme
crudeli perfoſſuꝫ cuſpide: ꝛ vide im-
maculatos pedes qui nõ ſteterũt in
1 vijs peccatorũ. Pſ. Beatus vir.
Añ. Peccauimus peccatuꝫ grãde
turbatur conſcientia ſed non pertur
babitur: qꝛ vulnerum dñi noſtri re
cordabimur: nẽqꝫ vulnerat⁹ eſt pro-
pter iniquitates noſtras. Pſ. Dñe 2
ne in furore. Añ. Cũ nos pul
ſat aliqua turpis cogitatio recurra
mus ad vulnera chriſti: cuꝫ nos p-
mit caro recordatione vulnerũ dñi
noſtri reſurgimus. Pſ. Cõſerua. 4
℣. Foderunt manus meas ꝛ pedes
meos. ℟. Et dinumerauerunt oĩa
oſſa mea. ¶ Bernardus in ſer-
mone.lxj.ſup cantica. Lcõ.j.

S Urge pro-
pera amica
mea ſpecio
ſa mea ꝛ ve
ni: colum-
ba mea in
foraminib⁹
petre. Re-
cte oino fo
ramina pe-
tre vulnera chriſti poſſunt in-
terpretari. Naȝ petra chriſtus.
Bona ſunt foramina que fi-
dem aſtruunt reſurrectionis: ꝛ
chriſti diuinitatem. Dominus
meus inquit thomas ꝛ deus me-
us. Unde hoc reportatum ora-
culum: niſi ex foraminibus pe-
tre? In his paſſer inuenit ſibi
domum: ꝛ turtur nidũ vbi repo
nat pullos ſuos. In his ſe co-
lumba tutatꝛ: ꝛ circũuolantẽ in-

trepida intuetur accipitrez. Et
ideo ait. Columba mea in fora
minibus petre. Vox columbe.
In petra exultauit me. Et iterū.
Statuit ſup̄ petrā pedes meos.
℟. Quoties domine beate prolis
tue tibi patēt vulnera: delitēſcāt ob
ſecramus ſcelera noſtra: Et quoties
rubet ꝓtioſus pio de latere ſanguis
deleat labes noſtre pollutionis. ℣.
Et q̄ caro te lacesſiuit ad irā: caro
te flectat ꝓcamur ad miſericordiā vt
ſic caro nos ſeduxit ad culpā: caro
reducat ad veniā. Et quoties. L. ij.

Vir ſapiēs edificat domū
ſuam ſupra petram: ꝙ ibi
nec ventorū formidet iniurias
nec aquarum inundationem.
Quod non boni in petra? In
petra exaltatus: i petra ſecurus:
in petra firmior ſto ſecurus ab
hoſte fortis a caſu. Et hoc quo
niā exaltatus a terra. Anceps
eſt enim ⁊ caducū oē terrenū.
Cōuerſatio noſtra in celis eſt:
nec cadere nec deijci formida
mus. In celis petra: in illa fir
mitas atq̄ſecuritas eſt. Petra
refugium erinatijs. Et re vera
vbi tuta firmaq̄ iſirmus reges:
niſi in vulneribus ſaluatoris?
Tāto illic ſecurior habito: quā
to ille potentior eſt ad ſaluan
dum. ℟. Aſpicite vulnera penden
tis: ſanguinem morientis: pretiū re
dimentis: caput habet reclinatū ad
oſculandū: cor apertū ad diligēdū: s
brachia extēta ad amplexādū: totū
corpus expoſitum ad redimēdū. ℣.
Hec quāta ſint cogitate: hec in ſtate
ra cordis appendite: vt totus vobis
figatur in corde qui totus ꝓ vobis
affixus eſt in cruce. Caput. L. iij.

Fremit mundus: premit
corpus: diabolus inſidia
tur: non cado: fundatus enim
ſum ſupra firmam petrā. Pec
caui peccatū grande turbatur
conſcientia ſed non perturbabi
tur: qm̄ vulnerum dn̄i recorda
bor. Nempe vulneratus eſt ꝓ
pter iniquitates nr̄as. Quid tā
ad mortē: qd̄ nō xp̄i morte ſal
uet? Si ergo in mentē venerit
tam potens tamq̄ efficax medi
camentum: nulla iam poſſum
morbi malignitate terreri. Ego
eni fidēter qd̄ ex me mihi deeſt
vſurpo mihi ex viſceribus dn̄i:
qm̄ miſericordia affluunt: nec
deſunt foramina ꝑ q̄ effluant.
℟. Cerno vnicum p̄ris crucem ſibi
baiulantem: cerno ceſum ⁊ ↄſputū
dn̄z maieſtatis: Cerno inq̄z auctorē
vite ⁊ glorie ↄfixū clauis percuſſū
lancea opprobrijs ſaturatū: Et tādē
dilectā animā ponentē ꝓ amicis.
℣. Vulnerata charitate ego ſū: ⁊ idē
fulcite me floribus: ſtipate me ma
lis: q̄ amore lāgueo. Cerno inquā
auctorē. Gl̄ia. Et tādem. ¶ In. ij.
noc. an̄. Extendit brachia ſua ſu

:uator in cruce paratus i amplexus
pctorꝝ:inter brachia ſaluatoris viue
re ⁊ mori cupio:quia ibi ſecurus ꝯ
cātabo:exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti
me. ps. Exaltabo te dn̄e. Añ.
Nihil eſt tā efficax ad curandū con
ſcientie vulnera nec ad purganduz
mentis aciem:q̄ꝫ chriſti vulnerū ſe
dula meditatio ps. Quemadmo
dū. Añ. En in manib⁹ tuis deſcri
pſiſti nos dn̄e ieſu:vt ſit ſemper me
moria nr̄i apud te:ſi tn̄ memoria tui
fuerit apud nos. ps. Voce mea.
℣. Vulnerat⁹ eſt ieſus pp iniquita
tes nr̄as. ℟. Et attritus eſt propter
ſcelera noſtra. Lectio iiij.

Foderunt manus meas ⁊
pedes meos latuſq̄ꝫ lancea fora
uerūt ⁊ per has rimas licet mi
hi ſuggere mel de petra oleūq̄ꝫ
de ſaxo duriſſimo: ideſt guſtare
⁊ videre qm̄ ſuauis eſt dn̄s. Co
gitabat cogitatōes pacis ⁊ ego
neſciebam. Quis enim cogno
uit ſenſum dn̄i:aut quis cōſilia
rius eius fuit? At clauus reſe
rans clauus penetrās factus eſt
mihi:vt videā voluntatem dn̄i.
Quid ni videā per foramē? Cla
mat clauus:clamat vuln⁹ q̄ꝫ ve
re deus ſit in xp̄o mūdū recon
cilians ſibi. Ferrū pertrāſijt aiaꝫ
eius:⁊ appropinquauit cor illi
us:vt non iā nō ſciat cōpati in
firmitatibus nr̄is. ℟. Dn̄e ſancte
pater reſpice de ſanctuario tuo ⁊ de
excelſo celorꝝ habitaculo:⁊ intuere
hāc ſacratiſſimā hoſtiā quā tibi of
fert magn⁹ pōtifex nr̄ ieſus ꝓ ꝑcca
tis fratrū ſuorꝝ:Et eſto placabilis ſu
per multitudine malitie noſtre. ℣.
Vulnerat⁹ eſt enim pp iniqtates no
ſtras:attritus eſt pp ſcelera nr̄a:⁊ fa
ctus eſt in holocauſtum ſuauiſſimi
odoris in cōſpectu tuo. Eſto igitur.

Patet arcanum Lcō.v.
cordis ꝑ foramina corpo
ris:patet illud magnū pietatis
ſacrm̄:patent viſcera miſericor
die dei nr̄i in quib⁹ viſitauit nos
oriens ex alto. Quid ni viſcera
per vulnera pateāt? In quo.n.
clarius q̄ꝫ in vulneribus tuis
eluxiſſet q̄ꝫ tu dn̄e ſuauis ⁊ mi
tis es:⁊ multe mie? Maiorem
enim miſeratione nemo habet:
q̄ꝫ vt aiaꝫ ſuā ponat quis ꝓ ad
dictis ⁊ dānatis. Meū ꝓinde
meritū miſeratio dn̄i. Non pla
ne ſum meriti inops:q̄ꝫdiu ille
miſerationū non fuerit. Quod
ſi miſericordie dn̄i multe: mul
tis ego nihilomin⁹ meritis ſuꝫ.
Quid eni ſi multorꝫ mihi ſiꝫ cō
ſci⁹ delictorꝫ? Nēpe vbi abūdaue
rūt delicta:ſupabūdauit ⁊ gr̄a.
℟. Ecce dn̄m ieſum nudū ⁊ verberi
bus laceratū i medio latronū cru
ci ignominioſe ferreis clauis affi
xum:aceto in cruce potatum ⁊ poſt
morte lācea i latere vulneratū:Co
pioſq̄ꝫ ſanguinis riuos ex qnq̄ꝫ vul

ꝯneribus manuū pedū: ⁊ lateris effū
dērē. ℣. Fletus deducite oculi mei
⁊ liqueſce aīa mea igne cōpaſſionis
ſup amabilē ſaluatorē tuū. Copio.
E ſi miſericordie ℞. vij.
Dei ab eterno vſq₃ in eter
nū: ego quoq₃ mīas dn̄i in eter
nū cantabo. Nunquid iuſtitias
meas? Dn̄e memorabor iuſtitie
tue ſolius. Ipſa eſt eniʒ ⁊ mea.
Nempe factus es mihi tu iuſti
tia adeo. Nunquid mihi veren-
dū: ne nō vna ambobus ſuffici
at? Nō eſt palliū breue: qd̄ ſm̄
ꝓphetā non poſſit opire duos:
iuſtitia tua iuſtitia in eternum.
Quid lōgius eternitate? Et te
pariter ⁊ me opiet larga ⁊ eter
na iuſtitia. Et in me ingt operit
multitudinē pctōꝝ: i te aūt dn̄e
qd niſi pietatis theſauros: ⁊ di
uitias bonitatis? ℟. Homo vide
qd ꝓ te patior: ⁊ q̄ nō eſt dolor ſilis
illi quo ꝓ te crucior: ad te clamo q
ꝓ te morior: vide plagas qb⁹ afficior:
⁊ clauos quib⁹ ꝯfodior: ⁊ cū ſit dolor
tātus exterior grauior ē tn̄ plāctus
interior: Cū te tā ingratū aſpicio. ℣.
Nōne ſatis vulnerat⁹ ſuʒ pp̄ te? nun
qd nō ꝓ iniqtate tua afflictus ſuʒ?
cur addis afflictiōēʒ afflicto? Cū te
Glia. Cū te. ¶ In. iij. noc. aīi. Ui-
ſcera dn̄i nr̄i miſericordia affluunt
nec deſunt foramina ꝑ q̄ effluāt: ⁊ ꝑ
hec licet nobis ſuggere mel d̄ petra:
ſlleſt guſtare ⁊ videre qm̄ ſuauis eſt
dn̄s. ps. Exultate deo. Aīa. In 19
nullo clarius q̄ʒ in vulnerib⁹ tuis
elucet qm̄ tu dn̄e ieſu ſuauis ⁊ mi-
tis es: ⁊ multe mīe oīb⁹ iuocātib⁹ te.
ps. Inclina dn̄e. Aīi. Clamat 30
clau⁹ clamat vuln⁹ ꝙ vere ſit de⁹ in
xp̄o mūdū reconciliās ſibi ferrū ꝑ-
trāſijt aiaʒ ei⁹ ⁊ appropiquat cor il
lius: vt iā ſciat cōpati īfirmitatibus
nr̄is. ℣. Dn̄e de⁹ ſaluť. ℣. Aſpiciēt 31
ād quē ꝯfixerūt: ⁊ planget eū. ℟. Et do
lebūnt ſuper eū dolore primogeniti.
Hec i foramib⁹ petre ℞. viij.
repoſite ſunt. Quam mā-
gna multitudo dulcedinis tue:
in illis operte qd̄ē: ſʒ in his qui
pereūt. Ut qd eni ſcm̄ deť cani-
bus: vel margarite porcis? No-
bis aūt reuelauit deus ꝑ ſpūm
ſuū: ⁊ aptis foraminibus intro
duxit in ſcā. Quanta in his fo-
raminibus multitudo dulcedī-
nis: plenitudo grē: ꝑfectio vir-
tutū. Ibo mihi ad illa ſic refer
ta cellaria: atq₃ ad monitionem
ꝓphete relinquam ciuitates ⁊
habitabo in petra. Ero q̄ſi colū
ba nidificās i ſūmo ore forami
nis: vt cū moyſe poſit⁹ i forami-
ne petre trāſeunte dn̄o merear
ſaltim poſteriora ei⁹ proſpicere.
℟. Reſpice dn̄e in faciē xp̄i tui q ti
bi vſq₃ ad mortē obediēs factus eſt:
nec recedāt ab oclis tuis cicatrices
ei⁹ i ppetuū: Ut memineris q̄ʒtā ab eo
ꝓ pctis nr̄is ſatiſfactioneʒ recepis-

℣. Utinam dñe appenderes in ſtatera peccata quibus iram meruimus et calamitatem quaꝫ pro nobis paſſus eſt innocens filius tuus. Ut me.

Auguſtinus i libro meditationum. Cap. vij. Lectio octaua.

Sed iam domine ieſu dulciſſime: quid commiſiſti vt ſic iudicareris? Quod ſcelus tuū: que noxa tua: que cauſa mortis: que occaſio tue damnationis? Ego enim ſum tui plaga doloris: tue culpa occiſionis: ego tue mortis meritum: tue vindicte flagitium: ego tue paſſionis liuor: tui cruciatus labor. O mirabilis cenſure et ineffabilis myſterij diſpoſitio. Peccat iniquus: et punitur iuſtus. Derelinquit reus: et vapulat innocens. Offendit impius: et damnatur pius. Quod meret malus patitur bonus: quod perpetrat ſeruus exſoluit dominus: quod committit homo ſuſtinet deus. Quo nate dei: quo tua deſcendit humilitas? Quo tua flagrauit charitas? Quo proceſſit pietas? Quo creuit benignitas? Quo tuus attigit amor? Quo peruenit compaſſio? ℟. Aſpice mitiſſime deus dilecte ſobolis humanitatem: et miſerere ſuper infirmi plaſmatis debilitatem. Candet nudatum pectus: rubet cruētū latus: tenſa arēt viſcera: decora languēt lumina: regia pallēt ora: procera rigēt brachia: crura pendēt marmorea: rigat terebratos pedes ſanguis vnda. ℣. Specta glorioſe genitor gratiſſime prolis apta vulnera: et relaxa conditi hominis miſeriā. Cādet. Lectio ix.

Ego enim iniq̄ egi: tu pena mulctaris. Ego facinus admiſit: tu vltiōe plecteris. Ego crimen edidi: tu torture ſubijceris. Ego ſuperbiui: tu humiliaris. Ego tumui: tu attenuaris. Rogo ergo te per illa ſalutifera vulnera tua que paſſus es in cruce pro ſalute noſtra et quibus emanauit ille precioſus ſanguis quo ſumus redempti: vulnera animam meam peccatricem pro qua etiam mori dignatus es: vulnera eam igneo et potentiſſimo telo tue nimie charitatis. Viuus eſt enim ſermo dei et efficax: et penetrabilior omni gladio ancipiti. Confige cor meum iaculo tui amoris: vt dicat tibi anima mea charitate vulnerata ſum: ita vt ex ipſo vulnere amoris tui vberrime fluant lachryme die ac nocte. ℟. Caput ieſu angelicis tremebundum aſpectibus denſitate ſpinarū pūgitur: facies pulchra pre filijs hominum ſputis iudeorū fedatur: oculi lucidiores ſole caligātur in morte: aures que audiunt angelicos cātus audiunt peccatorū inſultus: Et os quod docet angelos felle et ace-

to potatur. ℣. Pedes ſancti quorũ ſcabellũ adoratur cruci clauo affiguntur: manus que formauerũt celos ſunt in cruce extente ⁊ clauis affixe: latus lãcea perforatur. Et ce. Gloria. Et ce. ℣. Unus militũ lancea latus ieſu aperuit. ℟. Et continuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. ¶ In lau. añ. Uulnera ieſu chriſti plena ſunt pietate: plena dulcedine ⁊ charitate: foderunt enĩ manus eius ⁊ pedes eius: ⁊ latus lancea perforauerunt. Añ. Per hec vulnera licet nobis guſtare ꝙ̃ ſuauis eſt dominus deus noſter: quia in eternum miſericordia eius: ⁊ vſ in generationem ⁊ generationem veritas eius. Añ. Fremuit mũdus: premit corpus: inſidiatur diabolus: non cado: firmatus enim ſum in vulneribus ſaluatoris. Añ. Pendente in patibulo creatorẽ vniuerſa creatura ↄgemuit. ⁊ crucis clauos oĩa ſimul elemẽta ſenſerunt. Añ. Claui ⁊ lancea clamant nobis ꝙ vere reconciliati ſumus chriſto: longinus aperuit nobis latus Chriſti lancea: ⁊ nos intrauimus illic ⁊ quieſcim⁹ ſecuri. Capitulũ. In diebus illis, vt ſupra in p̃mis vẽ. Hymnus.

Pendens in cruce cõditor ⁊ rerũ ſator omniũ: mox in ſarchophago ſitus ſeruat ſtigmata corpore. Hec nudans latus ⁊ manus ambos ac pariter pedes monſtrat: diſcipulo thome: ad vitã remeans ieſus. Scandens dein ſydera: ⁊ coram patre vulnera oſtẽdens p̃cibus ſuis mundi crimina ſuſtulit. O ꝙ̃ feruida charitas o ꝙ̃ verus amor ieſu: qui nos eripuit ſua ex hoſtis manibus nece. Heu ꝙ̃ ferreus eſt homo: qui nõ vritur igneo zelo regis olympij: nec lumen fidei capit. Hac quiſque calet acriter flamma ſautius inclyta: ſemꝑ quina colat ieſu toto ſtigmata pectore. Laus ⁊ gloria ſit pr̃i ⁊ nato ſibi compari: ſancto ſpiritui ſimul cunctis fulgida ſeculis. Amen. ℣. Circũdedit me lanceis ſuis: ⁊ cõuulnerauit me. ℟. Conſcidit me vulnere ſuꝑ vulnus: ⁊ irruit in me. Ad benedictus añ. In vulneribus ſaluatoris tuta ⁊ firma requies eſt infirmis ⁊ peccatoribus: ſecuri ibi habitamus: q᷑ patent nobis per vulnera viſcera miſericordie dei noſtri: in q̃bus viſitauit nos oriens ex alto. Oĩo vt ſ. ¶ Ad horas diei añ. laudem. ¶ Ad primam. ℟. Jeſu chriſte. ℣. Qui vulneratus es ꝓpter iniq̃tates noſtras. ¶ Ad. iij. capitulum. In diebus illis configet. ℟. Foderũt manus meas ⁊ pedes meos: Alleluia alleluia. ℣. Et dinumerauerũt omnia oſſa mea. Alleluia. Gloria. ℣. Uulneratus eſt ieſus propter iniq̃tates nr̃as. ℟. Et attritus eſt ꝓpter

ſcelera noſtra. ¶ Ad. vj. caplm
zacha. E Effundā ſup domū dauid
ca. 13. τ ſup habitantes hierl'm
ſpiritū grē precū τ miſeratióis: τ
aſpicient ad me quē cōfixerunt.
℟. Uulneratus eſt ieſus ṗp iniqta
tes nr̄as. Alla alla. ℣. Et attritus ē
ṗpter ſcelera noſtra. Alla. Gloria. ℣.
Aſpicient quē ꝯfixerūt: τ plangēt euz.
℟. Et dolebunt ſuper euz dolore pri
mogeniti. ¶ Ad nonā. caplm.
zacha. I In illa die erit fons patēs
ca. 13. domui dauid τ habitātibꝰ
hierlz: in ablutione pcōꝛis. ℟.
Aſpicient quē cōfixerunt τ plangent
euz: Alla alla. ℣. Et dolebunt ſuper
eū dolore primogeniti. Alla. Glia. ℣.
Circūdedit me lāceis ſuis: τ cōuul
nerauit me. ℟ Cōſcidit me vulnere
ſup vulnus τ irruit ī me. Ad veſ.
41 ſup ps̄ aū. Uulnera. ps̄. Credi
46 di. ps̄. Ad te leuaui. ps̄. In cō
47 uertēdo. ps̄. De profundis. ps̄
47 Eripe me. Cap. hym. ℣. ut in
49 primis veſp. Ad magnificat aū. Se
curū habemus acceſſuz ad deū vbi
habes filiū añ patrē: ante filiuz ma
trē: filius oſtēdit pr̄i latus τ vulne
ra: mater oſtēdit filio pectꝰ τ vbera:
nec pt̄ hꝛi repulſa: vbi tot occurrūt
charitatis inſignia alla. Oro vt s̄.
¶ Ad cōpletoriū aū. ſup ps̄. τ
ad nūc dimittis ſicut i primo cō
plet. ¶ In feſto lācee dn̄i ieſu
chri qḋ agit in pima fer. vi. poſt
oct. paſch: Ad veſp. ſup ps̄. aū.

In ſplendoꝛe fulgurantis haſte ſue
deꝰ τ homo regnauit a ligno τ i vir
tute clauoꝝ ſuoꝝ regna demonū cō
trita ſunt all. ps̄. Laudate pue.
cum ceteris. Capitulum.
S Umet dn̄s ſcutum inexpu
gnabile eqtatē: acuet aūt diram
irā in lanceā τ pugnabit ꝓ illo
oꝛbis terraruz ꝯtra inſenſatos:
℟. Uidete gloſa. iii. Hymnus.
P Ange lingua glōſe lācee
ꝑcontū: ꝑ quā nob̄ copio
ſe ſacrū fluit lauacꝝ: paſſo xp̄o
doloꝛoſe ꝓ ſalute gētiū. Haſta
nitet margaritis nimis coru
ſcātibus: mucro gēmis infinitis
ſanguine vernātibꝰ: muniamur
armis iſtis celſis exclamātibus.
Dulcis haſta latꝰ dei te reple
uit ſanguine: dulcis mucro per
coꝛ dei voluit in flumine: ſic ſal
uantur oēs rei tāto dei munere.
Armat haſta viatoꝛes ne frāgā
tur tedio: mucro lauat pctóꝛes
in fluētu fluuio: roboꝛāt bellato
res ne ruant in ꝑlio. Impatoꝛ
ſplēdoꝛ pr̄is cū clauis τ lācea:
mūdū purgat a pctis ꝓ ſua cle
mētia: ſalua tāte pietatis infini
ta grā. Glia τ honoꝛ deo in pa
ſchali gaudio: laus eterna ſit ꝓ
eo qḋ geſſit in filio: fixa ſit i coꝛ
de meo crux cū ſuo dn̄o. Amē.
℣. Unꝰ militū lācea latꝰ ieſu apuit
all. ℟ Et cōtinuo exiuit ſanguis τ
aqua all. Ad magt aū. Gaude pia

plebs iuſtorum Chriſto regeneratō rū tantis de muneribꝰ:nā remedia ſalutis tibi ōduxit rex ṽtutū ſuis ō vulneribus:clauos lanceā ⁊ crucem hec ſacra magnalia:ergo chr̄m vite ducē extolle per omnia all'a. Oro.

Deus qui pro ſalute mundi de corde filij tui aquā ⁊ ſanguinem per lanceā militis emanare feciſti: vt ab operibus mortuis noſtras conſcientias emundares:q̄s:vt qui eiuſdem ſacrā lanceā hodie veneramur:de pctis oībꝰ veniā ɔſequi mereamur. Per eundem dominum noſtrum. ℭ Ad matu. inuita. Celeſtis regis lanceam venite adoremꝰ:Et p tali r̄medio xp̄o iubilemꝰ all'. ps Venite. Hym.

Paſchali iubilo cūcta ſint gaudio ⁊ cū preconio noua ſolēnia i hoc tripudio ſint i memoria crux claui ⁊ lancea.

Crux apud inferos ſpoliat tartara: crux apud ſuperos ſacris dat p̄mia:⁊ ſup angelos tranſmittit dn̄m gaudēt regna celeſtia. Clauꝰ dn̄ ɔfigit in dei manibus ⁊ dn̄ ɔfigit in ſacris pedibus:corpus ſic fragil' q̄ p hominibꝰ magna fundunt flumina.

Lancea ſeuiens in dei corpore ⁊ inde p̄ferēs aquā cū ſanguine cūctos ſanctificat tā ſctō flumine oēs ad aquas currite.

Te ſumma deitas ṽgo magnificat:celum cum angelis laudibus intonat: miranda genitrix his te glorificat in ſempiterna ſecula. Amē. In primo nocturn. an̄. Principes ⁊ populi in vnum conuenere:⁊ chriſtum innocentē lā
cea tranſfixere alleluia. ps Quare 1
fre. An̄ Jeſus noſtra ſpes ſuauis matris ab vberibus:eſt p nobis foſſus latere palmis atq; pedibus all'a.
ps Deus deus meus reſpice. 7
An̄a. Exaltatus crucis ligno dux chriſtus occubuit: lanceatus a ma ligno hoſte nos eripuit alleluia. ps
Domine deus ſalutis. ℣. Unus 31
militum. vt ſupra in veſperis.

Secundum ioannem. Jo.ca. 19

In illo tempore: Cum veniſſent milites ad ieſum ⁊ vidiſſent eū iam mortuum non fregerunt eius crura:ſ; vnꝰ militū lancea latus ieſu aperuit:

ꝛ ꝯtinuo exiuit ſanguinis ꝛ aq̄. Et rel'. Omel'. bti aug. ep̄i. l. i.

Vigilanti aio euangeliſta vſus ē vt nō diceret lat' eius ꝑcuſſit aut vulnerauit aut qd aliō: ſʒ apuit vt illic quodā mō vite oſtiū pāderet vn̄ ſacra manarūt: ſine qb' ad vitā q̄ ē vita eſt nō intraf. ℟. Vibrās mi les lanceā acutiſſimā apuit tēpluʒ ſcm̄ glie dei. In quo habitat plenitu do diuinitatis ꝛ ego neſciebā all'a: ℣. Ibi abſcōdita ē fortitudo ei': añ faciē eius ibit mors. In quo. L. ij.

Hoc prenūciabat q noe i latere arche oſtium face re iuſſus eſt: quo intrarent ani malia que non erāt peritura di luuio qbus prefigurabaf eccle ſia. Propter qō hec prima mu lier facta eſt de latere viri dor miētis: ꝛ appellata eſt vita ma terq3 viuoꝝ. Magnum quippe ſignificat bonum: quando ma gnum: fuit preuaricationis ma lum. ℟. Ubi eſt haſta regis ꝛ po tus fellis fixa eſt intus i corde ſuo. Uiuit dn̄s filij mortis vos eſtis qui interfeciſtis dn̄m noſtruʒ regē all'a. ℣. Uidi multitudinē angeloꝝ vo lantiū per mediuʒ celi voce magna clamātiū ꝛ dicentiū. Ui. Lc̄o iij.

In habitu iacētis ꝛ dormiē tis ſecundus adaʒ inclina to capite in cruce dormiuit: vt inde ei formaretur coniux que de latere dormientis effluxit. O mors vnde mortui reuiuiſcūt. Quid iſto ſanguine mundius? Quid iſto vulnere ſalubrius? Facta ſunt enim hec inquit vt ſcriptura impleretur. Os enim non cōminuetis ex eo: Et iterū alia ſcriptura dicit. Viderūt in quem transfixerunt. ℟. Videte glorioſa loca clauoꝝ ꝛ latus meū lancea perforatuʒ pro ſalute mūdi. Palpate igif ꝛ videte quia ego ipſe ſum. Alleluia. ℣. Uere lāguores ve ſtros ego tuli: ꝛ dolores veſtros ego portaui. Palpate. Gloria. All'a. ℣. Di cite in nationibus alleluia. ¶ In laudib' añā. Haſta militaris chri ſtum cruentauit: cum in crucis ar bore dn̄s regnauit all'a. Añ. Hāc tre mendām lanceā omnes adoremus: ꝛ in ei' laudibus ſemp iubilemus alleluia. Añ. Alme deus tranſfixe lancea miſerere nobis pro tua cle mentia all'a. Añ. Tres clauos cuʒ lancea ſole clariores: michael tunc afferet cōtra peccatores. all'a. Añ. Sempiterna gaudia chriſtus tūc do nauit: cū clauis ꝛ lācea mortē ſupa uit. all'. Cap. Armabit. Hymn.

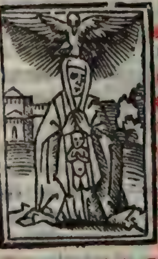
Verbū ſupernū prodiens ſaluare qō pierat clauis cruce ſe muniens ipleuit ad qō venerat. O glioſa lancea timor ꝛ tremor demonū regna pādis ſyderea p xp̄i dei meritum. De clauoꝝ ſtigmatib' emanat mun-

dī ꝑtiū: pre cūctis aromatibus fragrat odorem celicū. I n corde chriſti mergitur mucro ſole ſplēdidior: fons viu⁹ tūc exoritur omni dulcore dulcior. I n ſole frangit fialam furoris iracūdie: dū miles figit lāceam in corde regis glie. O ueſum⁹ auctor. F lia tibi dn̄e q ſurrexiſti. ℣. Circūdedit me lanceis ⁊ vulnerauit me alla. ℟. Cōcidit me vl̄nere ſuper vulnus ⁊ irruit in me alla. Ad bn̄ añ. O felix ⁊ omni laude digna lancea ſaluatoris que pertrāſiens latus eius opera demonū trāſfodiens ⁊ deuaſtans affixit ea patibulo in eternum alla. Oio vt ſup. C Ad bo. dici añ. laudus. Ad primam. ℟. Ieſu chriſte. ℣. Qui in cruce pedes lancea trāſfixus fuiſti. C Ad. iij. cap. Armabit. ℟ Unus militu lācea latus ieſu aperuit alleluia alla. ℣. Et ɔtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Alleluia. Gloria. Unus. ℣. Chriſtum quē tu percuſſiſti perſecuti ſunt alla. ℣. Et ſuper dolorem vulnerum eius addiderunt alla. C Ad. vj. cap.

A Rmabit creaturā ad vltionē inimicorum: ⁊ induet ꝑ thorace iuſtitiā: ⁊ accipiet pro galea iudicium certū. ℟. Chriſtum quē tu ꝑcuſſiſti perſecuti ſunt alla alla. ℣ Et ſuper dolorem vulnerū eius addiderūt. Alleluia. Gloria. ℣. Uulneratus eſt ieſus ꝑpter iniquitates noſtras alleluia. ℟. Et attritus eſt ꝑpter ſcelera noſtra alla.

C Ad nonā capitulum.

A Ccipite armaturā dei vt Ephe.
poſſitis reſiſtere in die malo ⁊ i ca. 6.
omnibus perfecti ſtare. ℟. Uulneratus ē ieſus ꝑpter iniqtates noſtras alla alla. ℣. Et attritus eſt ꝑpter ſcelera nr̄a. All. Gloria. ℣. Circūdedit me lāceis ⁊ vulnerauit me alla. ℟. Concidit me vulnere ſuper vulnus ⁊ irruit in me all. C Ad veſperas añ. Haſta militaris. ps.
Dixit dn̄s. Cōfitebor. Beatus 40
vir. Laudate pueri. Laudate 41
dn̄m omnes gentes. Capitulū 41
Hym. ℣. vt in primis veſperis. Ad mḡt añ. Collaudem⁹ xpi clementiā qui propter glorioſam eius lanceā dat eccleſie de inimicis victoriam: ⁊ in celo vitā ⁊ coronā ꝑ

petuam. alla. Oio vt ſ.

C In feſto ſanctificationis beatiſſime virginis marie officium ex dictis ſanctorum patrum compilatum incipit. Ad veſperas ſuper pſal. añ. H ec eſt regina mundi diuinis angeliciſq̄ preconijs predicata ⁊ laudata: a patriar

chis figuris ꝛ enigmatibus ꝑſigna
ta: a prophetis autem prenunciata:
ꝛ a ſpiritu ſancto ab originali pec-
41 cato ſctificata. ℟. Laudate pue.
ezeꝛ ca. 43 Cum ceteris. Capitulum.
Ecce glia dei iſrael ingre-
diebatur per viã orientalem: ꝛ
vox erat ei quaſi vox aquarũ
multarum: ꝛ terra ſplendebat a
maieſtate eius. ℟. Glorioſe. ℣.
ſupra i loco p prio. Hymnus. O patris magni. ℣.
Ora pro nobis. Ad mgt aã. Bea
tiſſime virginis marie ortum talis
merito pcedere debebat ſanctificatio:
vt a peccato originali mũdata eẽt
plena gratia: que celis daret gloriã
terris deum pacemq̃ refunderet: gẽ
tibus fidem: vitijs fineẽ: vite ordinẽ:
ꝛ moribus diſciplinam. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus q hãc ſacratiſſimã diem beatiſſime vginis marie ſanctificatione mirabiliter illuſtras: cõcede ppitius: vt ſicut eam adhuc in materno vtero exiſtentẽ ab originalis pcti macula emũdaſti: ac tue gratie copioſiſſima infuſione ne deinceps peccaret miſericorditer ꝑſeruaſti: ita nobis eius ſanctificationi cõgaudentibus cũctorum veniam tribue peccatoꝝ: ꝛ ipſa pro nobis intercedente ad celeſtia regna nos peruenire concede. per dñm.

¶ Ad cõpleto. ſuper pſal. añ.
Uirgo maria. Ad nũc dimit. añ.
Corde. ¶ Ad matutinũ inuita.
Sanctificationẽ virginis marie ho-
die recolimus. Jeſus eius filius ſit
nobis ppitius. ps. Uenite. Hym.
Mater eterni. ¶ In j. noct. 207
añ. Hanc ſtellam preclariſſimam
adeo fundatam ſpũs ſanctus hodie
ſanctificauit. ps. Dñe dñs. Añ. 2
Animam marie culpa originali pri
us maculatam: deus ſanctificando
ſibi tabernaculũ poſuit. ps. Celi. 6
Añ. Maria a dño benedictionẽ
accepit: cum eam miſericorditer a
peccato originali purificauit. ps.
Domini eſt terra. ℣. Sancta dei. 8
¶ Lectiones ſicut in alio offi 208
cio. ℟. j. Hodie maria virgo glorio-
ſa ſanctificatione ſuſcepta a ſpiritu
ſancto adeo donis diuinis eſt preuẽ
ta: vt deinceps ab omni actuali pec
cato immunis ſit reddita. ℣. Ma-
gnus dñs gficit mirabilia ſolus:
mariã copioſo hodie decorauit pri-
uilegio. Ut deinceps. ℟. ij. Talis
fuit diuĩ a primis ducta genitori-
bus cauſa mortalium: vt peccato
originali trãſeunte per poſteros nul
lus penam damnationis euaderet
niſi verbum caro fieret: Et pecca-

ri contagium non haberet. ℣. Ab
hac contagione maria virgo in vte
ro materno fuit mundata: vt digna
eſſet que filium paterne glorie ima-
culatū pareret. Et peti ℟. iij. O ad-
mirandam diuine pietatis clemen-
tiam que ita lapſibus humanis ſuc
currit: vt non dedignata fuerit pro
ſeruis redimēdis equalem ſibi filiū
deum verū ad terras deſtinare. Ut
carne humana aſſūpta credentes in
ſe populos ad eternam vitam perdu
ceret. ℣. Filius dei matrē de qua
naſceretur creauit: ⁊ eā ante natiui
tatem eius a peccato originali mū
dauit: atq; ſua grā copioſiſſime ſan
ctificauit. Ut carne. Glia. Ut. ¶ In
ij. noc. aij. Speciē marie rex glorie
concupiſcens hodie a peccato origi-
nali ipſam emundauit. ps. Eru-
16 ctauit. Aij. Altiſſimus dominus
virginem mariam ſanctificans: in
ipſius animam ſibi tabernaculum
ꝯſtituit. ps. Deus noſter. Aij.
16 Ex quo ſpiritus virginem fecunda-
uit nulla mentē ipſius peccati ma
cula fedauit. ps. Fundamenta.
31 ℣ Poſt partum. ℟. iiij. Spiritꝰ
ſanctus in virginē venit cū in vte
ro matris animā eius ab originali
peccato mundauit ſed poſtea ſupue
nit in eam vt carnē eiꝰ a fomite pec
cati mundaret: Quatenus eſſet ſine
ruga prorſus ⁊ macula. ℣. O ſacra
tiſſimam virginē ⁊ omni laude di
gniſſimā que copioſo munere diui
ne gratie adhuc nō nata ſanctifica-
ri ꝓmeruit. Quatenus. ℟. v. Quia
primi hōis vniuerſa poſterius vno
ſimꝰ vulnere ſauciata corruerat: nec
vlla ſanctorum merita conditionē
poterant illate mortis euincere: ve-
nit e celo ſingularis medicus: Qui
noſtram naturā ſine contagione p̄-
uaricationis aſſumpſit. ℣. Nulla-
tenus ab hac gñalitate v̄go maria
eſt excludenda: ne dū matris excellē
tia ampliatur filij gloria minuat.
Qui. ℟. vj. Quāuis multe mulie-
res ſancte fuerint quia tamen nul-
la extitit: que prolem non inquina
tam peccato genuerit: Ideoq; ſingu
lariter beate marie virgini dictum
eſt bñdicta tu iter mulieres ⁊ bñdi-
ctus fructus vētris tui. ℣. Maria
namq; prius in matris vtero a ſpū
ſcō mūdata ſola filiū bñdictū hoc ē
ſine peccō ꝯcepit. Ideoq; glia. Ideoq;.
¶ In iij. noctur. añ. Admirabi
lem magnificentiā domini dei nři
in beatiſſime virginis marie ſancti
ficatione decantet iubilans vniuer
ſa terra. ps. Cātate. i. añ. Nu- 34
bes ⁊ caligo peccati originalis aiā
beate marie circūdantes hodie igne
ſpūs ſancti adueniente fugate ſūt: ⁊
regnantis dei in ea ſedes poſita eſt.
ps. Dñs regnauit exultet. Añ. 34
Magna hodie letitia aīa v̄ginis ma
rie iubilauit: dum eam dñs a pecca
to veteris patrum preuaricationis
emundās copioſiſſime ſanctificauit

ps. Cantate. ij. ℣. Specioſa. ℟. vij. Licet chriſti conceptio munda ſit et abſq carnalis delectatiōis peccato: virgo tamen ipſa vnde aſſumptus eſt in iniquitatibus concepta eſt: Et in peccatis concepit eam mater eius. ℣. Et ſi beatiſſima maria adueniēte ſpiritus ſancti gratia in vtero matris poſt animationem fuerit pleniſſime ſanctificata: peccati tamen originalis prius maculam cōtraxit. Et in peccatis. ℟. viij. Animam glorioſe virginis marie olim opifex rerum creauit: quam conſequenter peccato originali maculatam ab ipſa labe purgauit: et amictu munditie decorauit: Ac in ſanctitatis puritate confirmauit. ℣. O felix puella que concepta in peccato purificatur ab omni peccato: et concepit dei filium ſine peccato: qui eam gratia ſua repleuit. Ac in ſanctitatis. ℟. ix. Glorioſe huius diei ſolennitatem deuoto celebremus affectu qua btā dei genitrix maria virgo perpetua a domino meruit ſanctificari: et ipſius priuilegia celeberrima rememoremur: honoremus autem in ea carnis integritatem: vite ſanctitatem: virginis fecunditatem: prolem diuinam: et ipſam ſuper angelos deniq exaltatam. ℣. Virgo regia falſo nō eget honore veris honorum titulis cumulata: vt conceptum ſuū feſtis laudibus celebremus. Honoremus. Gloria patri. Honoremus.

℣. Fluminis impetus letificat ciuitatem dei. ℟. Sanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus. ¶ In laudi. aā. Sanctificatio beate marie virginis glorioſe fuiſſe in eius materno vtero celebratam: oracula diuina per ſanctorum ora prolata nos certiſſime docuerūt. Aā. Sanctificatio ē hodie beate virginis dei genitricis marie: cuius vita inclyta tanq̄ in imagine eſt nobis deſcripta. Aā. Virgo erat corpore et mēte: corde humilis: verbo grauior animo prudens: loquendi parcior deniq in ea omnes virtutes inuenimus ſi diligenter attendimus. Aña. Talibus beata virgo maria virtutum gemmis ornata mentiſq ac corporis decore prefulgida celi ciuium in ſe prouocauit aſpectum: ita vt regis animum in ſui concupiſcentiam inclinaret. Aā. Cum iocunditate ſanctificationem ſancte marie celebremus: que deo per humilitatem: angelis per virginitatem: hominibus per fecunditatē gratiſſima fuit. Capitulū. Ecce gloria. Hymnus. Virgo precelſi. ℣. Elegit. Ad benedictus antiph. Benedicta eſt maria virgo inter omnes mulieres: vere benedicta que fuit maior celo: terra fortior: orbe latior: deum nanq quem mundus non capit ſola cepit. portauit eum q portat orbem: ſuū genuit genitorē: ſuum nutrit et omnium viuentium nutritorem

nutritor. ¶ Ad. iij. caplm. Ecce gloria. ℟. Sctā dei. ℣. Post partum. ¶ Ad. vi. capitulum.

Exo. vltio ca. Postq̄ oia perfecta sunt: operuit nubes tabernaculum testimonij: ⁊ gloria domini impleuit illud. ℟. Post partum. ℣. Speciosa. ¶ Ad. ix. caplm.

3. Re. cap. 9. Sanctificaui domū hanc vt ponerem nomen meū ibi in sempiternū: ⁊ erunt oculi mei ⁊ cor meū ibi cunctis diebus: dicit domin⁹ omnipotens. ℟. Speciosa. ℣. Elegit. ¶ Ad vesperas antiphona. Sanctificatio. Capitulum hymnus. ℣. vt in primis vespe. Ad magt aña. Magnificat merito anima marie dominum: quam magnifice prius magnificauit altissimus: cum ad ſuam imaginem creatam ⁊ post in adam per peccatum originale deformatam mirabiliter: gloriosissime: ac magnificentissime sanctificauit alleluia.

¶ Sancte anne matris beatissime virginis marie ad vespas super psal. aña. Felix anna cella mundicie: lumen mūdi vena clemētie: spes salutis porta leticie nos di-
41 uine cōmenda gratie. ps. Lauda te pueri. cum ceteris. Caplm.

Puer. ca. 31. Mulierem fortē quis inueniet? procul ⁊ de vltimis finibus pretium eius: confidit in ea cor viri sui ⁊ spolijs non indigebit. ℟. O q̄ digne.

Felix anna pie vs. Hym. aliis digna laude fideliū: mundum repleuit gaudijs per sacrum puerperium. Ex qua de carnis progenie mariam nobis protulit: que suo reddit germine quod eua tristis abstulit.

O vas celestis gr̄e mater regine virginum per te precamur anxie remissionem criminum.

Memento mater inclyta q̄ potens es per filiam: ⁊ nobis prece solita procura dei gratiam.

Tuisq; donet precibus dator bonorum omnium: vt gaudijs celestibus fruamur post exiliū.

Patri natoq; gloria detur cum sancto spiritu qui per anne suffragia conseruet nos in exitu. Amen. ℣. Ora pro nobis. Ad magt aña. Hec est radix anna pia virgo florens est maria xp̄s flos est inclytus: digna radix ē honore cui⁹ virga tali flore fecūdat celit⁹. Oro.

Deus qui beatam annā genitricis tue matrē ad celestis vite gaudia extulisti: fac nos q̄s gloriosis eius meritis ad eternam pertingere beatitudinem: ex cuius salutari puerperio pro salute mundi humanā naturā assumere dignatus es. Qui vi. Ad matutinum inuita. Ad sancte matris anne memoriam. Omnes christo canamus gloriam. ps. Venite. Hymnus.

Adeſt triumphus nobilis
feſtūq; celi curie. quo an
na diu ſterilis mundum illu-
ſtrat hodie.

Uergente mundi veſpere eter
ni pr̄is filius: vt mūdū purget
ſcelere fit nobis carne ꝓxim⁹.

Ex anna diu ſterili maria dux
concipitur: velut ex terra fertili
fructus vite producitur.

O anna beatiſſima procedit ve
lut lilium ex te maria filia: vt
portet dei filium. Patri nato.

¶ In .j. noctur. aīi. Chori plau
dant alacriter angeloꝝ ⁊ hominum
cōgratulando pariter matri regine
1 virginū. ps. Domine dominus.
Aīi. Pater precelſe virginis ioa-
chim erat nomie annaq; mater no
bilis regali fulſit ſemine. ps. Ce-
6 li. Aīi. In tres ꝑtes diuidūt ſua
rum reruꝫ ſubſtantiā: dant templo:
dant pauperibus: reſeruant ſibi ter-
tiam. ps. Dn̄i eſt ter. ℣. Diffuſa.
8 ¶ Frater Bartholomeus de
tridento in
legendario
ſuo Lcō. j.

Beata anna
ꝺ bethleem
ciuitate da-
uid ꝺ tribu
Iuda orta
ſoror fuit
yſmerie matris ſancte Eliſa-
beth que Zacharie copula-
tur ⁊ ex eis Ioannes baptiſta
generatur. Anna vero Ioa-
chim naçareo coniungitur: et
ex his glorioſa mundi domina
maria mater dei propagatur. ℟.
Felix anna flos ortorum mira mi-
nus ſpecie regū ſurgit antiquoꝝ ex
clara progenie. Que medelā vitiorū
matrem dedit gr̄e. ℣. Hec beata mi
ſeroꝝ ſuccurrat inopie. Que. L. ij.

Mortuo autē ioachim an-
na amore prolis cleophe
copulatur: de quo ſimonē filiū
ſuſcepit: qui iacobo hieroſoly-
mis ſucceſſit in ep̄atu: Simili-
ter ⁊ filiam mariaꝫ que alpheo
traditur: ex quo iacobuꝫ fratrē
dn̄i ⁊ ſimoneꝫ ac thadeum atq;
ioſeph iuſtū generauit. ℟. Ma
tronarum hec matrona claruit in
ſeculo: nūc in celis eſt patrona pie-
tatis vinculo: Cuius partu cuncta
bona prouenerunt populo. ℣. An-
na parens eſto prona cunctis in pe-
riculo. Cuius. Lectio. iij.

Cleopha defuncto anna
prolem augere deſiderans ſalo-
mam in matrimonium aſſum-
pſit ex quo tertiam Mariam
habuit. Hec çebedeo coniun-
gitur: ⁊ ab his iacobus maior
⁊ ioannes euangeliſta naſcun-
tur. Uide quante nobilitatis ⁊
dignitatis ſm carneꝫ hec anna
fuerit: cuius ſororis filia ſum-

mo ſacerdoti copulatur qui di
uitijs dignitate ſcientia ⁊ po-
tentia ceteris preminebat. ℟.
Ex cóceptu virginali anne miro or
dine radix boni finis mali ſpirant
vno germine. Felix que fuiſti tali i-
pregnata germine. ℣. Nos in hora
hac finali: mori ſine crimine. Felix.
Gloria. Felix. ¶ In. ij. noc. aña.
Annos quoq; plurimos ducant in
coniugio: ſteriles ⁊ triſtes ſub legis
16 opprobrio. Ps. Eructauit. Aña.
Exprobrat nam pontifex ioachim q
ſiſteret infecundus cum fecundis:
16 ſeq; eis iungeret. Ps. Deus no-
ſter. Añ. Joachim ex opprobrio
de templo triſtis exijt: nec ad do-
mum vel vxorem ſed ad paſtores
31 tranſijt. Pſal. Fundaméta. ℣.
Specie. Lectio quarta.

Annam matrem ſamuelis
de tribu effraim: annam vxorem
thobie: ⁊ anná raguelis de tribu
neptalim: ⁊ annam propheti ſ-
ſam filiam fanuelis de tribu aſ-
ſer hec beata anna genere pro-
le ⁊ dignitate precellit. Naz iu
de tribus regalis poterat ponti
ficali gmiſceri. ℟. Ex iudee cre-
uit ſpina hec matrona nobilis ſpi-
na tamé officina claruit miraclis:
De qua pdijt regina celi venerabi-
lis. ℣. Nos a fraude ſerpentina ſal-
uet mř humilis. De qua. Lcó. v.

Prima anna propheta co
gnitum a dan vſq; berſa-
bee genuit: hec autem anna ge
nuit matrem miſericordie. Se-
cúda anna vxor viri miſericor- 2
die: hec aút anna genuit mřem
miſericordie. Tertie anne filia
ab angelo raphaele cóiugi tra-
ditur: huiꝰ anne filia a ſpű ſan- 2
cto impregnat. Quarta anna
vidua gmanet: hec mater anna
ex iuſto matrimóio multos pro 2
tulit iuſtos. ℟. Quam potens eſſe
diceris i regno beatoꝝ: que genitrix
agnoſceris regine angelorum. Inſi-
gnis quippe diceris patrona miſero-
rű. ℣. Impetra nobis miſeris veni
am peccatoꝝ. Inſignis. Lcó. vj.

Omnes dí ſuas filias an-
na marias noiat: quia ab
ágelo didicerat mariá noie ſal
uatoré mundi generare debere.
Hec igit clara genere: clarior
miraculis: clariſſima moribus
geuit in pace: ⁊ nűc in celi cu-
ria pcipuű locű ſe habere leta
tur. Uere in altis ſedibus celo-
rű anna prepotens: cuius filia
celi domina: nepos oipotés: ne-
potes alij mundi iudices: cuius
generatio ſup oés generoſa vir
tutibus cunctis eſt ornata. ℟.
O q̃ digne veneraris ab humano
germie: que mariá műdo paris ma
gno dei munere. Ipſa virgo ſingula
ris dignetur ſuccurrere. ℣. Anna
mater mřis ſaluatoris: fac nos xp̃o
viuere. Ipſa. Gloria. Ipſa. ¶ In

iij. noct. añ. Joachim ⁊ coniugij
angelus apparuit: dolenteſq; nimiũ
34 dulciter compeſcuit. ℟. Cantate.
℣. Añ. Preces veſtre ſunt accepte
habebitiſq; filiã: p quam magnifice
preſtabitur cunctis diuina gratia.
34 ℟. Dñs regnauit exul. Añ.
Tunc cognoſcunt ſe mutuo coniu
gali federe: ⁊ agunt laudes domino
34 pro conceſſo munere. ℟. Cãtate.
℣. ℟. Adiuuabit. In matutinũ.

Liber generationis ieſu chriſti filij dauid filij abrahã. Abraham genuit iſaac. Iſaac aũt genuit Jacob. Jacob autem genuit iudã ⁊ frẽs eius. Et reliqua. Homelia venerabilis petri damiani. Lectio. vij.

Nonnulli fratres chariſſimi dum plus ſapere q̃ oportet ſapere geſtiũt: quis pater vel que mater beate marie fuerit ſtudio ſuperflue curioſitatis inquirunt. Sed aliquis lector minꝰ vtiliter querit: quod euangeliſta narrare ſuperfluum duxit. ℟. Eua malum corruptele protulit edulio: deformauitq; ſeque le lineam contagio; Anna confers ſpẽ medele ſacro puerperio. ℣. Eſto memor clientele huius in exilio. Anna. Lectio octaua.

Si enim huic notitie vtilitatem ineſſe cognoſceret: nequaquam nobilis hiſtoricus rem neceſſariam ſilentio preteriret. Sciendum vero hũc eſſe morem ſcriptoribus ſacri eloquij vt ſicut ſtudent ſemper ſilere quod obeſt ſic etiam referre deſpiciant quod ſcire non prodeſt. Matthæus igitur qui viri propoſuerat genus deſcribere illius ſcilicet de quo per prophetam dicitur vir oriens nomen eius: erudite per Joſeph deſcẽdere voluit: marie vero parentes ponere ſuperfluum iudicauit. ℟. Anna mater matris chriſti nos pie conſidera: que marie meruiſti propinare vbera: Et tu felix aſcẽdiſti ſuper cuncta ſydera. ℣. Tu in hora mortis triſti nos ab hoſte libera. Et tu. Lectio nona.

Qui ergo parentum marie notitiam habere: de tribu iuda de regia ſtirpe dauid deſcendiſſe cognoſcat. Nouerit quoq; eam cum ſacerdotali aaron genere cognationis habuiſſe propinquitates. Unde ei per angelũ dicitur. Ecce eliſabeth cognata tua ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et iure redemptor noſter de ſacerdo-

tali ſimul ⁊ regio genere car-
nē ſuſcipere voluit: q rex ante
ſecula exiſtens: vtpote verus ſa
cerdos ſemetipſum patri pro
nobis ſuauitatis hoſtiam immo
lauit. ℟. Beata virgo virginum
matris tue precibus remiſſionem
criminum procura tuis ſupplici-
bus. Et fac poſt vite terminum letos
in celeſtibus. ℣. Succurre penes do-
minum cunctis aſſiſtentibus. Et fac.
Gloria. Et fac. ℣. Ora pro nobis bea
ta anna. In lau. añ. Diuū ſancto
rum contio matrem collaudet vir
ginis: de cuius puerperio ſalus p-
ceſſit hominis. Añ. Hec prolem de
uotiſſime petit a patre luminum: ⁊
meruit digniſſime mariā deus vir
ginum. Añ. Ex ioachim quem ha
buit vite virum eximie anna ma-
riam genuit matrem regis iuſtitie.
Añ. Stirps ieſſe clara diluit eue
infis opprobrium: dū anna prolem
genuit florem ſanctorum omnium.
Añ. Anna floret vt lilium in ſum
mi regis curia: thronum adepta re
gium cū immortali gloria. Cap.
Mulierem. Hymnus.
Iam anne partu nox fugit
huius ſeculi: ac illuxit cū gau-
dio dies totius populi. Hec ra
dix ieſſe germinat expers cun-
ctis illecebris: ⁊ illius germen
illuſtrat nos ſedētes i tenebris.
Pia mater ⁊ humilis de qua
maria pdijt tuis adeſto famu-
lis quos culpa grauis opprimit.
Iam felix ⁊ emerita manes cū
ſummo iudice: ſuccurre mater
inclyta vt viuamus pacifice.
Et quicqd hic delinquimus vi
te per immunditiam: abſtergas
illud petimus per diuinam cle-
mentiā. Patri natoqꝫ. ℣. Ele-
git eā deus. Ad benedictus añ.
Anna ſtellam matutinā magni re
gis ⁊ reginam peperit clementie: cū
qua vere iocundatur quia deū cō
templatur reuelata facie. Ad. iij.
cap. Mulierem for. ℟. Diffu-
ſa. ℣. Specie. ¶ Ad. vi. capl'm.
Multe filie ꝯgregauerunt puer.
diuitias: tu ſupgreſſa es ca. 31.
vniuerſas: fallax grā ⁊ vana eſt
pulchritudo: mulier timēs deū
ipſa laudabit. ℟. Specie tua. ℣.
Adiuuabit. Ad. ix. capl'm.
Manū ſuā apuit inopi ⁊ puer.
palmas ſuas extēdit ad paupe ca. 31.
rem: ideo fortitudo ⁊ decor in
dumentū eius: ⁊ ridebit in die
nouiſſimo. ℟. Adiuuabit. ℣. Ele-
git. Ad ve. p. ſup pſal. añ. Diuū
ſanctorū. pſal. de cōi virgi. Cap.
hym. ℣. et in primis veſper. Ad
mgt añ. Anna florem portauit grē
ſꝫ odorē ſpirat mundicie: alme p-
ces inſis ⁊ filie nos conducant eter
ne glorie. ¶ Sanctarum. xj. mil
lium virginum ⁊ martyrum ad
veſperas ſup pſal. añā. Laudi
bꝫ clara colonia q te magna voce

nit gloria dans vndena virginum millia que cū vrſula regis filia tibi trāſmiſit de britania:quarū agis digne ſolennia. ps. Laudate pue. cū ceteris. Cap. Sci p fidē. R. O ſanctarum. ix. Hymnus.

Gaude turba cādidata venuſtatis virginū: que cum lampade parata ſponſum ieſum dominū preueniſti purpurata rubra veſte ſanguinum.

Occidentis noue ſtelle rutilāt in partibus velut plantule nouelle fecundate fructibus: carne fragiles puelle cane tamen ſenſib⁹. Has collectas illuſtrauit una ſplendēs vrſula: quas in ſacra confirmauit chriſtiana regula:cum his rome viſitauit ſacra loca ſingula.

Rome ſcis viſitatis certe de oraculo pergunt nauibus leuatis dei gubernaculo: ſe colonie contractis ſiſtunt voto ſedulo.

Chriſti hoſtes ⁊ ſanctoꝝ barbari cum furia:prodeuntes ſacrum chorum harum cum iniuria mactant cede gladioꝝ validum victoria. Dum ſponſari reſeruata ductrix duci reſpuit: eſt ſagitta perforata orans ſic occubuit:ſociabus ſociata lauream obtinuit. Turba vndecim millena ſeruos tuos viſita:i acerba mortis pena noſtra mala merita tegens impetra de vena flaminis gratuita. Sit potenti ſapienti clemētiq gloria: vni trino permanenti decus ⁊ victoria: qui nos regat in preſenti per hec tranſitoria. Amē.

V. Letamini. Ad magnificat an. Pſalle gaudens agripina ſacroſanctis virginibus in te morte repentine ceſis vndenis millib⁹ ab hunnorum peregrina gente telis ⁊ enſib⁹ ⁊ laureate ſtola bina iā gaudent in celeſtibus: nos preſeruent a ruina ſuuis ſacris precibus. Oratio.

Deus gloria virginū ⁊ amator earum q beate vrſule in palma martyrij contuliſti vndecim millium virginū comitatum:concede nobis earū multiplici interuentu petitionum efficaciam fidei conſtantiam ⁊ operis puritatē. Per.

Ad matuti. inuitatorium. Adſunt nunc virginū leta ſolēnia laudes ad dominū fundat eccleſia. ps. Venite. Hymnus.

Gaude virgo iam cum tuis ſociabus vrſula que per orbem fama fluis velut fumi virgula thuris tetra cūcta luis lucens

quaſi ſperula.
Plures virgines ſectantur vir
ginis veſtigia carnem mundum
aſpernantur demonum litigia
vincunt:chriſtum amplexantur
o magna prodigia.
O felices que ſpreuiſtis nupti
as carnalium nam ſponſari me
ruiſtis regi ſupernalium: pro
quo mori non pauiſtis more a-
nimalium. O tam incole cele-
ſtes miſeros aſpicite:noſq; de
uios ſceleſtos ad Chriſtum re-
ducite: ne nos demones agre-
ſtes deuorent ſuccurrite. Et it
potenti. ¶ In primo noctur.
Añ. Juſte colit eccleſia ſanctarum
feſtum virginum:que ſibi pro cuſto
dia donate ſunt per dominum. ps.
1 Beatus vir. Añ. Chriſto cana-
mus gloriam pro ſanctis virgini-
bus: tranſmiſſis in coloniam ſub
1 vndenis millib⁹. ps. Quare. Añ.
Iſte cetus inclytus virginali glo-
ria: collectus eſt celitus per vnde-
3 na millia. ps. In domino. ℣. Le-
tamini. Lectiones ſicut ſunt ſi
gnate i loco ꝓprio in feſto que
ſunt conformes ℟℟us. 146. ℟.
Stirpe clara refulgens vrſula vul-
tu pulchra Chriſti diſcipula fide
pollens. Euaſit ſingula mundi peri
cula. ℣. Hec flos ſpectabilis fuit in
moribus prudens & humilis vacās
celeſtibus. Eua. ℟. Rex anglorum
clare propaginis potens ferox & ma
gni nominis. Patrem huius pul-
ſauit virginis votis diutinis. ℣.
Ut hec ſuo iungatur filio miſſo ad
eum ſolenni nuncio. Patrem. ℟.
Patri ſuo ſuadet vrſula per data ce
litus oracula: Juſſa regis comple-
ri ſingula: Jubet hec virgo voce ſe-
dula. ℣. Si relicta ſponſus perfidia
perfundatur baptiſmi gratia: Juſ-
ſa. Gloria. Jubet. ¶ In ſecundo
nocturno antiphona hec puella
rum millia rubent colore roſeo:ſed
ſplendent ſicut lilia ſimul candore
niueo. ps. Domine quis. Añа.
Hi ſunt flores venuſtatis quos ſpi- 4
rātis gratie ver et eſtas charitatis
produxerunt hodie. ps. Conſer- 4
ua. Añ. Iſtis ornatum floribus
ſummi regis palatium:gratum fra
grans odoribus ſanctis auget ſola
tium. ps. Domini eſt terra. ℣.
Exultent. ℟. Pater triſtis ſpōdet 8
coniugium ſponſus credit in dei fi
lium. Sic a cūctis fit magnus gau
dium virginis expletur imperium.
℣. Miſſis quidē vndenis nauibus
cum totidē virginū millibus. Sic
a cun. ℟. Dato trimatus ſpatio
mox virgines cōueniunt: Digneq;
celi premio terram ſuam deſpiciūt.
℣. Coram cunctis intrantes ma-
ria ſigna ludi pretendunt varia. Di
gneq;. ℟. Uento flante tūc leni-
us ad portum cielle veniunt: vela
vertentes crebrius coloniam reſpi-
ciūt:hinc pergentes celerius: Ro-

mam videre cupiēt. ℣. Mox vt cau
ſa vie peragitur papa gaudens illis
cōiungitur. hinc pergentes. Gloria
patri. Romam. ¶ In tercio
nocturno aña. Sponſi currit in
odorem virginum ſodalitas: quam
attraxit ex amore preguſtata ſuaui
11 tas. ps. Exultate iuſti. Aña. Ac
cedunt pijs mentibus oleum ſum-
pſerunt: ſponſo cū prudentibus ob
11 uiam venerunt. ps. Benedicam.
Aña. Iſte regi glorie clare marga-
rite: coniuncte ſunt hodie per hun-
16 nos contrite. ps. Deus noſter.
℣. Juſti autem. ℟. Repetentes par-
tes colonie ſub hunnorum cedunt
rabie: Sic gaudētes ad thronū glo
rie coronate conſcendunt hodie. ℣.
Poſt virginum martyriū hoſtes ter
rentur nimium. Sic. ℟. hinc ab
vrbe fugatis hoſtibus & pace reſtitu
ta ciuibus: harum oſſa ſunt a fide-
libus ſepulta cum hymnis & canti
bus. ℣. Per quas nobis poſt hoc
exilium: Jeſu bone da verum gau-
dium. harum. ℟. O ſanctarum vir
ginum millium vndena pro chri-
ſti gloria ceſa mortis pena. Juuetis
ad gaudia celi nos amena: Que cū
leticia poſſidetis plena. ℣. Nam in
choro virginum collaudatis domi
num agni facta cena. Juuetis. Glo
ria. Que cū. ℣. Exultabunt. ¶ In
laudi. aña. Adeſt dies leticie q̄ bea
tis virginibus dantur corone glo-
rioſis vndenis millibus. Aña. Di-
gne gaudent homines angeli letan-
tur: dum victrices virgines celo co
ronantur. Aña. Omnes ipſe colo-
nie virgines collecte ſunt ab hun-
nis hodie ſimul interfecte. Aña. hec
vndena millia virginū necata: ſunt
ad celi gaudia per chriſtum trāſla
ta. Aña. Gaudet in choro virginū
virgines beate: ſemper laudantes do
minū ſanctis aggregate. Caplm.
Sancti per fidem. Hymnus.
Nocte ſurgentes virginū
laudes canamus dulciter
vt nos a lapſu criminum cuſto
diant perenniter. Que moni-
te per ſomnium coloniam per-
ueniunt: in qua dirum ſuppli-
cium a barbaris excipiūt. Ibi-
dem fugatis hoſtibus diuino
beneficio: ſepulte ſunt a ciui-
bus vrbis cum magno gaudio.
O beata colonia perſolue deo
gratias: qui tua ſaluat menia p
virginum reliquias. Trinitati.
℣. Mirabilis. Ad benedictus
antiphona. Crebris deū pulſem'
precibus vt nos iungat ſanctis vgī
nibus: quas hac die celorum ciui-
b' ſub vndenis cōiunxit millibus.
¶ Ad hor. dici aña de laudibus.
capitula & ℟ia plurimor mar-
tyrū. Ad veſp. aña Adeſt. Ca-
pi. hym. & ℣. vt in primis veſpe.
Ad magnificat aña. O felix co-
lonia gaude deo grata per vndena
millia virginū decorata: q̄ pro chriſti

gloria ſunt in te ꝓſtrata:pro quarũ victoria celitus patrata:ſit nobis ꝓpitia deitas beata. Oro vt ſupra.

¶ In feſto ſancte eliſabeth vidue ad veſperas ſuper pſal.añ.

Letare germania claro felix germine naſcẽtis eliſabeth ex regali ſemine.

Capitulum.

Mulierẽ fortem quis inueniet:procul et de vltimis finibꝰ ꝓtium eius: cõfidit in ea cor viri ſui: et ſpolijs nõ indigebit. ℟. De paupertatis.

Gaude felix vn i. Hymnꝰ.

garia gaude de chriſti munere: laudes in voce varia corde promas et ope. Eliſabeth ſanctiſſima de te naſcendo prodijt:rite deteſtans infima celeſte regnum petijt. Terreni regis filia regi celeſti placuit:electum ſuper millia querens inuenit tenuit. Coniuncta celi ciuibus vite potatur flumine: diuinis vacans laudibus lumen videt in lumine. Sit laus patri cum filio ſancto ſimul paracleto : qui nos purgatos vitio regno collocet celico. ℣. Ora pro nobis. Ad magꝰ añ. Gaude celum terra plaude dies adeſt digna laude plena dies gloria : qua eliſabeth antiquũ caſtitatis inimicũ eliſit victoria:pia mater et matrona tuis ſacris precibus:interuẽtrix et patrona ſis pro nobis omnibꝰ. Oro.

Tuorũ corda fideliũ deus miſerator illuſtra:et beate eliſabeth precibꝰ glorioſis fac nos proſpera mundi deſpicere: et celeſti ſemper cõſolatione gaudere. Per. ¶ Ad matu.inuit.

Regi deo iubilantes laudum per inſignia:Exultemus venerantes eliſabeth ſolennia. ps. Venite. Hy.

Hymnum deo vox iocunda decantet eccleſie:nam cõgaudet letabũda ſion mater filie aſcendenti de profunda cõualle miſerie. Quam regali ſtirpe natam in annis infantie:vir accepit deſponſatam indolis eximie:ſemper tamen inſpiratã voto continentie. Hide prole ſacramento ratum hoc coniugiũ vero docet argumento q patrũ celeſtium vite ſancte incremẽto attigit conſortium. Lege carnis ſic ligata non extinxit ſpiritum:ſed impleuit fide grata nec reliquit irritum qđ a deo mens parata gerebat ꝓpoſitũ. Hec inſignis hec beata pauperũ nutritia faſtu mundi nõ elata nec parentum gloria in ſe carne trucidata crucifixit vitia. Glia ſit

ieſu bone tibi nunc ⁊ iugiter q
certantes in agone adiuuas fi-
deliter: ⁊ mercedem das coro-
ne vincenti viriliter. Amen.
vt ſupra in veſper. ¶ In .i. no
ctur. añ. Ex ore infantium laudem
deo perficit: infantes egentium dum
2 quaſi nutrix reficit. ps. Domine
dominus. Añ. A calore charitatis
calefacti pauperes: iuxta prunas nudi
6 tatis letantur immemores. ps. Celi.
Añs. Inquinari manus ſorde re-
putans delitias: infirmorum mun
8 do corde tractat immundicias. ps.
Dñi eſt. ℣. Diffuſa. Lectio prima.

B Eata eliſabeth illuſtris re
gis vngarie andree filia
genere nobilis ſ; fide nobilior
religione illuſtrior: ab infantia
ſua religioſis operibus ⁊ acti-
bus virtuoſis ſe deputauit: adeo
q̄ breui tempore ad magnum
perfectionis apicem peruenit
adhuc in paterna domo exñs.
℟. De paupertatis palea puz quaſi
granū germinat: Eliſabeth inſignis
hereſes ab area fidei diſtermiat me
ritis ⁊ ſignis. ℣. Aures ſurdis re-
ſerat claudis greſſum repetat; cecis
prebet viſum. Eli. Lectio ſcd̄a.

M Irū enim erat videre pu-
ellaz regalibus nutritam
delitiis oia puerilia aut omni-
no cōtemnere: aut ad dei obſe-
quium mancipare. Nā ea que
puelle ei⁹ ſodales ad ludi exer-
citationem faciebant: hec eadē
ad dei reuerentiaz pagebat. ℟.
Iſta regis filia hec cōtemptibilia mū
di non elegit: ſed ſeipſa fortior. Se-
ſeq; ſublimior ſe ſibi ſubegit. ℣.
Spm̄ ieiunio carnem ſub cilicio iu
giter caſtigans. Se. Lectio. iij.

Q Ui vero ſtatum virgina-
lem prudenter rexit con-
iugale vinculū intrare a patre
compellitur. Conſenſit autē hec
inuita in copulam coniugalē:
non vt libidini conſentiret: ſed
ne patris preceptuz contemne
ret: ⁊ vt filios educādos ad dei
ſeruitium procrearet. Fuit aūt
lanthgrauio thuringie ſociata
coniugio. ℟. O admirandam hu
ius mulieris fortitudinē: que in ſe
vite veteris ſic occidit hominem. Et
poteſtates aeris vertit in formidine.
℣. Hec pugnatura ſtadio: mentē vi
rum induit: femur cingens gladio.
Et. Gloria. Et. ¶ In .ij. noct. añ.
Ab intus regis filie omnis decor ⁊
gloria: nil fortis appetit laudis ⁊ ho
noris. ps. Eructauit. Añs. Om- 16
niū refugio fortiter adheret: dū viri
ſolatio vidua careret. ps. De⁹ nr. 16
Añs. Habens celum fundamētuz
aurū ſup ⁊ argentū prudenter edifi
cat dū pauperes letificat. ps. Fun- 16
damēta. ℣. Specie. Lectio. iiij.

L Icet āt ſtatū mutauerit:
nō mutauit tñ mētis affe
ctū. Nā cōtinuis orōnibus dig

ac noctē īſiſtebat nocte ad dei
laudādū ſurgebat. In eleemo/
ſynis āt ad paupes copioſiſſi/
ma habebat. Cuſtos ēt virtutū
hūilitas i ea pmaxime viguit:
adeo vt viliſſima nō ďdignaret
exercere officia. ℟ Aſpernata ſe/
culū generoſi ſanguinis parui pen
dit titulū: Apprehēdēs enim fuſum
manuū cōſilio victus q̄rit vſu3. ℣
In gaʒophilatiū vidua cum vidua
totū mittens ptiū. Appre. Lcō. v.

Exiſtens etiam adhuc in
habitu pompe ſecularis
marito ſuo ꝯſentiente cuidā vi
ro religioſo magiſtro conrado
ſciētia ⁊ religione valde inſigni
ſe ſaluo iure mrīmōiali taliter
ſubiecit: vt qcqd ille pciperet
omni reuerentia ⁊ multo gau/
dio adimplebat: vt ex hoc obe/
dientiā dn̄i ieſu xp̄i qui factus
ē obediēs vſq3 ad mortē imita/
retur. ℟. Egens egenis largiēs ni
hil ſibi retinuit celeſte regnū ambi
ens. hic p̄ſens omne reſpuit. ℣. Fi
de grandis ſpe ſecūra manum mit/
tit ad fortia. hic. Lectio ſexta.

Sapiens igit̄ vir ſuus no
men dn̄i dilatare ⁊ fidem
ampliare: mare trāſijt cum ſuis
militibus in ſuccurſu terre ſan
cte. Ubi dū eēt ad dn̄3 feliciter
migrauit. Ipſa vo ꝯiugali vin/
culo erepta ⁊ viri lege ſoluta:
totā ſe in pauperū ſeruitio mā
cipauit: oī ſeculari pompa peni
tus abiecta. ℟ Ceco nato cui nec
ſedes erāt oculoꝝ: Inſtrā lucis ōdit
⁊ nature decus reddit. Per momen
ta tpm. ℣. Nouum hoc ſpectaculum
idē iſti ver9 xp̄i renouat miraculū.
Inſtru. Glia. Per. ¶ In. iij. noc.
an̄. Deo decantēt oia q vitā reddit
mortuis: eliſabeth ſuffragijs: ⁊ fugat
demōia. ps. Cātate. i. an̄. Iuſte 34
lux orta gr̄e late ſpargens radium
rectis corde ſtudiu3 ingerit letitie.
ps. Dn̄s reḡ. i. an̄. Deus palam 34
oībus reuelās iuſtitiā: ſalutare gēti
bus p hanc infudit gr̄a3. ps. Can 34
tate. iij. ℣. Adiuuabit. Lcō. vij.

Ude in quodā hoſpitali
ſe ponens cum ancillis
ſuis viliſſimo habitu idūta pau
peribus ⁊ infirmis cū maxima
charitate ſeruiebat. Et l3 a va/
ſallis ſuis multas iniurias poſt
viri ſui mortē paſſa fuiſſet oia
tamen patientiſſime tolerauit
deum ſemp laudans ⁊ benedi/
cens. ℟ Famulis ſe famula3 fecit
hec btā coquine ſqualoribus gau
det deturpata: ⁊ cor gerēs īdefeſſum
debiles debilior portat ad ſeceſſu3.
℣. Sic ſedula paupcula lauit iſtos
illis ſtrauit. De. Lectio octaua.

Cum beata hec dei ancilla
quendā iuuenē pompoſe
nimis incedentē3 conſpiceret:
eū prius valde redarguit. De/
hinc in orone proſtrata pro eo

orare cepit. Cū igiť illa ſic ora-
ret:iuuenis ille clamare cepit
dicēs. Ceſſate dña ceſſate. Illa
aūt in p̄cib⁹ pſeuerāte itez cla
mauit dicēs. Ceſſate dña ceſſa-
te:qz totus cōburor. Tādez p-
pter orōnē illā iuuenis ille effe
ctus eſt religioſus. ℟. Aman in
patibulo cū heſter appēdit holofer-
nis dexterā in caput extēdit. Et ſuū
a periculo populū defendit. ℣. Ma
num mittens ad fortia:ſic vicit in-
nocentia. Et. Lectio nona.

Hanc beatiſſimā mulierem
papa gregorius nonus ſu
ſcepit in filiā pterit deuotā:et⁹
ſcē inchoatiōis ppoſitū vſqz ad
felicez exitū multa ſolicitudine
pſecutus eſt. Appropinquāte
āt termino q̄ dñs ancille ſue la
bores volebat remūerare febre
correpta cū multa deuotōe ſpi-
ritum deo reddidit. anno dñi.
M.cc.xxi. ⁊ poſt obitum infini
tis miraculis coruſcauit. ℟m.
O lāpas eccl'ie riuos pfundens olei:
medicina gr̄e nutrimētū fidei: Tu-
telā p̄ſta pauidis:calorē minus fer
uidis. Lāguidis medelā. ℣. Tu dei
ſaturitas oliua fructifera cui⁹ lucet
puritas ⁊ reſplēdent opa. Tu. Glia
Tā. ¶ In lau. aū. Dñs eliſabeth
induit decorē cuius nūc ſedes pa
rata eſt in honorem. Aū. Deo cum
leticia ſeruiuit puella:ſub magiſtri
manib⁹ ſuſtinet flagella. Añs. Hec
ad diuiz ſitiens ⁊ currens in ſui car
nis d̄ſiderijs didicit reniti. Añs.
Domo reb⁹ dū ablatis mēdicat ho-
ſpitiū:in camino paupertatis bene
dicit dominum. Añ. In tantis vir
tutibus famule fidelis laudat oīs
ſpiritus dñz de celis. Capitulum.

Mulierem. Hymnus.
Eta ſtupet thuringia fra
ctis nature regulis:dū per ſcē
ſuffragia miranda fiūt ſeculis.
Vita defunctis redditur:egris
pfertur ſanitas: claud⁹ directe
gradit:cecos illuſtrat claritas.
Hanc ergo dignis laudib⁹ nr̄a
collaudet pcio: q̄ nos pfuſis p̄
cibus dei cōmēdet filio. Sit la⁹.
℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē
tuā. ℟. Quia concupiuit rex ſpēm
tuam. Ad bñs aīā Cornu ſalu-
tis hodie in turribus eccleſie domi-
nus erexit:qđ manu philiſtei caſtra
pterit fidei:ac in viam gr̄e pacis ⁊
iuſtitie plurimos direxit. Ad. iij.
cap. Mulierem fortē. ℟. Diſ-
fuſa. ℣. Spē. Ad. vj. capitulum.

Accinxit fortitudine lum- puer.
bos ſuos ⁊ corroborauit ca. 31.
brachium ſuū:guſtauit ⁊ vidit
quia bona eſt negociatio eius:
nō extinguetur in nocte lucer-
na eius. ℟. Specie tua ⁊. ℣. Ad-
iuuabit. ¶ Ad. ix. caplm.

Multe filie pgregauerunt puer.
diuitias:tu ſupergreſſa es vni- ca. 31.
uerſas. ℟. Adiuuabit. ℣. Audi

ſilia. Ad veſ. ſup pſal' añ. Dñe eliſabeth. Pſal. de cói virginū: Capitulum hym. ℣. vt in primis veſper. Ad magnificat añ.

Exultet vox eccleſie nam caput ſuperbie eliſabeth contriuit hodie que nó exaudiuit voces exactoris: cuius interceſſio nos ab hoc exilio reuertétes ſociet angelorum choris. ¶ In feſto preſentationis virginis marie: quod ſanctiſſimus papa ſixtus quartus per totum mūdū fieri debere: inſtituit ac indulgētias cōceſſit celebrantibus hoc feſtum et ſancti ioſeph ſub maiori vel toto duplici in eadē bulla. Ad veſperas ſuper pſal' añ.

Fons ortorum redundans gratia mundum replens celi muneribus: mater dei fecūdans omnia nos inſtaurans ſupernis ſedibus florens hortus mox ab infantia admirādis
41 fulſit virtutib9. Ps. Laudate pueri, cum ceteris. Capitulum.

Eccli. ca. 24. Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoris: et flores mei fruct9 honoris: et honeſtatis. Deo gratias. ℟. O quā puram. Hymnus.

O Dei ſapientia attingens cuncta fortiter: humani lapſus vitia ſubleuaſti ſuauiter.

Sumpſiſti formam hominis in qua mortem ſuſciperes: ex aluo naſcens virginis ne conſors culpe fieres.

Replens matrem dulcedinis duo dum aluo clauditur: ſic plena bonis inclytis vt ſtella fulgens oritur.

A morte dans indicia certa tā efficaciter: tota noſtra pcordia ad te traxiſti dulciter.

Gloria tibi domine qui natus es de virgine: idem manens in numine patri cum ſancto flamine. Amen. ℣. Ora pro nobis. Ad mag. añ. Noue laudis adeſt feſtiuitas grata mundo ac celi ciuibus. qua beate marie ſanctitas templo data eſt a parentibus: vt oliue pinguis ſuauitas vberibus redundet fructib9.

Oratio.

Deus qui btāʒ vgineʒ mariaʒ tibi in téplo pſentari et a ſpū ſcō erudiri ſanxiſti: da nobis ſic ſcti ſpūs inſtrui diſciplinis: vt dignū tibi munus deuoti pectoris offeramus. Per. eiuſdē. ¶ Ad cóple. ſuper ps. añ. Uirgo maria. Ad nūc dimittis añ. Corde et aio. ¶ Ad matu. inuit. Uotis et vocibus laudātes dominū. Inſtemus laudibus virginis virginum. ps. Uenite. Hymnus.

Sacre parentes virginis
ſteriles naturaliter: hanc
dono ſummi numinis ſuſcepe-
runt feliciter.

Votum ſoluentes filiam ad
templum trimam deferunt: deo
placentem hoſtiam ibi manſu-
ram deſerunt.

Infantie taz tenere creuit vir-
tus z gratia: in omni complens
opere creatoꝛis obſequia.

Regitur ſcti ſpūs domeſtico
dictamine: omnis virtutis peni-
tus decus ſplendet in virgine.

Glia tibi dñe q natus es de v̄-
gine: idē manēs in numine pa-
tri cum ſancto flamine. Amē.

¶ In .j. noc. añ. In templuz dei
gradib⁹ ter q̄nis erat aditus quos
compoſitis greſſibus aſcendit fulta
2 celitus. ps. Dñe dñs nr̄. Añ.
Nihil inſolentie virgo pretendebat:
nam lux ſapientie in ipſa fulgebat.
6 ps. Celi enar. Añ. Ex affectu
ſupplici deo famulatur: ſed ex geſtu
8 ſimplici grata veneratur. ps Dñi
eſt. V. Sctā dei geni. rc. Lcō. j.

Que eſt iſta puella mater
z virgo ſemp maria fra-
tres chariſſimi: que nunc mun-
do oſtenſa quindecim gradus
aſcēdēs: hodie in tēplo a paren
tibus p̄ſentaꝛ? Unde pceſſit: ad
qd aſcēdit: z quāte virtutis exi-
ſtat audiamus. Cū aūt āno ter
tio ablactaſſent eā abierūt ſimꝉ
ioachim z anna vxoꝛ eius ad tē
plum dñi z offerentes hoſtias
dño tradiderunt infantulā ſuā
mariā in cōtuberniū virginuz:
que die noctuqꝫ in dei laudib⁹
perſeuerabat. Cūqꝫ poſita eſſet
ante tēplū quindecim gradus
templi ſine adiutoꝛio aſcendit:
in quo facto omnes ſtupoꝛ te-
nebat: ita vt pōtifices tēpli mi-
rarentur. Erat aūt maria in ad
miratiōe oībus. Que cū trium
eſſet annoꝛū ita maturo greſſu
ambulabat: z ita perfectiſſime
loquebatur z dei laudibus inſi
ſtebat: vt non infantula putare
tur eſſe ſed magna: z quaſi iam
triginta annoꝝ ita in oꝛonibus
perſiſtebat. R̄. Decente ſancta fuit
z humilis oī ſplendens oꝛnatu gr̄e
v̄go pia vt̄ ſic nobilis. Thronus di
gnus ſit regis glie. V. Thron⁹ ebur
neus cū auro fulgido vēter v̄gine⁹
cū coꝛde ꝓuido. Thron⁹. Lcō. ij.

Aſſiſtebat eni in lanificio:
z omnia que mulieres an
tique facere non poterant: iſta
in tenera etate poſita explebat.
Hanc autem ſibi ipſa regulam
ſtatuerat: vt a mane vſqꝫ ad ho-
ram tertiaz oꝛationibus inſiſte-
ret. A tertia vero hoꝛa vſqꝫ ad
nonaz ſe opere occupabat. A
nona vero iterum ab oꝛatione
nō recedebat: vſqꝫ dū illi ange
lus appareret de cuius manu

ęſcā acceperit:⁊ meli⁹atq3 melius in dei amore ꝓficiebat. Deniq3 cū vidiſſet maiores ſuas virgines in laudibus ꝓficere: ducebat̃ celo nimie ſue bonitatis: ⁊ agebat vt in vigilijs inueniret̃ prior:in ſapiētia legis dei eruditior:in humilitate humilior: in carminib⁹ dauiticis elegantior: in charitate gratioſior:in puritate purior:⁊ in oī v̄tute perfectior.Erat eni ꝯſtans imobilis atq3 quotidie melior atq3 melior trāſibat. ℟. O q̄3 puram q̄3 ſanctā decuit matrē eſſe que deū genuit lacte quoq3 vberū aluit.Strinxit vlnis manib⁹tenuit. ℣. Tanto regi fit tam domeſtica quem veſtiuit humana tunica. Strinxit. Lcō.iij.

Hanc iraſcentē nullus vidit.Ois ſmo eius tā erat gr̃e plen⁹:vt cognoſceret̃ in lingua eius deus. Siqs eā ſalutaret:illa ꝓ ſalutatione deo gr̃as rn̄debat Deniq3 ab ipſa primū exijt vt dū ſe reſalutāt hoies ſci deo gr̃as dicāt. Quotidie autē eſcā quam de manu angeli accipiebat ipſa tantum reficiebat̃. Eſcā vero quā a pontificibus tēpli cōſequebat̃ paupibus diuidebat. Frequēter enim videbant̃ cū ea angeli loqui:⁊ quaſi chariſſimi eius obtēperabant ei. Siquis autē de infirmātibus tetigiſſet eam:ſaluus ab eadem hora reuertebatur. ℟. Ordo rectus ſeruatus noſcitur dum maria in templo cōditur iam contēplans deo perfruit̃. Sic ad alta mens eius rapitur. ℣. Cū in mente verbi lux oritur digna verbi mater diſponit̃. Sic. ¶ In ſcdo nocturno aña.

Omni virtute predita totū3 dat ad hoc ſtudium:vt deo tota ſubdita deuotum det obſequiū. ps. Eructa- 16
uit. Añ. Rex virtutum ſibi mirabilem matrem fecit mitem ⁊ humilem: omni quoq3 dote ſpectabilem. ps. Deus noſter re. Añ. Deſponſata cor docile ad angeli colloquiū: mite prebet ⁊ humile prompta dat obſequium. ps. Fundamenta. ℣. 3r
Poſt partum virgo. Lectio.iiij.

Exurgat in medio doctor egregius fulgentius epūs ⁊ dicat. Quid autē putas qualis olim fuerit vel nunc ſit iſta perſona:que ſctis oībus proponitur imitāda? Hoc autem in primis inſtruere fas eſt q̄ anima eius ⁊ caro quā elegit ⁊ habitaculū ſibi fecit ſapientia dei patris:ab oi malitia ⁊ immunditia fuerit puriſſima:qm̄ in eā ⁊ de ea verbum extitit caro factum:dicente ſcriptura. In maleuolā aiā3 nō introibit ſapiā: nec habitabit in corpe ſubdito pctis. Inter omnes itaq3 ſctōs huius beatiſſime virginis memoria eo frequentius agit̃ quo

maiorē apud deū grāz inueniſſe creditur. Hec qdem virgo maria: priuſq̄ naſcerēt: diuinis eſt oraculis denūciata ꝛ miraculis deſignata tandē vero nata ꝓgenie diuinitus ordinata. Nata ſiquidē eſt vt legimus naçareno patre bethleemita matre quas vrbes xp̄i natiuitati vel cōuerſatiōi deſtinatas eſſe nō tacuerūt ꝓphete. Deſcēdit aūt a radice illius fide ꝓclari abrahe: cui ſupne ꝓmiſſa fuerat omniū benedictio gētiū in ſuo ſemine. Deſcēdit a ſtirpe dauid quē deus ꝓpter notā ſibi ꝓbitatē ſublimauit dicēs. Inueni virū ſm cor meū. ℞. Eminente celi dulcedinē ſtans in templo virgo reficitur. Ei⁹ quoq̄ mens pulchritudine gratiarum ibi perficitur. ℣. Magna ſemper exercens opera gratiora meretur munera eius.

Lectio quinta.

De regali nēpe tribu ſimꝰ ꝛ ſacerdotali duxit originē: q̄ ſummū erat peritura regē atq̄ pontificē. Hāc etiā inter ꝓphetas pre ceteris iſaias nūc ex radice ieſſe virgam orituram nūc euidentius virginē parituram promittebat. De his autē de quibus certi ſumus hieronymus inquit meritorū ꝓrogatiuis ita vt nullis iaꝫ viribus eſſet mancipanda niſi diuinis pauli ſꝑ loquamur ad edificationē ac diuini numinis laudē vt ꝓ famulatu religio conuerſetur: ꝛ ꝓ affectu deuotio augeatur. Que igit̄ eſt hec virgo: que ſola vniuerſaꝫ prauitatē hereticā interemit? Sola preter deū: ſicq̄ nos in oī virtute ꝯfirmet: ſuiſq̄ meritis cōmendet ꝛ auxilietur ꝓcib⁹ vt ꝛ ipſi digni inueniamur in eius laudibus. A qb⁹ ſiquidē humana mortalitas non debet ceſſare: ſꝫ de illius glia nec ſilere patit̄ deuotio: nec dignū aliqd pōt ꝯcipere cogitatio vel ierudita parturire locutio. Ait enim bernardus. Hec eſt enim que totius mundi reparationē obtinuit: ſalutē oīum ipetrauit. Quis tandē o bn̄dicta mificordie tue longitudinē ꝛ latitudinem ſublimitatem ꝛ ꝓfundum inueſtigare poſſit? Longitudo enim ipſius vſq̄ in diem nouiſſimū: ſubuenit vniuerſis eā inuocātibus. ℞. Alma virgo ꝓpoſitū nunq̄ nubendi ſtatuit. Semper dei placitum in hoc voto ſuppoſuit. ℣. Grat⁹ ꝟgo ioſeph flos emicat ꝛ hunc ſpōſuꝫ ꝟginis indicat. Semp.

Epiphanius familiaris virgis ingt. L. vj.

Maria dei genitrix hebraicas lr̄as adhuc viuēte pr̄e ioachim didicit ꝛ erat bn̄ docilis ꝛ amās doctrinam: ꝛ laborans ꝛ perſeuerans circa ſacrā doctrinaꝫ. Et opus

lanc

lane ⁊ ſerici opans:⁊ mirabilis
erat in ſapiētia ⁊ doctrina ſup
oēm generationē iuuēcularū. Et
mos ſuus erat mūdus modice
loq̄le:expedite obedientie: mun
de ꝓximatiōis: ſine audacia:ſi-
ne riſu:ſine turbatione:ſine fu-
ria: Vñ ſalutās honorās hono-
rata. Mirabanť oēs ſciaꝫ ⁊ elo
quentiā ſuā: Fuit alta triū bra-
chioꝝ:frumētini coloris : flauis
oculis:recti aſpect⁹: nigri ſupci
lij:mediocris naris:lōgo vultu:
lōga manu:longis digitis : non
fucata: pannos proprij coloris
amās ⁊ pſeuerans in orōnib⁹ ⁊
lcōnib⁹ ieiunijs ⁊ laborib⁹:cuꝫ
tradidit ſpūm filio ſuo: ſexagin-
tatriū ānoꝝ erat. Hodierna igi
tur die btā virgo aſcēdit in tem
plū vt ibi pñtareť deo pīl:ibiqꝫ
legē dei ſcrutareť:⁊ ꝓ redēptio
ne gñis humani pīeꝫ ſuū in ab
ſcōdito cubiculo cordis oraret.
℟. nuptā hic ex indicio floris ⁊ ſan
cti ſpūs in colūbe myſterio gabriel
miſſus celitus ſalutat magno gau-
dio. Que concepit diuinitus. ℣. In
parentū manēs hoſpitio inuenitur
a dei nuncio. Que. Glia. Que. ¶ In
iij. noct. aň. Flos in floris tpe ad
deum mittiť:ſic de floris corpe glo
34 rioſe ɔcipiť. ps. Cantate. j. Añ.
Ieſus flos:flos maria vterqꝫ tēpus
floris flos naꝫareth pſia:plena ſunt
34 decoris. ps. Dñs regna. cx. Añ.

Cādens flos multiplicat ꝟgule de-
coreꝫ:conceptus glorificat marie pu
dorem. ps. Cantate. ij. ℣. Spe- 34
cioſa in cōſpectu. Scdm matth. ca. j.

LIber gene- ratiōis ieſu chriſti filiū dauid filij abraham. Abraham gēuit iſaac. Iſaac autē genuit Ia- cob. Et reľ.

Omel. ſcti grego. pape. L. viij.

AUdiſtis fratres chariſſimi
domini incarnatiōis inef
fabile ſacrm:audiſtis genealo-
giā beatiſſime genitricis dei:ꝓ-
parationis humane myſteriuꝫ.
audiſtis qr creator angelorū di
gnatus eſt eſſe in terris:q fons
⁊ origo omniū reruꝫ mire cun-
cta gubernat in celis. Ait eniꝫ
beatus euangeliſta. Liber ge-
nerationis ieſu chriſti filij da-
uid filij abraham. Sed queren-
dum hic videtur:cur tot patrū
numeroſa ſeries intermittitur?
cur eoꝝ ſolūmodo duoꝝ dauid
⁊ abraham redēptor nř eſſe di
filius:⁊ nō potius filius ieſſe vľ
filius obeth:vel ceterorum de-
inceps in medio poſitorū? Sed
hec queſtio facile ſoluitur:ſi ſa-

cta diuinitus vtriq; ꝓmiſſio re-
cenſet. ℟. Arca dei in qua recon-
dit dulce māna: cibus ethere⁹ quo
plebs dei reficitur. Eſt marie venter
virgineus. ℣. Thalam⁹ regis glie:
quo iungit eccleſie eſt. Lcō. viij.

Abrahe qdē dcm̄ eſt: in ſe
mie tuo bn̄dicent oēs tri
b⁹ terre. Qd̄ exponēs apl's ait.
Nō dixit i ſeminib⁹ q̄ſi in mul-
tis: ſ; in ſemine tuo qd̄ eſt xp̄s.
Quia eni abrahā adhuc i ꝑpu-
tio poſit⁹ credidit: pi gētiū ē vo
cat⁹. Quia v̄o poſtmodū ſignū
circūciſiōis accepit; pi meruit
eē iudeoꝝ. Et q2 de ei⁹ ſtirpe ille
ꝓdijt: p quē benedictio reddit
olim maledicte terre: iccirco in
ſemine eius bn̄dicent oēs trib⁹
terre. Dauid vero dcm̄ eſt d̄ fru
ctu vētris tui ponā ſuper ſedem
tuā. Quia igit his duobus ſpe
cialr eſt promiſſus: non immeri
to vniuſcuiuſq; ꝑcipue fili⁹ dī
eſſe xp̄s. ℟. Mirabile deus com-
merciū cū hūano inijt gnere: ſuum
nobis donans faſtigiū. nr̄a dignans
infirma ſumere. ℣. Nā vt nr̄m ſana
ret vitiū: ſic amoris dedit indiciu;.
Noſtra. Gloria. Noſtra. Lectio. ix.

Sed illud ingrēdū eſt: cur
dauid abrahe in xp̄i gñia-
tione ꝑponit: cū abraham mul-
to an̄ eū tpe fuiſſe nō dubitet.
S; ſi mō fcm̄ ad vtrūq; ꝓmiſ-
ſionis modū ſtudioſe referam⁹:
nō ſine cā dauid fuiſſe ꝑpoſitū
inuenimus. Qd̄ eni; abrahe ſe-
mel legit fuiſſe promiſſum: hoc
dauid frequēti eſt pollicitatiōe
firmatū. Abrahe eni ſolūmō eſt
dcm̄ in ſemine tuo benedicētur
oēs gētes: dauid v̄o xp̄i pi dici
ſpāli quodā priuilegio meruit:
q plures a dn̄o ꝓmiſſiōes acce-
pit ſicē eſt in pſalmo. De fructu
ventris tui ponā ſup ſedē tua;.
℟. Oēs gentes attendite: ad tam
pulchrū ſpectaculū: deo grās agite:
qui ſic dilexit populū. Marie formā
ſumite: q virtutis eſt ſpectaculū. ℣.
Uirgo ſancta tēplo data: poſt facta ē
dei templum: templu; eſt plebs deo
grata marie ſequēs exēplū. Marie.
¶ In laudibus añ. Lauda felix
eccleſia: alme mr̄is infantiam cuius
immēſa gratia tibi parauit gloriā.
ps. Dñs re. deco. Añ. In tem-
plo dei laribus virgo dedicata a ſu
pernis ciuibus: gaudet viſitata. ps.
Jubila. Añ. Omnis eius actio
in deum tendebat toto vite ſpacio
meritum augebat. Pſal. Domi
ne deus meus. Antipho. Quic
quid egit penitus eſt forma virtu-
tis: ⁊ doctrina ſpiritus ⁊ cauſa ſalu
tis. ps. Benedicite. Antipho
na. Quantum facultas ſufficit lau
dent mētes plenam omnis lingua
deficit a laude marie. ps. Lauda
te dominum. Capitulum. Ego
quaſi vitis. Hymnus.

OMnes fideles plaudite: ex virginis infantiā deuoto corde colite: mirātes ei⁹ graz. Nam in puella tenera: vernat ſenſus maturitas: ⁊ panditᷣ per opera: habitans intus deitas. Docta matura ſtrenua: ⁊ honore ſpectabilis: virtute ſcandens ardua: cūctis pſtās ⁊ humilis. Sic conditoris munere miris ornata dotib⁹ vt digna foret parere deum caſtis viſceribus. Gloria tibi domine qui natus es de virgine: idem manens in numine pr̄i cum ſancto flamine. Amē. ℣. Elegit eam deus. ℟. In ta. Ad bndi. añ. Benedictus virginis filius. replens matrez miſericordia aduocatam dans hāc propitius: ne ſic qſq̄ꝫ anceps deueniat. ¶ Ad horas diei añ. laudum. Ad. iij. cap. Ego qſi. ℟. Sācta dei. ℣. Poſt ptū. Ad. vj. capl'z.

Eccli. ca. 24. TRanſite ad me oēs q cōcupiſcitis me: ⁊ a generatiōib⁹ meis adimplemini: ſpūs enīz me⁹ ſup mel dulcis: ⁊ hēditas mea ſuper mel ⁊ fauum. ℟. Poſt ptū. ℣. Specioſa. Ad. ix. ca.

Eccli. ca. 24. Qui edūt me adhuc eſurient: ⁊ q bibūt me adhuc ſitient: qui audit me nō confundetᷣ: ⁊ qui operantᷣ in me nō peccabunt: qui me elucidant vitaꝫ eternā habebunt. ℟. Specioſa. ℣. Elegit ¶ In. ij. veſ. añā. Lauda felix eccleſia. Capitulū. Ego quaſi. Hymnus.

Eterni pr̄is ordine in tēplo virgo conditᷣ: vbi mira dulcedine: contemplādo perfruitᷣ. Orationi dedita: ⁊ diuinis obſequijs: a mundo prorſus abdita arcanis vacat ſtudijs. O mira redundantia: gratie date virgini: q̄ cuncta ſunt fragrāria: ⁊ grata ſummo numini. Mens lingua caro ſpirit⁹: ſenſus affectus actio electam mōſtrāt celitus in mrēm dei filio. Gloria tibi domine: qui natus es de virgine: idem. ℣. Preſentatio eſt hodie ſancte marie virginis. ℟. Cuius vita inclyta cūctas illuſtrāt ecclias. Ad magt̄ añ. Oliua fructifera mater pietatis: fugās mūdi ſcelera ſtella claritatis: per quam cuncta proſpera: dantur nobis gratis: nos tandē in ethera: transfer cū beatis. ¶ In feſto beate catherine virginis ⁊ marty. ad veſpe. ſuper pſalmos añ. Iocundare ſuperna patria leta tibi adſunt ſolennia: plaude tota mater eccleſia catherine pmens preconia: nam regina florens munditia iam cum rege regnat in gloria. Pſal. Lauda 41
te pueri. cuꝫ ceteris. ℟. O matrona. ix. Hymnus. Catherine collaudemus. ℣. Ora pro nobis. Ad magt̄ añ. Scandit ſponſa regis ad ſolium: lux ad ſolem pugil

ad brauiũ:carpit virgo cõuallis li-
lium:emit morte vite ſolatiũ. Oro.
Deus q dediſti legẽ. Inuitato.
Laudes dignas opifici mater pſallat
eccleſia:Qui regni tam mirifici dat
catherie pmia. ps. Venite. Hy°.
Pãge lin. In.i.noc.añ. Uirgo
ſtirpe regia genita catherina mũdo
ſic oritur:doctrix vera ⁊ martyr in-
clyta: tanq̃ roſa decora cernit̃. ps.
2 Dñe dñs. Añ. Cordis innocen-
tia lexq3 veritatis:locant hãc in pa
6 triã regni claritatis. ps. Celi. Añ.
Urbis tu alexãdrine flos es decor ⁊
glia:dum martyris eximie pte pfert
8 inſignia. ps. Dñi eſt ter. ℣. Diffu
ſa. Lcõnes ⁊ hy. ⁊ oro. ſicut ſu-
pra in feſto. ℟. Adeſt alme matri
eccleſie dies feſtus grandis leticie:
dũ hec vgo vas ſapie. Collocatur in
regno glorie. ℣. Hec doctrina pol-
lẽs mirifica ſina vera manu angeli
ca. Collocat̃. ℟. Chri fide pugil ſue
cendit cũ nefandus ritus dignoſcit̃
diris verbis regẽ aggredit̃: Factus
amens iudex deludit̃. ℣. Stans in
uicta claudit̃ carcere nõ terret ver-
bis nec verbere: Fact°. ℟. O plena
deo aia q̃ tot doctores ſuperas dum
dei pandis intima: Ad ipm cũctos
1 reuocas. ℣. Cultum nãq3 negãtes
numinũ:vnũ deum fatent̃ dñm. Ad
ipſum. Glia patri. Ad ipſum. In.ij.
noc.añ. Scorpione laniatur retro
manens carcere:viſu dei conſortat̃ ⁊
16 cibat̃ munere. ps. Eructa. Añ.
Prece rotã diſſipat dire laniantes:
ſeua morte cruciat turbã fatigantẽ.
ps. De° nr̃. Añ. Regina dũ pro
ſilit fidei pconio:vite palmã ſuſcipit
capitis ſupplicio. ps. Fundamen 16
ta. ℣. Spẽ tua. ℟. De excelſis bea
ta agmina miſſa curãt ſuſcepta vul
nera dum deorũ cõtẽnit numia la-
pſa celo cernunt̃ munera: Tunc re-
gina ſubit certamina toto corde tẽ-
dens ad ethera. ℣. Hanc coronans
virgo corroborat adepturã3 palmã
denunciat. Tũc. ℟. Felix virgo in
cuius labia tanta celo fundit̃ gr̃a
q doctor alta gſilia: Imitant̃ dei ve-
ſtigia. ℣. Cum deo celſa mirifica
ipſis lingua pãdit angelica. Imitã.
℟. Rubus quondã ardens recolit̃
dum plebs docta igni ſubijcit̃ pilus
veſtis i nullo ledit̃: Roſe decor facie
promitur. ℣. Hi odorem dãtes mi-
rificũ:ſic mercant̃ pmiũ celicũ. Ro-
ſe. Glia. Roſe. In.iij.noc.añ. Re-
gno vaſthi equiparas:rachelem pul
chritudine: heſter rogatu ſuperas:⁊
iudith fortitudine. ps. Cantate. 34
i. Añ. Sponſa regis curias intrat
gaudioſa:nam palme victoriam pre
fert glioſa. ps. Dñs reg. ij. Añ. 34
Roſa de ſpina legit̃: de nube ſol eli
gitur:dum virgo martyr ceditur ⁊
chriſto ſponſo iungit̃. ps. Canta- 34
te. ij. ℣. Adiuuabit. ℟. Uirgo pe
nis ceſa innumeris decollãda pergit
alacriter:poſt triũphũ diri certami-
nis. Celi ciuis facta perenniter. ℣.

lactis vnda fuſa ꝑ ſanguine:beato/rū regnat in agmine.Ce. ℟. Sina mōtis ſita i culmie ſacer liquoꝛ manat ex tumulo:vnde multos pio iuuamine:ſanat virgo ſalutis poculo Sic beata ſuo certamine: dona preſtat precanti populo. ℣. Uenerantes tuam memoꝛiam:audis pia ꝗ ꝑ̄ces gratiam.Sic. ℟. O matrona cui⁹ auxilio ſanitatū dantur ſolatia:nūc deuotis dulci pꝛeſidio da foueri diuina gr̄a: Ut tranſacto triſti exilio perfruamur beata gloꝛia. ℣. Opem iam pꝛomiſſam de ſuperis te pꝛecamur largire miſis:vt trāſacto.Gloria.Ut tranſacto.¶ In lau.aña. Celebꝛemus cum iubilo diē tāte leticie:vgo de carnis nubilo migrat ad thꝛonum gloꝛie. Añ. Poſt plurima ſupplicia iugulāda crudeliter pꝛeſtanti beneficia laudes ſoluit alacriter. Aña. Expectans palme gla diu celo locari poſtulat colētibus martyrium opē de celis impetrat. Añ. Uox de ſupernis mittitur veni dilecta pꝛopera : thalamo ſponſi ſiſtitur vbi ſunt cūcta pſpera. Añ. Te venerantes hodie deuotionis laudibus:chꝛiſti commenda gratie vt det frui celeſtibus. Cap. Confitebor. Hym. Pꝛeſens dies. ℣. Adducentur. Ad bñ. añ. O roſa rubens cruoꝛe martyrij: candenſꝗ liliū expers contagij:tu nāꝗ magiſtra ſancti conſilij:es facta ꝯſoꝛs diuini cōſoꝛtij. Canticum. Bene.

¶ Ad veſper.ſup pſal.añ. Celebꝛemus. Cap. Hym. ℣. vt in pꝛimis veſperis. Ad magt aña. Splendoꝛ mentis decoꝛ mundicie: toꝛtoꝛ cedens flos eloquentie:aule tibi contemptus regie:palmam pꝛebēt celeſtis curie. Cant. Magnificat. ¶ In feſto beati Gregorij pape doctoꝛis ꝛ confeſſo. ad veſpe.ſuper pſal.añ. Lauda felix mater ꝛ filia lauda tuū roma gregoꝛium:laudet ſuum doctoꝛem anglia:laudet mūdus pꝛē eximiū. ps. Laudate pueri. cū ceteris. ℟. 41

Pꝛanguens. Hymnus.

Pange lingua confeſſoꝛis inclyti ꝑconiū : melodiā foꝛmet oꝛis feruens ardoꝛ mentium: intus coꝛda lingua foꝛis pſonēt gregoꝛiū. Tāꝗ aaron electus chꝛiſti pꝛeceſſ omibus paſtoꝛ vigil ꝣelo rectus ſed ſuauis moꝛibus:velut moyſes dilectus deo ꝛ hominibus. Modulātis harmonie renouans dulcedinē ꝛ refoꝛmans hierarchie ſubcelestis oꝛdinem in ſe dauid ꝛ ioſie pertulit imaginē. Simul moꝛbis laceſſitus ꝛ belloꝛum turbine perſtat foꝛtis alte ſitus in ꝟtutis culmine:iob ꝛ ioſue munitus bina foꝛtitudie. Tibi ſumma ſit maieſtas gratiarū actio: honoꝛ virtus ꝛ poteſtas laus ꝛ benedictio:ꝗ celeſtis regni pꝛeſtas gloꝛiam gregoꝛio. Amen.

℣. Ora ꝓ nobis. Ad mag. an. Ame pſul dux ſapie: arcus celi ſplendor eccl'ie glioſa refulges ſpe: inter altas nebulas glorie. Oratio.

Deus qui nos beati gregorij confeſſoris tui atq3 pontificis annua ſolennitate letificas: cōcede propitius: vt cu ius opere atq3 doctrina ſcripture tue myſteria multa cognouimus: eius apud te ſemper patrocinia ſentiamus. Per domi.

¶ Ad matutinum. Pellat deuotio ſoporis ocia: Laudes gregorio cātet eccleſia. ps. Venite. Hymnus.

Laudis op' vt honori ſeruiat opificis collaudare te gregori dócet modis muſicis: ꝑ quē ſeruit ꝯditori mūd' laudū canticis. Chriſte vice tu ꝓlat' ſed ſubſiſtēs humilis: chriſto ſemper es conatus inueniri ſimilis: vt preceſſes deo gratus mundo venerabilis. Primo confert te paſtori fidei conſtantia: paulo ſenſus precurſori victus parſimonia: et ioāni ſeniori mentis eminētia. O vas auri precioſis renitēs lapidibus: quaſi celum radioſis emicans ſyderibus: affer opem glorioſis meritis et precibus. Tibi ſumma. In .j. noctur. añs. Gregorius also dum clauditur beate ſyluie: benedicti voce predicitur lumen eccleſie. ps. Beatus vir. Añ. Rome proles patrum illuſtrius preluſtriſq3 actibus: clarus erat doctrinis artiū pollens honorib'. ps. Quare fre. Añ. Mundo florens chriſto refloruit: afflatus gratia mundū ſpernit: opes diſtribuit: fundat cenobia. ps. Dñe quid. ℣. Amauit. Lectiones ſicut ſupra in loco proprio in feſto ipſius. ℟. Cum eternus paſtor gregoriū preuidiſſet ad curam ouiū ſigno lucis in lucē gētium latens eſt proditus. ℣. Lux eſt fulgens per noctē celitus: datus3 prodit patrem diuinitus. Latēs. ℟. Vaſtat vrbē celeſtis vltio ruunt ciues obſiſtit gladio nouus dauid ceſſat quaſſatio. Et ſalus reddit. ℣. Pius pater in preces ſternitur: cedit vltor mucro ꝯcluditur. Et ſalus. ℟. Super gētes et regna poſitus vt lucerna pontifex inclytus: ardens lucet per dona ſpiritus. Ad xp̄i gloriam. ℣. Purgat ornat auget eccleſiam: plā git docet conuertit angliā: Ad chriſti. Glia. Ad chriſti. In .ij. noc. añ. Radiantes gēmarū ambitu pretextas abijcit monachali pauper i habitu xp̄o ſe ſubijcit. ps. Cū inuo. Añ. Crucifigēs carnē cū vitijs xp̄o cōfigit: et ꝓuectus virtutu3 ſtudijs abbas pficit. ps. Verba. Añ. Dum ꝯformis eſſe iā incipit vite celeſtius in figura naufragi ſuſcipit celeſtem nūtiū. ps. Dñe dñs. ℣. Juſtum deduxit. ℟. Replet terras ꝓfuſa largitas nec ſit exors ſuperna ciuitas

ſicut ſcõi loth hoſpitalitas. Sic ho-
ſpes placuit. ℣. Felix menſa dum
multis patuit: ciuem celi ꝯuiuam
habuit. Sic hoſ. ℟. Sacer panis vt
caro cernit: manat cruor dũ panis
pũgit equũ vexans demon expellit.
Magus corripit. ℣. Jam ſepultus
frater abſoluit: ⁊ traiano pena remit
tit. Magus. ℟. Languens morbis
dũ deficit mẽs amoris langore pro
ficit: creſcunt morbi creſcit ⁊ afficit
Amor impatiẽs. ℣. Sicut ceruus
ad fontem ſitiens eſtuabat diſſolui
cupiens: Amor impa. Gloria: Amor.
Jn .iij. noctur. aña. Bonus odor
celeſtis hominis in mundum pro-
dijt: tandem raptus romani cardi-
4 nis honorem ſubijt. ps. Domine
quis. Añ. Seſe mundi deſpecta
gloria ſemper humilians: ſectabat
5 chriſti veſtigia: ſupernis inhians.
7 ps. Domine in vir. Añ. Chriſti
pugil ſpiritus gladio pro fide dimi
cat: fidem firmat ⁊ iugi ſtudio mo-
res edificat. ps. Domini eſt ter-
ra. ℣. Juſtus vt palma. ℟. Terre
preſul ad celi ſolium ſublimatus de
valle flentium ex ſeruorũ ſorte fide
lium: Jntrat in gaudium. ℣. Ange
lorum choris laudantiũ: iungi de
cet pſaltem egregiũ. Jntrat. ℟. Pa-
tris almi libros icẽdere querit liuor
nefas arguere audet petrus ceſſant
a ſcelere. Ad pactũ initũ. ℣. Opus
probans celitus editum: teſtis ve-
rax emiſit ſpiritum. Ad pactum. ℟.

O fons fundens fluenta gratie do-
ctor veri doctor iuſtitie: Jn excelſis
nunc ſapientie. Te fons inebriat.
℣. Sitientes per te reficiat: qui poſt
ſitim te plene ſatiat. Jn excelſis. Glo
ria. Te fons. ℣. Ora pro nobis.
¶ Jn laudi. aña Commiſſum
gregem regere dum ſtudet vigilan-
tius: ſecundat nomen opere paſtor
vigil gregorius. Añ. Libens pre-
eſſe renuit ſtatũ amplectens humi
lem: coactus tandem preſuit ſeruũ
ſe prebens vigilem. Añ. Chriſti
vigil in intimis marte vacat ocio:
foriſq3 iugi proximis deſeruit mar
the ſtudio. Añ. Preſſus laborum
pondere viget mente robuſtior nec
morbis nouit cedere cum infirmus
tunc fortior. Añ. Jam ſuis gaudet
canticis: iam vacat dei laudibus: iã
iubilat hymnidicis iunctus i celo
cetibus. Hymnus.
Exultet iã angelica feſtiua
turba gaudio: ⁊ oĩs aula celica
letetur in gregorio. A diligit
hunc angelicis interna cordis
puritas: ⁊ choris apoſtolicis
doctrina fructus dignitas.
O iutiua martyrib⁹ carnis ac
mentis paſſio: ⁊ confeſſorũ ce
tibus conformis vite rõ. Fe-
lix qui digne iungitur tantis in
celo ſocijs: in eius laudem igit
reſultet terra gaudijs. Sũmi
largitor pmij quem decet laus
⁊ glia: da meritis gregorij bea-

ta nobis gaudia. Amē. ℣. Iuſt⁹ germinabit. Ad bñ. añ. O ſol mū do diffudēs radios nr̄e mētis tene bras abige: vere pacis in viā filios dux ⁊ pr̄ gregori dirige. Ad mḡr añ. Uale paſtor qui modo paſceris collocatus in loco paſcue: gregem frui fructu quo frueris: alma prece gregori tribue. ¶ De oratiōe fa cienda in viſitatione infirmorū.

Cum fratres aliquā perſo nam infirmā decūbentē viſitauerint ⁊ aliquā orationē ſuper eam facere voluerint: po terūt vti: forma infraſcripta vi delʒ. Primo intrātes domū vel camerā infirmi dicāt. Pax huic domui. ℟. Et oīb⁹ habitātib⁹ in ea. Et accedētes ad lectulū īfirmi eum dulciter ſalutent ad patiē tiā hortantes ⁊ aliq̄ verba ſan cta pro ipſius exortatione ⁊ cō ſolatione dicētes. Et q̄r infirmi tas corporalis frequēt⁹ euenit propter infirmitatem ſpūalem hortenē eū vt ſi cito velit ſana ri ab infirmitate et ſi īfirmitas nō ſit multū grauis integrā ⁊ verā ꝯfeſſionē faciat de oīb⁹ pec catis ſuis. Poſtmodū alter ex fratribus qui maior fuerit ⁊ ſa cerdos dicat. Chariſſime ſi do minus vobis p̄ſtare dignabitur ſanitatē nōne propoſitis: dece tero pro virib⁹ a peccatis caue re ⁊ eius mādata pro poſſe ſer uare? Quo promittente dicat ſacerdos ℣. Adiutorium nō ſtrū in nomine domini. ℟. Qui fecit ce lum ⁊ terram. ℣. Dominus vobiſ cum. Et cum. Oremus. Oratio.

Introeat q̄s dñe ieſu chri ſte domū hāc ſub nr̄e hu militatis ingreſſu eterna felici tas: diuina ꝓſperitas: ſerena le titia: charitas fructuoſa: ſanti tas ſempiterna. Effugiat ex hoc loco acceſſus demonum: adſint āgeli pacis: domūq̄ꝫ hāc d̄ſeruēt effugata diſcordia. Magnifica dñe ſuper nos nomen ſanctum tuū: bene ✠ dic conuerſationi noſtre: ſanctifica noſtre humili tatis ingreſſum: q̄ ſctūs ⁊ pius es ⁊ permaneo cuꝫ patre ⁊ ſpū ſancto in ſecula ſeculoꝝ. Amē. Ps. Domine ne in furore. j. ℣. 2 Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpū tuo. Sequentia ſancti euangelij ſe cundū mattheum. ℟. Gloria tibi dñe. Dum ſacerdos dicit. Se quentia ſancti ſignuꝫ crucis fa ciat ſup ſe i fronte ſup os ⁊ ſu p pect⁹ ⁊ ſil'r ſup infirmū maxie ſi fuerit maſculus: ſi vo femina fuerit dn̄ ſacerdos ſe ſignat: p ſemetipſam in locis p̄dictis ſe ſignet hoc idem in ſequent ib⁹ euangelijs obſeruetur.

In illo tp̄e: Cū itroiſſet ie ca. 8. ſus capharnaū acceſſit ad eum cēturio rogās eū ⁊ dicens. Dñe

puer meus iacet in domo para lyticus et male torquetur. Et ait il li iesus. Ego veniam et curabo eum. Et rndens centurio ait. Dne non sum dignus vt intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo: et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestate constitutus habens sub me milites. Et dico huic vade et vadit: et alio veni et venit et seruo meo fac hoc et facit. Audiens autem iesus miratus est: et sequentibus se dixit. Amen dico vobis: non inueni tantam fidem in israel. Dico autem vobis: quod multi ab oriente et occidente venient et recumbent cum abraham et isaac et iacob in regno celorum. Filij autem regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus et stridor dentium. Et dixit iesus centurioni. Uade et sicut credidisti fiat tibi. Et sanatus est puer eius ex illa hora. Dns vobiscum. Oremus. Oro.

Domine sancte: pater omnipotens: eterne deus qui benedictionis tue gratiam egris infundendo corporibus facturam tuam multiplici pietate custodis: ad inuocationem nominis tui benignus assiste: vt famulum tuum ab egritudine liberatum et sanitati donatum dextera tua erigas: virtute confirmes: potestate tuearis: atque ecclesie tue sancte cum omni desiderata prosperitate restituas. Per xpm dnm. R. Amen. Ps. Con

serua me dne. Dns vobiscum. rt. 4

Sequentia sancti euangelij Secundum marcum. R. Gloria tibi dne

In illo tempore: Recumbentibus vndecim discipulis apparuit illis iesus: et exprobrauit incredulitatem illorum et duritiam cordis: quia his qui viderant eum resurrexisse non crediderant. Et dixit eis. Euntes in mundum vniuersum predicate euangelium omni creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit saluus erit. Qui vero non crediderit condemnabitur. Signa autem eos qui crediderint hec sequentur: In nomine meo demonia eijcient: linguis loquentur nouis: serpentes tollent. Et si mortiferum quid biberint: non eis nocebit. Super egros manus imponent et bene habebunt. Et dns quidem iesus postquam locutus est eis assumptus est in celum: et sedet a dextris dei. Illi autem profecti predicauerunt vbique: dno cooperante et sermonem confirmante sequentibus signis. Dns vobiscum. Oremus. Oro.

Uirtutum celestium: deus qui ab humanis corporibus omnem languorem et omnem infirmitatem precepti tui potestate depellis: adesto propitius huic famulo tuo: vt fugatis infirmitatibus et viribus receptis: nomen sanctum tuum instaurata protinus sanitate benedicat. Per xpm dnm nrm. R. Amen. Ps. Exau. 6

dicat te dominus. Dominus vo-
biſcum. &c. Sequentia ſancti
euangelij ſecundum lucam. ℞.
ca. 4. Gloria tibi domine.
In illo tempore ſurgens ie
ſus de ſynagoga: introiuit in do
mū ſimonis. Socrus aūt ſimo-
nis tenebatᷣ magnis febribus.
Et rogauerunt illū pro ea. Et
ſtans ſuper illam imperauit fe-
bri: & dimiſit illam. Et cōtinuo
ſurgens miniſtrabat illis. Cum
ſol autē occidiſſet: omnes qui
habebant infirmos varijs lan-
guoribus ducebāt illos ad eū.
At ille ſingulis manus impo-
nēs curabat eos. Dominus vo-
biſcū. Oremus. Oro.
Domine ſancte: pr̄ omni-
potēs: eterne deus q̄ fragilitatē
humane ꝯditionis infuſa virtu
tis tue dignatiōe ꝯfirmas: vt ſa-
lutarib⁹ remedijs corpa nr̄a &
mētes vegetentᷣ ſup hunc famu
lum tuum ꝓpitius intende: vt
oī neceſſitate corpee infirmita-
tis excluſa grā in eo priſtine ſa
nitatis pfecta reparetur. Per
xp̄m. ps. Inclina dn̄e aurē tuā.
30 Dominus vobiſcū. Sequentia
ſancti euangelij ſecundum ioā
nem. ℞. Gloria tibi domine.
ca. 5. In illo tempore erat dies
feſtus iudeorū: & aſcendit ieſus
hieroſolymam. Eſt autem hie-
roſolymis ꝓbatica piſcina que
cognominatᷣ hebraice bethſai-
da: quinqꝫ porticus habēs. In
his iacebat multitudo magna
languentium cecoꝝ claudorum
aridoꝝ: expectātiū aque motū.
Angelus autem domini ſecun-
dum tp̄s deſcēdebat in piſcinā:
& mouebatᷣ aqua. Et qui prior
deſcendebat in piſcinā poſt mo
tionē aque: ſanus fiebat a qua-
cunqꝫ detinebatur infirmitate.
Erat autem quidā homo ibi
triginta & octo annos habēs in
infirmitate ſua. Hunc cū vidiſ
ſet ieſus iacentē & cognouiſſet
quia multū iam tp̄s haberet.
dixit ei. vis ſanus fieri? Reſpō
dit ei languidus. Domine ho-
minem non habeo: vt cum tur-
bata fuerit aqua mittat me in
piſcinam. Dū venio enim ego:
alius ante me deſcendit. Dicit
ei ieſus. Surge tolle grabatum
tuum: & ambula. Et ſtatim ſa-
nus factus eſt homo: & ſuſtulit
grabatum ſuum & ambulabat.
Erat autem ſabbatum in die il
la. Dicebāt ergo iudei illi q̄ ſa-
natus fuerat. Sabbatū eſt: non
licet tibi tollere grabatū tuū.
Reſpondet eis. Qui me ſanū
fecit ille mihi dixit: Tolle gra-
batum tuum & ambula. Inter-
rogauerūt ergo eū: quis eſt ille
homo qui dixit tibi tolle grab-
tum tuum & ambula? Is autem

qui ſanus fuerat effect⁹ neſcie-
bat quis eſſet. Jeſus autem de-
clinauit a turba ↄſtituta i loco.
Poſtea inuenit eũ ieſus in tē
plo ⁊ dixit illi. Ecce ſanus fact⁹
es iā noli peccare: ne deterius
aliqd tibi contingat. Dñs vo-
biſcum. Oremus. Oro.
Reſpice dñe famulũ tuũ
in infirmitate ſui corporis labo
rantem ⁊ animam refoue quā
creaſti: vt caſtigationibus emē-
data: ↄtinuo ſe ſentiat tua me-
dicina ſaluatam: Per chriſtũ.
3 2 Ps. Qui habitat. Aña. Media
vita in morte ſum⁹ quē q̃rimus ad
iutorē niſi te dñe: q p pctīs noſtris
iuſte iraſceris: Sancte deus: ſcē for-
tis: ſctē ⁊ miſericors ſaluator ama-
re morti ne tradas nos. ℣. Ne proij
cias nos in tpe ſenectutis: cũ defece
rit virtus noſtra ne derelinquas nos
dñe. Sancte deus. ℣. Muro tuo in
expugnabili circumcinge nos dñe: ⁊
armis tue potētie ptege nos ſemper
deus noſter. Sancte deus. ℣. Aſpi-
ce dñe de ſede ſcā tua ⁊ cogita d no
bis: inclina deus meus aurē tuā ⁊
audi: aperi oculos tuos ⁊ vide tribu
lationē nr̃am. Sancte de⁹. Kyrie el.
Chriſte eleiſō. Kyrie eleiſon. Pater
nr̃. Et ne nos. ℣. Miſerere mei do-
mine qm̃ īfirm⁹ ſũ. ℟. Sana me do
mine qm̃ conturbata ſunt omnia
oſſa mea. ℣. Poſt partũ. ℣. Angelis
ſuis. ℣. Ora p nobis beate domi-
nice. ℣. Saluum fac ſeruum tuũ.
℟. Deus meus ſperantem in te. ℣.
Mitte ei domine auxiliũ de ſcō. ℟.
Et de ſion tuere eũ. ℣. Nihil pficiat
inimicus in eo. ℟. Et filius iniqta
tis nō apponat nocere ei. ℣. Eſto ei
dñe turris fortitudinis. ℟. A facie
inimici. ℣. Dñe exaudi. ℣. Domi-
nus vobiſcum. Oremus. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
deus infirmitatem famuli
tui propitius reſpice: atq; ad
protegendum eum dexterā tue
maieſtatis extende. Oratio.
Concede hunc famulum
tuũ q̃s dñe deus ppetua
mentis ⁊ corporis ſalute gaude
re: ⁊ glorioſa beate marie ſemp
virginis interceſſiōe a pñti libe
rari triſtitia ⁊ eterna pfrui leti
tia. Oratio. Deus qui miro.
Oratio Concede q̃s oĩps deus:
vt qui peccatorum. Oratio.
Preces q̃s tibi dñe p fa-
mulo tuo egroto offeri-
mus: itercedēte btō petro mar-
tyre tuo clemēter itēde: ⁊ pugi-
les fidei ſub tua ptectiōe cuſto
di. Oro. De⁹ q eccliam tuā btī
thome. Oro. Deus qui gentiũ.
Oro. De⁹ q dediſti legē moyſi.
Oro. De⁹ qui beate catherine.
virginitatis. Oro. Largire no-
bis clementiſſime pr. Oratio.
Deus q facture tue ſem-
per pio dominaris affectu:

inclina aurē tuā ſupplicatiōi bus nr̄is ⁊ famulū tuum ex ad uerſa valetudine corporis labo rantē placatus reſpice: ⁊ viſita in ſalutari tuo: ⁊ celeſtis gratie pſta ei medicinā. Per dn̄ʒ. ℟. Amen. Cōpleta vltima oōne ſacerdos vtranqʒ manuʒ ponat ſup caput ifirmi ⁊ dicat oōneʒ de btō vincētio videlicet.

Super egros manus impo nent ⁊ bene habebunt. Jeſus marie filius mundi ſalus ⁊ dn̄s meritis bti vincētij ſit tibi cle mēs ⁊ ppitius. Amē. Poſtea dicat. Initiū ſci euāgelij ſʒ ioā neʒ. In pncipio erat vbū. ⁊c. totū. Poſtea ſubiungat dicēs.

Dominus ieſus xp̄s apud te ſit vt te dfendat: itra te ſit vt te ɔſeruet: an̄ te ſit vt te ducat: poſt te ſit vt te cuſtodiat ſup te ſit vt te bn̄✠dicat q cū pře ⁊ ſpū ſcō in vnitate pfecta viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculoꝝ amē. Bn̄dictio dei oipotētis pa✠tris ⁊ fi✠lij ⁊ ſpūs✠ſan cti. Deſcendat ſup te ⁊ maneat ſemper. ℟. Amen. Predicta oōo ſup infirmos pōt abbreuia ri ad libitum. ℂ Commenda tio anime in tranſitu exiſtētis.

Cum infirmus morti peni tus appropiquauerit ſa cerdos cum ſtola legat letaniaſ cū vſibus ⁊ oōne ſequēti ſicut iſra notatū eſt in offō cōmēda tiōis anime ſm ordinem nr̄m.

ℂ Poſtmodū ſi adhuc vixe rit dicat ſequētē cōmēdationeʒ que eſt ſm vſum romane curie. 407

Proficiſcere aia chriſtia na de hoc mūdo. In noie dī pa✠tris oipotētis q te crea uit: In noie ie✠ſu xp̄i filij dei viui q p te paſſus eſt. In noie ſpūs✠ſci q in te effuſus eſt. In noie angeloꝝ ⁊ archāgelo rū. In noie thronoꝝ ⁊ dn̄atio nū. In noie principatuū ⁊ pote ſtatū. In noie cherubin ⁊ ſera phin. In noie pīarcharū ⁊ p phetarū. In noie ſctōꝝ apl̄oꝝ ⁊ euāgeliſtaꝝ. In noie ſcōꝝ mar tyrū ⁊ ɔfeſſoꝝ. In noie ſcōrum monachoꝝ ⁊ eremitarū. In no mine ſcāꝝ vginū ⁊ oium ſctōꝝ ⁊ ſcārū dei. Hodie ſit i pace lo cus tuus: ⁊ habitatio tua ſit in ſancta ſion. Per eundeʒ dn̄m.

Deus mi- Oīo. Oremus. ſericors: deus clemēs: qui ſm multitudinem miſerationuʒ tuaꝝ pctā penitētiū deles ⁊ pre teritoꝝ criminum culpas venia remiſſionis euacuas: reſpice p pitius ſuper hunc famulū tuuʒ N. ⁊ remiſſionem ſibi omnium peccatoꝝ tota cordis ɔtritiōe ⁊ oris: ɔfeſſiōe poſcenteʒ depreca tus exaudi: Renoua in eo dn̄e ſancte pater pijſſime quicquid

terrena fragilitate corruptũ vel quicquid diabolica fraude vio latum eſt: et vnitati corporis ecclesie membrũ redẽptionis annecte. Miſerere dñe gemituũ miſerere lachrymaꝝ eius: et nõ habentẽ fiduciã niſi in miſericordia tua ad tue ſacramentuꝫ recõciliatiõis admitte: p chꝛm.

Commẽdo te oĩpotẽti deo chariſſime frater et ei cu ius es creatura cõmitto: vt cuꝫ humanitatis debitum morte interueniente pſolueris ad auctorẽ tuũ qui te de limo terre formauerat reuertaris. Egrediẽti itaqꝫ anime tue de corpore ſplẽdidus angelorum cetus occurrat: iudex apoſtolorum ſenatus adueniat: candidatoꝝ tibi martyrum triumphator exercitus obuiet: liliata rutilantiũ te confeſſorum turma circundet: iubilantium te virginũ chorus excipiat: et beate quietis in ſinum patriarchaꝝ te cõplexus aſtringat. Mitis atqꝫ feſtiuus chriſti ieſu tibi aſpectus appareat: qui te inter aſſiſtentes ſibi iugiter intereſſe diſcernat. Ignores omne qđ horret in tenebris: qđ ſtridet in flãmis: qđ cruciat in tormẽtis. Cedat tibi teterrimꝰ ſathanas cum ſatellitibus ſuis in aduentu tuo: te comitãtibus ãgelis ꝯtremiſcat: atqꝫ ĩ eterne noctis chaos imãne diffugiat. Exurgat deus et diſſipentur inimici eius: et fugiant q oderunt eũ a facie eius. Sicut deficit fumus deficiant ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereant peccatores a facie dei. Et iuſti epulenẽ et exultent in cõſpectu dei. Confundantur igitur et erubeſcant oẽs tartaree legiões: et miniſtri ſathane iter tuum impedire nõ audeant. Liberet te a cruciatu chriſtus qui p te eſt crucifixus. Liberet te a morte chriſtus q p te mori dignatus eſt. Conſtituat te xp̃s filiꝰ dei viui itra paradiſi ſui loca ſemp amena et vẽrẽ tiaꝫ inter oues ſuas te verus ille paſtor agnoſcat. Ille ab oĩbus peccatis tuis te abſoluat: atqꝫ in dexterã ſuã in electoruꝫ ſuoꝝ te ſorte ꝯſtituat. Redẽptorẽ tuũ facie ad faciẽ videas: et pſens ſemp tibi aſſiſtẽs maniſeſtiſſimã beatis oculis aſpicias veritateꝫ. Cõſtitutus igiẽ inter agmina beatoꝝ cõtẽplatiõis diuine dulcedine potiaris in ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen. Oratio.

Suſcipe domine ſeruum tuum in locum ſibi ſperãde ſaluationis a miſericordia tua. ℟. Amen. Libera domine animam ſerui tui ex omnibus periculis infernorum et de laqueis penaruꝫ et ex omnibus tribula-

tionibus. ℟. Amē. Libera dn̄e animam ſerui tui ſicut liberaſti enoch et heliā de cōi morte mū-di. ℟. Amē. Libera dn̄e aiam ſerui tui: ſicut liberaſti abrahā de vr chaldeorꝝ. ℟. Amē. Libera dn̄e aiam ſui tui: ſicut libaſti iob de paſſiōib9 ſuis. ℟. Amē. Liba dn̄e aiaȝ ſui tui: ſicut libaſti iſaac d̄ hoſtia et manu patris ſui abrahe. ℟. Amen. Libera dn̄e aiam ſui tui: ſicut liberaſti loth de ſodomis et flāma ignis. ℟. Amē. Libera dn̄e animam ſerui tui: ſicut liberaſti moyſen de manu pharaonis regis egy-ptiorum. ℟. Amē. Libera do-mine animam ſerui tui: ſicut li-beraſti danieleȝ de lacu leonuȝ. ℟. Amē. Libera domine ani-mā ſerui tui ſicut liberaſti tres pueros de camino ignis arden-tis: et de manu regis iniqui. ℟. Amen. Libera domine animā ſerui tui ſicut liberaſti ſuſannā de falſo crimine. ℟. Amen. Li-bera domine animam ſerui tui ſicut liberaſti dauid d̄ manu re-gis ſaul et de manu golie. ℟. Amē. Libera dn̄e aiaȝ ſui tui ſicut liberaſti petrū et paulū de carceribus. ℟. Amē. Et ſicut beatiſſimā teclā virginē et mar-tyrē tuaȝ de tribus atrociſſimis tormentis liberaſti: ſic liberare digneris aiaȝ huius ſerui tui: et tecum facias in bonis ꝯgaude-re celeſtibus. ℟. Amen. Oro.

Commendamus tibi dn̄e aiaȝ famuli tui p̄camurq̧ te dn̄e ieſu xp̄e ſaluator mūdi: vt ꝓpter quā ad ima miſericor-diter deſcēdiſti patriarcharꝝ tuo-ruȝ finib9 inſinuare nō renuas. Agnoſce dn̄e creaturā tuā non ex diis alienis creatā ſȝ a te ſo-lo deo viuo et vero: qꝛ nō eſt alius de9 p̄ter te: et nō eſt ſm opa tua. Letifica dn̄e aiaȝ ei9 in ꝯſpectu tuo: et ne memineris iniq̄tatum ei9 ātiq̄ꝝ et ebrietatū q̄s ſuſcita-uit furor ſiue feruor mali d̄ſide-rij. Lȝ eni peccauerit: tn̄ p̄reȝ et filiū et ſp̄ȝ ſcm̄ n̄ negauit ſȝ cre-didit et ȥelū dei hūit in ſe et deū q̄ fecit oia adorauit. Am̄. Oro

Delicta iuuētutis et igno-rātias ei9 q̄s ne memine-ris dn̄e: ſed ſm magnam miſeri-cordiā tuā memor eſto illius in glia claritatis tue. Aperiant̄ ei celi: colletent̄ illi āgeli i regnuȝ tuū dn̄e ſuū tuū ſuſcipe. Suſci-piat eū ſcūs michael archāgel9 dei: qui militie celeſtis meruit principatū. Veniāt illi obuiam ſancti angeli dei: et ꝑducāt eū in ciuitatē celeſteȝ hierl'm. Suſci-piat eū btūs petrus apl's: cui a deo claues regni celeſtis tradi-te ſunt. Adiuuet eū ſcūs paul9 apl's: q̄ dignus fuit eē vas elc-

etiōis. Intercedat ꝓ eo ſcūs io
annes elect⁹ dei apl'ſ: cui reue-
lata ſūt ſecrata celeſtia. Orēt ꝓ
eo oēs ſci apli qb⁹ a dn̄o data ē
ptās ligādi atq₃ ſoluēdi: itercē-
dāt ꝓ eo oēs ſcti dei q pro chri
noīe tormēta i hoc ſcl'o ſuſtinue
rūt vt vincul' carnis exut⁹ ꝑue
nire mereat̃ ad glia₃ regni cele
ſtis. Preſtāte dn̄o nr̄o ieſu xp̄o
Qui vi. ⁊ re. in ſcl'a ſcl'oꝝ amē.
407 ¶ Poſt obitū āt dcō R̃. Sub
uenite. ⁊ religs ſignat; inferi⁹ i
cōmēdatione aīe fratris mortui
dici poterit ſequens. Oratio.

Adeſto dn̄e ſupplicationi-
bus noſtris: ⁊ pias aures
tuas ad ꝑces nr̄as inclinare di
gneris vt nos de throno maie-
ſtatis tue clemēter exaudias: ⁊
orōnes famulatus nr̄i dignāter
admittas: Te igit̃ inuocam⁹ dn̄e
ſcē pr̄ oīps eterne deus ꝓ aīa fa
muli tui quam hodierna die de
hac luce vocar̃ dignat⁹ es: vt iu
beas dn̄e ei ꝑparare ꝑadiſi tui
loca virētia: vt nō eā exurat flā
ma ignis crudelis gehēne. Nā
ꝓpterea dn̄s nr̄ ieſus xp̄s fili⁹
tu⁹ in ligno crucis ſub pōtio pi
lato pati dignat⁹ eſt: vt aīas q̄ ꝑ
ade trāſgreſſionē ꝑierāt ſua ſcā
reſurrectiōe ab iferni clauſtris
liberaret. Cōfundant̃ gehenne
ianitores ⁊ miniſtri neqtie eru
beſcāt. Deducāt eam angelice
ꝑtātes in ſinib⁹ patriarcharꝝ ha
brahā iſaac ⁊ iacob patrū nr̄oꝝ.
Cōſequat̃ a tua potētia paratā
electis iocunditatē: ⁊ a dextris
hereditatē adepta letet̃. Ut cū
dies illa tremēde agnitiōis ad-
uenerit vna cum ſctis ⁊ electis
tuis q tibi placuerūt i glia ma-
ieſtatis tue reſurgere mereatur
ad indulgentiā nō ad penā. Et
aīam illa₃ quā fontis tui vnda
ꝑfudit ⁊ chriſma ſalutis inun-
xit non ſinas dn̄e flāmarū ardo
ribus cruciari: nec pctōꝝ vincu
lis alligari. Sed liberam redde
paradiſo tuo per indulgentiam
pietatis tue: qr̄ tuā clemētiā du₃
in hoc ſcl'o ꝯſtituit non negauit:
ꝑ eūdē dn̄m nr̄m ieſum chrm.
¶ Incipit ordo ad communi-
candum infirmum.

Ad cōicādū ifirmū vadat
ꝑlat⁹ vl' ille cui iniūxit i-
duct⁹ camiſia ⁊ ſuperpellicio cū
ſtolla ōferēs corp⁹ xp̄i reuerēt̃ i
calice coopto patēa ⁊ ampula
mūda ꝑcedētib⁹ ceroferarijs in
ſuperpellicijs: ⁊ duobus alijs ſine
ſuperpellicijs quorū vn⁹ portet
laternā cū lumie ⁊ nolā pulſan
do eā: ⁊ alius aquā bn̄dictā ⁊
ampulas cum vino ⁊ aqua. De
miniſtris alijs neceſſarijs ha-
bet prouidere ſacriſta. Cū aūt
ꝑuenerint ad infirmū dicat ſa-
cerdos. Pax huic domui. et

respōdeatur ab aliis. Et omnibus habitātibus in ea. Deinde dicat añ. Aſpges me. Et aſpgat cū aqua benedicta. Deinde dicat ℣. Saluum fac ſeruum. ℟. Deus me⁹. ⁊c. ℣. Mitte ei domine auxiliū de ſancto. ℟. Et de ſion tuere eum. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniqtatis nō apponat nocere ei. ℣. Eſto ei dñe turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Dñe exaudi orationem meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiſcū ⁊c.

Deus infirmitatis humane ſingulare pſidiū: auxilii tui ſuper infirmū noſtrum oſtende virtutem: vt ope miſericordie tue adiut⁹ eccl'ie tue ſancte incolumis repreſentari mereat. Per xp̄m. Deinde dicat infirmus. Cōfiteor. ⁊c. ⁊ abſoluat a ſacerdote dicēte. Miſereat. ⁊c. ⁊ Abſolutionem. ⁊c. Deinde propoſita ſibi euchariſtia q̄rat ab eo ſacerdos. Credis ꝙ hic ſit xp̄s ſaluator mundi? Et reſponſo. Sic porrigat ei euchariſtiā dicens. Corpus dñi noſtri ieſu chriſti cuſtodiat te ⁊ perducat ad vitam eternā. Amē. Poſtea ab'uat digitos ⁊ det ei abſolutionē. Quo fcō dicat ℣. Domin⁹ vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Exaudi nos dñe ſancte pater ops eterne de⁹: ⁊ mittere dignare ſanctū angelū tuū de celis: q cuſtodiat foueat protegat viſitet ⁊ defendat oēs habitantes i hoc habitaculo. Per xp̄m. Poſt hec reuertāt ad ſacriſtiā ordie q̄ venerūt: nota tn̄ nō pulſet niſi forte in caſu q̄ corpus domini contigeret reportari.

Ad inūgēdū infirmū pulſet ſignū cū cāpana cū q̄ ſolet pulſari pmū ſignū horaꝝ ⁊ fcō modico interuallo iterꝝ pulſet cū eadē cāpana: ſꝫ aliquātulū plixius q̄ꝫ prius Sacriſta interim puideat de ffib⁹ q aquā bñdictā ⁊ cereos ⁊ laternam et crucē deferāt ⁊ fratrib⁹ i choro venientib⁹ plato vel illo cui iniūxerit induto ſuppellicio cū ſtola pcedēt ad infirmariā pcedēte aq̄ bñdicta ⁊ duobus ceroferāriis in ſuppellicijs. Deinde laterna cū lumine ſubſeq̄nte cruce poſt crucē ſeq̄t ſacriſta q oleum ſcm̄ portet qd̄ ſemp ſit i ſacriſtia ⁊ ānuatī rmouet̄ portet et ſtupas ⁊ pānū lineū ad detergēdū vncturā. Poſtea ſeq̄t q facit offm̄: deinde ſequit̄ conuentus eo ordine q̄ itur ad capl'm. Cū aūt puenerint ad īfirmū q facit offm̄ dicat aliq̄ꝫtulū alte. Pax huic domui. Et puentus rndeat. Et oib⁹ habitātib⁹ i ea. Poſtea aſpgat infirmū aq̄ bñdicta

eis: deinde dicat. Dominus vobiscum. Oremus.

Domine deus qui per apostolum tuum iacobum locutus es dicens: infirmatur quis in vobis inducat presbyteros ecclesie et orent super eum vngentes eum oleo sancto in nomine domini: et oratio fidei saluabit infirmum et alleuiabit eum dominus: et si in peccatis sit dimittentur ei: quesumus domine redemptor noster gratia spiritus sancti cura langores istius infirmi: et sana eius vulnera: ac dimitte peccata atque cunctos dolores cordis et corporis ab eo expelle: et plenam ei interius exteriusque sanitatem misericordiam redde: vt ope misericordie tue restitutus et sanatus ad pristina repetet officia. per xpm. ¶ Hac oratione finita et R. Amen. infirmus ad insinuationem illius qui facit officium humiliter roget platum et ceteros qui astant vt si quid erga eos deliquit ei dimittant. Et illo qui facit officium: respondente ex parte fratrum quod ei totum remittunt: Dicat infirmus. Confiteor. etc. vel si illud dicere nequerit fondens pectus suum si comode poterit dicat mea culpa de omnibus peccatis meis: Et dicat ei a conuentu. Misereatur tui. etc. Postea platus siue faciat officium siue non dicat absolutionem et remissionem etc. Si vero platus sit absens ille qui facit officium faciat absolutionem predictam. Quod si platus fuerit inungendus ipse similiter roget fratres vt ei dimittant siquid erga eos deliquit. Et illo qui facit officium respondente vt supra. dicat platus. Confiteor. etc. et conuentus subiungat. Misereatur. etc. et qui facit officium dicat. Absolutionem etc. Postmodum fratres humiliter rogent eum vt ipse etiam dimittat eis quicquid erga eum deliquerunt. Quo remittente petant ab eo absolutionem et dicant. Confiteor. etc. et ipse subiungat. Misereatur. etc. Absolutionem etc. Si autem platus infirmitate impediente loqui nequerit fiet circa eum illud solum quod circa alios supra est notatum. His expeditis qui facit officium offerat infirmo crucem ad osculandum. Quo facto et cruce reddita qui facit officium incipiat antiphona. Intret oratio. et ps. Domine ne in furore. et conuentus stando prosequatur ipsum et reliquos psalmos penitentiales terminando quelibet per Gloria patri. Dum autem hi dicuntur accedat sacerdos ad infirmum et inungat eum oleo sancto cum pollice faciendo crucem in oculis: in auribus: in naribus: in ore clauso exterius: in vtrisque manibus expansis interius: in vtrisque pedibus superius dicens.

Per istam vnctionem et suam sanctam ac piissimam misericordiam indulgeat tibi deus: quicquid deliquisti per visum. Et similiter dicat quicquid deliquisti per auditum: per odoratum: per gustum per tactum: per gressum. semper repetendo. Per istam vnctionem. etc. Detergatur vnctura ab ali

quo fratre cui ſacriſta innuerit: ꝛ mittet ſtupe vel panni in qͥlibet terſione : quos poſtea ſacriſta cōburēs in piſcinaꝫ proijciat cineres. Peracta vnctiōe ſacerdos ablnet pollicē cū ſale ꝛ aq̄ in vaſe mūdo:ꝛ tergat cū manutergio ad hoc ibideꝫ a ſacriſta preparato: ꝛ ipſa ablutio ꝓijciat in piſcinā. Finitis pſal. ſubiungat aſſ. Intret oīo mea in ↄſpectu tuo:inclina aurem tuā ad preces noſtras dñe. Poſtea dicat ſacerdos aliquātulū alte ſine nota. Pater nr̄. ꝛ ↄuentus ſilenter dicat ipſum. Quo finito dicat ſacerdos alte vt ſupra. Et ne nos indu. ꝛc̄. Sꝫ libera. ꝛc̄. ℣. Saluū fac ſuū tuū. ℟. De⁹ meus. ꝛc̄. ℣. Mitte ei dñe auxiliū de ſcō. ℟. Et de ſion tuere eum. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniqtatis nō apponat nocere ei. ℣. Eſto ei domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Dominus vobiſcum. ꝛc̄.

QUeſumus ops̄ deus : vt ſicut famulo tuo ezechie ter q nos annos ad vitam donaſti: ita ꝛ hunc famulū tuū a lecto egritudinis tua potentia erigat ad ſalutem. Per xp̄m. Oremus.

REſpice dñe famulū tuum in infirmitate ſui corporis laborantē: ꝛ aīam refoue quam creaſti: vt caſtigationibus emēdata cōtinuo ſe ſentiat tua medicina ſaluatā. p xp̄ꝫ. Oremus.

DEus q facture tue ſemꝑ pio dominaris affectu inclina aurem tuam ſupplicationibus noſtris:ꝛ famulum tuum ex aduerſa valetudine corporis laborantem placatus reſpice:ꝛ viſita in ſalutari tuo : ꝛ celeſtis gratie preſta ei medicinā. Per chriſtum. Oremus.

DEus infirmitatis humane ſingulare preſidiū auxilij tui ſuper infirmum noſtrum oſtende virtutē:vt ope miſericordie tue adiutus eccl'ie tue ſancte incolumis repreſentari mereatur. Per chriſtū. Oremus.

DEus qui humano generi ꝛ ſalutis remediū ꝛ vite eterne premia contuliſti: ↄſerua famulo tuo tuarū dona virtutū:ꝛ concede vt medelā tuam nō ſolū in corpe:ſꝫ et in aīa ſentiat. Per chriſtū. Oremus.

VIrtutū celeſtiū deus qui ab humanis corporibus omneꝫ languorem ꝛ oēm infirmitatem ꝓcepti tui ptāte depellis:adeſto ꝓpitius huic famulo tuo:vt fugatis infirmitatibus ꝛ viribus receptis nomen ſanctū tuū inſtaurata ꝓtinus ſanitate benedicat. Per chriſtū. Oremus.

Domine ſctē:pater oīps: eterne deus:qui fragilitatem humane conditionis infuſa virtutis tue dignatione ↄfirmas:vt ſalutarib⁹ remedijs corpora nra ⁊ membra vegetētur: ſup hunc famulū tuū ꝓpitius intēde:vt omni neceſſitate corporee infirmitatis excluſa grā i eo priſtine ſanitatis ꝑfecta reparet. Per chriſtum. Deinde qui facit officium faciat abſolutionē infirmo ſub hac forma.

Dominus ieſus xp̄s q̄ dixit diſcipulis ſuis: quecūq; ligaueritis ſup terrā erūt ligata ⁊ in celis:⁊ quecunq; ſolueritis ſuper terram erunt ſoluta ⁊ in celis: de quorum numero quāuis indignos nos eſſe voluit:ipſe te abſoluat per miniſterium noſtrū ab oibus peccatis tuis:quecūq; cogitatione vel locutiōe atq; opatiōe negligēter egiſti:atq; a nexibus peccatorū tuoꝝ abſolutū ꝑducere dignet ad regna celoꝝ. Qui viuit ⁊ re. cū deo p.i vni. ⁊c. Expletis oronib⁹ ⁊ dcā abſolōne ſi tūc nō ē cōicād⁹ infirm⁹ dicat. Dn̄s vobiſ. Oremus. Exaudi nos dn̄e ſcte pf. ⁊c. vt ſupra in cōione. Poſtmodum aſperſo infirmo aqua benedicta relinquat ibi crux ⁊ collocetur ita q̄ īfirmus poſſit crucifixum reſpicere. Et ſic egredientib⁹ fratribus ſacerdos ⁊ miſtri ad ſacriſtiā reuertantur. Quod ſi cōmunicādus fuerit finitis pſal. interim dum orationes dicunt exeat ſacerdos aliqs cui cantor innuerit:⁊ cū duobus ceroferarijs ⁊ aliquo deferente nolam deferat cōmunionē. Et facta abſolutione predicta qui fecit vnctiōis officiū propoſita ſibi euchariſtia cōmunicet eū ſcdm morem ſupra notatū in cōione. Quo fcō dicat Dominus vobiſcum. Oremus. Exaudi nos dn̄e ſancte pater. ⁊c. Poſtmodū aſperſo infirmo aqua benedicta egrediant fratres vt ſupra. Si anteq; terminetur officium vnctionis fratrem mori contigerit ſtatim cū hoc fuerit deprehenſum intermiſſis omnibus incipiatur cōmēdatio Subuenite. ſicut infra notatum eſt de tranſitu fratris.

Cum frater morti penitus appropiquauerit crebris ictibus pulſetur tabula in clauſtro ⁊ i alijs locis ſi neceſſe fuerit:⁊ ſtatim fratres vbicūq; fuerint accurrant omnes ad mortem dicentes. Credo in deum tam alte vt poſſint audiri repetēdo illud quouſq; ad infirmū puenerint. Et ſi nox fuerit prouideat ſacriſta q̄ candelle accēdantur in via qua itur ad infir

marũ cuſtodes tñ remaneãt in eccleſia ⁊ dormitorio ⁊ clauſtro ſi neceſſe fuerit. Sacriſta ãt deferat ꝑlato ſtolã ⁊ collectariũ ⁊ mittat frẽs q deferãt crucẽ niſi ibi fuerit ⁊ aquã bñdictam. Si ad refectiões ſederint ⁊ fuerint in ꝑncipio vel in medio audito ſigno velociter exeant oẽs ⁊ nõ dicat. Tu aũt. refectorarius tñ ad cuſtodiã refectorij remãeat. Si aũt ſint circa finẽ refectiõis inuenire priore dicat. Tu aũt. ⁊ dcõ breuiter vſu. Cõfiteant. vel Memoriam. ſubiũgente. hebdomadario Agimus tibi gras. vel Bñdict⁹ de⁹ i donis. ⁊c. abſq; pſal'.ſtatim exeãt dicẽtes Credo in deum. vt ſupra. Si i oratorio fuerint ad miſſas vel ad canonicas horas: prior ⁊ aliq q̃b⁹ ipſe iuenerit eas. Ceteri cõpletes ciic⁹ opus inceptũ ſequantur illos. Qui aũt primi ad moriẽtẽ venerint ſtatim incipiãt letaniã hoc mõ ſine nota.

Kyrie el'. Chie el'. Chriſte audi nos. Pater de celis deus: miſerere ei. Fili redẽptor mũdi deus miſerere ei.

Spũs ſancte deus miſerere ei.

Sancta trinitas vnus deus miſerere ei.

Sancta maria ora p eo
Sancta dei genitrix ora p eo
Scã virgo virginũ ora p eo
Sancte michael or
Sancte gabriel or
Sancte raphael or
Omnes ſancti angeli ⁊ archãgeli orate pro eo
Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines orate p eo
Sancte ioannes baptiſta or
Omnes ſancti patriarche ⁊ ꝓphete orate pro eo
Sancte petre or
Sancte paule or
Sancte andrea or
Sancte iacobe or
Sancte ioannes or
Sancte thoma or
Sancte iacobe or
Sancte philippe or
Sancte bartholomee or
Sancte matthee or
Sancte ſimon or
Sancte thadee or
Sancte mathia or
Sancte marce or
Sancte luca or
Sancte barnaba or
Oẽs ſci diſcipli dñi orate p eo
Oẽs ſci innocẽtes orate p eo
Sancte ſtephane or
Sancte clemens or
Sancte corneli or
Sancte cypriane or
Sancte laurenti or
Sancte vincenti or
Scẽ dionyſi cũ ſocijs tuis or.
Scẽ maurici cũ ſocijs tuis or.

Sancte ſebaſtiane or
Sancte thoma or
Sancte petre or
Omnes ſci martyres orate pro
Sancte ſylueſter or
Sancte hilari or
Sancte martine or
Sancte auguſtine or
Sancte ambroſi or
Sancte gregori or
Sancte nicolae or
Sancte antonine or
Sancte dominice or
Sancte dominice or
Sancte thoma or
Sancte vincenti or
Sancte franciſce or
Sancte hieronyme or
Sancte benedicte or
Sancteantoni or
Sancte bernarde or
Omnes ſci ꝯfeſſores orate p.
Sancta maria magdalena or
Sancta martha or
Sancta felicitas or
Sancta perpetua or
Sancta agatha or
Sancta lucia or
Sancta agnes or
Sancta cecilia or
Sancta catherina or
Sancta margarita or
Sancta vrſula cum ſodalibus
ſuis orate pro eo
Sancta catherina or
Omnes ſcē ṽgines orate pro eo
Omnes ſancti orate pro eo
Propitius eſto libera eū dñe.
A dānatione ppetua libera.
A ſubitanea ⁊ iprouiſa mor. li.
Ab imminentibus peccatorum
ſuorum periculis libe.
Ab infeſtatióib⁹ demonū lib.
Per myſterium ſancte incar-
nationis tue libera.
Per paſſionē ⁊ crucē tuā libe.
Per glorioſam reſurrectionem
tuam libera.
Per admirabilem aſcenſionem
tuam libera.
Per gratiam ſancti ſpiritus pa
racleti libera.
In die iudicij libera.
Peccātores te rogamus audi nos.
Ut iracundie tue flagella ab
eo amoueas te roga.
Ut eius ſpiritum a loco angu
ſtie liberes te.
Ut eū in regiōe viuoꝝ eternis
gaudijs ꝯfoueri iubeas te.
Ut nos exaudire digneris te
rogamus audi nos.
Fili dei te rogamus.
Agnus dei qui tollis peccata
mundi parce ei domine.
Agnus dei qui tollis peccata
mundi libera eum domine.
Agnus dei q tollis pctā mun
di miſerere ei. Kyrie eleiſō.
Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſō.
Iſta tria cōmuniter dicantur ab
omnibus. Deinde ſilētio di.

cant oīo. Pr̄r nr̄. Quo dicto di cat ſacerdos. Et ne nos. rē. ℣. Saluū fac ſeruū tuū. rē. ℣. Mitte ei dn̄e auxiliū de ſcō. ℟. Et de ſion tuere eum. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniq̄tatis nō appōat nocere ei. ℣. Eſto ei dn̄e turris fortudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Dn̄e exaudi orationē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Dn̄s vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus pſeruator aiarū qui quos diligis corripis: ⁊ quos recipis pie ad emendationē coerces te inuocamus domine: vt famulo tuo qui in corpore patitur membrorū debilitatem graciam tuā pferre digneris: vt in hora exitus ſui de corpore abſq̄ mortalis peccati macula tibi datori proprio per manus ſanctorum angelorum meorū eius anima repreſentari mereatur. Per chriſtum. Finita letania ſi adhuc vixerit dicant frēs. vij pſal. penitētiales: fine Glīa pa̅. Quibus finitis ſi i proxio put exiſtimare pñt fratris exitū viderint iminere adiungant. xv. graduales ſine Gloria pa̅. Si autem expletis his oibus non dū obierit diſcedāt relinquentes ibi crucē ⁊ aquā benedictā. Et prior de alijs fratribus pui deat qui remaneāt ibidē ⁊ dicant pſalterium ſine Glīa pa̅. Qui cum certo ſigno viderint fratrem in proximo moriturum iterum percuſſa tabula adſocent fratres. Mox autem vt frater obierit terminent fratres pſal. quos dicebāt p. Requiē. ⁊ fiat commendatio a ſacerdote cum ſtola incipiēte. ℟. Subuenite. ⁊ verſū ſequentē ſine cātu: ⁊ alijs fratribus ipm̄ proſequentibus. Totum autem commendationis officium dicatur legendo diſtincte quoadvſq̄ inchoandum fuerit a cantore. ℟. Libera me. rē.

Subuenite ſancti dei occurrite angeli dn̄i ſuſcipientes aiam eius offerentes eam In conſpectu altiſſimi. ℣. Chorus angelorum eam ſuſcipiat ⁊ in ſinū abrahe eam collocet: In conſpe. altī. Deinde ſacerdos ſine. Dominꝰ vobiſcum. ⁊ Oremus. dicat.

Tibi dn̄e cōmēdamus aīmam famuli tui: vt defunctus ſeculo tibi viuat: ⁊ que per fragilitatē mundane pūerſationis pcā admiſit: tu venia miſericordiſſime pietatis abſterge. Per chriſtum. Oremus.

Miſericordiam tuam dn̄e ſancte pr̄ oīps eterne deꝰ pietatis affectu pro alijs rogare cogimur: qui pro noſtris ſupplicare pctīs nequaq̄ ſuffici

mus: tamē de tuā pſſi gratuita pietate ꝛ ſolita benignitate cle mentiā tuā depoſcimus: vt ani mam ſerui tui ad te reuertentē cum pietate ſuſcipias: aſſiſtat ei angel⁹ teſtamēti tui michael: ꝛ per manus ſanctoꝝ angelorum tuoꝝ inter ſanctos ꝛ electos tu os i ſinibus abrahe ꝛ iſaac ꝛ ia cob patriarchaꝝ tuoꝝ eā collo care digneris: quatenus libera ta de pncipibus tenebraꝝ ꝛ de locis penaꝝ nullis iaꝫ primeue natiuitatis vel ignorantie aut p prie iniquitatis ſeu fragilitatis ꝯfundat erroribus: ſed potius agnoſcat a tuis ꝛ ſctē btitudis rege pfruat: atqꝫ cū magni iu dicij dies aduenerit iter ſcōs ꝛ electos tuos reſuſcitat⁹ glia ma nifeſte ꝯtēplationis tue ꝑpetuo ſatiet. Per chriſtū. ℟. Amen

Sacerdos icipiat aña ꝛ pſal. ꝛ ceteri pſequāt. Suſcipiat. In
41 exitu iſrael de egypto. Uide ſup i pſal. Quo finito dicat aña.
Suſcipiat te chriſt⁹ qui vocauit te: ꝛ in ſinuꝫ abrahe angeli deducāt te.

Interiꝫ plat⁹ puideat qliter corp⁹ inuoluat: ꝛ ſi neceſſe fue rit ab aliqbus in ſecreto lauet. Eſt aūt ſepeliēdus frater cū tu nica ꝛ capucio velāte faciē ei⁹ ꝛ ſuppoſito manibus in modū crucis diſpoſitis ꝛ cū caligis ꝛ ſoccis ꝛ cingulo decentibus et decēter apꝑtatis adhibitā caute la circa predicta ne deſluāt vel ne nimis ſtricte circa corp⁹ ap plicēt: Eſt et hūdū ꝑpriū fere triū ſtrictū ꝛ idoneū ita q corp⁹ repoſitū ñ eleuet cooptoriū. Nō et ad hoc hūdū eſt ꝑpriū ꝛ honeſtū ſꝫ humile hñs crucē circa locū coopientē pect⁹ dfun cti. Cū aūt corp⁹ inuolut fres ſeorſuꝫ a dfuncto ordinati put loc⁹ pmiſerit cōmēdationis offiñ pſequāt. Sacriſta vo puideat d thuribulo ꝛ cereis: cātor pui deat q h ꝛ aquā bñdictā ꝛ crix cē deferāt. Dicta poſt pſal. aña.

Dicat ſacerdos. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus: q humano corpi aīam ad ſimilitudinē tuā iſpirare digna tus es: dum te iubēte puluis in puluerē vertit: tu imaginē tuam cū ſcis ꝛ electis tuis eternis ſe dib⁹ pcipias ſociari: eamqꝫ ad te reuertētē de egypti partibus blāde leniterqꝫ ſuſcipias: ꝛ an gelos tuos ſcōs ei obuiā mittas viamqꝫ illi iuſtitie monſtra: et portas glorie tue aperi. Repelle qs dñe ab ea omnes principes tenebrarū: ꝛ agnoſce depoſitum fidele quod tuuꝫ eſt. Ne memi neris qs iniquitatū eius anti quaꝝ ꝛ ebrietatum quas ſuſci tauit furor mali dſiderij. Licet igitur peccauerit tñ te nō nega

uit: ſʒ ſigno ſancte fidei inſigni tus te q̄ oia ⁊ eū inter oia feci ſti fideliter adorauit. Qui viuis ⁊ regnas p̄ oia ſecula ſeculoꝝ. Amen. Deinde incipiat ſacerdos añ. Choꝛus angeloꝝ. ⁊ pſal. Dilexi qm̄. ⁊ ↄuētus ↄſequat̄ ⁊ alios qui notati ſunt. In fine oium dicat̄. Regem. Poterunt aūt fr̄es ſedē vel dicāt hos ps. añ. Choꝛus angeloꝛuʒ. pſalmus. Dilexi. ps. Credidi. ps. Laudate dn̄m oēs gen. ps. Confitemini. ps. Beati imaculati. vſqʒ ad ps. Ad dominum cum tribularer. ¶ Finitis pſal. ſtēt fr̄es ⁊ ibi ī ↄgāt añ. Choꝛ⁹ āgeloꝝ te ſuſcipiat ⁊ ī ſinu abꝛahe collocet: vt cū lazaro quōdā paupe eternā habeas requiē. Dicta añ. ſequatur. Oremus.

D Iri vulneris nouitate p̄cuſſi ⁊ quodāmō cordibus ſauciati: miſericoꝛdiā tuaʒ mūdi redemptoꝛ flebilibus vocibus imploꝛamus: vt fratris noſtri animaʒ ad tuam clementiam qui fons pietatis es reuertentē blāde leniterqʒ ſuſcipias ⁊ quas illa ex carnali commoratione contraxit maculas: tu deus inolita benignitate clemēter deleas: pie indulgeas: obliuioni in perpetuuʒ tradas: atqʒ hāc laudē tibi cū ceteris reddituraꝫ: ⁊ ad coꝛpus qn̄qʒ reuerſurā ſcōꝝ tuoꝝ cetibus aggregari precipias. Qui viuis ⁊ regnas deus. Amen. Poſtea dicat. Pater noſter. Et ne nos. ⁊c. ℣. Non intres in iudicium cuʒ ſeruo tuo dn̄e. ℟. Quia non iuſtificabitur in ↄſpectu tuo ois viuēs. ℣. A poꝛta inferi. ⁊c. Dn̄e exaudi oꝛa. ⁊c. Dominus vobiſcuʒ. ⁊c. Oremus.

P Artē btē reſurrectōis obtineat vitāqʒ eternaʒ hēre mereatur in celis: p te ieſu xp̄e ſaluatoꝛ mundi. Qui cum patre ⁊ ſpiritu. ⁊c. Oratio.

D Eus cui ſoli ↄpetit medicinā p̄ſtare poſt moꝛtē: p̄ſta q̄s: vt aīa famuli tui terrenis exuta ↄtagijs in tue redemptionis parte numeretur. Per chꝛiſtum.

F Idelium deus oīum conditoꝛ ⁊ redēptoꝛ aiabus famuloꝝ famularūqʒ tuaꝝ remiſſionem cunctoꝝ tribue peccatorum: vt indulgentiā quam ſemꝑ optauerūt pijs ſupplicationibus ↄſequāt̄. Qui viuis. ⁊c.

¶ Cōpleto cōmēdationis officio dicant horas ſuas qui eas dicere habuerint. Quibus dictis vel ſi eas dicere nō habuerint ſtatim incipiant pſalteriū Innoluto coꝛpoꝛe ⁊ in feretro collocato: ↄgregatis circa ipſuʒ fratribus itermittatur pſalmodia. Finito tn̄ pſalmo icepto. p. Regem eter. nūc ſacerdos reſumat ſtolā ſi eā depoſuit: ⁊ aſper

gens corp⁹ aq̄ bn̄dicta ꝛ thuri- ficās dicat. Dn̄s vo. Oremus.

Suſcipe dn̄e aiam ſerui tui quā de ergaſtulo huius ſe culi vocare dignat⁹ es: ꝛ libera eā de ꝑncidib⁹ tenebraꝝ ꝛ locis penaꝝ: vt abſoluta ab oium vin culo pctōꝝ gēns eterne btitudi ne pfruat: ꝛ inter ſcōs ꝛ electos tuos i reſurrectiōis glia reſuſci tari mereamur. Per xp̄z. Hac oratione dicta cātoꝛ icipiat ℞. Libera me domine. cum cantu: ꝛ cōuentus ꝓſequat cū v̄ſibus ꝛ reſumptionibus a cantoꝛe inci piēdis: ꝛ tūc campana pulſet: ꝛ ſic deferat corpus in eccleſia tali ordine vt aqua bn̄dicta prece- dat: poſtea thuriferarius: deinde ceroferarij: poſtea crux ſequat in medio: poſt crucem incedāt frēs eo ordine quo ſtant in cho ro: ꝑcedentibus iunioꝛib⁹: poſt omnes ſacerdos cum ſtola: vlti mo defunctus a quatuoꝛ fratri- bus quib⁹ cantoꝛ inuenerit defe rat: quos cōuerſi ſequētes pote runt adiuuare. Venientes autē in eccleſiā deponant corpus in choro ita ꝙ facies defuncti ſit verſa ad altare. Deinde ille qui portat aquā benedictā ꝛ thuri bulū ordinet ſe ad pedes defun cti: vnus hinc ꝛ alius inde ver- ſis ad ſe mutuo vultib⁹: cerofe rarij vero ordinem ſe ad caput verſis vultibus ad altare: frater vero q crucē defert collocet eā ad caput defūcti v̄ſo vultu cru cifixi ad corpus defuncti: poſt crucē ſtet ſacerdos: ꝛ finito ℞. Libera me domine. cum verſu qui inceptus fuerit ꝛ reſūptiōe di cat alta voce A porta iferi. ꝛc. Dominus vobiſcum. Oremus.

Inclina dn̄e aurem tuā ad ꝑces noſtras qbus miſeri cordiā tuam ſupplices depreca mur: vt aiam famuli tui quā de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: i pa- cis ac lucis regione ꝯſtituas: ꝛ ſanctoꝝ tuoꝝ iubeas eē ꝯſoꝛtē. Per chꝛiſtū. ¶ Hac oratione finita ponatur duo cerei accen ſi ſuper candelabra circa crucē hinc ꝛ idē ꝛ aqua benedicta ꝛ thuribulum ſicut cōmode pote rūt collocent ibidē: porro ſi fra tres refectionē intermiſerāt re deāt ad illā. Ita tamen vt nola nō pulſetur: nec benedictio re- petatur: ſed lectoꝛ incipiat vbi dimiſerat. Nō etiā fiat in q̄dra geſima prouideat aūt prioꝛ ne corpus ſolum remaneat: ſed ali q fratres ibi ſint qui pſalteriū legant: Quod ſi refectionē nō intermiſerāt finita oōne quā ſupra diximus. Inclina. reſi- dentes in choro incipiant pſal terium vbi in infirmitorio dimi- ſerunt. Horas ſuas ſuis tempo

ribus pſalteriū intermittentes
diligenter dicant. ꝛ expletis ho
ris incipiāt in pſalterio vbi di
miſerūt. Si tali hora obierit q̄
pro eo miſſa celebrari poſſit in
conuentu eodē die ſepeliatur:
ſin autē in craſtino reſeruetur
vel eodē die ſepeliatur ante ve-
ſperas vel eūa poſt maxime in
eſtate. Si autē hora veſpertina
moriatur in craſtinum reſerue-
tur. Cum vero in craſtinū reſer-
uatur agant in nocte circa eū
vigilie hoc mō: ſacriſta noctem
diuidat in duas vigilias cōmu-
niter prout poterit. In p̄ia vi
gilia vigilet dexter chorus dicē-
do pſalteriū. Et circa finē pri-
me vigilie cū eis viſum fuerit
dicant matutinas ſuas legēdo.
Quibus dictis cū prima vigi
lia tranſacta fuerit pulſent ma
tutine ſecūde. Et alij in chorū
venientibus eant dormitū qui vi
gilauerant. Qui vero illa hora
ſurrexerint matutinarum offici
um cantādo expleant diligēter.
Quo finito ꝛ dicto Preciosa
vigilent dicēdo pſalteriū ſicut
primi. Nullus fratrū mittatur
extra vſq; quo defunct⁹ ſepelia-
tur: niſi magna neceſſitas immi
neat; q̄diu etiam corpus eſt in
choro nō ſedeant fratres in ce-
lis vel in locutorio. ſ; ſtēt circa
corpus ꝛ dicant pſal'. Qui offi-
cijs deputati ſunt aſſiſtāt defun
cto quantū poterunt. Si cōpe-
tēter fieri poteſt priuſq̄ frater
ſepeliatur dz pro eo in cōi cele
brari miſſa. Sin autē q̄ citius
commode poterit ſolēniter pro
eo cantet. Debēt etiā pro ipſo
fieri vigilie ipſa die q̄ ſepelitur
ſi facte nō fuerint a ꝯuentu an
teq̄ ſepeliat: q̄ ſi nec ipſa die
fieri poſſunt fiāt q̄ citius tēpo-
ris oportūitas occurrerit. Que
ſuperius ſcripta ſunt ſeruanda
ſunt circa fratrem a conuentu
in quo moritur: ſiue in ſuo ſiue
in alieno conuentu moriatur.
Si extra conuentum ſuum fra
ter obierit: audita morte ipſius
fiant nihilomin⁹ predicte vigi-
lie in ſuo cōuentu ꝛ miſſa ſimi-
liter celebretur. Que ꝛ facien-
da ſunt pro magiſtro ordinis ꝑ
totum ordinem: ꝛ ꝓ priore pro
uinciali in quolibet conuentu
prouincie ſibi commiſſe: audi-
ta morte ipſorum. Miſſam ꝓ
fratre defuncto q̄ cōmode po-
teſt debet prelatus maior canta
re ꝛ totum officium facere. Fra
tres hoſpites ꝛ minuti ꝛ infir-
mi qui cōmode poſſunt ad exi-
tum morientis: ꝛ ad ſepulturā
veniant: ꝛ ſtent in ordine ſuo.
Quicqd ꝓ fratre defuncto fit
anteq̄ ſepulture tradat erit ꝑ-
ter hoc qđ ex cōſtitutionibus ꝛ

debet. Dies obit⁹ magiſtri ordinis ſiue in magiſterio moriatur ſiue añ mortē a magiſterio fuerit abſolutus ſcribatur in libro martyrologij. ⁊ ſingulis ānis i quolibet ꝯuētu recitet hoc mō.

Obijt frater. N. ordis nr̄i mgr. ſcđs. vel tertius ⁊ ſic deinceps.

Quum efferendus eſt frater defunctus ad ſepeliēdum dʒ paulo ante ſacriſta ſignum ad ꝯuocādos frēs in choꝛū pulſare: ⁊ ſtolas cū libellis ꝓceſſionalibus ſacerdotib⁹ diſtribuere. Cātor vo dʒ de miniſtris ad hoc omīn neceſſarijs prouidere. Diſtributis ſtolis ⁊ libellis ſi ne miſſa ſit celebrata: tunc ſiue nō ꝓcedētib⁹ ceroferarijs i ſuꝑpellicijs ſacerdos ⁊ diacon⁹ ferēs libellū ⁊ ſubdiacon⁹ induti albis cū ſtolis ⁊ manipulis venientes ordinēt ſe ad caput defūcti hoc modo vt ſacerdos ſit in medio poſt crucē: ⁊ diacon⁹ tenēs libellū a dextris ei⁹ ⁊ iuxta eū alter accolitoꝝ ⁊ ſubdiaconus cuʒ altero accolitoꝝ a ſiniſtris alij vo duo ordinent ſe ad pedes hinc ⁊ īde vſis ad ſe mutuo vultib⁹ quoꝝ vn⁹ aquā portet ali⁹ thuribulū teneat miniſtranti ea cū neceſſe fuerit ſacerdoti. Deinde q̄tuor frēs quibus dictū fuerit a cantore qui delaturi ſunt corp⁹ idutī albis ſine ſtolis ⁊ manipulis ordinēt ſe iuxta feretrū hic ⁊ inde. Et tūc ſine Dñs vobiſcū. ⁊ ſine. Oremus. dicat ſacerdos voce mediocri orōnē ſeq̄ntē: eo mō q̄ ſolēt dici orō. ad ho. diei. Ceteri ſacerdotes q libellos tenēt dicāt orōnē hāc ⁊ ſeq̄ntes in ſilētio.

Non intres in iudiciū cuʒ ſeruo tuo dñe qm̄ nullus apud te iuſtificabit hō niſi ꝑ te oiuʒ pcōꝝ tribuat remiſſio: non ergo eū tua iudicial' ſnia ꝓmat queʒ tibi vera ſupplicatio fidei chriſtiane cōmēdat: ſed gr̄a tua illi ſuccurrēte mereat euadere iudiciū vltiōis q dū viueret inſignitus eſt ſignaculo ſcē trinitatis. Per xp̄m. Hac orōne finita ⁊ riſſo. Amen. a ꝯuentu cantores incipiāt cū nota. R̸. Subuenite. ⁊ ꝯuēt⁹ ꝓſequat V̸. cantabunt ipſi vel alij duo quibus iniunctum fuerit a cantore. R̸.

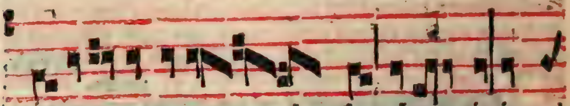

ge li domi ni ſuſci pientes animam e
ius of ferentes e am. In conſpe ctu al
tiſ ſi mi. ℣. Chorus ange lorum
e am ſu ſcipi at ⁊ in ſinu abrahe e am col-
lo cet. In conſpe.
Poſt reſurrectionē cantores incipiant Subuenite. ⁊ conuentus ꝓſequatur.
Kyri e leiſon. Chriſteleiſon. kyrie e leiſon

Dum cantatur reſponſoriū ſacerdos accipiens: aſperſoriū de manu fratris aſpergat corpus aqua benedicta: ꝛ poſtea thurificet illud hoc idem in ſequenti reſponſorio ſeruetur. Finito Kyriele.

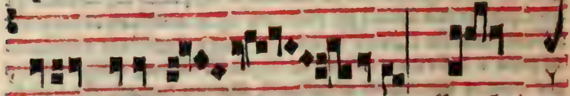
Dicat ſacerdos eo modo quo ſupra. Oremus. Oratio.

Deus cui omnia viuunt ꝛ cui non pereunt moriendo corpora noſtra: ſed mutantur in melius: te ſupplices deprecamur: vt quicquid anima famuli tui vitiorum tueqꝫ voluntati contrarium: fallente diabolo ꝛ ꝓpria iniquitate atque fragilitate contraxit: tu pius ꝛ miſericors abluas indulgendo: eamqꝫ ſuſcipi iubeas per manus ſanctorum angelorum tuorum deducendam in ſinum patriarcharum tuorum: abraham ſcilicet amici tui: ꝛ iſaac electi tui: atqꝫ iacob dilecti tui quo aufugit dolor atqꝫ ſuſpirium: fidelium quoqꝫ anime felici iocunditate letantur: ꝛ in nouiſſimo magni iudicij die inter ſanctos ꝛ electos tuos eam facias perpetue glorie percipere portionem: quam oculus non vidit: nec auris audiuit: ꝛ in cor hominis non aſcendit: quam preparaſti diligentibus te: Per chriſtum. Finita oratione ſequitur reſponſorium inchoandū ꝛ cantandum vt ſupra de alio rn̄ſorio dictū eſt.

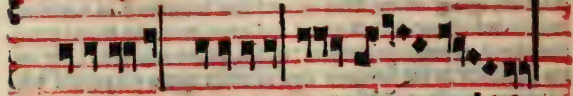

pa ueſco ⁊ ante te eru be ſco: dū veneris iu-

dicare no li me condem na re. Mo do.

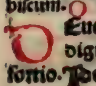
Poſt reſumptionem cantores incipiant Kyriel. ſicut ſupra

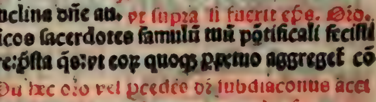
K yri e leiſon. Chriſteleiſon. Kyrie lei ſon.

Dicto Kyriel. dicat ſacerdos eo modo quo ſupra. Oremus.

Ac q̄s dn̄e hāc cū famulo tuo defuncto miām: vt factorum ſuorū i penis nō recipiat vicē: q tuā i votis tenuit volūtatē: ⁊ q: hic illū vã fides iūxit fideliū turmis: illic eū miſatio tua ſociet angelicis choris. per xp̄m. Oōne finita dicat ſacerdos alta voce

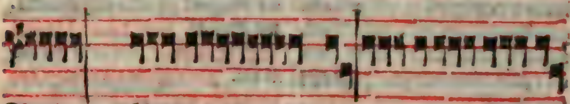

Quo dcō dicāt illo dēs i ſilē. ⁊ finito ſſi

Pat nr. ſurgat ſac. Et ne nos inducas in tentatiōnē. Sed libera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue dn̄e aīas eorū. ℣. Dn̄s vobiſcum. Oremus. I nclina dn̄e au. vt ſupra ſi fuerit ep̄s. Oro. Deus q iter aplicos ſacerdotes famulū tuū pōtificali feciſti dignitate vigere: p̄ſta q̄s: vt eorū quoq; ꝑpetuo aggregetur cōſortio. Per xp̄m. ¶ Qu hec oro vel pcedēs dī ſubdiaconus accipiat crucē de loco ſuo ⁊ orōne finita cātor incipiat alte ſine nota aū. Aperite. ⁊ ps. Cōfitemini. ſicut infra notatū eſt: ⁊ pcedēs ipſum

proſequatur: ſtatimqꝫ egrediantur fres ad locū ſepulture hoc ordine. Primū aqua bñdicta pcedat: deinde thuriferarius poſtea cerofe rarij: ⁊ in medio eoꝝ ſubdiacon⁹ ferēs crucē: deinde frēs ſequant̄ eo ordine quo ſunt in choro pcedētib⁹ iunioꝛib⁹: poſtea ſequatur diaconus ferēs libellū: poſt ipſum ſacerdos: vltimo quatuor frēs qui corpus deferūt quos frēs pueri ſubſequentes poterūt adiuuare. Dum autē corpus ad tumulū portatur campana pulſetur. Añ.

Aperite. ps. Cōfitemini dño qm̄ bon⁹ qm̄ i ſclm mia ei⁹ Require hūc pſal. ſupra in pſalterio. Reges eternū. Deinde ſubmiſſe legendo ſubiungat añ. Aperite mihi portas iuſtitie ingreſſus in eas ꝯfitebor dño hec porta dñi iuſti intrabūt in eā. Cū ad tumulū puenerint ſacerdos ⁊ miniſtri ordinēt ſe ad caput foſſe mō ſupradicto: vel alr̄ ſm aptitudinē loci put cōmode poterūt. Cōuēt⁹ vo ſe ordinet ſicut loci ⁊ tpis opportunitas pmiſerit. Deinde ſacerdos offm̄ pagēs miniſtris ſibi rñdētib⁹ legēdo dicat oꝛones cum pſal ⁊ añ. infraſcriptis. Alij vo ſacerdotes q libellos tenēt dicāt p ſe ſilenter: ceteri aūt frēs qui libellos nō hñt bini ⁊ bini dicāt pſal. penitētiales terminādo quēlibet p Requiē. ⁊ ſi neceſſe fuerit addant. xv. graduales vel omnes vel aliquos ex eis. Oremus.

Pie recordationis affectu frēs chariſſimi: cōmemorationem facimus chari noſtri quem dominus de tentationibus huius ſeculi aſſumpſit: obſecrantes miſericordiā dei noſtri vt ipſe ei tribuere dignetur placidam ⁊ quietam manſionem ⁊ remittat omnes lubrice temeritatis offenſas: ⁊ cōceſſa venia plene indulgentie quicquid in hoc ſeculo proprio vel alieno reatu deliquit totū ineffabili pietate ac benignitate ſua deleat ⁊ abſtergat. Per chriſtum dominum noſtrum. Añ. Ingrediar. Pſalmus. Quemadmodum deſiderat. Añ. Ingrediar in locum tabernaculi admirabilis vſqꝫ ad domum dei. Oremus.

Obſecram⁹ miām tuā oñs eterne deus q hoīem ad imaginē tuā creare dignat⁹ es: vt aiaꝫ famuli tui quē hodierna die reb⁹ hu

manis eximi et ad te accerſiri voluiſti: blāde et miſericorditer ſuſcipias: non ei dominētur vmbre mortis: nec ꝯtegat eū chaos et caligo tenebrarū: ſed exutus oiū criminū labe in ſinu abrahe patriarche collocatꝰ locum lucis et refrigerij ſe adeptū eſſe gaudeat: vt cū dies iudicij aduenerit cū ſanctis et electis tuis eū reſuſcitari iubeas. Per xp̄ʒ dn̄ʒ no. ¶ Dicta hac oratione ſacerdos aſpgat corpꝰ aqua bn̄dicta: poſtea foſſā deīde thurificet vtrūqꝫ et dicat añ. hec requies mea. et p̄s. Memento do. Duo aūt ex eis q corpus portauerūt deſcēdāt in foſſam ad corpus ſuſcipiēdum: et duo remaneant ad deponēdū et dū pſal. di. Memēto dn̄e. reponāt illud et collocēt ſupinū poſitis pedibꝰ ad orientē vel ad meridiem ſecūdum foſſe diſpoſitionē: quo facto expediantur qui deſcēderāt in foſſam: et dicto pſal. ſubiūgatur Añ. hec requies mea in ſeculū ſeculi hic habitabo qm̄ elegi eam. Deinde ſequit. Oremus.

Deus apud quē mortuorum ſpiritus viuunt: in quo electorum anime depoſito carnis onere plena felicitate letant: p̄ſta ſupplicātibus nobis vt anima famuli tui que tēporali per corpus huius luminis caruit viſu: eterne illiꝰ lucis ſolatio potiatur: nō eā tormētum mortis attingat: nō dolor horrēde viſiōis afficiat: nō penalis timor excruciet: nō reorū ꝓxima cathena ꝯſtringat: ſʒ ꝯceſſa ſibi venia delictoꝝ oiū optate quietis ꝯſequat gaudia repromiſſa. per xp̄m. ¶ Finita oratione ſacerdos inchoās añ. De terra plaſmaſti me. Proijciat terrā ſup corpus quo facto q ad hoc ꝯſtituti ſūt coopiāt illō humo: ſacerdos vo ꝓſequēdo pſal. inceptū elōget ſe paululū a foſſa cū miniſtris ante ſe ordinatis put cōmode poterunt p̄s. Dn̄e ꝓbaſti me et cogno. Require in pſalterio ſup̄ i loco ſuo. Requiē eternā. Añ. De terra plaſmaſti me et carne induiſti me redemptor meus domine reſuſcita me i nouiſſimo die.

¶ Poſtea ſequitur Oratio.

Oremus frēs chariſſimi ꝓ ſpū chari nr̄i: quē dn̄s de laqo huiꝰ ſeculi liberare dignatꝰ eſt: cuiꝰ corpuſculū hodie ſepulture tradit: vt eū pietas dn̄i i ſinu abrahe iſaac et iacob collocare dignet: vt cū dies iudicij aduenerit inter ſctōs et electos ſuos eū i pte dextera collocādū reſuſcitari faciat p̄ſtāte dn̄o noſtro ieſu xp̄o q cū p̄re et ſpū ſancto viuit et regnat deus p oīa ſecula ſeculorū amen. ¶ Hac oratione

tione finita vel alia quecunqȝ de subsequentibus cũ aliquaȝ addere oportuerit ſi corp⁹ humanũ fuerit intermiſſo ceteris ſacerdos dicat orationem. Debitũ humani. Oremus.

Deus vite dator ⁊ humanorum corporum reparator: qui te a peccatoribus exorari voluiſti: exaudi preces quas ſpeciali deuotiõe pro anima famuli tui tibi lachrymabiliter fundimus: vt liberare eã ab inferorũ cruciatibus ⁊ collocare eã inter agmina ſctõꝝ tuorum digneris: veſte quoqȝ celeſti ⁊ ſtola imortalitatis indui ⁊ paradiſi amenitate cõfoueri iubeas. Per xp̃m do. Oremus.

Deus q humanaꝝ aiaruȝ eternus amator es: aiaȝ famuli tui quã vera duȝ in corpore maneret tenuit fides ab eo cruciatu inferoꝝ redde exterrẽ: vt ſegregata ab ĩfernalib⁹ clauſtris ſctõꝝ mereat adunari cõſortiis. Per xp̃m dñȝ. Oremus.

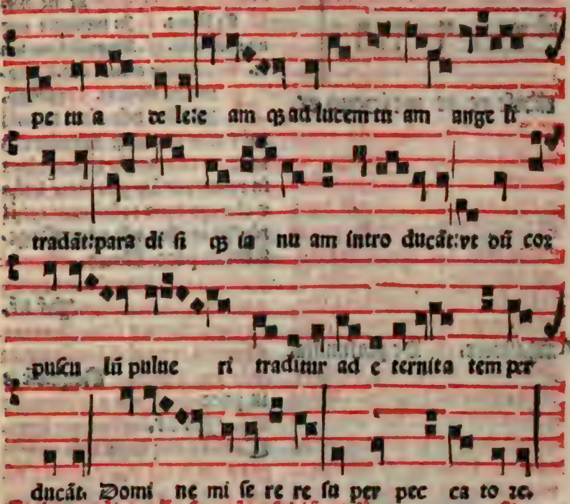
Deus qui iuſtis ſupplicatiõibus ſemp preſto es: q pia vota digneris intueri: qui vniuſoꝝ es cõditor ⁊ redẽptor miſericordia q̃ȝ pctõꝝ: ⁊ tuoꝝ beatitudo iuſtorum da famulo tuo cui⁹ depoſitiõe hodie offĩm humanitatis exhibem⁹ cuȝ ſctis ⁊ electis tuis bti muneris portionẽ eiuſqȝ a corporeis nexibus absolutũ in reſurrectiõe electorum tuorum facias preſentari. Per chriſtuȝ dñm. Oremus.

Temeritatis quidem eſt domine: vt homo hominem mortalis mortuũ cinis cinereȝ tibi dño deo nr̃o audeat cõmẽdare: ſed qȝ terra ſuſcipit terrã: ⁊ puluis conuertitur in puluerem donec omnis caro in ſuam redigatur originem inde tuam piiſſime pater lachrymabiliter q̃s pietatẽ: vt huius famuli tui aiam quã de huius mundi voragine cenulẽta ducis ad p̃riaȝ abrahe amici tui ſinu recipias ⁊ refrigerij rore pfundas: ſit ab eſtuantis gehẽne truci incẽdio ſegregata: ⁊ btẽ requi te donante piũcta: ⁊ ſique illi ſunt digne cruciatibus culpe: tu ei grã mitiſſime lenitatis idulge: nec pec cati recipiat vicẽ: ſȝ indulgẽtie tue piã ſentiat bonitatem: cũqȝ finito mundi termino ſupernaȝ cunctis illuxerit regnũ ſanctorum tuorum cetibus aggregatus cum electis tuis reſurgat in parte dextera collocandus. Per chriſtũ. Oremus.

Debitum humani corporis ad ſepeliendi officium fideliũ more complentes: deũ cui oĩa viuũt fideliter deprecamur vt hoc corp⁹ chari noſtri a nobis in ĩfirmitate ſepultũ i ordi-

ne ſanctorum ſuorum reſuſcitet: & eius ſpiritum ſanctis ac fidelibus ſuis aggregari iubeat: cum quibus inenarrabili gloria & perenni felicitate perfrui mereatur: preſtante domino noſtro ieſu chriſto: qui cum patre & ſpiritu ſancto viuit & regnat deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen. ¶ predicta oratione ſtatim cantor incipiat alta voce ant. Clementiſſime. & conuentus ipſam proſequatur. In fine vero añe cum inchoatur. Domine miſerere. omnes flectent genua: & dicto ſuper peccatore ſurgant. Ant.

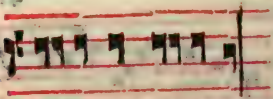

Finita predicta aña. ſacerdos ſubiūgat ℣. A porta inferi. ℟. Erue domine animas eoꝝ. ℣. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpū tuo. Oremus.

SAtiſfaciat tibi domine deus noſter pro anima famuli tui fratris noſtri:ſancte dei genitricis marie: ⁊ beati dominici confeſſoris tui: ⁊ beati petri martyris tui: omniumq̃ ſanctorum tuorum oratio ⁊ preſentis familie tue: deuota ſupplicatio vt peccatorum omnium veniam quam precamur obtineat:nec eam penaris cruciari gehennalibus flammis quam filij tui domini noſtri ieſu chriſti precioſo ſanguine redemiſti.

DEus cuius miſeratione anime fidelium requieſcunt famulis ⁊ famulabus tuis omnib⁹ hic ⁊ vbiq̃ in chriſto quieſcētibus da ꝓpitius veniā pctōꝝ:vt a cunctis reatibus abſoluti tecū ſine fine letent. p eū Hac oratione finita cātor icipiat pſal'. hoc modo

Miſe re re mei deus &c.

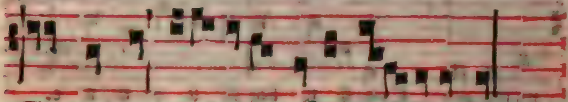
Et fr̄es ipſum pſequēdo reuer
tant in choꝝ eo ordine quo ve-
nerunt: ita tñ q illi q̄tuor fr̄es
q corpus portauerūt poſt puen
tū imediate ſequant in vtroq
choro hinc ⁊ inde: ⁊ poſtea ſeq-
tur diaconus: poſt diaconū vo
ſacerdos. Si anteq̄ fr̄es i cho-
rū venerint finitus fuerit pſal.
18,47 Miſerere. ps. De profundis.
dicat. Cū aūt ad choꝝ puenerit
alijs eūtib⁹ ad loca ſua: ⁊ ſtolas
ac libellos deponētib⁹ ſacerdos
añ gradus pſbiīi eat: ⁊ iuxta eū
ad dexterā diacon⁹ ⁊ ſubdiaco-
nus ad ſiniſtrā: deīde illi q̄tuor
q corp⁹ portauerūt duo hinc ⁊
duo īde: ⁊ iuxta eos accolyti hic
⁊ īde iuxta accolytos illi q aquā
bñdictā ⁊ thuribulū portauerūt
ſilr hinc ⁊ inde. Finito pſal.
18,47 Miſerere. ⁊ De pfundis. cū
ipm addere oportuerit ⁊ termi
nādo p Requiē. conuentus ſe
pſternat ſup formas. Et ſacer-
dos cū ceteris q ibi ſunt ſe pro
ſternant ſup gradus pſbiīj. Et
dicto Requiē. abſq kyriel.
dicant oēs in ſilentio. Paſ nr.
Quo finito ſacerdos ſolus ere
ctus dicat alta voce. Et ne nos.
℟. Sz libera. ℣. In memoria eter
na erūt iuſti. ℟. Ab auditione ma
la. ℣. Domine exaudi orō. ℣. Do-
minus vobiſcū. Oremus.
Abſolue dñe aiam famuli
tui ⁊ aias famuloꝝ famularūq
tuaꝝ ab oī vinculo delictorū: vt
in reſurrectiōis glia inter ſctōs
⁊ electos tuos reſuſcitati reſpi
rēt. Per xp̄m dñz nr̄m. Requie-
ſcant in pace. Amen. Deinde
proſternat ſe ſacerdos vt prius
⁊ oēs dicant in ſilētio. Paſ nr.
Et ſigno facto a plato ſurgant.
Quod ſi hora aliq̄ imediate di
cēda fuerit dicto. Requieſcāt in
pace. fiat ſignū a plato: ⁊ ſic
deō. Paſ nr. inchoetur hora.
¶ Que circa ſepulturā fr̄is ſu
pra notata ſūt vbi cōmode nō
pnt ſeruari pp paucitatē fratꝝ
minuat de ſolennitate notata: ⁊
fiat put plato videbit faciēdū.
Hoc idē fiat circa ſepulturā ex
traneoꝝ ſiue ſint pauci ſiue mul
ti excepto q ad eoꝝ corpa deſe
rēda nō ponant fr̄es: ⁊ q predi
cta añ. Clementiſſime. nō cātatur
niſi p aliqbus pſonis qbus or
do magis tenet cū ſpālis deuo
tio id reqrit. Qđ tñ nō ē facile
faciēdū: qñ igit pdicta aña nō
cātat finita orōne. Debitū hu-
mani. dicat ſacerdos alta voce
Paſ nr. Quo audito itermiſ-

ſis bis que dicebantur omnes i ſilentio dicāt illud. Et eo finito ſacerdos alta voce ſubiūgat. ſ. Et ne nos: A porta inferi. Dñs vobiſcum: Oremus, Satiſfaciat. vt ſupra notata ſunt. Explicit.

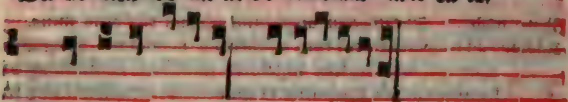
¶ Modus faciendi officium in exequiis paruulorum.

Poſtq̄ corpuſculum deportatum fuerit ad eccleſiam cōuentus exeat in eccleſiam laicoꝝ ⁊ ordinet ſe hinc ⁊ inde circa deſunctū: ſacerdos aūt cū capa nigra ⁊ ſtolla ⁊ duo accolyti: quoꝝ vnꝰ aquā bñdictā ⁊ alter icēſum deferat ſtent ad caput defuncti: ita ꝙ ſacerdos ſit in medio eoꝝ. Cū aūt oēs ordinauerit dicat ſacerdos voce mediocri ſequētē oſonē ſine. Dñs vobiſcum. ⁊ ſine. Oremus.

Deus oſs redēptor mundi domine ieſu chriſte: apud quem mortuoꝝ ſpūs viuunt: ⁊ in quo electorum anime depoſito carnis onere plena felicitate letātur: gr̄as agimus ineffabili pietati ac benignitati tue: qua aiam famuli tui vel famule tue imagine tua inſignitā ⁊ pretioſo ſanguine tuo miſericorditer redēptam de miſeriis tenebraꝝ ⁊ laqueis huius ſeculi liberare dignatus es: vt eterne illius tue lucis ſolatio frueretur: ⁊ conceſſa ſibi venia originalis peccati per lauacrū regenerationis ⁊ renouationis ſpūs ſancti optata getis cōſequeret̄ gaudia: oībus ſcīs ⁊ electis tuis eternalit̄ repromiſſa. Qui vi. ⁊ re. p oia ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen. Aliquis frater cui cantor iniūxerit incipiat aña. Sit nomen. ⁊ cantor. pſal. Laudate pueri dominum. terminetur per. Gloria patri. Aña.

Sit no men do mi ni be nedictum in ſe cu la.

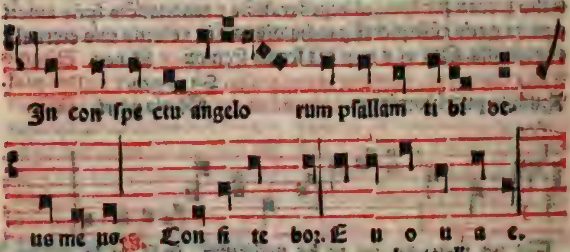

Pſ. Lau da te pu e ri. E u o u a e.

Cantata poſt pſal. aña. cantores cātent. Kyrie el. Xpe el. Kyrie. 414
cum cātu ſicut notatum eſt ſupra in officio fratrum defunctorum

Dū autem cantat pſal. ſacerdos aſpergat corpus aqua benedicta ⁊ dicendo illud quod etiam fiat in ſequenti pſal'. Dicto autem Kyrie eleiſon. dicat ſacerdos alta voce Pater nr̄. Alio dcō ſubiūgat. Et ne nos. ℣. Sinite paruulos ad me venire. ℟. Taliū eſt eniz regnū celoꝝ. ℣. In memoria eterna erit iuſtus. ℟. Ab auditione mala nō timebit. Domine exaudi. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

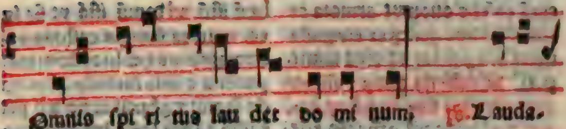
Omnipotens ⁊ mitiſſime deus qui omnibus paruulis renatis baptiſmate dum migrant a ſeculo ſine vllis eorum meritis vitaz illico largiris eternam: ſicut anime huius paruuli credimus te feciſſe: fac nos queſumus domine per interceſſionem beate marie virginis ⁊ beati dominici patris noſtri ⁊ omnium ſanctorum tuorum hic purificatis tibi mentibus famulari ⁊ in paradiſo beatis paruulis perenniter ſociari. Per chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen. Aliquis frater cui cantor innuerit incipiat antiphonam. In conſpectu. cantor pſalmus. Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniam audiſti. ⁊ terminetur per. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Antiphona.

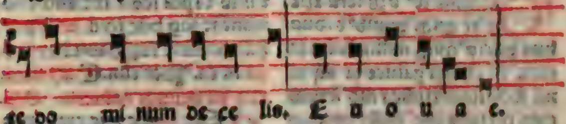

Dicta vero pſal. an̄. cantores vt ſupra dicant. kyrie el'. ⁊ ſacerdos. Pater noſter. ℣. In conſpectu angelorum pſallam tibi deus meus. ℟. Adorabo ad templum ſanctū tuuz ⁊ confitebor nomini tuo. Oremus.

Deus qui miro ordine angeloruz miniſteria hominumqꝫ diſpenſas: cōcede propitius: vt quibus tibi miniſtrantibus in celo ſemꝑ aſſiſtit: ab his in terra vita nr̄a muniat. Per chriſtum.

¶ Tertia oratione finita ſacerdos incipiat an̄. Dis ſpūs. ⁊ cantor ps. Laudate dn̄m de celis. terminando ipſum per. Requiem. An̄.

Dum dicitur hic pſal. vadant ad ſepulturam. Finito vero pſal. Laudate. canteť añ. q poſtq̃ cantata fuerit dicať a cãtoribus.

Kyrie el. Pater noſter. ℣. A porta inferi. Dñs vobiſcu3. Orem⁹.

D Eus cui⁹ miſatióe aie fideliũ regeſcũt famulis ꝛ famulab⁹ tuis oib⁹ hic ꝛ vbiq3 i xp̃o qeſcẽtib⁹ da ꝓpitu⁹ veniã pctóꝝ: vt a cunctis reatib⁹ abſoluti: tecũ ſine fine letenť per eũ. chꝛiſtũ. Requieſcãt in pa. Amen. ¶ Bñdictio candelaꝝ. ℣. Adiutoꝛiũ. Dñs vo. Oratio.

D Omine ieſu xp̃e fili dei viui: bñ ✠ dic cãdelas iſtas ſupplicatióibus nr̃is: infunde eis dñe ꝑ virtutẽ ſcẽ cru ✠ cis bñdictionẽ celeſtẽ: q eas ad repellendas tenebꝛas humano gñi tribuiſti taleq3 bñdictionẽ ſignaculo ſcẽ cru ✠ cis accipiant vt i qbuſcũq3 locis accenſe ſiue poſite fuerint: diſcedant principes tenebꝛarũ ꝛ ꝯtremiſcãt ꝛ fugiãt pauidi cũ omnibus miniſtris ſuis de habitationibus illis nec ꝓſumãt amplius inquietare aut moleſtare ſeruientes tibi omnipotenti deo. Qui vi. Poſtea aſpergant aqua benedicta quod in omnibus aliis benedictionibus obſeruetur.

¶ Bñdictio carnium ouiũ vel auiũ. ℣. Adiutoꝛium nr̃m in noie dñi. ℟. Qui fecit. ℣. Dñs vo. ℟. Et. ꝛ dicatur añ oes bñdictiones. Oꝛo.

D Ignare dñe deus oĩps bene ✠ dicere ꝛ ſci ✠ ficare has ouiũ ſiue auiũ carnes vt quicũq3 ex populis tuis fideliter de eis comederit omni benedictione cũ gr̃a ſaturati repleantur bonis. Qui te. ¶ Bñdictio caſei ꝛ ouoꝝ. ℣. Adiutoꝛiũ no. vt ſupra. Oꝛo.

D E⁹ creatoꝛ ꝛ ꝯſeruatoꝛ gñis hũani datoꝛ gr̃e ſpũalis largitoꝛ eterne ſalutis: dñe effunde bñ ✠ dictõe3 tuã ſup hãc crea

AA iiij

turā caſei ꝛ ouoꝝ vt armata ce
leſti ꝺfenſiōe qcūqꝫ ex eis guſta
uerit ſibi ꝓficiat ad eīnā ſalutē.
p. ℭ Bñdictio ouoꝝ ꝛ aliorū
comeſtibiliū ſiue alimētoꝝ. Oīo.
Domine deꝰ oīps ieſu xp̄e
q ex qnqꝫ panibꝰ ꝛ duo
bus piſcibꝰ qnqꝫ millia hoīuꝫ ſa
tiaſti ꝛ i chana galilee ex aq̄ vi
nū feciſti: multiplica ſup ſeruos
tuos pietatis tue miſericordiaꝫ
ꝛ bn̄ ✠ dicere ꝛ ſcificare digne
ris hanc creaturā ouoꝝ ſiue pa
nū ꝛc. quā in ſuſtētationē ſuo
ruꝫ tuoꝝ tribuiſti vt qcūqꝫ hac
creatura vſus fuerit bn̄dictiōis
tue opulētia repleaẗ ꝛ accipiēti
bus cū gr̄aꝝ actiōe ſcificeẗ i vi
ſceribus eoꝝ ſaluatoꝛ mundi:
Qui viuis ꝛ regnas. ℭ Bene
dictio anchonaꝝ. Oratio.
Omīps ſempiterne deꝰ maie
ſtateꝫ tuā ſupplicit exoramꝰ: vt
āchonā hāc i q̄ glioſiſſime ima
gines tue ꝛ filij tui dn̄i nr̄i ieſu
xp̄i glioſeqꝫ v̄ginis marie alio
rūqꝫ ſcōꝝ tuoꝝ .N. depicte ſunt
bn̄ ✠ dicere ꝛ ſcifi ✠ care di
gneris atqꝫ qcūqꝫ ob deuotionē
ſe ad ipaꝫ deuote adorādā incli
nauerit ſalutē mentis ꝛ corpis
ꝯſequanẗ ꝛ a cūctis piculis li
bereẗ: ꝛ qcqd iuſte petierit exau
diri mereanẗ. Per eū. Bn̄di
ctio loci vel domus. Oīo.
Bene ✠ dic dn̄e deus oīps
locū iſtū vel domū iſtā vt ſit in
eo vel in ea ſanitas: caſtitas vi
ctoria: virtus: hūilitas: bonitas:
patiētia ꝛ manſuetudo: plenitu
do legis: ꝛ gr̄aꝝ actio deo pr̄i
ꝛ filio ꝛ ſpūi ſcō: ꝛ hec bn̄dictio
maneat ſup hūc locū vel ſuper
hāc domū: ꝛ ſup habitātes in eo
vel in ea. Per eun. ℭ Benedi
ctio ad q̄cunqꝫ volueris. Oīo.
Bene ✠ dic dn̄e creaturaꝫ
iſtā .N. vt ſit remediū ſa
lutare gn̄i hūano ꝛ p īuocatōeꝫ
tui ſci noīs: vt qcunqꝫ ex ea vſi
fuerint vel ſumpſerint: vel guſta
uerint: corpis ſanitatē ꝛ aīe tu
telā accipiant. Per. ℭ Bene
dictio ouorum. Oratio.
Subueniat q̄s dn̄e tue be
nedictiōis gr̄a huic ouoꝝ crea
ture ꝺ q̄ pullos gallinaꝝ ꝓcrea
re dignatꝰ es: vt cibꝰ ſalutis fiat
fidelibꝰ tuis in tuaꝝ gr̄aꝝ actiōe
ſumētibꝰ. p do. ℭ Exorciſmus
ſalis. ℣. Adiutoriū nr̄m. Oratio.
Exorcizo te creatura ſalis
p deū ✠ viuū: p deuꝫ ✠
veꝝ: p deū ✠ ſcm̄: p deū q te p
heliſeū ꝓphetā in aquam mitti
iuſſit vt ſanareẗ ſterilitas aq̄: vt
efficiaris ſal exorcizatū in ſalu
tē credētiū: ꝛ ſis oibꝰ te ſumēti
bus ſanitas aīe ꝛ corpis: ꝛ effu
giat atqꝫ diſcedat ab eo loco in
q̄ aſpſum fueris oīs fantaſia ꝛ
neqtia diabolice fraudis: oīſqꝫ

ſpūs imūdꝰ adiuratꝰ. Per eū q̄ veṅturꝰ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſcl'z p ignē. ℟. Amē. Oīo

Immenſam clemētiā tuā ꝯ ops eterne deꝰ hūil'r iploramꝰ vt hāc creaturā ſalis quā in vſuꝫ hūani gn̄is tribuiſti: bn̄di ✠ cē ⁊ ſci ✠ ficare tua pietate digneris vt ſit oībꝰ ſumētibꝰ ſanitas mētiſ ⁊ corporis: vt q̄cq̄d ex eo tactū vel reſperſuꝫ fuerit: careat oī imūdicia: oīq̄ ipugnatione ſpūalis neq̄tie. Per.

Exorciſmus aque. Oīo.

Exorciço te creatura aq̄ in noie dei ✠ pr̄is oīpotētiſ: i noie ✠ ieſu xp̄i filij eiꝰ dn̄i nr̄i ⁊ i v'tute ſpūs ✠ ſci: fias aq̄ exorciçata ad effugādā oēꝫ ptātē inimici: ⁊ ipſꝫ inimicū eradicare ⁊ explātare ſucceſſiue cū āgelis ſuis apoſtaticis p virtutē euſdē dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: q̄ vētur⁹ ē iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſcl'm p ignē.

Deus q̄ ad ſalutem Oīo. humani gn̄is maxia q̄q̄ ſacra in aquap ſubſtātia cōdidiſti: adeſto ꝓpitiꝰ iuocatiōibus nr̄is: ⁊ elemēto huic multimodis purificatiōibꝰ ꝑparato v'tutē tue bn̄ ✠ dictiōis ifunde: vt creatura tua myſterijs tuis ſeruiēs ad abijciendos demones: morboſq̄ pellendos diuine grē ſumat effectū: vt q̄cq̄d in domibus vel locis fideliū hec vnda reſperſerit careat oī imūdicia liberet a noxa: nō illic reſideat ſp̄s peſtilēs nō aura corrūpēs: diſcedāt oēs inſidie latētis inimici: ⁊ ſiq̄d ē qđ aut icolumitati habitātiū inuideat aut q̄eti aſp̄ſione huiꝰ aq̄ effugiat: vt ſalubritas p inuocationē ſci nois tui expetita ab oibus ſit ipugnatiōibꝰ defenſa. Per dn̄.

Hic ponat ſal in aq̄ in modū crucis dicēdo.

Commixtio ſalis ⁊ aq̄ pariter fiat i noie pr̄is ✠ ⁊ fi ✠ lij ⁊ ſpūs ✠ ſci. ℟. Amē.
℣. Dominus vobiſcum. Oratio.

Deus inuicte v'tutis auctor ⁊ inſuperabilis imperij rex ac ſemp magnificꝰ triūphator q̄ aduerſe dn̄ationis vires reprimis: q̄ inimici rugientis ſeuitiā ſupas: q̄ hoſtiles neq̄tias potēter expugnas te dn̄e tremētes ⁊ ſupplices depcamur ac petimꝰ vt hāc creaturā ſal' ⁊ aq̄ dignāter aſpicias bēignꝰ illuſtres pietatiſ tue more ſci ✠ fices: vt vbicūq̄ fuerit aſpſa p inuocatiōeꝫ ſci tui nois oīs ifeſtatio imūdi ſpūs abijciat terrorq̄ venenoſi ſerpētis ꝓcul pellat ⁊ p̄ntia ſci ſpūs nobis mīaꝫ tuā poſcētibꝰ vbiq̄ adeſſe digneť. per. eiuſdē.

¶ De oīone p caplo generali ⁊ pergētibus ad illud.

Die lune poſt oct. paſche ⁊ deīceps vſq̄ ad. vj. fer. an̄ pēt.

cu͂ſuit i ãno q̃ celebrat ea. g̃ſa ſe oi die niſi ſit feſtũ duplex vel ſemi duplex ſimiꝛo. Pr nr̃. qd di poſt nonã vel poſt offĩn mortuo rũ ſi fiat imediate poſt nonã di cat p̃s. **Ad te leuaui.** cu͂ **Gl̃ia pr̃i.** Poſtea añ. Ueni ſctẽ ſpũs Deinde Kyri. xp̃e. Kyrie. Pr̃ nr̃. ꝑcõ ſbiũgat. Et ne nos. ℣. Emitte ſpiritum tuum. ℣. Saluos fac. ℣. Dñe exaudi. vel Dñs vobiſcuꝫ. Oremus. Deus q corda fide. ꝛ

Adeſto dñe ſupplicatiõib⁹ nr̃is ꝛ viã famuloꝝ tuoꝝ in ſalutꝫ tue ꝓſpitate diſpõe: vt inter oẽs vie ꝛ vite hui⁹ varieta tes tuo ſemꝑ ꝓtegant auxilio. ꝑ xp̃ꝫ dñꝫ nr̃ꝫ. Frẽs ãt q nõ ſunt in choro nihilomin⁹ dicẽ debẽt idẽ. ¶ De bñdictõe itinerãtiũ.

Frẽs itinerare volẽtes ac cipiãt bñdictionẽ ab aliq̃ ſacerdote hoc mõ ꝓſtratis frib⁹ in modũ venie i choro vel añ ali qd altare: vel añ crucifixũ in ca pl̃o ſacerdos q datur⁹ eſt bñdi ctionem incipiat pſal̃. **Leuaui oculos meos.** ꝛ q aſtãt ꝓſequãt cũ̃ h̃ mõ vt ille ſacerdos q dat bñdictionẽ dicat vnũ v̄ſuꝫ ꝛ re liq alijs. Dicẽs aũt. **Gl̃ia pr̃i.** ꝛ Kyrie. Pr̃ nr̃. ſubiũgat ſacerdos ꝑdictus. Et ne nos. ꝛ ℣. Saluos fac. Dñs vobiſ. Oremus. Adeſto domine. vt ſupra. Poſtmodũ ꝫ erecti aſpgat aq̃ bñdicta aliq̃ d aſtãtib⁹ aſpſoriũ ſibi deferente. ¶ Circa venientes de via idẽ obſeruet: hoc excepto q ꝓ eis dicat p̃s. **Ad te leua.** Oro.

Miſerere q̃s dñe famulis tuis: ꝛ qcqd i via eis ſbripuit viſus vel audit⁹ male rei aut ocioſi ſmõis totũ tua ineffabili clemẽtia deleas ꝛ abſtergas. Per xp̃m dñm no. ¶ De

orationibus itinerantiũ. Frẽs itinerantes ꝯſueuerũt i via facẽ q̃tidie aliquã orõnẽ: ꝛ pũt q volũt hoc mõ orare. Incepta añ. In viã pacis. dicãt cãticũ. **Bñdict⁹ dñs deus iſrl.** cũ **Gl̃ia pr̃i.** poſtea añ. In vias pacis dirige nos dñe. Kyrie. Chrĩe. Kyri. Pr̃ nr̃. Et ne. ℣. Bñdict⁹ dñs die quotidie. ℟. Proſpeꝝ iter faciat nobis de⁹ ſalutariũ nr̃orũ. Dñs vobiſ. vel Dñe ex. Oremus. Adeſto dñe. vt ſup̃. ¶ Itẽ ſolẽt orare ꝓ bñfactorib⁹ ſuis in via tã viuis q̃ꝫ mortuis d quoꝝ elemoſynis ſuſtẽtãt dicẽdo p̃s. **Ad te le.** ꝛ p̃s. **De profundis.** cũ v̄ſ. ꝛ orõnib⁹ ſicꝫ i capl̃o dñr poſt recitatiõeꝫ bñfactoꝝ. ¶ Itẽ piũ eſt q traſeũtes ꝑ cimiteria orẽt ꝓ mortuis dicẽdo p̃s. De ꝓfun. cũ Requieꝫ eter. ꝛ. Pr̃ nr̃. Et ne. ℣. A porta inferi. Dñs vobiſ. vel Dñe exaudi orationem. Oremus.

Deus cui⁹ miſeratiõe ani me fideliũ requieſcũt ſu

mulis ꝛ famulabus tuis oibus hic ꝛ vbiqꝫ in chriſto quieſcẽti bus da propitius veniã pecca toꝝ:vt a cũctis reatibus abſo luti tecũ ſine fine letẽtur. Per eundem chriſtũ dñm noſtrum.

¶ Item intrãtes eccleſiã quã cũqꝫ flexis genibus debẽt orare ſecreto ſecundum ꝙ dominus cuilibet inſpirabit ꝛ carũ affe cꝰ ꝛ neceſſitates requirũt. Poſ ſunt autẽ dicto. Pater noſter. ꝛ. Aue maria. ꝛ ℣. Orate pro nobis omnes ſancti dei. Domine exaudi orationeꝫ. animo erecto ad ſan ctuꝫ vel ad ſanctosqui in illa ec cleſia veneratiõi habẽt dicẽ ſic.

Infirmitatem noſtram que ſumus domine ꝓpitius re ſpice:ꝛ mala oia que iuſte me remur iſtius vel iſtoꝝ ꝛ omniuꝫ ſanctorum tuorum interceſſio ne auerte. Per xp̃m. ¶ Item intrantes domu quamcũqꝫ poſ ſunt dicere iuxta doctrinam ſal uatoris. Pax huic domui. Et omnibus habitantibus in ea. Adhuc pñt alias orones i vis ꝯſtituti ꝓ libito dicere ſcḋm de uotionem a deo ſibi datã. Qꝫ ſi ꝯtingat eos nõ poſſe dicere vel audire miſſam illo die poſſunt dicere miſſam de beata virgine vel Sanctus. ꝛc. Agnus dei. ꝛ poſt cõmunionem. Gratiaꝫ. ꝛ Gloria in excelſis. dicendum fuerit illa die. ¶ Forma abſol uendi aliquem ab excommuni catione maiori. Poſt habitam licentiam ab eo qui poteſt dare abſoluẽdi aliquem a vinculo ex communicationis. Primo ab ipſo excõmunicato exigendum eſt iuramentum vt paratus ſit ſtare mandatis eccleſie que ſcẽ licet fiẽt ei pro illa cauſa. Quo iuramento ꝓſtito iniungatur ei ꝙ ſi eſt excõmunicatus quia incidit in aliqueꝫ canonẽ dece tero proponat illud non cõmit tere. Et ſi ꝓpter hoc ſecutũ eſt dãnũ alicuius vel offenſa ꝓmit tat ſatiſfacere ꝓ poſſe. Hoc fa cto denudatis humeris eiꝰ ꝯfeſ ſor eũ diſciplia vl' virga percutiet eũ dicẽdo ps. Miſerere mei deus. vel aliũ pſal. pñialeꝫ dan do ad quẽlibet verſuꝫ vnũ ictũ poſt. Gloria. ſubiungat. kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon kyrie eleiſon. Pater noſter. Et ne nos. ℣. Saluũ fac ſeruum tuum deus meus ſpe rantem in te. ℣. Eſto ei domine turris fortitudinis. ℟. A facie ini mici. ℣. Nihil proficiat inimicus in eo. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. ℣. Domie exau di orationem meam. ℟. Et clamor meus. ℣. Dñs vobiſcũ. Oremus.

Deus cui ꝓpriũ ẽ miſere ri ſemp ꝛ parcere:ſuſci pe deprecationẽ nr̃am ꝛ quẽ ex

cōicationis ſententia ligat mi-
ſeratio tue pietatis abſoluat.
Per chriſtum dominum no-
ſtrū. Et imediate poſt Amen.
ſacerdos ſtringat abſolōne Au
ctoritate oīpotētis dei ꝛ btōꝝ
apl'oꝝ petri ꝛ pauli ꝛ dñi N. pa
pe pmi gnti. vel ſexti vel octaui
ſi fuerit abſolō papalis vel dñe
N. epi. N. ſi fuerit abſolō epi
ſcopalis. mihi cōmiſſa ego ab-
ſoluo te a viculo excōmunica
tiōis quā incurriſti ꝓpter talē
cauſam? puta propter manum
violentam in clericū vel religio
ſum: vel propter ingreſſum mo
naſterij monialium in caſu non
conceſſo. Et ſi pluribus ſenten
tijs ſit ligatus dicēdū eſt. Item
abſoluo te ab excōicatiōe quaꝫ
incurriſti ꝓpter talē caſuꝫ ipm
vel ipſos nominando. Toties
quoties illam incurriſti: ꝛ reſti-
tuo te ſanctis ſacramētis eccle
ſie cōioni ꝛ vnitati fideliuꝫ. In
noīe patris ✠ ꝛ filij ✠ ꝛ ſpūs
ſci ✠ Amē. Verberādo ipſuꝫ
vſqꝫ ad vltimum. Amen. Hec
tamē verberatio nō eſt de neceſ
ſitate: ſed ad terrorē debet fieri.
¶ Reuerendiſſimus dñs ar-
chiepiſcopus florentinus ſan-
ctus antoninus de florentia in
tertia parte ſumme ſue titulo
decimo ſeptimo capitulo ſepti
mo ponit hanc formam abſolu
tionis dicens hec verba. Solet
autem dominus papa aliquan-
do quibuſdam tantam gratiaꝫ
facere: vt ſimpliciter ab omni-
bus cenſuris ꝛ penis iuris ꝛ
hominis poſſint abſolui in foro
ſaltem conſcientie. Et tunc cō-
feſſor poteſt iſta forma vti quā
a curia romana recepi ꝛ vſus
valet. ¶ Forma pleniſſima ab-
ſolutiōis ab omnibus cenſuris
ꝛ penis iuris ꝛ hominis.

DE plenitudine poteſta-
tis aplice cuius auctoritateꝫ ꝑ
preſenti gero. Ego abſoluo te
ab omnibus cenſuris eccleſia-
ſticis ſententijs viculis excom-
municationum ꝛ ſuſpenſionuꝫ
interdictis: tam a iure q̈ȝ ab ho
mine latis: nec nō ab omnibus
negligētijs ꝛ defectibus cōmiſ
ſis in adminiſtratiōe ſacramen
toruꝫ officijs ꝛ actibus tuis vel
nomine tuo factis ſupplēdo de
ſolita apoſtolice ſedis clemētia
omnes defectus eorundē. Abo
leo etiam omneꝫ maculam infa
mie ꝛ inhabilitatis vndecunqꝫ
contractam. Diſpenſoqꝫ tecum
ſuper omni irregularitate ſimo
nia in ordine ꝛ bñficio actiue
vel paſſiue quacunqꝫ occaſione
vel cauſa etiam cōtracta in col
latione ordinum ꝛ alioꝝ ſacra
mentoꝝ vel ꝯtractis ſeu cōmiſ-
ſis. Reſtituo te ꝛ habilito te ad

ſtat?a famam τ honores τ exe-
cutiones officiorum eccleſiaſti-
corū quorūcunq;ac ad omnes
gradus dignitatū honorum ad
beneficia eccleſiaſtica habita τ
habenda:τ tibi de his q̄ habes
de nouo ꝓuideo relaxādo tibi
fruct⁹ quos male percepiſti ſeu
leſa cōſcientia de eiſdem habui
ſti:ac alia que in ludo:ex ſucceſ
ſione ac alias ad te ꝑuenerunt
que ſubiacent reſtitutioni vage
ī forma pleniſſima. In noīe pr̄is
✠ τ filij ✠ τ ſpūs ✠ ſcī. amē.
¶ Forma abſolōnis q̄ cōīter
fit a peccatis. Et nota q̄ nunq̄
debes aliquē q ſit excōicatus ēt
minori excōicatione abſoluere
a peccatis niſi ipſum prius ab
excōicatiōe abſoluas ſi potes:τ
ſi nō potes remittere illū ad eū
qui pōt:τ cum ab excōicatione
ab ipſo vel a te de ei⁹ cōmiſſiōe
fuerit abſolutus ipſum a pecca
tis abſoluas mō infraſcripto.
SI teneris aliquo vinculo
excōicationis ſuſpēſionis
vel interdicti:a quo ego poſſū
te abſoluere. Ego abſoluo te τ
reſtituo ſanctis ſacramentis ec
cleſie cōmunioni τ vnitati fide
lium. In nomine patris τ filij
τ ſpiritus ſancti. ✠ Amen.
MIſereatur tui oīps de⁹ et
dimittat tibi oīa peccata
tua liberet te ab oī malo;ſaluet
τ cōfirmet in omni opere bono
τ ꝑducat ad vitā eternā amen.
DOmin⁹ nr̄ ieſus xp̄s fili⁹
dei viui ꝑ ſuā piiſſimam
miſericordiā te abſoluat τ au-
ctoritate ipſius q̄ fungor. Ego
abſoluo te ab oībus pctīs tuis
q̄ mihi mō ꝯfeſſus es τ ab oīb⁹
alijs quorū memoriā nō habes
vt ſis abſolut⁹ hic τ ante tribu
nal eiuſdem dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ha
beasq; vitā eternam τ viuas in
ſcl̄a ſcl̄oꝝ: Amē. In nomine pa
tris τ filij τ ſpūs ſcti ✠ amen.
PAſſio dn̄i nr̄i ieſu chriſti
τ merita beate marie ſem
ꝑ virginis τ beati dominici pa-
tris noſtri τ omnium ſanctorū
τ ſanctarum dei:τ quicquid bo
ni feceris τ intendis facere: τ
mala que ſuſtines τ patienter
ſuſtinebis ſint tibi in remiſſio-
nem peccatoꝝ tuoꝝ in augmen
tum gratie τ premiū vite eter-
ne. In nomine pr̄is τ filij τ ſpi
tus ſancti ✠ Amē. ¶ Forma
ꝯ̄nalis abſolōnis in mortis ar-
ticulo vel alias dicat prius con
fitens. Cōfiteor deo. deinde ſa
cerdos. Miſereat̄ tui. Abſolō.
DOminus nr̄ ieſus xp̄s ꝑ
ſuā piiſſimam mīām te
abſoluat. Et auctoritate ipſius
τ beatorū petri τ pauli apl̄oꝝ
eius. Et auctoritate apoſtolica
τ ſpeciali gratia mihi cōmiſſa τ

Digitized by Google

tibi ꝯceſſa a ſanctiſſimo dño no-
ſtro dño N. papa. v. vel vj. ⁊c.
ego abſoluo te ab omni vincu-
lo excommunicationis maioris
⁊ minoris ſuſpenſionis ⁊ inter
dicti ſi teneris: ⁊ reſtituo te ſan
ctis ſacramentis eccleſie com-
munioni ⁊ vnitati fidelium in-
quantũ mihi permittitur ⁊ poſ-
ſum ⁊ debeo. In nomine pris ⁊
filij ⁊ ſpiritus ſancti ✠ Amē.

Item eadē auctoritate mi-
hi cõmiſſa ⁊ tibi ꝯceſſa: vt
ſupra. Ego abſoluo te ab oibus
peccatis tuis de qbus corde cõ-
tritus ⁊ ore cõfeſſus es ⁊ de qui
bus iam memoriam nõ habes
nec recordaris vſqꝫ in preſentē
diem ⁊ a circunſtantijs eorum:
ſecũdũ q tibi cõceſſum ⁊ mihi
cõmiſſum eſt. Et reſtituo te illi
innocentie in qua eras quãdo
baptizatꝰ fuiſti ac puritati eidē.
Inquantum claues ſancte ma
tris eccleſie ſe extēdũt. Remit-
to tibi penas purgatorij q̃s ꝑ-
pter culpas ⁊ offenſas ꝯtra deũ
⁊ proximum: ⁊ teipſum commiſ
ſas incurriſti claudoqꝫ tibi por
tas inferni: ⁊ ianuas aperio pa-
radiſi ⁊ bona ꝑ te facta ⁊ fiēda
ſunt tibi in remiſſionē peccatorꝫ
ſuorꝫ. Et hoc ſi de hac qua egro
tas infirmitate decedas. Si nõ
ex mĩa dei ſalua ſit tibi donec
fueris in mortis articulo conſti

tutus. In nomine ✠ pris ✠ ⁊
filij ⁊ ſpiritus ſancti ✠ Amē.

¶ Forma abſolutionis gñalis
q̃ fit i ſolēnitatibꝰ magnis ⁊ ca
pitulis: dicto. Confiteor deo. ⁊
Miſereat. Surgat prior ⁊ dicat.

Si tenemini aliq̃ vinculo
excõmunicationis ſuſpen
ſionis ⁊ interdicti inquantũ ſe
extendũt gratie ⁊ priuilegia or
dini ord indulta: mihi cõmiſſa
⁊ vobis conceſſa. Ego abſoluo
vos ⁊ reſtituo vos ſacroſctis ſa
cramētis eccleſie cõmunioni ⁊
vnitati fideliuꝫ. In noie pris ⁊
filij ⁊ ſpiritus ſancti ✠ Amē.

Item eadē auctoritate ego
diſpēſo vobiſcũ ſuper irre
gularitate ſiue irregularitatibꝰ
ſiquam vel ſiquas contraxiſtis
⁊ habilito vos executioni ordi
num ⁊ officiorum veſtrorum.

Item eadē auctoritate ab-
ſoluo vos ab oi trãſgreſſio
ne regule: ⁊ conſtitutionũ: ⁊ am
monitionum maiorum veſtro-
rum ⁊ omni penitentia ⁊ oblita
⁊ neglecta: ⁊ maxime a penā
que debetur propter fractio-
neꝫ ſilentij inter duo capitula.
Si fuerit prior prouincialis vl
eius vicariꝰ vel ab eo habuerit
ſpecialem commiſſioneꝫ addat
⁊ in menſa. Et ab oibus alijs de
quibus conſueuit fieri abſolu-
tio in ꝯſimilibus ſolēnitatibus

plis:vt ſitis abſoluti hic ꝛ ante tribunal dñi nři ieſu chriſti
atiſq; vitam eternam: ꝛ viuatis in ſecula ſeculoꝝ. Amen.
ſſes penitentiam iniungat ad libitum ſuum.

Ad laudem ꝛ gloriã ſumme ꝛ indiuidue trinitatis: ꝛ beatiſ
[illegible]inis marie dei ꝛ dñi noſtri ieſu chriſti digniſſime matris:
patris noſtri Dominici ꝛ omnium ſanctorum ꝛ ſan
[illegible]iarium ſm ordinem fratrum predicatorum ad
[illegible]earum: ꝛ ſm capitulorum generalium ordi-
[illegible]ubricis inſtitutis diligentiſſime ordina-
[illegible]amotis de corpore ipſius breuiarij
[illegible]s ſuperflua videbantur: additis
[illegible]culariter in aliquibus prouin-
[illegible]arij que per dictuz capitulum
[illegible]erunt acceptata: cuz appo-
[illegible] v. ſtigmatibus ſacra-
[illegible]ra lancea eiuſdẽ cũ ora-
[illegible]c aie alicuius morientis:
[illegible] extrema vnctiõe ꝛ ſe-
[illegible]ſq; tam aque benedi-
[illegible]bus ad capitulum ge-
[illegible]ultiplici forma ab-
[illegible]la epiſtolarũ ꝛ euã
[illegible]ni circulũ curren
[illegible]re theologie pro-
[illegible]a totius ordinis

[illegible]ante

ROMA

Digitized by Google